

බුද්දකනිකායෙ සුත්තනිපාත-අට්ඨකථා

ධම්මවිවය

පටුන

ගන්ථාරම්භකථා.....	1
1. උරගවග්ගො	2
1. උරගසුත්තවග්ගො.....	2
2. ධනියසුත්තවග්ගො.....	20
3. බග්ගවිසාඤ්ඤාසුත්තවග්ගො.....	34
4. කසිභාරද්වාපසුත්තවග්ගො.....	97
5. චුන්දසුත්තවග්ගො.....	117
6. පරාභවසුත්තවග්ගො.....	122
7. අග්ගිකභාරද්වාපසුත්තවග්ගො.....	128
8. මෙත්තසුත්තවග්ගො.....	143
9. හෙමවතසුත්තවග්ගො.....	157
10. ආලවකසුත්තවග්ගො.....	173
11. විජයසුත්තවග්ගො.....	190
12. මුනිසුත්තවග්ගො.....	199
2. චූළවග්ගො	216
1. රතනසුත්තවග්ගො.....	216
2. ආමගන්ධසුත්තවග්ගො.....	244
3. හිරිසුත්තවග්ගො.....	254
(දුතියො භාගො(.....	259
2. චූළවග්ගො	259
4. මඬගලසුත්තවග්ගො.....	259
5. සුවිලොමසුත්තවග්ගො.....	292
6. කපිලසුත්තවග්ගො- (තමවරියසුත්තම)-.....	295
7. බ්‍රාහ්මණධම්මිකසුත්තවග්ගො.....	301
8. ධම්මසුත්තවග්ගො- (තනාචාසුත්තම)-.....	311
9. කිංසිලසුත්තවග්ගො.....	316
10. උට්ඨානසුත්තවග්ගො.....	320
11. රාහුලසුත්තවග්ගො.....	323
12. නිග්‍රොධකප්පසුත්තවග්ගො- (තභිසසුත්තම)-.....	326

13. සම්මාපරිබ්බාජනීයසුත්තණනාවණ්-(තමහාසමයසුත්)-	332
14. ධම්මිකසුත්තවණ්ණනා	344
3. මහාවග්ගො	355
1. පබ්බජ්ජාසුත්තවණ්ණනා.....	355
2. පධානසුත්තවණ්ණනා	358
3. සුභාසිතසුත්තවණ්ණනා	364
4. පුරලාසසුත්තණනාවණ්-(තවාජසුත්තදරිකභාරද්දසුත්)-	368
5. මාසසුත්තවණ්ණනා	378
6. සභියසුත්තවණ්ණනා.....	383
7. සෙලසුත්තවණ්ණනා.....	395
8. සල්ලසුත්තවණ්ණනා	410
9. වාසෙට්ඨසුත්තවණ්ණනා.....	414
10. කොකාලිකසුත්තවණ්ණනා	423
11. නාලකසුත්තවණ්ණනා	430
12. ද්වයනානුපස්සනාසුත්තවණ්ණනා.....	444
4. අට්ඨකවග්ගො.....	452
1. කාමසුත්තවණ්ණනා	452
2. ගුහට්ඨකසුත්තවණ්ණනා.....	454
3. දුට්ඨට්ඨකසුත්තවණ්ණනා	457
4. සුද්ධට්ඨකසුත්තවණ්ණනා	461
5. පරමට්ඨකසුත්තවණ්ණනා.....	464
6. ජරාසුත්තවණ්ණනා.....	466
7. තිස්සමෙත්තෙයාසුත්තවණ්ණනා	469
8. පසුරසුත්තවණ්ණනා	471
9. මාගණ්ඨියසුත්තවණ්ණනා.....	475
10. පුරාහෙදසුත්තවණ්ණනා.....	480
11. කලහවිවාදසුත්තවණ්ණනා.....	482
12. චූළබ්බහසුත්තවණ්ණනා.....	485
13. මහාබ්බහසුත්තවණ්ණනා	488
14. තුවට්ඨකසුත්තවණ්ණනා	491

15. අත්තදණ්ඩසුත්තවණ්ණනා.....	495
16. සාරිපුත්තසුත්තවණ්ණනා	498
5. පාරායනවග්ගො.....	503
වත්ථුගාථාවණ්ණනා	503
1. අජිතසුත්තවණ්ණනා	511
2. තිස්සමෙත්තෙය්‍යසුත්තවණ්ණනා	513
3. පුණ්ණකසුත්තවණ්ණනා.....	513
4. මෙත්තගුසුත්තවණ්ණනා.....	514
5. ධොතකසුත්තවණ්ණනා	516
6. උපසිච්ඡුත්තවණ්ණනා	517
7. නන්දසුත්තවණ්ණනා	518
8. හෙමකසුත්තවණ්ණනා	519
9. තොදෙය්‍යසුත්තවණ්ණනා.....	520
10. කප්පසුත්තවණ්ණනා	520
11. ජතුකණ්ණිසුත්තවණ්ණනා.....	521
12. භද්‍රාචුඨසුත්තවණ්ණනා.....	521
13. උදයසුත්තවණ්ණනා	522
14. පොසාලසුත්තවණ්ණනා.....	523
15. මොසරාජසුත්තවණ්ණනා.....	524
16. පිඨගියසුත්තවණ්ණනා	525
පාරායනත්ථුනිගාථාවණ්ණනා.....	525
පාරායනානුගීතිගාථාවණ්ණනා	526
නිගමනකථා	528

“ධම්මා සුභා ධාතා චචසා පටිච්ඡා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිදා.”

(මහා සුඤ්ඤත සුත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤත වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - හික්බු ධම්මවිහාරී

(පට්ඨ සංඝායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

තමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

බුද්දකනිකායෙ

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථා

(පඨමො භාගො)

ගන්ථාරම්භකථා

උත්තමං චන්දනෙය්‍යානං, චන්දිත්වා රතනත්තයං;
යො බුද්දකනිකායමිහි, බුද්දාචාරප්පභායිනා.

දෙසිතො ලොකනාටෙන, ලොකනිස්සරණෙසිනා;
තස්ස සුත්තනිපාතස්ස, කරිස්සාමත්ථවණ්ණනං.

අයං සුත්තනිපාතො ච, බුද්දකෙස්වෙව ඔගග්ධො;
යස්මා තස්මා ඉමස්සාපි, කරිස්සාමත්ථවණ්ණනං.

ගාථාසතසමාකිණ්ණො, ගෙය්‍යඛ්‍යාකරණචිකිතො;
කස්මා සුත්තනිපාතොති, සච්චමෙස ගතොති වෙ.

සුචුත්තතො සවනතො, අත්ථානං සුට්ඨු තාණතො;
සුවනා සුදනා වෙව, යස්මා සුත්තං පවුච්චති.

තථාරූපානි සුත්තානි, නිපාතෙත්වා තතො තතො;
සමුභතො අයං තස්මා, සච්චමෙවමුපාගතො.

සඛ්ඛානි වාපි සුත්තානි, පමාණන්තෙන තාදිතො;
චචනානි අයං තෙසං, නිපාතො ච යතො තතො.

අඤ්ඤසඛ්ඛානිමිත්තානං, විසෙසානමභාවතො;
සච්චං සුත්තනිපාතොති, එවමෙව සමජ්ඣගාති.

1. උරගවග්ගො

1. උරගසුත්තවග්ගො

එවං සමධිගතසඬ්ඛො ච යස්මා එස වග්ගතො උරගවග්ගො, වූළවග්ගො, මහාවග්ගො, අට්ඨකවග්ගො, පාරායනවග්ගොති පඤ්ච වග්ගා භොන්ති; තෙසු උරගවග්ගො ආදී. සුත්තතො උරගවග්ගෙ ද්වාදස සුත්තානි, වූළවග්ගෙ චුද්දස, මහාවග්ගෙ ද්වාදස, අට්ඨකවග්ගෙ සොළස, පාරායනවග්ගෙ සොළසාති සත්තනි සුත්තානි. තෙසං උරගසුත්තං ආදී. පරියත්තිපමාණතො අට්ඨ භාණවාරා. එවං වග්ගසුත්තපරියත්තිපමාණවතො පනස්ස –

“යො උප්පතිතං විනෙති කොධං, විසටං සප්පවිසංච ඔසධෙහි;
යො භික්ඛු ජහාති ඔරපාරං, උරගො ජිණ්ණමිච තචං පුරාණ” ත්ති. –

අයං ගාථා ආදී. තස්මා අස්සා ඉතො පභුති අත්ථවග්ගොනං කාතුං ඉදං වුව්චති –

“යෙන යත්ථ යදා යස්මා, චුත්තා ගාථා අයං ඉමං;
විධිං පකාසයිත්වාස්සා, කරිස්සාමත්ථවග්ගොන” ත්ති.

කෙන පනායං ගාථා චුත්තා, කත්ථ, කදා, කස්මා ච චුත්තාති? වුව්චතෙ – යො සො භගවා චතුච්ඡික්ඛද්ධසන්තිකෙ ලද්ධබ්බාකරණො යාව චෙස්සන්තරජාතකං, තාව පාරමියො පුරෙත්වා තුසිතභවනෙ උප්පජ්ජී, තතොපි චට්ඨත්වා සකාරාජකුලෙ උපපත්තිං ගහෙත්වා, අනුපුබ්බෙන කතමහාහිනික්ඛමනො බොධිරුක්ඛමුලෙ සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣත්වා, ධම්මචක්කං පවත්තෙත්වා දෙව-මනුස්සානං හිතාය ධම්මං දෙසෙසි, තෙන භගවතා සයම්භුතා අනාවරියකෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන චුත්තා. සා ච පන ආලවියං. යදා ච භූතගාමසික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං, තදා තත්ථ උපගතානං ධම්මදෙසනත්ථං චුත්තාති. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපවිස්සජ්ජනා. විත්ථාරතො පන දුරෙතිදානඅවිදුරෙතිදානසන්තිකෙතිදානවසෙන වෙදිතබ්බා. තත්ථ දුරෙතිදානං නාම දීපඬ්ඛකරතො යාව පච්චුජ්ජන්තවත්ථුකථා, අවිදුරෙතිදානං නාම තුසිතභවනතො යාව පච්චුජ්ජන්තවත්ථුකථා, සන්තිකෙතිදානං නාම බොධිමණ්ඩනො යාව පච්චුජ්ජන්තවත්ථුකථාති.

තත්ථ යස්මා අවිදුරෙතිදානං සන්තිකෙතිදානඤ්ච දුරෙතිදානෙයෙව සමොධානං ගච්ඡන්ති, තස්මා දුරෙතිදානවසෙනෙවත්ථ විත්ථාරතො විස්සජ්ජනා වෙදිතබ්බා. සා පනෙසා ජාතකට්ඨකථායං චුත්තාති ඉධ න විත්ථාරිතා. තතො තත්ථ විත්ථාරිතනයෙනෙව වෙදිතබ්බා. අයං පන විසෙසො – තත්ථ පට්ඨගාථාය සාවත්ථියං වත්ථු උප්පන්නං, ඉධ ආලවියං. යථාහ –

“තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා ආලවියං විහරති අග්ගාලවෙ වෙනියෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු නවකම්මං කරොන්තා රුක්ඛං ඡින්නන්තිපි ඡෙදාපෙන්නිපි. අඤ්ඤතරොපි ආලවකො භික්ඛු රුක්ඛං ඡින්නති. තස්මිං රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා තං භික්ඛුං එතදවොච – ‘මා, භන්නෙ, අත්තනො භවනං කත්තුකාමො මය්හං භවනං ඡින්නි’ති. සො භික්ඛු අනාදියන්තො ඡින්නියෙව. තස්සා ච දෙවතාය දාරකස්ස බාහුං ආකොටෙසි. අථ ඛො තස්සා දෙවතාය එතදභොසි – ‘යංනුනාහං ඉමං භික්ඛුං ඉධෙව ජීවිතා වොරොපෙය්‍යා’න්ති. අථ ඛො තස්සා දෙවතාය එතදභොසි – ‘න ඛො මෙතං පතිරුපං, යාහං ඉමං භික්ඛුං ඉධෙව ජීවිතා වොරොපෙය්‍යාං, යංනුනාහං භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙය්‍යා’න්ති. අථ ඛො සා දෙවතා යෙන භගවා තෙනුපසඬිකම්; උපසඬිකම්ත්වා භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසි. ‘සාධු, සාධු දෙවතෙ, සාධු ඛො ත්වං, දෙවතෙ, තං භික්ඛුං ජීවිතා න වොරොපෙසි. සච්ඡ ත්වං, දෙවතෙ, තං භික්ඛුං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යාසි, බහුඤ්ච ත්වං, දෙවතෙ, අපුඤ්ඤං පසචෙය්‍යාසි. ගච්ඡ ත්වං, දෙවතෙ, අමුකස්මිං ඔකාසෙ රුක්ඛො විවිත්තො, තස්මිං උපගච්ඡා’”ති (පාටි. 89).

එවඤ්ච පන වත්වා සුත භගවා තස්සා දෙවතාය උජ්ජන්නකොධවිනයනත්ථං –

“යො වෙ උජ්ජතිතං කොධං, රථං භන්නංව වාරයෙ”ති. (ධ. ප. 222) –

ඉමං ගාථං අභාසි. තතො “කථඤ්චි නාම සමණා සකාපුත්තියා රුක්ඛං ඡින්නස්සන්තිපි, ඡෙදාපෙස්සන්තිපි, එකින්ද්‍රියං සමණා සකාපුත්තියා ජීවං විහෙයෙන්නි”ති එවං මනුස්සානං උජ්ඣායිතං සුත්වා භික්ඛුහි ආරොචිතො භගවා – “භූතගාමපාතබ්‍යාය පාවිත්තිය”න්ති (පාටි. 90) ඉමං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙත්වා තත්ථ උපගතානං ධම්මදෙසනත්ථං –

“යො උජ්ජතිතං විනෙති කොධං,
විසටං සජ්ජවිසංව ඔසධෙහි”ති. –

ඉමං ගාථං අභාසි. එවමිදං එකංයෙව වත්ථු තීසු යානෙසු සඬිගහං ගතං – විනයෙ, ධම්මපදෙ, සුත්තනිපාතෙනි. එත්තාවතා ච යා සා මානිකා යපිතා –

“යෙන යත්ථ යදා යස්මා, චුත්තා ගාථා අයං ඉමං;
විධි පකාසයිත්වාස්සා, කරිස්සාමත්ථවණ්ණන”න්ති. –

සා සඬිබෙපතො විත්ථාරතො ච පකාසිතා හොති යපෙත්වා අත්ථවණ්ණනං.

1. අයං පනෙත්ථ අත්ථවණ්ණනා. යොති යො යාදිසො ඛත්තියකුලා වා පබ්බජිතො, බ්‍රාහ්මණකුලා වා පබ්බජිතො, නවො වා මජ්ඣිමො වා ථෙරො වා. උප්පතිත්තති උද්ධමුද්ධං පතිතං ගතං, පවත්තති අත්ථො, උප්පන්නති වුත්තං හොති. උප්පන්නඤ්ච නාමෙතං වත්තමානභුත්වාපගතොකාසකතභූමිලද්ධවසෙන අනෙකප්පහෙදං. තත්ථ සබ්බමිපි සඬ්ඛතං උප්පාදාදිසමඬ්ඛිති වත්තමානුප්පන්නං නාම, යං සන්ධාය “උප්පන්නා ධම්මා, අනුප්පන්නා ධම්මා, උප්පාදිතො ධම්මා”ති (ධ. ස. තිකමාතිකා 17) වුත්තං. ආරම්මණරසමනුභවිත්වා නිරුද්ධං අනුභුත්වාපගතසඬ්ඛාතං කුසලාකුසලං, උප්පාදාදිත්තයමනුප්පත්වා නිරුද්ධං භුත්වාපගතසඬ්ඛාතං සෙසසඬ්ඛතඤ්ච භුත්වාපගතූප්පන්නං නාම. තදෙන “ඵවරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං හොති”ති (ම. නි. 1.234; පාචි. 417) ව, “යථා ව උප්පන්නස්ස සතිසම්බොජ්ඣකඬ්ඛිගස්ස භාවනාපාරිසුරි හොති”ති ව ඵවමාදීසු සුත්තන්තෙසු දට්ඨබ්බං. “යානිස්ස තානි පුබ්බෙ කතානි කම්මානි”ති ඵවමාදිනා (ම. නි. 3.248; නෙත්ති. 120) නයෙන වුත්තං කම්මං අතීතමිපි සමානං අඤ්ඤස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා අත්තනො විපාකස්සොකාසං කත්වා යිත්තතා, තථා කතොකාසඤ්ච විපාකං අනුප්පන්නමිපි ඵවං කතෙ ඔකාසෙ අවස්සමුප්පත්තිතො ඔකාසකතූප්පන්නං නාම. තාසු තාසු භූමිසු අසමුහතමකුසලං භූමිලද්ධූප්පන්නං නාම.

ඵත්ථ ව භූමියා භූමිලද්ධස්ස ව නානත්තං වෙදිතබ්බං. සෙය්‍යථිදං – භූමි නාම විපස්සනාය ආරම්මණභූතා තෙභූමකා පඤ්චක්ඛන්ධා. භූමිලද්ධං නාම තෙසු උප්පත්තාරහං කිලෙසජාතං. තෙන හි සා භූමිලද්ධා නාම හොතීති. තස්මා “භූමිලද්ධ”න්ති වුච්චති. තඤ්ච පන න ආරම්මණවසෙන. ආරම්මණවසෙන හි සබ්බමිපි අතීතාදිහෙදෙ පරිඤ්ඤාතෙපි ව බීණාසවානං ඛන්ධෙ ආරබ්භ කිලෙසා උප්පජ්ජන්ති මහාකච්චායනඋප්පලවණ්ණාදීනං ඛන්ධෙ ආරබ්භ සොරෙය්‍යසෙට්ඨිපුත්තනන්දමාණවකාදීනං විය. යදි චෙතං භූමිලද්ධං නාම සියා, තස්ස අප්පහෙය්‍යතො න කොචි භවමූලං ජහෙය්‍ය. වත්ථුචසෙන පන භූමිලද්ධං නාම වෙදිතබ්බං. යත්ථ යත්ථ හි විපස්සනාය අපරිඤ්ඤාතා ඛන්ධා උප්පජ්ජන්ති, තත්ථ තත්ථ උප්පාදතො පභූති තෙසු වට්ඨමූලං කිලෙසජාතං අනුසෙති. තං අප්පහීනට්ඨෙන භූමිලද්ධූප්පන්නං නාමාති වෙදිතබ්බං. තත්ථ ව යස්ස ඛන්ධෙසු අප්පහීනානුසයිතා කිලෙසා, තස්ස තෙ ඵව ඛන්ධා තෙසං කිලෙසානං වත්ථු, න ඉතරෙ ඛන්ධා. අතීතක්ඛන්ධෙසු වස්ස අප්පහීනානුසයිතානං කිලෙසානං අතීතක්ඛන්ධා ඵව වත්ථු, න ඉතරෙ. ඵසෙව නයො අනාගතාදීසු. තථා කාමාවචරක්ඛන්ධෙසු අප්පහීනානුසයිතානං කිලෙසානං කාමාවචරක්ඛන්ධා ඵව වත්ථු, න ඉතරෙ. ඵස නයො රූපාරූපාවචරෙසු.

සොනාපන්නාදීනං පන යස්ස යස්ස අරියපුග්ගලස්ස ඛන්ධෙසු තං තං වට්ඨමූලං කිලෙසජාතං තෙන තෙන මග්ගෙන පහීනං, තස්ස තස්ස තෙ තෙ ඛන්ධා පහීනානං තෙසං තෙසං වට්ඨමූලකිලෙසානං අවත්ථුතො භූමිති

සඬ්ඛං න ලහන්ති. පුපුඡ්ජනස්ස පන සබ්බසො වට්ටමුලානං කිලෙසානං අප්පභීනත්තා යං කිඤ්චි කරියමානං කම්මං කුසලං වා අකුසලං වා හොති, ඉච්චස්ස කිලෙසප්පච්චයා වට්ටං වඩ්ඪති. තස්සෙනං වට්ටමුලං රූපක්ඛන්ධෙ එව, න වෙදනාක්ඛන්ධාදීසු...පෙ.... විඤ්ඤාණක්ඛන්ධෙ එව වා, න රූපක්ඛන්ධාදීසුති න වත්තබ්බං. කස්මා? අවිසෙසෙන පඤ්චසු ඛන්ධෙසු අනුසයිතත්තා. කථං? පථවීරසාදිමිව රුක්ඛෙ. යථා හි මහාරුක්ඛෙ පථවීතලං අධිට්ඨාය පථවීරසඤ්ච ආපොරසඤ්ච නිස්සාය තප්පච්චයා මූලඛන්ධසාඛපසාඛපත්තපල්ලවපලාසපුප්ඵළලෙහි වඩ්ඪිත්වා නහං පූරෙත්වා යාවකප්පාවසානං ඛිප්පරම්පරාය රුක්ඛපච්චේණිසන්තානෙ යීතෙ “තං පථවීරසාදි මූලෙ එව, න ඛන්ධාදීසු, එලෙ එව වා, න මූලාදීසු”ති න වත්තබ්බං. කස්මා? අවිසෙසෙන සබ්බෙස්වෙව මූලාදීසු අනුගතත්තා, එවං. යථා පන තස්සෙව රුක්ඛස්ස පුප්ඵළලාදීසු නිබ්බින්නො කොචි පූරිසො චතුසු දිසාසු මණ්ඩුකකණ්ටකං නාම රුක්ඛෙ විසං පයොජෙය්‍ය, අථ සො රුක්ඛො තෙන විසසම්පස්සෙන ඵුට්ඨො පථවීරසආපොරසපරියාදින්නෙන අප්පසවනධම්මතං ආගම්ම පුන සන්නානං නිබ්බත්තෙතුං සමත්ථො න භවෙය්‍ය, එවමෙවං ඛන්ධප්පවත්තියං නිබ්බින්නො කුලපුත්තො තස්ස පූරිසස්ස චතුසු දිසාසු රුක්ඛෙ විසප්පයොජනං විය අත්තනො සන්නානෙ චතුමග්ගභාවනං ආරහති. අථස්ස සො ඛන්ධසන්නානො තෙන චතුමග්ගවිසසම්පස්සෙන සබ්බසො වට්ටමුලකිලෙසානං පරියාදින්නත්තා කිරියභාවමත්තමුපගතකායකම්මාදි සබ්බකම්මප්පහෙදො ආයතිං පුනඛිභවාහිනිබ්බත්තධම්මතමාගම්ම භවත්තරසන්නානං නිබ්බත්තෙතුං සමත්ථො න හොති. කෙවලං පන වරිමවිඤ්ඤාණනිරොධෙන නිරින්ධනො විය ජාතවෙදො අනුපාදානො පරිනිබ්බාති. එවං භූමියා භූමිලද්ධස්ස ච නානත්තං වෙදිතබ්බං.

අපිච අපරම්පි සමුදාචාරාරම්මණාධිග්ගහිතාවික්ඛම්හිතාසමුහතවසෙන චතුබ්බිධමුප්පන්නං. තත්ථ වත්තමානුප්පන්නමෙව සමුදාචාරුප්පන්නං. චක්ඛාදීනං පන ආපාඨගතෙ ආරම්මණෙ පුබ්බභාගෙ අනුප්පජ්ජමානම්පි කිලෙසජාතං ආරම්මණස්ස අධිග්ගහිතත්තා එව අපරභාගෙ අවස්සමුප්පත්තිතො ආරම්මණාධිග්ගහිතුප්පන්නත්ති වුච්චති. කල්‍යාණිගාමෙ පිණ්ඩාය වරතො මහාතිස්සත්ථෙරස්ස විසභාගරූපදස්සනෙන උප්පන්නකිලෙසජාතඤ්චෙත්ථ නිදස්සනං. තස්ස “උප්පන්නං කාමචිතක්ක”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.26; අ. නි. 6.58) පයොගො දට්ඨබ්බො. සමථවිපස්සනානං අඤ්ඤතරවසෙන අවික්ඛම්හිතකිලෙසජාතං විත්තසන්නතිමනාරුළුහං උප්පත්තිනිවාරකස්ස හෙතුනො අභාවා අවික්ඛම්හිතුප්පන්නං නාම. තං “අයම්පි ඛො, හික්ඛවෙ, ආනාපානස්සතිසමාධි භාවිතො ඛුලීකතො සන්නො චෙව පණිතො ච අසෙවනකො ච සුඛො ච විහාරො උප්පන්තුප්පන්නෙ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ යානසො අත්තරධාපෙති”තිආදීසු (පාරා. 165) දට්ඨබ්බං. සමථවිපස්සනාවසෙන වික්ඛම්හිතම්පි කිලෙසජාතං අරියමග්ගෙන

අසමුහතත්තා උප්පත්තිධම්මතං අනතීතන්ති කත්වා අසමුහතුප්පන්නන්ති වුවිති. ආකාසෙන ගච්ඡන්තස්ස අට්ඨසමාපත්තිලාභිනො ථෙරස්ස කුසුම්මරුක්ඛෙ උපවනෙ පුප්ඵානි ඔව්නන්තස්ස මධුරස්සරෙන ගායනො මාතුගාමස්ස ගීතස්සරං සුතවනො උප්පන්නකිලෙසජාතඤ්චෙත්ථ නිදස්සනං. තස්ස “අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං බහුලීකරොන්තො උප්පන්තූප්පන්නෙ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ අන්තරායෙව අන්තරධාපෙතී” තිආදීසු (සං. නි. 5.157) පයොගො දට්ඨබ්බො. තිවිධම්පි චෙතං ආරම්මණාධිග්ගහිතාවික්ඛම්හිතාසමුහතුප්පන්නං භූමිලද්ධෙනෙව සඬගහං ගච්ඡතිති වෙදිතබ්බං.

එවමෙතස්මිං යථාචුත්තජ්ජහෙදෙ උප්පන්නෙ භූමිලද්ධාරම්මණාධිග්ගහිතාවික්ඛම්හිතාසමුහතුප්පන්නවසෙනායං කොධො උප්පන්නොති වෙදිතබ්බො. කස්මා? එවංවිධස්ස විනෙතබ්බතො. එවංවිධමෙව හි උප්පන්නං යෙන කෙනවි විනයෙන විනෙතුං සක්කා හොති. යං පනෙතං වත්තමානභුත්වාපගතොකාසකතසමුදාචාරසඬ්ඛාතං උප්පන්නං, එත්ථ අඵලො ව අසකොයා ව වායාමො. අඵලො හි භුත්වාපගතෙ වායාමො වායාමන්තරෙතාපි තස්ස නිරුද්ධත්තා. තථා ඔකාසකතෙ. අසකොයා ව වත්තමානසමුදාචාරුප්පන්නෙ කිලෙසවොදානානං එකජ්ඣමනූප්පත්තිතොති.

විනෙතීති එත්ථ පන –

“දුට්ඨො විනයො නාම, එකමෙකෙන්ථ පඤ්චධා;
තෙසු අට්ඨවිධෙනෙස, විනෙතීති පවුච්චති”.

අයඤ්චි සංවරවිනයො, පහානවිනයොති දුට්ඨො විනයො. එත්ථ ව දුට්ඨො විනයෙ එකමෙකො විනයො පඤ්චධා හිජ්ජති. සංවරවිනයොපි හි සීලසංවරො, සතිසංවරො, ඤාණසංවරො, බන්තිසංවරො, වීරියසංවරොති පඤ්චවිධො. පහානවිනයොපි තදඬගජ්ජහානං, වික්ඛම්හනජ්ජහානං, සමුවිෂේදජ්ජහානං, පටිජ්ජස්සද්ධිජ්ජහානං, නිස්සරණජ්ජහානන්ති පඤ්චවිධො.

තත්ථ “ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො හොති සමුපෙතො” තිආදීසු (විහ. 511) සීලසංවරො, “රක්ඛති චක්ඛුන්ද්‍රියං, චක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරං ආපජ්ජති” තිආදීසු (දී. නි. 1.213; ම. නි. 1.295; සං. නි. 4.239; අ. නි. 3.16) සතිසංවරො.

“යානි සොතානි ලොකස්මිං, (අජිතානි භගවා)
සති තෙසං නිවාරණං;
සොතානං සංවරං බුමි,
පඤ්ඤායෙනෙ පිට්ඨෙරෙ” ති. (සු. නි. 1041) –

ආදීසු ඤාණසංවරො, “ඛමො හොති සීතස්ස උණ්හස්සා”තිආදීසු (ම. නි. 1.24; අ. නි. 4.114) බන්තිසංවරො, “උප්පන්නං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙති, පජ්ඣති, විනොදෙති”තිආදීසු (ම. නි. 1.26; අ. නි. 4.114) වීරියසංවරො වෙදිතබ්බො. සබ්බොපි වායං සංවරො යථාසකං සංවරිතබ්බානං විනෙතබ්බානඤ්ච කායචච්චුවරිතාදීනං සංවරණතො සංවරො, විනයනතො විනයොති වුච්චති. එවං තාව සංවරවිනයො පඤ්චධා හිජ්ජතිති වෙදිතබ්බො.

තථා යං නාමරූපපරිච්ඡේදාදීසු විපස්සනඤ්ඤායු යාව අත්තතො අපරිභානාවසෙන පවත්ති, තාව තෙන තෙන ඤාණෙන තස්ස තස්ස අනත්ථසන්තානස්ස පභානං. සෙය්‍යාපීදං - නාමරූපච්චත්ථානෙන සක්කායදිට්ඨියා, පච්චයපරිග්ගහෙන අහෙතුච්ඡිමහෙතුදිට්ඨිනං, තස්සෙව අපරභාගෙන කඨිබාවිතරණෙන කථංකථිභාවස්ස, කලාපසම්මසනෙන “අභං මමා”ති ගාහස්ස, මග්ගාමග්ගච්චත්ථානෙන අමග්ගෙ මග්ගසඤ්ඤාය, උදයදස්සනෙන උච්ඡේදදිට්ඨියා, වයදස්සනෙන සස්සතදිට්ඨියා, භයදස්සනෙන සහයෙසු අභයසඤ්ඤාය, ආදීනවදස්සනෙන අස්සාදසඤ්ඤාය, නිබ්බිදානුපස්සනෙන අහිරතිසඤ්ඤාය, මුච්චිතුකම්‍යතාඤාණෙන අමුච්චිතුකම්‍යතාය, උපෙක්ඛාඤාණෙන අනුපෙක්ඛාය, අනුලොමෙන ධම්මෙට්ඨිතියං නිබ්බානෙ ව පටිලොමභාවස්ස, ගොත්‍රභූතා සඨිබාරනිමිත්තග්ගාහස්ස පභානං, එතං තදභිගජ්ජභානං නාම. යං පන උපචාරජ්ජනාහෙදස්ස සමාධිතො යාව අත්තතො අපරිභානිපවත්ති, තාව තෙනාහිභතානං නිවරණානං යථාසකං විතක්කාදිපච්චනීකධම්මානඤ්ච අනුජ්ජත්තිසඨිබානං පභානං, එතං වික්ඛම්භනජ්ජභානං නාම. යං පන චතුන්නං අරියමග්ගානං භාවිතත්තා තංතංමග්ගවතො අත්තතො සන්තානෙ යථාසකං “දිට්ඨිගතානං පභානායා”තිආදීනා (ධ. ස. 277) නයෙන වුත්තස්ස සමුදයපක්ඛිකස්ස කිලෙසගහනස්ස පුන අච්චන්තඅජ්ජවත්තිභාවෙන සමුච්ඡේදසඨිබානං පභානං, ඉදං සමුච්ඡේදජ්ජභානං නාම. යං පන එලක්ඛණෙ පටිජ්ජස්සද්ධත්තං කිලෙසානං පභානං, ඉදං පටිජ්ජස්සද්ධිජ්ජභානං නාම. යං පන සබ්බසඨිබතනිස්සරණත්තා පහිනසබ්බසඨිබතං නිබ්බානං, එතං නිස්සරණජ්ජභානං නාම. සබ්බම්පි චෙතං පභානං යස්මා වාගට්ඨෙත පභානං, විනයනට්ඨෙත විනයො, තස්මා “පභානවිනයො”ති වුච්චති, තංතංපභානවතො වා තස්ස තස්ස විනයස්ස සම්භවතොපෙතං “පභානවිනයො”ති වුච්චති. එවං පභානවිනයොපි පඤ්චධා හිජ්ජතිති වෙදිතබ්බො. එවමෙකෙකස්ස පඤ්චධා හින්තත්තා දසෙතෙ විනයා හොත්ති.

තෙසු පටිජ්ජස්සද්ධිවිනයං නිස්සරණවිනයඤ්ච යථෙත්වා අවසෙසෙන අට්ඨවිධෙන විනයෙනෙස තෙන තෙන පරියායෙන විනෙතීති පවුච්චති. කථං? සීලසංවරෙන කායචච්චුවරිතානි විනෙන්නොපි හි තංසම්පයුත්තං කොධං විනෙති, සතිපඤ්ඤාසංවරෙහි අහිජ්ඣාදොමනස්සාදීනි

විනෙන්තොපි දොමනස්සසම්පයුත්තං කොධං විනෙති, බන්තිසංවරෙන සීතාදීනි බමන්තොපි තංතංආසාතවත්ථුසම්භවං කොධං විනෙති, වීරියසංවරෙන ඛ්‍යාපාදවිතක්කං විනෙන්තොපි තංසම්පයුත්තං කොධං විනෙති. යෙහි ධම්මෙහි තදභිගවික්ඛම්භනසමුච්ඡේදප්පහානානි හොන්ති, තෙසං ධම්මානං අත්තනි නිබ්බත්තනෙන තෙ තෙ ධම්මෙ ප්‍රභන්තොපි තදභිගප්පහාතබ්බං වික්ඛම්භෙතබ්බං සමුච්ඡින්නදිතබ්බඤ්ච කොධං විනෙති. කාමඤ්චෙත්ථ පහානවිනයෙන විනයො න සම්භවති. යෙහි පන ධම්මෙහි පහානං හොති, තෙහි විනෙන්තොපි පරියායතො “පහානවිනයෙන විනෙති”ති වුච්චති. පටිප්පස්සද්ධිප්පහානකාලෙ පන විනෙතබ්බාභාවතො නිස්සරණප්පහානස්ස ච අනුප්පාදෙතබ්බතො න තෙහි කිඤ්චි විනෙතීති වුච්චති. එවං තෙසු පටිප්පස්සද්ධිවිනයං නිස්සරණවිනයඤ්ච ය්‍පෙත්වා අවසෙසෙන අට්ඨවිධෙන විනයෙනෙස තෙන තෙන පරියායෙන විනෙතීති පවුච්චති. යෙ වා –

“පඤ්චිමෙ, හික්ඛවෙ, ආසාතපට්ඨිනායා, යත්ථ හික්ඛුනො උප්පන්තො ආසාතො සබ්බසො පටිවිනෙතබ්බො. කතමෙ පඤ්ච? යස්මිං, හික්ඛවෙ, පුග්ගලෙ ආසාතො ජායෙථ, මෙත්තා තස්මිං පුග්ගලෙ භාවෙතබ්බො...පෙ.... කරුණා... උපෙක්ඛා... අසති-අමනසිකාරො තස්මිං පුග්ගලෙ ආපජ්ජිතබ්බො, එවං තස්මිං පුග්ගලෙ ආසාතො පටිවිනෙතබ්බො. කම්මස්සකතා එව වා තස්මිං පුග්ගලෙ අධිට්ඨාතබ්බො කම්මස්සකො අයමායස්මා...පෙ.... දායාදො භවිස්සති”ති (අ. නි. 5.161) –

එවං පඤ්ච ආසාතපට්ඨිනායා වුත්තා. යෙ ව –

“පඤ්චිමෙ, ආවුසො, ආසාතපට්ඨිනායා, යත්ථ හික්ඛුනො උප්පන්තො ආසාතො සබ්බසො පටිවිනෙතබ්බො. කතමෙ පඤ්ච? ඉධාවුසො, එකච්චො පුග්ගලො අපරිසුද්ධකායසමාවාරො හොති, පරිසුද්ධච්චිසමාවාරො, එවරුපෙපි, ආවුසො, පුග්ගලෙ ආසාතො පටිවිනෙතබ්බො”ති (අ. නි. 5.162) –

එවමාදිනාපි නයෙන පඤ්ච ආසාතපට්ඨිනායා වුත්තා. තෙසු යෙන කෙනවි ආසාතපට්ඨිනායෙන විනෙන්තොපෙස විනෙතීති පවුච්චති. අපිච යස්මා –

“උභතොදණ්ඩකෙන චෙපි, හික්ඛවෙ, කකචෙන චොරා ඔවරකා අභිගමභිගානි ඔක්කන්තෙය්‍යං, තත්‍රාපි යො මනො පදොසෙය්‍ය, න මෙ යො තෙන සාසනකරො”ති (ම. නි. 1.232) –

එවං සත්ථු ඔවාදං,

“තස්සෙව තෙන පාපියො, යො කුද්ධං පටිකුජ්ඣති;

කුද්ධං අප්පට්ඨකුප්ඤ්ඤානො, සඬගාමං ජෙති දුප්පයං.

“උභින්නමත්ථං වරති, අත්තනො ව පරස්ස ව;
පරං සඬකුපිතං ඤාත්වා, යො සතො උපසම්මති” (සං. නි. 1.188);

“සත්තිමෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මා සපත්තකන්නා සපත්තකරණා කොධනං ආගච්ඡන්ති ඉත්ථිං වා පුරිසං වා. කතමෙ සත්ත? ඉධ, භික්ඛවෙ, සපත්තො සපත්තස්ස එවං ඉච්ඡති — ‘අහො, වතායං දුබ්බණ්ණො අස්සා’ති. තං කිස්ස හෙතු? න, භික්ඛවෙ, සපත්තො සපත්තස්ස වණ්ණවතාය නන්දති. කොධනායං, භික්ඛවෙ, පුරිසපුග්ගලො කොධාභිභූතො කොධපරෙතො කිඤ්චාපි සො හොති සුන්හාතො සුවිලිත්තො කප්පිතකෙසමස්ස ඔදාතවත්ථවසනො, අථ ඛො සො දුබ්බණ්ණොව හොති කොධාභිභූතො. අයං, භික්ඛවෙ, පඨමො ධම්මො සපත්තකන්නො සපත්තකරණො කොධනං ආගච්ඡති ඉත්ථිං වා පුරිසං වා (අ. නි. 7.64).

“පුන වපරං, භික්ඛවෙ, සපත්තො සපත්තස්ස එවං ඉච්ඡති — ‘අහො, වතායං දුක්ඛං සයෙය්‍යා’ති...පෙ.... ‘න පචුරත්ථො අස්සා’ති...පෙ.... ‘න හොගවා අස්සා’ති...පෙ.... ‘න යසවා අස්සා’ති...පෙ.... ‘න මිත්තවා අස්සා’ති...පෙ.... ‘කායස්ස හෙදා පරං මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජෙය්‍යා’ති. තං කිස්ස හෙතු? න, භික්ඛවෙ, සපත්තො සපත්තස්ස සුගතිගමනෙන නන්දති. කොධනායං, භික්ඛවෙ, පුරිසපුග්ගලො කොධාභිභූතො කොධපරෙතො කායෙන දුච්චරිතං වරති, වාචාය... මනසා දුච්චරිතං වරති. සො කායෙන දුච්චරිතං වරිත්වා...පෙ.... වාචාය...පෙ.... මනසා දුච්චරිතං වරිත්වා කායස්ස හෙදා පරං මරණා...පෙ.... නිරයං උපපජ්ජති කොධාභිභූතො”ති (අ. නි. 7.64).

“කුද්ධො අත්ථං න ජානාති, කුද්ධො ධම්මං න පස්සති...පෙ..... (අ. නි. 7.64; මහානි. 5);

“යෙන කොධෙන කුද්ධාසෙ, සත්තා ගච්ඡන්ති දුග්ගතිං;
තං කොධං සම්මදඤ්ඤාය, පජ්හන්ති විපස්සිනො. (ඉතිවු. 4);

“කොධං ජහෙ විජ්ජප්පහෙය්‍ය මානං, සංයොජනං සබ්බමතික්කමෙය්‍ය. (ධ. ප. 221);

“අනත්ථජනනො කොධො, කොධො විත්තජ්ජකොපනො. (අ. නි. 7.64; ඉතිවු. 88);

“එකාපරාධං බම භූරිපඤ්ඤා, න පණ්ඩිතා කොධබලා භවන්ති”ති.
(ජා. 1.15.19) –

එවමාදිනා නයෙන කොධෙ ආදීනවඤ්ඤා පච්චවෙක්ඛතොපි කොධො විනයං උපෙති. තස්මා එවං පච්චවෙක්ඛිත්වා කොධං විනෙන්තොපි එස විනෙතීති වුච්චති.

කොධන්ති “අනත්ථං මෙ අවරීති ආසාතො ජායතී”තිආදිනා (දී. නි. 3.340; අ. නි. 9.29) නයෙන සුත්තෙ වුත්තානං නවන්තං, “අත්ථං මෙ න වරී”ති ආදීනඤ්ඤා තප්පට්ඨකතො සිද්ධානං නවන්තමෙවාති අට්ඨාරසන්තං, බාණුකණ්ටකාදිනා අට්ඨානෙන සද්ධිං එකුනවිසතිසා ආසාතවත්ථුනං අඤ්ඤාතරාසාතවත්ථුසම්භවං ආසාතං. විසටන්ති විත්ථතං. සප්පවිසන්ති සප්පස්ස විසං. ඉවාති ඔපම්මවචනං, ඉ-කාර ලොපං කත්වා ව-ඉච්චෙව වුත්තං. ඔසධෙහීති අගදෙහි. ඉදං වුත්තං හොති – යථා විසතිකිච්ඡකො වෙජ්ජො සප්පෙන දට්ඨං සබ්බං කායං ඵරිත්වා ධීතං විසටං සප්පවිසං මුලබන්ධතවපත්තපුප්ඵාදීනං අඤ්ඤාතරෙහි නානාභෙසජ්ජෙහි පයොජෙත්වා කතෙහි වා ඔසධෙහි බිජ්ජමෙව විනයො, එවමෙවං යො යථාවුත්තෙනත්ථෙන උප්පතිතං විත්තසන්තානං බ්‍යාපෙත්වා ධීතං කොධං යථාවුත්තෙසු විනයනුපායෙසු යෙන කෙනවි උපායෙන විනෙති නාධිවාසෙති පජ්භති විනොදෙති බ්‍යන්තිකරොතීති.

සො භික්ඛු ජහාති ඔරපාරන්ති සො එවං කොධං විනෙන්තො භික්ඛු යස්මා කොධො තතියමග්ගෙන සබ්බසො පභීයති, තස්මා ඔරපාරසඤ්ඤානාති පඤ්චොරම්භාගියසංයොජනාති ජහාතීති වෙදිතබ්බො. අවිසෙසෙන හි පාරන්ති තීරස්ස නාමං, තස්මා ඔරාති ව තාති සංසාරසාගරස්ස පාරභූතාති වාති කත්වා “ඔරපාර”න්ති වුච්චති. අථ වා “යො උප්පතිතං විනෙති කොධං විසටං සප්පවිසංව ඔසධෙහි”, සො තතියමග්ගෙන සබ්බසො කොධං විනෙන්තො අනාගාමීඵලෙ ධීතො භික්ඛු ජහාති ඔරපාරං. තත්ථ ඔරන්ති සකත්තභාවො, පාරන්ති පරත්තභාවො. ඔරං වා ඡ අජ්ඣත්තිකාති ආයතනාති, පාරං ඡ බාහිරායතනාති. තථා ඔරං මනුස්සලොකො, පාරං දෙවලොකො. ඔරං කාමධාතු, පාරං රූපාරූපධාතු. ඔරං කාමරූපභවො, පාරං අරූපභවො. ඔරං අත්තභාවො, පාරං අත්තභාවසුබ්බපකරණාති. එවමෙතස්මිං ඔරපාරෙ වතුත්ථමග්ගෙන ඡන්දරාගං පජ්භන්තො “ජහාති ඔරපාර”න්ති වුච්චති. එත්ථ ව කිඤ්චාපි අනාගාමීනො කාමරාගස්ස පභීනත්තා ඉධත්තභාවාදීසු ඡන්දරාගො එව නත්ථී; අපිච බො පනස්ස තතියමග්ගාදීනං විය වණ්ණප්පකාසනත්ථං සබ්බමෙතං ඔරපාරභෙදං සඬගභෙත්වා තත්ථ ඡන්දරාගප්පභානෙන “ජහාති ඔරපාර”න්ති වුත්තං.

ඉදානි තස්සත්ථස්ස විභාවනත්ථාය උපමං ආහ “උරගො ජිණ්ණමිව තචං පුරාණ”න්ති. තත්ථ උරෙන ගච්ඡතීති උරගො, සප්පස්සෙතං අධිවචනං. සො දුට්ඨො – කාමරූපී ච අකාමරූපී ච. කාමරූපීපි දුට්ඨො – ජලජො ථලජො ච. ජලජො ජලෙ එව කාමරූපං ලභති, න ථලෙ, සඬ්ඛපාලජාතකෙ සඬ්ඛපාලනාගරාජා විය. ථලජො ථලෙ එව, න ජලෙ. සො ජජ්ජරභාවෙන ජිණ්ණං, විරකාලතාය පුරාණඤ්චාති සඬ්ඛං ගතං. තචං ජහන්තො චතුබ්බිධෙන ජහාති – සජාතියං ධීතො, ජිගුච්ඡන්තො, නිස්සාය, ථාමෙනාති. සජාති නාම සප්පජාති දිස්ත්තභාවො. උරගා හි පඤ්චස්ස ධානෙස්ස සජාතිං නාතිවත්තන්ති – උපපත්තියං, චුතියං, විස්සට්ඨනිද්දොක්කමනෙ, සමානජාතියා මෙටුනපට්ඨෙවනෙ, ජිණ්ණතවාපනයනෙ වාති. සප්පො හි යදා තචං ජහාති, තදා සජාතියංයෙව යත්වා ජහාති. සජාතියං ධීතොපි ච ජිගුච්ඡන්තො ජහාති. ජිගුච්ඡන්තො නාම යදා උපඬ්ඪට්ඨානෙ මුත්තො හොති, උපඬ්ඪට්ඨානෙ අමුත්තො ඔලම්බති, තදා නං අට්ටියන්තො ජහාති. එවං ජිගුච්ඡන්තොපි ච දණ්ඩන්තරං වා මූලන්තරං වා පාසාණන්තරං වා නිස්සාය ජහාති. නිස්සාය ජහන්තොපි ච ථාමං ජනෙත්වා, උස්සාහං කත්වා, විරියෙන වඬ්ඤං නඬ්ගුට්ඨං කත්වා, පස්සසන්තොව එණං කරිත්වා ජහාති. එවං ජහිත්වා යෙනකාමං පක්කමති. එවමෙවං අයම්පි හික්ඛු ඔරපාරං ජහිතුකාමො චතුබ්බිධෙන ජහාති – සජාතියං ධීතො, ජිගුච්ඡන්තො, නිස්සාය, ථාමෙනාති. සජාති නාම හික්ඛුනො “අරියාය ජාතියා ජාතො”ති (ම. නි. 2.351) වචනතො සීලං. තෙනෙවාහ “සීලෙ පතිට්ඨාය නරො සප්පඤ්ඤො”ති (සං. නි. 1.23; පෙටකො. 22). එවමෙතිස්සං සජාතියං ධීතො හික්ඛු තං සකත්තභාවාදිහෙදං ඔරපාරං ජිණ්ණපුරාණතවමිව දුක්ඛං ජනෙත්තං තත්ථ තත්ථ ආදීනවදස්සනෙන ජිගුච්ඡන්තො කල්‍යාණමිත්තෙ නිස්සාය අධිමත්තවායාමසඬ්ඛාතං ථාමං ජනෙත්වා “දිවසං වඬ්ඤමෙන නිසජ්ජාය ආවරණියෙහි ධම්මෙහි විත්තං පරියොධෙති”ති (අ. නි. 3.16; විභ. 519) චුත්තනයෙන රත්තින්දිවං ඡධා විහජිත්වා සටෙන්තො වායමන්තො උරගො විය, වඬ්ඤං නඬ්ගුට්ඨං පල්ලඬ්ඤං ආභූජිත්වා උරගො විය පස්සසන්තො, අයම්පි අසිටීලපරක්කමතාය වායමන්තො උරගො විය එණං කරිත්වා, අයම්පි ඤාණවිජ්ජාරං ජනෙත්වා උරගොව තචං ඔරපාරං ජහාති. ජහිත්වා ච උරගො විය ඔහිතතවො යෙනකාමං අයම්පි ඔහිතභාරො අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතුදිසං පක්කමතීති. තෙනාහ භගවා –

“යො උප්පතිතං විනෙති කොධං, විසටං සප්පවිසංව ඔසධෙහි;
සො හික්ඛු ජහාති ඔරපාරං, උරගො ජිණ්ණමිව තචං පුරාණ”න්ති.

එවමෙසා භගවතා අරහත්තනිකූටෙන පය්මගාථා දෙසිතාති.

2. ඉදානි දුතියගාථාය අත්ථවණ්ණනාක්කමො අනුප්පත්තො. තත්‍රාපි –

“යෙන යත්ථ යදා යස්මා, චුත්තා ගාථා අයං ඉමං;

විධිං පකාසයිත්වාස්සා, කරිස්සාමත්ථවණ්ණන”න්ති. —

අයමෙව මාතිකා. තතො පරඤ්ච සබ්බගාථාසු. අතිවිත්ථාරහයෙන පන ඉතො පභුති මාතිකං අනික්ඛිපිත්වා උප්පත්තිදස්සනනායෙනෙව තස්සා තස්සා අත්ථං දස්සෙන්තො අත්ථවණ්ණනං කරිස්සාමි. සෙය්‍යථිදං යො රාගමුදච්ඡිදා අසෙසන්ති අයං දුතියගාථා.

තස්සුප්පත්ති — එකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මතො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස උපට්ඨාකො අඤ්ඤතරො සුවණ්ණකාරපුත්තො ථෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිතො. ථෙරො තස්ස “දහරානං අසුභං සප්පාය”න්ති මන්ත්වා රාගවිසාතත්ථං අසුභකම්මට්ඨානං අදාසි. තස්ස තස්මිං ආසෙවනමත්තම්පි විත්තං න ලභති. සො “අනුපකාරං මමෙත”න්ති ථෙරස්ස ආරොචෙසි. ථෙරො “දහරානමෙතං සප්පාය”න්ති මන්ත්වා පුනපි තදෙවාචික්ඛි. එවං චත්තාරො මාසා අතීතා, සො කිඤ්චිමත්තම්පි විසෙසං න ලභති. තතො නං ථෙරො භගවතො සන්තිකං නෙසි. භගවා “අවිසයො, සාරිපුත්ත, තුය්හෙනස්ස සප්පායං ජානිතුං, බුද්ධවෙනෙය්‍යො එසො”ති චත්වා පහස්සරවණ්ණං පදුමං ඉද්ධියා නිමිමිනිත්වා තස්ස හත්ථෙ පාදාසි — “හන්ද, භික්ඛු, ඉමං විහාරපච්ඡායායං වාලිකාතලෙ නාලෙන විජ්ඣිත්වා යපෙහි, අභිමුඛඤ්චස්ස පල්ලඬකෙන නිසිද ‘ලොහිතං ලොහිත’න්ති ආවජ්ජෙන්තො”ති. අයං කිර පඤ්ච ජාතිසතානි සුවණ්ණකාරොව අහොසි. තෙනස්ස “ලොහිතකනිමිත්තං සප්පාය”න්ති ඤත්වා භගවා ලොහිතකකම්මට්ඨානං අදාසි. සො තථා කත්වා මුහුත්තෙනෙව යථාක්කමං තත්ථ චත්තාරිපි ඤානානි අධිගන්ත්වා අනුලොමපටිලොමාදිනා නයෙන ඤානකීළං ආරහි. අථ භගවා ‘තං පදුමං මිලායතු’ති අධිට්ඨාසි. සො ඤානා වුට්ඨිතො තං මිලාතං කාළවණ්ණං දිස්වා “පහස්සරරූපං ජරාය පරිමද්දිත”න්ති අනිච්චසඤ්ඤං පටිලභි. තතො නං අජ්ඣන්තම්පි උපසංහරි. තතො “යදනිච්චං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා”ති තයොපි භවෙ ආදිත්තෙ විය පස්සි. එවං පස්සතො චස්සාවිදුරෙ පදුමස්සරො අත්ථි. තත්ථ දාරකා ඔරොහිත්වා පදුමානි භඤ්ජිත්වා භඤ්ජිත්වා රාසිං කරොන්ති. තස්ස තානි උදකෙ පදුමානි නළවනෙ අග්ගිජාලා විය බාසිංසු, පත්තානි පත්තානි පපාතං පවිසන්තානි විය බාසිංසු, ථලෙ නික්ඛිත්තපදුමානං අග්ගානි මිලාතානි අග්ගිඛඩ්ඨානි විය බාසිංසු. අථස්ස තදනුසාරෙන සබ්බධම්මෙ උපනිජ්ඣායතො භියොයාසොමත්තාය තයො භවා ආදිත්තම්ච අගාරං අප්පට්ඨරණා හුත්වා උපට්ඨහිංසු. තතො භගවා ගන්ධකුටියං නිසින්තොව තස්ස භික්ඛුතො උපරි සරිරාහං මුඤ්චි. සා චස්ස මුඛංයෙව අජ්ඣොත්ථරි. තතො සො “කිමෙත”න්ති ආවජ්ජෙන්තො භගවන්තං ආගන්ත්වා සම්පෙ ඨිතම්ච දිස්වා උට්ඨායාසනා අඤ්ජලිං පණාමෙසි. අථස්ස භගවා සප්පායං විදිත්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ඔභාසගාථං අභාසි “යො රාගමුදච්ඡිදා අසෙස”න්ති.

තත්ථ රක්ඛ්‍යතවසෙන රාගො, පඤ්චකාමගුණරාගස්සෙනං අධිවචනං. උදව්ඡිදාති උච්ඡින්නදති, භඤ්ජති, විනාසෙති. අතීතකාලිකානම්පි හි ඡන්දසි චත්තමානවචනං අක්ඛරවිත්තකා ඉච්ඡන්ති. අසෙසන්ති සානුසයං. භිසපුප්ඵංව සරොරුහන්ති සරෙ විරුළුභං පදුමපුප්ඵං විය. විග්ග්හාති ඔග්ග්හ, පච්ඡිත්තවාති අත්ථො. සෙසං පුබ්බසදිසමෙව. කිං වුත්තං හොති? යථා නාම එතෙ දාරකා සරං ඔරුග්ග භිසපුප්ඵං සරොරුහං ඡින්නන්ති, එවමෙවං යො භික්ඛු ඉමං තෙධාතුකලොකසන්නිවාසං ඔග්ග්හං –

“නත්ථි රාගසමො අග්ගි” (ධ. ප. 202);

“කාමරාගෙන දය්හාමි, විත්තං මෙ පරිදය්හති” (සං. නි. 1.212);

“යෙ රාගරත්තානුපතන්ති සොතං, සයං කතං මක්කටකොච ජාලං”. (ධ. ප. 347);

“රත්තො බො, ආවුසො, රාගෙන අභිභූතො පරියාදින්නවිත්තො පාණම්පි හනති” (අ. නි. 3.56, 72) –

එවමාදිනයමනුගන්ත්වා රාගාදීනවපච්චවෙක්ඛණෙන යථාවුත්තප්පකාරෙහි සීලසංවරාදීහි සංවරෙහි සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකෙසු චත්ථුසු අසුභසඤ්ඤාය ච ථොකං ථොකං රාගං සමුච්ඡින්නන්තො අනාගාමිමග්ගෙන අවසෙසං අරහත්තමග්ගෙන ච තතො අනවසෙසම්පි උච්ඡින්නදති පුබ්බෙ වුත්තප්පකාරෙනෙව සො භික්ඛු ජහාති ඔරපාරං උරගො ජිණ්ණම්ච තචං පුරාණන්ති. එවමෙසා භගවතා අරහත්තනිකූටෙන ගාථා දෙසිතා. දෙසනාපරියොසානෙ ච සො භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨිතොති.

3. යො තණ්හමුදව්ඡිදාති කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති. අඤ්ඤතරො භික්ඛු ගග්ගරාය පොක්ඛරණියා තීරෙ විහරන්තො තණ්හාවසෙන අකුසලචිතක්කං චිතක්කෙති. භගවා තස්සප්ප්ඤ්ඤායං විදිත්වා ඉමං ඔභාසගාථමහාසි.

තත්ථ තස්සතීති තණ්හා. විසයෙහි තිත්තිං න උපෙතීති අත්ථො. කාමභවවිභවතණ්හානමෙතං අධිවචනං. සරිත්තති ගතං පචත්තං, යාව භවග්ගා අප්ප්ඤ්ඤාත්ථරිත්වා යිත්තති වුත්තං හොති. සීසසරත්ති සීසගාමිනිං, සන්දිට්ඨිකසම්පරායිකං ආදීනවං අගණෙත්වා මුහුත්තෙනෙව පරචක්කවාළම්පි භවග්ගම්පි සම්පාපුණිතුං සමත්ථන්ති වුත්තං හොති. එවමෙතං සරිතං සීසසරං සබ්බප්පකාරම්පි තණ්හං –

“උපරිවිසාලා දුප්පුරා, ඉච්ඡා විසටගාමිනී;
යෙ ච තං අනුගිජ්ඣන්ති, තෙ හොන්ති චක්කධාරිනො” ති.

“තණ්හාදුතියො පුරිසො, දීසමද්ධානසංසරං;

ඉත්ථභාවඤ්ඤථාභාවං, සංසාරං නාතිවත්තනී”ති. (ඉතිවු. 15, 105; මහානි. 191; වුළුනි. පාරායනානුගීතිගාථානිද්දෙස 107);

“ඌනො ලොකො අතිත්තො තණ්හාදාසොති බො, මහාරාජා”ති (ම. නි. 2.305) ව –

එවමාදීනවපච්චවෙක්ඛණෙන චුත්තජ්ජකාරෙහි සීලසංවරාදීහි ව යො ථොකං ථොකං විසොසයිත්වා අරහත්තමග්ගෙන අසෙසං උච්ඡිජ්ජති, සො හික්ඛු තස්මිංයෙව ඛණෙ සබ්බජ්ජකාරම්පි ජහාති ඔරපාරන්ති. දෙසනාපරියොසානෙ සො හික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨිතොති.

4. යො මානමුදබ්බධිති කා උජ්ජත්ති? හගවා සාවත්ථියං විහරති. අඤ්ඤතරො හික්ඛු ගඬගාය තීරෙ විහරත්තො ගිම්භකාලෙ අජ්ජොදකෙ සොනෙ කතං නළසෙතුං පච්ඡා ආගතෙන මහොසෙන වුස්භමානං දිස්වා “අනිච්චා සඬබ්බාරා”ති සංවිග්ගො අට්ඨාසි. තස්සජ්ඣාසයං විදිත්වා හගවා ඉමං ඔභාසගාථං අභාසි.

තත්ථ මානොති ජාතිආදිවත්ථුකො චෙතසො උණ්ණාමො. සො “සෙය්‍යාහමස්මි”ති මානො, “සදිසොහමස්මි”ති මානො, “හීනොහමස්මි”ති මානොති එවං තිවිධො හොති. පුන “සෙය්‍යස්ස සෙය්‍යාහමස්මිති, සෙය්‍යස්ස සදිසො, සෙය්‍යස්ස හීනො, සදිසස්ස සෙය්‍යා, සදිසස්ස සදිසො, සදිසස්ස හීනො, හීනස්ස සෙය්‍යා, හීනස්ස සදිසො, හීනස්ස හීනොහමස්මි”ති මානොති එවං නවවිධො හොති. තං සබ්බජ්ජකාරම්පි මානං –

“යෙන මානෙන මත්තාසෙ, සත්තා ගච්ඡන්ති දුග්ගති”න්ති. (ඉතිවු. 6) –

ආදිනා නයෙන තත්ථ ආදීනවපච්චවෙක්ඛණෙන චුත්තජ්ජකාරෙහි සීලසංවරාදීහි ව යො ථොකං ථොකං වධෙත්තො කිලෙසානං අබලදුබ්බලත්තා නළසෙතුසදිසං ලොකුත්තරධම්මානං අතිබලත්තා මහොසසදිසෙන අරහත්තමග්ගෙන අසෙසං උදබ්බධි, අනවසෙසජ්ජහානවසෙන උච්ඡිත්තො වධෙතීති චුත්තං හොති. සො හික්ඛු තස්මිංයෙව ඛණෙ සබ්බජ්ජකාරම්පි ජහාති ඔරපාරන්ති. දෙසනාපරියොසානෙ සො හික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨිතොති.

5. ති කා උජ්ජත්ති? ඉම්ඤ්සා ගාථාය ඉතො පරානඤ්ච ද්වාදසන්තං එකායෙව උජ්ජත්ති. එකං සමයං හගවා සාවත්ථියං විහරති. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො බ්‍රාහ්මණො අත්තනො ධිතුයා වාරෙයො පච්චුපට්ඨිතෙ චිත්තෙසි – “කෙනචි වසලෙන අපරිභුත්තපුබ්බෙහි පුජ්ජෙහි දාරිකං අලඬිකරිත්වා පතිකුලං පෙසෙස්සාමි”ති. සො සන්තරබ්බාරං

සාවත්ථිං විචින්නො කිඤ්චි තිණපුප්ඵමි අපරිභුත්තපුබ්බං නාද්දස. අථ සම්බහුලෙ ධුත්තකජාතිකෙ බ්‍රාහ්මණදාරකෙ සන්නිපතීතෙ දිස්වා “එතෙ පුච්ඡස්සාමි, අවස්සං සම්බහුලෙසු කොච් ජාතිස්සතී”ති උපසඬකමිත්වා පුච්ඡි. තෙ තං බ්‍රාහ්මණං උප්පණ්ඨෙත්තා ආහංසු – “උදුම්බරපුප්ඵං නාම, බ්‍රාහ්මණ, ලොකෙ න කෙනච් පරිභුත්තපුබ්බං. තෙන ධීතරං අලඬකරිත්වා දෙහී”ති. සො දුතියදිවසෙ කාලස්සෙව වුට්ඨාය භත්තවිස්සග්ගං කත්වා අවිරවතියා නදියා තීරෙ උදුම්බරවනං ගන්ත්වා එකමෙකං රුක්ඛං විචින්නො පුප්ඵස්ස වණ්ටමත්තමිති නාද්දස. අථ චීතිවත්තෙ මජ්ඣන්තිකෙ දුතියතීරං අගමාසි. තත්ථ ච අඤ්ඤතරො භික්ඛු අඤ්ඤතරස්මිං මනුඤ්ඤෙ රුක්ඛමුලෙ දිවාචිහාරං නිසින්තො කම්මට්ඨානං මනසි කරොති. සො තත්ථ උපසඬකමිත්වා අමනසිකරිත්වා, සකිං නිසිදිත්වා, සකිං උක්කුටිකො හුත්වා, සකිං යත්වා, තං රුක්ඛං සබ්බසාධාවිට්ඨපත්තත්තරෙසු විචින්නො කිලමති. තතො නං සො භික්ඛු ආහ – “බ්‍රාහ්මණ, කිං මග්ගසී”ති? “උදුම්බරපුප්ඵං, හො”ති. “උදුම්බරපුප්ඵං නාම, බ්‍රාහ්මණ, ලොකෙ නත්ථි, මුසා එතං වචනං, මා කිලමා”ති. අථ භගවා තස්ස භික්ඛුනො අජ්ඣාසයං විදිත්වා ඔහාසං මුඤ්චිත්වා සමුප්පන්නසමන්තාහාරබහුමානස්ස ඉමා ඔහාසගාථායො අහාසි “යො නාජ්ඣගමා භවෙසු සාර”න්ති සබ්බා වත්තබ්බා.

තත්ථ පට්ඨගාථාය තාව නාජ්ඣගමාති නාධිගච්ඡි, නාධිගච්ඡති වා. භවෙසුති

කාමරූපාරූපසඤ්ඤිඅසඤ්ඤිනෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිඵකවොකාරවතුචොකාර පඤ්චවොකාරභවෙසු. සාරන්ති නිච්චභාවං අත්තභාවං වා. විචින්නති පඤ්ඤාය ගවෙසන්තො. පුප්ඵමිව උදුම්බරෙසුති යථා උදුම්බරරුක්ඛෙසු පුප්ඵං විචින්නො එස බ්‍රාහ්මණො නාජ්ඣගමා, එවං යො යොගාවචරොපි පඤ්ඤාය විචින්නො සබ්බභවෙසු කිඤ්චි සාරං නාජ්ඣගමා. සො අසාරකට්ඨෙන තෙ ධම්මෙ අනිච්චතො අනත්තතො ච විපස්සන්තො අනුපුබ්බෙන ලොකුත්තරධම්මෙ අධිගච්ඡන්තො ජහාති ඔරපාරං උරගො ජිණ්ණම්ච තථං පුරාණන්ති අයමත්ථො යොජනා ව. අවසෙසගාථාසු පනස්ස යොජනං අවත්වා විසෙසත්ථමත්තමෙව වක්ඛාම.

6.

“යස්සන්තරතො න සන්නි කොපා,
ඉතිහවාභවතඤ්ච චීතිවත්තො”ති. (උදා. 20) –

එත්ථ තාව අයං ‘අන්තරසද්දො’ –

“නදීතීරෙසු සණ්ඨානෙ, සහාසු රථියාසු ව;
ජනා සඬගම්ම මන්තෙන්ති, මඤ්ච තඤ්ච කිමන්තර”න්ති. (සං. නි. 1.228);

“අප්පමත්තකෙන විසෙසාධිගමෙන අන්තරා වොසානමාපාදි” (අ. නි. 10.84);

“අනත්ථජනනො කොධො, කොධො චිත්තප්පකොපනො;
භයමත්තරතො ජාතං, තං ජනො නාවබුජ්ඣති”ති. (අ. නි. 7.64;
ඉතිවු. 88) –

එවං කාරණවෙමජ්ඣවිත්තාදීසු සම්බහුලෙසු අත්ථෙසු දිස්සති. ඉධ පන චිත්තෙ. තතො යස්සන්තරතො න සන්ති කොපාති තතියමග්ගෙන සමුහතත්තා යස්ස චිත්තෙ න සන්ති කොපාති අත්ථො. යස්මා පන භවොති සම්පත්ති, විභවොති විපත්ති. තථා භවොති වුද්ධි, විභවොති භානි. භවොති සස්සතො, විභවොති උච්ඡේදො. භවොති පුඤ්ඤං, විභවොති පාපං. විභවො අභවොති ච අත්ථතො එකමෙව. තස්මා ඉතිභවාභවතඤ්ච චිතිවත්තොති එත්ථ යා එසා සම්පත්තිවිපත්තිවුධ්ඪිභානිසස්සතුච්ඡේදපුඤ්ඤපාපවසෙන ඉති අනෙකප්පකාරා භවාභවතා වුච්චති. චතුහිපි මග්ගෙහි යථාසම්භවං තෙන තෙන නයෙන තං ඉතිභවාභවතඤ්ච චිතිවත්තොති එවමත්ථො ඤාතබ්බො.

7. යස්ස විතක්කාති එත්ථ පන යස්ස හික්ඛුනො තයො කාමබ්‍යාපාදවිහිංසාවිතක්කා, තයො ඤාතිජනපදාමරවිතක්කා, තයො පරානුද්දයතාපටිසංයුත්තලාභසක්කාරසිලොකඅනවඤ්ඤත්තිපටිසංයුත්තවි තක්කාති එතෙ නව විතක්කා සමන්තභද්දකෙ වුත්තනායෙන තත්ථ තත්ථ ආදීනවං පච්චවෙක්ඛිත්වා පටිපක්ඛවචත්ථානෙන තස්ස තස්ස පහානසමත්ථෙහි තීහි හෙට්ඨිමමග්ගෙහි ච විදුපිතා භුසං දුපිතා සන්තාපිතා දඬිඨාති අත්ථො. එවං විදුපෙත්වා ච අප්පකත්තං සුවිකප්පිතා අසෙසා, නියකප්පකත්තභූතෙ අත්තතො ඛන්ධසන්තානෙ අප්පකත්තප්පකත්තභූතෙ චිත්තෙ ච යථා න පුන සම්භවන්ති, එවං අරහත්තමග්ගෙන අසෙසා ඡින්නා. ඡින්නඤ්චි කප්පිතන්ති වුච්චති. යථාහ “කප්පිතකෙසමස්සු”ති (සං. නි. 1.122; 4.365). එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

8. ඉදානි යො නාවචසාරීති එත්ථ යො නාවචසාරීති යො නාතිධාවි. න පච්චසාරීති න ඔහිසි. කිං වුත්තං හොති? අච්චාරද්ධවිරියෙන හි උද්ධව්චෙ පතන්තො අච්චාසරති, අතිසිටිලෙන කොසජ්ජෙ පතන්තො පච්චාසරති. තථා භවතණ්භාය අත්තානං කිලමෙත්තො අච්චාසරති, කාමතණ්භාය කාමසුඛමනුයුඤ්ජන්තො පච්චාසරති. සස්සතදිට්ඨියා අච්චාසරති, උච්ඡේදදිට්ඨියා පච්චාසරති. අතීතං අනුසොචන්තො අච්චාසරති, අනාගත පටිකඬිඛන්තො පච්චාසරති. පුබ්බන්තානුදිට්ඨියා අච්චාසරති, අපරන්තානුදිට්ඨියා පච්චාසරති. තස්මා යො එතෙ උභො අන්තෙ වජ්ජෙත්වා මජ්ඣමං පටිපදං පටිපජ්ජන්තො නාවචසාරී න පච්චසාරීති එවං වුත්තං හොති. සබ්බං අච්චගමා ඉමං පපඤ්චන්ති තාය ච පන අරහත්තමග්ගවොසානාය මජ්ඣමාය පටිපදාය සබ්බං ඉමං

වෙදනාසඤ්ඤාවිතක්කප්පහවං තණ්හාමානදිට්ඨිසඬ්ඛාතං තිව්ධං පපඤ්චං අව්චගමා අතික්කන්තො, සමතික්කන්තොති අත්ථො.

9. තදන්තරගාථාය පන සබ්බං විතථමිදන්ති ඤත්වා ලොකෙති අයමෙව විසෙසො. තස්සත්ථො – සබ්බන්ති අනවසෙසං, සකලමනුෂ්‍යන්ති චුත්තං හොති. එවං සන්තෙපි පන විපස්සනුපගං ලොකියබන්ධායතනධාතූප්පහෙදං සඬ්ඛතමෙව ඉධාධිප්පෙතං. විතථන්ති විගතතථහාවං. නිව්චන්ති වා සුබන්ති වා සුභන්ති වා අත්තාති වා යථා යථා කිලෙසවසෙන බාලජනෙහි ගස්හති, තථාතථාහාවතො විතථන්ති චුත්තං හොති. ඉදන්ති තමෙව සබ්බං පච්චක්ඛතාවෙන දස්සෙන්නො ආහ. ඤත්වාති මග්ගපඤ්ඤාය ජානිත්වා, තඤ්ච පන අසම්මොහතො, න විසයතො. ලොකෙති ඔකාසලොකෙ සබ්බං බන්ධාදිහෙදං ධම්මජාතං “විතථමිද්”න්ති ඤත්වාති සම්බන්ධො.

10-13. ඉදානි ඉතො පරාසු චතුසු ගාථාසු විතලොහො විතරාගො විතදොසො විතමොහොති එතෙ විසෙසා. එත්ථ ලුබ්භනවසෙන ලොහො. සබ්බසඬ්ඛානිකමෙතං පඨමස්ස අකුසලමූලස්ස අධිවචනං, විසමලොහස්ස වා. යො සො “අප්පෙකදා මාතූමත්තිසුපි ලොහධම්මා උප්පජ්ජන්ති, හගිනිමත්තිසුපි ලොහධම්මා උප්පජ්ජන්ති, ධීතූමත්තිසුපි ලොහධම්මා උප්පජ්ජන්ති”ති (සං. නි. 4.127) එවං චුත්තො. රජ්ජනවසෙන රාගො, පඤ්චකාමගුණරාගස්සෙනං අධිවචනං. දුස්සනවසෙන දොසො, පුබ්බෙ චුත්තකොධස්සෙනං අධිවචනං. මුය්භනවසෙන මොහො, චතුසු අරියසච්චෙසු අඤ්ඤාණස්සෙනං අධිවචනං. තත්ථ යස්මා අයං භික්ඛු ලොහං ජිගුච්ඡන්තො විපස්සනං ආරභි “කුදාස්සු නාමාහං ලොහං විනෙන්වා විගතලොහො විහරෙය්‍ය”න්ති, තස්මා තස්ස ලොහප්පහානුපායං සබ්බසඬ්ඛාරාතං විතථහාවදස්සනං ලොහප්පහානානිසංසඤ්ච ඔරපාරප්පහානං දස්සෙන්නො ඉමං ගාථමාහ. එස නයො ඉතො පරාසුපි. කෙච් පනාහු – “යථාචුත්තෙන්තෙව නයෙන එතෙ ධම්මෙ ජිගුච්ඡන්වා විපස්සනමාරද්ධස්ස තස්ස තස්ස භික්ඛුනො එකමෙකාව එත්ථ ගාථා චුත්තා”ති. යං රුච්චති, තං ගහෙතබ්බං. එස නයො ඉතො පරාසු චතුසු ගාථාසු.

14. අයං පනෙත්ථ අත්ථවණ්ණනා – අප්පභීනට්ඨෙන සන්තානෙ සයන්තීති අනුසයා කාමරාගපටිසමානදිට්ඨිවිචිකිච්ඡාහවරාගාවිජ්ජානං එතං අධිවචනං. සම්පයුත්තධම්මානං අත්තනො ආකාරානුචිධානට්ඨෙන මූලා; අබ්බෙට්ඨෙන අකුසලා; ධම්මානං පතිට්ඨාභූතාතිපි මූලා; සාවජ්ජදුක්ඛවිපාකට්ඨෙන අකුසලා; උභයම්පෙතං ලොහදොසමොහානං අධිවචනං. තෙ හි “ලොහො, භික්ඛවෙ, අකුසලඤ්ච අකුසලමූලඤ්චා”තිආදිනා නයෙන එවං නිද්දිට්ඨා. එවමෙතෙ අනුසයා තෙන තෙන මග්ගෙන පභීනත්තා යස්ස කෙච් න සන්ති, එතෙ ව

අකුසලමූලා තට්ථ සමුහතාසෙ, සමුහතා ඉච්චෙව අත්ථො. පච්චත්තබ්බවචනස්ස හි සෙ-කාරාගමං ඉච්ඡන්ති සද්දලක්ඛණකොවිදා. අට්ඨකථාවරියා පන “සෙති නිපාතො”ති වණ්ණයන්ති. යං රුච්චති, තං ගහෙතබ්බං. එත්ථ පන “කිඤ්චාපි සො එවංවිධො භික්ඛු ඛිණ්ණාසවො හොති, ඛිණ්ණාසවො ච නෙව ආදියති, න පජ්ජති, පජ්ජන්තිවා යීතො”ති වුත්තො. තථාපි වත්තමානසමීපෙ වත්තමානවචනලක්ඛණෙන “ජහාති ඔරපාර”න්ති වුච්චති. අථ චා අනුපාදිසෙසාය ච නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායන්තො අත්තනො අජ්ඣත්තිකබාහිරායතනසංඛාතං ජහාති ඔරපාරන්ති වෙදිතබ්බො.

තත්ථ කිලෙසපටිපාටියා මග්ගපටිපාටියා චාති ද්විධා අනුසයානං අභාවො වෙදිතබ්බො. කිලෙසපටිපාටියා හි කාමරාගානුසයපටිසානුසයානං තතියමග්ගෙන අභාවො හොති, මානානුසයස්ස චතුත්ථමග්ගෙන, දිට්ඨානුසයවිචිකිච්ඡානුසයානං පයමමග්ගෙන, භවරාගානුසයාච්ඡ්ඡානුසයානං චතුත්ථමග්ගෙනෙව. මග්ගපටිපාටියා පන පයමමග්ගෙන දිට්ඨානුසයවිචිකිච්ඡානුසයානං අභාවො හොති. දුතියමග්ගෙන කාමරාගානුසයපටිසානුසයානං තනුභාවො, තතියමග්ගෙන සබ්බසො අභාවො, චතුත්ථමග්ගෙන මානානුසයභවරාගානුසයාච්ඡ්ඡානුසයානං අභාවො හොති. තත්ථ යස්මා න සබ්බෙ අනුසයා අකුසලමූලා; කාමරාගභවරාගානුසයා එව හි ලොභාකුසලමූලෙන සංගහං ගච්ඡන්ති. පටිසානුසයාච්ඡ්ඡානුසයා ච “දොසො අකුසලමූලං, මොහො අකුසලමූලං” ඉච්චෙව සංඛං ගච්ඡන්ති, දිට්ඨිමානවිචිකිච්ඡානුසයා පන න කිඤ්චි අකුසලමූලං හොන්ති, යස්මා චා අනුසයාභාවවසෙන ච අකුසලමූලසමුග්ගාතවසෙන ච කිලෙසජ්ජහානං පට්ඨපෙසි, තස්මා –

“යස්සානුසයා න සන්ති කෙච්චි, මූලා ච අකුසලා සමුහතාසෙ”.

ඉති භගවා ආහ.

15. යස්ස දරථජාති එත්ථ පන පයමුජ්ජන්තා කිලෙසා පරිලාභට්ඨෙන දරථා නාම, අපරාපරුජ්ජන්තා පන තෙහි දරථෙහි ජාතත්තා දරථජා නාම. ඔරන්ති සක්කායො වුච්චති. යථාහ – “ඔරිමං තීරන්ති බො, භික්ඛු, සක්කායස්සෙතං අධිවචන”න්ති (සං. නි. 4.238). ආගමනායාති උජ්ජන්තියා. පච්චයාසෙති පච්චයා එව. කිං වුත්තං හොති? යස්ස පන උපාදානක්ඛන්ධග්ගහණාය පච්චයභූතා අරියමග්ගෙන පහීනත්තා, කෙච්චි දරථජවෙච්චනා කිලෙසා න සන්ති, පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව සො භික්ඛු ජහාති ඔරපාරන්ති.

16. යස්ස වනථජාති එත්ථපි දරථජා විය වනථජා වෙදිතබ්බො. වචනත්ථෙ පන අයං විසෙසො – චතුතෙ, වනොතීති චා වනං යාවති සෙවති භජතීති

අත්ථො. තණ්හායෙනං අධිවචනං. සා හි විසයානං පත්ථනතො සෙවනතො ච “චන”න්ති වුච්චති. තං පරිශුච්ඡානවසෙන චනං ථරති තනොතීති චනථො, තණ්හානුසයස්සෙනං අධිවචනං. චනථා ජාතාති චනථජාති. කෙච්ඡනාහු “සබ්බෙපි කිලෙසා ගහනට්ඨෙන චනථොති වුච්චන්ති, අපරාපරුප්පන්තා පන චනථජා”ති. අයමෙව චෙත්ථ උරගසුත්තෙ අත්ථො අධිප්පෙනො, ඉතරො පන ධම්මපදගාථායං. විනිබන්ධාය භවායාති භවවිනිබන්ධාය. අථ චා විත්තස්ස විසයෙසු විනිබන්ධාය ආයතිං උප්පත්තියා චාති අත්ථො. හෙතුයෙව හෙතුකප්පා.

17. යො නිවරණෙති එත්ථ නිවරණාති විත්තං, හිතපට්ඨපත්තිං චා නිවරන්තීති නිවරණා, පට්ඨිජාදෙන්තීති අත්ථො. පහායාති ඡඩ්ඛෙත්ථා. පඤ්චාති තෙසං සඬ්ඛ්‍යාපරිච්ඡෙදො. ඊසාභාවතො අනීසො. කථංකථාය තිණ්ණත්තා තිණ්ණකථංකථො. විගතසල්ලත්තා විසල්ලො. කිං චුත්තං හොති? යො භික්ඛු කාමච්ඡන්දාදීනි පඤ්ච නිවරණාති සමන්තහද්දකෙ චුත්තනයෙන සාමඤ්ඤතො විසෙසතො ච නිවරණෙසු ආදීනවං දිස්වා තෙන තෙන මග්ගෙන පහාය තෙසඤ්ච පහීනත්තා එව කිලෙසදුක්ඛසඬ්ඛාතස්ස ඊසස්සාභාවෙන අනීසො, “අහොසිං නු බො අහං අතීතමද්ධාන”න්තිආදීනා (ම. නි. 1.18; සං. නි. 2.20) නයෙන පවත්තාය කථංකථාය තිණ්ණත්තා තිණ්ණකථංකථො, “තත්ථ කතමෙ පඤ්ච සල්ලො? රාගසල්ලො, දොසසල්ලො, මොහසල්ලො, මානසල්ලො, දිට්ඨිසල්ලො”ති චුත්තානං පඤ්චන්තං සල්ලානං විගතත්තා විසල්ලො. යො භික්ඛු පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව ජහාති ඔරපාරන්ති.

අත්‍රාපි ච කිලෙසපට්ඨපාටියා මග්ගපට්ඨපාටියා චාති ද්විධා එව නිවරණප්පහානං වෙදිතබ්බං. කිලෙසපට්ඨපාටියා හි කාමච්ඡන්දනිවරණස්ස ඛ්‍යාපාදනිවරණස්ස ච තතියමග්ගෙන පහානං හොති, ටීනමිද්ධනිවරණස්ස උද්ධච්චනිවරණස්ස ච චතුත්ථමග්ගෙන. “අකතං චත මෙ කුසල”න්තිආදීනා (ම. නි. 3.248; නෙත්ති. 120) නයෙන පවත්තස්ස විජ්ජපට්ඨපාරසඬ්ඛාතස්ස කුක්කුච්චනිවරණස්ස විචිකිච්ඡානිවරණස්ස ච පයමමග්ගෙන. මග්ගපට්ඨපාටියා පන කුක්කුච්චනිවරණස්ස විචිකිච්ඡානිවරණස්ස ච පයමමග්ගෙන පහානං හොති, කාමච්ඡන්දනිවරණස්ස ඛ්‍යාපාදනිවරණස්ස ච දුතියමග්ගෙන තනුභාවො හොති, තතියෙන අනවසෙසප්පහානං. ටීනමිද්ධනිවරණස්ස උද්ධච්චනිවරණස්ස ච චතුත්ථමග්ගෙන පහානං හොතීති. එවං -

“යො නිවරණෙ පහාය පඤ්ච, අනීසො තිණ්ණකථංකථො විසල්ලො;
යො භික්ඛු ජහාති ඔරපාරං, උරගො ජිණ්ණමිවත්තවං පුරාණ”න්ති.

—

අරහත්තනිකුටෙනෙව භගවා දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සො භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨිතො. “එකච්චෙ යෙන යෙන තෙසං භික්ඛුනං යා යා ගාථා දෙසිතා, තෙන තෙන තස්සා තස්සා ගාථාය පරියොසානෙ සො සො භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨිතො”ති වදන්ති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය උරගසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. ධනියසුත්තවණ්ණනා

18. පක්කොදනොති ධනියසුත්තං. කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති. තෙන සමයෙන ධනියො ගොපො මහීතීරෙ පටිවසති. තස්සායං පුබ්බයොගො – කස්සපස්ස භගවතො පාවචනෙ දිබ්බමානෙ වීසති වස්සසහස්සාති දිවසෙ දිවසෙ සඬ්ඝස්ස වීසති සලාකහත්තාති අදාසි. සො තතො වුතො දෙවෙසු උප්පන්නො. එවං දෙවලොකෙ එකං බුද්ධත්තරං බෙපෙත්වා අම්භාකං භගවතො කාලෙ විදෙහරට්ඨමජ්ඣෙ පබ්බතරට්ඨං නාම අත්ථී තත්ථ ධම්මකොරණ්ඩං නාම නගරං, තස්මිං නගරෙ සෙට්ඨිපුත්තො හුත්වා අභිනිබ්බත්තො, ගොයුථං නිස්සාය ජීවති. තස්ස භි තිංසමත්තාති ගොසහස්සාති භොන්ති, සත්තවීසසහස්සා ගාථො ඛීරං දුය්හන්ති. ගොපා නාම නිබ්බද්ධවාසීනො න භොන්ති. වස්සිකෙ චත්තාරොමාසෙ ථලෙ වසන්ති, අවසෙසෙ අට්ඨමාසෙ යත්ථ තිණොදකං සුඛං ලබ්භති, තත්ථ වසන්ති. තඤ්ච නදීතීරං වා ජාතස්සරතීරං වා භොති. අථායම්පි වස්සකාලෙ අත්තතො වසිතගාමතො නික්ඛමිත්වා ගුන්නං ඵාසුච්චාරත්ථාය ඔකාසං ගවෙසන්තො මහාමහී භිජ්ජිත්වා එකතො කාලමහී එකතො මහාමහීච්චෙව සඬ්ඛං ගන්ත්වා සන්දමානා පුත සමුද්දසමීපෙ සමාගන්ත්වා පවත්තා. යං ඔකාසං අත්තරදීපං අකාසි, තං පටිසිත්වා වච්ඡානං සාලං අත්තතො ව නිවෙසනං මාපෙත්වා වාසං කප්පෙසි. තස්ස සත්ත පුත්තා, සත්ත ධීතරො, සත්ත සුභිසා, අනෙකෙ ව කම්මකාරා භොන්ති. ගොපා නාම වස්සනිමිත්තං ජානන්ති. යදා සකුණිකා කුලාවකාති රුක්ඛග්ගෙ කරොන්ති, කක්කටකා උදකසමීපෙ ද්වාරං පිදහිත්වා ථලසමීපද්වාරොන වළඤ්ඡෙත්ති, තදා සුචුට්ඨිකා භවිස්සතීති ගණ්හන්ති. යදා පත සකුණිකා කුලාවකාති නිට්ඨායානෙ උදකපිට්ඨෙ කරොන්ති, කක්කටකා ථලසමීපෙ ද්වාරං පිදහිත්වා උදකසමීපද්වාරොන වළඤ්ඡෙත්ති, තදා දුබ්බුට්ඨිකා භවිස්සතීති ගණ්හන්ති.

අථ සො ධනියො සුචුට්ඨිකනිමිත්තාති උපසල්ලක්ඛෙත්වා උපකට්ඨෙ වස්සකාලෙ අත්තරදීපා නික්ඛමිත්වා මහාමහීයා පරතීරෙ සත්තසත්තාහම්පි දෙවෙ වස්සන්තෙ උදකෙන අනජ්ඣොත්ථරණොකාසෙ අත්තතො වසනොකාසං කත්වා සමන්තා පරික්ඛිපිත්වා, වච්ඡසාලායො මාපෙත්වා, තත්ථ නිවාසං කප්පෙසි. අථස්ස දාරුතිණාදිසඬ්ගහෙ කතෙ සබ්බෙසු පුත්තදාරකම්මකරපොරිසෙසු සමානියෙසු ජාතෙසු නානජපකාරෙ

බජ්ජභොජ්ජෙ පටියත්තෙ සමන්තා චතුද්දිසා මෙසමණ්ඩලානි උට්ඨංසු. සො ධෙනුයො දුභාපෙත්වා, චච්ඡසාලාසු චච්ඡෙ සණ්ඨාපෙත්වා, ගුන්තං චතුද්දිසා ධුමං කාරාපෙත්වා, සබ්බපරිජනං භොජාපෙත්වා, සබ්බකිව්චානි කාරාපෙත්වා තත්ථ තත්ථ දීපෙ උජ්ජාලාපෙත්වා, සයං බීරෙන හත්තං භුඤ්ජීත්වා, මහාසයනෙ සයන්තො අත්තනො සිරිසම්පත්තිං දිස්වා, තුට්ඨවීත්තො හුත්වා, අපරදිසාය මෙසත්ථනිතසද්දං සුත්වා නිපන්නො ඉමං උදානං උදානෙසි “පක්කොදනො දුද්ධබීරොහමස්මි”ති.

තත්‍රායං අත්ථවණ්ණනා – පක්කොදනොති සිද්ධහත්තො. දුද්ධබීරොති ගාවො දුහිත්වා ගහිතබීරො. අහන්ති අත්තානං නිදස්සෙති, අස්මීති අත්තනො තථාභාවං. පක්කොදනො දුද්ධබීරො ච අහමස්මි භවාමිති අත්ථො. ඉතීති එවමාහානි අත්ථො. නිද්දෙසෙ පන “ඉතීති පදසන්ධි, පදසංසග්ගො, පදපාරිපූරි, අක්කරසමවායො බ්‍යඤ්ජනසිලිට්ඨතා පදානුපුබ්බතාමෙත”න්ති (වුළුනි. අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 1) එවමස්ස අත්ථො වණ්ණිතො. සොපි ඉදමෙව සන්ධායානි වෙදිතබ්බො. යං යං හි පදං පුබ්බපදෙන වුත්තං, තස්ස තස්ස එවමාහානි එතමත්ථං. පකාසෙන්නොයෙව ඉතිසද්දො පච්ඡිමෙන පදෙන මෙත්තෙයො ඉති වා භගවා ඉති වා එවමාදිනා පදසන්ධි භොති, නාඤ්ඤථා.

ධනියො ගොපොති තස්ස සෙට්ඨිපුත්තස්ස නාමසමොධානං. සො හි යානිමානි ථාවරාදීනි පඤ්ච ධනානි, තෙසු යපෙත්වා දානසීලාදිඅනුගාමිකධනං, ඛේතවත්ථු-ආරාමාදිතො ථාවරධනතොපි, ගවස්සාදිතො ජඩ්ගමධනතොපි හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිතො සංභාරිමධනතොපි, සිප්පායතනාදිතො අඩ්ගසමධනතොපි යං තං ලොකස්ස පඤ්චගොරසානුප්පදානෙන බහුපකාරං තං සන්ධාය “නත්ථි ගොසමිතං ධන”න්ති (සං. නි. 1.13; නෙත්ති. 123) එවං විසෙසිතං ගොධනං, තෙන සමන්තාගතත්තා ධනියො, ගුන්තං පාලනතො ගොපො. යො හි අත්තනො ගාවො පාලෙති, සො “ගොපො”ති වුච්චති. යො පරෙසං චෙතනෙන භටො හුත්වා, සො ගොපාලකො. අයං පන අත්තනොයෙව, තෙන ගොපොති වුත්තො.

අනුතීරෙති තීරස්ස සමීපෙ. මහියානි මහාමහීනාමිකාය නදියා. සමානෙන අනුකූලවත්තිනා පරිජනෙන සද්ධිං වාසො යස්ස සො සමානවාසො, අයඤ්ච තථාවිධො. තෙනාහ “සමානවාසො”ති. ඡන්තානි තිණපණ්ණවිජදනෙහි අනොවස්සකා කතා. කුට්ති වසනසරස්සෙනං අධිවචනං. ආහිතොති ආහතො, ජාලිතො වා. ගිනීති අග්ගි. තෙසු තෙසු යානෙසු අග්ගි “ගිනී”ති වොහරීයති. අථ චෙ පත්ථයසීති ඉදානි යදි ඉච්ඡසීති වුත්තං භොති. පවස්සානි සිඤ්ච, පග්ගර, උදකං මුඤ්චානි අත්ථො. දෙවානි මෙසං ආලපති. අයං තාවෙත්ථ පදවණ්ණනා.

අයං පන අත්ථවණ්ණනා - එවමයං ධනියො ගොපො අත්තනො සයනසරෙ මහාසයනෙ නිපන්නො මෙසත්ථනිතං සුත්වා “පක්කොදනොහමස්මි”ති හණන්තො කායදුක්ඛවූපසමූපායං කායසුඛහෙතුඤ්ච අත්තනො සන්නිහිතං දීපෙති. “දුද්ධබ්බිරොහමස්මි”ති හණන්තො චිත්තදුක්ඛවූපසමූපායං චිත්තසුඛහෙතුඤ්ච. “අනුතීරෙ මහියා”ති නිවාසට්ඨානසම්පත්තිං, “සමානවාසො”ති තාදිසෙ කාලෙ පියවිජ්ජයොගපදට්ඨානස්ස සොකස්සාභාවං. “ජන්නා කුට්”ති කායදුක්ඛාපගමපටිඝාතං. “ආහිතො ගිනී”ති යස්මා ගොපාලකා පරික්ඛෙපධුමදාරුඅග්ගිවසෙන තයො අග්ගී කරොන්ති. තෙ ච තස්ස ගෙහෙ සබ්බෙ කතා, තස්මා සබ්බදිසාසු පරික්ඛෙපග්ගිං සන්ධාය “ආහිතො ගිනී”ති හණන්තො වාළුමිගාගමනනිවාරණං දීපෙති, ගුන්නං මජ්ඣෙ ගොමයාදීහි ධුමග්ගිං සන්ධාය ඩංසමකසාදීහි ගුන්නං අනාබාධං, ගොපාලකානං සයනට්ඨානෙ දාරුඅග්ගිං සන්ධාය ගොපාලකානං සීතාබාධපටිඝාතං. සො එවං දීපෙන්තො අත්තනො වා ගුන්නං වා පරිජනස්ස වා වුට්ඨිපච්චයස්ස කස්සචි ආබාධස්ස අභාවතො පිනිසොමනස්සජාතො ආහ - “අථ චෙ පත්ථයසී පචස්ස දෙවා”ති.

19. එවං ධනියස්ස ඉමං ගාථං භාසමානස්ස අස්සොසි හගවා දිබ්බාය සොතධාතුයා විසුද්ධාය අතික්කන්තමානුසිකාය ජෙනවනමහාවිහාරෙ ගන්ධකුටියං විහරන්තො. සුත්වා ච පන බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො අද්දස ධනියඤ්ච පජාපතිඤ්චස්ස “ඉමෙ උභොපි හෙතුසම්පන්නා. සචෙ අහං ගන්ත්වා ධම්මං දෙසෙස්සාමි, උභොපි පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණස්සන්ති. නො චෙ ගමිස්සාමි, ස්චෙ උදකොසෙන විනස්සිස්සන්ති”ති තං බණ්ණෙයෙව සාවත්ථිතො සත්ත යොජනසතානි ධනියස්ස නිවාසට්ඨානං ආකාසෙන ගන්ත්වා තස්ස කුටියා උපරි අට්ඨාසී. ධනියො තං ගාථං පුනප්පුනං භාසතියෙව, න නිට්ඨාපෙති, හගවති ගතෙපි භාසති. හගවා ච තං සුත්වා “න එත්තකෙන සන්තුට්ඨා වා විස්සත්ථා වා හොන්ති, එවං පන හොන්ති”ති දස්සෙතුං -

“අක්කොධනො විගතබ්බිලොහමස්මි, අනුතීරෙ මහියෙකරත්තිවාසො; විවටා කුටි නිබ්බුතො ගිනි, අථ චෙ පත්ථයසී පචස්ස දෙවා”ති. -

ඉමං පටිගාථං අභාසී බ්‍යඤ්ජනසභාගං නො අත්ථසභාගං. න හි “පක්කොදනො”ති, “අක්කොධනො”ති ච ආදීනි පදානි අත්ථනො සමෙත්ති මහාසමුද්දස්ස ඔරිමපාරිමතීරානි විය, බ්‍යඤ්ජනං පනෙත්ථ කිඤ්චි කිඤ්චි සමෙතීති බ්‍යඤ්ජනසභාගානි හොන්ති. තත්ථ පුරිමගාථාය සදිසපදානං වුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

විසෙසපදානං පනායං පදනො අත්ථනො ච වණ්ණනා - අක්කොධනොති අකුප්ඤ්ඤාසභාවො. යො හි සො පුබ්බෙ

චුත්තජපකාරආඝාතවත්ථුසම්භවො කොධො එකච්චස්ස සුපරිත්තොපි උජ්ජජ්ජමානො හදයං සන්තාපෙත්වා වූපසම්මති, යෙන ච තතො බලවතරුජ්ජන්තෙන එකච්චො මුඛවිකුණනමත්තං කරොති, තතො බලවතරෙන එකච්චො ඵරුසං වත්තුකාමො හනුසඤ්චලනමත්තං කරොති, අපරො තතො බලවතරෙන ඵරුසං භණ්ති, අපරො තතො බලවතරෙන දණ්ඩං වා සත්ථං වා ගවෙසන්තො දිසා විලොකෙති, අපරො තතො බලවතරෙන දණ්ඩං වා සත්ථං වා ආමසති, අපරො තතො බලවතරෙන දණ්ඩාදීනි ගහෙත්වා උපධාවති, අපරො තතො බලවතරෙන එකං වා ද්වෙ වා පහාරෙ දෙති, අපරො තතො බලවතරෙන අපි ඤාතිසාලොභිතං ජීවිතා වොරොපෙති, එකච්චො තතො බලවතරෙන පච්ඡා විජ්ජට්ඨාරී අත්තානම්පි ජීවිතා වොරොපෙති සිහළදීපෙ කාලගාමවාසී අමච්චො විය. එත්තාවතා ච කොධො පරමවෙපුල්ලජ්ජන්තො හොති. සො භගවතා බොධිමණ්ඩෙයෙව සබ්බසො පභීනො උච්ඡින්නමුලො තාලාවත්ථුකතො, තස්මා භගවා “අක්කොධනොභමස්මි”ති ආහ.

විගතබ්ලොති අපගතබ්ලො. යෙ හි තෙ චිත්තඛන්ධභාවෙන පඤ්ච වෙතොබ්ලා චුත්තා, යෙ හි ච බ්ලභුතෙ චිත්තෙ සෙය්‍යථාපි නාම බ්ලෙ භූමිභාගෙ චත්තාරො මාසෙ වස්සන්තෙපි දෙවෙ සස්සානි න රුහන්ති, එවමෙව. සද්ධම්මස්සවනාදිකුසලහෙතුවස්සෙ වස්සන්තෙපි කුසලං න රුහති තෙ ච භගවතා බොධිමණ්ඩෙයෙව සබ්බසො පභීනා, තස්මා භගවා “විගතබ්ලොභමස්මි”ති ආහ.

එකරත්තිං වාසො අස්සාති එකරත්තිවාසො. යථා හි ධනියො තත්ථ චත්තාරො වස්සිකෙ මාසෙ නිබද්ධවාසං උපගතො, න තථා භගවා. භගවා හි තංයෙව රත්තිං තස්ස අත්ථකාමතාය තත්ථ වාසං උපගතො. තස්මා “එකරත්තිවාසො”ති ආහ. විවටාති අපනීතච්ඡදනා. කුට්ති අත්තභාවො. අත්තභාවො හි තං තං අත්ථවසං පටිච්ච කායොතිපි ගුහාතිපි දෙහොතිපි සන්දෙහොතිපි නාවාතිපි රථොතිපි වණොතිපි ධජොතිපි වම්මිකොතිපි කුට්තිපි කුටිකාතිපි වුව්වති. ඉධ පන කට්ඨාදීනි පටිච්ච ගෙහනාමිකා කුටි විය අට්ඨිආදීනි පටිච්ච සඬ්ඛං ගතත්තා “කුටි”ති චුත්තො. යථාහ –

“සෙය්‍යථාපි, ආචුසො, කට්ඨඤ්ච පටිච්ච, වල්ලිඤ්ච පටිච්ච, මත්තිකඤ්ච පටිච්ච, තිණඤ්ච පටිච්ච, ආකාසො පරිවාරිතො අගාරංත්වෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති; එවමෙව බො, ආචුසො, අට්ඨිඤ්ච පටිච්ච, න්හාරුඤ්ච පටිච්ච, මංසඤ්ච පටිච්ච, වම්මඤ්ච පටිච්ච, ආකාසො පරිවාරිතො රූපන්ත්වෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති”ති (ම. නි. 1.306).

චිත්තමක්කටස්ස නිවාසතො වා කුටි. යථාහ –

“අට්ඨිකඬ්ඛකලකුටි වෙ සා, මක්කටාවසථො ඉති;
මක්කටො පඤ්චද්වාරාය, කුටිකාය පසක්කිය;

ද්වාරොන අනුපරියාති, සට්ඨයන්තො පුනස්සුන”න්ති. (ථෙරගා. 125);

සා කුටි යෙන තණ්හාමානදිට්ඨිජදනෙන සත්තානං ඡන්තත්තා පුනස්සුනං රාගාදිකිලෙසවස්සං අතිවස්සති. යථාහ -

“ඡන්තමතිවස්සති, විවටං නාතිවස්සති;
තස්මා ඡන්තං විවරෙට, එවං තං නාතිවස්සති”ති. (උදා. 45; ථෙරගා. 447; පරි. 339);

අයං ගාථා ද්විසු යානෙසු චුත්තා ඛන්ධකෙ ථෙරගාථායඤ්ච. ඛන්ධකෙ හි “යො ආපත්තිං පටිච්ඡාදෙති, තස්ස කිලෙසා ච පුනස්සුනං ආපත්තියො ච අතිවස්සන්ති, යො පන න පටිච්ඡාදෙති, තස්ස නාතිවස්සන්ති”ති ඉමං අත්ථං පටිච්ච චුත්තා. ථෙරගාථායං “යස්ස රාගාදිච්ඡදනං අත්ථී, තස්ස පුන ඉට්ඨාරම්මණාදිසු රාගාදිසම්භවතො ඡන්තමතිවස්සති. යො චා උප්පන්නෙ කිලෙසෙ අධිවාසෙති, තස්සෙව අධිවාසිතකිලෙසව්ඡදනච්ඡන්තා අත්තභාවකුටි පුනස්සුනං කිලෙසවස්සං අතිවස්සති. යස්ස පන අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණවාතෙන කිලෙසව්ඡදනස්ස විද්ධංසිතත්තා විවටා, තස්ස නාතිවස්සති”ති. අයමත්ථො ඉධ අධිප්පෙතො. භගවතා හි යථාචුත්තං ඡදනං යථාචුත්තෙනෙව නයෙන විද්ධංසිතං, තස්මා “විවටා කුටි”ති ආහ. නිබ්බූතොති උපසන්නො. ගිනීති අග්ගි. යෙන හි එකාදසවිධෙන අග්ගිනා සබ්බමිදං ආදිත්තං. යථාහ - “ආදිත්තං රාගග්ගිනා”ති විත්ථාරො. සො අග්ගි භගවතො බොධිමුලෙයෙව අරියමග්ගසලිලසෙකෙන නිබ්බූතො, තස්මා “නිබ්බූතො ගිනී”ති ආහ.

එවං වදන්තො ච ධනියං අතුට්ඨබ්බෙන තුස්සමානං අඤ්ඤාපදෙසෙනෙව පරිභාසති, ඔවදති, අනුසාසති. කථං? “අක්කොධනො”ති හි වදමානො, ධනිය, ත්වං “පක්කොදනොහමස්මි”ති තුට්ඨො, ඔදනපාකො ච යාවජීවං ධනපරික්ඛයෙන කත්තබ්බො, ධනපරික්ඛයො ච ආරක්ඛාදිදුක්ඛපදට්ඨානො, එවං සන්තෙ දුක්ඛෙනෙව තුට්ඨො හොසි. අහං පන “අක්කොධනොහමස්මි”ති තුස්සන්තො සන්දිට්ඨිකසම්පරායිකදුක්ඛාභාවෙන තුට්ඨො හොමිති දීපෙති. “විගතබ්බො”ති වදමානො ත්වං “දුද්ධබ්බොහමස්මි”ති තුස්සන්තො අකතකිච්චොව “කතකිච්චොහමස්මි”ති මන්ත්වා තුට්ඨො, අහං පන “විගතබ්බොහමස්මි”ති තුස්සන්තො කතකිච්චොව තුට්ඨො හොමිති දීපෙති. “අනුතීරෙ මහියෙකරත්තිවාසො”ති වදමානො ත්වං අනුතීරෙ මහියා සමානවාසොති තුස්සන්තො චතුමාසනිබ්බද්ධවාසෙන තුට්ඨො. නිබ්බද්ධවාසො ච ආවාසසඬ්ඨගෙන හොති, සො ච දුක්ඛො, එවං සන්තෙ දුක්ඛෙනෙව තුට්ඨො හොසි. අහං පන එකරත්තිවාසොති තුස්සන්තො අනිබ්බද්ධවාසෙන

තුට්ඨො, අනිබද්ධවාසො ච ආවාසසංඛිතානාවෙන හොති, ආවාසසංඛිතානාවො ච සුඛොති සුඛෙනෙව තුට්ඨො හොමිති දීපෙති.

“විවටා කුට්”ති වදමානො ත්වං ඡන්තා කුට්ති තුස්සන්තො ඡන්තගෙහතාය තුට්ඨො, ගෙහෙ ච තෙ ඡන්තෙපි අත්තභාවකුට්ඨං කිලෙසවස්සං අතිවස්සති, යෙන සඤ්ජනිතෙහි චතුහි මහොසෙහි වුස්භමානො අන්තයඛ්‍යසනං පාපුණෙය්‍යාසි, එවං සන්තෙ අතුට්ඨබ්බෙනෙව තුට්ඨො හොසි. අහං පන “විවටා කුට්”ති තුස්සන්තො අත්තභාවකුට්ඨො කිලෙසව්ජදනානාවෙන තුට්ඨො. එවඤ්ච මෙ විවටාය කුට්ඨො න තං කිලෙසවස්සං අතිවස්සති, යෙන සඤ්ජනිතෙහි චතුහි මහොසෙහි වුස්භමානො අන්තයඛ්‍යසනං පාපුණෙය්‍යාං, එවං සන්තෙ තුට්ඨබ්බෙනෙව තුට්ඨො හොමිති දීපෙති. “නිබ්බුතො ගිනී”ති වදමානො ත්වං ආහිතො ගිනීති තුස්සන්තො අකතුපද්දවනිවාරණොව කතුපද්දවනිවාරණොස්මිති මන්ත්වා තුට්ඨො. අහං පන නිබ්බුතො ගිනීති තුස්සන්තො එකාදසග්ගිපරිලාභානාවතො කතුපද්දවනිවාරණතායෙව තුට්ඨොති දීපෙති. “අථ චෙ පත්ථයසී පවස්ස දෙවා”ති වදමානො එවං විගතදුක්ඛානං අනුප්පත්තසුඛානං කතසබ්බකිච්චානං අමිහාදිසානං එතං චචනං සොහති, අථ චෙ පත්ථයසී, පවස්ස දෙව, න නො තයි වස්සන්තෙ වා අවස්සන්තෙ වා වුඩ්ඪි වා හානි වා අත්ථී, ත්වං පන කස්මා එවං වදසීති දීපෙති. තස්මා යං වුත්තං “එවං වදන්තො ච ධනිය අතුට්ඨබ්බෙනෙව තුස්සමානං අඤ්ඤාපදෙසෙනෙව පරිභාසති ඔවදති, අනුසාසති”ති, තං සම්මදෙව වුත්තන්ති.

20. එවමිමං භගවතා වුත්තං ගාථං සුත්වාපි ධනියො ගොපො “කො අයං ගාථං භාසති”ති අවත්වා තෙන සුභාසිතෙන පරිතුට්ඨො පුනපි තථාරූපං සොතුකාමො අපරමිපි ගාථමාහ “අන්ධකමකසා”ති. තත්ථ අන්ධකාති කාලමක්ඛිකානං අධිවචනං, පිඨගලමක්ඛිකානන්තිපි එකෙ. මකසාති මකසායෙව. න විජ්ජරෙති නත්ථී. කච්ඡෙති ද්වෙ කච්ඡා – නදීකච්ඡො ච පබ්බතකච්ඡො ච. ඉධ නදීකච්ඡො. රුළුහතිණෙති සඤ්ජාතතිණෙ. වරන්තීති හත්තකිච්චං කරොන්ති. වුට්ඨිමිපිති වාතවුට්ඨිආදිකා අනෙකා වුට්ඨියො, තා ආලවකසුත්තෙ පකාසයිස්සාම. ඉධ පන වස්සවුට්ඨිං සන්ධාය වුත්තං. සහෙය්‍යුන්ති බමෙය්‍යුං. සෙසං පාකටමෙව. එත්ථ ධනියො යෙ අන්ධකමකසා සන්තිපතිත්වා රුධිරෙ පිචන්තා මුහුත්තෙනෙව ගාවො අන්තයඛ්‍යසනං පාපෙන්නි, තස්මා වුට්ඨිතමත්තෙයෙව තෙ ගොපාලකා පංසුනා ච සාධාහි ච මාරෙන්නි, තෙසං අභාවෙන ගුන්තං බෙමතං, කච්ඡෙ රුළුහතිණවරණෙන අද්ධානගමනපරිස්සමාභාවං වත්වා බුදාකිලමථාභාවඤ්ච දීපෙන්තො “යථා අඤ්ඤෙසං ගාවො අන්ධකමකසසම්පස්සෙහි දිස්සමානා අද්ධානගමනෙන කිලන්තා බුදාය මිලායමානා එකවුට්ඨිනිපාතමිපි න සහෙය්‍යුං, න මෙ තථා ගාවො, මස්භං

පන ගාවො චුත්තජපකාරාභාවා ද්වික්ඛත්තුං වා තික්ඛතුං වා වුට්ඨිමපි සහෙය්‍යු’න්ති දීපෙති.

21. තතො භගවා යස්මා ධනියො අන්තරදීපෙ වසන්තො භයං දිස්වා, කුල්ලං බන්ධිත්වා, මහාමහිං තරිත්වා, තං කච්ඡං ආගමිම “අහං සුට්ඨු ආගතො, නිබ්භයෙව යානෙ යීතො”ති මඤ්ඤමානො එවමාහ, සහයෙ එව ව සො යානෙ යීතො, තස්මා තස්ස ආගමනට්ඨානා අත්තනො ආගමනට්ඨානං උත්තරිතරඤ්ච පණිතතරඤ්ච වණ්ණෙන්තො “ඛද්ධාසි හිසි”ති ඉමං ගාථමහාසි, අත්ථසභාගං නො බ්‍යඤ්ජනසභාගං.

තත්ථ හිසිති පත්ථරිත්වා පුපුලං කත්වා ඛද්ධකුල්ලො වුව්වති ලොකෙ. අරියස්ස පන ධම්මවිනයෙ අරියමග්ගස්සෙතං අධිවචනං. අරියමග්ගො හි –

“මග්ගො පජ්ජො පථො පන්ථො, අඤ්ජසං වටුමායනං;
නාවා උත්තරසෙතු ව, කුල්ලො ව හිසි සඬකමො”. (වුළුති. පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙස 101);

“අද්ධානං පහවො වෙව, තත්ථ තත්ථ පකාසිතො”.

ඉමායපි ගාථාය භගවා පුරිමනයෙනෙව තං ඔවදන්තො ඉමං අත්ථං ආභාති වෙදිතබ්බො – ධනිය, ත්වං කුල්ලං බන්ධිත්වා, මහිං තරිත්වා, ඉමං යානමාගතො, පුනපි ව තෙ කුල්ලො බන්ධිතබ්බො එව හවිස්සති, නදී ව තරිතබ්බා, න වෙතං යානං බෙමං. මයා පන එකච්ඡිත්තෙ මග්ගඬිගාති සමොධානෙන්වා ඤාණබන්ධනෙන ඛද්ධා අහොසි හිසි. සා ව සත්තතිංසබොධිපක්ඛියධම්මපරිපුණ්ණතාය එකරසභාවුපගතත්තා අඤ්ඤමඤ්ඤං අනතිවත්තනෙන පුන බන්ධිතබ්බජපයොජනාභාවෙන දෙවමනුස්සෙසු කෙනවි මොවෙනුං අසක්කුණෙය්‍යතාය ව සුසඬිතා. තාය වම්හි තිණ්ණො, පුබ්බෙ පත්ථිතං තීරජපදෙසං ගතො. ගච්ඡන්තොපි ව න සොතාපන්තාදයො විය කඤ්චිදෙව පදෙසං ගතො. අථ බො පාරගතො සබ්බාසවක්ඛයං සබ්බධම්මපාරං පරමං බෙමං නිබ්බානං ගතො, තිණ්ණොති වා සබ්බඤ්ඤාතං පත්තො, පාරගතොති අරහත්තං පත්තො. කිං විනයාය පාරගතොති වෙ? විනයාය ඔසං, කාමොසාදිවතුබ්බිධං ඔසං තරිත්වා අතික්කම්ම තං පාරං ගතොති. ඉදානි ව පන මෙ පුන තරිතබ්බාභාවතො අත්ථො හිසියා න විජ්ජති, තස්මා මමෙව යුත්තං වත්තුං “අථ වෙ පත්ථයසි පවස්ස දෙවා”ති.

22. තම්පි සුත්වා ධනියො පුරිමනයෙනෙව “ගොපි මම අස්සවා”ති ඉමං ගාථං අභාසි. තත්ථ ගොපිති හරියං නිද්දිසති. අස්සවාති වචනකරා කිංකාරපට්ඨාච්ඡි. අලොලාති මාතුගාමො හි පඤ්චහි ලොලතාහි ලොලො හොති – ආභාරලොලතාය, අලඬිකාරලොලතාය, පරපුරිසලොලතාය, ධනලොලතාය, පාදලොලතාය. තථා හි මාතුගාමො භත්තපුච්ඡුරාදිහෙදෙ

ආහාරෙ ලොලතාය අන්තමසො පාරිවාසිකහත්තම්පි භුඤ්ජති,
හත්ථොතාපකම්පි බාදති, දිගුණං ධනමනුජ්ජදත්වාපි සුරං පිවති.
අලඬිකාරලොලතාය අඤ්ඤං අලඬිකාරං අලහමානො අන්තමසො
උදකතෙලකෙනපි කෙසෙ ඔසණ්ඨෙත්වා මුඛං පරිමජ්ජති.
පරපුරිසලොලතාය අන්තමසො පුත්තෙනපි තාදිසෙ පදෙසෙ
පක්කොසියමානො පයමං අසද්ධම්මවසෙන විත්තෙති. ධනලොලතාය
“භංසරාජං ගහෙත්වාන සුවණ්ණා පරිභායථ”. පාදලොලතාය
ආරාමාදිගමනසිලො හුත්වා සබ්බං ධනං විනාසෙති. තත්ථ ධනියො “එකාපි
ලොලතා මය්භං ගොපියා නත්ථී”ති දස්සෙත්තො අලොලාති ආහ.

දීඝරත්තං සංවාසියාති දීඝකාලං සද්ධිං වසමානා කොමාරභාවතො පභුති
එකතො වඩ්ඪිතා. තෙන පරපුරිසෙ න ජානාතීති දස්සෙති. මනාපාති එවං
පරපුරිසෙ අජානන්තී මමෙව මනං අල්ලියතීති දස්සෙති. තස්සා න සුණාමි
කිඤ්චි පාපන්ති “ඉත්ථන්තාමෙන නාම සද්ධිං ඉමාය භසිතං වා ලපිතං
වා”ති එවං තස්සා න සුණාමි, කඤ්චි අතිවාරදොසන්ති දස්සෙති.

23. අථ භගවා එතෙහි ගුණෙහි ගොපියා තුට්ඨං ධනියං ඔවදන්තො
පුරිමනයෙනෙව “චිත්තං මම අස්සව”න්ති ඉමං ගාථමහාසි, අත්ථසභාගං,
බ්‍යඤ්ජනසභාගඤ්ච. තත්ථ උත්තානත්ථානෙව පදානි. අයං පන අධිජ්ජායො
— ධනිය, ත්වං. “ගොපී මම අස්සවා”ති තුට්ඨො, සා පන තෙ අස්සවා
භවෙය්‍ය වා න වා; දුජ්ජානං පරචිත්තං, විසෙසතො මාතුගාමස්ස.
මාතුගාමඤ්චි කුච්ඡියා පරිහරන්තාපි රක්ඛිතුං න සක්කොන්ති, එවං
දුරක්ඛචිත්තත්තා එව න සක්කා තුම්භාදිසෙහි ඉත්ථී අලොලාති වා
සංවාසියාති වා මනාපාති වා නිජ්ජාපාති වා ජානිතුං. මය්භං පන චිත්තං
අස්සවං ඔවාදපට්ඨකරං මම වසෙ වත්තති, නාහං තස්ස වසෙ වත්තාමි. සො
වස්ස අස්සවහාවො යමකපාටිභාරියෙ ඡන්තං වණ්ණානං අග්ගිධාරාසු ව
උදකධාරාසු ව පවත්තමානාසු සබ්බජනස්ස පාකටො අහොසි.
අග්ගිනිම්මානෙ හි තෙජොකසිණං සමාපජ්ජිතබ්බං උදකනිම්මානෙ
ආපොකසිණං, නිලාදිනිම්මානෙ නිලාදිකසිණානි. බුද්ධානම්පි හි ද්වෙ
චිත්තානි එකතො නජ්ජවත්තන්ති, එකමෙව පන අස්සවහාවෙන එවං
වසවත්ති අහොසි. තඤ්ච බො පන සබ්බකිලෙසබන්ධනාපගමා විමුක්තං,
විමුක්තත්තා තදෙව අලොලං, න තව ගොපී. දීපඬිකරබුද්ධකාලතො ව පභුති
දානසිලාදීහි දීඝරත්තං පරිභාවිතත්තා සංවාසියං, න තව ගොපී. තදෙන
අනුත්තරෙන දමට්ඨෙන දම්තත්තා සුදන්තං, සුදන්තත්තා අත්තතො වසෙන
ජද්ධාරවිසෙවනං පහාය මමෙව අධිජ්ජායමනස්ස වසෙනානුවත්තනතො
මනාපං, න තව ගොපී.

පාපං පන මෙ න විජ්ජතීති ඉමිනා පන භගවා තස්ස අත්තතො චිත්තස්ස
පාපාභාවං දස්සෙති, ධනියො විය ගොපියා. සො වස්ස පාපාභාවො න
කෙවලං සම්මාසම්බුද්ධකාලෙයෙව, එකුනතිංස වස්සානි සරාගාදිකාලෙ

අගාරමජ්ඣෙකෙ වසන්තස්සාපි වෙදිතබ්බො. තදාපි හිස්ස අගාරියභාවානුරූපං විඤ්ඤපටිකුට්ඨං කායදුච්චරිතං වා වච්චුච්චරිතං වා මනොදුච්චරිතං වා න උජ්ජන්තපුබ්බං. තතො පරං මාරොපි ඡබ්බස්සානි අනභිසම්බුද්ධං, එකං වස්සං අභිසම්බුද්ධන්ති සත්ත වස්සානි තථාගතං අනුබන්ධි “අජ්ජෙව නාම වාලග්ගනිකුදනමත්තමිස්ස පාපසමාවාරං පස්සෙය්‍ය”න්ති. සො අදිස්වාච නිබ්බන්තො ඉමං ගාථං අභාසි -

“සත්ත වස්සානි භගවන්තං, අනුබන්ධිං පදාපදං;
ඔතාරං නාධිගච්ඡිස්සං, සම්බුද්ධස්ස සතීමතො”ති. (සු. නි. 448);

බුද්ධකාලෙපි නං උත්තරමාණුවො සත්ත මාසානි අනුබන්ධි ආභිසමාවාරිකං දට්ඨුකාමො. සො කිඤ්චි වජ්ජං අදිස්වාච පරිසුද්ධසමාවාරො භගවාති ගතො. චත්තාරි හි තථාගතස්ස අරක්ඛෙය්‍යානි. යථාහ -

“චත්තාරිමානි, හික්ඛවෙ, තථාගතස්ස අරක්ඛෙය්‍යානි. කතමානි චත්තාරි? පරිසුද්ධකායසමාවාරො, හික්ඛවෙ, තථාගතො, නත්ථි තථාගතස්ස කායදුච්චරිතං, යං තථාගතො රක්ඛෙය්‍ය ‘මා මෙ ඉදං පරො අඤ්ඤාසි’ති, පරිසුද්ධවච්ඡිසමාවාරො...පෙ.... පරිසුද්ධමනොසමාවාරො...පෙ.... පරිසුද්ධාජීවො, හික්ඛවෙ, තථාගතො, නත්ථි තථාගතස්ස මිච්ඡාජීවො, යං තථාගතො රක්ඛෙය්‍ය ‘මා මෙ ඉදං පරො අඤ්ඤාසි’”ති (අ. නි. 7.58).

එවං යස්මා තථාගතස්ස චිත්තස්ස න කෙවලං සම්මාසම්බුද්ධකාලෙ, පුබ්බෙපි පාපං නත්ථි එව, තස්මා ආහ - “පාපං පන මෙ න විජ්ජති”ති. තස්සාධිජ්ජායො - මමෙව චිත්තස්ස පාපං න සක්කා සුඤ්ඤං, න තව ගොපියා. තස්මා යදි එතෙහි ගුණෙහි තුට්ඨෙත “අථ වෙ පත්ථයසි පවස්ස දෙවා”ති චත්තබ්බං, මයාවෙතං චත්තබ්බන්ති.

24. තමපි සුත්වා ධනියො තතුත්තරිපි සුභාසිතරසායනං පිචිතුකාමො අත්තනො භුජිස්සභාවං දස්සෙන්නො ආහ “අත්තවෙතනහතොහමස්ථි”ති. තත්ථ අත්තවෙතනහතොති අත්තනියෙනෙව සාසච්ඡාදනෙන භතො, අත්තනොයෙව කම්මං කත්වා ජීවාමි, න පරස්ස වෙතනං ගහෙත්වා පරස්ස කම්මං කරොමිති දස්සෙති. පුත්තාති ධිතරො ව පුත්තා ව, තෙ සබ්බෙ පුත්තාත්වෙව එකජ්ඣං වුච්චන්ති. සමානියාති සන්නිහිතා අවිජ්ජවුට්ඨා. අරොගාති නිරාබාධා, සබ්බෙව උරුබාහුබලාති දස්සෙති. තෙසං න සුඤ්ඤාමි කිඤ්චි පාපන්ති තෙසං වොරාති වා පරදාරිකාති වා දුස්සිලාති වා කිඤ්චි පාපං න සුඤ්ඤාමිති.

25. එවං චුත්තෙ භගවා පුරිමනයෙනෙව ධනියං ඔවදන්තො ඉමං ගාථං අභාසි - “නාහං භතකො”ති. අනුපි උත්තානත්ථානෙව පදානි. අයං පන අධිජ්ජායො - ත්වං “භුජිස්සොහමස්ථි”ති මන්ත්වා තුට්ඨො, පරමත්ථතො ව

අත්තනො කම්මං කරිත්වා ජීවන්තොපි දාසො එවාසි තණ්හාදාසත්තා, හතකවාදා ව න පරිමුච්චසි. චුත්තඤ්ඤෙනං “ඌනො ලොකො අතිත්තො තණ්හාදාසො”ති (ම. නි. 2.305). පරමත්ථනො පන නාහං හතකොස්මි කස්සපි. අහඤ්ඤි කස්සපි පරස්ස වා අත්තනො වා හතකො න හොමි. කිං කාරණා? යස්මා නිබ්බිට්ඨොන වරාමි සබ්බලොකෙ. අහඤ්ඤි දීපඛිකරපාදමූලනො යාව බොධි, තාව සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස හතකො අහොසිං. සබ්බඤ්ඤාතං පත්තො පන නිබ්බිට්ඨො නිබ්බිසො රාජහනො විය. තෙනෙව නිබ්බිට්ඨොන සබ්බඤ්ඤාභාවෙන ලොකුත්තරසමාධිසුබ්බෙන ව ජීවාමි. තස්ස මෙ ඉදානි උත්තරිකරණියස්ස කතපරිවයස්ස වා අභාවනො අප්පහිනපටිසන්ධිකානං තාදිසානං විය පත්තබ්බො කොචි අත්ථො හනියා න විජ්ජති. “හටියා”තිපි පායො. තස්මා යදි භුජිස්සතාය තුට්ඨොන “අථ චෙ පත්ථයසි පවස්ස දෙවා”ති වත්තබ්බං, මයාවෙනං වත්තබ්බන්ති.

26. තම්පි සුත්වා ධනියො අතිත්තොව සුභාසිතාමතෙන අත්තනො පඤ්චස්පකාරගොමණ්ඩලපරිපුණ්ණභාවං දස්සෙන්තො ආහ “අත්ථී වසා”ති. තත්ථ වසාති අදම්මවුඨ්ඨච්චිජ්ජකා. ධෙත්තූපාති ධෙත්තූං පිචන්තා තරුණච්චිජ්ජකා, බීරදායිකා වා ගාවො. ගොධරණියොති ගබ්භිනියො. පච්චේණියොති වයස්පත්තා බලීබද්දෙහි සද්ධිං මෙටුනපත්ථනකගාවො. උසහොපි ගවම්පතීති යො ගොපාලකෙහි පාතො එව න්හාපෙත්වා, හොපෙත්වා, පඤ්චඨගුලං දත්වා, මාලං බන්ධිත්වා – “එහි, තාත, ගාවො ගොවරං පාපෙත්වා රක්ඛිත්වා ආනෙහි”ති පෙසියති, එවං පෙසිතො ව තා ගාවො අගොවරං පරිහරිත්වා, ගොවරෙ වාරෙත්වා, සීහබ්බාග්ඝාදිහයා පරිත්තායිත්වා ආනෙති, තථාරූපො උසහොපි ගවම්පති ඉධ මය්හං ගොමණ්ඩලෙ අත්ථීති දස්සෙසි.

27. එවං චුත්තෙ හගවා තථෙව ධනියං ඔවදන්තො ඉමං පච්චනීකගාථං ආහ “නත්ථී වසා”ති. එත්ථ චෙස අධිස්පායො – ඉධ අම්භාකං සාසනෙ අදම්මට්ඨොන වුඨ්ඨට්ඨොන ව වසාසඬ්ඛාතා පරිසුට්ඨානා වා, තරුණච්චිජ්ජකෙ සන්ධාය වසානං මූලට්ඨොන බීරදායිනියො සන්ධාය පග්ගරණට්ඨොන ධෙත්තූපාසඬ්ඛාතා අනුසයා වා, පටිසන්ධිගබ්භධාරණට්ඨොන ගොධරණිසඬ්ඛාතා පුඤ්ඤාපුඤ්ඤානෙඤ්ජාහිසඬ්ඛාරවෙනනා වා, සංයොගපත්ථනට්ඨොන පච්චේණිසඬ්ඛාතා පත්ථනා තණ්හා වා, ආධිපච්චට්ඨොන පුබ්බභිගමට්ඨොන සෙට්ඨට්ඨොන ව ගවම්පතිඋසහසඬ්ඛාතං අහිසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණං වා නත්ථී, ස්වාහං ඉමාය සබ්බයොගක්ඛෙමභූතාය නත්ථීතාය තුට්ඨො. ත්වං පන සොකාදිවත්ථුතාය අත්ථීතාය තුට්ඨො. තස්මා සබ්බයොගක්ඛෙමතාය තුට්ඨස්ස මමෙවෙනං යුත්තං වත්තුං “අථ චෙ පත්ථයසි පවස්ස දෙවා”ති.

28. තම්පි සුත්වා ධනියො තතුත්තරිපි සුභාසිතං අමතරසං අධිගන්තුකාමො අත්තනො ගොගණස්ස බිලබන්ධනසම්පත්තිං

දස්සෙන්තො ආහ “බිලා නිබ්බාන”ති. තත්ථ බිලානි ගුත්තං බන්ධනත්ථමිහා. නිබ්බානානි ආකොටෙන්වා භූමියං පවෙසිතා බුද්දකා මහන්තා බණිත්වා යපිතා. අසම්පවෙධිති අකම්පකා. දාමානි වච්ඡකානං බන්ධනත්ථාය කතා ගන්ථිතපාසයුත්තා රජ්ජුබන්ධනවිසෙසා. මුඤ්ජමයානි මුඤ්ජනිණමයා. නවානි අවිරකතා. සුසංස්ථානානි සුචුළු සංස්ථානා, සුවට්ඨිතසංස්ථානා වා. න හි සක්ඛිත්තීති නෙව සක්ඛිස්සන්ති. ධෙනුපාපි ඡේත්තුන්ති තරුණවච්ඡකාපි ඡින්දිතුං.

29. එවං චුත්තෙ භගවා ධනියස්ස ඉන්ද්‍රිය-පරිපාකකාලං ඤාත්වා පුරිමනායෙනෙව තං ඔවදන්තො ඉමං චතුසච්චදීපිකං ගාථං අභාසි “උසභොරිව ඡේත්වා”ති. තත්ථ උසභොති ගොපිතා ගොපරිණායකො ගොයුථපති බලිබද්දො. කෙච් පන භණන්ති “ගවසතඡෙට්ඨො උසභො, සහස්සඡෙට්ඨො වසභො, සතසහස්සඡෙට්ඨො නිසභො”ති. අපරෙ “එකගාමබ්බෙන්තෙ ඡෙට්ඨො උසභො, ද්වීසු ඡෙට්ඨො වසභො, සබ්බත්ථ අප්පට්ඨතො නිසභො”ති. සබ්බෙපෙනෙ පපඤ්චා, අපිච ඛො පන උසභොති වා වසභොති වා නිසභොති වා සබ්බෙපෙනෙ අප්පට්ඨසමට්ඨොන වෙදිතබ්බා. යථාහ – “නිසභො වත හො සමණො ගොතමො”ති (සං. නි. 1.38). ර-කාරො පදසන්ධිකරො. බන්ධනානීති රජ්ජුබන්ධනානි කිලෙසබන්ධනානි ව. නාගොති හත්ථී. පුතිලතන්ති ගලොච්චිලතං. යථා හි සුවණ්ණවණ්ණොපි කායො පුතිකායො, වස්සසතිකොපි සුනඛො කුක්කුරො, තද්දුජාතොපි සිඬිගාලො “ජරසිඬිගාලො”ති වුවචති, එවං අභිනවාපි ගලොච්චිලතා අසාරකත්තෙන “පුතිලතා”ති වුවචති. දාලයිත්වානි ඡින්දිත්වා. ගබ්භඤ්ච සෙය්‍යාඤ්ච ගබ්භසෙය්‍යං. තත්ථ ගබ්භග්ගහණෙන ජලාබුජයොනි, සෙය්‍යග්ගහණෙන අවසෙසා. ගබ්භසෙය්‍යමුඛෙන වා සබ්බාපි තා චුත්තානි වෙදිතබ්බා. සෙසමෙත්ථ පදත්ථතො උත්තානමෙව.

අයං පනෙත්ථ අධිජ්ජායො – ධනිය, ත්වං බන්ධනෙන තුට්ඨො, අහං පන බන්ධනෙන අට්ඨියන්තො ථාමවීරියුපෙනො මහාඋසභොරිව බන්ධනානි පඤ්චුද්ධම්භාගියසංයොජනානි චතුත්ථඅරියමග්ගථාමවීරියෙන ඡේත්වා, නාගො පුතිලතංව පඤ්චොරම්භාගියසංයොජනබන්ධනානි හෙට්ඨාමග්ගත්තයථාමවීරියෙන දාලයිත්වා, අථ වා උසභොරිව බන්ධනානි අනුසයෙ නාගො පුතිලතංව පරියුට්ඨානානි ඡේත්වා දාලයිත්වා ව යිතො. තස්මා න පුන ගබ්භසෙය්‍යං උපෙස්සං. සොහං ජාතිදුක්ඛත්ථුකෙහි සබ්බදුක්ඛෙහි පරිමුත්තො සොභාමි – “අථ වෙ පත්ථයසී පවස්ස දෙවා”ති වදමානො. තස්මා සචෙ ත්වම්පි අහං විය වත්තුම්ච්ඡසී, ඡින්ද තානි බන්ධනානීති. එත්ථ ව බන්ධනානි සමුදයසච්චං, ගබ්භසෙය්‍යා දුක්ඛසච්චං, “න උපෙස්ස”න්ති එත්ථ අනුපගමො අනුපාදිසෙසවසෙන, “ඡේත්වා දාලයිත්වා”ති එත්ථ ඡෙදො පදාලනඤ්ච සඋපාදිසෙසවසෙන නිරොධසච්චං, යෙන ඡින්දති පදාලෙති ව, තං මග්ගසච්චන්ති.

එවමෙතං චතුසච්චදීපිකං ගාථං සුත්වා ගාථාපරියොසානෙ ධනියො ච පජාපති චස්ස ද්වෙ ච ධිතරොති චත්තාරො ජනා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨන්ති. අථ ධනියො අවෙච්චස්පසාදයොගෙන තථාගතෙ මූලජාතාය පතිට්ඨිතාය සද්ධාය පඤ්ඤාවක්ඛුනා භගවතො ධම්මකායං දිස්වා ධම්මකාය වොදිතභද්දයො චිත්තෙසි - “ඛන්ධනානි ඡිත්තදිං, ගඛිභසෙය්‍යා ච මෙ නත්ථි”ති අවිචිං පරියන්තං කත්වා යාව භවග්ගා කො අඤ්ඤො එවං සීහනාදං නදිස්සති අඤ්ඤත්‍ර භගවතා, ආගතො නු ඛො මෙ සත්ථාති. තතො භගවා ඡබ්බණ්ණරස්මිජාලවිචිත්‍රං සුවණ්ණරසසෙකපිඤ්ජරං විය සරීරාහං ධනියස්ස නිවෙසනෙ මුඤ්චි “පස්ස දානි යථාසුඛ”න්ති.

30. අථ ධනියො අත්තො පටිට්ඨවන්දිමසුරියං විය සමන්තා පජ්ජලිතපදීපසහස්සසමුජ්ජලිතමිව ච නිවෙසනං දිස්වා “ආගතො භගවා”ති චිත්තං උජ්ජාදෙසි. තස්මිංයෙව ච සමයෙ මෙසොපි පාවස්සි. තෙනාහු සඬගිතිකාරා “නින්තඤ්ච ථලඤ්ච පුරයන්තො”ති. තත්ථ නින්තන්ති පල්ලලං. ථලන්ති උක්කුලං. එවමෙතං උක්කුලවිකුලං සබ්බමිපි සමං කත්වා පුරයන්තො මහාමෙසො පාවස්සි, වස්සිතුං ආරහීති චුත්තං හොති. තාවදෙවාති යං ඛණං භගවා සරීරාහං මුඤ්චි, ධනියො ච “සත්ථා මෙ ආගතො”ති සද්ධාමයං චිත්තාහං මුඤ්චි, තං ඛණං පාවස්සිති. කෙච්ච පන “සුරියුග්ගමනමිපි තස්මිංයෙව ඛණං”ති වණ්ණයන්ති.

31-32. එවං තස්මිං ධනියස්ස සද්ධුප්පාදතථාගතොභාසඵරණසුරියුග්ගමනක්ඛණෙ වස්සතො දෙවස්ස සද්දං සුත්වා ධනියො පිතිසොමනස්සජාතො ඉමමත්ථං අභාසථ “ලාභා වත නො අනප්පකා”ති ද්වෙ ගාථා චත්තබ්බා.

තත්ථ යස්මා ධනියො සපුත්තදාතො භගවතො අරියමග්ගපට්ඨෙවෙධෙන ධම්මකායං දිස්වා, ලොකුත්තරවක්ඛුනා රූපකායං දිස්වා, ලොකියවක්ඛුනා සද්ධාපට්ලාහං ලභී. තස්මා ආහ - “ලාභා වත නො අනප්පකා, යෙ මයං භගවන්තං අද්දසාමා”ති. තත්ථ වත ඉති විමිභයත්ථෙ නිපාතො. නො ඉති අම්භාකං. අනප්පකාති විපුලා. සෙසං උත්තානමෙව. සරණං තං උපෙමාති එත්ථ පන කිඤ්චාපි මග්ගපට්ඨෙවෙධෙනෙවස්ස සිද්ධං සරණගමනං, තත්ථ පන නිවිජයගමනමෙව ගතො, ඉදානි වාචාය අත්තසන්නියාතනං කරොති. මග්ගවසෙන වා සන්නියාතනසරණතං අවලසරණතං පත්තො, තං පරෙසං වාචාය පාකටං කරොන්තො පණිපාතසරණගමනං ගච්ඡති. වක්ඛුමාති භගවා පකතිදිබ්බපඤ්ඤාසමන්තබුද්ධවක්ඛුහි පඤ්චහි වක්ඛුහි වක්ඛුමා. තං ආලපන්තො ආහ - “සරණං තං උපෙම වක්ඛුමා”ති. “සත්ථා නො හොහී තුවං මහාමුනී”ති ඉදං පන වචනං සිස්සභාවූපගමනෙනාපි සරණගමනං පුරෙතුං හණති, ගොපී ච අහඤ්ච අස්සවා, බ්‍රහ්මවරියං සුගතෙ වරාමසෙති ඉදං සමාදානවසෙන.

තත්ථ

බ්‍රහ්මවරියන්ති

මෙටුනවිරතිමග්ගසමණධම්මසාසනසදාරසන්තොසානමෙනං අධිවචනං.
 “බ්‍රහ්මවාරි”ති එවමාදීසු (ම. නි. 1.83) හි මෙටුනවිරති බ්‍රහ්මවරියන්ති
 වුවිච්ඡි. “ඉදං බො පන මෙ පඤ්චසිඛ, බ්‍රහ්මවරියං එකන්තනිබ්බිදායා”ති
 එවමාදීසු (දී. නි. 2.329) මග්ගො. “අභිජානාමි බො පනාහං, සාරිපුත්ත,
 චතුරඤ්ඤසමන්තාගතං බ්‍රහ්මවරියං චරිතා”ති එවමාදීසු (ම. නි. 1.155)
 සමණධම්මො. “තයිදං බ්‍රහ්මවරියං ඉද්ධඤ්ඤවෙච ජිතඤ්ඤා”ති එවමාදීසු (දී.
 නි. 3.174) සාසනං.

“මයඤ්ඤ භරියා නාතික්කමාම, අමිහෙ ච භරියා නාතික්කමන්ති;
 අඤ්ඤත්‍ර තාහි බ්‍රහ්මවරියං චරාම, තස්මා හි අමිහං දහරා න
 මීයරෙ”ති. (ජා. 1.10.97) –

එවමාදීසු සදාරසන්තොසො. ඉධ පන සමණධම්මබ්‍රහ්මවරියපුබ්බඤ්ඤාමං
 උපරිමග්ගබ්‍රහ්මවරියමධිජපෙනං. සුගතෙති සුගතස්ස සන්තිකෙ. හගවා හි
 අන්තද්වයමනුපග්ගමිම සුට්ඨ ගතත්තා, සොහණෙන ච අරියමග්ගගමනෙන
 සමන්තාගතත්තා, සුන්දරඤ්ඤ නිබ්බානසංඛාරං යානං ගතත්තා සුගතොති
 වුවිච්ඡි. සමීපත්ථෙ චෙත්ථ භූමිමචචනං, තස්මා සුගතස්ස සන්තිකෙති
 අත්ථො. චරාමසෙති චරාම. යඤ්ඤි තං සක්කතෙ චරාමසිති වුවිච්ඡි, තං ඉධ
 චරාමසෙති. අට්ඨකථාවරියා පන “සෙති නිපාතො”ති භණන්ති. තෙනෙච
 චෙත්ථ ආයාචනත්ථං සන්ධාය “චරෙම සෙ”තිපි පාඨං විකප්පෙන්ති. යං
 රුච්චිති, තං ගහෙතබ්බං.

එවං ධනියො බ්‍රහ්මවරියවරණාපදෙසෙන හගවන්තං පබ්බජ්ජං යාවිත්වා
 පබ්බජ්ජපයොජනං දීපෙන්තො ආහ “ජාතීමරණස්ස පාරගු,
 දුක්ඛස්සන්තකරා භවාමසෙ”ති. ජාතීමරණස්ස පාරං නාම නිබ්බානං, තං
 අරහත්තමග්ගෙන ගච්ඡාම. දුක්ඛස්සාති වට්ඨදුක්ඛස්ස. අන්තකරාති
 අභාවකරා. භවාමසෙති භවාම, අථ වා අහො වත මයං හවෙය්‍යාමාති.
 “චරාමසෙ”ති එත්ථ චුත්තනායෙනෙච තං වෙදිතබ්බං. එවං චත්වාපි ච පුන
 උහොපි කිර හගවන්තං චන්දිත්වා “පබ්බාජෙථ නො හගවා”ති එවං
 පබ්බජ්ජං යාවිංසුති.

33. අථ මාරො පාපිමා එවං තෙ උහොපි චන්දිත්වා පබ්බජ්ජං යාවන්තෙ
 දිස්වා – “ඉමෙ මම විසයං අතික්කමිතුකාමා, හන්ද නෙසං අන්තරායං
 කරොමි”ති ආගන්ත්වා සරාවාසෙ ගුණං දස්සෙන්තො ඉමං ගාථමාහ
 “නන්දති පුත්තෙහි පුත්තිමා”ති. තත්ථ නන්දතීති තුස්සති මොදති.
 පුත්තෙහිති පුත්තෙහිපි ධිතරෙහිපි, සහයොගත්ථෙ, කරණත්ථෙ වා
 කරණවචනං, පුත්තෙහි සහ නන්දති, පුත්තෙහි කරණභූතෙහි නන්දතීති
 චුත්තං හොති. පුත්තිමාති පුත්තවා පුග්ගලො. ඉතීති එවමාහ. මාරොති
 වසවත්තිභූමියං අඤ්ඤතරො දාමරිකදෙවපුත්තො. සො හි

සට්ඨානාතික්කමිතුකාමං ජනං යං සක්කොති, තං මාරෙති. යං න සක්කොති, තස්සපි මරණං ඉච්ඡති. තෙන “මාරො”ති වුවිච්ඡති. පාපිමාති ලාමකපුග්ගලො, පාපසමාවාරො වා. සඬ්භිතිකාරානමෙතං වචනං, සබ්බගාථාසු ව ඊදිසාති. යථා ච පුත්තෙහි පුත්තිමා, ගොපියො ගොහි තථෙව නන්දති. යස්ස ගාවො අත්ථි, සොපි ගොපියො, ගොහි සහ, ගොහි වා කරණභූතෙහි තථෙව නන්දතීති අත්ථො.

එවං චත්වා ඉදානි තස්සත්ථස්ස සාධකකාරණං නිද්දිසති, “උපධි හි නරස්ස නන්දනා”ති. තත්ථ උපධිති චත්තාරො උපධියො – කාමුපධි, බන්ධුපධි, කිලෙසුපධි, අභිසම්බාරුපධිති. කාමා හි “යං පඤ්චකාමගුණෙ පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛං සොමනස්සං, අයං කාමානං අස්සාදො”ති (ම. නි. 1.166) එවං වුත්තස්ස සුඛස්ස අධිට්ඨානභාවතො උපධියති එත්ථ සුඛන්ති ඉමිනා වචනත්ථෙව උපධිති වුවිච්ඡති. බන්ධාපි බන්ධමූලකදුක්ඛස්ස අධිට්ඨානභාවතො, කිලෙසාපි අපායදුක්ඛස්ස අධිට්ඨානභාවතො, අභිසම්බාරාපි භවදුක්ඛස්ස අධිට්ඨානභාවතොති. ඉධ පන කාමුපධි අධිප්පෙතො. සො සත්තසම්බාරවසෙන දුට්ඨො. තත්ථ සත්තපට්ඨද්ධො පධානො, තං දස්සෙන්නො “පුත්තෙහි ගොහි”ති චත්වා කාරණමාහ – “උපධි හි නරස්ස නන්දනා”ති. තස්සත්ථො – යස්මා ඉමෙ කාමුපධි නරස්ස නන්දනා, නන්දයන්ති නරං පිතිසොමනස්සං උපසංභරන්තා, තස්මා වෙදිතබ්බමෙතං “නන්දති පුත්තෙහි පුත්තිමා, ගොපියො ගොහි තථෙව නන්දති, ත්වඤ්ච පුත්තිමා ගොපියො ච, තස්මා එතෙහි, නන්ද, මා පබ්බජ්ජං පාටිකඬ්ඛි. පබ්බජිතස්ස හි එතෙ උපධියො න සන්ති, එවං සන්තෙ ත්වං දුක්ඛස්සන්තං පත්ථෙන්නොපි දුක්ඛිතොව භවිස්සසී”ති.

ඉදානි තස්සපි අත්ථස්ස සාධකකාරණං නිද්දිසති “න හි සො නන්දති, යො නිරුපධි”ති. තස්සත්ථො – යස්මා යස්සෙතෙ උපධියො නත්ථි, සො පියෙහි ඤාතීහි විප්පයුත්තො නිබ්භොගූපකරණො න නන්දති, තස්මා ත්වං ඉමෙ උපධියො වජ්ජෙත්වා පබ්බජිතො දුක්ඛිතොව භවිස්සසීති.

34. අථ භගවා “මාරො අයං පාපිමා ඉමෙසං අන්තරායාය ආගතො”ති විදිත්වා එලෙන එලං පාතෙන්නො විය තායෙව මාරෙනාහතාය උපමාය මාරවාදං භින්දන්තො තමෙව ගාථං පරිච්ඡන්තෙත්වා “උපධි සොකචත්ථු”ති දස්සෙන්නො ආහ “සොචති පුත්තෙහි පුත්තිමා”ති. තත්ථ සබ්බං පදත්ථතො උත්තානමෙව. අයං පන අධිප්පායො – මා, පාපිම, එවං අවච “නන්දති පුත්තෙහි පුත්තිමා”ති. සබ්බෙහෙව හි පියෙහි, මනාපෙහි නානාභාවො විනාභාවො, අනතික්කමනීයො අයං විධි, තෙසඤ්ච පියමනාපානං පුත්තදාරානං ගවාස්සවළවහිරඤ්ඤසුවණ්ණාදීනං විනාභාවෙන අධිමත්තසොකසල්ලසමප්පිතහදයා සත්තා උම්මත්තකාපි භොන්ති බිත්තවිත්තා, මරණමපි නිගච්ඡන්ති මරණමත්තමපි දුක්ඛං. තස්මා එවං ගණ්හ – සොචති පුත්තෙහි පුත්තිමා. යථා ච පුත්තෙහි පුත්තිමා, ගොපියො

ගොහි තට්ඨව සොවතීති. කිං කාරණා? උපධි හි නරස්ස සොවනා. යස්මා ච උපධි හි නරස්ස සොවනා, තස්මා එව “න හි සො සොවති, යො නිරුපධි”. යො උපධිසු සභිගප්පහානෙන නිරුපධි හොති, සො සන්තුට්ඨො හොති කායපරිහාරිකෙන චීවරෙන, කුච්ඡිපරිහාරිකෙන පිණ්ඩපාතෙන, යෙන යෙනෙව පක්කමති, සමාදායෙව පක්කමති. සෙය්‍යථාපි නාම පක්ඛි සකුණො ...පෙ.... නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාති. එවං සබ්බසොකසමුග්ගානා “න හි සො සොවති, යො නිරුපධි”ති. ඉති හගවා අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං වොසාපෙසි. අථ වා යො නිරුපධි, යො නික්කිලෙසො, සො න සොවති. යාවදෙව හි කිලෙසා සන්ති, තාවදෙව සබ්බෙ උපධියො සොකප්ඵලාව හොන්ති. කිලෙසප්පහානා පන නත්ථි සොකොති. එවම්පි අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසනං වොසාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ධනියො ච ගොපී ච උහොපි පබ්බජිංසු. හගවා ආකාසෙනෙව ජෙතවනං අගමාසි. තෙ පබ්බජිත්වා අරහත්තං සච්ඡිකරිංසු. වසනට්ඨානෙ ච නෙසං ගොපාලකා විහාරං කාරෙසුං. සො අප්පාපි ගොපාලකවිහාරොත්ථෙව පඤ්ඤායතීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය ධනියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. බග්ගවිසාණසුත්තවණ්ණනා

සබ්බෙසු භූතෙසුති බග්ගවිසාණසුත්තං. කා උප්පත්ති? සබ්බසුත්තානං චතුබ්බිධා උප්පත්ති – අත්තජ්ඣාසයතො, පරජ්ඣාසයතො, අට්ඨප්පත්තිතො, පුච්ඡාවසිතො වාති. ද්වයතානුපස්සනාදීනඤ්ඤි අත්තජ්ඣාසයතො උප්පත්ති, මෙත්තසුත්තාදීනං පරජ්ඣාසයතො, උරගසුත්තාදීනං අට්ඨප්පත්තිතො, ධම්මිකසුත්තාදීනං පුච්ඡාවසිතො. තත්ථ බග්ගවිසාණසුත්තස්ස අවිසෙසෙන පුච්ඡාවසිතො උප්පත්ති. විසෙසෙන පන යස්මා එත්ථ කාචි ගාථා තෙන තෙන පච්චෙකසම්බුද්ධෙන පුට්ඨෙන චුත්තා, කාචි අපුට්ඨෙන අත්තනා අධිගතමග්ගනානුරූපං උදානංයෙව උදානෙන්තෙන, තස්මා කායචි ගාථාය පුච්ඡාවසිතො, කායචි අත්තජ්ඣාසයතො උප්පත්ති.

තත්ථ යා අයං අවිසෙසෙන පුච්ඡාවසිතො උප්පත්ති, සා ආදිතො පභූති එවං වෙදිතබ්බා – එකං සමයං හගවා සාවත්ථියං විහරති. අථ බො ආයස්මතො ආනන්දස්ස රහොගතස්ස පටිසල්ලීනස්ස එවං චෙතසො පරිචිතක්කො උදපාදි – “බුද්ධානං පත්ථනා ච අභිනිහාරො ච දිස්සති; තථා සාවකානං, පච්චෙකබුද්ධානං න දිස්සති; යංනුනාහං හගවත්තං උපසඬ්ඤාමිත්වා පුච්ඡෙය්‍ය”න්ති. සො පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො හගවත්තං උපසඬ්ඤාමිත්වා යථාක්කමෙන එතමත්ථං පුච්ඡි. අථස්ස හගවා පුබ්බයොගාවචරසුත්තං අභාසි –

“පඤ්චිමෙ, ආනන්ද, ආනිසංසා පුබ්බයොගාවචරෙ දිට්ඨියෙව ධම්මෙ පටිකච්චෙව අඤ්ඤං ආරාධෙති. නො වෙ දිට්ඨියෙව ධම්මෙ පටිකච්චෙව අඤ්ඤං ආරාධෙති, අථ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාධෙති. නො වෙ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාධෙති, අථ දෙවපුත්තො සමානො අඤ්ඤං ආරාධෙති, අථ බුද්ධානං සම්මුඛිභාවෙ ඛිජ්ජාභිඤ්ඤො භොති, අථ පච්ඡිමෙ කාලෙ පච්චෙකසම්බුද්ධො භොති” ති -

එවං වත්වා පුන ආහ -

“පච්චෙකබුද්ධා නාම, ආනන්ද, අභිනිභාරසම්පන්නා පුබ්බයොගාවචරා භොන්ති. තස්මා බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකානං සබ්බෙසං පත්ථනා ව අභිනිභාරො ව ඉච්ඡිතබ්බො” ති.

සො ආහ - “බුද්ධානං, හත්තෙ, පත්ථනා කීව ටීරං වට්ටති” ති? බුද්ධානං, ආනන්ද, හෙට්ඨිමපරිච්ඡේදෙන වත්තාරි අසඬ්ඛොය්‍යානි කප්පසතසහස්සඤ්ච, මජ්ඣිමපරිච්ඡේදෙන අට්ඨ අසඬ්ඛොය්‍යානි කප්පසතසහස්සඤ්ච, උපරිමපරිච්ඡේදෙන සොළස අසඬ්ඛොය්‍යානි කප්පසතසහස්සඤ්ච. එතෙ ව හෙදා පඤ්ඤාධිකසද්ධාධිකවීරියාධිකවසෙන ඤාතබ්බා. පඤ්ඤාධිකානඤ්චි සද්ධා මන්දා භොති, පඤ්ඤා තික්ඛා. සද්ධාධිකානං පඤ්ඤා මජ්ඣිමා භොති, සද්ධා බලවා. වීරියාධිකානං සද්ධාපඤ්ඤා මන්දා, වීරියං බලවන්ති. අප්පත්වා පන වත්තාරි අසඬ්ඛොය්‍යානි කප්පසතසහස්සඤ්ච දිවසෙ දිවසෙ වෙස්සන්තරදානසදිසං දානං දෙන්තොපි තදනුරූපසීලාදිසබ්බපාරමිධම්මෙ ආචින්නොපි අත්තරා බුද්ධො හවිස්සතීති නෙතං යානං විජ්ජති. කස්මා? ඤාණං ගබ්භං න ගණ්භාති, වෙපුල්ලං නාපජ්ජති, පරිපාකං න ගච්ඡතීති. යථා නාම තිමාසවතුමාසපඤ්චමාසවිචයෙන නිජ්ජප්පනකං සස්සං තං තං කාලං අප්පත්වා දිවසෙ දිවසෙ සහස්සක්ඛන්තුං කෙළායන්තොපි උදකෙන සිඤ්චන්තොපි අත්තරා පක්ඛෙන වා මාසෙන වා නිජ්ජාදෙස්සතීති නෙතං යානං විජ්ජති. කස්මා? සස්සං ගබ්භං න ගණ්භාති, වෙපුල්ලං නාපජ්ජති, පරිපාකං න ගච්ඡතීති. එවමෙවං අප්පත්වා වත්තාරි අසඬ්ඛොය්‍යානි...පෙ.... නෙතං යානං විජ්ජතීති. තස්මා යථාචුත්තමෙව කාලං පාරමිපුරණං කාතබ්බං ඤාණපරිපාකත්ථාය. එත්තකෙනපි ව කාලෙන බුද්ධත්තං පත්ථයතො අභිනිභාරකරණෙ අට්ඨ සම්පත්තියො ඉච්ඡිතබ්බා. අයඤ්චි -

“මනුස්සත්තං ලිඬගසම්පත්ති, හෙතු සත්ථාරදස්සනං;
පබ්බජ්ජා ගුණසම්පත්ති, අධිකාරො ව ඡන්දනා;
අට්ඨධම්මසමොධානා, අභිනිභාරො සමිජ්ඣති” ති. (බු. වං. 2.59);

අභිනිභාරොති ව මූලපණ්ඩානස්සෙතං අධිවචනං. තත්ථ මනුස්සත්තන්ති මනුස්සජාති. අඤ්ඤත්‍ර හි මනුස්සජාතියා අවසෙසජාතියු දෙවජාතියමපි

ධීතස්ස පණ්ඩිත ඉජ්ඣකි. එත්ථ ධීතෙන පන බුද්ධත්තං පත්ථෙත්තෙන දානාදීනි පුඤ්ඤකම්මානි කත්වා මනුස්සත්තංයෙව පත්ථෙත්තෙති. තත්ථ යත්වා පණ්ඩිත කාතබ්බො. එවඤ්ඤි සම්ප්ප්පකි. ලිඛිතසම්පත්තීනි පුරිසභාවො. මාතුගාමනපුංසකඋභතොඛාසඤ්ජනකානඤ්ඤි මනුස්සජාතියං ධීතානම්පි පණ්ඩිත සම්ප්පකි. තත්ථ ධීතෙන පන බුද්ධත්තං පත්ථෙත්තෙන දානාදීනි පුඤ්ඤකම්මානි කත්වා පුරිසභාවොයෙව පත්ථෙත්තෙති. තත්ථ යත්වා පණ්ඩිත කාතබ්බො. එවඤ්ඤි සම්ප්පකි. හෙතුනි අරහත්තස්ස උපනිස්සයසම්පත්ති. යො හි තස්මිං අත්තභාවෙ වායමන්තො අරහත්තං පාපුණ්තුං සමත්ථො, තස්ස සම්ප්පකි, නො ඉතරස්ස, යථා සුමෙධපණ්ඩිතස්ස. යො හි දීපඨකරපාදමුලෙ පබ්බජිත්වා තෙනත්තභාවෙන අරහත්තං පාපුණ්තුං සමත්ථො අහොසි. සත්ථාරදස්සනන්ති බුද්ධානං සම්මුඛාදස්සනං. එවඤ්ඤි ඉජ්ඣකි, නො අඤ්ඤථා; යථා සුමෙධපණ්ඩිතස්ස. යො හි දීපඨකරං සම්මුඛා දිස්වා පණ්ඩෙසි. පබ්බජ්ජාති අනගාරියභාවො. යො ච බො සාසනෙ වා කම්මවාදිකිරියවාදිතාපසපරිබ්බාජකනිකායෙ වා වට්ටති යථා සුමෙධපණ්ඩිතස්ස. යො හි සුමෙධො නාම තාපසො හුත්වා පණ්ඩෙසි. ගුණසම්පන්නස්සෙව ඉජ්ඣකි, නො ඉතරස්ස; යථා සුමෙධපණ්ඩිතස්ස. යො හි පඤ්චාහිඤ්ඤො අට්ඨසමාපත්තිලාභී ච හුත්වා පණ්ඩෙසි. අධිකාරොති අධිකකාරො, පරිච්චාගොති අත්ථො. ජීවිතාදිපරිච්චාගඤ්ඤි කත්වා පණ්ඩිතොයෙව ඉජ්ඣකි, නො ඉතරස්ස; යථා සුමෙධපණ්ඩිතස්ස. යො හි —

“අක්කමිත්වාන මං බුද්ධො, සහ සිස්සෙහි ගච්ඡතු;

මා නං කලලෙ අක්කමිත්ථ, හිතාය මෙ භවිස්සති”ති. (බු. වං. 2.53)

එවං ජීවිතපරිච්චාගං කත්වා පණ්ඩෙසි. ඡන්දතාති කත්තුකම්යතා. සා යස්ස බලවතී භොති, තස්ස ඉජ්ඣකි. සා ච, සචෙ කොචි වදෙය්‍ය “කො චත්තාරි අසඨ්ඨොය්‍යානි සතසහස්සඤ්ච කප්පෙ නිරයෙ පච්චිත්වා බුද්ධත්තං ඉච්ඡති”ති, තං සුත්වා යො “අහ”න්ති චත්තුං උස්සහති, තස්ස බලවතීති වෙදිතබ්බො. තථා යදි කොචි වදෙය්‍ය “කො සකලවක්කවාළං චිත්චිකානං අභිගාරානං පුරං අක්කමන්තො අතික්කමිත්වා බුද්ධත්තං ඉච්ඡති, කො සකලවක්කවාළං සත්තිසුලෙහි ආකිණ්ණං අක්කමන්තො අතික්කමිත්වා බුද්ධත්තං ඉච්ඡති, කො සකලවක්කවාළං සමතිත්තිකං උදකපුණ්ණං උත්තරිත්වා බුද්ධත්තං ඉච්ඡති, කො සකලවක්කවාළං නිරන්තරං චෙළගුම්බසඤ්ජන්තං මද්දන්තො අතික්කමිත්වා බුද්ධත්තං ඉච්ඡති”ති තං සුත්වා යො “අහ”න්ති චත්තුං උස්සහති, තස්ස බලවතීති වෙදිතබ්බො. එවරුපෙන ච කත්තුකම්යතාඡන්දෙන සමන්තාගතො සුමෙධපණ්ඩිතො පණ්ඩෙසිති.

එවං සමිද්ධාහිනීහාරො ව බොධිසත්තො ඉමානි අට්ඨාරස අභබ්බට්ඨානානි න උපෙනි. සො හි තතො පභුති න ජච්චන්ධො හොති, න ජච්චබ්බරො, න උම්මත්තකො, න එළමුගො, න පීයසජ්ජි, න මිලක්ඛුසු උජ්ජජ්ජති, න දාසිකුච්ඡියා නිබ්බත්තති, න නියතමිච්ඡාදිට්ඨිකො හොති, නාස්ස ලිඛිගං පරිවත්තති, න පඤ්චානන්තරියකම්මානි කරොති, න කුට්ඨි හොති, න තිරච්ඡානගොනියං වට්ටකතො පච්ඡිමත්තභාවො හොති, න බුජ්ජිපාසිකනිජ්ඣාමතණ්හිකපෙනෙසු උජ්ජජ්ජති, න කාලකඤ්චිකාසුරෙසු, න අවිච්චිරයෙ, න ලොකන්තරිකෙසු, කාමාවචරෙසු න මාරො හොති, රූපාවචරෙසු න අසඤ්ඤිභවෙ, න සුද්ධාවාසභවෙසු උජ්ජජ්ජති, න අරූපභවෙසු, න අඤ්ඤං වක්කවාළං සඬකමති.

යා විමා උස්සාහො උම්මඬිගො අවත්ථානං හිතවරියා වාති චතස්සො බුද්ධභූමියො, තාහි සමන්තාගතො හොති. තත්ථ —

“උස්සාහො වීරියං චුත්තං, උම්මඬිගො පඤ්ඤා පචුච්චති;
අවත්ථානං අධිට්ඨානං, හිතවරියා මෙත්තාභාවනා”ති. —

වෙදිතබ්බො. යෙ වාපි ඉමෙ නෙක්ඛම්මජ්ඣාසයො, පච්චෙකජ්ඣාසයො, අලොභජ්ඣාසයො, අදොසජ්ඣාසයො, අමොහජ්ඣාසයො, නිස්සරණජ්ඣාසයොති ඡ අජ්ඣාසයා බොධිපරිපාකාය සංවත්තන්ති, යෙහි සමන්තාගතත්තා නෙක්ඛම්මජ්ඣාසයා ව බොධිසත්තා කාමෙ දොසදස්සාවිනො, පච්චෙකජ්ඣාසයා ව බොධිසත්තා සඬගණිකාය දොසදස්සාවිනො, අලොභජ්ඣාසයා ව බොධිසත්තා ලොභෙ දොසදස්සාවිනො, අදොසජ්ඣාසයා ව බොධිසත්තා දොසෙ දොසදස්සාවිනො, අමොහජ්ඣාසයා ව බොධිසත්තා මොහෙ දොසදස්සාවිනො, නිස්සරණජ්ඣාසයා ව බොධිසත්තා සබ්බභවෙසු දොසදස්සාවිනොති චුච්චන්ති, තෙහි ව සමන්තාගතො හොති.

පච්චෙකබුද්ධානං පන කීව වීරං පත්ථනා වට්ටතීති? පච්චෙකබුද්ධානං ද්වෙ අසඬබ්බෙය්‍යානි කජ්ජසතසභස්සඤ්ච. තතො ඔරං න සක්කා. පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙවත්ථ කාරණං වෙදිතබ්බං. එත්තකෙනාපි ව කාලෙන පච්චෙකබුද්ධත්තං පත්ථයතො අහිනීහාරකරණෙ පඤ්ච සම්පත්තියො ඉච්ඡිතබ්බො. තෙසඤ්ඤි —

මනුස්සත්තං ලිඛිගසම්පත්ති, විගතාසවදස්සනං;
අධිකාරො ඡන්දනා එතෙ, අහිනීහාරකාරණා.

තත්ථ විගතාසවදස්සනන්ති බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකානං යස්ස කස්සවි දස්සනන්ති අත්ථො. සෙසං චුත්තනයමෙව.

අථ සාවකානං පත්ථනා කිත්තකං වට්ටතීති? ද්විත්තං අග්ගසාවකානං එකං අසඬ්ඛොයායං කප්පසතසහස්සඤ්ච, අසීතිමහාසාවකානං කප්පසතසහස්සං, තථා බුද්ධස්ස මාතෘපිතුනං උපට්ඨාකස්ස පුත්තස්ස වාති. තතො ඔරං න සක්කා. වුත්තනයමෙවෙත්ථ කාරණං. ඉමෙසං පන සබ්බෙසමිපි අධිකාරො ඡන්දනාති ද්වඬ්ගසමිපන්නොයෙව අභිනීභාරො හොති.

එවං ඉමාය පත්ථනාය ඉමිනා ච අභිනීභාරෙන යථාවුත්තප්පහෙදං කාලං පාරමියො පුරෙත්වා බුද්ධා ලොකෙ උප්පජ්ජන්තා ඛත්තියකුලෙ වා බ්‍රාහ්මණකුලෙ වා උප්පජ්ජන්ති, පච්චෙකබුද්ධා ඛත්තියබ්‍රාහ්මණගහපතිකුලානං අඤ්ඤතරස්මිං, අග්ගසාවකා පන ඛත්තියබ්‍රාහ්මණකුලෙස්වෙව බුද්ධා ඉව සබ්බබුද්ධා සංවට්ටමානෙ කප්පෙ න උප්පජ්ජන්ති, විවට්ටමානෙ කප්පෙ උප්පජ්ජන්ති. පච්චෙකබුද්ධා බුද්ධෙ අප්පත්වා බුද්ධානං උප්පජ්ජනකාලෙයෙව උප්පජ්ජන්ති. බුද්ධා සයඤ්ච බුජ්ඣන්ති, පරෙ ව බොධෙන්ති. පච්චෙකබුද්ධා සයමෙව බුජ්ඣන්ති, න පරෙ බොධෙන්ති. අත්ථරසමෙව පටිච්ඡිකුන්ති, න ධම්මරසං. න හි තෙ ලොකුත්තරධම්මං පඤ්ඤන්ති. ආරොපෙත්වා දෙසෙතුං සක්කොන්ති, මුගෙන දිට්ඨසුපිනො විය වනවරකෙන නගරෙ සායිතබ්‍යඤ්ජනරසො විය ව නෙසං ධම්මාභිසමයො හොති. සබ්බං ඉද්ධිසමාපත්තිපටිසම්භිදාපහෙදං පාපුණන්ති, ගුණවිසිට්ඨතාය බුද්ධානං හෙට්ඨා සාවකානං උපරි හොන්ති, අඤ්ඤෙ පබ්බාපෙත්වා ආභිසමාවාරිකං සික්ඛාපෙත්ති, “චිත්තසල්ලෙබ්බො කාතබ්බො, වොසානං නාපජ්ජිතබ්බ”න්ති ඉමිනා උද්දෙසෙන උපොසථං කරොන්ති, ‘අජ්ජුපොසථො’ති වචනමත්තෙන වා. උපොසථං කරොන්තා ච ගන්ධමාදනෙ මඤ්ජුසකරුක්ඛමුලෙ රත්තමාලෙ සන්තිපතිත්වා කරොන්ති. එවං භගවා ආයස්මතො ආනන්දස්ස පච්චෙකබුද්ධානං සබ්බාකාරපරිපූරං පත්ථනඤ්ච අභිනීභාරඤ්ච කථෙත්වා, ඉදානි ඉමාය පත්ථනාය ඉමිනා ච අභිනීභාරෙන සමුදාගතෙ තෙ තෙ පච්චෙකබුද්ධෙ කථෙතුං “සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩ”න්තිආදිනා නයෙන ඉමං බග්ගවිසාණසුත්තං අභාසි. අයං තාව අවිසෙසෙන පුච්ඡාවසිතො බග්ගවිසාණසුත්තස්ස උප්පත්ති.

35. ඉදානි විසෙසෙන වත්තබ්බා. තත්ථ ඉමිස්සා තාව ගාථාය එවං උප්පත්ති වෙදිතබ්බා – අයං කිර පච්චෙකබුද්ධො පච්චෙකබොධිසත්තභූමිං ඔගාහන්තො ද්වෙ අසඬ්ඛොයායාති කප්පසතසහස්සඤ්ච පාරමියො පුරෙත්වා කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බජිත්වා ආරඤ්ඤිකො හුත්වා ගතපච්චාගතවත්තං පුරෙත්තො සමණධම්මං අකාසි. එතං කිර වත්තං අපරිපූරෙත්වා පච්චෙකබොධිං පාපුණන්තා නාම නත්ථි. කිං පනෙනං ගතපච්චාගතවත්තං නාම? භරණපච්චාභරණන්ති. තං යථා විභූතං හොති, තථා කථෙස්සාම.

ඉධෙකච්චො භික්ඛු හරති, න පච්චාහරති; එකච්චො පච්චාහරති, න හරති; එකච්චො පන නොව හරති, න පච්චාහරති; එකච්චො හරති ච පච්චාහරති ච. තත්ථ යො භික්ඛු පගෙව වුට්ඨාය චෙතියඤ්ඤානොධියඤ්ඤාවත්තං කත්වා, බොධිරුක්ඛෙ උදකං ආසිඤ්චිත්වා, පානියසංචං පුරෙත්වා පානියමාලෙ යපෙත්වා, ආවරියවත්තං උපජ්ඣායවත්තං කත්වා, ද්වෙඅසීති බුද්දකවත්තානි වුද්දස මහාවත්තානි ච සමාදාය වත්තති, සො සරීරපරිකම්මං කත්වා, සෙනාසනං පවිසිත්වා, යාව භික්ඛාචාරවෙලා තාව විචිත්තාසනෙ විනිනාමෙත්වා, වෙලං ඤත්වා, නිවාසෙත්වා, කායබන්ධනං බන්ධිත්වා, උත්තරාසඤ්ඤා කරිත්වා, සඤ්ඤාපිං බන්ධෙ කරිත්වා, පත්තං අංසෙ ආලග්ගෙත්වා, කම්මට්ඨානං මනසි කරොත්තො චෙතියඤ්ඤා පත්වා, චෙතියඤ්ඤා බොධිඤ්ඤා වන්දිත්වා, ගාමසමීපෙ වීචරං පාරුපිත්වා, පත්තමාදාය ගාමං පිණ්ඩාය පවිසති, එවං පට්ටයො ච ලාභී භික්ඛු පුඤ්ඤවා උපාසකෙහි සක්කතගරුකතො උපට්ඨාකකුලෙ වා පටික්කමනසාලායං වා පටික්කමිත්වා උපාසකෙහි තං තං පඤ්ඤං පුච්ඡියමානො තෙසං පඤ්ඤවිස්සජ්ජනෙන ධම්මදෙසනාවික්ඛෙපෙන ච තං මනසිකාරං ඡඩ්ඛෙත්වා නික්ඛමති, විහාරං ආගතොපි භික්ඛුනං පඤ්ඤං පුට්ඨො කථෙති, ධම්මං භණ්ණති, තං තං බ්‍යාපාරමාපජ්ජති, පච්ඡාහත්තම්පි පුරිමයාමම්පි මජ්ඣිමයාමම්පි එවං භික්ඛුහි සද්ධිං පපඤ්චිත්වා කායදුට්ඨුල්ලාභිභූතො පච්ඡිමයාමෙපි සයති, නොව කම්මට්ඨානං මනසි කරොති, අයං වුච්චති හරති, න පච්චාහරතීති.

යො පන බ්‍යාධිබ්‍රහ්මලො හොති, භුත්තාහාරො පච්චුසසමයෙ න සම්මා පරිණමති, පගෙව වුට්ඨාය යථාචුත්තං වත්තං කාතුං න සක්කොති කම්මට්ඨානං වා මනසි කාතුං, අඤ්ඤදත්ථු යාගුං වා හෙසජ්ජං වා පත්ථයමානො කාලස්සෙව පත්තවීරමාදාය ගාමං පවිසති. තත්ථ යාගුං වා හෙසජ්ජං වා හත්තං වා ලද්ධා හත්තකිච්චං නිට්ඨාපෙත්වා, පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසින්තො කම්මට්ඨානං මනසි කත්වා, විසෙසං පත්වා වා අප්පත්වා වා, විහාරං ආගන්ත්වා, තෙනෙව මනසිකාරෙන විහරති. අයං වුච්චති පච්චාහරති න හරතීති. එදිසා ච භික්ඛු යාගුං පිචිත්වා, විපස්සනං ආරභිත්වා, බුද්ධසාසනෙ අරහත්තං පත්තා ගණනපථං වීතිවත්තා. සීහළදීපෙයෙව තෙසු තෙසු ගාමෙසු ආසනසාලාය න තං ආසනං අත්ථි, යත්ථ යාගුං පිචිත්වා අරහත්තං පත්තො භික්ඛු නත්ථිති.

යො පන පමාදවිහාරී හොති නික්ඛිත්තධුරො, සබ්බවත්තානි භින්දිත්වා පඤ්චවිධවෙනොබ්බෙතිබන්ධනබද්ධවිත්තො විහරන්තො කම්මට්ඨානමනසිකාරමනනුයුත්තො ගාමං පිණ්ඩාය පවිසිත්වා ගිහිපපඤ්චෙන පපඤ්චිතො තුච්ඡකො නික්ඛමති, අයං වුච්චති නොව හරති න පච්චාහරතීති.

යො පන පගෙව වුට්ඨාය පුරිමනයෙනෙව සබ්බවත්තානි පරිපූරෙත්වා යාව භික්ඛාචාරවෙලා, තාව පල්ලඤ්ඤං ආභූජිත්වා කම්මට්ඨානං මනසි කරොති. කම්මට්ඨානං නාම දුට්ඨං - සබ්බත්ථකං, පාරිභාරියඤ්ඤං. සබ්බත්ථකං නාම මෙත්තා ව මරණස්සති ව. තං සබ්බත්ථං ඉච්ඡිතබ්බතො “සබ්බත්ථක”න්ති වුච්චති. මෙත්තා නාම ආවාසාදීසු සබ්බත්ථං ඉච්ඡිතබ්බතො. ආවාසෙසු හි මෙත්තාවිහාරී භික්ඛු සමුභ්මචාරිතං පියො හොති, තෙන ඵාසු අසඬ්ඝට්ඨො විහරති. දෙවතාසු මෙත්තාවිහාරී දෙවතාහි රක්ඛිතගොපිතො සුඛං විහරති. රාජරාජමහාමත්තාදීසු මෙත්තාවිහාරී, තෙහි මමායිතො සුඛං විහරති. ගාමනිගමාදීසු මෙත්තාවිහාරී සබ්බත්ථං භික්ඛාචරියාදීසු මනුස්සෙහි සක්කතගරුකතො සුඛං විහරති. මරණස්සතිභාවනාය ජීවිතනිකන්තිං පභාය අප්පමත්තො විහරති.

යං පන සදා පරිහරිතබ්බං වරිතානුකූලෙන ගහිතත්තා දසාසුභකසිණානුස්සනීසු අඤ්ඤතරං, චතුර්ධාතුවචත්ථානමෙව වා, තං සදා පරිහරිතබ්බතො, රක්ඛිතබ්බතො, භාවෙතබ්බතො ව පාරිභාරියන්ති වුච්චති, මූලකම්මට්ඨානන්තිපි තදෙව. තත්ථ යං පට්ඨං සබ්බත්ථකකම්මට්ඨානං මනසි කරිත්වා පච්ඡා පාරිභාරියකම්මට්ඨානං මනසි කරොති, තං චතුර්ධාතුවචත්ථානමුඛෙන දස්සෙස්සාම.

අයඤ්ඤි යථායීතං යථාපණ්ණිතං කායං ධාතුසො පච්චවෙක්ඛති - යං ඉමස්මිං සරීරෙ විසතිකොට්ඨාසෙසු කක්ඛලං බරගතං, සා පථවීධාතු. යං ද්වාදසසු ආබන්ධනකිච්චකරං ස්නෙහගතං, සා ආපොධාතු. යං චතුසු පරිපාවනකරං උසුමගතං, සා තෙජොධාතු. යං පන ඡසු විත්ථම්භනකරං වායොගතං, සා වායොධාතු. යං පනෙත්ථ චතුහි මහාභූතෙහි අසම්ඵුට්ඨං ඡිද්දං විවරං, සා ආකාසධාතු. තංචිජානනකං චිත්තං විඤ්ඤාණධාතු. තතො උත්තරි අඤ්ඤො සත්තො වා පුග්ගලො වා නත්ථී. කෙවලං සුද්ධසඬ්ඛාරපුඤ්ඤාච අයන්ති.

ඵචං ආදිමජ්ඣපරියොසානතො කම්මට්ඨානං මනසි කරිත්වා, කාලං ඤ්ඤත්වා, උට්ඨායාසනා නිවාසෙත්වා, පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව ගාමං පිණ්ඩාය ගච්ඡති. ගච්ඡන්තො ව යථා අන්ධපුපුජ්ජනා අභික්කමාදීසු “අත්තා අභික්කමති, අත්තනා අභික්කමො නිබ්බත්තිතො”ති වා, “අහං අභික්කමාමි, මයා අභික්කමො නිබ්බත්තිතො”ති වා සම්මුය්හන්ති, තථා අසම්මුය්හන්තො “අභික්කමාමිති චිත්තෙ උප්පජ්ජමානෙ තෙනෙව චිත්තෙන සද්ධිං චිත්තසමුට්ඨානා සන්ධාරණවායොධාතු උප්පජ්ජති. සා ඉමං පථවීධාත්වාදිසන්තිවෙසභූතං කායසම්මතං අට්ඨිකසඬ්ඝාටං විජ්ජරති, තතො චිත්තකිරියාවායොධාතුවිජ්ජාරවසෙන අයං කායසම්මතො අට්ඨිකසඬ්ඝාටො අභික්කමති. තස්සෙවං අභික්කමතො එකෙකපාදුද්ධාරණෙ චතුසු ධාතුසු වායොධාතුඅනුගතා තෙජොධාතු අධිකා උප්පජ්ජති, මන්දා ඉතරා. අතිහරණවීතිහරණාපහරණෙසු පන තෙජොධාතුඅනුගතා වායොධාතු අධිකා

දිස්වා වනවාසී මහානිස්සත්ථෙරො තං දුතියදිවසෙ පුච්ඡි “රත්තිභාගෙ ආයස්මතො සත්තිකෙ ඔභාසො අහොසි, කිං සො ඔභාසො”ති? ථෙරො වික්ඛෙපං කරොන්තො “ඔභාසො නාම දීපොභාසොපි හොති, මණ්ඩොභාසොපි”ති එවමාදිං ආහ. සො “පට්චිජාදෙථ තුමිහෙ”ති නිබද්ධො “ආමා”ති පටිජානිත්වා ආරොචෙසි.

කාළවල්ලිමණ්ඩපවාසී මහානාගත්ථෙරො විය ව. සොපි කිර ගතපච්චාගතවත්තං පුරෙන්නො “පයමං තාව හගවතො මහාපධානං පුපෙථී”ති සත්ත වස්සානි යානවඤ්ඤාමමෙව අධිට්ඨාසි. පුන සොළස වස්සානි ගතපච්චාගතවත්තං පුරෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. එවං කම්මට්ඨානායුත්තෙනෙව චිත්තෙන පාදං උද්ධරන්තො විජ්ජයුත්තෙන චිත්තෙන උද්ධට්ඨො පන පටිනිවත්තන්තො ගාමසමීපං ගන්ත්වා, “ගාවී නු පබ්බජිතො නු”ති ආසඤ්ඤායප්පදෙසෙ යත්වා, සඤ්ඤාපිං පාරුපිත්වා පත්තං ගහෙත්වා, ගාමද්වාරං පත්වා, කච්ඡකන්තරතො උදකං ගහෙත්වා, ගණ්ඩුසං කත්වා ගාමං පවිසති “භික්ඛං දාතුං වා වන්දිතුං වා උපගතෙ මනුස්සෙ ‘දීඝායුකා භොලා’ති වචනමත්තෙනපි මා මෙ කම්මට්ඨානවික්ඛෙපො අහොසි”ති සථෙ පන “අජ්ජ, හන්තෙ, කිං සත්තමී, උදාහු අට්ඨමී”ති දිවසං පුච්ඡන්ති, උදකං ගිලිත්වා ආරොචෙති. සථෙ දිවසපුච්ඡකා න හොන්ති, නික්ඛමනවෙලායං ගාමද්වාරෙ නිට්ඨුහිත්වා යාති.

සීහළදීපෙයෙව කලම්බනිත්ථවිහාරෙ වස්සුපගතා පඤ්ඤාසහික්ඛු විය ව. තෙ කිර වස්සුපනායිකඋපොසපදිවසෙ කතිකවත්තං අකංසු – “අරහත්තං අප්පත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං නාලපිස්සාමා”ති. ගාමඤ්ඤං පිණ්ඩාය පවිසන්තා ගාමද්වාරෙ උදකගණ්ඩුසං කත්වා පවිසිංසු, දිවසෙ පුච්ඡිතෙ උදකං ගිලිත්වා ආරොචෙසුං, අපුච්ඡිතෙ ගාමද්වාරෙ නිට්ඨුහිත්වා විහාරං ආගමංසු. තත්ථ මනුස්සා නිට්ඨුහනට්ඨානං දිස්වා ජානිංසු “අජ්ජ එකො ආගතො, අජ්ජ ද්වෙ”ති. එවඤ්ඤං චිත්තෙසු “කිං නු ඛො එතෙ අමිහෙහෙව සද්ධිං න සල්ලපන්ති, උදාහු අඤ්ඤමඤ්ඤමිපි? යදි අඤ්ඤමඤ්ඤමිපි න සල්ලපන්ති, අද්ධා විවාදජාතා භවිස්සන්ති, හන්ද නෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤං ඛමාපෙස්සාමා”ති සබ්බෙ විහාරං අගමංසු. තත්ථ පඤ්ඤාසහික්ඛුසු වස්සං උපගතෙසු ද්වෙ හික්ඛු එකොකාසෙ නාද්දසංසු. තතො යො තෙසු වක්ඛුමා පුරිසො, සො එවමාහ – “න, හො, කලහකාරකානං වසනොකාසො ඊදිසො හොති, සුසම්මට්ඨං චෙතියඤ්ඤං ඛොධියඤ්ඤං, සුනික්ඛිත්තා සම්මජ්ජනියො, සුපට්ඨපිතං පානියපරිභොජනිය”න්ති. තෙ තතොව නිවත්තා. තෙ හික්ඛු අන්තොතෙමාසෙයෙව විපස්සනං ආරහිත්වා අරහත්තං පත්වා මහාපචාරණාය විසුද්ධිපචාරණං පවාරෙසුං.

එවං කාළවල්ලිමණ්ඩපවාසී මහානාගත්ථෙරො විය කලම්බනිත්ථවිහාරෙ වස්සුපගතහික්ඛු විය ව කම්මට්ඨානායුත්තෙනෙව චිත්තෙන පාදං උද්ධරන්තො ගාමසමීපං පත්වා, උදකගණ්ඩුසං කත්වා,

වීථියො සල්ලක්ඛෙන්වා, යන්ථ සුරාසොණ්ඩධුන්තාදයො කලහකාරකා වණ්ඩහන්ථිඅස්සාදයො වා නත්ථි, තං වීථිං පටිපජ්ජති. තත්ථ ව පිණ්ඩාය වරමානො න තුරිතතුරිතො විය ජවෙන ගච්ඡති, ජවනපිණ්ඩපාතිකධුන්ධිගං නාම නත්ථි. විසමභූමිභාගජ්ජත්තං පන උදකහරිතසකට්ඨිව නිව්චලොව හුන්වා ගච්ඡති. අනුසරං පටිට්ඨො ව දාතුකාමං අදාතුකාමං වා සල්ලක්ඛෙතං තදනුරූපං කාලං ආගමෙන්නො භික්ඛං ගහෙන්වා, පතිරූපෙ ඕකාසෙ නිසිදිත්වා, කම්මට්ඨානං මනසි කරොන්නො ආහාරෙ පටිකූලසඤ්ඤං උපට්ඨපෙත්වා, අක්ඛබ්බසඤ්ජනවණාලෙපනපුත්තමංසුපමාවසෙන පච්චවෙක්ඛන්නො අට්ඨඨිගසමන්තාගතං ආහාරං ආහාරෙති, තෙව දවාය න මදාය...පෙ.... භුත්තාථි ව උදකකිව්චං කත්වා, මුහුත්තං හත්තකිලමථං පටිපජ්ජසම්භෙත්වා, යථා පුරෙ හත්තං, එවං පච්ඡා හත්තං පුරිමයාමං පච්ඡිමයාමඤ්ච කම්මට්ඨානං මනසි කරොති. අයං වුච්චති හරති වෙව පච්චාහරති වාති. එවමෙතං හරණපච්චාහරණං ගතපච්චාගතවත්තන්ති වුච්චති.

එතං පුරෙන්නො යදි උපනිස්සයසම්පන්නො හොති, පයමවයෙ එව අරහත්තං පාපුණාති. නො වෙ පයමවයෙ පාපුණාති, අථ මජ්ඣිමවයෙ පාපුණාති. නො වෙ මජ්ඣිමවයෙ පාපුණාති, අථ මරණසමයෙ පාපුණාති. නො වෙ මරණසමයෙ පාපුණාති, අථ දෙවපුත්තො හුන්වා පාපුණාති. නො වෙ දෙවපුත්තො හුන්වා පාපුණාති, අථ පච්චෙකසම්බුද්ධො හුන්වා පරිනිබ්බාති. නො වෙ පච්චෙකසම්බුද්ධො හුන්වා පරිනිබ්බාති, අථ බුද්ධානං සන්තිකෙ බ්ජ්ජාහිඤ්ඤො හොති; සෙය්‍යථාපි - ථෙරො බාහියො, මහාපඤ්ඤො වා හොති; සෙය්‍යථාපි ථෙරො සාරිපුත්තො.

අයං පන පච්චෙකබ්බොධිසත්තො කස්සපස්ස හගවතො සාසනෙ පබ්බජිත්වා, ආරඤ්ඤිකො හුන්වා, විසති වස්සසහස්සාති එතං ගතපච්චාගතවත්තං පුරෙත්වා, කාලං කත්වා, කාමාවචරදෙවලොකෙ උජ්ජජ්ජි. තතො චට්ඨත්වා බාරාණසිරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං අග්ගමහෙසි. කුසලා ඉත්ථියො තදහෙව ගබ්භසණ්ඨානං ජානන්ති, සා ව තාසමඤ්ඤතරා, තස්මා තං ගබ්භපතිට්ඨානං රඤ්ඤො නිවෙදෙසි. ධම්මතා එසා, යං පුඤ්ඤවන්නෙ සත්තෙ ගබ්භෙ උජ්ජන්නෙ මාතුගාමො ගබ්භපරිහාරං ලහති. තස්මා රාජා තස්සා ගබ්භපරිහාරං අදාසි. සා තතො පහුති නාව්වුණ්හං කිඤ්චි අජ්ඣොහරිතුං ලහති, නාතිසිතං, නාතිඅම්බිලං, නාතිලොණං, නාතිකටුකං, නාතිතිත්තකං. අව්වුණ්හෙ හි මාතරා අජ්ඣොහරෙට්ඨ ගබ්භස්ස ලොහකුම්භිවාසො විය හොති, අතිසිතෙ ලොකන්තරිකවාසො විය, අච්චම්බිලලොණකටුකතිත්තකෙසු භුත්තෙසු සත්ථෙත ථාලෙත්වා අම්බිලාදිහි සිත්තාති විය ගබ්භසෙය්‍යකස්ස අභිගාති තිබ්බවෙදනාති හොත්ති. අතිවඩ්ඤානට්ඨානානිසජ්ජාසයනතොපි නං නිවාරෙන්නි - “කුච්ඡිගතස්ස සඤ්චලනදුක්ඛං මා අහොසි”ති. මුදුකත්ථරණත්ථතාය භූමියං වඩ්ඤානාදිති මත්තාය කාතුං ලහති,

වණ්ණගන්ධාදිසම්පන්නං සාදුසජ්ජායං අන්නපානං ලහති. පරිග්ගහෙත්වා ව නං වඬිකමාපෙන්නි, නිසීදාපෙන්නි, වුට්ඨාපෙන්නි.

සා එවං පරිහරියමානා ගබ්හපරිපාකකාලෙ සුතිසරං පටිසිත්වා පච්චුසසමයෙ පුත්තං විජායි පක්කතෙලමද්දිතමනොසිලාපිණ්ඩිසදිසං ධඤ්ඤපුඤ්ඤලක්ඛණූපෙතං. තතො නං පඤ්චමදිවසෙ අලඬිකතජ්ජපියත්තං රඤ්ඤො දස්සෙසුං, රාජා තුට්ඨො ඡසට්ඨියා ධාතීහි උපට්ඨාපෙසි. සො සබ්බසම්පත්තීහි වඬිසමානො න විරස්සෙව විඤ්ඤානං පාපුණි. තං සොළසවස්සුද්දෙසිකමෙව සමානං රාජා රජ්ජෙ අභිසිඤ්චි, විවිධනාටකානි වස්ස උපට්ඨාපෙසි. අභිසිත්තො රාජපුත්තො රජ්ජං කාරෙසි නාමෙන බ්‍රහ්මදත්තො සකලජම්බුදීපෙ විසති යා නගරසහස්සෙසු. ඡම්බුදීපෙ හි පුබ්බෙ වතුරාසිති නගරසහස්සානි අහෙසුං. තානි පරිභායන්තානි සට්ඨි අහෙසුං, තතො පරිභායන්තානි වත්තාලීසං, සබ්බපරිභායනකාලෙ පන විසති හොන්නි. අයඤ්ච බ්‍රහ්මදත්තො සබ්බපරිභායනකාලෙ උජ්ජජ්ජි. තෙනස්ස විසති නගරසහස්සානි අහෙසුං, විසති පාසාදසහස්සානි, විසති හත්ථිසහස්සානි, විසති අස්සසහස්සානි, විසති රථසහස්සානි, විසති පත්තිසහස්සානි, විසති ඉත්ථිසහස්සානි – ඔරොධා ව නාටකිත්ථියො ව, විසති අමච්චසහස්සානි. සො මහාරජ්ජං කාරයමානො එව කසිණපරිකම්මං කත්වා පඤ්ච අභිඤ්ඤායො, අට්ඨ සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙසි. යස්මා පන අභිසිත්තරඤ්ඤා නාම අවස්සං අට්ටකරණෙ නිසීදිතබ්බං, තස්මා එකදිවසං පගෙව පාතරාසං භුඤ්ජිත්වා විනිච්ඡයට්ඨානෙ නිසීදි. තත්ථ උච්චාසද්දමහාසද්දං අකංසු. සො “අයං සද්දො සමාපත්තියා උපක්කිලෙසො”ති පාසාදතලං අභිරුහිත්වා “සමාපත්තිං අජ්ජෙමි”ති නිසිත්තො නාසක්ඛි අජ්ජෙතුං, රජ්ජවික්ඛෙපෙන සමාපත්ති පරිහිනා. තතො වින්තෙසි “කිං රජ්ජං වරං, උදාහු සමණධම්මො”ති. තතො “රජ්ජසුඛං පරිත්තං අනෙකාදීනවං, සමණධම්මසුඛං පන විපුලමනෙකානිසංසං උත්තමපුරිසසෙවිතඤ්චා”ති ඤත්වා අඤ්ඤතරං අමච්චං ආණාපෙසි – “ඉමං රජ්ජං ධම්මෙන සමෙන අනුසාස, මා බො අධම්මකාරං අකාසී”ති සබ්බං නියානෙත්වා පාසාදං අභිරුහිත්වා සමාපත්තිසුඛෙන විහරති, න කොච උපසඬිකමිතුං ලහති අඤ්ඤතු මුඛධොවනදත්තකට්ඨදායකහත්තනිහාරකාදීහි.

තතො අද්ධමාසමත්තෙ විතික්කන්තෙ මහෙසි පුච්ඡි “රාජා උය්‍යානගමනබලදස්සනනාටකාදීසු කත්ථවි න දිස්සති, කුහිං ගතො”ති? තස්සා තමත්ථං ආරොවෙසුං. සා අමච්චස්ස පාහෙසි “රජ්ජෙ පටිච්ඡිතෙ අහම්පි පටිච්ඡිතා හොමි, එතු මයා සද්ධිං සංවාසං කජ්ජෙතු”ති. සො උහො කණ්ණෙ ටකෙත්වා “අසවනීයමෙන”න්ති පටික්ඛිපි. සා පුනපි ද්වත්තික්ඛත්තුං පෙසෙත්වා අනිච්ඡමානං තජ්ජාපෙසි – “යදි න කරොසි, යානාපි තෙ වාටෙමි, ජීවිතාපි වොරොපෙමි”ති. සො හිතො “මාතුගාමො නාම දළ්භනිච්ඡයො, කදාචි එවම්පි කාරාපෙය්‍යා”ති එකදිවසං රහො

ගන්ත්වා තාය සද්ධිං සිරිසයනෙ සංවාසං කප්පෙසි. සා පුඤ්ඤවතී සුඛසම්ඵස්සා. සො තස්සා සම්ඵස්සරාගෙන රත්තො තත්ථ අභික්ඛණං සඬකිතසඬකිතොව අගමාසි. අනුක්කමෙන අත්තනො සරසාමිකො විය නිබ්බිසඬකො පවිසිතුමාරද්ධො.

තතො රාජමනුස්සා තං පවත්තිං රඤ්ඤො ආරොචෙසුං. රාජා න සද්දහති. දුතියමිපි තතියමිපි ආරොචෙසුං. තතො නිලීනො සයමෙව දිස්වා සබ්බාමචිචෙ සන්නිපාතාපෙත්වා ආරොචෙසි. තෙ - “අයං රාජාපරාධිකො භත්ථච්ඡෙදං අරහති, පාදච්ඡෙදං අරහති”ති යාව සුලෙ උත්තාසනං, තාව සබ්බකම්මකාරණානි නිද්දිසිංසු. රාජා - “එතස්ස වධබන්ධනතාළනෙ මය්හං විහිංසා උප්පජ්ජෙය්ස, ජීවිතා වොරොපනෙ පාණානිපාතො භවෙය්ස, ධනහරණෙ අදින්නාදානං, අලං එවරුපෙහි කතෙහි, ඉමං මම රජ්ජා නික්කඬ්ඨවා”ති ආහ. අමච්චා තං නිබ්බිසයං අකංසු. සො අත්තනො ධනසාරඤ්ච පුත්තදාරඤ්ච ගහෙත්වා පරවිසයං අගමාසි. තත්ථ රාජා සුත්වා “කිං ආගතොසි”ති පුච්ඡි. “දෙව, ඉච්ඡාමි තං උපට්ඨාතු”න්ති. සො තං සම්පට්චිඡි. අමච්චො කතිපාභච්චයෙන ලද්ධවිස්සාසො තං රාජානං එතදවොච - “මහාරාජ, අමක්ඛිකමධුං පස්සාමි, තං බාදන්තො නත්ථී”ති. රාජා “කිං එතං උප්පණ්ඨෙතුකාමො භණති”ති න සුණාති. සො අත්තරං ලභිත්වා පුනපි සුට්ඨුතරං වණ්ණෙත්වා ආරොචෙසි. රාජා “කිං එත”න්ති පුච්ඡි. “බාරාණසිරජ්ජං, දෙවා”ති. රාජා “මං නෙත්වා මාරොතුකාමොසි”ති ආහ. සො “මා, දෙව, එවං අවච, යදි න සද්දහසි, මනුස්සෙ පෙසෙහි”ති. සො මනුස්සෙ පෙසෙසි. තෙ ගන්ත්වා ගොපුරං බණ්ණිත්වා රඤ්ඤො සයනසරෙ උට්ඨහිංසු.

රාජා දිස්වා “කිස්ස ආගතාත්ථා”ති පුච්ඡි. “වොරා මයං, මහාරාජා”ති. රාජා තෙසං ධනං දාපෙත්වා “මා පුන එවමකත්ථා”ති ඔවදිත්වා විස්සජ්ජෙසි. තෙ ආගන්ත්වා තස්ස රඤ්ඤො ආරොචෙසුං. සො පුනපි ද්වත්තික්ඛත්තුං තට්ඨ විමංසිත්වා “සීලවා රාජා”ති චතුරඬ්ඨිතිං සෙනං සන්නය්හිත්වා සීමන්තරෙ එකං නගරං උපගම්ම තත්ථ අමච්චස්ස පාහෙසි “නගරං වා මෙ දෙහි යුද්ධං වා”ති. සො බ්‍රහ්මදත්තස්ස තමත්ථං ආරොචාපෙසි “ආණාපෙතු දෙවො කිං යුජ්ඣාමි, උදාහු නගරං දෙමී”ති. රාජා “න යුජ්ඣිතබ්බං, නගරං දත්වා ඉධාගච්ඡා”ති පෙසෙසි. සො තථා අකාසි. පට්ඨරාජාපි තං නගරං ගහෙත්වා අවසෙසනගරෙසුපි තට්ඨ දුතං පාහෙසි. තෙපි අමච්චා තට්ඨ බ්‍රහ්මදත්තස්ස ආරොචෙත්වා තෙන “න යුජ්ඣිතබ්බං, ඉධාගන්තබ්බ”න්ති චුත්තා බාරාණසිං ආගමංසු.

තතො අමච්චා බ්‍රහ්මදත්තං ආහංසු - “මහාරාජ, තෙන සහ යුජ්ඣාමා”ති. රාජා - “මම පාණානිපාතො භවිස්සති”ති වාරෙසි. අමච්චා - “මයං, මහාරාජ, තං ජීවග්ගාහං ගහෙත්වා ඉධෙව ආනෙස්සාමා”ති නානාඋපායෙහි රාජානං සඤ්ඤාපෙත්වා “එහි මහාරාජා”ති ගන්තුං.

ආරද්ධා. රාජා “සචෙ සත්තමාරණප්පහරණවිලුම්පනකම්මං න කරොථ, ගච්ඡාමි”ති භණති. අමච්චා “න, දෙව, කරොම, භයං දස්සෙත්වා පලාපෙමා”ති චතුරඤ්චිනිං සෙනං සත්තස්භිත්වා සට්ඨෙ දීපෙ පක්ඛිපිත්වා රත්තිං ගච්ඡිංසු. පටිරාජා තං දිවසං බාරාණසිසම්පෙ නගරං ගහෙත්වා ඉදානි කිත්ති රත්තිං සත්තාහං මොවාපෙත්වා පමත්තො නිද්දං ඔක්කම් සද්ධිං බලකායෙන. තතො අමච්චා බාරාණසිරාජානං ගහෙත්වා පටිරඤ්ඤො ඛන්ධාවාරං ගන්ත්වා සබ්බසට්ඨෙ දීපෙ නිහරාපෙත්වා එකපජ්ජොතාය සෙනාය සද්දං අකංසු. පටිරඤ්ඤො අමච්චො මහාබලං දිස්වා භීතො අත්තතො රාජානං උපසඤ්ඤාමිත්වා “උට්ඨෙහි අමක්ඛිකමධුං බාදාහි”ති මහාසද්දං අකාසි. තථා දුතියොපි, තතියොපි. පටිරාජා තෙන සද්දෙන පටිබුජ්ඣිත්වා භයං සත්තාසං ආපජ්ජී. උක්කුට්ඨිසතානි පවත්තිංසු. සො “පරවචනං සද්දභිත්වා අමිත්තභත්ථං පත්තොමිහි”ති සබ්බරත්තිං තං තං විජ්ජලපිත්වා දුතියදිවසෙ “ධම්මිකො රාජා, උපරොධං න කරොයා, ගන්ත්වා බමාපෙමි”ති විත්තෙත්වා රාජානං උපසඤ්ඤාමිත්වා ජණ්ණකෙහි පතිට්ඨහිත්වා “බම, මහාරාජ, මය්හං අපරාධ”න්ති ආහ. රාජා තං ඔවදිත්වා “උට්ඨෙහි, බමාමි තෙ”ති ආහ. සො රඤ්ඤො එවං චුත්තමත්තෙයෙව පරමස්සාසප්පත්තො අහොසි, බාරාණසිරඤ්ඤො සම්පෙයෙව ජනපදෙ රජ්ජං ලභි. තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සභායකා අහෙසුං.

අථ බ්‍රහ්මදත්තො ද්වෙපි සෙනා සම්මොදමානා එකතො යීනා දිස්වා “මමෙකස්ස විත්තානුරක්ඛණාය අස්මිං ජනකායෙ බුද්දකමක්ඛිකාය පිවනමත්තම්පි ලොභිතබ්බිත්ථු න උජ්ජන්තං. අහො සාධු, අහො සුට්ඨු, සබ්බෙ සත්තා සුබ්බා හොන්තු, අවෙරා හොන්තු, අබ්‍යාපජ්ඣා හොන්තු”ති මෙත්තාඤ්ඤානං උජ්ජාදෙත්වා, තදෙව පාදකං කත්වා, සඤ්ඤාසම්මසිත්වා, පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං සච්ඡිකත්වා, සයම්භූතං පාපුණි. තං මග්ගසුබ්බෙන ඵලසුබ්බෙන සුබ්බං හත්ථික්ඛන්ධො නිසින්තං. අමච්චා පණිපාතං කත්වා ආහංසු – “යානකාලො, මහාරාජ, විජිතබලකායස්ස සක්කාරො කාතබ්බො, පරාජිතබලකායස්ස හත්තපරිබ්බයො දාතබ්බො”ති. සො ආහ – “නාහං, භණෙ, රාජා, පච්චෙකබුද්ධො නාමාහ”න්ති. කිං දෙවො භණති, න එදිසා පච්චෙකබුද්ධා හොන්තිති? කිදිසා, භණෙ, පච්චෙකබුද්ධාති? පච්චෙකබුද්ධා නාම ද්වඤ්ඤාලකෙසමස්ස අට්ඨපරික්ඛාරයුත්තා හවන්තිති. සො දක්ඛිණහත්ථෙන සීසං පරාමසි, තාවදෙව ගිහිලිඤ්ඤං අත්තරධායි, පබ්බජිතවෙසො පාතුරහොසි, ද්වඤ්ඤාලකෙසමස්ස අට්ඨපරික්ඛාරසමන්තාගතො වස්සසතිකත්ථෙරසදිසො අහොසි. සො චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා හත්ථික්ඛන්ධො වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පදුමපුප්ඵෙ නිසිදි. අමච්චා චන්දිත්වා “කිං, හත්තෙ, කම්මට්ඨානං, කථං අධිගතොසි”ති පුච්ඡිංසු. සො යතො අස්ස මෙත්තාඤ්ඤාකම්මට්ඨානං අහොසි, තඤ්ඤෙව විපස්සනං විපස්සිත්වා අධිගතො, තස්මා තමත්ථං දස්සෙත්තො උදානගාථඤ්ඤෙව බ්‍යාකරණගාථඤ්ඤෙව ඉමඤ්ඤෙව ගාථං අහාසි “සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩ”න්ති.

තත්ථ සබ්බෙසුති අනවසෙසෙසු. භූතෙසුති සත්තෙසු. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරං පන රතනසුත්තවණ්ණනායං වක්ඛාම. නිධායාති නික්ඛිපිත්වා. දණ්ඩන්ති කායවච්චිමනොදණ්ඩං, කායදුච්චරිතාදීනමෙතං අධිවචනං. කායදුච්චරිතඤ්ඤි දණ්ඩයතීති දණ්ඩො, බාධෙති අනායබ්බසනං පාපෙතීති චුත්තං හොති. එවං වච්චුච්චරිතං මනොදුච්චරිතං ව. පහරණදණ්ඩො එව වා දණ්ඩො, තං නිධායාතිපි චුත්තං හොති. අවිහෙය්‍යන්ති අවිහෙය්‍යන්තො. අඤ්ඤාතරම්පිති යංකිඤ්චි එකමිපි. තෙසන්ති තෙසං සබ්බභූතානං. න පුත්තම්ච්චේය්‍යාති අත්‍රපො, ඛෙත්‍රපො, දිත්තකො, අන්තෙවාසිකොති ඉමෙසු චතුසු පුත්තෙසු යං කිඤ්චි පුත්තං න ඉච්චේය්‍ය. කුතො සභායන්ති සභායං පන ඉච්චේය්‍යාති කුතො එව එතං.

එකොති පබ්බජ්ජාසඬ්ඛාතෙන එකො, අද්දනියට්ඨෙන එකො, තණ්හාපහාතෙන එකො, එකන්තවිගතකිලෙසොති එකො, එකො පච්චෙකසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති එකො. සමණසහස්සස්සාපි හි මජ්ඣෙ වත්තමානො ගිහිසඤ්ඤොජනස්ස ඡින්නත්තා එකො – එවං පබ්බජ්ජාසඬ්ඛාතෙන එකො. එකො තිට්ඨති, එකො ගච්ඡති, එකො නිසීදති, එකො සෙය්‍යං කප්පෙති, එකො ඉරියති වත්තතීති – එවං අද්දනියට්ඨෙන එකො.

“තණ්හාදුතියො පුරිසො, දීඝමද්ධානසංසරං;
ඉත්ථභාවඤ්ඤථාභාවං, සංසාරං නාතිවත්තති.

“එවමාදීනවං ඤත්වා, තණ්හං දුක්ඛස්ස සම්භවං;
චිත්තණ්ණො අනාදානො, සතො භික්ඛු පරිබ්බජෙ”ති. (ඉතිවු. 15, 105; මහානි. 191; වුළුති. පාරායනානුගිතිගාථානිද්දෙස 107) –

එවං තණ්හාපහානට්ඨෙන එකො. සබ්බකිලෙසාස්ස පහිනා උච්ඡින්නමුලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවංකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මාති – එවං එකන්තවිගතකිලෙසොති එකො. අනාවරියකො හුත්වා සයම්භූ සාමඤ්ඤෙව පච්චෙකසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති – එවං එකො පච්චෙකසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති එකො.

වරෙති යා ඉමා අට්ඨ වරියායො; සෙය්‍යථිදං – පණ්ඩිසම්පන්නානං චතුසු ඉරියාපට්ඨෙසු ඉරියාපට්ඨවරියා, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරානං අජ්ඣත්තිකායතනෙසු ආයතනවරියා, අප්පමාදවිහාරීනං චතුසු සතිපට්ඨානෙසු සතිවරියා, අධිචිත්තමනුයුත්තානං චතුසු ඤානෙසු සමාධිවරියා, බුද්ධිසම්පන්නානං චතුසු අරියසච්චෙසු ඤාණවරියා, සම්මා පටිපන්නානං චතුසු අරියමග්ගෙසු මග්ගවරියා, අධිගතප්ඵලානං චතුසු සාමඤ්ඤඵලෙසු පත්තිවරියා, තිණ්ණං බුද්ධානං සබ්බසත්තෙසු ලොකත්ථවරියා, තත්ථ පදෙසතො පච්චෙකබුද්ධසාවකානන්ති. යථාහ –

“වරියානි අට්ඨ වරියායො ඉරියාපථවරියා”ති (පටි. ම. 1.197; 3.28) විත්ථාරො. තාහි වරියාහි සමන්තාගතො භවෙය්‍යානි අත්ථො. අථ වා යා ඉමා “අධිමුච්චන්තො සද්ධාය වරති, පග්ගණ්හන්තො වීරියෙන වරති, උපට්ඨහන්තො සතියා වරති, අවික්ඛිත්තො සමාධිනා වරති, පජානන්තො පඤ්ඤාය වරති, විජානන්තො විඤ්ඤාණෙන වරති, එවං පටිපන්නස්ස කුසලා ධම්මා ආයතන්තීති ආයතනවරියාය වරති, එවං පටිපන්නො විසෙසමධිගච්ඡතීති විසෙසවරියාය වරති”ති (පටි. ම. 1.197; 3.29) එවං අපරාපි අට්ඨ වරියා චුත්තා. තාහිපි සමන්තාගතො භවෙය්‍යානි අත්ථො. ඛග්ගවිසාණකප්පොති එත්ථ ඛග්ගවිසාණං නාම ඛග්ගමිගසිඬිගං. කප්පසද්දස්ස අත්ථං විත්ථාරතො මඬිගලසුත්තවණ්ණනායං පකාසයිස්සාම. ඉධ පනායං “සත්ථුකප්පෙන වත, හො, කිර සාවකෙන සද්ධිං මන්තයමානා”ති (ම. නි. 1.260) එවමාදීසු විය පටිභාගො වෙදිතබ්බො. ඛග්ගවිසාණකප්පොති ඛග්ගවිසාණසදිසොති චුත්තං හොති. අයං තාවෙත්ථ පදතො අත්ථවණ්ණනා.

අධිජ්ජායානුසන්ධිතො පන එවං වෙදිතබ්බො — ය්වායං චුත්තජ්ජකාරො දණ්ඨො භූතෙසු පවත්තියමානො අහිතො හොති, තං තෙසු අජ්ජවත්තනෙන තජ්ජටිපක්ඛභූතාය මෙත්තාය පරහිතුපසංභාරෙන ච සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඨං, නිහිතදණ්ඨත්තා එව ව. යථා අනිහිතදණ්ඨා සත්තා භූතානි දණ්ඨෙන වා සත්ථෙත වා පාණිනා වා ලෙඬ්ඬුනා වා විහෙය්‍යන්ති, තථා අවිහෙය්‍යං අඤ්ඤතරම්පි තෙසං. ඉමං මෙත්තාකම්මට්ඨානමාගම්ම යදෙව තත්ථ වෙදනාගතං සඤ්ඤාසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණගතං තඤ්ච තදනුසාරෙනෙව තදඤ්ඤඤච සඬ්ඛාරගතං විපස්සිත්වා ඉමං පච්චෙකබ්බොධිං අධිගතොම්හීති අයං තාව අධිජ්ජායො.

අයං පන අනුසන්ධි — එවං චුත්තෙ තෙ අමච්චා ආහංසු — “ඉදානි, හන්තෙ, කුහිං ගච්ඡථා”ති? තතො තෙන “පුබ්බපච්චෙකසම්බුද්ධා කත්ථ වසන්ති”ති ආවජ්ජෙත්ථා ඤත්ථා “ගන්ධමාදනපබ්බතෙ”ති චුත්තෙ පුනාහංසු — “අම්හෙ දානි, හන්තෙ, පජහථ, න ඉච්ඡථා”ති. අථ පච්චෙකබුද්ධො ආහ — “න පුත්තම්ච්ඡෙය්‍යා”ති සබ්බං. තත්‍රාධිජ්ජායො — අහං ඉදානි අනුජාදීසු යං කිඤ්චි පුත්තම්පි න ඉච්ඡෙය්‍යං, කුතො පන තුම්භාදිසං සහායං? තස්මා තුම්භෙසුපි යො මයා සද්ධිං ගන්තුං මාදිසො වා හොතුං ඉච්ඡති, සො එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො. අථ වා තෙහි “අම්හෙ දානි, හන්තෙ, පජහථ න ඉච්ඡථා”ති චුත්තෙ සො පච්චෙකබුද්ධො “න පුත්තම්ච්ඡෙය්‍යා කුතො සහාය”න්ති වත්ථා අත්තනො යථාචුත්තෙනත්ථෙත එකවරියාය ගුණං දිස්ථා පමුදිතො පීතිසොමනස්සජාතො ඉමං උදානං උදානෙසි — “එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො”ති. එවං වත්ථා පෙක්ඛමානස්සෙව මහාජනස්ස ආකාසෙ උජ්ජතිත්ථා ගන්ධමාදනං අගමාසි.

ගන්ධමාදනො නාම හිමවති වුළුකාළපබ්බතං, මහාකාළපබ්බතං, නාගපලිවෙයනං, චන්දගබ්භං, සූරියගබ්භං, සුවණ්ණපස්සං, හිමවන්තපබ්බතන්ති සත්ත පබ්බතෙ අතික්කම්ම හොති. තත්ථ නන්දමූලකං නාම පබ්භාරං පච්චෙකඛුද්ධානං වසනොකාසො. තිස්සො ච ගුහායො – සුවණ්ණගුහා, මණිගුහා, රජතගුහාති. තත්ථ මණිගුහාද්වාරෙ මඤ්ජුසකො නාම රුක්ඛො යොජනං උබ්බෙධෙන, යොජනං විත්ථාරෙන. සො යත්තකානි උදකෙ වා ථලෙ වා පුප්ඵානි, සබ්බානි තානි පුප්ඵයති විසෙසෙන පච්චෙකඛුද්ධාගමනදිවසෙ. තස්සුපරිතො සබ්බරතනමාලො හොති. තත්ථ සම්මජ්ජනකවාතො කචචරං ඡඩ්ඛෙති, සමකරණවාතො සබ්බරතනමයං වාලිකං සමං කරොති, සිඤ්චනකවාතො අනොතත්තදහතො ආනෙත්වා උදකං සිඤ්චති, සුගන්ධකරණවාතො හිමවන්තො සබ්බෙසං ගන්ධරුක්ඛානං ගන්ධෙ ආනෙති, ඔව්නකවාතො පුප්ඵානි ඔව්නිත්වා පානෙති, සන්ථරකවාතො සබ්බත්ථ සන්ථරති. සදා පඤ්ඤත්තානෙව චෙත්ථ ආසනානි හොත්ති, යෙසු පච්චෙකඛුද්ධුප්පාදදිවසෙ උපොසථදිවසෙ ච සබ්බපච්චෙකඛුද්ධා සන්තිපතිත්වා නිසීදන්ති. අයං තත්ථ පකති. අභිසම්බුද්ධ-පච්චෙකඛුද්ධො තත්ථ ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදති. තතො සචෙ තස්මිං කාලෙ අඤ්ඤෙපි පච්චෙකඛුද්ධා සංවිජ්ජන්ති, තෙපි තඬ්ඛණං සන්තිපතිත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙසු නිසීදන්ති. නිසීදිත්වා ච කිඤ්චිදෙව සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨහන්ති, තතො සඬ්ඝත්ථෙරො අධුනාගතපච්චෙකඛුද්ධං සබ්බෙසං අනුමොදනත්ථාය “කථමධිගත”න්ති කම්මට්ඨානං පුච්ඡති. තදාපි සො තමෙව අත්තනො උදානඛ්‍යාකරණගාථං භාසති. පුන හගවාපි ආයස්මතා ආනන්දෙන පුට්ඨො තමෙව ගාථං භාසති, ආනන්දො ච සඬ්භිතියන්ති එවමෙකෙකා ගාථා පච්චෙකසම්බොධිඅභිසම්බුද්ධට්ඨානෙ, මඤ්ජුසකමාලෙ, ආනන්දෙන පුච්ඡිතකාලෙ, සඬ්භිතියන්ති චතුක්ඛත්තුං භාසිතා හොතිති.

පයමගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

36. සංසග්ගජාතස්සාති කා උප්පත්ති? අයම්පි පච්චෙකබොධිසත්තො කස්සපස්ස හගවතො සාසනෙ වීසති වස්සසහස්සාති පුරිමනයෙනෙව සමණධම්මං කරොන්තො කසිණපරිකම්මං කත්වා, පයමජ්ඣානං නිබ්බත්තෙත්වා, නාමරූපං වචන්ථපෙත්වා, ලක්ඛණසම්මසනං කත්වා, අරියමග්ගං අනධිගම්ම ඉහ්මලොකෙ නිබ්බත්ති. සො තතො වුතො බාරාණසිරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි උප්පජ්ජිත්වා පුරිමනයෙනෙව වඩ්ඪමානො යතො පභුති “අයං ඉත්ථී අයං පුරිසො”ති විසෙසං අඤ්ඤාසි, තතුපාදාය ඉත්ථීනං හත්ථෙ න රමති, උච්ඡාදනන්භාපනමණ්ඩනාදිමත්තම්පි න සහති. තං පුරිසා එව පොසෙන්නි, ථඤ්ඤපායනකාලෙ ධාතියො කඤ්චුකං පටිමුඤ්චිත්වා පුරිසවෙසෙන ථඤ්ඤං පායෙන්නි. සො ඉත්ථීනං ගන්ධං සායිත්වා සද්දං වා සුත්වා රොදති, විඤ්ඤුතං පත්තොපි ඉත්ථීයො පස්සිතුං න ඉච්ඡති, තෙන තං අනිත්ථිගන්ධොත්ථෙව සඤ්ජානිංසු.

තස්මිං සොළසවස්සුද්දෙසිකෙ ජාතෙ රාජා “කුලවංසං සංඝද්වයෙස්සාමි”ති නානාකුලෙහි තස්ස අනුරූපා කඤ්ඤායො ආනෙත්වා අඤ්ඤතරං අමච්චං ආණාපෙසි “කුමාරං රමාපෙහී”ති. අමච්චො උපායෙන තං රමාපෙතුකාමො තස්ස අවිදුරෙ සාණිපාකාරං පරික්ඛිපාපෙත්වා නාටකානි පයොජාපෙසි. කුමාරො ගීතවාදිතසද්දං සුත්වා – “කස්සෙසො සද්දො”ති ආහ. අමච්චො “තවෙසො, දෙව, නාටකිත්ථිතං සද්දො, පුඤ්ඤවත්තානං ඊදිසානි නාටකානි භොන්ති, අභිරම, දෙව, මහාපුඤ්ඤොසි ත්ව”න්ති ආහ. කුමාරො අමච්චං දණ්ඨෙත තාළාපෙත්වා නික්කඩ්ඨාපෙසි. සො රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා කුමාරස්ස මාතරා සහ ගන්ත්වා, කුමාරං බමාපෙත්වා, පුත අමච්චං අප්පෙසි. කුමාරො තෙහි අතිනිජ්ජිලියමානො සෙට්ඨසුවණ්ණං දත්වා සුවණ්ණකාරෙ ආණාපෙසි – “සුන්දරං ඉත්ථිරූපං කරොථා”ති. තෙ විස්සකම්මුතා නිම්මිතසදිසං සබ්බාලඬකාරවිභූසිතං ඉත්ථිරූපං කත්වා දස්සෙසුං. කුමාරො දිස්වා විමිහයෙන සීසං වාලෙත්වා මාතාපිතුනං පෙසෙසි “යදි ඊදිසිං ඉත්ථිං ලභිස්සාමි, ගණ්හිස්සාමි”ති. මාතාපිතරො “අම්භාකං පුත්තො මහාපුඤ්ඤො, අවස්සං තෙන සහ කතපුඤ්ඤො කාවි දාරිකා ලොකෙ උප්පන්නා භවිස්සති”ති තං සුවණ්ණරූපං රථං ආරොපෙත්වා අමච්චානං අප්පෙසුං “ගච්ඡථ, ඊදිසිං දාරිකං ගවෙසථා”ති. තෙ ගහෙත්වා සොළස මහාජනපදෙ විවරත්තා තං තං ගාමං ගන්ත්වා උදකතිත්ථාදීසු යත්ථ යත්ථ ජනසමූහං පස්සන්ති, තත්ථ තත්ථ දෙවතං විය සුවණ්ණරූපං යපෙත්වා නානාපුප්ඵවත්ථාලඬකාරෙහි පූජං කත්වා, විතානං බන්ධිත්වා, එකමන්තං තිට්ඨන්ති – “යදි කෙනචි ඵ්චරූපා දිට්ඨපුබ්බා භවිස්සති, සො කථං සමුට්ඨාපෙස්සති”ති? එතෙනුපායෙන අඤ්ඤත්‍ර මද්දරට්ඨා සබ්බෙ ජනපදෙ ආභිණ්ඩිත්වා තං “බුද්දකරට්ඨ”න්ති අවමඤ්ඤමානා තත්ථ පයමං අගන්ත්වා නිවත්තිංසු.

තතො නෙසං අහොසි “මද්දරට්ඨමිපි තාව ගච්ඡාම, මා නො බාරාණසිං පට්ටියෙපි රාජා පුත පාහෙසි”ති මද්දරට්ඨෙ සාගලනගරං අගමංසු. සාගලනගරෙ ව මද්දෙවො නාම රාජා. තස්ස ධිතා සොළසවස්සුද්දෙසිකා අභිරූපා භොති. තස්සා වණ්ණදාසියො න්භානොදකත්ථාය තිත්ථං ගතා. තත්ථ අමච්චෙහි යපිතං තං සුවණ්ණරූපං දුරතොව දිස්වා “අම්භෙ උදකත්ථාය පෙසෙත්වා රාජපුත්ති සයමෙව ආගතා”ති භණන්තියො සමීපං ගන්ත්වා “නායං සාමිනී, අම්භාකං සාමිනී ඉතො අභිරූපතරා”ති ආහංසු. අමච්චා තං සුත්වා රාජානං උපසඬකම්ත්වා අනුරූපෙන නයෙන දාරිකං යාවිංසු, සොපි අදාසි. තතො බාරාණසිරඤ්ඤො පාහෙසුං “ලද්ධා දාරිකා, සාමං ආගච්ඡිස්සති, උදාහු අම්භෙව ආනෙමා”ති? සො ව “මයි ආගච්ඡන්තෙ ජනපදපිළා භවිස්සති, තුම්භෙව ආනෙථා”ති පෙසෙසි.

අමච්චා දාරිකං ගහෙත්වා නගරා නික්ඛමිත්වා කුමාරස්ස පාහෙසුං – “ලද්ධා සුවණ්ණරූපසදිසී දාරිකා”ති. කුමාරො සුත්වාච රාගෙන අභිභූතො පයමජ්ඣානා පරිහායි. සො දුතපරම්පරං පෙසෙසි “සීසං ආනෙථ, සීසං

ආනෙථා”ති. තෙ සබ්බත්ථ එකරත්තිවාසෙනෙව බාරාණසිං පත්වා බහිනගරෙ යිතා රඤ්ඤො පාහෙසුං - “අජ්ජ පටිසිතබ්බං, නො”ති? රාජා “සෙට්ඨකුලා ආනීතා දාරිකා, මඬිගලකිරියං කත්වා මහාසක්කාරෙන පට්ටෙසස්සාම, උය්‍යානං තාව නං නෙථා”ති ආණාපෙසි. තෙ තථා අකංසු. සා අවචන්තසුබ්බමාලා යානුග්ගාතෙන උබ්බාළ්භා අද්ධානපරිස්සමෙන උජ්ජන්තවාතරොගා මිලාතමාලා විය හුත්වා රත්තිංයෙව කාලමකාසි. අමච්චා “සක්කාරා පරිහට්ඨමිහා”ති පරිදෙවිංසු. රාජා ච නාගරා ච “කුලවංසො විනට්ඨො”ති පරිදෙවිංසු. නගරෙ මහාකොලාහලං අහොසි. කුමාරස්ස සුතමත්තෙයෙව මහාසොකො උද්පාදි. තතො කුමාරො සොකස්ස මූලං බණ්ණිකුමාරද්ධො. සො වින්තෙසි - “අයං සොකො නාම න අජාතස්ස හොති, ජාතස්ස පන හොති, තස්මා ජාතිං පටිච්ච සොකො”ති. “ජාති පන කිං පටිච්චා”ති? තතො “භවං පටිච්ච ජාතී”ති එවං පුබ්බභාවනානුභාවෙන යොනිසො මනසිකරොත්තො අනුලොමපටිලොමපටිච්චසමුප්පාදං දිස්වා සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්නො තත්ථෙව නිසින්තො පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡාකාසි. තං මග්ගඵලසුබ්බෙන සුබ්බිතං සන්තින්ද්‍රියං සන්තමානසං නිසින්තං දිස්වා, පණිපාතං කත්වා, අමච්චා ආහංසු - “මා සොචි, දෙව, මහත්තො ජම්බුදීපො, අඤ්ඤං තතො සුන්දරතරං ආනෙස්සාමා”ති. සො ආහ - “නාහං සොචකො, නිස්සොකො පච්චෙකබුද්ධො අහ”න්ති. ඉතො පරං සබ්බං පුරිමගාථාසදිසමෙව යපෙත්වා ගාථාවණ්ණනං.

ගාථාවණ්ණනායං පන සංසග්ගජාතස්සාති ජාතසංසග්ගස්ස. තත්ථ දස්සන, සවන, කාය, සමුල්ලපන, සම්භොගසංසග්ගවසෙන පඤ්චවිධො සංසග්ගො. තත්ථ අඤ්ඤමඤ්ඤං දිස්වා චක්ඛුවිඤ්ඤාණවිථිවසෙන උජ්ජන්තරාගො දස්සනසංසග්ගො නාම. තත්ථ සීහළදීපෙ කාළදීසවාපිගාමෙ පිණ්ඩාය වරන්තං කල්‍යාණවිහාරවාසීදීසභාණකදහරහික්ඛුං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තා කෙනචි උපායෙන තං අලහිත්වා, කාලකතා කුටුම්භියධීතා, තස්සා නිවාසනවොළබණ්ඩං දිස්වා “එවරුපවත්ථධාරිනියා නාම සද්ධිං සංවාසං නාලත්ථ”න්ති භදයං එවලත්වා කාලකතො. සො එව ච දහරො නිදස්සනං.

පරෙහි පන කට්ඨයමානං රූපාදිසම්පත්තිං අත්තනා වා හසිතලපිතගීතසද්දං සුත්වා සොතවිඤ්ඤාණවිථිවසෙන උජ්ජන්තො රාගො සවනසංසග්ගො නාම. තත්‍රාපි ගිරිගාමවාසීකම්මාරධීතාය පඤ්චහි කුමාරීහි සද්ධිං පදුමස්සරං ගන්ත්වා, න්හත්වා මාලං ආරොපෙත්වා, උච්චාසද්දෙන ගායන්තියා ආකාසෙන ගච්ඡන්තො සද්දං සුත්වා කාමරාගෙන විසෙසා පරිභායිත්වා අනායබ්‍යසනං පත්තො පඤ්චග්ගලලෙණවාසී තිස්සදහරො නිදස්සනං.

අඤ්ඤමඤ්ඤං අඬිගපරාමසනෙන උජ්ජන්තරාගො කායසංසග්ගො නාම. ධම්මගායනදහරහික්ඛු වෙන්ථ නිදස්සනං. මහාවිහාරෙ කිර දහරහික්ඛු

ධම්මං භාසති. තත්ථ මහාජනෙ ආගතෙ රාජාපි අගමාසි සද්ධිං අන්තෙපුරෙන. තතො රාජධිතාය තස්ස රූපඤ්ච සද්දඤ්ච ආගම්ම බලවරාගො උප්පන්නො, තස්ස ච දහරස්සාපි. තං දිස්වා රාජා සල්ලක්ඛෙන්වා සාණිපාකාරෙන පරික්ඛිපාපෙසි. තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං පරාමසිත්වා ආලිඛිගිංසු. පුන සාණිපාකාරං අපනෙත්වා පස්සන්තා ද්වෙපි කාලකතෙයෙව අද්දසංසුති.

අඤ්ඤමඤ්ඤං ආලපනසමුල්ලපනෙ උප්පන්නො රාගො පන සමුල්ලපනසංසග්ගො නාම. භික්ඛුභික්ඛුනීහි සද්ධිං පරිභොගකරණෙ උප්පන්නරාගො සම්භොගසංසග්ගො නාම. ද්විසුපි වෙනෙසු පාරාජිකප්පන්නො භික්ඛු ච භික්ඛුනී ච නිදස්සන්. මරිචිචට්ඨිනාමමහාවිහාරමහෙ කිර දුට්ඨගාමණි අභයමහාරාජා මහාදානං පටියාදෙන්වා උභතොසඬ්ඨං පරිවිසති. තත්ථ උණ්භයාගුයා දින්නාය සඬ්ඨනවකසාමණෙරී අනාධාරකස්ස සඬ්ඨනවකසාමණෙරස්ස දන්තවලයං දත්වා සමුල්ලාපං අකාසි. තෙ උභොපි උපසම්පජ්ජිත්වා සට්ඨිවස්සා හුත්වා පරතීරං ගතා අඤ්ඤමඤ්ඤං සමුල්ලාපෙන පුබ්බසඤ්ඤං පටිලභිත්වා තාවදෙව ජාතසිනෙහා සික්ඛාපදං චිතික්කමිත්වා පාරාජිකා අහෙසුන්ති.

එවං පඤ්චවිධෙ සංසග්ගෙ යෙන කෙනචි සංසග්ගෙන ජාතසංසග්ගස්ස භවති ස්නෙහො, පුරිමරාගපච්චයා බලවරාගො උප්පජ්ජති. තතො ස්නෙහන්වයං දුක්ඛමිදං පහොති තමෙව ස්නෙහං අනුගච්ඡන්තං සන්දිට්ඨිකසම්පරායිකසොකපරිදෙවාදිනානප්පකාරකං දුක්ඛමිදං පහොති, නිබ්බත්තති, භවති, ජායති. අපරෙ පන “ආරම්මණෙ චිත්තස්ස වොස්සග්ගො සංසග්ගො”ති භණන්ති. තතො ස්නෙහො, ස්නෙහා දුක්ඛමිදන්ති.

එවමත්ථප්පහෙදං ඉමං අඬ්ඨගාථං වත්වා සො පච්චෙකබුද්ධො ආහ – “ස්වාහං යමිදං ස්නෙහන්වයං සොකාදිදුක්ඛං පහොති, තස්ස දුක්ඛස්ස මූලං ඛනන්තො පච්චෙකසම්බොධිමධිගතො”ති. එවං චුත්තෙ තෙ අමච්චා ආහංසු – “අම්හෙහි දානි, භන්තෙ, කිං කාතබ්බ”න්ති? තතො සො ආහ – “තුම්හෙ වා අඤ්ඤෙ වා යො ඉමම්හා දුක්ඛා මුච්චිතුකාමො, සො සබ්බොපි ආදීනවං ස්නෙහජං පෙක්ඛමානො, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො”ති. එත්ථ ච යං “ස්නෙහන්වයං දුක්ඛමිදං පහොති”ති චුත්තං “තදෙව සන්ධාය ආදීනවං ස්නෙහජං පෙක්ඛමානො”ති ඉදං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. අථ වා යථාචුත්තෙන සංසග්ගෙන සංසග්ගජාතස්ස භවති ස්නෙහො, ස්නෙහන්වයං දුක්ඛමිදං පහොති, එතං යථාභූතං ආදීනවං ස්නෙහජං පෙක්ඛමානො අහං අධිගතොති. එවං අභිසම්බන්ධිත්වා චතුත්ථපාදො පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව උදානවසෙන චුත්තොපි වෙදිතබ්බො. තතො පරං සබ්බං පුරිමගාථාය චුත්තසදිසමෙවාවති.

සංසග්ගගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

37. මිත්තෙ සුභජ්ජෙති කා උජ්ජන්ති? අයං පච්චෙකබ්බොධිසත්තො පුරිමගාථාය චුත්තනයෙනෙව උජ්ජජ්ජිත්වා බාරාණසියං රජ්ජං කාරෙත්තො පයමං ඤානං නිබ්බත්තෙත්වා “කිං සමණධම්මො වරො, රජ්ජං වර”න්ති විමංසිත්වා චතුත්තං අමච්චානං හත්ථෙ රජ්ජං නියායාතෙත්වා සමණධම්මං කරොති. අමච්චා “ධම්මෙන සමෙන කරොථා”ති චුත්තාපි ලඤ්ජං ගහෙත්වා අධම්මෙන කරොන්ති. තෙ ලඤ්ජං ගහෙත්වා සාමිකෙ පරාජෙත්තා එකදා අඤ්ඤතරං රාජවල්ලභං පරාජෙසුං. සො රඤ්ඤො හත්තභාරකෙන සද්ධිං පටිසිත්වා සබ්බං ආරොවෙසි. රාජා දුතියදිවසෙ සයං විනිච්ඡයට්ඨානං අගමාසි. තතො මහාජනකායා – “අමච්චා සාමිකෙ අසාමිකෙ කරොන්ති”ති මහාසද්දං කරොන්තා මහායුද්ධං විය අකංසු. අථ රාජා විනිච්ඡයට්ඨානා චුට්ඨාය පාසාදං අභිරුහිත්වා සමාපත්තිං අජ්ජෙතුං නිසිත්තො තෙන සද්දෙන වික්ඛිත්තවිත්තො න සක්කොති අජ්ජෙතුං. සො “කිං මෙ රජ්ජෙන, සමණධම්මො වරො”ති රජ්ජසුඛං පභාය පුන සමාපත්තිං නිබ්බත්තෙත්වා පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව විපස්සන්තො පච්චෙකසම්බොධිං සච්ඡාකාසි. කම්මට්ඨානඤ්ච පුච්ඡිතො ඉමං ගාථං අභාසි –

“මිත්තෙ සුභජ්ජෙ අනුකම්පමානො, හාපෙති අත්ථං
පටිබද්ධවිත්තො;
එතං භයං සන්ථවෙ පෙක්ඛමානො, එකො වරෙ
බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ මෙත්තායනවසෙන මිත්තා. සුභදයභාවෙන සුභජ්ජා. කෙචි හි එකන්තහිතකාමතාය මිත්තාව හොන්ති, න සුභජ්ජා. කෙචි ගමනාගමනට්ඨානනිසජ්ජාසමුල්ලාපාදීසු හදයසුඛජනනෙන සුභජ්ජාව හොන්ති, න මිත්තා. කෙචි තදුභයවසෙන සුභජ්ජා වෙව මිත්තා ව. තෙ දුට්ඨා හොන්ති – අගාරියා අනගාරියා ව. තත්ථ අගාරියා තිට්ඨා හොන්ති – උපකාරො, සමානසුබ්බුක්ඛො, අනුකම්පකොති. අනගාරියා විසෙසෙන අත්ථක්ඛායිතො එව. තෙ චතුහි අඬිගෙහි සමන්තාගතා හොන්ති. යථාහ –

“චතුහි බො, ගහපතිපුත්ත, යානෙහි උපකාරො මිත්තො සුභදො
වෙදිතබ්බො – පමත්තං රක්ඛති, පමත්තස්ස සාපතෙය්‍යං රක්ඛති,
භීතස්ස සරණං හොති, උජ්ජන්තෙසු කිච්චකරණියෙසු තද්දිගුණං
හොගං අනුජ්ජෙති” (දී. නි. 3.261).

තථා –

“චතුහි බො, ගහපතිපුත්ත, යානෙහි සමානසුබ්බුක්ඛො මිත්තො
සුභදො වෙදිතබ්බො – ගුය්හමස්ස ආචික්ඛති, ගුය්හමස්ස පරිගුහති,
ආපදාසු න විජහති, ජීවිතමිපිස්ස අත්ථාය පරිච්චත්තං හොති” (දී. නි.
3.262).

තථා -

“චතුහි බො, ගහපතිපුත්ත, යානෙහි අනුකම්පකො මිත්තො සුභදො වෙදිතඛිබො - අභවෙනස්ස න නන්දති, භවෙනස්ස නන්දති, අවණ්ණං භණ්ණානං නිවාරෙති, වණ්ණං භණ්ණානං පසංසති” (දී. නි. 3.264).

තථා -

“චතුහි බො, ගහපතිපුත්ත, යානෙහි අත්ථක්ඛායි මිත්තො සුභදො වෙදිතඛිබො - පාපා නිවාරෙති, කල්‍යාණෙ නිවෙසෙති, අස්සුතං සාවෙති, සග්ගස්ස මග්ගං ආවික්ඛති” (දී. නි. 3.263).

තෙස්විධ අගාරියා අධිජ්ජෙතො. අත්ථතො පන සඛිබ්බෙ පුජ්ජන්ති. තෙ මිත්තෙ සුභජ්ජෙ. අනුකම්පමානොති අනුදයමානො. තෙසං සුඛං උපසංහරිතුකාමො දුක්ඛං අපහරිතුකාමො ව.

භාෂෙති අත්ථන්ති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථවසෙන තිවිධං, තථා අත්තත්ථපරත්ථඋභයත්ථවසෙනාපි තිවිධං. අත්ථං උද්ධවිනාසනෙන අඋද්ධානුජ්ජාදනෙනාති ද්විධාපි භාෂෙති විනාසෙති. පටිබද්ධවිත්තොති “අභං ඉමං විනා න ජීවාමි, එස මෙ ගති, එස මෙ පරායණ”න්ති එවං අත්තානං නිවෙ යානෙ යජෙන්නොපි පටිබද්ධවිත්තො හොති. “ඉමෙ මං විනා න ජීවන්ති, අභං තෙසං ගති, තෙසං පරායණ”න්ති එවං අත්තානං උච්චෙ යානෙ යජෙන්නොපි පටිබද්ධවිත්තො හොති. ඉධ පන එවං පටිබද්ධවිත්තො අධිජ්ජෙතො. එතං භයන්ති එතං අත්ථභාෂනභයං, අත්තතො සමාපත්තිභාතීං සන්ධාය වුත්තං. සන්ථවෙති තිවිධො සන්ථවො - තණ්හාදිට්ඨිමිත්තසන්ථවවසෙන. තත්ථ අට්ඨසතජ්ජහෙදාපි තණ්හා තණ්හාසන්ථවො, ද්වාසට්ඨිහෙදාපි දිට්ඨි දිට්ඨිසන්ථවො, පටිබද්ධවිත්තත්තාය මිත්තානුකම්පනා මිත්තසන්ථවො. සො ඉධාධිජ්ජෙතො. තෙන හිස්ස සමාපත්ති පරිහීනා. තෙනාහ - “එතං භයං සන්ථවෙ පෙක්ඛමානො අභමධිගතො”ති. සෙසං වුත්තසදිසමෙවාති වෙදිතඛිබන්ති.

මිත්තසුභජ්ජගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

38. වංසො විසාලොති කා උජ්ජන්ති? පුබ්බෙ කිර කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ තයො පච්චෙකබ්බාධිසත්තා පබ්බජිත්වා වීසති වස්සසභස්සාති ගතපච්චාගතවත්තං පුරෙත්වා දෙවලොකෙ උජ්ජන්තා. තතො වචිත්වා තෙසං ජෙට්ඨකො ඛාරාණසිරාජකුලෙ නිබ්බත්තො, ඉතරෙ පච්චන්තරාජකුලෙසු. තෙ උභොපි කම්මට්ඨානං උග්ගණ්හිත්වා, රජ්ජං පභාය පබ්බජිත්වා, අනුක්කමෙන පච්චෙකබුද්ධා භුත්වා, නන්දමූලකපඛිභාරෙ වසන්තා එකදිවසං සමාපත්තිතො වුට්ඨාය “මයං කිං

කම්මං කත්වා ඉමං ලොකුත්තරසුඛං අනුප්පත්තා”ති ආවජ්ජේත්වා පච්චෙක්ඛමානා කස්සපබුද්ධකාලෙ අත්තනො වරියං අද්දසංසු. තතො “තතියො කුහි”ත්ති ආවජ්ජේත්වා බාරාණසියං රජ්ජං කාරෙත්තං දිස්වා තස්ස ගුණෙ සරිත්වා “සො පකතියාව අප්පිච්ඡනාදිගුණසමන්තාගතො අහොසි, අම්භාකඤ්ඤෙව ඔවාදකො චත්තා වචනක්ඛමො පාපගරහී, හන්ද, නං ආරම්මණං දස්සෙත්වා මොවෙස්සාමා”ති ඔකාසං ගවෙසන්තා තං එකදිවසං සබ්බාලඬිකාරවිභූසිතං උය්‍යානං ගච්ඡන්තං දිස්වා ආකාසෙනාගන්ත්වා උය්‍යානද්වාරෙ වෙළුම්බමුලෙ අට්ඨංසු. මහාජනො අතිත්තො රාජදස්සනෙන රාජානං ඔලොකෙති. තතො රාජා “අත්ථි නු බො කොචි මම දස්සනෙ අබ්‍යාවටො”ති ඔලොකෙත්තො පච්චෙක්ඛබුද්ධෙ අද්දක්ඛි. සහ දස්සනෙනෙව චස්ස තෙසු සිනෙහො උප්පජ්ජි.

සො හත්ථික්ඛන්ධා ඔරුය්හ සන්තෙන උපවාරෙන තෙ උපසඬකම්ත්වා “හන්තෙ, කිං නාමා තුම්හෙ”ති පුච්ඡි. තෙ ආහංසු “මයං, මහාරාජ, අසජ්ජමානා නාමා”ති. “හන්තෙ, ‘අසජ්ජමානා’ති එතස්ස කො අත්ථො”ති? “අලග්ගනත්ථො, මහාරාජා”ති. තතො තං වෙළුම්බං දස්සෙත්තා ආහංසු – “සෙය්‍යථාපි, මහාරාජ, ඉමං වෙළුම්බං සබ්බසො මූලබන්ධසාබානුසාබාහි සංසිඛ්ඛිත්වා යීතං අසිහත්ථො පුරිසො මූලෙ ඡේත්වා ආවිඤ්ජන්තො න සක්කුණෙය්‍ය උද්ධරිතුං, එවමෙව ත්ථං අත්තො ච බහි ච ජට්ඨාය ජටිතො ආසත්තවිසත්තො තත්ථ ලග්ගො. සෙය්‍යථාපි වා පනස්ස වෙමජ්ඣගතොපි අයං වංසකළීරො අසඤ්ජාතසාබ්බත්තා කෙනචි අලග්ගො යීතො, සක්කා ච පන අග්ගෙ වා මූලෙ වා ඡේත්වා උද්ධරිතුං, එවමෙව මයං කත්ථවි අසජ්ජමානා සබ්බදිසා ගච්ඡාමා”ති තාවදෙව චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා පස්සනො එව රඤ්ඤො ආකාසෙන නන්දමූලකපබ්භාරං අගමංසු. තතො රාජා වින්තෙසි – “කදා නු බො අහම්පි එවං අසජ්ජමානො භවෙය්‍ය”ත්ති තත්ථෙව නිසීදිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙක්ඛොධිං සච්ඡාකාසි. පුරිමනෙයෙනෙව කම්මට්ඨානං පුච්ඡිතො ඉමං ගාථං අභාසි –

“වංසො විසාලොව යථා විසත්තො, පුත්තෙසු දාරෙසු ව යා අපෙක්ඛා;
වංසක්කළීරොව අසජ්ජමානො, එකො වරෙ
බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ වංසොති වෙළු. විසාලොති වින්ථිණ්ණො. වකාරො අවධාරණත්ථො, එවකාරො වා අයං, සන්ධිවසෙනෙත්ථ එකාරො නට්ඨො. තස්ස පරපදෙන සම්බන්ධො, තං පච්ඡා යොජෙස්සාම. යථාති පටිභාගෙ. විසත්තොති ලග්ගො, ජටිතො සංසිඛ්ඛිතො. පුත්තෙසු දාරෙසු වාහි පුත්තධිතුහරියාසු. යා අපෙක්ඛාති යා තණ්හා යො ස්නෙහො. වංසක්කළීරොව අසජ්ජමානොති වංසකළීරො විස අලග්ගමානො. කිං

චුත්තං හොති? යථා චංසො විසාලො විසත්තො එව හොති, පුත්තෙසු දාරෙසු ච යා අපෙක්ඛා, සාපි එවං තානි චත්ථුනි සංසිඛිත්වා ධීතත්තා විසත්තා එව. ස්වාහං තාය අපෙක්ඛාය අපෙක්ඛවා විසාලො චංසො විය විසත්තොති එවං අපෙක්ඛාය ආදීනවං දිස්වා තං අපෙක්ඛං මග්ගඤ්ඤාණෙන ඡන්දන්තො අයං චංසකළීරොව රූපාදීසු වා ලොභාදීසු වා කාමභවාදීසු වා දිට්ඨාදීසු වා තණ්හාමානදිට්ඨිවසෙන අසජ්ජමානො පච්චෙකබ්බොධිං අධිගතොති. සෙසං පුරිමනායෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති.

චංසකළීරගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

39. මිගො අරඤ්ඤමිහීති කා උප්පත්ති? එකො කිර හික්ඛු කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ යොගාවචරො කාලං කත්වා, බාරාණසියං සෙට්ඨිකුලෙ උප්පත්තො අඬිඬෙ මහද්ධනෙ මහාභොගෙ, සො සුභගො අහොසි. තතො පරදාරිකො හුත්වා තත්ථ කාලකතො නිරයෙ නිබ්බත්තො තත්ථ පච්චිත්වා විපාකාවසෙසෙන සෙට්ඨිහරියාය කුච්ඡිමිහි ඉත්ථිපට්ඨන්ධිං අග්ගහෙසි. නිරයතො ආගතානං ගත්තානි උණ්හානි හොන්ති. තෙන සෙට්ඨිහරියා ඩස්භමානෙන උදරෙන කිච්ඡෙන කසිරෙන තං ගබ්භං ධාරෙත්වා කාලෙන දාරිකං විජායි. සා ජාතදිවසතො පභුති මාතෘපිතූනං සෙසබන්ධුපරිජනානඤ්ච දෙස්සා අහොසි. වයප්පත්තා ච යමිහි කුලෙ දින්නා, තත්ථාපි සාමිකසස්සුසසුරානං දෙස්සාව අහොසි අප්පියා අමනාපා. අථ නක්ඛත්තෙ සොසිතෙ සෙට්ඨිපුත්තො තාය සද්ධිං කිළිතුං අනිච්ඡන්තො වෙසිං ආනෙත්වා කිළිති. සා තං දාසිනං සන්තිකා සුත්වා සෙට්ඨිපුත්තං උපසඬකමිත්වා නානප්පකාරෙහි අනුනයිත්වා ආහ – “අයාපුත්ත, ඉත්ථි නාම සචෙපි දසන්තං රාජුනං කනිට්ඨා හොති, චක්කචත්තිනො වා ධිතා, තථාපි සාමිකස්ස පෙසනකරා හොති. සාමිකෙ අනාලපන්තෙ සුලෙ ආරොපිතා විය දුක්ඛං පට්ඨංවෙදෙති. සචෙ අහං අනුග්ගහාරහා, අනුග්ගහෙතබ්බා. නො වෙ, විස්සජ්ජෙතබ්බා, අත්තතො ඤාතිකුලං ගමිස්සාමි”ති. සෙට්ඨිපුත්තො – “හොතු, හද්දෙ, මා සොචි, කිළනසජ්ජා හොති, නක්ඛත්තං කිළිස්සාමා”ති ආහ. සෙට්ඨිධිතා තාවතකෙනපි සල්ලාපමත්තෙන උස්සාහජාතා “ස්චෙ නක්ඛත්තං කිළිස්සාමි”ති බහුං බජ්ජහොජ්ජං පටියාදෙති. සෙට්ඨිපුත්තො දුතියදිවසෙ අනාරොචෙත්වා ච කිළනට්ඨානං ගතො. සා “ඉදානි පෙසෙස්සති, ඉදානි පෙසෙස්සති”ති මග්ගං ඔලොකෙන්ති නිසින්නා උස්සුරං දිස්වා මනුස්සෙ පෙසෙසි. තෙ පච්චාගන්ත්වා “සෙට්ඨිපුත්තො ගතො”ති ආරොචෙසුං. සා සබ්බං තං පටියාදිතං ආදාය යානං අභිරුහිත්වා උය්‍යානං ගන්තුං ආරද්ධා.

අථ නන්දමූලකපබ්භාරෙ පච්චෙකසම්බුද්ධො සත්තමෙ දිවසෙ නිරොධා වුට්ඨාය අනොතත්තෙ මුඛං ධොවිත්වා නාගලතාදන්තපොණං බාදිත්වා “කත්ථ අජ්ජ හික්ඛං චරිස්සාමි”ති ආචජ්ජෙන්තො තං සෙට්ඨිධිතරං දිස්වා “ඉමිස්සා මයි සක්කාරං කරිත්වා තං කම්මං පරික්ඛයං ගමිස්සති”ති ඤාත්වා

පබ්භාරසමීපෙ සට්ඨිධියොජනං මනොසිලාතලං, තත්ථ යත්වා නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදාය අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා ආකාසෙනාගන්ත්වා තස්සා පටිපථෙ ඔරුය්හ බාරාණසිහිමුඛො අගමාසි. තං දිස්වා දාසියො සෙට්ඨිධිතාය ආරොවෙසුං. සා යානා ඔරුය්හ සක්කච්චං වන්දිත්වා, පත්තං ගහෙත්වා, සබ්බරසසම්පන්නෙන බාදනීයභොජනීයෙන පුරෙත්වා, පදුමපුෂ්පේන පටිච්ඡාදෙත්වා හෙට්ඨාපි පදුමපුෂ්පං කත්වා, පුෂ්පකලාපං හත්ථෙන ගහෙත්වා, පච්චෙකබුද්ධං උපසඬකමිත්වා, තස්ස හත්ථෙ පත්තං දත්වා, වන්දිත්වා, පුෂ්පකලාපහත්ථා පත්ථෙසි “හත්තෙ, යථා ඉදං පුෂ්පං, එවාහං යත්ථ යත්ථ උජ්ජජ්ජාමි, තත්ථ තත්ථ මහාජනස්ස පියා හවෙය්‍යං මනාපා”ති. එවං පත්ථෙත්වා දුතියං පත්ථෙසි “හත්තෙ, දුක්ඛො ගබ්භවාසො, තං අනුපගම්ම පදුමපුෂ්පේ එවං පටිසන්ධි හවෙය්‍යා”ති. තතියමිති පත්ථෙසි “හත්තෙ, ජිගුච්ඡනීයො මාතුගාමො, චක්කවත්තිධිතාපි පරවසං ගච්ඡති, තස්මා අහං ඉත්ථිභාවං අනුපගම්ම පුරිසො හවෙය්‍යා”ත්ති. චතුත්ථමිති පත්ථෙසි “හත්තෙ, ඉමං සංසාරදුක්ඛං අතික්කම්ම පරියොසානෙ තුම්භෙහි පත්තං අමතං පාපුණෙය්‍යා”ත්ති.

එවං චතුරො පණ්ඩයො කත්වා, තං පදුමපුෂ්පකලාපං පුෂෙත්වා, පච්චෙකබුද්ධස්ස පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා “පුෂ්පසදිසො එව මෙ ගන්ධො වෙච වණ්ණො ච භොතු”ති ඉමං පඤ්චමං පණ්ඩං අකාසි. තතො පච්චෙකබුද්ධො පත්තං පුෂ්පකලාපඤ්ච ගහෙත්වා ආකාසෙ යත්වා –

“ඉච්ඡිතං පත්ථිතං තුය්හං, ඛිජ්ජමෙච සමිජ්ඣතු;
සබ්බෙ පුරෙත්තු සඬකජ්ජා, වන්දො පන්නරසො යථා”ති. –

ඉමාය ගාථාය සෙට්ඨිධිතාය අනුමොදනං කත්වා “සෙට්ඨිධිතා මං ගච්ඡන්තං පස්සතු”ති අධිට්ඨන්ත්වා නන්දමූලකපබ්භාරං අගමාසි. සෙට්ඨිධිතාය තං දිස්වා මහතී පීති උජ්ජන්තා. හවන්තරෙ කතං අකුසලකම්මං අනොකාසතාය පරික්ඛිණං, විඤ්චම්බිලධොතතම්බහාජනම්ච සුද්ධා ජාතා. තාවදෙච වස්සා පතිකුලෙ ඤාතිකුලෙ ච සබ්බො ජනො තුට්ඨො “කිං කරොමා”ති පියචචනාති පණ්ණාකාරාති ච පෙසෙසි. සෙට්ඨිපුත්තො මනුස්සෙ පෙසෙසි “සීසං සීසං ආනෙථ සෙට්ඨිධිතරං, අහං විස්සරිත්වා උය්‍යානං ආගතො”ති. තතො පභුති ච නං උරෙ විලිත්තවන්දනං විය ආමුත්තමුත්තාහාරං විය පුෂ්පමාලං විය ච පියායන්තො පරිහරි.

සා තත්ථ යාවතායුකං ඉස්සරියභොගසුඛං අනුභවිත්වා කාලං කත්වා පුරිසභාවෙන දෙවලොකෙ පදුමපුෂ්පේ උජ්ජජ්ජී. සො දෙවපුත්තො ගච්ඡන්තොපි පදුමපුෂ්පගබ්භෙයෙව ගච්ඡති, තිට්ඨන්තොපි, නිසීදන්තොපි, සයන්තොපි පදුමගබ්භෙයෙව සයති. මහාපදුමදෙවපුත්තොති වස්ස නාමං අකංසු. එවං සො තෙන ඉද්ධානුභාවෙන අනුලොමපටිලොමං ඡදෙවලොකෙ එව සංසරති.

තෙන ච සමයෙන බාරාණසිරඤ්ඤො වීසති ඉත්ථිසහස්සානි හොන්ති. රාජා එකිස්සාපි කුච්ඡියං පුත්තං න ලභති. අමච්චා රාජානං විඤ්ඤාපෙසුං “දෙව, කුලවංසානුපාලකො පුත්තො ඉච්ඡිතබ්බො, අනුපේ අවිජ්ජමානෙ බෙත්‍රජොපි කුලවංසධරො හොති”ති. රාජා “යපෙත්වා මහෙසිං අවසෙසා නාටකිත්ථියො සත්තාහං ධම්මනාටකං කරොථා”ති යථාකාමං බහි වරාපෙසි, තථාපි පුත්තං නාලත්ථ. පුත අමච්චා ආහංසු – “මහාරාජ, මහෙසී නාම පුඤ්ඤෙන ච පඤ්ඤාය ච සබ්බිත්ථිතං අග්ගා, අජ්ජෙව නාම දෙවො මහෙසියාපි කුච්ඡස්මිං පුත්තං ලභෙය්‍යා”ති. රාජා මහෙසියා එතමත්ථං ආරොචෙසි. සා ආහ – “මහාරාජ, යා ඉත්ථි සච්චවාදිනී සීලවතී, සා පුත්තං ලභෙය්‍යා, හිරොත්තජ්ජරහිතාය කුතො පුත්තො”ති පාසාදං අහිරුහිත්වා පඤ්ච සීලානි සමාදිගිත්වා පුනජ්ජුතං අනුමජ්ජති. සීලවතියා රාජධිතාය පඤ්ච සීලානි අනුමජ්ජන්තියා පුත්තපත්ථනාවිත්තෙ උජ්ජන්තමත්තෙ සක්කස්ස ආසනං සන්තප්පි.

අථ සක්කො ආසනතාපකාරණං ආවජ්ජෙන්නො එතමත්ථං විදිත්වා “සීලවතියා රාජධිතාය පුත්තවරං දෙව්”ති ආකාසෙනාගන්ත්වා දෙවියා සම්මුඛෙ යත්වා “කිං පත්ථෙසි දෙව්”ති පුච්ඡි. “පුත්තං, මහාරාජා”ති. “දම්මී තෙ, දෙව, පුත්තං, මා චිත්තයි”ති වත්වා දෙවලොකං ගන්ත්වා “අත්ථි නු බො එත්ථ බිණායුකො”ති ආවජ්ජෙන්නො “අයං මහාපදුමො උපරිදෙවලොකෙ උජ්ජජ්ජිතුං ඉතො වචති”ති ඤත්වා තස්ස විමානං ගන්ත්වා “තාත මහාපදුම, මනුස්සලොකං ගච්ඡාහි”ති යාචි. සො ආහ – “මහාරාජ, මා එවං හණි, ජෙගුච්ඡො මනුස්සලොකො”ති. “තාත, ත්වං මනුස්සලොකෙ පුඤ්ඤං කත්වා ඉධුපපන්නො, තත්ථෙව යත්වා පාරමියො පුරෙතබ්බා, ගච්ඡ, තාතා”ති. “දුක්ඛො, මහාරාජ, ගබ්භවාසො, න සක්කොම් තත්ථ වසිතු”න්ති. “කිං තෙ, තාත, ගබ්භවාසෙන, තථා හි ත්වං කම්මමකාසි, යථා පදුමගබ්භෙයෙව නිබ්බන්තිස්සසි, ගච්ඡ, තාතා”ති පුනජ්ජුතං වුව්චමානො අධිවාසෙසි.

තතො මහාපදුමො දෙවලොකා වචිත්වා බාරාණසිරඤ්ඤො උය්‍යානෙ සීලාපට්ටපොක්ඛරණියං පදුමගබ්භෙ නිබ්බන්තො. තඤ්ච රත්තිං මහෙසී පච්චුසසමයෙ සුපිනන්තෙන වීසතිඉත්ථිසහස්සපරිවුතා උය්‍යානං ගන්ත්වා සීලාපට්ටපොක්ඛරණියං පදුමස්සරෙ පුත්තං ලද්ධා විය අහොසි. සා පහාතාය රත්තියා සීලානි රක්ඛමානා තථෙව තත්ථ ගන්ත්වා එකං පදුමපුජ්ථං අද්දස. තං නෙව තීරෙ හොති න ගම්හීරෙ. සහ දස්සනෙනෙව වස්සා තත්ථ පුත්තසිනෙහො උජ්ජජ්ජි. සා සාමංයෙව පවිසිත්වා තං පුජ්ථං අග්ගහෙසි. පුජ්ථෙ ගහිතමත්තෙයෙව පත්තානි විකසිංසු. තත්ථ තට්ටකෙ ආසිත්තසුවණ්ණපට්මං විය දාරකං අද්දස. දිස්වාච “පුත්තො මෙ ලද්ධො”ති සද්දං නිච්ඡාරෙසි. මහාජනො සාධුකාරසහස්සානි මුඤ්චි, රඤ්ඤො ච පෙසෙසි. රාජා සුත්වා “කත්ථ ලද්ධො”ති පුච්ඡිත්වා ලද්ධොකාසඤ්ච සුත්වා “උය්‍යානඤ්ච පොක්ඛරණියං පදුමඤ්ච අමිහාකඤ්ඤෙව බෙත්තං,

තස්මා අම්බාකං ඛේතනේ ජාතත්තා ඛේත්‍රජො නාමායං පුත්තො”ති වත්වා නගරං පවෙසෙත්වා විසතිසහස්සඉත්ථියො ධාතිකිච්චං කාරාපෙසි. යා යා කුමාරස්ස රූපිං ඤාත්වා පත්ථිතපත්ථිතං බාදනීයං බාදාපෙනි, සා සා සහස්සං ලහති. සකලබාරාණසී වලිතා, සබ්බො ජනො කුමාරස්ස පණ්ණාකාරසහස්සානි පෙසෙසි. කුමාරො තං තං අනිනෙත්වා “ඉමං බාද, ඉමං භුඤ්ජා”ති වුච්චමානො භොජනෙන උබ්බාළ්භො උක්කණ්ඨිතො භුත්වා, ගොපුරද්වාරං ගත්ත්වා, ලාබාගුළුකෙන කීළති.

තදා අඤ්ඤතරො පච්චෙකබුද්ධො බාරාණසිං නිස්සාය ඉසිපතනෙ වසති. සො කාලස්සෙව වුට්ඨාය සෙනාසනවත්තසරීරපරිකම්මමනසිකාරාදීනි සබ්බකිච්චානි කත්වා, පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො “අජ්ජ කත්ථ භික්ඛං ගහෙස්සාමී”ති ආවජ්ජෙත්තො කුමාරස්ස සම්පත්තිං දිස්වා “එස පුබ්බෙ කිං කම්මං කරී”ති විමංසන්තො “මාදිසස්ස පිණ්ඩපාතං දත්වා, වතස්සො පත්ථනා පත්ථෙසි තත්ථ තිස්සො සිද්ධා, එකා තාව න සිජ්ඣති, තස්ස උපායෙන ආරම්මණං දස්සෙමී”ති භික්ඛාවරියවසෙන කුමාරස්ස සන්තිකං අගමාසි. කුමාරො තං දිස්වා “සමණ, මා ඉධ ආගච්ඡි, ඉමෙ භි තම්පි ‘ඉදං බාද, ඉදං භුඤ්ජා’ති වදෙය්‍යු”ත්ති ආහ. සො එකවචනෙනෙව තතො නිවත්තිත්වා අත්තනො සෙනාසනං පාවිසි. කුමාරො පරිජනං ආහ – “අයං සමණො මයා චුත්තමත්තොව නිවත්තො, කුද්ධො, නු, බො මමා”ති. තතො තෙහි “පබ්බජිතා නාම, දෙව, න කොධපරායණා භොන්ති, පරෙන පසන්නමනෙන යං දින්නං භොති, තෙන යාපෙන්නී”ති වුච්චමානොපි “කුද්ධො එව මමායං සමණො, බ්‍රමාපෙස්සාමි න”ත්ති මාතාපිතුනං ආරොචෙත්වා හත්ථිං අභිරුහිත්වා, මහතා රාජානුභාවෙන ඉසිපතනං ගත්ත්වා, මිගයුථං දිස්වා, පුච්ඡි “කිං නාම එතෙ”ති? “එතෙ, සාමි, මිගා නාමා”ති. එතෙසං “ඉමං බාදථ, ඉමං භුඤ්ජථ, ඉමං සායථා”ති වත්වා පටිජග්ගන්තා අත්ථිති. නත්ථි සාමි, යත්ථ තිණොදකං සුලහං, තත්ථ වසන්තිති.

කුමාරො “යථා ඉමෙ අරක්ඛියමානාව යත්ථ ඉච්ඡන්ති, තත්ථ වසන්ති, කදා නු, බො, අහමිපි එවං වසෙය්‍යා”ත්ති එතමාරම්මණං අග්ගහෙසි. පච්චෙකබුද්ධොපි තස්ස ආගමනං ඤාත්වා සෙනාසනමග්ගඤ්ච වඩ්ඤ්ච සම්මජ්ජිත්වා, මට්ඨං කත්වා, එකද්වික්ඛත්තුං වඩ්ඤ්මිත්වා, පදනික්ඛෙපං දස්සෙත්වා, දිවාචිහාරොකාසඤ්ච පණ්ණසාලඤ්ච සම්මජ්ජිත්වා, මට්ඨං කත්වා, පවිසනපදනික්ඛෙපං දස්සෙත්වා, නික්ඛමනපදනික්ඛෙපං අදස්සෙත්වා, අඤ්ඤත්‍ර අගමාසි. කුමාරො තත්ථ ගත්ත්වා තං පදෙසං සම්මජ්ජිත්වා මට්ඨං කතං දිස්වා “වසති මඤ්ඤෙ එත්ථ සො පච්චෙකබුද්ධො”ති පරිජනෙන භාසිතං සුත්වා ආහ – “පාතොපි සො සමණො කුද්ධො, ඉදානි හත්ථිඅස්සාදීහි අත්තනො ඔකාසං අක්කන්තං දිස්වා, සුට්ඨුතරං කුජ්ඣෙය්‍යා, ඉධෙව තුම්හෙ තිට්ඨථා”ති හත්ථික්ඛන්ධා

ඔරුය්හ එකකොව සෙනාසනං පට්ටියො වත්තසීසෙන සුසම්මට්ටියොකාසෙ පදනික්ඛෙපං දිස්වා, “අයං සමණො එත්ථ වඬිකමන්තො න වණ්ඡ්ජාදිකම්මං වින්තෙසි, අද්ධා අත්තනො හිතමෙව වින්තෙසි මඤ්ඤෙ”ති පසන්තමානසො වඬිකමං ආරුහින්වා, දුරිකතපුපුච්චිතක්කො ගන්ත්වා, පාසාණඵලකෙ නිසිදින්වා, සඤ්ජාතඵකග්ගො භුත්වා, පණ්ණසාලං පටිසිත්වා, විපස්සන්තො පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං අධිගන්ත්වා, පුරිමනයෙනෙව පුරොහිතෙන කම්මට්ඨානෙ පුච්ඡිතෙ ගගනතලෙ නිසිත්තො ඉමං ගාථමාහ -

“මිගො අරඤ්ඤමිහි යථා අබද්ධො, යෙනිච්ඡකං ගච්ඡති ගොචරාය;
විඤ්ඤා නරො සෙරිතං පෙක්ඛමානො, එකො චරෙ
බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ මිගොති ද්වෙ මිගා එණිමිගො, පසදමිගො වාති. අපිච සබ්බෙසං ආරඤ්ඤිකානං චතුප්පදානමෙනං අධිවචනං. ඉධ පන පසදමිගො අධිප්පෙතො. අරඤ්ඤමිහිති ගාමඤ්ච ගාමුපචාරඤ්ච ය්පෙත්වා අවසෙසං අරඤ්ඤං, ඉධං පන උය්‍යානමධිප්පෙනං, තස්මා උය්‍යානමිහිති වුත්තං හොති. යථාති පටිභාගෙ. අබද්ධොති රජ්ජුඛන්ධනාදිහි අබද්ධො, එතෙන විස්සත්ථවරියං දීපෙති. යෙනිච්ඡකං ගච්ඡති ගොචරායති යෙන යෙන දිසාභාගෙන ගන්තුමිච්ඡති, තෙන තෙන දිසාභාගෙන ගොචරාය ගච්ඡති. වුත්තමිපි චෙතං භගවතා -

“සෙය්‍යථාපි, හික්ඛෙවෙ, ආරඤ්ඤකො මිගො අරඤ්ඤෙ පවනෙ
චරමානො විස්සත්ථො ගච්ඡති, විස්සත්ථො තිට්ඨති, විස්සත්ථො
නිසිදති, විස්සත්ථො සෙය්‍යං කප්පෙති. තං කිස්ස හෙතු?
අනාපාථගතො, හික්ඛෙවෙ, ලුද්දස්ස; එවමෙව බො, හික්ඛෙවෙ, හික්ඛු
විචිච්චෙව කාමෙහි...පෙ.... පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. අයං
වුච්චති, හික්ඛෙවෙ, හික්ඛු අත්ථමකාසි මාරං අපදං, වධිත්වා මාරචක්ඛුං
අදස්සනං ගතො පාපිමතො”ති (ම. නි. 1.287; චූළති.
බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 125) විත්ථාරො.

විඤ්ඤා නරොති පණ්ඩිතපුරිසො. සෙරිතන්ති සච්ඡන්දවුත්තිතං අපරායත්තතං. පෙක්ඛමානොති පඤ්ඤාවක්ඛුනා ඔලොකයමානො. අථ වා ධම්මසෙරිතං පුග්ගලසෙරිතඤ්ච. ලොකුත්තරධම්මා හි කිලෙසවසං අගමනතො සෙරිතො තෙහි සමන්තාගතා පුග්ගලා ව, තෙසං භාවනිද්දෙසො සෙරිතා. තං පෙක්ඛමානොති. කිං වුත්තං හොති? “යථා මිගො අරඤ්ඤමිහි අබද්ධො යෙනිච්ඡකං ගච්ඡති ගොචරාය, කදා නු බො අහමිපි එවං ගච්ඡෙය්‍ය”න්ති ඉති මෙ තුම්හෙහි ඉතො විතො ව පරිවාරත්වා යීතෙහි බද්ධස්ස යෙනිච්ඡකං ගන්තුං අලහන්තස්ස තස්මිං යෙනිච්ඡකගමනාභාවෙන යෙනිච්ඡකගමනෙ වානිසංසං දිස්වා අනුක්කමෙන සමථවිපස්සනා පාරිපුරිං

අගමංසු. තතො පච්චෙකඛොධං අධිගතොමිහි. තස්මා අඤ්ඤොපි විඤ්ඤ පණ්ඩිතො නරො සෙරිතං පෙක්ඛමානො එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පොති. සෙසං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති.

මිගඅරඤ්ඤගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

40. ආමන්තනා හොතිති කා උප්පත්ති? අතීතෙ කිර එකවජ්ජිකබ්බුභ්මදත්තො නාම රාජා අහොසි මුදුකජාතිකො. යදා අමච්චා තෙන සහ යුත්තං වා අයුත්තං වා මත්තෙතූකාමා හොන්ති, තදා නං පාටියෙක්කං පාටියෙක්කං එකමන්තං නෙන්ති. තං එකදිවසං දිවාසෙය්‍යං උපගතං අඤ්ඤතරො අමච්චො “දෙව, මම සොතබ්බං අත්ථි”ති එකමන්තං ගමනං යාචි. සො උට්ඨාය අගමාසි. පුන එකො මහාඋපට්ඨානෙ නිසින්තං වරං යාචි, එකො හත්ථික්ඛන්ධෙ, එකො අස්සපිට්ඨියං, එකො සුවණ්ණරට්ඨං, එකො සිව්කාය නිසිදිත්වා උය්‍යානං ගච්ඡන්තං යාචි. රාජා තතො ඔරොහිත්වා එකමන්තං අගමාසි. අපරො ජනපදවාරිකං ගච්ඡන්තං යාචි, තස්සාපි වචනං සුත්වා හත්ථිතො ඔරුය්හ එකමන්තං අගමාසි. එවං සො තෙහි නිබ්බින්නො භුත්වා පබ්බජි. අමච්චා ඉස්සරියෙන වඩ්ඪන්ති. තෙසු එකො ගන්ත්වා රාජානං ආහ – “අමුක්කං, මහාරාජ, ජනපදං මය්හං දෙහි”ති. රාජා “තං ඉත්ථන්තාමො භුඤ්ජති”ති හණති. සො රඤ්ඤො වචනං අනාදිසිත්වා “ගච්ඡාමහං තං ජනපදං ගහෙත්වා භුඤ්ජාමි”ති තත්ථ ගන්ත්වා, කලහං කත්වා, පුන උහොපි රඤ්ඤො සන්තිකං ආගන්ත්වා, අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස දොසං ආරොවෙන්නි. රාජා “න සක්කා ඉමෙ තොසෙතූ”න්ති තෙසං ලොභෙ ආදීනවං දිස්වා විපස්සන්තො පච්චෙකසම්ඛොධං සච්ඡාකාසි. සො පුරිමනයෙනෙව ඉමං උදානගාථං අහාසි –

“ආමන්තනා හොති සහායමජ්ඣෙ, වාසෙ යානෙ ගමනෙ වාරිකාය; අනභිජ්ඣිතං සෙරිතං පෙක්ඛමානො, එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තස්සත්ථො – සහායමජ්ඣෙ ධීතස්ස දිවාසෙය්‍යසඬ්ඛාතෙ වාසෙ ව, මහාඋපට්ඨානසඬ්ඛාතෙ යානෙ ව, උය්‍යානගමනසඬ්ඛාතෙ ගමනෙ ව, ජනපදවාරිකසඬ්ඛාතාය වාරිකාය ව “ඉදං මෙ සුණ, ඉදං මෙ දෙහි”තිආදීනා නයෙන තථා තථා ආමන්තනා හොති, තස්මා අහං තත්ථ නිබ්බිජ්ජිත්වා යායං අරියජනසෙවිතා අනෙකානිසංසා එකන්තසුඛා, එවං සන්තෙපි ලොභාහිභූතෙහි සබ්බකාපුරිසෙහි අනභිජ්ඣිතා අනභිපත්ථිතා පබ්බජ්ජා, තං අනභිජ්ඣිතං පරෙසං අවසවත්තනෙන ධම්මපුග්ගලවසෙන ව සෙරිතං පෙක්ඛමානො විපස්සනං ආරහිත්වා අනුක්කමෙන පච්චෙකසම්ඛොධං අධිගතොමිහිති. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

ආමන්තනාගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

41. බිඬ්ඬා රතීති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං එකපුත්තකඛුභ්මදත්තො නාම රාජා අහොසි. සො චස්ස එකපුත්තකො පියො අහොසි මනාපො පාණ්ඩුමො. සො සබ්බිරියාපටෙසු පුත්තං ගහෙන්වාච චත්තති. සො එකදිවසං උය්‍යානං ගච්ඡන්තො තං යපෙන්වා ගතො. කුමාරොපි තං දිවසංයෙව උප්පන්නො බ්‍යාධිනා මතො. අමච්චා “පුත්තසිනෙහෙන රඤ්ඤො හදයමිපි එලෙය්‍යා”ති අනාරොචෙන්වාච නං ඤාපෙසුං. රාජා උය්‍යානෙ සුරාමදෙන මත්තො පුත්තං නෙව සරි, තථා දුතියදිවසෙපි න්හානභොජනවෙලාසු. අථ භුත්තාචී නිසින්තො සරිත්වා “පුත්තං මෙ ආනෙථා”ති ආහ. තස්ස අනුරූපෙන විධානෙන තං පචත්තිං ආරොචෙසුං. තතො සොකාහිභූතො නිසින්තො එවං යොනියො මනසාකාසි “ඉමස්මිං සති ඉදං භොති, ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජති”ති. සො එවං අනුක්කමෙන අනුලොමපටිලොමං පටිච්චසමුප්පාදං සම්මසන්තො පච්චෙකබොධිං සච්ඡාකාසි. සෙසං සංසග්ගගාථාය චුත්තසදිසමෙව යපෙන්වා ගාථායත්ථවණ්ණනං.

අත්ථවණ්ණනායං පන බිඬ්ඬාති කීළනා. සා දුට්ඨා භොති – කායිකා, වාචසිකා ච. තත්ථ කායිකා නාම හත්ථිහිපි කීළන්ති, අස්සෙහිපි, රටෙහිපි, ධනුහිපි, ථරුහිපිති එවමාදි. වාචසිකා නාම ගීතං, සිලොකභණ්ණනං, මුඛභෙරීති එවමාදි. රතීති පඤ්චකාමගුණරති. විපුලන්ති යාච අට්ඨමිඤ්ජං ආභච්ච යානෙන සකලත්තභාවබ්‍යාපකං. සෙසං පාකටමෙව. අනුසන්ධියොජනාපි චෙන්ථ සංසග්ගගාථාය චුත්තනායෙනෙව චෙදිතබ්බා, තතො පරඤ්ච සබ්බන්ති.

බිඬ්ඬාරතිගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

42. වාතුද්දිසොති කා උප්පත්ති? පුබ්බෙ කිර කස්සපස්ස හගවතො සාසනෙ පඤ්ච පච්චෙකබොධිසත්තා පබ්බජිත්වා විසති චස්සසභස්සාති ගතපච්චාගතචත්තං. පුරෙත්වා දෙවලොකෙ උප්පන්නා. තතො චචිත්වා තෙසං ඡෙට්ඨකො බාරාණසියං රාජා අහොසි, සෙසා පාකතිකරාජානො. තෙ චත්තාරොපි කම්මට්ඨානං උග්ගණ්හිත්වා, රජ්ජං පහාය පබ්බජිත්වා, අනුක්කමෙන පච්චෙකබුද්ධා හුත්වා නන්දමූලකපබ්බාරෙ වසන්තා එකදිවසං සමාපත්තිතො වුට්ඨාය වංසකළීරගාථාය. චුත්තනායෙනෙව අත්තතො කම්මඤ්ච සහායඤ්ච ආචජ්ජෙන්වා ඤත්වා බාරාණසිරඤ්ඤො උපායෙන ආරම්මණං දස්සෙතුං ඔකාසං ගවෙසන්ති. සො ච රාජා තික්ඛත්තුං රත්තියා උබ්බිජ්ජති, හීතො විස්සරං කරොති, මහාතලෙ ධාවති. පුරොහිතෙන කාලස්සෙව වුට්ඨාය සුඛසෙය්‍යාං පුච්ඡිතොපි “කුතො මෙ, ආචරිය, සුඛ”න්ති සබ්බං තං පචත්තිං ආරොචෙසි. පුරොහිතොපි “අයං රොගො න සක්කා යෙන කෙනචි උද්ධංචිරෙවනාදිනා හෙසජ්ජකම්මෙන විනෙතුං, මය්හං පන බාදනුපායො උප්පන්නො”ති චිත්තෙන්වා “රජ්ජහානිජීවත්තරායාදීනං පුබ්බනිමිත්තං එතං මහාරාජා”ති රාජානං

සුට්ඨතරං උබ්බෙජෙත්වා තස්ස වුපසමනත්ථං “එත්තකෙ ච එත්තකෙ ච හත්ථිඅස්සරථාදයො හිරඤ්ඤසුවණ්ණඤ්ච දක්ඛිණං දත්වා යඤ්ඤො යජිතබ්බො”ති තං යඤ්ඤයජනෙ සමාදපෙසි.

තතො පච්චෙකබුද්ධා අනෙකානි පාණසහස්සානි යඤ්ඤත්ථාය සම්පිණ්ඩියමානානි දිස්වා “එතස්මිං කම්මෙ කතෙ දුබ්බොධනෙයො හවිස්සති, හන්ද නං පටිකච්චෙව ගන්ත්වා පෙක්ඛාමා”ති වංසකලීරගාථායං වුත්තනයෙනෙව ආගන්ත්වා පිණ්ඩාය වරමානා රාජඨගණෙ පටිපාටියා අගමංසු. රාජා සිහපඤ්ජරෙ යිතො රාජඨගණං ඔලොකයමානො තෙ අද්දක්ඛි, සහ දස්සනෙනෙව වස්ස සිනෙහො උප්පජ්ජි. තතො තෙ පක්කොසාපෙත්වා ආකාසතලෙ පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදාපෙත්වා සක්කච්චං හොජෙත්වා කතහත්තකිච්චෙ “කෙ තුම්හෙ”ති පුච්ඡි. “මයං, මහාරාජ, වාතුද්දිසා නාමා”ති. “හන්තෙ, වාතුද්දිසාති ඉමස්ස කො අත්ථො”ති? “චතුසු දිසාසු කත්ථවි කුතොවි හයං වා චිත්තුත්තාසො වා අම්භාකං නත්ථි, මහාරාජා”ති. “හන්තෙ, තුම්භාකං තං හයං කිං කාරණා න හොති”ති? “මයඤ්චි, මහාරාජ, මෙත්තං භාවෙම, කරුණං භාවෙම, මුදිතං භාවෙම, උපෙක්ඛං භාවෙම, තෙන නො තං හයං න හොති”ති වත්වා උට්ඨායාසනා අත්තනො වසතිං අගමංසු.

තතො රාජා චිත්තෙසි “ඉමෙ සමණා මෙත්තාදිභාවනාය හයං න හොතීති හණන්ති, බ්‍රාහ්මණා පන අනෙකසහස්සපාණවධං වණ්ණයන්ති, කෙසං නු බො වචනං සච්ච”න්ති. අථස්ස එතදහොසි – “සමණා සුද්ධෙන අසුද්ධං ධොවන්ති, බ්‍රාහ්මණා පන අසුද්ධෙන අසුද්ධං. න ච සක්කා අසුද්ධෙන අසුද්ධං ධොවිතුං, පබ්බජිතානං එව වචනං සච්ච”න්ති. සො “සබ්බෙ සත්තා සුඛිතා හොන්තු”තිආදිනා නයෙන මෙත්තාදයො චත්තාරොපි බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙත්වා හිතඵරණචිත්තෙන අමච්චෙ ආණාපෙසි “සබ්බෙ පාණෙ මුඤ්චථ, සිතානි පානීයානි පිචන්තු, හරිතානි තිණානි බාදන්තු, සිතො ච නෙසං වාතො උපවායතු”ති. තෙ තථා අකංසු.

තතො රාජා “කලායාණමිත්තානං වචනෙනෙව පාපකම්මතො මුත්තොම්හී”ති තත්ථෙව නිසින්තො විපස්සින්වා පච්චෙකසම්බොධිං සච්ඡාකාසි. අමච්චෙහි ච හොජනවෙලායං “භුඤ්ජ, මහාරාජ, කාලො”ති වුත්තෙ “නාහං රාජා”ති පුරිමනයෙනෙව සබ්බං වත්වා ඉමං උදානබ්‍යාකරණගාථං අභාසි –

“වාතුද්දිසො අප්පටිසො ච හොති, සන්තුස්සමානො ඉතරීතරෙන;
පරිස්සයානං සහිතා අජම්හී, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකජ්ජො”ති.

තත්ථ වාතුද්දිසොති චතුසු දිසාසු යථාසුඛිභාරී, “එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති”තිආදිනා (දී. නි. 3.308; අ. නි. 4.125; වුළුති. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 128) වා නයෙන බ්‍රහ්මචිහාරභාවනාඵරිතා

චතස්සො දිසා අස්ස සන්තීතිපි වාතුද්දිසො. තාසු දිසාසු කත්ථවි සත්තෙ වා සඬ්ඛාරෙ වා භයෙන න පටිභඤ්ඤතීති අප්පටිසො. සන්තුස්සමානොති ද්වාදසවිධස්ස සන්තොසස්සවසෙන සන්තුස්සකො, ඉතරිතරෙනාති උච්චාවචෙන පච්චයෙන. පරිස්සයානං සහිතා අප්මිහීති එත්ථ පරිස්සයන්ති කායචිත්තානි, පරිභාපෙත්ති වා තෙසං සම්පත්තිං, තානි වා පටිච්ච සයන්තීති පරිස්සයා, බාහිරානං සීහබ්‍යග්ඝාදීනං අබ්භන්තරානඤ්ච කාමච්ඡන්දාදීනං කායචිත්තුපද්දවානං එතං අධිවචනං. තෙ පරිස්සයෙ අධිවාසනඛන්තියා ච විරියාදීහි ධම්මෙහි ච සහතීති පරිස්සයානං සහිතා. ථද්ධිභාවකරභයාභාවෙන අප්මිහී. කිං චුත්තං හොති? යථා තෙ චත්තාරො සමණා, එවං ඉතරිතරෙන පච්චයෙන සන්තුස්සමානො එත්ථ පටිපත්තිපද්ධියානෙ සන්තොසෙ ධීතො චතුසු දිසාසු මෙත්තාදිභාවනාය වාතුද්දිසො, සත්තසඬ්ඛාරෙසු පටිභනනභයාභාවෙන අප්පටිසො ච හොති. සො වාතුද්දිසත්තා චුත්තප්පකාරානං පරිස්සයානං සහිතා, අප්පටිසත්තා අප්මිහී ච හොතීති එවං පටිපත්තිගුණං දිස්වා යොනිසො පටිපජ්ජිත්වා පච්චෙකබ්බොධිං අධිගතොමිහීති. අථ වා තෙ සමණා විය සන්තුස්සමානො ඉතරිතරෙන චුත්තනයෙනෙව වාතුද්දිසො හොතීති ඤත්වා එවං වාතුද්දිසභාවං පත්ථයන්තො යොනිසො පටිපජ්ජිත්වා අධිගතොමිහී. තස්මා අඤ්ඤාපි ඊදිසං යානං පත්ථයමානො වාතුද්දිසතාය පරිස්සයානං සහිතා අප්පටිසතාය ච අප්මිහී හුත්වා එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පොති. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

වාතුද්දිසගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

43. දුස්සඬ්ඛානි කා උප්පත්ති? බාරාණසිරඤ්ඤො කිර අග්ගමහෙසී කාලමකාසී. තතො චිතිචත්තෙසු සොකදිවසෙසු එකං දිවසං අමච්චා “රාජුනං නාම තෙසු තෙසු කිච්චෙසු අග්ගමහෙසී අවස්සං ඉච්ඡිතබ්බා, සාධු, දෙවො, අඤ්ඤං දෙවිං ආනෙතු”ති යාචිංසු. රාජා “තෙන හි, භණෙ, ජානාථා”ති ආහ. තෙ පරියෙසන්තා සාමන්තරජ්ජෙ රාජා මතො. තස්ස දෙවී රජ්ජං අනුසාසති. සා ච ගබ්හිනී හොති. අමච්චා “අයං රඤ්ඤො අනුරූපා”ති ඤත්වා තං යාචිංසු. සා “ගබ්හිනී නාම මනුස්සානං අමනාපා හොති, සචෙ ආගමෙථ, යාව විජායාමි, එවං හොතු, නො චෙ, අඤ්ඤං පරියෙසථා”ති ආහ. තෙ රඤ්ඤොපි එතමත්ථං ආරොචෙසු. රාජා “ගබ්හිනීපි හොතු ආනෙථා”ති. තෙ ආනෙසු. රාජා තං අහිසිඤ්චිත්වා සබ්බං මහෙසීහොගං අදාසී. තස්සා පරිජනඤ්ච නානාවිධෙහි පණ්ණාකාරෙහි සඬ්ඛණ්හාති. සා කාලෙන පුත්තං විජායි. තම්පි රාජා අත්තනො ජාතපුත්තම්ච සබ්බිරියාපථෙසු අඬකෙ ච උරෙ ච කත්වා විහරති. තතො දෙවියා පරිජනො චිත්තෙසි “රාජා අතිවිය සඬ්ඛණ්හාති කුමාරං, අතිවිස්සාසනියානි රාජහදයානි, හන්ද නං පරිහෙදෙමා”ති.

තතො කුමාරං - “ත්වං, තාත, අම්භාකං රඤ්ඤො පුත්තො, න ඉමස්ස රඤ්ඤො, මා එත්ථ විස්සාසං ආපජ්ජී”ති ආහංසු. අථ කුමාරො “එහි පුත්තා”ති රඤ්ඤො වුවුවමානොපි හත්ථෙ ගහෙත්වා ආකඩ්ඪියමානොපි පුබ්බෙ විය රාජානං න අල්ලියති. රාජා “කිං එත”න්ති විමංසන්තො තං පචත්තිං ඤත්වා “අරෙ, එතෙ මයා එවං සඬගහිතාපි පටිකුලවුත්තිනො එවා”ති නිබ්බිජ්ජිත්වා රජ්ජං පභාය පබ්බජිතො. “රාජා පබ්බජිතො”ති අමච්චපරිජනාපි බහු පබ්බජිතා, “සපරිජනො රාජා පබ්බජිතො”ති මනුස්සා පණිතෙ පච්චයෙ උපනෙත්ති. රාජා පණිතෙ පච්චයෙ යථාවුඩ්ඪිං දාපෙති. තත්ථ යෙ සුන්දරං ලහන්ති, තෙ තුස්සන්ති. ඉතරෙ උජ්ඣායන්ති “මයං පරිවෙණසම්මජ්ජනාදිති සබ්බකිච්චාති කරොන්තා ලුඛන්තං ඡිණ්ණවත්ථඤ්ච ලභාමා”ති. සො තම්පි ඤත්වා “අරෙ, යථාවුඩ්ඪිං දියාමානෙපි නාම උජ්ඣායන්ති, අහො, අයං පරිසා දුස්සඬගහා”ති පත්තච්චරං ආදාය එකො අරඤ්ඤං පවිසිත්වා විපස්සනං ආරහිත්වා පච්චෙකබොධිං සච්ඡාකාසි. තත්ථ ආගතෙහි ච කම්මට්ඨානං පුච්ඡිතො ඉමං ගාථං අභාසි -

“දුස්සඬගහා පබ්බජිතාපි එකෙ, අථො ගහට්ඨා සරමාවසන්තා;
අප්පොස්සුක්කො පරපුත්තෙසු භුත්වා, එකො චරෙ
බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

සා අත්ථතො පාකටා එව. අයං පන යොජනා - දුස්සඬගහා පබ්බජිතාපි එකෙ, යෙ අසන්තොසාහිභූතා, තථාච්ඨා එව ච අථො ගහට්ඨා සරමාවසන්තා. එතමහං දුස්සඬගහභාවං ඡිගුච්ඡන්තො විපස්සනං ආරහිත්වා පච්චෙකබොධිං අධිගතොම්හිති. සෙසං පුරිමනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති.

දුස්සඬගහගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

44. ඔරොපයිත්වාති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර
වාතුමාසිකබ්බුග්ගදත්තො නාම රාජා ගිම්භානං පඨමෙ මාසෙ උය්‍යානං ගතො. තත්ථ රමණියෙ භූමිභාගෙ නීලසනපත්තසඤ්ජන්තං කොවිළාරරුක්ඛං දිස්වා “කොවිළාරමුලෙ මම සයනං පඤ්ඤාපෙඨා”ති වත්වා උය්‍යානෙ කිලිත්වා සායන්හසමයං තත්ථ සෙය්‍යං කප්පෙසි. පුන ගිම්භානං මජ්ඣමෙ මාසෙ උය්‍යානං ගතො. තදා කොවිළාරො පුජ්ඪිතො භොති, තදාපි තථෙව අකාසි. පුන ගිම්භානං පච්ඡිමෙ මාසෙ ගතො. තදා කොවිළාරො සඤ්ජින්නපත්තො සුක්ඛරුක්ඛො විය භොති. තදාපි සො අදිස්වාච තං රුක්ඛං පුබ්බපරිවයෙන තත්ථෙව සෙය්‍යං ආණාපෙසි. අමච්චා ජානන්තාපි “රඤ්ඤො ආණත්ත”න්ති හයෙන තත්ථ සයනං පඤ්ඤාපෙසු. සො උය්‍යානෙ කිලිත්වා සායන්හසමයං තත්ථ සෙය්‍යං කප්පෙන්නො තං රුක්ඛං දිස්වා “අරෙ, අයං පුබ්බෙ සඤ්ජින්නපත්තො මණිමයො විය අහිරුපදස්සනො අභොසි. තතො මණිවණ්ණසාධන්තරෙ ධ්වනිපවාලාච්ඡාදිකුරසදිසෙහි පුජ්ඪෙහි සස්සිරිකචාරුදස්සනො අභොසි.

මුත්තාදලසදිසවාලිකාකිණිණො වස්ස හෙට්ඨා භූමිභාගො ඛන්ධනා පමුත්තපුප්ඵසඤ්ජන්තො රත්තකම්බලසන්ථතො විය අහොසි. සො නාමජ්ජ සුක්ඛරුක්ඛො විය සාබ්බමත්තාවසෙසො යීතො. ‘අහො, ජරාය උපහතො කොවිළාරො’”ති වින්තෙත්වා “අනුපාදින්නම්පි තාව ජරා හඤ්ඤති, කිමඛිග පන උපාදින්න”න්ති අනිච්චසඤ්ඤං පටිලභි. තදනුසාරෙනෙව සබ්බසඬ්ඛාරෙ දුක්ඛතො අනත්තතො ච විපස්සන්තො “අහො චතාහම්පි සඤ්ජින්නපත්තො කොවිළාරො විය අපෙතගිහිඛ්ඛ්ඤ්ජන්තො හවෙය්‍ය”න්ති පත්ථයමානො අනුපුබ්බෙන තස්මිං සයනතලෙ දක්ඛිණෙන පස්සෙන නිපන්තොයෙව පච්චෙකඛොධං සච්ඡාකාසි. තතො ගමනකාලෙ අමච්චෙහි “කාලො ගන්තුං, මහාරාජා”ති චුත්තෙ “නාහං රාජා”තිආදීති චත්වා පුරිමනයෙනෙව ඉමං ගාථං අභාසි -

“ඔරොපයිත්වා ගිහිඛ්ඛ්ඤ්ජනානි, සඤ්ජින්නපත්තො යථා කොවිළාරො;
ඡේත්වාන වීරො ගිහිඛන්ධනානි, එකො චරෙ
බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ ඔරොපයිත්වාති අපනෙත්වා. ගිහිඛ්ඛ්ඤ්ජනානීති කෙසමස්සුඛදානවත්ථාලඬ්ඛාරමාලාගන්ධවිලෙපනඉත්ථිපුත්තදාසිදාසාදීනි. එතානි හි ගිහිභාවං ඛ්‍යඤ්ජයන්ති, තස්මා “ගිහිඛ්ඛ්ඤ්ජනානී”ති වුවචන්ති. සඤ්ජින්නපත්තොති පතිතපත්තො. ඡේත්වානාති මග්ගඤ්ඤාණෙන ඡින්නදිත්වා. වීරොති මග්ගවීරියසමන්තාගතො. ගිහිඛන්ධනානීති කාමඛන්ධනානි. කාමා හි ගිහීනං ඛන්ධනානි. අයං තාව පදත්ථො.

අයං පන අධිජ්ජායො - “අහො චතාහම්පි ඔරොපයිත්වා ගිහිඛ්ඛ්ඤ්ජනානි සඤ්ජින්නපත්තො යථා කොවිළාරො හවෙය්‍ය”න්ති එවඤ්ඤි වින්තයමානො විපස්සනං ආරහිත්වා පච්චෙකඛොධං අධිගතොමහීති. සෙසං පුරිමනයෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති.

කොවිළාරගාථාවණිණනා සමත්තා. පඨමො වග්ගො නිට්ඨිතො.

45-46. සචෙ ලභෙථාති කා උජ්ජන්ති? පුබ්බෙ කිර කස්සපස්ස හගවතො සාසනෙ ද්වෙ පච්චෙකඛොධසත්තා පබ්බජිත්වා වීසති වස්සසහස්සාති ගතපච්චාගතවත්තං පුරෙත්වා දෙවලොකෙ උජ්ජන්තා. තතො චචිත්වා තෙසං ඡෙට්ඨකො ඛාරාණසිරඤ්ඤො පුත්තො අහොසි, කනිට්ඨො පුරොහිතස්ස පුත්තො අහොසි. තෙ එකදිවසංයෙව පටිසන්ධිං ගහෙත්වා එකදිවසමෙව මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමිත්වා සහපංසුකිලිතසභායකා අහෙසුං. පුරොහිතපුත්තො පඤ්ඤවා අහොසි. සො රාජපුත්තං ආහ - “සම්ම, ත්වං පිතුතො අච්චයෙන රජ්ජං ලභිස්සසි, අහං පුරොහිතට්ඨානං, සුසික්ඛිතෙන ච සුඛං රජ්ජං අනුසාසිතුං සක්කා, එහි සිජ්ජං උග්ගහෙස්සාමා”ති. තතො උභොපි පුබ්බොපචිතකම්මා හුත්වා ගාමනිගමාදීසු හික්ඛං වරමානා

පච්චන්තජනපදගාමං ගතා. තඤ්ච ගාමං පච්චෙකබුද්ධා භික්ඛාචාරවෙලාය පවිසන්ති. අථ මනුස්සා පච්චෙකබුද්ධො දිස්වා උස්සාහජාතා ආසනානි පඤ්ඤාපෙත්ති, පණිතං බාදනීයං භොජනීයං උපනාමෙත්ති, මානෙත්ති, පුපෙත්ති. තෙසං එතදභොසි - “අම්හෙහි සදිසා උච්චාකුලිකා නාම නත්ථී, අථ ච පනිමෙ මනුස්සා යදි ඉච්ඡන්ති, අම්භාකං භික්ඛං දෙන්ති, යදි ච නිච්ඡන්ති, න දෙන්ති, ඉමෙසං පන පබ්බජිතානං එවරුපං සක්කාරං කරොන්ති, අද්ධා එතෙ කිඤ්චි සිජ්ජං ජානන්ති, හන්ද තෙසං සන්තිකෙ සිජ්ජං උග්ගණ්හාමා”ති.

තෙ මනුස්සෙසු පටික්කන්තෙසු ඔකාසං ලභිත්වා “යං, හන්තෙ, තුම්හෙ සිජ්ජං ජානාථ, තං අම්හෙහි සික්ඛාපෙථා”ති යාචිංසු. පච්චෙකබුද්ධා “න සක්කා අපබ්බජිතෙන සික්ඛිතු”න්ති ආහංසු. තෙ පබ්බජ්ජං යාචිත්වා පබ්බජිංසු. තතො තෙසං පච්චෙකබුද්ධා “එවං වො නිවාසෙතබ්බං, එවං පාරුපිතබ්බං”න්තිආදිනා නයෙන ආභිසමාචාරිකං ආචික්ඛිත්වා “ඉමස්ස සිජ්ජස්ස එකිභාවාහිරති නිජ්ජන්ති, තස්මා එකෙනෙව නිසිදිතබ්බං, එකෙන වඩ්ඤ්ඤිතබ්බං, ධාතබ්බං, සයිතබ්බං”න්ති පාටියෙක්කං පණ්ණසාලමදංසු. තතො තෙ අත්තනො අත්තනො පණ්ණසාලං පවිසිත්වා නිසිදිංසු. පුරොහිතපුත්තො නිසින්නකාලතො පභුති චිත්තසමාධානං ලද්ධා ඤානං ලභී. රාජපුත්තො මුහුත්තෙනෙව උක්කණ්ඨිතො තස්ස සන්තිකං ආගතො. සො තං දිස්වා “කිං, සම්මා”ති පුච්ඡි. “උක්කණ්ඨිතොම්හි”ති ආහ. “තෙන හි ඉධ නිසිදා”ති. සො තත්ථ මුහුත්තං නිසිදිත්වා ආහ - “ඉමස්ස කිර, සම්ම, සිජ්ජස්ස එකිභාවාහිරති නිජ්ජන්ති”ති පුරොහිතපුත්තො “එවං, සම්ම, තෙන හි ත්වං අත්තනො නිසින්නොකාසං එව ගච්ඡ, උග්ගහෙස්සාමි ඉමස්ස සිජ්ජස්ස නිජ්ජන්ති”න්ති ආහ. සො ගන්ත්වා පුනපි මුහුත්තෙනෙව උක්කණ්ඨිතො පුරිමනායෙනෙව තික්ඛන්තුං ආගතො.

තතො නං පුරොහිතපුත්තො තට්ඨ උය්‍යාපෙත්වා තස්මිං ගතෙ චිත්තෙහි “අයං අත්තනො ච කම්මං භාපෙති, මම ච ඉධාහික්ඛණං ආගච්ඡන්තො”ති. සො පණ්ණසාලතො නික්ඛම්ම අරඤ්ඤං පට්ඨංයො. ඉතරො අත්තනො පණ්ණසාලායෙව නිසින්නො පුනපි මුහුත්තෙනෙව උක්කණ්ඨිතො හුත්වා තස්ස පණ්ණසාලං ආගන්ත්වා ඉතො චිතො ච මග්ගන්තොපි තං අදිස්වා චිත්තෙහි - “යො ගහට්ඨකාලෙ පණ්ණාකාරම්පි ආදාය ආගතො මං දට්ඨුං න ලහති, සො නාම මයි ආගතෙ දස්සනම්පි අදාතුකාමො පක්කාමි, අහො, රෙ චිත්ත, න ලජ්ජසි, යං මං චතුක්ඛන්තුං ඉධානෙහි, සොදානි තෙ වසෙ න වත්තිස්සාමි, අඤ්ඤදත්ථු තංයෙව මම වසෙ වත්තාපෙස්සාමි”ති අත්තනො සෙනාසනං පවිසිත්වා විපස්සනං ආරහිත්වා පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකත්වා ආකාසෙන නන්දමූලකපබ්භාරං අගමාසි. ඉතරොපි අරඤ්ඤං පවිසිත්වා විපස්සනං ආරහිත්වා පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකත්වා තත්ථට්ඨ අගමාසි. තෙ උභොපි මනොසිලාතලෙ නිසිදිත්වා පාටියෙක්කං පාටියෙක්කං ඉමා උදානගාථායො අභාසිංසු -

“සචෙ ලහෙථ නිපකං සභායං, සද්ධිං වරං සාධුවිහාරි ධීරං;
අභිභූයා සබ්බානි පරිස්සයානි, වරෙයා තෙනත්තමනො සතීමා.

“නො චෙ ලහෙථ නිපකං සභායං, සද්ධිං වරං සාධුවිහාරි ධීරං;
රාජාව රට්ඨං විජිතං පභාය, එකො වරෙ මාතඨගරඤ්ඤෙව
නාගො”ති.

තත්ථ නිපකන්ති පකතිනිපුණං පණ්ඩිතං කසිණපරිකම්මාදීසු කුසලං.
සාධුවිහාරින්ති අප්පනාවිහාරෙන් වා උපවාරෙන් වා සමන්තාගතං. ධීරන්ති
ධිතිසම්පන්නං. තත්ථ නිපකත්තෙන ධිතිසම්පදා චුත්තා. ඉධ පන
ධිතිසම්පන්නමෙවාති අත්ථො. ධිති නාම අසිලිපරක්කමතා, “කාමං තචො
ච න්හාරු වා”ති (ම. නි. 2.184; අ. නි. 2.5; මහානි. 196) එවං
පවත්තවීරියස්සෙන අධිවචනං. අපිච ධිකතපාපොතිපි ධීරො. රාජාව රට්ඨං
විජිතං පභායානි යථා පටිරාජා “විජිතං රට්ඨං අනත්ථාවහ”න්ති ඤාත්වා
රජ්ජං පභාය එකො වරති, එවං බාලසභායං පභාය එකො වරෙ. අථ වා
රාජාව රට්ඨන්ති යථා සුතසොමො රාජා විජිතං රට්ඨං පභාය එකො වරි, යථා
ච මහාජනකො, එවං එකො වරෙති අයම්පි තස්සත්ථො. සෙසං
චුත්තානුසාරෙන් සක්කා ජානිතුන්ති න විත්ථාරිතන්ති.

සභායගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

47. අද්ධා පසංසාමාති ඉමිස්සා ගාථාය යාව ආකාසතලෙ
පඤ්ඤත්තාසනෙ පච්චෙකබුද්ධානං නිසජ්ජා, තාව වාතුද්දිසගාථාය
උප්පත්තිසදිසා එව උප්පත්ති. අයං පන විසෙසො – යථා සො රාජා රත්තියා
තික්ඛත්තුං උබ්බිජ්ජි, න තථා අයං, නෙවස්ස යඤ්ඤො පච්චුපට්ඨිතො
අහොසි. සො ආකාසතලෙ පඤ්ඤත්තෙසු ආසනෙසු පච්චෙකබුද්ධො
නිසිදාපෙත්වා “කෙ තුම්භෙ”ති පුච්ඡි. “මයං, මහාරාජ, අනවජ්ජහොජිනො
නාමා”ති. “හත්තෙ, ‘අනවජ්ජහොජිනො’ති ඉමස්ස කො අත්ථො”ති?
“සුන්දරං වා අසුන්දරං වා ලද්ධා නිබ්බිකාරා භුඤ්ජාම, මහාරාජා”ති. තං
සුත්වා රඤ්ඤො එතදහොසි “යංනුනාහං ඉමෙ උපපරික්ඛෙයාං එදිසා වා
නො වා”ති. තං දිවසං කණාජකෙන බිලඬගදුතියෙන පරිච්ඡි. පච්චෙකබුද්ධා
අමතං භුඤ්ජන්තා විය නිබ්බිකාරා භුඤ්ජිංසු. රාජා “හොන්ති නාම එකදිවසං
පටිඤ්ඤාතත්තා නිබ්බිකාරා, ස්වෙ ජානිස්සාමි”ති ස්වාතනායපි නිමන්තෙසි.
තතො දුතියදිවසෙපි තථෙවාකාසි. තෙපි තථෙව පරිභුඤ්ජිංසු. අථ රාජා
“ඉදානි සුන්දරං දත්වා වීමංසිස්සාමි”ති පුනපි නිමන්තෙත්වා, ද්වෙ දිවසෙ
මහාසක්කාරං කත්වා, පණිතෙන අතිවිචිත්තො බාදනියෙන හොජනියෙන
පරිච්ඡි. තෙපි තථෙව නිබ්බිකාරා භුඤ්ජිත්වා රඤ්ඤො මඬගලං වත්වා
පක්කම්ඃසු. රාජා අවිරපක්කත්තෙසු තෙසු “අනවජ්ජහොජිනොව එතෙ
සමණා, අහො වතාහම්පි අනවජ්ජහොජි හවෙයා”න්ති වින්තෙත්වා
මහාරජ්ජං පභාය පබ්බජ්ජං සමාදාය විපස්සනං ආරභිත්වා, පච්චෙකබුද්ධො

හුත්වා, මඤ්ජුසකරුක්ඛමුලෙ පච්චෙකබුද්ධානං මජ්ඣෙ අත්තනො ආරම්මණං විභාවෙන්තො ඉමං ගාථං අභාසි -

“අද්ධා පසංසාම සභායසම්පදං, සෙට්ඨා සමා සෙවිතඛ්ඛා සභායා;
එතෙ අලද්ධා අනවජ්ජහොජී, එකො චරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො”ති.

සා පදත්ථතො උත්තානා එව. කෙවලං පන සභායසම්පදන්ති එත්ථ අසෙබ්බෙහි සීලාදික්ඛන්ධෙහි සම්පන්නා සභායා එව සභායසම්පදාති වෙදිතඛ්ඛා. අයං පනෙත්ථ යොජනා - යායං වුත්තා සභායසම්පදා, තං සභායසම්පදං අද්ධා පසංසාම, එකංසෙනෙව ටොමෙමාති වුත්තං හොති. කථං? සෙට්ඨා සමා සෙවිතඛ්ඛා සභායාති. කස්මා? අත්තනො හි සීලාදීහි සෙට්ඨෙ සෙවමානස්ස සීලාදයො ධම්මා අනුප්පන්නා උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා වුද්ධිං විරුල්භිං වෙපුල්ලං පාපුණන්ති. සමෙ සෙවමානස්ස අඤ්ඤමඤ්ඤං සමධාරණෙන කුක්කුච්චස්ස විනොදනෙන ච ලද්ධා න පරිභායන්ති. එතෙ පන සභායකෙ සෙට්ඨෙ ච සමෙ ච අලද්ධා කුහනාදිම්ච්ඡාජීවං වජ්ජෙත්වා ධම්මෙන සමෙන උප්පන්නං හොජනං භුඤ්ජන්තො තත්ථ ච පටිඝානුනයං අනුප්පාදෙන්තො අනවජ්ජහොජී හුත්වා අත්ථකාමො කුලපුත්තො එකො චරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො. අහම්පි හි එවං චරන්තො ඉමං සම්පන්නිං අධිගතොම්හිති.

අනවජ්ජහොජීගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

48. දිස්වා සුවණ්ණස්සාති කා උප්පත්ති? අඤ්ඤතරො බාරාණසිරාජා ගිම්හසමයෙ දිවාසෙය්‍යං උපගතො. සන්තිකෙ වස්ස වණ්ණදාසී ගොසිතවන්දනං පිසති. තස්සා එකබාහායං එකං සුවණ්ණවලයං, එකබාහායං ද්වෙ, තානි සඤ්චිට්ඨන්ති ඉතරං න සඤ්චිට්ඨති. රාජා තං දිස්වා “එවමෙව ගණවාසෙ සඤ්චිට්ඨනා, එකවාසෙ අසඤ්චිට්ඨනා”ති පුනප්පුනං තං දාසිං ඔලොකයමානො වින්තෙසි. තෙන ච සමයෙන සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිතා දෙවී තං බ්‍රිජයන්ති යිතා හොති. සා “වණ්ණදාසියා පටිබද්ධවිත්තො මඤ්ඤෙ රාජා”ති වින්තෙත්වා තං දාසිං උට්ඨාපෙත්වා සයමෙව පිසිතුමාරද්ධා. තස්සා උභොසු බාහාසු අනෙකෙ සුවණ්ණවලයා, තෙ සඤ්චිට්ඨන්තා මහාසද්දං ජනයිංසු. රාජා සුට්ඨතරං නිබ්බින්නො දක්ඛිණෙන පස්සෙන නිපන්නොයෙව විපස්සනං ආරභිත්වා පච්චෙකබොධිං සච්ඡාකාසි. තං අනුත්තරෙන සුබ්බෙන සුබ්බිතං නිපන්නං වන්දනහත්ථා දෙවී උපසඤ්ඤාමිත්වා “ආලිම්පාමි, මහාරාජා”ති ආහ. රාජා - “අපෙහි, මා ආලිම්පාහි”ති ආහ. සා “කිස්ස, මහාරාජා”ති ආහ. සො “නාහං රාජා”ති. එවමෙනෙසං තං කථාසල්ලාපං සුත්වා අමච්චා උපසඤ්ඤාමිංසු. තෙහිපි මහාරාජවාදෙන ආලපිතො “නාහං, හණ, රාජා”ති ආහ. සෙසං පඨමගාථාය වුත්තසදිසමෙව.

අයං පන ගාථාවණ්ණනා - දිස්වානි ඔලොකෙන්වා. සුවණ්ණස්සානි කඤ්චනස්ස “වලයානී”ති පාඨසෙසො. සාවසෙසපාඨො හි අයං අත්ථො. පහස්සරානීති පහාසනසීලානි, පුත්තිමන්තානීති වුත්තං හොති. සෙසං උත්තානත්ථමෙව. අයං පන යොජනා - දිස්වා භූජස්මිං. සුවණ්ණස්ස වලයානි “ගණවාසෙ සති සඬ්ඝට්ටනා, එකවාසෙ අසඬ්ඝට්ටනා”ති එවං වින්තෙන්තො විපස්සනං ආරහිත්වා පච්චෙකබොධිං අධිගතොමිහීති. සෙසං වුත්තනයමෙවාති.

සුවණ්ණවලයගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

49. එවං දුතියෙනාති කා උප්පත්ති? අඤ්ඤාතරො බාරාණසිරාජා දහරොව පබ්බජිතුකාමො අමච්චෙ ආණාපෙසි “දෙවිං ගහෙන්වා රජ්ජං පරිහරථ, අහං පබ්බජිස්සාමී”ති. අමච්චා “න, මහාරාජ, අරාජකං රජ්ජං අම්මහෙහි සක්කා රක්ඛිතුං, සාමන්තරාජානො ආගම්ම විලුම්පිස්සන්ති, යාව එකපුත්තොපි උප්පජ්ජති, තාව ආගමෙහී”ති සඤ්ඤාපෙසුං. මුදුවිත්තො රාජා අධිවාසෙසි. අථ දෙවී ගබ්භං ගණ්හී. රාජා පුනපි තෙ ආණාපෙසි - “දෙවී ගබ්හිනී, පුත්තං ජාතං රජ්ජෙ අහිසිඤ්චිත්වා රජ්ජං පරිහරථ, අහං පබ්බජිස්සාමී”ති. අමච්චා “දුජ්ජානං, මහාරාජ, එතං දෙවී පුත්තං වා විජායිස්සති ධිතරං වා, විජායනකාලං තාව ආගමෙහී”ති පුනපි සඤ්ඤාපෙසුං. අථ සා පුත්තං විජායි. තදාපි රාජා තථෙව අමච්චෙ ආණාපෙසි. අමච්චා පුනපි රාජානං “ආගමෙහි, මහාරාජ, යාව, පට්ඨලො හොති”ති බහුහි කාරණෙහි සඤ්ඤාපෙසුං. තතො කුමාරො පට්ඨලෙ ජාතෙ අමච්චෙ සන්නිපාතාපෙන්වා “පට්ඨලො අයං, තං රජ්ජෙ අහිසිඤ්චිත්වා පට්ඨජ්ජමා”ති අමච්චානං ඔකාසං අදත්වා අන්තරාපණා කාසායවත්ථාදයො සබ්බපරික්ඛාරො ආහරාපෙන්වා අන්තෙපුරෙ එව පබ්බජිත්වා මහාජනකො විය නික්ඛමී. සබ්බපරිජනො නානජ්ජකාරකං පරිදෙවමානො රාජානං අනුබන්ධි.

රාජා යාව අත්තනො රජ්ජසීමා, තාව ගන්ත්වා කත්තරදණ්ඨෙන ලෙඛං කත්වා “අයං ලෙඛා නාතික්කමිතබ්බා”ති ආහ. මහාජනො ලෙඛාය සීසං කත්වා, භූමියං නිපන්තො පරිදෙවමානො “තුය්හං දානි, තාත, රඤ්ඤො ආණා, කිං කරිස්සති”ති කුමාරං ලෙඛං අතික්කමාපෙසි. කුමාරො “තාත, තාතා”ති ධාවිත්වා රාජානං සම්පාපුණි. රාජා කුමාරං දිස්වා “එතං මහාජනං පරිහරන්තො රජ්ජං කාරෙසිං, කිං දානි එකං දාරකං පරිහරිතුං න සක්ඛිස්ස”න්ති කුමාරං ගහෙන්වා අරඤ්ඤං පට්ඨයො, තත්ථ පුබ්බපච්චෙකබුද්ධෙහි වසිතපණ්ණසාලං දිස්වා වාසං කප්පෙසි සද්ධිං පුත්තෙන. තතො කුමාරො වරසයනාදීසු කතපරිවයො තිණසන්ථාරකෙ වා රජ්ජමඤ්චකෙ වා සයමානො රොදති. සීතවාතාදීහි පුට්ඨො සමානො “සීතං, තාත, උණ්හං, තාත, මක්ඛිකා, තාත, බාදන්ති, ජාතොමිහී, තාත, පිපාසිතොමිහී, තාතා”ති වදති. රාජා තං සඤ්ඤාපෙන්තොයෙව රත්ති.

විනිනාමෙති. දිවාපිස්ස පිණ්ඩාය වරින්වා හත්තං උපනාමෙති, තං හොති මිස්සකහත්තං කඬුවරකමුග්ගාදිබ්බලං. කුමාරො අවිජාදෙන්තම්පි තං ජිසවිජාවසෙන භුඤ්ජමානො කතිපාහෙනෙව උණ්හෙ යපිතපදුමං විය මිලායි. පච්චෙකබොධිසත්තො පන පටිසඬ්ඛානබලෙන නිබ්බිකාරොයෙව භුඤ්ජති.

තතො සො කුමාරං සඤ්ඤාපෙන්නො ආහ - “නගරස්මිං, තාත, පණ්ණාහාරො ලබ්භති, තත්ථ ගච්ඡාමා”ති. කුමාරො “ආම, තාතා”ති ආහ. තතො නං පුරක්ඛත්වා ආගතමග්ගෙනෙව නිවත්ති. කුමාරමාතාපි දෙවී “න දානි රාජා කුමාරං ගහෙත්වා අරඤ්ඤෙ විරං වසිස්සති, කතිපාහෙනෙව නිවත්තිස්සති”ති වින්තෙත්වා රඤ්ඤො කත්තරදණ්ඨෙන ලිඛිතට්ඨානෙයෙව වතිං කාරාපෙත්වා වාසං කප්පෙසි. තතො රාජා තස්සා වතියා අවිදුරෙ යත්වා “එත්ථ තෙ, තාත, මාතා නිසින්තා, ගච්ඡාහී”ති පෙසෙසි. යාව ච සො තං යානං පාපුණාති, තාව උදික්ඛන්නො අට්ඨාසී “මා හෙව නං කොචි විහෙයෙය්‍යා”ති. කුමාරො මාතු සන්තිකං ධාවන්නො අගමාසී. ආරක්ඛකපුරිසා ච නං දිස්වා දෙවියා ආරොවෙසුං. දෙවී විසතිනාටකිත්ථිසහස්සපරිවුතා ගන්ත්වා පටිග්ගහෙසී, රඤ්ඤො ච පවත්තිං පුච්ඡී. අථ “පච්ඡතො ආගච්ඡති”ති සුත්වා මනුස්සෙ පෙසෙසි. රාජාපි තාවදෙව සකච්ඡතිං අගමාසී. මනුස්සා රාජානං අදිස්වා නිවත්තිංසු. තතො දෙවී නිරාසාව හුත්වා, පුත්තං ගහෙත්වා, නගරං ගන්ත්වා, තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චී. රාජාපි අත්තතො වසතිං පත්වා, තත්ථ නිසින්තො විපස්සිත්වා, පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකත්වා, මඤ්ජුසකරුක්ඛමුලෙ පච්චෙකබුද්ධානං මජ්ඣෙ ඉමං උදානගාථං අභාසී -

“එවං දුතියෙන සහ මමස්ස, වාචාහිලාපො අභිසජ්ජනා වා;
එතං භයං ආයතිං පෙක්ඛමානො, එකො වරෙ
බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

සා පදත්ථතො උත්තානා එව. අයං පනෙත්ථ අධිජ්ජායො - ය්වායං එතෙන දුතියෙන කුමාරෙන සීතුණ්හාදීනි නිවෙදෙන්තෙන සහවාසෙන තං සඤ්ඤාපෙත්තස්ස මම වාචාහිලාපො, තස්මිං සිනෙහවසෙන අභිසජ්ජනා ච ජාතා, සථෙ අහං ඉමං න පරිච්චජාමි, තතො ආයතිම්පි හෙස්සති යථෙව ඉදානි; එවං දුතියෙන සහ මමස්ස වාචාහිලාපො අභිසජ්ජනා වා. උභයම්පි චෙතං අන්තරායකරං විසෙසාධිගමස්සාති එතං භයං ආයතිං පෙක්ඛමානො තං ඡඬ්ඨෙත්වා යොනියො පටිපජ්ජිත්වා පච්චෙකබොධිං අධිගතොමහීති. සෙසං වුත්තනයමෙවාති.

ආයතිභයගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

50. කාමා හි චිත්‍රාති කා උජ්ජත්ති? බාරාණසියං කිර සෙට්ඨිපුත්තො දහරොව සෙට්ඨිට්ඨානං ලභී. තස්ස තිණ්ණං උතුනං තයො පාසාදා හොන්ති.

සො තත්ථ සබ්බසම්පත්තීහි දෙවකුමාරො විය පරිවාරෙති. සො දහරොව සමානො “පබ්බජ්ජසාමී”ති මාතෘපිතරො යාචි. තෙ නං වාරෙන්නි. සො තථෙව නිබන්ධති. පුතපි නං මාතෘපිතරො “ත්වං, තාත, සුබ්බමාලො, දුක්කරා පබ්බජ්ජා, බුරුධාරාය උපරි වඩ්ඤ්ඤාසදිසා”ති නානාජපකාරෙහි වාරෙන්නි. සො තථෙව නිබන්ධති. තෙ චින්තෙසුං “සවායං පබ්බජති, අම්භාකං දොමනස්සං හොති. සථෙ නං නිවාරෙම, එතස්ස දොමනස්සං හොති. අපිච අම්භාකං දොමනස්සං හොතු, මා ච එතස්සා”ති අනුජානිංසු. තතො සො සබ්බපරිජනං පරිදෙවමානං අනාදියිත්වා ඉසිපතනං ගත්ත්වා පච්චෙකබුද්ධානං සන්තිකෙ පබ්බජි. තස්ස උළාරසෙනාසනං න පාපුණාති, මඤ්චකෙ තට්ටිකං පත්ථරිත්වා සයි. සො වරසයනෙ කතපරිවයො සබ්බරත්ති. අතිදුක්ඛිතො අහොසි. පහාතෙපි සරීරපරිකම්මං කත්වා, පත්තචීවරමාදාය පච්චෙකබුද්ධෙහි සද්ධිං පිණ්ඩාය පාවිසි. තත්ථ වුඩ්ඪා අග්ගාසනඤ්ච අග්ගපිණ්ඩඤ්ච ලහන්ති, නවකා යංකිඤ්චිදෙව ආසනං ලුබ්භොජනඤ්ච. සො තෙන ලුබ්භොජනෙනාපි අතිදුක්ඛිතො අහොසි. සො කතිපාහංයෙව කිසො දුබ්බණ්ණො හුත්වා නිබ්බිජ්ජී යථා තං අපරිපාකගතෙ සමණධම්මෙ. තතො මාතෘපිතූනං දූතං පෙසෙත්වා උජ්ජබ්බජී. සො කතිපාහංයෙව බලං ගහෙත්වා පුතපි පබ්බජ්ජකාමො අහොසි. තතො තෙනෙව කමෙන පබ්බජ්ජත්වා පුතපි උජ්ජබ්බජ්ජත්වා තතියවාරෙ පබ්බජ්ජත්වා සම්මා පටිපන්නො පච්චෙකසම්බොධිං සච්ඡිකත්වා ඉමං උදානගාථං වත්වා පුත පච්චෙකබුද්ධානං මජ්ඣෙ ඉමමෙව බ්‍යාකරණගාථං අහාසි -

“කාමා හි චිත්‍රා මධුරා මනෝරමා, විරූපරූපෙන මථෙන්නි චිත්තං;
ආදීනවං කාමගුණෙසු දිස්වා, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකජ්ජො”ති.

තත්ථ කාමාති ද්වෙ කාමා වත්ථුකාමා ච කිලෙසකාමා ව. තත්ථ වත්ථුකාමා මනාපියරූපාදයො ධම්මා, කිලෙසකාමා ඡන්දාදයො සබ්බෙපි රාගජ්ජහෙදා. ඉධ පන වත්ථුකාමා අධිජ්ජෙතා. රූපාදිඅනෙකජ්ජකාරවසෙන චිත්‍රා. ලොකස්සාදවසෙන මධුරා. බාලපුපුජ්ජනානං මනං රමෙන්නිති මනෝරමා. විරූපරූපෙනාති විරූපෙන රූපෙන, අනෙකච්චෙධන සභාවෙනාති වුත්තං හොති. තෙ හි රූපාදිවසෙන චිත්‍රා, රූපාදිසුපි නිලාදිවසෙන විචිධරූපා. එවං තෙන විරූපරූපෙන තථා තථා අස්සාදං දස්සෙත්වා මථෙන්නි චිත්තං පබ්බජ්ජාය අභිරමිතුං න දෙන්තීති. සෙසමෙත්ථ පාකටමෙව. නිගමනම්පි ද්විහි තිහි වා පදෙහි යොජෙත්වා පුරිමගාථාසු වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති.

කාමගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

51. ඊතී වාති කා උජ්ජත්ති? බාරාණසියං කිර රඤ්ඤො ගණ්ඨො උදපාදි. බාළ්භා වෙදනා වත්තන්ති. වෙජ්ජා “සත්ථකම්මෙන විනා ඵාසු න හොතී”ති භණන්ති. රාජා තෙසං අභයං දත්වා සත්ථකම්මං කාරාපෙසි. තෙ ඵාලෙත්වා, පුබ්බලොහිතං නිහරිත්වා, නිබ්බෙදනං කත්වා, වණං පට්ටෙන බන්ධිංසු,

ආහාරාවාලෙසු ව නං සම්මා ඔවදිංසු. රාජා ලුබ්භොජනෙන කිසසරීරො අහොසි, ගණ්ඨො වස්ස මිලායි. සො ඵාසුකසඤ්ඤී හුත්වා සිනිද්ධාහාරං භුඤ්ථී. තෙන ව සඤ්ජාතබලො විසයෙ පටිසෙවි. තස්ස ගණ්ඨො පුන පුරිමසභාවමෙව සම්පාපුණි. එවං යාව තික්ඛත්තුං සත්ථකම්මං කාරාපෙත්වා, වෙජ්ජෙහි පරිවජ්ජිතො නිබ්බජ්ජිත්වා, රජ්ජං පභාය පබ්බජිත්වා, අරඤ්ඤං පවිසිත්වා, විපස්සනං ආරභිත්වා, සත්තහි වස්සෙහි පවිචෙකබොධිං සච්ඡිකත්වා, ඉමං උදානගාථං භාසිත්වා නන්දමූලකපබ්භාරං අගමාසි.

“ඊතී ව ගණ්ඨො ව උපද්දවො ව, රොගො ව සල්ලඤ්ච භයඤ්ච මෙතං;

එතං භයං කාමගුණෙසු දිස්වා, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ එතීති ඊතී, ආගන්තුකානං අකුසලභාගියානං බ්‍යසනහෙතුනං එතං අධිවචනං. තස්මා කාමගුණාපි එතෙ අනෙකබ්‍යසනාවහට්ඨයෙන දළ්භසන්තිපාතට්ඨයෙන ව ඊතී. ගණ්ඨොපි අසුචිං පග්ගරති, උද්ධුමාතපරිපක්කපරිහින්තො හොති. තස්මා එතෙ කිලෙසාසුචිපග්ගරණතො උප්පාදපරාහඩ්ගෙහි උද්ධුමාතපරිපක්කපරිහින්තභාවතො ව ගණ්ඨො. උපද්දවතීති උපද්දවො; අනත්ථං ජනෙත්තො අභිභවති; අප්පකොත්ථරතීති අත්ථො, රාජදණ්ඩාදීනමෙතං අධිවචනං. තස්මා කාමගුණාපෙතෙ අවිදිතනිබ්බානත්ථාවහහෙතුතාය සබ්බුපද්දවචත්ථුතාය ව උපද්දවො. යස්මා පනෙතෙ කිලෙසාතුරභාවං ජනෙත්තා සීලසඩ්ධාතමාරොග්‍යං, ලොලුප්පං වා උප්පාදෙත්තා පාකතිකමෙව ආරොග්‍යං විලුම්පන්ති, තස්මා ඉමිනා ආරොග්‍යවිලුම්පනට්ඨයෙනෙව රොගො. අබ්භන්තරමනුප්පවිට්ඨට්ඨයෙන පන අන්තොතුදකට්ඨයෙන දුන්නිහරණීයට්ඨයෙන ව සල්ලං. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකභයාවහනතො භයං. මෙ එතන්ති මෙතං. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨමෙව. නිගමනං චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති.

ඊතිගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

52. සිතඤ්චාති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර සිතාලුකබ්‍රහ්මදත්තො නාම රාජා අහොසි. සො පබ්බජිත්වා අරඤ්ඤකුට්ඨකාය විහරති. තස්මිඤ්ච පදෙසෙ සිතෙ සිතං, උණ්ඨෙ උණ්ඨමෙව ව හොති අබ්භොකාසත්තා පදෙසස්ස. ගොවරගාමෙ හික්ඛා යාවදත්ථාය න ලබ්භති. පිවනකපානීයම්පි දුල්ලහං, වාතාතපධංසසරීසපාපි බාධෙත්ති. තස්ස එතදහොසි – “ඉතො අධිසියොජනමත්තෙ සම්පන්නො පදෙසො, තත්ථ සබ්බෙපි එතෙ පරිස්සයා නත්ථී. යංනුනාහං තත්ථ ගව්ජෙය්‍යං; ඵාසුකං විහරන්තෙන සක්කා විසෙසං අධිගන්තු”න්ති. තස්ස පුන අහොසි – “පබ්බජිතා නාම න පච්චයවසිකා හොන්ති, එවරුපඤ්ච විත්තං වසෙ වත්තෙන්ති, න විත්තස්ස වසෙ වත්තෙන්ති, නාහං ගම්ස්සාමී”ති පච්චවෙක්ඛිත්වා න අගමාසි. එවං

යාවතනියකං උප්පන්නවිත්තං පච්චවෙක්ඛිත්වා නිවත්තෙසි. තතො තත්ථෙව සත්ත වස්සානි වසිත්වා, සම්මා පටිපජ්ජමානො පච්චෙකසම්බොධිං සච්ඡිකත්වා, ඉමං උදානගාථං භාසිත්වා නන්දමූලකපබ්භාරං අගමාසි.

“සීතඤ්ච උණ්භඤ්ච බුද්ධං පිපාසං, වාතාතපෙ ඩංසසරීසපෙ ව;
සබ්බානිපෙතානි අභිසම්භවිත්වා, එකො වරෙ
බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ සීතඤ්චානි සීතං නාම දුට්ඨං අබ්භන්තරධාතුක්ඛොභපච්චයඤ්ච, බාහිරධාතුක්ඛොභපච්චයඤ්ච; තථා උණ්භං. ඩංසානි පිඬගලමක්ඛිකා. සරීසපානි යෙ කෙච්ඡි දීඝජාතිකා සරිත්වා ගච්ඡන්ති. සෙසං පාකටමෙව. නිගමනම්පි චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති.

සීතාලුකගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

53. නාගොවාති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර අඤ්ඤතරො රාජා විසති වස්සානි රජ්ජං කාරෙත්වා කාලකතො නිරයෙ විසති එව වස්සානි පච්චිත්වා හිමවන්තප්පදෙසෙ හත්ථියොනියං උප්පජ්ජිත්වා සඤ්ජාතක්ඛන්ධො පදුමවණ්ණසකලසරීරො උළාරො යුථපති මහානාගො අහොසි. තස්ස ඔහග්ගොහග්ගං සාබාහඬගං හත්ථිජාපාව බාදන්ති. ඔගාහෙපි නං හත්ථිනියො කද්දමෙන ලිම්පන්ති, සබ්බං පාලිලෙයාකනාගස්සෙව අහොසි. සො යුථා නිබ්බිජ්ජිත්වා පක්කම්. තතො නං පදානුසාරෙන යුථං අනුබන්ධි. එවං යාවතනියං පක්කන්තො අනුබද්ධොව. තතො විත්තෙසි – “ඉදානි මය්හං නත්තකො බාරාණසියං රජ්ජං කාරෙති, යංනුනාහං අත්තතො පුරිමජාතියා උය්‍යානං ගච්ඡෙය්‍යං, තත්‍ර මං සො රක්ඛිස්සති”ති. තතො රත්තිං නිද්දාවසං ගතෙ යුථෙ යුථං පහාය තමෙව උය්‍යානං පාවිසි. උය්‍යානපාලො දිස්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා “හත්ථිං ගහෙස්සාමි”ති සෙනාය පරිවාරෙසි. හත්ථි රාජානං එව අභිමුඛො ගච්ඡති. රාජා “මං අභිමුඛො එති”ති බුරප්පං සන්තය්හිත්වා අට්ඨාසි. තතො හත්ථි “විජ්ඣෙය්‍යාපි මං එසො”ති මානුසිකාය වාචාය “බ්‍රහ්මදත්ත, මා මං විජ්ඣ, අහං තෙ අය්‍යකො”ති ආභ. රාජා “කිං භණ්ණි”ති සබ්බං පුච්ඡි. හත්ථිපි රජ්ජෙව නරකෙව හත්ථියොනියඤ්ච පවත්තිං සබ්බං ආරොවෙසි. රාජා “සුන්දරං, මා භාසි, මා ව කඤ්චි හිංසාපෙහි”ති හත්ථිනො වට්ටඤ්ච ආරක්ඛකෙව හත්ථිභණ්ණෙව උපට්ඨාපෙසි.

අමෙකදිවසං රාජා හත්ථික්ඛන්ධගතො “අයං විසති වස්සානි රජ්ජං කත්වා නිරයෙ පක්කො, විපාකාවසෙසෙන ව තිරච්ඡාන යොනියං උප්පන්නො, තත්ථපි ගණවාසසඬ්ඝට්ඨනං අසහන්තො ඉධාගතො. අහො දුක්ඛො ගණවාසො, එකීභාවො එව ව පන සුඛො”ති විත්තෙත්වා තත්ථෙව විපස්සනං ආරභිත්වා පච්චෙකබොධිං සච්ඡාකාසි. තං ලොකුත්තරසුබ්බෙන

සුඛිතං අමච්චා උපසඬ්ඛිකමිත්වා, පණිපාතං කත්වා “යානකාලො මහාරාජා”ති ආහංසු. තතො “නාහං රාජා”ති වත්වා පුරිමනායෙනෙව ඉමං ගාථං අභාසි -

“නාගොව යුථානි විවජ්ජයිත්වා, සඤ්ජාතත්තො පදුමී උළාරො;
යථාභිරන්තං විහරං අරඤ්ඤෙ, එකො වරෙ
බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

සා පදත්ථතො පාකටා එව. අයං පනෙත්ථ අධිජ්ජායයොජනා. සා ව බො යුත්තිවසෙනෙව, න අනුස්සවවසෙන. යථා අයං හත්ථී මනුස්සකන්තෙසු සීලෙසු දන්තත්තා අදන්තභූමිං නාගවිජ්ජිති වා, සරීරමහන්තතාය වා නාගො, එවං කුදාස්සු නාමාහමිපි අරියකන්තෙසු සීලෙසු දන්තත්තා අදන්තභූමිං නාගමනෙන ආගුං අකරණෙන පුන ඉත්ථත්තං අනාගමනෙන ව ගුණසරීරමහන්තතාය වා නාගො භවෙය්‍යං. යථා වෙස යුථානි විවජ්ජෙත්වා එකවරියසුබෙන යථාභිරන්තං විහරං අරඤ්ඤෙ එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො, කුදාස්සු නාමාහමිපි එවං ගණං විවජ්ජෙත්වා එකවිහාරසුබෙන ඤානසුබෙන යථාභිරන්තං විහරං අරඤ්ඤෙ අත්තනො යථා යථා සුඛං, තථා තථා යත්තකං වා ඉච්ඡාමි, තත්තකං අරඤ්ඤෙ නිවාසං එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො වරෙය්‍යන්ති අත්ථො. යථා වෙස සුසංඤ්ඤිතත්තත්තාය සඤ්ජාතත්තො, කුදාස්සු නාමාහමිපි එවං අසෙබ්බිලක්ඛන්තමහන්තතාය සඤ්ජාතත්තො භවෙය්‍යං. යථා වෙස පදුමසදිසගත්තතාය වා පදුමකුලෙ උජ්ජන්තතාය වා පදුමී, කුදාස්සු නාමාහමිපි එවං පදුමසදිසඋජ්ජගත්තතාය වා අරියජාතිපදුමෙ උජ්ජන්තතාය වා පදුමී භවෙය්‍යං. යථා වෙස ථාමබලජවාදීහි උළාරො, කුදාස්සු නාමාහමිපි එවං පරිසුද්ධකායසමාචාරතාදීහි සීලසමාධිනිබ්බේධිකපඤ්ඤාදීහි වා උළාරො භවෙය්‍යන්ති එවං චිත්තෙන්තො විපස්සනං ආරහිත්වා පච්චෙකබොධිං අධිගතොමිහිති.

නාගගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

54. අට්ඨාන තන්ති කා උජ්ජන්ති? බාරාණසිරඤ්ඤො කිර පුත්තො දහරො එව සමානො පබ්බජිතුකාමො මාතාපිතරො යාචි. මාතාපිතරො නං වාරෙන්ති. සො වාරියමානොපි නිබන්ධතියෙව “පබ්බජිස්සාමි”ති. තතො නං පුබ්බෙ චුත්තසෙට්ඨිපුත්තං විය සබ්බං වත්වා අනුජානිංසු. පබ්බජිත්වා ව උය්‍යානෙයෙව වසිතබ්බන්ති පටිජානාපෙසුං, සො තථා අකාසි. තස්ස මාතා පාතොව වීසතිසහස්සනාටකිත්ථිපරිවුතා උය්‍යානං ගන්ත්වා, පුත්තං යාගුං පායෙත්වා, අන්තරා බජ්ජකාදීනි ව බාදාපෙත්වා, යාව මජ්ඣන්තිකසමයං තෙන සද්ධිං සමුල්ලපිත්වා, නගරං පවිසති. පිතා ව මජ්ඣන්තිකෙ ආගන්ත්වා, තං භොජෙත්වා අත්තනාපි භුඤ්ජිත්වා, දිවසං තෙන සද්ධිං සමුල්ලපිත්වා, සායන්හසමයෙ ජග්ගනපුරිසෙ යපෙත්වා නගරං පවිසති. සො එවං රත්තින්දිවං අවිචිත්තො විහරති. තෙන බො පන සමයෙන ආදිච්චබන්ධු

නාම පච්චෙකබුද්ධො නන්දමූලකපබ්බාරෙ විහරති. සො ආවජ්ජෙන්නො තං අද්දස – “අයං කුමාරො පබ්බජිතුං අසක්ඛි, ජටං ඡින්දිතුං න සක්කොති”ති. තතො පරං ආවජ්ජී “අත්තනො ධම්මතාය නිබ්බිජ්ජිස්සති, නො”ති. අථ “ධම්මතාය නිබ්බින්නන්තො අතිවිරං හවිස්සති”ති ඤාත්වා “තස්ස ආරම්මණං දස්සෙස්සාමි”ති පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව මනොසිලාතලතො ආගන්ත්වා උය්‍යානෙ අට්ඨාසි. රාජපුරිසො දිස්වා “පච්චෙකබුද්ධො ආගතො, මහාරාජා”ති රඤ්ඤො ආරොචෙසි. රාජා “ඉදානි මෙ පුත්තො පච්චෙකබුද්ධෙන සද්ධිං අනුක්කණ්ඨිතො වසිස්සති”ති පමුදිතමනො හුත්වා පච්චෙකබුද්ධං සක්කච්චං උපට්ඨහිත්වා තත්ථෙව වාසං යාවිත්වා පණ්ණසාලාදිවාචිහාරට්ඨානවඨ්ඨකමාදිසබ්බං කාරෙත්වා වාසෙසි.

සො තත්ථ වසන්නො එකදිවසං ඔකාසං ලහිත්වා කුමාරං පුච්ඡී “කොසි ත්ව”න්ති? සො ආහ “අහං පබ්බජිතො”ති. “පබ්බජිතා නාම න ඵදිසා හොන්ති”ති. “අථ හන්තෙ, කීදිසා හොන්ති, කිං මය්හං අනනුවඡවික”න්ති චුත්තෙ “ත්වං අත්තනො අනනුවඡවිකං න පෙක්ඛසි, නනු තෙ මාතා විසතිසහස්සඉත්ථිහි සද්ධිං පුබ්බණ්හසමයෙ ආගච්ඡන්ති උය්‍යානං අවිචිත්තං කරොති, පිතා මහතා බලකායෙන සායන්හසමයෙ, ජග්ගනපුරිසා සකලරත්තිං; පබ්බජිතා නාම තච සදිසා න හොන්ති, ‘ඵදිසා පන හොන්ති’”ති තත්‍ර ඨිතස්සෙව ඉද්ධියා හිමවත්තෙ අඤ්ඤතරං විහාරං දස්සෙසි. සො තත්ථ පච්චෙකබුද්ධො ආලම්බනබාහං නිස්සාය ඨිතෙ ච වඨ්ඨකමන්තෙ ච රජනකම්මසූචිකම්මාදිනි කරොන්තෙ ච දිස්වා ආහ – “තුම්හෙ ඉධ, නාගච්ඡට්, පබ්බජ්ජා නාම තුම්හෙහි අනුඤ්ඤාතා”ති. “ආම, පබ්බජ්ජා අනුඤ්ඤාතා, පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය සමණා නාම අත්තනො නිස්සරණං කාතුං ඉච්ඡිතපත්ථිතඤ්ච පදෙසං ගන්තුං ලහන්ති, එත්තකංව චට්ටති”ති වත්වා ආකාසෙ යත්වා –

“අට්ඨාන තං සඨගණිකාරතස්ස, යං එස්සයෙ සාමයිකං විමුත්ති”න්ති. –

ඉමං උපඨ්ඨගාථං වත්වා, දිස්සමානෙනෙව කායෙන නන්දමූලකපබ්බාරං අගමාසි. එවං ගතෙ පච්චෙකබුද්ධො සො අත්තනො පණ්ණසාලං පවිසිත්වා නිපජ්ජී. ආරක්ඛකපුරිසොපි “සයිතො කුමාරො, ඉදානි කුහිං ගමිස්සති”ති පමත්තො නිද්දං ඔක්කමි. සො තස්ස පමත්තභාවං ඤාත්වා පත්තචීවරං ගහෙත්වා අරඤ්ඤං පාවිසි. තත්‍ර ච විචිත්තො විපස්සනං ආරහිත්වා, පච්චෙකබුද්ධො සච්ඡිකත්වා, පච්චෙකබුද්ධට්ඨානං ගතො. තත්‍ර ච “කථමධිගත”න්ති පුච්ඡිතො ආදිච්චබන්ධුනා චුත්තං උපඨ්ඨගාථං පරිපුණ්ණං කත්වා අහාසි.

තස්සත්ථො – අට්ඨාන තන්ති. අට්ඨානං තං, අකාරණං තන්ති චුත්තං හොති, අනුනාසිකලොපො කතො “අරියසච්චාන දස්සන”න්තිආදීසු (බු. පා. 5.11; සු. නි. 270) විය. සඨගණිකාරතස්සාති ගණාභිරතස්ස. යන්ති

කරණවචනමෙතං “යං හිරියති හිරියිතබ්බෙනා”තිආදීසු (ධ. ස. 30) විය. එස්සයෙනි අධිගච්ඡෙ. සාමයිකං විමුත්තින්ති ලොකියසමාපත්තිං. සා හි අප්පිතප්පිතසමයෙ එව පච්චනීකෙහි විමුච්චනතො “සාමයිකා විමුත්ති”ති වුච්චති. තං සාමයිකං විමුත්තිං. අට්ඨානං තං, න තං කාරණං විජ්ජති සඬගණිකාරතස්ස, යෙන කාරණෙන එස්සයෙනි එතං ආදිච්චබන්ධුස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස වචො නිසම්ම සඬගණිකාරති. පභාය යොනියො පටිපජ්ජන්තො අධිගතොම්හිති ආහ. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

අට්ඨානගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

දුතියො වග්ගො නිට්ඨිතො.

55. දිට්ඨිවිසුකානීති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර අඤ්ඤතරො රාජා රහොගතො චිත්තෙසි – “යථා සිතාදීනං පටිඝාතකානි උණ්හාදීනි අත්ථී, අත්ථී නු බො එවං වට්ටපටිඝාතකං විනට්ටං, නො”ති. සො අමච්චෙ පුච්ඡි – “විවට්ටං ජානාථා”ති? තෙ “ජානාම, මහාරාජා”ති ආහංසු. රාජා – “කිං ත”න්ති? තතො “අත්තවා ලොකො”තිආදීනා නයෙන සස්සතුව්ඡෙදං කපෙසුං. අථ රාජා “ඉමෙ න ජානන්ති, සබ්බෙපිමෙ දිට්ඨිගතිකා”ති සයමෙව තෙසං විලොමතඤ්ච අයුත්තතඤ්ච දිස්වා “වට්ටපටිඝාතකං විවට්ටං අත්ථී, තං ගවෙසිතබ්බ”න්ති චිත්තෙත්වා රජ්ජං පභාය පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබොධිං සච්ඡාකාසි. ඉමඤ්ච උදානගාථං අභාසි පච්චෙකබුද්ධමජ්ඣෙකො බ්‍යාකරණගාථඤ්ච –

“දිට්ඨිවිසුකානි උපාතිවත්තො, පත්තො නියාමං පටිලද්ධමග්ගො;
උප්පන්නඤ්ඤාණොම්හි අනඤ්ඤතෙය්‍යා, එකො වරෙ
බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තස්සත්ථො – දිට්ඨිවිසුකානීති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතානි. තානි හි මග්ගසම්මාදිට්ඨියා විසුකට්ඨෙන විජ්ඣනට්ඨෙන විලොමට්ඨෙන ව විසුකානි. එවං දිට්ඨියා විසුකානි, දිට්ඨි එව වා විසුකානි දිට්ඨිවිසුකානි. උපාතිවත්තොති දස්සනමග්ගෙන අතික්කන්තො. පත්තො නියාමන්ති අවිනිපාතධම්මතාය සම්බොධිපරායණතාය ව නියතභාවං අධිගතො, සම්මත්තනියාමසඬබ්‍යාතං වා පයමමග්ගන්ති. එත්තාවතා පයමමග්ගකිච්චනිප්පත්ති ව තස්ස පටිලාහො ව චුත්තො. ඉදානි පටිලද්ධමග්ගොති ඉමිනා සෙසමග්ගපටිලාහං දස්සෙති. උප්පන්නඤ්ඤාණොම්හිති උප්පන්නපච්චෙකබොධිඤ්ඤාණො අම්හි. එතෙන එලං දස්සෙති. අනඤ්ඤතෙය්‍යාති අඤ්ඤෙහි “ඉදං සච්චං, ඉදං සච්ච”න්ති න නෙතබ්බො. එතෙන සයම්භූතං දීපෙති, පත්තෙ වා පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණෙ අනෙය්‍යතාය අභාවා සයංවසිතං. සමථවිපස්සනාය වා දිට්ඨිවිසුකානි උපාතිවත්තො, ආදිමග්ගෙන පත්තො නියාමං, සෙසෙහි පටිලද්ධමග්ගො,

එලඤ්ඤාණෙන උප්පන්නඤ්ඤාණො, තං සබ්බං අත්තනාව අධිගතොති අනඤ්ඤානෙයොයා. සෙසං වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති.

දිට්ඨිවිසුකගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

56. නිල්ලොලුපොති කා උප්පත්ති? බාරාණසිරඤ්ඤො කිර සුදො අත්තරහත්තං පචිත්වා උපනාමෙසි මනුඤ්ඤදස්සනං සාදුරසං “අප්පෙව නාම මෙ රාජා ධනමනුජ්ජදෙය්‍යා”ති. තං රඤ්ඤො ගන්ධෙනෙව හොත්තුකාමතං ජනෙසි මුඛෙ ඛෙළං උප්පාදෙන්තං. පයමකඛළෙ පන මුඛෙ පක්ඛිත්තමත්තෙ සත්තරසහරණිසහස්සාති අමතෙනෙව පුට්ඨාති අහෙසුං. සුදො “ඉදානි මෙ දස්සති, ඉදානි මෙ දස්සති”ති චිත්තෙසි. රාජාපි “සක්කාරාරහො සුදො”ති චිත්තෙසි – “රසං සායිත්වා පන සක්කරොන්තං මං පාපකො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගවිජෙය්‍යා – ‘ලොලො අයං රාජා රසගරුකො’”ති න කිඤ්චි අහණි. එවං යාව හොජනපරියොසානං, තාව සුදොපි “ඉදානි දස්සති, ඉදානි දස්සති”ති චිත්තෙසි. රාජාපි අවණ්ණහයෙන න කිඤ්චි අහණි. තතො සුදො “නත්ථි ඉමස්ස රඤ්ඤො ජිව්හාවිඤ්ඤාණ”න්ති දුතියදිවසෙ අරසහත්තං උපනාමෙසි. රාජා භුඤ්ජන්තො “නිග්ගහාරහො අජ්ජ සුදො”ති ජානන්තොපි පුබ්බෙ විය පච්චවෙක්ඛිත්වා අවණ්ණහයෙන න කිඤ්චි අහණි. තතො සුදො “රාජා නෙව සුන්දරං නාසුන්දරං ජානාති”ති චිත්තෙන්වා සබ්බං පරිබ්බයං අත්තනා ගහෙන්වා යංකිඤ්චිදෙව පචිත්වා රඤ්ඤො දෙති. රාජා “අහො වත ලොහො, අහං නාම වීසති නගරසහස්සාති භුඤ්ජන්තො ඉමස්ස ලොහෙන හත්තමත්තමපි න ලහාමි”ති නිබ්බිජ්ජිත්වා, රජ්ජං පහාය පබ්බජිත්වා, විපස්සන්තො පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡාකාසි, පුරිමනයෙනෙව ච ඉමං ගාථං අභාසි –

“නිල්ලොලුපො නික්කුහො නිජ්ජිපාසො, නිම්මක්ඛො
නිද්ධන්තකසාවමොහො;
නිරාසයො සබ්බලොකෙ හවිත්වා, එකො වරෙ
බග්ගවිසාණකජ්ජො”ති.

තත්ථ නිල්ලොලුපොති අලොලුපො. යො හි රසතණ්හාහිභූතො හොති, සො භුසං ලුප්පති පුනජ්ජුතඤ්ච ලුප්පති, තෙන ලොලුපොති වුවිචති. තස්මා එස තං පටික්ඛිපන්තො ආහ “නිල්ලොලුපො”ති. නික්කුහොති එත්ථ කිඤ්චාපි යස්ස තිවිධං කුහනවත්ථු නත්ථි, සො නික්කුහොති වුවිචති. ඉමස්සා පන ගාථාය මනුඤ්ඤාහොජනාදීසු විමිහයමනාපජ්ජනතො නික්කුහොති අයමධිජ්ජායො. නිජ්ජිපාසොති එත්ථ පාතුමිච්ඡා පිපාසා, තස්සා අභාවෙන නිජ්ජිපාසො, සාදුරසලොහෙන හොත්තුකමායනාවිරහිතොති අත්ථො. නිම්මක්ඛොති එත්ථ පරගුණවිනාසනලක්ඛණො මක්ඛො, තස්ස අභාවෙන නිම්මක්ඛො. අත්තනො ගහට්ඨකාලෙ සුදස්ස ගුණමක්ඛනාභාවං සන්ධායාහ. නිද්ධන්තකසාවමොහොති එත්ථ රාගාදයො තයො,

කායදුච්චරිතාදීනි ච තිණිනි ඡ ධම්මා යථාසම්භවං අප්පසන්නට්ඨෙන සකභාවං විජභාපෙත්වා පරභාවං ගණ්භාපනට්ඨෙන කසට්ඨෙන ච කසාවාති වෙදිතබ්බං. යථාහ -

“තත්ථ, කතමෙ තයො කසාවා? රාගකසාවො, දොසකසාවො, මොහකසාවො, ඉමෙ තයො කසාවා. තත්ථ, කතමෙ අපරෙපි තයො කසාවා? කායකසාවො, වචිකසාවො, මනොකසාවො”ති (විහ. 924).

තෙසු මොහං යපෙත්වා පඤ්චන්තං කසාවානං තෙසඤ්ච සබ්බෙසං මූලභූතස්ස මොහස්ස නිද්ධන්තත්තා නිද්ධන්තකසාවමොහො, තිණිණං එව චා කායවචිමනොකසාවානං මොහස්ස ච නිද්ධන්තත්තා නිද්ධන්තකසාවමොහො. ඉතරෙසු නිල්ලොලුපතාදීහි රාගකසාවස්ස, නිම්මක්ඛතාය දොසකසාවස්ස නිද්ධන්තභාවො සිද්ධො එව. නිරාසයොති නිත්තණ්භො. සබ්බලොකෙති සකලලොකෙ, තිසු භවෙසු ද්වාදසසු චා ආයතනෙසු භවවිභවතණ්භාවිරහිතො භුත්වාති අත්ථො. සෙසං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. අථ චා තයොපි පාදෙ වත්ථා එකො වරෙති එකො වරිතුං සක්කුණෙය්‍යාති එවම්පි එත්ථ සම්බන්ධො කාතබ්බොති.

නිල්ලොලුපගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

57. පාපං සභායන්ති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර අඤ්ඤතරො රාජා මහච්චරාජානුභාවෙන නගරං පදක්ඛිණං කරොන්තො මනුස්සෙ කොට්ඨාගාරතො පුරාණධඤ්ඤාති බහිද්ධා නිහරන්තෙ දිස්වා “කිං, භණෙ, ඉද”න්ති අමච්චෙ පුච්ඡි. “ඉදානි, මහාරාජ, නවධඤ්ඤාති උප්පජ්ජිස්සන්ති, තෙසං ඔකාසං කාතුං ඉමෙ මනුස්සා පුරාණධඤ්ඤාදීනි ඡඩ්ඛෙන්ති”ති. රාජා - “කිං, භණෙ, ඉත්ථාගාරබලකායාදීනං වට්ටං පරිපුණ්ණ”න්ති? “ආම, මහාරාජ, පරිපුණ්ණන්ති”. “තෙන හි, භණෙ, දානසාලං කාරාපෙථ, දානං දස්සාමි, මා ඉමානි ධඤ්ඤාති අනුපකාරානි විනස්සිංසු”ති. තතො නං අඤ්ඤතරො දිට්ඨිගතිකො අමච්චො “මහාරාජ, තත්ථි දින්ත”න්ති ආරබ්භ යාව “බාලා ච පණ්ඩිතා ච සන්ධාවිත්ථා සංසරිත්ථා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති”ති වත්ථා නිවාරෙසි. සො දුතියම්පි තතියම්පි කොට්ඨාගාරෙ විලුම්පන්තෙ දිස්වා තථෙව ආණාපෙසි. තතියම්පි නං “මහාරාජ, දත්තුපඤ්ඤත්තං යදිදං දාන”න්තිආදීනි වත්ථා නිවාරෙසි. සො “අරෙ, අහං අත්තතො සන්තකම්පි න ලභාමි දාතුං, කිං මෙ ඉමෙහි පාපසභායෙහි”ති නිබ්බින්නො රජ්ජං පභාය පබ්බජිත්ථා විපස්සන්තො පච්චෙකබොධිං සච්ඡාකාසි. තඤ්ච පාපං සභායං ගරහන්තො ඉමං උදානගාථං අභාසි -

“පාපං සභායං පරිවජ්ජයෙථ, අනත්ථදස්සිං විසමෙ නිව්ට්ඨං; සයං න සෙවෙ පසුතං පමත්තං, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තස්සායං සඬ්ඛෙපත්ථො – ය්වායං දසවත්ථුකාය පාපදිට්ඨියා සමන්තාගතත්තා පාපො, පරෙසම්පි අනත්ථං පස්සතීති අනත්ථදස්සී, කායදුච්චරිතාදිම්භි ච විසමෙ නිවිට්ඨො, තං අත්ථකාමො කුලපුත්තො පාපං සහායං පරිවජ්ජයෙථ අනත්ථදස්සීං විසමෙ නිවිට්ඨං. සයං න සෙවෙති අත්තනො වසෙන න සෙවෙ. යදි පන පරවසො හොති, කිං සක්කා කාතුන්ති චුත්තං හොති. පසුතන්ති පසං, දිට්ඨිවසෙන තත්ථ තත්ථ ලග්ගන්ති අත්ථො. පමත්තන්ති කාමගුණෙසු වොස්සට්ඨවිත්තං, කුසලභාවනාරහිතං වා. තං ඵවරූපං න සෙවෙ, න භජෙ, න පයිරූපාසෙ, අඤ්ඤදත්ථු ඵකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පොති.

පාපසහායගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

58. බහුස්සුතන්ති කා උප්පත්ති? පුබ්බෙ කිර කස්සපස්ස හගවතො සාසනෙ අට්ඨ පච්චෙකඛොධිසත්තා පබ්බජිත්වා ගතපච්චාගතවත්තං පුරත්ථො දෙවලොකෙ උප්පන්නාති සබ්බං අනවජ්ජහොජීගාථාය චුත්තසදිසමෙව. අයං පන විසෙසො – පච්චෙකබුද්ධො නිසීදාපෙත්ථා රාජා ආහ “කෙ තුම්භෙ”ති? තෙ ආහංසු – “මයං, මහාරාජ, බහුස්සුතා නාමා”ති. රාජා – “අහං සුතබ්බමදත්තො නාම, සුතෙන තිත්තිං න ගච්ඡාමි, හන්ද, තෙසං සන්තිකෙ විචිත්‍රනයං සද්ධම්මදෙසනං සොස්සාමි”ති අත්තමනො දක්ඛිණොදකං දත්වා, පරිවිසිත්වා, හත්තකිච්චපරියොසානෙ සඬ්ඝත්ථෙරස්ස පත්තං ගහෙත්වා, වන්දිත්වා, පුරතො නිසීදි “ධම්මකථං, හත්තෙ, කරොථා”ති. සො “සුබ්බතො හොතු, මහාරාජ, රාගක්ඛයො හොතු”ති වත්වා උට්ඨිතො. රාජා “අයං න බහුස්සුතො, දුතියො බහුස්සුතො හවිස්සති, ස්වෙ දානි විචිත්‍රධම්මදෙසනං සොස්සාමි”ති ස්වාතනාය නිමන්තෙසි. ඵං යාව සබ්බෙසං පටිපාටි ගච්ඡති, තාව නිමන්තෙසි. තෙ සබ්බෙපි “දොසක්ඛයො හොතු, මොහක්ඛයො, ගතික්ඛයො, වට්ඨක්ඛයො, උපධික්ඛයො, තණ්හක්ඛයො හොතු”ති ඵං ඵකෙකං පදං විසෙසෙත්වා සෙසං පයමසදිසමෙව වත්වා උට්ඨහිංසු.

තතො රාජා “ඉමෙ ‘බහුස්සුතා මය’න්ති භණන්ති, න ච තෙසං විචිත්‍රකථා, කිමෙනෙහි චුත්ත”න්ති තෙසං වචනත්ථං උපපරික්ඛිතුමාරද්ධො. අථ “රාගක්ඛයො හොතු”ති උපපරික්ඛන්තො “රාගෙ ඛිණෙ දොසොපි මොහොපි අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙපි කිලෙසා ඛිණා හොන්ති”ති ඤාත්වා අත්තමනො අහොසි – “නිජ්ජරියායබහුස්සුතා ඉමෙ සමණා. යථා හි පුරිසෙන මහාපථං වා ආකාසං වා අඬ්ගුලියා නිද්දිසන්තෙන න අඬ්ගුලිමත්තොව පදෙසො නිද්දිට්ඨො හොති, අපිච, ඛො, පන පථවීආකාසා ඵං නිද්දිට්ඨා හොන්ති, ඵං ඉමෙහි ඵකමෙකං අත්ථං නිද්දිසන්තෙහි අපරිමාණා අත්ථා නිද්දිට්ඨා හොන්ති”ති. තතො සො “කුදාස්සු නාමාහම්පි ඵං බහුස්සුතො හවිස්සාමි”ති තථාරූපං බහුස්සුතභාවං පත්ථෙත්තො රජ්ජං.

පභාය පබ්බජිත්වා, විපස්සන්තො පච්චෙකබ්බාධිං සච්ඡිකත්වා, ඉමං උදානගාථං අභාසි -

“බහුස්සුතං ධම්මධරං භජෙථ, මිත්තං උළාරං පටිභානවත්තං;
අඤ්ඤාය අත්ථානි විනයා කඬ්ඛං, එකො වරෙ
බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථායං සඬ්ඛෙපත්ථො - බහුස්සුතන්ති දුට්ඨො බහුස්සුතො තීසු පිටකෙසු අත්ථතො නිබ්ලො පරියත්තිබහුස්සුතො ව, මග්ගඵලවිජ්ජාහිඤ්ඤානං පටිවිද්ධත්තා පටිච්චෙකබහුස්සුතො ව. ආගතාගමො ධම්මධරො. උළාරෙහි පන කායවච්චිමනොකම්මෙහි සමන්තාගතො උළාරො. යුත්තපටිභානො ව මුත්තපටිභානො ව යුත්තමුත්තපටිභානො ව පටිභානවා. පරියත්තිපරිපුච්ඡාධිගමවසෙන වා තිධා පටිභානවා වෙදිතබ්බො. යස්ස හි පරියත්ති පටිභානි, සො පරියත්තිපටිභානවා. යස්ස අත්ථඤ්ච ඤාණඤ්ච ලක්ඛණඤ්ච ධානාට්ඨානඤ්ච පරිපුච්ඡන්තස්ස පරිපුච්ඡා පටිභානි, සො පරිපුච්ඡාපටිභානවා. යෙන මග්ගාදයො පටිවිද්ධා භොන්ති, සො අධිගමපටිභානවා. තං ඵවරූපං බහුස්සුතං ධම්මධරං භජෙථ මිත්තං උළාරං පටිභානවත්තං. තතො තස්සානුභාවෙන අත්තත්ථපරත්ථඋභයත්ථහෙදතො වා දිට්ඨධම්මිකසම්පරාධිකපරමත්ථහෙදතො වා අනෙකප්පකාරානි අඤ්ඤාය අත්ථානි. තතො - “අභොසිං නු ඛො අභං අතීතමද්ධාන”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.18; සං. නි. 2.20) කඬ්ඛට්ඨානෙසු විනයා කඬ්ඛං, විචිකිච්ඡං විනෙන්වා විනාසෙන්වා එවං කතසබ්බකිච්චො එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පොති.

බහුස්සුතගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

59. බිඬ්ඛං රතීන්ති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං විභූසකබ්‍රහ්මදත්තො නාම රාජා පාතොව යාගුං වා භත්තං වා භුඤ්ජිත්වා නානාවිධවිභූසනෙහි අත්තානං විභූසාපෙත්වා මහාආදාසෙ සකලසරීරං දිස්වා යං න ඉච්ඡති තං අපනෙන්වා අඤ්ඤෙන විභූසනෙන විභූසාපෙති. තස්ස එකදිවසං එවං කරොතො භත්තවෙලා මජ්ඣන්තිකසමයො පත්තො. අථ අවිභූසිතොව දුස්සපට්ටෙන සීසං වෙයෙත්වා, භුඤ්ජිත්වා, දිවාසෙයාං උපගච්ඡි. පුනපි උට්ඨහිත්වා තථෙව කරොතො සුරියො අත්ථඬිගතො. එවං දුතියදිවසෙපි තතියදිවසෙපි. අථස්ස එවං මණ්ඩනප්පසුතස්ස පිට්ඨිරොගො උදපාදි. තස්සෙතදභොසි - “අභො රෙ, අභං සබ්බථාමෙන විභූසන්තොපි ඉමස්මිං කප්පකෙ විභූසනෙ අසන්තුට්ඨො ලොභං උප්පාදෙසිං. ලොභො ව නාමෙස අපායගමනීයො ධම්මො, හන්දාහං, ලොභං නිග්ගණ්හාමි”ති රජ්ජං පභාය පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබ්බාධිං සච්ඡිකත්වා ඉමං උදානගාථං අභාසි -

“බිඬිං රතිං කාමසුඛඤ්ච ලොකෙ, අනලඬිකරිත්වා
අනපෙක්ඛමානො;
විභූසනට්ඨානා වීරතො සච්චවාදී, එකො වරෙ
බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ බිඬිං ව රති ව පුබ්බෙ වුත්තාව. කාමසුඛන්ති වත්ථුකාමසුඛං. වත්ථුකාමාපි හි සුඛස්ස විසයාදිභාවෙන සුඛන්ති වුච්චන්ති. යථාහ – “අත්ථි රූපං සුඛං සුඛානුපතිත”න්ති (සං. නි. 3.60). එවමෙනං බිඬිං රතිං කාමසුඛඤ්ච ඉමස්මිං ඔකාසලොකෙ අනලඬිකරිත්වා අලන්ති අකත්වා, එතං තප්පකන්ති වා සාරභූතන්ති වා එවං අග්ගහෙත්වා. අනපෙක්ඛමානොති තෙන අලඬිකරණෙන අනපෙක්ඛණසීලො, අපිභාලුකො, නිත්තණ්හො, විභූසනට්ඨානා වීරතො සච්චවාදී එකො වරෙති. තත්ථ විභූසා දූවිධා – අගාරිකවිභූසා, අනගාරිකවිභූසා ව. තත්ථ අගාරිකවිභූසා සාටකවෙදනමාලාගන්ධාදි, අනගාරිකවිභූසා පත්තමණ්ඩනාදි. විභූසා එව විභූසනට්ඨානං. තස්මා විභූසනට්ඨානා තිවිධාය වීරතියා වීරතො. අවිතථච්චනතො සච්චවාදීති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

විභූසනට්ඨානගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

60. පුත්තඤ්ච දාරන්ති කා උප්පත්ති? බාරාණසිරඤ්ඤො කිර පුත්තො දහරකාලෙ එව අභිසිත්තො රජ්ජං කාරෙසි. සො පට්ඨගාථාය වුත්තපච්චෙකබොධිසත්තො විය රජ්ජසිරිමත්තභවත්තො එකදිවසං විත්තෙසි – “අහං රජ්ජං කාරෙත්තො බහුතං දුක්ඛං කරොමි. කිං මෙ එකභත්තත්ථාය ඉමිනා පාපෙන, හන්ද සුබමුප්පාදෙමි”ති රජ්ජං පභාය පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකත්වා ඉමං උදානගාථං අභාසි –

“පුත්තඤ්ච දාරං පිතරඤ්ච මාතරං, ධනානි ධඤ්ඤානි ව බන්ධවානි;
හිත්වාන කාමානි යථොධිකානි, එකො වරෙ
බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ ධනානීති මුත්තාමණිවෙළුරියසඬ්ඛසීලාපවාලුරජතජාතරූපාදීති රතනානි. ධඤ්ඤානීති සාලිව්හියවගොධුමකඬිකුචරකකුදුසකපහෙදානි සත්ත සෙසාපරණ්ණානි ව. බන්ධවානීති ඤාතිබන්ධුගොත්තබන්ධුමිත්තබන්ධුසිප්පබන්ධුවසෙන වතුබ්බිධෙ බන්ධුවෙ. යථොධිකානීති සකසකඔධිවසෙන ධීතානෙව. සෙසං වුත්තනයමෙවානි.

පුත්තදාරගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

61. සඬ්ගො එසොති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර පාදලොලබ්බිමදත්තො නාම රාජා අභොසි. සො පාතොව යාගුං වා භත්තං වා

භුඤ්ජිත්වා තිසු පාසාදෙසු තිවිධනාටකානි පස්සති. තිවිධනාටකානීති කිර පුබ්බරාජනො ආගතං, අනන්තරරාජනො ආගතං, අත්තනො කාලෙ උට්ඨිතන්ති. සො එකදිවසං පාතොව දහරනාටකපාසාදං ගතො. තා නාටකිත්ථියො “රාජානං රමාපෙස්සාමා”ති සක්කස්ස දෙවානම්න්දස්ස අව්ඡරායො විය අතිමනොහරං නච්චගීතවාදිතං පයොජෙසුං. රාජා – “අනච්ඡරියමෙනං දහරාන”න්ති අසන්තුට්ඨො හුත්වා මජ්ඣිමනාටකපාසාදං ගතො. තාපි නාටකිත්ථියො තථෙව අකංසු. සො තත්ථාපි තථෙව අසන්තුට්ඨො හුත්වා මහානාටකපාසාදං ගතො. තාපි නාටකිත්ථියො තථෙව අකංසු. රාජා ද්වෙ තයො රාජපරිවට්ටෙ අතීතානං තාසං මහල්ලකභාවෙන අට්ඨිකීළනසදිසං නච්චං දිස්වා ගීතඤ්ච අමධුරං සුත්වා පුනදෙව දහරනාටකපාසාදං, පුන මජ්ඣිමනාටකපාසාදන්ති එවං විවරිත්වා කත්ථවි අසන්තුට්ඨො චිත්තෙසි – “ඉමා නාටකිත්ථියො සක්කං දෙවානම්න්දං අව්ඡරායො විය මං රමාපෙතුකාමා සබ්බථාමෙන නච්චගීතවාදිතං පයොජෙසුං, ස්වාහං කත්ථවි අසන්තුට්ඨො ලොභමෙව වඩ්ඨෙමි, ලොභො ව නාමෙස අපායගමනීයො ධම්මො, හන්දාහං ලොභං නිග්ගණ්හාමි”ති රජ්ජං පහාය පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකත්වා ඉමං උදානගාථං අහාසි –

“සඬ්ඨගො එසො පරිත්තමෙත්ථ සොඛ්ඛං, අප්පස්සාදො දුක්ඛමෙත්ථ භියො;

ගලො එසො ඉති ඤත්වා මතිමා, එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තස්සත්ථො – සඬ්ඨගො එසොති අත්තනො උපහොගං නිද්දිසති. සො භි සප්පන්ති තත්ථ පාණිනො කද්දමෙ පට්ටියො හත්ථි වියාති සඬ්ඨගො. පරිත්තමෙත්ථ සොඛ්ඛන්ති එත්ථ පඤ්චකාමගුණුපහොගකාලෙ විපරිතසඤ්ඤාය උප්පාදෙනබ්බතො කාමාවචරධම්මපරියාපන්නතො වා ලාමකට්ඨෙත සොඛ්ඛං පරිත්තං, විජ්ජුප්පහාය ඔභාසිතනච්චදස්සනසුඛං විය ඉත්තරං, තාවකාලිකන්ති චුත්තං හොති. අප්පස්සාදො දුක්ඛමෙත්ථ භියොති එත්ථ ව ය්වායං “යං බො, භික්ඛවෙ, ඉමෙ පඤ්ච කාමගුණෙ පට්ඨව උප්පජ්ජති සුඛං සොමනස්සං, අයං කාමානං අස්සාදො”ති (ම. නි. 1.166) චුත්තො. සො යදිදං “කො ව, භික්ඛවෙ, කාමානං ආදීනවො? ඉධ, භික්ඛවෙ, කුලපුත්තො යෙන සිප්පට්ඨානෙන ජීවිකං කප්පෙති, යදි මුද්දාය, යදි ගණනායා”ති එවමාදිනා (ම. නි. 1.167) නයෙනෙත්ථ දුක්ඛං චුත්තං. තං උපනිධාය අප්පො උදකඛිත්ථුමත්තො හොති. අථ බො දුක්ඛමෙව භියො ඛහු, චතුසු සමුද්දෙසු උදකසදිසං හොති. තෙන චුත්තං “අප්පස්සාදො දුක්ඛමෙත්ථ භියො”ති. ගලො එසොති අස්සාදං දස්සෙත්වා ආකඩ්ඨනවසෙන බළිසො විය එසො යදිදං පඤ්ච කාමගුණා. ඉති ඤත්වා මතිමාති එවං ඤත්වා බුද්ධිමා පණ්ඩිතො පුරිසො සබ්බම්පෙතං පහාය එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පොති.

සඬගගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

62. සන්දාලයිත්වානාති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර අනිවත්තබ්බමදත්තො නාම රාජා අහොසි. සො සඬගාමං ඔතිණ්ණො අජිනිත්වා අඤ්ඤං වා කිච්චං ආරද්ධො අනිට්ඨපෙත්වා න නිවත්තති, තස්මා නං එවං සඤ්ජානිංසු. සො එකදිවසං උය්‍යානං ගච්ඡති. තෙන ච සමයෙන වනදාහො උට්ඨාසි. සො අග්ගි සුක්ඛාති ච හරිතාති ච තිණාදීනි දහන්තො අනිවත්තමානො එව ගච්ඡති. රාජා තං දිස්වා තප්පට්ඨාගනිමිත්තං උප්පාදෙසි. “යථායං වනදාහො, එවමෙව එකාදසවිධො අග්ගි සබ්බසත්තෙ දහන්තො අනිවත්තමානොව ගච්ඡති මහාදුක්ඛං උප්පාදෙන්තො, කුදාස්සු නාමාහමිපි ඉමස්ස දුක්ඛස්ස නිවත්තනත්ථං අයං අග්ගි විය අරියමග්ගඤ්ඤාණග්ගිනා කිලෙසෙ දහන්තො අනිවත්තමානො ගච්ඡෙය්‍ය”න්ති? තතො මුහුත්තං ගන්ත්වා කෙවට්ටෙ අද්දස නදියං මච්ඡෙ ගණ්හන්තෙ. තෙසං ජාලන්තරං පට්ටධො එකො මහාමච්ඡො ජාලං හෙත්වා පලායි. තෙ “මච්ඡො ජාලං හෙත්වා ගතො”ති සද්දමකංසු. රාජා තමිපි වචනං සුත්වා තප්පට්ඨාගනිමිත්තං උප්පාදෙසි – “කුදාස්සු නාමාහමිපි අරියමග්ගඤ්ඤාණෙන තණ්හාදිට්ඨිජාලං හෙත්වා අසජ්ජමානො ගච්ඡෙය්‍ය”න්ති. සො රජ්ජං පහාය පබ්බජිත්වා විපස්සනං ආරභිත්වා පච්චෙකබොධිං සච්ඡාකාසි, ඉමඤ්ච උදානගාථං අහාසි –

“සන්දාලයිත්වාන සංයොජනාති, ජාලංව හෙත්වා සලිලම්බුවාරී;
අග්ගිව දඬුසං අනිවත්තමානො, එකො වරෙ
බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තස්සා දුතියපාදෙ ජාලන්ති සුත්තමයං වූච්චති. අම්බුති උදකං, තත්ථ වරතීති අම්බුවාරී, මච්ඡස්සෙතං අධිවචනං. සලිලෙ අම්බුවාරී සලිලම්බුවාරී, තස්මිං නදිසලිලෙ ජාලං හෙත්වා අම්බුවාරීවාති වුත්තං හොති. තතියපාදෙ දඬුසන්ති දඬුසට්ඨානං වූච්චති. යථා අග්ගි දඬුසට්ඨානං පුන න නිවත්තති, න තත්ථ භියෙය්‍යා ආගච්ඡති, එවං මග්ගඤ්ඤාණග්ගිනා දඬුසං කාමගුණට්ඨානං අනිවත්තමානො තත්ථ භියෙය්‍යා අනාගච්ඡන්තොති වුත්තං හොති. සෙසං වුත්තනයමෙවාති.

සන්දාලනගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

63. ඔක්ඛිත්තවක්ඛුති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර වක්ඛුලොලබ්බමදත්තො නාම රාජා පාදලොලබ්බමදත්තො විය නාටකදස්සනමනුයුත්තො හොති. අයං පන විසෙසො – සො අසන්තුට්ඨො තත්ථ තත්ථ ගච්ඡති, අයං තං තං නාටකං දිස්වා අතිවිය අභිනන්දිත්වා නාටකපරිවත්තදස්සනෙන තණ්හං වඩ්ඪෙත්තො විවරති. සො කිර නාටකදස්සනාය ආගතං අඤ්ඤතරං කුටුම්භියහරියං දිස්වා රාගං උප්පාදෙසි. තතො සංවෙගමාපජ්ජිත්වා පුන “අහං ඉමං තණ්හං වඩ්ඪෙත්තො

අපායපරිපූරකො හවිස්සාමි, හන්ද නං නිග්ගණ්හාමි’ති පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබ්බාදිං සවිජ්ඣන්තවා අත්තනො පුරිමපටිපත්තිං ගරහන්තො තප්පටිපක්ඛගුණදීපිකං ඉමං උදානගාථං අභාසි -

“ඔක්ඛිත්තවක්ඛු න ච පාදලොලො, ගුත්තින්ද්‍රියො
රක්ඛිතමානසානො;
අනවස්සුතො අපරිඛය්හමානො, එකො චරෙ
බග්ගවිසාණකප්පො’ති.

තත්ථ ඔක්ඛිත්තවක්ඛුති හෙට්ඨාඛිත්තවක්ඛු, සත්ත ගීවට්ඨිති පටිපාටියා යපෙත්වා පරිවජ්ජගහෙතබ්බදස්සනත්ථං යුගමත්තං පෙක්ඛමානොති චුත්තං හොති. න තු හනුකට්ඨිනා හදයට්ඨිං සඬ්ඝට්ටෙන්තො. එවඤ්ඤි ඔක්ඛිත්තවක්ඛුතා න සමණසාරුප්පා හොති. න ච පාදලොලොති එකස්ස දුතියො, ද්විත්තං තතියොති එවං ගණමජ්ඣං පවිසිතුකාමතාය කණ්ඩුයමානපාදො විය අභවන්තො, දීඝචාරිකඅනවට්ඨිතචාරිකවිරතො වා. ගුත්තින්ද්‍රියොති ඡසු ඉන්ද්‍රියෙසු ඉධ විසුංචුත්තාවසෙසවසෙන ගොපිතින්ද්‍රියො. රක්ඛිතමානසානොති මානසං යෙව මානසානං, තං රක්ඛිතමස්සාති රක්ඛිතමානසානො. යථා කිලෙසෙහි න විලුප්පති, එවං රක්ඛිතවිත්තොති චුත්තං හොති. අනවස්සුතොති ඉමාය පටිපත්තියා තෙසු තෙසු ආරම්මණෙසු කිලෙසඅන්වාස්සවවිරහිතො. අපරිඛය්හමානොති එවං අන්වාස්සවවිරහාව කිලෙසග්ගිහි අපරිඛය්හමානො. බහිද්ධා වා අනවස්සුතො, අජ්ඣක්තං අපරිඛය්හමානො. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

ඔක්ඛිත්තවක්ඛුගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

64. ඔහාරයිත්වාති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර අයං අඤ්ඤාපි වාතුමාසිකබ්‍රහ්මදත්තො නාම රාජා චතුමාසෙ චතුමාසෙ උය්‍යානකීලං ගච්ඡති. සො එකදිවසං ගිම්හානං මජ්ඣිමෙ මාසෙ උය්‍යානං පවිසන්තො උය්‍යානද්වාරෙ පත්තසඤ්ජන්තං පුප්ඵාලඬකතට්ඨපං පාරිච්ඡත්තකකොවිලාරං දිස්වා එකං පුප්ඵං ගහෙත්වා උය්‍යානං පාවිසී. තතො “රඤ්ඤා අග්ගපුප්ඵං ගහිත”න්ති අඤ්ඤතරොපි අමච්චො හත්ථික්ඛන්තො යීතො එව එකං පුප්ඵං අග්ගහෙසී. එතෙනෙව උපායෙන සබ්බො බලකායො අග්ගහෙසී. පුප්ඵං අනස්සාදෙන්තා පත්තමපි ගණ්හිංසු. සො රුක්ඛො නිජ්ජත්තපුප්ඵො ඛන්ධමත්තොව අහොසී. තං රාජා සායන්හසමයෙ උය්‍යානා නික්ඛමන්තො දිස්වා “කිං කතො අයං රුක්ඛො, මම ආගමනවෙලායං මණ්ඩණ්ණසාධන්තරෙසු පවාලසදිසපුප්ඵාලඬකතො අහොසී, ඉදානි නිජ්ජත්තපුප්ඵො ජාතො”ති චින්තෙන්තො තස්සෙවාච්ඡරෙ අපුප්ඵිතං රුක්ඛං සඤ්ජන්තපලාසං අද්දස. දිස්වා වස්ස එතදහොසී - “අයං රුක්ඛො පුප්ඵහරිතසාධන්තා බහුජනස්ස ලොහනීයො අහොසී, තෙන මුහුත්තෙනෙව බ්‍යසනං පත්තො, අයං පනඤ්ඤො අලොහනීයත්තා තථෙව

ධීතො. ඉදම්පි රජ්ජං පුජ්ථිතරුක්ඛො විය ලොහනීයං, හික්ඛුභාවො පන අපුජ්ථිතරුක්ඛො විය අලොහනීයො. තස්මා යාව ඉදම්පි අයං රුක්ඛො විය න විලුප්පති, තාව අයමඤ්ඤො සඤ්ජන්තපත්තො යථා පාරිච්ජත්තකො, එවං කාසාවෙන පරිසඤ්ජන්තෙන හුත්වා පබ්බජිතබ්බ”න්ති. සො රජ්ජං පහාය පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකත්වා ඉමං උදානගාථං අභාසි -

“ඔහාරයිත්වා ගිහිඛාඤ්ජනානි, සඤ්ජන්තපත්තො යථා පාරිච්ජත්තො;
කාසායවත්ථො අහිනික්ඛමිත්වා, එකො වරෙ
බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ කාසායවත්ථො අහිනික්ඛමිත්වාති ඉමස්ස පාදස්ස ගෙහා අහිනික්ඛමිත්වා කාසායවත්ථො හුත්වාති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. සෙසං චුත්තනයෙනෙව සක්කා ජානිතුන්ති න විත්ථාරිතන්ති.

පාරිච්ජත්තකගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

තතියො වග්ගො නිට්ඨිතො.

65. රසෙසුති කා උප්පත්ති? අඤ්ඤතරො කිර ඛාරාණසිරාජා උය්‍යානෙ අමච්චපුත්තෙහි පරිවුතො සිලාපට්ටපොක්ඛරණියං කීළති. තස්ස සුදො සබ්බමංසානං රසං ගහෙත්වා අතීව සුසඬ්ඛතං අමතකප්පං අන්තරහත්තං පවිත්වා උපනාමෙසි. සො තත්ථ ගෙධමාපන්තො කස්සචි කිඤ්චි අදත්වා අත්තනාව භුඤ්ජී. උදකකීළතො ච අතිවිකාලෙ නික්ඛන්තො සීසං සීසං භුඤ්ජී. යෙනි සද්ධිං පුබ්බෙ භුඤ්ජති, න තෙසං කඤ්චි සරි. අථ පච්ඡා පටිසඬ්ඛානං උප්පාදෙත්වා “අහො, මයා පාපං කතං, ය්වාහං රසතණ්හාය අහිභූතො සබ්බජනං විසරිත්වා එකකොච භුඤ්ජී. හන්ද රසතණ්හං නිග්ගණ්හාමි”ති රජ්ජං පහාය පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකත්වා අත්තතො පුරිමපටිපත්තිං ගරහන්තො තප්පටිපක්ඛගුණදීපිකං ඉමං උදානගාථං අභාසි -

“රසෙසු ගෙධං අකරං අලොලො, අනඤ්ඤපොසි සපදානචාරී;
කුලෙ කුලෙ අප්පට්ඨද්ධවිත්තො, එකො වරෙ
බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ රසෙසුති අම්බිලමධුරතිත්තකකචුකලොණිකබාරිකකසාචාදිහෙදෙසු සායනීයෙසු. ගෙධං අකරන්ති ගිද්ධිං අකරොන්තො, තණ්හං අනුප්පාදෙත්තොති චුත්තං හොති. අලොලොති “ඉදං සායිස්සාමි, ඉදං සායිස්සාමි”ති එවං රසවිසෙසෙසු අනාකුලො. අනඤ්ඤපොසිති පොසෙතබ්බකසද්ධිවිහාරිකාදිවරහිතො,

කායසන්ධාරණමත්තෙන සන්තුට්ඨොති වුත්තං හොති. යථා වා පුබ්බෙ උය්‍යානෙ රසෙසු ගෙඩකරණලොලො හුත්වා අඤ්ඤපොසි ආසිං, එවං අහුත්වා යාය තණ්හාය ලොලො හුත්වා රසෙසු ගෙඩං කරොති. තං තණ්හං හිත්වා ආයතිං තණ්හාමූලකස්ස අඤ්ඤස්ස අත්තභාවස්ස අනිබ්බත්තනෙන අනඤ්ඤපොසිති දස්සෙති. අථ වා අත්ථහඤ්ජනකට්ඨෙන අඤ්ඤෙති කිලෙසා වුවුවන්ති. තෙසං අපොසනෙන අනඤ්ඤපොසිති අයම්පෙත්ථ අත්ථො. සපදානචාරීති අවොක්කම්මචාරී අනුපුබ්බචාරී, සරපට්ඨාපිං අජඬ්ඨෙත්වා අඬ්ඬකුලඤ්ච දලිද්දකුලඤ්ච නිරන්තරං පිණ්ඩාය පවිසමානොති අත්ථො. කුලෙ කුලෙ අජපට්ඨෙත්වා ඛත්තියකුලාදීසු යත්ථ කත්ථවි කිලෙසවසෙන අලග්ගවිත්තො, චන්ද්‍රපමො නිව්චනවකො හුත්වාති අත්ථො. සෙසං වුත්තනයමෙවාති.

රසගෙඩගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

66. පහාය පඤ්චාවරණානීති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර අඤ්ඤතරො රාජා පට්ඨමජ්ඣානලාභී අහොසි. සො ඤානානුරක්ඛණත්ථං රජ්ජං පහාය පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකත්වා අත්තනො පට්ඨත්තිසම්පදං දීපෙන්තො ඉමං උදානගාථං අහාසි -

“පහාය පඤ්චාවරණානි චෙතසො, උපක්කිලෙසෙ බ්‍යපනුජ්ජ සබ්බෙ;
අනිස්සිතො ඡෙත්ව සිනෙහදොසං, එකො චරෙ බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ ආවරණානීති නිවරණානෙව. තානි අත්ථනො උරගසුත්තෙ වුත්තානි. තානි පන යස්මා අබ්භාදයො විය චන්දසුරියෙ චෙතො ආවරන්ති, තස්මා “ආවරණානි චෙතසො”ති වුත්තානි. තානි උපවාරෙන වා අජ්ජනාය වා පහාය. උපක්කිලෙසෙති උපගම්ම විත්තං විබාධෙන්තෙ අකුසලෙ ධම්මෙ, චත්ථොපමාදීසු වුත්තෙ අභිජ්ඣාදයො වා. බ්‍යපනුජ්ජානි පනුදිත්වා විනාසෙත්වා, විපස්සනාමග්ගෙන පජහිත්වාති අත්ථො. සබ්බෙති අනවසෙසෙ. එවං සමථවිපස්සනාසම්පන්නො පට්ඨමග්ගෙන දිට්ඨිනිස්සයස්ස පහිනත්තා අනිස්සිතො. සෙසමග්ගෙහි ඡෙත්වා තෙධාතුකං සිනෙහදොසං, තණ්හාරාගන්ති වුත්තං හොති. සිනෙහො එව හි ගුණපට්ඨකත්තො සිනෙහදොසොති වුත්තො. සෙසං වුත්තනයමෙවාති.

ආවරණගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

67. විපිට්ඨිකත්වානානි කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර අඤ්ඤතරො රාජා චතුත්ථමජ්ඣානලාභී අහොසි. සො ඤානානුරක්ඛණත්ථං රජ්ජං පහාය පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකත්වා අත්තනො පට්ඨත්තිසම්පදං දීපෙන්තො ඉමං උදානගාථං අහාසි -

“විපිට්ඨිකත්වාන සුඛං දුක්ඛද්ව, පුබ්බෙව ච සොමනස්සදොමනස්සං;
ලද්ධානුපෙක්ඛං සමථං විසුද්ධං, එකො වරෙ
බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ විපිට්ඨිකත්වානාති පිට්ඨිතො කත්වා, ඡඩ්ඛෙත්වා ඡහිත්වාති
අත්ථො. සුඛං දුක්ඛද්වාති කායිකං සාතාසාතං. සොමනස්සදොමනස්සන්ති
වෙනසිකං සාතාසාතං. උපෙක්ඛන්ති චතුත්ථජ්ඣානුපෙක්ඛං. සමථන්ති
චතුත්ථජ්ඣානසමථමෙව. විසුද්ධන්ති
පඤ්චනීවරණවිතක්කවිචාරපීතිසුඛසඛ්ඛාතෙහි නවහි පච්චනීකධම්මෙහි
විමුත්තත්තා විසුද්ධං, නිද්ධන්තසුචණ්ණමිව විගතූපක්කිලෙසන්ති අත්ථො.

අයං පන යොජනා - විපිට්ඨිකත්වාන සුඛං දුක්ඛද්ව පුබ්බෙව
පයමජ්ඣානුපචාරභූමියංයෙව දුක්ඛං, තතියජ්ඣානුපචාරභූමියං සුඛන්ති
අධිප්පායො. පුන ආදිතො චුත්තං චකාරං පරතො නෙත්වා “සොමනස්සං
දොමනස්සද්ව විපිට්ඨිකත්වාන පුබ්බෙවා”ති අධිකාරො. තෙන
සොමනස්සං චතුත්ථජ්ඣානුපචාරෙ, දොමනස්සද්ව
දුතියජ්ඣානුපචාරෙයෙවාති දීපෙති. එතාති හි එතෙසං පරියායතො
පහානට්ඨානාති. නිජපරියායතො පන දුක්ඛස්ස පයමජ්ඣානං,
දොමනස්සස්ස දුතියජ්ඣානං, සුඛස්ස තතියජ්ඣානං, සොමනස්සස්ස
චතුත්ථජ්ඣානං පහානට්ඨානං. යථාහ - “පයමජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ
විහරති එත්ථුප්පන්තං දුක්ඛිත්ථියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති”තිආදි (සං. නි.
5.510). තං සබ්බං අට්ඨසාලිනියා ධම්මසඛිගහට්ඨකථායං (ධ. ස. අට්ඨ. 165)
චුත්තං. යතො පුබ්බෙව තීසු පයමජ්ඣානාදීසු දුක්ඛදොමනස්සසුඛාති
විපිට්ඨිකත්වා එත්ථෙව චතුත්ථජ්ඣානෙ සොමනස්සං විපිට්ඨිකත්වා ඉමාය
පටිපදාය ලද්ධානුපෙක්ඛං සමථං විසුද්ධං එකො වරෙති. සෙසං සබ්බත්ථ
පාකට්ඨමෙවාති.

විපිට්ඨිකත්වාගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

68. ආරද්ධවීරියොති කා උප්පත්ති? අඤ්ඤතරො කිර පච්චන්තරාජා
සහස්සයොධපරිමාණලකායො රජ්ජෙන බුද්දකො, පඤ්ඤාය මහන්තො
අහොසි. සො එකදිවසං “කිඤ්චාපි අහං බුද්දකො, පඤ්ඤවතා ච පන
සක්කා සකලජම්බුදීපං ගහෙතු”න්ති වින්තෙත්වා සාමන්තරඤ්ඤො දුතං
පාහෙසි - “සත්තදිවසබ්බන්තරෙ මෙ රජ්ජං වා දෙතු යුද්ධං වා”ති. තතො
සො අත්තතො අමච්චෙ සමොධානෙත්වා ආහ - “මයා තුම්හෙ
අනාපුච්ඡායෙව සාහසං කතං, අමුකස්ස රඤ්ඤො එවං පහිතං, කිං
කාතබ්බ”න්ති? තෙ ආහංසු - “සක්කා, මහාරාජ, සො දුතො
නිවත්තෙතු”න්ති? “න සක්කා, ගතො හවිස්සතී”ති. “යදි එවං විනාසිතම්භා
තයා, තෙන හි දුක්ඛං අඤ්ඤස්ස සත්ථෙත මරිතුං. හන්ද, මයං
අඤ්ඤමඤ්ඤං පහරිත්වා මරාම, අත්තානං පහරිත්වා මරාම, උබ්බන්ධාම,

විසං බාදාමා”ති. එවං තෙසු එකමෙකො මරණමෙව සංවණ්ණෙති. තතො රාජා - “කිං මෙ, ඉමෙහි, අත්ථි, භණ්ණ, මය්හං යොධා”ති ආහ. අථ “අහං, මහාරාජ, යොධො, අහං, මහාරාජ, යොධො”ති තං යොධසහස්සං උට්ඨති.

රාජා “එතෙ උපපරික්ඛිස්සාමි”ති මන්ත්වා චිතකං සජ්ජෙත්වා ආහ - “මයා, භණ්ණ, ඉදං නාම සාහසං කතං, තං මෙ අමච්චා පටික්කොසන්ති, සොහං චිතකං පටිසිස්සාමි, කො මයා සද්ධිං පටිසිස්සති, කෙන මය්හං ජීවිතං පරිච්චත්ත”න්ති? එවං චුත්තෙ පඤ්චසතා යොධා උට්ඨතිංසු - “මයං, මහාරාජ, පටිසාමා”ති. තතො රාජා අපරෙ පඤ්චසතෙ යොධෙ ආහ - “තුම්හෙ ඉදානි, තාතා, කිං කරිස්සවා”ති? තෙ ආහංසු - “නායං, මහාරාජ, පුරිසකාරො, ඉත්ථිකිරියා එසා, අපිච මහාරාජෙන පටිරඤ්ඤො දුතො පෙසිතො, තෙන මයං රඤ්ඤා සද්ධිං යුජ්ඣිත්වා මරිස්සාමා”ති. තතො රාජා “පරිච්චත්තං තුම්හෙහි මම ජීවිත”න්ති චතුරඤ්ඤිතිං සෙනං සන්නය්හිත්වා තෙන යොධසහස්සෙන පරිවුතො ගන්ත්වා රජ්ජයිමාය නිසීදි.

සොපි පටිරාජා තං පවත්තිං සුත්වා “අරෙ, සො බුද්දකරාජා මම දාසස්සාපි නප්පහොති”ති කුජ්ඣිත්වා සබ්බං බලකායං ආදාය යුජ්ඣිතුං නික්ඛමි. බුද්දකරාජා තං අබ්භුය්‍යාතං දිස්වා බලකායං ආහ - “තාතා, තුම්හෙ න බහුකා; සබ්බෙ සම්පිණ්ඩිත්වා, අසිචම්මං ගහෙත්වා, සීසං ඉමස්ස රඤ්ඤො පුරතො උජුකං එව ගච්ඡවා”ති. තෙ තථා අකංසු. අථ සා සෙනා ද්විධා භිජ්ජිත්වා අත්තරමදාසි. තෙ තං රාජානං ජීවග්ගාහං ගණ්හිංසු, අඤ්ඤො යොධා පලායිංසු. බුද්දකරාජා “තං මාරෙමි”ති පුරතො ධාවති, පටිරාජා තං අභයං යාචි. තතො තස්ස අභයං දත්වා, සපථං කාරාපෙත්වා, තං අත්තතො මනුස්සං කත්වා, තෙන සහ අඤ්ඤං රාජානං අබ්භුග්ගන්ත්වා, තස්ස රජ්ජයිමාය ධත්වා පෙසෙසි - “රජ්ජං වා මෙ දෙනු යුද්ධං වා”ති. සො “අහං එකයුද්ධම්පි න සහාමි”ති රජ්ජං නිය්‍යාතෙසි. එතෙනෙව උපායෙන සබ්බරාජානො ගහෙත්වා අත්තෙ බාරාණසිරාජානම්පි අග්ගහෙසි.

සො එකසතරාජපරිවුතො සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං අනුසාසන්තො විත්තෙසි - “අහං පුබ්බෙ බුද්දකො අහොසිං, සොම්හි අත්තතො ඤාණසම්පත්තියා සකලජම්බුදීපස්ස ඉස්සරො ජාතො. තං බො පන මෙ ඤාණං ලොකියවීරියසම්පයුත්තං, නෙව නිබ්බිදාය න විරාගාය සංවත්තති, සාධු වතස්ස ස්වාහං ඉමිනා ඤාණෙන ලොකුත්තරධම්මං ගවෙසෙය්‍ය”න්ති. තතො බාරාණසිරඤ්ඤො රජ්ජං දත්වා, පුත්තදාරඤ්ච සකජනපදමෙව පෙසෙත්වා, පබ්බජ්ජං සමාදාය විපස්සනං ආරභිත්වා, පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකත්වා අත්තතො වීරියසම්පත්තිං දීපෙන්තො ඉමං උදානගාථං අහාසි -

“ආරද්ධවිරියො පරමත්ථපත්තියා, අලීනවිත්තො අකුසීතචුත්ති;
දළ්භනික්කමො ථාමබ්ලූපපත්තො, එකො වරෙ
බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ ආරද්ධං වීරියමස්සාති ආරද්ධවීරියො. එතෙන අත්තනො වීරියාරම්භං ආදිවීරියං දස්සෙති. පරමත්ථො වුව්වති නිබ්බානං, තස්ස පත්තියා පරමත්ථපත්තියා. එතෙන වීරියාරම්භෙන පත්තබ්බඵලං දස්සෙති. අලීනවිත්තොති එතෙන බලවීරියුපත්ථම්භානං විත්තවෙතසිකානං අලීනතං දස්සෙති. අකුසිතවුත්තීති එතෙන යානආසනවඩ්ඪකමනාදීසු කායස්ස අනවසීදනං. දළ්භනික්කමොති එතෙන “කාමං තවො ච න්භාරු චා”ති (ම. නි. 2.184; අ. නි. 2.5; මහානි. 196) එවං පවත්තං පදහනවීරියං දස්සෙති, යං තං අනුපුබ්බසික්ඛාදීසු පදහන්තො “කායෙන වෙච පරමසච්චං සච්ඡිකරොති, පඤ්ඤාය ච නං අනිවිජ්ඣ පස්සති”ති වුව්වති. අථ චා එතෙන මග්ගසම්පයුත්තවීරියං දස්සෙති. තඤ්ඤි දළ්භඤ්ච භාවනාපාරිසුරිං ගතත්තා, නික්කමො ච සබ්බසො පටිපක්ඛා නික්ඛන්තත්තා, තස්මා තංසමඬ්ඨිපුග්ගලොපි දළ්භො නික්කමො අස්සාති “දළ්භනික්කමො”ති වුව්වති. ථාමබ්ලූපපත්තොති මග්ගක්ඛණෙ කායථාමෙන ඤාණබලෙන ච උපපත්තො, අථ චා ථාමභූතෙන බලෙන උපපත්තොති ථාමබ්ලූපපත්තො, ථීරඤාණබ්ලූපපත්තොති වුත්තං හොති. එතෙන තස්ස වීරියස්ස විපස්සනාඤාණසම්පයොගං දීපෙන්තො යොනිසො පදහනභාවං සාධෙති. පුබ්බභාගමජ්ඣිමඋක්කට්ඨවීරියවසෙන චා තයොපි පාදා යොජෙතබ්බා. සෙසං වුත්තනයමෙවාති.

ආරද්ධවීරියගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

69. පටිසල්ලානන්ති කා උප්පත්ති? ඉමිස්සා ගාථාය ආවරණගාථාය උප්පත්තිසදිසා එව උප්පත්ති, නත්ථි කොචි විසෙසො. අත්ථවණ්ණනායං පනස්සා පටිසල්ලානන්ති තෙහි තෙහි සත්තසඬ්ඛාරෙහි පටිනිවත්තිත්වා සල්ලීනං එකත්තසෙවිතා එකිභාවො, කායච්චෙකොති අත්ථො. ඤානන්ති පච්චනීකඤාපනතො ආරම්මණලක්ඛණුපනිජ්ඣානතො ච විත්තච්චෙකො වුව්වති. තත්ථ අට්ඨසමාපත්තියො නීවරණාදිපච්චනීකඤාපනතො ආරම්මණුපනිජ්ඣානතො ච ඤානන්ති වුව්වති, විපස්සනාමග්ගඵලානි සත්තසඤ්ඤාදිපච්චනීකඤාපනතො, ලක්ඛණුපනිජ්ඣානතොයෙව චෙත්ථ ඵලානි. ඉධ පන ආරම්මණුපනිජ්ඣානමෙව අධිජ්ජෙතං. එවමෙතං පටිසල්ලානඤ්ච ඤානඤ්ච අරිඤ්චමානො, අජභමානො, අනිස්සජ්ජමානො. ධම්මෙසුති විපස්සනුපගෙසු පඤ්චක්ඛන්ධාදිධම්මෙසු. නිච්චන්ති සතතං, සමිතං, අබ්භොකිණ්ණං. අනුධම්මචාරීති තෙ ධම්මෙ ආරබ්භ පවත්තමානෙන අනුගතං විපස්සනාධම්මං වරමානො. අථ චා ධම්මාති නව ලොකුත්තරධම්මා, තෙසං ධම්මානං අනුලොමො ධම්මොති අනුධම්මො, විපස්සනායෙන අධිවචනං. තත්ථ “ධම්මානං නිච්චං අනුධම්මචාරී”ති වත්තබ්බෙ ගාථාබන්ධසුබන්ධං විහත්තිත්තයෙන “ධම්මෙසු”ති වුත්තං සියා. ආදීනවං සම්මසිතා භවෙසුති තාය අනුධම්මවර්තාසඬ්ඛාතාය විපස්සනාය අනිච්චාකාරාදිදොසං තීසු භවෙසු සමනුපස්සන්තො එවං ඉමං

කායච්චෙකච්ඡත්තච්චෙකං අරිඤ්චමානො සිබ්බාපත්තච්චපස්සනාසඬ්ඛානාය පටිපදාය අධිගතොති චත්තඛිබ්බො එකො චරෙති එවං යොජනා වෙදිතඛිබ්බා.

පටිසල්ලානගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

70. තණ්හක්ඛයන්ති කා උප්පත්ති? අඤ්ඤතරො කිර බාරාණසිරාජා මහවිචරාජානුභාවෙන නගරං පදක්ඛිණං කරොති. තස්ස සරීරසොභාය ආවට්ඨිතහදයා සත්තා පුරතො ගච්ඡන්තාපි නිවත්තිත්වා තමෙව උල්ලොකෙන්ති, පච්ඡතො ගච්ඡන්තාපි, උහොහි පස්සෙහි ගච්ඡන්තාපි. පකතියා එව හි බුද්ධදස්සනෙ පුණ්ණචන්දසමුද්දරාජදස්සනෙ ච අතිත්තො ලොකො. අථ අඤ්ඤතරා කුටුම්භියහරියාපි උපරිපාසාදගතා සිහපඤ්ජරං විවරිත්වා ඔලොකයමානා අට්ඨාසි. රාජා තං දිස්වාච පටිබද්ධචිත්තො හුත්වා අමච්චං ආණාපෙසි – “ජානාහි තාව, හණ, අයං ඉත්ථී සසාමිකා චා අසාමිකා චා”ති. සො ගන්ත්වා “සසාමිකා”ති ආරොචෙසි. අථ රාජා චිත්තෙසි – “ඉමා වීසතිසහස්සනාටකිත්ථියො දෙවච්ඡරායො විය මංයෙව එකං අහිරමෙන්නි, සො දානාහං එතාපි අතුසිත්වා පරස්ස ඉත්ථීයා තණ්හං උප්පාදෙසිං, සා උප්පන්නා අපායමෙව ආකඬ්ඨති”ති තණ්හාය ආදීනවං දිස්වා “හන්ද නං නිග්ගණ්හාමි”ති රජ්ජං පහාය පඛබ්ජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකත්වා ඉමං උදානගාථං අභාසි –

“තණ්හක්ඛයං පත්ථයමප්පමන්තො, අනෙළමුගො සුතවා සතීමා;
සඬ්ඛාතධම්මො නියතො පධානවා, එකො චරෙ
බ්ග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ තණ්හක්ඛයන්ති නිබ්බානං, එවං දිට්ඨාදීනවාය තණ්හාය එව අප්පචත්තිං. අප්පමන්තොති සාතච්චකාරී සක්කච්චකාරී. අනෙළමුගොති අලාලාමුබ්බො. අථ චා අනෙළො ච අමුගො ච, පණ්ඩිතො බ්බත්තොති චුත්තං හොති. හිතසුඛසම්පාපකං සුතමස්ස අත්ථීති සුතවා ආගමසම්පන්නොති චුත්තං හොති. සතීමාති විරකතාදීනං අනුස්සරිතා. සඬ්ඛාතධම්මොති ධම්මුපපරික්ඛාය පරිඤ්ඤාතධම්මො. නියතොති අරියමග්ගෙන නියාමං පත්තො. පධානවාති සම්මප්පධානවීරියසම්පන්නො. උප්පට්ඨාටියා එස පාඨො යොජෙතඛිබ්බො. එවමෙතෙහි අප්පමාදාදීහි සමන්තාගතො නියාමසම්පාපකෙන පධානෙන පධානවා, තෙන පධානෙන පත්තනියාමත්තා නියතො, තතො අරහත්තප්පත්තියා සඬ්ඛාතධම්මො. අරහා හි පුන සඬ්ඛාතඛිබ්බාභාවතො “සඬ්ඛාතධම්මො”ති වුවචති. යථාහ “යෙ ච සඬ්ඛාතධම්මාසෙ, යෙ ච සෙබ්බා පුට්ඨ ඉධා”ති (සු. නි. 1044; වුළුති. අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 7). සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

තණ්හක්ඛයගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

71. සීහො වානි කා උප්පත්ති? අඤ්ඤතරස්ස කිර බාරාණසිරඤ්ඤො දුරෙ උය්‍යානං හොති. සො පගෙව වුට්ඨාය උය්‍යානං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ යානා ඔරුය්හ උදකට්ඨානං උපගතො “මුඛං ධොවිස්සාමි”ති. තස්මිඤ්ච පදෙසෙ සීහී පොතකං ජනෙත්වා ගොවරාය ගතා. රාජපුරිසො තං දිස්වා “සීහපොතකො දෙවා”ති ආරොවෙසි. රාජා “සීහො කිර න කස්සවි භායති”ති තං උපපරික්ඛිතුං හෙරිආදීනි ආකොටාපෙසි. සීහපොතකො තං සද්දං සුත්වාපි තට්ථව සයි. රාජා යාවතනියකං ආකොටාපෙසි, සො තනියවාලෙ සීසං උක්ඛිපිත්වා සබ්බං පරිසං ඔලොකෙත්වා තට්ථව සයි. අථ රාජා “යාවස්ස මාතා නාගච්ඡති, තාව ගච්ඡාමා”ති වත්වා ගච්ඡන්තො වින්තෙසි – “තං දිවසං ජාතොපි සීහපොතකො න සන්තසති න භායති, කුදාස්සු නාමාහමිපි තණ්හාදිට්ඨිපරිතාසං ඡෙත්වා න සන්තසෙය්‍යං න භායෙය්‍යං”න්ති. සො තං ආරම්මණං ගහෙත්වා, ගච්ඡන්තො පුන කෙවට්ටෙහි මච්ඡෙ ගහෙත්වා සාබ්බසු බන්ධිත්වා පසාරිතෙ ජාලෙ වාතං අලග්ගංයෙව ගච්ඡමානං දිස්වා, තමපි නිමිත්තං අග්ගහෙසි – “කුදාස්සු නාමාහමිපි තණ්හාදිට්ඨිජාලං මොහජාලං වා එාලෙත්වා එවං අසජ්ජමානො ගච්ඡෙය්‍යං”න්ති.

අථ උය්‍යානං ගන්ත්වා සීලාපට්ටපොක්ඛරණිකීරෙ නිසින්තො වාතබ්බාහතානි පදුමානි ඔනමිත්වා උදකං ඵ්ඨිත්වා වාතවිගමෙ පුන යථායානෙ ඨිතානි උදකෙන අනුපලිත්තානි දිස්වා තමපි නිමිත්තං අග්ගහෙසි – “කුදාස්සු නාමාහමිපි යථා එතානි උදකෙ ජාතානි උදකෙන අනුපලිත්තානි තිට්ඨන්ති, එවමෙවං ලොකෙ ජාතො ලොකෙන අනුපලිත්තො තිට්ඨෙය්‍යං”න්ති. සො පුනඡ්ඡුතං “යථා සීහවාතපදුමානි, එවං අසන්තසන්තෙන අසජ්ජමානෙන අනුපලිත්තෙන හවිතබ්බං”න්ති වින්තෙත්වා, රජ්ජං පහාය පබ්බජිත්වා, විපස්සන්තො පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකත්වා ඉමං උදානගාථං අභාසි –

“සීහොව සද්දෙසු අසන්තසන්තො, වාතොව ජාලමිහි
අසජ්ජමානො;
පදුමංව තොයෙන අලිප්පමානො, එකො වරෙ
බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ සීහොති වත්තාරො සීහා – තිණසීහො, පණ්ඩුසීහො, කාලසීහො, කෙසරසීහොති. කෙසරසීහො තෙසං අග්ගමක්ඛායති. සොව ඉධ අධිප්පෙතො. වාතො පුරත්ථිමාදිවසෙන අනෙකවිධො, පදුමං රත්තසෙතාදිවසෙන. තෙසු යො කොචි වාතො යංකිඤ්චි පදුමඤ්චි වට්ටනියෙව. තත්ථ යස්මා සන්තාසො අත්තසිනෙහෙන හොති, අත්තසිනෙහො ච තණ්හාලෙපො, සොපි දිට්ඨිසම්පයුත්තෙන වා දිට්ඨිවිප්පයුත්තෙන වා ලොහෙන හොති, සො ච තණ්හායෙව. සජ්ජනං පන තත්ථ උපපරික්ඛාවිරහිතස්ස මොහෙන හොති, මොහො ච අවිජ්ජා. තත්ථ

සමට්ථන තණ්හාය පහානං හොති, විපස්සනාය, අවිජ්ජාය. තස්මා සමට්ථන අත්තසිනෙහං පහාය සීහොව සද්දෙසු අනිච්චාදීසු අසන්තසන්තො, විපස්සනාය මොහං පහාය වාතොව ජාලමිහි ඛන්ධායතනාදීසු අසජ්ජමානො, සමට්ථෙනෙව ලොහං ලොහසම්පයුත්තං එව දිට්ඨිඤ්ච පහාය, පදුමංව තොයෙන සබ්බභවහොගලොහෙන අලිප්පමානො. එත්ථ ච සමට්ඨස්ස සීලං පදට්ඨානං, සමට්ථා සමාධි, විපස්සනා පඤ්ඤාති. එවං තෙසු ද්විසු ධම්මෙසු සිද්ධෙසු තයොපි ඛන්ධා සිද්ධා හොන්ති. තත්ථ සීලක්ඛන්ධෙන සුරතො හොති. සො සීහොව සද්දෙසු ආසාතවත්ථුසු කුජ්ඣිතුකාමතාය න සන්තසති. පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙන පටිවිද්ධසභාවො වාතොව ජාලමිහි ඛන්ධාදිධම්මහෙදෙන සජ්ජති, සමාධික්ඛන්ධෙන චිතරාගො පදුමංව තොයෙන රාගෙන න ලිප්පති. එවං සමට්ඨවිපස්සනාහි සීලසමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධෙනි ච යථාසම්භවං අවිජ්ජාතණ්හානං තිණ්ණඤ්ච අකුසලමූලානං පහානවසෙන අසන්තසන්තො අසජ්ජමානො අලිප්පමානො ච වෙදිතබ්බො. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

අසන්තසන්තගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

72. සීහො යථාති කා උප්පත්ති? අඤ්ඤතරො කිර බාරාණසිරාජා පච්චන්තං කුප්පිතං වූපසමෙතුං ගාමානුගාමීග්ගං ඡඩ්ඛෙන්වා, උජුං අට්ඨිමග්ගං ගහෙන්වා, මහනියා සෙනාය ගච්ඡති. තෙන ච සමයෙන අඤ්ඤතරස්මිං පබ්බතපාදෙ සීහො බාලසූරියාතපං තප්පමානො නිපන්තො හොති. තං දිස්වා රාජපුරිසො රඤ්ඤො ආරොචෙසි. රාජා “සීහො කිර සද්දෙන න සන්තසති”ති හෙරිසඬ්ඛපණවාදීහි සද්දං කාරාපෙසි. සීහො තට්ඨ නිපජ්ජී. දුතියමිපි කාරාපෙසි. සීහො තට්ඨ නිපජ්ජී. තතියමිපි කාරාපෙසි. සීහො “මම පටිසත්තු අත්ථී”ති චතුහි පාදෙහි සුප්පතිට්ඨිතං පතිට්ඨන්තීවා සීහනාදං නදි. තං සුත්වාච හත්ථාරොහාදයො හත්ථීආදීහි ඔරොහින්වා තිණගහනානි පට්ටියා, හත්ථීඅස්සගණා දිසාවිදිසා පලාතා. රඤ්ඤො හත්ථීපි රාජානං ගහෙන්වා වනගහනානි පොඨයමානො පලායි. සො තං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො රුක්ඛසාඛාය ඔලම්බින්වා, පථවිං පතින්වා, එකපදිකමග්ගෙන ගච්ඡන්තො පච්චෙකබුද්ධානං වසන්ට්ඨානං පාපුණින්වා තත්ථ පච්චෙකබුද්ධො පුච්ඡී – “අපි, හන්තෙ, සද්දමස්සුත්ථා”ති? “ආම, මහාරාජා”ති. “කස්ස සද්දං, හන්තෙ”ති? “පයමං හෙරිසඬ්ඛාදීනං, පච්ඡා සීහස්සා”ති. “න භායින්ථ, හන්තෙ”ති? “න මයං, මහාරාජ, කස්සවි සද්දස්ස භායාමා”ති. “සක්කා පන, හන්තෙ, මය්හමිපි එදිසං කාතු”න්ති? “සක්කා, මහාරාජ, සචෙ පබ්බජස්මි”ති. “පබ්බජාමි, හන්තෙ”ති. තතො තං පබ්බාජෙත්වා පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව ආභිසමාවාරිකං සික්ඛාපෙසුං. සොපි පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව විපස්සන්තො පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකත්වා ඉමං උදානගාථං අභාසී –

“සීහො යථා දායබලී පසස්භ, රාජා මිගානං අභිභුයා වාරී;

සෙවෙථ පන්තානි සෙනාසනානි, එකො වරෙ
බග්ගවිසාණකප්පො’ති.

තත්ථ සහනා ව හනනා ව සීඝ්‍රචන්තා ව සීහො. කෙසරසීහොව ඉධ අධිප්පෙතො. දායා බලමස්ස අත්ථිති දායබලී. පසස්භ අභිභුයාති, උභයං වාරීසද්දෙන සහ යොජෙතබ්බං පසස්භවාරී අභිභුයාවාරීති තත්ථ පසස්භ නිග්ගහෙත්වා වරණෙන පසස්භවාරී, අභිභවිත්වා, සන්තාසෙත්වා, වසිකත්වා, වරණෙන අභිභුයාවාරී. ස්වායං කායබලෙන පසස්භවාරී, තෙජසා අභිභුයාවාරී. තත්ථ සවෙ කොචි වදෙයා – “කිං පසස්භ අභිභුයා වාරී”ති, තතො මීගානන්ති සාමිවචනං උපයොගවචනං කත්වා “මීගෙ පසස්භ අභිභුයා වාරී”ති පටිවත්තබ්බං. පන්තානීති දුරානි. සෙනාසනානීති වසනට්ඨානානි. සෙසං පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව සක්කා ජාතිතුන්ති න විත්ථාරිතන්ති.

දායබලීගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

73. මෙත්තං උපෙක්ඛන්ති කා උප්පත්ති? අඤ්ඤතරො කිර රාජා මෙත්තාදිඤ්ඤානලාභී අහොසි. සො “ඤ්ඤානසුඛත්තරායකරං රජ්ජ”න්ති ඤ්ඤානානුරක්ඛණත්ථං රජ්ජං පහාය පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකත්වා, ඉමං උදානගාථං අහොසි –

මෙත්තං උපෙක්ඛං කරුණං විමුත්තිං, ආසෙවමානො මුදිතඤ්ච
කාලෙ;
සබ්බෙන ලොකෙන අවිරුජ්ඣමානො, එකො වරෙ
බග්ගවිසාණකප්පො’ති.

තත්ථ “සබ්බෙ සත්තා සුබ්බා හොන්තු”තිආදිනා නයෙන භිතසුබ්බපනයනකාමතා මෙත්තා. “අහො වත ඉමම්හා දුක්ඛා විමුච්චෙය්‍යු”න්තිආදිනා නයෙන අභිතදුක්ඛාපනයනකාමතා කරුණා. “මොදන්ති වත හොන්තො සත්තා මොදන්ති සාධු සුට්ඨු”තිආදිනා නයෙන භිතසුඛාවිප්පයොගකාමතා මුදිතා. “පඤ්ඤායිස්සන්ති සකෙන කම්මො”ති සුබ්බදුක්ඛෙසු අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනතා උපෙක්ඛා. ගාථාබන්ධසුබ්බත්ථං පන උප්පට්ඨපාටියා මෙත්තං වත්වා උපෙක්ඛා වුත්තා, මුදිතා පච්ඡා. විමුත්තින්ති වතස්සොපි හි එතා අත්තතො පච්චනීකධම්මෙහි විමුත්තත්තා විමුත්තියො. තෙන වුත්තං “මෙත්තං උපෙක්ඛං කරුණං, විමුත්තිං, ආසෙවමානො මුදිතඤ්ච කාලෙ”ති.

තත්ථ ආසෙවමානොති තිස්සො තිකචතුක්කජ්ඣානවසෙන, උපෙක්ඛං චතුත්ථජ්ඣානවසෙන භාවයමානො. කාලෙති මෙත්තං ආසෙවිත්වා තතො වුට්ඨාය කරුණං, තතො වුට්ඨාය මුදිතං, තතො ඉතරතො වා නිජ්ජිතිකඤ්ඤානො වුට්ඨාය උපෙක්ඛං ආසෙවමානො “කාලෙ

ආසෙවමානෝ”ති වුච්චති, ආසෙවිතුං ඵාසුකාලෙ චා. සබ්බෙන ලොකෙන අවිරුජ්ඣමානොති දසසු දිසාසු සබ්බෙන සත්තලොකෙන අවිරුජ්ඣමානො. මෙත්තාදිනඤ්ඤි භාවිතත්තා සත්තා අප්පට්ඨකුලා භොන්ති. සත්තෙසු ච විරොධභූතො පටිසො වුපසම්මති. තෙන වුත්තං – “සබ්බෙන ලොකෙන අවිරුජ්ඣමානෝ”ති. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, චිත්ථාරෙන පන මෙත්තාදිකථා අට්ඨසාලිනියා ධම්මසඬ්ඛගථට්ඨකථායං (ධ. ස. අට්ඨ. 251) වුත්තා. සෙසං පුබ්බවුත්තසදිසමෙවාති.

අප්පමඤ්ඤාගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

74. රාගඤ්ච දොසඤ්චාති කා උප්පත්ති? රාජගහං කිර උපනිස්සාය මාතඬ්ගො නාම පච්චෙකඛුද්ධො විහරති සබ්බපච්ඡිමො පච්චෙකඛුද්ධානං. අථ අම්භාකං බොධිසත්තෙ උප්පන්නෙ දෙවතායො බොධිසත්තස්ස පූජනත්ථාය ආගච්ඡන්ති යො තං දිස්වා “මාරිසා, මාරිසා, ඛුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නෝ”ති භණ්ණසු. සො නිරොධා වුට්ඨහන්තො තං සද්දං සුත්වා, අත්තනො ච ජීවිතක්ඛයං දිස්වා, හිමවන්තෙ මහාපපාතො නාම පබ්බතො පච්චෙකඛුද්ධානං පරිනිබ්බානට්ඨානං, තත්ථ ආකාසෙන ගන්ත්වා පුබ්බෙ පරිනිබ්බුතපච්චෙකඛුද්ධස්ස අට්ඨිසඬ්ඛානං පපාතෙ පක්ඛිපිත්වා, සිලාතලෙ නිසිදිත්වා ඉමං උදානගාථං අභාසි –

“රාගඤ්ච දොසඤ්ච පභාය මොහං, සන්දාලයිත්වාන සංයොජනාති;
අසත්තසං ජීවිතසඬ්ඛයම්හි, එකො චරෙ බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ රාගදොසමොහා උරගසුත්තෙ වුත්තා. සංයොජනාතීති දස සංයොජනාති. තාති ච තෙන තෙන මග්ගෙන සන්දාලයිත්වා. අසත්තසං ජීවිතසඬ්ඛයම්හිති ජීවිතසඬ්ඛයො වුච්චති වුතිචිත්තස්ස පරිභෙදො, තස්මිඤ්ච ජීවිතසඬ්ඛයෙ ජීවිතනිකන්තියා පහිනත්තා අසත්තසන්ති. එත්තාවතා සොපාදිසෙසං නිබ්බානධාතුං අත්තනො දස්සෙත්වා ගාථාපරියොසානෙ අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසිති.

ජීවිතසඬ්ඛයගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

75. භජන්තීති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර අඤ්ඤතරො රාජා ආදිගාථාය වුත්තප්පකාරමෙව ඒතං රජ්ජං සමනුසාසති. තස්ස බරො ආබාධො උප්පජ්ජි, දුක්ඛා වෙදනා වත්තන්ති. විසතිසහස්සිත්ථියො පරිචාරෙත්වා හත්ථපාදසම්බාහනාදීනි කරොන්ති. අමච්චා “න දානායං රාජා ජීවිස්සති, හන්ද මයං අත්තනො සරණං ගවෙසාමා”ති චිත්තෙත්වා අඤ්ඤස්ස රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා උපට්ඨානං යාචිංසු. තෙ තත්ථ උපට්ඨහන්තියෙව, න කිඤ්චි ලහන්ති. රාජාපි ආබාධා වුට්ඨහිත්වා පුච්ඡි “ඉත්ථන්තාමො ච ඉත්ථන්තාමො ච කුහි”න්ති? තතො තං පවත්තිං සුත්වා සීසං වාලෙත්වා තුණ්හි අභොසි. තෙපි අමච්චා “රාජා වුට්ඨිතො”ති සුත්වා

තත්ථ කිඤ්චි අලභමානා පරමෙන පාරිජුඤ්ඤෙන සමන්තාගතා පුනඳෙව ආගන්ත්වා රාජානං වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨංසු. තෙන ව රඤ්ඤා “කුහිං, තාතා, තුම්හෙ ගතා”ති චුත්තා ආහංසු – “දෙවං දුබ්බලං දිස්වා ආජීවිකභයෙනම්හා අසුකං නාම ජනපදං ගතා”ති. රාජා සීසං වාලෙන්වා චින්තෙසි – “යංනුනාහං ඉමෙ වීමංසෙය්‍යාං, කිං පුනපි එවං කරෙය්‍යුං නො”ති? සො පුබ්බෙ ආබාධිකරොගෙන ඵ්ථිට්ඨො විය බාල්භවෙදනං අත්තානං දස්සෙත්තො ගිලානාලයං අකාසි. ඉත්ථීයො සම්පරිවාරෙන්වා පුබ්බසදිසමෙව සබ්බං අකංසු. තෙපි අමච්චා තථෙව පුන බහුතරං ජනං ගහෙන්වා පක්කමිංසු. එවං රාජා යාවතතියං සබ්බං පුබ්බසදිසං අකාසි. තෙපි තථෙව පක්කමිංසු. තතො චතුත්ථමිපි තෙ ආගතෙ දිස්වා “අහො ඉමෙ දුක්කරං අකංසු, යෙ මං බ්‍යාධිතං පහාය අනපෙක්ඛා පක්කමිංසු”ති නිබ්බිත්තො රජ්ජං පහාය පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකත්වා ඉමං උදානගාමං අහාසි –

“භජන්ති සෙවන්ති ච කාරණත්ථා, නික්කාරණා දුල්ලභා අජ්ජ මිත්තා;
අත්තට්ඨපඤ්ඤා අසුචි මනුස්සා, එකො වරෙ
බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ භජන්තිති සරිරෙන අල්ලිසිත්වා පයිරූපාසන්ති. සෙවන්තිති අඤ්ජලිකම්මාදීහි කිං කාරපටිස්සාවිතාය ච පරිවරන්ති. කාරණං අත්ථො එතෙසන්ති කාරණත්ථා, භජනාය සෙවනාය ච නාඤ්ඤං කාරණමත්ථී, අත්ථො එව නෙසං කාරණං, අත්ථහෙතු සෙවන්තිති චුත්තං හොති. නික්කාරණා දුල්ලභා අජ්ජ මිත්තාති “ඉතො කිඤ්චි ලච්ඡාමා”ති එවං අත්තපට්ඨාභකාරණෙන නික්කාරණා, කෙවලං –

“උපකාරො ව යො මිත්තො,
සුබ්බෙ දුක්ඛෙ ව යො සබ්බා;
අත්ථක්ඛායී ව යො මිත්තො,
යො ච මිත්තානුකම්පකො”ති. (දී. නි. 3.265) –

එවං චුත්තෙන අරියෙන මිත්තභාවෙන සමන්තාගතා දුල්ලභා අජ්ජ මිත්තා. අත්තනි යිතා එතෙසං පඤ්ඤා, අත්තානංයෙව ඔලොකෙන්ති, න අඤ්ඤන්ති අත්තට්ඨපඤ්ඤා. දිට්ඨත්ථපඤ්ඤාති අයම්පි කිර පොරාණපායො, සම්පති දිට්ඨියෙව අත්ථෙ එතෙසං පඤ්ඤා, ආයතිං න පෙක්ඛන්තිති චුත්තං හොති. අසුචිති අසුචිතා අනරියෙන කායච්චිමනොකම්මෙන සමන්තාගතා. සෙසං පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති.

කාරණත්ථගාමාවණ්ණනා සමත්තා.

චතුත්ථො වග්ගො නිට්ඨිතො එකාදසහි ගාථාහි.

එවමෙනං එකවත්තාලීසගාථාපරිමාණං බග්ගවිසාණසුත්තං කත්ථවිදෙව
වුත්තෙන යොජනානසෙන සබ්බත්ථ යථානුරූපං යොජෙත්වා අනුසන්ධිතො
අත්ථතො ව වෙදිතබ්බං. අනිච්ඡාපරිභයෙන පන අමහෙහි න සබ්බත්ථ
යොජිතත්ති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය බග්ගවිසාණසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. කසිභාරද්වාජසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුතන්ති කසිභාරද්වාජසුත්තං. කා උප්පත්ති? හගවා මගධෙසු
විහරන්තො දක්ඛිණාගිරිස්මිං එකනාලායං බ්‍රාහ්මණගාමෙ පුරෙහත්තකිච්චං
පච්ඡාහත්තකිච්චන්ති ඉමෙසු ද්විසු බුද්ධකිච්චෙසු පුරෙහත්තකිච්චං
නිට්ඨාපෙත්වා පච්ඡාහත්තකිච්චාවසානෙ බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං
වොලොකෙන්තො කසිභාරද්වාජං බ්‍රාහ්මණං අරහත්තස්ස
උපනිස්සයසම්පන්නං දිස්වා “තත්ථ මයි ගතෙ යථා පවත්තිස්සති, තතො
කථාවසානෙ ධම්මදෙසනං සුත්වා එස බ්‍රාහ්මණො පබ්බජිත්වා අරහත්තං
පාපුණ්සස්සති”ති ව ඤාත්වා, තත්ථ ගන්ත්වා, කථං සමුට්ඨාපෙත්වා, ඉමං
සුත්තං අභාසි.

තත්ථ සියා “කතමං බුද්ධානං පුරෙහත්තකිච්චං, කතමං
පච්ඡාහත්තකිච්ච”න්ති? වුවවතෙ – බුද්ධො හගවා පාතො එව උට්ඨාය
උපට්ඨාකානුග්ගහත්ථං සරීරභාසුකත්ථඤ්ච මුඛධොවනාදිසරීරපරිකම්මං
කත්වා යාව භික්ඛාචාරවෙලා, තාව විචිත්තාසනෙ විනිනාමෙත්වා,
භික්ඛාචාරවෙලාය නිවාසෙත්වා, කායබන්ධනං බන්ධිත්වා, චීවරං
පාරුපිත්වා, පත්තමාදාය කදාචි එකකොච කදාචි භික්ඛුසඬ්ඨසපරිවුතො ගාමං
වා නිගමං වා පිණ්ඩාය පවිසති, කදාචි පකතියා, කදාචි අනෙකෙහි
පාටිභාරියෙහි වත්තමානෙහි. සෙය්‍යථිදං – පිණ්ඩාය පවිසතො
ලොකනාථස්ස පුරතො පුරතො ගන්ත්වා මුදුගතියො වාතා පථවිං
සොධෙත්ති; වලාහකා උදකච්ඡිතානි මුඤ්චන්තා මග්ගෙ රෙණුං
වූපසමෙත්වා උපරි විතානං හුත්වා තිට්ඨන්ති. අපරෙ වාතා පුප්ඵානි
උපසංහරිත්වා මග්ගෙ ඔකිරන්ති, උන්නතා භූමිප්පදෙසා ඔනමන්ති, ඔනතා
උන්නමන්ති, පාදනික්ඛෙපසමයෙ සමාව භූමි හොති, සුඛසම්ඵස්සානි
රථවක්කමත්තානි පදුමපුප්ඵානි වා පාදෙ සම්පට්චිජන්ති, ඉන්දබ්බිලස්ස
අන්තො යපිතමත්තෙ දක්ඛිණපාදෙ සරීරා ඡබ්බණ්ණරස්මියො නිච්ඡරිත්වා
සුවණ්ණරසපිඤ්ජරානි විය විත්‍රපට්ඨකිත්තානි විය ව පාසාදකුටාගාරාදීනි
කරොන්තියො ඉතො විතො ව විධාවන්ති, හත්ථිඅස්සවිහඬිගාදයො
සකසකට්ඨානෙසු ධීතායෙව මධුරෙතාකාරෙන සද්දං කරොන්ති, තථා
හෙරිවිණාදීනි තුරියානි මනුස්සානං කායුපගානි ව ආහරණානි, තෙන
සඤ්ඤාණෙන මනුස්සා ජානන්ති “අජ්ජ හගවා ඉධ පිණ්ඩාය පට්ටියො”ති.

තෙ සුනිවත්ථා සුපාරුතා ගන්ධපුප්ඵාදීනි ආදාය සරා නික්ඛමිත්වා අන්තරවිටී. පටිපජ්ජිත්වා භගවත්තං ගන්ධපුප්ඵාදීහි සක්කච්චං. පුප්පත්වා වන්දිත්වා – “අම්භාකං, භන්තෙ, දස භික්ඛු, අම්භාකං වීසති, අම්භාකං භික්ඛුසනං දෙථා”ති යාචිත්වා භගවතොපි පත්තං ගහෙත්වා, ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා සක්කච්චං පිණ්ඩපාතෙන පටිමානෙන්නි.

භගවා කතභත්තකිච්චො තෙසං සන්තානානි ඔලොකෙත්වා තථා ධම්මං දෙසෙති, යථා කෙචි සරණගමනෙ පතිට්ඨහන්ති, කෙචි පඤ්චසු සීලෙසු, කෙචි සොනාපත්තිසකදාගාමීඅනාගාමීඵලානං අඤ්ඤතරස්මිං, කෙචි පබ්බජිත්වා අග්ගඵලෙ අරහත්තෙති. ඵලං තථා තථා ජනං අනුග්ගහෙත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං ගච්ඡති. තත්ථ මණ්ඩලමාලෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසීදති භික්ඛුනං භත්තකිච්චපරියොසානං ආගමයමානො. තතො භික්ඛුනං භත්තකිච්චපරියොසානෙ උපට්ඨාකො භගවතො නිවෙදෙති. අථ භගවා ගන්ධකුටිං පවිසති. ඉදං තාව පුරෙහත්තකිච්චං. යඤ්චෙත්ථ න වුත්තං, තං බ්‍රහ්මායුසුත්තෙ වුත්තනායෙනෙව ගහෙතබ්බං.

අථ භගවා ඵලං කතපුරෙහත්තකිච්චො ගන්ධකුටියා උපට්ඨානෙ නිසීදිත්වා, පාදෙ පක්ඛාලෙත්වා, පාදපීඨෙ යත්වා, භික්ඛුසඤ්ඤා ඔවදති – “භික්ඛවෙ, අප්පමාදෙන සම්පාදෙථ, බුද්ධුප්පාදො දුල්ලහො ලොකස්මිං, මනුස්සපටිලාහො දුල්ලහො, සද්ධාසම්පත්ති දුල්ලහා, පබ්බජ්ජා දුල්ලහා, සද්ධම්මස්සවනං දුල්ලහං ලොකස්මි”න්ති. තතො භික්ඛු භගවත්තං වන්දිත්වා කම්මට්ඨානං පුච්ඡන්ති. අථ භගවා භික්ඛුනං වරියවසෙන කම්මට්ඨානං දෙති. තෙ කම්මට්ඨානං උග්ගහෙත්වා, භගවත්තං අභිවාදෙත්වා, අත්තනො අත්තනො වසනට්ඨානං ගච්ඡන්ති; කෙචි අරඤ්ඤං, කෙචි රුක්ඛමූලං, කෙචි පබ්බතාදීනං අඤ්ඤතරං, කෙචි වාතුමහාරාජිකභවනං...පෙ.... කෙචි වසවත්තිභවනන්ති. තතො භගවා ගන්ධකුටිං පවිසිත්වා සචෙ ආකඬ්ඛති, දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො මුහුත්තං සීහසෙය්‍යං කප්පෙති. අථ සමස්සාසිතකායො උට්ඨහිත්වා දුතියභාගෙ ලොකං වොලොකෙති. තතියභාගෙ යං ගාමං වා නිගමං වා උපනිස්සාය විහරති, තත්ථ ජනො පුරෙහත්තං දානං දත්වා පච්ඡාහත්තං සුනිවත්ථො සුපාරුතො ගන්ධපුප්ඵාදීනි ආදාය විහාරෙ සන්තිපතති. තතො භගවා සම්පත්තපරිසාය අනුරූපෙන පාටිභාරියෙන ගන්ත්වා ධම්මසභායං පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසජ්ජ ධම්මං දෙසෙති කාලයුත්තං පමාණයුත්තං. අථ කාලං විදිත්වා පරිසං උය්‍යාපෙති.

තතො සචෙ ගත්තානි ඔසිඤ්චිතුකාමො හොති. අථ බුද්ධාසනා උට්ඨාය උපට්ඨාකෙන උදකපටියාදිතොකාසං ගන්ත්වා, උපට්ඨාකභත්ථතො උදකසාටිකං ගහෙත්වා, ත්භානකොට්ඨකං පවිසති. උපට්ඨාකොපි බුද්ධාසනං ආනෙත්වා ගන්ධකුටිපරිවෙණෙ පඤ්ඤාපෙති. භගවා ගත්තානි

ඔසිඤ්චිත්වා, සුරත්තදුපට්ඨං නිවාසෙත්වා, කායබන්ධනං බන්ධිත්වා, උත්තරාසඬගං කත්වා, තත්ථ ආගන්ත්වා, නිසීදති එකකොව මුහුත්තං පටිසල්ලිනො. අථ භික්ඛු තතො තතො ආගම්ම භගවතො උපට්ඨානං ගච්ඡන්ති. තත්ථ එකච්චෙ පඤ්භං පුච්ඡන්ති, එකච්චෙ කම්මට්ඨානං, එකච්චෙ ධම්මස්සවනං යාවන්ති. භගවා තෙසං අධිප්පායං සම්පාදෙන්තො පයමං යාමං වීතිනාමෙති.

මජ්ඣිමයාමෙ සකලදසසහස්සිලොකධාතුදෙවතායො ඔකාසං ලභමානා භගවත්තං උපසඬකම්ත්වා පඤ්භං පුච්ඡන්ති යථාභිසඬබ්බතං අන්තමසො චතුරක්ඛරමපි. භගවා තාසං දෙවතානං පඤ්භං විස්සජ්ජෙන්තො මජ්ඣිමයාමං වීතිනාමෙති. තතො පච්ඡිමයාමං චත්තාරො භාගෙ කත්වා එකං භාගං චඬකමං අධිට්ඨාති, දුතියභාගං ගන්ධකුට්ඨං පටිසිත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො සීහසෙය්‍යං කප්පෙති, තතියභාගං ඵලසමාපත්තියා වීතිනාමෙති, චතුත්ථභාගං මහාකරුණාසමාපත්තිං පටිසිත්වා බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙති අප්පරජක්ඛමහාරජක්ඛාදිසත්තදස්සනත්ථං. ඉදං පච්ඡාභත්තකිච්චං.

එවම්මස්ස පච්ඡාභත්තකිච්චස්ස ලොකවොලොකනසඬබ්බානෙ චතුත්ථභාගාවසානෙ බුද්ධධම්මසඬසෙසු දානසීලඋපොසථකම්මාදීසු ච අකතාධිකාරෙ කතාධිකාරෙ ච අනුපනිස්සයසම්පන්නෙ උපනිස්සයසම්පන්නෙ ච සත්තෙ පස්සිතුං බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො කසිභාරද්වාජං බ්‍රාහ්මණං අරහත්තස්ස උපනිස්සයසම්පන්නං දිස්වා “තත්ථ මගි ගතෙ කථා පවත්තිස්සති, තතො කථාවසානෙ ධම්මදෙසනං සුත්වා එස බ්‍රාහ්මණො පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණිස්සති”ති ච ඤත්වා, තත්ථ ගන්ත්වා, කථං සමුට්ඨාපෙත්වා ඉමං සුත්තමභාසි.

තත්ථ එවං මෙ සුතන්තිආදි ආයස්මතා ආනන්දෙන පයමමභාසඬගීතිකාලෙ ධම්මසඬගීතිං කරොන්තෙන ආයස්මතා මහාකස්සපත්ථෙරෙන පුට්ඨෙත පඤ්චන්තං අරහත්තසතානං චුත්තං, “අහං, බො, සමණ කසාමි ච වපාමි වා”ති කසිභාරද්වාජෙන චුත්තං, “අහම්පි බො බ්‍රාහ්මණ කසාමි ච වපාමි වා”තිආදි භගවතා චුත්තං. තදෙන සබ්බම්පි සමොධානෙන්වා “කසිභාරද්වාජසුත්ත”න්ති චුච්චති.

තත්ථ එවන්ති අයං ආකාරනිදස්සනාවධාරණත්ථො එවං-සද්දො. ආකාරත්ථෙන හි එතෙන එතමත්ථං දීපෙති — නානානයනිපුණමනෙකජ්ඣාසයසමුට්ඨානං අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නං විවිධපාටිභාරියං ධම්මත්ථදෙසනාපට්ඨෙධගම්හිරං සබ්බසත්තෙහි සකසකභාසානුරූපමුපලක්ඛණියසභාවං තස්ස භගවතො වචනං, තං සබ්බාකාරෙන කො සමත්ථො විඤ්ඤාතුං; අථ, බො, “එවං මෙ සුතං, මයාපි එකෙනාකාරෙන සුත”න්ති. නිදස්සනත්ථෙන “නාහං සයම්භූ, න මයා ඉදං

සවිජ්ඣත”න්ති අත්තානං පරිමොචෙන්තො “එවං මෙ සුතං, මයා එවං සුත”න්ති ඉදානි වත්තබ්බං සකලසුත්තං නිදස්සෙති. අවධාරණත්ථෙත “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං බහුස්සුතානං යදිදං ආනන්දො, ගතිමන්තානං, සතිමන්තානං, ධිතිමන්තානං, උපට්ඨාකානං යදිදං ආනන්දො”ති (අ. නි. 1.219-223) එවං භගවතා පසත්ථභාවානුරූපං අත්තතො ධාරණබලං දස්සෙන්තො සත්තානං සොතුකම්යතං ජනෙති “එවං මෙ සුතං තඤ්ච අත්ථතො වා බ්‍යඤ්ජනතො වා අනුනමනධිකං, එවමෙව, න අඤ්ඤා දට්ඨබ්බ”න්ති. මෙ සුතන්ති එත්ථ මයාසද්දත්ථො මෙ-සද්දො, සොතද්වාරවිඤ්ඤාණත්ථො සුතසද්දො. තස්මා එවං මෙ සුතන්ති එවං මයා සොතවිඤ්ඤාණපුබ්බඨගමාය විඤ්ඤාණවිට්ඨො උපධාරිතන්ති චුත්තං හොති.

එකං සමයන්ති එකං කාලං. භගවාති භාග්‍යවා, භග්ගවා, භත්තවාති චුත්තං හොති. මගධෙසු විහරතීති මගධා නාම ජනපදිනො රාජකුමාරා, තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුළුභිසද්දෙන “මගධා”ති චුච්චති. තස්මිං මගධෙසු ජනපදෙ. කෙච් පන “යස්මා චෙතියරාජා මුසාවාදං භණ්ණත්වා භූමිං පවිසන්තො ‘මා ගධං පවිසා’ති චුත්තො, යස්මා වා තං රාජානං මග්ගන්තා භූමිං බනන්තා පුරිසා ‘මා ගධං කරොථා’ති චුත්තා, තස්මා මගධා”ති එවමාදිහි නයෙහි බහුධා පපඤ්චෙන්ති. යං රුච්චති, තං ගහෙතබ්බන්ති. විහරතීති එකං ඉරියාපථබාධනං අපරෙන ඉරියාපථෙත විච්ඡින්නත්වා අපරිපතන්තං අත්තභාවං හරති, පවත්තෙතීති චුත්තං හොති. දිබ්බබ්‍රහ්මඅරියවිහාරෙහි වා සත්තානං විවිධං හිතං හරතීති විහරති. හරතීති උපසංහරති, උපනෙති, ජනෙති, උප්පාදෙතීති චුත්තං හොති. තථා හි යදා සත්තා කාමෙසු විප්පට්ඨප්පන්නී, තදා කිර භගවා දිබ්බෙන විහාරෙන විහරති තෙසං අමොහකුසලමූලප්පාදනත්ථං – “අප්පෙව නාම ඉමං පට්ඨත්තිං දිස්වා එත්ථ රුචිං උප්පාදෙත්වා කාමෙසු විරජ්ජෙය්‍යු”න්ති. යදා පන ඉස්සරියත්ථං සත්තෙසු විප්පට්ඨප්පන්නී, තදා බ්‍රහ්මවිහාරෙන විහරති තෙසං අදොසකුසලමූලප්පාදනත්ථං – “අප්පෙව නාම ඉමං පට්ඨත්තිං දිස්වා එත්ථ රුචිං උප්පාදෙත්වා අදොසෙන දොසං වූපසමෙය්‍යු”න්ති. යදා පන පබ්බජිතා ධම්මාධිකරණං විචදන්ති, තදා අරියවිහාරෙන විහරති තෙසං අමොහකුසලමූලප්පාදනත්ථං – “අප්පෙව නාම ඉමං පට්ඨත්තිං දිස්වා එත්ථ රුචිං උප්පාදෙත්වා අමොහෙන මොහං වූපසමෙය්‍යු”න්ති. ඉරියාපථවිහාරෙන පන න කදාචි න විහරති තං විනා අත්තභාවපරිහරණාභාවතොති. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරං පන මඬගලසුත්තවණ්ණනායං වක්ඛාම.

දක්ඛිණාගිරිස්මිත්ති යො සො රාජගහං පරිවාරෙත්වා යීතො ගිරි, තස්ස දක්ඛිණපස්සෙ ජනපදො “දක්ඛිණාගිරි”ති චුච්චති, තස්මිං ජනපදෙහි චුත්තං හොති. තත්ථ විහාරස්සාපි තදෙව නාමං. එකනාළායං බ්‍රාහ්මණගාමෙති එකනාළාති තස්ස ගාමස්ස නාමං. බ්‍රාහ්මණා චෙත්ථ සම්බහුලා පට්ඨසන්ති, බ්‍රාහ්මණහොගො වා සො, තස්මා “බ්‍රාහ්මණගාමො”ති චුච්චති.

තෙන බො පන සමයෙනාති යං සමයං භගවා අපරාජිතපල්ලඬිකං ආභූජිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣන්ත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො මගධරට්ඨෙ එකනාළං බ්‍රාහ්මණගාමං උපනිස්සාය දක්ඛිණාගිරිමහාවිහාරෙ බ්‍රාහ්මණස්ස ඉන්ද්‍රියපරිපාකං ආගමයමානො විහරති, තෙන සමයෙන කරණභූතෙනාති චුත්තං හොති. බො පනාති ඉදං පනෙත්ථ නිපාතද්වයං පදපුරණමත්තං, අධිකාරන්තරදස්සනත්ථං වාති දට්ඨබ්බං. කසිභාරද්වාජස්ස බ්‍රාහ්මණස්සාති සො බ්‍රාහ්මණො කසියා ජීවති, භාරද්වාජොති වස්ස ගොත්තං, තස්මා එවං වුව්වති. පඤ්චමත්තානීති යථා - “හොජනෙ මත්තඤ්ඤ”ති එත්ථ මත්තසද්දො පමාණෙ වත්තති, එවම්ධාපි, තස්මා පඤ්චපමාණාති අනුනාති අනධිකානි, පඤ්චනඬිගලසතානීති චුත්තං හොති. පයුත්තානීති පයොජිතානි, බලිබද්දානං බත්ඨෙසු යපෙත්වා යුගෙ යොත්තෙහි යොජිතානි හොත්තීති අත්ථො.

වජ්ජකාලෙති වපනකාලෙ, ඛිජනික්ඛිපකාලෙති චුත්තං හොති. තත්ථ ද්වෙ වජ්ජාති කලලවජ්ජඤ්ච, පංසුවජ්ජඤ්ච. පංසුවජ්ජං ඉධ අධිජ්ජෙනං. තඤ්ච බො පයමදිවසෙ මඬිගලවජ්ජං. තත්ථායං උපකරණසම්පදා - තිණි බලිබද්දසහස්සාති උපට්ඨාපිතාති හොත්ති, සබ්බෙසං සුවණ්ණමයාති සිඬිගාති පටිමුක්කාති, රජතමයා බුරා, සබ්බෙ සෙනමාලාහි සබ්බගන්ධසුගන්ධෙහි පඤ්චඬිගුලිකෙහි ච අලඬිකතා පරිපුණ්ණඬිගපච්චඬිගා සබ්බලක්ඛණසම්පන්නා, එකච්චෙ කාළා අඤ්ජනවණ්ණායෙව, එකච්චෙ සෙනා එලිකවණ්ණා, එකච්චෙ රත්තා පවාලවණ්ණා, එකච්චෙ කම්මාසා මසාරගල්ලවණ්ණා. පඤ්චසතා කස්සකපුරිසා සබ්බෙ අභතසෙනවත්ථනිවත්ථා මාලාලඬිකතා දක්ඛිණඅංසකුට්ඨෙ යජිතපුජ්චවුම්බට්ඨකා හරිතාලමනොසිලාලඤ්ජනුජ්ජලිතගත්තභාගා දස දස නඬිගලා එකෙකගුම්බා හුත්වා ගච්ජන්ති. නඬිගලානං සිසඤ්ච යුගඤ්ච පතොදා ච සුවණ්ණවිනද්ධා. පයමනඬිගලෙ අට්ඨ බලිබද්දා යුත්තා, සෙසෙසු වත්තාරො වත්තාරො, අවසෙසා කිලන්තපරිවත්තනත්ථං ආනීතා. එකෙකගුම්බෙ එකමෙකං ඛිජසකටං එකෙකො කසති, එකෙකො වපති.

බ්‍රාහ්මණො පන පගෙව මස්සුකම්මං කාරාපෙත්වා න්හත්වා සුගන්ධගන්ධෙහි විලිත්තො පඤ්චසතග්ග්ගනකං වත්ථං නිවාසෙත්වා සහස්සග්ග්ගනකං එකංසං කරිත්වා එකමෙකිස්සා අඬිගුලියා ද්වෙ ද්වෙ කත්වා වීසති අඬිගුලිමුද්දිකායො, කණ්ණෙසු සිහකුණ්ඩලානි, සීසෙ ච බ්‍රහ්මවෙයනං පටිමුඤ්චිත්වා සුවණ්ණමාලං කණ්ණෙයෙ කත්වා බ්‍රාහ්මණගණපරිවුතො කම්මන්තං වොසාසති. අථස්ස බ්‍රාහ්මණී අනෙකසතභාජනෙසු පායාසං පවාපෙත්වා මහාසකට්ඨෙ ආරොපෙත්වා ගන්ධොදකෙන න්හායිත්වා සබ්බාලඬිකාරවිභූසිතා බ්‍රාහ්මණීගණපරිවුතා කම්මන්තං අගමාසී. ගෙහම්පිස්ස සබ්බත්ථ ගන්ධෙහි සුවිලිත්තං පුජ්ජෙහි සුකතබලිකම්මං,

බෙත්තඤ්ච තෙසු තෙසු යානෙසු සමුස්සිතපටාකං අහොසි. පරිජනකම්මකාරෙහි සහ කම්මන්තං ඔසට්ඨරිසා අඛිඨතෙය්‍යසහස්සා අහොසි. සබ්බෙ අභතචත්ථනිචත්ථා, සබ්බෙසඤ්ච පායාසහොජනං පටියන්තං අහොසි.

අථ බ්‍රාහ්මණො යත්ථ සාමං භුඤ්ජති, තං සුවණ්ණපාතිං ධොවාපෙත්වා පායාසස්ස පුරෙත්වා සජ්ජිමධුචාණිතාදීනි අභිසඬ්ඛරිත්වා නඬ්ගලබ්ධිකම්මං කාරාපෙසි. බ්‍රාහ්මණී පඤ්ච කස්සකසතානි සුවණ්ණරජතකංසතම්බමයානි භාජනානි ගහෙත්වා නිසින්නානි සුවණ්ණකටච්ඡුං ගහෙත්වා පායාසෙන පරිච්ඡන්ති ගච්ජති. බ්‍රාහ්මණො පන බ්ධිකම්මං කාරාපෙත්වා රත්තසුවණ්ණබන්ධුපාහනායො ආරොහිත්වා රත්තසුවණ්ණදණ්ඩං ගහෙත්වා “ඉධ පායාසං දෙථ, ඉධ සජ්ජිං, ඉධ සක්ඛරං දෙථා”ති වොසාසමානො විවරති. අථ භගවා ගන්ධකුටියං නිසින්නොව බ්‍රාහ්මණස්ස පරිවෙසනං වත්තමානං ඤත්වා “අයං කාලො බ්‍රාහ්මණං දමෙතු”න්ති නිවාසෙත්වා, කායබන්ධනං බන්ධිත්වා, සඬ්ඝාටිං පාරුපිත්වා, පත්තං ගහෙත්වා, ගන්ධකුටිතො නික්ඛම් යථා තං අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී. තෙනාහ ආයස්මා ආනන්දො “අථ ඛො භගවා පුබ්බණ්ඨසමයං නිවාසෙත්වා”ති.

තත්ථ අථ ඉති නිපාතො අඤ්ඤාධිකාරවචනාරම්භෙ ඛොති පදපුරණ. භගවාති චුත්තනයමෙව. පුබ්බණ්ඨසමයන්ති දිවසස්ස පුබ්බභාගසමයං, පුබ්බණ්ඨසමයෙති අත්ථො, පුබ්බණ්ඨෙ වා සමයං පුබ්බණ්ඨසමයං, පුබ්බණ්ඨෙ එකං බණන්ති චුත්තං හොති. එවං අච්චන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං ලබ්භති. නිවාසෙත්වාති පරිදිහිත්වා, විහාරනිවාසනපරිවත්තනවසෙනෙතං වෙදිතබ්බං. න හි භගවා තතො පුබ්බෙ අනිවත්ථො ආසි. පත්තච්චරමාදායාති පත්තං හත්ථෙහි, විවරං කායෙන ආදිශිත්වා, සම්පට්ච්ඡිත්වා ධාරෙත්වාති අත්ථො. භගවතො කිර පිණ්ඩාය පටිසිතුකාමස්ස භමරො විය විකසිතපද්මද්වයමජ්ඣං, ඉන්ද්‍රිලමණිවණ්ණං සෙලමයං පත්තං හත්ථද්වයමජ්ඣං ආගච්ජති. තස්මා එවමාගතං පත්තං හත්ථෙහි සම්පට්ච්ඡිත්වා විවරඤ්ච පරිමණ්ඩලං පාරුතං කායෙන ධාරෙත්වාති එවමස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො. යෙන වා තෙන වා හි පකාරෙන ගණ්හන්තො ආදාය ඉච්චෙව වුච්චති යථා “සමාදායෙව පක්කමති”ති.

යෙනාති යෙන මග්ගෙන. කම්මන්තොති කම්මකරණොකායො. තෙනාති තෙන මග්ගෙන. උපසඬ්ඝමීති ගතො, යෙන මග්ගෙන කසිභාරද්වාජස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කම්මන්තො ගම්මති, තෙන මග්ගෙන ගතොති චුත්තං හොති. අථ කස්මා, හික්ඛු, භගවන්තං නානුබන්ධිංසුති? වුච්චතෙ - යදා භගවා එකකොව කත්ථවි උපසඬ්ඝමීතුකාමො හොති, හික්ඛාචාරවෙලායං ද්වාරං පිදහිත්වා අත්තොගන්ධකුටිං පටිසති. තතො හික්ඛු තාය සඤ්ඤාය ජානන්ති - “අජ්ජ භගවා එකකොව ගාමං

පවිසිතුකාමො, අද්ධා කඤ්චි එව විනෙතබ්බපුග්ගලං අද්දසා”ති. තෙ අත්තනො පත්තච්චරං ගහෙත්වා, ගන්ධකුට්ඨං පදක්ඛිණං කත්වා, භික්ඛාචාරං ගච්ඡන්ති. තදා ච භගවා එවමකාසි. තස්මා භික්ඛු භගවන්තං නානුබන්ධිංසුති.

තෙන ඛො පන සමයෙනාති යෙන සමයෙන භගවා කම්මන්තං උපසඬකම්, තෙන සමයෙන තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පරිවෙසනා වත්තති, භත්තච්ඡස්ග්ගො වත්තති අත්ථො. යං පුබ්බෙ අවොචුම්භ - “බ්‍රාහ්මණි පඤ්ච කස්සකසතාති සුවණ්ණරජතකංසතම්බමයාති භාජනාති ගහෙත්වා නිසින්නාති සුවණ්ණකට්ඨස්සං ගහෙත්වා පායාසෙන පරිවිසන්ති ගච්ඡති”ති. අථ ඛො භගවා යෙන පරිවෙසනා තෙනුපසඬකම්. කිං කාරණාති? බ්‍රාහ්මණස්ස අනුග්ගහකරණත්ථං. න භි භගවා කපණුපුරිසො විය භොත්තුකාමතාය පරිවෙසනං උපසඬකමති. භගවතො භි ද්වෙ අසිතිසහස්සසඬඛ්‍යා සකායකොලියරාජානො ඤාතයො, තෙ අත්තනො සම්පත්තියා නිබද්ධහත්තං දාතුං උස්සහන්ති. න පන භගවා භත්තත්ථාය පබ්බජිතො, අපිච ඛො පන “අනෙකාති අසඬඛ්‍යයාති පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ පරිච්චජන්තො පාරමියො පුරෙත්වා මුත්තො මොචෙස්සාමි, දන්තො දමෙස්සාමි; සන්තො සමෙස්සාමි, පරිනිබ්බුතො පරිනිබ්බාපෙස්සාමි”ති පබ්බජිතො. තස්මා අත්තනො මුත්තත්තා...පෙ.... පරිනිබ්බුතත්තා ච පරං මොචෙත්තො...පෙ.... පරිනිබ්බාපෙත්තො ච ලොකෙ විවරන්තො බ්‍රාහ්මණස්ස අනුග්ගහකරණත්ථං යෙන පරිවෙසනා තෙනුපසඬකමිති වෙදිතබ්බං.

උපසඬකමිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසිති එවං උපසඬකමිත්වා ච එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තත්ති භාවනාපුංසකනිද්දෙසො, එකොකාසං එකපස්සන්ති චුත්තං හොති. භුම්මත්ථෙ වා උපයොගවචනං, තස්ස දස්සනුපචාරෙ කථාසවනට්ඨානෙ, යත්ථ යීතං බ්‍රාහ්මණො පස්සති, තත්ථ උච්චට්ඨානෙ අට්ඨාසි. යත්වා ච සුවණ්ණරසපිඤ්ජරං සහස්සවන්දසුරියොභාසාතිභාසයමානං සරීරාහං මුඤ්චි සමන්තතො අසිතිහත්ථපරිමාණං, යාය අජ්ඣොත්ථරිතත්තා බ්‍රාහ්මණස්ස කම්මන්තසාලාහිත්තිරුක්ඛකසිතමත්තිකාපිණ්ඩාදයො සුවණ්ණමයා විය අහෙසුං. අථ මනුස්සා පායාසං භුත්තා අසිතිඅනුඛ්‍යාඤ්ජනපරිවාරද්වත්තිංසවරලක්ඛණපටිමණ්ඩිතසරීරං ඛ්‍යාමජ්ජභාපරික්ඛෙපවිභූසිතබාහුයුගලං කෙතුමාලාසමුජ්ජලිතසස්සිරිකදස්සනං ජඩගමමිච පදුමස්සරං, රංසිජාලුජ්ජලිතතාරාගණමිච ගගනතලං, ආදිත්තමිච ච කනකගිරිසිරිසිරියා ජලමානං සම්මාසම්බුද්ධං එකමන්තං යීතං දිස්වා හත්ථපාදෙ ධොවිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගස්ස සම්පරිවාරෙත්වා අට්ඨංසු. එවං තෙහි සම්පරිවාරිතං අද්දස ඛො කසිභාරද්වාපො බ්‍රාහ්මණො භගවන්තං පිණ්ඩාය යීතං. දිස්වාන භගවන්තං එතදවොච “අහං ඛො, සමණ, කසාමි ච වපාමි වා”ති.

කස්මා පනායං එවමාහ? කිං සමන්තපාසාදිකෙ පසාදනීයෙ උත්තමදුමපසමට්ඨනුප්පත්තෙපි භගවති අප්පසාදෙන, උදාහු අඛිඨතෙය්‍යානං ජනසහස්සානං පායාසං පටියාදෙන්වාපි කට්ඨිජුහික්ඛාය මච්ඡෙරෙනාති? උභයථාපි නො, අපිච ඛවාස්ස භගවතො දස්සනෙන අතිත්තං නික්ඛිත්තකම්මන්තං ජනං දිස්වා “කම්මහඬිගං මෙ කාතුං ආගතො”ති අනත්තමනතා අහොසි. තස්මා එවමාහ. භගවතො ච ලක්ඛණසම්පත්තිං දිස්වා “සවායං කම්මන්තෙ පයොජයිස්ස, සකලජම්බුදීපෙ මනුස්සානං සීසෙ වූළාමණි විය අභවිස්ස, කො නාමස්ස අත්ථො න සම්පජ්ජිස්ස, එවමෙවං අලසතාය කම්මන්තෙ අප්පයොජෙත්වා වජ්ජමඬිගලාදිසු පිණ්ඩාය වරින්වා භුඤ්ජන්තො කායදල්හිබ්බලො විවරති”තිපිස්ස අහොසි. තෙනාහ – “අහං බො, සමණ, කසාමි ච වපාමි ච, කසින්වා ච වපින්වා ච භුඤ්ජාමි”ති. න මෙ කම්මන්තා ඛ්‍යාපජ්ජන්ති, න වම්හි යථා ත්වං එවං ලක්ඛණසම්පන්නොති අධිජ්ජායො. ත්වම්පි සමණ...පෙ.... භුඤ්ජස්සු, කො තෙ අත්ථො න සම්පජ්ජෙය්‍ය එවං ලක්ඛණසම්පන්නස්සාති අධිජ්ජායො.

අපිචායං අස්සොසි – “සකාරාජකුලෙ කිර කුමාරො උජ්ජන්තො, සො චක්කවත්තිරජ්ජං පහාය පබ්බජිතො”ති. තස්මා “ඉදානි අයං සො”ති ඤත්වා “චක්කවත්තිරජ්ජං කිර පහාය කිලන්තොසි”ති උපාරම්භං කරොන්තො ආහ “අහං බො සමණා”ති. අපිචායං තික්ඛපඤ්ඤො බ්‍රාහ්මණො, න භගවන්තං අචක්ඛිපන්තො භණති, භගවතො පන රූපසම්පත්තිං දිස්වා පඤ්ඤාසම්පත්තිං සම්භාවයමානො කථාපවත්තනත්ථම්පි එවමාහ – “අහං බො සමණා”ති. තතො භගවා වෙනෙය්‍යාවසෙන සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගකස්සකචජ්ජකභාවං අත්තනො දස්සෙන්තො ආහ “අහම්පි බො බ්‍රාහ්මණා”ති.

අථ බ්‍රාහ්මණස්ස චිත්තා උදපාදි – “අයං සමණො ‘කසාමි ච වපාමි චා’ති ආහ. න වස්ස ඔළාරිකානි යුගනඬිගලාදීනි කසිහණ්ඩානි පස්සාමි, සො මුසා නු බො භණති, නො”ති භගවන්තං පාදතලා පටියාය යාව උපරි කෙසන්තා සම්මාලොකයමානො අඬිගච්ජ්ජාය කතාධිකාරත්තා ද්වන්තිංසවරලක්ඛණසම්පත්තිමස්ස ඤත්වා “අට්ඨානමෙනං අනවකාසො, යං එවරූපො මුසා භණෙය්‍යා”ති තාවදෙව සඤ්ජාතබ්බමානො භගවති සමණවාදං පහාය ගොත්තෙන භගවන්තං සමුදාවරමානො ආහ “න බො පන මයං පස්සාම භොතො ගොතමස්සා”ති.

එවඤ්ච පන චත්වා තික්ඛපඤ්ඤො බ්‍රාහ්මණො “ගම්භීරත්ථං සන්ධාය ඉමිනා එතං වුත්ත”න්ති ඤත්වා පුච්ඡිත්වා තමත්ථං ඤාතුකාමො භගවන්තං ගාථාය අජ්ඣභාසි. තෙනාහ ආයස්මා ආනන්දො “අථ බො කසිභාරද්වාජො බ්‍රාහ්මණො භගවන්තං ගාථාය අජ්ඣභාසි”ති. තත්ථ ගාථායාති අක්ඛරපදනියමිතෙන වචනෙන. අජ්ඣභාසිති අභාසි.

76-77.

තත්ථ

බ්‍රාහ්මණො

“කසි”න්ති

යුගනඨගලාදිකසිසම්භාරසමායොගං වදති. භගවා පන යස්මා පුබ්බධම්මසභාගෙන රොපෙත්වා කථනං නාම බුද්ධානං ආනුභාවො, තස්මා බුද්ධානුභාවං දිපෙත්තො පුබ්බධම්මසභාගෙන රොපෙත්තො ආහ - “සද්ධා බීජ”න්ති. කො පනෙත්ථ පුබ්බධම්මසභාගො, නනු බ්‍රාහ්මණෙන භගවා යුගනඨගලාදිකසිසම්භාරසමායොගං පුච්ඡිතො අථ ච පන අපුච්ඡිතස්ස බීජස්ස සභාගෙන රොපෙත්තො ආහ - “සද්ධා බීජ”න්ති, එවඤ්ච සති අනනුසන්ධිකාව අයං කථා භොතිති? වුවිචතෙ - න බුද්ධානං අනනුසන්ධිකා නාම කථා අත්ථි, නාපි බුද්ධා පුබ්බධම්මසභාගං අනාරොපෙත්වා කථෙත්ති. එවඤ්චෙත්ථ අනුසන්ධි වෙදිතබ්බො - අනෙත හි බ්‍රාහ්මණෙන භගවා යුගනඨගලාදිකසිසම්භාරවසෙන කසිං පුච්ඡිතො. සො තස්ස අනුකම්පාය “ඉදං අපුච්ඡිත”න්ති අපරිභාපෙත්වා සමුලං සඋපකාරං සසම්භාරං සඵලං කසිං ඤාපෙතුං මූලතො පට්ඨාය කසිං දස්සෙත්තො ආහ - “සද්ධා බීජ”න්ති. බීජඤ්චි කසියා මූලං තස්මිං සති කත්තබ්බතො, අසති අකත්තබ්බතො, තප්පමාණෙන ච කත්තබ්බතො. බීජෙ හි සති කසිං කරොන්ති, අසති න කරොන්ති. බීජප්පමාණෙන ච කුසලා කස්සකා ඛේත්තං කසන්ති, න උභං “මා නො සස්සං පරිභායී”ති, න අධිකං “මා නො මොසො වායාමො අභොයී”ති. යස්මා ච බීජමෙව මූලං, තස්මා භගවා මූලතො පට්ඨාය කසිං දස්සෙත්තො තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කසියා පුබ්බධම්මස්ස බීජස්ස සභාගෙන අත්තනො කසියා පුබ්බධම්මං රොපෙත්තො ආහ - “සද්ධා බීජ”න්ති. එවමෙත්ථ පුබ්බධම්මසභාගො වෙදිතබ්බො.

පුච්ඡිතංයෙව වත්වා අපුච්ඡිතං පච්ඡා කිං න වුත්තන්ති වෙ? තස්ස උපකාරභාවතො ධම්මසම්බන්ධසමත්ථභාවතො ච. අයඤ්චි බ්‍රාහ්මණො පඤ්ඤවා, මිච්ඡාදිට්ඨිකුලෙ පන ජාතත්තා සද්ධාවිරහිතො. සද්ධාවිරහිතො ච පඤ්ඤවා පරෙසං සද්ධාය අත්තනො විසයෙ අපට්පජ්ජමානො විසෙසං නාධිගච්ඡති, කිලෙසකාලුස්සියභාවාපගමප්පසාදමත්තලක්ඛණාපි වස්ස දුබ්බලා සද්ධා බලවතියා පඤ්ඤාය සහ වත්තමානා අත්ථසිද්ධිං න කරොති, භත්ථිනා සහ එකධුරෙ යුත්තගොණො විය. තස්මා තස්ස සද්ධා උපකාරිකා. එවං තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සඋපකාරභාවතො තං බ්‍රාහ්මණං සද්ධාය පතිට්ඨාපෙත්තෙන පච්ඡාපි වත්තබ්බො අයමත්ථො පුබ්බෙ වුත්තො දෙසනාකුසලතාය යථා අඤ්ඤත්‍රාපි “සද්ධා බන්ධනි පාඨෙය්”න්ති (සං. නි. 1.79) ච, “සද්ධා දුතියා පුරිසස්ස භොති”ති (සං. නි. 1.59) ච, “සද්ධිධ විත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨ”න්ති (සං. නි. 1.73, 246; සු. නි. 184) ච, “සද්ධාය තරති ඔස”න්ති (සං. නි. 1.246) ච, “සද්ධාභත්ථො මහානාගො”ති (අ. නි. 6.43; ථෙරගා. 694) ච, “සද්ධෙසිකො බො, හික්ඛවෙ, අරියසාවකොති වා”ති (අ. නි. 7.67). බීජස්ස ච උපකාරිකා වුට්ඨි, සා තදනන්තරඤ්ඤෙව වුවිචමානා සමත්ථා භොති. එවං ධම්මසම්බන්ධසමත්ථභාවතො පච්ඡාපි

චත්තබ්බො අයමත්ථො පුබ්බෙ චුත්තො, අඤ්ඤො ච එවංවිධො ඊසායොත්තාදි.

තත්ථ සම්පසාදනලක්ඛණා සද්ධා, ඔකප්පනලක්ඛණා වා, පක්ඛන්දනරසා, අධිමුත්තිපච්චුපට්ඨානා, අකාලුස්සියපච්චුපට්ඨානා වා, සොනාපත්තියඛිගපදට්ඨානා, සද්දහිතබ්බධම්මපදට්ඨානා වා, ආදාසප්පලලාදීනං පසාදො විය වෙනසො පසාදභූතා, උදකප්පසාදකමණි විය උදකස්ස, සම්පයුත්තධම්මානං පසාදිකා. බීජන්ති පඤ්චවිධං – මූලබීජං, ඛන්ධබීජං, ඵලබීජං, අග්ගබීජං, බීජබීජමෙව පඤ්චමන්ති. තං සබ්බම්පි විරුහනට්ඨෙත බීජංත්වෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති. යථාහ – “බීජඤ්චෙනං විරුහනට්ඨෙතා”ති.

තත්ථ යථා බ්‍රාහ්මණස්ස කසියා මූලභූතං බීජං ද්වෙ කිව්වානි කරොති, හෙට්ඨා මූලෙන පතිට්ඨාති, උපරි අඬ්ඤුරං උට්ඨාපෙති; එවං හගවතො කසියා මූලභූතා සද්ධා හෙට්ඨා සීලමූලෙන පතිට්ඨාති, උපරි සමථවිපස්සනඬ්ඤුරං උට්ඨාපෙති. යථා ච තං මූලෙන පථවිරසං ආපොරසං ගහෙත්වා නාලෙන ධඤ්ඤපරිපාකගහණත්ථං වඩ්ඪති; එවමයං සීලමූලෙන සමථවිපස්සනාරසං ගහෙත්වා අරියමග්ගනාලෙන අරියඵලධඤ්ඤපරිපාකගහණත්ථං වඩ්ඪති. යථා ච තං සුභූමියං පතිට්ඨහිත්වා මූලඬ්ඤුරපණ්ණනාලකණ්ඩප්පසවෙහි වුඩ්ඪිං විරුළ්භිං වෙපුල්ලං පත්වා, බීරං ජනෙත්වා, අනෙකසාලිඵලහරිතං සාලිසීසං නිජ්ඣාදෙති; එවමයං චිත්තසන්තානෙ පතිට්ඨහිත්වා සීලචිත්තදිට්ඨිකඬ්ඛාවිතරණමග්ගාමග්ගඤ්ඤාණදස්සනපටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවි සුද්ධිහි වුඩ්ඪිං විරුළ්භිං වෙපුල්ලං පත්වා ඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධිබීරං ජනෙත්වා අනෙකපටිසම්භිදාහිඤ්ඤාහරිතං අරහත්තඵලං නිජ්ඣාදෙති. තෙනාහ හගවා – “සද්ධා බීජ”න්ති.

තත්ථ සියා “පරොපඤ්ඤාසකුසලධම්මෙසු එකතො උප්පජ්ජමානෙසු කස්මා සද්ධාව බීජන්ති චුත්තා”ති? චුච්චතෙ – බීජකිව්වකරණතො. යථා හි තෙසු විඤ්ඤාණංයෙව විජානනකිව්වං කරොති, එවං සද්ධා බීජකිව්වං, සා ච සබ්බකුසලානං මූලභූතා. යථාහ –

“සද්ධාජාතො උපසඬ්ඤාමති, උපසඬ්ඤාමන්තො පයිරුපාසති, පයිරුපාසන්තො සොනං ඔදහති, ඔහිතසොනො ධම්මං සුභාති, සුත්වා ධම්මං ධාරෙති, ධනානං ධම්මානං අත්ථං උපපරික්ඛති, අත්ථං උපපරික්ඛතො ධම්මා නිජ්ඣානං බමන්ති, ධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්තියා සති ඡන්දො ජායති, ඡන්දජාතො උස්සහති, උස්සාහෙත්වා තුලයති, තුලයිත්වා පදහති, පහිතත්තො සමානො කායෙන වෙව පරමසච්චං සච්ඡිකරොති, පඤ්ඤාය ච තං අතිවිජ්ඣාපස්සති”ති (ම. නි. 2.183, 432).

තපනි අකුසලෙ ධම්මෙ කායඤ්චාති තපො; ඉන්ද්‍රියසංවරවිරියධුතඨගදුක්කරකාරිකානං එතං අධිවචනං. ඉධ පන ඉන්ද්‍රියසංවරො අධිජ්ජෙතො. වුට්ඨිති වස්සවුට්ඨිවාතවුට්ඨිතිආදිනා අනෙකවිධා. ඉධ වස්සවුට්ඨි අධිජ්ජෙතා. යථා හි බ්‍රාහ්මණස්ස වස්සවුට්ඨිසමනුග්ගහිතං ඛිජං ඛිජමුලකඤ්ච සස්සං විරුහති න මිලායති නිජ්ජත්තිං ගච්ඡති, එවං භගවතො ඉන්ද්‍රියසංවරසමනුග්ගහිතා සද්ධා සද්ධාමූලා ච සීලාදයො ධම්මා විරුහන්ති න මිලායන්ති නිජ්ජත්තිං ගච්ඡන්ති. තෙනාහ - “තපො වුට්ඨි”ති. “පඤ්ඤා මෙ”ති එත්ථ ච වුත්තො මෙ-සද්දො ඉමෙසුපි පදෙසු යොජෙතබ්බො “සද්ධා මෙ ඛිජං, තපො මෙ වුට්ඨි”ති. තෙන කිං දීපෙති? යථා, බ්‍රාහ්මණ, තයා වපිතෙ ඛිජෙ සචෙ වුට්ඨි අත්ථි, සාධු, නො චෙ අත්ථි, උදකම්පි දාතබ්බං හොති, තථා මයා හිරි-ඊසෙ පඤ්ඤායුගනඨගලෙ මනොයොත්තෙන එකාබද්ධෙ කතෙ වීරියබලිබද්දෙ යොජෙත්වා සතිපාවනෙන විජ්ඣිත්වා අත්තනො චිත්තසන්තානබ්බත්තෙ සද්ධාඛිජෙ වපිතෙ වුට්ඨි-අභාවො නාම නත්ථි. අයං පන මෙ සත්තං සමිතං තපො වුට්ඨිති.

පජානාති එතාය පුග්ගලො, සයං වා පජානාතිති පඤ්ඤා, සා කාමාවචරාදිභෙදතො අනෙකවිධා. ඉධ පන සහ විපස්සනාය මග්ගපඤ්ඤා අධිජ්ජෙතා. යුගනඨගලන්ති යුගඤ්ච නඨගලඤ්ච. යථා හි බ්‍රාහ්මණස්ස යුගනඨගලං, එවං භගවතො දුට්ඨාපි පඤ්ඤා. තත්ථ යථා යුගං ඊසාය උපනිස්සයං හොති, පුරතො හොති, ඊසාබද්ධං හොති, යොත්තානං නිස්සයං හොති, බලිබද්දානං එකතො ගමනං ධාරෙති, එවං පඤ්ඤා හිරිපමුඛානං ධම්මානං උපනිස්සයා හොති. යථාහ - “පඤ්ඤාත්තරා සබ්බෙ කුසලා ධම්මා”ති (අ. නි. 8.83) ච, “පඤ්ඤා හි සෙට්ඨා කුසලා වදන්ති, නක්ඛත්තරාජාරිව තාරකාන”න්ති (ජා. 2.17.81) ච. කුසලානං ධම්මානං පුබ්බඨගමට්ඨෙත පුරතො ච හොති. යථාහ - “සීලං හිරි වාපි සතඤ්ච ධම්මො, අත්වායිකා පඤ්ඤවතො භවන්ති”ති. හිරිවිජ්ජයොගෙන අනුජ්ජත්තිතො ඊසාබද්ධා හොති, මනොසඨිඛාතස්ස සමාධියොත්තස්ස නිස්සයපච්චයතො යොත්තානං නිස්සයො හොති, අච්චාරද්ධාතිලීනභාවපටිසෙධනතො වීරියබලිබද්දානං එකතො ගමනං ධාරෙති. යථා ච නඨගලං ඵාලයුත්තං කසනකාලෙ පථවිසනං හින්දති, මූලසන්තානකාති පදාලෙති, එවං සතියුත්තා පඤ්ඤා විපස්සනාකාලෙ ධම්මානං සන්තතිසමුහකිච්චාරම්මණසනං හින්දති, සබ්බකිලෙසමූලසන්තානකාති පදාලෙති. සා ච බො ලොකුත්තරාව ඉතරා පන ලොකියාපි සියා. තෙනාහ - “පඤ්ඤා මෙ යුගනඨගල”න්ති.

හිරියති එතාය පුග්ගලො, සයං වා හිරියති අකුසලජ්ජවත්තිං ජිගුච්ඡතිති හිරි. තග්ගහණෙන සහවරණභාවතො ඔත්තජ්ජං ගහිතංයෙව හොති. ඊසාති යුගනඨගලසන්ධාරිකා දාරුයට්ඨි. යථා හි බ්‍රාහ්මණස්ස ඊසා යුගනඨගලං සන්ධාරෙති, එවං භගවතොපි හිරි ලොකියලොකුත්තරපඤ්ඤාසඨිඛානං

යුගනඬගලං සන්ධාරෙති හිරියා අසති පඤ්ඤාය අභාවතො. යථා ච ඊසාපට්ඨද්ධං යුගනඬගලං කිච්චකරං හොති අවලං අසිථිලං, එවං හිරිපට්ඨද්ධා ච පඤ්ඤා කිච්චකාරී හොති අවලා අසිථිලා අබ්බොකිණ්ණා අහිරිකෙන. තෙනාහ “හිරි ඊසා”ති.

මුනාතීති මනො, චිත්තස්සෙනං අධිවචනං. ඉධ පන මනොසීසෙන තංසම්පයුත්තො සමාධි අධිප්පෙනො. යොත්තන්ති රජ්ජුබන්ධනං. තං තිවිධං ඊසාය සහ යුගස්ස බන්ධනං, යුගෙන සහ බලිබද්දානං බන්ධනං, සාරථිනා සහ බලිබද්දානං බන්ධනන්ති. තත්ථ යථා බ්‍රාහ්මණස්ස යොත්තං ඊසායුගබලිබද්දෙදෙ එකාබද්ධෙ කත්වා සකකිච්චෙ පටිපාදෙති, එවං භගවතො සමාධි සබ්බෙව තෙ හිරිපඤ්ඤාවිරියධම්මෙ එකාරම්මණෙ අවික්ඛෙපභාවෙන බන්ධිත්වා සකකිච්චෙ පටිපාදෙති. තෙනාහ – “මනො යොත්ත”න්ති.

සරති එතාය විරකතාදීමත්ථං පුග්ගලො, සයං වා සරතීති සති, සා අසම්මුස්සනලක්ඛණා. ඵාලෙතීති ඵාලො. පාජෙති එතෙනාති පාජනං. තං ඉධ “පාවන”න්ති වුවචති, පතොදස්සෙනං අධිවචනං. ඵාලො ච පාවනඤ්ච ඵාලපාවනං. යථා හි බ්‍රාහ්මණස්ස ඵාලපාවනං, එවං භගවතො විපස්සනායුත්තා මග්ගයුත්තා ච සති. තත්ථ යථා ඵාලො නඬගලමනුරක්ඛති, පුරතො වස්ස ගච්ඡති, එවං සති කුසලානං ධම්මානං ගතියො සමන්වෙසමානා ආරම්මණෙ වා උපට්ඨාපයමානා පඤ්ඤානඬගලං රක්ඛති, තථා හි “සතාරක්ඛෙන චෙතසා විහරතී”තිආදීසු (අ. නි. 10.20) “ආරක්ඛා”ති වුත්තා. අසම්මුස්සනවසෙන වස්ස පුරතො හොති. සතිපරිවිතෙ හි ධම්මෙ පඤ්ඤා පජානාති, නො සම්මුට්ඨෙය. යථා ච පාවනං බලිබද්දානං විජ්ඣානභයං දස්සෙන්නං සංසිද්ධං න දෙති, උජ්ජථගමනඤ්ච වාරෙති, එවං සති වීරියබලිබද්දානං අපායභයං දස්සෙන්නී කොසප්පසංසිද්ධං න දෙති, කාමගුණසඬබ්බාතෙ අගොචරෙ වාරං නිවාරෙත්වා කම්මට්ඨානෙ නියොජෙන්නී උජ්ජථගමනඤ්ච වාරෙති. තෙනාහ – “සති මෙ ඵාලපාවන”න්ති.

78. කායගුත්තොති තිවිධෙන කායසුචරිතෙන ගුත්තො. වච්ඡගුත්තොති චතුබ්බිධෙන වච්ඡුචරිතෙන ගුත්තො. එත්තාවතා පාතිමොක්ඛසංවරසීලං වුත්තං. ආහාරෙ උදරෙ යතොති එත්ථ ආහාරමුඛෙන සබ්බපච්චයානං සඬගහිතත්තා චතුබ්බිධෙපි පච්චයෙ යතො සංයතො නිරුපක්කිලෙසොති අත්ථො. ඉමිනා ආජීවපාරිසුද්ධිසීලං වුත්තං. උදරෙ යතොති උදරෙ යතො සංයතො මිතභොජී, ආහාරෙ මත්තඤ්ඤුති වුත්තං හොති. ඉමිනා භොජනෙ මත්තඤ්ඤුතාමුඛෙන පච්චයපටිසෙවනසීලං වුත්තං. තෙන කිං දීපෙති? යථා ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, ඛිජං වපිත්වා සස්සපරිපාලනත්ථං කණ්ටකවතිං වා රුක්ඛවතිං වා පාකාරපරික්ඛෙපං වා කරොසි, තෙන තෙ ගොමහිංසමිගණා පවෙසං අලහන්තා සස්සං න විලුම්පන්ති, එවමහමිපි සද්ධාඛිජං වපිත්වා

නානප්පකාරකුසලසස්සපරිපාලනත්ථං.

කායවච්ඡාභාරගුත්තිමයං.

තිවිධපරික්ඛෙපං කරොමි. තෙන මෙ රාගාදිඅකුසලධම්මගොමහිංසමිගගණා පචෙසං අලහන්තා නානප්පකාරකුසලසස්සං න විලුම්පන්තිති.

සච්චං කරොමි නිද්දානන්ති එත්ථ ද්විති ද්වාරෙහි අවිසංවාදනං සච්චං. නිද්දානන්ති ඡෙදනං ලුනනං උප්පාටනං, කරණත්ථෙ චෙනං උපයොගවචනං චෙදිතබ්බං. අයඤ්ඤි එත්ථ අත්ථො “සච්චෙන කරොමි නිද්දාන”න්ති. කිං චුත්තං හොති? යථා ත්වං බාහිරං කසිං කසිත්වා සස්සද්දසකානං තිණානං හත්ථෙත වා අසිතෙන වා නිද්දානං කරොසි; එවමහමිපි අප්ඤ්ඤාත්තිකං කසිං කසිත්වා කුසලසස්සද්දසකානං විසංවාදනතිණානං සච්චෙන නිද්දානං කරොමි. ඤාණසච්චං වා එත්ථ සච්චන්ති චෙදිතබ්බං, යං තං යථාභූතඤාණන්ති චුච්චති. තෙන අත්තසඤ්ඤාදීනං තිණානං නිද්දානං කරොමිති එවං යොජෙතබ්බං. අථ වා නිද්දානන්ති ඡෙදකං ලාවකං, උප්පාටකන්ති අත්ථො. එවං සන්තෙ යථා ත්වං දාසං වා කම්මකරං වා නිද්දානං කරොසි, “නිද්දෙහි තිණානී”ති තිණානං ඡෙදකං ලාවකං උප්පාටකං කරොසි; එවමහං සච්චං කරොමිති උපයොගවචනෙනෙව චත්තුං යුජ්ජති. අථ වා සච්චන්ති දිට්ඨිසච්චං. තමහං නිද්දානං කරොමි, ඡන්දිතබ්බං ලුනිතබ්බං උප්පාටෙතබ්බං කරොමිති එවමිපි උපයොගවචනෙනෙව චත්තුං යුජ්ජති.

සොරච්චං මෙ පමොචනන්ති එත්ථ යං තං “කායිකො අවිතික්කමො, වාචසිකො අවිතික්කමො”ති, එවං සීලමෙව “සොරච්ච”න්ති චුත්තං, න තං ඉධ අධිජ්ජෙතං, චුත්තමෙව එතං “කායගුත්තො”තිආදිනා නයෙන, අරහත්තඵලං පන අධිජ්ජෙතං. තමිපි හි සුන්දරෙ නිබ්බානෙ රතභාවතො “සොරච්ච”න්ති චුච්චති. පමොචනන්ති යොග්ගවිස්සජ්ජනං. කිං චුත්තං හොති? යථා තච පමොචනං පුනපි සායන්තෙ වා දුතියදිවසෙ වා අනාගතසංචච්ඡරෙ වා යොජෙතබ්බතො අප්පමොචනමෙව හොති, න මම එවං. න හි මම අන්තරා මොචනං නාම අත්ථි. අහඤ්ඤි දීපඬිකරදසබලකාලතො පභූති පඤ්ඤානඬිගලෙ වීරියබලිඛද්දෙ යොජෙත්වා චත්තාරි අසඬිබොය්‍යානි කප්පසතසහස්සඤ්ඤා මහාකසිං කසන්තො තාව න මුඤ්චිං, යාව න සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣති. යදා ච මෙ සබ්බං තං කාලං බෙපෙත්වා බොධිරුක්ඛමුලෙ අපරාජිතපල්ලඬිකෙ නිසින්නස්ස සබ්බගුණපරිවාරං අරහත්තඵලං උදපාදි, තදා මයා තං සබ්බුස්සුක්කපටිප්පස්සද්ධිප්පත්තියා පමුත්තං, න දානි පුන යොජෙතබ්බං භවිස්සතිති. එතමත්ථං සන්ධායාහ භගවා – “සොරච්චං මෙ පමොචන”න්ති.

79. වීරියං මෙ ධුරධොරය්‍යන්ති එත්ථ වීරියන්ති “කායිකො වා, චෙතසිකො වා වීරියාරම්භො”තිආදිනා නයෙන චුත්තපධානං. ධුරායං ධොරය්‍යං ධුරධොරය්‍යං, ධුරං චහතීති අත්ථො. යථා හි බ්‍රාහ්මණස්ස ධුරායං ධොරය්‍යාකඬිඪිතං නඬිගලං භූමිසනං හින්දති, මූලසන්තානකානි ච

පදාලෙති, එවං භගවතො වීරියාකඨසීතං පඤ්ඤානඨගලං යථාචුත්තං සනං
භින්නි, කිලෙසසන්තානකානි ච පදාලෙති. තෙනාහ – “වීරියං මෙ
ධුරධොරස්ස”න්ති. අථ චා පුරිමධුරං වහන්තා ධුරා, මූලධුරං වහන්තා
ධොරස්සා; ධුරා ච ධොරස්සා ච ධුරධොරස්සා. තත්ථ යථා බ්‍රාහ්මණස්ස
එකමෙකස්මිං නඨගලෙ චතුබලිබද්දප්පහෙදං ධුරධොරස්සං වහන්තං
උප්පන්නානුප්පන්නතිණුමුලසාතං සස්සසම්පත්තිඤ්ච සාධෙති, එවං
භගවතො චතුසම්මප්පධානවීරියප්පහෙදං ධුරධොරස්සං වහන්තං
උප්පන්නානුප්පන්නාකුසලමුලසාතං කුසලසම්පත්තිඤ්ච සාධෙති. තෙනාහ
– “වීරියං මෙ ධුරධොරස්ස”න්ති.

යොගක්ඛෙමාධිවාහනන්ති එත්ථ යොගෙහි ඛෙමත්තා
“යොගක්ඛෙම”න්ති නිබ්බානං චුච්චති, තං අධිකත්ථා වාහීයති, අභිමුඛං චා
වාහීයතීති අධිවාහනං. යොගක්ඛෙමස්ස අධිවාහනං යොගක්ඛෙමාධිවාහනං.
තෙන කිං දීපෙති? යථා තච ධුරධොරස්සං පුරත්ථිමං දිසං පච්ඡිමාදීසු චා
අඤ්ඤතරං අභිමුඛං වාහීයති, තථා මම ධුරධොරස්සං නිබ්බානාභිමුඛං
වාහීයති.

එවං වාහීයමානඤ්ච ගච්ඡති අනිවත්තන්තං. යථා තච නඨගලං වහන්තං
ධුරධොරස්සං ඛෙත්තකොටිං පත්ථා පුන නිවත්තති, එවං අනිවත්තන්තං
දීපඨකරකාලතො පභුති ගච්ඡතෙව. යස්මා චා තෙන තෙන මග්ගෙන පභීතා
කිලෙසා පුනප්පුනං පහාතබ්බා න භොන්ති, යථා තච නඨගලෙන ඡින්නානි
තිණානි පුනපි අපරස්මිං සමයෙ ඡින්නබ්බානි භොන්ති, තස්මාපි එතං
පයමමග්ගවසෙන දිට්ඨෙකට්ඨෙ කිලෙසෙ, දුතියවසෙන ඔළාරිකෙ,
තතියවසෙන අනුසහගතෙ කිලෙසෙ, චතුත්ථවසෙන සබ්බකිලෙසෙ
පජහන්තං ගච්ඡති අනිවත්තන්තං. අථ චා ගච්ඡති අනිවත්තන්ති
නිවත්තනරහිතං හුත්ථා ගච්ඡතීති අත්ථො. න්ති තං ධුරධොරස්සං.
එවම්පෙත්ථ පදච්ඡෙදො වෙදිතබ්බො. එවං ගච්ඡන්තඤ්ච යථා තච
ධුරධොරස්සං න තං යානං ගච්ඡති, යත්ථ ගන්ත්ථා කස්සකො අසොකො
නිස්සොකො විරජො හුත්ථා න සොචති, එතං පන තං යානං ගච්ඡති, යත්ථ
ගන්ත්ථා න සොචති. යත්ථ සතිපාවනෙන එතං වීරියධුරධොරස්සං
වොදෙන්තො ගන්ත්ථා මාදිසො කස්සකො අසොකො නිස්සොකො විරජො
හුත්ථා න සොචති, තං සබ්බසොකසල්ලසමුග්ගසාතභූතං
නිබ්බානාමතසඨ්ඨාතං යානං ගච්ඡතීති.

80. ඉදානි නිගමනං කරොන්තො භගවා ඉමං ගාථමාහ –

“එවමෙසා කසි කට්ඨා, සා භොති අමතප්පලා;
එතං කසිං කසිත්ථාන, සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති”ති.

තස්සායං සච්චෙපත්ථො – මයා බ්‍රාහ්මණ ඵසා සද්ධාබ්භා තපොවුට්ඨියා අනුග්ගහිතා කසි, පඤ්ඤාමයං යුගනඬගලං, හිරිමයඤ්ච ඊසං, මනොමයෙන යොත්තෙන, ඵකාබද්ධං කත්වා, පඤ්ඤානඬගලෙ සතිථාලං ආකොටෙත්වා, සතිපාවනං ගහෙන්වා, කායච්චිආහාරගුත්තියා ගොපෙත්වා, සච්චං නිද්දානං කත්වා, සොරච්චං පමොචනං වීරියං ධුරධොරය්හං යොගක්ඛෙමාහිමුඛං අනිවත්තන්තං වාහෙන්තෙන කට්ඨා, කසිකම්මපරියොසානං චතුබ්බිධං සාමඤ්ඤඵලං පාපිතා, සා හොති අමතජ්ඵලා, සා ඵසා කසි අමතජ්ඵලා හොති. අමතං වුව්චති නිබ්බානං, නිබ්බානානිසංසා හොතීති අත්ථො. සා ඛො පනෙසා කසි න මමෙවෙකස්ස අමතජ්ඵලා හොති, අපිච, ඛො, පන යො කොච්චි ඛත්තියො වා බ්‍රාහ්මණො වා වෙස්සො වා සුද්දො වා ගහට්ඨො වා පබ්බජිතො වා ඵතං කසිං කසති, සො සබ්බොපි ඵතං කසිං කසිත්වාන, සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති, සබ්බස්මා වට්ටදුක්ඛදුක්ඛදුක්ඛසඬබාරදුක්ඛච්චිපරිණාමදුක්ඛා පමුච්චතීති. ඵචං භගවා බ්‍රාහ්මණස්ස අරහත්තනිකුටෙන නිබ්බානපරියොසානං කත්වා දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

තතො බ්‍රාහ්මණො ගම්භිරත්ථං දෙසනං සුත්වා “මම කසිඵලං භුඤ්ජිත්වා අපරජ්ජු ඵච ඡාතො හොති, ඉමස්ස පන කසි අමතජ්ඵලා, තස්සා ඵලං භුඤ්ජිත්වා සබ්බදුක්ඛා පමුච්චතී”ති ව විදිත්වා පසන්තො පසන්තාකාරං කාතුං පායාසං දාතුමාරද්ධො. තෙනාහ “අථ ඛො කසිභාරද්වාජො”ති. තත්ථ මහතියාති මහතියන්ති අත්ථො. කංසපාතියාති සුවණ්ණපාතියං, සතසහස්සග්ගිනකෙ අත්තනො සුවණ්ණථාලෙ. වඩ්ඪෙස්ත්වාති ඡුපිත්වා, ආකිරිත්වාති වුත්තං හොති. භගවතො උපනාමෙසීති සජ්ජිමධුපාණිතාදීහි විචිත්‍රං කත්වා, දුකුලචිතානෙන පටිච්ඡාදෙත්වා, උක්ඛිපිත්වා, සක්කච්චං තථාගතස්ස අහිහරි. කිත්ති? “භුඤ්ජතු භවං ගොතමො පායාසං, කස්සකො භව”න්ති. තතො කස්සකභාවසාධකං කාරණමාහ “යඤ්භි...පෙ.... කසතී”ති, යස්මා භවං...පෙ.... කසතීති වුත්තං හොති. අථ භගවා “ගාථාහිගීතං මෙ”ති ආහ.

81. තත්ථ ගාථාහිගීතන්ති ගාථාහි අහිගීතං, ගාථායො භාසිත්වා ලද්ධන්ති වුත්තං හොති. මෙති මයා. අහොජනෙය්‍යන්ති භුඤ්ජනාරහං න හොති. සම්පස්සතන්ති සම්මා ආජීවසුද්ධිං පස්සනං, සමන්තා වා පස්සනං සම්පස්සනං, බුද්ධානන්ති වුත්තං හොති. නෙස ධම්මොති “ගාථාහිගීතං භුඤ්ජිතබ්බ”න්ති ඵස ධම්මො ඵතං වාරිත්තං න හොති, තස්මා ගාථාහිගීතං පනුදන්ති බුද්ධා පටික්ඛිපන්ති න භුඤ්ජන්තීති. කිං පන භගවතා පායාසත්ථං ගාථා අහිගීතා, යෙන ඵචමාහාති? න ඵතදත්ථං අහිගීතා, අපිච, ඛො, පන පාතො පට්ඨාය ඛත්තසම්පෙ යත්වා කට්ඨජුහික්ඛම්පි අලහිත්වා පුන සකලබුද්ධගුණෙ පකාසෙත්වා ලද්ධං තදෙනං නටනච්චකාදීහි නච්චිත්වා ගායිත්වා ව ලද්ධසදිසං හොති, තෙන “ගාථාහිගීත”න්ති වුත්තං. තාදිසඤ්ච යස්මා බුද්ධානං න කජ්ජති, තස්මා “අහොජනෙය්‍ය”න්ති වුත්තං.

අප්පිච්ඡනානුරූපඤ්චෙනං න භොති, තස්මාපි පච්ඡිමං ජනනං අනුකම්පමානෙන ව එවං චුත්තං. යත්‍ර ව නාම පරප්පකාසිතෙනාපි අත්තනො ගුණෙන උප්පන්නං ලාභං පටික්ඛිපන්නි සෙය්‍යාථාපි අප්පිච්ඡො සට්ඨකාරො කුම්භකාරො, තත්‍ර කථං කොට්ඨපත්තාය අප්පිච්ඡතාය සමන්තාගතො භගවා අත්තනාව අත්තනො ගුණප්පකාසනෙන උප්පන්නං ලාභං සාදිශිස්සති, යතො යුත්තමෙව එතං භගවතො චත්තුන්ති.

එත්තාවතා “අප්පසන්නං අදාතුකාමං බ්‍රාහ්මණං ගාථාගායනෙන දාතුකාමං කත්වා, සමණො ගොතමො භොජනං පටිග්ගහෙසි, ආමිසකාරණා ඉමස්ස දෙසනා”ති ඉමමිහා ලොකාපවාදා අත්තානං මොචෙන්තො දෙසනාපාරිසුද්ධිං. දීපෙත්වා, ඉදානි ආජීවපාරිසුද්ධිං. දීපෙන්තො ආහ “ධම්මෙ සති බ්‍රාහ්මණ චුත්තිරෙසා”ති තස්සත්ථො – ආජීවපාරිසුද්ධිධම්මෙ වා දසවිධසුවරිතධම්මෙ වා බුද්ධානං වාරිත්තධම්මෙ වා සති සංවිජ්ජමානෙ අනුපහතෙ චත්තමානෙ චුත්තිරෙසා එකන්තවොදාතා ආකාසෙ පාණිප්පසාරණකප්පා එසනා පරියෙසනා ජීවිතචුත්ති බුද්ධානං බ්‍රාහ්මණාති.

82. එවං චුත්තෙ බ්‍රාහ්මණො “පායාසං මෙ පටික්ඛිපති, අකප්පියං කිරෙතං භොජනං, අධඤ්ඤො චතස්මිං, දානං දාතුං න ලභාමි”ති දොමනස්සං උප්පාදෙත්වා “අප්පෙව නාම අඤ්ඤං පටිග්ගණ්හෙය්‍යා”ති ව චින්තෙසි. තං ඤත්වා භගවා “අහං හික්ඛාවාරවෙලං පරිච්ඡින්නිදත්වා ආගතො – ‘එත්තකෙන කාලෙන ඉමං බ්‍රාහ්මණං පසාදෙස්සාමි’ති, බ්‍රාහ්මණො ව දොමනස්සං අකාසි. ඉදානි තෙන දොමනස්සෙන මයි චිත්තං පකොපෙත්වා අමතවරධම්මං පටිච්ඡික්ඛිතුං න සක්ඛිස්සති”ති බ්‍රාහ්මණස්ස පසාදජනනත්ථං තෙන පත්ථිතමනොරථං පුරෙන්නො ආහ “අඤ්ඤෙන ව කෙවලින”න්ති. තත්ථ කෙවලිනන්ති සබ්බගුණපරිපුණ්ණං, සබ්බයොගවිසංයුත්තං වාති අත්ථො. මහත්තානං සීලක්ඛන්ධාදීනං ගුණානං එසනතො මහෙසිං. පරික්ඛිණසබ්බාසවත්තා බිණ්ණාසවං. හත්ථපාදකුක්කුච්චමාදිං කත්වා වූපසන්තසබ්බකුක්කුච්චත්තා කුක්කුච්චවූපසන්තං. උපට්ඨහස්සුති පරිච්ඡස්සු පටිමානයස්සු. එවං බ්‍රාහ්මණෙන චිත්තෙ උප්පාදිතෙපි පරියායමෙව භණති, න තු භණති “දෙහි, ආහරාහි”ති. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙව.

අථ බ්‍රාහ්මණො “අයං පායාසො භගවතො ආනිතො නාහං අරහාමි තං අත්තනො ඡන්දෙන කස්සචි දාතු”න්ති චින්තෙත්වා ආහ “අථ කස්ස වාහ”න්ති. තතො භගවා “තං පායාසං යිපෙත්වා තථාගතං තථාගතසාවකඤ්ච අඤ්ඤස්ස අජීරණධම්මො”ති ඤත්වා ආහ – “න බ්වාහං ත”න්ති. තත්ථ සදෙවකච්චනෙන පඤ්චකාමාවචරදෙවග්ගහණං, සමාරකච්චනෙන ඡට්ඨකාමාවචරදෙවග්ගහණං, සබ්‍රහ්මකච්චනෙන රූපාවචරබ්‍රහ්මග්ගහණං අරූපාවචරා පන භුඤ්ජෙය්‍යුන්ති අසම්භාවනෙය්‍යා. සස්සමණබ්‍රාහ්මණිච්චනෙන

සාසනපච්චත්ථිකපච්චාමිත්තසමණබ්‍රාහ්මණග්ගහණං.

සමිතපාපබාහිතපාපසමණබ්‍රාහ්මණග්ගහණංඤ්ච.

පජාවචනෙන

සත්තලොකග්ගහණං,

සදෙවමනුස්සවචනෙන

සම්මුතිදෙවඅවසෙසමනුස්සග්ගහණං.

එවමෙත්ථ

තීහි

වචනෙහි

ඔකාසලොකො, ද්විතී පජාවසෙන සත්තලොකො ගතිතොති වෙදිතබ්බො.

එස සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරං පන ආලවකසුත්තෙ වණ්ණයිස්සාම.

කස්මා පන සදෙවකාදීසු කස්සවි න සම්මා පරිණාමං ගව්‍යෙය්‍යාති? ඔළාරිකෙ සුබ්බමොජාපක්ඛිපනතො. ඉමස්මිඤ්ඤි පායාසෙ භගවත්තං උද්දිස්ස ගතිතමත්තෙයෙව දෙවතාහි ඔජා පක්ඛිත්තා යථා සුජාතාය පායාසෙ, චුන්දස්ස ච සුකරමද්දවෙ පච්චමානෙ, වෙරඤ්ජායඤ්ච භගවතා ගතිතගතිතාලොපෙ, හෙසජ්ජක්ඛන්ධකෙ ච කච්චානස්ස ගුළ්භකුම්භස්මිං අවසිට්ඨගුළ්භෙ. සො ඔළාරිකෙ සුබ්බමොජාපක්ඛිපනතො දෙවානං න පරිණමති. දෙවා හි සුබ්බමසරීරා, තෙසං ඔළාරිකො මනුස්සාභාරො න සම්මා පරිණමති. මනුස්සානම්පි න පරිණමති. මනුස්සා හි ඔළාරිකසරීරා, තෙසං සුබ්බමා දිබ්බොජා න සම්මා පරිණමති. තථාගතස්ස පන පකතිඅග්ගිනාව පරිණමති, සම්මා ජීරති. කායබලඤ්ඤාණබලජ්ජහාවෙනාති එකෙ තථාගතසාවකස්ස බිණාසවස්සෙනං සමාධිබලෙන මත්තඤ්ඤතාය ච පරිණමති, ඉතරෙසං ඉද්ධිමත්තානම්පි න පරිණමති. අවිත්තනීයං වා එත්ථ කාරණං, බුද්ධච්චිසයො එසොති.

තෙන හි ත්වන්ති යස්මා අඤ්ඤං න පස්සාමි, මම න කප්පති, මම අකප්පන්තං සාවකස්සාපි මෙ න කප්පති, තස්මා ත්වං බ්‍රාහ්මණාති චුත්තං හොති. අප්පහරිතෙති පරිත්තහරිතතිණෙ, අප්පරුළ්භරිතතිණෙ වා පාසාණපිට්ඨිසදිසෙ. අප්පාණකෙති නිප්පාණකෙ, පායාසජ්ඣෙකාත්ථරණකාරණෙන මරිතබ්බපාණරහිතෙ වා මහාඋදකක්ඛන්ධෙ. සහ තිණනිස්සිතෙහි පාණෙහි තිණානං පාණකානඤ්ච අනුරක්ඛණත්ථාය එතං චුත්තං. විච්චිට්ඨායති විට්චිට්ඨායතීති එවං සද්දං කරොති. සංධුපායතීති සමන්තා ධුපායති. සම්පධුපායතීති තථෙව අධිමත්තං ධුපායති. කස්මා එවං අහොසීති? භගවතො ආනුභාවෙන, න උදකස්ස, න පායාසස්ස, න බ්‍රාහ්මණස්ස, න අඤ්ඤෙසං දෙවයක්ඛාදීනං. භගවා හි බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මසංවෙගත්ථං තථා අධිට්ඨාසි. සෙය්‍යථාපි නාමාති ඔපම්මනිදස්සනමත්තමෙතං, යථා ථාලොති එත්තකමෙව චුත්තං හොති. සංවිග්ගො විත්තෙන, ලොමහට්ඨජාතො සරීරෙන. සරීරෙ කිරස්ස නවනචුතිලොමකූපසහස්සාති සුවණ්ණහිත්තියා ආහතමණිනාගදන්තා විය උද්ධග්ගා අහෙසුං. සෙසං පාකට්මෙව.

පාදෙසු පන නිපතිත්වා භගවතො ධම්මදෙසනං අබ්භනුමොදමානො භගවත්තං එතදවොච “අහික්කන්තං, හො ගොතම, අහික්කන්තං, හො ගොතමා”ති. අබ්භනුමොදනෙ හි අයමිධ අහික්කන්ත සද්දො. විත්ථාරතො

පනස්ස මඬගලසුත්තවණ්ණනායං අත්ථවණ්ණනා ආවි භවිස්සති. යස්මා ච අබ්භනුමොදනත්ථෙ, තස්මා සාධු සාධු හො ගොතමාති වුත්තං හොතීති වෙදිතබ්බං.

“භයෙ කොධෙ පසංසායං, තුරිතෙ කොතුහලච්ඡරෙ;
භාසෙ සොකෙ පසාදෙ ච, කරෙ ආමෙඨිතං බුධො”ති. —

ඉමිනා ච ලක්ඛණෙන ඉධ පසාදවසෙන පසංසාවසෙන වායං ද්වික්ඛත්තුං වුත්තොති වෙදිතබ්බො. අථ වා අභික්කන්තන්ති අභිකන්තං අතිඉට්ඨං, අතිමනාපං, අතිසුන්දරන්ති වුත්තං හොති.

තත්ථ එකෙන අභික්කන්තසද්දෙන දෙසනං ථොමෙති, එකෙන අත්තනො පසාදං. අයඤ්චි එත්ථ අධිජ්ජායො — අභික්කන්තං, හො ගොතම, යදිදං හොතො ගොතමස්ස ධම්මදෙසනා, අභික්කන්තං යදිදං හොතො ගොතමස්ස ධම්මදෙසනං ආගම්ම මම පසාදොති. භගවතො එව වා වචනං ද්වෙ ද්වෙ අත්ථෙ සන්ධාය ථොමෙති — හොතො ගොතමස්ස වචනං අභික්කන්තං දොසනාසනතො, අභික්කන්තං ගුණාධිගමනතො, තථා සද්ධාජනනතො, පඤ්ඤාජනනතො, සාත්ථතො, සබ්බාසද්ධාජනනතො, උත්තානපදනතො, ගම්භීරත්ථතො, කණ්ණසුඛතො, හදයධිගමනතො, අනත්තුක්කංසනතො, අපරවම්භනතො, කරුණාසීතලතො, පඤ්ඤාවදානතො, ආපාථරමණියතො, විමද්දක්ඛමතො, සුයාමානසුඛතො, විමංසියමානහිතතොති එවමාදිහි යොජෙතබ්බං.

තතො පරමිපි චතුහි උපමාහි දෙසනංයෙව ථොමෙති. තත්ථ නික්කුජ්ජිතන්ති අධොමුඛට්ඨපිතං, හෙට්ඨා මුඛජාතං වා. උක්කුජ්ජෙය්‍යාති උපරිමුඛං කරෙය්‍ය. පටිච්ඡන්තන්ති තිණපණ්ණාදිච්ඡාදිතං. විවරෙය්‍යාති උග්ගාටෙය්‍ය. මුළුභස්සාති දිසාමුළුභස්ස. මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍යාති හත්ථෙ ගහෙත්වා “එස මග්ගො”ති වදෙය්‍ය. අන්ධකාරෙති කාලපක්ඛවාතුද්දසිඅඬිසරත්තසනවනසණ්ඨමෙසපටලෙහි චතුරඬිගෙ තමසි. අයං තාව පදත්ථො.

අයං පන අධිජ්ජායොජනා — යථා කොචි නික්කුජ්ජිතං උක්කුජ්ජෙය්‍ය, එවං සද්ධම්මවිමුඛං අසද්ධම්මපතිතං මං අසද්ධම්මා වුට්ඨාපෙන්නෙන, යථා පටිච්ඡන්තං විවරෙය්‍ය; එවං කස්සපස්ස භගවතො සාසනන්තරධානා පභුති මිච්ඡාදිට්ඨිගහනපටිච්ඡන්තං සාසනං විවරන්නෙන, යථා මුළුභස්ස මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය, එවං කුම්මග්ගමිච්ඡාමග්ගපටිපන්නස්ස මෙ සග්ගමොක්ඛමග්ගං ආචික්ඛන්නෙන, යථා අන්ධකාරෙ තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍ය, එවං මොහන්ධකාරනිමුග්ගස්ස මෙ බුද්ධාදිරතනරූපාහි අපස්සතො තජ්ජට්ඨිච්ඡාදකමොහන්ධකාරවිද්ධංසකදෙසනාපජ්ජොතධාරණෙන මය්හං

හොතා ගොතමෙන එතෙහි පරියායෙහි දෙසිතත්තා අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො.

අථ වා එකච්චියෙන මත්තෙන යස්මා අයං ධම්මො දුක්ඛදස්සනෙන අසුභෙ “සුභ”න්ති විපල්ලාසප්පහානෙන ච නික්කුජ්ජිකුක්කුජ්ජිතසදිසො, සමුදයදස්සනෙන දුක්ඛෙ “සුඛ”න්ති විපල්ලාසප්පහානෙන ච පටිච්ඡන්තවිවරණසදිසො, නිරොධදස්සනෙන අනිච්චෙ “නිච්ච”න්ති විපල්ලාසප්පහානෙන ච මුල්භස්ස මග්ගාවික්ඛණසදිසො, මග්ගදස්සනෙන අනත්තනි “අත්තා”ති විපල්ලාසප්පහානෙන ච අන්ධකාරෙ පජ්ජොතසදිසො, තස්මා සෙය්‍යථාපි නාම නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙය්‍ය...පෙ.... පජ්ජොතං ධාරෙය්‍ය “චක්ඛුමන්තො රූපානි දක්ඛන්ති”ති, එවං පකාසිතො හොති.

යස්මා පනෙත්ථ සද්ධාතපකායගුත්තතාදීහි සීලක්ඛන්තො පකාසිතො හොති, පඤ්ඤාය පඤ්ඤාක්ඛන්තො, හිරිමනාදීහි සමාධික්ඛන්තො, යොගක්ඛෙමෙන නිරොධොති එවං තික්ඛන්තො අරියමග්ගො නිරොධො වාති සරූපෙනෙව ද්වෙ අරියසච්චානි පකාසිතානි. තත්ථ මග්ගො පටිපක්ඛො සමුදයස්ස, නිරොධො දුක්ඛස්සාති පටිපක්ඛෙන ද්වෙ. ඉති ඉමිනා පරියායෙන චත්තාරි සච්චානි පකාසිතානි. තස්මා අනෙකපරියායෙන පකාසිතො හොතීති වෙදිතබ්බො.

එසාහන්තිආදීසු එසො අහන්ති එසාහං. සරණං ගච්ඡාමීති පාදෙසු නිපතිත්වා පණිපාතෙන සරණගමනෙන ගතොපි ඉදානි වාචාය සමාදියන්තො ආහ. අථ වා පණිපාතෙන බුද්ධංයෙව සරණං ගතොති ඉදානි තං ආදිං කත්වා සෙසෙ ධම්මසංඛිසෙපි ගන්තුං ආහ. අජ්ජතග්ගෙති අජ්ජතං ආදිං කත්වා, අජ්ජදග්ගෙති වා පාඨො, ද-කාරො පදසන්ධිකරො, අජ්ජ අග්ගං කත්වාති වුත්තං හොති. පාණෙහි උපෙනං පාණුපෙනං, යාව මෙ ජීවිතං පවත්තති, තාව උපෙනං, අනඤ්ඤසත්ථුකං තීහි සරණගමනෙහි සරණං ගතං මං භවං ගොතමො ධාරෙතු ජානාතුති වුත්තං හොති. එත්තාවතා අනෙක සුතානුරූපා පටිපත්ති දස්සිතා හොති. නික්කුජ්ජිතාදීහි වා සත්ථුසම්පත්තිං දස්සෙත්වා ඉමිනා “එසාහ”න්තිආදිනා සිස්සසම්පත්ති දස්සිතා. තෙන වා පඤ්ඤාපටිලාහං දස්සෙත්වා ඉමිනා සද්ධාපටිලාහො දස්සිතො. ඉදානි එවං පටිලද්ධසද්ධෙන පඤ්ඤවතා යං කත්තබ්බං, තං කත්තුකාමො භගවන්තං යාවති “ලභෙය්‍යාහ”න්ති. තත්ථ භගවතො ඉද්ධියාදීහි අභිජ්ජසාදිතවිත්තො “භගවාපි චක්කවත්තිරජ්ජං පහාය පබ්බජිතො, කිමඛිගං පනාහ”න්ති සද්ධාය පබ්බජ්ජං යාවති, තත්ථ පරිපූරකාරිතං පත්ථෙත්තො පඤ්ඤාය උපසම්පදං. සෙසං පාකටමෙව.

එකො වූපකට්ඨොතිආදීසු පන එකො කායවිචෙකෙන, වූපකට්ඨො විත්තවිචෙකෙන, අජ්ජමත්තො කම්මට්ඨානෙ සතිඅවිජ්ඣනෙන, ආකාපී

කායිකවෙතසිකවීරියසඬ්ඛානෙන ආතාපෙන, පහිත්තො කායෙ ව ජීවිතෙ ව අනපෙක්ඛතාය විහරන්තො අඤ්ඤාතරඉරියාපට්ඨිභාරෙන. න විරස්සෙවාති පබ්බජ්ජං උපාදාය වුච්චති. කුලපුත්තාති දුට්ඨා කුලපුත්තා, ජාතිකුලපුත්තා, ආචාරකුලපුත්තා ව. අයං පන උභයථාපි කුලපුත්තො. අගාරස්මාති සරා. අගාරානං හිතං අගාරියං කසිගොරක්ඛාදිකුටුම්භපොසනකම්මං වුච්චති. නත්ථි එත්ථ අගාරියන්ති අනගාරියං, පබ්බජ්ජායෙනං අධිවචනං පබ්බජන්තිති උපගච්ඡන්ති උපසඬ්ඛමන්ති. තදනුත්තරන්ති තං අනුත්තරං. බ්‍රහ්මවරියපරියොසානන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස පරියොසානං, අරහත්තඵලන්ති වුත්තං හොති. තස්ස හි අත්ථාය කුලපුත්තා පබ්බජන්ති. දිට්ඨෙව ධම්මෙති තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වාති අත්තනායෙව පඤ්ඤාය පච්චක්ඛං කත්වා, අපරප්පච්චයං ඤත්වාති අත්ථො. උපසම්පජ්ජ විහාසිති පාපුණිත්වා සම්පාදෙත්වා වා විහාසි. එවං විහරන්තො ව ඛිණා ජාති...පෙ.... අබ්භඤ්ඤාසි. එතෙනස්ස පච්චවෙක්ඛණ්භූමිං දස්සෙති.

කතමා පනස්ස ජාති ඛිණා, කථංඤ්ථ නං අබ්භඤ්ඤාසිති? වුච්චතෙ - න තාවස්ස අතීතා ජාති ඛිණා පුබ්බෙව ඛිණත්තා, න අනාගතා අනාගතෙ වායාමාභාවතො, න පච්චුප්පන්තා විජ්ජමානත්තා. යා පන මග්ගස්ස අභාවිතත්තා උප්පජ්ජෙය්‍යා එකචතුපඤ්චවොකාරහවෙසු එකචතුපඤ්චක්ඛන්ධප්පහෙදා ජාති, සා මග්ගස්ස භාවිතත්තා අනුප්පාදධම්මතං ආපජ්ජනෙන ඛිණා. තං සො මග්ගභාවනාය පහිත්තකිලෙසෙ පච්චවෙක්ඛිත්වා කිලෙසාභාවෙ විජ්ජමානම්පි කම්මං ආයතිං අපට්ඨන්ධිකං හොතිති ජානන්තො ජානාති.

වුසිත්තන්ති වුත්ථං පරිවුත්ථං, කතං වරිතං නිට්ඨාපිතන්ති අත්ථො. බ්‍රහ්මවරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං. කතං කරණියන්ති චතුසු සච්චෙසු චතුහි මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාපහානසච්ඡිකිරියභාවනාවසෙන සොළසවිධම්පි කිච්චං නිට්ඨාපිතන්ති අත්ථො. නාපරං ඉත්ථත්තායාති ඉදානි පුන ඉත්ථභාවාය එවං සොළසකිච්චභාවාය කිලෙසක්ඛයාය වා මග්ගභාවනා නත්ථිති. අථ වා ඉත්ථත්තායාති ඉත්ථභාවතො, ඉමස්මා එවංපකාරා ඉදානි චත්තමානක්ඛන්ධසන්තානා අපරං ඛන්ධසන්තානං නත්ථි. ඉමෙ පන පඤ්චක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤාතා තිට්ඨන්ති ඡින්නමුලකො රුක්ඛො වියාති අබ්භඤ්ඤාසි. අඤ්ඤාතරොති එකො. අරහත්තන්ති අරහත්තානං. මහාසාවකානං අබ්භන්තරො ආයස්මා භාරද්වාපො අහොසිති අයං කිරෙත්ථ අධිප්පායොති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය කසිභාරද්වාජසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. චුන්දසුත්තවණ්ණනා

83. පුච්ඡාමි මුනිං පහුතපඤ්ඤන්ති චුන්දසුත්තං. කා උප්පත්ති?
 සඬ්ඛෙපතො තාව
 අත්තජ්ඣාසයපරජ්ඣාසයඅට්ඨුප්පත්තිපුච්ඡාවසිකහෙදතො චතුසු
 උප්පත්තිසු ඉමස්ස සුත්තස්ස පුච්ඡාවසිකා උප්පත්ති. විත්ථාරතො පන එකං
 සමයං හගවා මල්ලෙසු වාරිකං වරමානො මහතා භික්ඛුසඬ්ඛෙසන සද්ධිං
 යෙන පාවා තදවසරි. තත්‍ර සුදං හගවා පාවායං විහරති චුන්දස්ස
 කම්මාරපුත්තස්ස අම්බවනෙ. ඉතො පහුති යාව “අථ ඛො හගවා
 පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පත්තව්වරමාදාය සද්ධිං භික්ඛුසඬ්ඛෙසන යෙන
 චුන්දස්ස කම්මාරපුත්තස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඬ්ඛමි; උපසඬ්ඛමිත්වා
 පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදී”ති (දී. නි. 2.189), තාව සුත්තෙ
 ආගතනයෙනෙව විත්ථාරෙතබ්බං.

එවං භික්ඛුසඬ්ඛෙසන සද්ධිං නිසීන්තො හගවති චුන්දො කම්මාරපුත්තො
 බුද්ධජපමුඛං භික්ඛුසඬ්ඛං පරිච්ඡින්නො බ්‍යඤ්ජනසුපාදිගහණත්ථං භික්ඛුනං
 සුවණ්ණභාජනානි උපනාමෙසි. අපඤ්ඤත්තෙ සික්ඛාපදෙ කෙචි භික්ඛු
 සුවණ්ණභාජනානි පටිච්ඡිංසු කෙචි න පටිච්ඡිංසු. හගවතො පන එකමෙව
 භාජනං අත්තතො සෙලමයං පත්තං, දුතියභාජනං බුද්ධා න ගණ්හන්ති.
 තත්ථ අඤ්ඤතරො පාපභික්ඛු සහස්සග්ගසනකං සුවණ්ණභාජනං අත්තතො
 භාජනත්ථාය සම්පත්තං ථෙය්‍යවිත්තෙන කුඤ්චිකත්ථවිකාය පක්ඛිපි.
 චුන්දො පරිච්ඡිත්වා හත්ථපාදං ධොවිත්වා හගවන්තං නමස්සමානො
 භික්ඛුසඬ්ඛං ඔලොකෙන්නො තං භික්ඛුං අද්දස, දිස්වා ච පන අපස්සමානො
 විය හුත්වා න නං කිඤ්චි අහණි හගවති ථෙරෙසු ච ගාරවෙන, අපිච
 “මිච්ඡාදිට්ඨිකානං වචනපථො මා අහොසී”ති. සො “කිං නු ඛො
 සංවරයුත්තායෙව සමණා, උදාහු භින්නසංවරා ඊදිසාපි සමණා”ති
 ඤාතුකාමො සායන්හසමයෙ හගවන්තං උපසඬ්ඛමිත්වා ආහ “පුච්ඡාමි
 මුනි”න්ති.

තත්ථ පුච්ඡාමිති ඉදං “තිස්සො පුච්ඡා අදිට්ඨජොතනා පුච්ඡා”තිආදිනා
 (චූළනි. පුණ්ණකමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 12) නයෙන නිද්දෙසෙ
 චුත්තනයමෙව. මුනින්ති එතමපි “මොනං චුච්චති ඤාණං. යා පඤ්ඤා
 පජානනා...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි, තෙන ඤාණෙන සමන්තාගතො මුනි,
 මොනජ්ජත්තොති, තිණි මොනෙය්‍යානි කායමොනෙය්‍යා”න්තිආදිනා
 (මහානි. 14) නයෙන තත්ථෙව චුත්තනයමෙව. අයම්පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපො.
 පුච්ඡාමිති ඔකාසං කාරෙන්නො මුනින්ති මුනිමුනිං හගවන්තං ආලපති.
 පහුතපඤ්ඤන්තිආදිති ථුතිවචනානි, තෙහි තං මුනිං ථුනාති. තත්ථ
 පහුතපඤ්ඤන්ති විපුලපඤ්ඤං. ඤෙය්‍යපරියන්තිකත්තා වස්ස විපුලතා
 වෙදිතබ්බා. ඉති චුන්දො කම්මාරපුත්තොති ඉදං ද්වයං ධනියසුත්තෙ
 චුත්තනයමෙව. ඉතො පරං පන එත්තකමපි අවත්වා සබ්බං චුත්තනයං
 ඡඬ්ඛෙත්වා අචුත්තනයමෙව වණ්ණයිස්සාම.

බුද්ධන්ති තිසු බුද්ධෙසු තතියබුද්ධං. ධම්මස්සාමීන්ති මග්ගධම්මස්ස ජනකත්තා පුත්තස්සෙව පිතරං අත්තනා උප්පාදිතසිප්පායතනාදීනං විය ව ආවරියං ධම්මස්ස සාමිං, ධම්මිස්සරං ධම්මරාජං ධම්මවසවත්තින්ති අත්ථො. වුත්තම්පි චෙතං -

“සො හි, බ්‍රාහ්මණ, භගවා අනුප්පන්නස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙනා, අසඤ්ජාතස්ස මග්ගස්ස සඤ්ජනෙනා, අනක්ඛාතස්ස මග්ගස්ස අක්ඛාතා, මග්ගඤ්ඤා, මග්ගවිදු, මග්ගකොවිදො. මග්ගානුගා ව පන එතරහි සාවකා විහරන්ති පච්ඡා සමන්තාගතා”ති (ම. නි. 3.79).

වීතතණ්හන්ති විගතකාමභවවිභවතණ්හං. ද්විපදුත්තමන්ති ද්විපදානං උත්තමං. තත්ථ කිඤ්චාපි භගවා න කෙවලං ද්විපදුත්තමො ඵව, අථ බො යාවතා සත්තා අපදා වා ද්විපදා වා...පෙ.... නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිනො වා, තෙසං සබ්බෙසං උත්තමො. අථ බො උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදවසෙන ද්විපදුත්තමොත්ථෙව වුච්චති. ද්විපදා හි සබ්බසත්තානං උක්කට්ඨා චක්කවත්තිමහාසාවකපච්චෙකබුද්ධානං තත්ථ උප්පත්තිනො, තෙසඤ්ච උත්තමොති වුත්තෙ සබ්බසත්තුත්තමොති වුත්තොයෙව හොති. සාරථීනං පවරන්ති සාරෙතීති සාරථී, හත්ථිදමකාදීනමෙතං අධිච්චනං. තෙසඤ්ච භගවා පවරො අනුත්තරෙන දමනෙන පුරිසදම්මෙ දමෙතුං සමත්ථභාවතො. යථාහ -

“හත්ථිදමකෙන, හික්ඛවෙ, හත්ථිදම්මො සාරිතො ඵකං ඵව දිසං ධාවති පුරත්ථිමං වා පච්ඡිමං වා උත්තරං වා දක්ඛිණං වා. අස්සදමකෙන, හික්ඛවෙ, අස්සදම්මො...පෙ.... ගොදමකෙන, හික්ඛවෙ, ගොදම්මො...පෙ.... දක්ඛිණං වා. තථාගතෙන හි, හික්ඛවෙ, අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන පුරිසදම්මො සාරිතො අට්ඨ දිසා විධාවති, රූපි රූපානි පස්සති, අයමෙකා දිසා...පෙ.... සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං උපසම්පජ්ජ විහරති, අයං අට්ඨමි දිසා”ති (ම. නි. 3.312).

කතීති අත්ථප්පහෙදපුච්ඡා. ලොකෙති සත්තලොකෙ. සමණාති පුච්ඡිතබ්බඅත්ථනිදස්සනං. ඉඬ්ඝාති යාවතත්ථෙ නිපාතො. තදිඬ්ඝාති තෙ ඉඬ්ඝ. බුහිති ආචික්ඛ කථයස්සුති.

84. ඵවං වුත්තෙ භගවා වුත්ථං කම්මාරපුත්තං “කිං, හන්තෙ, කුසලං, කිං අකුසල”න්තිආදිනා (ම. නි. 3.296) නයෙන ගිහිපඤ්ඤං අපුච්ඡිත්ථා සමණපඤ්ඤං පුච්ඡන්තං දිස්වා ආවජ්ජෙත්තො “තං පාපහික්ඛුං සන්ධාය අයං පුච්ඡති”ති ඤාත්වා තස්ස අඤ්ඤානු වොහාරමත්තා අස්සමණභාවං දීපෙත්තො ආහ “චතුරො සමණා”ති. තත්ථ චතුරොති සඬ්ඛ්‍යාපරිච්ඡෙදො. සමණාති කදාපි භගවා තිත්ථියෙ සමණවාදෙන වදති; යථාහ - “යානි තානි

පුටුසමණබ්‍රාහ්මණානං චතකොතුහලමඬිගලානී”ති (ම. නි. 1.407). කදාවි පුටුඡ්ඡනො; යථාහ - “සමණො සමණාති ඛො, භික්ඛවෙ, ඡනො සඤ්ජානාති”ති (ම. නි. 1.435). කදාවි සෙක්ඛෙ; යථාහ - “ඉධෙව, භික්ඛවෙ, සමණො, ඉධ දුතියො සමණො”ති (ම. නි. 1.139; දී. නි. 2.214; අ. නි. 4.241). කදාවි ඛිණාසවෙ; යථාහ - “ආසවානං ඛයා සමණො හොති”ති (ම. නි. 1.438). කදාවි අත්තානංයෙව; යථාහ - “සමණාති ඛො, භික්ඛවෙ, තථාගතස්සෙතං අධිවචන”න්ති (අ. නි. 8.85). ඉධ පන තිහි පදෙහි සබ්බෙපි අරියෙ සීලවත්තං පුටුඡ්ඡනඤ්ච, චතුත්ථෙන ඉතරං අස්සමණමිපි හණ්ඩුං කාසාවකණ්ඨං කෙවලං වොහාරමත්තකෙන සමණාති සඬිගණ්හිත්වා “චතුරො සමණො”ති ආහ. න පඤ්චමත්ථිති ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ වොහාරමත්තකෙන පටිඤ්ඤාමත්තකෙනාපි පඤ්චමො සමණො නාම නත්ථි.

තෙ තෙ ආචිකරොමීති තෙ චතුරො සමණෙ තච පාකටෙ කරොමි. සක්ඛිපුට්ඨොති සම්මුඛා පුච්ඡිතො. මග්ගජිනොති මග්ගෙන සබ්බකිලෙසෙ විජිතාවිති අත්ථො. මග්ගදෙසකොති පරෙසං මග්ගං දෙසෙතා. මග්ගෙ ජීවතීති සත්තසු සෙක්ඛෙසු යො කොචි සෙක්ඛො අපරියොසිතමග්ගවාසත්තා ලොකුත්තරෙ, සීලවත්තපුටුඡ්ඡනො ච ලොකියෙ මග්ගෙ ජීවති නාම, සීලවත්තපුටුඡ්ඡනො චා ලොකුත්තරමග්ගනිමිත්තං ජීවනතොපි මග්ගෙ ජීවතීති වෙදිතබ්බො. යො ච මග්ගදුසීති යො ච දුස්සීලො මිච්ඡාදිට්ඨි මග්ගපටිලොමාය පටිපත්තියා මග්ගදුසකොති අත්ථො.

85. “ඉමෙ තෙ චතුරො සමණො”ති එවං භගවතා සඬිබ්බෙපෙන උද්දිට්ඨෙ චතුරො සමණෙ “අයං නාමෙත්ථ මග්ගජිනො, අයං මග්ගදෙසකො, අයං මග්ගෙ ජීවති, අයං මග්ගදුසී”ති එවං පටිච්ඡික්ඛිතුං අසක්කොන්තො පුන පුච්ඡිතුං චුන්දො ආහ “කං මග්ගජින”න්ති. තත්ථ මග්ගෙ ජීවති මෙති යො සො මග්ගෙ ජීවති, තං මෙ බුහි පුට්ඨොති. සෙසං පාකටමෙව.

86. ඉදානිස්ස භගවා චතුරොපි සමණෙ චතුහි ගාථාහි නිද්දිසන්තො ආහ “යො තිණ්ණකථංකථො විසල්ලො”ති. තත්ථ තිණ්ණකථංකථො විසල්ලොති එතං උරගසුත්තෙ චුත්තනයමෙව. අයං පන විසෙසො. යස්මා ඉමාය ගාථාය මග්ගජිනොති බුද්ධසමණො අධිජ්ජෙතො, තස්මා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන කථංකථාපතිරූපකස්ස සබ්බධම්මෙසු අඤ්ඤාණස්ස තිණ්ණත්තාපි “තිණ්ණකථංකථො”ති වෙදිතබ්බො. පුබ්බෙ චුත්තනයෙන හි තිණ්ණකථංකථාපි සොතාපන්තාදයො පච්චෙකබුද්ධපරියොසානා සකදාගාමිවිසයාදීසු බුද්ධවිසයපරියොසානෙසු පටිහතඤ්ඤාණජපභාවත්තා පරියායෙන අතිණ්ණකථංකථාව හොත්ති. භගවා පන සබ්බජ්ජකාරෙන තිණ්ණකථංකථොති. නිබ්බානාභිරතොති නිබ්බානෙ

අභිරතො, එලසමාපත්තිවසෙන සදා නිබ්බානනින්තවිත්තොති අත්ථො.
තාදිසො ච භගවා. යථාහ -

“සො ඛො අහං, අග්ගිවෙස්සන, තස්සා එව කථාය පරියොසානෙ,
තස්මිංයෙව පුරිමස්මිං සමාධිනිමිත්තෙ අජ්ඣන්තමෙව චිත්තං
සංඝ්ඨපෙම්, සන්තිසාදෙම්, එකොදිං කරොම්, සමාදහාම්”ති (ම. නි.
1.387).

අනානුගිද්ධොති කඤ්චි ධම්මං තණ්හාගෙධෙන අනනුගිජ්ඣන්තො.
ලොකස්ස සදෙවකස්ස නෙතාති ආසයානුසයානුලොමෙන ධම්මං
දෙසෙත්වා පාරායනමහාසමයාදීසු අනෙකෙසු සුත්තන්තෙසු අපරිමාණානං
දෙවමනුස්සානං සච්චපට්ඨෙධසම්පාදනෙන සදෙවකස්ස ලොකස්ස නෙතා,
ගමයිතා, තාරොතා, පාරං සම්පාපෙතාති අත්ථො. තාදීන්ති තාදිසං
යථාචුත්තජ්ජකාරලොකධම්මෙහි නිබ්බිකාරන්ති අත්ථො. සෙසමෙත්ථ
පාකට්ඨමෙව.

87. එවං භගවා ඉමාය ගාථාය “මග්ගජින”න්ති බුද්ධසමණං නිද්දිසිත්වා
ඉදානි ඛිණාසවසමණං නිද්දිසන්තො ආහ “පරමං පරමන්ති”ති. තත්ථ
පරමං නාම නිබ්බානං, සබ්බධම්මානං අග්ගං උත්තමන්ති අත්ථො. පරමන්ති
යොධ ඤත්වාති තං පරමං පරමම්ච්චෙව යො ඉධ සාසනෙ ඤත්වා
පච්චෙක්ඛණඤාණෙන. අක්ඛාති විභජතෙ ඉධෙව ධම්මන්ති
නිබ්බානධම්මං අක්ඛාති, අත්තනා පටිච්ඡිද්ධත්තා පරෙසං පාකට්ඨං කරොති
“ඉදං නිබ්බාන”න්ති, මග්ගධම්මං විභජති “ඉමෙ චත්තාරො
සතිපට්ඨානා...පෙ.... අරියො අට්ඨච්ඡිගිකො මග්ගො”ති. උභයමිපි චා
උග්ගට්ඨකඤ්ඤානං සඨ්ඨපෙදෙසනාය ආචික්ඛති, විපඤ්චිතඤ්ඤානං
විත්ථාරදෙසනාය විභජති. එවං ආචික්ඛන්තො විභජන්තො ච “ඉධෙව
සාසනෙ අයං ධම්මො, න ඉතො බහිද්ධා”ති සීහනාදං නදන්තො අක්ඛාති ච
විභජති ච. තෙන චුත්තං “අක්ඛාති විභජතෙ ඉධෙව ධම්ම”න්ති. තං
කඨ්ඨඤ්ඤං මුනිං අනෙජන්ති තං එවරූපං චතුසච්චපට්ඨෙධෙන අත්තනො,
දෙසනාය ච පරෙසං කඨ්ඨච්ඡෙදනෙන කඨ්ඨච්ඡිද්දං,
මොනෙයාසමන්තාගමෙන මුනිං, එජාසඨ්ඨාතාය තණ්හාය අභාවතො
අනෙජං දුතියං භික්ඛුනමාහු මග්ගදෙසිත්ති.

88. එවං ඉමාය ගාථාය සයං අනුත්තරං මග්ගං උජ්ජාදෙත්වා දෙසනාය
අනුත්තරො මග්ගදෙසි සමානොපි දුතමිව ලෙඛවාචකමිව ච රඤ්ඤො
අත්තනො සාසනහරං සාසනජොතකඤ්ච “මග්ගදෙසි”න්ති
ඛිණාසවසමණං නිද්දිසිත්වා ඉදානි සෙක්ඛසමණඤ්ච
සීලවත්තපුපුජ්ජනසමණඤ්ච නිද්දිසන්තො ආහ “යො ධම්මපදෙ”ති. තත්ථ
පදවණ්ණනා පාකට්ඨයෙව. අයං පනෙත්ථ අත්ථවණ්ණනා - යො
නිබ්බානධම්මස්ස පදත්තා ධම්මපදෙ, උභො අත්තෙ අනුපගම්ම දෙසිත්තා

ආසයානුරූපතො වා සතිපට්ඨානාදිනානප්පකාරෙහි දෙසිතත්තා සුදෙසිතෙ,
මග්ගසමඬගීපි අනවසිතමග්ගකිව්වත්තා මග්ගෙ ජීවති, සීලසංයමෙන
සඤ්ඤතො, කායාදීසු සුපට්ඨිතාය චිරකතාදිසරණාය වා සතියා සතිමා,
අනුමත්තස්සාපි වජ්ජස්ස අභාවතො අනවජ්ජත්තා, කොට්ඨාසභාවෙන ව
පදත්තා සත්තතිංසබොධිපක්ඛියධම්මසඬබ්බාතාති අනවජ්ජපදාති
භඩ්ගඤ්ඤාණතො පභුති භාවනාසෙවනාය සෙවමානො, තං භික්ඛුනං තතියං
මග්ගජීවිත්ති ආහුති.

89. එවං භගවා ඉමාය ගාථාය “මග්ගජීවි”ත්ති සෙක්ඛසමණං
සීලවත්තපුථුජ්ජනසමණඤ්ඤව නිද්දිසිත්වා ඉදාති තං භණ්ඩුං කාසාවකණ්ඨං
කෙවලං වොහාරමත්තසමණං නිද්දිසන්තො ආහ “ඡදනං කත්වානා”ති.
තත්ථ ඡදනං කත්වානාති පතිරූපං කරිත්වා, වෙසං ගහෙත්වා, ලිඬගං
ධාරෙත්වාති අත්ථො. සුඛබ්බතානත්ති බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකානං.
තෙසඤ්ඤි සුන්දරාති වතාති, තස්මා තෙ සුඛබ්බතාති වුච්චන්ති. පක්ඛන්දිති
පක්ඛන්දකො, අන්තො පටිසකොති අත්ථො. දුස්සීලො හි
ගුප්පට්ඨිඡාදනත්ථං තිණපණ්ණාදිච්ඡදනං විය අත්තතො දුස්සීලභාවං
පට්ඨිඡාදනත්ථං සුඛබ්බතානං ඡදනං කත්වා “අභමිපි භික්ඛු”ති භික්ඛුමජ්ඣෙ
පක්ඛන්දති, “එත්තකවස්සෙන භික්ඛුනා ගහෙතඛිබං එත”ත්ති ලාභෙ
දියමානෙ “අහං එත්තකවස්සො”ති ගණ්හිතුං පක්ඛන්දති, තෙන වුච්චති
“ඡදනං කත්වාන සුඛබ්බතානං පක්ඛන්දි”ති. චතුත්තමිපි ඛත්තියාදිකුලානං
උප්පන්නං පසාදං අනනුරූපපටිපත්තියා දුසෙතීති කුලදුසකො. පගබ්භොති
අට්ඨට්ඨානෙන කායපාගබ්භියෙන, චතුට්ඨානෙන වච්ඡාගබ්භියෙන,
අනෙකට්ඨානෙන මනොපාගබ්භියෙන ව සමන්නාගතොති අත්ථො.
අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරං පන මෙත්තසුත්තවණ්ණනායං වක්ඛාම.

කතපට්ඨිඡාදනලක්ඛණාය මායාය සමන්නාගතත්තා මායාවී.
සීලසංයමාභාවෙන අසඤ්ඤතො. පලාපසදිසත්තා පලාපො. යථා හි පලාපො
අන්තො තණ්ඩුලරහිතොපි බහි ථුසෙන විහි විය දිස්සති, එවමිධෙකච්චො
අන්තො සීලාදිගුණසාරවිරහිතොපි බහි සුඛබ්බවිඡදනෙන සමණවෙසෙන
සමණො විය දිස්සති. සො එවං පලාපසදිසත්තා “පලාපො”ති වුච්චති.
ආනාපානස්සතිසුත්තෙ පන “අපලාපායං, භික්ඛවෙ, පරිසා, නිජ්ජලාපායං,
භික්ඛවෙ, පරිසා, සුද්ධා සාරෙ පතිට්ඨිතා”ති (ම. නි. 3.146) එවං
පුථුජ්ජනකල්‍යාණොපි “පලාපො”ති වුත්තො. ඉධ පන කපිලසුත්තෙ ව
“තතො පලාපෙ වාහෙථ, අස්සමණෙ සමණමානිනෙ”ති (සු. නි. 284) එවං
පරාජිතකො “පලාපො”ති වුත්තො. පතිරූපෙන වරං සමග්ගදුසිති තං
සුඛබ්බතානං ඡදනං කත්වා යථා වරන්තං “ආරඤ්ඤිකො අයං රුක්ඛමුලිකො,
පංසුකුලිකො, පිණ්ඩපාතිකො, අප්පිච්ඡො, සන්තුට්ඨො”ති ඡනො ජානාති,
එවං පතිරූපෙන යුත්තරූපෙන බාහිරමට්ඨෙන ආචාරෙන වරන්තො
පුග්ගලො අත්තතො ලොකුත්තරමග්ගස්ස, පරෙසං සුගතිමග්ගස්ස ව
දුසනතො “මග්ගදුසි”ති වෙදිතඛිබො.

90. එවං ඉමාය ගාථාය “මග්ගදුසි”ති දුස්සිලං වොහාරමත්තකසමණං නිද්දිසිත්වා ඉදානි තෙසං අඤ්ඤාමඤ්ඤං අබ්‍යාමිස්සිභාවං දීපෙන්තො ආහ “එතෙ ච පටිච්ඡක්ඛි”ති. තස්සත්ථො – එතෙ චතුරො සමණො යථාචුත්තෙන ලක්ඛණෙන පටිච්ඡක්ඛි අඤ්ඤාසි සච්ඡාකාසි යො ගහට්ඨො ඛත්තියො චා බ්‍රාහ්මණො චා අඤ්ඤො චා කොච්චි, ඉමෙසං චතුත්තං සමණානං ලක්ඛණස්සවනමත්තෙන සුතවා, තස්සෙව ලක්ඛණස්ස අරියානං සන්තිකෙ සුතත්තා අරියසාවකො, තෙයෙව සමණො “අයඤ්ච අයඤ්ච එවංලක්ඛණො”ති පජානනමත්තෙන සප්පඤ්ඤො, යාදිසො අයං පච්ඡා චුත්තො මග්ගදුසි, ඉතරෙපි සබ්බෙ නෙතාදිසාති ඤාත්වා ඉති දිස්වා එවං පාපං කරොත්තම්පි එතං පාපහික්ඛුං දිස්වා. තත්ථායං යොජනා – එතෙ ච පටිච්ඡක්ඛි යො ගහට්ඨො සුතවා අරියසාවකො සප්පඤ්ඤො, තස්ස තාය පඤ්ඤාය සබ්බෙ “නෙතාදිසා”ති ඤාත්වා විහරන්තො ඉති දිස්වා න භාපෙති සද්ධා, එවං පාපකම්මං කරොත්තං පාපහික්ඛුං දිස්වාපි න භාපෙති, න භායති, න තස්සති සද්ධාති.

එවං ඉමාය ගාථාය තෙසං අබ්‍යාමිස්සිභාවං දීපෙන්වා ඉදානි ඉති දිස්වාපි “සබ්බෙ නෙතාදිසා”ති ජානන්තං අරියසාවකං පසංසන්තො ආහ “කථඤ්චි දුට්ඨෙතා”ති. තස්ස සම්බන්ධො – එතදෙව ච යුත්තං සුතවන්තො අරියසාවකස්ස, යදිදං එකච්චං පාපං කරොත්තං ඉති දිස්වාපි සබ්බෙ “නෙතාදිසා”ති ජානනං. කිං කාරණා? කථඤ්චි දුට්ඨෙත අසම්පදුට්ඨං, සුද්ධං අසුද්ධෙන සමං කරෙය්‍යාති? තස්සත්ථො – කථඤ්චි සුතවා අරියසාවකො සප්පඤ්ඤො, සීලවිපත්තියා දුට්ඨෙන මග්ගදුසිනා අදුට්ඨං ඉතරං සමණත්තයං, සුද්ධං සමණත්තයමෙවං අපරිසුද්ධකායසමාවාරතාදීහි අසුද්ධෙන පච්ඡිමෙන වොහාරමත්තකසමණෙන සමං කරෙය්‍ය සදිසන්ති ජානෙය්‍යාති. සුත්තපරියොසානෙ උපාසකස්ස මග්ගො චා එලං චා න කථිතං. කඨ්ඨාමත්තමෙව හි තස්ස පහීනන්ති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය චුත්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පරාභවසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුතන්ති පරාභවසුත්තං. කා උප්පත්ති? මඬගලසුත්තං කිර සුත්වා දෙවානං එතදහොසි – “භගවතා මඬගලසුත්තෙ සත්තානං වුඩ්ඪිඤ්ච සොත්ථිඤ්ච කථයමානෙන එකංසෙන භවො එව කථිතො, නො පරාභවො. හන්ද දානි යෙන සත්තා පරිභායන්ති විනස්සන්ති, තං තෙසං පරාභවම්පි පුච්ඡාමා”ති. අථ මඬගලසුත්තං කථිතදිවසතො දුතියදිවසෙ දසසහස්සවක්කවාලෙසු දෙවතායො පරාභවසුත්තං සොතුකාමා ඉමස්මිං එකවක්කවාලෙ සන්තිපතිත්වා එකවාලග්ගකොට්ඨකාසමත්තෙ දසපි විසම්පි තිංසම්පි වත්තාලිසම්පි පඤ්ඤාසම්පි සට්ඨිපි සත්තතිපි අසිතිපි

සුබ්බමත්තභාවෙ නිමිමිනිත්වා සබ්බදෙවමාරබ්බමානො සිරියා ව තෙජෙන ව අධිගස්භ විරොවමානං පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්තං භගවන්තං පරිවාරෙන්වා අට්ඨංසු. තතො සක්කෙන දෙවානමින්දෙන ආණන්තො අඤ්ඤතරො දෙවපුත්තො භගවන්තං පරාභවපඤ්භං පුච්ඡි. අථ භගවා පුච්ඡාවසෙන ඉමං සුත්තමභාසි.

තත්ථ “එවං මෙ සුත”න්තිආදි ආයස්මතා ආනන්දෙන වුත්තං. “පරාභවන්තං පුරිස”න්තිආදිනා නයෙන එකන්තරිකා ගාථා දෙවපුත්තෙන වුත්තා, “සුච්ඡානො භවං භොති”න්තිආදිනා නයෙන එකන්තරිකා එව අවසානගාථා ව භගවතා වුත්තා, තදෙන සබ්බමපි සමොධානෙන්වා “පරාභවසුත්ත”න්ති වුච්චති. තත්ථ “එවං මෙ සුත”න්තිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං සබ්බං මඬිගලසුත්තවණ්ණනායං වක්ඛාම.

91. පරාභවන්තං පුරිසන්තිආදිසු පන පරාභවන්තන්ති පරිභායන්තං විනස්සන්තං. පුරිසන්ති යංකිඤ්චි සත්තං ඡන්තුං. මයං පුච්ඡාම ගොතමාති සෙසදෙවෙහි සද්ධිං අත්තානං නිදස්සෙන්වා ඔකාසං කාරෙන්තො සො දෙවපුත්තො ගොත්තෙන භගවන්තං ආලපති. භවන්තං පුට්ඨමාගම්මාති මයඤ්චි භවන්තං පුච්ඡස්සාමාති තතො තතො වක්කවාළා ආගතාති අත්ථො. එතෙන ආදරං දස්සෙති. කිං පරාභවතො මුඛන්ති එවං ආගතානං අම්භාකං බුහි පරාභවතො පුරිසස්ස කිං මුඛං, කිං ද්වාරං, කා යොනි, කිං කාරණං, යෙන මයං පරාභවන්තං පුරිසං ඡානෙය්‍යාමාති අත්ථො. එතෙන “පරාභවන්තං පුරිස”න්ති එත්ථ වුත්තස්ස පරාභවතො පුරිසස්ස පරාභවකාරණං පුච්ඡති. පරාභවකාරණෙ හි ඤාතෙ තෙන කාරණසාමඤ්ඤෙන සක්කා යො කොචි පරාභවපුරිසො ඡානිතුන්ති.

92. අථස්ස භගවා සුට්ඨු පාකට්ඨකරණත්ථං පටිපක්ඛං දස්සෙන්වා පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය පරාභවමුඛං දිපෙන්තො ආහ “සුච්ඡානො භව”න්ති. තස්සත්ථො – ය්වායං භවං වඬිසන්තො අපරිභායන්තො පුරිසො, සො සුච්ඡානො භොති, සුබ්බෙන අකසිරෙන අකිච්ඡෙන සක්කා විජානිතුං. යොපායං පරාභවතීති පරාභවො, පරිභායති විනස්සති, යස්ස තුම්භෙ පරාභවතො පුරිසස්ස මුඛං මං පුච්ඡථ, සොපි සුච්ඡානො. කථං? අයඤ්චි ධම්මකාමො භවං භොති දසකුසලකම්මපථධම්මං කාමෙති, පිහෙති, පත්ථෙති, සුණාති, පටිපජ්ජති, සො තං පටිපත්තිං දිස්වා සුත්වා ව ඡානිතබ්බතො සුච්ඡානො භොති. ඉතරොපි ධම්මදෙස්සි පරාභවො, තමෙව ධම්මං දෙස්සති, න කාමෙති, න පිහෙති, න පත්ථෙති, න සුණාති, න පටිපජ්ජති, සො තං විජ්ජෙති. දිස්වා සුත්වා ව ඡානිතබ්බතො සුච්ඡානො භොතීති. එවමෙත්ථ භගවා පටිපක්ඛං දස්සෙන්තො අත්ථතො ධම්මකාමතං භවතො මුඛං දස්සෙන්වා ධම්මදෙස්සිතං පරාභවතො මුඛං දස්සෙතීති වෙදිතබ්බං.

93. අථ සා දෙවතා භගවතො භාසිතං අභිනන්දමානා ආහ “ඉති හෙක”න්ති. තස්සත්ථො – ඉති හි යථා චුත්තො භගවතා, තථෙව එතං විජානාම, ගණ්භාම, ධාරෙම, පයමො සො පරාභවො සො ධම්මදෙස්සිතාලක්ඛණො පයමො පරාභවො. යාති මයං පරාභවමුඛාති විජානිතුං ආගතමිහා, තෙසු ඉදං තාව එකං පරාභවමුඛන්ති චුත්තං හොති. තත්ථ විග්ගහො, පරාභවන්ති එතෙනාති පරාභවො. කෙන ච පරාභවන්ති? යං පරාභවතො මුඛං, කාරණං, තෙන. ඛාඤ්ජනමත්තෙන එව හි එත්ථ නානාකරණං, අත්ථතො පන පරාභවොති වා පරාභවතො මුඛන්ති වා නානාකරණං නත්ථි. එවමෙකං පරාභවතො මුඛං විජානාමාති අභිනන්දිත්වා තතො පරං ඤාතුකාමතායාහ “දුතියං භගවා බුහි, කිං පරාභවතො මුඛ”න්ති. ඉතො පරඤ්ච තතියං චතුත්ථන්තිආදීසුපි ඉමිනාව නයෙනත්ථො වෙදිතබ්බො.

94. ඛ්‍යාකරණපක්ඛෙපි ච යස්මා තෙ තෙ සත්තා තෙහි තෙහි පරාභවමුඛෙහි සමන්තාගතා, න එකොයෙව සබ්බෙහි, න ච සබ්බෙ එකෙනෙව, තස්මා තෙසං තෙසං තාති තාති පරාභවමුඛාති දස්සෙතුං “අසන්තස්ස පියා හොන්ති”තිආදිනා නයෙන පුග්ගලාධිට්ඨානාය එව දෙසනාය නානාවිධාති පරාභවමුඛාති ඛ්‍යාකාසිති වෙදිතබ්බො.

තත්‍රායං සඬ්ඛෙපතො අත්ථවණ්ණනා – අසන්තො නාම ඡ සත්ථාරො, යෙ වා පනඤ්ඤෙපි අවුපසන්තෙන කායවච්ඡිමනොකම්මෙන සමන්තාගතා, තෙ අසන්තො අස්සපියා හොන්ති සුනක්ඛන්තාදීනං අවෙලකකොරක්තියාදයො විය. සන්තො නාම බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකා. යෙ වා පනඤ්ඤෙපි වුපසන්තෙන කායවච්ඡිමනොකම්මෙන සමන්තාගතා, තෙ සන්තෙ න කුරුතෙ පියං, අත්තතො පියෙ ඉට්ඨෙ කන්තෙ මනාපෙ න කුරුතෙති අත්ථො. වෙනෙයාවසෙන හෙත්ථ වචනහෙදො කතොති වෙදිතබ්බො. අථ වා සන්තෙ න කුරුතෙති සන්තෙ න සෙවතීති අත්ථො, යථා “රාජානං සෙවතී”ති එතස්මිඤ්ච අත්ථෙ රාජානං පියං කුරුතෙති සද්දවිදු මන්තෙන්ති. පියන්ති පියමානො, තුස්සමානො, මොදමානොති අත්ථො. අසතං ධම්මො නාම ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතාති, දසාකුසලකම්මපථා වා. තං අසතං ධම්මං රොවෙති, පිහෙති, පත්ථෙති, සෙවති. එවමෙතාය ගාථාය අසන්තපියතා, සන්තඅප්පියතා, අසද්ධම්මරොවනඤ්චාති තිව්ධං පරාභවතො මුඛං චුත්තං. එතෙන හි සමන්තාගතො පුරිසො පරාභවති පරිභායති, නෙව ඉධ න හුරං වුඩ්ඪිං පාපුණාති, තස්මා “පරාභවතො මුඛ”න්ති වුච්චති. විත්ථාරං පනෙත්ථ “අසෙවනා ච බාලානං, පණ්ඩිතානඤ්ච සෙවනා”ති ගාථාවණ්ණනායං චක්ඛාම.

96. නිද්දාසිලී නාම යො ගච්ජන්තොපි, නිසිදන්තොපි, නිට්ඨන්තොපි, සයානොපි නිද්දායති යෙව. සභාසිලී නාම සඬ්ගණිකාරාමතං, භස්සාරාමතමනුයුත්තො. අනුට්ඨාකාති චිරියතෙජවිරහිතො උට්ඨානසිලො

න හොති, අඤ්ඤාහි වොදියමානො ගහට්ඨො වා සමානො ගහට්ඨකම්මං, පබ්බජිතො වා පබ්බජිතකම්මං ආරහති. අලසොති ජාතිඅලසො, අව්චන්තාහිභූතො ථිනෙන ධීතට්ඨානෙ ධීතො එව හොති, නිසින්තට්ඨානෙ නිසින්තො එව හොති, අත්තනො උස්සාහෙන අඤ්ඤං ඉරියාපථං න කප්පෙති. අතීතෙ අරඤ්ඤෙ අග්ගිමිහි උට්ඨිතෙ අපලායනඅලසා චෙත්ථ නිදස්සනං. අයමෙත්ථ උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදො, තතො ලාමකපරිච්ඡෙදෙනාපි පන අලසො අලසොත්ථෙව වෙදිතබ්බො. ධජොව රථස්ස, ධූමොව අග්ගිනො, කොධො පඤ්ඤාණමස්සාති කොධපඤ්ඤාණො. දොසවරිතො ඛිප්පකොපි අරුකුපමචිත්තො පුග්ගලො එවරුපො හොති. ඉමාය ගාථාය නිද්දාසිලතා, සහාසිලතා, අනුට්ඨානතා, අලසතා, කොධපඤ්ඤාණතාති පඤ්චවිධං පරාභවමුඛං වුත්තං. එතෙන හි සමන්තාගතො නෙව ගහට්ඨො ගහට්ඨවුඩ්ඪිං, න පබ්බජිතො පබ්බජිතවුඩ්ඪිං පාපුණාති, අඤ්ඤදත්ථු පරිභායතියෙව පරාභවතියෙව, තස්මා “පරාභවතො මුඛ”න්ති වුච්චති.

98. මාතාති ජනිකා වෙදිතබ්බො. පිතාති ජනකොයෙව. ජිණ්ණකං සරිරසිථිලතාය. ගතයොබ්බනං යොබ්බනාතික්කමෙන ආසිතිකං වා නාවුතිකං වා සයං කම්මාති කාතුමසමත්ථං. පහු සන්තොති සමත්ථො සමානො සුඛං ජීවමානො. න භරතීති න පොසෙති. ඉමාය ගාථාය මාතාපිතුනං අභරණං, අපොසනං, අනුපට්ඨානං එකංයෙව පරාභවමුඛං වුත්තං. එතෙන හි සමන්තාගතො යං තං -

“තාය නං පාරිවරියාය, මාතාපිතුසු පණ්ඩිතා;
ඉධෙව නං පසංසන්ති, පෙච්ච සග්ගෙ පමොදති”ති. (ඉතිවු. 106; අ. නි. 4.63) -

මාතාපිතුභරණෙ ආනිසංසං වුත්තං. තං න පාපුණාති, අඤ්ඤදත්ථු “මාතාපිතරොපි න භරති, කං අඤ්ඤං භරිස්සති”ති නින්දඤ්ච වජ්ජනියතඤ්ච දුග්ගතිඤ්ච පාපුණන්තො පරාභවතියෙව, තස්මා “පරාභවතො මුඛ”න්ති වුච්චති.

100. පාපානං බාහිතත්තා බ්‍රාහ්මණං, සමිතත්තා සමණං. බ්‍රාහ්මණකුලජ්ජහවම්පි වා බ්‍රාහ්මණං, පබ්බජ්ජපගතං සමණං, තතො අඤ්ඤං වාපි යංකිඤ්ච යාවනකං. මුසාවාදෙන වඤ්චෙතීති “වද, භන්තෙ, පච්චයෙනා”ති පචාරෙත්වා යාචිතො වා පටිජානිත්වා පච්ඡා අප්පදානෙන තස්ස තං ආසං විසංවාදෙති. ඉමාය ගාථාය බ්‍රාහ්මණාදීනං මුසාවාදෙන වඤ්චනං එකංයෙව පරාභවමුඛං වුත්තං. එතෙන හි සමන්තාගතො ඉධ නින්දං, සම්පරායෙ දුග්ගතිං සුගතියම්පි අධිප්පායවිපත්තිඤ්ච පාපුණාති. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“දුස්සිලස්ස සිලවිපන්නස්ස පාපකො කිත්තිසද්දො අබ්බුග්ගච්ඡති”ති (දී. නි. 2.149; අ. නි. 5.213; මහාව. 285).

තථා –

“චතුහි, හික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්නාගතො යථාහතං නික්ඛිත්තො එවං නිරයෙ. කතමෙහි චතුහි? මුසාවාදී හොති”තිආදි (අ. නි. 4.82).

තථා –

“ඉධ, සාරිපුත්ත, එකච්චො සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා උපසඬ්ඛිතම්චා පචාරෙති, ‘වද, හත්තෙ, පච්චයෙනා’ති, සො යෙන පචාරෙති, තං න දෙති. සො වෙ තතො චුතො ඉත්ථත්තං ආගච්ඡති. සො යං යදෙව චණ්ඨ්ඨං පයොජෙති, සාස්ස හොති ඡෙදගාමීති. ඉධ පන සාරිපුත්ත...පෙ.... සො යෙන පචාරෙති, න තං යථාධිප්පායං දෙති. සො වෙ තතො චුතො ඉත්ථත්තං ආගච්ඡති. සො යං යදෙව චණ්ඨ්ඨං පයොජෙති, සාස්ස න හොති යථාධිප්පායා”ති (අ. නි. 4.79).

එවම්මානි නින්දාදීනි පාපුණන්තො පරාභවතියෙව, තස්මා “පරාභවතො මුඛ”න්ති චුත්තං.

102. පහුතච්ඡිත්තොති පහුතජාතරූපරජතමණිරතනො. සහිරඤ්ඤොති සකභාපණො. සහොජනොති අනෙකසුපබ්බාඤ්ජනහොජනසම්පන්නො. එකො භුඤ්ජති සාදුනීති සාදුනි හොජනානි අත්තනො පුත්තානම්පි අදත්ථා පටිච්ඡන්තොකායෙ භුඤ්ජතීති එකො භුඤ්ජති සාදුනි. ඉමාය ගාථාය හොජනගිද්ධතාය හොජනමච්ඡරියං එකංයෙව පරාභවමුඛං චුත්තං. එතෙන හි සමන්නාගතො නින්දං චජ්ජතීයං දුග්ගතින්ති එවමාදීනි පාපුණන්තො පරාභවතියෙව, තස්මා “පරාභවතො මුඛ”න්ති චුත්තං. චුත්තනයෙනෙව සබ්බං සුත්තානුසාරෙන යොජෙතබ්බං, අතිවිත්ථාරහයෙන පන ඉදානි යොජනානයං අදස්සෙත්ථා අත්ථමත්තමෙව භණාම.

104. ජාතිත්ථද්ධො නාම යො “අහං ජාතිසම්පන්නො”ති මානං ජනෙත්ථා තෙන ථද්ධො වාතපුරිතභස්තා විය උද්ධුමාතො හුත්ථා න කස්සචි ඔනමති. එස නයො ධනගොත්තත්ථද්ධෙසු. සඤ්ඤාතිං අතිමඤ්ඤතීති අත්තනො ඤාතිම්පි ජාතියා අතිමඤ්ඤති සකායා විය විටචුහං. ධනෙනාපි ච “කපණො අයං දලිද්දො”ති අතිමඤ්ඤති, සාමිච්ඡිත්තම්පි න කරොති, තස්ස තෙ ඤාතයො පරාභවමෙව ඉච්ඡන්ති. ඉමාය ගාථාය වත්ථුතො චතුබ්බිධං, ලක්ඛණතො එකංයෙව පරාභවමුඛං චුත්තං.

106. ඉත්ථිධුක්තොති ඉත්ථිසු සාරත්තො, යංකිඤ්චි අත්ථි, තං සබ්බමිපි දත්වා අපරාපරං ඉත්ථිං සභිගණ්භාති. තථා සබ්බමිපි අත්තනො සන්තකං නික්ඛිපිත්වා සුරාපානපයුත්තො සුරාධුක්තො. නිවත්ථසාටකමිපි නික්ඛිපිත්වා ජුතකීළනමනුයුත්තො අක්ඛධුක්තො. එතෙහි තීහි යානෙහි යංකිඤ්චිපි ලද්ධං හොති, තස්ස විනාසනතො ලද්ධං ලද්ධං විනාසෙතීති වෙදිතබ්බො. එවංවිධො පරාභවතියෙව, තෙනස්සෙතං ඉමාය ගාථාය තිවිධං පරාභවමුඛං චුත්තං.

108. සෙහි දාරෙහීති අත්තනො දාරෙහි. යො අත්තනො දාරෙහි අසන්තුට්ඨො හුත්වා වෙසියාසු පදුස්සති, තථා පරදාරෙසු, සො යස්මා වෙසිතං ධනප්පදානෙන පරදාරසෙවනෙන ච රාජදණ්ඩාදීහි පරාභවතියෙව, තෙනස්සෙතං ඉමාය ගාථාය ද්විධං පරාභවමුඛං චුත්තං.

110. අතීතයොබ්බතොති යොබ්බනමතිච්ච ආසීතිකො වා නාවුතිකො වා හුත්වා ආනෙති පරිග්ගණ්භාති. තිම්බරුත්ථනිත්ති තිම්බරුඵලසදිසත්ථනිං තරුණදාරිකං. තස්සා ඉස්සා න සුපතීති “දහරාය මහල්ලකෙන සද්ධිං රති ච සංවාසො ච අමනාපො, මා හෙව බො තරුණං පත්ථෙය්‍යා”ති ඉස්සාය තං රක්ඛන්තො න සුපති. සො යස්මා කාමරාගෙන ච ඉස්සාය ච ඩය්හන්තො බහිද්ධා කම්මන්තෙ ච අප්පයොජෙත්තො පරාභවතියෙව, තෙනස්සෙතං ඉමාය ගාථාය ඉමං ඉස්සාය අසුපතං එකංයෙව පරාභවමුඛං චුත්තං.

112. සොණ්ඩිත්ති මච්ඡමංසාදිසු ලොලං ගෙඩජාතිකං. විකිරණීන්ති තෙසං අත්ථාය ධනං පංසුකං විය විකිරිත්වා නාසනසීලං. පුරිසං වාපි තාදිසන්ති පුරිසො වාපි යො ඵ්වරුපො හොති, තං යො ඉස්සරියස්මිං යපෙනි, ලඤ්ජනමුද්දිකාදීති දත්වා සරාවාසෙ කම්මන්තෙ වා වණිජ්ජාදිවොහාරෙසු වා තදෙව වාවටං කාරෙති. සො යස්මා තස්ස දොසෙන ධනක්ඛයං පාපුණන්තො පරාභවතියෙව, තෙනස්සෙතං ඉමාය ගාථාය තථාවිධස්ස ඉස්සරියස්මිං යපනං එකංයෙව පරාභවමුඛං චුත්තං.

114. අප්පහොගො නාම සන්තිවිතානඤ්ච හොගානං ආයමුඛස්ස ච අභාවතො. මහාතණ්හොති මහතියා හොගතණ්භාය සමන්තාගතො, යං ලද්ධං, තෙන අසන්තුට්ඨො. ඛත්තියෙ ජායතෙ කුලෙති ඛත්තියානං කුලෙ ජායති. සො ච රජ්ජං පත්ථයතීති සො එතාය මහාතණ්භතාය අනුපායෙන උප්පට්ඨාටියා අත්තනො දායජ්ජභූතං අලබ්භනෙය්‍යං වා පරසන්තකං රජ්ජං පත්ථෙති, සො එවං පත්ථෙත්තො යස්මා තමිපි අප්පකං හොගං යොධාජීවාදීනං දත්වා රජ්ජං අපාපුණන්තො පරාභවතියෙව, තෙනස්සෙතං ඉමාය ගාථාය රජ්ජපත්ථනං එකංයෙව පරාභවමුඛං චුත්තං.

115. ඉතො පරං යදි සා දෙවතා “තෙරසමං හගවා බුහි...පෙ.... සතසහස්සිමං හගවා බුහි”ති පුච්ඡෙය්‍ය, තමිපි හගවා කථෙය්‍ය. යස්මා පන

සා දෙවතා “කිං ඉමෙහි පුච්ඡිතෙහි, එකමෙන්ථ වුඩ්ඪිකරං නත්ථි”ති තානි පරාභවමුඛානි අසුයාමානා එත්තකම්පි පුච්ඡිත්වා විජ්ජට්ඨාරි හුත්වා තුණ්හි අහොසි, තස්මා භගවා තස්සාසයං විදිත්වා දෙසනං නිට්ඨාපෙන්නො ඉමං ගාථං අභාසි “එතෙ පරාභවෙ ලොකෙ”ති.

තත්ථ පණ්ඩිතොති පරිච්ඡිංසාය සමන්තාගතො. සමචෙක්ඛියාති පඤ්ඤාවක්ඛුනා උපපරික්ඛිත්වා. අරියොති න මග්ගෙන, න ඵලෙන, අපිච්ඤා, පන එතස්මිං පරාභවසංඛාතෙ අනායෙ න ඉරියතීති අරියො. යෙන දස්සනෙන යාය පඤ්ඤාය පරාභවෙ දිස්වා විචජ්ජෙති, තෙන සම්පන්නත්තා දස්සනසම්පන්නො. ස ලොකං භජතෙ සිවන්ති සො ඵවරුපො සිචං ඛෙමමුත්තමමනුපද්දවං දෙවලොකං භජති, අල්ලියති, උපගච්ඡති වුත්තං හොති. දෙසනාපරියොසානෙ පරාභවමුඛානි සුත්වා උජ්ජන්නසංවේගානුරූපං යොනියො පදහිත්වා සොනාපත්තිසකදාගාමිඅනාගාමිඵලානි පත්තා දෙවතා ගණනං වීතිවත්තා. යථාහ —

“මහාසමයසුත්තෙ ව, අපො මඬගලසුත්තකෙ;
සමචිත්තෙ රාහුලොවාදෙ, ධම්මචක්කෙ පරාභවෙ.

“දෙවතාසමිති තත්ථ, අජ්ජමෙය්‍යා අසංඛිඛියා;
ධම්මාහිසමයො චෙත්ථ, ගණනාතො අසංඛිඛියො”ති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය පරාභවසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. අග්ගිකභාරද්වාජසුත්තවණ්ණනා

ඵචං මෙ සුතන්ති අග්ගිකභාරද්වාජසුත්තං, “වසලසුත්ත”න්තිපි වුච්චති. කා උජ්ජත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. කසිභාරද්වාජසුත්තෙ වුත්තනයෙන පච්ඡාභත්තකිච්චාවසානෙ බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්නො අග්ගිකභාරද්වාජං බ්‍රාහ්මණං සරණසික්ඛාපදානං උපනිස්සයසම්පන්නං දිස්වා “තත්ථ මයි ගතෙ කථා පවත්තිස්සති, තතො කථාවසානෙ ධම්මදෙසනං සුත්වා එස බ්‍රාහ්මණො සරණං ගන්ත්වා සික්ඛාපදානි සමාදිගිස්සති”ති ඤත්වා, තත්ථ ගන්ත්වා, පවත්තාය කථාය බ්‍රාහ්මණෙන ධම්මදෙසනං යාවිතො ඉමං සුත්තං අභාසි. තත්ථ “ඵචං මෙ සුත”න්තිආදිං මඬගලසුත්තවණ්ණනායං වණ්ණයිස්සාම, “අථ ඛො භගවා පුබ්බණ්ණසමය”න්තිආදි කසිභාරද්වාජසුත්තෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

තෙන ඛො පන සමයෙන අග්ගිකභාරද්වාජස්සාති යං යං අවුත්තපුබ්බං, තං තදෙව වණ්ණයිස්සාම. සෙය්‍යථිදං — සො හි බ්‍රාහ්මණො අග්ගිං ජුහති

පරිවරතීති කත්වා අග්ගිකොති නාමෙන පාකටො අහොසි, භාරද්වාපොති ගොත්තෙන. තස්මා චුත්තං “අග්ගිකභාරද්වාපස්සා”ති. නිවෙසනෙති සරෙ. තස්ස කිර බ්‍රාහ්මණස්ස නිවෙසනද්වාරො අන්තරවිටීයං අග්ගිහුතසාලා අහොසි. තතො “නිවෙසනද්වාරො”ති චත්තබ්බෙ තස්සපි පදෙසස්ස නිවෙසනෙයෙව පරියාපන්නත්තා “නිවෙසනෙ”ති චුත්තං. සමීපත්ථො වා භූමිමච්චනං, නිවෙසනසමීපෙති අත්ථො. අග්ගි පජ්ජලිතො හොතීති අග්ගියාධානො යීතො අග්ගි කතබ්බද්ධරණො සමිධාපක්ඛෙපං බීජනවාතඤ්ච ලභිත්වා ජලිතො උද්ධං සමුග්ගතච්චිසමාකුලො හොති. ආහුති පග්ගහිතාති සසිසං න්හායිත්වා මහතා සක්කාරෙන පායාසසජ්ජිමධුපාණිතාදීති අභිසංඛිතාති හොත්තීති අත්ථො. යඤ්චි කිඤ්චි අග්ගිමිහි ජුහිතබ්බං, තං සබ්බං “ආහුති”ති චුච්චති. සපදානන්ති අනුසරං. භගවා හි සබ්බජනානුග්ගහත්ථාය ආහාරසන්තුට්ඨියා ච උච්චතීචකුලං අවොක්කමම පිණ්ඩාය වරති. තෙන චුත්තං “සපදානං පිණ්ඩාය වරමානො”ති.

අථ කිමත්ථං සබ්බාකාරසම්පන්නං සමන්තපාසාදිකං භගවත්තං දිස්වා බ්‍රාහ්මණස්ස චිත්තං නප්පසීදති? කස්මා ච එවං ඵරුසෙන වචනෙන භගවත්තං සමුදාවරතීති? චුච්චතෙ – අයං කිර බ්‍රාහ්මණො “මඬිගලකිච්චෙසු සමණදස්සනං අවමඬිගල”න්ති එවංදිට්ඨිකො, තතො “මහාබ්‍රහ්මුතො භුඤ්ජනවෙලාය කාලකණ්ණි මුණ්ඩකසමණකො මම නිවෙසනං උපසංඝිකමති”ති මන්ත්වා චිත්තං නප්පසාදෙසි, අඤ්ඤදත්ථු දොසවසංයෙව අගමාසි. අථ කුද්ධො අනත්තමනො අනත්තමනවාචං නිච්ඡාරෙසි “තත්‍රෙව මුණ්ඩකා”තිආදි. තත්‍රාපි ච යස්මා “මුණ්ඩො අසුද්ධො හොතී”ති බ්‍රාහ්මණානං දිට්ඨි, තස්මා “අයං අසුද්ධො, තෙන දෙවබ්‍රාහ්මණපුජකො න හොතී”ති ජිගුච්ඡන්තො “මුණ්ඩකා”ති ආහ. මුණ්ඩකත්තා වා උච්ඡිට්ඨො එස, න ඉමං පදෙසං අරහති ආගච්ඡිතුන්ති සමණො හුත්වාපි ඊදිසං කායකිලෙසං න චණ්ණෙතීති ච සමණභාවං ජිගුච්ඡන්තො “සමණකා”ති ආහ. න කෙවලං දොසවසෙනෙව, වසලෙ වා පබ්බාපෙත්වා තෙහි සද්ධිං එකතො සම්භොගපරිභොගකරණෙන පතිතො අයං වසලතොපි පාපතරොති ජිගුච්ඡන්තො “වසලකා”ති ආහ – “වසලජාතිකානං වා ආහුතිදස්සනමත්තසවනෙන පාපං හොතී”ති මඤ්ඤමානොපි එවමාහ.

භගවා තථා චුත්තොපි විජ්ජසන්නෙනෙව මුඛවණ්ණෙන මධුරෙන සරෙන බ්‍රාහ්මණස්ස උපරි අනුකම්පාසීතලෙන චිත්තෙන අත්තනො සබ්බසත්තෙහි අසාධාරණතාදිභාවං පකාසෙන්තො ආහ “ජානාසි පන, ත්වං බ්‍රාහ්මණො”ති. අථ බ්‍රාහ්මණො භගවතො මුඛජ්ජසාදසුචිතං තාදිභාවං ඤත්වා අනුකම්පාසීතලෙන චිත්තෙන නිච්ඡාරිතං මධුරස්සරං සුත්වා අමතෙනෙව අභිසිත්තභද්දො අත්තමනො විජ්ජසන්නින්ද්‍රියො නිහතමානො හුත්වා තං ජාතිසභාවං විසඋග්ගිරසදිසං සමුදාවාරච්චනං පභාය “නුන යමහං භීතජච්චං වසලන්ති පච්චෙමි, න සො පරමත්ථතො වසලො, න ච භීතජච්චතා එව

වසලකරණො ධම්මො”ති මඤ්ඤමානො “න ඛවාහං, හො ගොතමා”ති ආහ. ධම්මතා හෙසා, යං හෙතුසම්පන්නො පච්චයාලාභෙන ඵරුසොපි සමානො ලද්ධමත්තෙ පච්චයෙ මුදුකො හොතීති.

තත්ථ සාධුති අයං සද්දො ආයාවනසම්පට්ඨිජනසම්පහංසනසුන්දරදළ්භිකම්මාදීසු දිස්සති. “සාධු මෙ, හන්තෙ, හගවා සංඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු”තිආදීසු (සං. නි. 4.95; අ. නි. 7.83) හි ආයාවතෙ. “සාධු, හන්තෙති ඛො සො හික්ඛු හගවතො භාසිතං අහිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා”තිආදීසු (ම. නි. 3.86) සම්පට්ඨිජනෙ. “සාධු, සාධු, සාරිපුත්තා”තිආදීසු (දී. නි. 3.349) සම්පහංසනෙ.

“සාධු ධම්මරුචී රාජා, සාධු පඤ්ඤාණවා නරො;
සාධු මිත්තානමද්දුඛිහො, පාපස්සාකරණං සුඛ”න්ති. (ජා. 2.18.101)

ආදීසු සුන්දරෙ. “තං සුණාම, සාධුකං මනසි කරොමා”තිආදීසු (ම. නි. 1.1) දළ්භිකම්මෙ. ඉධ පන ආයාවතෙ.

තෙන භීති තස්සාධිප්පායනිදස්සනං, සචෙ ඤාතුකාමොසිති චුත්තං හොති. කාරණවචනං වා, තස්ස යස්මා ඤාතුකාමොසි, තස්මා, බ්‍රාහ්මණ, සුණාහි, සාධුකං මනසි කරොහි, තථා තෙ භාසිස්සාමි, යථා ත්වං ජානිස්සසීති එවං පරපදෙහි සද්ධිං සම්බන්ධො වෙදිතඛිබ්බො. තත්‍ර ච සුණාහීති සොතින්ද්‍රියවික්ඛෙපවාරණං, සාධුකං මනසි කරොහීති මනසිකාරෙ දළ්භිකම්මනියොජනෙන මනින්ද්‍රියවික්ඛෙපවාරණං. පුරිමඤ්චෙත්ථ ඛාඤ්ජනවිපල්ලාසග්ගාහවාරණං, පච්ඡිමං අත්ථවිපල්ලාසග්ගාහවාරණං. පුරිමෙන ච ධම්මස්සවනෙ නියොජෙති, පච්ඡිමෙන සුත්තානං ධම්මානං ධාරණත්ථුපපරික්ඛාදීසු. පුරිමෙන ච “සඛාඤ්ජනො අයං ධම්මො, තස්මා සචනියො”ති දීපෙති, පච්ඡිමෙන “සාත්ථො, තස්මා මනසි කාතඛිබ්බො”ති. සාධුකපදං වා උභයපදෙහි යොජෙත්වා “යස්මා අයං ධම්මො ධම්මගම්භීරො ච දෙසනාගම්භීරො ච, තස්මා සුණාහි සාධුකං. යස්මා අත්ථගම්භීරො පටිච්චගම්භීරො ච, තස්මා සාධුකං මනසි කරොහී”ති එතමත්ථං දීපෙන්නො ආහ – “සුණාහි සාධුකං මනසි කරොහී”ති.

තතො “එවං ගම්භීරෙ කථමහං පතිට්ඨං ලභිස්සාමි”ති විසිදන්තම්ච තං බ්‍රාහ්මණං සමුස්සාහෙන්නො ආහ – “භාසිස්සාමි”ති. තත්ථ “යථා ත්වං ඤස්සසි, තථා පරිමණ්ඩලෙහි පදඛාඤ්ජනෙහි උත්තානෙන නයෙන භාසිස්සාමි”ති එවමධිප්පායො වෙදිතඛිබ්බො. තතො උස්සාහජාතො හුත්වා “එවං හො”ති ඛො අග්ගිකභාරද්වාජො බ්‍රාහ්මණො හගවතො පච්චස්සොසි, සම්පට්ඨිජි පටිග්ගහෙසීති චුත්තං හොති, යථානුසිට්ඨං වා පටිපජ්ජනෙන

අභිමුඛො අස්සොසීති. අට්ඨස්ස “හගවා එතදවොවා”ති ඉදානි වත්තඛිං සන්ධාය වුත්තං “කොධනො උපනාහී”ති එවමාදිකං.

116. තත්ථ කොධනොති කුප්ඤ්ඤායො. උපනාහීති තස්සෙව කොධස්ස දළ්භිකම්මෙන උපනාහෙන සමන්තාගතො. පරෙසං ගුණෙ මක්ඛෙති පුඤ්ජනීති මක්ඛී, පාපො ච සො මක්ඛී වාති පාපමක්ඛී. විපන්නදිට්ඨිති විනට්ඨසම්මාදිට්ඨි, විපන්නාය වා විරූපං ගතාය දසවත්ථුකාය මිච්ඡාදිට්ඨියා සමන්තාගතො. මායාවීති අත්තනි විජ්ජමානදොසපටිච්ඡාදනලක්ඛණාය මායාය සමන්තාගතො. තං ජඤ්ඤා වසලො ඉතීති තං එවිරූපං පුග්ගලං එතෙසං භීතධම්මානං වස්සනතො සිඤ්ඤනතො අත්වාස්සවනතො “වසලො”ති ජානෙය්‍යාති, එතෙහි සබ්බෙහි බ්‍රාහ්මණමත්ථකෙ ජානො. අයඤ්ඤි පරමත්ථතො වසලො එව, අත්තනො හදයතුට්ඨිමත්තං, න පරන්ති. එවමෙත්ථ හගවා ආදිපදෙනෙව තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කොධනිග්ගහං කත්වා “කොධාදිධම්මො භීතපුග්ගලො”ති පුග්ගලාධිට්ඨානාය ච දෙසනාය කොධාදිධම්මෙ දෙසෙන්නො එකෙන තාව පරියායෙන වසලඤ්ච වසලකරණෙ ච ධම්මෙ දෙසෙසි. එවං දෙසෙන්නො ච “ත්වං අහ”න්ති පරවම්භනං අත්තුක්කංසනඤ්ච අකත්වා ධම්මෙනෙව සමෙන ඤායෙන තං බ්‍රාහ්මණං වසලභාවෙ, අත්තානඤ්ච බ්‍රාහ්මණභාවෙ යිපෙසි.

117. ඉදානි යායං බ්‍රාහ්මණානං දිට්ඨි “කදාවි පාණානිපාතඅදින්නාදානාදීති කරොන්නොපි බ්‍රාහ්මණො එවා”ති. තං දිට්ඨිං පටිසෙධෙන්නො, යෙ ච සත්තවිහිංසාදීසු අකුසලධම්මෙසු තෙහි තෙහි සමන්තාගතා ආදීනවං අපස්සන්තා තෙ ධම්මෙ උප්පාදෙන්ති, තෙසං “භීතා එතෙ ධම්මා වසලකරණා”ති තත්ථ ආදීනවඤ්ච දස්සෙන්නො අපරෙහිපි පරියායෙහි වසලඤ්ච වසලකරණෙ ච ධම්මෙ දෙසෙතුං “එකජං වා ද්විජං වා”ති එවමාදිගාථායො අභාසි.

තත්ථ එකජොති යිපෙත්වා අණ්ඩජං අවසෙසයොනිජො. සො හි එකදා එව ජායති. ද්විජොති අණ්ඩජො. සො හි මාතුකුච්ඡිතො අණ්ඩකොසතො වාති ද්වික්ඛත්තුං ජායති. තං එකජං වා ද්විජං වාපි. යොධ පාණන්ති යො ඉධ සත්තං. විහිංසනීති කායද්වාරිකචෙතනාසමුට්ඨිතෙන වා වච්ඡ්වාරිකචෙතනාසමුට්ඨිතෙන වා පයොගෙන ජීවිතා වොරොපෙති. “පාණානි හිංසනී”තිපි පායො. තත්ථ එකජං වා ද්විජං වාති එවංපහෙදානි යොධ පාණානි හිංසනීති එවං සම්බන්ධො වෙදිතඛිංඛො. යස්ස පාණෙ දයා නත්ථීති එතෙන මනසා අනුකම්පාය අභාවං ආහ. සෙසමෙත්ථ වුත්තනයමෙව. ඉතො පරාසු ච ගාථාසු, යතො එත්තකම්පි අවත්වා ඉතො පරං උත්තානත්ථානි පදානි පරිහරන්තා අවණ්ණිතපදවණ්ණනාමත්තමෙව කරිස්සාම.

118. හත්තීති හනති විනාසෙති. පරිරුන්ධතීති සෙනාය පරිවාරෙත්වා තිට්ඨති. ගාමානි නිගමානි වාති එත්ථ ච-සද්දෙන නගරානීතිපි චත්තබ්බං. නිග්ගාහකො සමඤ්ඤාතොති ඉමිනා හනනපරිරුන්ධනෙන ගාමනිගමනගරසාතකොති ලොකෙ විදිතො.

119. ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤෙති ගාමොපි නිගමොපි නගරමපි සබ්බොව ඉධ ගාමො සද්ධිං උපවාරෙන, තං යපෙත්වා සෙසං අරඤ්ඤං. තස්මිං ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤෙ යං පරෙසං මමාසිතං, යං පරසත්තානං පරිග්ගහිතමපරිච්චත්තං සත්තො වා සඬබ්බාරො වා. ටෙය්‍යා අදින්නමාදෙනීති තෙහි අදින්නං අනනුඤ්ඤාතං ටෙය්‍යාචිත්තෙන ආදියති, යෙන කෙනචි පයොගෙන යෙන කෙනචි අවහාරෙන අත්තනො ගහණං සාධෙති.

120. ඉණ්මාදායාති අත්තනො සත්තකං කිඤ්චි නික්ඛිපිත්වා නික්ඛෙපග්ගහණෙන වා, කිඤ්චි අනික්ඛිපිත්වා “එත්තකෙන කාලෙන එත්තකං වඩ්ඪිං දස්සාමි”ති වඩ්ඪිග්ගහණෙන වා, “යං ඉතො උදයං හවිස්සති, තං මය්හං මූලං තවෙව හවිස්සති”ති වා “උදයං උභින්නමිපි සාධාරණ”ත්ති වා එවං තංතංආයොගග්ගහණෙන වා ඉණං ගහෙත්වා. චූජ්ජමානො පලායති න හි තෙ ඉණමත්ථීති තෙන ඉණායිකෙන “දෙහි මෙ ඉණ”ත්ති වොදියමානො “න හි තෙ ඉණමත්ථී, මයා ගහිතත්ති කො සක්ඛි”ති එවං හණනෙන සරෙ වසත්තොපි පලායති.

121. කිඤ්චික්ඛකම්‍යතාති අප්පමත්තකෙපි කිස්මිඤ්චිදෙව ඉච්ඡාය. පන්ථස්මිං වජන්තං ජනන්ති මග්ගෙ ගච්ඡන්තං යංකිඤ්චි ඉත්ථිං වා පුරිසං වා. හත්ත්වා කිඤ්චික්ඛමාදෙනීති මාරෙත්වා කොට්ටෙත්වා තං හණ්ඨකං ගණ්භාති.

122. අත්තහෙතුති අත්තනො ජීවිතකාරණා, තථා පරහෙතු. ධනහෙතුති සකධනස්ස වා පරධනස්ස වා කාරණා. ච-කාරො සබ්බත්ථ විකප්පනත්ථො. සක්ඛිපුට්ඨොති යං ජානාසි, තං වදෙහීති පුච්ඡිතො. මුසා බුතීති ජානන්තො වා “න ජානාමි”ති අජානන්තො වා “ජානාමි”ති හණති, සාමිකෙ අසාමිකෙ, අසාමිකෙ ච සාමිකෙ කරොති.

123. ඤාතීනන්ති සම්බන්ධිතං. සබ්බිනන්ති වයස්සානං දාරෙසුති පරපරිග්ගහිතෙසු. පටිදිස්සතීති පටිකුලෙන දිස්සති, අතිවරන්තො දිස්සතීති අත්ථො. සාහසාති බලක්කාරෙන අනිච්ඡං. සම්පියෙනාති තෙහි තෙසං දාරෙහි පත්ථියමානො සයඤ්ච පත්ථියමානො, උභයසිනෙහවසෙනාපිති චුත්තං හොති.

124. මාතරං පිතරං වාති එවං මෙත්තාය පදට්ඨානභූතමිපි, ජිණ්ණකං ගතයොබ්බනන්ති එවං කරුණාය පදට්ඨානභූතමිපි. පහු සත්තො න හරතීති අත්ථසම්පන්නො උපකරණසම්පන්නො හුත්වාපි න පොසෙති.

125. සසුන්ති සස්සුං. හන්තීති පාණිනා වා ලෙඩ්ඛුනා වා අඤ්ඤෙන වා කෙනචි පහරති. රොසෙතීති කොධමස්ස සඤ්ජනෙති වාචාය ඵරුසවචනෙන.

126. අත්ථන්ති සන්දිට්ඨිකසම්පරායිකපරමත්ථෙසු යංකිඤ්චි. පුච්ඡිතො සන්තොති පුට්ඨො සමානො. අනත්ථමනුසාසනීති තස්ස අභිතමෙව ආචික්ඛති. පටිච්ඡන්තෙන මන්තෙතීති අත්ථං ආචික්ඛන්තොපි යථා සො න ජානාති, තථා අපාකටෙහි පදබ්‍යඤ්ජනෙහි පටිච්ඡන්තෙන වචනෙන මන්තෙති, ආවරියමුට්ඨිං වා කත්වා දීඝරත්තං වසාපෙත්වා සාවසෙසමෙව මන්තෙති.

127. යො කත්වාති එත්ථ මයා පුබ්බභාගෙ පාපිච්ඡතා චුත්තා. යා සා “ඉධෙකච්චො කායෙන දුච්චරිතං වරිත්වා, වාචාය දුච්චරිතං වරිත්වා, මනසා දුච්චරිතං වරිත්වා, තස්ස පටිච්ඡාදනහෙතු පාපිකං ඉච්ඡං පණිදහති, මා මං ජඤ්ඤාති ඉච්ඡති”ති එවං ආගතා. යථා අඤ්ඤෙ න ජානන්ති, තථා කරණෙන කතානඤ්ච අවිචරණෙන පටිච්ඡන්තා අස්ස කම්මන්තාති පටිච්ඡන්තකම්මන්තො.

128. පරකුලන්ති ඤාතිකුලං වා මිත්තකුලං වා. ආගතන්ති යස්ස තෙන කුලෙ භුත්තං, තං අත්තනො ගෙහමාගතං පානභොජනාදීහි නප්පට්ඨුපෙති, න වා දෙති, අවභුත්තං වා දෙතීති අධිජ්ජායො.

129. යො බ්‍රාහ්මණං වාති පරාභවසුත්තෙ චුත්තනයමෙව.

130. හත්තකාලෙ උපට්ඨිතෙති භොජනකාලෙ ජාතෙ. උපට්ඨිතන්තිපි පායො, හත්තකාලෙ ආගතන්ති අත්ථො. රොසෙති වාචා න ච දෙතීති “අත්ථකාමො මෙ අයං බලක්කාරොන මං පුඤ්ඤං කාරාපෙතුං ආගතො”ති අවින්තෙත්වා අප්පතිරූපෙන ඵරුසවචනෙන රොසෙති, අත්තමසො සම්මුඛභාවමත්තම්පි වස්ස න දෙති, පගෙව භොජනන්ති අධිජ්ජායො.

131. අසතං යොධ පබ්බතීති යො ඉධ යථා නිමිත්තාති දිස්සන්ති “අසුකදිවසෙ ඉදඤ්චිදඤ්ච තෙ භවිස්සති”ති එවං අසජ්ජනානං වචනං පබ්බති. “අසන්ත”න්තිපි පායො, අභූතන්ති අත්ථො. පබ්බතීති භණති “අමුකස්මිං නාම ගාමෙ මය්හං ඊදිසො සරච්චො, එහි තත්ථ ගච්ඡාම, සරණි මෙ භවිස්සසි, ඉදඤ්චිදඤ්ච තෙ දස්සාමි”ති පරහරියං පරදාසිං වා වඤ්චෙන්තො ධුත්තො විය. නිජ්ඣිසානොති නිජ්ඣිසමානො මග්ගමානො, තං වඤ්චෙන්වා යංකිඤ්චි ගහෙත්වා පලායිතුකාමොති අධිජ්ජායො.

132. යො චත්තානන්ති යො ච අත්තානං. සමුක්කංසෙති ජාතිආදීහි සමුක්කංසති උච්චට්ඨානෙ යපෙති. පරෙ ච මවජානාතීති තෙහියෙව පරෙ අවජානාති, නිවං කරොති. ම-කාරො පදසන්ධිකරො. නිහිනොති

ගුණවුඩ්ඪිකො පරිහිතො, අධමභාවං වා ගතො. සෙන මානෙනාති තෙන උක්කංසනාවජානනසඬ්ඛාතෙන අත්තනො මානෙන.

133. රොසකොති කායවාචාහි පරෙසං රොසජනකො. කදරියොති ටද්ධමච්ඡරී, යො පරෙ පරෙසං දෙන්තෙ අඤ්ඤං වා පුඤ්ඤං කරොන්තෙ වාරෙති, තස්සෙනං අධිවචනං. පාපිච්ඡොති අසන්තගුණසම්භාවනිච්ඡාය සමන්තාගතො. මච්ඡරීති ආවාසාදිමච්ඡරියයුක්තො. සයොති අසන්තගුණජපකාසනලක්ඛණෙන සායෙයොන සමන්තාගතො, අසම්මාභාසී වා අකාතුකාමොපි “කරොමී”තිආදිවචනෙන. නාස්ස පාපජිගුච්ඡනලක්ඛණා හිරී, නාස්ස උත්තාසනතො උඬ්ඛෙගලක්ඛණං ඔත්තජ්ජන්ති අහිරිකො අනොත්තජ්ජි.

134. බුද්ධන්ති සමමාසමබුද්ධං. පරිභාසතීති “අසබ්බඤ්ඤ”තිආදිහි අපවදති, සාවකඤ්ච “දුජ්ජපටිපන්නො”තිආදිහි. පරිබ්බාජං ගහට්ඨං වාති සාවකච්ඡෙසනමෙවෙනං පබ්බජිතං වා තස්ස සාවකං, ගහට්ඨං වා පච්චයදායකන්ති අත්ථො. බාහිරකං වා පරිබ්බාජකං යංකිඤ්චි ගහට්ඨං වා අභූතෙන දොසෙන පරිභාසතීති එවම්පෙත්ථ අත්ථං ඉච්ඡන්ති පොරාණා.

135. අනරහං සන්නොති අබ්භාසවො සමානො. අරහං පටිජානාතීති “අහං අරහා”ති පටිජානාති, යථා නං “අරහා අය”න්ති ජානන්ති, තථා වාචං නිච්ඡාරෙති, කායෙන පරක්කමති, චිත්තෙන ඉච්ඡති අධිවාසෙති. වොරොති ථෙතො. සමුඡ්ඡිකො ලොකෙති උක්කට්ඨවසෙන ආහ - සබ්බලොකෙති වුත්තං හොති. ලොකෙ හි සන්ධිච්ඡේදනනිල්ලොපහරණඵකාගාරිකකරණපරිපන්ථනිට්ඨනාදිහි පරෙසං ධනං විලුම්පන්නා වොරාති වුච්චන්ති. සාසනෙ පන පරිසසම්පන්නිආදිහි පච්චයාදිති විලුම්පන්නා. යථාහ -

“පඤ්චිමෙ, හික්ඛවෙ, මහාවොරා සන්නො සංවිජ්ජමානා ලොකස්මිං. කතමෙ පඤ්ච? ඉධ, හික්ඛවෙ, ඵකච්චස්ස මහාවොරස්ස ඵවං හොති ‘කුදාස්සු නාමාහං සතෙන වා සහස්සෙන වා පරිවුතො ගාමනිගමරාජධානීසු ආහිණ්ඩිස්සාමි හනන්තො, සාතෙන්තො, ඡින්දන්තො, ඡේදාපෙන්නො, පචන්තො පාවෙන්තොති, සො අපරෙන සමයෙන සතෙන වා සහස්සෙන වා පරිවුතො ගාමනිගමරාජධානීසු ආහිණ්ඩති හනන්තො...පෙ.... පාවෙන්තො. ඵවමෙව ඛො, හික්ඛවෙ, ඉධෙකච්චස්ස පාපහික්ඛුතො ඵවං හොති ‘කුදාස්සු නාමාහං සතෙන වා...පෙ.... රාජධානීසු වාරිකං වරිස්සාමි සක්කතො, ගරුකතො, මානිතො, පුජිතො, අපචිතො, ගහට්ඨානඤ්චෙව පබ්බජිතානඤ්ච ලාභී වීවර...පෙ.... පරික්ඛාරාන’න්ති. සො අපරෙන සමයෙන සතෙන වා සහස්සෙන වා පරිවුතො ගාමනිගමරාජධානීසු වාරිකං වරති

සක්කතො...පෙ.... පරික්ඛාරානං. අයං, භික්ඛවෙ, පයමො මහාවොරො සන්තො සංවිජ්ජමානො ලොකස්මිං.

“පුන චපරං, භික්ඛවෙ, ඉධෙකච්චො පාපභික්ඛු තථාගතජපවෙදිතං ධම්මවිනයං පරියාපුණිත්වා අත්තනො දහති, අයං, භික්ඛවෙ, දුතියො...පෙ.... ලොකස්මිං.

“පුන චපරං, භික්ඛවෙ, ඉධෙකච්චො පාපභික්ඛු සුද්ධං බ්‍රහ්මචාරිං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං චරන්තං අමුලකෙන අබ්‍රහ්මචරියෙන අනුද්ධංසෙති. අයං, භික්ඛවෙ, තතියො...පෙ.... ලොකස්මිං.

“පුන චපරං, භික්ඛවෙ, ඉධෙකච්චො, පාපභික්ඛු යාති තාති සඬ්ඝස්ස ගරුභණ්ඩාති ගරුපරික්ඛාරාති, සෙය්‍යාපීදං – ආරාමො, ආරාමවත්ථු, විහාරො, විහාරවත්ථු, මඤ්චො, පීඨං, භිසි, බ්‍රහ්මචාරිනං, ලොහකුම්භී, ලොහභාණකං, ලොහවාරකො, ලොහකටාහං, වාසී, ඵරසු, කුයාරී, කුදාලො, නිබ්බාදනං, චල්ලී, වෙළු, මුඤ්ජං, පබ්බජං, තිණං, මත්තිකා, දාරුභණ්ඩං, මත්තිකාභණ්ඩං, තෙහි ගිහිං සඬ්ගණ්භාති උපලාපෙති. අයං, භික්ඛවෙ, චතුත්ථො...පෙ.... ලොකස්මිං.

“සදෙවකෙ, භික්ඛවෙ, ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය අයං අග්ගො මහාවොරො, යො අසන්තං අභූතං උත්තරිමනුස්සධම්මං උල්ලපති”ති (පාරා. 195).

තත්ථ ලොකියවොරො ලොකියමෙව ධනධක්ඤාදිං ථෙතෙන්නි. සාසනෙ චුත්තවොරෙසු පයමො තථාරූපමෙව වීචරාදිපච්චයමත්තං, දුතියො පරියත්තිධම්මං, තතියො පරස්ස බ්‍රහ්මචරියං, චතුත්ථො සඬ්ඝිකගරුභණ්ඩං, පඤ්චමො ඤානසමාධිසමාපත්තිමග්ගඵලජපහෙදං ලොකියලොකුත්තරගුණධනං, ලොකියඤ්ච වීචරාදිපච්චයජාතං. යථාහ – “ථෙය්‍යාය වො, භික්ඛවෙ, රට්ඨපිණ්ඩො භුත්තො”ති. තත්ථ ය්වායං පඤ්චමො මහාවොරො, තං සන්ධායාහ භගවා “වොරො සබ්‍රහ්මකෙ ලොකෙ”ති. සො හි “සදෙවකෙ, භික්ඛවෙ, ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය අයං අග්ගො මහාවොරො, යො අසන්තං අභූතං උත්තරිමනුස්සධම්මං උල්ලපති”ති (පාරා. 195) එවං ලොකියලොකුත්තරධනථෙතනනො අග්ගො මහාවොරොති චුත්තො, තස්මා තං ඉධාපි “සබ්‍රහ්මකෙ ලොකෙ”ති ඉමිනා උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදෙන පකාසෙසි.

එසො බො වසලාධමොති. එත්ථ බොති අවධාරණත්ථො, තෙන එසො එව වසලාධමො. වසලානං භීතො සබ්බපච්ඡිමකොති අවධාරෙති. කස්මා?

විසිටියවත්ථුමිහි ථෙය්‍යාධම්මවස්සනතො, යාව තං පටිඤ්ඤං න විස්සජ්ජෙති, තාව අවිගතවසලකරණධම්මතො වාති.

එතෙ ඛො වසලාති. ඉදානි යෙ තෙ පට්ඨගාලාය ආසයවිපත්තිවසෙන කොධනාදයො පඤ්ච, පාපමක්ඛිං වා ද්විධා කත්වා ඡ, දුතියගාලාය පයොගවිපත්තිවසෙන පාණහිංසකො එකො, තතියාය පයොගවිපත්තිවසෙනෙව ගාමනිගමනිග්ගාහකො එකො, චතුත්ථාය ථෙය්‍යාවහාරවසෙන එකො, පඤ්චමාය ඉණුවඤ්චනවසෙන එකො, ඡට්ඨාය පසය්භාවහාරවසෙන පන්ථදුසකො එකො, සත්තමාය කුටසක්ඛිවසෙන එකො, අට්ඨමාය මිත්තදුඛිවසෙන එකො, නවමාය අකතඤ්ඤවසෙන එකො, දසමාය කතනාසනවිහෙසනවසෙන එකො, එකාදසමාය හදයවඤ්චනවසෙන එකො, ද්වාදසමාය පටිච්ඡන්තකම්මන්තවසෙන ද්වෙ, තෙරසමාය අකතඤ්ඤවසෙන එකො, චුද්දසමාය වඤ්චනවසෙන එකො, පන්තරසමාය විහෙසනවසෙන එකො, සොළසමාය වඤ්චනවසෙන එකො, සත්තරසමාය අත්තුක්කංසනපරවම්භනවසෙන ද්වෙ, අට්ඨාරසමාය පයොගාසයවිපත්තිවසෙන රොසකාදයො සත්ත, එකුනවිසතිමාය පරිභාසනවසෙන ද්වෙ, විසතිමාය අග්ගමහාවොරවසෙන එකොති එවං තෙත්තිංස චතුත්තිංස වා වසලා චුත්තා. තෙ නිද්දිසන්තො ආහ “එතෙ ඛො වසලා චුත්තා, මයා යෙ තෙ පකාසිතා”ති. තස්සත්ථො – යෙ තෙ මයා පුබ්බෙ “ජානාසි පන ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, වසල”න්ති එවං සඬ්ඛෙපතො වසලා චුත්තා, තෙ විත්ථාරතො එතෙ ඛො පකාසිතාති. අථ වා යෙ තෙ මයා පුග්ගලවසෙන චුත්තා, තෙ ධම්මවසෙනාපි එතෙ ඛො පකාසිතා. අථ වා එතෙ ඛො වසලා චුත්තා අරියෙහි කම්මවසෙන, න ජාතිවසෙන, මයා යෙ තෙ පකාසිතා “කොධතො උපනාහී”තිආදිනා නයෙන.

136. එවං භගවා වසලං දස්සෙත්වා ඉදානි යස්මා බ්‍රාහ්මණො සකාය දිට්ඨියා අතිව අහිනිවිට්ඨො හොති, තස්මා තං දිට්ඨිං පටිසෙධෙන්තො ආහ “න ජච්චා වසලො හොති”ති. තස්සත්ථො – පරමත්ථතො හි න ජච්චා වසලො හොති, න ජච්චා හොති බ්‍රාහ්මණො, අපිච ඛො කම්මුනා වසලො හොති, කම්මුනා හොති බ්‍රාහ්මණො, අපරිසුද්ධකම්මවස්සනතො වසලො හොති, පරිසුද්ධෙන කම්මුනා අපරිසුද්ධවාහනතො බ්‍රාහ්මණො හොති. යස්මා වා තුම්භෙ හීනං වසලං උක්කට්ඨං බ්‍රාහ්මණං මඤ්ඤිත්ථ, තස්මා හීනෙන කම්මුනා වසලො හොති, උක්කට්ඨෙන කම්මුනා බ්‍රාහ්මණො හොතිති එවම්පි අත්ථං ඤාපෙන්නො එවමාහ.

137-139. ඉදානි තමෙවත්ථං නිදස්සනෙන සාධෙතුං “තදම්නාපි ජානාථා”තිආදිකා තිස්සො ගාලායො ආහ. තාසු ද්වෙ චතුස්පාදා, එකා ඡප්පාදා, තාසං අත්ථො – යං මයා චුත්තං “න ජච්චා වසලො හොති”තිආදි, තදම්නාපි ජානාථ, යථා මෙදං නිදස්සනං, තං ඉම්නාපි පකාරෙන ජානාථ, යෙන මෙ පකාරෙන යෙන සාමඤ්ඤෙන ඉදං නිදස්සනන්ති චුත්තං හොති.

කතමං නිදස්සනන්ති වෙ? වණ්ඩාලපුත්තො සොපාකො...පෙ....
බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියාති.

වණ්ඩාලස්ස පුත්තො වණ්ඩාලපුත්තො. අත්තනො බාදනත්ථාය මනෙ
සුනබ්බෙ ලහිත්වා පවතීති සොපාකො. මාතඨගොති එවංනාමො විස්සුතොති
එවං භිනාය ජාතියා ව ජීවිකාය ව නාමෙන ව පාකටො.

සොති පුරිමපදෙන සම්බන්ධිත්වා සො මාතඨගො යසං පරමං පත්තො,
අබ්භුතං උත්තමං අතිවිසිට්ඨං යසං කිත්තිං පසංසං පත්තො. යං සුදුල්ලහන්ති
යං උළාරකුලුපපත්තෙනාපි දුල්ලහං, භීතකුලුපපත්තෙන සුදුල්ලහං. එවං
යසප්පත්තස්ස ව ආගච්ඡුං තස්සුපට්ඨානං, බත්තියා බ්‍රාහ්මණා බහු, තස්ස
මාතඨගස්ස පාරිවරියත්ථං බත්තියා ව බ්‍රාහ්මණා ව අඤ්ඤෙ ව බහු
වෙස්සසුද්දාදයො ජම්බුදීපමනුස්සා යෙහුයොන උපට්ඨානං ආගමිංසුති
අත්ථො.

එවං උපට්ඨානසම්පත්තො සො මාතඨගො විගතකිලෙසරජත්තා විරජං,
මහත්තෙහි බුද්ධාදීහි පටිපත්තත්තා මහාපථං, බ්‍රහ්මලොකසඨ්ඨාතං
දෙවලොකං යාපෙතුං සමත්ථත්තා දෙවලොකයානසඤ්ඤිතං
අට්ඨසමාපත්තියානං අභිරුශ්භ, තාය පටිපත්තියා කාමරාගං විරාජෙත්වා,
කායස්ස හෙදා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහු, සා තථා භිනාපි න නං ජාති නිවාරෙසි
බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා, බ්‍රහ්මලොකුපපත්තිතොති වුත්තං හොති.

අයං පනත්ථො එවං වෙදිතබ්බො - අතීතෙ කිර මහාපුරිසො තෙන
තෙනුපායෙන සත්තභිතං කරොන්තො සොපාකජීවිකෙ වණ්ඩාලකුලෙ
උජ්ජජී. සො නාමෙන මාතඨගො, රූපෙන දුද්දසිකො හුත්වා බහිනගරෙ
වම්මකුට්ඨාය වසති, අත්තොනගරෙ භික්ඛං වරිත්වා ජීවිකං කප්පෙති.
අට්ඨකදිවසං තස්මිං නගරෙ සුරානක්ඛත්තෙ සොසිතෙ ධුත්තා යථාසකෙන
පරිවාරෙන කීළන්ති. අඤ්ඤතරාපි බ්‍රාහ්මණමහාසාලධීතා
පන්තරසසොළසවස්සුද්දෙසිකා දෙවකඤ්ඤා විය රූපෙන දස්සනීයා
පාසාදිකා “අත්තනො කුලවංසානුරූපං කිළිස්සාමි”ති පහුතං
බජ්ජහොජ්ජාදිකීළනසම්භාරං සකට්ඨෙ ආරොපෙත්වා
සබ්බසෙතවළවයුත්තං යානමාරුශ්භ මහාපරිවාරෙන උය්‍යානභූමිං ගච්ඡති
දිට්ඨමඨගලිකාති නාමෙන. සා කිර “දුස්සණ්ඨිතං රූපං අවමඨගල”න්ති
දට්ඨුං න ඉච්ඡති, තෙනස්සා දිට්ඨමඨගලිකාත්ථෙව සඨ්ඨා උදපාදි.

තදා සො මාතඨගො කාලස්සෙව වුට්ඨාය පට්ඨිලොතිකං නිවාසෙත්වා,
කංසතාළං හත්ථෙ බන්ධිත්වා, භාජනහත්ථො නගරං පවිසති, මනුස්සෙ
දිස්වා දුරතො එව කංසතාළං ආකොටෙන්තො. අථ දිට්ඨමඨගලිකා
“උස්සරථ, උස්සරථ”ති පුරතො පුරතො භීතජනං අපනෙත්තෙහි පුරිසෙහි
නියමානා නගරද්වාරමජ්ඣෙ මාතඨගං දිස්වා “කො එසො”ති ආහ. අහං
මාතඨගවණ්ඩාලොති. සා “ඊදිසං දිස්වා ගතානං කුතො වුඩ්ඪි”ති යානං

නිවත්තාපෙසි. මනුස්සා “යං මයං උය්‍යානං ගන්ත්වා ඛජ්ජනොජ්ජාදිං ලභෙය්‍යාම, තස්ස නො මාතඨගෙන අන්තරායො කතො”ති කුපිතා “ගණ්හථ වණ්ඩාල”න්ති ලෙඩ්ඛුහි පහරිත්වා “මතො”ති පාදෙ ගහෙත්වා එකමන්තෙ ඡඩ්ඛෙත්වා කවචරෙන පටිච්ඡාදෙත්වා අගමංසු. සො සතිං පටිලහිත්වා උට්ඨාය මනුස්සෙ පුච්ඡි - “කිං, අය්‍යා, ද්වාරං නාම සබ්බසාධාරණං, උදාහු බ්‍රාහ්මණානංයෙව කත”න්ති? මනුස්සා ආහංසු - “සබ්බෙසං සාධාරණ”න්ති. “එවං සබ්බසාධාරණද්වාරෙන පටිසිත්වා හික්ඛාහාරෙන යාපෙත්තං මං දිට්ඨමඨගලිකාය මනුස්සා ඉමං අනයබ්‍යසනං පාපෙසු”න්ති රජීකාය රජීකං ආහිණ්ඨන්තො මනුස්සානං ආරොචෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස සරද්වාරෙ නිපජ්ජි - “දිට්ඨමඨගලිකං අලද්ධා න වුට්ඨහිස්සාමි”ති.

බ්‍රාහ්මණො “සරද්වාරෙ මාතඨගො නිපන්තො”ති සුත්වා “තස්ස කාකණිකං දෙථ, තෙලෙන අඬගං මක්ඛෙත්වා ගච්ඡතු”ති ආහ. සො තං න ඉච්ඡති, “දිට්ඨමඨගලිකං අලද්ධා න වුට්ඨහිස්සාමි”ච්චෙව ආහ. තතො බ්‍රාහ්මණො “ද්වෙ කාකණිකායො දෙථ, කාකණිකාය පුචං බාදතු, කාකණිකාය තෙලෙන අඬගං මක්ඛෙත්වා ගච්ඡතු”ති ආහ. සො තං න ඉච්ඡති, තථෙව වදති. බ්‍රාහ්මණො සුත්වා “මාසකං දෙථ, පාදං, උපඨිඨකභාපණං, කභාපණං ද්වෙ තීණි”ති යාව සතං ආණාපෙසි. සො න ඉච්ඡති, තථෙව වදති. එවං යාවත්තානංයෙව සුරියො අත්ථඨගතො. අථ බ්‍රාහ්මණි පාසාදා ඔරුය්හ සාණිපාකාරං පරික්ඛිපාපෙත්වා තං උපසඨිකමිත්වා යාවි - “තාත මාතඨග, දිට්ඨමඨගලිකාය අපරාධං ඛම, සහස්සං ගණ්හාහි, ද්වෙ තීණි”ති යාව “සතසහස්සං ගණ්හාහි”ති ආහ. සො තුණ්හිභුතො නිපජ්ජියෙව.

එවං චතුහපඤ්චාගෙ විතිවත්තෙ බහුමිපි පණ්ණාකාරං දත්වා දිට්ඨමඨගලිකං අලහන්තා ඛත්තියකුමාරාදයො මාතඨගස්ස උපකණ්ණකෙ ආරොචාපෙසුං - “පුරිසා නාම අනෙකානිපි සංචච්ඡරානි වීරියං කත්වා ඉච්ඡතත්ථං පාපුණන්ති, මා ඛො ත්වං නිබ්බිජ්ජි, අද්ධා ද්විහතීභව්වයෙන දිට්ඨමඨගලිකං ලච්ඡසි”ති. සො තුණ්හිභුතො නිපජ්ජියෙව. අථ සත්තමෙ දිවසෙ සමන්තා පටිච්ඡස්සකා උට්ඨහිත්වා “තුම්හෙ මාතඨගං වා උට්ඨාපෙථ, දාරිකං වා දෙථ, මා අම්හෙ සබ්බෙ නාසයිත්ථා”ති ආහංසු. තෙසං කිර අයං දිට්ඨි “යස්ස සරද්වාරෙ එවං නිපන්තො වණ්ඩාලො මරති, තස්ස සරෙන සහ සමන්තා සත්තසත්තසරවාසිනො වණ්ඩාලා හොන්ති”ති. තතො දිට්ඨමඨගලිකං නීලපට්ඨලොතිකං නිවාසාපෙත්වා උච්ඡිකකළොපිකාදීනි දත්වා පරිදෙවමානං තස්ස සන්තිකං නෙත්වා “ගණ්හ දාරිකං, උට්ඨාය ගච්ඡාහි”ති අදංසු. සා පස්සෙ යත්වා “උට්ඨාහි”ති ආහ, සො “හත්ථෙන මං ගහෙත්වා උට්ඨාපෙහි”ති ආහ. සා නං උට්ඨාපෙසි. සො නිසිදිත්වා ආහ - “මයං අත්තොනගරෙ වසිතුං න ලහාම, එහි මං බහිනගරෙ වම්මකුටිං නෙහි”ති. සා නං හත්ථෙ ගහෙත්වා තත්ථ නෙසි. “පිට්ඨියං

ආරොපෙත්වා”ති ජාතකභාණකා. නෙත්වා වස්ස සරීරං තෙලෙන මක්ඛෙන්වා, උණ්භොදකෙන ත්භාපෙත්වා, යාගුං පචින්වා අදාසි. සො “බ්‍රාහ්මණකඤ්ඤා අයං මා විතස්සී”ති ජාතිසම්භෙදං අකත්වාච අඬ්ඬමාසමත්තං බලං ගහෙත්වා “අහං වනං ගච්ඡාමි, ‘අතිවිරායතී’ති මා ත්වං උක්කණ්ඨී”ති වත්වා සරමානුසකාති ච “ඉමං මා පමජ්ජිත්ථා”ති ආණාපෙත්වා සරා නික්ඛම්ම තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා, කසිණපරිකම්මං කත්වා, කතිපාහෙනෙව අට්ඨ සමාපත්තියො පඤ්ච ච අභිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙත්වා “ඉදානාහං දිට්ඨමඬ්ඨගලිකාය මනාපො හවිස්සාමි”ති ආකාසෙනාගන්ත්වා නගරද්වාරෙ ඔරොහිත්වා දිට්ඨමඬ්ඨගලිකාය සන්තිකං පෙසෙසි.

සා සුත්වා “කොචි මඤ්ඤෙ මම ඤාතකො පබ්බජිතො මං දුක්ඛිතං ඤත්වා දට්ඨුං ආගතො හවිස්සතී”ති වින්තයමානා ගන්ත්වා, තං ඤත්වා, පාදෙසු නිපතීත්වා “කිස්ස මං අනාථං තුම්භෙ අකත්ථා”ති ආහ. මහාපුරිසො “මා ත්වං දිට්ඨමඬ්ඨගලිකෙ දුක්ඛිතී අහොසි, සකලජම්බුදීපවාසීහි තෙ සක්කාරං කාරෙස්සාමි”ති වත්වා එතදවොච – “ගච්ඡ ත්වං සොසනං කරොහි – ‘මහාබ්‍රහ්මා මම සාමිකො න මාතඬ්ඨගො, සො වන්දවිමානං හින්දිත්වා සත්තමෙ දිවසෙ මම සන්තිකං ආගමිස්සතී’”ති. සා ආහ – “අහං, හන්තෙ, බ්‍රාහ්මණමහාසාලධීතා හුත්වා අත්තනො පාපකම්මෙන ඉමං වණ්ඨාලභාවං පත්තා, න සක්කොමි එවං වත්තු”න්ති. මහාපුරිසො “න ත්වං මාතඬ්ඨගස්ස ආනුභාවං ජානාසී”ති වත්වා යථා සා සද්දහති, තථා අනෙකානි පාටිභාරියානි දස්සෙත්වා තථෙව තං ආණාපෙත්වා අත්තනො වසතිං අගමාසි. සා තථා අකාසි.

මනුස්සා උජ්ඣායන්ති හසන්ති – “කථංඤ්ඤි නාමායං අත්තනො පාපකම්මෙන වණ්ඨාලභාවං පත්වා පුත තං මහාබ්‍රහ්මානං කරිස්සතී”ති. සා අධිමානා එව හුත්වා දිවසෙ දිවසෙ සොසන්ති නගරං ආහිණ්ඨති “ඉතො ඡට්ඨෙ දිවසෙ, පඤ්චමෙ, චතුත්ථෙ, තතියෙ, සුචෙ, අජ්ජ ආගමිස්සතී”ති. මනුස්සා තස්සා විස්සත්ථවාචං සුත්වා “කදාචි එවම්පි සියා”ති අත්තනො අත්තනො සරද්වාරෙසු මණ්ඩපං කාරාපෙත්වා, සාණිපාකාරං සජ්ජෙත්වා, වයප්පත්තා දාරිකායො අලඬ්ඬකරිත්වා “මහාබ්‍රහ්මනි ආගතෙ කඤ්ඤාදානං දස්සාමා”ති ආකාසං උල්ලොකෙන්තා නිසීදිංසු. අථ මහාපුරිසො පුණ්ණමදිවසෙ ගගනතලං උපාරුළ්ලෙහෙ වන්දෙ වන්දවිමානං ඵාලෙත්වා පස්සතො මහාජනස්ස මහාබ්‍රහ්මරූපෙන නිග්ගච්ඡි. මහාජනො “ද්වෙ වන්දා ජාතා”ති අතිමඤ්ඤි. තතො අනුක්කමෙන ආගතං දිස්වා “සච්චං දිට්ඨමඬ්ඨගලිකා ආහ, මහාබ්‍රහ්මාව අයං දිට්ඨමඬ්ඨගලිකං දමෙතුං පුබ්බෙ මාතඬ්ඨගවෙසෙනාගච්ඡී”ති නිට්ඨං අගමාසි. එවං සො මහාජනෙන දිස්සමානො දිට්ඨමඬ්ඨගලිකාය වසනට්ඨානෙ එව ඔතරි. සා ච තදා උතුරී අහොසි. සො තස්සා නාහිං අඬ්ඬට්ඨකෙන පරාමසි. තෙන එස්සෙන ගබ්භො

පතිට්ඨාසි. තතො නං “ගබ්භො තෙ සණ්ඨිතො, පුත්තම්භි ජාතෙ තං නිස්සාය ජීවාහි”ති වත්වා පස්සතො මහාජනස්ස පුන වන්දවිමානං පාවිසි.

බ්‍රාහ්මණා “දිට්ඨමඤ්චගලිකා මහාබ්‍රහ්මුතො පජාපති අම්භාකං මාතා ජාතා”ති වත්වා තතො තතො ආගච්ඡන්ති. තං සක්කාරං කාතුකාමානං මනුස්සානං සම්පීළනෙන නගරද්වාරානි අනොකාසානි අභෙසුං. තෙ දිට්ඨමඤ්චගලිකං හිරඤ්ඤුරාසිම්භි යපෙත්වා, න්භාපෙත්වා, මණ්ඩෙත්වා, රථං ආරොපෙත්වා, මහාසක්කාරෙන නගරං පදක්ඛිණං කාරාපෙත්වා, නගරමජ්ඣෙ මණ්ඩපං කාරාපෙත්වා, තත්‍ර නං “මහාබ්‍රහ්මුතො පජාපති”ති දිට්ඨට්ඨානෙ යපෙත්වා වසාපෙත්ති “යාවස්සා පතිරූපං වසනොකාසං කරොම, තාව ඉධෙව වසතු”ති. සා මණ්ඩපෙ එව පුත්තං විජාසි. තං විසුද්ධදිවසෙ සද්ධිං පුත්තෙන සසිසං න්භාපෙත්වා මණ්ඩපෙ ජාතොති දාරකස්ස “මණ්ඩබ්‍යකුමාරො”ති නාමං අකංසු. තතො පභූති ච නං බ්‍රාහ්මණා “මහාබ්‍රහ්මුතො පුත්තො”ති පරිවාරෙත්වා චරන්ති. තතො අනෙකසතසහස්සජ්ජකාරා පණ්ණාකාරා ආගච්ඡන්ති, තෙ බ්‍රාහ්මණා කුමාරස්සාරක්ඛං යපෙසුං, ආගතා ලභුං කුමාරං දට්ඨුං න ලහන්ති.

කුමාරො අනුපුබ්බෙන වුඩ්ඪිමන්වාය දානං දාතුං ආරද්ධො. සො සාලාය සම්පත්තානං කපණද්ධිකානං අදත්වා බ්‍රාහ්මණානංයෙව දෙති. මහාපුරිසො “කිං මම පුත්තො දානං දෙති”ති ආවජ්ජෙත්වා බ්‍රාහ්මණානංයෙව දානං දෙන්තං දිස්වා “යථා සබ්බෙසං දස්සති, තථා කර්ස්සාමි”ති චීවරං පාරුපිත්වා පත්තං ගහෙත්වා ආකාසෙන ආගම්ම පුත්තස්ස සරද්ධාරෙ අට්ඨාසි. කුමාරො තං දිස්වා “කුතො අයං එවං විරූපවෙසො වසලො ආගතො”ති කුද්ධො ඉමං ගාථමාහ –

“කුතො නු ආගච්ඡසි දුම්මවාසි, ඔතල්ලකො පංසුපිසාවකොච;
සඬ්කාරවොළං පටිමුඤ්ච කණ්ඨෙ, කො රෙ තුවං හොසි
අදක්ඛිණෙය්‍යා”ති.

බ්‍රාහ්මණා “ගණ්හථ ගණ්හථා”ති තං ගහෙත්වා ආකොටෙන්වා අනායබ්‍යසනං පාපෙසුං. සො ආකාසෙන ගන්ත්වා බහිනගරෙ පච්චට්ඨාසි. දෙවතා කුපිතා කුමාරං ගලෙ ගහෙත්වා උද්ධංපාදං අධොසිරං යපෙසුං. සො අක්ඛිති නිග්ගතෙහි මුඛෙන බෙළං පග්ගරන්තෙන සරුසරුපස්සාසි දුක්ඛං වෙදයති. දිට්ඨමඤ්චගලිකා සුත්වා “කොචි ආගතො අත්ථි”ති පුච්ඡි. “ආම, පබ්බජිතො ආගච්ඡි”ති. “කුහිං ගතො”ති? “එවං ගතො”ති. සා තත්ථ ගන්ත්වා “බමථ, හත්තෙ, අත්තනො දාසස්සා”ති යාවන්ති තස්ස පාදමුලෙ භූමියා නිපජ්ඡි. තෙන ච සමයෙන මහාපුරිසො පිණ්ඩාය වරින්වා, යාගුං ලහිත්වා, තං පිවන්තො තත්ථ නිසින්තො හොති, සො අවසිට්ඨං ථොකං යාගුං දිට්ඨමඤ්චගලිකාය අදාසි. “ගච්ඡ ඉමං යාගුං උදකකුම්භියා ආලොලෙන්වා යෙසං භූතවිකාරො අත්ථි, තෙසං

අක්ඛිමුඛකණ්ණනාසාබ්ලෙසු ආසිඤ්ච, සරිරඤ්ච පරිජ්ඣාසෙහි, එවං නිබ්බිකාරා භවිස්සන්ති”ති. සා තථා අකාසි. තතො කුමාරො පකතිසරිරො ජාතො “එහි, තාත මණ්ඩබ්බා, තං බමාපෙස්සාමා”ති පුත්තඤ්ච සබ්බෙ බ්‍රාහ්මණො ච තස්ස පාදමූලෙ නික්කුජ්ජිත්වා නිපජ්ජාපෙත්වා බමාපෙසි.

සො “සබ්බජනස්ස දානං දාතබ්බ”න්ති ඔවදිත්වා, ධම්මකථං කත්වා, අත්තතො වසනට්ඨානංයෙව ගන්ත්වා, විත්තෙසි “ඉත්ථිසු පාකටා දිට්ඨමඬ්ඛලිකා දමිතා, පුරිසෙසු පාකටො මණ්ඩබ්බාකුමාරො, ඉදානි කො දමෙතබ්බො”ති. තතො ජාතිමත්තතාපසං අද්දස බන්ධුමතීනගරං නිස්සාය කුම්භවතීනදීතීරො විහරන්තං. සො “අහං ජාතියා විසිට්ඨො, අඤ්ඤෙහි පරිභුත්තොදකං න පරිභුඤ්ජාමී”ති උපරිනදියා වසති. මහාපුරිසො තස්ස උපරිභාගෙ වාසං කප්පෙත්වා තස්ස උදකපරිභොගවෙලායං දන්තකට්ඨං බාදිත්වා උදකෙ පක්ඛිපි. තාපසො තං උදකෙන වුස්භමානං දිස්වා “කෙනිදං බිත්ත”න්ති පටිසොතං ගන්ත්වා මහාපුරිසං දිස්වා “කො එත්ථා”ති ආහ. “මාතඬ්ඛවණ්ඩාලො, ආචරියා”ති. “අපෙහි, වණ්ඩාල, මා උපරිනදියා වසී”ති. මහාපුරිසො “සාධු, ආචරියා”ති හෙට්ඨානදියා වසති, පටිසොතමිපි දන්තකට්ඨං තාපසස්ස සන්තිකං ආගච්ඡති. තාපසො පුන ගන්ත්වා “අපෙහි, වණ්ඩාල, මා හෙට්ඨානදියං වස, උපරිනදියායෙව වසා”ති ආහ. මහාපුරිසො “සාධු, ආචරියා”ති තථා අකාසි, පුනපි තථෙව අහොසි. තාපසො පුනපි “තථා කරොති”ති දුට්ඨො මහාපුරිසං සපි “සුරියස්ස තෙ උග්ගමනවෙලාය සත්තධා මුද්ධා ඵලතු”ති. මහාපුරිසොපි “සාධු, ආචරිය, අහං පන සුරියුට්ඨානං න දෙමී”ති වත්වා සුරියුට්ඨානං නිවාරෙසි. තතො රත්ති න විභායති, අන්ධකාරො ජාතො, භීතා බන්ධුමතීවාසිනො තාපසස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “අත්ථි නු බො, ආචරිය, අමිභාකං සොත්ථිභාවො”ති ප්‍රචිණ්සු. තෙ හි තං “අරහා”ති මඤ්ඤන්ති. සො තෙසං සබ්බමාවික්ඛි. තෙ මහාපුරිසං උපසඬ්ඛමිත්වා “සුරියං, හන්තෙ, මුඤ්චථා”ති යාචිංසු. මහාපුරිසො “යදි තුම්භාකං අරහා ආගන්ත්වා මං බමාපෙති, මුඤ්චාමී”ති ආහ.

මනුස්සා ගන්ත්වා තාපසං ආහංසු – “එහි, හන්තෙ, මාතඬ්ඛපණ්ඩිතං බමාපෙහි, මා තුම්භාකං කලහකාරණා මයං නස්සිමිහා”ති. සො “නාහං වණ්ඩාලං බමාපෙමී”ති ආහ. මනුස්සා “අමිහෙ ත්වං නාසෙසී”ති තං හත්ථපාදෙසු ගහෙත්වා මහාපුරිසස්ස සන්තිකං නෙසුං. මහාපුරිසො “මම පාදමූලෙ කුච්ඡියා නිපජ්ජිත්වා බමාපෙත්තෙ බමාමී”ති ආහ. මනුස්සා “එවං කරොහී”ති ආහංසු. තාපසො “නාහං වණ්ඩාලං වන්දාමී”ති. මනුස්සා “තච ඡන්දෙන න වන්දිස්සසී”ති හත්ථපාදමස්සුගිවාදීසු ගහෙත්වා මහාපුරිසස්ස පාදමූලෙ සයාපෙසුං. සො “බමාමහං ඉමස්ස, අපිවාහං තස්සෙවානුකම්පාය සුරියං න මුඤ්චාමි, සුරියෙ හි උග්ගතමත්තෙ මුද්ධා අස්ස සත්තධා ඵලිස්සති”ති ආහ. මනුස්සා “ඉදානි, හන්තෙ, කිං කාතබ්බ”න්ති ආහංසු. මහාපුරිසො “තෙන හි ඉමං ගලජ්ජමාණො උදකෙ යපෙත්වා මත්තිකාපිණ්ඩෙනස්ස සීසං පටිච්ඡාදෙථ, සුරියරස්මිහි පුට්ඨො

මත්තිකාපිණ්ඩො සත්තධා ඵලිස්සති. තස්මිං ඵලිතෙ එස අඤ්ඤත්ත
ගච්ඡතු’ති ආහ. තෙ තාපසං හත්ථපාදාදීසු ගහෙත්වා තථා අකංසු. සුරියෙ
මුඤ්චිතමත්තෙ මත්තිකාපිණ්ඩො සත්තධා ඵලිත්වා පති, තාපසො භීතො
පලායි. මනුස්සා දිස්වා “පස්සථ, හො, සමණස්ස ආනුභාව”න්ති
දන්තකට්ඨපක්ඛිපනමාදිං කත්වා සබ්බං විත්ථාරෙත්වා “නත්ථි ඊදිසො
සමණො”ති තස්මිං පසිදිංසු. තතො පභූති සකලජම්බුදීපෙ
බත්තියබ්බාහ්මණාදයො ගහට්ඨපඛිබ්ජිතා මාතඨගපණ්ඩිතස්ස උපට්ඨානං
අගමංසු. සො යාවතායුකං යත්වා කායස්ස හෙදා බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පජ්ජී.
තෙනාහ භගවා “තදම්නාපි ජානාථ...පෙ.... බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා”ති.

140-141. එවං “න ජච්චා වසලො හොති, කම්මුනා වසලො හොති”ති
සාධෙත්වා ඉදානි “න ජච්චා හොති බ්‍රාහ්මණො, කම්මුනා හොති
බ්‍රාහ්මණො”ති එතං සාධෙතුං ආහ “අජ්ඣායකකුලෙ ජාතා ...පෙ....
දුග්ගතා ගරභාය වා”ති. තත්ථ අජ්ඣායකකුලෙ ජාතාති මන්තජ්ඣායකෙ
බ්‍රාහ්මණකුලෙ ජාතා. “අජ්ඣායකකුලෙ ජාතා”තිපි පායො. මන්තානං
අජ්ඣායකෙ අනුපකුට්ඨෙ ව බ්‍රාහ්මණකුලෙ ජාතාති අත්ථො. මන්තා
බන්ධවා එතෙසන්ති මන්තබන්ධවා. වෙදබන්ධු වෙදපටිස්සරණාති චුත්තං
හොති. තෙ ව පාපෙසු කම්මෙසු අභිණ්හමුපදිස්සරෙති තෙ එවං කුලෙ ජාතා
මන්තබන්ධවා ව සමානාපි යදි පාණාතිපාතාදීසු පාපකම්මෙසු පුනජ්ජනං
උපදිස්සන්ති, අථ දිට්ඨෙව ධම්මෙ ගාරය්හා සම්පරායෙ ව දුග්ගති තෙ
එවමුපදිස්සමානා ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ මාතාපිතුහිපි “නයිමෙ අම්භාකං
පුත්තා, දුජ්ජාතා එතෙ කුලස්ස අඨගාරභූතා, නික්කඨ්ඨථ තෙ”ති,
බ්‍රාහ්මණෙහිපි “ගහපතිකා එතෙ, න එතෙ බ්‍රාහ්මණා, මා තෙසං
සද්ධසඤ්ඤාලිපාකාදීසු පවෙසං දෙථ, මා නෙහි සද්ධං සල්ලපථා”ති,
අඤ්ඤෙහිපි මනුස්සෙහි “පාපකම්මන්තා එතෙ, න එතෙ බ්‍රාහ්මණා”ති එවං
ගාරය්හා හොත්ති. සම්පරායෙ ව තෙසං දුග්ගති නිරයාදිහෙදා, දුග්ගති
එතෙසං පරලොකෙ හොතිති අත්ථො. සම්පරායෙ වාතිපි පායො. පරලොකෙ
එතෙසං දුක්ඛස්ස ගති දුග්ගති, දුක්ඛජ්ජන්තියෙව හොතිති අත්ථො. න තෙ
ජාති නිවාරෙති, දුග්ගතා ගරභාය වාති සා තථා උක්කට්ඨාපි යං ත්වං
සාරතො පච්චෙසි, ජාති එතෙ පාපකම්මෙසු පදිස්සන්තෙ බ්‍රාහ්මණෙ
“සම්පරායෙ ව දුග්ගති”ති එත්ථ චුත්තජ්ජකාරාය දුග්ගතියා වා, “දිට්ඨෙව
ධම්මෙ ගාරය්හා”ති එත්ථ චුත්තජ්ජකාරාය ගරභාය වා න නිවාරෙති.

142. එවං භගවා අජ්ඣායකකුලෙ ජාතානම්පි බ්‍රාහ්මණානං
ගාරය්හාදිකම්මවසෙන දිට්ඨෙව ධම්මෙ පතිතභාවං දීපෙන්තො
දුග්ගතිගමනෙන ව සම්පරායෙ බ්‍රාහ්මණජාතියා අභාවං දීපෙන්තො “න
ජච්චා හොති බ්‍රාහ්මණො, කම්මුනා හොති බ්‍රාහ්මණො”ති එතම්පි අත්ථං
සාධෙත්වා ඉදානි දුට්ඨම්පි අත්ථං නිගමෙන්තො ආහ, එවං බ්‍රාහ්මණ –

“න ජච්චා වසලො හොති, න ජච්චා හොති බ්‍රාහ්මණො;

කම්මුනා වසලො හොති, කම්මුනා හොති බ්‍රාහ්මණො’’ති.

සෙසං කසිභාරද්වාජසුත්තෙ වුත්තනයමෙව. විසෙසතො වා එත්ථ නික්කුජ්ජිතං වාතිආදීනං එවං යොජනා වෙදිතබ්බා - යථා කොචි නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙය්‍ය, එවං මං කම්මවිමුඛං ජාතිවාදෙ පතිතං “ජාතියා බ්‍රාහ්මණවසලභාවො හොති’’ති දිට්ඨිතො වුට්ඨාපෙන්නෙන, යථා පටිච්ඡන්තං විවරෙය්‍ය, එවං ජාතිවාදපටිච්ඡන්තං කම්මවාදං විවරන්නෙන, යථා මුල්භස්ස මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය, එවං බ්‍රාහ්මණවසලභාවස්ස අසම්භින්නඋපුමග්ගං ආචික්ඛන්නෙන, යථා අන්ධකාරෙ වා තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍ය, එවං මාතඬිගාදිනිදස්සනපජ්ජොතධාරණෙන මය්හං හොතා ගොතමෙන එතෙහි පරියායෙහි පකාසිතත්තා අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතොති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය අග්ගිකභාරද්වාජසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. මෙත්තසුත්තවණ්ණනා

කරණීයමත්ථකුසලෙනාති මෙත්තසුත්තං. කා උප්පත්ති? හිමවන්තපස්සතො කිර දෙවතාහි උබ්බාළ්භා භික්ඛු භගවතො සන්තිකං සාවත්ථීං ආගච්ඡිංසු. තෙසං භගවා පරිත්තත්ථාය කම්මට්ඨානත්ථාය ව ඉමං සුත්තං අභාසි. අයං තාව සඬ්ඛෙපො.

අයං පන විත්ථාරො - එකං සමයං භගවා සාවත්ථීයං විහරති උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බහුලා නානාවෙරජ්ජකා භික්ඛු භගවතො සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා තත්ථ තත්ථ වස්සං උපගන්තුකාමා භගවන්තං උපසඬ්කමන්ති. තත්‍ර සුදං භගවා රාගවරිතානං සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකවසෙන එකාදසවිධං අසුභකම්මට්ඨානං, දොසවරිතානං චතුබ්බිධං මෙත්තාදිකම්මට්ඨානං, මොහවරිතානං මරණස්සතිකම්මට්ඨානාදීනි, විතක්කවරිතානං ආනාපානස්සතිපථවීකසිණාදීනි, සද්ධාවරිතානං බුද්ධානුස්සතිකම්මට්ඨානාදීනි, බුද්ධිවරිතානං චතුර්ධාවුච්චත්ථනාදීනි ඉමිනා නයෙන චතුරාසීතිසහස්සප්පහෙදවරිතානුකූලානි කම්මට්ඨානානි කථෙති.

අථ ඛො පඤ්චමත්තානි භික්ඛුසතානි භගවතො සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං උග්ගහෙත්වා සප්පායසෙනාසනඤ්ච ගොවරගාමඤ්ච පරියෙසමානානි අනුපුබ්බෙන ගන්ත්වා පච්චන්තෙ හිමවන්තෙන සද්ධිං එකාබද්ධං නීලකාවමණ්ණසන්නිභසිලාතලං සීතලසනවිජායනීලවනසණ්ඨමණ්ඩිතං මුත්තාතලරජතපට්ඨසදිසවාලුකාකිණ්ණභූමිභාගං සුවිසාතසීතලජලාසයපරිවාරිතං පබ්බතමද්දසංසු. අථ ඛො තෙ භික්ඛු

තත්ථෙකරත්තිං වසිත්වා පහාතාය රත්තියා සරීරපරිකම්මං කත්වා තස්ස අවිදුරෙ අඤ්ඤතරං ගාමං පිණ්ඩාය පවිසිංසු. ගාමො ඝනනිවෙසසන්නිවිට්ඨකුලසහස්සයුත්තො, මනුස්සා වෙත්ථ සද්ධා පසන්නා, තෙ පව්චන්තෙ පබ්බජිතදස්සනස්ස දුල්ලහතාය භික්ඛු දිස්වා එව පීතියොමනස්සජාතා හුත්වා තෙ භික්ඛු භොජෙත්වා “ඉධෙව, හන්තෙ, තෙමාසං වසථා”ති යාවිත්වා පඤ්චපධානකුට්ඨිකානි කාරාපෙත්වා තත්ථ මඤ්චපීඨපාතීයපරිභොජනීයසට්ඨිති සබ්බපකරණානි පටියාදෙසුං.

භික්ඛු දුතියදිවසෙ අඤ්ඤං ගාමං පිණ්ඩාය පවිසිංසු. තත්ථාපි මනුස්සා තථෙව උපට්ඨහිත්වා වස්සාවාසං යාවිංසු. භික්ඛු “අසති අන්තරායෙ”ති අධිවාසෙත්වා තං වනසණ්ඩං පවිසිත්වා සබ්බරත්තින්දිවං ආරද්ධවීරියා හුත්වා යාමගණ්ඨිකං කොට්ටෙත්වා යොනියොමනසිකාරබහුලා විහරන්තා රුක්ඛමූලානි උපගන්ත්වා නිසීදිංසු. සීලවන්තානං භික්ඛූනං තෙජෙන විහතතෙජා රුක්ඛදෙවතා අත්තනො අත්තනො විමානා ඔරුය්හ දාරකෙ ගහෙත්වා ඉතො විතො ව විවරන්ති. සෙය්‍යථාපි නාම රාජුහි වා රාජමහාමත්තෙහි වා ගාමකාවාසං ගතෙහි ගාමවාසීනං සරෙසු ඔකාසෙ ගහිතෙ සරමානුසකා සරා නික්ඛමිත්වා අඤ්ඤත්‍ර වසන්තා “කදා නු බො ගමිස්සන්ති”ති දුරතො ඔලොකෙන්නි; එවමෙව දෙවතා අත්තනො අත්තනො විමානානි ඡඩ්ඨෙත්වා ඉතො විතො ව විවරන්තියො දුරතොව ඔලොකෙන්නි – “කදා නු බො හදන්තා ගමිස්සන්ති”ති. තතො එවං සමචිත්තෙසු “පයමවස්සුපගතා භික්ඛු අවස්සං තෙමාසං වසිස්සන්ති. මයං පන තාව වීරං දාරකෙ ගහෙත්වා ඔක්කම්ම වසිතුං න සක්ඛිස්සාම. හන්ද මයං භික්ඛූනං භයානකං ආරම්මණං දස්සෙමා”ති. තා රත්තිං භික්ඛූනං සමණධම්මකරණවෙලාය හිංසනකානි යක්ඛරූපානි නිමිතින්ත්වා පුරතො පුරතො තිට්ඨන්ති, හෙරවසද්දඤ්ච කරොන්ති. භික්ඛූනං තානි රූපානි පස්සන්තානං තඤ්ච සද්දං සුණන්තානං හදයං එන්ද්‍රිය දුබ්බණ්ණා ව අහෙසුං උප්පණ්ඩුපණ්ඩුකජාතා. තෙන තෙ චිත්තං එකග්ගං කාතුං නාසක්ඛිංසු. තෙසං අනෙකග්ගචිත්තානං භයෙන ව පුනප්පුනං සංවිග්ගානං සති සම්මුස්සි. තතො තෙසං මුට්ඨස්සතීනං දුග්ගන්ධානි ආරම්මණානි පයොජෙසුං. තෙසං තෙන දුග්ගන්ධෙන නිමිමටීයමානම්ව මත්ථලුඬිගං අහොසි, බාළ්භා සීසවෙදනා උප්පජ්ජිංසු, න ව තං පවත්තිං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ආරොවෙසුං.

අථෙකදිවසං සඬ්ඝත්ථෙරස්ස උපට්ඨානකාලෙ සබ්බෙසු සන්නිපතිතෙසු සඬ්ඝත්ථෙරො පුච්ඡි – “තුම්භාකං, ආවුසො, ඉමං වනසණ්ඩං පට්ඨානං කතිපාහං අතිවිය පරිසුද්ධො ඡව්වණ්ණො අහොසි පරියොදානො, විප්පසන්නානි ව ඉන්ද්‍රියානි එතරහි පනත්ථ කිසා දුබ්බණ්ණා උප්පණ්ඩුපණ්ඩුකජාතා, කිං වො ඉධ අසප්පාය”න්ති? තතො එකො භික්ඛු ආහ – “අහං, හන්තෙ, රත්තිං ඊදිසඤ්ච ඊදිසඤ්ච හෙරවාරම්මණං පස්සාමි ව සුණාමි ව, ඊදිසඤ්ච ගන්ධං ඝායාමි, තෙන මෙ චිත්තං න සමාධියති”ති. එතෙනෙව උපායෙන සබ්බෙ තං පවත්තිං ආරොවෙසුං. සඬ්ඝත්ථෙරො ආහ

— “භගවතා ආවුසො ද්වෙ වස්සුපනායිකා පඤ්ඤත්තා, අම්භාකඤ්ච ඉදං සෙනාසනං අසප්පායං, ආයාමාවුසො භගවතො සන්තිකං, ගන්ත්වා අඤ්ඤං සප්පායං සෙනාසනං පුච්ඡාමා”ති. “සාධු හන්තෙ”ති තෙ භික්ඛු ටෙරස්ස පටිස්සුණිත්වා සබ්බෙ සෙනාසනං සංසාමෙත්වා පත්තච්චරමාදාය අනුපලිත්තත්තා කුලෙසු කඤ්චි අනාමන්තෙත්වා එව යෙන සාවත්ථී තෙන වාරිකං පක්කමිංසු. අනුපුබ්බෙන සාවත්ථීං ගන්ත්වා භගවතො සන්තිකං අගමිංසු.

භගවා තෙ භික්ඛු දිස්වා එතදවොච — “න, භික්ඛවෙ, අන්තොවස්සං වාරිකා වරිතබ්බාති මයා සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං, කිස්ස තුම්හෙ වාරිකං වරවා”ති. තෙ භගවතො සබ්බං ආරොචෙසුං. භගවා ආවජ්ජෙත්තො සකලජම්බුදීපෙ අන්තමසො චතුස්පාදපීඨකට්ඨානමත්තමිපි තෙසං සප්පායං සෙනාසනං නාද්දස. අථ තෙ භික්ඛු ආහ — “න, භික්ඛවෙ, තුම්භාකං අඤ්ඤං සප්පායං සෙනාසනං අත්ථී, තත්ථෙව තුම්හෙ විහරන්තා ආසවක්ඛයං පාපුණෙය්‍යාථ. ගච්ඡථ, භික්ඛවෙ, තමෙව සෙනාසනං උපනිස්සාය විහරථ. සථෙ පන දෙවතාහි අභයං ඉච්ඡථ, ඉමං පරිත්තං උග්ගණ්හථ, එතඤ්චි වො පරිත්තඤ්ච කම්මට්ඨානඤ්ච හවිස්සති”ති ඉමං සුත්තමහාසි.

අපරෙ පනාහු — “ගච්ඡථ, භික්ඛවෙ, තමෙව සෙනාසනං උපනිස්සාය විහරථ”ති ඉදඤ්ච වත්වා භගවා ආහ — “අපිච ඛො ආරඤ්ඤකෙන පරිහරණං ඤාතබ්බං. සෙය්‍යථීදං — සායංපාතං කරණවසෙන ද්වෙ මෙත්තා, ද්වෙ පරිත්තා, ද්වෙ අසුභා, ද්වෙ මරණස්සති අට්ඨ මහාසංවෙගවත්ථුසමාවජ්ජනඤ්ච. අට්ඨ මහාසංවෙගවත්ථුනි නාම ජාති ජරා ඛ්‍යාධි මරණං චත්තාරි අපායදුක්ඛානීති. අථ වා ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණානි චත්තාරි, අපායදුක්ඛං පඤ්චමං, අතීතෙ වට්ටමුලකං දුක්ඛං, අනාගතෙ වට්ටමුලකං දුක්ඛං, පච්චුප්පන්තෙ ආහාරපරියෙට්ඨිමුලකං දුක්ඛං”න්ති. එවං භගවා පරිහරණං ආචික්ඛිත්වා තෙසං භික්ඛූනං මෙත්තත්ථඤ්ච පරිත්තත්ථඤ්ච විපස්සනාපාදකඤ්ඤානත්ථඤ්ච ඉමං සුත්තං අභාසිති.

143. තත්ථ කරණීයමත්ථකුසලෙනාති ඉමිස්සා පට්ඨගාථාය තාව අයං පදවණ්ණනා — කරණීයන්ති කාතබ්බං, කරණාරහන්ති අත්ථො. අත්ථොති පටිපදා, යං වා කිඤ්චි අත්තතො හිතං, තං සබ්බං අරණීයතො අත්ථොති වුච්චති, අරණීයතො නාම උපගන්තබ්බතො. අත්ථෙ කුසලෙන අත්ථකුසලෙන, අත්ථජෙකෙනාති වුත්තං හොති. යන්ති අනියමිතපච්චත්තං. න්ති නියමිතඋපයොගං. උභයමිපි වා යං තන්ති පච්චත්තවචනං. සන්තං පදන්ති උපයොගවචනං. තත්ථ ලක්ඛණතො සන්තං, පත්තබ්බතො පදං, නිබ්බානස්සෙතං අධිවචනං. අභිසමෙච්චාති අභිසමාගන්ත්වා. සක්කොතීති සක්කො, සමත්ථො පටිබලොති වුත්තං හොති. උජුති අජ්ජවයුත්තො. සුට්ඨු උජුති සුහුජු. සුඛං වචො අස්මින්ති සුචචො. අස්සාති හවෙය්‍ය. මුදුති මද්දවයුත්තො. න අතිමානීති අනතිමානී.

අයං පනෙත්ථ අත්ථවණ්ණනා - කරණීයමත්ථකුසලො යත්ත සත්තං පදං අභිසමෙව්වාති. එත්ථ තාව අත්ථි කරණීයං, අත්ථි අකරණීයං. තත්ථ සඬබ්බෙපතො සික්ඛත්තයං කරණීයං, සීලවිපත්ති, දිට්ඨිවිපත්ති, ආචාරවිපත්ති, ආජීවවිපත්ති ඵවමාදි අකරණීයං. තථා අත්ථි අත්ථකුසලො, අත්ථි අනත්ථකුසලො.

තත්ථ යො ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිත්වා න අත්තානං සම්මා පයොජෙති, බණ්ඩසීලො හොති, එකච්ඡන්තිධං අනෙසනං නිස්සාය ජීවිකං කප්පෙති. සෙය්‍යථිදං - වෙළදානං, පත්තදානං, පුප්ඵදානං, ඵලදානං, දන්තකට්ඨදානං, මුඛොදකදානං, සිනානදානං, චුණ්ණදානං, මත්තිකාදානං, වාටුකමායනං, මුග්ගසුප්පානං, පාරිභටුනං, ජඩ්ඝපෙසනියං, වෙජ්ජකම්මං, දුතකම්මං, පභිණගමනං, පිණ්ඩපටිපිණ්ඩදානානුප්පදානං, වත්ථුච්ඡිජ්ජං, නක්ඛත්තච්ඡිජ්ජං, අඬගච්ඡිජ්ජන්ති. ඡබ්බිධෙ ච අගොචරෙ චරති. සෙය්‍යථිදං - වෙසියගොචරෙ විධවාටුල්ලකුමාරිකපණ්ඩකභික්ඛුනිපානාගාරගොචරෙති. සංසට්ඨො ච විහරති රාජුහි රාජමහාමත්තෙහි තිත්ථියෙහි තිත්ථියසාවකෙහි අනනුලොමිකෙන ගිහිසංසග්ගෙන. යාති වා පන තාති කුලාති අසද්ධාති අප්පසන්නාති අනොපානභූතාති අක්කොසකපරිභාසකාති අනත්ථකාමාති අහිතඅථාසුකඅයොගක්ඛෙමකාමාති භික්ඛුනං...පෙ.... උපාසිකානං, තථාරූපාති කුලාති සෙවති භජති පයිරූපාසති. අයං අනත්ථකුසලො.

යො පන ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිත්වා අත්තානං සම්මා පයොජෙති, අනෙසනං පභාය චතුපාරිසුද්ධිසීලෙ පතිට්ඨාතුකාමො සද්ධාසීසෙන පාතිමොක්ඛසංවරං, සතිසීසෙන ඉන්ද්‍රියසංවරං, විරියසීසෙන ආජීවපාරිසුද්ධිං, පඤ්ඤාසීසෙන පච්චයපටිසෙවනං පුරෙති අයං අත්ථකුසලො.

යො වා සත්තාපත්තික්ඛන්ධසොධනවසෙන පාතිමොක්ඛසංවරං, ඡද්වාලෙ සට්ඨිතාරම්මණෙසු අභිජ්ඣාදීනං අනුප්පත්තිවසෙන ඉන්ද්‍රියසංවරං, අනෙසනපරිච්ඡන්තවසෙන විඤ්ඤපසත්ථබුද්ධබුද්ධසාවකවණ්ණිතපච්චයපටිසෙවනෙන ච ආජීවපාරිසුද්ධිං, යථාචුත්තපච්චවෙක්ඛණවසෙන පච්චයපටිසෙවනං, චතුර්ග්‍රයාපපරිචත්තෙන සාත්ථකාදීනං පච්චවෙක්ඛණවසෙන සම්පජඤ්ඤඤඤව සොධෙති, අයම්පි අත්ථකුසලො.

යො වා යථා උභයොදකං පටිච්ච සංකිලිට්ඨං වත්ථං පරියොදායති, ඡාරිකං පටිච්ච ආදාසො, උක්කාමුඛං පටිච්ච ඡාතරූපං, තථා ඤාණං පටිච්ච සීලං වොදායතීති ඤත්වා ඤාණොදකෙන ධොවන්තො සීලං පරියොදාපෙති. යථා ච කිකි සකුණිකා අණ්ඩං, චමරිමිගො වාලධිං, එකපුත්තිකා නාරි පියං එකපුත්තකං, එකනායනො පුරිසො තං එකනායනං රක්ඛති, තථා අතිවිය

අප්පමත්තො අත්තනො සිලක්ඛන්ධං රක්ඛති, සායංපාතං පච්චවෙක්ඛමානො අණුමත්තම්පි වජ්ජං න පස්සති, අයම්පි අත්ථකුසලො.

යො වා පන අවිජ්ජපට්ඨාරකරසිලෙ පතිට්ඨාය කිලෙසවික්ඛම්භනපට්ඨදං පග්ගණ්හාති, තං පග්ගහෙත්වා කසිණපරිකම්මං කරොති, කසිණපරිකම්මං කත්වා සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙති, අයම්පි අත්ථකුසලො. යො වා පන සමාපත්තිනො වුට්ඨාය සඬ්ඛාරෙ සම්මසිත්වා අරහත්තං පාපුණාති, අයං අත්ථකුසලානං අග්ගො.

තත්ථ යෙ ඉමෙ යාව අවිජ්ජපට්ඨාරකරසිලෙ පතිට්ඨානෙන, යාව වා කිලෙසවික්ඛම්භනපට්ඨදාය පග්ගහණෙන මග්ගඵලෙන වණ්ණිතා අත්ථකුසලා, තෙ ඉමස්මිං අත්ථෙ අත්ථකුසලාති අධිජ්ජෙතා. තථාච්චා ව තෙ භික්ඛු. තෙන භගවා තෙ භික්ඛු සන්ධාය එකපුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය “කරණියමත්ථකුසලෙනා”ති ආහ.

තතො “කිං කරණිය”න්ති තෙසං සඤ්ජාතකඬ්ඛානං ආහ “යන්ත සන්තං පදං අභිසමෙච්චා”ති. අයමෙත්ථ අධිජ්ජායො – තං බුද්ධානුබුද්ධෙහි වණ්ණිතං සන්තං නිබ්බානපදං පට්චෙධවසෙන අභිසමෙච්ච විහරිතුකාමෙන යං කරණියන්ති. එත්ථ ව යන්ති ඉමස්ස ගාථාපාදස්ස ආදිතො චුත්තමෙව කරණියන්ති. අධිකාරතො අනුවත්තති තං සන්තං පදං අභිසමෙච්චාති. අයං පන යස්මා සාවසෙසපායො අත්ථො, තස්මා “විහරිතුකාමෙනා”ති චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

අථ වා සන්තං පදං අභිසමෙච්චාති අනුස්සවාදිවසෙන ලොකියපඤ්ඤාය නිබ්බානපදං සන්තන්ති ඤාත්වා තං අධිගන්තුකාමෙන යන්තං කරණියන්ති අධිකාරතො අනුවත්තති, තං කරණියමත්ථකුසලෙනාති එවම්පෙත්ථ අධිජ්ජායො වෙදිතබ්බො. අථ වා “කරණියමත්ථකුසලෙනා”ති චුත්තෙ “කි”න්ති විත්තෙන්තානං ආහ “යන්ත සන්තං පදං අභිසමෙච්චා”ති. තස්සෙවං අධිජ්ජායො වෙදිතබ්බො – ලොකියපඤ්ඤාය සන්තං පදං අභිසමෙච්ච යං කරණියං, තන්ති. යං කාතබ්බං, තං කරණියං, කරණාරහමෙව තන්ති චුත්තං හොති.

කිං පන තන්ති? කිමඤ්ඤං සියා අඤ්ඤත්තං තදධිගමුපායතො. කාමඤ්ඤෙතං කරණාරහත්ථෙතං සික්ඛත්තයදීපකෙන ආදිපදෙනෙව චුත්තං. තථා හි තස්ස අත්ථවණ්ණනායං අවොචුම්භා “අත්ථි කරණියං අත්ථි අකරණියං. තත්ථ සඬ්ඛෙපතො සික්ඛත්තයං කරණිය”න්ති. අතිසඬ්ඛෙපදෙසිතත්තා පන තෙසං භික්ඛුනං කෙහිචි විඤ්ඤාතං, කෙහිචි න විඤ්ඤාතං. තතො යෙහි න විඤ්ඤාතං, තෙසං විඤ්ඤාපනත්ථං යං විසෙසතො ආරඤ්ඤකෙන භික්ඛුනා කාතබ්බං, තං විත්ථාරෙන්තො “සක්කො උජු ව සුහුජු ව, සුවචො වස්ස මුදු අනතිමානී”ති ඉමං තාව උපඨිසිගාථං ආහ.

කිං චුත්තං හොති? සත්තං පදං අභිසමෙච්ච විහරිතුකාමො ලොකියපඤ්ඤාය වා තං අභිසමෙච්ච තදධිගමාය පටිපජ්ජමානො ආරඤ්ඤකො භික්ඛු දුතියවතුත්ථපධානියඤ්ඤාමත්තාගමෙන කායෙ ච ජීවිතෙ ච අනපෙක්ඛො හුත්වා සච්චපට්ඨෙධාය පටිපජ්ජිතුං සක්කො අස්ස, තථා කසිණපරිකම්මවත්තසමාදානාදීසු, අත්තනො පත්තච්චරපටිසඤ්ඤාදීසු ච යාති තාති සබ්බමචාරීතං උච්චාවචාති කිං කරණීයාති, තෙසු අඤ්ඤෙසු ච ඵවරුපෙසු සක්කො අස්ස දක්ඛො අනලසො සමත්ථො. සක්කො හොත්තොපි ච තතියපධානියඤ්ඤාමත්තාගමෙන උජු අස්ස. උජු හොත්තොපි ච සකිං උජුභාවෙන සත්තොසං අනාපජ්ජිත්වා යාවජීවං පුනස්පුනං අසිට්ඨකරණෙන සුට්ඨතරං උජු අස්ස. අසයනාය වා උජු, අමායාවිතාය සුහුජු. කායච්චිච්ඤ්ඤාපහානෙන වා උජු, මනොවඤ්ඤාපහානෙන සුහුජු. අසත්තගුණස්ස වා අනාවිකරණෙන උජු, අසත්තගුණෙන උප්පත්තස්ස ලාභස්ස අනධිවාසනෙන සුහුජු. ඵං ආරම්මණලක්ඛණපනිජ්ඣානෙන පුරිමද්වයතතියසික්ඛාහි පයොගාසයසුද්ධිහි ච උජු ච සුහුජු ච අස්ස.

න කෙවලඤ්ච උජු ච සුහුජු ච, අපිච පන සුඛිඛවො ච අස්ස. යො හි පුග්ගලො “ඉදං න කාතඛි”න්ති චුත්තො “කිං තෙ දිට්ඨං, කිං තෙ සුතං, කො මෙ හුත්වා වදස්සි, කිං උපජ්ඣායො ආචරියො සන්දිට්ඨො සම්භත්තො වා”ති වදති, තුණ්හිභාවෙන වා තං විහෙයෙති, සම්පට්ඨිත්වා වා න තථා කරොති, සො විසෙසාධිගමස්ස දුරෙ හොති. යො පන ඔවදියමානො “සාධු, හත්තෙ, සුට්ඨ චුත්තං, අත්තනො වජ්ජං නාම දුද්දසං හොති, පුනපි මං ඵවරුපං දිස්වා වදෙය්‍යාථ අනුකම්පං උපාදාය, විරස්සං මෙ තුම්භාකං සන්තිකා ඔවාදො ලද්ධො”ති වදති, යථානුසිට්ඨඤ්ච පටිපජ්ජති, සො විසෙසාධිගමස්ස අවිදුරෙ හොති. තස්මා ඵං පරස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා කරොත්තො සුඛිඛවො ච අස්ස.

යථා ච සුචවො, ඵං මුදු අස්ස. මුදුති ගහට්ඨෙහි දුතගමනස්පහිණගමනාදීසු නියුඤ්ජියමානො තත්ථ මුදුභාවං අකත්වා ථද්ධො හුත්වා වත්තපටිපත්තියං සකලබ්බමචරියෙ ච මුදු අස්ස සුපරිකම්මකතසුචණ්ණං විය තත්ථ තත්ථ විනියොගක්ඛමො. අථ වා මුදුති අභාකුට්ඨො උත්තානමුඛො සුඛසම්භාසො පටිසන්ථාරචුත්ති සුතිත්ථං විය සුඛාවගාහො අස්ස. න කෙවලඤ්ච මුදු, අපිච පන අනතිමානී අස්ස, ජාතිගොත්තාදීහි අතිමානවත්ථුහි පරෙ නාතිමඤ්ඤෙය්‍ය, සාරිපුත්තත්ථෙරො විය චණ්ඩාලකුමාරකසමෙන චෙතසා විහරෙය්‍යාති.

144. ඵං භගවා සත්තං පදං අභිසමෙච්ච විහරිතුකාමස්ස තදධිගමාය වා පටිපජ්ජමානස්ස විසෙසනො ආරඤ්ඤකස්ස භික්ඛුනො ඵකච්චං කරණීයං වත්වා පුන තතුත්තරිපි වත්තුකාමො “සන්තුස්සකො වා”ති දුතියං ගාථමාහ.

තත්ථ “සන්තුට්ඨී ව කතඤ්ඤතා”ති එත්ථ චුත්තජ්ජහෙදෙන ද්වාදසවිධෙන සන්තොසෙන සන්තුස්සතීති සන්තුස්සකො. අථ වා තුස්සතීති තුස්සකො, සකෙන තුස්සකො, සන්තෙන තුස්සකො, සමෙන තුස්සකොති සන්තුස්සකො. තත්ථ සකං නාම “පිණ්ඩයාලොපභොජනං නිස්සායා”ති (මහාව. 73) එවං උපසම්පදමාළකෙ උද්දිට්ඨං අත්තනා ව සම්පට්ඨිණිං චතුපච්චයජාතං. තෙන සුන්දරෙන වා අසුන්දරෙන වා සක්කච්චං වා අසක්කච්චං වා දින්නෙන පටිග්ගභණ්ඩකාලෙ පරිභොගකාලෙ ච විකාරමදස්සෙත්වා යාපෙන්නො “සකෙන තුස්සකො”ති වුවිච්ඡි. සන්තං නාම යං ලද්ධං හොති අත්තනො විජ්ජමානං, තෙන සන්තෙනෙව තුස්සන්තො තතො පරං න පත්ථෙන්නො අත්තිවිජනං පජහන්තො “සන්තෙන තුස්සකො”ති වුවිච්ඡි. සමං නාම ඉට්ඨානිට්ඨෙසු අනුනයපටිසජ්ජහානං. තෙන සමෙන සබ්බාරම්මණෙසු තුස්සන්තො “සමෙන තුස්සකො”ති වුවිච්ඡි.

සුඛෙන හරියතීති සුභරො, සුපොසොති චුත්තං හොති. යො හි භික්ඛු සාලිමංසොදනාදීනං පත්තෙ පුරත්තවා දින්නෙපි දුම්මුබ්බාවං අනත්තමනභාවමෙව ච දස්සෙති, තෙසං වා සම්මුඛාව තං පිණ්ඩපාතං “කිං තුම්හෙහි දින්න”න්ති අපසාදෙන්තො සාමණෙරගහට්ඨාදීනං දෙති, එස දුබ්භරො. එතං දිස්වා මනුස්සා දුරතොව පරිවජ්ජෙත්ති “දුබ්භරො භික්ඛු න සක්කා පොසිතු”න්ති. යො පන යංකිඤ්චි ලුඛං වා පණිතං වා අජ්ජං වා බහුං වා ලහිත්වා අත්තමනො විජ්ජසන්නමුඛො හුත්වා යාපෙති, එස සුභරො. එතං දිස්වා මනුස්සා අතිවිය විස්සත්ථා හොන්ති – “අම්භාකං භදන්තො සුභරො ථොකථොකෙනපි තුස්සති, මයමෙව නං පොසෙස්සාමා”ති පටිඤ්ඤං කත්වා පොසෙත්ති. එවරූපො ඉධ සුභරොති අධිජ්ජෙතො.

අජ්ජං කිච්චමස්සාති අජ්ජකිච්චො, න කම්මාරාමනාභස්සාරාමනාසඬගණිකාරාමනාදිඅනෙකකිච්චබ්‍යාවටො. අථ වා සකලවිහාරෙ නවකම්මසඬසභොගසාමණෙරආරාමිකවොසාසනාදිකිච්චවිරහිතො, අත්තනො කෙසනබ්විජෙදනපත්තවීරපරිකම්මාදිං කත්වා සමණධම්මකිච්චපරො හොතීති චුත්තං හොති.

සල්ලහුකා චුත්ති අස්සාති සල්ලහුකචුත්ති. යථා එකච්චො බහුභණ්ඩො භික්ඛු දිසාපක්කමනකාලෙ බහුං පත්තවීරපච්චත්ථරණතෙලගුළාදිං මහාජනෙන සීසභාරකට්ඨාරාදීහි උච්චාරාපෙත්වා පක්කමති, එවං අහුත්වා යො අජ්ජපරික්ඛාරො හොති, පත්තවීරාදිඅට්ඨසමණපරික්ඛාරමත්තමෙව පරිහරති, දිසාපක්කමනකාලෙ පක්ඛී සකුණො විය සමාදායෙව පක්කමති, එවරූපො ඉධ සල්ලහුකචුත්තීති අධිජ්ජෙතො. සත්තානි ඉන්ද්‍රියානි අස්සාති සත්තින්ද්‍රියො, ඉට්ඨාරම්මණාදිසු රාගාදිවසෙන අනුද්ධන්තින්ද්‍රියොති චුත්තං හොති. නිපකොති විඤ්ඤා විභාවී පඤ්ඤවා, සීලානුරක්ඛණපඤ්ඤාය

වීචාරාදිවිචාරණපඤ්ඤාය ආවාසාදිසත්තසප්පායපරිජානනපඤ්ඤාය ච සමන්තාගතොති අධිප්පායො.

න පගබ්භොති අප්පගබ්භො, අට්ඨට්ඨානෙන කායපාගබ්භියෙන, චතුට්ඨානෙන වච්ඡාගබ්භියෙන, අනෙකට්ඨානෙන මනොපාගබ්භියෙන ච විරහිතොති අත්ථො.

අට්ඨට්ඨානං කායපාගබ්භියං (මහානි. 87) නාම සඤ්ඤාගණපුග්ගලභොජනසාලාජන්තාසරත්භානතිත්ථහික්ඛාචාරමග්ගඅන්තරසරපචෙසනෙසු කායෙන අප්පතිරුපකරණං. සෙය්‍යාථිදං - ඉධෙකච්චො සඤ්ඤාමජ්ඣෙ පල්ලත්ථිකාය චා නිසීදති, පාදෙ පාදමොදහිත්ථා චාති එවමාදි, තථා ගණමජ්ඣෙ, ගණමජ්ඣෙති චතුපරිසසන්තිපාතෙ, තථා වුඨ්ඨිතරෙ පුග්ගලෙ. භොජනසාලායං පන වුඨ්ඨානං ආසනං න දෙති, නවානං ආසනං පට්ඨාහති, තථා ජන්තාසරෙ. වුඨ්ඨෙ චෙත්ථ අනාපුච්ඡා අග්ගිජාලනාදීති කරොති. න්භානතිත්ථෙ ච යදිදං “දහරො වුඨ්ඨෙසාති පමාණං අකත්ථා ආගතපටිපාටියා න්භායිතබ්බ”න්ති වුත්තං, තම්පි අනාදියන්තො පච්ඡා ආගන්ත්ථා උදකං ඔතරිත්ථා වුඨ්ඨෙ ච නචෙ ච බාධෙති. හික්ඛාචාරමග්ගෙ පන අග්ගාසනඅග්ගොදකඅග්ගපිණ්ඩත්ථං වුඨ්ඨානං පුරතො පුරතො යාති බාහාය බාහං පහරන්තො, අන්තරසරප්පචෙසනෙ වුඨ්ඨානං පයමතරං පවිසති, දහරෙහි කායකීළනං කරොතීති එවමාදි.

චතුට්ඨානං වච්ඡාගබ්භියං නාම සඤ්ඤාගණපුග්ගලඅන්තරසරෙසු අප්පතිරුපවාචාතිච්ඡාරණං. සෙය්‍යාථිදං - ඉධෙකච්චො සඤ්ඤාමජ්ඣෙ අනාපුච්ඡා ධම්මං භාසති, තථා පුබ්බෙ වුත්තප්පකාරෙ ගණෙ වුඨ්ඨිතරෙ පුග්ගලෙ ච. තත්ථ මනුස්සෙහි පඤ්ඤං පුට්ඨො වුඨ්ඨිතරං අනාපුච්ඡා විස්සජ්ජෙති. අන්තරසරෙ පන “ඉත්ථන්තාමෙ කිං අත්ථි, කිං යාගු උදාහු බාදනීයං භොජනීයං, කිං මෙ දස්සසි, කිමජ්ජ බාදිස්සාමි, කිං භුඤ්ජිස්සාමි, කිං පිට්ඨිස්සාමි”ති එදමාදිං භාසති.

අනෙකට්ඨානං මනොපාගබ්භියං නාම තෙසු තෙසු යානෙසු කායවාචාහි අජ්ඣාචාරං අනාපජ්ජිත්ථාපි මනසා එව කාමචිතක්කාදිනානප්පකාරඅප්පතිරුපචිතක්කනං.

කුලෙස්වනනුගිද්ධොති යාති කුලානි උපසඤ්ඤාමති, තෙසු පච්චයතණ්භාය චා අනනුලොමියගිහිසංසග්ගවසෙන චා අනනුගිද්ධො, න සහසොකී, න සහනන්දී, න සුඛිතෙසු සුඛිතො, න දුක්ඛිතෙසු දුක්ඛිතො, න උප්පන්තෙසු කිච්චකරණියෙසු අත්තනා චා යොගමාපජ්ජිතාති වුත්තං භොති. ඉමිස්සා ච ගාථාය යං “සුවචො වස්සා”ති එත්ථ වුත්තං “අස්සා”ති වචනං, තං සබ්බපදෙහි සද්ධිං “සන්තුස්සකො ච අස්ස, සුභරො ච අස්සා”ති එවං යොජෙතබ්බං.

145. එවං භගවා සන්තං පදං අභිසමෙව්ව විහරිතුකාමස්ස තදධිගමාය වා පටිපජ්ජිතුකාමස්ස විසෙසතො ආරඤ්ඤකස්ස භික්ඛුනො තතුත්තරිපි කරණීයං ආවික්ඛිත්වා ඉදානි අකරණීයමිපි ආවික්ඛිතුකාමො “න ච බුද්දමාවරෙ කිඤ්චි, යෙන විඤ්ඤු පරෙ උපවදෙය්‍යු”න්ති ඉමං උපඩ්ඨගාමාහ. තස්සත්ථො – එවමිමං කරණීයං කරොන්තො යං තං කායවච්ඡිමනොදුච්චරිතං බුද්දං ලාමකන්ති වුච්චති, තං න ච බුද්දං සමාවරෙ. අසමාවරන්තො ච න කෙවලං ඔළාරිකං, කිං පන කිඤ්චි න සමාවරෙ, අප්පමත්තකං අණුමත්තමිපි න සමාවරෙති වුත්තං හොති.

තතො තස්ස සමාවාරෙ සන්දිට්ඨිකමෙවාදීනවං දස්සෙති “යෙන විඤ්ඤු පරෙ උපවදෙය්‍යු”න්ති. එත්ථ ච යස්මා අවිඤ්ඤු පරෙ අප්පමාණං. තෙ හි අනවජ්ජං වා සාවජ්ජං කරොන්ති, අප්පසාවජ්ජං වා මහාසාවජ්ජං. විඤ්ඤු එව පන පමාණං. තෙ හි අනුච්චිව පරියොගාහෙත්වා අවණ්ණාරහස්ස අවණ්ණං භාසන්ති, වණ්ණාරහස්ස ච වණ්ණං භාසන්ති, තස්මා “විඤ්ඤු පරෙ”ති වුත්තං.

එවං භගවා ඉමාහි අඩ්ඨතෙය්‍යාහි ගාථාහි සන්තං පදං අභිසමෙව්ව විහරිතුකාමස්ස, තදධිගමාය වා පටිපජ්ජිතුකාමස්ස විසෙසතො ආරඤ්ඤකස්ස ආරඤ්ඤකසීසෙන ච සබ්බෙසමිපි කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා විහරිතුකාමානං කරණීයාකරණීයහෙදං කම්මට්ඨානුපචාරං වත්වා ඉදානි තෙසං භික්ඛුනං තස්ස දෙවතාභයස්ස පටිසාතාය පරිත්තත්ථං විපස්සනාපාදකජ්ඣානවසෙන කම්මට්ඨානත්ථඤ්ච “සුඛිනො ච ඛෙමිනො හොන්තු”තිආදීනා නයෙන මෙත්තකථං කට්ඨමාරද්ධො.

තත්ථ සුඛිනොති සුඛසමඤ්චිගිනො. ඛෙමිනොති ඛෙමවන්තො, අභයා නිරූපද්දවාති වුත්තං හොති. සබ්බෙති අනවසෙසා. සත්තාති පාණිනො. සුඛිතත්තාති සුඛිතචිත්තා. එත්ථ ච කායිකෙන සුඛෙන සුඛිනො, මානසෙන සුඛිතත්තා, තදුභයෙනාපි සබ්බහස්සපද්දවච්චිගමෙන වා ඛෙමිනොති වෙදිතබ්බා. කස්මා පන එවං වුත්තං? මෙත්තාභාවනාකාරදස්සනත්ථං. එවඤ්චි මෙත්තා භාවෙතබ්බා “සබ්බෙ සත්තා සුඛිනො හොන්තු”ති වා, “ඛෙමිනො හොන්තු”ති වා, “සුඛිතත්තා හොන්තු”ති වා.

146. එවං යාව උපචාරතො අප්පනාකොට්ඨි, තාව සඤ්චෙපෙන මෙත්තාභාවනං දස්සෙත්වා ඉදානි විත්ථාරතොපි තං දස්සෙතුං “යෙ කෙව්”ති ගාථාද්වයමාහ. අථ වා යස්මා පුටුත්තාරම්මණෙ පරිචිතං චිත්තං න ආදිකෙනෙව එකත්තෙ සණ්ඨාති, ආරම්මණප්පහෙදං පන අනුගන්ත්වා කමෙන සණ්ඨාති, තස්මා තස්ස තසථාවරාදිදුකතිකප්පහෙදෙ ආරම්මණෙ අනුගන්ත්වා අනුගන්ත්වා සණ්ඨානත්ථමිපි “යෙ කෙව්”ති ගාථාද්වයමාහ. අථ වා යස්මා යස්ස යං ආරම්මණං විභූතං හොති, තස්ස තත්ථ චිත්තං සුඛං තිට්ඨති. තස්මා තෙසං භික්ඛුනං යස්ස යං විභූතං ආරම්මණං, තස්ස තත්ථ

චිත්තං සංශ්ඨාපෙතුකාමො තසථාවරාදිදුකත්තිකආරම්මණප්පහෙදදීපකං
“යෙ කෙව්”ති ඉමං ගාථාද්වයමාහ.

එත්ථ හි තසථාවරදුකං දිට්ඨාදිට්ඨදුකං දුරසන්තිකදුකං
භූතසම්භවෙසිදුකත්ති චත්තාරි දුකානි, දීඝාදීහි ච ඡහි පදෙහි මජ්ඣිමපදස්ස
තිස්ස, අණුකපදස්ස ච ද්විස්ස තිකෙස්ස අත්ථසම්භවතො දීඝරස්සමජ්ඣිමත්තිකං
මහන්තාණුකමජ්ඣිමත්තිකං පුලාණුකමජ්ඣිමත්තිකත්ති තයො තිකෙ
දීපෙති. තත්ථ යෙ කෙව්ති අනවසෙසවචනං. පාණා එව භූතා පාණභූතා. අථ
වා පාණන්තිති පාණා. එතෙන අස්සාසපස්සාසපට්ඨද්ධෙ
පඤ්චවොකාරසත්තෙ ගණ්හාති. භවන්තිති භූතා. එතෙන
එකවොකාරචතුරවොකාරසත්තෙ ගණ්හාති. අත්ථිති සන්ති, සංවිජ්ජන්ති.

එවං “යෙ කෙව් පාණභූතත්ථි”ති ඉමිනා වචනෙන දුකත්තිකෙහි
සඬගහෙතබ්බෙ සබ්බෙ සත්තෙ එකජ්ඣං දස්සෙත්වා ඉදානි සබ්බෙපි තෙ
තසා වා ථාවරා වා අනවසෙසාති ඉමිනා දුකෙන සඬගහෙත්වා දස්සෙති.

තත්ථ තසන්තිති තසා, සතණ්හානං සහයානඤ්චෙනං අධිවචනං.
තිට්ඨන්තිති ථාවරා, පභීනතණ්හාහයානං අරහතං එතං අධිවචනං. නත්ථි
තෙසං අවසෙසන්ති අනවසෙසා, සබ්බෙපිති චුත්තං හොති. යඤ්ච
දුතියගාථාය අන්තෙ චුත්තං, තං සබ්බදුකතිකෙහි සම්බන්ධිතබ්බං – යෙ
කෙව් පාණභූතත්ථි තසා වා ථාවරා වා අනවසෙසා, ඉමෙපි සබ්බෙ සත්තා
භවන්තු සුඛිතත්තා. එවං යාව භූතා වා සම්භවෙසී වා ඉමෙපි සබ්බෙ සත්තා
භවන්තු සුඛිතත්තාති.

ඉදානි දීඝරස්සමජ්ඣිමාදිතිකත්තයදීපකෙස්ස දීඝා වානිආදීස්ස ඡස්ස පදෙස්ස
දීඝාති දීඝත්තභාවා නාගමච්ඡගොධාදයො. අනෙකඛ්‍යාමසතප්පමාණාපි හි
මහාසමුද්දෙ නාගානං අත්තභාවා අනෙකයොජනප්පමාණාපි
මච්ඡගොධාදීනං අත්තභාවා හොන්ති. මහන්තාති මහන්තත්තභාවා ජලෙ
මච්ඡකච්ඡපාදයො, ථලෙ හත්ථිනාගාදයො, අමනුස්සෙස්ස දානවාදයො. ආහ
ව – “රාහුග්ගං අත්තභාවීන”න්ති (අ. නි. 4.15). තස්ස හි අත්තභාවො
උබ්බෙධෙන චත්තාරි යොජනසහස්සානි අට්ඨ ව යොජනසතානි, බාහු
ද්වාදසයොජනසතපරිමාණා, පඤ්ඤාසයොජනං හමුකන්තරං, තථා
අඬගුලන්තරිකා, හත්ථතලානි ද්වෙ යොජනසතානීති. මජ්ඣිමාති
අස්සගොණමහිංසස්සකරාදීනං අත්තභාවා. රස්සකාති තාස්ස තාස්ස ජාතීස්ස
වාමනාදයො දීඝමජ්ඣිමෙහි ඔමකප්පමාණා සත්තා. අණුකාති මංසවක්ඛුස්ස
අගොවරා, දිබ්බවක්ඛුච්ඡයා උදකාදීස්ස නිබ්බත්තා සුබ්බමත්තභාවා සත්තා,
උභකාදයො වා. අපිච යෙ තාස්ස තාස්ස ජාතීස්ස මහන්තමජ්ඣිමෙහි
පුලමජ්ඣිමෙහි ව ඔමකප්පමාණා සත්තා, තෙ අණුකාති වෙදිතබ්බා. පුලාති
පරිමණ්ඩලත්තභාවා මච්ඡකුම්මසිප්පිකසම්බුකාදයො සත්තා.

147. එවං තීහි තිකෙහි අනවසෙසතො සත්තෙ දස්සෙත්වා ඉදානි “දිට්ඨා වා යෙව අදිට්ඨා”තිආදීහි තීහි දුකෙහිපි තෙ සඨගහෙත්වා දස්සෙති.

තත්ථ දිට්ඨාති යෙ අත්තනො චක්ඛුස්ස ආපාටමාගතවසෙන දිට්ඨපුබ්බො. අදිට්ඨාති යෙ පරසමුද්දපරසෙලපරවක්කවාළාදීසු යිතා. “යෙව දුරෙ වසන්ති අවිදුරෙ”ති ඉමිනා පන දුකෙන අත්තනො අත්තභාවස්ස දුරෙ ව අවිදුරෙ ව වසන්තෙ සත්තෙ දස්සෙති. තෙ උපාදායුපාදාවසෙන වෙදිතබ්බො. අත්තනො හි කායෙ වසන්තා සත්තා අවිදුරෙ, බහිකායෙ වසන්තා දුරෙ. තථා අන්තොඋපවාසෙ වසන්තා අවිදුරෙ, බහිඋපවාසෙ වසන්තා දුරෙ. අත්තනො විහාරෙ ගාමෙ ජනපදෙ දීපෙ චක්කවාලෙ වසන්තා අවිදුරෙ, පරචක්කවාලෙ වසන්තා දුරෙ වසන්තිති වුව්චන්ති.

භූතාති ජාතා, අභිනිබ්බන්තා. යෙ භූතා එව, න පුන හවිස්සන්තිති සඨංගං ගච්ඡන්ති, තෙසං බිණ්ණාසවානමෙතං අධිවචනං. සම්භවමෙසන්තිති සම්භවෙසී. අප්පභීනහවසංයොජනන්තා ආයතිමිපි සම්භවං එසන්තානං සෙක්ඛපුපුප්පනානමෙතං අධිවචනං. අථ වා චතුසු යොනීසු අණ්ඩප්පලාබ්භා සත්තා යාව අණ්ඩකොසං චත්ථිකොසඤ්ච න හින්දන්ති, තාව සම්භවෙසී නාම. අණ්ඩකොසං චත්ථිකොසඤ්ච හින්දිත්වා බහි නික්ඛන්තා භූතා නාම. සංසෙදජා ඔපපාතිකා ව පට්ඨවිත්තක්ඛණ්ණෙ සම්භවෙසී නාම. දුතියවිත්තක්ඛණ්ණො පභුති භූතා නාම. යෙන වා ඉරියාපට්ඨන ජායන්ති, යාව තතො අඤ්ඤං න පාපුණන්ති, තාව සම්භවෙසී නාම. තතො පරං භූතාති.

148. එවං හගවා “සුබ්බො වා”තිආදීහි අඨ්ඨකෙය්‍යාහි ගාථාහි නානාප්පකාරතො තෙසං භික්ඛූනං හිතසුඛාගමපත්ථනාවසෙන සත්තෙසු මෙත්තාභාවනං දස්සෙත්වා ඉදානි අහිතදුක්ඛානාගමපත්ථනාවසෙනාපි තං දස්සෙත්තො ආහ “න පරො පරං නිකුබ්බෙථා”ති. එස පොරාණපාඨො, ඉදානි පන “පරං හි”තිපි පටන්ති, අයං න සොහතො.

තත්ථ පරොති පරජනො. පරන්ති පරජනං. න නිකුබ්බෙථාති න වඤ්චෙය්‍ය. නාතිමඤ්ඤෙථාති න අතික්කමිත්වා මඤ්ඤෙය්‍ය. කත්ථවීති කත්ථවි ඔකාසෙ, ගාමෙ වා නිගමෙ වා බෙත්තෙ වා ඤාතිමජ්ඣෙ වා පුගමජ්ඣෙ වාතිආදි. නන්ති එතං. කඤ්චීති යං කඤ්චි බත්තියං වා බ්‍රාහ්මණං වා ගහට්ඨං වා පබ්බජිතං වා සුගතං වා දුග්ගතං වාතිආදි. බ්‍යාරොසනා පටිසසඤ්ඤාති කායවච්චිකාරෙහි බ්‍යාරොසනාය ව, මනොවිකාරෙන පටිසසඤ්ඤාය ව. “බ්‍යාරොසනාය පටිසසඤ්ඤායා”ති හි වත්තබ්බෙ “බ්‍යාරොසනා පටිසසඤ්ඤා”ති වුව්චති යථා “සම්ම දඤ්ඤාය විමුත්තා”ති වත්තබ්බෙ “සම්ම දඤ්ඤා විමුත්තා”ති, යථා ව “අනුපුබ්බසික්ඛාය අනුපුබ්බකිරියාය අනුපුබ්බපටිපදායා”ති වත්තබ්බෙ “අනුපුබ්බසික්ඛා අනුපුබ්බකිරියා අනුපුබ්බපටිපදා”ති (අ. නි. 8.19; උදා. 45; වුළුව. 385).

නාඤ්ඤමඤ්ඤස්ස දුක්ඛමිච්ඡෙය්‍යානි අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස දුක්ඛං න ඉච්ඡෙය්‍යා. කිං වුත්තං හොති? න කෙවලං “සුඛිනො වා ඛෙමිනො වා හොන්තු” තිආදි මනසිකාරවසෙනෙව මෙත්තං භාවෙය්‍යා. කිං පන “අහො වත යො කොච්ඡරපුග්ගලො යං කඤ්චි පරපුග්ගලං වඤ්චනාදීහි නිකතීහි න නිකුඛිබ්බෙථ, ජාතිආදීහි ච නවහි මානවත්ථුහි කත්ථච්චි පදෙසෙ යං කඤ්චි පරපුග්ගලං නාතිමඤ්ඤෙය්‍යා, අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ච ඛ්‍යාරොසනාය වා පටිසසඤ්ඤාය වා දුක්ඛං න ඉච්ඡෙය්‍යා” ති ඵ්වම්පි මනසි කරොන්තො භාවෙය්‍යාති.

149. ඵ්වං අහිතදුක්ඛානාගමපත්ථනාවසෙන අත්ථනො මෙත්තාභාවනං දස්සෙත්වා ඉදානි තමෙව උපමාය දස්සෙත්තො ආහ “මාතා යථා නියං පුත්ත”න්ති.

තස්සත්ථො – යථා මාතා නියං පුත්තං අත්තනි ජාතං ඔරසං පුත්තං, තඤ්ච ඵකපුත්තමෙව ආයුසා අනුරක්ඛෙ, තස්ස දුක්ඛාගමපට්ඨාහනත්ථං අත්තනො ආයුම්පි වජ්ඣ්වා තං අනුරක්ඛෙ, ඵ්වම්පි සබ්බභූතෙසු ඉදං මෙත්තමානසං භාවයෙ, පුනස්පුනං ජනයෙ වඬ්ඨයෙ, තඤ්ච අපරිමාණසත්තාරම්මණවසෙන ඵකස්මිං වා සත්තෙ අනවසෙසඵරණවසෙන අපරිමාණං භාවයෙති.

150. ඵ්වං සබ්බාකාරෙන මෙත්තාභාවනං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්සෙව වඬ්ඨනං දස්සෙත්තො ආහ “මෙත්තඤ්ච සබ්බලොකස්මි”ති.

තත්ථ මිජ්ජති තායති වාති මිත්තො, හිතජ්ඣාසයතාය සිනිස්හති, අහිතාගමනො රක්ඛති වාති අත්ථො. මිත්තස්ස භාවො මෙත්තං. සබ්බස්මිත්ති අනවසෙසෙ. ලොකස්මිත්ති සත්තලොකෙ. මනසි භවන්ති මානසං. තඤ්හි විත්තසම්පයුත්තත්තා ඵ්වං වුත්තං. භාවයෙති වඬ්ඨයෙ. නාස්ස පරිමාණන්ති අපරිමාණං, අප්පමාණසත්තාරම්මණතාය ඵ්වං වුත්තං. උද්ධන්ති උපරි. තෙන අරූපභවං ගණ්හාති. අධොති හෙට්ඨා. තෙන කාමභවං ගණ්හාති. තිරියන්ති වෙමජ්ඣං. තෙන රූපභවං ගණ්හාති. අසම්බාධන්ති සම්බාධවිරහිතං, හින්තසිමන්ති වුත්තං හොති. සීමා නාම පච්චත්ථිකො වුච්චති, තස්මිම්පි පවත්තන්ති අත්ථො. අවෙරන්ති වෙරවිරහිතං, අන්තරන්තරාපි වෙරවෙතනාපාතුභාවවිරහිතන්ති වුත්තං හොති. අසපත්තන්ති විගතපච්චත්ථිකං. මෙත්තාවිහාරී හි පුග්ගලො මනුස්සානං පියො හොති, අමනුස්සානං පියො හොති, නාස්ස කොච්ඡරපච්චත්ථිකො හොති, තෙනස්ස තං මානසං විගතපච්චත්ථිකත්තා “අසපත්ත”න්ති වුච්චති. පරියායවචනඤ්හි ඵ්වං, යදිදං පච්චත්ථිකො සපත්තොති. අයං අනුපදනො අත්ථවණ්ණනා.

අයං පනෙත්ථ අධිජ්ජෙතත්ථවණ්ණනා – යදෙතං “ඵ්වම්පි සබ්බභූතෙසු මානසං භාවයෙ අපරිමාණ”න්ති වුත්තං. තඤ්චෙතං අපරිමාණං මෙත්තං

මානසං සබ්බලොකස්මිං භාවයෙ වච්ඡයෙ, වුච්ඡිං, විරුල්හිං, වෙපුල්ලං ගමයෙ. කථං? උද්ධං අධො ච තිරියඤ්ච, උද්ධං යාව භවග්ගා, අධො යාව අවිචිතො, තිරියං යාව අවසෙසදිසා. උද්ධං වා ආරුප්පං, අධො කාමධාතුං, තිරියං රූපධාතුං අනවසෙසං ඵරන්තො. ඵං භාවෙන්තොපි ච තං යථා අසම්බාධං, අවෙරං, අසපත්තඤ්ච, හොති තථා සම්බාධවෙරසපත්තාභාවං කරොන්තො භාවයෙ. යං වා තං භාවනාසම්පදං පත්තං සබ්බත්ථ ඕකාසලාභවසෙන අසම්බාධං. අත්තනො පරෙසු ආසාතපට්ඨිනායෙන අවෙරං, අත්තනි ච පරෙසං ආසාතපට්ඨිනායෙන අසපත්තං හොති, තං අසම්බාධං අවෙරං අසපත්තං අපරිමාණං මෙත්තං මානසං උද්ධං අධො තිරියඤ්චාති තිවිධපරිච්ඡේදෙ සබ්බලොකස්මිං භාවයෙ වච්ඡයෙති.

151. ඵං මෙත්තාභාවනාය වච්ඡනං දස්සෙත්වා ඉදානි තං භාවනමනුයුත්තස්ස විහරතො ඉරියාපථනියමාභාවං දස්සෙත්තො ආහ “තිට්ඨං වරං...පෙ.... අධිට්ඨෙය්‍යා”ති.

තස්සත්ථො – ඵං මෙත්තං මෙත්තං මානසං භාවෙන්තො සො “නිසීදති පල්ලඬ්ඤං ආභුජිත්වා, උජුං කායං පණ්ඩායා”තිආදීසු (දී. නි. 2.374; ම. නි. 1.107; විහ. 508) විය ඉරියාපථනියමං අකත්වා යථාසුඛං අඤ්ඤතරඤ්ඤතරඉරියාපථබාධනවිනොදනං කරොන්තො තිට්ඨං වා වරං වා නිසිත්තො වා සයානො වා යාවතා විගතමිද්ධො අස්ස, අථ එතං මෙත්තාක්ඛානස්සතිං අධිට්ඨෙය්‍යා.

අථ වා ඵං මෙත්තාභාවනාය වච්ඡනං දස්සෙත්වා ඉදානි වසීභාවං දස්සෙත්තො ආහ “තිට්ඨං වරං”ති. වසිජ්ජත්තො හි තිට්ඨං වා වරං වා නිසිත්තො වා සයානො වා යාවතා ඉරියාපථෙන එතං මෙත්තාක්ඛානස්සතිං අධිට්ඨාතුකාමො හොති. අථ වා තිට්ඨං වා වරං වාති න තස්ස යානාදීනි අන්තරායකරානි හොන්ති, අපිච ඛො සො යාවතා එතං මෙත්තාක්ඛානස්සතිං අධිට්ඨාතුකාමො හොති, තාවතා විතමිද්ධො හුත්වා අධිට්ඨාති, නත්ථි තස්ස තත්ථ දන්ධායිතත්තං. තෙනාහ “තිට්ඨං වරං නිසිත්තො ච සයානො, යාවතාස්ස විතමිද්ධො. එතං සතිං අධිට්ඨෙය්‍යා”ති.

තස්සායමධිජ්ජායො – යං තං “මෙත්තඤ්ච සබ්බලොකස්මි, මානසං භාවයෙ”ති වුත්තං, තං තථා භාවයෙ, යථා යානාදීසු යාවතා ඉරියාපථෙන, යානාදීනි වා අනාදිසිත්වා යාවතා එතං මෙත්තාක්ඛානස්සතිං අධිට්ඨාතුකාමො අස්ස, තාවතා විතමිද්ධො හුත්වා එතං සතිං අධිට්ඨෙය්‍යාති.

ඵං මෙත්තාභාවනාය වසීභාවං දස්සෙත්තො “එතං සතිං අධිට්ඨෙය්‍යා”ති තස්මිං මෙත්තාවිහාරෙ නියොජෙත්වා ඉදානි තං විහාරං ථුනන්තො ආහ “බුභ්මමෙතං විහාරමිධමාහු”ති.

තස්සත්ථො – ය්වායං “සුඛිනොව ඛෙමිනො හොන්තු”ති ආදිං කත්වා යාව “එතං සතිං අධිට්ඨෙය්‍යා”ති සංවණ්ණිතො මෙත්තාවිහාරො, එතං චතුසු දිඛිබ්බුන්තො අරියඉරියාපථවිහාරෙසු නිද්දොසත්තා අත්තනොපි පරෙසම්පි අත්ථකරත්තා ච ඉධ අරියස්ස ධම්මවිනයෙ බුන්තවිහාරමාහු, සෙට්ඨවිහාරමාහුති. යතො සත්තං සම්මං අබ්බොකිණ්ණං තිට්ඨං චරං නිසින්තො වා සයානො වා යාවතාස්ස විතම්ද්ධො, එතං සතිං අධිට්ඨෙය්‍යාති.

152. එවං භගවා තෙසං භික්ඛූනං නානස්පකාරතො මෙත්තාභාවනං දස්සෙත්වා ඉදානි යස්මා මෙත්තා සත්තාරම්මණත්තා අත්තදිට්ඨියා ආසන්නා හොති තස්මා දිට්ඨිගහණනිසෙධනමුඛෙන තෙසං භික්ඛූනං තදෙව මෙත්තාක්ඛානං පාදකං කත්වා අරියභූමිප්පත්තිං දස්සෙත්තො ආහ “දිට්ඨිඤ්ච අනුපග්ගම්මා”ති. ඉමාය ගාථාය දෙසනං සමාපෙසි.

තස්සත්ථො – ය්වායං “බුන්තමෙතං විහාරම්ධමාහු”ති සංවණ්ණිතො මෙත්තාක්ඛානවිහාරො, තතො වුට්ඨාය යෙ තත්ථ විතක්කවිචාරාදයො ධම්මා, තෙ, තෙසඤ්ච වත්ථාදිඅනුසාරෙන රූපධම්මෙ පරිග්ගහෙත්වා ඉමිනා නාමරූපපරිච්ඡෙදෙන “සුද්ධසංඛාරපුඤ්ඤොයං, න ඉධ සත්තූපලබ්භති”ති (සං. නි. 1.171) එවං දිට්ඨිඤ්ච අනුපග්ගම්ම අනුපුබ්බෙන ලොකුත්තරසීලෙන සීලවා හුත්වා ලොකුත්තරසීලසම්පයුත්තෙනෙව සොතාපත්තිමග්ගසම්මාදිට්ඨිසංඛාරානෙන දස්සනෙන සම්පන්නො. තතො පරං යොපායං වත්ථුකාමෙසු ගෙධො කිලෙසකාමො අප්පභීනො හොති, තම්පි සකදාගාමිඅනාගාමිමග්ගෙහි තනුභාවෙන අනවසෙසප්පභානෙන ච කාමෙසු ගෙධං විනයො විනයින්වා වූපසමෙත්වා න භී ජාතු ගබ්භසෙය්‍ය පුන රෙති එකංසෙනෙව පුන ගබ්භසෙය්‍යං න එති, සුද්ධාවාසෙසු නිබ්බත්තිත්වා තත්ථෙව අරහත්තං පාපුණ්ත්වා පරිනිබ්බාතිති.

එවං භගවා දෙසනං සමාපෙත්වා තෙ භික්ඛූ ආහ – “ගච්ඡථ, භික්ඛවෙ, තස්මිංයෙව ව්‍යාසණ්ඛෙ විහරථ. ඉමඤ්ච සුත්තං මාසස්ස අට්ඨසු ධම්මස්සවනදිවසෙසු ගණ්ඨිං ආකොටෙත්වා උස්සාරෙථ, ධම්මකථං කරොථ, සාකච්ඡථ, අනුමොදථ, ඉදමෙව කම්මට්ඨානං ආසෙවථ, භාවෙථ, බහුලිකරොථ. තෙපි වො අමනුස්සා තං හෙරවාරම්මණං න දස්සෙස්සන්ති, අඤ්ඤදත්ථු අත්ථකාමා භිතකාමා භවිස්සන්ති”ති. තෙ “සාධු”ති භගවතො පටිස්සුණිත්වා උට්ඨායාසනා භගවත්තං අභිවාදෙත්වා, පදක්ඛිණං කත්වා, තත්ථ ගන්ත්වා, තථා අකංසු. දෙවතායො ච “භදත්තා අම්භාකං අත්ථකාමා භිතකාමා”ති පීතිසොමනස්සජාතා හුත්වා සයමෙව සෙනාසනං සම්මප්පන්ති, උණ්හොදකං පටියාදෙත්ති, පිට්ඨිපරිකම්මපාදපරිකම්මං කරොන්ති, ආරක්ඛං සංවිදහන්ති. තෙ භික්ඛූ තථෙව මෙත්තං භාවෙත්වා තමෙව ච පාදකං කත්වා විපස්සනං ආරභින්වා සබ්බෙව තස්මිංයෙව

අන්තොතෙමාසෙ අග්ගඵලං අරහත්තං පාපුණිත්වා මහාපචාරණාය විසුද්ධිපචාරණං පචාරෙසුන්ති.

එවඤ්ඤි අත්ථකුසලෙන තථාගතෙන,
ධම්මිස්සරෙන කමිතං කරණියමත්ථං;
කත්වානුභූයා පරමං භදයස්ස සන්තිං,
සන්තං පදං අභිසමෙන්නි සමත්තපඤ්ඤා.

තස්මා හි තං අමතමබ්බුතමරියකන්තං,
සන්තං පදං අභිසමෙච්ච විහරිතුකාමො;
විඤ්ඤා ජනො විමලසීලසමාධිපඤ්ඤා,
හෙදං කරෙය්‍ය සත්තං කරණියමත්ථන්ති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය මෙත්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. හෙමවතසුත්තවණ්ණනා

අජ්ජ පන්තරසොති හෙමවතසුත්තං. කා උජ්ජත්ති? පුච්ඡාවසිකා උජ්ජත්ති. හෙමවතෙන හි පුට්ඨො භගවා “ඡස්ස ලොකො සමුප්පන්නො”තිආදීති අභාසි. තත්ථ “අජ්ජ පන්තරසො”තිආදි සාතාගිරෙන වුත්තං, “ඉති සාතාගිරො”තිආදි සඬ්භිතිකාරෙහි, “කච්චිමනො”තිආදි හෙමවතෙන, “ඡස්ස ලොකො”තිආදි භගවතා, තං සබ්බමපි සමොධානෙත්වා “හෙමවතසුත්ත”න්ති වුච්චති. “සාතාගිරිසුත්ත”න්ති එකච්චෙහි.

තත්ථ යායං “අජ්ජ පන්තරසො”තිආදි ගාථා. තස්සා උජ්ජත්ති — ඉමස්මිංයෙව භද්දකප්පෙ වීසතිවස්සසභස්සායුකෙසු පුරිසෙසු උජ්ජජ්ජිත්වා සොළසවස්සසභස්සායුකානි යත්වා පරිනිබ්බුතස්ස භගවතො කස්සපසම්මාසම්බුද්ධස්ස මහතියා පුජාය සරිරකිච්චං අකංසු. තස්ස ධාතුයො අවිකිරිත්වා සුවණ්ණක්ඛන්ධො විය එකග්ගනා භුත්වා අට්ඨංසු. දීඝායුකබුද්ධානඤ්ඤි එසා ධම්මතා. අජ්ජායුකබුද්ධා පන යස්මා බහුතරෙන ජනෙන අදිට්ඨා එව පරිනිබ්බායන්ති, තස්මා ධාතුපුප්පමිති කත්වා “තත්ථ තත්ථ ජනා පුඤ්ඤං පසවිස්සන්ති”ති අනුකම්පාය “ධාතුයො විකිරන්තු”ති අධිට්ඨහන්ති. තෙන තෙසං සුවණ්ණවුණ්ණානි විය ධාතුයො විකිරන්ති, සෙය්‍යාථාපි අම්භාකං භගවතො.

මනුස්සා තස්ස භගවතො එකංයෙව ධාතුසරං කත්වා චෙතියං පතිට්ඨාපෙසුං යොජනං උබ්බෙධෙන පරික්ඛෙපෙන ව. තස්ස එකෙකගාවුතන්තරානි චත්තාරි ද්වාරානි අහෙසුං. එකං ද්වාරං කිකි රාජා අග්ගහෙසි; එකං තස්සෙව පුත්තො පථවින්ධරො නාම; එකං

සෙනාපතිපමුඛා අමච්චා; එකං සෙට්ඨිපමුඛා ජානපදා රත්තසුවණ්ණමයා එකග්ගනා සුවණ්ණරසපටිභාගා ච නානාරතනමයා ඉට්ඨකා අහෙසුං එකෙකා සතසහස්සග්ගනිකා. තෙ හරිතාලමනොසිලාහි මත්තිකාකිච්චං සුරහිතෙලෙන උදකකිච්චඤ්ච කත්වා තං චෙතියං පතිට්ඨාපෙසුං.

එවං පතිට්ඨිතෙ චෙතියෙ ද්වෙ කුලපුත්තා සභායකා නික්ඛමිත්වා සම්මුඛසාවකානං ථෙරානං සන්තිකෙ පබ්බජිංසු. දීඝායුකබුද්ධානඤ්ඤි සම්මුඛසාවකායෙව පබ්බාපෙන්නි, උපසම්පාදෙන්නි, නිස්සයං දෙන්නි, ඉතරෙ න ලහන්නි. තතො තෙ කුලපුත්තා “සාසනෙ, හන්තෙ, කති ධුරානී”ති පුච්ඡිංසු. ථෙරා “ද්වෙ ධුරානී”ති කථෙසුං – “වාසධුරං, පරියත්තිධුරඤ්චා”ති. තත්ථ පබ්බජිතෙන කුලපුත්තෙන ආචරියුපජ්ඣායානං සන්තිකෙ පඤ්ච වස්සානි වසිත්වා, වත්තපට්චත්තං පුරෙත්වා, පාතිමොක්ඛං ද්වෙ තීණි භාණුවාරසුත්තන්නානි ච පගුණං කත්වා, කම්මට්ඨානං උග්ගහෙත්වා, කුලෙ චා ගණෙ චා නිරාලයෙන අරඤ්ඤං පවිසිත්වා, අරහත්තසච්ඡිකිරියාය සට්ඨතඛිං වායමිතඛිං, එතං වාසධුරං. අත්තනො ථාමෙන පන එකං වා නිකායං පරියාපුණිත්වා ද්වෙ චා පඤ්ච වා නිකායෙ පරියත්තිතො ච අත්ථනො ච සුවිසදං සාසනං අනුයුඤ්ජිතඛිං, එතං පරියත්තිධුරන්ති. අථ තෙ කුලපුත්තා “ද්වින්නං ධුරානං වාසධුරමෙව සෙට්ඨ”න්ති වත්වා “මයං පනම්භා දහරා, වුඩ්ඪකාලෙ වාසධුරං පරිපුරෙස්සාම, පරියත්තිධුරං තාව පුරෙමා”ති පරියත්තිං ආරභිංසු. තෙ පකතියාව පඤ්ඤවත්තො නවිරස්සෙව සකලෙ බුද්ධවචනෙ පකතඤ්ඤනො විනයෙ ච අතිවිය විනිච්ඡයකුසලා අහෙසුං. තෙසං පරියත්තිං නිස්සාය පරිවාරො උප්පජ්ජි, පරිවාරං නිස්සාය ලාභො, එකමෙකස්ස පඤ්චසතපඤ්චසතා භික්ඛු පරිවාරා අහෙසුං. තෙ සත්ථුසාසනං දීපෙන්නා විහරිංසු, පුන බුද්ධකාලො විය අහොසි.

තදා ද්වෙ භික්ඛු ගාමකාවාසෙ විහරන්ති ධම්මවාදී ච අධම්මවාදී ච. අධම්මවාදී චණ්ඩො හොති ඵරුසො, මුඛරො, තස්ස අජ්ඣාචාරො ඉතරස්ස පාකටො හොති. තතො නං “ඉදං තෙ, ආවුසො, කම්මං සාසනස්ස අප්පතිරූප”න්ති චොදෙසි. සො “කිං තෙ දිට්ඨං, කිං සුත”න්ති වික්ඛිපති. ඉතරො “විනයධරා ජානිස්සන්ති”ති ආහ. තතො අධම්මවාදී “සචෙ ඉමං වත්ථුං විනයධරා විනිච්ඡිනිස්සන්ති, අද්ධා මෙ සාසනෙ පතිට්ඨා න භවිස්සති”ති ඤත්වා අත්තනො පක්ඛං කාතුකාමො තාවදෙව පරික්ඛාරෙ ආදාය තෙ ද්වෙ ථෙරෙ උපසඬ්ඨකමිත්වා සමණපරික්ඛාරෙ දත්වා තෙසං නිස්සයෙන විහරිතුමාරද්ධො. සබ්බඤ්ච නෙසං උපට්ඨානං කරොත්තො සක්කච්චං වත්තපට්චත්තං පුරෙතුකාමො විය අකාසි. තතො එකදිවසං උපට්ඨානං ගන්ත්වා වන්දිත්වා තෙහි විස්සජ්ජියමානොපි අට්ඨාසියෙව. ථෙරා “කිඤ්චි වත්තඛිංමත්ථී”ති තං පුච්ඡිංසු. සො “ආම, හන්තෙ, එකෙන මෙ භික්ඛුනා සහ අජ්ඣාචාරං පට්චිච විවාදො අත්ථී. සො යදි තං වත්ථුං ඉධාගන්ත්වා ආරොචෙති, යථා විනිච්ඡිනිතඛිං”න්ති. ථෙරා

“ඔසටං වත්ථුං යථාචිනිච්ඡයං න චිනිච්ඡිනිතුං න වට්ටති”ති ආහංසු. සො “එවං කරියමානෙ, භන්තෙ, මම සාසනෙ පතිට්ඨා නත්ථි, මය්හෙනං පාපං හොතු, මා තුම්හෙ චිනිච්ඡිනා”ති. තෙ තෙන නිජ්ජිලියමානා සම්පට්ච්ඡිංසු. සො තෙසං පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා පුන නං ආවාසං ගන්ත්වා “සබ්බං විනයධරානං සන්තිකෙ නිට්ඨිත”න්ති නං ධම්මවාදිං සුට්ඨුතරං අවමඤ්ඤන්තො ඵරුසෙන සමුදාවරති. ධම්මවාදී “නිස්සඬකො අයං ජාතො”ති තාවදෙව නික්ඛමිත්වා ථෙරානං පරිවාරං භික්ඛුසහස්සං උපසඬකමිත්වා ආහ - “නනු, ආවුසො, ඔසටං වත්ථු යථාධම්මං චිනිච්ඡිනිතබ්බං, අනොසරාපෙත්වා එව වා අඤ්ඤමඤ්ඤං අව්චයං දෙසාපෙත්වා සාමග්ගී කාතබ්බා. ඉමෙ පන ථෙරා නෙව වත්ථුං චිනිච්ඡිනිංසු, න සාමග්ගීං අකංසු. කිං නාමෙත”න්ති? තෙපි සුත්වා තුණ්හි අහෙසුං - “නුත කිඤ්චි ආවරියෙහි ඤාත”න්ති. තතො අධම්මවාදී ඔකාසං ලභිත්වා “ත්වං පුබ්බෙ ‘විනයධරා ජානිස්සන්ති’ති භණ්හි. ඉදානි තෙසං විනයධරානං ආරොචෙහි නං වත්ථු”න්ති ධම්මවාදිං පිළෙත්වා “අජ්ජතග්ගෙ පරාජිතො ත්වං, මා නං ආවාසං ආගච්ඡි”ති වත්වා පක්කාමි. තතො ධම්මවාදී ථෙරෙ උපසඬකමිත්වා “තුම්හෙ සාසනං අනපෙක්ඛිත්වා ‘අම්හෙ උපට්ඨෙසි පරිතොසෙසී’ති පුග්ගලමෙව අපෙක්ඛිත්ථ, සාසනං අරක්ඛිත්වා පුග්ගලං රක්ඛිත්ථ, අජ්ජතග්ගෙ දානි තුම්හාකං චිනිච්ඡයං චිනිච්ඡිනිතුං න වට්ටති, අජ්ජ පරිනිබ්බුතො කස්සපො භගවා”ති මහාසද්දෙන කන්දිත්වා “නට්ඨං සත්ථු සාසන”න්ති පරිදෙවමානො පක්කාමි.

අථ බො තෙ භික්ඛු සංවිග්ගමානසා “මයං පුග්ගලමනුරක්ඛන්තා සාසනරතනං සොබ්බෙ පක්ඛිපිම්හා”ති කුක්කුච්චං උජ්ජාදෙසුං. තෙ තෙනෙව කුක්කුච්චෙන උපහතාසයත්තා කාලං කත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තිතුමසක්කොන්තා ඵකාවරියො භිමවති හෙමවතෙ පබ්බතෙ නිබ්බත්ති හෙමවතො යක්ඛොති නාමෙන. දුතියාවරියො මජ්ඣිමදෙසෙ සාතපබ්බතෙ සාතාගිරොති නාමෙන. තෙපි නෙසං පරිවාරා භික්ඛු තෙසංයෙව අනුවත්තිත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තිතුමසක්කොන්තා තෙසං පරිවාරා යක්ඛාව හුත්වා නිබ්බත්තිංසු. තෙසං පන පච්චයදායකා ගහට්ඨා දෙවලොකෙ නිබ්බතිංසු. හෙමවතසාතාගිරා අට්ඨචීසතියක්ඛසෙනාපතීනමබ්හන්තරා මහානුභවා යක්ඛරාජානො අහෙසුං.

යක්ඛසෙනාපතීනඤ්ච අයං ධම්මතා - මාසෙ මාසෙ අට්ඨ දිවසානි ධම්මචිනිච්ඡයත්ථං භිමවති මනොසිලාතලෙ නාගවතිමණ්ඩපෙ දෙවතානං සන්තිපාතො හොති, තත්ථ සන්තිපතීතබ්බන්ති. අථ සාතාගිරහෙමවතා තස්මිං සමාගමෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං දිස්වා සඤ්ජානිංසු - “ත්වං, සම්ම, කුභිං උජ්ජන්තො, ත්වං කුභි”න්ති අත්තනො අත්තනො උජ්ජන්තිට්ඨානඤ්ච පුච්ඡිත්වා විජ්ජපට්ඨාරිතො අහෙසුං. “නට්ඨා මයං, සම්ම, පුබ්බෙ වීසති වස්සසහස්සානි සමණධම්මං කත්වා එකං පාපසහායං නිස්සාය

යක්ඛයොනියං උප්පන්නා, අම්භාකං පන පච්චයදායකා කාමාවචරදෙවෙසු නිබ්බත්තා”ති. අථ සාතාගිරො ආහ - “මාරිස, හිමවා නාම අච්ඡරියබ්භුතසම්මතො, කිඤ්චි අච්ඡරියං දිස්වා වා සුත්වා වා මමාපි ආරොචෙය්‍යාසී”ති. හෙමවතොපි ආහ - “මාරිස, මජ්ඣිමදෙසො නාම අච්ඡරියබ්භුතසම්මතො, කිඤ්චි අච්ඡරියං දිස්වා වා සුත්වා වා මමාපි ආරොචෙය්‍යාසී”ති. එවං තෙසු ද්වීසු සභායෙසු අඤ්ඤමඤ්ඤං කතිකං කත්වා, තමෙව උප්පත්තිං අච්චජ්ජෙත්වා වසමානෙසු එකං බුද්ධන්තරං වීතිවත්තං, මහාපථවී එකයොජනතිගාවුතමත්තං උස්සදා.

අථම්භාකං බොධිසත්තො දීපඤ්ඤාපාදමුලෙ කතපණ්ඩානො යාව වෙස්සන්තරජාතකං, තාව පාරමියො පුරෙත්වා, තුසිතභවනෙ උප්පජ්ජිත්වා, තත්ථ යාවතායුකං යත්වා, ධම්මපදනිදානෙ වුත්තනයෙන දෙවතාහි ආයාචිතො පඤ්ච මහාවිලොකනානි විලොකෙත්වා, දෙවතානං ආරොචෙත්වා, ද්වත්තිංසාය පුබ්බනිමිත්තෙසු වත්තමානෙසු ඉධ පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි දසසහස්සිලොකධාතුං කම්පෙත්වා. තානි දිස්වාපි ඉමෙ රාජයක්ඛා “ඉමිනා කාරණෙන නිබ්බත්තානි”ති න ජානිංසු. “බ්බිඨාපසුතත්තා නෙවාද්දසංසු”ති එකෙ. එස නයො ජාතියං අභිනික්ඛමනෙ බොධියඤ්ච. ධම්මවක්කප්පවත්තනෙ පන පඤ්චවග්ගියෙ ආමන්තෙත්වා හගවති තිපරිවට්ටං ද්වාදසාකාරං වරධම්මවක්කං පවත්තෙත්තෙ මහාභූමිවාලං පුබ්බනිමිත්තං පාරිභාරියානි ව එතෙසං එකො සාතාගිරොයෙව පයමං අද්දස. නිබ්බත්තිකාරණඤ්ච තෙසං ඤත්වා සපරිසො හගවත්තං උපසඤ්ඤාමිම ධම්මදෙසනං අස්සොසි, න ව කිඤ්චි විසෙසං අධිගච්ඡි. කස්මා? සො හි ධම්මං සුණන්තො හෙමවතං අනුස්සරිත්වා “ආගතො නු බො මෙ සභායකො, නො”ති පරිසං ඔලොකෙත්වා තං අපස්සන්තො “චඤ්චිතො මෙ සභායො, යො එවං විචිත්‍රපටිභානං හගවතො ධම්මදෙසනං න සුණාති”ති වික්ඛිත්තවිත්තො අහොසි. හගවා ව අත්ථඨිගතෙපි ව සුරියෙ දෙසනං න නිට්ඨාපෙසි.

අථ සාතාගිරො “සභායං ගහෙත්වා තෙන සභාගම්ම ධම්මදෙසනං සොස්සාමි”ති හත්ථියානඅස්සයානගරුළයානාදීනි මාපෙත්වා පඤ්චහි යක්ඛසතෙහි පරිවුතො හිමවන්තාහිමුබො පායාසි, තදා හෙමවතොපි. යස්මා පටිසන්ධිජාති-අභිනික්ඛමන-බොධිපරිනිබ්බානෙස්වෙව ද්වත්තිංස පුබ්බනිමිත්තානි හුත්වා ව පතිවිගච්ඡන්ති, න විරට්ඨිතිකානි හොන්ති, ධම්මවක්කප්පවත්තනෙ පන තානි සවිසෙසානි හුත්වා, විරතරං යත්වා නිරුජ්ඣන්ති, තස්මා හිමවති තං අච්ඡරියපාතුභාවං දිස්වා “යතො අහං ජාතො, න කදාවි අයං පබ්බතො එවං අභිරාමො භූතපුබ්බො, හන්ද දානි මම සභායං ගහෙත්වා ආගම්ම තෙන සහ ඉමං පුප්ඵසිරිං අනුභවිස්සාමි”ති තථෙව මජ්ඣිමදෙසාහිමුබො ආගච්ඡති. තෙ උභොපි රාජගහස්ස උපරි සමාගන්ත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ආගමනකාරණං පුච්ඡිංසු. හෙමවතො ආහ - “යතො අහං, මාරිස, ජාතො, නායං පබ්බතො එවං අකාලකුසුමිතෙහි

රුක්ඛෙහි අභිරාමො භූතපුබ්බො, තස්මා එතං පුජ්ඵසිරිං තයා සද්ධිං අනුභවිස්සාමිති ආගතොමිති”ති. සාතාගිරො ආහ - “ජානාසි, පන, ත්වං මාරිස, යෙන කාරණෙන ඉමං අකාලපුජ්ඵපාටිභාරියං ජාත”න්ති? “න ජානාමි, මාරිසා”ති. “ඉමං, මාරිස, පාටිභාරියං න කෙවල භිමවන්තෙයෙව, අපිච ඛො පන දසසහස්සිලොකධාතුසු නිබ්බත්තං, සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ උජ්ජන්තො, අජ්ජ ධම්මවක්කං පවත්තෙසි, තෙන කාරණෙනා”ති. එවං සාතාගිරො හෙමවතස්ස බුද්ධුජ්ජාදං කට්ඨංවා, තං භගවතො සන්තිකං ආනෙතුකාමො ඉමං ගාථමාහ. කෙච් පන ගොතමකෙ චෙතියෙ විහරන්තෙ භගවති අයමෙවමාහාති හණන්ති “අජ්ජ පන්තරසො”ති.

153. තත්ථ අජ්ජාති අයං රත්තින්දිවො පක්ඛගණනතො පන්තරසො, උපවසිතබ්බතො උපොසථො. තිසු වා උපොසථෙසු අජ්ජ පන්තරසො උපොසථො, න වාතුද්දසි උපොසථො, න සාමග්ගීඋපොසථො. යස්මා වා පාතිමොක්ඛුද්දෙසඅට්ඨඨගඋපවාසපඤ්ඤත්තිදිවසාදිසු සම්බහුලෙසු අත්ථෙසු උපොසථසද්දො වත්තති. “ආයාමාවුසො, කජ්ජින, උපොසථං ගමිස්සාමා”තිආදිසු හි පාතිමොක්ඛුද්දෙසෙ උපොසථසද්දො. “එවං අට්ඨඨගසමන්තාගතො ඛො විසාබ්බෙ උපොසථො උපවුත්ථො”තිආදිසු (අ. නි. 8.43) පාණාතිපාතා චෙරමණිආදිකෙසු අට්ඨඨගෙසු. “සුද්ධස්ස චෙ සදා එග්ග, සුද්ධස්සුපොසථො සදා”තිආදිසු (ම. නි. 1.79) උපවාසෙ. “උපොසථො නාම නාගරාජා”තිආදිසු (දී. නි. 2.246; ම. නි. 3.258) පඤ්ඤත්තියං. “තදහුපොසථෙ පන්තරසෙ සිසංන්භාතස්සා”තිආදිසු (දී. නි. 3.85; ම. නි. 3.256) දිවසෙ. තස්මා අවසෙසත්ථං පටික්ඛිපිත්වා ආසාළ්හිපුණ්ණමදිවසංයෙව නියාමෙන්නො ආහ - “අජ්ජ පන්තරසො උපොසථො”ති. පාටිපදො දුතියොති එවං ගණියමානෙ අජ්ජ පන්තරසො දිවසොති අත්ථො.

දිවි භවාති දිබ්බාති, දිබ්බාති එත්ථ අත්ථිති දිබ්බා. කාති තාති? රූපාති. තඤ්ඤි රත්තිං දෙවානං දසසහස්සිලොකධාතුතො සන්තිපතිතානං සරිරවත්ථාහරණවිමානජ්ජහාහි අබ්භාදිඋපක්කිලෙසවිරහිතාය චන්දජ්ජහාය ච සකලජම්බුදිපො අලඪකතො අහොසි. විසෙසාලඪකතො ච පරමවිසුද්ධිදෙවස්ස භගවතො සරිරජ්ජහාය. තෙනාහ “දිබ්බා රත්ති උපට්ඨිතා”ති.

එවං රත්තිගුණවණ්ණනාපදෙසෙනාපි සහායස්ස චිත්තජ්ජසාදං ජනෙන්නො බුද්ධුජ්ජාදං කට්ඨංවා ආහ “අනොමනාමං සත්ථාරං, හන්ද පස්සාම ගොතම”න්ති. තත්ථ අනොමෙහි අලාමකෙහි සබ්බාකාරපරිපුරෙහි ගුණෙහි නාමං අස්සාති අනොමනාමො. තථා හිස්ස “බුජ්ඣිතා සච්චානීති බුද්ධො, ඛොධොතා පජායාති බුද්ධො”තිආදිනා (මහානි. 192; චූළනි. පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙස 97; පටි. ම. 1.162) නයෙන බුද්ධොති අනොමෙහි ගුණෙහි නාමං, “හග්ගරාගොති භගවා, හග්ගදොසොති

හගවා”තිආදිනා (මහානි. 84) නයෙන ච අනොමෙහි ගුණෙහි නාමං. එස නයො “අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පන්නො”තිආදීසු. දිට්ඨධම්මිකාදීසු අත්ථෙසු දෙවමනුස්සෙ අනුසාසති “ඉමං පජහථ, ඉමං සමාදාය වත්තථා”ති සත්ථා. අපිච “සත්ථා හගවා සත්ථවාහො, යථා සත්ථවාහො සත්තෙ කන්තාරං තාරෙති”තිආදිනා (මහානි. 190) නිද්දෙසෙ වුත්තනායෙනාපි සත්ථා. තං අනොමනාමං සත්ථාරං. හන්දාති ඛාවසානත්ථෙ නිපාතො. පස්සාමාති තෙන අත්තානං සහ සඬගහෙත්වා පච්චුප්පන්නවචනං. ගොතමන්ති ගොතමගොත්තං. කිං වුත්තං හොති? “සත්ථා, න සත්ථා”ති මා විමතිං අකාසි, එකන්තඛාවසිතො හුත්වාච එහි පස්සාම ගොතමන්ති.

154. එවං වුත්තෙ හෙමවතො “අයං සාතාගිරො ‘අනොමනාමං සත්ථාර’න්ති හණන්තො තස්ස සබ්බඤ්ඤාතං පකාසෙති, සබ්බඤ්ඤාතො ච දුල්ලභා ලොකෙ, සබ්බඤ්ඤාපට්ඨඤ්ඤෙහි පුරණාදිසදිසෙහෙව ලොකො උපද්දුතො. සො පන යදි සබ්බඤ්ඤා, අද්ධා තාදිලක්ඛණප්පත්තො හවිස්සති, තෙන තං එවං පරිගණෙහිස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා තාදිලක්ඛණං පුච්ඡන්තො ආහ – “කච්චි මනො”ති.

තත්ථ කච්චිති පුච්ඡා. මනොති චිත්තං. සුපණ්හිතොති සුට්ඨු යපිතො, අවලො අසම්පවෙධි. සබ්බෙසු භූතෙසු සබ්බභූතෙසු. තාදිනොති තාදිලක්ඛණප්පත්තස්සෙව සතො. පුච්ඡා එව වා අයං “සො තෙ සත්ථා සබ්බභූතෙසු තාදී, උදාහු තො”ති. ඉට්ඨෙ අනිට්ඨෙ වාති එවරූපෙ ආරම්මණෙ. සඬකප්පාති චිත්තකා. වසීකතාති වසං ගමිතා. කිං වුත්තං හොති? යං ත්වං සත්ථාරං වදසි, තස්ස තෙ සත්ථුතො කච්චි තාදිලක්ඛණප්පත්තස්ස සතො සබ්බභූතෙසු මනො සුපණ්හිතො, උදාහු යාව චලනපච්චයං න ලහති, තාව සුපණ්හිතො විය ඛායති. සො වා තෙ සත්ථා කච්චි සබ්බභූතෙසු සමචිත්තෙන තාදී, උදාහු තො, යෙ ච බො ඉට්ඨානිට්ඨෙසු ආරම්මණෙසු රාගදොසවසෙන සඬකප්පා උප්පජ්ජෙය්සුං, ත්‍යාස්ස කච්චි වසීකතා, උදාහු කදාචි තෙසම්පි වසෙන වත්තතිති.

155. තතො සාතාගිරො හගවතො සබ්බඤ්ඤාභාවෙ ඛාවසිත්තා සබ්බෙ සබ්බඤ්ඤාගුණෙ අනුජානන්තො ආහ “මනො වස්ස සුපණ්හිතො”තිආදි. තත්ථ සුපණ්හිතොති සුට්ඨු යපිතො, පථවිසමො අවරුජ්ඣනට්ඨෙන, සිනෙරුසමො සුප්පතිට්ඨිතාවලනට්ඨෙන, ඉන්ද්‍රිලසමො චතුබ්බිධමාරපරවාදිගුණෙහි අකම්පියට්ඨෙන. අනච්ඡරියඤ්චෙන, හගවතො ඉදානි සබ්බාකාරසම්පන්නත්තා සබ්බඤ්ඤාභාවෙ ධීතස්ස මනො සුපණ්හිතො අවලො හවෙය්‍ය. යස්ස තිරච්ඡානභූතස්සාපි සරාගාදිකාලෙ ඡද්දන්තනාගකුලෙ උප්පන්නස්ස සවිසෙන සල්ලෙන විද්ධස්ස අවලො අහොසි, වධකෙපි තස්මිං නප්පදුස්සි, අඤ්ඤදත්ථු තස්සෙව අත්තතො දන්තෙ ඡෙත්වා අදාසි; තථා මහාකපිභූතස්ස මහතියා සිලාය සීසෙ පහටස්සාපි තස්සෙව ච මග්ගං

දස්සෙසි; තථා විධුරපණ්ඩිතභූතස්ස පාදෙසු ගහෙන්වා සට්ඨියොජනෙ කාලපබ්බතපපාතෙ පක්ඛිත්තස්සාපි අඤ්ඤදත්ථු තස්සෙව යක්ඛස්සත්ථාය ධම්මං දෙසෙසි. තස්මා සම්මදෙව ආහ සාතාගිරො - “මනො චස්ස සුපණ්හිතො”ති.

සබ්බභූතෙසු තාදිනොති සබ්බසත්තෙසු තාදිලක්ඛණප්පත්තස්සෙව සතො මනො සුපණ්හිතො, න යාව පච්චයං න ලහතීති අත්ථො. තත්ථ භගවතො තාදිලක්ඛණං පඤ්චධා වෙදිතබ්බං. යථාහ -

“භගවා පඤ්චභාකාරෙහි තාදී, ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදී, චත්තාවිති තාදී, මුත්තාවිති තාදී, තිණ්ණාවිති තාදී, තන්තිද්දෙසාති තාදී. කථං භගවා ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදී? භගවා ලාභෙපි තාදී”ති (මහානි. 38).

එවමාදි සබ්බං නිද්දෙසෙ වුත්තනයෙනෙව ගහෙතබ්බං. ලාභාදයො ච තස්ස මහාඅට්ඨකථායං විත්ථාරිතනයෙන වෙදිතබ්බා. “පුච්ඡා එව වා අයං. සො තෙ සත්ථා සබ්බභූතෙසු තාදී, උදාහු තො”ති ඉමස්මිම්පි විකප්පෙ සබ්බභූතෙසු සමචිත්තතාය තාදී අමිභාකං සත්ථාති අත්ථො. අයඤ්ඤි භගවා සුබුපසංභාරකාමතාය දුක්ඛාපනයනකාමතාය ච සබ්බසත්තෙසු සමචිත්තො, යාදිසො අත්තනි, තාදිසො පරෙසු, යාදිසො මාතරි මහාමායාය, තාදිසො විඤ්චමාණවිකාය, යාදිසො පිතරි සුද්ධොදනෙ, තාදිසො සුප්පබුද්ධෙ, යාදිසො පුත්තෙ රාහුලෙ, තාදිසො වධකෙසු දෙවදත්තධනපාලකඅභිගුලිමාලාදීසු. සදෙවකෙ ලොකෙපි තාදී. තස්මා සම්මදෙවාහ සාතාගිරො - “සබ්බභූතෙසු තාදිනො”ති.

අථො ඉට්ඨෙ අනිට්ඨෙ වාති. එත්ථ පන එවං අත්ථො දට්ඨබ්බො - යං කිඤ්චි ඉට්ඨං වා අනිට්ඨං වා ආරම්මණං, සබ්බප්පකාරෙහි තත්ථ යෙ රාගදොසවසෙන සඬිකප්පා උප්පජ්ජෙය්‍යං, ත්‍යාස්ස අනුත්තරෙන මග්ගෙන රාගාදීනං පහීනත්තා වසිකතා, න කදාපි තෙසං වසෙ චත්තති. සො හි භගවා අනාවලසඬිකප්පො සුවිමුත්තචිත්තො සුවිමුත්තපඤ්ඤොති. එත්ථ ච සුපණ්හිතමනතාය අයොනිසොමනසිකාරාභාවො වුත්තො. සබ්බභූතෙසු ඉට්ඨානිට්ඨෙහි සො යත්ථ භවෙය්‍ය, තං සත්තසඬ්ඛාරහෙදතො දුට්ඨමාරම්මණං වුත්තං. සඬිකප්පවසිභාවෙන තස්මිං ආරම්මණෙ තස්ස මනසිකාරාභාවතො කිලෙසප්පහානං වුත්තං. සුපණ්හිතමනතාය ච මනොසමාවාරසුද්ධි, සබ්බභූතෙසු තාදිතාය කායසමාවාරසුද්ධි, සඬිකප්පවසිභාවෙන විතක්කමුලකත්තා වාචාය වචිසමාවාරසුද්ධි. තථා සුපණ්හිතමනතාය ලොභාදිසබ්බදොසාභාවො, සබ්බභූතෙසු තාදිතාය මෙත්තාදිගුණසබ්භාවො, සඬිකප්පවසිභාවෙන පටිකුලෙ අප්පටිකුලසඤ්ඤිතාදිහෙදා අරිසිද්ධි, තාය චස්ස සබ්බඤ්ඤාභාවො වුත්තො භොතීති වෙදිතබ්බො.

156. එවං හෙමවතො පුබ්බෙ මනොද්වාරවසෙනෙව තාදිභාවං පුච්ඡන්වා තඤ්ච පටිජානන්තම්මං සුත්වා දළ්භිකම්මත්ථං ඉදානි ද්වාරත්තයවසෙනාපි, පුබ්බෙ වා සඬ්ඛෙපෙන කායචචිමනොද්වාරසුද්ධිං පුච්ඡන්වා තඤ්ච පටිජානන්තම්මං සුත්වා දළ්භිකම්මත්ථමෙව චිත්ථාරෙනාපි පුච්ඡන්තො ආහ “කච්චි අදින්ත”න්ති. තත්ථ ගාථාබන්ධසුබ්බත්ථාය පයමං අදින්තාදානචිරතිං පුච්ඡති. ආරා පමාදම්භාති පඤ්චසු කාමගුණෙසු චිත්තවොස්සග්ගතො දුර්භාවෙන අබ්බ්ථවරියචිරතිං පුච්ඡති. “ආරා පමදම්භා”තිපි පයන්ති, ආරා මාතුගාමාති චුත්තං හොති. ඤානං න රිඤ්චතීති ඉමිනා පන තස්සායෙව තිව්ධාය කායදුච්චරිතචිරතියා බලවභාවං පුච්ඡති. ඤානයුත්තස්ස හි චිරති බලවතී හොතීති.

157. අථ සාතාගිරො යස්මා භගවා න කෙවලං එතරහි, අතීතෙපි අද්ධානෙ දීඝරත්තං අදින්තාදානාදීහි පටිචිරතො, තස්සා තස්සායෙව ච චිරතියා ආනුභාවෙන තං තං මහාපුරිසලක්ඛණං පටිලභි, සදෙවකො චස්ස ලොකො “අදින්තාදානා පටිචිරතො සමණො ගොතමො”තිආදිනා නයෙන චණ්ණං භාසති. තස්මා විස්සට්ඨාය වාචාය සීහනාදං නදන්තො ආහ “න සො අදින්තං ආදියතී”ති. තං අත්ථතො පාකට්ඨමෙව. ඉමිස්සාපි ගාථාය තතියපාදෙ “පමාදම්භා පමදම්භා”ති ද්විධා පාඨො. චතුත්ථපාදෙ ච ඤානං න රිඤ්චතීති ඤානං රිත්තකං සුඤ්ඤකං න කරොති, න පරිච්චජතීති අත්ථො වෙදිතබ්බො.

158. එවං කායද්වාරෙ සුද්ධිං සුත්වා ඉදානි චච්ච්චාරෙ සුද්ධිං පුච්ඡන්තො ආහ – “කච්චි මුසා න භණති”ති. එත්ථ බිණාතීති බිණො, විහිංසති බධතීති අත්ථො. වාචාය පථො ඛාප්පථො, බිණො ඛාප්පථො අස්සාති බිණඛාප්පථො. තං න-කාරෙන පටිසෙධෙත්වා පුච්ඡති “න බිණඛාප්පථො”ති, න ඵරුසවාචොති චුත්තං හොති. “නාබිණඛාප්පථො”තිපි පාඨො, න අබිණච්චනොති අත්ථො. ඵරුසච්චනඤ්ඤි පරෙසං හදයෙ අබියමානං තිට්ඨති. තාදිසච්චනො කච්චි න සොති චුත්තං හොති. විභූතීති විනාසො, විභූතිං කාසති කරොති වාති විභූතිකං, විභූතිකමෙව වෙභූතිකං, වෙභූතියන්තිපි චුච්චති, පෙසුඤ්ඤස්සෙතං අධිච්චනං. තඤ්ඤි සත්තානං අඤ්ඤමඤ්ඤතො හෙදනෙන විනාසං කරොති. සෙසං උත්තානත්ථමෙව.

159. අථ සාතාගිරො යස්මා භගවා න කෙවලං එතරහි, අතීතෙපි අද්ධානෙ දීඝරත්තං මුසාවාදාදීහි පටිචිරතො, තස්සා තස්සායෙව ච චිරතියා ආනුභාවෙන තං තං මහාපුරිසලක්ඛණං පටිලභි, සදෙවකො චස්ස ලොකො “මුසාවාදා පටිචිරතො සමණො ගොතමො”ති චණ්ණං භාසති. තස්මා විස්සට්ඨාය වාචාය සීහනාදං නදන්තො ආහ, “මුසා ච සො න භණති”ති. තත්ථ මුසාති විනිධාය දිට්ඨාදීති පරවිසංවාදනච්චනං. තං සො න භණති. දුතියපාදෙ පන පයමත්ථවසෙන න බිණඛාප්පථොති, දුතියත්ථවසෙන

නාඛිණ්‍යාප්පථොති පාඨො. චතුත්ථපාදෙ මන්තාති පඤ්ඤා වුවිවති. භගවා යස්මා තාය මන්තාය පරිච්ඡන්දිත්වා අත්ථමෙව භාසති අත්ථතො අනපෙතවචනං, න සම්ඵං. අඤ්ඤාණපුරෙක්ඛාරඤ්ඤි නිරත්ථකවචනං බුද්ධානං නත්ථි. තස්මා ආහ – “මන්තා අත්ථං සො භාසති”ති. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨමෙව.

160. එවං වට්ඨිවාරසුද්ධිමිපි සුත්වා ඉදාති මනොද්වාරසුද්ධිං පුච්ඡන්තො ආහ “කච්චි න රජ්ජති කාමෙසු”ති. තත්ථ කාමාති වත්ථුකාමා. තෙසු කිලෙසකාමෙන න රජ්ජති පුච්ඡන්තො අනභිජ්ඣාලුකං පුච්ඡති. අනාවිලන්ති පුච්ඡන්තො ඛ්‍යාපාදෙන ආවිලභාවං සන්ධාය අඛ්‍යාපාදනං පුච්ඡති. මොහං අතික්කන්තොති පුච්ඡන්තො යෙන මොහෙන මුළුහො මිච්ඡාදිට්ඨිං ගණ්හාති, තස්සාතික්කමෙන සම්මාදිට්ඨිතං පුච්ඡති. ධම්මෙසු චක්ඛුමාති පුච්ඡන්තො සබ්බධම්මෙසු අප්පට්ඨතස්ස ඤාණචක්ඛුනො, පඤ්චචක්ඛුවිසයෙසු වා ධම්මෙසු පඤ්චන්තමිපි චක්ඛුනං වසෙන සබ්බඤ්ඤානං පුච්ඡති “ද්වාරත්තයපාරිසුද්ධියාපි සබ්බඤ්ඤා න භොති”ති වින්තෙත්වා.

161. අථ සාතාගිරො යස්මා භගවා අප්පත්ථාව අරහත්තං අනාගාමිමග්ගෙන කාමරාගඛ්‍යාපාදානං පභිනත්තා නෙව කාමෙසු රජ්ජති, න ඛ්‍යාපාදෙන ආවිලචිත්තො, සොතාපත්තිමග්ගෙනෙව ච මිච්ඡාදිට්ඨිපච්චයස්ස සච්චපට්චිඡාදකමොහස්ස පභිනත්තා මොහං අතික්කන්තො, සාමඤ්ච සච්චාති අභිසම්බුජ්ඣිත්වා බුද්ධොති විමොක්ඛන්තිකං නාමං යථාචුත්තාති ච චක්ඛුති පටිලභි, තස්මා තස්ස මනොද්වාරසුද්ධිං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ච උග්ගොසෙත්තො ආහ “න සො රජ්ජති කාමෙසු”ති.

162. එවං හෙමවතො භගවතො ද්වාරත්තයපාරිසුද්ධිං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ච සුත්වා භට්ඨො උදග්ගො අතීතජාතියං බාහුසච්චවිසදාය පඤ්ඤාය අසජ්ජමානවචනප්පථො හුත්වා අච්ඡරියබ්භුතරූපෙ සබ්බඤ්ඤාගුණෙ සොතුකාමො ආහ “කච්චි විජ්ජාය සම්පන්නො”ති. තත්ථ විජ්ජාය සම්පන්නොති ඉමිනා දස්සනසම්පත්තිං පුච්ඡති, සංසුද්ධවාරණොති ඉමිනා ගමනසම්පත්තිං. ඡන්දවසෙන චෙත්ථ දීඝං කත්වා වාකාරමාහ, සංසුද්ධවාරණොති අත්ථො. ආසවා ඛිණාති ඉමිනා එතාය දස්සනගමනසම්පත්තියා පත්තබ්බාය ආසවක්ඛයසඤ්ඤිතාය පට්ඨානිබ්බානධාතුයා පත්තිං පුච්ඡති, නත්ථි පුනබ්භවොති ඉමිනා දුතියනිබ්බානධාතුපත්තිසමත්ථතං, පච්චචෙක්ඛණඤාණෙන වා පරමස්සාසප්පත්තිං ඤත්වා යිතභාවං.

163. තතො යා එසා “සො අනෙකවිහිතං පුබ්බෙනිවාස”න්තිආදිනා (ම. නි. 1.52) නයෙන භයහෙරවාදීසු තිව්ධා, “සො එවං සමාහිතෙ

චිත්තෙ...පෙ.... ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ ඤාණදස්සනාය චිත්තං අභිනිභරතී”ති ආදිනා (දී. නි. 1.279) නයෙන අම්බට්ඨාදීසු අට්ඨවිධා විජ්ජා වුත්තා, තාය යස්මා සබ්බායපි සබ්බාකාරසම්පන්නාය භගවා උපෙනො. යඤ්චෙනං “ඉධ, මහානාම, අරියසාවකො සීලසම්පන්නො හොති, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො හොති, භොජනෙ මත්තඤ්ඤා හොති, ජාගරියං අනුයුත්තො හොති, සත්තභි සද්ධම්මෙහි සමන්නාගතො හොති, චතුත්තං ඤානානං ආභිවෙකසිකානං දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරානං නිකාමලාභී හොති”ති එවං උද්දිසිත්වා “කථඤ්ච, මහානාම, අරියසාවකො සීලසම්පන්නො හොති”ති ආදිනා (ම. නි. 2.24) නයෙන සෙබසුත්තෙ නිද්දිට්ඨං පන්නරසප්පහෙදං වරණං. තඤ්ච යස්මා සබ්බපක්කිලෙසප්පහානෙන භගවතො අතිවිය සංසුද්ධං. යෙපිමෙ කාමාසවාදයො චත්තාරො ආසවා, තෙපි යස්මා සබ්බෙ සපරිවාරා සවාසනා භගවතො ඛිණා. යස්මා ච ඉමාය විජ්ජාවරණසම්පදාය ඛිණාසවො හුත්වා තදා භගවා “නත්ථි දානි පුනඛිභවො”ති පච්චවෙක්ඛිත්වා යීතො, තස්මා සාතාගිරො භගවතො සබ්බඤ්ඤභාවෙ ඛ්‍යවසායෙන සමුස්සාහිතහදයො සබ්බෙපි ගුණෙ අනුජානන්තො ආහ “විජ්ජාය වෙව සම්පන්නො”ති.

164. තතො හෙමවතො “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා”ති භගවති නික්කඨ්ඨො හුත්වා ආකාසෙ යීතොයෙව භගවත්තං පසංසන්තො සාතාගිරඤ්ච ආරාධෙන්තො ආහ “සම්පන්නං මුනිනො චිත්ත”න්ති. තස්සත්ථො – සම්පන්නං මුනිනො චිත්තං, “මනො චස්ස සුපණ්හිතො”ති එත්ථ වුත්තතාදිභාවෙන පුණ්ණං සම්පුණ්ණං, “න සො අදින්නං ආදියතී”ති එත්ථ වුත්තකායකම්මුනා, “න සො රජ්ජති කාමෙසු”ති එත්ථ වුත්තමනොකම්මුනා ච පුණ්ණං සම්පුණ්ණං, “මුසා ච සො න භණති”ති එත්ථ වුත්තඛ්‍යප්පටෙන ච වටීකම්මුනාති වුත්තං හොති. එවං සම්පන්නචිත්තඤ්ච අනුත්තරාය විජ්ජාවරණසම්පදාය සම්පන්නත්තා විජ්ජාවරණසම්පන්නඤ්ච ඉමෙහි ගුණෙහි “මනො චස්ස සුපණ්හිතො”ති ආදිනා නයෙන ධම්මතො නං පසංසසි, සභාවතො තච්ඡතො භූතතො එව නං පසංසසි, න කෙවලං සද්ධාමත්තකෙනාති දස්සෙති.

165-166. තතො සාතාගිරොපි “එවමෙනං, මාරිස, සුට්ඨු තයා ඤාතඤ්ච අනුමොදිතඤ්චා”ති අධිප්පායෙන තමෙව සංරාධෙන්තො ආහ – “සම්පන්නං මුනිනො...පෙ.... ධම්මතො අනුමොදසී”ති. එවඤ්ච පන චත්වා පුන භගවතො දස්සනෙ තං අභිත්ථවයමානො ආහ “සම්පන්නං...පෙ.... හන්ද පස්සාම ගොතම”න්ති.

167. අථ හෙමවතො අත්තතො අභිරුචිතගුණෙහි පුරිමජාතිබාහුසච්චබලෙන භගවත්තං අභිත්ථුනන්තො සාතාගිරං ආහ – “එණිපඨිසං...පෙ.... එහි පස්සාම ගොතම”න්ති. තස්සත්ථො – එණිමිගස්සෙව ජඨිසා අස්සාති එණිපඨිසො. බුද්ධානඤ්චි එණිමිගස්සෙව

අනුපුබ්බවට්ඨා ජඩ්ඝා භොන්ති, න පුරතො නිම්මංසා පච්ඡතො සුසුමාරකුච්ඡි විය උද්ධුමාතා. කිසා ච බුද්ධා භොන්ති දීඝරස්සසමවට්ඨිතයුත්තට්ඨානෙසු තථාරූපාය අභිගපච්චභිගසම්පත්තියා, න වයිරපුරිසා විය ථුලා. පඤ්ඤාය විලිඛිතකිලෙසත්තා චා කිසා. අජ්ඣක්තිකබාහිරසපත්තවිද්ධංසනතො වීරා. එකාසනභොජිතාය පරිමිතභොජිතාය ච අජ්ජාහාරා, න ද්වත්තිමත්තාලොපභොජිතාය. යථාහ -

“අහං බො පන, උදායි, අජ්ජෙකදා ඉමිනා පත්තෙන සමතිත්තිකම්පි භුඤ්ජාමි, භියොයාපි භුඤ්ජාමි. ‘අජ්ජාහාරො සමණො ගොතමො අජ්ජාහාරතාය ච වණ්ණවාදී’ති ඉති වෙ මං, උදායි, සාවකා සක්කරෙය්‍යං, ගරුං කරෙය්‍යං, මානෙය්‍යං, පුජෙය්‍යං, සක්කත්වා, ගරුං කත්වා, උපනිස්සාය විහරෙය්‍යං. යෙ තෙ, උදායි, මම සාවකා කොසකාහාරාපි අභිසංකොසකාහාරාපි බලොවාහාරාපි අභිසංබලොවාහාරාපි, න මං තෙ ඉමිනා ධම්මෙන සක්කරෙය්‍යං...පෙ.... උපනිස්සාය විහරෙය්‍යු”න්ති (ම. නි. 2.242).

ආහාරෙ ඡන්දරාගාභාවෙන අලොලුපා අට්ඨභිගසමන්තාගතං ආහාරං ආහාරෙත්ති මොනෙයාසම්පත්තියා මුනිනො. අනගාරිකතාය විවෙකනිත්තමානසතාය ච වනෙ ඤායන්ති. තෙනාහ හෙමවතො යක්ඛො “එණ්ඡඩ්ඝං...පෙ.... එහි පස්සාම ගොතම”න්ති.

168. එවඤ්ච වත්වා පුන තස්ස හගවතො සන්තිකෙ ධම්මං සොතුකාමතාය “සීහංවෙකවර”න්ති ඉමං ගාථමාහ. තස්සත්ථො - සීහංවාති දුරාසද්ධිථෙයන බමනට්ඨෙයන නිබ්භයට්ඨෙයන ච කෙසරසීහසද්ධිසං. යාය තණ්හාය “තණ්හාදුතියො පුරිසො”ති වුච්චති, තස්සා අභාවෙන එකවරං, එකිස්සා ලොකධාතුයා ද්විත්තං බුද්ධානං අනුජ්ජත්තිතොපි එකවරං. බග්ගවිසාණසුත්තෙ වුත්තනෙයෙනාපි වෙත්ථ තං තං අත්ථො දට්ඨබ්බො. නාගන්ති පුනඛහවං නෙව ගන්තාරං නාගන්තාරං. අථ චා ආගුං න කරොතීතිපි නාගො. බලොතිපි නාගො. තං නාගං. කාමෙසු අනපෙක්ඛිනන්ති ද්විසුපි කාමෙසු ඡන්දරාගාභාවෙන අනපෙක්ඛිනං. උපසඬ්ඛිතම්ම පුච්ඡාම, මච්චුපාසජ්ජමොචනන්ති තං එවරූපං මහෙසිං. උපසඬ්ඛිතම්ත්වා තෙභුමකවට්ඨස්ස මච්චුපාසස්ස පමොචනං විවට්ඨං නිබ්බානං පුච්ඡාම. යෙන චා උපායෙන දුක්ඛසමුදයසඬ්ඛාතා මච්චුපාසා පමුච්චති, තං මච්චුපාසජ්ජමොචනං පුච්ඡාමාති. ඉමං ගාථං හෙමවතො සාතාගිරඤ්ච සාතාගිරපරිසඤ්ච අත්තතො පරිසඤ්ච සන්ධාය ආහ.

තෙන බො පන සමයෙන ආසාල්හීනක්ඛත්තං ඝොසිතං අහොසි. අථ සමන්තතො අලඬ්ඛකපටියත්තෙ දෙවනගරෙ සිරිං පච්චනුභොන්ති විය රාජගහෙ කාළී නාම කුරරඝරිකා උපාසිකා පාසාදමාරුඤ්ඤා සීහපඤ්ජරං විවරිත්වා ගබ්භපරිස්සමං විනොදෙන්ති සවාතජ්ජදෙසෙ උතුග්ගහණත්ථං.

ධීතා තෙසං යක්ඛසෙනාපතීනං තං බුද්ධගුණපටිසංයුත්තං කථං ආදිමජ්ඣපරියොසානතො අස්සොසි. සුත්වා ච “එවං විවිධගුණසමන්තාගතා බුද්ධා”ති බුද්ධාරම්මණං පීතීං උප්පාදෙන්වා තාය නිවරණානි වික්ඛම්භෙන්වා තත්ථෙව ධීතා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. තතො එව භගවතා “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවිකානං උපාසිකානං අනුස්සවජපසන්නානං, යදිදං කාළී උපාසිකා කුරරසරිකා”ති (අ. නි. 1.267) එතදග්ගෙ ය්පිතා.

169. තෙපි යක්ඛසෙනාපතයො සහස්සයක්ඛපරිවාරා මජ්ඣිමයාමසමයෙ ඉසිපතනං පත්වා, ධම්මවක්කජපවත්තිතපල්ලඬකෙනෙව නිසින්තං භගවත්තං උපසඬකම්ම වන්දිත්වා, ඉමාය ගාථාය භගවත්තං අභිත්ථවිත්වා ඔකාසමකාරයිංසු “අක්ඛාතාරං පවත්තාර”න්ති. තස්සත්ථො – යපෙත්වා තණ්හං තෙභූමකෙ ධම්මෙ “ඉදං බො පන, භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්ච”න්තිආදිනා (සං. නි. 5.1081; මහාව. 14) නයෙන සච්චානං වචන්ථානකථාය අක්ඛාතාරං, “තං බො පනිදං දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤෙය්”න්ති මෙ භික්ඛවෙ”තිආදිනා නයෙන තෙසු කිච්චඤාණකතඤාණජපවත්තනෙන පවත්තාරං. යෙ වා ධම්මා යථා වොහරිතබ්බා, තෙසු තථා වොහාරකථනෙන අක්ඛාතාරං, තෙසංයෙව ධම්මානං සත්තානුරූපතො පවත්තාරං. උග්ගට්ඨකඤ්ඤවිපඤ්චිතඤ්ඤනං වා දෙසනාය අක්ඛාතාරං, නෙය්‍යානං පටිපාදනෙන පවත්තාරං. උද්දෙසෙන වා අක්ඛාතාරං, විභඩ්ගෙන තෙහි තෙහි පකාරෙහි වචනතො පවත්තාරං. බොධිපක්ඛියානං වා සලක්ඛණකථනෙන අක්ඛාතාරං, සත්තානං චිත්තසන්නානෙන පවත්තනෙන පවත්තාරං. සඬබ්බෙපතො වා තීහි පරිවට්ටෙහි සච්චානං කථනෙන අක්ඛාතාරං, විත්ථාරතො පවත්තාරං. “සද්ධිත්ථියං ධම්මො, තං ධම්මං පවත්තෙතීති ධම්මවක්ක”න්ති (පටි. ම. 2.40) එවමාදිනා පටිසම්භිදානයෙන විත්ථාරිතස්ස ධම්මවක්කස්ස පවත්තනතො පවත්තාරං.

සබ්බධම්මානන්ති චතුර්භූමකධම්මානං. පාරගුන්ති ඡහාකාරෙහි පාරං ගතං අභිඤ්ඤාය, පරිඤ්ඤාය, පහානෙන, භාවනාය, සච්ඡිකිරියාය, සමාපත්තියා. සො හි භගවා සබ්බධම්මෙ අභිජානන්තො ගතොති අභිඤ්ඤාපාරගු, පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙ පරිජානන්තො ගතොති පරිඤ්ඤාපාරගු, සබ්බකිලෙසෙ පජහන්තො ගතොති පහානපාරගු, චත්තාරො මග්ගෙ භාවෙන්තො ගතොති භාවනාපාරගු, නිරොධං සච්ඡිකරොන්තො ගතොති සච්ඡිකිරියාපාරගු, සබ්බා සමාපත්තියො සමාපජ්ජන්තො ගතොති සමාපත්තිපාරගු. එවං සබ්බධම්මානං පාරගුං. බුද්ධං වෙරහයාතීතන්ති අඤ්ඤාණසයනතො පටිබුද්ධත්තා බුද්ධං, සබ්බෙන වා සරණවණ්ණනායං චුත්තෙනත්ථෙන බුද්ධං, පඤ්චවෙරහයානං අතීතත්තා වෙරහයාතීතං. එවං භගවත්තං අභිත්ථවන්තා “මයං පුච්ඡාම ගොතම”න්ති ඔකාසමකාරයිංසු.

170. අථ නෙසං යක්ඛානං තෙජෙන ච පඤ්ඤාය ච අග්ගො හෙමවතො යථාධිජ්ජෙනං පුච්ඡිතබ්බං පුච්ඡන්තො “කිස්මිං ලොකො”ති ඉමං ගාථමාහ. තස්සාදිපාදෙ කිස්මිත්ති භාවෙනභාවලක්ඛණෙ භූමිමවචනං, කිස්මිං උජ්ජන්තො ලොකො සමුප්පන්තො හොතිති අයඤ්ඤෙත්ථ අධිජ්ජායො. සත්තලොකසඬ්ඛාරලොකෙ සන්ධාය පුච්ඡති. කිස්මිං කුබ්බති සන්ථවන්ති අහන්ති වා මමන්ති වා තණ්හාදිට්ඨිසන්ථවං කිස්මිං කුබ්බති, අධිකරණත්ථෙ භූමිමවචනං. කිස්ස ලොකොති උපයොගත්ථෙ සාමිවචනං, කිං උපාදාය ලොකොති සඬ්ඛං ගච්ඡතිති අයඤ්ඤෙත්ථ අධිජ්ජායො. කිස්මිං ලොකොති භාවෙනභාවලක්ඛණකාරණත්ථෙසු භූමිමවචනං. කිස්මිං සති කෙන කාරණෙන ලොකො විහඤ්ඤති පිළියති බාධියතිති අයඤ්ඤෙත්ථ අධිජ්ජායො.

171. අථ භගවා යස්මා ඡසු අජ්ඣත්තිකබාහිරෙසු ආයතනෙසු උජ්ජන්තෙසු සත්තලොකො ච ධනධඤ්ඤාදිවසෙන සඬ්ඛාරලොකො ච උජ්ජන්තො හොති, යස්මා චෙත්ථ සත්තලොකො තෙස්වෙව ඡසු දුට්ඨමිපි සන්ථවං කරොති. චක්ඛායතනං වා හි “අහං මම”න්ති ගණ්හාති අවසෙසෙසු වා අඤ්ඤතරං. යථාහ – “චක්ඛු අත්තාති යො වදෙය්‍ය, තං න උපපජ්ජති”තිආදි (ම. නි. 3.422). යස්මා ච එතානියෙව ඡ උපාදාය දුට්ඨොපි ලොකොති සඬ්ඛං ගච්ඡති, යස්මා ච තෙස්වෙව ඡසු සති සත්තලොකො දුක්ඛපාත්‍රභාවෙන විහඤ්ඤති. යථාහ –

“හත්ථෙසු, භික්ඛවෙ, සති ආදානනික්ඛෙපනං හොති, පාදෙසු සති අභික්කමපටික්කමො හොති, පබ්බෙසු සති සමිඤ්ජනපසාරණං හොති, කුච්ඡිස්මිං සති ජිසච්ඡාපිපාසා හොති; එවමෙව බො, භික්ඛවෙ, චක්ඛුස්මිං සති චක්ඛුසමඵස්සපච්චයා උජ්ජජ්ජති අජ්ඣත්තං සුඛං දුක්ඛං”න්තිආදි (සං. නි. 4.237).

තථා තෙසු ආධාරභූතෙසු පටිභතො සඬ්ඛාරලොකො විහඤ්ඤති. යථාහ

“චක්ඛුස්මිං අනිදස්සනෙ සප්පට්ඨෙ පටිහඤ්ඤි වා”ඉති (ධ. ස. 597-8) ව.

“චක්ඛු, භික්ඛවෙ, පටිහඤ්ඤති මනාපාමනාපෙසු රූපෙසු”ති (සං. නි. 4.238) එවමාදි.

තථා තෙහියෙව කාරණභූතෙහි දුට්ඨොපි ලොකො විහඤ්ඤති. යථාහ –

“චක්ඛු විහඤ්ඤති මනාපාමනාපෙසු රූපෙසු”ති (සං. නි. 4.238) ව.

“වක්ඛු, හික්ඛවෙ, ආදිත්තං, රූපා ආදිත්තා. කෙන ආදිත්තං? රාගග්ගිනා”ති (සං. නි. 4.28; මහාව. 54) එවමාදි.

තස්මා ඡඅජ්ඣක්ඛිතිකබ්බිරායනනවසෙන තං පුච්ඡං විස්සජ්ජේන්තො ආහ “ඡසු ලොකො සමුප්පන්තො”ති.

172. අථ සො යක්ඛො අත්තනා වට්ටවසෙන පුට්ඨපඤ්භං භගවතා ද්වාදසායනනවසෙන සඬ්ඛිපිත්වා විස්සජ්ජිතං න සුට්ඨු උපලක්ඛේත්වා තඤ්ච අත්ථං තප්පට්ඨපක්ඛඤ්ච ඤාතුකාමො සඬ්ඛෙපෙනෙව වට්ටව්වට්ටං පුච්ඡන්තො ආහ “කතමං ත”න්ති. තත්ථ උපාදාතබ්බට්ඨයෙන උපාදානං, දුක්ඛසච්චස්සෙතං අධිවචනං. යත්ථ ලොකො විහඤ්ඤතිති “ඡසු ලොකො විහඤ්ඤති”ති එවං භගවතා යත්ථ ඡබ්බිධෙ උපාදානෙ ලොකො විහඤ්ඤතිති චුත්තො, තං කතමං උපාදානන්ති? එවං උපඬ්ඪගාථාය සරූපෙනෙව දුක්ඛසච්චං පුච්ඡි. සමුදයසච්චං පන තස්ස කාරණභාවෙන ගහිතමෙව හොති. නියානං පුච්ඡිතොති ඉමාය පන උපඬ්ඪගාථාය මග්ගසච්චං පුච්ඡි. මග්ගසච්චෙන හි අරියසාවකො දුක්ඛං පරිජානන්තො, සමුදයං පජහන්තො, නිරොධං සච්ඡිකරොන්තො, මග්ගං භාවෙන්තො ලොකම්භා නියාති, තස්මා නියානන්ති චුච්චති. කථන්ති කෙන පකාරෙන. දුක්ඛා පමුච්චතිති “උපාදාන”න්ති චුත්තා වට්ටදුක්ඛා පමොක්ඛං පාපුණාති. එවමෙත්ථ සරූපෙනෙව මග්ගසච්චං පුච්ඡි, නිරොධසච්චං පන තස්ස විසයභාවෙන ගහිතමෙව හොති.

173. එවං යක්ඛෙන සරූපෙන දස්සෙත්වා ච අදස්සෙත්වා ච චතුසච්චවසෙන පඤ්භං පුට්ඨො භගවා තෙනෙව නයෙන විස්සජ්ජේන්තො ආහ “පඤ්ච කාමගුණා”ති. තත්ථ පඤ්චකාමගුණසඬ්ඛාතගොචරග්ගහණෙන තග්ගොචරානි පඤ්චායතනානි ගහිතානෙව හොන්ති. මනො ඡට්ඨො එතෙසන්ති මනොඡට්ඨා. පච්චේදිතානි පකාසිතා. එත්ථ අජ්ඣක්ඛිතිකෙසු ඡට්ඨස්ස මනායතනස්ස ගහණෙන තස්ස විසයභූතං ධම්මායතනං ගහිතමෙව හොති. එවං “කතමං තං උපාදාන”න්ති ඉමං පඤ්භං විස්සජ්ජේන්තො පුනපි ද්වාදසායනනානං වසෙනෙව දුක්ඛසච්චං පකාසෙසි. මනොගහණෙන වා සත්තන්තං විඤ්ඤාණධාතුනං ගහිතත්තා තාසු පුරිමපඤ්චවිඤ්ඤාණධාතුග්ගහණෙන තාසං චත්ථුනි පඤ්ච චක්ඛාදීනි ආයතනානි, මනොධාතුමනොවිඤ්ඤාණධාතුග්ගහණෙන තාසං චත්ථුගොචරහෙදං ධම්මායතනං ගහිතමෙවාති එවමිපි ද්වාදසායනනවසෙන දුක්ඛසච්චං පකාසෙසි. ලොකුත්තරමනායතනධම්මායතනකදෙසො පනෙත්ථ යත්ථ ලොකො විහඤ්ඤති, තං සන්ධාය නිද්දිට්ඨත්තා න සඬ්ගස්සති.

එත්ථ ඡන්දං විරාජෙත්වාති එත්ථ ද්වාදසායනනහෙදෙ දුක්ඛසච්චෙ තානෙවායතනානි බන්ධනො ධාතුතො නාමරූපතොති තථා තථා

වචන්ථපෙත්වා, තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා, විපස්සන්තො අරහත්තමග්ගපරියොසානාය විපස්සනාය තණ්හාසඬ්ඛානං ඡන්දං සබ්බසො විරාජෙත්වා විනෙත්වා විද්ධංසෙත්වාති අත්ථො. එවං දුක්ඛා පමුච්චතීති ඉමිනා පකාරෙන එතස්මා වට්ටදුක්ඛා පමුච්චතීති. එවම්මාය උපඨ්ඨගාමාය “නියානං පුච්ඡිතො බුහි, කථං දුක්ඛා පමුච්චතී”ති අයං පඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො හොති, මග්ගසච්චඤ්ච පකාසිතං සමුදයනිරොධසච්චාති පනෙත්ථ පුරිමනයෙනෙව සඬ්ගහිතත්තා පකාසිතානෙව හොන්තීති වෙදිතබ්බාති. උපඨ්ඨගාමාය වා දුක්ඛසච්චං, ඡන්දෙන සමුදයසච්චං, “විරාජෙත්වා”ති එත්ථ විරාගෙන නිරොධසච්චං, “විරාගාවිමුච්චතී”ති වචනතො වා මග්ගසච්චං. “එව”න්ති උපායනිදස්සනෙන මග්ගසච්චං, දුක්ඛනිරොධන්ති වචනතො වා. “දුක්ඛා පමුච්චතී”ති දුක්ඛපමොක්ඛෙන නිරොධසච්චන්ති එවමෙත්ථ චත්තාරි සච්චාති පකාසිතාති හොන්තීති වෙදිතබ්බාති.

174. එවං චතුසච්චගබ්භාය ගාමාය ලක්ඛණතො නියානං පකාසෙත්වා පුන තදෙව සකෙන නිරුත්තාහිලාපෙන නිගමෙත්තො ආහ “එතං ලොකස්ස නියානං”න්ති. එත්ථ එතන්ති පුබ්බෙ චුත්තස්ස නිද්දෙසො, ලොකස්සාති තෙධාතුකලොකස්ස. යථාතථන්ති අවිපරිතං. එතං වො අහමක්ඛාමීති සවෙපි මං සහස්සක්ඛත්තුං පුච්ඡෙය්‍යාථ, එතං වො අහමක්ඛාමි, න අඤ්ඤං. කස්මා? යස්මා එවං දුක්ඛා පමුච්චති, න අඤ්ඤාති අධිජ්ජායො. අථ වා එතෙන නියානෙන එකද්වත්තික්ඛතුං නිග්ගතානම්පි එතං වො අහමක්ඛාමි, උපරිවිසෙසාධිගමායපි එතදෙව අහමක්ඛාමීති අත්ථො. කස්මා? යස්මා එවං දුක්ඛා පමුච්චති අසෙසනිස්සෙසාති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ද්වෙපි යක්ඛසෙනාපතයො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු සද්ධිං යක්ඛසහස්සෙන.

175. අථ හෙමවතො පකනියාපි ධම්මගරු ඉදානි අරියභූමියං පතිට්ඨාය සුට්ඨතරං අතිත්තො භගවතො විචිත්‍රපටිභානාය දෙසනාය භගවන්තං සෙක්ඛාසෙක්ඛභූමිං පුච්ඡන්තො “කො සුඛ තරති”ති ගාථමහාසි. තත්ථ කො සුඛ තරති ඔසන්ති ඉමිනා චතුරොසං කො තරතීති සෙක්ඛභූමිං පුච්ඡති අවිසෙසෙන. යස්මා අණ්ණවන්ති න විත්ථතමත්තං නාපි ගම්භිරමත්තං අපිච පන යං විත්ථතතරඤ්ච ගම්භිරතරඤ්ච, තං චුච්චති. තාදිසො ච සංසාරණ්ණවො. අයඤ්ඤි සමන්තතො පරියන්තාභාවෙන විත්ථතො, හෙට්ඨා පතිට්ඨාභාවෙන උපරි ආලම්බනාභාවෙන ච ගම්භිරො, තස්මා “කො ඉධ තරති අණ්ණවං, තස්මිඤ්ච අජ්ජනිට්ඨෙ අනාලම්බෙ ගම්භිරෙ අණ්ණවෙ කො න සීදතී”ති අසෙක්ඛභූමිං පුච්ඡති.

176. අථ භගවා යො භික්ඛු ජීවිතහෙතුපි චිතික්කමං අකරොන්තො සබ්බදා සීලසම්පන්නො ලොකියලොකුත්තරාය ච පඤ්ඤාය පඤ්ඤවා, උපචාරජ්ජනාසමාධිනා ඉරියාපථහෙට්ඨිමමග්ගඵලෙහි ච සුසමාහිතො,

තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා විපස්සනාය නියකජ්ඣාත්තවිත්තනසීලො, සාතච්චකිරියාවහාය අප්පමාදසතියා ච සමන්තාගතො. යස්මා සො චතුත්ථෙත මග්ගෙන ඉමං සුදුත්තරං ඔසං අනවසෙසං තරති, තස්මා සෙක්ඛ්භූමිං විස්සජ්ජෙත්තො “සබ්බදා සීලසම්පත්තො”ති ඉමං තිස්සික්ඛාගබ්භං ගාථමාහ. එත්ථ හි සීලසම්පදාය අධිසීලසික්ඛා, සතිසමාධිහි අධිවිත්තසික්ඛා, අජ්ඣාත්තවිත්තිතාපඤ්ඤාහි අධිපඤ්ඤාසික්ඛාති තිස්සො සික්ඛා සඋපකාරා සානිසංසා ච වුත්තා. උපකාරො හි සික්ඛානං ලොකියපඤ්ඤා සති ච, අනිසංසො සාමඤ්ඤඵලානීති.

177. එවං පට්ඨගාථාය සෙක්ඛ්භූමිං දස්සෙත්වා ඉදානි අසෙක්ඛ්භූමිං දස්සෙත්තො දුතියගාථමාහ. තස්සත්ථො විරතො කාමසඤ්ඤායාති යා කාචි කාමසඤ්ඤා, තතො සබ්බතො චතුත්ථමග්ගසම්පයුත්තාය සමුච්ඡෙදවිරතියා විරතො. “විරත්තො”තිපි පාඨො. තදා “කාමසඤ්ඤායා”ති භූමිමච්චනං හොති, සගාථාවග්ගෙ පන “කාමසඤ්ඤාසු”තිපි (සං. නි. 1.96) පාඨො. චතුහිපි මග්ගෙහි දසත්තං සංයොජනානං අතීතත්තා සබ්බසංයොජනාතිගො, චතුත්ථෙතෙව චා උද්ධම්භාගියසබ්බසංයොජනාතිගො, තත්තත්තාහිනන්දිනිතණ්භාසඬාතාය නන්දියා තිණ්ණඤ්ච භවානං පරික්ඛිණත්තා නන්දිභවපරික්ඛිණො සො තාදිසො ඛිණාසවො හික්ඛු ගම්භීරෙ සංසාරණ්ණවෙ න සීදති නන්දිපරික්ඛයෙන සඋපාදිසෙසං, භවපරික්ඛයෙන ච අනුපාදිසෙසං නිබ්බානථලං සමාපජ්ජ පරමස්සාසප්පත්තියාති.

178. අථ හෙමවතො සභායඤ්ච යක්ඛපරිසඤ්ච ඔලොකෙත්වා පිතිසොමනස්සජාතො “ගම්භීරපඤ්ඤ”න්ති එවමාදීහි ගාථාහි භගවත්තං අහිත්ථවිත්වා සබ්බාවතියා පරිසාය සභායෙන ච සද්ධිං අභිවාදෙත්වා, පදක්ඛිණං කත්වා, අත්තතො වසනට්ඨානං අගමාසි.

තාසං පන ගාථානං අයං අත්ථවණ්ණනා - ගම්භීරපඤ්ඤන්ති ගම්භීරාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතං. තත්ථ පටිසම්භිදායං වුත්තනයෙන ගම්භීරපඤ්ඤා වෙදිතබ්බා. වුත්තඤ්ච තත්ථ “ගම්භීරෙසු ඛන්ධෙසු ඤාණං පචත්තතීති ගම්භීරපඤ්ඤා”තිආදි (පටි. ම. 3.4). නිපුණත්ථදස්සිත්ති නිපුණෙහි ඛත්තියපණ්ඩිතාදීහි අභිසඬාතානං පඤ්භානං අත්ථදස්සිං අත්ථානං වා යානි නිපුණානි කාරණානි දුප්පට්ඨිජ්ඣානි අඤ්ඤෙහි තෙසං දස්සනෙන නිපුණත්ථදස්සිං. රාගාදිකිඤ්චනාභාවෙන අකිඤ්චනං. දුට්ඨෙ කාමෙ තිට්ඨෙ වෙ භවෙ අලග්ගනෙන කාමභවෙ අසත්තං. ඛන්ධාදිභෙදෙසු සබ්බාරම්මණෙසු ඡන්දරාගඛන්ධනාභාවෙන සබ්බධි විජ්ජමුත්තං. දිබ්බෙ පථෙ කම්මානන්ති අට්ඨසමාපත්තිභෙදෙ දිබ්බෙ පථෙ සමාපජ්ජනවසෙන චඬිකමත්තං. තත්ථ කිඤ්චාපි න තාය වෙලාය භගවා දිබ්බෙ පථෙ කම්මති, අපිච ඛො පුබ්බෙ කම්මනං උපාදාය කම්මනසත්තිසබ්භාවෙන තත්ථ ලද්ධවසිභාවතාය එවං වුච්චති. අථ වා යෙ තෙ විසුද්ධිදෙවා අරහත්තො,

තෙසං පටේ සන්තවිහාරෙ කමනෙනාපෙනං වුත්තං. මහත්තානං ගුණානං එසනෙන මහෙසිං.

179. දුතියගාථාය අපරෙන පරියායෙන ටුති ආරද්ධාති කත්වා පුන නිපුණත්ථදස්සිග්ගහණං නිදස්සෙති. අථ වා නිපුණත්ථෙ දස්සෙතාරත්ති අත්ථො. පඤ්ඤාදදන්ති පඤ්ඤාපටිලාභසංවත්තනිකාය පටිපත්තියා කථනෙන පඤ්ඤාදායකං. කාමාලයෙ අසත්තන්ති ය්වායංකාමෙසු තණ්හාදිට්ඨිවසෙන දුට්ඨො ආලයො, තත්ථ අසත්තං. සබ්බවිදුන්ති සබ්බධම්මවිදුං, සබ්බඤ්ඤන්ති වුත්තං හොති. සුමෙධන්ති තස්ස සබ්බඤ්ඤභාවස්ස මග්ගභූතාය පාරමිපඤ්ඤාසඬ්ඛාතාය මෙධාය සමන්තාගතං. අරියෙ පටෙති අට්ඨඬ්ඨිගිකෙ මග්ගෙ, ඵලසමාපත්තියං වා. කම්මානන්ති පඤ්ඤාය අජ්ඣොගාහමානං මග්ගලක්ඛණං ඤත්වා දෙසනතො, පටිසමානං වා බණ්ණ බණ්ණ ඵලසමාපත්තිසමාපජ්ජනතො, චතුබ්බිධමග්ගභාවනාසඬ්ඛාතාය කමනසත්තියා කම්මපුබ්බං වා.

180. සුදිට්ඨං වත නො අජ්ජාති. අජ්ජ අම්හෙහි සුන්දරං දිට්ඨං, අජ්ජ වා අම්හාකං සුන්දරං දිට්ඨං, දස්සනන්ති අත්ථො. සුජ්ජහාතං සුහුට්ඨිතන්ති අජ්ජ අම්හාකං සුට්ඨු පහාතං සොහනං වා පහාතං අහොසි. අජ්ජ ව නො සුන්දරං උට්ඨිතං අහොසි, අනුපරොධෙන සයනතො උට්ඨිතං. කිං කාරණං? යං අද්දසාම සම්බුද්ධං, යස්මා සම්බුද්ධං අද්දසාමාති අත්තතො ලාභසම්පත්තිං ආරබ්භ පාමොජ්ජං පට්ඨෙති.

181. ඉද්ධිමත්තොති කම්මවිපාකජ්ද්ධියා සමන්තාගතා. යසස්සිනොති ලාභග්ගපරිවාරග්ගසම්පන්නා. සරණං යන්තීති කිඤ්චාපි මග්ගෙනෙව ගතා, තථාපි සොනාපන්නභාවපරිදීපනත්ථං පසාදදස්සනත්ථඤ්ච වාවං භින්දති.

182. ගාමා ගාමන්ති දෙවගාමා දෙවගාමං. නගා නගන්ති දෙවපබ්බතා දෙවපබ්බතං. නමස්සමානා සම්බුද්ධං, ධම්මස්ස ව සුධම්මතන්ති “සම්මාසම්බුද්ධො වත භගවා, ස්වාක්ඛාතො වත භගවතො ධම්මො”තිආදිනා නයෙන බුද්ධසුබ්බොධිතඤ්ච ධම්මසුධම්මතඤ්ච. “සුජ්ජපටිපන්නො වත භගවතො සාවකසඬ්ඛො”තිආදිනා සඬ්ඛ-සුජ්ජපටිපත්තිඤ්ච අභිත්ථවිත්වා අභිත්ථවිත්වා නමස්සමානා ධම්මසොසකා හුත්වා විවරිස්සාමාති වුත්තං හොති. සෙසමෙත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය හෙමවතසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. ආලවකසුත්තවණ්ණනා

ඵචං මෙ සුතන්ති ආලවකසුත්තං. කා උජ්ජත්ති? අත්ථවණ්ණනානායෙනෙවස්ස උජ්ජත්ති ආවිභවිස්සති. අත්ථවණ්ණනාය ව

“එවං මෙ සුතං, එකං සමයං භගවා”ති එතං වුත්තත්ථමෙව. ආලවියං විහරති ආලවකස්ස යක්ඛස්ස භවතෙති එත්ථ පන කා ආලවී, කස්මා ච භගවා තස්ස යක්ඛස්ස භවතෙ විහරතීති? වුවුවතෙ – ආලවීති රට්ඨමිපි නගරමිපි වුවුවති, තදුභයමිපි ඉධ වට්ටති. ආලවීනගරස්ස හි සමීපෙ විහරන්තොපි “ආලවියං විහරති”ති වුවුවති. තස්ස ච නගරස්ස සමීපෙ අවිදුරෙ ගාවුතමත්තෙ තං භවනං, ආලවීරට්ඨෙයෙ විහරන්තොපි “ආලවියං විහරති”ති වුවුවති, ආලවීරට්ඨෙයෙ චෙතං භවනං.

යස්මා පන ආලවකො රාජා විවිධනාටකූපභොගං ඡඩ්ඛෙත්වා චොරපට්ඨාහනත්ථං පටිරාජනියෙධනත්ථං බ්‍යායාමකරණත්ථඤ්ච සත්තමෙ සත්තමෙ දිවසෙ මීගවං ගච්ඡන්තො එකදිවසං බලකායෙන සද්ධිං කතිකං අකාසි – “යස්ස පස්සෙන මීගො පලායති, තස්සෙව සො භාරො”ති. අථ තස්සෙව පස්සෙන මීගො පලායී, ඡවසම්පන්නො රාජා ධනුං ගහෙත්වා පත්තිකොව තියොජනං තං මීගං අනුබන්ධි. එණිමීගා ච තියොජනවෙගා එව භොන්ති. අථ පරික්ඛිණජවං තං මීගං උදකං පවිසිත්වා, යීතං වධිත්වා, ද්විධා ඡෙත්වා, අනත්ථිකොපි මංසෙන “නාසක්ඛි මීගං ගහෙතු”න්ති අපවාදමොචනත්ථං කාඡෙනාදාය ආගච්ඡන්තො නගරස්සාවිදුරෙ බහලපත්තපලාසං මහානිග්‍රොධං දිස්වා පරිස්සමවිනොදනත්ථං තස්ස මූලමූපගතො. තස්මිඤ්ච නිග්‍රොධෙ ආලවකො යක්ඛො මහාරාජසන්නිකා වරං ලහිත්වා මජ්ඣන්තිකසමයෙ තස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය චූට්ඨොකාසං පට්ටිඨෙය පාණිනො බාදන්තො පට්ටිසති. සො තං දිස්වා බාදිතුං උපගතො. අථ රාජා තෙන සද්ධිං කතිකං අකාසි – “මුඤ්ච මං, අහං තෙ දිවසෙ දිවසෙ මනුස්සඤ්ච ටාලිපාකඤ්ච පෙසෙස්සාමි”ති. යක්ඛො “ත්වං රාජ්‍යපභොගෙන පමත්තො සම්මුස්සසි, අහං පන භවනං අනුපගතඤ්ච අනනුඤ්ඤාතඤ්ච බාදිතුං න ලභාමි, ස්වාහං භවත්තමිපි ජීයෙය්‍ය”න්ති න මුඤ්චි. රාජා “යං දිවසං න පෙසෙමි, තං දිවසං මං ගහෙත්වා බාදාහි”ති අත්තානං අනුජානිත්වා තෙන මුත්තො නගරාහිමුඛො අගමාසි.

බලකායො මග්ගෙ බන්ධාවාරං බන්ධිත්වා යීතො රාජානං දිස්වා – “කිං, මහාරාජ, අයසමත්තභයා එවං කිලන්තොසි”ති වදන්තො පච්චුග්ගන්ත්වා පටිග්ගහෙසි. රාජා තං පවත්තිං අනාරොචෙත්වා නගරං ගන්ත්වා, කතපාතරාසො නගරගුත්තිකං ආමන්තෙත්වා එතමත්ථං ආරොචෙසි. නගරගුත්තිකො – “කිං, දෙව, කාලපරිච්ඡෙදො කතො”ති ආහ. රාජා “න කතො, භණ්ණ”ති ආහ. “දුට්ඨු කතං, දෙව, අමනුස්සා හි පරිච්ඡින්නමත්තමෙව ලහන්ති, අපරිච්ඡින්නෙ පන ජනපදස්ස ආබාධො භවිස්සති. හොතු, දෙව, කිඤ්චාපි එවමකාසි, අප්පොස්සුක්කො ත්වං රජ්ජසුඛං අනුභොහි, අහමෙත්ථ කාතබ්බං කරිස්සාමි”ති. සො කාලස්සෙව චූට්ඨාය බන්ධනාගාරං ගන්ත්වා යෙ යෙ වජ්ඣා භොන්ති, තෙ තෙ සන්ධාය – “යො ජීවිතත්ථිකො භොති, සො නික්ඛමතු”ති භණති. යො පඨමං නික්ඛමති තං ගෙහං නෙත්වා, න්භාපෙත්වා, භොජෙත්වා ච, “ඉමං

ලාලිපාකං යක්ඛස්ස දෙතී”ති පෙසෙති. තං රුක්ඛමූලං පට්ටියමත්තංයෙව යක්ඛො හෙරවං අත්තභාවං නිමිනිත්වා මූලකන්දං විය බාදති. යක්ඛානුභාවෙන කිර මනුස්සානං කෙසාදිනි උපාදාය සකලසරීරං නවනීතපිණ්ඩො විය හොති. යක්ඛස්ස හත්තං ගාභාපෙත්තුං ගතපුරිසා තං දිස්වා භීතා යථාමිත්තං ආරොවෙසුං. තතො පභූති “රාජා වොරෙ ගහෙත්වා යක්ඛස්ස දෙතී”ති මනුස්සා වොරකම්මතො පටිවිරතා. තතො අපරෙන සමයෙන නවවොරානං අභාවෙන පුරාණවොරානඤ්ච පරික්ඛයෙන බන්ධනාගාරානි සුඤ්ඤානි අහෙසුං.

අථ නගරගුත්තිකො රඤ්ඤො ආරොවෙසී. රාජා අත්තතො ධනං නගරරච්ඡාසු ඡඩ්ඛාපෙසී – “අප්පෙව නාම කොචි ලොහෙන ගණ්භෙය්‍යා”ති. තං පාදෙනපි න කොචි ඡුපි. සො වොරෙ අලහන්තො අමච්චානං ආරොවෙසී. අමච්චා “කුලපටිපාටියා එකමෙකං ජිණ්ණකං පෙසෙම, සො පකතියාපි මච්චුමුඛෙ වත්තති”ති ආහංසු. රාජා “අම්භාකං පිතරං, අම්භාකං පිතාමහං පෙසෙති”ති මනුස්සා බොහං කරිස්සන්ති, මා වො එතං රුච්චී”ති නිවාරෙසී. “තෙන හි, දෙව, දාරකං පෙසෙම උත්තානසෙය්‍යකං, තථාවිධස්ස හි ‘මාතා මෙ පිතා මෙ’ති සිනෙහො නත්ථී”ති ආහංසු. රාජා අනුජානි. තෙ තථා අකංසු. නගරෙ දාරකමාතරො ච දාරකෙ ගහෙත්වා ගබ්භිනියො ච පලායිත්වා පරජනපදෙ දාරකෙ සංවඩ්ඪෙත්වා ආනෙන්නී. එවං සබ්බානිපි ද්වාදස වස්සානි ගතානි.

තතො එකදිවසං සකලනගරං විවිනිත්වා එකමිපි දාරකං අලභිත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං – “නත්ථී, දෙව, නගරෙ දාරකො යපෙත්වා අත්තෙපුරෙ තව පුත්තං ආලවකකුමාර”න්ති. රාජා “යථා මම පුත්තො පියො, එවං සබ්බලොකස්ස, අත්තනා පන පියතරං නත්ථී, ගච්ඡථ, තමිපි දත්වා මම ජීවිතං රක්ඛංවා”ති ආහ. තෙන ච සමයෙන ආලවකකුමාරස්ස මාතා පුත්තං න්භාපෙත්වා, මණ්ඩෙත්වා, දුකුලචුම්ඛටකෙ කත්වා, අඬකෙ සයාපෙත්වා, නිසින්තා හොති. රාජපුරිසා රඤ්ඤො ආණාය තත්ථ ගන්ත්වා විජ්ජලපන්තියා තස්සා සොළසන්තඤ්ච ඉත්ථීසහස්සානං සද්ධිං ධාතියා තං ආදාය පක්කමිංසු “ස්වෙ යක්ඛහක්ඛො භවිස්සති”ති. තං දිවසඤ්ච භගවා පච්චුසසමයෙ පච්චුටියාය ජෙනවනමහාවිහාරෙ ගන්ධකුටියං මහාකරුණාසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා පුන බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො අද්දස ආලවකස්ස කුමාරස්ස අනාගාමීඵලුප්පත්තියා උපනිස්සයං, යක්ඛස්ස ච සොතාපත්තිඵලුප්පත්තියා උපනිස්සයං දෙසනාපරියොසානෙ ච චතුරාසීතියා පාණසහස්සානං ධම්මවක්ඛුපටිලාහස්සාති. තස්මා විහාතාය රත්තියා පුරෙහත්තකිච්චං කත්වා අනිට්ඨිතපච්ඡාහත්තකිච්චොව කාලපක්ඛඋපොසථදිවසෙ වත්තමානෙ ඔග්ගතෙ සූරියෙ එකකොව අදුතියො පත්තචීවරමාදාය පාදගමනෙනෙව සාවත්ථීතො තිංස යොජනානි ගන්ත්වා තස්ස යක්ඛස්ස භවනං පාවිසී. තෙන චුත්තං “ආලවකස්ස යක්ඛස්ස භවතෙ”ති.

කිං පන භගවා යස්මිං නිග්‍රොධෙ ආලවකස්ස භවනං, තස්ස මූලෙ විහාසී, උදාහු භවනෙයෙවාති? වුවුවනෙ – භවනෙයෙව. යථෙව හි යක්ඛා අත්තනො භවනං පස්සන්ති, තථා භගවාපි. සො තත්ථ ගන්ත්වා භවනද්වාරෙ අට්ඨාසී. තදා ආලවකො හිමවන්තෙ යක්ඛසමාගමං ගතො හොති. තතො ආලවකස්ස ද්වාරපාලො ගද්‍රහො නාම යක්ඛො භගවන්තං උපසඬකමිත්වා, වන්දිත්වා – “කිං, භන්තෙ, භගවා විකාලෙ ආගතො”ති ආහ. “ආම, ගද්‍රහ, ආගතොමිහි. සථෙ තෙ අගරු, විහරෙය්‍යාමෙකරත්තිං ආලවකස්ස භවනෙ”ති. “න මෙ, භන්තෙ, ගරු, අපිව බො සො යක්ඛො කක්ඛලො ඵරුසො, මාතාපිතුනම්පි අභිවාදනාදීනි න කරොති, මා රුචිවි භගවතො ඉධ වාසො”ති. “ජානාමි, ගද්‍රහ, තස්ස කක්ඛලත්තං, න කොචි මමන්තරායො භවිස්සති, සථෙ තෙ අගරු, විහරෙය්‍යාමෙකරත්ති”න්ති.

දුතියමිපි ගද්‍රහො යක්ඛො භගවන්තං ඵතදවොච – “අග්ගිතත්තකපාලසදිසො, භන්තෙ, ආලවකො, ‘මාතාපිතරො’ති වා ‘සමණුබ්‍රාහ්මණා’ති වා ‘ධම්මො’ති වා න ජානාති, ඉධාගතානං චිත්තක්ඛෙපමිපි කරොති, හදයමිපි ඵාලෙති, පාදෙපි ගහෙත්වා පරසමුද්දෙ වා පරචක්කවාලෙ වා බිපතී”ති. දුතියමිපි භගවා ආහ – “ජානාමි, ගද්‍රහ, සථෙ තෙ අගරු, විහරෙය්‍යාමෙකරත්ති”න්ති. තතියමිපි ගද්‍රහො යක්ඛො භගවන්තං ඵතදවොච – “අග්ගිතත්තකපාලසදිසො, භන්තෙ, ආලවකො, ‘මාතාපිතරො’ති වා ‘සමණුබ්‍රාහ්මණා’ති වා ‘ධම්මො’ති වා න ජානාති, ඉධාගතානං චිත්තක්ඛෙපමිපි කරොති, හදයමිපි ඵාලෙති, පාදෙපි ගහෙත්වා පරසමුද්දෙ වා පරචක්කවාලෙ වා බිපතී”ති. තතියමිපි භගවා ආහ – “ජානාමි, ගද්‍රහ, සථෙ තෙ අගරු, විහරෙය්‍යාමෙකරත්ති”න්ති. “න මෙ, භන්තෙ, ගරු, අපිව බො සො යක්ඛො අත්තනො අනාරොචෙත්වා අනුජානන්තං මං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යා, ආරොචෙමි, භන්තෙ, තස්සා”ති. “යථාසුඛං, ගද්‍රහ, ආරොචෙහි”ති. “තෙන හි, භන්තෙ, ත්වමෙව ජානාහි”ති භගවන්තං අභිවාදෙත්වා හිමවන්තාහිමුබ්‍රො පක්කාමි. භවනද්වාරම්පි සයමෙව භගවතො විවරමදාසී. භගවා අත්තොභවනං පවිසිත්වා යත්ථ අභිලක්ඛිතෙසු මඬිගලදිවසාදීසු නිසිදිත්වා ආලවකො සිරිං අනුභොති, තස්මිංයෙව දිබ්බරතනපල්ලඬකෙ නිසිදිත්වා සුවණ්ණාහං මුඤ්චි. තං දිස්වා යක්ඛස්ස ඉත්ථියො ආගන්ත්වා, භගවන්තං වන්දිත්වා, සම්පරිවාරෙත්වා නිසිදිංසු. භගවා “පුබ්බෙ තුම්හෙ දානං දත්වා, සීලං සමාදිශිත්වා, පූජනෙය්‍යං පූජෙත්වා, ඉමං සම්පත්තිං පත්තා, ඉදානිපි තථෙව කරොථ, මා අඤ්ඤමඤ්ඤං ඉස්සාමච්ඡරියාහිභූතා විහරං”ති ආදිනා නයෙන තාසං පකිණ්ණකධම්මකථං කථෙසී. තා ව භගවතො මධුරනිග්ගෙසං සුත්වා, සාධුකාරසහස්සානි දත්වා, භගවන්තං පරිවාරෙත්වා නිසිදිංසුයෙව. ගද්‍රහොපි හිමවන්තං ගන්ත්වා ආලවකස්ස ආරොචෙසී – “යග්ගෙ, මාරිස, ජානෙය්‍යාසී, විමානෙ තෙ භගවා නිසිත්තො”ති. සො ගද්‍රහස්ස සඤ්ඤමකාසී “තුණ්හි හොහි, ගන්ත්වා කත්තබ්බං කරිස්සාමි”ති.

පුරිසමානෙන කිර ලජ්ජිතො අහොසි, තස්මා “මා කොච් පරිසමජ්ඣෙ සුභෙය්‍යා”ති වාරෙසි.

තදා සාතාගිරිගෙමවතා හගවන්තං ඡෙතවනෙයෙව වන්දිත්වා “යක්ඛසමාගමං ගමිස්සාමා”ති සපරිවාරා නානායානෙනි ආකාසෙන ගච්ඡන්ති. ආකාසෙ ව යක්ඛානං න සබ්බත්ථ මග්ගො අත්ථී, ආකාසට්ඨානි විමානානි පරිහරිත්වා මග්ගට්ඨානෙනෙව මග්ගො හොති. ආලවකස්ස පන විමානං භූමට්ඨං සුගුත්තං පාකාරපරික්ඛිත්තං සුසංවිහිතද්වාරට්ටාලකගොපුරං, උපරි කංසජාලසඤ්ජන්තං මඤ්ජුසසදිසං තියොජනං උබ්බෙධෙන. තස්ස උපරි මග්ගො හොති. තෙ තං පදෙසමාගම්ම ගන්තුං අසමත්ථා අහෙසුං. බුද්ධානඤ්ඤි නිසින්නොකාසස්ස උපරිභාගෙන යාව හවග්ගා, තාව කොච් ගන්තුං අසමත්ථො. තෙ “කිමිද්”න්ති ආවජ්ජෙත්වා හගවන්තං දිස්වා ආකාසෙ ඛිත්තලෙඩ්ඛු විය ඔරුය්හ වන්දිත්වා, ධම්මං සුත්වා, පදක්ඛිණං කත්වා “යක්ඛසමාගමං ගච්ඡාම හගවා”ති තීණි වත්ථුනි පසංසන්නා යක්ඛසමාගමං අගමංසු. ආලවකො තෙ දිස්වා “ඉධ නිසීද්ධා”ති පටික්කම්ම ඔකාසමදාසි. තෙ ආලවකස්ස නිවෙදෙසුං “ලාභා තෙ, ආලවක, යස්ස තෙ හවනෙ හගවා විහරති, ගච්ඡාපුසො හගවන්තං පයිරුපාසස්සු”ති. එවං හගවා හවනෙයෙව විහාසි, න යස්මිං නිග්‍රොධෙ ආලවකස්ස හවනං, තස්ස මූලෙති. තෙන වුත්තං “එකං සමයං හගවා ආලවියං විහරති ආලවකස්ස යක්ඛස්ස හවනෙ”ති.

අථ ඛො ආලවකො...පෙ.... හගවන්තං එතදවොච “නික්ඛම සමණා”ති. “කස්මා පනායං එතදවොචා”ති? වුච්චතෙ – රොසෙතුකාමතාය. තත්‍රෙවං ආදිතො පභුති සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො – අයඤ්ඤි යස්මා අස්සද්ධස්ස සද්ධාකථා දුක්කථා හොති දුස්සීලාදීනං සීලාදිකථා විය, තස්මා තෙසං යක්ඛානං සන්නිකා හගවතො පසංසං සුත්වා එව අග්ගිමිහි පක්ඛිත්තලොණසක්ඛරා විය අබ්භන්තරකොපෙන තට්ඨවායමානහදයො හුත්වා “කො සො හගවා නාම, යො මම හවනං පට්ටියො”ති ආහ. තෙ ආහංසු – “න ත්වං, ආවුසො, ජානාසි හගවන්තං අමිහාකං සත්ථාරං, යො තුසිතහවනෙ ධීතො පඤ්ච මහාවිලොකනානි විලොකෙත්වා”ති ආදිනා නයෙන යාව ධම්මවක්කජ්ජවත්තනං කථෙන්නා පටිසන්ධිආදිනා ද්වත්තිංස පුබ්බනිමිත්තානි වත්වා “ඉමානිපි ත්වං, ආවුසො, අච්ඡරියානි නාද්දසා”ති වොදෙසුං. සො දිස්වාපි කොධවසෙන “නාද්දස”න්ති ආහ. ආවුසො ආලවක පස්සෙය්‍යාසි වා ත්වං, න වා, කො තයා අත්ථො පස්සතා වා අපස්සතා වා, කිං ත්වං කරිස්සසි අමිහාකං සත්ථුනො, යො ත්වං තං උපනිධාය වලක්කකුධමහාඋසහසමීපෙ තදහුජාතවච්ඡකො විය, තිධාපහින්තමත්තවාරණසමීපෙ හිඩ්ඛපොතකො විය, භාසුරවිලම්බකෙසරඋපයොහිතක්ඛන්ධස්ස මිගරඤ්ඤො සමීපෙ ජරසිඬ්ගාලො විය, දියඬ්ඪයොජනසතජ්ජවඬ්ඪකායසුපණ්ණරාජසමීපෙ ඡින්නපක්ඛකාකපොතකො විය බායසි, ගච්ඡ යං තෙ කරණියං, තං

කරොහීති. එවං චුත්තෙ කුද්ධො ආලවකො උට්ඨහිත්වා මනොසිලාතලෙ වාමපාදෙන යත්වා “පස්සථ දානි තුම්භාකං වා සත්ථා මහානුභාවො, අහං වා”ති දක්ඛිණපාදෙන සට්ඨියොජනමත්තං කෙලාසපබ්බතකූටං අක්කමි, තං අයොකූටපහටො නිද්ධන්තඅයොපිණ්ඩො විය පපටිකායො මුඤ්චි. සො තත්‍ර යත්වා “අහං ආලවකො”ති සොසෙසි, සකලජම්බුදීපං සද්දො ඵරි.

වත්තාරො කිර සද්දා සකලජම්බුදීපෙ සුයංසු - යඤ්ච පුණ්ණකො යක්ඛසෙනාපති ධනඤ්චයකොරධාරාජානං පුතෙ ජීනිත්වා අප්ථොටෙන්වා “අහං ජීනි”ත්ති උග්ගොසෙසි, යඤ්ච සක්කො දෙවනමිත්දො කස්සපස්ස හගවතො සාසනෙ පරිභායමානෙ විස්සකම්මං දෙවපුත්තං සුනං කාරෙන්වා “අහං පාපහික්ඛු ච පාපහික්ඛුනියො ච උපාසකෙ ච උපාසිකායො ච සබ්බෙව අධම්මවාදිනො බාදාමි”ති උග්ගොසාපෙසි, යඤ්ච කුසජාතකෙ පභාවතිහෙතු සත්තහි රාජුහි නගරෙ උපරුද්ධෙ පභාවති. අත්තනා සහ හත්ථික්ඛන්ධං ආරොපෙන්වා නගරා නික්ඛම්ම “අහං සීහස්සරකුසමහාරාජා”ති මහාපුරිසො උග්ගොසෙසි, යඤ්ච ආලවකො කෙලාසමුද්ධනි යත්වා “අහං ආලවකො”ති. තදා හි සකලජම්බුදීපෙ ද්වාරෙ ද්වාරෙ යත්වා උග්ගොසිතසදිසං අහොසි, තියොජනසහස්සවිත්ථතො ච හිමවාපි සඬ්ඛම්පි යක්ඛස්ස ආනුභාවෙන.

සො වාතමණ්ඩලං සමුට්ඨාපෙසි - “එතෙනෙව සමණං පලාපෙස්සාමි”ති. තෙ පුරත්ථිමාදිහෙදා වාතා සමුට්ඨහිත්වා අඬ්ඬියොජනායොජනද්වියොජනතියොජනජපමාණානි පබ්බතකූටානි පදාලෙන්වා වනගච්ඡරුක්ඛාදීනි උම්මුලෙන්වා ආලවීනගරං පක්ඛන්තා ජිණ්ණහත්ථිසාලාදීනි චුණ්ණෙන්තා ඡදනිට්ඨකා ආකාසෙ හමෙන්තා. හගවා “මා කස්සවි උපරොධො හොතු”ති අධිට්ඨාසි. තෙ වාතා දසබලං පත්වා විවරකණ්ණමත්තම්පි වාලෙතුං නාසක්ඛිංසු. තතො මහාවස්සං සමුට්ඨාපෙසි “උදකෙන අජ්ඣොත්ථරිත්වා සමණං මාරෙස්සාමි”ති. තස්සානුභාවෙන උපරුපරි සතපටලසහස්සපටලාදිහෙදා වලාහකා උට්ඨහිත්වා වස්සිංසු, චුට්ඨිධාරාවෙගෙන පථවි ඡිද්දා අහොසි, වනරුක්ඛාදීනං උපරි මහොසො ආගන්ත්වා දසබලස්ස විවරෙ උස්සාවබ්බිත්ථුමත්තම්පි තෙමෙතුං නාසක්ඛි. තතො පාසාණවස්සං සමුට්ඨාපෙසි, මහන්තානි මහන්තානි පබ්බතකූටානි ධුමායන්තානි පජ්ජලන්තානි ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලං පත්වා දිබ්බමාලාගුළානි සම්පජ්ජිංසු. තතො පහරණවස්සං සමුට්ඨාපෙසි, එකතොධාරාඋහතොධාරා අසිසත්තිබුරජ්ජාදයො ධුමායන්තා පජ්ජලන්තා ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලං පත්වා දිබ්බපුජ්ජානි අහෙසුං. තතො අඬ්ඬාරවස්සං සමුට්ඨාපෙසි, කිංසුකවණ්ණො අඬ්ඬාරා ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලස්ස පාදමුලෙ දිබ්බපුජ්ජානි හුත්වා විකිරිංසු. තතො කුක්කුලවස්සං සමුට්ඨාපෙසි, අච්චුණ්හො කුක්කුලො ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලස්ස පාදමුලෙ වන්දනචුණ්ණං හුත්වා නිපති. තතො වාලුකාවස්සං සමුට්ඨාපෙසි, අතිසුබ්බො වාලුකා ධුමායන්තා පජ්ජලන්තා ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලස්ස

පාදමුලෙ දිබ්බපුජ්චානි හුත්වා නිපතිංසු. තතො කලලවස්සං සමුට්ඨාපෙසි,
තං කලලවස්සං ධුමායන්තං පජ්ජලන්තං ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලස්ස
පාදමුලෙ දිබ්බගන්ධං හුත්වා නිපති. තතො අන්ධකාරං සමුට්ඨාපෙසි
“හිංසෙන්වා සමණං පලාපෙස්සාමී”ති. තං
චතුරච්ඡිගසමන්තාගතන්ධකාරසදිසං හුත්වා දසබලං පත්වා
සූරියජ්ජභාවිහතමිවන්ධකාරං අන්තරධායි.

එවං යක්ඛො ඉමාහි නවහි
වාතවස්සපාසාණපහරණචගාරකුක්කුලවාලුකකලලන්ධකාරවුට්ඨිහි
භගවන්තං පලාපෙතුං අසක්කොන්තො නානාවිධපහරණහත්ථාය
අනෙකජ්ජකාරරූපභූතගණසමාකුලාය චතුරච්ඡිගිනියා සෙනාය සයමෙව
භගවන්තං අභිගතො. තෙ භූතගණා අනෙකජ්ජකාරෙ විකාරෙ කත්වා
“ගණ්හථ හනථා”ති භගවතො උපරි ආගච්ඡන්තා විය හොන්ති, අපිව තෙ
නිද්ධන්තලොහපිණ්ඩං විය මක්ඛිකා, භගවන්තං අල්ලීයිතුං අසමත්ථා එවං
අහෙසුං. එවං සන්තෙපි යථා බොධිමණ්ඩෙ මාරො ආගතවෙලායමෙව
නිවත්තො, තථා අනිවත්තිත්වා උපඨිඨරත්තිමත්තං බ්‍යාකුලමකංසු. එවං
උපඨිඨරත්තිමත්තං අනෙකජ්ජකාරවිහිංසනදස්සනෙනපි භගවන්තං
වාලෙතුමසක්කොන්තො ආලවකො චිත්තෙසි – “යංනුනාහං කෙනවි
අපෙය්‍යං දුස්සාවුධං මුඤ්ඤවෙය්‍ය”න්ති.

චත්තාරි කිර ආවුධානි ලොකෙ සෙට්ඨානි – සක්කස්ස වජිරාවුධං,
වෙස්සවණස්ස ගදාවුධං, යමස්ස නයනාවුධං, ආලවකස්ස දුස්සාවුධන්ති. යදි
හි සක්කො කුද්ධො වජිරාවුධං සිනෙරුමත්ථකෙ පහරෙය්‍ය
අට්ඨසට්ඨිසහස්සාධිකයොජනසතසහස්සං සිනෙරුං විනිවිජ්ඣිත්වා
හෙට්ඨතො ගච්ඡෙය්‍ය. වෙස්සවණස්ස පුට්ඨජ්ජනකාලෙ විස්සජ්ජිතගදා බහුනං
යක්ඛසහස්සානං සීසං පාතෙන්වා පුන හත්ථපාසං ආගන්ත්වා තිට්ඨති.
යමෙන කුද්ධෙන නයනාවුධෙන ඔලොකිතමත්තෙ අනෙකානි
කුම්භණ්ඩසහස්සානි තත්තකපාලෙ තිලා විය විජ්ජුරන්තානි විනස්සන්ති.
ආලවකො කුද්ධො සචෙ ආකාසෙ දුස්සාවුධං මුඤ්ඤවෙය්‍ය, ද්වාදස වස්සානි
දෙවො න වස්සෙය්‍ය. සචෙ පථවියං මුඤ්ඤවෙය්‍ය, සබ්බරුක්ඛිණාදීනි
සුස්සිත්වා ද්වාදසවස්සන්තරං න පුන රුහෙය්‍යුං. සචෙ සමුද්දෙ මුඤ්ඤවෙය්‍ය,
තත්තකපාලෙ උදකබිත්ථු විය සබ්බමුදකං සුස්සෙය්‍ය. සචෙ සිනෙරුසදිසෙපි
පබ්බතෙ මුඤ්ඤවෙය්‍ය, බණ්ඩාබණ්ඩං හුත්වා විකිරෙය්‍ය. සො එවං
මහානුභාවං දුස්සාවුධං උත්තරියකතං මුඤ්ඤිත්වා අග්ගහෙසි. යෙභුයොන
දසසහස්සිලොකධාතුදෙවතා වෙගෙන සන්තිපතිංසු – “අජ්ජ භගවා
ආලවකං දමෙස්සති, තත්ථ ධම්මං සොස්සාමා”ති. යුද්ධදස්සනකාමාපි
දෙවතා සන්තිපතිංසු. එවං සකලමිපි ආකාසං දෙවතාහි පුරිපුණ්ණමහොසි.

අථ ආලවකො භගවතො සමීපෙ උපරුපරි විවරිත්වා වත්ථාවුධං මුඤ්ඤි.
තං අසනිවිචක්කං විය ආකාසෙ හෙරවසද්දං කරොන්තං ධුමායන්තං

පජ්ජලන්තං භගවන්තං පත්වා යක්ඛස්ස මානමද්දනත්ථං පාදමුඤ්ජනවොළකං හුත්වා පාදමුලෙ නිපති. ආලවකො තං දිස්වා ඡින්තවිසාණො විය උසහො, උද්ධට්ඨායො විය සජ්ජො, නිත්තෙජො නිම්මදො නිපතිතමානද්ධෙජො හුත්වා වින්තෙසි – “දුස්සාවුධම්මි සමණං නභිභොසි, කිං නු ඛො කාරණං”න්ති? ඉදං කාරණං, මෙත්තාවිහාරයුත්තො සමණො, හන්ද නං රොසෙත්වා මෙත්තාය වියොජෙමිති. ඉමිනා සම්බන්ධෙනෙතං වුත්තං – “අථ ඛො ආලවකො යක්ඛො යෙන භගවා...පෙ.... නික්ඛම සමණා”ති. තත්ත්වයමධිස්පායො – කස්මා මයා අනනුඤ්ඤාතො මම භවනං පටිසිත්වා සරසාමිකො විය ඉත්ථාගාරස්ස මජ්ඣෙ නිසිත්තොසි, නනු අයුත්තමෙතං සමණස්ස යදිදං අදින්නපටිභොගො ඉත්ථිසංසග්ගො ව, තස්මා යදි ත්වං සමණධම්මෙ ධීතො, නික්ඛම සමණාති. එකෙ පන “එතානි අඤ්ඤානි ව ඵරුසවචනානි වත්වා එවායං එතදවොවා”ති භණන්ති.

අථ භගවා “යස්මා ඵද්ධො පටිඵද්ධභාවෙන විනෙතුං න සක්කා, සො හි පටිඵද්ධභාවෙ කරියමානෙ සෙය්‍යථාපි චණ්ඩස්ස කුක්කුරස්ස නාසාය පිත්තං හින්දෙය්‍ය, සො හියොයාසො මත්තාය චණ්ඩතරො අස්ස, එවං ඵද්ධතරො භොති, මුදුනා පන සො සක්කා විනෙතු”න්ති ඤත්වා “සාධාවුසො”ති පියවචනෙන තස්ස වචනං සම්පටිච්ඡිත්වා නික්ඛමි. තෙන වුත්තං “සාධාවුසොති භගවා නික්ඛමි”ති.

තතො ආලවකො “සුවචො වතායං සමණො එකවචනෙනෙව නික්ඛන්තො, එවං නාම නික්ඛමෙතුං සුඛං සමණං අකාරණෙනෙවාහං සකලරත්තිං යුද්ධෙන අබ්භයාසි”න්ති මුදුවිත්තො හුත්වා පුන වින්තෙසි “ඉදානිපි න සක්කා ජානිතුං, කිං නු ඛො සුවචතාය නික්ඛන්තො, උදාහු කොධෙන, හන්ද නං විමංසාමි”ති. තතො “පට්ඨ සමණා”ති ආහ. අථ “සුවචො”ති මුදුභූතචිත්තවචත්ථානකරණත්ථං පුනපි පියවචනං වදන්තො සාධාවුසොති භගවා පාවිසි. ආලවකො පුනප්පුනං තමෙව සුවචභාවං විමංසන්තො දුතියම්පි තතියම්පි “නික්ඛම පට්ඨා”ති ආහ. භගවාපි තථා අකාසි. යදි න කරෙය්‍ය, පකතියාපි ඵද්ධයක්ඛස්ස විත්තං ඵද්ධතරං හුත්වා ධම්මකථාය භාජනං න භවෙය්‍ය. තස්මා යථා නාම මාතා රොදන්තං පුත්තකං යං සො ඉච්ඡති, තං දත්වා වා කත්වා වා සඤ්ඤාපෙති, තථා භගවා කිලෙසරොදනෙන රොදන්තං යක්ඛං සඤ්ඤාපෙතුං යං සො භණති, තං අකාසි. යථා ව ධාතී ඵඤ්ඤං අපිචන්තං දාරකං කිඤ්චි දත්වා උපලාලෙත්වා පායෙති, තථා භගවා යක්ඛං ලොකුත්තරධම්මබීරං පායෙතුං තස්ස පත්ථිතවචනකරණෙන උපලාලෙත්තො එවමකාසි. යථා ව පුරිසො ලාබුම්හි චතුමධුරං පුරෙතුකාමො තස්සඛිහන්තරං සොධෙති, එවං භගවා යක්ඛස්ස විත්තෙ ලොකුත්තරචතුමධුරං පුරෙතුකාමො තස්ස අඛිහන්තරෙ කොධමලං සොධෙතුං යාව තතියං නික්ඛමනපවෙසනං අකාසි.

අථ ආලවකො ‘‘සුවවො අයං සමණො, ‘නික්ඛමා’ති චුත්තො නික්ඛමති, ‘පට්ඨා’ති චුත්තො පට්ඨති, යංනුනාහං ඉමං සමණං එවමෙවං සකලරත්තිං කිලමෙත්වා, පාදෙ ගහෙත්වා, පාරගඬගාය බ්‍රිපෙය්‍යා’’න්ති පාපකං චිතං උප්පාදෙත්වා චතුත්ථවාරං ආහ – ‘‘නික්ඛම සමණා’’ති. තං ඤත්වා භගවා ‘‘න ඛවාහං ත’’න්ති ආහ. ‘‘එවං චුත්තෙ තදුත්තරිං කරණීයං පරියෙසමානො පඤ්භං පුච්ඡිතබ්බං මඤ්ඤිස්සති, තං ධම්මකථාය මුඛං භවිස්සති’’ති ඤත්වා ‘‘න ඛවාහං ත’’න්ති ආහ. තත්ථ නඉති පටික්ඛෙපෙ, බොඉති අවධාරණෙ. අහන්ති අත්තනිදස්සනං, න්ති හෙතුවචනං. තෙනෙත්ථ ‘‘යස්මා ත්වං එවං චිත්තෙසි, තස්මා අහං ආවුසො නෙව නික්ඛමිස්සාමි, යං තෙ කරණීයං, තං කරොහි’’ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

තතො ආලවකො යස්මා පුබ්බෙපි ආකාසෙනාගමනවෙලායං ‘‘කිං නු බො, එතං සුවණ්ණවිමානං, උදාහු රජතමණ්ඩවිමානානං අඤ්ඤතරං, හන්දනං පස්සාමා’’ති එවං අත්තතො විමානං ආගතෙ ඉද්ධිමත්තෙ තාපසපරිබ්බාජකෙ පඤ්භං පුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජෙතුමසක්කොත්තෙ චිත්තක්ඛෙපාදීහි විහෙයෙති. කථං? අමනුස්සා හි හිංසනකරුපදස්සනෙන වා හදයචත්ථුපරිමද්දනෙන වාහි ද්විභාකාරෙහි චිත්තක්ඛෙපං කරොන්ති. අයං පන යස්මා ‘‘ඉද්ධිමත්තො හිංසනකරුපදස්සනෙන න තසන්ති’’ති ඤත්වා අත්තතො ඉද්ධිප්පභාවෙන සුබ්බමත්තභාවං නිමිෂිතිත්වා, තෙසං අත්තො පටිසිත්වා හදයචත්ථුං පරිමද්දති, තතො චිත්තසන්තති න සණ්ඨාති, තස්සා අසණ්ඨමානාය උම්මත්තකා භොන්ති බිත්තචිත්තා. එවං බිත්තචිත්තානං එතෙසං උරමිපි ථාලෙති, පාදෙපි නෙ ගහෙත්වා පාරගඬගාය බ්‍රිපති ‘‘මාස්සු මෙ පුන එවරුපා භවනමාගමිංසු’’ති, තස්මා තෙ පඤ්භෙ සරිත්වා ‘‘යංනුනාහං ඉමං සමණං ඉදාහි එවං විහෙයෙය්‍යා’’න්ති චිත්තෙත්වා ආහ ‘‘පඤ්භං තං සමණා’’තිආදි.

කුතො පනස්ස තෙ පඤ්භාති? තස්ස කිර මාතාපිතරො කස්සපං භගවත්තං පයිරුපාසිත්වා අට්ඨ පඤ්භෙ සට්ඨස්සජ්ජනෙ උග්ගහෙසුං. තෙ දහරකාලෙ ආලවකං පරියාපුණාපෙසුං. සො කාලච්චයෙන විස්සජ්ජනං සම්මුස්සි. තතො ‘‘ඉමෙ පඤ්භාපි මා විනස්සන්තු’’ති සුවණ්ණපට්ටෙ ජාතිහිඬගුලකෙන ලිඛාපෙත්වා විමානෙ නික්ඛිපි. එවමෙන බුද්ධපඤ්භා බුද්ධවිසයා එව භොන්ති. භගවා තං සුත්වා යස්මා බුද්ධානං පරිච්චත්තලාහන්තරායො වා ජීවිතන්තරායො වා සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණඛ්‍යාමප්පභානං පටිඝාතො වා න සක්කා කෙනචි කාතුං, තස්මා තං ලොකෙ අසාධාරණං බුද්ධානුභාවං දස්සෙන්තො ආහ ‘‘න ඛවාහං තං, ආවුසො, පස්සාමි සදෙවකෙ ලොකෙ’’ති.

තත්ථ ‘‘සදෙවකච්චනෙන පඤ්චකාමාවචරදෙවග්ගහණ’’න්තිආදිනා නයෙන එතෙසං පදානං අත්ථමත්තදස්සනෙන සඬ්ඛෙපො චුත්තො, න අනුසන්ධියොජනාක්කමෙන චිත්ථාරො. ස්වායං වුච්චති – සදෙවකච්චනෙන

හි උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදනො සබ්බදෙවෙසු ගහිතෙසුපි යෙසං තත්ථ සන්නිපතිතෙ දෙවගණෙ විමති අහොසි “මාරො මහානුභාවො ඡකාමාවචරිස්සරො වසවත්ති පච්චනිකසාතො ධම්මදෙස්සි කුරුරකම්මන්තො, කිං නු බො, සොපිස්ස විත්තක්ඛෙපාදීති න කරෙය්‍යා”ති, තෙසං විමතිපටිබාහනත්ථං “සමාරකෙ”ති ආහ. තතො යෙසං අහොසි – “බ්‍රහ්මා මහානුභාවො එකඬ්ගුලියා එකචක්කවාළසහස්සෙ ආලොකං කරොති, ද්විති...පෙ.... දසහි අඬ්ගුලිහි දසසු චක්කවාළසහස්සෙසු, අනුත්තරඤ්ච ක්‍රිකාසමාපත්තිසුඛං පටිසංවෙදෙති, කිං සොපි න කරෙය්‍යා”ති, තෙසං විමතිපටිබාහනත්ථං “සබ්බමකෙ”ති ආහ. අථ යෙසං අහොසි “පුටු සමණබ්‍රාහ්මණා සාසනස්ස පච්චත්ථිකා පච්චාමිත්තා මන්තාදිබලසමන්තාගතා, කිං තෙපි න කරෙය්‍යා”ත්ති, තෙසං විමතිපටිබාහනත්ථං “සස්සමණබ්‍රාහ්මණියා පජායා”ති ආහ. එවං උක්කට්ඨට්ඨානෙසු කස්සපි අභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි සදෙවමනුස්සායාති වචනෙන සම්මුතිදෙවෙ අවසෙසමනුස්සෙ ව උපාදාය උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදවසෙනෙව සෙසසත්තලොකෙපි කස්සපි අභාවං දස්සෙසිති එවමෙත්ථ අනුසන්ධියොජනාක්කමො වෙදිතබ්බො.

එවං භගවා තස්ස බාධනවිත්තං පටිසෙධෙත්වා පඤ්ඤාපුච්ඡනෙ උස්සාහං ඡනෙත්තො ආහ “අපිච ත්වං, ආවුසො, පුච්ඡ යදාකඬ්ඛසි”ති. තස්සත්ථො – පුච්ඡ, යදි ආකඬ්ඛසි, න මෙ පඤ්ඤාවිස්සජ්ජනෙ භාරො අත්ථි. අථ වා “පුච්ඡ යං ආකඬ්ඛසි, තෙ සබ්බං විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති සබ්බඤ්ඤාපවාරණං පචාරෙසි අසාධාරණං පච්චෙකබුද්ධඅග්ගසාවකමහාසාවකෙහි. තෙ හි “පුච්ඡාවුසො සුත්වා වෙදිස්සාමා”ති වදන්ති. බුද්ධා පන “පුච්ඡාවුසො යදාකඬ්ඛසි”ති (සං. නි. 1.237, 246) වා,

“පුච්ඡ වාසව මං පඤ්ඤං, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි”ති වා. (දී. නි. 2.356);

“බාවරිස්ස ව තුය්හං වා, සබ්බෙසං සබ්බසංසයං;
කතාවකාසා පුච්ඡවිහො, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡපා”ති වා. (සු. නි. 1036) –

එවමාදිනා නයෙන දෙවමනුස්සානං සබ්බඤ්ඤාපවාරණං පචාරෙත්ති. අනච්ඡරියඤ්චෙනං, යං භගවා බුද්ධභූමිං පත්වා එවං පවාරණං පචාරෙය්‍ය, යො බොධිසත්තභූමියං පදෙසඤාණෙ වත්තමානොපි –

“කොණ්ඩඤ්ඤ පඤ්ඤානි වියාකරොහි, යාවන්ති තං ඉසයො සාධුරුපා;
කොණ්ඩඤ්ඤ එසො මනුෂ්‍යෙසු ධම්මො, යං වුද්ධමාගච්ඡති එස භාරො”ති. (ජා. 2.17.60) –

එවං ඉසීහි යාවිතො -

“කතාවකාසා පුච්ඡන්තු හොන්තො, යං කිඤ්චි පඤ්භං මනසාහිපත්ථිතං;

අහඤ්චි තං තං වො වියාකරිස්සං, ඤත්වා සයං ලොකමිමං පරඤ්චා”ති. -

එවං සරහඬිගකාලෙ සම්භවජාතකෙ ව සකලජම්බුදීපෙ තික්ඛන්තුං විවරිත්වා පඤ්භානං අන්තකරං අදිස්වා ජාතියා සත්තවස්සිකො රථිකාය පංසුකීළිකං කීළන්තො සුවිරතෙන බ්‍රාහ්මණෙන පුට්ඨො -

“තග්ඝ තෙ අහමක්ඛිස්සං, යථාපි කුසලො තථා;

රාජා ව බො නං ජානාති, යදි කාහති වා න වා”ති. (ජා. 1.16.172) -

එවං සබ්බඤ්ඤපචාරණං පචාරෙසි. එවං භගවතා ආලවකස්ස සබ්බඤ්ඤපචාරණාය පචාරිතාය අථ බො ආලවකො යක්ඛො භගවන්තං ගාථාය අජ්ඣභාසි “කිං සුඛං විත්ත”න්ති.

183. තත්ථ කින්ති පුච්ඡාවචනං. සුති පදපුරණමත්තෙ නිපාතො. ඉධාති ඉමස්මිං ලොකෙ. විත්තන්ති විදති, පීතිං කරොතීති විත්තං, ධනස්සෙනං අධිවචනං. සුවිණ්ණන්ති සුකතං. සුඛන්ති කායිකචෙතසිකං සාතං. ආවහාතීති ආවහති, ආනෙති, දෙති, අජ්ජෙතීති චුත්තං හොති භවෙති දළ්භත්ථෙ නිපාතො. සාදුතරන්ති අතිස්සයෙන සාදුං. “සාධුතර”න්තිපි පාඨො. රසානන්ති රසසඤ්ඤිතානං ධම්මානං. කථන්ති කෙන පකාරෙන, කථංජීවිතො ජීවිතං කථංජීවිජීවිතං, ගාථාබන්ධසුඛත්ථං පන සානුනාසිකං වුවචති. “කථංජීවිං ජීවත”න්ති වා පාඨො. තස්ස ජීවත්තානං කථංජීවිත්ති අත්ථො. සෙසමෙත්ථ පාකටමෙව. එවම්මාය ගාථාය “කිං සු ඉධ ලොකෙ පුරිසස්ස විත්තං සෙට්ඨං, කිං සු සුවිණ්ණං සුඛමාවහාති, කිං රසානං සාදුතරං, කථංජීවිතො ජීවිතං සෙට්ඨමාහු”ති ඉමෙ චත්තාරො පඤ්ඤෙ පුච්ඡි.

184. අථස්ස භගවා කස්සපදසබ්බලෙන විස්සජ්ජිතනයෙනෙව විස්සජ්ජන්තො ඉමං ගාථමාහ “සද්ධිධං විත්ත”න්ති. තත්ථ යථා හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදි විත්තං උපහොගපරිහොගසුඛං ආවහති, බ්‍රජ්ජිපාසාදිදුක්ඛං පටිබාහති, දාලිද්දියං වූපසමෙති, මුත්තාදිරතනපටිලාභහෙතු හොති, ලොකසන්ථුතිඤ්ච ආවහති, එවං ලොකියලොකුත්තරා සද්ධාපි යථාසම්භවං ලොකියලොකුත්තරවිපාකසුඛමාවහති, සද්ධාධුරෙන පටිපන්නානං ජාතිජරාදිදුක්ඛං පටිබාහති, ගුණදාලිද්දියං වූපසමෙති, සතිසම්බොජ්ඣධිගාදිරතනපටිලාභහෙතු හොති.

“සද්ධො සිලෙන සම්පන්නො, යසො හොගසමජ්ජිතො;

යං යං පදෙසං භජති, තත්ථ තත්ථෙව පුජිතො’ති. (ධ. ප. 303) –

වචනතො ලොකසන්ථුතිඤ්ච ආවහතීති කත්වා “චිත්ත”න්ති චුත්තා. යස්මා පනෙනං සද්ධාවිත්තං අනුගාමිකං අනඤ්ඤසාධාරණං සබ්බසම්පත්තිහෙනු, ලොකියස්ස භිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිචිත්තස්සාපි නිදානං. සද්ධොයෙව භි දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා චිත්තං අධිගම්නති, අස්සද්ධස්ස පන චිත්තං යාවදෙව අනත්ථාය හොති, තස්මා “සෙට්ඨ”න්ති චුත්තං. පුරිසස්සාති උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදදෙසනා; තස්මා න කෙවලං පුරිසස්ස, ඉත්ථිආදීනම්පි සද්ධාවිත්තමෙව සෙට්ඨන්ති වෙදිතබ්බං.

ධම්මොති දසකුසලකම්මපට්ඨම්මො, දානස්සිලභාවනාධම්මො වා. සුවිණ්ණොති සුකතො සුවරිතො. සුබ්බාවහාතීති සොණසෙට්ඨිපුත්තරට්ඨපාලාදීනං විය මනුස්සසුබ්බං, සක්කාදීනං විය දිබ්බසුබ්බං, පරියොසානෙ ව මහාපද්ධමාදීනං විය නිබ්බානසුබ්බඤ්ච ආවහතීති.

සච්චන්ති අයං සච්චසද්දො අනෙකෙසු අත්ථෙසු දිස්සති. සෙය්‍යථිදං – “සච්චං භණ්ණ න කුජ්ඣෙය්‍යා”තිආදීසු (ධ. ප. 224) වාචාසච්චෙ. “සච්චෙ ඨිතා සමණබ්‍රාහ්මණා වා”තිආදීසු (ජා. 2.21.433) විරතිසච්චෙ. “කස්මා නු සච්චානි වදන්ති නානා, පවාදියාසෙ කුසලාවදානා”තිආදීසු (සු. නි. 891) දිට්ඨිසච්චෙ. “චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, බ්‍රාහ්මණසච්චානි”තිආදීසු (අ. නි. 4.185) බ්‍රාහ්මණසච්චෙ. “එකඤ්භි සච්චං න දුතීයමත්ථි”තිආදීසු (සු. නි. 890) පරමත්ථසච්චෙ. “චතුත්තං සච්චානං කති කුසලා”තිආදීසු (විභ. 216) අරියසච්චෙ. ඉධ පන පරමත්ථසච්චං නිබ්බානං, විරතිසච්චං වා අබ්භන්තරං කත්වා වාචාසච්චං අධිජ්ජෙතං, යස්සානුභාවෙන උදකාදීනි වසෙ චත්තෙන්ති ජාතිජරාමරණපාරං තරන්ති. යථාහ –

“සච්චෙන වාවෙනුදකම්පි ධාවති, විසම්පි සච්චෙන භනන්ති පණ්ඩිතා;
සච්චෙන දෙවො ථනයං පවස්සති, සච්චෙ ඨිතා නිබ්බුතිං පත්ථයන්ති.

“යෙ කෙවිමෙ අත්ථි රසා පට්ඨායා, සච්චං තෙසං සාදුතරං රසානං;
සච්චෙ ඨිතා සමණබ්‍රාහ්මණා ව, තරන්ති ජාතිමරණස්ස පාර”න්ති.
(ජා. 2.21.433);

සාදුතරන්ති මධුරතරං, පණිතතරං. රසානන්ති යෙ ඉමෙ “මූලරසො, ඛන්ධරසො”තිආදීනා (ධ. ස. 628-630) නයෙන සායනීයධම්මා, යෙ චිමෙ “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, සබ්බං ඵලරසං (මහාව. 300) අරසරූපො භවං ගොතමො, යෙ තෙ, බ්‍රාහ්මණ, රූපරසා, සද්දරසා (අ. නි. 8.11; පාරා. 3), අනාපත්ති රසරසෙ (පාවි. 607-609), අයං ධම්මවිනයො එකරසො

විමුත්තිරසො (අ. නි. 8.19; චූළව. 385), භාගී වා භගවා අත්ථරසස්ස ධම්මරසස්සා’තිආදිනා (මහානි. 149; චූළනි. අජිතමාණවප්පවිජානිද්දෙස 2) නයෙන වාචාරසුපවජ්ජා අවසෙසබ්බාඤ්ජනාදයො ධම්මා “රසා”ති වුවුවන්ති, තෙසං රසානං සච්චං හවෙ සාදුතරං සච්චමෙව සාදුතරං, සාධුතරං වා සෙට්ඨතරං, උත්තමතරං. මූලරසාදයො හි සරීරං උපබ්බහෙන්ති, සංකිලෙසිකඤ්ච සුඛමාවහන්ති. සච්චරසෙ විරතිසච්චවාචාසච්චරසා සමථවිපස්සනාදිහි චිත්තමුපබ්බහෙන්ති, අසංකිලෙසිකඤ්ච සුඛමාවහන්ති, විමුත්තිරසො පරමත්ථසච්චරසපරිභාවිතත්තා සාදු, අත්ථරසධම්මරසා ච තදධිගමුපායභූතං අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච නිස්සාය පවත්තිතොති.

පඤ්ඤාජීවිත්ති එත්ථ පන ය්වායං අන්ධෙකචක්ඛුද්ධිවක්ඛුකෙසු ද්විවක්ඛුපුග්ගලො ගහට්ඨො වා කම්මන්තානුට්ඨානසරණගමනදානසංවිභාගසීලසමාදානඋපොසථකම්මාදිග හට්ඨපටිපදං, පබ්බජිතො වා අවිජ්ජපටිසාරකරසීලසඤ්ඤාතං තදුත්තරිචිත්තවිසුද්ධිආදිහෙදං වා පබ්බජිතපටිපදං පඤ්ඤාය ආරාධෙත්වා ජීවති, තස්ස පඤ්ඤාජීවිතො ජීවිතං, තං වා පඤ්ඤාජීවිං ජීවිතං සෙට්ඨමාහුති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

185-6. එවං භගවතා විස්සජ්ජිතෙ චත්තාරොපි පඤ්ඤෙ සුත්වා අත්තමනො යක්ඛො අවසෙසෙපි චත්තාරො පඤ්ඤෙ පුච්ඡන්තො “කථං සු තරති ඔස”න්ති ගාථමාහ. අථස්ස භගවා පුරිමනායෙනෙව විස්සජ්ජෙන්තො “සද්ධාය තරති”ති ගාථමාහ. තත්ථ කිඤ්චාපි යො චතුබ්බිධං ඔසං තරති, සො සංසාරණ්ණවම්පි තරති, වට්ටදුක්ඛම්පි අච්චෙති, කිලෙසමලාපි පරිසුජ්ඣති, එවං සන්තෙපි පන යස්මා අස්සද්ධො ඔසතරණං අසද්දහන්තො න පක්ඛන්දති, පඤ්චසු කාමගුණෙසු චිත්තවොස්සග්ගෙන පමත්තො තත්ථෙව සත්තවිසත්තනාය සංසාරණ්ණවං න තරති, කුසිතො දුක්ඛං විහරති වොකිණ්ණො අකුසලෙහි ධම්මෙහි, අප්පඤ්ඤො සුද්ධිමග්ගං අජානන්තො න පරිසුජ්ඣති, තස්මා තප්පටිපක්ඛං දස්සෙන්තෙන භගවතා අයං ගාථා වුත්තා.

එවං වුත්තාය චෙතාය යස්මා සොනාපත්තියඤ්ඤාපදට්ඨානං සද්ධිත්ථියං, තස්මා “සද්ධාය තරති ඔස”න්ති ඉමිනා පදෙන දිට්ඨොසතරණං සොනාපත්තිමග්ගං සොනාපන්නඤ්ච පකාසෙති. යස්මා පන සොනාපන්නො කුසලානං ධම්මානං භාවනාය සාතව්චකිරියාසඤ්ඤාතෙන අප්පමාදෙන සමන්තාගතො දුතියමග්ගං ආරාධෙත්වා යිපෙත්වා සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගමනමත්තං අවසෙසං සොනාපත්තිමග්ගෙන අතිණ්ණං හවොසවත්ථුං සංසාරණ්ණවං තරති, තස්මා “අප්පමාදෙන අණ්ණව”න්ති ඉමිනා පදෙන හවොසතරණං සකදාගාමිමග්ගං සකදාගාමිඤ්ච පකාසෙති. යස්මා සකදාගාමී වීරියෙන තතියමග්ගං ආරාධෙත්වා සකදාගාමිමග්ගෙන අනතීතං කාමොසවත්ථුං; කාමොසසඤ්ඤිතඤ්ච කාමදුක්ඛමච්චෙති, තස්මා

“වීරියෙන දුක්ඛමච්චෙති”ති ඉමිනා පදෙන කාමොසතරණං අනාගාමිමග්ගං අනාගාමිඤ්ච පකාසෙති. යස්මා පන අනාගාමී විගතකාමපඤ්ඤාය පරිසුද්ධාය පඤ්ඤාය එකන්තපරිසුද්ධං චතුත්ථමග්ගපඤ්ඤං ආරාධෙත්වා අනාගාමිමග්ගෙන අප්පහීනං අවිජ්ජාසංඛාතං පරමමලං පජ්හති, තස්මා “පඤ්ඤාය පරිසුඡ්ඤාති”ති ඉමිනා පදෙන අවිජ්ජාසතරණං අරහත්තමග්ගං අරහත්තඤ්ච පකාසෙති. ඉමාය ච අරහත්තනිකුටෙන කථිතාය ගාථාය පරියොසානෙ යක්ඛො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසී.

187. ඉදානි තමෙව “පඤ්ඤාය පරිසුඡ්ඤාති”ති එත්ථ චුත්තං පඤ්ඤාපදං ගහෙත්වා අත්තනො පටිභානෙන ලොකියලොකුත්තරමිස්සකං පඤ්ඤං පුච්ඡන්තො “කථං සු ලභතෙ පඤ්ඤ”න්ති ඉමං ඡජ්ජදගාථමාහ. තත්ථ කථං සුති සබ්බත්ථෙව අත්ථයුත්තිපුච්ඡා හොති. අයඤ්ඤි පඤ්ඤාදිඅත්ථං ඤාත්වා තස්ස යුත්තිං පුච්ඡති “කථං කාය යුත්තියා කෙන කාරණෙන පඤ්ඤං ලභති”ති. එස නයො ධනාදීසු.

188. අථස්ස භගවා චතුහි කාරණෙහි පඤ්ඤාලාභං දස්සෙන්නො “සද්දහානො”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො — යෙන පුබ්බභාගෙ කායසුවරිතාදිභෙදෙන, අපරභාගෙ ච සත්තතිංසබ්බොධිපක්ඛියභෙදෙන ධම්මෙන අරහන්තො බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකා නිබ්බානං පත්තා, තං සද්දහානො අරහතං ධම්මං නිබ්බානප්පත්තියා ලොකියලොකුත්තරං පඤ්ඤං ලභති. තඤ්ච ඛො න සද්ධාමත්තකෙනෙව, යස්මා පන සද්ධාජාතො උපසංඝාතමති, උපසංඝාතමත්තො පයිරුපාසති, පයිරුපාසන්තො සොතං ඔදහති, ඔහිතසොතො ධම්මං සුඤ්ඤාති, තස්මා උපසංඝාතමනතො පහුති යාව ධම්මස්සවනෙන සුස්සුසං ලභති. කි චුත්තං හොති — තං ධම්මං සද්දහිත්වාපි ආචරියුපජ්ඣායෙ කාලෙන උපසංඝාතමිත්වා චත්තකරණෙන පයිරුපාසිත්වා යදා පයිරුපාසනාය ආරාධිතවිත්තා කිඤ්චි චත්තුකාමා හොන්ති. අථ අධිගතාය සොතුකාමතාය සොතං ඔදහිත්වා සුඤ්ඤාති ලභති. එවං සුසුසමිපි ච සතිඅවිජ්ජවාසෙන අප්පමත්තො සුභාසිතදුබ්බාසිතඤ්ඤාය විචක්ඛණො එව ලභති, න ඉතරො. තෙනාහ “අප්පමත්තො විචක්ඛණො”ති.

එවං යස්මා සද්ධාය පඤ්ඤාලාභසංචත්තනිකං පටිපදං පටිපජ්ජති, සුස්සුසාය සක්කච්චං පඤ්ඤාධිගමුපායං සුඤ්ඤාති, අප්පමාදෙන ගහිතං න සම්මුස්සති, විචක්ඛණතාය අනුනාධිකං අවිජ්ජිතඤ්ච ගහෙත්වා විත්ථාරිකං කරොති. සුස්සුසාය ච ඔහිතසොතො පඤ්ඤාපටිලාභහෙතුං ධම්මං සුඤ්ඤාති, අප්පමාදෙන සුත්වා ධම්මං ධාරෙති, විචක්ඛණතාය ධනානං ධම්මානං අත්ථමුපපරික්ඛති, අථානුපුබ්බෙන පරමත්ථසච්චං සච්ඡිකරොති, තස්මාස්ස භගවා “කථං සු ලභතෙ පඤ්ඤ”න්ති පුට්ඨො ඉමානි චත්තාරි කාරණානි දස්සෙන්නො ඉමං ගාථමාහ — “සද්දහානො...පෙ.... විචක්ඛණො”ති.

189. ඉදානි තතො පරෙ තයො පඤ්ඤෙ විස්සජ්ජේන්තො “පතිරුපකාරී”ති ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ දෙසකාලාදීනි අභාපෙත්වා ලොකියස්ස ලොකුත්තරස්ස වා ධනස්ස පතිරුපං අධිගමුපායං කරොතිති පතිරුපකාරී. ධුරවාති චෙතසිකචිරියවසෙන අනික්ඛිත්තධුරො. උට්ඨාතාති “යො ව සීතඤ්ඤං උණ්භඤ්ඤං, තිණා භියොයා න මඤ්ඤති”තිආදිනා (ථෙරගා. 232; දී. නි. 3.253) තයෙන කායිකචිරියවසෙන උට්ඨානසම්පන්නො අසිලිපරක්කමො. වින්දනෙ ධනන්ති එකමුසිකාය න විරස්සෙව ද්වෙසනසහස්සසඬං වුළන්තෙවාසී විය ලොකියධනඤ්ඤං, මහල්ලකමහාතිස්සත්ථෙරො විය ලොකුත්තරධනඤ්ඤං ලහති. සො හි “තීභි ඉරියාපථෙහි විහරිස්සාමී”ති වත්තං කත්වා ටීනමිද්ධාගමනවෙලාය පලාලවුම්බට්ඨකං තෙමෙත්වා, සීසෙ කත්වා, ගලජ්ජමාණං උදකං පටිසිත්වා, ටීනමිද්ධං පටිබාහෙත්තො ද්වාදසභි වස්සෙහි අරහත්තං පාපුණි. සච්චෙනාති වට්ඨිසච්චෙනාපි “සච්චවාදී භූතවාදී”ති, පරමත්ථසච්චෙනාපි “බුද්ධො පච්චෙකබුද්ධො අරියසාවකො”ති එවං කිත්තිං පජ්ජොති. දදන්ති යංකිඤ්චි ඉච්ඡිතපත්ථිතං දදන්තො මිත්තානි ගන්ථති, සම්පාදෙති කරොතිති අත්ථො. දුද්දදං වා දදං ගන්ථති, දානමුඛෙන වා චත්තාරිපිසඬගහවත්ථුනි ගහිතානීති වෙදිතබ්බානි. තෙහි මිත්තානි කරොතිති වුත්තං හොති.

190. එවං ගහට්ඨපබ්බජිතානං සාධාරණෙන ලොකියලොකුත්තරමිස්සකෙන තයෙන චත්තාරො පඤ්ඤෙ විස්සජ්ජේන්තො ඉදානි “කථං පෙච්ච න සොචතී”ති ඉමං පඤ්චමං පඤ්ඤං ගහට්ඨවසෙන විස්සජ්ජේන්තො ආහ “යස්සෙනෙ”ති. තස්සත්ථො – යස්ස “සද්දහානො අරහත්”න්ති එත්ථ වුත්තාය සබ්බකල්‍යාණධම්මුප්පාදිකාය සද්ධාය සමන්තාගතත්තා සද්ධස්ස සරමෙසිනො සරාවාසං පඤ්ච වා කාමගුණෙ එසන්තස්ස ගවෙසන්තස්ස කාමහොගිනො ගහට්ඨස්ස “සච්චෙන කිත්තිං පජ්ජොති”ති එත්ථ වුත්තජ්ජකාරං සච්චං, “සුස්සුසං ලහතෙ පඤ්ඤ”න්ති එත්ථ සුස්සුසපඤ්ඤානාමෙන වුත්තො ධම්මො, “ධුරවා උට්ඨාතා”ති එත්ථ ධුරනාමෙන උට්ඨානනාමෙන ව වුත්තා ධීති, “දදං මිත්තානි ගන්ථති”ති එත්ථ වුත්තජ්ජකාරො වාගො වාති එතෙ චතුරො ධම්මා සන්ති. ස වෙ පෙච්ච න සොචතීති ඉධලොකා පරලොකං ගන්ත්වා ස වෙ න සොචතීති.

191. එවං භගවා පඤ්චමම්පි පඤ්ඤං විස්සජ්ජේන්තො තං යක්ඛං වොදෙත්තො ආහ – “ඉඬ්ඝ අඤ්ඤෙපී”ති. තත්ථ ඉඬ්ඝාති වොදනත්ථෙ නිපාතො. අඤ්ඤෙපීති අඤ්ඤෙපි ධම්මෙ පුට්ඨ සමණබ්‍රාහ්මණෙ පුච්ඡස්සු, අඤ්ඤෙපි වා පුරණාදයො සබ්බඤ්ඤාපට්ඨඤ්ඤෙ පුට්ඨ සමණබ්‍රාහ්මණෙ පුච්ඡස්සු. යදි අම්හෙහි “සච්චෙන කිත්තිං පජ්ජොති”ති එත්ථ වුත්තජ්ජකාරා සච්චා භියොයා කිත්තිජ්ජත්තිකාරණං වා, “සුස්සුසං ලහතෙ පඤ්ඤ”න්ති එත්ථ සුස්සුසනපඤ්ඤාපදෙසෙන වුත්තා දමා භියොයා ලොකියලොකුත්තරපඤ්ඤාපට්ඨලාභකාරණං වා. “දදං මිත්තානි ගන්ථති”ති එත්ථ වුත්තජ්ජකාරා වාගා භියොයා මිත්තගන්ථනකාරණං වා, “ධුරවා

උට්ඨාතා”ති එත්ථ තං තං අත්ථවසං පටිච්ච දුරනාමෙන උට්ඨානනාමෙන ව චුත්තාය මහාභාරසහනට්ඨෙන උස්සොල්භිභාවජ්ජත්තාය වීරියසංඛාතාය බත්තායා හියොයා ලොකියලොකුත්තරධනවින්දනකාරණං වා, “සච්චං ධම්මො ධිති වාගො”ති එවං චුත්තෙනි ඉමෙහෙව චතුහි ධම්මෙනි හියොයා අස්මා ලොකා පරං ලොකං පෙච්ච අසොචනකාරණං වා ඉධ විජ්ජතීති අයමෙත්ථ සද්ධිං සංඛිබ්බෙපයොජනාය අත්ථවණ්ණනා. විත්ථාරතො පන එකමෙකං පදං අත්ථුද්ධාරපදුද්ධාරවණ්ණනානායෙනි විහජිත්වා වෙදිතබ්බො.

192. එවං චුත්තෙ යක්ඛො යෙන සංසයෙන අඤ්ඤෙ පුච්ඡෙය්‍යා, තස්ස පහිනත්තා “කථං නු දානි පුච්ඡෙය්‍යාං, පුටු සමණබ්‍රාහ්මණෙනි චත්වා යෙපිස්ස අපුච්ඡනකාරණං න ජානන්ති, තෙපි ජානාපෙත්තො “යොහං අජ්ජ පජානාමි, යො අත්ථො සම්පරායිකො”ති ආහ. තත්ථ අජ්ජානි අජ්ජාදිං කත්වානි අධිජ්ජායො. පජානාමිති යථාචුත්තෙන පකාරෙන ජානාමි. යො අත්ථොති එත්තාවතා “සුස්සුසං ලහතෙ පඤ්ඤ”න්තිආදිනා නායෙන චුත්තං දිට්ඨධම්මිකං දස්සෙති සම්පරායිකොති ඉමිනා “යස්සෙතෙ චතුරො ධම්මා”ති චුත්තං පෙච්ච සොකාභාවකරං සම්පරායිකං. අත්ථොති ව කාරණස්සෙතං අධිවචනං. අයඤ්ඤි අත්ථසද්දො “සාත්ථං සංඛ්‍යඤ්ජන”න්ති එවමාදිසු (පාරා. 1; දී. නි. 1.255) පාඨත්ථෙව චත්තති. “අත්ථො මෙ, ගහපති, හිරඤ්ඤසුචණ්ණෙනා”තිආදිසු (දී. නි. 2.250; ම. නි. 3.258) කිච්චත්ථෙව “හොති සීලවතං අත්ථො”තිආදිසු (ජා. 1.1.11) වුඩ්ඪිමිහි. “බහුජනො භජතෙ අත්ථහෙතු”තිආදිසු (ජා. 1.15.89) ධනෙ. “උභින්නමත්ථං චරති”තිආදිසු (ජා. 1.7.66; සං. නි. 1.250; ථෙරගා. 443) හිතෙ. “අත්ථෙව ජාතෙ ව පණ්ඩිත”න්තිආදිසු (ජා. 1.1.92) කාරණෙ. ඉධ පන කාරණෙ. තස්මා යං පඤ්ඤාදිලාභාදීනං කාරණං දිට්ඨධම්මිකං, යඤ්ඤෙව පෙච්ච සොකාභාවස්ස කාරණං සම්පරායිකං, තං යොහං අජ්ජ භගවතා චුත්තනායෙන සාමංයෙව පජානාමි, සො කථං නු දානි පුච්ඡෙය්‍යාං පුටු සමණබ්‍රාහ්මණෙනි එවමෙත්ථ සංඛිබ්බෙපතො අත්ථො වෙදිතබ්බො.

193. එවං යක්ඛො “පජානාමි යො අත්ථො සම්පරායිකො”ති චත්වා තස්ස ඤාණස්ස භගවංමුලකත්තං දස්සෙත්තො “අත්ථාය වත මෙ බුද්ධො”ති ආහ. තත්ථ අත්ථායානි හිතාය, වුඩ්ඪියා වා. යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලන්ති “යස්සෙතෙ චතුරො ධම්මා”ති (ජා. 1.1.97) එත්ථ චුත්තවාගෙන යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං හොති, තං අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යාං බුද්ධං පජානාමිති අත්ථො. කෙච්ච පන “සංඛිසං සන්ධාය එවමාහා”ති භණන්ති.

194. එවං ඉමාය ගාථාය අත්තනො හිතාධිගමං දස්සෙත්වා ඉදානි පරහිතාය පටිපත්තිං දීපෙත්තො ආහ “සො අහං විචරිස්සාමි”ති. තස්සත්ථො හෙමචතසුත්තෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො.

එවමිමාය ගාථාය පරියොසානඤ්ච රත්තිවිභායනඤ්ච
සාධුකාරසද්දුට්ඨානඤ්ච ආලවකකුමාරස්ස යක්ඛස්ස භවනං ආනයනඤ්ච
එකක්ඛණ්ණෙයෙව අහොසි. රාජපුරිසා සාධුකාරසද්දං සුත්වා “එවරුපො
සාධුකාරසද්දො යපෙත්වා බුද්ධෙ න අඤ්ඤෙසං අබ්භුග්ගච්ඡති, ආගතො නු
බො භගවා”ති ආවජ්ජෙත්තා භගවතො සරීරජ්ජහං දිස්වා, පුබ්බෙ විය බහි
අට්ඨත්වා, නිබ්බිසඬිකා අත්තොයෙව පටිසිත්වා, අද්දසංසු භගවත්තං
යක්ඛස්ස භවතෙ නිසිත්තං, යක්ඛඤ්ච අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා යීතං. දිස්වාන
යක්ඛං ආහංසු – “අයං තෙ, මහායක්ඛ, රාජකුමාරො බලිකම්මාය ආනීතො,
හන්ද නං බාද වා භුඤ්ජ වා, යථාපච්චයං වා කරොහී”ති. සො
සොතාපන්නත්තා ලජ්ජිතො විසෙසතො ච භගවතො පුරතො එවං
වුච්චමානො, අථ තං කුමාරං උහොහි හත්ථෙහි පටිග්ගහෙත්වා භගවතො
උපනාමෙසි – “අයං හන්තෙ කුමාරො මය්හං පෙසිතො, ඉමාහං භගවතො
දම්මි, හිතානුකම්පකා බුද්ධා, පටිග්ගණ්හාතු, හන්තෙ, භගවා ඉමං දාරකං
ඉමස්ස හිතත්ථාය සුඛත්ථායා”ති. ඉමඤ්ච ගාථමාහ –

“ඉමං කුමාරං සතපුඤ්ඤලක්ඛණං, සබ්බඬිගුපෙතං
පරිපුණ්ණත්ථායඤ්ජනං;
උදග්ගච්ඡත්තො සුමනො දදාමි තෙ, පටිග්ගහ ලොකහිතාය
චක්ඛුමා”ති.

පටිග්ගහෙසි භගවා කුමාරං, පටිග්ගණ්හන්තො ච යක්ඛස්ස ච කුමාරස්ස
ච මඬිගලකරණත්ථං පාදුනගාථං අහාසි. තං යක්ඛො කුමාරං සරණං
ගමෙත්තො තික්ඛත්තුං චතුත්ථපාදෙන පුරෙති. සෙය්‍යථිදං –

“දීසායුකො හොතු අයං කුමාරො,
තුවඤ්ච යක්ඛ සුබ්බිතො භවාහි;
අඛ්‍යාධිතා ලොකහිතාය තිට්ඨථ,
අයං කුමාරො සරණමුපෙති බුද්ධං...පෙ.... ධම්මං...පෙ....
සඬ්ඨස්”න්ති.

භගවා කුමාරං රාජපුරිසානං අදාසි – “ඉමං වඩ්ඪෙත්වා පුන මමෙව
දෙථා”ති. එවං සො කුමාරො රාජපුරිසානං හත්ථතො යක්ඛස්ස හත්ථං
යක්ඛස්ස හත්ථතො භගවතො හත්ථං, භගවතො හත්ථතො පුන
රාජපුරිසානං හත්ථං ගතත්තා නාමතො “හත්ථකො ආලවකො”ති ජාතො.
තං ආදාය පටිනිවත්තෙ රාජපුරිසෙ දිස්වා කස්සකචනකම්මිකාදයො “කිං
යක්ඛො කුමාරං අතිදහරත්තා න ඉච්ඡති”ති හිතා පුච්ඡංසු. රාජපුරිසා “මා
භායථ, බෙමං කතං භගවතා”ති සබ්බමාරොවෙසුං. තතො “සාධු සාධු”ති
සකලං ආලවීනගරං එකකොලාහලෙන යක්ඛාහිමුඛං අහොසි. යක්ඛොපි
භගවතො හික්ඛාචාරකාලෙ අනුජ්ජෙත්තෙ පත්තචීවරං ගහෙත්වා
උපඩ්ඪමග්ගං ආගන්ත්වා නිවත්ති.

අථ භගවා නගරෙ පිණ්ඩාය වරින්වා කතහත්තකිච්චො නගරද්වාරෙ අඤ්ඤතරස්මි. විචිත්තෙ රුක්ඛමුලෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසීදි. තතො මහාජනකායෙන සද්ධිං රාජා ච නාගරා ච එකතො සම්පිණ්ඩින්වා භගවත්තං උපසඬකම්ම වන්දිත්වා පරිවාරෙත්වා නිසින්තා “කථං, හත්තෙ, එවං දාරුණං යක්ඛං දමයිත්වා”ති ප්‍රච්ඡිංසු. තෙසං භගවා යුද්ධමාදිං කත්වා “එවං නාවට්ඨවස්සං වස්සි, එවං විහිංසනකං අකාසි, එවං පඤ්භං ප්‍රච්ඡි, තස්සාහං එවං විස්සජ්ජෙසි”න්ති තමොවාලවකසුත්තං කථෙසි. කථාපරියොසානෙ චතුරාසීතිපාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. තතො රාජා ච නාගරා ච වෙස්සවණමහාරාජස්ස භවනසමීපෙ යක්ඛස්ස භවනං කත්වා පුජ්ඵගන්ධාදිසක්කාරුපෙනං නිව්චං බලිං පවත්තෙසුං. තඤ්ච කුමාරං විඤ්ඤුතං පත්තං “ත්වං භගවත්තං නිස්සාය ජීවිතං ලභි, ගච්ඡ, භගවත්තංයෙව පයිරුපාසස්සු භික්ඛුසඬ්ඨස්සද්වා”ති විස්සජ්ජෙසුං. සො භගවත්තඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඨස්සද්වා පයිරුපාසමානො න විරස්සෙව අනාගාමීඵලෙ පතිට්ඨාය සබ්බං බුද්ධවචනං උග්ගහෙත්වා පඤ්චසතඋපාසකපරිවාරො අහොසි. භගවා ච නං එතදග්ගෙ නිද්දිසි “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං උපාසකානං චතුභි සඬ්ඨගභවත්ථුභි පරිසං සඬ්ඨගණ්හන්තානං යදිදං හත්ථකො ආලවකො”ති (අ නි. 1.251).

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය ආලවකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. විජයසුත්තවණ්ණනා

වරං වා යදි වා තිට්ඨන්ති නන්දසුත්තං. “විජයසුත්තං කායවිච්ඡන්දනිකසුත්ත”න්තිපි වුච්චති. කා උජ්ජත්ති? ඉදං කිර සුත්තං ද්විසු යානෙසු වුත්තං, තස්මා අස්ස දුට්ඨා උජ්ජත්ති. තත්ථ භගවතා අනුපුබ්බෙන කපිලවත්ථුං අනුජ්ජත්වා, සාකියෙ විනෙන්වා නන්දාදයො පබ්බාපේත්වා, අනුඤ්ඤාතාය මාතුගාමස්ස පබ්බජ්ජාය ආනන්දත්ථෙරස්ස හගිනී නන්දා, බෙමකසක්කරඤ්ඤො ධිතා අභිරුපනන්දා, ජනපදකල්‍යාණී නන්දාති තිස්සො නන්දායො පබ්බජිංසු. තෙන ච සමයෙන භගවා සාවත්ථියං විහරති. අභිරුපනන්දා අභිරුපා එව අහොසි දස්සනීයා පාසාදිකා, තෙනෙවස්සා අභිරුපනන්දාති නාමමකංසු. ජනපදකල්‍යාණී නන්දාපි රූපෙන අත්තනා සදිසං න පස්සති. තා උහොපි රූපමදමත්තා “භගවා රූපං විචණ්ණෙති, ගරහති, අනෙකපරියායෙන රූපෙ ආදීනවං දස්සෙති”ති භගවතො උපට්ඨානං න ගච්ඡන්ති, දට්ඨුමපි න ඉච්ඡන්ති. එවං අජ්ජසන්නා කස්මා පබ්බජිතාති වෙ? අගතියා. අභිරුපනන්දාය හි වාරෙයාදිවසෙයෙව සාමිකො සකාසකුමාරො කාලමකාසි. අථ නං මාතාපිතරො අකාමකං පබ්බාපේසුං. ජනපදකල්‍යාණී නන්දාපි ආයස්මන්තෙ නන්දෙ අරහත්තං පත්තෙ නිරාසා හුත්වා “මය්හං සාමිකො ච මාතා ච මහාපජාපති අඤ්ඤෙ ච ඤාතකා

පබ්බජිතා, ඤාතීහි විතා දුක්ඛො සරාවාසො’’ති සරාවාසෙ අස්සාදමලහන්ති පබ්බජිතා, න සද්ධාය.

අථ භගවා තාසං ඤාණපරිපාකං විදිත්වා මහාපජාපතිං ආණාපෙසි “සබ්බාපි භික්ඛුනියො පටිපාටියා ඔවාදං ආගච්ඡන්තු’’ති. තා අත්තනො වාරෙ සම්පත්තෙ අඤ්ඤං පෙසෙන්නි. තතො භගවා “සම්පත්තෙ වාරෙ අත්තනාව ආගන්තබ්බං, න අඤ්ඤා පෙසෙතබ්බා’’ති ආහ. අට්ඨකදිවසං අභිරූපනන්දා අගමාසි. තං භගවා නිමිත්තරූපෙන සංවෙෂෙත්වා “අට්ඨිනං නගරං කත’’න්ති ඉමාය ධම්මපදගාථාය –

“ආතුරං අසුචිං සුතිං, පස්ස නන්දෙ සමුස්සයං;
උග්ගරන්තං පග්ගරන්තං, බාලානං අභිපත්ථිතං. (ථෙරිගා. 19);

“අනිමිත්තඤ්ච භාවෙහි, මානානුසයමුජ්ජහ;
තතො මානාහිසමයා, උපසන්නා වරිස්සසි’’ති. (සු. නි. 344; ථෙරිගා. 20) –

ඉමාහි ථෙරිගාථාහි ච අනුපුබ්බෙන අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙසි. අට්ඨකදිවසං සාවත්ථිවාසිනො පුරෙහත්තං දානං දත්වා සමාදින්නපොසථා සුනිවත්ථා සුපාරුතා ගන්ධපුප්ඵාදීනි ආදාය ධම්මස්සවනත්ථාය ඡෙතවනං ගන්ත්වා ධම්මස්සවනපරියොසානෙ භගවන්තං වන්දිත්වා නගරං පවිසන්ති. භික්ඛුනිසඬ්ඝොපි ධම්මකථං සුත්වා භික්ඛුනිඋපස්සයං ගච්ඡති. තත්ථ මනුස්සා ච භික්ඛුනියො ච භගවතො වණ්ණං භාසන්ති. චතුස්පමාණිකෙ හි ලොකසන්නිවාසෙ සම්මාසම්බුද්ධං දිස්වා අප්පසිදන්තො නාම නත්ථි. රූපස්පමාණිකා හි පුග්ගලා භගවතො ලක්ඛණබවිතමනුබ්බාඤ්ජනවිචිත්‍රං සමුජ්ජලිතකෙතුමාලාබ්‍යාමජ්ජභාවිනද්ධමලඬ්ඛකාරත්ථවිව ලොකස්ස සමුජ්ජන්නං රූපං දිස්වා පසිදන්ති, ඝොසස්පමාණිකා අනෙකසතෙසු ජාතකෙසු කිත්තිඝොසං අට්ඨඬ්ඛගසමන්තාගතං කරවිකමධුරනිග්ගොසං බ්‍රහ්මස්සරඤ්ච සුත්වා, ලුඛස්පමාණිකා පත්තවීවරාදිලුඛතං දුක්කරකාරිකලුඛතං වා දිස්වා, ධම්මස්පමාණිකා සීලක්ඛන්ධාදීසු යංකිඤ්චි ධම්මක්ඛන්ධං උපපරික්ඛිත්වා. තස්මා සබ්බට්ඨානෙසු භගවතො වණ්ණං භාසන්ති. ජනපදකල්‍යාණි නන්දා භික්ඛුනිපස්සයං පත්වාපි අනෙකපරියායෙන භගවතො වණ්ණං භාසන්නානං තෙසං සුත්වා භගවන්තං උපගන්තුකාමා හුත්වා භික්ඛුනීනං ආරොවෙසි. භික්ඛුනියො තං ගහෙත්වා භගවන්තං උපසඬ්ඛමිංසු.

භගවා පටිකච්චෙව තස්සාගමනං විදිත්වා කණ්ටකෙන කණ්ටකං, ආණියා ච ආණිං නීහරිතුකාමො පුරිසො විය රූපෙනෙව රූපමදං විනෙතුං අත්තනො ඉද්ධිබලෙන පන්නරසසොළසවස්සුද්දෙසිකං අතිදස්සනියං ඉත්ථිං පස්සෙ යත්වා බීජමානං අභිනිමිති. නන්දා භික්ඛුනීහි සද්ධිං උපසඬ්ඛමිත්වා, භගවන්තං වන්දිත්වා, භික්ඛුනිසඬ්ඝස්ස අත්තරෙ

නිසිදිත්වා, පාදතලා පහති යාව කෙසග්ගා හගවතො රූපසම්පත්තිං දිස්වා පුන නං හගවතො පස්සෙ යිතං නිම්මතරූපඤ්ච දිස්වා “අහො අයං ඉත්ථී රූපවතී”ති අත්තතො රූපමදං ජහිත්වා තස්සා රූපෙ අභිරත්තභාවා අහොසි. තතො හගවා නං ඉත්ථීං වීසතිවස්සප්පමාණං කත්වා දස්සෙසි. මාතුගාමො හි සොළසවස්සුද්දෙසිකොයෙව සොහති, න තතො උද්ධං. අථ තස්සා රූපපරිහානිං දිස්වා නන්දාය තස්මිං රූපෙ ඡන්දරාගො තනුකො අහොසි. තතො හගවා අවිජාතවණ්ණං, සකිංවිජාතවණ්ණං, මජ්ඣමිත්ථිවණ්ණං, මහිත්ථිවණ්ණන්ති එවං යාව වස්සසතිකං ඔහග්ගං දණ්ඩපරායණං තිලකාහතගත්තං කත්වා, දස්සෙත්වා පස්සමානායෙව නන්දාය තස්සා මරණං උද්ධුමාතකාදිහෙදං කාකාදීහි සම්පරිවාරෙත්වා ඛජ්ජමානං දුග්ගන්ධං ජෙගුවිජපටිකුලභාවඤ්ච දස්සෙසි. නන්දාය නං කමං දිස්වා “එවමෙවං මමපි අඤ්ඤෙසම්පි සබ්බසාධාරණො අයං කමො”ති අනිච්චසඤ්ඤා සණ්ඨාසි, තදනුසාරෙන ච දුක්ඛනත්තසඤ්ඤාපි, තයො හවා ආදිත්තමීව අගාරං අප්පටිසරණා හුත්වා උපට්ඨහිංසු. අථ හගවා “කම්මට්ඨානෙ පක්ඛන්තං නන්දාය චිත්ත”න්ති ඤාත්වා තස්සා සප්පායවසෙන ඉමා ගාථායො අභාසි –

“ආතුරං අසුචිං පුතීං, පස්ස නන්දෙ සමුස්සයං;
උග්ගරන්තං පග්ගරන්තං, බාලානං අභිපත්ථිතං. (ථෙරීගා. 19);

“යථා ඉදං තථා එතං, යථා එතං තථා ඉදං;
ධාතුසො සුඤ්ඤතො පස්ස, මා ලොකං පුනරාගමී;
හවෙ ඡන්දං විරාජෙත්වා, උපසන්නා වරිස්සසී”ති. (සු. නි. 205);

ගාථාපරියොසානෙ නන්දා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. අථස්සා හගවා උපරිමග්ගාධිගමත්ථං සුඤ්ඤතපරිවාරං විපස්සනාකම්මට්ඨානං කථෙත්තො ඉමං සුත්තමභාසි. අයං තාවස්ස එකා උප්පත්ති.

හගවති පන රාජගහෙ විහරන්තෙ යා සා වීවරක්ඛන්ධකෙ (මහාව. 326) විත්ථාරතො චුත්තසමුට්ඨානාය සාලවතියා ගණිකාය ධිතා ජීවකස්ස කනිට්ඨා සිරිමා නාම මාතු අච්චයෙන තං යානං ලහිත්වා “අක්කොධෙන ජීනෙ කොධ”න්ති (ධ. ප. 223; ඡා. 1.2.1) ඉමිස්සා ගාථාය වත්ථුමහි පුණ්ණකසෙට්ඨිධිතරං අවමඤ්ඤිත්වා, හගවන්තං බමාපෙන්නී ධම්මදෙසනං සුත්වා, සොතාපන්නා හුත්වා අට්ඨ නිච්චහත්තානි පවත්තෙසි. තං ආරබ්භ අඤ්ඤතරො නිච්චහත්තිකො හික්ඛු රාගං උප්පාදෙසි. ආභාරකිච්චමිපි ච කාතුං අසක්කොන්තො නිරාභාරො නිපජ්ජීති ධම්මපදගාථාවත්ථුමහි චුත්තං. තස්මිං තථානිපන්නෙයෙව සිරිමා කාලං කත්වා යාමහවනෙ සුයාමස්ස දෙවී අහොසි. අථ තස්සා සරීරස්ස අග්ගිකිච්චං නිවාරෙත්වා ආමකසුසානෙ රඤ්ඤා නික්ඛිපාපිතං සරීරං දස්සනාය හගවා හික්ඛුසඬ්ඝපරිවුතො අගමාසි, තමිපි හික්ඛුං ආදාය, තථා නාගරා ච රාජා ච. තත්ථ මනුස්සා හණන්ති “පුබ්බෙ සිරිමාය අට්ඨත්තරසහස්සෙනාපි දස්සනං දුල්ලහං, තං දානජ්ජ කාකණිකායාපි දට්ඨකාමො නත්ථී”ති. සිරිමාපි දෙවකඤ්ඤා පඤ්චහි

රථසතෙහි පරිවුතා තත්‍රාගමාසි. තත්‍රාපි භගවා සන්නිපතිතානං ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං සුත්තං තස්ස භික්ඛුනො ඔවාදත්ථං ‘‘පස්ස චිත්තකතං බිම්බ’’න්ති (ධ. ප. 147) ඉමඤ්ච ධම්මපදගාථං අභාසි. අයමස්ස දුතියා උප්පත්ති.

195. තත්ථ චරං වානි සකලරූපකායස්ස ගන්තබ්බදිසාහිමුඛෙනාහිනිභාරෙන ගච්ඡන්තො වා. යදි වා තිට්ඨන්ති තස්සෙව උස්සාපනභාවෙන තිට්ඨන්තො වා. නිසින්තො උද වා සයන්ති තස්සෙව හෙට්ඨිමභාගසම්ඤ්ජනඋපරිමභාගසමුස්සාපනභාවෙන නිසින්තො වා, තිරියං පසාරණභාවෙන සයන්තො වා. සම්ඤ්ජෙති පසාරෙතීති තානි තානි පබ්බානි සම්ඤ්ජෙති ච පසාරෙති ව.

එසා කායස්ස ඉඤ්ජනාති සබ්බාපෙසා ඉමස්සෙව සවිඤ්ඤාණකස්ස කායස්ස ඉඤ්ජනා චලනා එන්දනා, නත්ථෙත්ථ අඤ්ඤො කොච්ච වරන්තො වා පසාරෙත්තො වා, අපිච බො පන ‘‘චරාමි’’ති චිත්තෙ උප්පජ්ජන්තෙ තංසමුට්ඨානා වායොධාතු කායං ඵරති, තෙනස්ස ගන්තබ්බදිසාහිමුඛො අහිනිභාරො හොති, දෙසන්තරෙ රූපන්තරපාත්‍රභාවොති අත්ථො. තෙන ‘‘චර’’න්ති වුච්චති. තථා ‘‘තිට්ඨාමි’’ති චිත්තෙ උප්පජ්ජන්තෙ තංසමුට්ඨානා වායොධාතු කායං ඵරති, තෙනස්ස සමුස්සාපනං හොති, උපරුපරිට්ඨානෙන රූපපාත්‍රභාවොති අත්ථො. තෙන ‘‘තිට්ඨ’’න්ති වුච්චති. තථා ‘‘නිසීදාමි’’ති චිත්තෙ උප්පජ්ජන්තෙ තංසමුට්ඨානා වායොධාතු කායං ඵරති, තෙනස්ස හෙට්ඨිමභාගසම්ඤ්ජනඤ්ච උපරිමභාගසමුස්සාපනඤ්ච හොති, තථාභාවෙන රූපපාත්‍රභාවොති අත්ථො. තෙන ‘‘නිසින්තො’’ති වුච්චති. තථා ‘‘සයාමි’’ති චිත්තෙ උප්පජ්ජන්තෙ තංසමුට්ඨානා වායොධාතු කායං ඵරති, තෙනස්ස තිරියං පසාරණං හොති, තථාභාවෙන රූපපාත්‍රභාවොති අත්ථො. තෙන ‘‘සය’’න්ති වුච්චති.

එවං වායමායස්මා යො කොච්ච ඉත්ථන්තාමො චරං වා යදි වා තිට්ඨං, නිසින්තො උද වා සයං යමෙතං තත්ථ තත්ථ ඉරියාපථෙ තෙසං තෙසං පබ්බාතං සම්ඤ්ජනප්පසාරණවසෙන සම්ඤ්ජෙති පසාරෙතීති වුච්චති. තම්පි යස්මා සම්ඤ්ජනප්පසාරණචිත්තෙ උප්පජ්ජමානෙ යථාචුත්තෙනෙව නයෙන හොති, තස්මා එසා කායස්ස ඉඤ්ජනා, නත්ථෙත්ථ අඤ්ඤො කොච්ච, සුඤ්ඤමිදං කෙනච්ච වරන්තෙන වා පසාරෙත්තෙන වා සත්තෙන වා පුග්ගලෙන වා. කෙවලං පන -

‘‘චිත්තනානත්තමාගම්ම, නානත්තං හොති වායුනො;
වායුනානත්තතො නානා, හොති කායස්ස ඉඤ්ජනා’’ති. -

අයමෙත්ථ පරමත්ථො.

එවමෙතාය ගාථාය භගවා යස්මා එකස්මිං ඉරියාපථෙ චිරවිනියොගෙන කායපිළනං හොති, තස්ස ච විනොදනත්ථං ඉරියාපථපරිවත්තනං කරියති, තස්මා “වරං වා” තිආදීහි ඉරියාපථපටිච්ඡන්තං දුක්ඛලක්ඛණං දීපෙති, තථා වරණකාලෙ යානාදීනමභාවතො සබ්බමෙතං වරණාදිහෙදං “එසා කායස්ස ඉඤ්ජනා” ති භණන්තො සන්තතිපටිච්ඡන්තං අනිච්චලක්ඛණං. තාය තාය සාමග්ගියා පවත්තාය “එසා කායස්ස ඉඤ්ජනා” ති ච අත්තපටික්ඛෙපෙන භණන්තො අත්තසඤ්ඤාසනපටිච්ඡන්තං අනත්තලක්ඛණං දීපෙති.

196. එවං ලක්ඛණත්තයදීපනෙන සුඤ්ඤතකම්මට්ඨානං කථෙත්වා පුන සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකඅසුභදස්සනත්ථං “අට්ඨිනභාරුසංයුත්තො” ති ආරහි. තස්සත්ථො – යස්ස චෙසා කායස්ස ඉඤ්ජනා, ස්වායං කායො විසුද්ධිමග්ගෙ ද්වත්තිංසාකාරවණ්ණනායං වණ්ණසණ්ඨානදිසොකාසපරිච්ඡෙදහෙදෙන අබ්‍යාපාරනයෙන ච පකාසිතෙහි සට්ඨාධිකෙහි තීහි අට්ඨිසතෙහි නවහි න්භාරුසතෙහි ච සංයුත්තත්තා අට්ඨිනභාරුසංයුත්තො. තත්ථෙව පකාසිතෙන අග්ගපාදභිගුලිතවාදිනා තචෙන ච නවපෙසිසතප්පහෙදෙන ච මංසෙන අවලිත්තත්තා තවමංසාවලෙපනො පරමදුග්ගන්ධජෙගුවිජපටිකුලොති වෙදිතබ්බො. කිඤ්ථෙත්ථ වෙදිතබ්බං සියා, යදි එස යා සා මජ්ඣිමස්ස පුරිසස්ස සකලසරීරතො සංකඨසීතා බදරට්ඨිප්පමාණා භවෙය්‍ය, තාය මක්ඛිකාපත්තසුඛමච්ඡවියා නිලාදිරඨගජාතෙන ගෙහිත්ති විය පටිච්ඡන්තො න භවෙය්‍ය, අයං පන එවං සුබ්බමායපි ඡවියා කායො පටිච්ඡන්තො පඤ්ඤාවක්ඛුචිරිතෙහි බාලපුපුඡ්ජනෙහි යථාභූතං න දිස්සති. ඡවිරාගරඤ්ජිතො හිස්ස පරමජෙගුවිජපටිකුලධම්මසඨිබාතො තචොපි තවපලිවෙදීතං යං තං පහෙදතො –

“නවපෙසිසතා මංසා, අවලිත්තා කළෙවරෙ;
නානාකිම්බුලාකිණ්ණං, මිල්භට්ඨානංව පුතිකා” ති. –

එවං වුත්තං නවමංසසතම්පි, මංසාවලිත්තා යෙ තෙ –

“නවන්භාරුසතා හොන්ති, බ්‍යාමමත්තෙ කළෙවරෙ;
බන්ධන්ති අට්ඨිසඨිසාතං, අගාරමිව වල්ලියා” ති. –

තෙපි, න්භාරුසමුට්ඨිතානි පටිපාටියා අවට්ඨිතානි පුතීනි දුග්ගන්ධානි තීණි සට්ඨාධිකානි අට්ඨිසතානිපි යථාභූතං න දිස්සන්ති යතො අනාදිසිත්වා තං මක්ඛිකාපත්තසුඛමච්ඡවිං. යානි පනස්ස ඡවිරාගරත්තෙන තචෙන පලිවෙදීතත්තා සබ්බලොකස්ස අපාකටානි නානප්පකාරානි අබ්‍හන්තරකුණපානි පරමාසුච්ඡුග්ගන්ධජෙගුවිජනීයපටිකුලානි, තානිපි පඤ්ඤාවක්ඛුනා පටිච්ඡිකිත්වා එවං පස්සිතබ්බො “අත්තපුරො උදරපුරො...පෙ.... පිත්තස්ස ච වසාය වා” ති.

197. තත්ථ අන්තස්ස පුරො අන්තපුරො. උදරස්ස පුරො උදරපුරො. උදරන්ති ච උදරියස්සෙතං අධිවචනං. තඤ්ඤි යානනාමෙන “උදර”න්ති චුත්තං. යකනපෙළස්සාති යකනපිණ්ඩස්ස. චත්ථිනොති මුත්තස්ස. යානුපචාරෙන පනෙනං “චත්ථි”ති චුත්තං. පුරොති අධිකාරො, තස්මා යකනපෙළස්ස පුරො චත්ථිනො පුරොති එවං යොජෙතබ්බං. එස නයො හදයස්සාතිආදීසු. සබ්බානෙව චෙතානි අන්තාදීනි චණ්ණසණ්ඨානදිසොකාසපරිච්ඡෙදහෙතො අබ්‍යාපාරනයෙන ච විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තනයවසෙනෙව චෙදිතබ්බානි.

199-200. එවං භගවා “න කිඤ්චෙත්ථ එකමිපි ගය්භුපගං මුත්තාමණිසදිසං අත්ථි, අඤ්ඤදත්ථු අසුචිපරිපුරොවායං කායො”ති අබ්භන්තරකුණපං දස්සෙත්වා ඉදානි තමෙව අබ්භන්තරකුණපං බහිනික්ඛමනකුණපෙන පාකටං කත්වා දස්සෙත්තො පුබ්බෙ චුත්තඤ්ච සඨගණ්හිත්වා “අපස්ස නචහි සොතෙහි”ති ගාථාද්වයමාහ.

තත්ථ අථාති පරියායන්තරනිදස්සනං, අපරෙනාපි පරියායෙන අසුචිභාවං පස්සාති චුත්තං හොති. අස්සාති ඉමස්ස කායස්ස. නචහි සොතෙහිති උභොඅක්ඛිච්ඡිද්දකණ්ණච්ඡිද්දනාසාඡ්ඡිද්දමුඛවච්චමග්ගපස්සාවමග්ගෙහි.

අසුචි **සචතීති**
සබ්බලොකපාකටනානප්පකාරපරමදුග්ගන්ධජෙගුව්ඡඅසුචියෙව සචති,
සන්දති, පග්ගරති, න අඤ්ඤං කිඤ්චි අගරුචන්දනාදිගන්ධජාතං වා මණිමුත්තාදිරතනජාතං වා. සබ්බදාති තඤ්ච බො සබ්බදා රත්තිමිපි දිවාපි පුබ්බණ්හෙපි සායන්හෙපි තිට්ඨතොපි ගච්ඡතොපිති. කිං තං අසුචිති චෙ? “අක්ඛිමිහා අක්ඛිගුථකො”තිආදි. එතස්ස හි ද්විති අක්ඛිච්ඡිද්දෙහි අපනිතතවමංසසදිසො අක්ඛිගුථකො, කණ්ණච්ඡිද්දෙහි රජොජල්ලසදිසො කණ්ණගුථකො, නාසාඡ්ඡිද්දෙහි පුබ්බසදිසා සිඨිසාණිකා ච සචති, මුඛෙන ච වමති. කිං වමතිති චෙ? එකදා පිත්තං, යදා අබ්බද්ධපිත්තං කුප්පිතං හොති, තදා තං වමතිති අධිජ්ජායො. සෙම්භඤ්චාති න කෙවලඤ්ච පිත්තං, යමිපි උදරපටලෙ එකපත්ථපුරප්පමාණං සෙම්භං තිට්ඨති, තමිපි එකදා වමති. තං පනෙනං චණ්ණාදිතො විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.203-204, 210-211) චුත්තනයෙනෙව චෙදිතබ්බං. “සෙම්භඤ්චා”ති ව-සද්දෙන සෙම්භඤ්ච අඤ්ඤඤ්ච එවරූපං උදරියලොහිතාදිඅසුචිං වමතිති දස්සෙති. එවං සත්තහි ද්වාරෙහි අසුචිවමනං දස්සෙත්වා කාලඤ්ඤ පුග්ගලඤ්ඤ පරිසඤ්ඤ ච භගවා තදුත්තරි ද්වෙ ද්වාරානි විසෙසවචනෙන අනාමසිත්වා අපරෙන පරියායෙන සබ්බස්මාපි කායා අසුචිසචනං දස්සෙත්තො ආහ “කායමිහා සෙදජල්ලිකා”ති. තත්ථ සෙදජල්ලිකාති සෙදො ච ලොණපටලමලහෙදා ජල්ලිකා ච, තස්ස “සචති සබ්බදා”ති ඉමිනා සද්ධිං සම්බන්ධො.

201. එවං භගවා යථා නාම භත්තෙ පච්චමානෙ තණ්ඩුලමලඤ්ච උදකමලඤ්ච ඵෙණෙන සද්ධිං උට්ඨහිත්වා උක්ඛලිමුඛං මක්ඛෙත්වා බහි

ගළුති, තථා අසිතපිතාදිහෙදෙ ආහාරෙ කම්මපේන අග්ගිනා පච්චමානෙ යං අසිතපිතාදිමලං උට්ඨන්තිවා “අක්ඛිමිහා අක්ඛිගුථකො”ති ආදිනා හෙදෙන නික්ඛමන්තං අක්ඛිආදීනි මක්ඛෙන්වා බහි ගළුති, තස්සාපි වසෙන ඉමස්ස කායස්ස අසුචිභාවං දස්සෙන්වා ඉදානි යං ලොකෙ උත්තමඛිගසම්මතං සීසං අනිච්ඡිට්ඨභාවතො පච්චෙන්තා වන්දනෙය්‍යානම්පි වන්දනං න කරොන්ති, තස්සාපි නිස්සාරතාය අසුචිතාය චස්ස අසුචිභාවං දස්සෙන්තො “අථස්ස සුසිරං සීස”න්ති ඉමං ගාථමාහ.

තත්ථ සුසිරන්ති ඡිද්දං. මත්ථලුඛිගස්ස පූරිතන්ති දධිහරිතඅලාබ්‍රකං විය මත්ථලුඛිගහරිතං. තඤ්ච පනෙතං මත්ථලුඛිගං විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. සුභතො නං මඤ්ඤති බාලොති තමෙනං එවං නානාවිධකුණපහරිතම්පි කායං දුච්චිත්තිතචිත්ති බාලො සුභතො මඤ්ඤති, සුභං සුචිං ඉට්ඨං කන්තං මනාපන්ති තිහිපි තණ්හාදිට්ඨිමානමඤ්ඤනාහි මඤ්ඤති. කස්මා? යස්මා අවිජ්ජාය පුරක්ඛතො චතුසච්චපට්ච්ඡාදකෙන මොහෙන පුරක්ඛතො, වොදිතො, පවත්තිතො, “එවං ආදිය, එවං අහිනිවිස එවං මඤ්ඤාහී”ති ගාහිතොති අධිජ්ජායො. පස්ස යාච අනත්ථකරා වායං අවිජ්ජාති.

202. එවං භගවා සවිඤ්ඤාණකවසෙන අසුභං දස්සෙන්වා ඉදානි අවිඤ්ඤාණකවසෙන දස්සෙන්තුං, යස්මා වා චක්කවත්තිරඤ්ඤොපි කායො යථාචුත්තකුණපහරිතොයෙව හොති, තස්මා සබ්බජ්ජකාරෙනපි සම්පත්තිහවෙ අසුභං දස්සෙන්වා ඉදානි විපත්තිහවෙ දස්සෙන්තුං “යදා ච සො මනො සෙති”ති ගාථමාහ.

තස්සත්ථො — ස්වායමෙවංවිධො කායො යදා ආයුඋස්මාවිඤ්ඤාණාපගමෙන මනො වාතහරිතහස්තා විය උද්ධුමාතකො චණ්ණපරිහෙදෙන විනීලකො සුසානස්මිං නිරත්ථංච කලිඬිගරං ඡඩ්ඞිතත්තා අපවිද්ධො සෙති, අථ “න දානිස්ස පුන උට්ඨානං හවිස්සති”ති එකංසතොයෙව අනපෙක්ඛා හොන්ති ඤාතයො. තත්ථ මනොති අනිච්චතං දස්සෙති, සෙතිති නිරිහකත්තං. තදුභයෙන ච ජීවිතබලමදජ්ජහානෙ නියොපෙති. උද්ධුමාතොති සණ්ඨානවිපත්තිං දස්සෙති, විනීලකොති ඡවිරාගවිපත්තිං. තදුභයෙන ච රූපමදජ්ජහානෙ චණ්ණපොක්ඛරතං පට්ච්ච මානජ්ජහානෙ ච නියොපෙති. අපවිද්ධොති ගහෙතබ්බභාවං දස්සෙති, සුසානස්මිත්ති අන්තො අධිවාසෙතුමනරහං ජීගුච්ඡතීයභාවං. තදුභයෙනපි “මම”න්ති ගාහස්ස සුභසඤ්ඤාය ච පහානෙ නියොපෙති. අනපෙක්ඛා හොන්ති ඤාතයොති පටිකිරියාභාවං දස්සෙති, තෙන ච පරිවාරමදජ්ජහානෙ නියොපෙති.

203. එවම්මාය ගාථාය අපරිහින්නාවිඤ්ඤාණකවසෙන අසුභං දස්සෙන්වා ඉදානි පරිහින්නවසෙනාපි දස්සෙන්තුං “බාදන්ති න”න්ති ගාථමාහ.

තත්ථ යෙ වඤ්ඤෙති යෙ ව අඤ්ඤෙපි කාකකුලලාදයො කුණපහක්ඛා පාණිනො සන්ති, තෙපි නං බාදන්තීති අත්ථො. සෙසං උත්තානමෙව.

204. එවං “වරං වා”තිආදිනා නයෙන සුඤ්ඤතකම්මට්ඨානවසෙන, “අට්ඨිනභාරුසංයුත්තො”තිආදිනා සවිඤ්ඤාණකාසුභවසෙන “යදා ව සො මනො සෙතී”තිආදිනා අවිඤ්ඤාණකාසුභවසෙන කායං දස්සෙත්වා එවං නිව්වසුඛත්තභාවසුඤ්ඤෙ එකන්තඅසුභෙ වාපි කායස්මිං “සුභතො නං මඤ්ඤති බාලො, අවිජ්ජාය පුරක්ඛනො”ති ඉමිනා බාලස්ස චුත්තිං පකාසෙත්වා අවිජ්ජාමුඛෙන ව වට්ටං දස්සෙත්වා ඉදානි තත්ථ පණ්ඩිතස්ස චුත්තිං පරිඤ්ඤාමුඛෙන ව විවට්ටං දස්සෙතුං “සුත්වාන බුද්ධවචන”න්ති ආරභි.

තත්ථ සුත්වානාති යොනිසො නිසාමෙත්වා. බුද්ධවචනන්ති කායච්ච්ඡන්දනකරං බුද්ධවචනං. භික්ඛුති සෙක්ඛො වා පුට්ඨ්ඡනො වා. පඤ්ඤාණවාති පඤ්ඤාණං චුච්චති විපස්සනා අනිච්චාදිප්පකාරෙසු පවත්තත්තා, තාය සමන්තාගතොති අත්ථො. ඉධානි සාසනෙ. සො ඛො නං පරිජානාතීති සො ඉමං කායං තීභි පරිඤ්ඤාහි පරිජානාති. කථං? යථා නාම කුසලො වාණිජො ඉදඤ්චිදඤ්චාති භණ්ඩං ඔලොකෙත්වා “එත්තකෙන ගහිතෙ එත්තකො නාම උදයො භවිස්සතී”ති තුලයිත්වා තථා කත්වා පුන සඋදයං මූලං ගණ්හන්තො තං භණ්ඩං ඡඩ්ඛෙති, එවමෙවං “අට්ඨිනභාරුආදයො ඉමෙ කෙසලොමාදයො වා”ති ඤාණචක්ඛුනා ඔලොකෙත්තො ඤාතපරිඤ්ඤාය පරිජානාති, “අනිච්චා එතෙ ධම්මා දුක්ඛා අනත්තා”ති තුලයන්තො තීරණපරිඤ්ඤාය පරිජානාති, එවං තීරයිත්වා අරියමග්ගං පාපුණන්තො තත්ථ ඡන්දරාගප්පභානෙන පභානපරිඤ්ඤාය පරිජානාති. සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකඅසුභවසෙන වා පස්සන්තො ඤාතපරිඤ්ඤාය පරිජානාති, අනිච්චාදිවසෙන පස්සන්තො තීරණපරිඤ්ඤාය, අරහත්තමග්ගෙන තතො ඡන්දරාගං අපකඩ්ඪිත්වා තං පජහන්තො පභානපරිඤ්ඤාය පරිජානාති.

කස්මා සො එවං පරිජානාතීති චෙ? යථාභූතඤ්ඨි පස්සති, යස්මා යථාභූතං පස්සතීති අත්ථො. “පඤ්ඤාණවා”තිආදිනා එව ව එතස්මිං අත්ථෙ සිද්ධෙ යස්මා බුද්ධවචනං සුත්වා තස්ස පඤ්ඤාණචත්තං භොති, යස්මා ව සබ්බජනස්ස පාකටොපායං කායො අසුත්වා බුද්ධවචනං න සක්කා පරිජානිතුං, තස්මා තස්ස ඤාණභෙතුං ඉතො බාහිරානං එවං දට්ඨුං අසමත්ථකඤ්ච දස්සෙතුං “සුත්වාන බුද්ධවචන”න්ති ආහ. නන්දාභික්ඛුතිං තඤ්ච විපල්ලත්ථවිත්තං භික්ඛුං ආරභිත දෙසනාපවත්තිතො අග්ගපරිසතො තජ්ජපිපත්තිප්පත්තානං භික්ඛුභාවදස්සනතො ව “භික්ඛු”ති ආහ.

205. ඉදානි “යථාභූතඤ්ඨි පස්සති”ති එත්ථ යථා පස්සන්තො යථාභූතං පස්සති, තං දස්සෙතුං ආහ “යථා ඉදං තථා එතං, යථා එතං තථා ඉදං”න්ති.

තස්සත්ථො — යථා ඉදං සවිඤ්ඤාණකාසුභං ආයුඋස්මාවිඤ්ඤාණානං අනපගමා වරති, තිට්ඨති, නිසීදති, සයති; තථා එතං එතරහි සුසානෙ සයිතං අවිඤ්ඤාණකම්පි පුබ්බෙ තෙසං ධම්මානං අනපගමා අහොසි. යථා ච එතං එතරහි මතසරීරං තෙසං ධම්මානං අපගමා න වරති, න තිට්ඨති, න නිසීදති, න සෙය්‍යං කප්පෙති, තථා ඉදං සවිඤ්ඤාණකම්පි තෙසං ධම්මානං අපගමා භවිස්සති. යථා ච ඉදං සවිඤ්ඤාණකං එතරහි න සුසානෙ මතං සෙති, න උද්ධුමාතකාදිභාවමුපගතං, තථා එතං එතරහි මතසරීරම්පි පුබ්බෙ අහොසි. යථා පනෙතං එතරහි අවිඤ්ඤාණකාසුභං මතං සුසානෙ සෙති, උද්ධුමාතකාදිභාවඤ්ච උපගතං, තථා ඉදං සවිඤ්ඤාණකම්පි භවිස්සති.

තත්ථ යථා ඉදං තථා එතත්ති අත්තනා මතස්ස සරීරස්ස සමානභාවං කරොන්තො බාහිරෙ දොසං පජහති. යථා එතං තථා ඉදන්ති මතසරීරෙන අත්තනො සමානභාවං කරොන්තො අප්ඤ්ඤාත්තිකෙ රාගං පජහති. යෙනාකාරෙන උභයං සභං කරොති, තං පජානන්තො උභයත්ථ මොභං පජහති. එවං යථාභූතදස්සනෙන පුබ්බභාගෙයෙව අකුසලමූලප්පභානං සාධෙත්වා, යස්මා එවං පටිපන්නො භික්ඛු අනුපුබ්බෙන අරහත්තමග්ගං පත්වා සබ්බං ඡන්දරාගං විරාජෙත්‍රං සමත්ථො භොති, තස්මා ආභ “අප්ඤ්ඤාත්තිඤ්ච බහිද්ධා ච, කායෙ ඡන්දං විරාජයෙ”ති. එවං පටිපන්නො භික්ඛු අනුපුබ්බෙනාති පාඨසෙසො.

206. එවං සෙක්ඛභූමිං දස්සෙත්වා ඉදානි අසෙක්ඛභූමිං දස්සෙත්තො ආභ “ඡන්දරාගවිරත්තො සො”ති. තස්සත්ථො — සො භික්ඛු අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණෙන පඤ්ඤාණවා මග්ගානන්තරං ඵලං පාපුණාති, අථ සබ්බසො ඡන්දරාගස්ස පහිනත්තා “ඡන්දරාගවිරත්තො”ති ච, මරණාභාවෙන පණීතට්ඨෙන චා අමතං සබ්බසඬ්ඛාරවූපසමනතො සන්තිං තණ්හාසඬ්ඛාතවානාභාවතො නිබ්බානං, චචනාභාවතො අවිචුතන්ති සංවණ්ණිතං පදමජ්ඣගාති ච වූච්චති. අථ චා සො භික්ඛු අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණෙන පඤ්ඤාණවා මග්ගානන්තරඵලෙ ඨිතො ඡන්දරාගවිරත්තො නාම භොති, චුත්තප්පකාරඤ්ච පදමජ්ඣගාති වෙදිතබ්බො. තෙන “ඉදමස්ස පහිනං, ඉදඤ්චානෙන ලද්ධ”න්ති දීපෙති.

207-208. එවං සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකවසෙන අසුභකම්මට්ඨානං සභ නිප්පත්තියා කට්ඨෙත්වා පුත සඬ්ඛෙපදෙසනාය එවං මහතො ආනිසංසස්ස අන්තරායකරං පමාදවිහාරං ගරහන්තො “ද්විපාදකොය”න්ති ගාථාද්වයමාභ. තත්ථ කිඤ්චාපි අපාදකාදයොපි කායා අසුචියෙව, ඉධාධිකාරවසෙන පන උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදවසෙන චා, යස්මා චා අඤ්ඤෙ අසුචිභූතාපි කායා ලොණම්බිලාදීහි අභිසඬ්ඛරිත්වා මනුස්සානං භොජනෙපි උපනීයන්ති, න ත්වෙව මනුස්සකායො, තස්මා අසුචිතරභාවමස්ස දස්සෙත්තොපි “ද්විපාදකො”ති ආභ.

අයන්ති මනුස්සකායං දස්සෙති. දුග්ගන්ධො පරිහිරතීති දුග්ගන්ධො සමානො පුප්ඵගන්ධාදීහි අභිසඬ්ඛන්වා පරිහිරති. නානාකුණපපරිපූරොති කෙසාදිඅනෙකප්පකාරකුණපහරිතො. විස්සවන්තො තතො තතොති පුප්ඵගන්ධාදීහි පටිච්ඡාදෙකුං සට්ඨන්තානම්පි තං වායාමං නිප්ප්ලං කත්වා නවහි ද්වාරෙහි බෙලුසිඬ්ඝාණිකාදීනි, ලොමකුපෙහි ච සෙදප්ලේලිකං විස්සවන්තොයෙව. තත්ථ දානි පස්සථ – එතාදිසෙන කායෙන යො පුරිසො වා ඉත්ථී වා කොචි බාලො මඤ්ඤෙ උණ්ණමෙනවෙ තණ්හාදිට්ඨිමානමඤ්ඤානාහි “අහ”න්ති වා “මම”න්ති වා “නිච්චො”ති වානිආදිනා නයෙන යො උණ්ණමිතුං මඤ්ඤෙය්‍ය, පරං වා ජාතිආදීහි අවජානෙය්‍ය අත්තානං උච්චෙ යානෙ යපෙන්නො, කිමඤ්ඤත්‍ර අදස්සනා යපෙත්වා අරියමග්ගෙන අරියසච්චදස්සනාභාවං කිමඤ්ඤං තස්ස එවං උණ්ණමාවජානනකාරණං සියාති.

දෙසනාපරියොසානෙ නන්දා භික්ඛුනී සංවෙගමාපාදි – “අහො වත රෙ, අහං බාලා, යා මංයෙව ආරඬ්භ එවං විවිධධම්මදෙසනාපවත්තකස්ස භගවතො උපට්ඨානං නාගමාසි”න්ති. එවං සංවිග්ගා ච තමෙව ධම්මදෙසනං සමන්තාහරිත්වා තෙනෙව කම්මට්ඨානෙන කතිපයදිවසඬ්භන්තරෙ අරහත්තං සච්ඡාකාසි. දුතියට්ඨානෙහි කිර දෙසනාපරියොසානෙ චතුරාසිනියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි, සිරිමා දෙවකඤ්ඤා අනාගාමීඵලං පත්තා, සො ච භික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය විජයසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. මුනිසුත්තවණ්ණනා

209. සන්ථවාතො භයං ජාතන්ති මුනිසුත්තං. කා උප්පත්ති? න සඬ්ඛස්සෙව සුත්තස්ස එකා උප්පත්ති, අපිචෙත්ථ ආදිතො තාව චතුත්තං ගාථානං අයමුප්පත්ති – භගවති කිර සාවත්ථීයං විහරන්තෙ ගාමකාවාසෙ අඤ්ඤතරා දුග්ගතිත්ථී මතපතිකා පුත්තං භික්ඛුසු පඬ්ඛාපෙත්වා අත්තනාපි භික්ඛුනීසු පඬ්ඛපී. තෙ උභොපි සාවත්ථීයං වස්සං උපගන්ත්වා අභිණ්භං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස දස්සනකාමා අහෙසුං. මාතා කිඤ්චි ලභිත්වා පුත්තස්ස හරති, පුත්තොපි මාතු. එවං සායම්පි පාතොපි අඤ්ඤමඤ්ඤං සමාගන්ත්වා ලද්ධං ලද්ධං සංවිහජමානා, සම්මොදමානා, සුඛදුක්ඛං පුච්ඡමානා, නිරාසඬ්ඛා අහෙසුං. තෙසං එවං අභිණ්භදස්සනෙන සංසග්ගො උප්පජ්ජී, සංසග්ගා විස්සාසො, විස්සාසා ඔතාරො, රාගෙන ඔතිණ්ණවිත්තානං පඬ්ඛජ්තසඤ්ඤා ච මාතුපුත්තසඤ්ඤා ච අත්තරධාසි. තතො මරියාදවිතික්කමං කත්වා අසද්ධම්මං පටිසෙවිංසු, අයසප්පත්තා ච විඬ්භමිත්වා අගාරමජ්ඣෙව සිංසු. භික්ඛු භගවතො ආරොවෙසුං. “කිං නු සො, භික්ඛවෙ, මොසපුරිසො මඤ්ඤති න මාතා පුත්තෙ සාරජ්ජති, පුත්තො

වා පන මාතරී”ති ගරහිත්වා “නාහං, හික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකරූපමිපි සමනුපස්සාමී”තිආදිනා (අ. නි. 5.55) අවසෙසසුත්තෙනපි හික්ඛු සංවෙජෙත්වා “තස්මාතිහ, හික්ඛවෙ –

“විසං යථා හලාහලං, තෙලං පක්කුටීතං යථා;
තම්බලොහවිලීනංව, මාතුගාමං විවජ්ජයෙ”ති ව. –

වත්වා පුන හික්ඛුනං ධම්මදෙසනත්ථං – “සන්ථවාතො භයං ජාත”න්ති ඉමා අත්තුපනායිකා වතස්සො ගාථා අභාසී.

තත්ථ සන්ථවො තණ්හාදිට්ඨිමිත්තහෙදෙන තිවිධොති පුබ්බෙ වුත්තො. ඉධ තණ්හාදිට්ඨිසන්ථවො අධිජ්ජෙතො. තං සන්ධාය හගවා ආහ – “පස්සථ, හික්ඛවෙ, යථා ඉදං තස්ස මොසපුරිසස්ස සන්ථවාතො භයං ජාත”න්ති. තඤ්ඤි තස්ස අභිණ්හදස්සනකාමතාදිතණ්හාය බලවකිලෙසභයං ජාතං, යෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තො මාතරී විජ්ජපිපජ්ජී. අත්තානුවාදාදිකං වා මහාභයං, යෙන සාසනං ඡඩ්ඛෙත්වා විබ්භන්තො. නිකෙතාති “රූපනිමිත්තනිකෙතවිසාරවිනිබන්ධා ඛො, ගහපති, ‘නිකෙතසාරී’ති වුච්චති”තිආදිනා (සං. නි. 3.3) නයෙන වුත්තා ආරම්මණජ්ජහෙදා. ජායතෙ රජොති රාගදොසමොහරජො ජායතෙ. කිං වුත්තං හොති? න කෙවලඤ්ච තස්ස සන්ථවාතො භයං ජාතං, අපිච ඛො පන යදෙනං කිලෙසානං නිවාසට්ඨෙන සාසවාරම්මණං “නිකෙත”න්ති වුච්චති, ඉදානිස්ස හින්තසංවරත්තා අතික්කන්තමරියාදත්තා සුට්ඨුතරං තතො නිකෙතා ජායතෙ රජො, යෙන සංකිලිට්ඨිවිත්තො අනායබ්බසනං පාපුණ්ණස්සති. අථ වා පස්සථ, හික්ඛවෙ, යථා ඉදං තස්ස මොසපුරිසස්ස සන්ථවාතො භයං ජාතං, යථා ව සබ්බපුපුජ්ජනානං නිකෙතා ජායතෙ රජොති එවම්පෙනං පද්ද්වයං යොජෙතබ්බං.

සබ්බථා පන ඉමිනා පුරිමද්ධෙන හගවා පුපුජ්ජනදස්සනං ගරහිත්වා අත්තතො දස්සනං පසංසන්තො “අනිකෙත”න්ති පච්ඡිමද්ධමාහ. තත්ථ යථාවුත්තනිකෙතපට්ඨිකෙපෙන අනිකෙතං, සන්ථවපට්ඨිකෙපෙන ව අසන්ථවං වෙදිතබ්බං. උභයම්පෙනං නිබ්බානස්සාධිවචනං. එතං වෙ මුනිදස්සනන්ති එතං අනිකෙතමසන්ථවං බුද්ධමුනිනා දිට්ඨන්ති අත්ථො. තත්ථ වෙති විමිහයත්ථෙ නිපාතො දට්ඨබ්බො. තෙන ව යං නාම නිකෙතසන්ථවවසෙන මාතාපුත්තෙසු විජ්ජපිපජ්ජමානෙසු අනිකෙතමසන්ථවං, එතං මුනිනා දිට්ඨං අහො අබ්භුතන්ති අයමධිජ්ජායො සිද්ධො හොති. අථ වා මුනිනො දස්සනන්තිපි මුනිදස්සනං, දස්සනං නාම ඛන්ති රූපි, බමති වෙච රූච්චති වාති අත්ථො.

210. දුතියගාථාය යො ජාතමුච්ඡිජ්ජාති යො කිස්මිඤ්චිදෙව වත්ථුස්මිං ජාතං භූතං නිබ්බත්තං කිලෙසං යථා උජ්ජන්තාකුසලජ්ජහානං හොති, තථා

වායමන්තො තස්මිං වත්ථුස්මිං පුන අනිබ්බත්තනවසෙන උච්ඡින්නදිත්වා යො අනාගතොපි කිලෙසො තථාරූපප්පච්චයසමොධානෙ නිබ්බත්තිතුං අභිමුඛිභූතත්තා වත්තමානසමිපෙ වත්තමානලක්ඛණෙන “ජායන්තො”ති වුවච්ඡි, තඤ්ච න රොපයෙය්‍ය ජායන්තං, යථා අනුප්පන්නාකුසලානුප්පාදො හොති, තථා වායමන්තො න නිබ්බත්තෙය්‍යාති අත්ථො. කථංඤ්ච න නිබ්බත්තෙය්‍ය? අස්ස නානුප්පවෙච්ඡෙ, යෙන පච්චයෙන සො නිබ්බත්තෙය්‍ය තං නානුප්පවෙසෙය්‍ය න සමොධානෙය්‍ය. එවං සම්භාරවෙකල්ලකරණෙන තං න රොපයෙය්‍ය ජායන්තං. අථ වා යස්මා මග්ගභාවනාය අතීතාපි කිලෙසො උච්ඡිජ්ජන්ති ආයතිං විපාකාභාවෙන වත්තමානාපි න රොපියන්ති තදභාවෙන, අනාගතාපි විත්තසන්නතිං නානුප්පවෙසියන්ති උප්පත්තිසාමත්ථියවිසාතෙන, තස්මා යො අරියමග්ගභාවනාය ජාතමුච්ඡිජ්ජ න රොපයෙය්‍ය ජායන්තං, අනාගතමිපි වස්ස ජායන්තස්ස නානුප්පවෙච්ඡෙ, තමාහු එකං මුනිනං වරන්තං, සො ච අද්දක්ඛි සන්නිපදං මහෙසීති එවම්පෙත්ථ යොජනා වෙදිතඛිබ්බා. එකන්තනික්කිලෙසතාය එකං, සෙට්ඨට්ඨෙන වා එකං. මුනිනන්ති මුනිං, මුනීසු වා එකං. වරන්තන්ති සබ්බාකාරපරිපූරාය ලොකත්ථවරියාය අවසෙසවරියාහි ච වරන්තං. අද්දක්ඛිති අද්දස. සොති යො ජාතමුච්ඡිජ්ජ අරොපනෙ අනනුප්පවෙසනෙ ච සමත්ථතාය “න රොපයෙය්‍ය ජායන්තමස්ස නානුප්පවෙච්ඡෙ”ති වුත්තො බුද්ධමුනි. සන්නිපදන්ති සන්නිකොට්ඨාසං, ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතවිපස්සනානිබ්බානහෙදාසු තීසු සම්මුතිසන්නි, තදඛිගසන්නි, අච්චන්තසන්නීසු සෙට්ඨං එවං අනුපසන්නෙ ලොකෙ අච්චන්තසන්නිං අද්දස මහෙසීති එවමත්ථො වෙදිතඛිබ්බො.

211. තතියගාථාය සඬබ්බායාති ගණයිත්වා, පරිච්ඡින්නදිත්වා වීමංසිත්වා යථාභූතතො ඤ්ඤත්වා, දුක්ඛපරිඤ්ඤාය පරිජානිත්වාති අත්ථො. වත්ථුනීති යෙසු එවමයං ලොකො සජ්ජති, තානි ඛන්ධායතනධාතූහෙදානි කිලෙසට්ඨානානි. පමාය ඛිජන්ති යං තෙසං වත්ථුනං ඛිජං අභිසඬබ්බාරවිඤ්ඤාණං, තං පමාය හිංසිත්වා, බාධිත්වා, සමුච්ඡෙදප්පහානෙන පජහිත්වාති අත්ථො. සිනෙහමස්ස නානුප්පවෙච්ඡෙති යෙන තණ්හාදිට්ඨිසිනෙහෙන සිනෙහිතං තං ඛිජං ආයතිං පටිසන්ධිවසෙන තං යථාචුත්තං වත්ථුසස්සං විරුහෙය්‍ය, තං සිනෙහමස්ස නානුප්පවෙච්ඡෙ, තප්පටිපක්ඛාය මග්ගභාවනාය තං නානුප්පවෙසෙය්‍යාති අත්ථො. ස වෙ මුනි ජාතිඛයන්තදස්සීති සො එවරූපො බුද්ධමුනි නිබ්බානසච්ඡිකිරියාය ජාතියා ච මරණස්ස ච අන්තභූතස්ස නිබ්බානස්ස දිට්ඨත්තා ජාතික්ඛයන්තදස්සී තක්කං පහාය න උපෙති සඬබ්බං. ඉමාය චතුසච්චභාවනාය නවප්පහෙදමිපි අකුසලවිතක්කං පහාය සඋපාදිසෙසනිබ්බානධාතූං පත්වා ලොකත්ථවරියං කරොන්තො අනුපුබ්බෙන වරිමවිඤ්ඤාණක්ඛයා අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතූප්පත්තියා “දෙවො වා මනුස්සො වා”ති න උපෙති සඬබ්බං. අපරිනිබ්බුතො එව වා යථා කාමවිතක්කාදිනො විතක්කස්ස අප්පහිනත්තා “අයං පුග්ගලො රත්තො”ති වා “දුට්ඨො”ති වා සඬබ්බං.

උපෙති, එවං තක්කං පභාය න උපෙති සඬ්ඛන්ති එවම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

212. චතුත්ථගාථාය අඤ්ඤායාති අනිච්චාදිනායෙන ජානිත්වා. සබ්බානීති අනවසෙසානි, නිවෙසනානීති කාමභවාදිකෙ භවෙ. නිවසන්ති හි තෙසු සත්තා, තස්මා “නිවෙසනානී”ති වුවුවන්ති. අනිකාමයං අඤ්ඤතරම්පි තෙසන්ති එවං දිට්ඨාදිනවත්තා තෙසං නිවෙසනානං එකම්පි අපත්ථෙත්තො සො එවරුපො බුද්ධමුනි මග්ගභාවනාබලෙන තණ්හාගෙධස්ස විගතත්තා චීතගෙධො, චීතගෙධත්තා එව ච අග්ගිද්ධො, න යථා එකෙ අචීතගෙධො එව සමානා “අග්ගිද්ධම්හා”ති පටිජානන්ති, එවං. නායුහතීති තස්ස තස්ස නිවෙසනස්ස නිබ්බත්තකං කුසලං වා අකුසලං වා න කරොති. කිං කාරණා? පාරගතො හි භොති, යස්මා එවරුපො සබ්බනිවෙසනානං පාරං නිබ්බානං ගතො භොතීති අත්ථො.

එවං පට්ඨගාථාය පුටුප්පනදස්සනං ගරහිත්වා අත්තනො දස්සනං පසංසන්තො දුතියගාථාය යෙහි කිලෙසෙහි පුටුප්පනො අනුපසන්තො භොති, තෙසං අභාවෙන අත්තනො සන්තිපදාධිගමං පසංසන්තො තතියගාථාය යෙසු චත්ථසු පුටුප්පනො තක්කං අප්පභාය තථා තථා සඬ්ඛං උපෙති, තෙසු චතුසච්චභාවනාය තක්කං පභාය අත්තනො සබ්බානුපගමනං පසංසන්තො චතුත්ථගාථාය ආයතිම්පි යාති නිවෙසනානි කාමයමානො පුටුප්පනො භවතණ්හාය ආයුහති, තෙසු තණ්හාභාවෙන අත්තනො අනායුහනං පසංසන්තො චතුහි ගාථාහි අරහත්තනිකුටෙනෙව එකට්ඨුප්පත්තිකං දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

213. සබ්බාහිභුන්ති කා උප්පත්ති? මහාපුරිසො මහාහිනික්ඛමනං කත්වා අනුපුබ්බෙන සබ්බඤ්ඤානං පත්වා ධම්මවක්කප්පවත්තනත්ථාය ඛාරාණසිං ගච්ඡන්තො බොධිමණ්ඩස්ස ච ගයාය ච අන්තරෙ උපකෙතාජීවකෙන සමාගච්ඡී. තෙන ච “විප්පසන්තානි බො තෙ, ආවුසො, ඉන්ද්‍රියානී”තිආදිනා (ම. නි. 1.285; මහාව. 11) නයෙන පුට්ඨො “සබ්බාහිභු”තිආදීනි ආහ. උපකො “හුපෙය්‍යාවුසො”ති වත්වා, සීසං ඔකම්පෙත්වා, උම්මග්ගං ගහෙත්වා පක්කාමී. අනුක්කමෙන ච වඩ්ඤානාරජනපදෙ අඤ්ඤතරං මාගවිකගාමං පාපුණි. තමෙනං මාගවිකපෙට්ඨකො දිස්වා – “අහො අප්පිච්ඡො සමණො චත්ථම්පි න නිවාසෙති, අයං ලොකෙ අරහා”ති සරං නෙත්වා මංසරසෙන පරිවිසිත්වා භුත්තාවිඤ්ච නං සපුත්තදාරො වන්දිත්වා “ඉධෙව, හන්තෙ, වසථ, අහං පච්චයෙන උපට්ඨහිස්සාමී”ති නිමන්තෙත්වා, වසනොකාසං කත්වා අදාසි. සො තත්ථ වසති.

මාගවිකො ගිම්හකාලෙ උදකසම්පන්නෙ සීතලෙ පදෙසෙ වරිතුං දුරං අපක්කන්තෙසු මිගෙසු තත්ථ ගච්ඡන්තො “අම්හාකං අරහන්තං සක්කච්චං උපට්ඨහස්සු”ති ඡාවං නාම ධීතරං ආණාපෙත්වා අගමාසි සද්ධිං

පුත්තභාතූකෙහි. සා වස්ස ධිතා දස්සනියා හොති කොට්ඨාසසම්පන්නා. දුතියදිවසෙ උපකො සරං ආගතො තං දාරිකං සබ්බං උපචාරං කත්වා, පරිච්ඡිත්තං උපගතං දිස්වා, රාගෙන අභිභූතො භුඤ්ජිතුම්පි අසක්කොත්තො භාජනෙන භත්තං ආදාය වසනට්ඨානං ගත්ත්වා, භත්තං එකමත්තෙ නික්ඛිපිත්වා – “සචෙ ඡාවං ලභාමි, ජීවාමි, නො චෙ, මරාමි”ති නිරාභාරො සයි. සත්තමෙ දිවසෙ මාගවිකො ආගන්ත්වා ධිතරං උපකස්ස පචත්තිං පුච්ඡි. සා – “එකදිවසමෙව ආගන්ත්වා පුත නාගතපුබ්බො”ති ආහ. මාගවිකො “ආගතවෙසෙනෙව නං උපසඬ්ඛිකම්ත්වා පුච්ඡස්සාමි”ති තඬ්ඛණඤ්ඤෙව ගන්ත්වා – “කිං, භත්තෙ, අභාසුක”න්ති පාදෙ පරාමසන්නො පුච්ඡි. උපකො නිත්ථුනන්නො පරිචත්තතියෙව. සො “වද, භත්තෙ, යං මයා සක්කා කාතුං, සබ්බං කරස්සාමි”ති ආහ. උපකො – “සචෙ ඡාවං ලභාමි, ජීවාමි, නො චෙ, ඉධෙව මරණං සෙය්‍යා”ති ආහ. “ජානාසි පන, භත්තෙ, කිඤ්චි සිප්ප”න්ති? “න ජානාමි”ති. “න, භත්තෙ, කිඤ්චි සිප්පං අජානන්නෙන සක්කා සරාචාසං අධිට්ඨාතු”න්ති? සො ආහ – “නාහං කිඤ්චි සිප්පං ජානාමි, අපිච තුම්භාකං මංසභාරකො භවිස්සාමි, මංසඤ්ච වික්කිණිස්සාමි”ති. මාගවිකොපි “අම්භාකං එතදෙව රුච්චති”ති උත්තරසාටකං දත්වා, සරං ආනෙත්වා ධිතරං අදාසි. තෙසං සංවාසමත්ථාය පුත්තො විජායි. සුභද්දොතිස්ස නාමං අකංසු. ඡාවා පුත්තතොසනගීතෙන උපකං උප්පණ්ඨෙයි. සො තං අසභන්නො “භද්දෙ, අහං අනන්තජිනස්ස සන්නිකං ගච්ඡාමි”ති මජ්ඣිමදෙසාභිමුඛො පක්කාමි.

භගවා ච තෙන සමයෙන සාවත්ථීයං විහරති ජෙනවනමභාවිභාරෙ. අථ ඛො භගවා පටිකච්චෙව භික්ඛු ආණාපෙසි – “යො, භික්ඛවෙ, අනන්තජිනොති පුච්ඡමානො ආගච්ඡති, තස්ස මං දස්සෙය්‍යාථා”ති. උපකොපි ඛො අනුපුබ්බෙනෙව සාවත්ථී ආගන්ත්වා විහාරමජ්ඣෙකෙ යත්වා “ඉමස්මිං විභාරෙ මම සභායො අනන්තජිනො නාම අත්ථී, සො කුභිං වසති”ති පුච්ඡි. තං භික්ඛු භගවතො සන්නිකං නයිංසු. භගවා තස්සානුරූපං ධම්මං දෙසෙසි. සො දෙසනාපරියොසානෙ අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨාසි. භික්ඛු තස්ස පුබ්බස්ථවත්තිං සුත්වා කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “භගවා පයමං නිස්සිරිකස්ස නග්ගසමණස්ස ධම්මං දෙසෙසි”ති. භගවා තං කථාසමුට්ඨානං විදිත්වා ගන්ධකුටිතො නික්ඛමම තඬ්ඛණානුරූපෙන පාටිභාරියෙන බුද්ධාසනෙ නිසිදිත්වා භික්ඛු ආමන්තෙසි – “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති? තෙ සබ්බං කථෙසුං. තතො භගවා – “න, භික්ඛවෙ, තථාගතො අහෙනුඅප්පච්චයා ධම්මං දෙසෙති, නිම්මලා තථාගතස්ස ධම්මදෙසනා, න සක්කා තත්ථ දොසං දට්ඨුං. තෙන, භික්ඛවෙ, ධම්මදෙසනුපනිස්සයෙන උපකො එතරහි අනාගාමී ජාතො”ති වත්වා අත්තතො දෙසනාමලාභාවදීපිකං ඉමං ගාථමභාසි.

තස්සත්ථො – සාසවෙසු සබ්බබන්ධායතනධාතුසු ඡන්දරාගප්පභානෙන තෙහි අනභිභූතත්තා සයඤ්ච තෙ ධම්මෙ සබ්බෙ අභිභූයා පචත්තත්තා

සබ්බානිභූං. තෙසඤ්ච අඤ්ඤෙසඤ්ච සබ්බධම්මානං සබ්බාකාරෙන විදිතත්තා සබ්බවිදුං. සබ්බධම්මදෙසනසමත්ථාය සොහනාය මෙධාය සමත්තාගතත්තා සුමෙධං. යෙසං තණ්හාදිට්ඨිලෙපානං වසෙන සාසවබන්ධාදිහෙදෙසු සබ්බධම්මෙසු උපලිම්පති, තෙසං ලෙපානං අභාවා තෙසු සබ්බෙසු ධම්මෙසු අනුපලිත්තං. තෙසු ච සබ්බධම්මෙසු ඡන්දරාගාභාවෙන සබ්බෙ තෙ ධම්මෙ ඡහිත්වා යිතත්තා සබ්බඤ්ජහං. උපධිවිවෙකනිත්තෙන චිත්තෙන තණ්හක්ඛයෙ නිබ්බානෙ විසෙසෙන මුත්තත්තා තණ්හක්ඛයෙ විමුත්තං, අධිමුත්තත්ති වුත්තං හොති. තං වාපි යීරා මුනි වෙදයන්තීති තම්පි පණ්ඩිතා සත්තා මුනිං වෙදයන්ති ජානන්ති. පස්සථ යාව පටිවිසිට්ඨොවායං මුනි, තස්ස කුතො දෙසනාමලන්ති අත්තානං විභාවෙති. විභාවනත්ථො හි එත්ථ වාසද්දොති. කෙච් පන වණ්ණයන්ති – “උපකො තදා තථාගතං දිස්වාපි ‘අයං බුද්ධමුනී’ති න සද්දහී”ති එවං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං, තතො භගවා “සද්දහතු වා මා වා, යීරා පන තං මුනිං වෙදයන්ති”ති දස්සෙන්නො ඉමං ගාථමභාසීති.

214. පඤ්ඤාබලන්ති කා උප්පත්ති? අයං ගාථා රෙවතත්ථෙරං ආරබ්භ වුත්තා. තත්ථ “ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤෙ”ති ඉමිස්සා ගාථාය වුත්තනයෙනෙව රෙවතත්ථෙරස්ස ආදිතො පභුති පබ්බජ්ජා, පබ්බජ්ජස්ස බදිරවනෙ විභාරො, තත්ථ විහරතො විසෙසාධිගමො, භගවතො තත්ථ ගමනපච්චාගමනඤ්ච වෙදිතබ්බං. පච්චාගතෙ පන භගවති යො සො මහල්ලකභික්ඛු උපාහනං සම්මුස්සිත්වා පටිනිවත්තො බදිරරුක්ඛෙ ආලග්ගිතං දිස්වා සාවත්ථිං අනුප්පත්තො විසාබාය උපාසිකාය “කිං, භන්තෙ, රෙවතත්ථෙරස්ස වසනොකාසො රමණීයො”ති භික්ඛු පුච්ඡමානාය යෙහි භික්ඛුහි පසංසිතො, තෙ අපසාදෙන්තො “උපාසිකෙ, එතෙ තුච්ඡං භණන්ති, න සුන්දරො භූමිප්පදෙසො, අතිලුබ්භක්ඛලං බදිරවනමෙවා”ති ආහ. සො විසාබාය ආගන්තුකභත්තං භුඤ්ජිත්වා පච්ඡාභත්තං මණ්ඩලමාලෙ සන්තිපතිතෙ භික්ඛු උප්ඤ්ඤාපෙන්නො ආහ – “කිං, ආවුසො, රෙවතත්ථෙරස්ස සෙනාසනෙ රමණීයං තුම්හෙහි දිට්ඨ”න්ති. භගවා තං ඤත්වා ගන්ධකුටිතො නික්ඛම්ම තඬ්ඨණානුරූපෙන පාටිභාරියෙන පරිසමජ්ඣං පත්වා, බුද්ධාසනෙ නිසීදිත්වා භික්ඛු ආමන්තෙසි – “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති? තෙ ආහංසු – “රෙවතං, භන්තෙ, ආරබ්භ කථා උප්පන්නා ‘එවං නවකම්මිකො කදා සමණධම්මං කරිස්සති’”ති. “න, භික්ඛවෙ, රෙවතො නවකම්මිකො, අරභා රෙවතො ඛිණ්ණසථො”ති වත්වා තං ආරබ්භ තෙසං භික්ඛූනං ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං ගාථමභාසී.

තස්සත්ථො — දුබ්බලකරකිලෙසප්පභානසාධකෙන විකුබ්බනඅධිට්ඨානප්පහෙදෙන වා පඤ්ඤාබලෙන සමත්තාගතත්තා පඤ්ඤාබලං, චතුපාරිසුද්ධිසිලෙන ධුතඬ්ඨගවනෙන ච උපපන්නත්තා සීලවතුපපන්නං, මග්ගසමාධිනා ඵලසමාධිනා ඉරියාපථසමාධිනා ච

සමාහිතං, උපචාරජපනාහෙදෙන ක්කානෙන ක්කානෙ වා රතත්තා ක්කානරතං,
සතිවෙසුල්ලජපත්තත්තා සතිමං, රාගාදිසඬගතො පමුත්තතා සඬගා පමුත්තං,
පඤ්චවෙතොබ්ලවතුආසවාභාවෙන අබ්ලං අනාසවං තං වාපි ධීරා මුනිං
වෙදයන්ති. තම්පි එවං පඤ්ඤාදිගුණසංයුත්තං සඬගාදිදොසවිසංයුත්තං
පණ්ඩිතා සත්තා මුනිං වා වෙදයන්ති. පස්සථ යාව පටිවිසිටියොවායං
බිණ්ණාසවමුනි, සො “නවකම්මිකො”ති වා “කදා සමණධම්මං කරස්සති”ති
වා කථං වත්තබ්බො. සො හි පඤ්ඤාබලෙන තං විහාරං නිට්ඨාපෙසි, න
නවකම්මකරණෙන, කතකිච්චොව සො, න ඉදානි සමණධම්මං කරස්සතිති
රෙවතත්ථෙරං විභාවෙති. විභාවනත්ථො හි එත්ථ වා-සද්දොති.

215. එකං වරන්තන්ති කා උජ්ජත්ති? බොධිමණ්ඩතො පභූති
යථාක්කමං කපිලවත්ථුං අනුජ්ජත්තෙ භගවති පිතාපුත්තසමාගමෙ
වත්තමානෙ භගවා සම්මොදමානෙන රඤ්ඤා සුද්ධොදනෙන “තුම්හෙ,
භන්තෙ, ගහට්ඨකාලෙ ගන්ධකරණ්ඩකෙ වාසිතානි කාසිකාදීනි දුස්සානි
නිවාසෙත්වා ඉදානි කථං ඡින්නකානි පංසුකුලානි ධාරෙථා”ති එවමාදිතා
වුත්තො රාජානං අනුනයමානො –

“යං ත්වං තාත වදෙ මය්හං, පටිටුණ්ණං දුකුලකාසිකං;
පංසුකුලං තතො සෙය්‍යං, එතං මෙ අභිපත්ථිත”න්ති. –

ආදීනි වත්වා ලොකධම්මෙහි අත්තනො අවිකම්පභාවං දස්සෙත්තො
රඤ්ඤො ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං සත්තපදගාථමභාසි.

තස්සත්ථො – පබ්බජ්ජාසඬබ්බාතාදීහි එකං, ඉරියාපථාදීහි වරියාහි
වරන්තං. මොනෙය්‍යධම්මසමන්තාගමෙන මුනිං. සබ්බට්ඨානෙසු
පමාදාභාවතො අජ්ජමත්තං. අක්කොසනගරභනාදිහෙදාය නින්දාය
වණ්ණනට්ඨානාදිහෙදාය පසංසාය වානි ඉමාසු නින්දාපසංසාසු
පටිසානුනයවසෙන අවෙධමානං. නින්දාපසංසාමුඛෙන චෙත්ථ අට්ඨපි
ලොකධම්මා වුත්තාති වෙදිතබ්බා. සීහංව හෙරිසද්දාදිසු සද්දෙසු අට්ඨසු
ලොකධම්මෙසු පකතිවිකාරානුපගමෙන අසන්තසන්තං, පන්තෙසු වා
සෙනාසනෙසු සන්තාසාභාවෙන. වාතංව සුත්තමයාදිහෙදෙ ජාලම්හි වතුහි
මග්ගෙහි තණ්හාදිට්ඨිජාලෙ අසජ්ජමානං, අට්ඨසු වා ලොකධම්මෙසු
පටිසානුනයවසෙන අසජ්ජමානං. පදුමංව තොයෙන ලොකෙ ජාතම්පි යෙසං
තණ්හාදිට්ඨිලෙපානං වසෙන සත්තා ලොකෙන ලිජ්ජන්ති, තෙසං ලෙපානං
පහීනත්තා ලොකෙන අලිජ්ජමානං, නිබ්බානගාමිමග්ගං උජ්ජාදෙත්වා තෙන
මග්ගෙන නෙතාරමඤ්ඤෙසං දෙවමනුස්සානං. අත්තනො පන අඤ්ඤෙන
කෙනවි මග්ගං දස්සෙත්වා අනෙතබ්බත්තා අනඤ්ඤෙනෙය්‍යං තං වාපි ධීරා
මුනි වෙදයන්ති බුද්ධමුනිං වෙදයන්තිති අත්තානං විභාවෙති. සෙසමෙත්ථ
වුත්තනයමෙව.

216. යො ඔගහණෙනි කා උප්පත්ති? හගවතො පය්මාහිසම්බුද්ධස්ස වත්තාරි අසඬ්ඛොයායාති කප්පසනසහස්සඤ්ච පුරිතදසපාරමිදසඋපපාරමිදසපරමත්ථපාරමිප්පහෙදං අභිනිහාරගුණපාරමියො පුරෙත්වා තුසිතභවනෙ අභිනිබ්බත්තිගුණං තත්ථ නිවාසගුණං මහාවිලොකනගුණං ගබ්භවොක්කන්තිං ගබ්භවාසං ගබ්භනික්ඛමනං පදවිතිහාරං දිසාවිලොකනං බ්‍රහ්මගජ්ජනං මහාභිනික්ඛමනං මහාපධානං අභිසම්බොධිං ධම්මවක්කප්පවත්තනං චතුබ්බිධං මග්ගඤ්ඤාණං ඵලඤ්ඤාණං අට්ඨසු පරිසාසු අකම්පනඤ්ඤාණං, දසබලඤ්ඤාණං, චතුරයානිපරිච්ඡෙදකඤ්ඤාණං, පඤ්චගතිපරිච්ඡෙදකඤ්ඤාණං, ඡබ්බිධං අසාධාරණඤ්ඤාණං, අට්ඨවිධං සාවකසාධාරණබුද්ධඤ්ඤාණං, වුද්දසවිධං බුද්ධඤ්ඤාණං, අට්ඨාරසබුද්ධගුණපරිච්ඡෙදකඤ්ඤාණං, එකුනවිසතිවිධපච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණං, සත්තසත්තතිවිධඤ්ඤාණවත්ථු ඵවම්චවාදිගුණසනසහස්සෙ නිස්සාය පවත්තං මහාලාභසක්කාරං අසහමානෙහි තිත්ථියෙහි උයොජ්ජාය විඤ්චමාණවිකාය “එකං ධම්මං අතීතස්සා”ති ඉමිස්සා ගාථාය වත්ථුමහි වුත්තනයෙන චතුපරිසමජ්ඣෙ හගවතො අයසෙ උප්පාදිතෙ තප්පව්වයා භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසු “එවරුපෙපි නාම අයසෙ උප්පන්නෙ න හගවතො චිත්තස්ස අඤ්ඤථත්තං අත්ථි”ති. තං ඤත්වා හගවා ගන්ධකුටිතො නික්ඛම්ම තඬ්ඬණානුරූපෙන පාටිහාරියෙන පරිසමජ්ඣං පත්වා, බුද්ධාසනෙ නිසිදිත්වා, භික්ඛු ආමන්තෙසි – “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති? තෙ සබ්බං ආරොචෙසුං. තතො හගවා – “බුද්ධා නාම, භික්ඛවෙ, අට්ඨසු ලොකධම්මෙසු තාදිනො භොන්ති”ති වත්වා තෙසං භික්ඛූනං ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං ගාථමහාසි.

තස්සත්ථො – යථා නාම ඔගහණෙ මනුස්සානං න්හානතිත්ථෙ අඬ්ගසංසනත්ථාය චතුරස්සෙ වා අට්ඨංසෙ වා ථම්හෙ නිබ්බානෙ උච්චකුලිනාපි නිචකුලිනාපි අඬ්ගං සංසන්ති, න තෙන ථම්හස්ස උත්තති වා ඔනති වා භොති. ඵවමෙවං යො ඔගහණෙ ථම්භොරිවාහිජායති යස්මිං පරෙ වාචාපරියන්තං වදන්ති. කිං වුත්තං භොති? යස්මිං වත්ථුස්මිං පරෙ තිත්ථියා වා අඤ්ඤෙ වා වණ්ණවසෙන උපරිමං වා අවණ්ණවසෙන හෙට්ඨිමං වා වාචාපරියන්තං වදන්ති, තස්මිං වත්ථුස්මිං අනුනයං වා පටිසං වා අනාපජ්ජමානො තාදිභාවෙන යො ඔගහණෙ ථම්භොරිව භවතීති. තං විතරාගං සුසමාහිතින්ද්‍රියන්ති තං ඉට්ඨාරම්මණෙ රාගාභාවෙන විතරාගං, අනිට්ඨාරම්මණෙ ව දොසමොභාවෙන සුසමාහිතින්ද්‍රියං, සුට්ඨු වා සමොධානෙත්වා යපිතින්ද්‍රියං, රක්ඛිතින්ද්‍රියං, ගොපිතින්ද්‍රියන්ති වුත්තං භොති. තං වාපි ධීරා මුනි වෙදයන්ති බුද්ධමුනිං වෙදයන්ති, තස්ස කථං චිත්තස්ස අඤ්ඤථත්තං හවිස්සතීති අත්තානං විභාවෙති. සෙසං වුත්තනයමෙව.

217. යො වෙ ධීතත්තොති කා උප්පත්ති? සාවත්ථියං කිර අඤ්ඤතරා සෙට්ඨිධීතා පාසාදා ඔරුය්භ හෙට්ඨාපාසාදෙ තත්තවායසාලං ගන්ත්වා තසරං වට්ටෙන්තෙ දිස්වා තස්ස උජුභාවෙන තප්පට්ඨාගනිමිත්තං අග්ගහෙසි – “අහො වත සබ්බෙ සත්තා කායවච්ඡිමනොවඤ්ඤාං පභාය තසරං විය උජුචිත්තා භවෙය්සු”න්ති. සා පාසාදං අභිරුහිත්වාපි පුනස්පුනං තදෙව නිමිත්තං ආවජ්ජෙන්ති නිසීදි. එවං පට්පන්නාය වස්සා න චිරස්සෙව අනිච්චලක්ඛණං පාකටං අහොසි, තදනුසාරෙනෙව ච දුක්ඛානත්තලක්ඛණානිපි. අථස්සා තයොපි භවා ආදිත්තා විය උපට්ඨනිංසු. තං තථා විපස්සමානං ඤාත්වා භගවා ගන්ධකුටියං නිසින්තොව ඔභාසං මුඤ්චි. සා තං දිස්වා “කිං ඉද”න්ති ආවජ්ජෙන්ති භගවත්තං පස්සෙ නිසින්තමිව දිස්වා උට්ඨාය පඤ්ඡලිකා අට්ඨාසි. අථස්සා භගවා සප්පායං විදිත්වා ධම්මදෙසනාවසෙන ඉමං ගාථමහාසි.

තස්සත්ථො – යො වෙ එකග්ගචිත්තතාය අකුප්පවිමුත්තිතාය ච වුඩ්ඪිභානීනං අභාවතො වික්ඛිණජාතිසංසාරත්තා භවත්තරුපගමනාභාවතො ව ධීතත්තො, පභීතකායවච්ඡිමනොවඤ්ඤාතාය අගතිගමනාභාවෙන වා තසරංව උජු, හිරොත්තප්පසම්පන්නත්තා ජිගුච්ඡති කම්මෙහි පාපකෙහි, පාපකාති කම්මානි ගුඨගතං විය මුත්තගතං විය ච ජිගුච්ඡති, හිරියතීති චුත්තං හොති. යොගච්ඡාගෙන හි උපයොගත්ථෙ කරණවචනං සද්දසත්ථෙ සිජ්ඣති. වීමංසමානො විසමං සමඤ්ඤාති කායවිසමාදිවිසමං කායසමාදිසමඤ්ඤා පභානභාවනාකිච්චසාධනෙන මග්ගපඤ්ඤාය වීමංසමානො උපපරික්ඛමානො. තං වාපි ඛිණාසවං ධීරා මුනිං වෙදයන්තීති. කිං චුත්තං හොති? යථාචුත්තනයෙන මග්ගපඤ්ඤාය වීමංසමානො විසමං සමඤ්ඤා යො වෙ ධීතත්තො හොති, සො එවං තසරංව උජු හුත්වා කිඤ්චි වීතික්කමං අනාපජ්ජන්තො ජිගුච්ඡති කම්මෙහි පාපකෙහි. තං වාපි ධීරා මුනිං වෙදයන්ති. යතො ඊදිසො හොතීති ඛිණාසවමුනිං දස්සෙන්තො අරහත්තනිකූටෙන ගාථං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සෙට්ඨිධීතා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. එත්ථ ච විකප්පෙ වා සමුච්චයෙ වා වාසද්දො දට්ඨබ්බො.

218. යො සඤ්ඤතත්තොති කා උප්පත්ති? භගවති කිර ආලවියං විහරන්තෙ ආලවීනගරෙ අඤ්ඤතරො තත්තවායො සත්තවස්සිකං ධීතරං ආණාපෙසි – “අම්ම, හියොයා අවසිට්ඨතසරං න බහු, තසරං වට්ටෙන්වා ලහුං තත්තවායසාලං ආගච්ඡෙය්සාසි, මා බො විරාගී”ති. සා “සාධු”ති සම්පට්චිජි. සො සාලං ගන්ත්වා තත්තං විනෙන්තො අට්ඨාසි. තං දිවසඤ්ච භගවා මහාකරුණාසමාපත්තිතො වුට්ඨාය ලොකං වොලොකෙන්තො තස්සා දාරිකාය සොතාපත්තිඵලපනිස්සයං දෙසනාපරියොසානෙ චතුරාසිනියා පාණසහස්සානඤ්ච ධම්මාහිසමයං දිස්වා පගෙව සරිරපට්ඨග්ගනං කත්වා පත්තච්චරමාදාය නගරං පාවිසි. මනුස්සා භගවත්තං දිස්වා – “අද්ධා අජ්ජ කොචි අනුග්ගහෙතබ්බො අත්ථී, පගෙව පට්ටියො

හගවා”ති හගවත්තං උපගච්ඡංසු. හගවා යෙන මග්ගෙන සා දාරිකා පිතුසන්තිකං ගච්ඡති, තස්මිං අට්ඨාසි. නගරවාසිනො තං පදෙසං සම්මජ්ජිත්වා, පරිජ්ඣොසිත්වා, පුජ්චුපහාරං කත්වා, විතානං බන්ධිත්වා, ආසනං පඤ්ඤාපෙසුං. නිසීදි හගවා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ, මහාජනකායො පරිවාරෙත්වා අට්ඨාසි. සා දාරිකා තං පදෙසං පත්තා මහාජනපරිවූතං හගවත්තං දිස්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දි. තං හගවා ආමන්තෙත්වා – “දාරිකෙ කුතො ආගතාසී”ති පුච්ඡි. “න ජානාමි හගවා”ති. “කුහිං ගමිස්සසී”ති? “න ජානාමි හගවා”ති. “න ජානාසී”ති? “ජානාමි හගවා”ති. “ජානාසී”ති? “න ජානාමි හගවා”ති.

තං සුත්වා මනුස්සා උජ්ඣායන්ති – “පස්සථ, හො, අයං දාරිකා අත්තනො සරා ආගතාපි හගවතා පුච්ඡියමානා ‘න ජානාමි’ති ආහ, තත්තවායසාලං ගච්ඡන්ති වාපි පුච්ඡියමානා ‘න ජානාමි’ති ආහ, ‘න ජානාසී’ති වූත්තා ‘ජානාමි’ති ආහ, ‘ජානාසී’ති වූත්තා ‘න ජානාමි’ති ආහ, සබ්බං පච්චතීකමෙව කරොති”ති. හගවා මනුස්සානං තමත්ථං පාකටං කාතුකාමො තං පුච්ඡි – “කිං මයා පුච්ඡිතං, කිං තයා වූත්ත”න්ති? සා ආහ – “න මං, හත්තෙ, කොචි න ජානාති, සරතො ආගතා තත්තවායසාලං ගච්ඡති”ති; අපිච මං තුම්හෙ පටිසන්ධිවසෙන පුච්ඡථ, “කුතො ආගතාසී”ති, වූතිවසෙන පුච්ඡථ, “කුහිං ගමිස්සසී”ති අහඤ්ච න ජානාමි. “කුතො වම්හි ආගතා; නිරයා වා දෙවලොකා වා”ති, න හි ජානාමි, “කුහිම්පි ගමිස්සාමි නිරයං වා දෙවලොකං වා”ති, තස්මා “න ජානාමි”ති අවචං. තතො මං හගවා මරණං සන්ධාය පුච්ඡි – “න ජානාසී”ති, අහඤ්ච ජානාමි. “සබ්බෙසං මරණං ධූව”න්ති, තෙනාවොචං “ජානාමි”ති. තතො මං හගවා මරණකාලං සන්ධාය පුච්ඡි “ජානාසී”ති, අහඤ්ච න ජානාමි “කදා මරිස්සාමි කිං අජ්ජ වා උදාහු ස්වෙ වා”ති, තෙනාවොචං “න ජානාමි”ති. හගවා තාය විස්සජ්ජිතං පඤ්ඤං “සාධු සාධු”ති අනුමොදි. මහාජනකායොපි “යාව පණ්ඩිතා අයං දාරිකා”ති සාධුකාරසහස්සානි අදාසි. අථ හගවා දාරිකාය සජ්ජායං විදිත්වා ධම්මං දෙසෙන්තො –

“අන්ධභූතො අයං ලොකො, තනුකෙත්ථ විපස්සති;

සකුණො ජාලමුත්තොච, අජ්ජො සග්ගාය ගච්ඡති”ති. (ධ. ප. 174) –

ඉමං ගාථමාහ. සා ගාථාපරියොසානෙ සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි, චතුරාසීතියා පාණසහස්සානඤ්ච ධම්මාභිසමයො අහොසි.

සා හගවත්තං වන්දිත්වා පිතු සන්තිකං අගමාසි. පිතා තං දිස්වා “විරොනාගතා”ති කුද්ධො වෙගෙන තත්තෙ වෙමං පක්ඛිපි. තං නික්ඛමිත්වා දාරිකාය කුච්ඡං හින්දි. සා තත්ථෙව කාලමකාසි. සො දිස්වා – “නාහං මම ධිතරං පහරිං, අපිච බො ඉමං වෙමං වෙගසා නික්ඛමිත්වා ඉමිස්සා කුච්ඡං හින්දි. ජීවති නු බො නනු බො”ති වීමංසන්තො මතං දිස්වා

චිත්තෙසි – “මනුස්සා මං ‘ඉමිනා ධිතා මාරිතා’ති ඤාත්වා උපක්කොසෙය්‍යං,
තෙන රාජාපි ගරුකං දණ්ඩං පණ්ණායා, හන්දාහං පටිකච්චෙව පලායාමි”ති.
සො දණ්ඩහයෙන පලායන්තො භගවතො සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං
ගහෙත්වා අරඤ්ඤෙ වසන්තානං භික්ඛූනං වසනොකාසං පාපුණි. තෙ ච
භික්ඛූ උපසඬ්ඨකමිත්වා පබ්බජ්ජං යාපි. තෙ තං පබ්බාපෙත්වා
තවපඤ්චකකම්මට්ඨානං අදංසු. සො තං උග්ගහෙත්වා වායමන්තො න
චිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි, තෙ චස්ස ආචරියුපජ්ඣායා. අථ
මහාපචාරණාය සබ්බෙව භගවතො සන්තිකං අගමංසු – “විසුද්ධිපචාරණං
පචාරෙස්සාමා”ති. භගවා පචාරෙත්වා චුත්ථවස්සො භික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතො
ගාමනිගමාදිසු චාරිකං චරමානො අනුපුබ්බෙන ආලචිං අගමාසි. තත්ථ
මනුස්සා භගවත්තං නිමන්තෙත්වා දානාදීනි කරොන්තා තං භික්ඛූ දිස්වා
“ධිතරං මාරෙත්වා ඉදානි කං මාරෙතුං ආගතොසි”තිආදීනි චත්වා
උප්පණ්ඨෙසු. භික්ඛූ තං සුත්වා උපට්ඨානවෙලායං උපසඬ්ඨකමිත්වා
භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසු. භගවා – “න, භික්ඛවෙ, අයං භික්ඛූ
ධිතරං මාරෙසි, සා අත්තනො කම්මෙන මතා”ති චත්වා තස්ස භික්ඛූතො
මනුස්සෙහි දුබ්බිජානං බිණ්ණාසවමුනිභාවං පකාසෙත්තො භික්ඛූනං
ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං ගාථමහාසි.

තස්සත්ථො – යො තිසුපි කම්මද්ථාරෙසු සීලසංයමෙන සංයතත්තො
කායෙන වා වාචාය වා චෙතසා වා භිංසාදිකං න කරොති පාපං, තඤ්ච බො
පන දහරො වා දහරවයෙ ධිතො, මජ්ඣිමො වා මජ්ඣිමවයෙ ධිතො,
එතෙනෙව නයෙන ථෙරො වා පච්ඡිමවයෙ ධිතොති කදාචිපි න කරොති. කිං
කාරණා? යතත්තො, යස්මා අනුත්තරාය විරතියා සබ්බපාපෙහි
උපරතචිත්තොති චුත්තං හොති.

ඉදානි මුනි අරොසනෙය්‍යො න සො රොසෙති කඤ්චීති එතෙසං පදානං
අයං යොජනා ච අධිජ්ජායො ච – සො බිණ්ණාසවමුනි අරොසනෙය්‍යො
“ධිතුමාරකො”ති වා “පෙසකාරො”ති වා එවමාදිනා නයෙන කායෙන වා
වාචාය වා රොසෙතුං, සට්ඨෙතුං, බාධෙතුං අරහො න හොති. සොපි හි න
රොසෙති කඤ්චී, “නාහං මම ධිතරං මාරෙමි, ත්වං මාරෙසි, තුම්හාදිසො වා
මාරෙති”තිආදීනි චත්වා කඤ්චී න රොසෙති, න සට්ඨෙති, න බාධෙති,
තස්මා සොපි න රොසනෙය්‍යො. අපිච බො පන “තිට්ඨතු නාගො, මා නාගං
සට්ඨෙසි, නමො කරොහි නාගස්සා”ති (ම. නි. 1.249) චුත්තනෙයෙන
නමස්සිතබ්බොයෙව හොති. තං වාපි ධීරා මුනි වෙදයන්තීති එත්ථ පන තම්පි
ධීරාව මුනිං වෙදයන්තීති එවං පදවිභාගො වෙදිතබ්බො. අධිජ්ජායො චෙත්ථ
– තං “අයං අරොසනෙය්‍යො”ති එතෙ බාලමනුස්සා අජානිත්වා
රොසෙත්ති. යෙ පන ධීරා හොත්ති, තෙ ධීරාව තම්පි මුනිං වෙදයන්ති, අයං
බිණ්ණාසවමුනිති ජානන්තීති.

219. යදග්ගතොති කා උප්පත්ති? සාවත්ථීයං කිර පඤ්චග්ගදායකො නාම බ්‍රාහ්මණො අහොසි. සො නිප්ඵප්පමානෙසු සස්සෙසු ඛේත්තග්ගං, රාසග්ගං, කොට්ඨග්ගං, කුම්භිඅග්ගං, භොජනග්ගන්ති ඉමානි පඤ්ච අග්ගානි දෙති. තත්ථ පයම්පක්කානියෙව සාලි-යව-ගොධුම-සීසානි ආභරාපෙත්වා යාගුපායාසපුපුකාදීනි පටියාදෙත්වා “අග්ගස්ස දාතා මෙධාවී, අග්ගං සො අධිගච්ඡති”ති එවංදිට්ඨිකො හුත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස දානං දෙති, ඉදමස්ස ඛේත්තග්ගදානං. නිප්ඵන්තෙසු පන සස්සෙසු ලාගිතෙසු මද්දිතෙසු ච වරධඤ්ඤානි ගහෙත්වා තථෙව දානං දෙති, ඉදමස්ස රාසග්ගදානං. පුන තෙහි ධඤ්ඤෙහි කොට්ඨාගාරානි පුරාපෙත්වා පයම්කොට්ඨාගාරවිවරණෙ පයම්නිහටානි ධඤ්ඤානි ගහෙත්වා තථෙව දානං දෙති, ඉදමස්ස කොට්ඨග්ගදානං. යං යදෙව පනස්ස සරෙ රන්ධෙති, තතො අග්ගං අනුප්පත්තපබ්බජිතානං අදත්වා අන්තමසො දාරකානම්පි න කිඤ්චි දෙති, ඉදමස්ස කුම්භිඅග්ගදානං. පුන අත්තතො භොජනකාලෙ පයම්පතීතං භොජනං පුරෙහත්තකාලෙ සඤ්ඤාස්ස, පච්ඡාහත්තකාලෙ සම්පත්තයාවකානං, තදභාවෙ අන්තමසො සුනානානම්පි අදත්වා න භුඤ්ජති, ඉදමස්ස භොජනග්ගදානං. එවං සො පඤ්චග්ගදායකොත්ථෙව අභිලක්ඛිතො අහොසි.

අපේකදිවසං භගවා පච්චුසසමයෙ බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස බ්‍රාහ්මණියා ච සොතාපත්තිමග්ගඋපනිස්සයං දිස්වා සරීරපටිපග්ගනං කත්වා අනිප්පගෙව ගන්ධකුටිං පාවිසි. භික්ඛු පිහිතද්වාරං ගන්ධකුටිං දිස්වා – “අප්ප භගවා එකකොව ගාමං පවිසිතුකාමො”ති ඤත්වා භික්ඛාවාරවෙලාය ගන්ධකුටිං පදක්ඛිණං කත්වා පිණ්ඩාය පවිසිංසු. භගවාපි බ්‍රාහ්මණස්ස භොජනවෙලායං නික්ඛමිත්වා සාවත්ථී. පාවිසි. මනුස්සා භගවන්තං දිස්වා එවං – “නුනප්ප කොචි සත්තො අනුග්ගහෙතඛිබ්බො අත්ථී, තථා හි භගවා එකකොව පට්ටියො”ති ඤත්වා න භගවන්තං උපසඤ්ඤාමිංසු නිමන්තනත්ථාය. භගවාපි අනුපුබ්බෙන බ්‍රාහ්මණස්ස සරද්වාරං සම්පත්වා අට්ඨාසි. තෙන ච සමයෙන බ්‍රාහ්මණො භොජනං ගහෙත්වා නිසින්තො භොති, බ්‍රාහ්මණී පනස්ස ඛිජනිං ගහෙත්වා යීතා. සා භගවන්තං දිස්වා “සවායං බ්‍රාහ්මණො පස්සෙය්‍ය, පත්තං ගහෙත්වා සබ්බං භොජනං දදෙය්‍ය, තතො මෙ පුන පටිතඛිබ්බං භවෙය්‍යා”ති වින්තෙත්වා අප්පසාදඤ්ච මච්ඡෙරඤ්ච උප්පාදෙත්වා යථා බ්‍රාහ්මණො භගවන්තං න පස්සති, එවං තාලවණ්ටෙන පටිච්ඡාදෙසි. භගවා තං ඤත්වා සරීරාහං මුඤ්චි. තං බ්‍රාහ්මණො සුචණ්ණොභාසං දිස්වා “කිමෙත”න්ති උල්ලොකෙන්තො අද්දස භගවන්තං ද්වාරෙ යීතං. බ්‍රාහ්මණීපි “දිට්ඨොනෙන භගවා”ති තාවදෙව තාලවණ්ටං නික්ඛිපිත්වා භගවන්තං උපසඤ්ඤාමිත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දි, වන්දිත්වා වස්සා උට්ඨගන්තියා සප්පායං විදිත්වා –

“සබ්බසො නාමරූපස්මිං, යස්ස නත්ථි මමායිතං;

අසනා ව න සොවති, ස වෙ භික්ඛුනි වුවවතී’ති. (ධ. ප. 367) –

ඉමං ගාථමහාසී. සා ගාථාපරියොසානෙයෙව සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසී. බ්‍රාහ්මණොපි භගවත්තං අත්තොසරං පවෙසෙත්වා, වරාසනෙ නිසීදාපෙත්වා, දක්ඛිණොදකං දත්වා, අත්තනො උපනිතභොජනං උපනාමෙසී – ‘‘තුම්හෙ, භත්තෙ, සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගදක්ඛිණොයා, සාධු, මෙ තං භොජනං අත්තනො පත්තෙ පතිට්ඨාපෙථා’’ති. භගවා තස්ස අනුග්ගහත්ථං පටිග්ගහෙත්වා පරිභුඤ්ජී. කතහත්තකිච්චො ව බ්‍රාහ්මණස්ස සජ්ජායං විදිත්වා ඉමං ගාථමහාසී.

තස්සත්ථො – යං කුම්භිතො පයම්මෙව ගහිතත්තා අග්ගතො, අද්ධාවසෙසාය කුම්භියා ආගන්ත්වා තතො ගහිතත්තා මජ්ඣතො, එකද්විකට්ඨජුමත්තාවසෙසාය කුම්භියා ආගන්ත්වා තතො ගහිතත්තා සෙසතො වා පිණ්ඩං ලභෙථ. පරදත්තුපජීවීති පබ්බජිතො. සො හි උදකදන්තපොණං යපෙත්වා අවසෙසං පරෙනෙව දත්තං උපජීවති, තස්මා ‘‘පරදත්තුපජීවී’’ති වුවවති. නාලං උතුං නොපි නිපච්චවාදීති අග්ගතො ලද්ධා අත්තානං වා දායකං වා ථොමෙතුම්පි නාරහති පහිනානුනයත්තා. සෙසතො ලද්ධා ‘‘කිං එතං ඉමිනා දින්න’’ත්තිආදිනා නයෙන දායකං නිපාතෙත්වා අප්පියවචනානි වත්තාපි න භොති පහිනපට්ඨත්තා. තං වාපි ධීරා මුනි වෙදයන්තීති තම්පි පහිනානුනයපට්ඨං ධීරාව මුනිං වෙදයන්තීති බ්‍රාහ්මණස්ස අරහත්තනිකූටෙන ගාථං දෙසෙසී. ගාථාපරියොසානෙ බ්‍රාහ්මණො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහීති.

220. මුනිං වරත්තන්ති කා උප්පත්ති? සාවත්ථියං කිර අඤ්ඤතරො සෙට්ඨිපුත්තො උතුටසෙන තීසු පාසාදෙසු සබ්බසම්පත්තීහි පරිවාරයමානො දහරොව පබ්බජිතුකාමො හුත්වා, මාතෘපිතරො යාචිත්වා, ඛග්ගවිසාණසුත්තෙ ‘‘කාමා හි චිත්‍රා’’ති (සු. නි. 50) ඉමිස්සා ගාථාය අට්ඨුප්පත්තියං වුත්තනායෙනෙව තික්ඛත්තුං පබ්බජිත්වා ව උප්පබ්බජිත්වා ව චතුත්ථවාරෙ අරහත්තං පාපුණි. තං පුබ්බපරිවයෙන භික්ඛු භණන්ති – ‘‘සමයො, ආවුසො, උප්පබ්බජිතු’’ත්ති. සො ‘‘අභබ්බො දානාහං, ආවුසො, විබ්භමිතු’’ත්ති ආහ. තං සුත්වා භික්ඛු භගවතො ආරොචෙසුං. භගවා ‘‘එවමෙනං, භික්ඛවෙ, අභබ්බො සො දානි විබ්භමිතු’’ත්ති තස්ස ඛිණාසවමුනිභාවං ආචිකරොත්තො ඉමං ගාථමාහ.

තස්සත්ථො – මොනෙයාධම්මසමන්තාගමෙන මුනිං, එකවිහාරිනාය, පුබ්බෙ වුත්තප්පකාරාසු වා වරියාසු යාය කායවි වරියාය වරත්තං, පුබ්බෙ විය මෙටුනධම්මෙ චිත්තං අකත්වා අනුත්තරාය විරතියා විරතං මෙටුනස්මා. දුතියපාදස්ස සම්බන්ධො – කීදිසං මුනිං වරත්තං විරතං මෙටුනස්මාති චෙ? යො යොබ්බතෙ නොපනිබ්බකුතෙ ක්වචි, යො භද්‍රෙපි යොබ්බතෙ වත්තමානෙ ක්වචි ඉත්ථීරූපෙ යථා පුරෙ, එවං මෙටුනරාගෙන න

උපනිබ්ඡකිති. අථ වා ක්වචි අත්තනො වා පරස්ස වා යොබ්බනෙ “යුවා තාවම්හි, අයං වා යුවානි පටිසෙවාමි තාව කාමෙ”ති එවං යො රාගෙන න උපනිබ්ඡකිති අයම්පෙත්ථ අත්ථො. න කෙවලඤ්ච විරතං මෙටුනස්මා, අපිච බො පන ජාතිමදාදිහෙදා මදා, කාමගුණෙසු සතිවිජ්ජවාසසංඛිතා පමාදාපි ච විරතං, එවං මදජ්ජමාදා විරතත්තා එව ච විජ්ජමුත්තං සබ්බකිලෙසබන්ධනෙනි. යථා වා එකො ලොකිකායපි විරතියා විරතො හොති, න එවං, කිං පන විජ්ජමුත්තං විරතං, සබ්බකිලෙසබන්ධනෙනි විජ්ජමුත්තත්තා ලොකුත්තරවිරතියා විරතත්තිපි අත්ථො. තං වාපි ධීරා මුනි වෙදයන්තිති තම්පි ධීරා එව මුනිං වෙදයන්ති, තුම්හෙ පන නං න වෙදයථ, තෙන නං එවං භණ්ටාති දස්සෙති.

221. අඤ්ඤාය ලොකන්ති කා උජ්ජත්ති? භගවා කපිලවත්ථුස්මිං විහරති. තෙන සමයෙන නන්දස්ස ආභරණමඬ්ඛලං, අභිසෙකමඬ්ඛලං, ආවාහමඬ්ඛලන්ති තිණි මඬ්ඛලානි අකංසු. භගවාපි තත්ථ නිමන්තිතො පඤ්චහි භික්ඛුසතෙනි සද්ධිං තත්ථ ගන්ත්වා භුඤ්ජිත්වා නික්ඛමන්තො නන්දස්ස භත්ථෙ පත්තං අදාසි. තං නික්ඛමන්තං දිස්වා ජනපදකල්‍යාණි “තුච්චං බො, අය්‍යපුත්ත, ආගච්ඡෙය්‍යාසි”ති ආහ. සො භගවතො ගාරවෙන “භන්ද භගවා පත්ත”න්ති වත්තුං අසක්කොන්තො විහාරමෙව ගතො. භගවා ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණෙ යත්වා “ආහර, නන්ද, පත්ත”න්ති ගහෙත්වා “පබ්බජ්ජසි”ති ආහ. සො භගවතො ගාරවෙන පටික්ඛිපිතුං අසක්කොන්තො “පබ්බජාමි, භගවා”ති ආහ. තං භගවා පබ්බාපෙසි. සො පන ජනපදකල්‍යාණියා වචනං පුනප්පුනං සරන්තො උක්කණ්ඨි. භික්ඛු භගවතො ආරොචෙසුං. භගවා නන්දස්ස අනභිරතිං විනොදෙතුකාමො “තාවතිංසභවනං ගතපුබ්බොසි, නන්දා”ති ආහ. නන්දො “නාහං, භන්තෙ, ගතපුබ්බො”ති අවොච.

තතො නං භගවා අත්තනො ආනුභාවෙන තාවතිංසභවනං නෙත්වා වෙජ්‍යන්තපාසාදද්වාරෙ අට්ඨාසි. භගවතො ආගමනං විදිත්වා සක්කො අච්ඡරාගණපරිච්ඡතො පාසාදා ඔරොහි. තා සබ්බාපි කස්සපස්ස භගවතො සාවකානං පාදමක්ඛනතෙලං දත්වා කකුට්ඨපාදිනියො අගෙසුං. අථ භගවා නන්දං ආමන්තෙසි – “පස්සසි නො, ත්වං නන්ද, ඉමානි පඤ්ච අච්ඡරාසතානි කකුට්ඨපාදානි”ති සබ්බං විත්ථාරෙතබ්බං. මාතුගාමස්ස නාම නිමිත්තානුබ්‍යඤ්ජනං ගහෙතබ්බන්ති සකලෙපි බුද්ධවචනෙ එතං තත්ථි. අථ ච පනෙත්ථ භගවා උපායකුසලතාය ආතුරස්ස දොසෙ උග්ගිලෙත්වා නිහරිතුකාමො වෙජ්ජො සුභොජනං විය නන්දස්ස රාගං උග්ගිලෙත්වා නිහරිතුකාමො නිමිත්තානුබ්‍යඤ්ජනග්ගහණං අනුඤ්ඤාසි යථා තං අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථි. තතො භගවා අච්ඡරාහෙතු නන්දස්ස බ්‍රහ්මවරියෙ අභිරතිං දිස්වා භික්ඛු ආණාපෙසි – “භතකවාදෙන නන්දං වොදෙථා”ති. සො තෙහි වොදියමානො ලජ්ජිතො යොනිසො මනසි කරොන්තො පටිපජ්ජිත්වා න විරස්සෙව අරහත්තං සවිජාකාසි. තස්ස

වඩ්ඤානකොටියං රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසී. භගවතොපි ඤාණං උදපාදි. භික්ඛු අජානන්තා තට්ඨවායස්මන්තං වොදෙන්ති. භගවා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානි නන්දො එවං වොදෙතබ්බො”ති තස්ස බිණ්ණාසවමුනිභාවං දීපෙන්තො තෙසං භික්ඛූනං ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං ගාථමභාසී.

තස්සත්ථො – දුක්ඛසච්චවත්ථානකරණෙන බන්ධාදිලොකං අඤ්ඤාය ජානිත්වා වචත්ථපෙන්වා නිරොධසච්චසච්ඡිකිරියාය පරමත්ථදස්සිං, සමුදයප්පහානෙන චතුබ්බිධමපි ඔසං, පභිනසමුදයත්තා රූපමදාදිවෙගසහනෙන චක්ඛාදිආයතනසමුද්දඤ්ච අතිතරිය අතිතරිත්වා අතික්කමිත්වා මග්ගභාවනාය, “තන්තිද්දෙසා තාදී”ති ඉමාය තාදිලක්ඛණප්පත්තියා තාදිං. යො වායං කාමරාගාදිකිලෙසරාසියෙව අවහනනට්ඨෙන ඔසො, කුච්ඡිතගතිපරියායෙන සමුද්දනට්ඨෙන සමුද්දො, සමුදයප්පහානෙනෙව තං ඔසං සමුද්දඤ්ච අතිතරිය අතිතිණ්ණොසත්තා ඉදානි තුම්භෙහි එවං වුච්චමානෙපි විකාරමනාපජ්ජනතාය තාදිමිපි එවමිපෙන්ථ අත්ථො ච අධිප්පායො ච වෙදිතබ්බො. තං ඡින්නගන්ථං අසිතං අනාසවන්ති ඉදං පනස්ස ථුතිවචනමෙව, ඉමාය චතුසච්චභාවනාය චතුත්තං ගන්ථානං ඡින්නත්තා ඡින්නගන්ථං, දිට්ඨියා තණ්හාය වා කත්ථවි අනිස්සිතත්තා අසිතං, චතුත්තං ආසවානං අභාවෙන අනාසවන්ති චුත්තං හොති. තං වාපි ධීරා මුනි වෙදයන්තීති තමපි ධීරාව බිණ්ණාසවමුනිං වෙදයන්ති තුම්භෙ පන අවෙදයමානා එවං භණ්ටාති දස්සෙති.

222. අසමා උභොති කා උප්පත්ති? අඤ්ඤතරො භික්ඛු කොසලරට්ඨෙ පච්චන්තගාමං නිස්සාය අරඤ්ඤෙ විහරති. තස්මිඤ්ච ගාමෙ මිගලුද්දකො තස්ස භික්ඛුනො වසනොකාසං ගන්ත්වා මිගෙ බන්ධති. සො අරඤ්ඤං පටිසන්තො ථෙරං ගාමං පිණ්ඩාය පටිසන්තමපි පස්සති, අරඤ්ඤා ආගච්ඡන්තො ගාමනො නික්ඛමන්තමපි පස්සති. එවං අභිණ්හදස්සනෙන ථෙරෙ ජාතසිනෙනො අහොසී. සො යදා බහුං මංසං ලභති, තදා ථෙරස්සාපි රසපිණ්ඩපාතං දෙති. මනුස්සා උජ්ඣායන්ති – “අයං භික්ඛු ‘අමුකස්මිං පදෙසෙ මිගා තිට්ඨන්ති, වරන්ති, පාතීයං පිවන්ති’ති ලුද්දකස්ස ආරොවෙති. තතො ලුද්දකො මිගෙ මාරෙති, තෙන උභො සඬගම්ම ජීවිකං කප්පෙන්ති”ති. අථ භගවා ජනපදවාරිකං වරමානො තං ජනපදං අගමාසී. භික්ඛු ගාමං පිණ්ඩාය පටිසන්තා තං පවත්ති. සුත්වා භගවතො ආරොවෙසුං. භගවා ලුද්දකෙන සද්ධිං සමානජීවිකාභාවසාධකං තස්ස භික්ඛුනො බිණ්ණාසවමුනිභාවං දීපෙන්තො තෙසං භික්ඛූනං ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං ගාථමභාසී.

තස්සත්ථො – යො ව, භික්ඛවෙ, භික්ඛු, යො ව ලුද්දකො, එතෙ අසමා උභො. යං මනුස්සා භණන්ති “සමානජීවිකා”ති, තං මිච්ඡා. කිං කාරණා? දුරවිහාරවුත්තිනො, දුරෙ විහාරො ව චුත්ති ව නෙසන්ති දුරවිහාරවුත්තිනො.

විහාරොති වසනොකාසො, සො ච භික්ඛුනො අරඤ්ඤෙ, ලුද්දකස්ස ච ගාමෙ. චුත්තීති ජීවිකා, සා ච භික්ඛුනො ගාමෙ සපදානභික්ඛාවරියා, ලුද්දකස්ස ච අරඤ්ඤෙ මිගසකුණුමාරණා. පුන චපරං ගිහී දාරපොසී, සො ලුද්දකො තෙන කම්මෙන පුත්තදාරං පොසෙති. අමමො ච සුඛිබ්බො, පුත්තදාරෙසු තණ්හාදිට්ඨිමමත්තවිරහිතො සුවිචතත්තා සුන්දරචතත්තා ච සුඛිබ්බො සො ඛිණාසවහික්ඛු. පුන චපරං පරපාණරොධාය ගිහී අසඤ්ඤතො, සො ලුද්දකො ගිහී පරපාණරොධාය තෙසං පාණානං ජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡේදාය කායවාචාවිත්තෙනි අසංයතො. නිච්චං මුතී රක්ඛති පාණිනෙ යතො, ඉතරො පන ඛිණාසවමුනි කායවාචාවිත්තෙනි නිච්චං යතො සංයතො පාණිනො රක්ඛති. එවං සන්නෙ තෙ කථං සමානජීවිකා භවිස්සන්තීති?

223. සිඛී යථාති කා උප්පත්ති? හගවති කපිලවත්ථුස්මිං විහරන්තෙ සාකියානං කථා උදපාදි – “පට්ඨකසොතාපන්නො පච්ඡා සොතාපත්තිං පත්තස්ස ධම්මෙන චුඨ්ඨතරො හොති, තස්මා පච්ඡා සොතාපන්නො භික්ඛුනා පට්ඨකසොතාපන්නස්ස ගිහිනො අභිවාදනාදීති කත්තඛිබ්බානී”ති තං කථං අඤ්ඤතරො පිණ්ඩවාරිකො භික්ඛු සුත්වා හගවතො ආරොවෙසී. හගවා “අඤ්ඤා එව හි අයං ජාති, පුප්පනෙයාවත්ථු ලිඨිග”න්ති සන්ධාය “අනාගාමීපි වෙ, භික්ඛවෙ, ගිහී හොති, තෙන තද්වුපඛිබ්බජිතස්සාපි සාමණෙරස්ස අභිවාදනාදීති කත්තඛිබ්බානෙවා”ති වත්වා පුන පච්ඡා සොතාපන්නස්සාපි භික්ඛුනො පට්ඨකසොතාපන්නගහට්ඨතො අතිමහන්නං විසෙසං දස්සෙන්නො භික්ඛුනං ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං ගාථමහාසී.

තස්සත්ථො – ය්වායං මත්ථකෙ ජාතාය සිඛාය සබ්භාවෙන සිඛී, මණ්දණ්ඩසදිසාය ගිවාය නීලගිවොති ච මයුරවිහඬිගමො චුච්චති. සො යථා හරිතහංසතම්බහංසබීරහංසකාලහංසපාකහංසසුවණ්ණහංසෙසු ය්වායං සුවණ්ණහංසො, තස්ස හංසස්ස ජවෙන සොළසිම්පි කලං න උපෙති. සුවණ්ණහංසො හි මුහුත්තකෙන යොජනසහස්සම්පි ගච්ඡති, යොජනම්පි අසමත්ථො ඉතරො. දස්සනීයතාය පන උහොපි දස්සනීයා හොන්ති, එවං ගිහී පට්ඨකසොතාපන්නොපි කිඤ්චාපි මග්ගදස්සනෙන දස්සනීයො හොති. අථ ඛො සො පච්ඡා සොතාපන්නස්සාපි මග්ගදස්සනෙන තුලාදස්සනීයභාවස්සාපි භික්ඛුනො ජවෙන නානුකරොති. කතමෙන ජවෙන? උපරිමග්ගවිපස්සනාඤ්ඤාණජවෙන. ගිහිනො හි තං ඤාණං දන්ධං හොති පුත්තදාරාදිජටාය ජටිතත්තා, භික්ඛුනො පන තික්ඛං හොති තස්සා ජටාය විජටිතත්තා. ස්වායමත්ථො හගවතා “මුනිනො විචිත්තස්ස වනම්හි ඤායතො”ති ඉමිනා පාදෙන දීපිතො. අයඤ්ඤි සෙක්ඛමුනි භික්ඛු කායචිත්තවිවෙකෙන ච විචිත්තො හොති, ලක්ඛණාරම්මණුපනිජ්ඣානෙන ච නිච්චං වනස්මිං ඤායති. කුතො ගිහිනො එවරූපො විවෙකො ච ඤානඤ්චාති අයඤ්ඤෙත්ථ අධිජ්ජායොති?

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය මුනිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො ච පඨමො වග්ගො අත්ථවණ්ණනානායකො, නාමෙන

උරගවග්ගොති.

2. චූළවග්ගො

1. රතනසුත්තවණ්ණනා

යානීධ භූතානීති රතනසුත්තං. කා උප්පත්ති? අතීතෙ කිර වෙසාලියං දුබ්බික්ඛාදයො උපද්දවා උප්පජ්ජිංසු. තෙසං වූපසමනත්ථාය ලිච්ඡවයො රාජගහං ගන්ත්වා, යාවිත්වා, භගවත්තං වෙසාලිමානයිංසු. එවං ආනීතො භගවා තෙසං උපද්දවානං වූපසමනත්ථාය ඉදං සුත්තමහාසි. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. පොරාණා පනස්ස වෙසාලිවත්ථුතො පභුති උප්පත්තිං වණ්ණයන්ති. සා එවං වෙදිතබ්බා – බාරාණසිරඤ්ඤො කිර අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි ගබ්භො සණ්ඨාසි. සා තං ඤාත්වා රඤ්ඤො නිවෙදෙසි. රාජා ගබ්භපරිහාරං අදාසි. සා සම්මා පරිහරියමානගබ්භා ගබ්භපරිපාකකාලෙ විජායනසරං පාවිසි. පුඤ්ඤවතීනං පච්චුසසමයෙ ගබ්භවුට්ඨානං හොති, සා ව තාසං අඤ්ඤතරා, තෙන පච්චුසසමයෙ අලත්තකපටලබන්ධුජීවකපුප්ඵසදිසං මංසපෙසිං විජායි. තතො “අඤ්ඤො දෙවියො සුවණ්ණබ්බිමසදිසෙ පුත්තෙ විජායන්ති, අග්ගමහෙසී මංසපෙසින්ති රඤ්ඤො පුරතො මම අවණ්ණො උප්පජ්ජෙය්‍යා”ති වින්තෙත්වා තෙන අවණ්ණභයෙන තං මංසපෙසිං එකස්මිං භාජනෙ පක්ඛිපිත්වා අඤ්ඤොන පටිකුජ්ජිත්වා රාජමුද්දිකාය ලඤ්ඤෙත්වා ගඬගාය සොතෙ පක්ඛිපාපෙසි. මනුස්සෙහි ඡඩ්ඞිතමත්තෙ දෙවතා ආරක්ඛං සංවිදහිංසු. සුවණ්ණපට්ටිකඤ්චෙත්ථ ජාතිහිඬගුලකෙන “බාරාණසිරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා පජා”ති ලිබිත්වා බන්ධිංසු. තතො තං භාජනං උභිහයාදිහි අනුපද්දුතං ගඬගාය සොතෙන පායාසි.

තෙන ව සමයෙන අඤ්ඤතරො තාපසො ගොපාලකුලං නිස්සාය ගඬගාය තීරෙ වසති. සො පාතොවගඬගං ඔතිණ්ණො තං භාජනං ආගච්ඡන්තං දිස්වා පංසුකුලසඤ්ඤාය අග්ගමහෙසී. තතො තත්ථ තං අක්ඛරපට්ටිකං රාජමුද්දිකාලඤ්ඡනඤ්ච දිස්වා මුඤ්චිත්වා තං මංසපෙසිං අද්දස. දිස්වානස්ස එතදහොසි – “සියා ගබ්භො, තථා හිස්ස දුග්ගන්ධපුනිභාවො නත්ථී”ති තං අස්සමං නෙත්වා සුද්ධෙ ඔකාසෙ යපෙසි. අථ අඬ්ඨමාසච්චයෙන ද්වෙ මංසපෙසියො අහෙසුං. තාපසො දිස්වා සාධුකතරං යපෙසි. තතො පුන අද්ධමාසච්චයෙන එකමෙකිස්සා පෙසියා හත්ථපාදසිසානමත්ථාය පඤ්ච පඤ්ච පිළකා උට්ඨහිංසු. අථ තතො අද්ධමාසච්චයෙන එකා මංසපෙසි සුවණ්ණබ්බිමසදිසො දාරකො; එකා දාරිකා අහොසි. තෙසු තාපසස්ස පුත්තසිනෙහො උප්පජ්ජී, අඬ්ඨට්ඨතො වස්ස බීරං නිබ්බන්ති, තතො පභුති ව බීරහත්තං ලහති. සො හත්තං භුඤ්ජිත්වා බීරං දාරකානං මුඛෙ ආසිඤ්චති. තෙසං යං යං උදරං පවිසති, තං සබ්බං මණ්ඨාජනගතං විය දිස්සති. එවං නිච්ඡවී අහෙසුං. අපරෙ පන ආහු – “සිබ්බිත්වා යපිතා විය නෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤං ලීනා ඡවී අහොසි”ති. එවං තෙ නිච්ඡවිතාය වා ලීනච්ඡවිතාය වා ලිච්ඡවීති පඤ්ඤායිංසු.

තාපසො දාරකෙ පොසෙත්තො උස්සුරෙ ගාමං පිණ්ඩාය පවිසති, අතිදිවා පටික්කමති. තස්ස තං බ්‍යාපාරං ඤාත්වා ගොපාලකා ආහංසු –

“හත්තෙ, පබ්බජිතානං දාරකපොසනං පලිබොධො, අම්භාකං දාරකෙ දෙථ, මයං පොසෙස්සාම, තුම්හෙ අත්තනො කම්මං කරොථා”ති. තාපසො “සාධු”ති පටිස්සුණි. ගොපාලකා දුතියදිවසෙ මග්ගං සමං කත්වා, පුජ්චෙහි ඔකිරිත්වා; ධජපටාකා උස්සාපෙත්වා තූරියෙහි වජ්ජමානෙහි අස්සමං ආගතා. තාපසො “මහාපුඤ්ඤා දාරකා, අජ්ජමාදෙන වඩ්ඪෙඨථ, වඩ්ඪෙඨත්වා ච අඤ්ඤමඤ්ඤං ආවාහවිවාහං කරොථ, පඤ්චගොරසෙන රාජානං තොසෙත්වා භූමිභාගං ගහෙත්වා නගරං මාපෙථ, තත්‍ර කුමාරං අභිසිඤ්චො”ති වත්වා දාරකෙ අදාසි. තෙ “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා දාරකෙ නෙත්වා පොසෙසුං.

දාරකා වඩ්ඪිමන්ත්වාය කීළන්නා විවාදට්ඨානෙසු අඤ්ඤෙ ගොපාලදාරකෙ හත්ථෙතපි පාදෙනපි පහරන්ති, තෙ රොදන්ති. “කිස්ස රොදො”ති ච මාතාපිතූහි වුත්තා “ඉමෙ නිම්මාතාපිතිකා තාපසපොසිතා අම්හෙ අතිව පහරන්ති”ති වදන්ති. තතො තෙසං මාතාපිතරො “ඉමෙ දාරකා අඤ්ඤෙ දාරකෙ විහෙයෙන්ති දුක්ඛාපෙත්ති, න ඉමෙ සඬිගහෙතඛ්ඛා, වජ්ජෙතඛ්ඛා ඉමෙ”ති ආහංසු. තතො පභුති කිර සො පදෙසො “වජ්ජී”ති වුව්චති යොජනසතං පරිමාණෙන. අථ තං පදෙසං ගොපාලකා රාජානං තොසෙත්වා අග්ගහෙසුං. තත්ථෙව නගරං මාපෙත්වා සොළසවස්සුද්දෙසිකං කුමාරං අභිසිඤ්චිත්වා රාජානං අකංසු. තාය වස්ස දාරිකාය සද්ධිං වාරෙය්‍යං කත්වා කතිකං අකංසු – “න බාහිරතො දාරිකා ආනෙතඛ්ඛා, ඉතො දාරිකා න කස්සවි දාතඛ්ඛා”ති. තෙසං පඨමසංවාසෙන ද්වෙ දාරකා ජාතා ධීතා ච පුත්තො ච, එවං සොළසක්ඛත්තුං ද්වෙ ද්වෙ ජාතා. තතො තෙසං දාරකානං යථාක්කමං වඩ්ඪන්තානං ආරාමිය්‍යානනිවාසනට්ඨානපරිවාරසම්පත්තිං ගහෙතුං අජ්ජහොන්තං තං නගරං තික්ඛත්තුං ගාවුතන්තරෙන ගාවුතන්තරෙන පාකාරෙන පරික්ඛිපිංසු. තස්ස පුනප්පුනං විසාලිකතත්තා වෙසාලීත්ථෙව නාමං ජාතං. ඉදං වෙසාලීවත්ථු.

අයං පන වෙසාලී භගවතො උජ්ජන්නකාලෙ ඉද්ධා වෙපුල්ලජ්ජත්තා අහොසි. තත්ථ හි රාජුනංයෙව සත්ත සහස්සානි සත්ත ච සතානි සත්ත ච රාජානො අහෙසුං, තථා යුවරාජසෙනාපතිහණ්ඩාගාරිකජ්ජහුතීනං. යථාහ –

“තෙන ඛො පන සමයෙන වෙසාලී ඉද්ධා ථෙව හොති ජීතා ච බහුජනා ආකිණ්ණමනුස්සා සුභික්ඛා ච, සත්ත ච පාසාදසහස්සානි, සත්ත ච පාසාදසතානි, සත්ත ච පාසාදා, සත්ත ච කූටාගාරසහස්සානි, සත්ත ච කූටාගාරසතානි, සත්ත ච කූටාගාරානි, සත්ත ච ආරාමසහස්සානි, සත්ත ච ආරාමසතානි, සත්ත ච ආරාමා, සත්ත ච පොක්ඛරණිසහස්සානි, සත්ත ච පොක්ඛරණිසතානි, සත්ත ච පොක්ඛරණියො”ති (මහාව. 326).

සා අපරෙත සමයෙන දුබ්භික්ඛා අහොසි දුබ්බුට්ඨිකා දුස්සස්සා. පටංගුගතමනුස්සා මරන්ති, තෙ බහිද්ධා ඡඩ්ඛෙන්ති. මතමනුස්සානං කුණපගන්ධෙන අමනුස්සා නගරං පවිසිංසු. තතො බහුතරා මීයන්ති, තාය පටිකුලතාය ච සත්තානං අභිවාතකරොගො උප්පජ්ජි. ඉති තීභි දුබ්භික්ඛඅමනුස්සරොගහයෙහි උපද්දුතාය වෙසාලියා නගරවාසිනො උපසඬකමිත්වා රාජානමාහංසු – “මහාරාජ, ඉමස්මිං නගරෙ තිවිධං භයමුප්පන්නං, ඉතො පුබ්බෙ යාව සත්තමා රාජකුලපරිවට්ටා එවරූපං අනුප්පන්නපුබ්බං, තුම්භාකං මඤ්ඤෙ අධම්මිකත්තෙන එතරහි උප්පන්න”න්ති. රාජා සබ්බෙ සන්ථාගාරෙ සන්නිපාතාපෙත්වා, “මය්හං අධම්මිකභාවං විචිනථා”ති ආහ. තෙ සබ්බං පචෙණිං විචින්නා න කිඤ්චි අද්දසංසු.

තතො රඤ්ඤො දොසං අදිස්වා “ඉදං භයං අම්භාකං කථං වූපසමෙය්‍යා”ති වින්තෙසු. තත්ථ එකච්චෙ ඡ සන්ථාරො අපදිසිංසු – “එතෙහි ඔක්කන්තමත්තෙ වූපසමිස්සති”ති. එකච්චෙ ආහංසු – “බුද්ධො කිර ලොකෙ උප්පන්නො, සො භගවා සබ්බසත්තභිතාය ධම්මං දෙසෙති මහිද්ධිකො මහානුභාවො, තෙන ඔක්කන්තමත්තෙ සබ්බභයාති වූපසමෙය්‍යා”න්ති. තෙන තෙ අත්තමනා හුත්වා “කහං පන සො භගවා එතරහි විහරති, අම්භෙහි චා පෙසිතෙ ආගච්ඡෙය්‍යා”ති ආහංසු. අථාපරෙ ආහංසු – “බුද්ධා නාම අනුකම්පකා, කිස්ස නාගච්ඡෙය්‍යා, සො පන භගවා එතරහි රාජගහෙ විහරති, රාජා ච බිම්බිසාරො තං උපට්ඨහති, කදාචි සො ආගන්තුං න දදෙය්‍යා”ති. “තෙන හි රාජානං සඤ්ඤාපෙත්වා ආනෙස්සාමා”ති ද්වෙ ලිච්ඡවිරාජානො මහතා බලකායෙන පහුතං පණ්ණාකාරං දත්වා රඤ්ඤො සන්නිකං පෙසෙසු. – “බිම්බිසාරං සඤ්ඤාපෙත්වා භගවන්තං ආනෙථා”ති. තෙ ගන්ත්වා රඤ්ඤො පණ්ණාකාරං දත්වා තං පවත්ති. නිවෙදෙත්වා “මහාරාජ, භගවන්තං අම්භාකං නගරං පෙසෙහි”ති ආහංසු. රාජා න සම්පට්චිජ් – “තුම්භෙ එව ජානාථා”ති ආහ. තෙ භගවන්තං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා එවමාහංසු – “හන්තෙ, අම්භාකං නගරෙ තීණි භයාති උප්පන්නාති. සචෙ භගවා ආගච්ඡෙය්‍ය, සොත්ථි නො භවෙය්‍යා”ති. භගවා ආවජ්ජෙත්වා “වෙසාලියං රතනසුත්තෙ වුත්තෙ සා රක්ඛා කොට්ඨසභස්සවක්කවාලාති එරිස්සති, සුත්තපරියොසානෙ චතුරාසිනියා පාණසභස්සානං ධම්මාභිසමයො භවිස්සති”ති අධිවාසෙසි. අථ රාජා බිම්බිසාරො භගවතො අධිවාසනං සුත්වා “භගවතා වෙසාලිගමනං අධිවාසිත”න්ති නගරෙ සොසනං කාරාපෙත්වා භගවන්තං උපසඬකමිත්වා ආහ – “කිං, හන්තෙ, සම්පට්චිජ්ත්ථ වෙසාලිගමන”න්ති? “ආම, මහාරාජා”ති. “තෙන හි, හන්තෙ, ආගමෙථ, යාව මග්ගං පටියාදෙමි”ති.

අථ ඛො රාජා බිම්බිසාරො රාජගහස්ස ච ගඬිගාය ච අන්තරා පඤ්චයොජනං භූමිං සමං කත්වා, යොජනෙ යොජනෙ විහාරං මාපෙත්වා,

හගවතො ගමනකාලං පටිවෙදෙසි. හගවා පඤ්චභි භික්ඛුසතෙහි පරිවුතො පායාසි. රාජා පඤ්චයොජනං මග්ගං පඤ්චවණ්ණෙනි පුජ්චෙහි ජාණුමත්තං ඔකිරාපෙත්වා ධජපටාකාපුණ්ණසට්ඨකදලිආදීනි උස්සාපෙත්වා හගවතො ද්වෙ සෙතච්ඡත්තානි, එකෙකස්ස ච භික්ඛුස්ස එකමෙකං උක්ඛිපාපෙත්වා සද්ධිං අත්තතො පරිවාරෙන පුජ්චගන්ධාදීහි පුජං කරොන්තො එකෙකස්මිං විහාරෙ හගවත්තං වසාපෙත්වා මහාදානානි දත්වා පඤ්චභි දිවසෙහි ගඬගාතීරං නෙසි. තත්ථ සබ්බාලඬකාරෙහි නාවං අලඬකරොන්තො වෙසාලිකානං සාසනං පෙසෙසි – “ආගතො හගවා, මග්ගං පටියාදෙත්වා සබ්බෙ හගවතො පච්චුග්ගමනං කරොථා”ති. තෙ “දිගුණං පුජං කරිස්සාමා”ති වෙසාලියා ච ගඬගාය ච අත්තරා තියොජනං භූමිං සමං කත්වා හගවතො චත්තාරි, එකෙකස්ස ච භික්ඛුතො ද්වෙ ද්වෙ සෙතච්ඡත්තානි සජ්ජෙත්වා පුජං කුරුමානා ගඬගාතීරෙ ආගන්ත්වා අට්ඨංසු.

බිම්බිසාරො ද්වෙ නාවායො සඬ්ඝාටෙත්වා, මණ්ඩපං කත්වා, පුජ්චදාමාදීහි අලඬකරිත්වා තත්ථ සබ්බරතනමයං බුද්ධාසනං පඤ්ඤාපෙසි. හගවා තස්මිං නිසීදි. පඤ්චසතා භික්ඛුපි නාවං අභිරුහිත්වා යථානුරූපං නිසීදිංසු. රාජා හගවත්තං අනුගච්ඡත්තො ගලජ්ජමාණං උදකං ඔරොහිත්වා “යාව, හන්තෙ, හගවා ආගච්ඡති, තාවාහං ඉධෙව ගඬගාතීරෙ වසිස්සාමි”ති චත්වා නිවත්තො. උපරි දෙවතා යාව අකනිට්ඨභවතා පුජමකංසු, හෙට්ඨා ගඬගානිවාසිතො කම්බලස්සතරාදයො නාගා පුජමකංසු. එවං මහතියා පුජාය හගවා යොජනමත්තං අද්ධානං ගඬගාය ගන්ත්වා වෙසාලිකානං සීමන්තරං පටිට්ඨො.

තතො ලිච්ඡවිරාජානො තෙන බිම්බිසාරෙන කතපුජාය දිගුණං කරොන්තා ගලජ්ජමාණෙ උදකෙ හගවත්තං පච්චුග්ගච්ඡංසු. තෙනෙව බණෙන තෙන මුහුත්තෙන විජ්ජුජ්ජභාවිනද්ධන්ධකාරවිසට්ඨකූටො ගලගළායන්තො චතුසු දිසාසු මහාමෙඝො වුට්ඨාසි. අථ හගවතා පයම්පාදෙ ගඬගාතීරෙ නික්ඛිත්තමත්තෙ පොක්ඛරවස්සං වස්සි. යෙ තෙමෙතුකාමා, තෙ එව තෙමෙත්ති, අතෙමෙතුකාමා න තෙමෙත්ති. සබ්බත්ථ ජාණුමත්තං උරුමත්තං කට්ටිමත්තං ගලජ්ජමාණං උදකං වහති, සබ්බකුණපානි උදකෙන ගඬගං පවෙසිතානි පරිසුද්ධො භූමිභාගො අහොසි.

ලිච්ඡවිරාජානො හගවත්තං අත්තරා යොජනෙ යොජනෙ වාසාපෙත්වා මහාදානානි දත්වා තීහි දිවසෙහි දිගුණං පුජං කරොන්තා වෙසාලිං නයිංසු. වෙසාලිං සම්පත්තෙ හගවති සක්කො දෙවානම්න්දො දෙවසඬ්ඝපුරක්ඛතො ආගච්ඡ, මහෙසක්ඛානං දෙවානං සන්තිපාතෙන අමනුස්සා යෙභුයොන පලායිංසු. හගවා නගරද්වාරෙ යත්වා ආනන්දත්ථෙරං ආමන්තෙසි – “ඉමං ආනන්ද, රතනසුත්තං උග්ගහෙත්වා බලිකම්මුපකරණානි ගහෙත්වා ලිච්ඡවිකුමාරෙහි සද්ධිං වෙසාලියා තීසු පාකාරන්තරෙසු විවරන්තො පරිත්තං කරොහි”ති රතනසුත්තං අහාසි. එවං “කෙන පනෙතං සුත්තං, කදා, කත්ථ,

කස්මා ච චුත්ත’න්ති එතෙසං පඤ්භානං විස්සජ්ජනා විත්ථාරෙන වෙසාලිවත්ථුතො පභුති පොරාණෙහි වණ්ණියති.

එවං භගවතො වෙසාලිං අනුප්පත්තදිවසෙයෙව වෙසාලිනගරද්වාරෙ තෙසං උපද්දවානං පටිසාතත්ථාය චුත්තමීදං රතනසුත්තං උග්ගහෙත්වා ආයස්මා ආනන්දො පරිත්තත්ථාය භාසමානො භගවතො පත්තෙන උදකං ආදාය සබ්බනගරං අබ්භුක්කිරන්තො අනුවිවරි. “යං කිඤ්චී”ති චුත්තමත්තෙයෙව ච ථෙරෙන යෙ පුබ්බෙ අපලාතා සඬකාරකුට්ඨිත්තිප්පදෙසාදිනිස්සිතා අමනුස්සා, තෙ චතුර්ති ද්වාරෙහි පලායිංසු, ද්වාරානි අනොකාසානි අගෙසුං. තතො එකච්චෙ ද්වාරෙසු ඔකාසං අලභමානා පාකාරං භින්දිත්වා පලාතා. අමනුස්සෙසු ගතමත්තෙසු මනුස්සානං ගත්තෙසු රොගො වූපසන්තො, තෙ නික්ඛමිත්වා සබ්බගන්ධපුප්ඵාදීහි ථෙරං පූජෙසුං. මහාජනො නගරමජ්ඣෙ සන්ථාගාරං සබ්බගන්ධෙහි ලිම්පිත්වා විතානං කත්වා සබ්බාලඬකාරෙහි අලඬකරිත්වා තත්ථ බුද්ධාසනං පඤ්ඤාපෙත්වා භගවත්තං ආනෙසි.

භගවා සන්ථාගාරං පවිසිත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි. භික්ඛුසඬසොපි ඛො රාජානො මනුස්සා ච පතිරූපෙ ඔකාසෙ නිසීදිංසු. සක්කොපි දෙවානම්න්දො ද්වීසු දෙවලොකෙසු දෙවපරිසාය සද්ධිං උපනිසීදි අඤ්ඤෙ ච දෙවා. ආනන්දත්ථෙරොපි සබ්බං වෙසාලිං අනුවිවරන්තො ආරක්ඛං කත්වා වෙසාලිනගරවාසීහි සද්ධිං ආගන්ත්වා එකමත්තං නිසීදි. තත්ථ භගවා සබ්බෙසං තදෙව රතනසුත්තං අභාසිති.

224. තත්ථ යානීධ භූතානීති පට්ඨගාථායං යානීති යාදිසානි අප්පෙසක්ඛානි වා මහෙසක්ඛානි වා. ඉධානි ඉමස්මිං පදෙසෙ, තස්මිං බණ්ණ සන්තිපතිතට්ඨානං සන්ධායාහ. භූතානීති කිඤ්චාපි භූතසද්දො “භූතස්මිං පාවිත්තිය”න්ති එවමාදීසු (පාවි. 69) විජ්ජමානෙ, “භූතමීදන්ති, භික්ඛවෙ, සමනුපස්සථා”ති එවමාදීසු (ම. නි. 1.401) ඛන්ධපඤ්චකෙ, “චත්තාරො ඛො, භික්ඛු, මහාභූතා හෙතු”ති එවමාදීසු (ම. නි. 3.86) චතුබ්බිධෙ පට්ඨිධාත්වාදිරූපෙ, “යො ච කාලසසො භූතො”ති එවමාදීසු (ජා. 1.2.190) බීණාසවෙ, “සබ්බෙව නික්ඛිපිස්සන්ති, භූතා ලොකෙ සමුස්සය”න්ති එවමාදීසු (දී. නි. 2.220) සබ්බසත්තෙ, “භූතගාමපාතඛාතායා”ති එවමාදීසු (පාවි. 90) රුක්ඛාදිකෙ, “භූතං භූතතො සඤ්ජානාතී”ති එවමාදීසු (ම. නි. 1.3) වාතුමහාරාජිකානං හෙට්ඨා සත්තනිකායං උපාදාය චත්තති. ඉධ පන අවිසෙසතො අමනුස්සෙසු දට්ඨබ්බො.

සමාගතානීති සන්තිපතිතානි. භූමිමානීති භූමියං නිබ්බත්තානි. වානි විකප්පනෙ. තෙන යානීධ භූමිමානි වා භූතානි සමාගතානීති ඉමමෙකං විකප්පං කත්වා පුන දුතියං විකප්පං කාතුං “යානි වා අන්තලික්ඛෙ”ති ආහ. අන්තලික්ඛෙ වා යානි භූතානි නිබ්බත්තානි, තානි සබ්බානි ඉධ සමාගතානීති අත්ථො. එත්ථ ච යාමතො යාව අකනිට්ඨං, තාව නිබ්බත්තානි භූතානි

ආකාසෙ පාතුභූතවිමානෙසු නිබ්බත්තත්තා “අන්තලික්ඛෙ භූතානී”ති වෙදිතබ්බානි. තතො හෙට්ඨා සිනෙරුතො පභූති යාව භූමියං රුක්ඛලතාදීසු අධිවත්ථානි පථවියඤ්ච නිබ්බත්තානි භූතානි, තානි සබ්බානි භූමියං භූමිපට්ඨද්ධෙසු ච රුක්ඛලතාපබ්බතාදීසු නිබ්බත්තත්තා “භූමිමානි භූතානී”ති වෙදිතබ්බානි.

එවං භගවා සබ්බානෙව අමනුස්සභූතානි “භූමිමානි වා යානි ච අන්තලික්ඛෙ”ති ද්විභි පදෙහි විකප්පෙත්වා පුන එකෙන පදෙන පරිග්ගහෙත්වා “සබ්බෙව භූතා සුමනා භවන්තු”ති ආභ. සබ්බෙති අනවසෙසා. එවාති අවධාරණෙ, එකමපි අනපනෙත්වාති අධිප්පායො. භූතාති අමනුස්සා. සුමනා භවන්තුති සුඛිතමනා, පීතියොමනස්සජාතා භවන්තුති අත්ථො. අට්ඨාපීති කිච්චන්තරසන්තියොජනත්ථං. වාකොපාදානෙ නිපාතද්වයං. සක්කච්ච සුඤ්ඤානු භාසිතන්ති අට්ඨං කත්වා, මනසි කත්වා, සබ්බවෙනසො සමන්තාහරිත්වා දිබ්බසම්පත්තිලොකුත්තරසුඛාවහං මම දෙසනං සුඤ්ඤානු.

එවමෙත්ථ භගවා “යානීධ භූතානි සමාගතානී”ති අනියමිතවචනෙන භූතානි පරිග්ගහෙත්වා පුන “භූමිමානි වා යානි ච අන්තලික්ඛෙ”ති ද්විධා විකප්පෙත්වා තතො “සබ්බෙව භූතා”ති පුන එකප්ඤ්ඤං කත්වා “සුමනා භවන්තු”ති ඉමිනා වචනෙන ආසයසම්පත්තියං නියොජෙන්නො “සක්කච්ච සුඤ්ඤානු භාසිත”න්ති පයොගසම්පත්තියං, තථා යොනියොමනසිකාරසම්පත්තියං. පරතොසොසසම්පත්තියඤ්ච, තථා අත්තසම්මාපණ්ඩිසප්පුරිසුපනිස්සයසම්පත්තිසු සමාධිපඤ්ඤාහෙතුසම්පත්තිසු ච නියොජෙන්නො ගාථං සමාපෙසි.

225. තස්මා හි භූතානි දුතියගාථා. තත්ථ තස්මාති කාරණවචනං. භූතාති ආමන්තනවචනං. නිසාමෙථානි සුඤ්ඤාථ. සබ්බෙති අනවසෙසා. කිං චුත්තං හොති? යස්මා තුම්හෙ දිබ්බට්ඨානානි තත්ථ උපහොගසම්පදඤ්ච පභාය ධම්මස්සවනත්ථං ඉධ සමාගතා, න නටනච්චනාදිදස්සනත්ථං, තස්මා හි භූතා නිසාමෙථ සබ්බෙති. අථ වා “සුමනා භවන්තු සක්කච්ච සුඤ්ඤානු”ති වචනෙන තෙසං සුමනභාවං සක්කච්චං සොතුකම්යතඤ්ච දිස්වා ආභ — යස්මා තුම්හෙ සුමනභාවෙන අත්තසම්මාපණ්ඩියොනියොමනසිකාරාසයසුද්ධිහි සක්කච්චං සොතුකම්යතාය සප්පුරිසුපනිස්සයපරතොසොසපදට්ඨානතො පයොගසුද්ධිහි ච යුත්තා, තස්මා හි භූතා නිසාමෙථ සබ්බෙති. අථ වා යං පුරිමගාථාය අන්තෙ “භාසිත”න්ති චුත්තං, තං කාරණභාවෙන අපදිසන්නො ආභ — “යස්මා මම භාසිතං නාම අතිදුල්ලහං අට්ඨක්ඛණපරිවජ්ජිතස්ස ඛණස්ස දුල්ලහත්තා, අනෙකානිසංසඤ්ච පඤ්ඤාකරුණාගුණෙන පවත්තත්තා, තඤ්චාහං චත්තුකාමො ‘සුඤ්ඤානු භාසිත’න්ති අවොචං. තස්මා හි භූතා නිසාමෙථ සබ්බෙ”ති ඉදං ඉමිනා ගාථාපදෙන චුත්තං හොති.

එවමෙනං කාරණං නිරොපෙන්නො අත්තනො භාසිතනිසාමනෙ නියොපෙත්වා නිසාමෙනබ්බං වත්තුමාරද්ධො “මෙත්තං කරොථ මානුසියා පජායා”ති. තස්සත්ථො – යායං තීහි උපද්දවෙහි උපද්දුතා මානුසී පජා, තස්සා මානුසියා පජාය මිත්තභාවං හිතජ්ඣාසයතං පච්චුපට්ඨාපෙථාති. කෙච් පන “මානුසියං පජ”න්ති පදන්ති, තං භූමිමත්ථාසම්භවා න යුජ්ජති. යම්පි චඤ්ඤෙ අත්ථං වණ්ණයන්ති, සොපි න යුජ්ජති. අධිප්පායො පනෙත්ථ – නාහං බුද්ධොති ඉස්සරියබලෙන වදාමි, අපිච පන තුම්භාකඤ්ච ඉමිස්සා ච මානුසියා පජාය හිතත්ථං වදාමි – “මෙත්තං කරොථ මානුසියා පජායා”ති. එත්ථ ච –

“යෙ සත්තසණ්ඩං පථවිං විපෙත්වා, රාජීසයො යජමානා අනුපරියගා;
අස්සමෙධං පුරිසමෙධං, සම්මාපාසං වාජපෙය්‍යං නිරග්ගලං.

“මෙත්තස්ස විත්තස්ස සුභාවිතස්ස, කලම්පි තෙ නානුභවන්ති සොළසිං.

“එකම්පි වෙ පාණමදුට්ඨවිත්තො, මෙත්තායති කුසලී තෙන භොති;
සබ්බෙ ච පාණෙ මනසානුකම්පි, පඤ්ඤාමරියො පකරොති පුඤ්ඤ”න්ති. (අ. නි. 8.1) –

එවමාදීනං සුත්තානං එකාදසානිසංසානඤ්ච වසෙන යෙ මෙත්තං කරොන්ති, තෙසං මෙත්තා හිතාති වෙදිතබ්බා.

“දෙවතානුකම්පිතො පොසො, සදා භද්‍රානි පස්සති”ති. (දී. නි. 2.153; උදා. 76; මහාව. 286) –

එවමාදීනං වසෙන යෙසු කරියති, තෙසම්පි හිතාති වෙදිතබ්බා.

එවං උභයෙසම්පි හිතභාවං දස්සෙන්නො “මෙත්තං කරොථ මානුසියා පජායා”ති වත්වා ඉදානි උපකාරම්පි දස්සෙන්නො ආහ “දිවා ච රත්තො ච හරන්ති යෙ බලිං, තස්මා හි තෙ රක්ඛට්ඨ අප්පමත්තා”ති. තස්සත්ථො – යෙ මනුස්සා විත්තකම්මකට්ඨකම්මාදිහිපි දෙවතා කත්වා වෙතියරුක්ඛාදීනි ච උපසඬකම්ත්වා දෙවතා උද්දිස්ස දිවා බලිං කරොන්ති, කාළපක්ඛාදීසු ච රත්තිං බලිං කරොන්ති. සලාකහත්තාදීනි චා දත්වා ආරක්ඛදෙවතා උපාදාය යාව බ්‍රහ්මදෙවතානං පත්තිදානනියයාතනෙන දිවා බලිං කරොන්ති, ඡත්තාරොපනදීපමාලා සබ්බරත්තිකධම්මස්සවනාදීනි කාරාපෙත්වා පත්තිදානනියයාතනෙන ච රත්තිං බලිං කරොන්ති, තෙ කථං න රක්ඛිතබ්බා. යතො එවං දිවා ච රත්තො ච තුම්භෙ උද්දිස්ස කරොන්ති යෙ බලිං, තස්මා හි තෙ රක්ඛට්ඨ. තස්මා බලිකම්මකාරණාපි තෙ මනුස්සෙ රක්ඛට්ඨ ගොපයථ,

අහිතං තෙසං අපනෙථ, හිතං උපනෙථ අප්පමත්තා හුත්වා තං කතඤ්ඤභාවං
හදයෙ කත්වා නිව්වමනුස්සරත්තාති.

226. එවං දෙවතාසු මනුස්සානං උපකාරකභාවං දස්සෙත්වා තෙසං
උපද්දවච්ඡපසමනත්ථං බුද්ධාදිගුණස්පකාසනෙන ච දෙවමනුස්සානං
ධම්මස්සවනත්ථං “යංකිඤ්චි චිත්ත”ත්තිආදිනා නයෙන සච්චවචනං
පයුජ්ජිතුමාරද්ධො. තත්ථ යංකිඤ්චිති අනියමිතවසෙන අනවසෙසං
පරියාදියති යංකිඤ්චි තත්ථ තත්ථ වොහාරූපගං. චිත්තත්ති ධනං. තඤ්චි
චිත්තිං ජනෙතීති චිත්තං. ඉධ වාති මනුස්සලොකං නිද්දිසති, හුරං වාති තතො
පරං අවසෙසලොකං. තෙන ච යපෙත්වා මනුස්සෙ සබ්බලොකග්ගහණෙ
පත්තෙ “සග්ගෙසු වා”ති පරතො චුත්තත්තා යපෙත්වා මනුස්සෙ ච සග්ගෙ
ච අවසෙසානං නාගසුපණ්ණාදීනං ගහණං වෙදිතබ්බං. එවං ඉමෙහි ද්විති
පදෙහි යං මනුස්සානං වොහාරූපගං අලඬිකාරපරිභොගූපගඤ්ච
ජාතරූපරජතමුත්තාමණිවෙළිරියපවාළලොහිතඬිකමසාරගල්ලාදිකං, යඤ්ච
මුත්තාමණිවාලුකත්ථතාය භූමියා රතනමයවිමානෙසු
අනෙකයොජනසතචිත්ථතෙසු භවනෙසු උප්පන්නානං නාගසුපණ්ණාදීනං
චිත්තං, තං නිද්දිට්ඨං හොති.

සග්ගෙසු වාති කාමාවචරරූපාවචරදෙවලොකෙසු. තෙ හි සොහනෙන
කම්මෙන අජියන්ති ගම්මන්තීති සග්ගා, සුට්ඨු වා අග්ගාතිපි සග්ගා. යන්ති යං
සස්සාමිකං වා අස්සාමිකං වා. රතනත්ති රතිං නයති, වහති, ජනයති,
වඩ්ඨෙතිති රතනං, යංකිඤ්චි චිත්තිකතං මහග්ගං අතුලං දුල්ලභදස්සනං
අනොමසත්තපරිභොගඤ්ච, තස්සෙතං අධිවචනං. යථාහ —

“චිත්තිකතං මහග්ගඤ්ච, අතුලං දුල්ලභදස්සනං;
අනොමසත්තපරිභොගං, රතනං තෙන වුච්චති”ති.

පණ්ණිතත්ති උත්තමං, සෙට්ඨං, අතප්පකං. එවං ඉමිනා ගාථාපදෙන යං
සග්ගෙසු අනෙකයොජනසතස්පමාණසබ්බරතනමයවිමානෙසු
සුධම්මවෙජයන්තස්පභුතීසු සස්සාමිකං, යඤ්ච බුද්ධුස්පාදවිරහෙන
අපායමෙව පරිපුරෙන්නෙසු සත්තෙසු සුඤ්ඤවිමානපටිබද්ධං අස්සාමිකං, යං
වා පනඤ්ඤම්පි පථවිමහාසමුද්දහිමවන්තාදිනිස්සිතං අස්සාමිකං රතනං, තං
නිද්දිට්ඨං හොති.

න නො සමං අත්ථී තථාගතෙනාති න-ඉති පටිසෙධෙ, නො-ඉති
අවධාරණෙ. සමන්ති තුල්‍යං. අත්ථීති විජ්ජති. තථාගතෙනාති බුද්ධෙන. කිං
චුත්තං හොති? යං එතං චිත්තඤ්ච රතනඤ්ච පකාසිතං, එත්ථ එකම්පි
බුද්ධරතනෙන සදිසං රතනං නෙවත්ථී. යම්පි හි තං චිත්තිකතට්ඨෙන රතනං,
සෙය්‍යාථිදං — රඤ්ඤො වක්කවත්තිස්ස වක්කරතනං මණිරතනඤ්ච, යම්හි
උප්පන්නෙ මහාජනො න අඤ්ඤත්ථ චිත්තිකාරං කරොති, න කොචි

පුජ්ඵගන්ධාදීනි ගහෙන්වා යක්ඛට්ඨානං වා භූතට්ඨානං වා ගච්ඡති, සබ්බොපි ජනො චක්කරතනමණිරතනමෙව චිත්තිං කරොති පුජෙති, තං තං වරං පත්ථෙති, පත්ථිතපත්ථිතඤ්චස්ස එකච්චං සමිජ්ඣති, තම්පි රතනං බුද්ධරතනෙන සමං නත්ථි. යදි හි චිත්තිකතට්ඨෙත රතනං, තථාගතොව රතනං. තථාගතෙ හි උප්පන්නෙ යෙ කෙවි මහෙසක්ඛා දෙවමනුස්සා, න තෙ අඤ්ඤා චිත්තිකාරං කරොන්ති, න කඤ්ච අඤ්ඤං පුජෙන්ති. තථා හි බ්‍රහ්මා සහම්පති සිනෙරුමත්තෙන රතනදාමෙන තථාගතං පුජෙසි, යථාබලඤ්ච අඤ්ඤා දෙවා මනුස්සා ච බිම්බිසාරකොසලරාජඅනාථපිණ්ඩිකාදයො. පරිනිබ්බූතම්පි ච භගවන්තං උද්දිස්ස ඡන්තවුතිකොට්ඨනං විස්සජ්ජෙත්වා අසොකමහාරාජා සකලජම්බුදිපෙ චතුරාසිති විහාරසහස්සානි පතිට්ඨාපෙසි, කො පන වාදො අඤ්ඤෙසං චිත්තිකාරානං. අපිච කස්සඤ්ඤස්ස පරිනිබ්බූතස්සාපි ජාතිබොධිධම්මචක්කජ්ජවත්තනපරිනිබ්බානට්ඨානානි පටිමාවෙතියාදීනි වා උද්දිස්ස එවං චිත්තිකාරගරුකාරො චත්තති යථා භගවතො. එවං චිත්තිකතට්ඨෙතාපි තථාගතසමං රතනං නත්ථි.

තථා යම්පි තං මහග්ග්ථෙත රතනං, සෙය්‍යථිදං – කාසිකං චත්ථං. යථාහ – “ජිණ්ණම්පි, හික්ඛවෙ, කාසිකං චත්ථං චණ්ණචන්තඤ්චෙව හොති සුඛසම්පස්සඤ්ච මහග්ග්ථෙතා”ති, තම්පි බුද්ධරතනෙන සමං නත්ථි. යදි හි මහග්ග්ථෙත රතනං, තථාගතොව රතනං. තථාගතො හි යෙසං පංසුකම්පි පටිග්ගණ්හාති, තෙසං තං මහජ්ඣලං හොති මහානිසංසං, සෙය්‍යථාපි අසොකස්ස රඤ්ඤො. ඉද්ධස්ස මහග්ග්ථෙතාය. එවං මහග්ග්ථෙතාවචනෙ චෙත්ථ දොසාභාවසාධකං ඉදං තාව සුත්තපදං වෙදිතබ්බං –

“යෙසං බො පන සො පටිග්ගණ්හාති චීවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානජ්ජච්චයහෙසජ්ජපරික්ඛාරං, තෙසං තං මහජ්ඣලං හොති මහානිසංසං. ඉද්ධස්ස මහග්ග්ථෙතාය වදාමි. සෙය්‍යථාපි තං, හික්ඛවෙ, කාසිකං චත්ථං මහග්ග්ථෙතං, තථුපමාහං, හික්ඛවෙ, ඉමං පුග්ගලං වදාමි”ති (අ. නි. 3.100).

එවං මහග්ග්ථෙතාපි තථාගතසමං රතනං නත්ථි.

තථා යම්පි තං අතුලට්ඨෙත රතනං. සෙය්‍යථිදං – රඤ්ඤො චක්කචන්තිස්ස චක්කරතනං උප්පජ්ජති ඉන්ද්‍රිලමණිමයනාහි සත්තරතනමයසහස්සාරං පවාලමයනෙමි, රත්තසුවණ්ණමයසන්ධි, යස්ස දසන්තං දසන්තං අරානං උපරි එකං මුණ්ඩාරං හොති වාතං ගහෙන්වා සද්දකරණත්ථං, යෙන කතො සද්දො සුකුසලජ්ජතාලිතපඤ්චඩ්ඨිකතුරියසද්දො විය හොති. යස්ස නාහියා උභොසු පස්සෙසු ද්වෙ සීහමුඛානි හොන්ති, අබ්භන්තරං සකටචක්කස්සෙව සුසිරං, තස්ස කත්තා වා කාරෙතා වා නත්ථි, කම්මපච්චයෙන උතුතො සමුට්ඨාති. යං රාජා දසවිධං චක්කචන්තිචත්තං පුරෙත්වා තද්වුපොසථෙ පන්නරසෙ

පුණ්ණමදිවසෙ සිසංන්හාතො උපොසථිකො උපරිපාසාදවරගතො සීලානි සොධෙන්නො නිසින්තො පුණ්ණවන්දං විය සුරියං විය ව උට්ඨෙන්නං පස්සති, යස්ස ද්වාදසයොජනතො සද්දො සුයාති, යොජනතො වණ්ණො දිස්සති, යං මහාජනෙන “දුතියො මඤ්ඤෙ වන්දො සුරියො වා උට්ඨිතො”ති අනිවිය කොතුහලජාතෙන දිස්සමානං නගරස්ස උපරි ආගන්ත්වා රඤ්ඤො අන්තෙපුරස්ස පාවිතපස්සෙ නාතිඋච්චං නාතිනීවං හුත්වා මහාජනස්ස ගන්ධපුප්ඵාදිහි පුප්පෙතං යුත්තට්ඨානෙ අක්ඛාහනං විය තිට්ඨති.

තදෙව අනුබන්ධමානං හත්ථීරතනං උප්පජ්ජති, සබ්බසෙතො රත්තපාදො සත්තප්පතිට්ඨො ඉද්ධිමා වෙහාසඬ්ඨගමො උපොසථකුලා වා ඡද්දන්තකුලා වා ආගච්ඡති. උපොසථකුලා ආගච්ඡන්නො හි සබ්බපෙට්ඨො ආගච්ඡති, ඡද්දන්තකුලා සබ්බකනිට්ඨො සික්ඛිතසික්ඛො දමුටුපෙතො. සො ද්වාදසයොජනං පරිසං ගහෙත්වා සකලජම්බුදීපං අනුසංයායින්වා පුරෙපාතරාසමෙව සකං රාජධානිං ආගච්ඡති.

තම්පි අනුබන්ධමානං අස්සරතනං උප්පජ්ජති, සබ්බසෙතො රත්තපාදො කාකසියො මුඤ්ජකෙසො වලාහකස්ස රාජකුලා ආගච්ඡති. සෙසමෙත්ථ හත්ථීරතනසදිසමෙව.

තම්පි අනුබන්ධමානං මණ්ඩරතනං උප්පජ්ජති. සො හොති මණි වෙළුරියො සුහො ජාතිමා අට්ඨංසො සුපරිකම්මකතො ආයාමතො චක්කනාහිසදියො, වෙපුල්ලපබ්බතා ආගච්ඡති, සො චතුරඬ්ඨගසමන්තාගතෙපි අන්ධකාරෙ රඤ්ඤො ධජග්ගතො යොජනං ඕහාසෙති, යස්සොහාසෙන මනුස්සා “දිවා”ති මඤ්ඤමානා කම්මන්තෙ පයොජෙන්නි, අන්තමසො කුන්ථකිපිල්ලිකං උපාදාය පස්සන්ති.

තම්පි අනුබන්ධමානං ඉත්ථීරතනං උප්පජ්ජති. පකතිඅග්ගමහෙසී වා හොති, උත්තරකුරුතො වා ආගච්ඡති මද්දරාජකුලතො වා, අතිදිසාදිජදොසවිචජ්ජිතා අතික්කන්තා මානුසං වණ්ණං අප්පත්තා දිබ්බං වණ්ණං, යස්සා රඤ්ඤො සීතකාලෙ උණ්හානි ගත්තානි හොන්ති, උණ්හකාලෙ සීතානි, සතඨා ඵොට්ඨකුලපිචුනො විය සම්ඵස්සො හොති, කායතො වන්දනගන්ධො වායති, මුඛතො උප්පලගන්ධො, පුබ්බුට්ඨායිතාදිඅනෙකගුණසමන්තාගතා ව හොති.

තම්පි අනුබන්ධමානං ගහපතිරතනං උප්පජ්ජති රඤ්ඤො පකතිකම්මකරො සෙට්ඨි, යස්ස චක්කරතනෙ උප්පන්නමත්තෙ දිබ්බං චක්ඛු පාතුහවති, යෙන සමන්තතො යොජනමත්තෙ නිධිං පස්සති සස්සාමිකම්පි අස්සාමිකම්පි. සො රාජානං උපසඬ්ඨකම්ත්වා පවාරෙති “අප්පොස්සුක්කො ත්වං, දෙව, හොහි, අහං තෙ ධනෙන ධනකරණියං කරිස්සාමි”ති.

තම්පි අනුබන්ධමානං පරිණායකරතනං උප්පජ්ජති රඤ්ඤො පකතිපෙට්ඨපුත්තො, වක්කරතනෙ උප්පන්නමත්තෙ අතිරෙකපඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියෙන සමන්තාගතො හොති, ද්වාදසයොජනාය පරිසාය වෙතසා චිත්තං පරිජානිත්වා නිග්ගහපග්ගහසමත්ථො හොති. සො රාජානං උපසඬ්ඛිකමිත්වා පවාරෙති – “අප්පොස්සුක්කො ත්වං, දෙව, හොහි, අහං තෙ රජ්ජං අනුසාසිස්සාමි”ති. යං වා පනඤ්ඤමිපි එවරූපං අතුලට්ඨෙන රතනං, යස්ස න සක්කා තුලයිත්වා තීරයිත්වා අග්ගො කාතුං “සතං වා සහස්සං වා අග්ගති කොටිං වා”ති. තත්ථ එකරතනමිපි බුද්ධරතනෙන සමං නත්ථි. යදි හි අතුලට්ඨෙන රතනං, තථාගතොව රතනං. තථාගතො හි න සක්කා සීලතො වා සමාධිතො වා පඤ්ඤාදීනං වා අඤ්ඤතරතො කෙනවි තුලයිත්වා තීරයිත්වා “එත්තකගුණො වා ඉමිනා සමො වා සප්පට්ඨාගො වා”ති පරිච්ඡන්දිතුං. එවං අතුලට්ඨෙනාපි තථාගතසමං රතනං නත්ථි.

තථා යම්පි තං දුල්ලභදස්සනට්ඨෙන රතනං. සෙය්‍යථිදං – දුල්ලභපාතුභාවො රාජා වක්කවත්ති වක්කාදීති ව තස්ස රතනානි, තම්පි බුද්ධරතනෙන සමං නත්ථි. යදි හි දුල්ලභදස්සනට්ඨෙන රතනං, තථාගතොව රතනං, කුතො වක්කවත්තිආදීනං රතනත්තං, යානි එකස්මිංයෙව කප්පෙ අනෙකානි උප්පජ්ජන්ති. යස්මා පන අසඬ්ඛොයොපි කප්පෙ තථාගතසුඤ්ඤො ලොකො හොති, තස්මා තථාගතො එව කදාවි කරහවි උප්පජ්ජනතො දුල්ලභදස්සනො. චුත්තං වෙතං භගවතා පරිනිබ්බානසමයෙ

—

“දෙවතා, ආනන්ද, උජ්ඣායන්ති – ‘දුරා ව වතම්භ ආගතා තථාගතං දස්සනාය, කදාවි කරහවි තථාගතා ලොකෙ උප්පජ්ජන්ති අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා, අප්පෙව රත්තියා පච්ඡිමෙ යාමෙ තථාගතස්ස පරිනිබ්බානං භවිස්සති, අයඤ්ච මහෙසක්ඛො භික්ඛු භගවතො පුරතො ධීතො ඔවාරෙත්තො, න මයං ලභාම පච්ඡිමෙ කාලෙ තථාගතං දස්සනායා’”ති (දී. නි. 2.200).

එවං දුල්ලභදස්සනට්ඨෙනපි තථාගතසමං රතනං නත්ථි.

තථා යම්පි තං අනොමසත්තපරිභොගට්ඨෙන රතනං. සෙය්‍යථිදං – රඤ්ඤො වක්කවත්තිස්ස වක්කරතනාදි. තඤ්ඤි කොට්ඨසතසහස්සධනානමිපි සත්තභූමිකපාසාදවරතලෙ වසන්තානමිපි වණ්ඩාලවෙනතෙසාදරථකාරපුක්කුසාදීනං නීවකුලිකානං ඔමකපුරිසානං සුපිනන්තෙපි පරිභොගත්ථාය න නිබ්බත්තති. උභතො සුජාතස්ස පන රඤ්ඤො ඛත්තියස්සෙව පරිපුරිතදසවිධවක්කවත්තිවත්තස්ස පරිභොගත්ථාය නිබ්බත්තනතො අනොමසත්තපරිභොගංයෙව හොති, තම්පි බුද්ධරතනෙන සමං නත්ථි. යදි හි අනොමසත්තපරිභොගට්ඨෙන රතනං, තථාගතොව රතනං. තථාගතො හි ලොකෙ අනොමසත්තසම්මතානමිපි

අනුපනිස්සයසම්පන්නානං විපරිතදස්සනානං පුරණකස්සපාදීනං ඡන්තං සත්ථාරානං අඤ්ඤෙසඤ්ච ඵවරුපානං සුපිනන්තෙපි අපරිභොගො, උපනිස්සයසම්පන්නානං පන චතුප්පදායපි ගාථාය පරියොසානෙ අරහත්තමධිගන්තුං සමත්ථානං නිබ්බේධිකඤ්ඤාණදස්සනානං බාහියදාරුචීරියප්පභුතීනං අඤ්ඤෙසඤ්ච මහාකුලප්පසුතානං මහාසාවකානං පරිභොගො. තෙ හි තං දස්සනානුත්තරියසවනානුත්තරියපාරිවරියානුත්තරියාදීනි සාධෙත්තා තථා තථා පරිභුඤ්ජන්ති. ඵවං අනොමසත්තපරිභොගට්ඨේනාපි තථාගතසමං රතනං නත්ථී.

යම්පි තං අවිසෙසතො රතිජනනට්ඨේන රතනං. සෙය්‍යථිදං - රඤ්ඤො චක්කවත්තිස්ස චක්කරතනං. තඤ්භි දිස්වා රාජා චක්කවත්ති අත්තමනො හොති, ඵවම්පි තං රඤ්ඤො රතිං ජනෙති. පුන චපරං රාජා චක්කවත්ති වාමෙන හත්ථේන සුවණ්ණහිඬිකාරං ගහෙත්වා දක්ඛිණෙන හත්ථේන චක්කරතනං අබ්භුක්කිරති “පවත්තතු භවං චක්කරතනං, අභිවිජ්ජනාතු භවං චක්කරතන”න්ති. තතො චක්කරතනං පඤ්චඩ්ගිකං විය තූරියං මධුරස්සරං නිච්ඡරන්තං ආකාසෙන පුරත්ථීමං දිසං ගච්ඡති, අන්වදෙව රාජා චක්කවත්ති චක්කානුභාවෙන ද්වාදසයොජනවිත්ථිණ්ණාය චතුරඩ්ගිනියා සෙනාය නාතිඋච්චං නාතිනීචං උච්චරුක්ඛානං හෙට්ඨාභාගෙන, නීචරුක්ඛානං උපරිභාගෙන, රුක්ඛෙසු පුප්ඵළපල්ලවාදිපණ්ණාකාරං ගහෙත්වා ආගතානං හත්ථතො පණ්ණාකාරඤ්ච ගණ්හන්තො “ඵහි බො මහාරාජා”තිඵවමාදිනා පරමනිපච්චකාරෙන ආගතෙ පටිරාජානො “පාණො න හන්තබ්බො”තිආදිනා නයෙන අනුසාසන්තො ගච්ඡති. යත්ථ පන රාජා භුඤ්ජිතුකාමො වා දිවාසෙය්‍යං වා කප්පෙතුකාමො හොති, තත්ථ චක්කරතනං ආකාසා ඔතරිත්වා උදකාදිසබ්බකිච්චක්ඛමෙ සමෙ භූමිභාගෙ අක්ඛාහතං විය තිට්ඨති. පුන රඤ්ඤො ගමනවිත්තෙ උප්පන්නෙ පුරිමනයෙනෙව සද්දං කරොන්තං ගච්ඡති, යං සුත්වා ද්වාදසයොජනිකාපි පරිසා ආකාසෙන ගච්ඡති. චක්කරතනං අනුපුබ්බෙන පුරත්ථීමං සමුද්දං අප්ඤ්ඤාගාහති, තස්මිං අප්ඤ්ඤාගාහන්තෙ උදකං යොජනප්පමාණං අපගන්ත්වා හින්තිකතං විය තිට්ඨති. මහාජනො යථාකාමං සත්ත රතනානි ගණ්හාති. පුන රාජා සුවණ්ණහිඬිකාරං ගහෙත්වා “ඉතො පට්ඨාය මම රජ්ජ”න්ති උදකෙන අබ්භුක්කිරිත්වා නිවත්තති. සෙනා පුරතො හොති, චක්කරතනං පච්ඡතො, රාජා මජ්ඣෙ. චක්කරතනස්ස ඔසක්කිතොසක්කිතට්ඨානං උදකං පරිපුරති. ඵතෙනෙව උපායෙන දක්ඛිණපච්ඡිමඋත්තරෙපි සමුද්දෙ ගච්ඡති.

ඵවං චතුද්දිසං අනුසංයායිත්වා චක්කරතනං තියොජනප්පමාණං ආකාසං ආරොහති. තත්ථ යිතො රාජා චක්කරතනානුභාවෙන විජිතං පඤ්චසතපරිත්තදීපපට්මණ්ඩිතං සත්තයොජනසහස්සපරිමණ්ඩලං පුබ්බවිදෙහං, තථා අට්ඨයොජනසහස්සපරිමණ්ඩලං උත්තරකුරුං,

සත්තයොජනසහස්සපරිමණ්ඩලංයෙව අපරගොයානං,
 දසයොජනසහස්සපරිමණ්ඩලං ජම්බුදීපඤ්චාති එවං
 චතුමහාදීපද්විසහස්සපරිත්තදීපපටිමණ්ඩිතං එකං චක්කවාලං
 සුචුල්ලපුණ්ඩරීකවනං විය ඔලොකෙති. එවං ඔලොකයතො වස්ස අනජ්ජිකා
 රති උජ්ජජ්ජති. එවම්පි තං චක්කරතනං රඤ්ඤො රතිං ජනෙති, තම්පි
 බුද්ධරතනසමං නත්ථි. යදි හි රතිජනනට්ඨෙන රතනං, තථාගතොව රතනං.
 කිං කරස්සති එතං චක්කරතනං? තථාගතො හි යස්සා දිබ්බාය රතියා
 චක්කරතනාදීහි සබ්බෙහිපි ජනිතා චක්කවත්තිරති සබ්බම්පි කලම්පි
 කලභාගම්පි න උපෙනි, තතොපි රතීතො උත්තරිතරඤ්ච පණිතතරඤ්ච
 අත්තතො ඔවාදජ්ජතිකරානං අසඬ්ඛොයානම්පි දෙවමනුස්සානං
 පට්ඨමජ්ඣානරතිං, දුතියතතියචතුත්ථපඤ්චමජ්ඣානරතිං,
 ආකාසානඤ්චායතනරතිං,
 විඤ්ඤාණඤ්චායතනආකිඤ්චඤ්ඤායතනනෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනර
 තිං, සොතාපත්තිමග්ගරතිං, සොතාපත්තිඵලරතිං,
 සකදාගාමිඅනාගාමිඅරහත්තමග්ගඵලරතිඤ්ච ජනෙති. එවං
 රතිජනනට්ඨෙනාපි තථාගතසමං රතනං නත්ථිති.

අපිව රතනං නාමෙතං දුට්ඨං හොති සවිඤ්ඤාණකං අවිඤ්ඤාණකඤ්ච.
 තත්ථ අවිඤ්ඤාණකං චක්කරතනං මණිරතනං, යං වා පනඤ්ඤම්පි
 අනින්ද්‍රියබද්ධං සුවණ්ණරජතාදි, සවිඤ්ඤාණකං හත්ථීරතනාදි
 පරිණායකරතනපරියොසානං, යං වා පනඤ්ඤම්පි ඵවරූපං ඉන්ද්‍රියබද්ධං.
 එවං දුට්ඨෙව චෙත්ථ සවිඤ්ඤාණකරතනං අග්ගමක්ඛායති. කස්මා? යස්මා
 අවිඤ්ඤාණකං සුවණ්ණරජතමණිමුත්තාදිරතනං, සවිඤ්ඤාණකානං
 හත්ථීරතනාදීනං අලඬිකාරත්ථාය උපනීයති.

සවිඤ්ඤාණකරතනම්පි දුට්ඨං තිරච්ඡානගතරතනං, මනුස්සරතනඤ්ච.
 තත්ථ මනුස්සරතනං අග්ගමක්ඛායති. කස්මා? යස්මා තිරච්ඡානගතරතනං
 මනුස්සරතනස්ස ඔපවය්හං හොති. මනුස්සරතනම්පි දුට්ඨං ඉත්ථීරතනං,
 පුරිසරතනඤ්ච. තත්ථ පුරිසරතනං අග්ගමක්ඛායති. කස්මා? යස්මා
 ඉත්ථීරතනං පුරිසරතනස්ස පරිවාරිකත්තං ආපජ්ජති. පුරිසරතනම්පි දුට්ඨං
 අගාරිකරතනං, අනගාරිකරතනඤ්ච. තත්ථ අනගාරිකරතනං
 අග්ගමක්ඛායති. කස්මා? යස්මා අගාරිකරතනෙසු අග්ගො චක්කවත්තිපි
 සීලාදිගුණයුත්තං අනගාරිකරතනං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන චන්දිත්වා
 උපට්ඨතිත්වා පයිරූපාසිත්වා ච දිබ්බමානුසිකා සම්පත්තියො පාපුණිත්වා
 අන්තෙ නිබ්බානසම්පත්තිං පාපුණාති.

එවං අනගාරිකරතනම්පි දුට්ඨං — අරියපුච්ඡජ්ජනවසෙන. අරියරතනම්පි
 දුට්ඨං සෙක්ඛාසෙක්ඛවසෙන. අසෙක්ඛරතනම්පි දුට්ඨං
 සුක්ඛවිපස්සකසමට්ඨානිකවසෙන, සමට්ඨානිකරතනම්පි දුට්ඨං
 සාවකපාරමිජ්ජත්තං, අප්පත්තඤ්ච. තත්ථ සාවකපාරමිජ්ජත්තං

අග්ගමක්ඛායති. කස්මා? ගුණමහන්තතාය. සාවකපාරමිප්පත්තරතනතොපි පච්චෙකබුද්ධරතනං. අග්ගමක්ඛායති. කස්මා? ගුණමහන්තතාය. සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානසදිසාපි හි අනෙකසතා සාවකා එකස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස ගුණානං සතභාගමිපි න උපෙන්නි. පච්චෙකබුද්ධරතනතොපි සම්මාසම්බුද්ධරතනං. අග්ගමක්ඛායති. කස්මා? ගුණමහන්තතාය. සකලමිපි හි ජම්බුදීපං පුරෙත්වා පල්ලඬකෙන පල්ලඬකං සට්ඨන්තා නිසින්තා පච්චෙකබුද්ධා එකස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස ගුණානං නෙව සඬ්ඛං න කලං න කලභාගං උපෙන්නි. චුත්තමිපි වෙතං භගවතා – “යාවතා, හික්ඛවෙ, සත්තා අපදා වා...පෙ.... තථාගතො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”තිආදි (සං. නි. 5.139; අ. නි. 4.34; 5.32; ඉතිවු. 90). එවං කෙනචිපි පරියායෙන තථාගතසමං රතනං නත්ථි. තෙනාහ භගවා “න නො සමං අත්ථි තථාගතෙනා”ති.

එවං භගවා බුද්ධරතනස්ස අඤ්ඤෙහි රතනෙහි අසමතං වත්වා ඉදානි තෙසං සත්තානං උප්පන්නඋපද්දවචුපසමනත්ථං නෙව ජාතිං න ගොත්තං න කොලපුත්තියං න වණ්ණපොක්ඛරතාදිං නිස්සාය, අපිච ඛො අච්චිමුපාදාය භවග්ගපරියන්තෙ ලොකෙ සීලසමාධික්ඛන්ධාදීහි ගුණෙහි බුද්ධරතනස්ස අසදිසභාවං නිස්සාය සච්චවචනං පසුඤ්ජති “ඉදම්පි බුද්ධෙ රතනං පණිතං, එතෙන සච්චෙන සුචත්ථි භොතු”ති.

තස්සත්ථො – ඉදම්පි ඉධ වා හුරං වා සග්ගෙසු වා යංකිඤ්චි අත්ථි චිත්තං වා රතනං වා, තෙන සද්ධිං තෙහි තෙහි ගුණෙහි අසමත්තා බුද්ධරතනං පණිතං. යදි එතං සච්චං, එතෙන සච්චෙන ඉමෙසං පාණිතං සොත්ථි භොතු, සොහනානං අත්ථිතා භොතු, අරොගතා නිරුපද්දවතාති. එත්ථ ච යථා “චක්ඛුං ඛො, ආනන්ද, සුඤ්ඤං අත්තෙන වා අත්තනියෙන වා”තිඑවමාදීසු (සං. නි. 4.85) අත්තභාවෙන වා අත්තනියභාවෙන වාති අත්ථො. ඉතරථා හි චක්ඛු අත්තා වා අත්තනියං වාති අප්පට්ඨිද්ධමෙව සියා. එවං රතනං පණිතන්ති රතනත්තං පණිතං, රතනභාවො පණිතොති අයමත්ථො වෙදිතඛිඛො. ඉතරථා හි බුද්ධො නෙව රතනන්ති සිජ්ඤායා. න හි යත්ථ රතනං අත්ථි, තං රතනන්ති සිජ්ඤාති. යත්ථ පන චිත්තිකතාදිඅත්ථසඬ්ඛාතං යෙන වා තෙන වා විධිතා සම්බන්ධගතං රතනත්තං අත්ථි, යස්මා තං රතනත්තමුපාදාය රතනන්ති පඤ්ඤාපියති, තස්මා තස්ස රතනත්තස්ස අත්ථිතාය රතනන්ති සිජ්ඤාති. අථ වා ඉදම්පි බුද්ධෙ රතනන්ති ඉමිනාපි කාරණෙන බුද්ධොව රතනන්ති එවම්පෙත්ථ අත්ථො වෙදිතඛිඛො. චුත්තමත්තාය ච භගවතා ඉමාය ගාථාය රාජකුලස්ස සොත්ථි ජාතා, භයං වූපසන්නං. ඉමිස්සා ගාථාය ආණා කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

227. එවං බුද්ධගුණෙන සච්චං වත්වා ඉදානි නිබ්බානධම්මගුණෙන වත්තුමාරද්ධො “ඛයං වීරාග”න්ති. තත්ථ යස්මා නිබ්බානසච්ඡිකිරියාය

රාගාදයො ඛිණා හොන්ති පරික්ඛිණා, යස්මා වා තං තෙසං අනුප්පාදනිරොධක්ඛයමත්තං, යස්මා ච තං රාගාදිවිප්පත්තං සම්පයොගතො ච ආරම්භණතො ච, යස්මා වා තම්හි සච්ඡිකතෙ රාගාදයො අවිචන්තං විරත්තා හොන්ති විගතා විද්ධස්තා, තස්මා “ඛය”න්ති ච “විරාග”න්ති ච වුවිචති. යස්මා පනස්ස න උප්පාදො පඤ්ඤායති, න වයො න ධීතස්ස අඤ්ඤට්ඨත්තං, තස්මා තං න ජායති න ජීයති න මීයති කත්වා “අමත”න්ති වුවිචති, උත්තමට්ඨයෙන පන අතප්පකට්ඨයෙන ච පණීතන්ති. යදඡ්ඤාගාති යං අප්ඤ්ඤා වින්දි, පටිලභි, අත්තනො ඤාණබලෙන සච්ඡාකාසි. සක්කාමුතීති සක්කාකුලප්පසුතත්තා සකොයා, මොනෙයාධම්මසමන්තාගතත්තා මුනි, සකොයා එව මුනි සක්කාමුනි. සමාහිතොති අරියමග්ගසමාධිනා සමාහිතවිත්තො. න තෙන ධම්මෙන සමත්ථී කිඤ්චිති තෙන ඛයාදිනාමකෙන සක්කාමුනිනා අධිගතෙන ධම්මෙන සමං කිඤ්චි ධම්මජාතං නත්ථී. තස්මා සුත්තන්තරෙපි වුත්තං “යාවතා, හික්ඛවෙ, ධම්මා සඬ්ඛතා වා අසඬ්ඛතා වා, විරාගො තෙසං ධම්මානං අග්ගමක්ඛායතී”තිආදි (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90).

එවං භගවා නිබ්බානධම්මස්ස අඤ්ඤෙහි ධම්මෙහි අසමතං වත්වා ඉදානි තෙසං සත්තානං උප්පන්නඋපද්දවච්චපසමනත්ථං ඛයවිරාගාමතපණීතතාගුණෙහි නිබ්බානධම්මරතනස්ස අසදිසභාවං නිස්සාය සච්චවචනං පසුඤ්ජති “ඉදම්පි ධම්මෙ රතනං පණීතං එතෙන සච්චෙන සුවත්ථී හොතු”ති. තස්සත්ථො පුරිමගාථාය වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉම්ස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

228. එවං නිබ්බානධම්මගුණෙන සච්චං වත්වා ඉදානි මග්ගධම්මගුණෙන වත්තුමාරද්ධො “යං බුද්ධසෙට්ඨො”ති. තත්ථ “බුද්ධස්ස සච්චාතී”තිආදිනා (මහානි. 192; වුළුති. පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙස 97; පටි. ම. 1.162) නයෙන බුද්ධො, උත්තමො පසංසනීයො වාති සෙට්ඨො, බුද්ධො ච සො සෙට්ඨො වාති බුද්ධසෙට්ඨො. අනුබුද්ධපච්චෙකබුද්ධසඬ්ඛාතෙසු වා බුද්ධෙසු සෙට්ඨොති බුද්ධසෙට්ඨො. සො බුද්ධසෙට්ඨො යං පරිවණ්ණයි, “අට්ඨඬ්ඛිකො ච මග්ගානං, බෙමං නිබ්බානප්පත්තියා”ති (ම. නි. 2.215) ච “අරියං වො, හික්ඛවෙ, සම්මාසමාධිං දෙසෙස්සාමි සඋපනිසං සපරික්ඛාර”න්ති (ම. නි. 3.136) ච එවමාදිනා නයෙන තත්ථ තත්ථ පසංසි පකාසයි. සුවිත්ති කිලෙසමලසමුච්චෙදකරණතො අවිචන්තවොදානං. සමාධිමානන්තරිකඤ්ඤාමාහුති යඤ්ච අත්තනො පවත්තිසමනන්තරං නියමෙනෙව ඵලදානතො “ආනන්තරිකසමාධි”ති ආහු. න හි මග්ගසමාධිඤ්චි උප්පන්නෙ තස්ස ඵලප්පත්තිනිසෙධකො කොචි අත්තරායො අත්ථී. යථාහ -

“අයඤ්ච පුග්ගලො සොතාපත්තිඵලසවිජ්ඣිරියාය පටිපත්තො අස්ස, කප්පස්ස ච උඬ්ඨය්හනවෙලා අස්ස, නෙව තාව කප්පො උඬ්ඨය්හෙයා, යාවායං පුග්ගලො න සොතාපත්තිඵලං සවිජ්ඣකරොති, අයං වුව්චති පුග්ගලො ධීතකප්පි. සබ්බෙපි මග්ගසමඬ්භිතො පුග්ගලො ධීතකප්පිතො”ති (පු. ප. 17).

සමාධිතා තෙන සමො න විජ්ජතීති තෙන බුද්ධසෙට්ඨපරිවණ්ණිතෙන සුවිතා ආනන්තරිකසමාධිතා සමො රූපාවචරසමාධි වා අරූපාවචරසමාධි වා කොච න විජ්ජති. කස්මා? තෙසං භාවිතත්තා තත්ථ තත්ථ බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පන්නස්සාපි පුන නිරයාදීසු උප්පත්තිසම්භවතො, ඉමස්ස ච අරහත්තසමාධිස්ස භාවිතත්තා අරියපුග්ගලස්ස සබ්බුප්පත්තිසමුග්ගාතසම්භවතො. තස්මා සුත්තන්තරෙපි වුත්තං “යාවතා, හික්ඛවෙ, ධම්මා සඬ්ඛතා, අරියො අට්ඨඬ්භිකො මග්ගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”තිආදි (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90).

එවං භගවා ආනන්තරිකසමාධිස්ස අඤ්ඤෙහි සමාධිහි අසමනං වත්වා ඉදානි පුරිමනයෙනෙව මග්ගධම්මරතනස්ස අසදිසභාවං නිස්සාය සච්චවචනං පසුඤ්ජති “ඉදම්පි ධම්මෙ...පෙ.... හොතු”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉමස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

229. එවං මග්ගධම්මගුණෙනාපි සච්චං වත්වා ඉදානි සඬ්ඝගුණෙනාපි වත්තුමාරද්ධො “යෙ පුග්ගලා”ති. තත්ථ යෙති අනියමෙත්වා උද්දෙසො. පුග්ගලාති සත්තා. අට්ඨාති තෙසං ගණනපරිච්ඡෙදො. තෙ හි වත්තාරො ච පටිපන්නා වත්තාරො ච එලෙ ධීතාති අට්ඨ හොන්ති. සතං පසත්ථාති සප්පුරිසෙහි බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකෙහි අඤ්ඤෙහි ච දෙවමනුස්සෙහි පසත්ථා. කස්මා? සහජාතසීලාදිගුණයොගා. තෙසඤ්ඤි චම්පකචකුලකුසුමාදීනං සහජාතවණ්ණගන්ධාදයො විය සහජාතසීලසමාධිආදයො ගුණා. තෙන තෙ වණ්ණගන්ධාදිසම්පන්නාති විය පුප්ඵාති දෙවමනුස්සානං සතං පියා මනාපා පසංසනීයා ච හොන්ති. තෙන වුත්තං “යෙ පුග්ගලා අට්ඨසතං පසත්ථා”ති.

අථ වා යෙති අනියමෙත්වා උද්දෙසො. පුග්ගලාති සත්තා. අට්ඨසතන්ති තෙසං ගණනපරිච්ඡෙදො. තෙ හි එකබ්ඪී කොලංකොලො සත්තක්ඛන්තූපරමොති තයො සොතාපන්නා, කාමරූපාරූපහවෙසු අධිගතප්ඵලා තයො සකදාගාමීතො, තෙ සබ්බෙපි චතුත්තං පටිපදානං වසෙන චතුච්ඡති, අන්තරාපරිනිබ්බායී, උපහච්චපරිනිබ්බායී, සසඬ්ඛාරපරිනිබ්බායී, අසඬ්ඛාරපරිනිබ්බායී, උද්ධංසොතො අකනිට්ඨගාමීති, අවිහෙසු පඤ්ච, තථා අතප්පසුදස්සසුදස්සිසු. අකනිට්ඨෙසු පන උද්ධංසොතවජ්ජා වත්තාරොති චතුච්ඡති අනාගාමීතො, සුක්ඛච්චස්සකො

සමටයානිකොති ද්වෙ අරහන්තො, චත්තාරො මග්ගට්ඨාති චතුපඤ්ඤාස. තෙ සබ්බෙපි සද්ධාධුරපඤ්ඤාධුරානං වසෙන දිගුණා හුත්වා අට්ඨසනං හොන්ති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

චත්තාරි එතානි යුගානි හොන්තිති තෙ සබ්බෙපි අට්ඨ වා අට්ඨසනං වාති විත්ථාරවසෙන උද්දිට්ඨපුග්ගලා, සඬ්ඛෙපවසෙන සොතාපත්තිමග්ගට්ඨො ඵලට්ඨොති එකං යුගං, එවං යාව අරහත්තමග්ගට්ඨො ඵලට්ඨොති එකං යුගන්ති චත්තාරි යුගානි හොන්ති. තෙ දක්ඛිණෙය්‍යානි එත්ථ තෙති පුබ්බෙ අනියමෙත්වා උද්දිට්ඨානං නියමෙත්වා නිද්දෙසො. යෙ පුග්ගලා විත්ථාරවසෙන අට්ඨ වා අට්ඨසනං වා, සඬ්ඛෙපවසෙන චත්තාරි යුගානි හොන්තිති චුත්තා, සබ්බෙපි තෙ දක්ඛිණං අරහන්තිති දක්ඛිණෙය්‍යා. දක්ඛිණා නාම කම්මඤ්ච කම්මවිපාකඤ්ච සද්දහිත්වා “එස මෙ ඉදං වෙජ්ජකම්මං වා ජඩ්ඝපෙසනිකං වා කර්ස්සති”ති එවමාදීනි අනපෙක්ඛිත්වා දීයමානො දෙය්‍යධම්මො, තං අරහන්ති නාම සීලාදිගුණයුත්තා පුග්ගලා. ඉමෙ ච තාදිසා, තෙන චුච්චන්ති තෙ “දක්ඛිණෙය්‍යා”ති.

සුගතස්ස සාවකාති භගවා සොහනෙන ගමනෙන යුත්තත්තා, සොහනඤ්ච යානං ගතත්තා, සුට්ඨු ච ගතත්තා සුට්ඨු එව ච ගදත්තා සුගතො, තස්ස සුගතස්ස. සබ්බෙපි තෙ වචනං සුභන්තිති සාවකා. කාමඤ්ච අඤ්ඤෙපි සුභන්ති, න පන සුත්වා කත්තබ්බකිච්චං කරොන්ති. ඉමෙ පන සුත්වා කත්තබ්බං ධම්මානුධම්මපටිපත්තිං කත්වා මග්ගඵලානි පත්තා, තස්මා “සාවකා”ති චුච්චන්ති. එතෙසු දිත්තානි මහජ්ඵලානීති එතෙසු සුගතසාවකෙසු අජ්ජකානිපි දානානි දිත්තානි පටිග්ගාහකතො දක්ඛිණාවිසුද්ධිභාවං උපගතත්තා මහජ්ඵලානි හොන්ති. තස්මා සුත්තන්තරෙපි චුත්තං -

“යාවතා, හික්ඛවෙ, සඬ්ඝා වා ගණා වා, තථාගතසාවකසඬ්ඝො තෙසං අග්ගමක්ඛායති, යදිදං චත්තාරි පුරිසයුගානි අට්ඨ පුරිසපුග්ගලා, එස භගවතො සාවකසඬ්ඝො...පෙ.... අග්ගො විපාකො හොති”ති (අ. නි. 4.34; 5.32; ඉතිවු. 90).

එවං භගවා සබ්බෙසම්පි මග්ගට්ඨඵලට්ඨානං වසෙන සඬ්ඝරතනස්ස ගුණං චත්වා ඉදානි තමෙව ගුණං නිස්සාය සච්චවචනං පයුඤ්ජති “ඉදම්පි සඬ්ඝෙ”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉමිස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

230. එවං මග්ගට්ඨඵලට්ඨානං වසෙන සඬ්ඝගුණෙන සච්චං චත්වා ඉදානි තතො එකච්චියානං ඵලසමාපත්තිසුඛමනුභවන්තානං ඛිණාසවපුග්ගලානංයෙව ගුණෙන චත්තුමාරද්ධො “යෙ සුජ්ජයුත්තා”ති. තත්ථ යෙනි අනියම්තුද්දෙසවචනං. සුජ්ජයුත්තාති සුට්ඨු පයුත්තා, අනෙකච්චිතං අනෙසනං පහාය සුද්ධාජීවිතං නිස්සාය විපස්සනාය අත්තානං

පසුඤ්චිතමාරද්ධාති අත්ථො. අථ චා සුප්පයුත්තාති පරිසුද්ධකායවච්ඡයොගසමන්තාගතා. තෙන තෙසං සීලක්ඛන්ධං දස්සෙති. මනසා දළ්භෙනාති දළ්භෙන මනසා, ථීරසමාධියුත්තෙන චෙතසාති අත්ථො. තෙන තෙසං සමාධික්ඛන්ධං දස්සෙති. නික්කාමිනොති කායෙ ච ජීවිතෙ ච අනපෙක්ඛා භුත්වා පඤ්ඤාධුරොන වීරියෙන සබ්බකිලෙසෙහි කතනික්කමනා. තෙන තෙසං වීරියසම්පන්නං පඤ්ඤාක්ඛන්ධං දස්සෙති.

ගොතමසාසනමිතීති ගොත්තතො ගොතමස්ස තථාගතස්සෙව සාසනමිතී. තෙන ඉතො ඛනිද්ධා නානප්පකාරමිපි අමරතපං කරොන්තානං සුප්පයොගාදිගුණාභාවතො කිලෙසෙහි නික්කමනාභාවං දීපෙති. තෙති පුබ්බෙ උද්දිට්ඨානං නිද්දෙසවචනං. පත්තිපත්තාති එත්ථ පත්තබ්බාති පත්ති, පත්තබ්බා නාම පත්තුං අරහා, යං පත්වා අවචන්තයොගක්ඛෙමිතො භොන්ති, අරහත්තඵලස්සෙතං අධිවචනං, තං පත්තිං පත්තාති පත්තිපත්තා. අමතන්ති නිබ්බානං. විගය්හාති ආරම්මණවසෙන විගාහිත්වා. ලද්ධාති ලභිත්වා. මුධාති අබ්‍යයෙන කාකණිකමත්තමිපි බ්‍යයං අකත්වා. නිබ්බුතින්ති පටිප්පස්සද්ධකිලෙසදරථං ඵලසමාපත්තිං. භුඤ්ජමානාති අනුභවමානා. කිං චුත්තං භොති? යෙ ඉමස්මිං ගොතමසාසනමිති සීලසම්පන්නත්තා සුප්පයුත්තා, සමාධිසම්පන්නත්තා මනසා දළ්භෙන, පඤ්ඤාසම්පන්නත්තා නික්කාමිනො, තෙ ඉමාය සම්මාපටිපදාය අමතං විගය්හ මුධා ලද්ධා ඵලසමාපත්තිසඤ්ඤිතං නිබ්බුතිං භුඤ්ජමානා පත්තිපත්තා නාම භොන්තිති.

එවං භගවා ඵලසමාපත්තිසුඛමනුභවන්තානං ඛිණාසවපුග්ගලානංයෙව වසෙන සඨසරතනස්ස ගුණං වත්වා ඉදානි තමෙව ගුණං නිස්සාය සච්චවචනං පසුඤ්ජති “ඉදමිපි සඬ්ඝෙ”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉමිස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

231. එවං ඛිණාසවපුග්ගලානං ගුණෙන සඬ්ඝාධිට්ඨානං සච්චං වත්වා ඉදානි බහුජනපච්චක්ඛෙන සොතාපන්නස්සෙව ගුණෙන වත්තුමාරද්ධො “යථිත්දබ්බිලො”ති. තත්ථ යථාති උපමාවචනං. ඉන්දබ්බිලොති නගරද්වාරනිවාරණත්ථං උම්මාරබ්හන්තරෙ අට්ඨ චා දස චා හත්ථෙ පථවිං බණිත්වා ආකොට්ඨස්ස සාරදාරුමයථම්භස්සෙතං අධිවචනං. පථවීන්ති භූමිං. සිතොති අන්තො පවිසිත්වා නිස්සිතො. සියාති භවෙය්‍ය. චතුබ්භි වාතෙහීති චතුහි දිසාහි ආගතවාතෙහි. අසම්පකම්පියොති කම්පෙතුං චා වාලෙතුං චා අසක්කුණෙය්‍යා. තථුපමන්ති තථාවිධං. සප්පුරිසන්ති උත්තමපුරිසං. වදාමීති භණාමි. යො අරියසච්චානි අවෙච්ච පස්සතීති යො චත්තාරි අරියසච්චානි පඤ්ඤාය අප්ඤ්ඤාගාහෙත්වා පස්සති. තත්ථ අරියසච්චානි විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බානි.

අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – යථා හි ඉන්ද්‍රියේලො ගම්භීරනෙමනාය පථවිස්සිතො චතුබ්බි වානෙහි අසම්පකම්පියො සියා, ඉමම්පි සප්පුරිසං තප්පමමෙව චදාමි, යො අරියසච්චානි අවෙච්ච පස්සති. කස්මා? යස්මා සොපි ඉන්ද්‍රියේලො විය චතුබ්බි වානෙහි සබ්බන්තීයවාදවානෙහි අසම්පකම්පියො හොති, තම්භා දස්සනා කෙනචි කම්පෙතුං වා වාලෙතුං වා අසක්කුණෙය්‍යා. තස්මා සුත්තන්තරෙපි චුත්තං –

“සෙය්‍යාථාපි, හික්ඛවෙ, අයොධිලො වා ඉන්ද්‍රියේලො වා ගම්භීරනෙමො සුනිබාතො අවලො අසම්පකම්පී, පුරත්ථිමාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡෙය්‍ය භුසා වාතවුට්ඨි, නෙව නං සඬ්ඛම්පෙය්‍ය න සම්පකම්පෙය්‍ය න සම්පවාලෙය්‍ය. පච්ඡිමාය...පෙ.... දක්ඛිණාය... උත්තරාය වෙපි...පෙ.... න සම්පවාලෙය්‍ය. තං කිස්ස හෙතු? ගම්භීරත්තා, හික්ඛවෙ, නෙමස්ස සුනිබාතත්තා ඉන්ද්‍රියේලස්ස. එවමෙව ඛො, හික්ඛවෙ, යෙ ච ඛො කෙචි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ‘ඉදං දුක්ඛන්ති...පෙ.... පටිපදා’ති යථාභූතං පජානන්ති, තෙ න අඤ්ඤස්ස සමණස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා මුඛං ඔලොකෙන්ති ‘අයං නුත භවං ජානං ජානාති පස්සං පස්සති’ති. තං කිස්ස හෙතු? සුදිට්ඨත්තා, හික්ඛවෙ, චතුත්තං අරියසච්චාන’න්ති (සං. නි. 5.1109).

එවං භගවා බහුජනපච්චක්ඛස්ස සොනාපන්නස්සෙව වසෙන සඬ්ඝරතනස්ස ගුණං චත්ථා ඉදානි තමෙව ගුණං නිස්සාය සච්චවචනං පසුඤ්ජති “ඉදම්පි සඬ්ඛෙ”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉමිස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

232. එවං අවිසෙසතො සොනාපන්නස්ස ගුණෙන සඬ්ඝාධිට්ඨානං සච්චං චත්ථා ඉදානි යෙ තෙ තයො සොනාපන්නා එකඛිජී කොලංකොලො සත්තක්ඛත්තුපරමොති. යථාහ –

“ඉධෙකච්චො පුග්ගලො තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොනාපන්නො හොති...පෙ.... සො එකංයෙව භවං නිබ්බන්තිත්ථා දුක්ඛස්සන්තං කරොති, අයං එකඛිජී. තථා ද්වෙ වා තීණි වා කුලානි සන්ධාවිත්ථා සංසරිත්ථා දුක්ඛස්සන්තං කරොති, අයං කොලංකොලො. තථා සත්තක්ඛත්තුං දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සන්ධාවිත්ථා සංසරිත්ථා දුක්ඛස්සන්තං කරොති, අයං සත්තක්ඛත්තුපරමො’ති (පු. ප. 31-33).

තෙසං සබ්බකනිට්ඨස්ස සත්තක්ඛත්තුපරමස්ස ගුණෙන චත්තුමාරද්ධො “යෙ අරියසච්චානී”ති. තත්ථ යෙ අරියසච්චානීති එතං චුත්තනයමෙව. විභාවයන්තීති පඤ්ඤාඔභාසෙන සච්චපට්ඨිජාදකං කිලෙසන්ධකාරං විධමිත්ථා අත්තතො පකාසානි පාකටානි කරොන්ති. ගම්භීරපඤ්ඤානාති

අප්පමෙය්‍යපඤ්ඤානාය සදෙවකස්සපි ලොකස්ස ඤාණෙන අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨපඤ්ඤෙන, සබ්බඤ්ඤානාති චුත්තං හොති. සුදෙසිතානීති සමාසබ්‍යාසසාකල්‍යාණෙකල්‍යාදීහි තෙහි තෙහි නයෙහි සුට්ඨ දෙසිතාති. කිඤ්චාපි තෙ හොන්ති භුසං පමත්තාති තෙ විභාවිතඅරියසච්චා පුග්ගලා කිඤ්චාපි දෙවරජ්ජවක්කවත්තිරජ්ජාදිජ්ජමාදට්ඨානං ආගම්ම භුසං පමත්තා හොන්ති, තථාපි සොතාපත්තිමග්ගඤ්ඤාණෙන අභිසම්බාරවිඤ්ඤාණස්ස නිරොධා යපෙත්වා සත්ත භවෙ අනාමතග්ගෙ සංසාරෙ යෙ උජ්ජජ්ජෙය්‍යං නාමඤ්ච රූපඤ්ච, තෙසං නිරුද්ධත්තා අත්ථභිගතත්තා න අට්ඨමං භවං ආදියන්ති, සත්තමභවෙ එව පන විපස්සනං ආරහිත්වා අරහත්තං පාපුණන්තිති.

එවං භගවා සත්තක්ඛත්තුපරමවසෙන සම්ඝරතනස්ස ගුණං වත්වා ඉදානි තමෙව ගුණං නිස්සාය සච්චවචනං පසුඤ්ජති “ඉදම්පි සම්මෙස”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉම්මිසාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

233. එවං සත්තක්ඛත්තුපරමස්ස අට්ඨමං භවං අනාදියනගුණෙන සම්ඝාධිට්ඨානං සච්චං වත්වා ඉදානි තස්සෙව සත්ත භවෙ ආදියතොපි අඤ්ඤෙහි අප්පහීනභවාදානෙහි පුග්ගලෙහි විසිට්ඨෙන ගුණෙන චත්තුමාරද්ධො “සභාවස්සා”ති. තත්ථ සභාවාති සද්ධිංයෙව. අස්සාති “න තෙ භවං අට්ඨමමාදියන්ති”ති චුත්තෙසු අඤ්ඤතරස්ස. දස්සනසම්පදායාති සොතාපත්තිමග්ගසම්පත්තියා. සොතාපත්තිමග්ගො හි නිබ්බානං දිස්වා කත්තබ්බකිච්චසම්පදාය සබ්බපයමං නිබ්බානදස්සනතො “දස්සන”න්ති චුච්චති. තස්ස අත්තනි පාතුභාවො දස්සනසම්පදා, තාය දස්සනසම්පදාය සහ එව. තයස්සු ධම්මා ජහිතා භවන්තිති එත්ථ සුඉති පදපුරුණමත්තෙ නිපාතො. “ඉදංසු මෙ, සාරිපුත්ත, මහාවිකට්ඨොජනස්මිං හොති”තිච්චමාදිසු (ම. නි. 1.156) විය. යතො සභාවස්ස දස්සනසම්පදාය තයො ධම්මා ජහිතා භවන්ති පහිතා භවන්තිති අයමෙවෙත්ථ අත්ථො.

ඉදානි ජහිතධම්මදස්සනත්ථං ආහ “සක්කායදිට්ඨි විචිකිච්ඡිතඤ්ච, සීලබ්බතං වාපි යදත්ථි කිඤ්චි”ති. තත්ථ සති කායෙ විජ්ජමානෙ උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකසම්බානෙ කායෙ විසතිවත්ථුකා දිට්ඨි සක්කායදිට්ඨි, සති වා තත්ථ කායෙ දිට්ඨිතිපි සක්කායදිට්ඨි, යථාචුත්තජ්ජකාරෙ කායෙ විජ්ජමානා දිට්ඨිති අත්ථො. සතියෙව වා කායෙ දිට්ඨිතිපි සක්කායදිට්ඨි, යථාචුත්තජ්ජකාරෙ කායෙ විජ්ජමානෙ රූපාදිසම්බානො අත්තාති එවං පවත්තා දිට්ඨිති අත්ථො. තස්සා ව පහිනත්තා සබ්බදිට්ඨිගතාති පහිනානියෙව හොන්ති. සා හි තෙසං මූලං. සබ්බකිලෙසබ්‍යාධිවූපසමනතො පඤ්ඤා “විකිච්ඡිත”න්ති චුච්චති, තං පඤ්ඤාවිකිච්ඡිතං ඉතො විගතං, තතො වා පඤ්ඤාවිකිච්ඡිතා ඉදං විගතන්ති විචිකිච්ඡිතං, “සත්ථරි කඬ්ඛති”තිආදිනා (ධ. ස. 1008; විහ. 915) නයෙන

වුත්තාය අට්ඨවත්ථුකාය විමනියා එතං අධිවචනං. තස්සා පභින්නතා සබ්බවිච්ඡිකිච්ඡිකානි පභින්නානි භොන්ති. තඤ්ඤි නෙසං මූලං. “ඉතො ඛනිද්ධා සමණබ්බාභ්මණානං සීලෙන සුද්ධි වතෙන සුද්ධි”තිඵලමාදිසු (ධ. ස. 1222; විහ. 938) ආගතං ගොසීලකුක්කුරසීලාදිකං සීලං ගොවතකුක්කුරවතාදිකඤ්ච වතං “සීලබ්බත”න්ති වුවචති. තස්ස පභින්නතා සබ්බමිපි නග්ගියමුණ්ඛිකාදි අමරතපං පභින්නං භොති. තඤ්ඤි තස්ස මූලං. තෙන සබ්බාවසානෙන වුත්තං “යදත්ථි කිඤ්චි”ති. දුක්ඛදස්සනසම්පදාය චෙත්ථ සක්කායදිට්ඨි, සමුදයදස්සනසම්පදාය විච්ඡිකිච්ඡිතං, මග්ගදස්සනනිබ්බානදස්සනසම්පදාය සීලබ්බතං පභියතීති විඤ්ඤාතබ්බං.

234. එවමස්ස කිලෙසවට්ටප්පහානං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්මිං කිලෙසවට්ටෙ සති යෙන විපාකවට්ටෙන භවිතබ්බං, තප්පහානා තස්සාපි පහානං දීපෙන්තො ආහ “චතුහපායෙහි ව විප්පමුත්තො”ති. තත්ථ චත්තාරො අපායා නාම නිරයනිරවඡානපෙත්තිවිසයඅසුරකායා, තෙහි එස සත්ත භවෙ උපාදියන්තොපි විප්පමුත්තොති අත්ථො.

එවමස්ස විපාකවට්ටප්පහානං දස්සෙත්වා ඉදානි යං ඉමස්ස විපාකවට්ටස්ස මූලභූතං කම්මවට්ටං, තස්සාපි පහානං දස්සෙන්තො ආහ “ඡච්චාහිධානානි අහබ්බ කාතු”න්ති. තත්ථ අහිධානානීති ඔළාරිකට්ඨානානි, තානි එස ඡ අහබ්බො කාතුං. තානි ච “අට්ඨානමෙතං, හික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං දිට්ඨිසම්පන්නො පුග්ගලො මාතරං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යා”තිආදිනා (අ. නි. 1.271; ම. නි. 3.128; විහ. 809) නයෙන එකකනිපාතෙ වුත්තානි මාතුසාතපිතුසාතඅරහන්තසාතලොහිතුප්පාදසඬ්ඝභෙදඅඤ්ඤසත්ථාරුද්දෙස කම්මානි වෙදිතබ්බානි. තානි හි කිඤ්චාපි දිට්ඨිසම්පන්නො අරියසාවකො කුන්ථකිපිල්ලිකම්පි ජීවිතා න වොරොපෙති, අපිච බො පන පුපුප්පනභාවස්ස විගරහණත්ථං වුත්තානි. පුපුප්පනො හි අදිට්ඨිසම්පන්නත්තා එවංමහාසාවප්පානි අහිධානානිපි කරොති, දස්සනසම්පන්නො පන අහබ්බො තානි කාතුන්ති. අහබ්බග්ගහණඤ්චෙත්ථ භවන්තරෙපි අකරණදස්සනත්ථං. භවන්තරෙපි හි එස අත්තනො අරියසාවකභාවං අජානන්තොපි ධම්මතාය එව එතානි වා ඡ, පකතිපාණාතිපාතාදීනි වා පඤ්ච වෙරානි අඤ්ඤසත්ථාරුද්දෙසෙන සහ ඡ ධානානි න කරොති, යානි සන්ධාය එකච්චෙ “ඡඡාහිධානානී”ති පඨන්ති. මතමච්ඡග්ගාහාදයො චෙත්ථ අරියසාවකගාමදාරකානං නිදස්සනං.

එවං භගවා සත්ත භවෙ ආදියතොපි අරියසාවකස්ස අඤ්ඤෙහි අප්පභින්නවාදානෙහි පුග්ගලෙහි විසිට්ඨගුණවසෙන සඬ්ඝරතනස්ස ගුණං වත්වා ඉදානි තමෙව ගුණං නිස්සාය සච්චවචනං පයුඤ්ජති “ඉදම්පි සඬ්ඝෙ”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉමිස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතානි.

235. එවං සත්ත භවෙ ආදියතොපි අඤ්ඤෙහි අප්පභීතභවාදානෙහි පුග්ගලෙහි විසිට්ඨගුණවසෙන සඬ්ඝාධිට්ඨානං සච්චං වත්වා ඉදානි “න කෙවලං දස්සනසම්පන්නො ඡ අභියානානි අභබ්බො කාතුං, කිං පන අප්පමත්තකම්පි පාපං කම්මං කත්වා තස්ස පටිච්ඡාදනායපි අභබ්බො”ති පමාදවිහාරිතොපි දස්සනසම්පන්නස්ස කතපටිච්ඡාදනාභාවගුණෙන වත්තුමාරද්ධො “කිඤ්චාපි සො කම්මං කරොති පාපක”න්ති.

තස්සත්ථො — සො දස්සනසම්පන්නො කිඤ්චාපි සතිසම්මොසෙන පමාදවිහාරං ආගම්ම යං තං භගවතා ලොකවජ්ජසඤ්චිච්චානතික්කමනං සන්ධාය වුත්තං “යං මයා සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං, තං මම සාවකා ජීවිතභෙතුපි නාතික්කමන්ති”ති (වුළුව. 385; අ. නි. 8.19; උදා. 45), තං යථෙත්වා අඤ්ඤං කුටිකාරසභසෙය්‍යාදිං වා පණ්ණත්තිවජ්ජවීතික්කමසඬ්ඛාතං බුද්ධපටිකුට්ඨං කායෙන පාපකම්මං කරොති,

පදසොධම්මඋත්තරිජ්ජපඤ්චවාචාධම්මදෙසනාසම්ඵජ්ජලාපඵරුසවචනාදිං වා වාචාය, උද චෙතසා වා කත්ථවි ලොභදොසුජ්ජාදනජාතරුපාදිසාදියනං විවරාදිපරිභොගෙසු අපච්චවෙක්ඛණාදිං වා පාපකම්මං කරොති. අභබ්බො සො තස්ස පටිච්ඡදාය, න සො තං “ඉදං අකප්පියමකරණීය”න්ති ජානිත්වා මුහුත්තම්පි පටිච්ඡාදෙති, තඬ්ඛණඤ්ඤෙව පන සත්ථරි වා විඤ්ඤුසු වා සබ්බන්තමාරිසු ආවි කත්වා යථාධම්මං පටිකරොති, “න පුන කරිස්සාමි”ති එවං සංවරිතබ්බං වා සංවරති. කස්මා? යස්මා අභබ්බතා දිට්ඨපදස්ස වුත්තා, ඵවරුපං පාපකම්මං කත්වා තස්ස පටිච්ඡාදාය දිට්ඨනිබ්බානපදස්ස දස්සනසම්පන්නස්ස පුග්ගලස්ස අභබ්බතා වුත්තාති අත්ථො.

කථං —

“සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, දහරො කුමාරො මන්දො උත්තානසෙය්‍යකො භත්ථෙත වා පාදෙන වා අඬ්ගාරං අක්කමිත්වා බිජ්ජමෙව පටිසංහරති, එවමෙව බො, භික්ඛවෙ, සම්මතා එසා දිට්ඨිසම්පන්නස්ස පුග්ගලස්ස, කිඤ්චාපි තථාරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජති, යථාරුපාය ආපත්තියා වුට්ඨානං පඤ්ඤායති, අථ බො නං බිජ්ජමෙව සත්ථරි වා විඤ්ඤුසු වා සබ්බන්තමාරිසු දෙසෙති විවරති උත්තානිකරොති, දෙසෙත්වා විවරිත්වා උත්තානිකත්වා ආයතිං සංවරං ආපජ්ජති”ති (ම. නි. 1.496).

එවං භගවා පමාදවිහාරිතොපි දස්සනසම්පන්නස්ස කතපටිච්ඡාදනාභාවගුණෙන සඬ්ඝරතනස්ස ගුණං වත්වා ඉදානි තමෙව ගුණං නිස්සාය සච්චවචනං පසුඤ්ජති “ඉදම්පි සඬ්ඝෙ”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ වුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉම්ස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨකසභස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

236. එවං සඤ්ඤාපරියාපන්නානං පුග්ගලානං තෙන තෙන ගුණජපකාරෙන සඤ්ඤාධර්මානං සච්චං වත්වා ඉදානි ය්වායං භගවතා රතනත්තයගුණං දීපෙන්තෙන ඉධ සඤ්ඤාපෙන අඤ්ඤත්‍ර ව චිත්ථාරෙන පරියත්තිධම්මො දෙසිතො, තම්පි නිස්සාය පුන බුද්ධාධර්මානං සච්චං වත්තුමාරද්ධො “වනජපගුම්බෙ යථ චුස්සිතග්ගෙ”ති. තත්ථ ආසන්නසන්නිවෙසවචත්ථිතානං රුක්ඛානං සමුහො වනං, මූලසාරථෙග්ගුතවසාධාපලාසෙහි පවුඩ්ඪො ගුම්බො පගුම්බො, වනෙ පගුම්බො වනජපගුම්බො, ස්වායං “වනජපගුම්බෙ”ති වුත්තො. එවම්පි හි වත්තුං ලබ්හති “අත්ථි සවිතක්කසව්වාරො, අත්ථි අවිතක්කව්වාරමත්තෙ, සුඛෙ දුක්ඛෙ ජීවෙ”තිආදීසු විය. යථානි ඔපම්මවචනං. චුස්සිතානි අග්ගානි අස්සාති චුස්සිතග්ගො, සබ්බසාධාපසාධාසු සඤ්ජාතපුජථොති අත්ථො. සො පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව “චුස්සිතග්ගෙ”ති වුත්තො. ගිම්භාන මාසෙ පයමස්මිං ගිම්භෙති යෙ චත්තාරො ගිම්භමාසා, තෙසං චතුත්තං ගිම්භානං එකස්මිං මාසෙ. කතමස්මිං මාසෙ ඉති චෙ? පයමස්මිං ගිම්භෙ, චිත්‍රමාසෙති අත්ථො. සො හි “පයමගිම්භො”ති ච “බාලවසන්නො”ති ච වුච්චති. තතො පරං පදත්ථතො පාකට්ඨෙව.

අයං පනෙත්ථ පිණ්ඩත්ථො – යථා පයමගිම්භනාමකෙ බාලවසන්නෙ නානාවිධරුක්ඛගහනෙ වනෙ සුපුජ්ඣිතග්ගසාධො තරුණරුක්ඛච්ඡපරියායනාමො පගුම්බො අතිවිය සස්සිරිකො හොති, එවමෙව. බන්ධායතනාදීහි සතිපට්ඨානසම්මජ්ජමානාදීහි සීලසමාධික්ඛන්ධාදීහි වා නානජපකාරෙහි අත්ථජ්ජහෙදපුජථෙහි අතිවිය සස්සිරිකත්තා තපුපමං නිබ්බානගාමිමග්ගදීපනතො නිබ්බානගාමිං පරියත්තිධම්මවරං නෙව ලාභහෙතු න සක්කාරාදිහෙතු, කෙවලඤ්ඤි මහාකරුණාය අබ්භුස්සාහිතහදයො සත්තානං පරමංභිතාය අදෙසයිති. පරමංභිතායාති එත්ථ ච ගාථාබන්ධසුබත්ථං අනුනාසිකො, අයං පනත්ථො “පරමභිතාය නිබ්බානාය අදෙසයි”ති.

එවං භගවා ඉමං සුපුජ්ඣිතග්ගවනජපගුම්බසදිසං පරියත්තිධම්මං වත්වා ඉදානි තමෙව නිස්සාය බුද්ධාධර්මානං සච්චවචනං පසුඤ්ජති “ඉදම්පි බුද්ධෙ”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො, කෙවලං පන ඉදම්පි යථාවුත්තජ්ජකාරපරියත්තිධම්මසඤ්ඤාතං බුද්ධෙ රතනං පණිතන්ති යොජෙතබ්බං. ඉමිස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨකසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

237. එවං භගවා පරියත්තිධම්මෙන බුද්ධාධර්මානං සච්චං වත්වා ඉදානි ලොකුත්තරධම්මෙන වත්තුමාරද්ධො “වරො වරඤ්ඤ”ති. තත්ථ වරොති පණිතාධිමුත්තිකෙහි ඉච්ඡිතො “අහො වත මයම්පි එවරුපා අස්සාමා”ති, වරගුණයොගතො වා වරො, උත්තමො සෙට්ඨොති අත්ථො. වරඤ්ඤති නිබ්බානඤ්ඤ. නිබ්බානඤ්ඤි සබ්බධම්මානං උත්තමට්ඨොන වරං, තඤ්ඤෙස

බොධිමුලෙ සයං පටිච්ඡික්ඛිත්වා අඤ්ඤාසි. වරදොති පඤ්චවග්ගියහද්දවග්ගියපටිලාදීනං. අඤ්ඤාසඤ්ච දෙවමනුස්සානං නිබ්බේධනාගියවාසනාභාගියවරධම්මදායීති අත්ථො. වරාහරොති වරස්ස මග්ගස්ස ආහටත්තා වරාහරොති වුවිච්ඡි. සො හි භගවා දීපඤ්ඤාපභූති සමතිංස පාරමියො පුරෙත්තො පුබ්බකෙහි සම්මාසම්බුද්ධෙහි අනුයාතං පුරාණං මග්ගවරං ආහරි, තෙන වරාහරොති වුවිච්ඡි. අපිච්ච සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණපටිලාභෙන වරො, නිබ්බානසච්ඡිකිරියාය වරඤ්ඤා, සත්තානං විමුක්තිසුඛදානෙන වරදො, උත්තමපටිපදාහරණෙන වරාහරො, එතෙහි ලොකුත්තරගුණෙහි අධිකස්ස කස්සචි අභාවතො අනුත්තරො.

අපරො නයො - වරො උපසමාධිට්ඨානපරිපූරණෙන, වරඤ්ඤා පඤ්ඤාධිට්ඨානපරිපූරණෙන, වරදො වාගාධිට්ඨානපරිපූරණෙන, වරාහරො සච්චාධිට්ඨානපරිපූරණෙන, වරං මග්ගසච්චමාහරිති. තථා වරො පුඤ්ඤස්සයෙන, වරඤ්ඤා පඤ්ඤස්සයෙන, වරදො බුද්ධභාවත්ථිකානං තදුපායසම්පදානෙන, වරාහරො පච්චෙකබුද්ධභාවත්ථිකානං තදුපායාහරණෙන, අනුත්තරො තත්ථ තත්ථ අසදිසතාය, අත්තනා වා අනාවරියකො හුත්වා පරෙසං ආවරියභාවෙන, ධම්මවරං අදෙසයි සාවකභාවත්ථිකානං තදත්ථාය ස්වාඛාතනාදිගුණයුත්තස්ස වරධම්මස්ස දෙසනතො. සෙසං වුත්තනයමෙවති.

එවං භගවා නවවිධෙන ලොකුත්තරධම්මෙන අත්තනො ගුණං වත්වා ඉදාති තමෙව ගුණං නිස්සාය බුද්ධාධිට්ඨානං සච්චවචනං පයුඤ්ජති “ඉදම්පි බුද්ධෙ”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. කෙවලං පන යං වරං නවලොකුත්තරධම්මං එස අඤ්ඤාසි, යඤ්ච අදාසි, යඤ්ච ආහරි, යඤ්ච අදෙසයි, ඉදම්පි බුද්ධෙ රතනං පණිතන්ති එවං යොජෙතබ්බං. ඉම්ඤ්ජාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

238. එවං භගවා පරියත්තිධම්මං ලොකුත්තරධම්මඤ්ච නිස්සාය ද්විති ගාථාහි බුද්ධාධිට්ඨානං සච්චං වත්වා ඉදාති යෙ තං පරියත්තිධම්මං අස්සොසුං සුතානුසාරෙන ච පටිපජ්ජිත්වා නවජ්ජකාරම්පි ලොකුත්තරධම්මං අධිගම්සු, තෙසං අනුපාදිසෙසනිබ්බානප්පත්තිගුණං නිස්සාය පුන සඤ්ඤාධිට්ඨානං සච්චං වත්තුමාරද්ධො “බිණං පුරාණං”න්ති. තත්ථ බිණන්ති සමුච්ඡින්නං. පුරාණන්ති පුරාතනං. නවන්ති සම්පති වත්තමානං. නත්ථිසම්භවන්ති අවිජ්ජමානපාතුභාවං. විරත්තචිත්තාති විගතරාගචිත්තා. ආයතිකෙ භවස්මිත්ති අනාගතමද්ධානං පුනබ්භවෙ. තෙති යෙසං බිණං පුරාණං නවං නත්ථිසම්භවං, යෙ ච ආයතිකෙ භවස්මිං විරත්තචිත්තා, තෙ බිණාසවා භික්ඛු. බිණබ්ජාති උච්ඡින්නබ්ජා. අවිරුළුභිජන්දාති විරුළුභිජන්දවිරහිතා. නිබ්බන්තිති විජ්ඣායන්ති. ධිරාති ධිතිසම්පන්නා. යථායං පදිපොති අයං පදිපො විය.

කිං චුත්තං හොති? යං තං සත්තානං උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධම්පි පුරාණං අතීතකාලිකං කම්මං තණ්හාසිනෙහස්ස අප්පභීනත්තා පටිසන්ධිආහරණසමත්ථතාය අබ්භංගෙව හොති, තං පුරාණං කම්මං යෙසං අරහත්තමග්ගෙන තණ්හාසිනෙහස්ස සොසිතත්තා අග්ගිනා දඩ්ඨබ්බිජම්ච ආයතිං විපාකදානාසමත්ථතාය බ්භං. යඤ්ච නෙසං බුද්ධපුජාදිවසෙන ඉදානි පවත්තමානං කම්මං නවත්ති වුවචති, තඤ්ච තණ්හාපහානෙනෙව ඡිත්තමූලපාදපපුප්ඵම්ච ආයතිං ඵලදානාසමත්ථතාය යෙසං නත්ථිසම්භවං, යෙ ච තණ්හාපහානෙනෙව ආයතිකෙ භවස්මිං විරත්තවිත්තා, තෙ බ්භංසවා හික්ඛු “කම්මං ඛෙත්තං විඤ්ඤාණං බ්බජ”න්ති (අ. නි. 3.77) එත්ථ චුත්තස්ස පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණස්ස කම්මක්ඛයෙනෙව බ්භංත්තා බ්භංබ්ජා. යොපි පුබ්බෙ පුනබ්භවසංඛාතාය විරුළ්භියා ඡන්දො අහොසි, තස්සාපි සමුදයප්පහානෙනෙව පහීනත්තා පුබ්බෙ විය චුතිකාලෙ අසම්භවෙන අවිරුළ්භිජන්දා ධිතිසම්පන්නත්තා ධිරා චරිමවිඤ්ඤාණනිරොධෙන යථායං පදිපො නිබ්බුතො, එවං නිබ්බන්ති, පුන “රුපිනො වා අරුපිනො වා”ති එවමාදිං පඤ්ඤත්තිපථං අවිචෙත්තිති. තස්මිං කිර සමයෙ නගරදෙවතානං පූජනත්ථාය ජාලිතෙසු පදිපෙසු එකො පදිපො විජ්ඣායි, තං දස්සෙන්තො ආහ – “යථායං පදිපො”ති.

එවං භගවා යෙ තං පුරිමාහි ද්විති ගාථාහි චුත්තං පරියත්තිධම්මං අස්සොසුං, සුතානුසාරෙනෙව පටිපජ්ජිත්වා නවප්පකාරම්පි ලොකුත්තරධම්මං අධිගමිංසු, තෙසං අනුපාදිසෙසනිබ්බානප්පත්තිගුණං වත්වා ඉදානි තමෙව ගුණං නිස්සාය සංඛ්ඣාධිට්ඨානං සච්චවචනං පයුඤ්ජන්තො දෙසනං සමාපෙසි “ඉදම්පි සංඛ්ඣෙ”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො, කෙවලං පන ඉදම්පි යථාචුත්තෙන පකාරෙන බ්භංසවහික්ඛුනං නිබ්බානසංඛාතං සංඛ්ඣෙ රතනං පණිතන්ති එවං යොජෙතබ්බං. ඉමිස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

දෙසනාපරියොසානෙ රාජකුලස්ස සොත්ථි අහොසි, සබ්බුපද්දවා වුපසම්භු වතුරාසිතියා පාණසහස්සානං ධම්මාහිසමයො අහොසි.

239-241. අථ සක්කො දෙවානම්න්දො “භගවතා රතනත්තයගුණං නිස්සාය සච්චවචනං පයුඤ්ජමානෙන නාගරස්ස සොත්ථි කතා, මයාපි නාගරස්ස සොත්ථිත්ථං රතනත්තයගුණං නිස්සාය කිඤ්චි වත්තබ්බ”න්ති විත්තෙන්වා අවසානෙ ගාථාත්තයං අහාසි “යානිධ භුතානි”ති. තත්ථ යස්මා බුද්ධො යථා ලොකහිතත්ථාය උස්සුක්කං ආපන්නෙහි ආගන්තබ්බං, තථා ආගතතො, යථා ච එතෙහි ගන්තබ්බං, තථා ගතතො, යථා වා එතෙහි ආජානිතබ්බං, තථා ආජානනතො, යථා ච ජානිතබ්බං, තථා ජානනතො, යඤ්ච තථෙව හොති, තස්ස ගදනතො ච “තථාගතො”ති වුවචති. යස්මා ච සො දෙවමනුස්සෙහි පුප්ඵගන්ධාදිනා බහිනිබ්බත්තෙන උපකරණෙන,

ධම්මානුධම්මජපටිපත්තාදිනා ච අත්තනි නිබ්බත්තෙන අනිවිය පුජිතො, තස්මා සක්කො දෙවානමින්දො සබ්බදෙවපරිසං අත්තනා සද්ධිං සම්පිණ්ඨෙත්වා ආහ “තථාගතං දෙවමනුස්සපුජිතං, බුද්ධං නමස්සාම සුවත්ථි හොතු”ති.

යස්මා පන ධම්මෙ මග්ගධම්මො යථා යුගනන්ධ සමථවිපස්සනාබලෙන ගන්තබ්බං කිලෙසපක්ඛං සමුච්ඡින්නත්තෙන, තථා ගතොති තථාගතො. නිබ්බානධම්මොපි යථා ගතො පඤ්ඤාය පටිවිද්ධො සබ්බදුක්ඛවිසානාය සම්පජ්ජති, බුද්ධාදීහි තථා අවගතො, තස්මා “තථාගතො”ති වුවිචති. යස්මා ච සඬ්ඝොපි යථා අත්තනිකාය පටිපත්තෙනහි ගන්තබ්බං තෙන තෙන මග්ගෙන, තථා ගතො, තස්මා “තථාගතො” ත්වෙව වුවිචති. තස්මා අවසෙසගාථාද්වයෙපි තථාගතං ධම්මං නමස්සාම සුවත්ථි හොතු, තථාගතං සඬ්ඝං නමස්සාම සුවත්ථි හොතුති වුත්තං. සෙසං වුත්තනයමෙවාති.

එවං සක්කො දෙවානමින්දො ඉමං ගාථාත්තයං භාසිත්වා භගවන්තං පදක්ඛිණං කත්වා දෙවපුරමෙව ගතො සද්ධිං දෙවපරිසාය. භගවා පන තදෙව රතනසුත්තං දුතියදිවසෙපි දෙසෙසි, පුන චතුරාසීතියා පාණසහස්සානං ධම්මානිසමයො අහොසි. එවං භගවා යාව සත්තමං දිවසං දෙසෙසි, දිවසෙ දිවසෙ තථෙව ධම්මානිසමයො අහොසි. භගවා අඬ්ඬමාසමෙව වෙසාලියං විහරිත්වා රාජුනං “ගච්ඡාමා”ති පටිවෙදෙසි. තතො රාජානො දිගුණෙන සක්කාරෙන පුන තීහි දිවසෙහි භගවන්තං ගඬ්ඬාතීරං නයිංසු. ගඬ්ඬායං නිබ්බත්තා නාගරාජානො චින්තෙසුං – “මනුස්සා තථාගතස්ස සක්කාරං කරොන්ති, මයං කිං න කරිස්සාමා”ති සුවණ්ණරජතමණිමයා නාවායො මාපෙත්වා සුවණ්ණරජතමණිමයෙ එව පල්ලඬකෙ පඤ්ඤාපෙත්වා පඤ්චවණ්ණපදුමසඤ්ජන්තං උදකං කරිත්වා “අම්භාකං අනුග්ගහං කරොථා”ති භගවන්තං උපගතා. භගවා අධිවාසෙත්වා රතනනාවමාරුල්ලො පඤ්ච ච භික්ඛුසතානි සකං සකං නාවං. නාගරාජානො භගවන්තං සද්ධිං භික්ඛුසඬ්ඝෙන නාගභවනං පවෙසෙසුං. තත්‍ර සුදං භගවා සබ්බරත්තිං නාගපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. දුතියදිවසෙ දිබ්බෙහි බාදනීයභොජනීයෙහි මහාදානං අදංසු. භගවා අනුමොදිත්වා නාගභවනා නික්ඛමි.

භූමට්ඨා දෙවා “මනුස්සා ච නාගා ච තථාගතස්ස සක්කාරං කරොන්ති, මයං කිං න කරිස්සාමා”ති චින්තෙත්වා චනගුම්ඛරුක්ඛපබ්බතාදියු ඡත්තානිඡත්තානි උක්ඛිපිංසු. එතෙනෙව උපායෙන යාව අකනිට්ඨබ්‍රහ්මභවනං, තාව මහාසක්කාරවිසෙසො නිබ්බත්ති. බිම්බිසාරොපි ලිච්ඡවීහි ආගතකාලෙ කතසක්කාරතො දිගුණමකාසි, පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව පඤ්චහි දිවසෙහි භගවන්තං රාජගහං ආනෙසි.

රාජගහමනුජ්ජත්තෙ භගවති පච්ඡාහත්තං මණ්ඩලමාලෙ සන්නිපතිතානං භික්ඛූනං අයමන්තරකථා උදපාදි – “අහො බුද්ධස්ස භගවතො ආනුභාවො, යං උද්දිස්ස ගඬ්ඬාය ඔරතො ච පාරතො ච

අට්ඨයොජනො භූමිභාගො නින්තඤ්ච ථලඤ්ච සමං කත්වා වාලුකාය ඔකිරිත්වා පුප්ඵෙහි සඤ්ජන්තො, යොජනප්පමාණං ගඬගාය උදකං නානාවණ්ණෙහි පදුමෙහි සඤ්ජන්තං, යාව අකනිට්ඨභවනා ඡත්තානිඡත්තානි උස්සිතානී”ති. භගවා තං පවත්තිං ඤත්වා ගන්ධකුට්ඨො නික්ඛමිත්වා තඬ්ඛණානුරූපෙන පාටිභාරියෙන ගන්ත්වා මණ්ඩලමාලෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසිදි. නිසජ්ජ බො භගවා භික්ඛු ආමන්තෙසි – “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති? භික්ඛු සබ්බං ආරොචෙසුං. භගවා එතදවොච – “න, භික්ඛවෙ, අයං පූජාවිසෙසො මය්හං බුද්ධානුභාවෙන නිබ්බත්තො, න නාගදෙවබ්බුග්ගානුභාවෙන, අපිච බො පුබ්බෙ අප්පමත්තකපරිච්චාගානුභාවෙන නිබ්බත්තො”ති. භික්ඛු ආහංසු – “න මයං, හන්තෙ, තං අප්පමත්තකං පරිච්චාගං ජානාම, සාධු තො භගවා තථා කථෙතු, යථා මයං තං ජානෙය්‍යාමා”ති.

භගවා ආහ – භූතපුබ්බං, භික්ඛවෙ, තක්කසිලායං සඬබ්බො නාම බ්‍රාහ්මණො අහොසි. තස්ස පුත්තො සුසීමො නාම මාණවො සොළසවස්සුද්දෙසිකො වයෙන, සො එකදිවසං පිතරං උපසඬකමිත්වා අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. තං පිතා ආහ – “කිං, තාත සුසීමා”ති? සො ආහ – “ඉච්ඡාමහං, තාත, බාරාණසිං ගන්ත්වා සිප්පං උග්ගහෙතු”න්ති. “තෙන හි, තාත සුසීම, අසුකො නාම බ්‍රාහ්මණො මම සභායකො, තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා උග්ගණ්හාහී”ති කභාපණ්ණසහස්සං අදාසි. සො තං ගහෙත්වා මාතෘපිතරො අභිවාදෙත්වා අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං ගන්ත්වා උපචාරයුත්තෙන විධිනා ආචරියං උපසඬකමිත්වා අභිවාදෙත්වා අත්තානං නිවෙදෙසි. ආචරියො “මම සභායකස්ස පුත්තො”ති මාණවං සම්පට්ඨිත්වා සබ්බං පාහුනෙය්‍යමකාසි. සො අද්ධානකිලමථං පට්ඨිනොදෙත්වා තං කභාපණ්ණසහස්සං ආචරියස්ස පාදමුලෙ යපෙත්වා සිප්පං උග්ගහෙතුං ඔකාසං යාචි. ආචරියො ඔකාසං කත්වා උග්ගණ්හාපෙසි.

සො ලහුඤ්ච ගණ්හන්තො බහුඤ්ච ගණ්හන්තො ගහිතගහිතඤ්ච සුවණ්ණභාජනෙ පක්ඛිත්තමිච සිහතෙලං අවිනස්සමානං ධාරෙන්තො ද්වාදසවස්සිකං සිප්පං කතිපයමාසෙනෙව පරියොසාපෙසි. සො සජ්ඣායං කරොන්තො ආදිමජ්ඣංයෙව පස්සති, තො පරියොසානං. අථ ආචරියං උපසඬකමිත්වා ආහ – “ඉමස්ස සිප්පස්ස ආදිමජ්ඣමෙව පස්සාමි, පරියොසානං න පස්සාමි”ති. ආචරියො ආහ – “අහමිපි, තාත, එවමෙවා”ති. “අථ කො, ආචරිය, ඉමස්ස සිප්පස්ස පරියොසානං ජානාති”ති? “ඉසිපතනෙ, තාත, ඉසයො අත්ථි, තෙ ජානෙය්‍යු”න්ති. තෙ උපසඬකමිත්වා “පුච්ඡාමි, ආචරියා”ති. “පුච්ඡ, තාත, යථාසුඛ”න්ති. සො ඉසිපතනං ගන්ත්වා පච්චෙකබුද්ධෙ උපසඬකමිත්වා පුච්ඡි – “ආදිමජ්ඣපරියොසානං ජානාථා”ති? “ආමාවුසො, ජානාමා”ති. “තං මමිපි සික්ඛාපෙථා”ති. “තෙන, භාවුසො, පබ්බජාහි, න සක්කා අපබ්බජිතෙන සික්ඛිතු”න්ති. “සාධු, හන්තෙ, පබ්බාජෙථ වා මං, යං වා ඉච්ඡථ, තං කත්වා පරියොසානං

ජානාපෙථා”ති. තෙ තං පබ්බාපෙත්වා කම්මට්ඨානෙන නියොජෙත්තුං අසමත්ථා “එවං තෙ නිවාසෙතබ්බං, එවං පාරුපිතබ්බං”න්තිආදිනා නයෙන ආභිසමාවාරිකං සික්ඛාපෙසුං. සො තත්ථ සික්ඛත්තො උපනිස්සයසම්පන්නත්තා න විරෙනෙව පච්චෙකබ්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣති. සකලබාරාණසියං “සුසීමපච්චෙකබුද්ධො”ති පාකටො අහොසි ලාභග්ගයසග්ගප්පත්තො සම්පන්නපරිවාරො. සො අප්පායුකසංවත්තනිකස්ස කම්මස්ස කතත්තා න විරෙනෙව පරිනිබ්බායී. තස්ස පච්චෙකබුද්ධා ච මහාජනකායො ච සරීරකිච්චං කත්වා ධාතුතො ගහෙත්වා නගරද්වාරෙ පුපං පතිට්ඨාපෙසුං.

අථ බො සඬ්ඛො බ්‍රාහ්මණො “පුත්තො මෙ විරගතො, න වස්ස පවත්තිං ජානාමි”ති පුත්තං දට්ඨුකාමො තක්කසිලාය නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං පත්වා මහාජනකායං සන්නිපතිතං දිස්වා “අද්ධා බහුසු එකොපි මෙ පුත්තස්ස පවත්තිං ජානිස්සති”ති වින්තෙත්තො උපසඬ්ඛමිත්වා පුච්ඡි – “සුසීමො නාම මාණුවො ඉධ ආගතො අත්ථී, අපි නු තස්ස පවත්තිං ජානාමා”ති? තෙ “ආම, බ්‍රාහ්මණ, ජානාම, අස්මිං නගරෙ බ්‍රාහ්මණස්ස සන්නිකෙ තිණ්ණං වෙදානං පාරගු හුත්වා පච්චෙකබුද්ධානං සන්නිකෙ පබ්බජිත්වා පච්චෙකබුද්ධො හුත්වා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායී, අයමස්ස පුපො පතිට්ඨාපිතො”ති ආහංසු. සො භූමිං හත්ථෙන පහරිත්වා, රොදිත්වා ච පරිදෙවිත්වා ච තං චෙතියඬ්ගණං ගන්ත්වා තිණානි උද්ධරිත්වා උත්තරසාටකෙන වාලුකං ආනෙත්වා, පච්චෙකබුද්ධචෙතියඬ්ගණෙ ආකිරිත්වා, කමණ්ඩලුතො උදකෙන සමන්තතො භූමිං පරිප්ථොසිත්වා වනපුප්ථෙහි පුපං කත්වා උත්තරසාටකෙන පටාකං ආරොපෙත්වා පුපස්ස උපරි අත්තතො ඡත්තං බන්ධිත්වා පක්කාමිති.

එවං අතීතං දස්සෙත්වා තං ජාතකං පච්චුප්පන්නෙන අනුසන්ධෙත්තො භික්ඛූනං ධම්මකථං කට්ඨෙසි – “සියා බො පන වො, භික්ඛවෙ, එවමස්ස අඤ්ඤා නුත තෙන සමයෙන සඬ්ඛො බ්‍රාහ්මණො අහොසි”ති, න බො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං, අහං තෙන සමයෙන සඬ්ඛො බ්‍රාහ්මණො අහොසිං, මයා සුසීමස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස චෙතියඬ්ගණෙ තිණානි උද්ධටානි, තස්ස මෙ කම්මස්ස නිස්සන්දෙන අට්ඨයොජනමග්ගං විගතබාණුකණ්ටකං කත්වා සමං සුද්ධමකංසු, මයා තත්ථ වාලුකා ඔකිණ්ණා, තස්ස මෙ නිස්සන්දෙන අට්ඨයොජනමග්ගෙ වාලුකං ඔකිරිංසු. මයා තත්ථ වනකුසුමෙහි පුපා කතා, තස්ස මෙ නිස්සන්දෙන නවයොජනමග්ගෙ ථලෙ ච උදකෙ ච නානාපුප්ථෙහි පුප්ථසන්ථරං අකංසු. මයා තත්ථ කමණ්ඩලුදකෙන භූමි පරිප්ථොසිතා, තස්ස මෙ නිස්සන්දෙන වෙසාලියං පොක්ඛරවස්සං වස්සි. මයා තස්මිං චෙතියෙ පටාකා ආරොපිතා, ඡත්තඤ්ච බද්ධං, තස්ස මෙ නිස්සන්දෙන යාව අකනිට්ඨභවතා පටාකා ච ආරොපිතා, ඡත්තාතිඡත්තානි ච උස්සිතානි. ඉති බො, භික්ඛවෙ, අයං මය්හං පුජාවිසෙසො නෙව බුද්ධානුභාවෙන

නිබ්බත්තො, න නාගදෙවබ්බමානුභාවෙන, අපිව බො අප්පමත්තකපරිච්චාගානුභාවෙන නිබ්බත්තො’ති. ධම්මකථාපරියොසානෙ ඉමං ගාථමහාසි –

“මත්තාසුඛපරිච්චාගා, පස්සෙ වෙ විපුලං සුඛං;
වජෙ මත්තාසුඛං ධීරො, සම්පස්සං විපුලං සුඛං’ති. (ධ. ප. 290);

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය රතනසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. ආමගන්ධසුත්තවණ්ණනා

සාමාකච්ඡිගුලකච්ඡිතකානි වානි ආමගන්ධසුත්තං. කා උප්පත්ති? අනුප්පන්නෙ භගවති ආමගන්ධො නාම බ්‍රාහ්මණො පඤ්චභි මාණවකසතෙහි සද්ධිං තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා භිමවත්තං පවිසිත්වා පබ්බතන්තරෙ අස්සමං කාරාපෙත්වා වනමූලඵලාභාරො හුත්වා තත්ථ පටිවසති, න කදාපි මච්ඡමංසං බාදති. අථ තෙසං තාපසානං ලොණමිබ්බලාදීනි අපරිභුඤ්ජන්තානං පණ්ඩුරොගො උප්පජ්ජී. තතො තෙ “ලොණමිබ්බලාදියෙවනත්ථාය මනුස්සපථං ගච්ඡාමා”ති පච්චන්තගාමං සම්පත්තා. තත්ථ මනුස්සා තෙසු පසිදිත්වා නිමන්තෙත්වා හොපෙසුං, කතහත්තකිච්චානං නෙසං මඤ්චපීඨපරිභොගභාජනපාදමක්ඛනාදීනි උපනෙත්වා “එත්ථ, භන්තෙ, වසථ, මා උක්කණ්ඨිත්ථා”ති වසනට්ඨානං දස්සෙත්වා පක්කමිංසු. දුතියදිවසෙපි නෙසං දානං දත්වා පුන ඝරපට්ඨාට්ඨා ඵකෙකදිවසං දානමදංසු. තාපසා චතුමාසං තත්ථ වසිත්වා ලොණමිබ්බලාදියෙවනාය ථීරභාවජ්ජන්තසරීරා හුත්වා “මයං, ආවුසො, ගච්ඡාමා”ති මනුස්සානං ආරොවෙසුං. මනුස්සා තෙසං තෙලතණ්ඩුලාදීනි අදංසු. තෙ තානි ආදාය අත්තනො අස්සමමෙව අගමංසු. තඤ්ච ගාමං තට්ඨෙව සංවච්ඡරෙ සංවච්ඡරෙ ආගමිංසු. මනුස්සාපි තෙසං ආගමනකාලං විදිත්වා දානත්ථාය තණ්ඩුලාදීනි සජ්ජෙත්වාච අච්ඡන්ති, ආගතෙ ච නෙ තට්ඨෙව සම්මානෙත්ති.

අථ භගවා ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො අනුපුබ්බෙන සාවත්ථීං ගන්ත්වා තත්ථ විහරන්තො තෙසං තාපසානං උපනිස්සයසම්පත්තිං දිස්වා තතො නික්ඛම්ම භික්ඛුසඤ්ඤාපරිවුතො වාරිකං වරමානො අනුපුබ්බෙන තං ගාමං අනුප්පන්නො. මනුස්සා භගවත්තං දිස්වා මහාදානානි අදංසු. භගවා තෙසං ධම්මං දෙසෙසී. තෙ තාය ධම්මදෙසනාය අප්පෙකච්චෙ සොතාපන්නා, එකච්චෙ සකදාගාමිනො, එකච්චෙ අනාගාමිනො අහෙසුං, එකච්චෙ පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණිංසු. භගවා පුනදෙව සාවත්ථීං පච්චාගමාසී. අථ තෙ තාපසා තං ගාමං ආගමිංසු. මනුස්සා තාපසෙ දිස්වා න පුබ්බසදිසං කොතුහලමකංසු. තාපසා තං පුච්ඡිංසු – “කිං, ආවුසො, ඉමෙ මනුස්සා න පුබ්බසදිසා, කිං නු බො අයං ගාමො

රාජදණ්ඩෙන උපද්දුනො, උදාහු දුබ්භික්ඛෙන, උදාහු අම්භෙහි සීලාදිගුණෙහි සම්පන්නතරො කොච්ඡි පබ්බජිතො ඉමං ගාමමනුජපත්තො”ති? තෙ ආහංසු – “න, භන්තෙ, රාජදණ්ඩෙන, න දුබ්භික්ඛෙනායං ගාමො උපද්දුනො, අපිච්ච බුද්ධො ලොකෙ උජ්ජත්තො, සො භගවා බහුජනහිතාය ධම්මං දෙසෙත්තො ඉධාගතො”ති.

තං සුත්වා ආමගන්ධතාපසො “බුද්ධොති, ගහපතයො, වදෙථා”ති? “බුද්ධොති, භන්තෙ, වදාමා”ති තික්ඛත්තුං වත්වා “සොසොපි ඛො එසො දුල්ලභො ලොකස්මිං, යදිදං බුද්ධො”ති අත්තමනො අත්තමනවාචං නිච්ඡාරෙත්වා පුච්ඡි – “කිං නු ඛො සො බුද්ධො ආමගන්ධං භුඤ්ජති, න භුඤ්ජති”ති? “කො, භන්තෙ, ආමගන්ධො”ති? “ආමගන්ධො නාම මච්ඡමංසං, ගහපතයො”ති. “භගවා, භන්තෙ, මච්ඡමංසං පරිභුඤ්ජති”ති. තං සුත්වා තාපසො විජ්ජට්ඨාරී අහොසි – “මාභෙව ඛො පන බුද්ධො සීයා”ති. පුන චිත්තෙසි – “බුද්ධානං පාතුභාවො නාම දුල්ලභො, ගත්ත්වා බුද්ධං දිස්වා පුච්ඡිත්වා ජානිස්සාමි”ති. තතො යෙන භගවා ගතො, තං මග්ගං මනුස්සෙ පුච්ඡිත්වා වච්ඡගිද්ධිනී ගාථි විය තුරිතතුරිතො සබ්බත්ථ එකරත්තිවාසෙන සාවත්ථිං අනුජ්ජත්වා ජෙතවනමෙව පාවිසි සද්ධිං සකාය පරිසාය. භගවාපි තස්මිං සමයෙ ධම්මදෙසනත්ථාය ආසනෙ නිසිත්තො එව භොති. තාපසා භගවන්තං උපසඬ්ඨකම්ම තුණ්හිභූතා අනභිවාදෙත්වාච එකමන්තං නිසිදිංසු. භගවා “කච්චි වො ඉසයො බමනීය”න්තිආදිනා නයෙන තෙහි සද්ධිං පටිසම්මොදි. තෙපි “බමනීයං, හො ගොතමා”තිආදිමාහංසු. තතො ආමගන්ධො භගවන්තං පුච්ඡි – “ආමගන්ධං, හො ගොතම, භුඤ්ජසි, න භුඤ්ජසි”ති? “කො සො, බ්‍රාහ්මණ, ආමගන්ධො නාමා”ති? “මච්ඡමංසං, හො ගොතමා”ති. භගවා “න, බ්‍රාහ්මණ, මච්ඡමංසං ආමගන්ධො. අපිච්ච ඛො ආමගන්ධො නාම සබ්බෙ කිලෙසා පාපකා අකුසලා ධම්මා”ති වත්වා “න, බ්‍රාහ්මණ, ඉදානි ත්වමෙව ආමගන්ධං පුච්ඡි, අතීතෙපි තිස්සො නාම බ්‍රාහ්මණො කස්සපං භගවන්තං පුච්ඡි. එවඤ්ච සො පුච්ඡි, එවඤ්චස්ස භගවා බ්‍යාකාසි”ති තිස්සෙන ච බ්‍රාහ්මණෙන කස්සපෙන ච භගවතා චුත්තගාථායො එව ආනෙත්වා තාහි ගාථාහි බ්‍රාහ්මණං සඤ්ඤාපෙත්තො ආහ – “සාමාකච්චිගුලකච්ඡිනකානි වා”ති. අයං තාව ඉමස්ස සුත්තස්ස ඉධ උජ්ජත්ති.

අතීතෙ පන කස්සපො කිර ඛොධිසත්තො අට්ඨාසඬ්ඨබ්‍යයානි කජ්ජසතසහස්සඤ්ච පාරමියො පුරෙත්වා බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ධනවතී නාම බ්‍රාහ්මණ, තස්සා කුච්ඡම්භි පටිසන්ධිං අග්ගභෙසි. අග්ගසාවකොපි තං දිවසංයෙව දෙවලොකා වචිත්වා අනුපුරොහිතබ්‍රාහ්මණස්ස පජාපතියා කුච්ඡම්භි නිබ්බත්ති. එවං තෙසං එකදිවසමෙව පටිසන්ධිග්ගහණඤ්ච ගබ්භචුට්ඨානඤ්ච අහොසි, එකදිවසමෙව එතෙසං එකස්ස කස්සපො, එකස්ස තිස්සොති නාමමකංසු. තෙ සහපංසුකීළනකා ද්වෙ සභායා අනුපුබ්බෙන චුඩ්ඨිං අගමිංසු. තිස්සස්ස

පිතා පුත්තං ආණාපෙසි – “අයං, තාත, කස්සපො නික්ඛම්ම පබ්බජිත්වා බුද්ධො භවිස්සති, ත්වම්පිස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා භවතිස්සරණං කරොයාසී”ති. සො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “උභොපි, සම්ම, පබ්බජිස්සාමා”ති ආහ. බොධිසත්තො “සාධු”ති පටිස්සුණි. තතො වුඩ්ඪිං අනුප්පත්තකාලෙපි තිස්සො බොධිසත්තං ආහ – “එහි, සම්ම, පබ්බජිස්සාමා”ති බොධිසත්තො න නික්ඛම්. තිස්සො “න තාවස්ස ඤාණං පරිපාකං ගත”න්ති සයං නික්ඛම්ම ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අරඤ්ඤෙ පබ්බතපාදෙ අස්සමං කාරාපෙත්වා වසති. බොධිසත්තොපි අපරෙත සමයෙන සරෙ ධීතොයෙව ආනාපානස්සතිං පරිග්ගහෙත්වා චත්තාරි ක්කානාති අභිඤ්ඤායො ච උප්පාදෙත්වා පාසාදෙන බොධිමණ්ඩසම්පං ගන්ත්වා “පුත පාසාදො යථායානෙයෙව පතිට්ඨාතු”ති අධිට්ඨාසි, සො සකට්ඨානෙයෙව පතිට්ඨාසි. අපබ්බජිතෙන කිර බොධිමණ්ඩං උපගන්තුං න සක්කාති. සො පබ්බජිත්වා බොධිමණ්ඩං පත්වා නිසිදිත්වා සත්ත දිවසෙ පධානයොගං කත්වා සත්තහි දිවසෙහි සම්මාසම්බොධිං සවිජාකාසි.

තදා ඉසිපතනෙ විසතිසහස්සා පබ්බජිතා පටිවසන්ති. අථ කස්සපො භගවා තෙ ආමන්තෙත්වා ධම්මවක්කං පවත්තෙසි. සුත්තපරියොසානෙ සබ්බෙව අරහන්තො අහෙසුං. සො සුදං භගවා විසතිහික්ඛුසහස්සපරිවුතො තත්ථෙව ඉසිපතනෙ වසති. කිකී ච නං කාසිරාජා චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨාති. අථෙකදිවසං බාරාණසිවාසී එකො පුරිසො පබ්බතෙ චන්දනසාරාදීති ගවෙසන්තො තිස්සස්ස තාපසස්ස අස්සමං පත්වා තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. තාපසො තං දිස්වා “කුතො ආගතොසී”ති පුච්ඡි. “බාරාණසිතො, හන්තෙ”ති. “කා තත්ථ පවත්ති”ති? “තත්ථ, හන්තෙ, කස්සපො නාම සම්මාසම්බුද්ධො උප්පන්තො”ති. තාපසො දුල්ලභවචනං සුත්වා පිතිසොමනස්සජාතො පුච්ඡි – “කිං සො ආමගන්ධං භුඤ්ජති, න භුඤ්ජති”ති? “කො හන්තෙ, ආමගන්ධො”ති? “මච්ඡමංසං ආවුසො”ති. “භගවා, හන්තෙ, මච්ඡමංසං භුඤ්ජති”ති. තං සුත්වා තාපසො විජ්ජපටිසාරී හුත්වා පුත විත්තෙසි – “ගන්ත්වා තං පුච්ඡිස්සාමි, සචෙ ‘ආමගන්ධං පරිභුඤ්ජාමි’ති වක්ඛති, තතො නං ‘තුම්භාකං, හන්තෙ, ජාතියා ච කුලස්ස ච ගොත්තස්ස ච අනනුවච්ඡවිකමෙත’න්ති නිවාරෙත්වා තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා භවතිස්සරණං කරිස්සාමි”ති සල්ලහුකං උපකරණං ගහෙත්වා සබ්බත්ථ එකරත්තිවාසෙන සායන්හසමයෙ බාරාණසිං පත්වා ඉසිපතනමෙව පාවිසි. භගවාපි තස්මිං සමයෙ ධම්මදෙසනත්ථාය ආසනෙ නිසින්තොයෙව හොති. තාපසො භගවත්තං උපසඬකම්ම අනභිවාදෙත්වා තුණ්හිභූතො එකමන්තං අට්ඨාසි. භගවා තං දිස්වා පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව පටිසම්මොදි. සොපි “බමනියං, හො කස්සපා”තිආදීති වත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා භගවත්තං පුච්ඡි – “ආමගන්ධං, හො කස්සප, භුඤ්ජසි, න භුඤ්ජසි”ති? “නාහං, බ්‍රාහ්මණ, ආමගන්ධං භුඤ්ජාමි”ති. “සාධු, සාධු, හො කස්සප, පරකුණපං අබාදන්තො සුන්දරමකාසි, යුත්තමෙතං හොතො

කස්සපස්ස ජාතියා ව කුලස්ස ව ගොත්තස්ස වා”ති. තතො භගවා “අහං කිලෙසෙ සන්ධාය ‘ආමගන්ධං න භුඤ්ජාමී’ති වදාමි, බ්‍රාහ්මණො මච්ඡමංසං පච්චෙති, යංනුනාහං ස්වෙ ගාමං පිණ්ඩාය අපච්ඡිත්වා කිකීරඤ්ඤො ගෙහා ආහතං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජෙය්‍යං, එවං ආමගන්ධං ආරබ්භ කථා පවත්තිස්සති. තතො බ්‍රාහ්මණං ධම්මදෙසනාය සඤ්ඤාපෙස්සාමී”ති දුතියදිවසෙ කාලස්සෙව සරීරපරිකම්මං කත්වා ගන්ධකුටිං පාච්ඡි. භික්ඛු ගන්ධකුටිද්වාරං පිහිතං දිස්වා “න භගවා අජ්ජ භික්ඛුහි සද්ධිං පච්ඡිතුකාමො”ති ඤත්වා ගන්ධකුටිං පදක්ඛිණං කත්වා පිණ්ඩාය පච්ඡිංසු.

භගවාපි ගන්ධකුටිතො නික්ඛම්ම පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදි. තාපසොපි ඛො පත්තසාකං පච්ඡත්වා බාදිත්වා භගවතො සන්තිකෙ නිසීදි. කිකී කාසිරාජා භික්ඛු පිණ්ඩාය වරන්තෙ දිස්වා “කුහිං භගවා, හන්තෙ”ති පුච්ඡිත්වා “විහාරෙ, මහාරාජා”ති ව සුත්වා නානාඛ්‍යාඤ්ජනරසමනෙකමංසවිකතිසම්පන්නං භොජනං භගවතො පාහෙසි. අමච්චා විහාරං නෙත්වා භගවතො ආරොචෙත්වා දක්ඛිණොදකං දත්වා පරිච්ඡන්තා පඨමං නානාමංසවිකතිසම්පන්නං යාගුං අදංසු, තාපසො දිස්වා “බාදති නු ඛො නො”ති වින්තෙත්තො අට්ඨාසි. භගවා තස්ස පස්සතොයෙව යාගුං පිචන්තො මංසඛණ්ඩං මුඛෙ පක්ඛිපි. තාපසො දිස්වා කුද්ධො. පුන යාගුපිතස්ස නානාරසඛ්‍යාඤ්ජනං භොජනමදංසු, තම්පි ගහෙත්වා භුඤ්ජන්තං දිස්වා අතිවිය කුද්ධො “මච්ඡමංසං බාදන්තොයෙව ‘න බාදාමී’ති භණ්ති”ති. අථ භගවත්තං කතභත්තකිච්චං හත්ථපාදෙ ධොවිත්වා නිසීන්තං උපසඬ්ඨකම්ම “භො කස්සප, මුසා ත්වං භණ්සි, තෙතං පණ්ඨිතකිච්චං. මුසාවාදො හි ගරහිතො බුද්ධානං, යෙපි තෙ පබ්බතපාදෙ වනමූලඵලාදීහි යාපෙන්නා ඉසයො වසන්ති, තෙපි මුසා න භණන්ති”ති වත්වා පුන ඉසිනං ගුණෙ ගාථාය වණ්ණෙත්තො ආහ “සාමාකච්චිගුලකච්ඡිනකානි වා”ති.

242. තත්ථ සාමාකානි ධුනිත්වා වා සිසානි උච්චිතිත්වා වා ගය්භූපගා තිණධඤ්ඤජාති. තථා විඬගුලකා කණුවිරපුප්ඵසණ්ඨානසිසා භොන්ති. චිනකානීති අට්ඨපබ්බතපාදෙසු අරොපිතජාතා චිනමුග්ගා. පත්තජ්ඵලන්ති යංකිඤ්චි හරිතපණ්ණං. මූලඵලන්ති යංකිඤ්චි කන්දමූලං. ගච්ඡ්ඵලන්ති යංකිඤ්චි රුක්ඛවල්ලිඵලං. මූලග්ගහණෙන වා කන්දමූලං, ඵලග්ගහණෙන රුක්ඛවල්ලිඵලං, ගච්ඡ්ඵලග්ගහණෙන උදක ජාතසිඬ්ඝාතකකසෙරුකාදිඵලං වෙදිතබ්බං. ධම්මෙන ලද්ධන්ති දුතෙය්‍යපහිණගමනාදිමිච්ඡාජීවං පභාය වතෙ උඤ්ජාවරියාය ලද්ධං. සතන්ති සන්තො අරියා. අස්නමානාති භුඤ්ජමානා. න කාමකාමා අලිකං භණන්තීති තෙ එවං අමමා අපරිග්ගහා එතානි සාමාකාදීනි භුඤ්ජමානා ඉසයො යථා ත්වං සාදුරසාදිකෙ කාමෙ පත්ථයන්තො ආමගන්ධං භුඤ්ජන්තොයෙව “නාහං, බ්‍රාහ්මණ, ආමගන්ධං භුඤ්ජාමී”ති භණන්තො අලිකං භණ්සි, තථා

න කාමකාමා අලිකං භණන්ති, කාමෙ කාමයන්තා මුසා න භණන්ති ඉසීනං පසංසාය භගවතො නින්දං දිපෙති.

243. එවං ඉසීනං පසංසාපදෙසෙන භගවන්තං නින්දිත්වා ඉදානි අත්තනා අධිජ්ජෙනං නින්දාවත්ථුං දස්සෙත්වා නිජ්ජරියායෙනෙව භගවන්තං නින්දන්තො ආහ “යදස්නමානො”ති තත්ථ ද-කාරො පදසන්ධිකරො. අයං පනත්ථො — යං කිඤ්චිදෙව සසමංසං වා තිත්තිරමංසං වා ධොවනච්ඡෙදනාදිනා පුබ්බපරිකම්මෙන සුකතං, පවනවාසනාදිනා පච්ඡාපරිකම්මෙන සුනිට්ඨිතං, න මාතරා න පිතරා, අපිච ඛො පන “දක්ඛිණෙය්‍යො අය”න්ති මඤ්ඤමානෙහි ධම්මකාමෙහි පරෙහි දින්නං, සක්කාරකරණෙන පයතං පණිතමලච්ඡිකතං, උත්තමරසනාය ඔජවත්තනාය ථාමබලභරණසමත්ථතාය ච පණිතං අස්නමානො ආහාරයමානො, න කෙවලඤ්ච යංකිඤ්චි මංසමෙව, අපිච ඛො පන ඉදම්පි සාලීනමන්තං විචිතකාළකං සාලිතණ්ඩුලොදනං පරිභුඤ්ජමානො සො භුඤ්ජසී, කස්සප, ආමගන්ධං, සො ත්වං යංකිඤ්චි මංසං භුඤ්ජමානො ඉදඤ්ච සාලීනමන්තං පරිභුඤ්ජමානො භුඤ්ජසී, කස්සප, ආමගන්ධන්ති භගවන්තං ගොත්තෙන ආලපති.

244. එවං ආහාරතො භගවන්තං නින්දිත්වා ඉදානි මුසාවාදං ආරොපෙත්වා නින්දන්තො ආහ “න ආමගන්ධො...පෙ.... සුසඬ්ඛතෙහී”ති. තස්සත්ථො — පුබ්බෙ මයා පුච්ඡිතො සමානො “න ආමගන්ධො මම කප්පති”ති ඉවිචෙව ත්වං භාසසී, එවං එකංසෙනෙව ත්වං භාසසී බ්‍රහ්මබන්ධු බ්‍රාහ්මණගුණවිරහිතජාතිමත්තබ්‍රාහ්මණාති පරිභාසන්තො භණති. සාලීනමන්තන්ති සාලිතණ්ඩුලොදනං. පරිභුඤ්ජමානොති භුඤ්ජමානො. සකුන්තමංසෙහි සුසඬ්ඛතෙහීති තදා භගවතො අභිභට්ඨං සකුණමංසං නිද්දිසන්තො භණති.

එවං භණන්තො එව ච භගවතො හෙට්ඨා පාදතලා පභුති යාව උපරි කෙසග්ගා සරිරමුල්ලොකෙන්තො ද්වත්තිංසවරලක්ඛණාසීතිඅනුඛ්‍යාඤ්ජනසම්පදං ඛ්‍යාමජ්ජහාපරික්ඛෙපඤ්ච දිස්වා “එවරුපො මහාපුරිසලක්ඛණාදිපටිමණ්ඩිතකායො න මුසා භණිතුං අරහති. අයං හිස්ස භවන්තරෙපි සච්චවාචානිස්සන්දෙනෙව උණ්ණා හමුකන්තරෙ ජාතා ඔදාතා මුදු තූලසන්නිහා, එකෙකානි ච ලොමකූපෙසු ලොමානි. ස්වායං කථමීදානි මුසා භණිස්සති. අද්ධා අඤ්ඤො ඉමස්ස ආමගන්ධො භවිස්සති, යං සන්ධාය එතදවොච — ‘නාහං, බ්‍රාහ්මණ, ආමගන්ධං භුඤ්ජාමී’ති, යංනුනාහං එතං පුච්ඡෙය්‍ය”න්ති වින්තෙන්වා සඤ්ජාතබ්‍රහ්මානො ගොත්තෙනෙව ආලපන්තො ඉමං ගාථාසෙසං ආහ —

“පුච්ඡාමි තං කස්සප එතමත්ථං, කථංපකාරො තච ආමගන්ධො”ති.

245. අට්ඨස්ස භගවා ආමගන්ධං විස්සජ්ජේතුං “පාණාතිපාතො”ති එවමාදිමාහ. තත්ථ පාණාතිපාතොති පාණවට්ඨො. වධජෙදබන්ධනන්ති එත්ථ සත්තානං දණ්ඩාදීහි ආකොට්ඨං වට්ඨො, භත්ථපාදාදීනං ඡෙදනං ඡෙදො, රජ්ජුආදීහි බන්ධො බන්ධනං. ටෙය්‍යං මුසාවාදොති ටෙය්‍යඤ්ච මුසාවාදො ව. නිකතිති “දස්සාමි, කරස්සාමි”තිආදිනා නයෙන ආසං උප්පාදෙත්වා නිරාසාකරණං. වඤ්චනානීති අසුවණ්ණං සුවණ්ණන්ති ගාභාපනාදීති. අජ්ඣෙකකුත්තන්ති නිරත්ථකමනෙකගන්ථපරියාපුණනං. පරදාරසෙවනාති පරපරිග්ගහිතාසු වාරිත්තාපජ්ජනං. එසාමගන්ධො න හි මංසභොජනන්ති එස පාණාතිපාතාදිඅකුසලධම්මසමුදාවාරො ආමගන්ධො විස්සගන්ධො කුණපගන්ධො. කිං කාරණා? අමනුස්සඤ්ඤත්තා කිලෙසඅසුවිමිස්සකත්තා සබ්බි ජිගුච්ඡිතත්තා පරමදුග්ගන්ධභාවාවහත්තා ව. යෙ හි උස්සන්තකිලෙසා සත්තා, තෙ තෙහි අතිදුග්ගන්ධා භොන්ති, නික්කිලෙසානං මතසරීරම්පි දුග්ගන්ධං න භොති, තස්මා එසාමගන්ධො. මංසභොජනං පන අදිට්ඨමසුතමපරිසඬිකිතඤ්ච අනවජ්ජං, තස්මා න හි මංසභොජනං ආමගන්ධොති.

246. එවං ධම්මාධිට්ඨානාය දෙසනාය එකෙන නයෙන ආමගන්ධං විස්සජ්ජේත්වා ඉදානි යස්මා තෙ තෙ සත්තා තෙහි තෙහි ආමගන්ධෙහි සමන්තාගතා, න එකො එව සබ්බෙහි, න ව සබ්බෙ එකෙනෙව, තස්මා නෙසං තෙ තෙ ආමගන්ධෙ පකාසෙතුං “යෙ ඉධ කාමෙසු අසඤ්ඤතා ජනා”තිආදිනා නයෙන පුග්ගලාධිට්ඨානාය තාව දෙසනාය ආමගන්ධෙ විස්සජ්ජේත්තො ද්වෙ ගාථායො අභාසි.

තත්ථ යෙ ඉධ කාමෙසු අසඤ්ඤතා ජනාති යෙ කෙවි ඉධ ලොකෙ කාමපටිසෙවනසඬ්ඛාතෙසු කාමෙසු මාතිමාතුවිජාදීසුපි මරියාදාවිරහෙන හින්තසංවරතාය අසංයතා පුටුප්පනා. රසෙසු ගිද්ධාති ජිව්භාවිඤ්ඤෙයොසු රසෙසු ගිද්ධා ගධිතා මුච්ඡිතා අජ්ඣෙකාසන්තා අනාදිනවදස්සාවිනො අනිස්සරණපඤ්ඤා රසෙ පරිභුඤ්ජන්ති. අසුවිභාවමස්සිතාති තාය රසගිද්ධියා රසපටිලාභත්ථාය නානප්පකාරමිච්ඡාජීවසඬ්ඛාතඅසුවිභාවමස්සිතා. නත්ථිකදිට්ඨිති “නත්ථි දින්න”න්තිආදිදසවත්ථුකමිච්ඡාදිට්ඨිසමන්තාගතා. විසමාති විසමෙන කායකම්මාදිනා සමන්තාගතා. දුරන්තයාති දුට්ඨඤ්ඤාපයා සන්දිට්ඨිපරාමාසිආධානග්ගාහිදුප්පටිනිස්සග්ගිතාසමන්තාගතා. එසාමගන්ධොති එස එතාය ගාථාය පුග්ගලෙ අධිට්ඨාය නිද්දිට්ඨො “කාමෙසු අසංයතතා රසගිද්ධතා ආජීවවිපත්තිනත්ථිකදිට්ඨිකායදුට්ඨිතාදිවිසමතා දුරන්තයභාවතා”ති අපරොපි පුබ්බෙ චුත්තෙනෙවත්ථෙත ඡබ්බිධො ආමගන්ධො වෙදිතබ්බො. න හි මංසභොජනන්ති මංසභොජනං පන යථාචුත්තෙනෙවත්ථෙත න ආමගන්ධොති.

247. දුතියගාථායපි යෙ ලුබ්බාති යෙ ලුබ්බා නිරසා, අත්තකිලමථානුයුත්තාති අත්ථො. දාරුණාති කක්ඛලා දොවචස්සනායුත්තා. පිට්ඨිමංසිකාති පුරතො මධුරං භණ්ණිවා පරමිමුඛෙ අවණ්ණභාසිනො. එතෙ හි අහිමුඛං ඔලොකෙතුමසක්කොන්තා පරමිමුඛානං පිට්ඨිමංසබ්බාදකා විය භොන්ති, තෙන “පිට්ඨිමංසිකා”ති වුච්චන්ති. මිත්තද්දුනොති මිත්තදුහකා, දාරධනජීවිතෙසු විස්සාසමාපන්නානං මිත්තානං තත්ථ මිච්ඡාපටිපජ්ජනකාති වුත්තං භොති. නික්කරුණාති කරුණාවිරහිතා සත්තානං අනත්ථකාමා. අතිමානිනොති “ඉධෙකච්චො ජාතියා වා...පෙ.... අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙන වත්ථුනා පරෙ අතිමඤ්ඤති, යො එවරුපො මානො කෙතුකමායතා චිත්තස්සා”ති (විභ. 880) එවං වුත්තෙන අතිමානෙන සමන්නාගතා. අදානසීලාති අදානපකතිකා, අදානාධිමුත්තා අසංවිභාගරතාති අත්ථො. න ච දෙන්ති කස්සචීති තාය ච පන අදානසීලතාය යාවිතාපි සන්නා කස්සචි කිඤ්චි න දෙන්ති, අදින්නපුබ්බකකුලෙ මනුස්සසදිසා නිජ්ඣාමතණ්හිකපෙතපරායණා භොන්ති. කෙච් පන “ආදානසීලා”තිපි පඨන්ති, කෙචලං ගහණසීලා, කස්සචි පන කිඤ්චි න දෙන්තිති. එසාමගන්ධො න හි මංසභොජනන්ති එස එතාය ගාථාය පුග්ගලෙ අධිට්ඨාය නිද්දිට්ඨො “ලුබ්බා, දාරුණතා, පිට්ඨිමංසිකතා, මිත්තදුහිතා, නික්කරුණතා, අතිමානිතා, අදානසීලතා, අදාන”න්ති අපරොපි පුබ්බෙ වුත්තෙනෙවත්ථෙන අට්ඨවිධො ආමගන්ධො වෙදිතබ්බො, න හි මංසභොජනන්ති.

248. එවං පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය ද්වෙ ගාථායො වත්ථා පුන තස්ස තාපසස්ස ආසයානුපරිවත්තනං විදිත්වා ධම්මාධිට්ඨානායෙව දෙසනාය එකං ගාථං අභාසි. තත්ථ කොධො උරගසුත්තෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. මදොති “ජාතිමදො, ගොත්තමදො, ආරොග්ගමදො”තිආදිනා (විභ. 832) නයෙන විභඩ්ගෙ වුත්තජ්ජනෙදො චිත්තස්ස මජ්ජනභාවො. ථම්මොති ථද්ධභාවො. පච්චුපට්ඨාපනාති පච්චනීකට්ඨාපනා, ධම්මෙන නයෙන වුත්තස්ස පටිවිරුජ්ඣිත්වා යානං. මායාති “ඉධෙකච්චො කායෙන දුච්චරිතං චරිත්වා”තිආදිනා (විභ. 894) නයෙන විභඩ්ගෙ විභත්තා කතපාපපටිච්ඡාදනතා. උසුයාති පරලාභසක්කාරාදිසු ඉස්සා. භස්සසමුස්සයොති සමුස්සිතං භස්සං, අත්තුක්කංසනතාති වුත්තං භොති. මානාතිමානොති “ඉධෙකච්චො ජාතියා වා...පෙ.... අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙන වත්ථුනා පුබ්බකාලං පරෙහි සදිසං අත්තානං දහති, අපරකාලං අත්තානං සෙය්‍යං දහති, පරෙ හීනෙ දහති, යො එවරුපො මානො...පෙ.... කෙතුකමායතා චිත්තස්සා”ති (විභ. 880) විභඩ්ගෙ විභත්තො. අසබ්භි සන්ථවොති අසජ්ජුරිසෙහි සන්ථවො. එසාමගන්ධො න හි මංසභොජනන්ති එස කොධාදි නවවිධො අකුසලරාසි පුබ්බෙ වුත්තෙනෙවත්ථෙන ආමගන්ධොති වෙදිතබ්බො, න හි මංසභොජනන්ති.

249. එවං ධම්මාධිට්ඨානාය දෙසනාය නවවිධං ආමගන්ධං දස්සෙත්වා පුනපි පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය ආමගන්ධො

විස්සජ්ජේන්තො තිස්සො ගාථායො අභාසි. තත්ථ යෙ පාපසීලාති යෙ පාපසමාවරතාය “පාපසීලා”ති ලොකෙ පාකටා. ඉණ්ණානසුචකාති වසලසුත්තෙ වුත්තනයෙන ඉණ්ණං ගහෙත්වා තස්ස අප්පදානෙන ඉණ්ණානා, පෙසුඤ්ඤෙන සුචකා ව. වොහාරකුටා ඉධ පාටිරුපිකාති ධම්මට්ටට්ඨානෙ ධීනා ලඤ්ජං ගහෙත්වා සාමිකෙ පරාජේන්තා කුටෙන වොහාරෙන සමන්තාගතත්තා වොහාරකුටා, ධම්මට්ඨපටිරුපකත්තා පාටිරුපිකා. අථ චා ඉධාති සාසනෙ. පාටිරුපිකාති දුස්සීලා. තෙ හි යස්මා නෙසං ඉරියාපට්ඨපදාදීහි සීලවත්තපටිරුපං අත්ථී, තස්මා පටිරුපා, පටිරුපා ඵච පාටිරුපිකා. නරාධමා යෙධ කරොන්ති කිබ්බිසන්ති යෙ ඉධ ලොකෙ නරාධමා මානාපිතුසු බුද්ධපච්චෙකබුද්ධාදීසු ච මිච්ඡාපට්ඨත්තිසඤ්ඤිතං කිබ්බිසං කරොන්ති. එසාමගන්ධො න හි මංසභොජනන්ති එස එතාය ගාථාය පුග්ගලෙ අධිට්ඨාය නිද්දිට්ඨො “පාපසීලතා, ඉණ්ණානතා, සුචකතා, වොහාරකුටතා, පාටිරුපිකතා, කිබ්බිසකාරිතා”ති අපරොපි පුබ්බෙ වුත්තෙනෙවත්තො ඡබ්බිධො ආමගන්ධො වෙදිතබ්බො, න හි මංසභොජනන්ති.

250. යෙ ඉධ පාණෙසු අසඤ්ඤතා ජනාති යෙ ජනා ඉධලොකෙ පාණෙසු යථාකාමචාරිතාය සතම්පි සහස්සම්පි මාරෙත්වා අනුද්දයාමත්තස්සාපි අකරණෙන අසංයතා. පරෙසමාදාය විභෙසමුය්‍යතාති පරෙසං සන්තකං ආදාය ධනං චා ජීවිතං චා තතො “මා ඵචං කරොථා”ති යාවත්තානං චා නිවාරෙත්තානං චා පාණිලෙඬ්ඬුදණ්ඩාදීහි විභෙසං උය්‍යතා. පරෙ චා සත්තෙ සමාදාය “අජ්ජ දස, අජ්ජ වීස”න්ති ඵචං සමාදිශිත්වා තෙසං වධ්ඛන්ධනාදීහි විභෙසමුය්‍යතා. දුස්සීලලුද්දාති නිස්සීලා ච දුරාවාරත්තා, ලුද්දා ච කුරුරකම්මන්තා ලොහිතපාණිතාය, මච්ඡානකම්මගන්ධකසාකුණිකාදයො ඉධාධිජ්ජෙතා. ඵරුසාති ඵරුසවාචා. අනාදරාති “ඉදානි න කරිස්සාම, විරමිස්සාම ඵචරුපා”ති ඵචං ආදරවිරහිතා. එසාමගන්ධො න හි මංසභොජනන්ති එස එතාය ගාථාය පුග්ගලෙ අධිට්ඨාය නිද්දිට්ඨො “පාණාතිපාතො වධ්ඛෙද්ධන්ධන”න්තිආදිනා නයෙන පුබ්බෙ වුත්තො ච අවුත්තො ච “පාණෙසු අසංයතතා පරෙසං විභෙසතා දුස්සීලතා ලුද්දතා ඵරුසතා අනාදරො”ති ඡබ්බිධො ආමගන්ධො වෙදිතබ්බො, න හි මංසභොජනන්ති. පුබ්බෙ වුත්තම්පි හි සොතුනං සොතුකාමතාය අවධාරණතාය දළ්භිකරණතායාති ඵචමාදීහි කාරණෙහි පුන වුච්චති. තෙනෙව ච පරතො වක්ඛති “ඉච්චෙතමත්ථං භගවා පුනඡ්ඡුනං, අක්ඛාසි නං වෙදිසි මත්තපාරගු”ති.

251. එතෙසු ගිද්ධා විරුද්ධාතිපාතිනොති එතෙසු පාණෙසු ගෙධෙන ගිද්ධා, දොසෙන විරුද්ධා, මොහෙන ආදීනවං අපස්සන්තා පුනඡ්ඡුනං අජ්ඣාචාරජ්ජත්තියා අතිපාතිනො, එතෙසු චා “පාණාතිපාතො වධ්ඛෙද්ධන්ධන”න්තිආදිනා නයෙන වුත්තෙසු පාපකම්මෙසු යථාසම්භවං යෙ ගෙධවිරොධාතිපාතසංඛිධාතා රාගදොසමොහා, තෙහි ගිද්ධා විරුද්ධා

අනිපාතිනො ව. නිව්වුය්‍යුතානි අකුසලකරණෙ නිව්වං උය්‍යුතා, කදාචි පටිසඬ්ඛාය අප්පට්චිරතා. පෙච්චාති අස්මා ලොකා පරං ගන්ත්වා. තමං වජන්ති යෙ, පතන්ති සත්තා නිරයං අවංසිරාති යෙ ලොකන්තරිකන්ධකාරසඬ්ඛාතං නිව්කුලතාදිහෙදං වා තමං වජන්ති, යෙ ච පතන්ති සත්තා අවිච්ඡාදිහෙදං නිරයං අවංසිරා අධොගතස්සා. එසාමගන්ධොති තෙසං සත්තානං තමවජනනිරයපතනහෙතු එස ගෙධවිරොධානිපාතහෙදො සබ්බාමගන්ධමූලභූතො යථාචුත්තෙනත්ථෙත නිව්ධො ආමගන්ධො. න හි මංසභොජනන්ති මංසභොජනං පන න ආමගන්ධොති.

252. එවං භගවා පරමත්ථතො ආමගන්ධං විස්සජ්ජෙත්වා දුග්ගතිමග්ගභාවඤ්චස්ස පකාසෙත්වා ඉදානි යස්මිං මච්ඡමංසභොජනෙ තාපසො ආමගන්ධසඤ්ඤී දුග්ගතිමග්ගසඤ්ඤී ච හුත්වා තස්ස අභොජනෙන සුද්ධිකාමො හුත්වා තං න භුඤ්ජති, තස්ස ච අඤ්ඤස්ස ච තථාච්ඨස්ස සොධෙතුං අසමත්ථභාවං දස්සෙත්තො “න මච්ඡමංස”න්ති ඉමං ඡප්පදං ගාථමාහ. තත්ථ සබ්බපදානි අන්තිමපාදෙන යොජෙතබ්බාති – න මච්ඡමංසං සොධෙති මච්චං අවිතිණ්ණකඬ්ඛං, න ආහුතියඤ්ඤමුත්ථපසෙවනා සොධෙති මච්චං අවිතිණ්ණකඬ්ඛන්ති එවං. එත්ථ ච න මච්ඡමංසන්ති අබාදියමානං මච්ඡමංසං න සොධෙති, තථා අනාසකත්තන්ති එවං පොරාණා වණ්ණෙත්ති. එවං පන සුන්දරතරං සියා “න මච්ඡමංසානං අනාසකත්තං න මච්ඡමංසානානාසකත්තං, මච්ඡමංසානං අනාසකත්තං න සොධෙති, මච්ච”න්ති අථාපි සියා, එවං සන්තෙ අනාසකත්තං ඔභීයතීති? තඤ්ච න, අමරතපෙන සඬ්ගහිතත්තා. “යෙ වාපි ලොකෙ අමරා බහු තපා”ති එත්ථ හි සබ්බොපි චුත්තාවසෙසො අත්තකිලමථො සඬ්ගහං ගච්ජතීති. නග්ගීයන්ති අවෙලකත්තං. මුණ්ඩියන්ති මුණ්ඩභාවො. ජටාජල්ලන්ති ජටා ච රජොජල්ලඤ්ච. බරාජ්ජානීති බරානි අජ්ජනවම්මානි. අග්ගිහුත්තස්සුපසෙවනානි අග්ගිපාරිවාරියා. අමරානි අමරභාවපත්ථනතාය පවත්තකායකිලෙසා. බහුති උක්කුටිකප්පධානාදිහෙදතො අනෙකෙ. තපාති සරිරසන්තාපා. මන්තාති වෙදා. ආහුතීති අග්ගිභොමකම්මං. යඤ්ඤමුත්ථපසෙවනානි අස්සමෙධාදියඤ්ඤා ච උත්ථපසෙවනා ව. උත්ථපසෙවනා නාම ගිම්හෙ ආතපට්ඨානසෙවනා, වස්සෙ රුක්ඛමූලසෙවනා, හෙමන්තෙ ජලජ්ජවෙසසෙවනා. න සොධෙත්ති මච්චං අවිතිණ්ණකඬ්ඛන්ති කිලෙසසුද්ධියා වා භවසුද්ධියා වා අවිතිණ්ණවිච්චිකිච්ඡං මච්චං න සොධෙත්ති. කඬ්ඛාමලෙ හි සති න විසුද්ධො භොති, ත්වඤ්ච සකඬ්ඛොයෙවාති. එත්ථ ච “අවිතිණ්ණකඬ්ඛ”න්ති එතං “න මච්ඡමංස”න්තිආදීනි සුත්වා “කිං නු බො මච්ඡමංසානං අභොජනාදිනා සියා විසුද්ධිමග්ගො”ති තාපසස්ස කඬ්ඛාය උප්පන්නාය භගවතා චුත්තං සියාති නො අධිප්පායො. යා වස්ස “සො මච්ඡමංසං භුඤ්ජතී”ති සුත්වාච බුද්ධෙ කඬ්ඛා උප්පන්නා, තං සන්ධායෙන චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

253. එවං මච්ඡමංසානාසකත්තාදීනං සොධෙතුං අසමත්ථභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි සොධෙතුං සමත්ථෙ ධම්මෙ දස්සෙත්තො “සොතෙසු ගුත්තො”ති ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ සොතෙසුති ඡසු ඉන්ද්‍රියෙසු. ගුත්තොති ඉන්ද්‍රියසංවරගුත්තියා සමත්තාගතො. එත්තාවතා ඉන්ද්‍රියසංවරපරිවාරසීලං දස්සෙති. විදිත්තද්‍රියො වරෙති ඤාතපරිඤ්ඤාය ඡලිත්තද්‍රියානි විදිත්වා පාකටානි කත්වා වරෙය්‍ය, විහරෙය්‍යානි චුත්තං හොති. එත්තාවතා විසුද්ධසීලස්ස නාමරූපපරිච්ඡේදං දස්සෙති. ධම්මෙ යීතොති අරියමග්ගෙන අභිසමෙතඛිබ්බතූසච්චධම්මෙ යීතො. එතෙන සොනාපත්තිභූමිං දස්සෙති. අජ්ජවමද්දවෙ රතොති උජුභාවෙ ව මුදුභාවෙ ව රතො. එතෙන සකදාගාමිභූමිං දස්සෙති. සකදාගාමී හි කායවච්ඡිකාදිකරානං චිත්තථද්ධභාවකරානඤ්ච රාගදොසානං තනුභාවා අජ්ජවමද්දවෙ රතො හොති. සඬගාතිගොති රාගදොසසඬගාතිගො. එතෙන අනාගාමිභූමිං දස්සෙති. සඬබ්බුක්ඛජ්ජනීතොති සඬබ්බස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස හෙතුජ්ජනානෙන පහීනසඬබ්බුක්ඛො. එතෙන අරහත්තභූමිං දස්සෙති. න ලිජ්ජති දිට්ඨසුතෙසු ධිරොති සො එවං අනුපුබ්බෙන අරහත්තං පත්තො ධිතිසම්පදාය ධිරො දිට්ඨසුතෙසු ධම්මෙසු කෙනචි කිලෙසෙන න ලිජ්ජති. න කෙවලඤ්ච දිට්ඨසුතෙසු, මුත්තවිඤ්ඤාතෙසු ව න ලිජ්ජති, අඤ්ඤදත්ථු පරමවිසුද්ධිජ්ජත්තො හොතීති අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

254-5. ඉතො පරං “ඉච්චෙතමත්ථ”න්ති ද්දවෙ ගාථා සඬගීතිකාරෙහි චුත්තා. තාසමත්ථො – ඉති හගවා කස්සපො එතමත්ථං පුනස්පුනං අනෙකාහි ගාථාහි ධම්මාධිට්ඨානාය පුග්ගලාධිට්ඨානාය ව දෙසනාය යාව තාපසො අඤ්ඤාසි, තාව සො අක්ඛාසි කථෙසි චිත්ථාරෙසි. නං වෙදයි මන්තපාරගුති සොපි තඤ්ච අත්ථං මන්තපාරගු, වෙදපාරගු, තිස්සො බ්‍රාහ්මණො වෙදයි අඤ්ඤාසි. කිං කාරණං? යස්මා අත්ථතො ව පදතො ව දෙසනානායතො ව චිත්‍රාහි ගාථාහි මුතී පකාසයි. කිදිසො? නිරාමගන්ධො අසිතො දුරන්තයො, ආමගන්ධකිලෙසාභාවා නිරාමගන්ධො, තණ්හාදිට්ඨිනිස්සයාභාවා අසිතො, බාහිරදිට්ඨිවසෙන “ඉදං සෙය්‍යො ඉදං වර”න්ති කෙනචි නෙතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා දුරන්තයො. එවං පකාසිතවතො වස්ස සුත්ථාන බුද්ධස්ස සුභාසිතං පදං සුකථීතං ධම්මදෙසනං සුත්ථා නිරාමගන්ධං නික්කිලෙසයොගං, සඬබ්බුක්ඛජ්ජනදනං, සඬබ්බවට්ටදුක්ඛජ්ජනදනං, නිවමනො නිවචිත්තො හුත්වා වන්දි තථාගතස්ස, තිස්සො බ්‍රාහ්මණො තථාගතස්ස පාදෙ පඤ්චපතිට්ඨිතං කත්වා වන්දි. තත්ථෙව පඬබ්බජ්ජමරොවයිත්ථාති තත්ථෙව ව නං ආසනෙ නිසින්තං කස්සපං හගවත්තං තිස්සො තාපසො පඬබ්බජ්ජමරොවයිත්ථ, අයාචිති චුත්තං හොති. තං හගවා “එහි හික්ඛු”ති ආහ. සො තඬ්ඛණංයෙව අට්ඨපරික්ඛාරයුත්තො හුත්වා ආකාසෙනාගන්ත්වා වස්සසතිකත්ථෙරො විය හගවත්තං වන්දිත්වා කතිපාහෙනෙව සාවකපාරමිඤ්ඤාණං පටිච්ඡික්ඛිත්වා තිස්සො නාම අග්ගසාවකො අහොසි, පුන දුතියො භාරද්දවාජො නාම. එවං තස්ස හගවතො තිස්සභාරද්දවාජං නාම සාවකයුගං අහොසි.

අම්භාකං පන භගවා යා ව තිස්සෙන බ්‍රාහ්මණො ආදිතො තිස්සො ගාථා වුත්තා, යා ව කස්සපෙන භගවතා මජ්ඣෙකං නව, යා ව තදා සඨගීතිකාරොහි අන්තෙ ද්වෙ, තා සබ්බාපි බුද්දස ගාථා ආනෙත්වා පරිපුණ්ණං කත්වා ඉමං ආමගන්ධසුත්තං ආචරියප්පමුඛානං පඤ්චන්තං තාපසසත්තානං ආමගන්ධං බ්‍යාකාසි. තං සුත්වා සො බ්‍රාහ්මණො තථෙව නීවමනො හුත්වා භගවතො පාදෙ වන්දිත්වා පබ්බජ්ජං යාචි සද්ධිං පරිසාය. “එථ භික්ඛවො”ති භගවා අවොච. තෙ තථෙව එහිභික්ඛුභාවං පත්වා ආකාසෙනාගන්ත්වා භගවත්තං වන්දිත්වා කතිපාහෙනෙව සබ්බෙව අග්ගඵලෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසුති.

පරමත්ථජාතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය ආමගන්ධසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. හිරිසුත්තවණ්ණනා

හිරිං කරන්තන්ති හිරිසුත්තං. කා උප්පත්ති? අනුප්පන්නෙ භගවති සාවත්ථියං අඤ්ඤතරො බ්‍රාහ්මණමහාසාලො අඬ්ඬො අහොසි අසීතිකොට්ඨනවිභවො. තස්ස එකපුත්තකො අහොසි පියො මනාපො. සො තං දෙවකුමාරං විය නානප්පකාරොහි සුමුපකරණෙනි සංවඩ්ඪෙත්තො තං සාපතෙය්‍යං තස්ස අනිය්‍යාතෙත්වා කාලමකාසි සද්ධිං බ්‍රාහ්මණියා. තතො තස්ස මාණවස්ස මාතාපිතුනං අවිචයෙන භණ්ඩාගාරිකො සාරගබ්භං විවරිත්වා සාපතෙය්‍යං නිය්‍යාතෙත්තො ආභ – “ඉදං තෙ, සාමී, මාතාපිතුනං සන්තකං, ඉදං අය්‍යකපය්‍යකානං සන්තකං, ඉදං සත්තකුලපරිච්චටෙන ආගත”න්ති. මාණවො ධනං දිස්වා චිත්තෙසි – “ඉදං ධනංයෙව දිස්සති, යෙනි පන ඉදං සඤ්චිතං, තෙ න දිස්සන්ති, සබ්බෙව මච්චුවසං ගතා. ගච්ඡන්තා ව න ඉතො කිඤ්චි ආදාය අගමංසු, එවං නාම හොගෙ පහාය ගන්තබ්බො පරලොකො, න සක්කා කිඤ්චි ආදාය ගන්තුං අඤ්ඤත්‍ර සුවරිතෙන. යංනුනාහං ඉමං ධනං පරිච්චජිත්වා සුවරිතධනං ගණ්භෙය්‍යං, යං සක්කා ආදාය ගන්තු”න්ති. සො දිවසෙ දිවසෙ සතසහස්සං විස්සජ්ජෙත්තො පුන චිත්තෙසි – “පහුතමිදං ධනං, කිං ඉමිනා එවමප්පකෙන පරිච්චාගෙන, යංනුනාහං මහාදානං දදෙය්‍ය”න්ති. සො රඤ්ඤො ආරොචෙසි – “මහාරාජ, මම සරෙ එත්තකං ධනං අත්ථි, ඉච්ඡාමි තෙන මහාදානං දාතුං. සාධු, මහාරාජ, නගරෙ සොසනං කාරාපෙථා”ති. රාජා තථා කාරාපෙසි. සො ආගතාගතානං භාජනානි පුරෙත්වා සත්තහි දිවසෙහි සබ්බධනමදාසි, දත්වා ව චිත්තෙසි – “එවං මහාපරිච්චාගං කත්වා අයුත්තං සරෙ වසිතුං, යංනුනාහං පබ්බජෙය්‍ය”න්ති. තතො පරිජනස්ස එතමත්ථං ආරොචෙසි. තෙ “මා, ත්වං සාමී, ‘ධනං පරික්ඛිණ’න්ති චිත්තයි, මයං අප්පකෙනෙව කාලෙන නානාවිධෙහි උපායෙහි ධනසඤ්චයං කරිස්සාමා”ති වත්වා නානප්පකාරොහි තං යාචිංසු. සො තෙසං යාවනං අනාදිසිත්වා තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජි.

තත්ථ අට්ඨවිධා තාපසා - සපුත්තහරියා, උඤ්ජාචාරිකා, සම්පත්තකාලිකා, අනග්ගිපක්කිකා, අස්මමුට්ඨිකා, දන්තලුයාකා, පවත්තඵලිකා, වණ්ඨමුත්තිකා වාති (දී. නි. අට්ඨ. 1.280). තත්ථ සපුත්තහරියාති පුත්තදාරොන සද්ධිං පබ්බජිත්වා කසිවණ්ඨජාදීහි ජීවිකං කප්පයමානා කෙණියජට්ඨාදියො. උඤ්ජාචාරිකාති නගරද්වාරෙ අස්සමං කාරාපෙත්වා තත්ථ බත්තියබ්බාහමණකුමාරාදියො සිප්පාදීනි සික්ඛාපෙත්වා හිරඤ්ඤසුවණ්ණං පටික්ඛිපිත්වා තිලතණ්ඩුලාදිකප්පියහණ්ඩපටිග්ගාහකා, තෙ සපුත්තහරියෙහි සෙට්ඨතරා. සම්පත්තකාලිකාති ආහාරවෙලාය සම්පත්තං ආහාරං ගහෙත්වා යාපෙන්නා, තෙ උඤ්ජාචාරිකෙහි සෙට්ඨතරා. අනග්ගිපක්කිකාති අග්ගිනා අපක්කපත්තඵලානි බාදිත්වා යාපෙන්නා, තෙ සම්පත්තකාලිකෙහි සෙට්ඨතරා. අස්මමුට්ඨිකාති මුට්ඨිපාසාණං ගහෙත්වා අඤ්ඤං වා කිඤ්චි වාසිසත්ථකාදිං ගහෙත්වා විවරන්නා යදා ඡාතා භොන්ති, තදා සම්පත්තරුක්ඛන්තො තචං ගහෙත්වා බාදිත්වා උපොසථඤ්ඤානි අධිට්ඨාය වත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙන්ති, තෙ අනග්ගිපක්කිකෙහි සෙට්ඨතරා. දන්තලුයාකාති මුට්ඨිපාසාණාදීනිපි අගහෙත්වා වරන්නා බුද්ධාලෙ සම්පත්තරුක්ඛන්තො දන්තෙහි උප්පාටෙත්වා තචං බාදිත්වා උපොසථඤ්ඤානි අධිට්ඨාය බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙන්ති, තෙ අස්මමුට්ඨිකෙහි සෙට්ඨතරා. පවත්තඵලිකාති ඡාතස්සරං වා වනසණ්ඩං වා නිස්සාය වසන්නා යං තත්ථ සරෙ හිසමුළාලාදි, යං වා වනසණ්ඩෙ පුප්ඵකාලෙ පුප්ඵං, ඵලකාලෙ ඵලං, තමෙව බාදන්ති. පුප්ඵඵලෙ අසති අන්තමසො තත්ථ රුක්ඛපපටිකම්පි බාදිත්වා වසන්ති, න ත්වෙව ආහාරත්ථාය අඤ්ඤත්‍ර ගච්ඡන්ති. උපොසථඤ්ඤාධිට්ඨානං බ්‍රහ්මචිහාරභාවනං ච කරොන්ති, තෙ දන්තලුයාකෙහි සෙට්ඨතරා. වණ්ඨමුත්තිකා නාම වණ්ඨමුත්තානි භූමියං පතිතානි පණ්ණානියෙව බාදන්ති, සෙසං පුරිමසදිසමෙව, තෙ සබ්බසෙට්ඨා.

අයං පන බ්‍රාහ්මණකුලපුත්තො “තාපසපබ්බජ්ජාසු අග්ගපබ්බජ්ජං පබ්බජිස්සාමි”ති වණ්ඨමුත්තිකපබ්බජ්ජමෙව පබ්බජිත්වා හිමවන්තෙ ද්වෙ තයො පබ්බතෙ අතික්කම්ම අස්සමං කාරාපෙත්වා පටිවසති. අථ භගවා ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො අනුපුබ්බෙන සාවත්ථීං ගන්ත්වා සාවත්ථීයං විහරති ජෙනවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවත්ථීවාසී ඵකො පුරිසො පබ්බතෙ වන්දනසාරාදීනි ගවෙසන්නො තස්ස අස්සමං පත්වා අභිවාදෙත්වා ඵකමන්තං අට්ඨාසි. සො තං දිස්වා “කුතො ආගතොසි”ති පුච්ඡී. “සාවත්ථීතො, හන්තෙ”ති. “කා තත්ථ පවත්ති”ති? “තත්ථ, හන්තෙ, මනුස්සා අප්පමත්තා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොන්ති”ති. “කස්ස ඔවාදං සුත්වා”ති? “බුද්ධස්ස භගවතො”ති. තාපසො බුද්ධසද්දස්සවනෙන විමිභිතො “බුද්ධොති ත්වං, භො පුරිස, වදෙසි”ති ආමගන්ධෙ චුත්තනග්ගෙනෙව තික්ඛන්තුං පුච්ඡිත්වා “සොසොපි ඛො ඵසො දුල්ලභො”ති අත්තමනො භගවතො සන්නිකං ගන්තුකාමො හුත්වා වින්තෙසි - “න යුත්තං බුද්ධස්ස සන්නිකං තුච්ඡමෙව ගන්තුං, කිං නු ඛො ගහෙත්වා ගච්ඡෙය්‍ය”න්ති. පුන වින්තෙසි - “බුද්ධා

නාම ආමිසගරුකා න භොන්ති, හන්දාහං ධම්මපණ්ණාකාරං ගහෙත්වා ගච්ඡාමි”ති වත්තාරො පඤ්ඤෙ අභිසංඛරි -

“කිදිසො මිත්තො න සෙවිතඛිබ්බො, කිදිසො මිත්තො සෙවිතඛිබ්බො;
කිදිසො පයොගො පයුඤ්ජිතඛිබ්බො, කිං රසානං අග්ග”න්ති.

සො තෙ පඤ්ඤෙ ගහෙත්වා මජ්ඣිමදෙසාහිමුබ්බො පක්කමිත්වා අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං පත්වා ජෙතවනං පට්ටියො. භගවාපි තස්මිං සමයෙ ධම්මදෙසනත්ථාය ආසනෙ නිසින්නොයෙව භොති. සො භගවන්තං දිස්වා අවන්දිත්වා ඵකමන්තං අට්ඨාසි. භගවා “කච්චි, ඉසි, ඛමනීය”න්ති ආදිනා නයෙන සම්මොදි. සොපි “ඛමනීයං, භො ගොතමා”න්ති ආදිනා නයෙන පටිසම්මොදිත්වා “යදි බුද්ධො භවිස්සති, මනසා පුච්ඡිතෙ පඤ්ඤෙ වාචාය ඵච විස්සජ්ජෙස්සති”ති මනසා ඵච භගවන්තං තෙ පඤ්ඤෙ පුච්ඡි. භගවා බ්‍රාහ්මණෙන පුට්ටියො ආදිපඤ්ඤං තාව විස්සජ්ජෙතුං හිරිං කරන්තන්ති ආරහිත්වා අඬ්ඬතෙය්‍යා ගාථායො ආහ.

256. තාසං අත්ථො - හිරිං කරන්තන්ති හිරිං අතික්කමන්තං අහිරිකං නිල්ලජ්ජං. විජ්ගුච්ඡමානන්ති අසුචිමිච පස්සමානං. අහිරිකො හි හිරිං ජිගුච්ඡති අසුචිමිච පස්සති, තෙන නං න භජති න අල්ලියති. තෙන චුත්තං “විජ්ගුච්ඡමාන”න්ති. තවාහමස්මි ඉති භාසමානන්ති “අහං, සම්ම, තච සභායො හිතකාමො සුඛකාමො, ජීවිතම්පි මෙ තුය්හං අත්ථාය පරිච්චත්ත”න්ති ඵචමාදිනා නයෙන භාසමානං. සය්හානි කම්මානි අනාදියන්තන්ති ඵචං. භාසිත්වාපි ච සය්හානි කාතුං සක්කානිපි තස්ස කම්මානි අනාදියන්තං කරණත්ථාය අසමාදියන්තං. අථ වා විත්තෙන තත්ථ ආදරමත්තම්පි අකරොන්තං, අපිච ඛො පන උප්පන්නෙසු කිච්චෙසු ඛ්‍යාසනමෙව දස්සෙත්තං. නෙසො මමන්ති ඉති නං විජ්ඤ්ඤාති තං ඵචරූපං “මිත්තපට්ඨරූපකො ඵසො, නෙසො මෙ මිත්තො”ති ඵචං පණ්ඩිතො පුරිසො විජානෙය්‍යා.

257. අනන්තයන්ති යං අත්ථං දස්සාමි, කරිස්සාමිති ච භාසති, තෙන අනනුගතං. පියං වාචං යො මිත්තෙසු පකුඛ්ඛතීති යො අතීතානාගතෙහි පදෙහි පටිසන්ථරන්තො නිරන්ථකෙන සඬගණ්හන්තො කෙවලං ඛ්‍යාඤ්ජනච්ඡායාමත්තෙනෙව පියං මිත්තෙසු වාචං පවත්තෙති. අකරොන්තං භාසමානං, පරිජානන්ති පණ්ඩිතාති ඵචරූපං යං භාසති, තං අකරොන්තං, කෙවලං වාචාය භාසමානං “චට්ඨපරමො නාමෙස අමිත්තො මිත්තපට්ඨරූපකො”ති ඵචං පරිච්ඡින්නදිත්වා පණ්ඩිතා ජානන්ති.

258. න සො මිත්තො යො සදා අප්පමත්තො, හෙදාසඬකී රන්ධමෙවානුපස්සීති යො හෙදමෙව ආසඬකමානො කතමධුරෙන උපවාරෙන සදා අප්පමත්තො විහරති, යංකිඤ්චි අස්සති යා අමනසිකාරෙන

කතං, අඤ්ඤාණකෙන වා අකතං, “යදා මං ගරහිස්සති, තදා නං එතෙන පටිච්චාදෙස්සාමි”ති එවං රත්ඨමෙව අනුපස්සති, න සො මිත්තො සෙවිතඛිබ්බොති.

එවං භගවා “කිදිසො මිත්තො න සෙවිතඛිබ්බො”ති ඉමං ආදිපඤ්භං විස්සජ්ජෙත්වා දුතියං විස්සජ්ජෙතුං “යස්මිඤ්ච සෙති”ති ඉමං උපඨිසගාමාහ. තස්සත්ථො යස්මිඤ්ච මිත්තෙ මිත්තො තස්ස භදයමනුපවිසිත්වා සයනෙන යථා නාම පිතු උරසි පුත්තො “ඉමස්ස මගි උරසි සයන්තෙ දුක්ඛං වා අනත්තමනතා වා භවෙය්‍යා”ති ආදිහි අපරිසඬ්ඛිකමානො නිබ්බිසඬ්ඛිකො හුත්වා සෙති, එවමෙවං දාරධනජීවිතාදීසු විස්සාසං කරොන්තො මිත්තභාවෙන නිබ්බිසඬ්ඛිකො සෙති. යො ච පරෙහි කාරණසතං කාරණසහස්සමිපි වත්වා අභෙජ්ජො, ස වෙ මිත්තො සෙවිතඛිබ්බොති.

259. එවං භගවා “කිදිසො මිත්තො සෙවිතඛිබ්බො”ති එවං දුතියපඤ්භං විස්සජ්ජෙත්වා තතියං විස්සජ්ජෙතුං “පාමුජ්ජකරණං”න්ති ගාමමාහ. තස්සත්ථො – පාමුජ්ජං කරොතිති පාමුජ්ජකරණං. යානන්ති කාරණං. කිං පන තන්ති? වීරියං. තඤ්ඤි ධම්මුපසඤ්භිතං පිතිපාමොජ්ජසුඛමුජ්ජපාදනතො පාමුජ්ජකරණන්ති වුවිච්ඡි. යථාහ “ස්වාඛාතෙ, හික්ඛවෙ, ධම්මවිනයෙ යො ආරද්ධවීරියො, සො සුඛං විහරති”ති (අ. නි. 1.319). පසංසං ආවහතිති පසංසාවහනං. ආදිතො දිබ්බමානුසකසුඛානං, පරියොසානෙ නිබ්බානසුඛස්ස ආවහනතො ඵලුපවාරෙන සුඛං. ඵලං පටිකඬ්ඛිකමානො ඵලානිසංසො. භාවෙතිති වඬ්ඛෙති. වහන්තො පොරිසං ධුරන්ති පුරිසානුවඡවිකං භාරං ආදාය විහරන්තො එතං සම්මජ්ජධානවීරියසඬ්ඛිකං යානං භාවෙති, ඊදිසො පයොගො සෙවිතඛිබ්බොති.

260. එවං භගවා “කිදිසො පයොගො පයුඤ්ඡිතඛිබ්බො”ති තතියපඤ්භං විස්සජ්ජෙත්වා චතුත්ථං විස්සජ්ජෙතුං “පච්චෙකරසං”න්ති ගාමමාහ. තත්ථ පච්චෙකොති කිලෙසවිචෙකතො ජාතත්තා අග්ගඵලං වුවිච්ඡි, තස්ස රසොති අස්සාදනට්ඨෙන තංසම්පයුත්තං සුඛං. උපසමොපි කිලෙසුපසමන්තෙ ජාතත්තා නිබ්බානසඬ්ඛිකඋපසමාරම්මණත්තා වා තදෙව, ධම්මපීතිරසොපි අරියධම්මතො අනපෙතාය නිබ්බානසඬ්ඛිකතෙ ධම්මෙ උජ්ජන්තාය පිතියා රසත්තා තදෙව. තං පච්චෙකරසං උපසමස්ස ච රසං පිත්වා තදෙව ධම්මපීතිරසං පිචං නිද්දරො හොති නිජ්ජාපො, පිචිත්වාපි කිලෙසපරිලාභාභාවෙන නිද්දරො, පිචන්තොපි පහිනපාපත්තා නිජ්ජාපො හොති, තස්මා එතං රසානමග්ගන්ති. කෙචි පන “කුඛානනිබ්බානපච්චෙකිඛණානං කායචිත්තඋපධිවිචෙකානඤ්ච වසෙන පච්චෙකරසාදයො තයො එව එතෙ ධම්මා”ති යොජෙත්ති, පුරිමමෙව සුන්දරං. එවං භගවා චතුත්ථපඤ්භං විස්සජ්ජෙත්තො අරහත්තනිකුටෙන

බුද්දකනිකායෙ

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථා

වූළුවග්ගො

දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ බ්‍රාහ්මණො භගවතො සන්තිකෙ
පබ්බජිත්වා කතිපාහෙනෙව පටිසම්භිදාප්පත්තො අරහා අහොසිති.

පරමත්ථජාතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය හිරිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඨමො භාගො නිට්ඨිතො.

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

බුද්දකනිකායෙ

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථා

(දුතියො භාගො)

2. චූළවග්ගො

4. මඬගලසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුතන්ති මඬගලසුත්තං. කා උප්පත්ති? ජම්බුදීපෙ කිර තත්ථ තත්ථ නගරද්වාරසන්ථාගාරසභාදීසු මහාජනා සන්තිපතිත්වා හිරඤ්ඤසුවණ්ණං දත්වා නානාප්පකාරං සීතාහරණාදිබාහිරකකථං කථාපෙන්නි, එකෙකා කථා චතුමාසච්චයෙන නිට්ඨාති. තත්ථ එකදිවසං මඬගලකථා සමුට්ඨාසි – “කිං නු බො මඬගලං, කිං දිට්ඨං මඬගලං, සුතං මඬගලං, මුතං මඬගලං, කො මඬගලං ජානාති” ති?

අථ දිට්ඨමඬගලිකො නාමෙකො පුරිසො ආහ – “අහං මඬගලං ජානාමි, දිට්ඨං ලොකෙ මඬගලං, දිට්ඨං නාම අභිමඬගලසම්මතං රූපං. සෙය්‍යථිදං – ඉධෙකච්චො කාලස්සෙව වුට්ඨාය වාතකසකුණං වා පස්සති, බෙලුවලට්ඨිං වා ගබ්භිනිං වා කුමාරකෙ වා අලඬකතපට්ඨත්තෙ පුණ්ණසංචං වා අල්ලරොහිතමච්ඡං වා ආජඤ්ඤං වා ආජඤ්ඤරථං වා උසහං වා ගාචිං වා කපිලං වා, යං වා පනඤ්ඤමිපි කිඤ්චි එවරූපං අභිමඬගලසම්මතං රූපං පස්සති, ඉදං චූළවති දිට්ඨමඬගල” ති. තස්ස චචනං එකච්චෙ අග්ගහෙසුං, එකච්චෙ නාග්ගහෙසුං. යෙ නාග්ගහෙසුං, තෙ තෙන සහ විචදිංසු.

අථ සුතමඬගලිකො නාමෙකො පුරිසො ආහ – “චක්ඛු නාමෙතං, හො, සුවිම්පි අසුවිම්පි පස්සති, තථා සුන්දරම්පි අසුන්දරම්පි, මනාපම්පි අමනාපම්පි. යදි තෙන දිට්ඨං මඬගලං සියා, සබ්බම්පි මඬගලං සියා, තස්මා න දිට්ඨං මඬගලං, අපිච බො පන සුතං මඬගලං, සුතං නාම අභිමඬගලසම්මතො සද්දො. සෙය්‍යථිදං – ඉධෙකච්චො කාලස්සෙව වුට්ඨාය වඬ්ඨාති වා වඬ්ඨමානාති වා පුණ්ණාති වා චූස්සාති වා සුමනාති වා සිරිති වා සිරිවඬ්ඨාති වා අජ්ජ සුනක්ඛත්තං සුමුහුත්තං සුදිවසං සුමඬගලන්ති එවරූපං වා යංකිඤ්චි අභිමඬගලසම්මතං සද්දං සුභාති, ඉදං චූළවති සුතමඬගල” ති. තස්ස චචනං එකච්චෙ අග්ගහෙසුං, එකච්චෙ නාග්ගහෙසුං. යෙ නාග්ගහෙසුං, තෙ තෙන සහ විචදිංසු.

අථ මුතමඛගලිකො නාමෙකො පුරිසො ආහ - “සොතම්පි හි නාමෙතං හො සාධුම්පි අසාධුම්පි මනාපම්පි අමනාපම්පි සුඤ්ඤාති. යදි තෙන සුතං මඛගලං සියා, සබ්බම්පි මඛගලං සියා, තස්මා න සුතං මඛගලං, අපිච බො පන මුතං මඛගලං, මුතං නාම අභිමඛගලසම්මතං ගන්ධරසථොට්ඨබ්බං. සෙය්‍යථිදං - ඉධෙකච්චො කාලස්සෙව වුට්ඨාය පදුමගන්ධාදිපුප්ඵගන්ධං වා සායති, ඵ්ඤ්ඤාත්තකට්ඨං වා බාදති, පථවිං වා ආමසති, හරිතසස්සං වා අල්ලගොමයං වා කච්ඡපං වා තිලවාහං වා පුප්ඵං වා ඵලං වා ආමසති, ඵ්ඤ්ඤාත්තකාය වා සම්මා ලිම්පති, ඵ්ඤ්ඤාසාධකං වා නිවාසෙති, ඵ්ඤ්ඤාචෙයනං වා ධාරෙති, යං වා පනඤ්ඤාමිති කිඤ්චි ඵවරූපං අභිමඛගලසම්මතං ගන්ධං වා සායති, රසං වා සායති, ථොට්ඨබ්බං වා ඵ්ඤ්ඤාති, ඉදං වුච්චති මුතමඛගල”න්ති. තස්සපි වචනං එකච්චෙ අග්ගහෙසුං, එකච්චෙ නාග්ගහෙසුං.

තත්ථ න දිට්ඨමඛගලිකො සුතමුතමඛගලිකො අසක්ඛි සඤ්ඤාපෙතුං. න තෙසං අඤ්ඤාතරො ඉතරෙ ද්වෙ. තෙසු ව මනුස්සෙසු යෙ දිට්ඨමඛගලිකස්ස වචනං ගණ්හිංසු, තෙ “දිට්ඨංයෙව මඛගල”න්ති ගතා. යෙ සුතමුතමඛගලිකානං වචනං ගණ්හිංසු, තෙ “සුතංයෙව මුතංයෙව මඛගල”න්ති ගතා. එවමයං මඛගලකථා සකලජම්බුදීපෙ පාකටා ජාතා.

අථ සකලජම්බුදීපෙ මනුස්සා ගුම්බගුම්බා හුත්වා “කිං නු බො මඛගල”න්ති මඛගලානි වින්තයිංසු. තෙසං මනුස්සානං ආරක්ඛදෙවතා තං කථං සුත්වා තථෙව මඛගලානි වින්තයිංසු. තාසං දෙවතානං භූමිමදෙවතා මිත්තා භොන්ති, අථ තතො සුත්වා භූමිමදෙවතාපි තථෙව මඛගලානි වින්තයිංසු. තාසම්පි දෙවතානං ආකාසට්ඨදෙවතා මිත්තා භොන්ති, ආකාසට්ඨදෙවතානං වාතූමහාරාජිකදෙවතා. එතෙනෙව උපායෙන යාව සුදස්සිදෙවතානං අකනිට්ඨදෙවතා මිත්තා භොන්ති, අථ තතො සුත්වා අකනිට්ඨදෙවතාපි තථෙව ගුම්බගුම්බා හුත්වා මඛගලානි වින්තයිංසු. එවං දසසහස්සවක්කවාලෙසු සබ්බත්ථ මඛගලවින්තා උදපාදි. උප්පන්නා ව සා “ඉදං මඛගලං ඉදං මඛගල”න්ති විනිවිජ්ජමානාපි අප්පත්තා එව විනිවිජ්ජයං ද්වාදස වස්සානි අට්ඨාසි. සබ්බෙ මනුස්සා ව දෙවා ව බ්‍රහ්මානො ව ය්‍යපත්වා අරියසාවකෙ දිට්ඨසුතමුතවසෙන තිධා හින්තා. එකොපි “ඉදමෙව මඛගල”න්ති යථාභූච්චතො නිට්ඨඛිගතො නාභොසි, මඛගලකොලාහලං ලොකෙ උප්පජ්ජි.

කොලාහලං නාම පඤ්චවිධං - කප්පකොලාහලං, වක්කවත්තිකොලාහලං, බුද්ධකොලාහලං, මඛගලකොලාහලං, මොනෙය්‍යකොලාහලන්ති. තත්ථ කාමාවචරදෙවා මුත්තසිරා විකිණ්ණකෙසා රුදම්මුඛා අස්සුති හත්ථෙහි පුඤ්ජමානා රත්තවත්ථනිවත්ථා

අතිවිය විරූපවෙසධාරිනො හුත්වා, “වස්සසතස්සභස්සස්ස අච්චයෙන කප්පුට්ඨානං භවිස්සති. අයං ලොකො විනස්සිස්සති, මහාසමුද්දො සුස්සිස්සති, අයඤ්ච මහාපථවි සිනෙරු ව පබ්බතරාජා උඨ්ඨස්සිස්සති විනස්සිස්සති, යාව බ්‍රහ්මලොකා ලොකවිනාසො භවිස්සති. මෙත්තං, මාරිසා, භාවෙථ, කරුණං මුදිතං උපෙක්ඛං, මාරිසා, භාවෙථ, මාතරං උපට්ඨහථ, පිතරං උපට්ඨහථ, කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිනො භොථ, ජාගරථ මා පමාදත්ථා”ති මනුස්සපථෙ විවරිත්වා ආරොචෙත්ති. ඉදං කප්පකොලාභලං නාම.

කාමාවචරදෙවායෙව “වස්සසතස්සච්චයෙන චක්කවත්තිරාජා ලොකෙ උප්පජ්ජිස්සති”ති මනුස්සපථෙ විවරිත්වා ආරොචෙත්ති. ඉදං චක්කවත්තිකොලාභලං නාම.

සුද්ධාවාසා පන දෙවා බ්‍රහ්මාහරණෙන අලඬකරිත්වා බ්‍රහ්මවෙද්ධානං සීසෙ කත්වා පීතිසොමනස්සජාතා බුද්ධගුණවාදිනො “වස්සසතස්සභස්සස්ස අච්චයෙන බුද්ධො ලොකෙ උප්පජ්ජිස්සති”ති මනුස්සපථෙ විවරිත්වා ආරොචෙත්ති. ඉදං බුද්ධකොලාභලං නාම.

සුද්ධාවාසා එව දෙවා මනුස්සානං චිත්තං ඤත්වා “ද්වාදසන්තං වස්සානං අච්චයෙන සම්මාසම්බුද්ධො මඬගලං කථෙස්සති”ති මනුස්සපථෙ විවරිත්වා ආරොචෙත්ති. ඉදං මඬගලකොලාභලං නාම.

සුද්ධාවාසා එව දෙවා “සත්තන්තං වස්සානං අච්චයෙන අඤ්ඤතරො හික්ඛු භගවතා සද්ධිං සමාගම්ම මොනෙය්‍යපට්ඨං පුච්ඡිස්සති”ති මනුස්සපථෙ විවරිත්වා ආරොචෙත්ති. ඉදං මොනෙය්‍යකොලාභලං නාම. ඉමෙසු පඤ්චසු කොලාභලෙසු දිට්ඨමඬගලාදිවසෙන තිඨා හින්තෙසු දෙවමනුස්සෙසු ඉදං මඬගලකොලාභලං ලොකෙ උප්පජ්ජි.

අථ දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව විචිතිත්වා විචිතිත්වා මඬගලානි අලභමානෙසු ද්වාදසන්තං වස්සානං අච්චයෙන තාවතිංසකායිකා දෙවතා සඬගම්ම සමාගම්ම එවං සමචිත්තෙසු. — “සෙය්‍යථාපි නාම, මාරිසා, සරසාමිකො අන්තොසරජනානං, ගාමසාමිකො ගාමවාසීනං, රාජා සබ්බමනුස්සානං, එවමෙවං අයං සක්කො දෙවානමිත්ථො අමිහාකං අග්ගො ව සෙට්ඨො ව යදිදං පුඤ්ඤෙන තෙජෙන ඉස්සරියෙන පඤ්ඤාය ද්විත්තං දෙවලොකානං අධිපති. යංනුන මයං සක්කං දෙවානමිත්ථං එතමත්ථං පුච්ඡෙය්‍යාමා”ති. තා සක්කස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා සක්කං දෙවානමිත්ථං තඬ්ඬණානුරූපනිවාසනාහරණස්සිරිකසරිරං.

අඬ්ඬතෙය්‍යකොට්ඨච්ඡරාගණපරිවුතං පාරිච්ඡත්තකමුලෙ පණ්ඩුකම්බලවරාසනෙ නිසින්නං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං යත්වා

එතදවොචුං — “යග්ගෙස, මාරිස, ජානෙය්‍යාසි, එතරහි මඬගලපඤ්භා සමුට්ඨිතා, එකෙ දිට්ඨං මඬගලන්ති වදන්ති, එකෙ සුතං මඬගලන්ති වදන්ති, එකෙ මුතං මඬගලන්ති වදන්ති. තත්ථ මයඤ්ච අඤ්ඤෙ ච අනිට්ඨගතා, සාධු වත නො ත්වං යාථාවතො ඛ්‍යාකරොහී”ති. දෙවරාජා පකතියාපි පඤ්ඤවා “අයං මඬගලකථා කත්ථ පට්ඨං සමුට්ඨිතා”ති ආහ. “මයං දෙව වාතුමහාරාජිකානං අස්සුමහා”ති ආහංසු. තතො වාතුමහාරාජිකා ආකාසට්ඨදෙවතානං, ආකාසට්ඨදෙවතා භූමිමදෙවතානං, භූමිමදෙවතා මනුස්සාරක්ඛදෙවතානං, මනුස්සාරක්ඛදෙවතා “මනුස්සලොකෙ සමුට්ඨිතා”ති ආහංසු.

අථ දෙවනමිත්ථො “සම්මාසම්බුද්ධො කත්ථ වසතී”ති පුච්ඡි. “මනුස්සලොකෙ, දෙවා”ති ආහංසු. “තං භගවන්තං කොචි පුච්ඡි”ති ආහ. “න කොචි දෙවා”ති. “කිං නු ඛො නාම තුම්හෙ මාරිසා අග්ගිං ඡඩ්ඨෙත්වා ඛජ්ජොපනකං උජ්ජාලෙථ, යෙ අනවසෙසමඬගලදෙසකං තං භගවන්තං අතික්කමිත්වා මං පුච්ඡිතඛිං මඤ්ඤං? ආගච්ඡථ, මාරිසා, තං භගවන්තං පුච්ඡාම, අද්ධා සස්සිරිකං පඤ්භඛ්‍යාකරණං ලභිස්සාමා”ති එකං දෙවපුත්තං ආණාපෙසි — “ත්වං භගවන්තං පුච්ඡා”ති. සො දෙවපුත්තො තඬ්ඨණානුරූපෙන අලඬකාරෙන අත්තානං අලඬකරිත්වා විජ්ජුරිව විජ්ජොතමානො දෙවගණපරිවුතො ජෙනවනමහාවිහාරං ආගන්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං යත්වා මඬගලපඤ්භං පුච්ඡන්තො ගාථාය අජ්ඣාමාසි. භගවා තස්ස තං පඤ්භං විස්සජ්ජෙත්තො ඉමං සුත්තමහාසි.

තත්ථ එවං මෙ සුතන්තිආදීනමත්ථො සඬ්ඛෙපතො කසිභාරද්වාජසුත්තවණ්ණනායං වුත්තො, විත්ථාරං පන ඉච්ඡන්තෙහි පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමට්ඨකථායං වුත්තනෙයන ගහෙනඛිංඛො. කසිභාරද්වාජසුත්තෙ ච “මගධෙසු විහරති දක්ඛිණාගිරිස්මිං එකනාළායං බ්‍රාහ්මණගාමෙ”ති වුත්තං, ඉධ “සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ”ති. තස්මා “සාවත්ථිය”න්ති ඉමං පදං ආදිං කත්වා ඉධ අපුඛිඛපදවණ්ණනං කරිස්සාම.

සෙය්‍යථිදං, සාවත්ථියන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. තං කිර සවත්ථස්ස නාම ඉසිනො නිවාසට්ඨානං අහොසි. තස්මා යථා කුසම්ඛස්ස නිවාසො කොසම්ඛී, කාකණ්ඩස්ස නිවාසො කාකණ්ඩිති, එවං ඉත්ථිලිඬගවසෙන “සාවත්ථි”ති වුච්චති. පොරාණා පන වණ්ණයන්ති — යස්මා තස්මිං යානෙ සත්ථසමායොගෙ “කිංහණ්ඩමත්ථි”ති පුච්ඡිතෙ “සඛ්ඛමත්ථි”ති ආහංසු, තස්මා තං වචනමුපාදාය “සාවත්ථි”ති වුච්චති. තස්සං සාවත්ථියං. එතෙනස්ස ගොවරගාමො දීපිතො හොති. ජෙතො නාම රාජකුමාරො, තෙන

රොපිතසංවඨිසීතත්තා තස්ස ජෙනස්ස වනන්ති ජෙනවනං, තස්මිං ජෙනවනෙ. අනාථානං පිණ්ඩො එතස්මිං අත්ථිති අනාථපිණ්ඩිකො, තස්ස අනාථපිණ්ඩිකස්ස. අනාථපිණ්ඩිකෙන ගහපතිනා චතුපණ්ණාසකොට්ඨරිච්චාගෙන නිට්ඨාපිතාරාමෙති අත්ථො. එතෙනස්ස පබ්බජිතානුරූපනිවාසොකාසො දීපිතො හොති.

අථාති අවිච්ඡෙදත්ථෙ, බොති අධිකාරන්තරනිදස්සනත්ථෙ නිපාතො. තෙන අවිච්ඡින්නෙයෙව තත්ථ භගවතො විහාරෙ “ඉද්ධිකාරන්තරං උද්දාදී”ති දස්සෙති. කිං තන්ති? අඤ්ඤතරා දෙවතාතිආදි. තත්ථ අඤ්ඤතරාති අනියමිතනිද්දෙයො. සා හි නාමගොත්තතො අපාකටා, තස්මා “අඤ්ඤතරා”ති වුත්තා. දෙවො එව දෙවතා, ඉත්ථිපුරිසසාධාරණමෙතං. ඉධ පන පුරිසො එව සො දෙවපුත්තො, කිත්තු සාධාරණනාමවසෙන “දෙවතා”ති වුත්තො.

අභික්කන්තාය රත්තියාති එත්ථ අභික්කන්තසද්දො බයසුන්දරාහිරූපඅබ්භතූමොදනාදීසු දිස්සති. තත්ථ “අභික්කන්තා, භන්තෙ, රත්ති, නික්ඛන්තො පටිමො යාමො, චිරනිසින්තො භික්ඛුසඨිසො. උද්දිසතු, භගවා භික්ඛුනං පාතිමොක්ඛ”න්ති එවමාදීසු (වූළව. 383; අ. නි. 8.20; උදා. 45) බයෙ දිස්සති. “අයං ඉමෙසං චතුත්තං පුග්ගලානං අභික්කන්තතරො ච පණ්ණිතතරො වා”ති එවමාදීසු (අ. නි. 4.100) සුන්දරෙ.

“කො මෙ වන්දති පාදානි, ඉද්ධියා යසසා ජලං;
අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, සබ්බා ඔභාසයං දිසා”ති. (වි. ව. 857) –

එවමාදීසු අහිරූපෙ. “අභික්කන්තං, හො ගොතම, අභික්කන්තං, හො ගොතමා”ති එවමාදීසු (අ. නි. 2.16; පාරා. 15) අබ්භතූමොදනෙ. ඉධ පන බයෙ. තෙන අභික්කන්තාය රත්තියා, පරික්ඛිණාය රත්තියාති වුත්තං හොති.

අභික්කන්තවණ්ණාති එත්ථ අභික්කන්තසද්දො අහිරූපෙ, වණ්ණසද්දො පන ඡවිථුතිකුලවග්ගකාරණසණ්ඨානප්පමාණරූපායතනාදීසු දිස්සති. තත්ථ “සුවණ්ණවණ්ණොසි භගවා”ති එවමාදීසු (ම. නි. 2.399; සු. නි. 553) ඡවියං. “කදා සඤ්ඤුල්භා පන තෙ, ගහපති, ඉමෙ සමණස්ස ගොතමස්ස වණ්ණා”ති එවමාදීසු (ම. නි. 2.77) ථුතියං. “වත්තාරොමෙ, හො ගොතම, වණ්ණා”ති එවමාදීසු (දී. නි. 3.115) කුලවග්ගෙ. “අථ කෙන නු වණ්ණෙන, ගන්ධත්ථෙතොති වුව්චති”ති එවමාදීසු (සං. නි. 1.234) කාරණෙ. “මහත්තං භත්ථිරාජවණ්ණං අභිනිමිතිත්වා”ති එවමාදීසු (සං. නි. 1.138) සණ්ඨානෙ. “තයො පත්තස්ස වණ්ණා”ති එවමාදීසු පමාණෙ.

“වණ්ණො ගන්ධො රසො ඔජා”ති එවමාදීසු රූපායතනො. සො ඉධ ඡවියං දට්ඨබ්බො. තෙන අභික්කන්තවණ්ණො අභිරූපවිජචිති වුත්තං හොති.

කෙවලකප්පන්ති **එත්ථ** **කෙවලසද්දො**
අනවසෙසයෙභ්‍යාඅබ්‍යාමිස්සඅනතිරෙකදළ්භත්ථවිසංයොගාදිඅනෙකත්ථො . තථා හිස්ස “කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මවරිය”න්ති එවමාදීසු (දී. නි. 1.255; පාරා. 1) අනවසෙසතා අත්ථො. “කෙවලකප්පා ච අභිගමාගධා පහුතං බාදනීයං භොජනීයං ආදාය උපසඬ්ඛිකමිස්සන්ති”ති එවමාදීසු (මහාව. 43) යෙභ්‍යානා. “කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොති”ති එවමාදීසු (විහ. 225) අබ්‍යාමිස්සතා. “කෙවලං සද්ධාමත්තකං නුත අයමායස්මා”ති එවමාදීසු (මහාව. 244) අනතිරෙකතා. “ආයස්මතො හන්තෙ අනුරුද්ධස්ස බාහිකො නාම සද්ධිවිහාරිකො කෙවලකප්පං සඬ්ඛෙදාය ධීතො”ති එවමාදීසු (අ. නි. 4.243) දළ්භත්ථතා. “කෙවලී වුසිතවා උත්තමපුරිසොති වුවචති”ති එවමාදීසු (සං. නි. 3.57) විසංයොගො. ඉධ පනස්ස අනවසෙසතො අත්ථො අධිජ්ජෙතො.

කප්පසද්දො **පනායං**
අභිසද්දහනවොහාරකාලපඤ්ඤත්තිජෙදනවිකප්පලෙසසමන්තභාවාදිඅනෙකත්ථො. තථා හිස්ස “ඔකප්පනියමෙතං භොතො ගොතමස්ස, යතා තං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”ති එවමාදීසු (ම. නි. 1.387) අභිසද්දහනමත්ථො. “අනුජානාමි, හික්ඛවෙ, පඤ්චහි සමණකප්පෙහි ඵලං පරිභුඤ්ජිතු”න්ති එවමාදීසු (වූළව. 250) වොහාරො. “යෙන සුදං නිව්චකප්පං විහරාමි”ති එවමාදීසු (ම. නි. 1.387) කාලො. “ඉච්චායස්මා කප්පො”ති එවමාදීසු (සු. නි. 1098; වූළනි. කප්පමාණවප්පවිජා 117) පඤ්ඤත්ති. “අලඬ්ඛතො කප්පිතකෙසමස්සු”ති එවමාදීසු (ජා. 2.22.1368) ඡෙදනං. “කප්පති ද්වඬ්ගුලකප්පො”ති එවමාදීසු (වූළව. 446) විකප්පො. “අත්ථි කප්පො නිපජ්ජිතු”න්ති එවමාදීසු (අ. නි. 8.80) ලෙසො. “කෙවලකප්පං වෙච්චනං ඔහාසෙත්වා”ති එවමාදීසු (සං. නි. 1.94) සමන්තභාවො. ඉධ පනස්ස සමන්තභාවො අත්ථොති අධිජ්ජෙතො. යතො කෙවලකප්පං ඡෙතවනන්ති එත්ථ අනවසෙසං සමන්තතො ඡෙතවනන්ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

ඔහාසෙත්වාති ආභාය ඵරිත්වා, චන්දිමා විය සුරියො විය ච එකොභාසං එකපජ්ජොතං කරිත්වාති අත්ථො.

යෙන භගවා තෙනුපසඬ්ඛිකමීති භුමිමත්ථෙ කරණවචනං, යතො යත්ථ භගවා, තත්ථ උපසඬ්ඛිකමීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. යෙන වා කාරණෙන භගවා දෙවමනුස්සෙහි උපසඬ්ඛිකමිතබ්බො, තෙනෙව කාරණෙන

උපසඬකමීති එවම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. කෙන ච කාරණෙන භගවා උපසඬකමිතබ්බො? නානප්පකාරගුණවිසෙසාධිගමාධිප්පායෙන සාදුඵලපභොගාධිප්පායෙන දිජගණෙනි නිව්චච්චිතමහාරුක්ඛො විය. උපසඬකමීති ච ගතාති චුත්තං හොති. උපසඬකමීත්වාති උපසඬකමනපරියොසානදීපනං. අථ වා එවං ගතා තතො ආසන්නතරං යානං භගවතො සමීපසඬබාතං ගත්ත්වාතිපි චුත්තං හොති. භගවන්තං අභිවාදෙන්වාති භගවන්තං වන්දිත්වා පණමිත්වා නමස්සිත්වා.

එකමන්තන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො, එකොකාසං එකපස්සන්ති චුත්තං හොති. භූමිමත්ථෙ වා උපයොගවචනං. අට්ඨාසීති නිසජ්ජාදිපටික්ඛෙපො, යානං කප්පෙසි, යිතා අහොසීති අත්ථො.

කථං යිතා පන සා එකමන්තං යිතා අහුති?

“න පච්ඡතො න පුරතො, නාපි ආසන්නදුරතො;
න කච්ඡෙ නොපි පටිවාතෙ, න වාපි ඔණතුණ්ණතෙ;
ඉමෙ දොසෙ විචජ්ජෙන්වා, එකමන්තං යිතා අහු”ති.

කස්මා පනායං අට්ඨාසි එව, න නිසීදිති? ලහුං නිවත්තිතුකාමතාය. දෙවතා හි කඤ්චිදෙව අත්ථවසං පටිච්ච සුචිපුරිසො විය වච්චට්ඨානං මනුස්සලොකං ආගච්ඡන්ති. පකතියා පනෙතාසං යොජනසතතො පභුති මනුස්සලොකො දුග්ගන්ධතාය පටිකුලො හොති, න තත්ථ අභිරමන්ති. තෙන සා ආගතකිච්චං කත්වා ලහුං නිවත්තිතුකාමතාය න නිසීදි. යස්ස ච ගමනාදිඉරියාපථපරිස්සමස්ස විනොදනත්ථං නිසීදන්ති, සො දෙවානං පරිස්සමො නත්ථි, තස්මාපි න නිසීදි. යෙ ච මහාසාවකා භගවන්තං පරිවාරෙන්වා යිතා, තෙ පතිමානෙසි, තස්මාපි න නිසීදි. අපිච භගවති ගාරවෙනෙව න නිසීදි. දෙවානඤ්ඤි නිසීදිතුකාමානං ආසනං නිබ්බන්තති, තං අනිච්ඡමානා නිසජ්ජාය විත්තමිපි අකත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි.

එකමන්තං යිතා බො සා දෙවතාති එවං ඉමෙහි කාරණෙනි එකමන්තං යිතා බො සා දෙවතා. භගවන්තං ගාථාය අජ්ඣාසීති භගවන්තං ගාථාය අක්ඛරපදනියමිතගන්ථිතෙන වචනෙන අහොසීති අත්ථො.

261. තත්ථ බහුති අනියමිතසඬ්ඛානිද්දෙසො. තෙන අනෙකසතා අනෙකසහස්සා අනෙකසතසහස්සාති චුත්තං හොති. දිබ්බන්තීති දෙවා, පඤ්චහි කාමගුණෙනි කීළන්ති, අත්තතො වා සිරියා ජොතන්තීති අත්ථො. අපිච තිව්ධා දෙවා සම්මුතිඋපපත්තිවිසුද්ධිවසෙන. යථාහ -

“දෙව්නි තයො දෙවා සම්මුතිදෙවා, උපපත්තිදෙවා, විසුද්ධිදෙවා. තත්ථ සම්මුතිදෙවා නාම රාජානො, දෙවියො, රාජකුමාරා. උපපත්තිදෙවා නාම වාතුමහාරාජිකෙ දෙවෙ උපාදාය තදුත්තරිදෙවා. විසුද්ධිදෙවා නාම අරහත්තො වුව්චන්ති”ති (වුළුති. ධොතකමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 32, පාරායනානුගීතිගාථානිද්දෙස 119).

තෙසු ඉධ උපපත්තිදෙවා අධිජ්ජෙතා. මනුනො අපච්චාති මනුස්සා. පොරාණා පන භණන්ති – මනස්ස උස්සන්තතාය මනුස්සා. තෙ ජම්බුදීපකා, අපරගොයානකා, උත්තරකුරුකා, පුබ්බවිදෙහකාති චතුබ්බිධා. ඉධ ජම්බුදීපකා අධිජ්ජෙතා. මඬගලන්ති ඉමෙහි සත්තාති මඬගලානි, ඉද්ධිං වුද්ධිඤ්ච පාපුණන්ති අත්ථො. අවිත්තයුන්ති චිත්තෙසුං. ආකඬ්ඛමානාති ඉච්ඡමානා පත්ථයමානා පිහයමානා. සොත්ථානන්ති සොත්ථිභාවං, සබ්බෙසං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකානං සොහනානං සුන්දරානං කල්‍යාණානං ධම්මානමත්ථිතන්ති වුත්තං හොති. බුහිති දෙසෙහි පකාසෙහි ආචික්ඛ විවර විහජ උත්තානිකරොහි. මඬගලන්ති ඉද්ධිකාරණං වුද්ධිකාරණං සබ්බසම්පත්තිකාරණං. උත්තමන්ති විසිට්ඨං පවරං සබ්බලොකහිතසුඛාවහන්ති අයං ගාථාය අනුපුබ්බපදවණ්ණනා.

අයං පන පිණ්ඩත්ථො – සො දෙවපුත්තො දසසහස්සවක්කවාලෙසු දෙවතා මඬගලපඤ්භං සොතුකාමතාය ඉමස්මිං එකවක්කවාලෙ සන්තිපතිත්වා එකවාලග්ගකොට්ඨකාසමත්තෙ දසපි විසමපි තිංසමපි චත්තාලිසමපි පඤ්ඤාසමපි සට්ඨිපි සත්තතිපි අසීතිපි සුබ්බමත්තභාවෙ නිමිතීන්තිවා සබ්බදෙවමාරබ්බමානො සිරියා ච තෙජසා ච අධිගය්හ විරොචමානං පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්තං හගවන්තං පරිවාරෙත්වා යිතා දිස්වා තස්මිං ච සමයෙ අනාගතානම්පි සකලජම්බුදීපකානං මනුස්සානං චෙතසා චෙතොපරිචිතක්කමඤ්ඤාය සබ්බදෙවමනුස්සානං විචිකිච්ඡාසල්ලසමුද්ධරණත්ථං ආහ – “බහු දෙවා මනුස්සා ච, මඬගලානි අවිත්තයුං, ආකඬ්ඛමානා සොත්ථානං අත්තනො සොත්ථිභාවං ඉච්ඡන්තා, බුහි මඬගලමුත්තමං, තෙසං දෙවතානං අනුමතියා මනුස්සානඤ්ච අනුග්ගහෙන මයා පුට්ඨො සමානො යං සබ්බෙසමෙව අමිභාකං එකන්තහිතසුඛාවහනතො උත්තමං මඬගලං, තං නො අනුකම්පං උපාදාය බුහි හගවා”ති.

262. එවමෙතං දෙවපුත්තස්ස වචනං සුත්ථා හගවා “අසෙවනා ච බාලාන”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ අසෙවනාති අභජනා අපයිරුපාසනා. බාලානන්ති බලන්ති අස්සසන්තිති බාලා, අස්සසිතපස්සසිතමත්තෙන ජීවන්ති, න පඤ්ඤාජීවිතෙනාති අධිජ්ජායො. තෙසං බාලානං පණ්ඩිතානන්ති පණ්ඩන්තිති පණ්ඩිතා, සන්දිට්ඨිකසම්පරායිකෙසු අත්ථෙසු ඤාණගතියා

ගච්ඡන්තිති අධිප්පායො. තෙසං පණ්ඩිතානං. සෙවනාති භජනා පරිරූපාසනා තංසභායතා තංසම්පවඬිකතා. පූජාති සක්කාරගරුකාරමානනවන්දනා. පූජනෙය්‍යානන්ති පූජාරභානං. එතං මඬගලමුත්තමන්ති යා ව බාලානං අසෙවනා, යා ව පණ්ඩිතානං සෙවනා, යා ව පූජනෙය්‍යානං පූජා, තං සබ්බං සම්පිණ්ඩෙත්වා ආහ එතං මඬගලමුත්තමන්ති. යං තයා පුට්ඨං “බුඞ් මඬගලමුත්තම”න්ති, එත්ථ තාව එතං මඬගලමුත්තමන්ති ගණ්හානීති චුත්තං හොති. අයමෙතිස්සා ගාථාය පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පනස්සා එවං වෙදිතබ්බා – එවමෙතං දෙවපුත්තස්ස වචනං සුත්වා භගවා ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ යස්මා චතුබ්බිධා කථා පුච්ඡිතකථා, අපුච්ඡිතකථා, සානුසන්ධිකථා, අනනුසන්ධිකථාති. තත්ථ “පුච්ඡාමි තං, ගොතම, භූරිපඤ්ඤං, කථංකරො සාවකො සාධු හොති”ති (සු. නි. 378) ව, “කථං නු ත්වං, මාරිස, ඔසමතරී”ති (සං. නි. 1.1) ව එවමාදීසු පුච්ඡිතෙන කථිකා පුච්ඡිතකථා. “යං පරෙ සුබතො ආහු, තදරියා ආහු දුක්ඛතො”ති එවමාදීසු (සු. නි. 767) අපුච්ඡිතෙන අත්තජ්ඣාසයවසෙනෙව කථිකා අපුච්ඡිතකථා. සබ්බාපි බුද්ධානං කථා “සනිදානාහං, භික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙමි”ති (අ. නි. 3.126; කථා. 806) වචනතො සානුසන්ධිකථා. අනනුසන්ධිකථා ඉමස්මිං සාසනෙ නත්ථි. එවමෙතාසු කථාසු අයං දෙවපුත්තෙන පුච්ඡිතෙන භගවතා කථිතත්තා පුච්ඡිතකථා. පුච්ඡිතකථායඤ්ච යථා ඡෙකො පුරිසො කුසලො මග්ගස්ස, කුසලො අමග්ගස්ස, මග්ගං පුට්ඨො පඨමං විජහිතබ්බං ආචික්ඛිත්වා පච්ඡා ගහෙතබ්බං ආචික්ඛති – “අසුකස්මිං නාම යානෙ ද්වෙධාපථො හොති, තත්ථ වාමං මුඤ්චිත්වා දක්ඛිණං ගණ්හවා”ති, එවං සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බෙසු අසෙවිතබ්බං ආචික්ඛිත්වා සෙවිතබ්බං ආචික්ඛති. භගවා ව මග්ගකුසලපුරිසසදිසො. යථාහ –

“පුරිසො මග්ගකුසලොති බො, තිස්ස, තථාගතස්සෙනං අධිවචනං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”ති (සං. නි. 3.84).

සො භි කුසලො ඉමස්ස ලොකස්ස, කුසලො පරස්ස ලොකස්ස, කුසලො මච්චුධෙය්‍යස්ස, කුසලො අමච්චුධෙය්‍යස්ස, කුසලො මාරධෙය්‍යස්ස, කුසලො අමාරධෙය්‍යස්සාති. තස්මා පඨමං අසෙවිතබ්බං ආචික්ඛිත්වා සෙවිතබ්බං ආචික්ඛන්තො ආහ – “අසෙවනා ව බාලානං, පණ්ඩිතානඤ්ච සෙවනා”ති. විජහිතබ්බමග්ගො විය භි පඨමං බාලා න සෙවිතබ්බා න පරිරූපාසිතබ්බා, තතො ගහෙතබ්බමග්ගො විය පණ්ඩිතා සෙවිතබ්බා පරිරූපාසිතබ්බාති.

කස්මා පන භගවතා මඬගලං කටේන්තෙන පයමං බාලානං අසෙවනා පණ්ඩිතානඤ්ච සෙවනා කටීතාති? වුවුවතෙ - යස්මා ඉමං දිට්ඨාදීසු මඬගලදිට්ඨිං බාලසෙවනාය දෙවමනුස්සා ගණ්හිංසු, සා ච අමඬගලං, තස්මා නෙසං තං ඉධලොකත්ථපරලොකත්ථභඤ්ජකං අකලයාණමිත්තසංසග්ගං ගරහන්තෙන උභයලොකත්ථසාධකඤ්ච කලයාණමිත්තසංසග්ගං පසංසන්තෙන භගවතා පයමං බාලානං අසෙවනා පණ්ඩිතානඤ්ච සෙවනා කටීතාති.

තත්ථ බාලා නාම යෙ කෙවි පාණාතිපාතාදිඅකුසලකම්මපථසමන්තාගතා සත්තා. තෙ තීභාකාරෙහි ජාතිතබ්බා. යථාහ - “තීණිමානි, හික්ඛවෙ, බාලස්ස බාලලක්ඛණානී”ති (අ. නි. 3.3; ම. නි. 3.246) සුත්තං. අපිච පුරණකස්සපාදයො ඡ සත්ථාරො දෙවදත්තකොකාලිකකටමොදකතිස්සඛණ්ඩදෙවියාපුත්තසමුද්දත්තවිඤ්ච මාණවිකාදයො අතීතකාලෙ ච දීඝවිදස්ස භාතාති ඉමෙ අඤ්ඤෙ ච එවරූපා සත්තා බාලාති වෙදිතබ්බා.

තෙ අග්ගිපදිත්තමිච අඬගාරං අත්තනා දුග්ගහිතෙන අත්තනානඤ්ච අත්තනො වචනකාරකෙ ච විනාසෙන්ති, යථා දීඝවිදස්ස භාතා චතුබුද්ධත්තරං සට්ඨියොජනමත්තෙන අත්තභාවෙන උත්තානො පතීතො මහානිරයෙ පච්චති, යථා ච තස්ස දිට්ඨිං අහිරුචිකානි පඤ්ච කුලසතානි තස්සෙව සහබ්බතං උපපන්නානි නිරයෙ පච්චන්ති. වුත්තං හෙතං -

“සෙය්‍යථාපි, හික්ඛවෙ, නළාගාරා වා තිණාගාරා වා අග්ගි මුත්තො කුටාගාරානිපි ධහති උල්ලිත්තාවලිත්තානි නිවාතානි ඵ්ඨිතග්ගළානි පිහිතවාතපානානි, එවමෙව ඛො, හික්ඛවෙ, යානි කානිචි භයානි උප්පජ්ජන්ති, සබ්බානි තානි බාලතො උප්පජ්ජන්ති, නො පණ්ඩිතතො. යෙ කෙවි උපද්දවා උප්පජ්ජන්ති...පෙ.... යෙ කෙවි උපසග්ගා...පෙ.... නො පණ්ඩිතතො. ඉති ඛො, හික්ඛවෙ, සප්පට්ඨයො බාලො, අප්පට්ඨයො පණ්ඩිතො. සඋපද්දවො බාලො, අනුපද්දවො පණ්ඩිතො, සඋපසග්ගො බාලො, අනුපසග්ගො පණ්ඩිතො”ති (අ. නි. 3.1).

අපිච පුතිමච්ඡසදිසො බාලො, පුතිමච්ඡඛන්ධපත්තපුට්ඨසදිසො හොති තදුපසෙවී, ඡඩ්ඛනීයතං ජිගුච්ඡනීයතඤ්ච ආපජ්ජති විඤ්ඤානං. වුත්තඤ්චෙතං -

“පුතිමච්ඡං කුසග්ගෙන, යො නරො උපනස්හති;

කුසාපි පුතී වායන්ති, එවං බාලූපසෙවනා’’ති. (ඉතිවු. 76; ඡා. 1.15.183; 2.22.1257);

අකිත්තිපණ්ඩිතො වාපි සක්කෙන දෙවනමින්දෙන වරෙ දියාමානෙ එවමාහ –

“බාලං න පස්සෙ න සුඤ්ඤ, න ච බාලෙන සංවසෙ;
බාලෙනල්ලාපසල්ලාපං, න කරෙ න ච රොචයෙ.

“කිත්තු තෙ අකරං බාලො, වද කස්සප කාරණං;
කෙන කස්සප බාලස්ස, දස්සනං නාහිකඬ්ඛි.

“අනයං නයති දුමමෙධො, අධුරායං නියුඤ්ජති;
දුන්නයො සෙයාසො හොති, සම්මා වුත්තො පකුප්පති;
විනයං සො න ජානාති, සාධු තස්ස අදස්සන’’න්ති. (ඡා. 1.13.90-92);

එවං භගවා සබ්බාකාරෙන බාලූපසෙවනං ගරහන්තො බාලානං අසෙවනං “මඬ්ගල’’න්ති වත්වා ඉදානි පණ්ඩිතසෙවනං පසංසන්තො “පණ්ඩිතානඤ්ච සෙවනා මඬ්ගල’’න්ති ආහ. තත්ථ පණ්ඩිතා නාම යෙ කෙච් පාණාතිපාතාවෙරමණිආදිදසකුසලකම්මපට්ඨමන්තාගතා සත්තා, තෙ තීහාකාරෙහි ජානිතබ්බා. යථාහ – “තීණිමානි, හික්ඛවෙ, පණ්ඩිතස්ස පණ්ඩිතලක්ඛණානී’’ති (අ. නි. 3.3; ම. නි. 3.253) වුත්තං. අපිච බුද්ධපච්චෙකබුද්ධඅසීතිමහාසාවකා අඤ්ඤෙ ව තථාගතස්ස සාවකා සුනෙන්තමහාගොචින්දවිධුරසරහඬ්ගමහොසධසුතසොමනිමීරාජ-අයොසරකුමාරඅකිත්තිපණ්ඩිතාදයො ච පණ්ඩිතාති වෙදිතබ්බා.

තෙ භයෙ විය රක්ඛා, අන්ධකාරෙ විය පදීපො, බුප්පිපාසාදිදුක්ඛාහිභවෙ විය අන්තපානාදිපට්ඨලාහො, අත්තනො වචනකරානං සබ්බභයඋපද්දවුපසග්ගවිද්ධංසනසමත්ථා හොන්ති. තථා හි තථාගතං ආගම්ම අසඬ්ඛෙය්‍යා අපරිමාණා දෙවමනුස්සා ආසවක්ඛයං පත්තා, බ්‍රහ්මලොකෙ පතිට්ඨිතා, දෙවලොකෙ පතිට්ඨිතා, සුගතිලොකෙ උප්පන්නා. සාරිපුත්තත්ථෙරෙ චිත්තං පසාදෙන්වා චතුහි පච්චයෙහි ථෙරං උපට්ඨහිත්වා අසීති කුලසහස්සානි සග්ගෙ නිබ්බන්තානි. තථා මහාමොග්ගල්ලානමහාකස්සපප්පභුතීසු සබ්බමහාසාවකෙසු, සුනෙන්තස්ස සත්ථුනො සාවකා අප්පෙකච්චෙ බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පජ්ජිංසු, අප්පෙකච්චෙ පරනිමිතවසවත්තීනං දෙවනං සහබ්‍යතං...පෙ.... අප්පෙකච්චෙ ගහපතිමහාසාලකුලානං සහබ්‍යතං උපපජ්ජිංසු. වුත්තඤ්ඤෙවතං –

“නත්ථි, භික්ඛවෙ, පණ්ඩිතතො භයං, නත්ථි පණ්ඩිතතො උපද්දවො, නත්ථි පණ්ඩිතතො උපසග්ගො”ති (අ. නි. 3.1).

අපිව තගරමාලාදිගන්ධහණ්ඩසදිසො පණ්ඩිතො, තගරමාලාදිගන්ධහණ්ඩපලිවෙය්නපත්තසදිසො හොති තදුපසෙවී, භාවනීයතං මනුඤ්ඤතඤ්ච ආපජ්ජති විඤ්ඤානං. වුත්තඤ්චෙතං –

“තගරඤ්ච පලාසෙන, යො නරො උපනස්හති; පත්තාපි සුරභී වායන්ති, එවං ධීරූපසෙවනා”ති. (ඉතිවු. 76; ඡා. 1.15.184; 2.22.1258);

අකිත්තිපණ්ඩිතො වාපි සක්කෙන දෙවානම්න්දෙන වරෙ දියාමානෙ එවමාහ –

“ධීරං පස්සෙ සුණෙ ධීරං, ධීරෙන සහ සංවසෙ; ධීරෙනල්ලාපසල්ලාපං, තං කරෙ තඤ්ච රොචයෙ.

“කිත්තු තෙ අකරං ධීරො, වද කස්සප කාරණං; කෙන කස්සප ධීරස්ස, දස්සනං අභිකඬ්ඛසි.

“නයං නයති මෙධාවී, අධුරායං න යුඤ්ජති; සුනායො සෙයාසො හොති, සම්මා වුත්තො න කුජ්ජති; විනයං සො පජානාති, සාධු තෙන සමාගමො”ති. (ඡා. 1.13.94-96);

එවං හගවා සබ්බාකාරෙන පණ්ඩිතසෙවනං පසංසන්තො, පණ්ඩිතානං සෙවනං “මඬ්ගල”න්ති වත්වා ඉදානි තාය බාලානං අසෙවනාය පණ්ඩිතානං සෙවනාය ව අනුපුබ්බෙන පූජනෙයාහාවං උපගතානං පූජං පසංසන්තො “පූජා ව පූජනෙයානං එතං මඬ්ගලමුත්තම”න්ති ආහ. තත්ථ පූජනෙයානාම සබ්බදොසවිරහිතත්තා සබ්බගුණසමන්තාගතත්තා ව බුද්ධා හගවන්තො, තතො පච්ඡා පච්චෙකබුද්ධා අරියසාවකා ව. තෙසඤ්චි පූජා අජ්ජකාපි දීසරත්තං භිතාය සුබාය හොති, සුමනමාලාකාරමල්ලිකාදයො චෙත්ථ නිදස්සනං.

තත්ථෙකං නිදස්සනමත්තං හණාම. හගවා කිර එකදිවසං පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙත්වා පත්තචීවරමාදාය රාජගහං පිණ්ඩාය පාවිසි. අථ බො සුමනමාලාකාරො රඤ්ඤො මාගධස්ස සෙනියස්ස බිම්බිසාරස්ස පූජ්ථානි ගහෙත්වා ගච්ජන්තො අද්දස හගවන්තං නගරද්වාරං අනුජ්ජත්තං පාසාදිකං පසාදනීයං ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණාසිතානුබ්බාසද්දන්තපටිමණ්ඩිතං බුද්ධසිරියා

ජලන්තං. දිස්වානස්ස එතදභොසි – “රාජා පුජ්ථානි ගහෙත්වා සතං වා සහස්සං වා දදෙය්‍ය, තඤ්ච ඉධලොකමත්තමෙව සුඛං භවෙය්‍ය, භගවතො පන පූජා අප්පමෙය්‍යඅසඬ්ඛෙය්‍යඵලා දීඝරත්තං භික්‍ෂුඛාවහා භොති. හන්දාහං ඉමෙහි පුජ්ථෙහි භගවත්තං පූජෙමි”ති පසන්නචිත්තො එකං පුජ්ථමුට්ඨිං ගහෙත්වා භගවතො පටිමුඛං බිපි, පුජ්ථානි ආකාසෙන ගන්ත්වා භගවතො උපරි මාලාවිතානං හුත්වා අට්ඨංසු. මාලාකාරො තං ආනුභාවං දිස්වා පසන්නතරචිත්තො පුන එකං පුජ්ථමුට්ඨිං බිපි, තානි ගන්ත්වා මාලාකඤ්චුකො හුත්වා අට්ඨංසු. එවං අට්ඨ පුජ්ථමුට්ඨියො බිපි, තානි ගන්ත්වා පුජ්ථකුටාගාරං හුත්වා අට්ඨංසු. භගවා අන්තොකුටාගාරෙ විය අභොසි, මහාජනකායො සන්නිපති. භගවා මාලාකාරං පස්සන්තො සිතං පාත්වාකාසි. ආනන්දත්ථෙරො “න බුද්ධා අහෙතු අප්පච්චයා සිතං පාතුකරොන්ති”ති සිතකාරණං පුච්ඡි. භගවා ආහ – “එසො, ආනන්ද, මාලාකාරො ඉමිස්සා පූජාය ආනුභාවෙන සතසහස්සකප්පෙ දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සංසරිත්වා පරියොසානෙ සුමනිස්සරො නාම පච්චෙකබුද්ධො භවිස්සති”ති. වචනපරියොසානෙ ව ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං ගාථං අභාසි –

“තඤ්ච කම්මං කතං සාධු, යං කත්වා නානුතප්පති;
යස්ස පතීතො සුමනො, විපාකං පටිසෙවති”ති. (ධ. ප. 68);

ගාථාපරියොසානෙ චතුරාසීතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අභොසි, එවං අප්පකාපි තෙසං පූජා දීඝරත්තං භික්‍ෂාය සුඛාය භොතීති වෙදිතබ්බා. සා ව ආමිසපූජාව කො පන වාදො පටිපත්තිපූජාය. යතො යෙ කුලපුත්තා සරණගමනෙන සික්ඛාපදපටිග්ගහණෙන උපොසථඬිගසමාදානෙන චතුපාරිසුද්ධිසීලාදීහි ව අත්තනො ගුණෙහි භගවත්තං පූජෙත්ති, කො තෙසං පූජාය ඵලං වණ්ණයිස්සති. තෙ භික්ඛාගතං පරමාය පූජාය පූජෙත්තීති වුත්තා. යථාහ –

“යො බො, ආනන්ද, භික්ඛු වා භික්ඛුනී වා උපාසකො වා උපාසිකා වා ධම්මානුධම්මපටිපන්නො විහරති සාමිච්ඡපටිපන්නො අනුධම්මචාරී, සො තථාගතං සක්කරොති ගරුං කරොති මානෙති පූජෙති අපචියති පරමාය පූජායා”ති.

එතෙනානුසාරෙන පච්චෙකබුද්ධඅරියසාවකානම්පි පූජාය භික්‍ෂුඛාවහතා වෙදිතබ්බා.

අපිව ගහට්ඨානං කනිට්ඨස්ස ජෙට්ඨො භාතාපි හගිනීපි පූජනෙය්‍යා, පුත්තස්ස මාතාපිතරො, කුලවධුනං සාමිකසස්සසසුරාති එවම්පෙත්ථ

පූජනෙය්‍යා වෙදිතබ්බා. එතෙසමිපි හි පූජා කුසලධම්මසංඛාරාත්තා ආයුආදිවඩ්ඪිහෙතුත්තා ව මඬගලමෙව. වුත්තඤ්ඤෙතං -

“තෙ මත්තෙය්‍යා හවිස්සන්ති පෙත්තෙය්‍යා සාමඤ්ඤා බ්‍රහ්මඤ්ඤා කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිනො, ඉදං කුසලං ධම්මං සමාදාය වත්තිස්සන්ති. තෙ තෙසං කුසලානං ධම්මානං සමාදානහෙතු ආයුනාපි වඩ්ඪිස්සන්ති, වණ්ණෙනාපි වඩ්ඪිස්සන්ති” තිආදි.

එවමෙතිස්සා ගාථාය බාලානං අසෙවනා පණ්ඩිතානං සෙවනා පූජනෙය්‍යානං පූජාති තිණි මඬගලානි වුත්තානි. තත්ථ බාලානං අසෙවනා බාලසෙවනපච්චයහයාදිපරිත්තාණෙන උභයලොකහිතහෙතුත්තා පණ්ඩිතානං සෙවනා පූජනෙය්‍යානං පූජා ව තාසං ඵලවිභූතිවණ්ණනායං වුත්තනයෙනෙව නිබ්බානසුගතිහෙතුත්තා “මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බා. ඉතො පරං තු මානිකං අදස්සෙත්වා එව යං යත්ථ මඬගලං, තං වචන්ථපෙස්සාම, තස්ස ව මඬගලත්තං විභාවයිස්සාමාති.

නිට්ඨිතා අසෙවනා ව බාලානන්ති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

263. එවං හගවා “බුහි මඬගලමුත්තම”න්ති එකං අජ්ඣෙයිතොපි අප්පං යාවිතො බහුදායකො උළාරපුරිසො විය එකාය ගාථාය තිණි මඬගලානි වත්වා තතො උත්තරිපි දෙවතානං සොතුකාමතාය මඬගලානඤ්ච අත්ථිතාය යෙසං යෙසං යං යං අනුකූලං, තෙ තෙ සත්තෙ තත්ථ තත්ථ මඬගලෙ නියොජෙතුකාමතාය ව “පතිරූපදෙසවාසො වා”තිආදීහි ගාථාහි පුනපි අනෙකානි මඬගලානි වත්තුමාරද්ධො.

තත්ථ පඨමගාථාය තාව පතිරූපොති අනුවඡවිකො. දෙසොති ගාමොපි නිගමොපි නගරමිපි ජනපදොපි යො කොච්ඡි සත්තානං නිවාසොකාසො. වාසොති තත්ථ නිවාසො. පුබ්බෙති පුරා අතීතාසු ජාතීසු. කතපුඤ්ඤතාති උපවිතකුසලතා. අත්තාති චිත්තං. වුව්චති, සකලො වා අත්තභාවො. සම්මාපණ්ඩිති තස්ස අත්තතො සම්මා පණ්ඩානං. නියුඤ්ජනං, ධ්වනන්ති වුත්තං හොති. සෙසං වුත්තනයමෙවාති අයමෙත්ථ පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බා පතිරූපදෙසො නාම යත්ථ වතස්සො පරිසා විහරන්ති, දානාදීනි පුඤ්ඤකිරියාවත්ථුනි වත්තන්ති, නවඬගං සත්ථු සාසනං දිප්පති. තත්ථ නිවාසො සත්තානං පුඤ්ඤකිරියාය පච්චයත්තා “මඬගල”න්ති වුව්චති. සිහළදීපපට්ඨකෙවට්ටාදයො චෙත්ථ නිදස්සනං.

අපරො නයො – පතිරුපදෙසො නාම භගවතො බොධිමණ්ඩප්පදෙසො, ධම්මචක්කප්පචත්තිතප්පදෙසො, ද්වාදසයොජනාය පරිසාය මජ්ඣෙ සබ්බත්තිට්ඨයමනං භිත්තිත්වා

යමකපාටිභාරියදස්සිතකණ්ඩමබරුක්ඛමුලප්පදෙසො, දෙවොරොහනප්පදෙසො, යො වා පනඤ්ඤොපි සාවත්ථීරාජගහාදිබුද්ධාදිවාසප්පදෙසො. තත්ථ නිවාසො සත්තානං ඡඅනුත්තරියපටිලාභපච්චයතො “මඬගල”න්ති වුච්චති.

අපරො නයො – පුරත්ථිමාය දිසාය කප්ඬගලං නාම නිගමො, තස්ස අපරෙන මහාසාලා, තතො පරං පච්චත්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. දක්ඛිණපුරත්ථිමාය දිසාය සල්ලවතී නාම නදී, තතො පරං පච්චත්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. දක්ඛිණාය දිසාය සෙතකණ්ණිකං නාම නිගමො, තතො පරං පච්චත්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. පච්ඡිමාය දිසාය ථුණං නාම බ්‍රාහ්මණගාමො, තතො පරං පච්චත්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. උත්තරාය දිසාය උසිරද්ධපො නාම පබ්බතො, තතො පරං පච්චත්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ (මහාව. 259). අයං මජ්ඣිමප්පදෙසො ආයාමෙන තීණි යොජනසතානි, විත්ථාරෙන අඬ්ඨතෙය්‍යානි, පරික්ඛෙපෙන නවයොජනසතානි භොන්ති, එසො පතිරුපදෙසො නාම.

එත්ථ චතුත්තං මහාදීපානං ද්විසහස්සානං පරිත්තදීපානඤ්ච ඉස්සරියාධිපච්චකාරකා චක්කචත්ති උප්පජ්ජන්ති, එකං අසඬ්ඨෙය්‍යාං කප්පසතසහස්සඤ්ච පාරමියො පුරෙත්වා සාරිපුත්තමහාමොග්ගල්ලානාදයො මහාසාවකා උප්පජ්ජන්ති, ද්වෙ අසඬ්ඨෙය්‍යානි කප්පසතසහස්සඤ්ච පාරමියො පුරෙත්වා පච්චෙකබුද්ධා, චත්තාරි අට්ඨ සොළස වා අසඬ්ඨෙය්‍යානි කප්පසතසහස්සඤ්ච පාරමියො පුරෙත්වා සම්මාසම්බුද්ධා ච උප්පජ්ජන්ති. තත්ථ සත්තා චක්කචත්තිරඤ්ඤො ඔවාදං ගහෙත්වා පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාය සග්ගපරායණා භොන්ති, තථා පච්චෙකබුද්ධානං ඔවාදෙ පතිට්ඨාය. සම්මාසම්බුද්ධසාවකානං පන ඔවාදෙ පතිට්ඨාය සග්ගපරායණා නිබ්බානපරායණා ච භොන්ති. තස්මා තත්ථ වාසො ඉමාසං සම්පත්තිනං පච්චයතො “මඬගල”න්ති වුච්චති.

පුබ්බෙ කතපුඤ්ඤතා නාම අතීතජාතියං බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබ්‍රිණාසවෙ ආරබ්භ උපචිතකුසලතා, සාපි මඬගලං. කස්මා? බුද්ධපච්චෙකබුද්ධෙ සම්මුඛතො දස්සෙත්වා බුද්ධානං වා බුද්ධසාවකානං වා සම්මුඛා සුත්තාය චතුප්පදිකායපි ගාථාය පරියොසානෙ අරහත්තං පාපෙතීති කත්වා. යො ච මනුස්සො පුබ්බෙ කතාධිකාරො උස්සන්තකුසලමූලො භොති, සො තෙනෙව කුසලමූලෙන විපස්සනං උප්පාදෙත්වා ආසවක්ඛයං පාපුණාති යථා

රාජා මහාකප්පිනො අග්ගමහෙසී ච. තෙන චුත්තං “පුබ්බෙ ච කතපුඤ්ඤතා මඬගල”න්ති.

අත්තසම්මාපණ්ඩි නාම ඉධෙකච්චො අත්තානං දුස්සීලං සීලෙ පතිට්ඨාපෙනි, අස්සද්ධං සද්ධාසම්පදාය පතිට්ඨාපෙනි, මච්ඡරිං වාගසම්පදාය පතිට්ඨාපෙනි. අයං චුච්චති “අත්තසම්මාපණ්ඩි”ති. එසො ච මඬගලං. කස්මා? දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකවෙරජ්ජහානවිවිධානිසංසාධිගමහෙතුතොති.

එවං ඉමිස්සාපි ගාථාය පතිරූපදෙසවාසො, පුබ්බෙ ච කතපුඤ්ඤතා, අත්තසම්මාපණ්ඩිති තිණියෙව මඬගලානි චුත්තානි, මඬගලත්තඤ්ච නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවාති.

නිට්ඨිතා පතිරූපදෙසවාසො චාති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

264. ඉදානි බාහුසච්චඤ්චාති එත්ථ බාහුසච්චන්ති බහුස්සුතභාවො. සිජ්ජන්ති යංකිඤ්චි හත්ථකොසල්ලං. විනයොති කායවාචාවිත්තවිනයනං. සුසික්ඛිතොති සුට්ඨු සික්ඛිතො. සුභාසිතාති සුට්ඨු භාසිතා. යාති අනියමනිද්දෙසො. වාචාති ගිරා බාජ්ජපො. සෙසං චුත්තනයමෙවාති. අයමෙත්ථ පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බා – බාහුසච්චං නාම යං තං “සුතධරො හොති සුතසන්නිවයො”ති (ම. නි. 1.339; අ. නි. 4.22) ච “ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චස්ස පුග්ගලස්ස බහුකං සුතං හොති සුත්තං ගෙයාං වෙය්‍යාකරණ”න්ති (අ. නි. 4.6) ච එවමාදිනා නයෙන සත්ථුසාසනධරත්තං වණ්ණිතං, තං අකුසලජ්ජහානකුසලාධිගමහෙතුතො අනුපුබ්බෙන පරමත්ථසච්චසච්ඡිකිරියහෙතුතො ච “මඬගල”න්ති චුච්චති. චුත්තඤ්ඤතං භගවතා –

“සුතවා ච බො, භික්ඛවෙ, අරියසාවකො අකුසලං පජහති, කුසලං භාවෙති, සාවජ්ජං පජහති, අනවජ්ජං භාවෙති, සුද්ධමත්තානං පරිහරති”ති (අ. නි. 7.67).

අපරම්පි චුත්තං –

“ධනානං ධම්මානං අත්ථමුපපරික්ඛති, අත්ථං උපපරික්ඛතො ධම්මා නිජ්ඣානං බමන්ති, ධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්ති යා සති ඡන්දො ජායති, ඡන්දජාතො උස්සහති, උස්සහන්තො තුලයති, තුලයන්තො පදහති, පදහන්තො කායෙන වෙච්ච පරමත්ථසච්චං සච්ඡිකරොති, පඤ්ඤාය ච අතිවිජ්ඣා පස්සති”ති (ම. නි. 2.432).

අපිව අගාරිකබාහුසච්චම්පි යං අනවජ්ජං, තං
උභයලොකහිතසුඛාවහනතො “මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බං.

සිජ්ජං නාම අගාරිකසිජ්ජං අනගාරිකසිජ්ජං. තත්ථ අගාරිකසිජ්ජං
නාම යං පරුපරොධවිරහිතං අකුසලවිචජ්ජිතං
මණ්ඩාරසුවණ්ණකාරකම්මාදි, තං ඉධලොකත්ථාවහනතො මඬගලං.
අනගාරිකසිජ්ජං නාම චීවරවිචාරණසිබ්බනාදි සමණපරික්ඛාරාභිසංඛරණං,
යං තං “ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු යාති තාති සමුභ්මචාරීතං උච්චාවචාති
කිංකරණියාති, තත්ථ දක්ඛො භොති”ති ආදිනා නයෙන තත්ථ තත්ථ
සංවණ්ණිතං, යං “නාථකරණො ධම්මො”ති (දී. නි. 3.345; අ. නි. 10.17) ව
චුත්තං, තං අත්තනො ව පරෙසඤ්ච උභයලොකහිතසුඛාවහනතො
“මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බං.

විනයො නාම අගාරිකවිනයො ව අනගාරිකවිනයො ව. තත්ථ
අගාරිකවිනයො නාම දසඅකුසලකම්මපථවිරමණං, සො තත්ථ
අසංකිලෙසාපජ්ජනෙන ආචාරගුණවචත්ථානෙන ව සුසික්ඛිතො
උභයලොකහිතසුඛාවහනතො මඬගලං. අනගාරිකවිනයො නාම
සත්තාපත්තික්ඛන්ධෙ අනාපජ්ජනං, සොපි චුත්තනයෙනෙව සුසික්ඛිතො.
චතුපාරිසුද්ධිසිලං වා අනගාරිකවිනයො. සො යථා තත්ථ පතිට්ඨාය
අරහත්තං පාපුණාති, එවං සික්ඛනෙන සුසික්ඛිතො
ලොකියලොකුත්තරසුඛාධිගමහෙතුතො “මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බො.

සුභාසිතා වාචා නාම මුසාවාදාදිදොසවිරහිතා වාචා. යථාහ — “චතුහි,
භික්ඛවෙ, අඬගෙහි සමන්තාගතා වාචා සුභාසිතා භොති”ති. අසම්ඵජ්ජලාපා
වාචා එව වා සුභාසිතා. යථාහ —

“සුභාසිතං උත්තමමාහු සන්තො,
ධම්මං භණ්ණ නාධම්මං තං දුතියං;
පියං භණ්ණ නාජ්ජියං තං තතියං,
සච්චං භණ්ණ නාලිකං තං චතුත්ථ”න්ති. (සං. නි. 1.213; සු. නි.
452);

අයම්පි උභයලොකහිතසුඛාවහනතො “මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බො.
යස්මා ව අයං විනයපරියාපන්නා එව, තස්මා විනයග්ගහණෙන එතං
අසංඝිගණිත්වා විනයො සංඝගහෙතබ්බො. අථවා කිං ඉමිනා පරිස්සමෙන
පරෙසං ධම්මදෙසනාවාචා ඉධ “සුභාසිතා වාචා”ති වෙදිතබ්බො. සා හි යථා
පතිරුපදෙසවාසො, එවං සත්තානං

උභයලොකහිතසුඛනිබ්බානාධිගමපච්චයතො “මඬගල”න්ති වුවවති. ආහ ව

“යං බුද්ධො භාසති වාවං, බෙමං නිබ්බානපත්තියා;
දුක්ඛස්සන්තකිරියාය, සා වෙ වාවානමුත්තමා”ති. (සං. නි. 1.213;
සු. නි. 456);

එවං ඉමිස්සා ගාථාය බාහුසච්චං, සිජ්ජං, විනයො සුසික්ඛිතො, සුභාසිතා
වාචාති චත්තාරි මඬගලානි වුත්තානි, මඬගලත්තඤ්ච නෙසං තත්ථ තත්ථ
විභාවිතමෙවානි.

නිට්ඨිතා බාහුසච්චඤ්චාති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

265. ඉදානි මාතෘපිතුඋපට්ඨානන්ති එත්ථ මාතූ ච පිතු වාති මාතෘපිතු.
උපට්ඨානන්ති උපට්ඨහනං. පුත්තානඤ්ච දාරානඤ්චාති පුත්තදාරස්ස.
සඬගණ්හනං සඬගහො. න ආකුලා අනාකුලා. කම්මානි එව කම්මන්තා.
සෙසං වුත්තනයමෙවානි අයං පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බා – මාතා නාම ජනිකා වුවවති, තථා
පිතා. උපට්ඨානං නාම පාදධොවනසම්බාහනඋච්ඡාදනන්භාපනෙහි
චතුපච්චයසම්පදානෙන ච උපකාරකරණං. තත්ථ යස්මා මාතෘපිතරො
බහුපකාරා පුත්තානං අත්ථකාමා අනුකම්පකා, යං පුත්තකෙ බහි කීළිත්වා
පංසුමක්ඛිතසරිරකෙ ආගතෙ දිස්වා පංසුකං පුඤ්ජිත්වා මත්ථකං
උපසිඬ්ඝායන්තා පරිවුම්බන්තා ච සිනෙහං උජ්ජාදෙන්ති, වස්සසතම්පි
මාතෘපිතරො සිසෙත පරිහරන්තා පුත්තා නෙසං පටිකාරං කාතුං අසමත්ථා.
යස්මා ච තෙ ආපාදකා පොසකා ඉමස්ස ලොකස්ස දස්සෙතාරො
බ්‍රහ්මසම්මතා පුබ්බාවරියසම්මතා, තස්මා නෙසං උපට්ඨානං ඉධ පසංසං
පෙච්ච සග්ගසුඛඤ්ච ආවහති, තෙන “මඬගල”න්ති වුවවති. වුත්තඤ්ඤෙනං
භගවතා –

“බ්‍රහ්මාති මාතෘපිතරො, පුබ්බාවරියාති වුවවරෙ;
ආහුනෙය්‍යා ච පුත්තානං, පජාය අනුකම්පකා.

“තස්මා හි තෙ නමස්සෙය්‍ය, සක්කරෙය්‍ය ච පණ්ඨිතො;
අන්තෙන අථ පානෙන, වත්ථෙත සයනෙන ච.

“උච්ඡාදනෙන න්භාපනෙන, පාදානං ධොවනෙන ච;
තාය නං පාරිවරියාය, මාතෘපිතුසු පණ්ඨිතා;

ඉඬෙව නං පසංසන්නි, පෙව්ව සග්ගෙ පමොදනි”ති. (අ. නි. 3.31; ඉතිවු. 106; ඡා. 2.20.181-183);

අපරො	නයො	—	උපට්ඨානං	නාම
හරණකිව්වකරණකුලවංසට්ඨපනාදිපඤ්චවිධං,				තං
පාපනිවාරණාදිපඤ්චවිධදිට්ඨධම්මිකහිතහෙතුතො				“මඬගල”න්ති
වෙදිතබ්බං. වුත්තඤ්ඤෙතං හගවතා —				

“පඤ්චහි ඛො, ගහපතිපුත්ත, යානෙහි පුත්තෙන පුරත්ථිමා දිසා මාතාපිතරො පච්චුපට්ඨාතබ්බා ‘හතො නෙ හරිස්සාමි, කිව්වං නෙසං කරිස්සාමි, කුලවංසං යිපෙස්සාමි, දායජ්ජං පටිපජ්ජිස්සාමි, අථ වා පන පෙතානං කාලකතානං දක්ඛිණං අනුප්පෙස්සාමි’ති. ඉමෙහි ඛො, ගහපතිපුත්ත, පඤ්චහි යානෙහි පුත්තෙන පුරත්ථිමා දිසා මාතාපිතරො පච්චුපට්ඨිතා පඤ්චහි යානෙහි පුත්තං අනුකම්පන්ති, පාපා නිවාරෙන්නි, කල්‍යාණෙ නිවෙසෙන්නි, සිජ්ජං සික්ඛාපෙන්නි, පතිරුපෙන දාරෙන සංයොජෙන්නි, සමයෙ දායජ්ජං නියායාදෙන්නි”ති (දී. නි. 3.267).

අපිව යො මාතාපිතරො තීසු වත්ථුසු පසාදුප්පාදනෙන සීලසමාදාපනෙන පබ්බජ්ජාය වා උපට්ඨහති, අයං මාතාපිතුඋපට්ඨාකානං අග්ගො, තස්ස තං මාතාපිතුඋපට්ඨානං මාතාපිතුහි කතස්ස උපකාරස්ස පච්චුපකාරභූතං අනෙකෙසං දිට්ඨධම්මිකානං සම්පරායිකානඤ්ච අත්ථානං පදට්ඨානතො “මඬගල”න්ති වුච්චති.

පුත්තදාරස්සාති එත්ථ අත්තනා ජනිතා පුත්තාපි ධිතරොපි “පුත්තා” ත්වෙව සඬබ්බං ගච්ඡන්ති. දාරාති වීසනියා හරියානං යා කාවි හරියා. පුත්තා ව දාරා ව පුත්තදාරං, තස්ස පුත්තදාරස්ස. සඬග්ගොති සම්මානනාදිහි උපකාරකරණං. තං සුසංවිහිතකම්මන්තතාදිදිට්ඨධම්මිකහිතහෙතුතො “මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බං. වුත්තඤ්ඤෙතං හගවතා — “පච්ඡිමා දිසා පුත්තදාරා වෙදිතබ්බා”ති (දී. නි. 3.266) එත්ථ උද්දිට්ඨං පුත්තදාරං හරියාසද්දෙන සඬග්ගෙහිත්වා —

“පඤ්චහි ඛො, ගහපතිපුත්ත, යානෙහි සාමිකෙන පච්ඡිමා දිසා හරියා පච්චුපට්ඨාතබ්බා, සම්මානනාය අනවමානනාය අනතිවරියාය ඉස්සරියවොස්සග්ගෙන අලඬිකාරානුප්පදානෙන. ඉමෙහි ඛො, ගහපතිපුත්ත, පඤ්චහි යානෙහි සාමිකෙන පච්ඡිමා දිසා හරියා පච්චුපට්ඨිතා පඤ්චහි යානෙහි සාමිකං අනුකම්පති, සුසංවිහිතකම්මන්තා ව හොති, සඬග්ගිතපරිජනා ව, අනතිවාරිනී ව,

සම්භතඤ්ච අනුරක්ඛති, දක්ඛා ච හොති අනලසා සබ්බකිච්චෙසු”ති
(දී. නි. 3.269).

අයං චා අපරො නයො — සඬගහොති ධම්මිකාහි
දානපියවාචඅත්ථවරියාහි සඬගණ්හනං. සෙය්‍යථිදං — උපොසථදිවසෙසු
පරිබ්බයදානං, නක්ඛත්තදිවසෙසු නක්ඛත්තදස්සාපනං, මඬගලදිවසෙසු
මඬගලකරණං, දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකෙසු අත්ථෙප්ප ඔවාදානුසාසනන්ති.
තං චුත්තනායෙනෙව දිට්ඨධම්මිකහිතහෙතුතො සම්පරායිකහිතහෙතුතො
දෙවතාහිපි නමස්සනීයභාවහෙතුතො ච “මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බං. යථාහ
සක්කො දෙවානම්න්දො —

“යෙ ගහට්ඨා පුඤ්ඤකරා, සීලවන්තො උපාසකා;
ධම්මෙන දාරං පොසෙන්නි, තෙ නමස්සාමි මාතලී”ති. (සං. නි.
1.264);

අනාකුලා කම්මන්තා නාම කාලඤ්ඤානාය පතිරූපකාරිනාය අනලසනාය
උට්ඨානවීරියසම්පදාය අබ්‍යසනීයනාය ච
කාලාතික්කමනඅප්පතිරූපකරණාකරණසීලිකරණාදිආකුලභාවවිරහිතා
කසිගොරක්ඛවණ්ඨජාදයො කම්මන්තා. එතෙ අත්තතො චා පුත්තදාරස්ස චා
දාසකම්මකරානං චා බ්‍යත්තතාය එවං පයොජිතා දිට්ඨෙව ධම්මෙ
ධනධඤ්ඤවුඩ්ඪිපට්ඨාහහෙතුතො “මඬගල”න්ති චුත්තා. චුත්තඤ්චෙනං
හගචතා —

“පතිරූපකාරී ධුරවා, උට්ඨාතා වින්දතෙ ධන”න්ති. (සු. නි. 189;
සං. නි. 1.246) ච;

“න දිවා සොප්පසීලෙන, රත්තිමුට්ඨානදෙස්සිනා;
නිච්චං මත්තෙන සොණ්ඨෙන, සක්කා ආවසිතුං සරං.

“අතිසීතං අතිඋණ්භං, අතිසායමිදං අහු;
ඉති විස්සට්ඨකම්මන්තෙ, අත්ථා අච්චෙන්ති මාණවෙ.

“යොධ සීතඤ්ච උණ්භඤ්ච, තිණා හියෙයා න මඤ්ඤති;
කරං පුරිසකිච්චානි, සො සුඛා න විභායති”ති. ච (දී. නි. 3.253);

“භොගෙ සංහරමානස්ස, හමරස්සෙව ඉරියතො;
භොගා සන්නිවයං යන්නි, වම්මිකොවුපථියති”ති. (දී. නි. 3.265) —

ච එවමාදි.

එවං ඉමිස්සාපි ගාථාය මාතුපට්ඨානං, පිතුපට්ඨානං, පුත්තදාරස්ස සඬගහො, අනාකුලා ච කම්මන්තාති චත්තාරි මඬගලානි චුත්තානි, පුත්තදාරස්ස සඬගහං වා ද්විධා කත්වා පඤ්ච, මාතාපිතුපට්ඨානං වා එකමෙව කත්වා තිණි. මඬගලත්තඤ්ච නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවාති.

නිට්ඨිතා මාතාපිතුපට්ඨානන්ති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

266. ඉදානි දානඤ්චාති එත්ථ දීයතෙ ඉමිනාති දානං, අත්තනො සත්තකං පරස්ස පටිපාදියතීති චුත්තං හොති. ධම්මස්ස වරියා, ධම්මා වා අනපෙතා වරියා ධම්මවරියා. ඤායන්තෙ “අම්භාකං ඉමෙ”ති ඤාතකා. න අවජ්ජානි අනවජ්ජානි, අනින්දිතානි අගරහිතානීති චුත්තං හොති. සෙසං චුත්තනයමෙවාති අයං පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බා — දානං නාම පරං උද්දිස්ස සුබුද්ධිපුබ්බිකා අත්තාදිදසදානවත්ථුපරිච්චාගචෙතනා තංසම්පයුත්තො වා අලොභො. අලොභෙන හි තං වත්ථුං පරස්ස පටිපාදෙති. තෙන චුත්තං “දීයතෙ ඉමිනාති දාන”න්ති. තං බහුජනපියමනාපතාදීනං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකානං ඵලවිසෙසානං අධිගමහෙතුතො “මඬගල”න්ති චුත්තං. “දායකො සිහ දානපති බහුතො ජනස්ස පියො හොති මනාපො”ති එවමාදිති චෙත්ථ සුත්තානි (අ. නි. 5.34) අනුස්සරිතබ්බාති.

අපරො නයො — දානං නාම දුට්ඨං ආමිසදානඤ්ච, ධම්මදානඤ්ච. තත්ථ ආමිසදානං චුත්තජ්ජකාරමෙව. ඉධලොකපරලොකදුක්ඛක්ඛයසුඛාවහස්ස පන සම්මාසම්බුද්ධජ්ජවෙදිතස්ස ධම්මස්ස පරෙසං හිතකාමතාය දෙසනා ධම්මදානං. ඉමෙසඤ්ච ද්විත්තං දානානං එතදෙව අග්ගං. යථාහ —

“සබ්බදානං ධම්මදානං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්මරසො ජිනාති;
සබ්බරතිං ධම්මරතී ජිනාති,
තණ්හක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති”ති. (ධ. ප. 354);

තත්ථ ආමිසදානස්ස මඬගලත්තං චුත්තමෙව. ධම්මදානං පන යස්මා අත්ථපටිසංවෙදිතාදීනං ගුණානං පදට්ඨානං, තස්මා “මඬගල”න්ති වුව්චති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා —

“යථා යථා, හික්ඛවෙ, හික්ඛු යථාසුතං යථාපරියත්තං ධම්මං විත්ථාරෙන පරෙසං දෙසෙති, තථා තථා සො තස්මිං ධම්මෙ අත්ථපටිසංවෙදී ච හොති ධම්මපටිසංවෙදී චා”ති එවමාදි (දී. නි. 3.355; අ. නි. 5.26).

ධම්මවරියා නාම දසකුසලකම්මපථවරියා. යථාහ — “තිවිධං බො, ගහපතයො, කායෙන ධම්මවරියාසමවරියා භොති”ති එවමාදි. සා පනෙසා ධම්මවරියා සග්ගලොකුපපත්තිහෙතුතො “මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බා. චුත්තඤ්ඤානං හගචතා — “ධම්මවරියාසමවරියාහෙතු බො, ගහපතයො, එවමිධෙකච්චෙ සත්තා කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති”ති (ම. නි. 1.441).

ඤාතකා නාම මාතිතො වා පිතිතො වා යාව සත්තමා පිතාමහයුගා සම්බන්ධා. තෙසං භොගපාරිජුඤ්ඤාන වා බ්‍යාධිපාරිජුඤ්ඤාන වා අභිහතානං අත්තතො සමීපං ආගතානං යථාබලං සාසච්ඡාදනධනධඤ්ඤාදීහි සඬගහො පසංසාදීනං දිට්ඨධම්මිකානං සුගතිගමනාදීනඤ්ච සම්පරායිකානං විසෙසාධිගමානං හෙතුතො “මඬගල”න්ති වුවචති.

අනවජ්ජානි	කම්මානි	නාම
උපොසථඬගසමාදානවෙය්‍යාවච්චකරණආරාමවනරොපනසෙතුකරණාදීනි කායවච්චිමනොසුචරිතකම්මානි. තානි හි නානජ්ජකාරහිතසුබාධිගමහෙතුතො “මඬගල”න්ති වුවචති. “යානං බො පනෙතං, විසාබ්බෙ, විජ්ජති යං ඉධෙකච්චො ඉත්ථි වා පුරිසො වා අට්ඨඬගසමන්තාගතං උපොසථං උපවසිත්වා කායස්ස හෙදා පරං මරණා වාතුමහාරාජිකානං දෙවානං සහබ්‍යතං උපපජ්ජෙය්‍යා”ති එවමාදීනි චෙත්ථ සුත්තානි (අ. නි. 8.43) අනුස්සරිතබ්බානි.		

එවං ඉමිස්සා ගාථාය දානං, ධම්මවරියා, ඤාතකානං සඬගහො, අනවජ්ජානි කම්මානීති චත්තාරි මඬගලානි චුත්තානි, මඬගලත්තඤ්ච තෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවානි.

නිට්ඨිතා දානඤ්චානි ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

267. ඉදානි ආරතී වීරතීති එත්ථ ආරතීති ආරමණං. වීරතීති වීරමණං, වීරමන්ති වා එතාය සත්තානි වීරති. පාපානි අකුසලා. මදනීයට්ඨෙන මජ්ජං, මජ්ජස්ස පානං මජ්ජපානං, තතො මජ්ජපානා. සංයමනං සංයමො. අප්පමජ්ජනං අප්පමාදො. ධම්මෙසුති කුසලෙසු. සෙසං චුත්තනයමෙවානි අයං පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බා — ආරති නාම පාපෙ ආදීනවදස්සාවිතො මනසා එව අනභිරතී. වීරති නාම කම්මද්චාරවසෙන කායවාචාහි වීරමණං. සා වෙසා වීරති නාම සම්පත්තවීරති සමාදානවීරති සමුච්ඡෙදවීරතීති තිවිධා භොති. තත්ථ යා කුලපුත්තස්ස අත්තතො ජාතිං වා කුලං වා ගොත්තං වා පටිච්ච “න මෙ එතං පතිරූපං, ය්වාහං ඉමං පාණං

එවං ඉමිස්සා ගාථාය පාපා විරති, මජ්ජිමානිකා සංයමො, කුසලෙසු ධම්මෙසු අප්පමාදොති තිණි මඬිගලානි චුත්තානි, මඬිගලත්තඤ්ච නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවාති.

නිට්ඨිතා ආරතී විරතීති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

268. ඉදානි ගාරවො වාති එත්ථ ගාරවොති ගරුභාවො. නිවානොති නිවචුත්තිතා. සන්තුට්ඨිති සන්තොසො. කතස්ස ජානනතා කතඤ්ඤාතා. කාලෙනාති බණෙන සමයෙන. ධම්මස්ස සවනං ධම්මස්සවනං. සෙසං චුත්තනයමෙවාති අයං පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බා — ගාරවො නාම ගරුකාරපයොගාරහෙසු බුද්ධපච්චෙකබුද්ධතථාගතසාවකආවරිපුප්ඤ්ඤායමානාපිතුපෙට්ඨහාතිකහි නිආදීසු යථානුරූපං ගරුකාරො ගරුකරණං සගාරවතා. ස්වායං ගාරවො යස්මා සුගතිගමනාදීනං හෙතු. යථාහ —

“ගරුකාතබ්බං ගරුං කරොති, මානෙතබ්බං මානෙති, පුප්පෙතබ්බං පුප්පෙති. සො තෙන කම්මෙන එවං සමත්තෙන එවං සමාදින්නෙන කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති. නො චෙ කායස්ස හෙදා...පෙ.... උපපජ්ජති, සචෙ මනුස්සත්තං ආගච්ඡති, යත්ථ යත්ථ පච්චාජායති, උච්චාකුලීනො හොති”ති (ම. නි. 3.295).

යථා වාහ — “සත්තිමෙ, භික්ඛවෙ, අපරිහානියා ධම්මා. කතමෙ සත්ත? සත්ථුගාරවතා”තිආදි (අ. නි. 7.32-33). තස්මා “මඬිගල”න්ති වූවිවති.

නිවානො නාම නිවමනතා නිවාතචුත්තිතා, යාය සමත්තාගතො පුග්ගලො නිහතමානො නිහතදප්පො පාදපුඤ්ජනවොළකසමො ඡින්නවිසාණුසහසමො උද්ධට්ඨායස්පසමො ච භුත්වා සණ්භො සබ්බො සුඛසම්භාසො හොති, අයං නිවානො. ස්වායං යසාදිගුණපටිලාභහෙතුතො “මඬිගල”න්ති වූවිවති. ආහ ව — “නිවාතචුත්ති අත්ථද්ධො, තාදිසො ලහතෙ යස්”න්ති එවමාදි (දී. නි. 3.273).

සන්තුට්ඨි නාම ඉතරිතරපච්චයසන්තොසො, සො ද්වාදසවිධො හොති. සෙය්‍යාපීදං — චීවරෙ යථාලාභසන්තොසො, යථාබලසන්තොසො, යථාසාරුප්පසන්තොසොති තිවිධො. එවං පිණ්ඩපාතාදීසු.

තස්සායං පහෙදවණ්ණනා — ඉධ භික්ඛු චීවරං ලහති සුන්දරං වා අසුන්දරං වා, සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලහන්තොපි න

ගණ්භාති, අයමස්ස වීවරෙ යථාලාභසන්නොසො. අථ පන ආබාධිකො හොති, ගරුං වීවරං පාරුපන්නො ඔණමති වා කිලමති වා. සො සභාගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං තං පරිචන්තෙන්වා ලභුකෙන යාපෙන්නොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස වීවරෙ යථාබලසන්නොසො. අපරො භික්ඛු පණිතපච්චයලාභී හොති, සො පට්ඨවීරාදීනං අඤ්ඤතරං මහග්ගං වීවරං ලභින්වා “ඉදං ථෙරානං චිරපබ්බජිතානං බහුස්සුතානඤ්ච අනුරූප” ති තෙසං දත්වා අත්තනා සඬකාරකූටා වා අඤ්ඤතො වා කුතොචි නන්තකානි උච්චිතිත්වා සඬසාටිං කත්වා ධාරෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස වීවරෙ යථාසාරුප්පසන්නොසො.

ඉධ පන භික්ඛු පිණ්ඩපාතං ලභති ලුඛං වා පණිතං වා, සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්නොපි න ගණ්භාති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාලාභසන්නොසො. අථ පන ආබාධිකො හොති, ලුඛං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිත්වා බාළ්භං රොගාතඬිකං පාපුණාති, සො සභාගස්ස භික්ඛුනො තං දත්වා තස්ස හත්ථතො සප්පිමධුබ්බිරාදීනි භුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොන්නොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාබලසන්නොසො. අපරො භික්ඛු පණිතං පිණ්ඩපාතං ලභති, සො “අයං පිණ්ඩපාතො ථෙරානං චිරපබ්බජිතානං අඤ්ඤෙසඤ්ච පණිතපිණ්ඩපාතං විනා අයාපෙන්නානං සබ්බමචාරීනං අනුරූපො” ති තෙසං දත්වා අත්තනා පිණ්ඩාය වරින්වා මිස්සකාභාරං භුඤ්ජන්නොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාසාරුප්පසන්නොසො.

ඉධ පන භික්ඛුනො සෙනාසනං පාපුණාති, සො තෙනෙව සන්තුස්සති, පුන අඤ්ඤං සුන්දරතරම්පි පාපුණන්තං න ගණ්භාති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාලාභසන්නොසො. අථ පන ආබාධිකො හොති, නිවාතසෙනාසනෙ වසන්නො අතිවිය පිත්තරොගාදීහි ආතුරියති, සො සභාගස්ස භික්ඛුනො තං දත්වා තස්ස පාපුණනකෙ සවාතසිතලසෙනාසනෙ වසින්වා සමණධම්මං කරොන්නොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාබලසන්නොසො. අපරො භික්ඛු සුන්දරං සෙනාසනං පත්තම්පි න සම්පට්ඨිති “සුන්දරසෙනාසනං පමාදට්ඨානං, තත්ත්ව නිසින්නස්ස ටීනමිද්ධං ඔක්කමති, නිද්දාහිභූතස්ස ච පුන පට්ඨුජ්ඣතො කාමචිතක්කා සමුදාවරන්ති” ති, සො තං පට්ඨකම්පිත්වා අබ්භොකාසරුක්ඛමුලපණ්ණකුට්ඨු යත්ථ කත්ථවි නිවසන්නොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරුප්පසන්නොසො.

ඉධ පන භික්ඛු භෙසජ්ජං ලභති හරිතකං වා ආමලකං වා, සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤෙහි ලද්ධං සප්පිමධුචාණිකාදිම්පි න පත්ථෙති, ලභන්නොපි න ගණ්භාති, අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාලාභසන්නොසො. අථ පන

ආබාධිකො තෙලෙන අත්ථිකො ඵාණිතං ලහති, යො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස භත්ථතො තෙලෙන භෙසජ්ජං කත්වා සමණධම්මං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො භික්ඛු එකස්මිං භාජනෙ පුත්තිමුත්තහරීතකං යපෙත්වා එකස්මිං චතුමධුරං “ගණ්හථ, භන්තෙ, යදිච්ඡසී”ති වුවචමානො සවස්ස තෙසං ද්විත්තං අඤ්ඤතරෙන්නපි බ්‍යාධි වූපසම්මති, අථ “පුත්තිමුත්තහරීතකං නාම බුද්ධාදීහි වණ්ණිතං, අයඤ්ච පුත්තිමුත්තභෙසජ්ජං නිස්සාය පබ්බජ්ජා, තත්ථ තෙ යාවජ්චං උස්සාහො කරණීයො”ති (මහාව. 128) වුත්තන්ති චිත්තෙන්තො චතුමධුරභෙසජ්ජං පටික්ඛිපිත්වා මුත්තහරීතකෙන භෙසජ්ජං කරොන්තොපි පරමසන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාසාරුජ්ජසන්තොසො.

එවං පහෙදො සබ්බොපෙසො සන්තොසො සන්තුට්ඨීති වුවචති. සා අත්තිව්ජනාපාපිච්ඡතාමභිච්ඡතාදීනං පාපධම්මානං පහානාධිගමහෙතුතො සුගතිහෙතුතො අරියමග්ගසම්භාරභාවතො චාතුද්දිසාදිභාවහෙතුතො ච “මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බා. ආහ ව –

“චාතුද්දිසො අප්පටිසො ව හොති,
සන්තුස්සමානො ඉතරීතරෙනා”ති. (සු. නි. 42; වුළුනි.
බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 128) එවමාදි;

කතඤ්ඤතා නාම අප්පස්ස වා බහුස්ස වා යෙන කෙනචි කතස්ස උපකාරස්ස පුනථපුනං අනුස්සරණභාවෙන ජානනතා. අපිච තෙරයිකාදිදුක්ඛපරිත්තාණතො පුඤ්ඤානි එව පාණිතං බහුපකාරානි, තතො තෙසම්පි උපකාරානුස්සරණතා “කතඤ්ඤතා”ති වෙදිතබ්බා. සා සප්පුරිසෙහි පසංසනීයතාදිනානප්පකාරවිසෙසාධිගමහෙතුතො “මඬගල”න්ති වුත්තා. ආහ ව – “ද්වෙමෙ, භික්ඛවෙ, පුග්ගලා දුල්ලහා ලොකස්මිං. කතමෙ ද්වෙ? යො ව පුබ්බකාරී, යො ව කතඤ්ඤ කතවෙදී”ති (අ. නි. 2.120).

කාලෙන ධම්මස්සවනං නාම යස්මිං කාලෙ උද්ධච්චසහගතං චිත්තං හොති, කාමචිතක්කාදීනං වා අඤ්ඤතරෙන අභිභූතං, තස්මිං කාලෙ තෙසං විනොදනත්ථං ධම්මස්සවනං. අපරෙ ආහු – පඤ්චමෙ පඤ්චමෙ දිවසෙ ධම්මස්සවනං කාලෙන ධම්මස්සවනං නාම. යථාහ ආයස්මා අනුරුද්ධො “පඤ්චාහිකං බො පන මයං, භන්තෙ, සබ්බරත්තිං ධම්මියා කථාය සන්තිසීදාමා”ති (ම. නි. 1.327; මහාව. 466).

අපිව යස්මිං කාලෙ කල්‍යාණමිත්තෙ උපසඬ්ඛමිත්වා සක්කා භොති අත්තනො කඬ්ඛාපට්ඨිනොදකං ධම්මං සොතුං, තස්මිං කාලෙපි ධම්මස්සවනං “කාලෙන ධම්මස්සවන”න්ති වෙදිතඛ්ඛං. යථාහ — “තෙ කාලෙන කාලං උපසඬ්ඛමිත්වා පරිපුච්ඡති පරිපඤ්භති”තිආදි (දී. නි. 3.358). තදෙනං කාලෙන ධම්මස්සවනං නීවරණප්පහානචතුරානිසංසආසවක්ඛයාදිනානප්පකාරවිසෙසාධිගමහෙනු තො “මඬ්ගල”න්ති වෙදිතඛ්ඛං. චුත්තඤ්ඤෙනං —

“යස්මිං, භික්ඛවෙ, සමයෙ අරියසාවකො අට්ඨිං කත්වා මනසි කත්වා සඛ්ඛං චෙතසො සමන්තාහරිත්වා ඕභිතසොතො ධම්මං සුඤ්ඤාති, පඤ්චස්ස නීවරණානි තස්මිං සමයෙ න භොන්ති”ති (සං. නි. 5.219) ව.

“සොතානුගතානං, භික්ඛවෙ, ධම්මානං...පෙ.... සුප්පට්ඨිද්ධානං චත්තාරො ආනිසංසා පාටිකඬ්ඛා”ති (අ. නි. 4.191) ව.

“චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මා කාලෙන කාලං සම්මා භාවියමානා සම්මා අනුපරිවත්තියමානා අනුපුබ්බෙන ආසවානං ඛයං පාපෙන්නි. කතමෙ චත්තාරො? කාලෙන ධම්මස්සවන”න්ති ච ඵවමාදිති (අ. නි. 4.147).

ඵවං ඉමිස්සා ගාථාය ගාරවො, නිවාතො, සන්තුට්ඨි, කතඤ්ඤාතා, කාලෙන ධම්මස්සවනන්ති පඤ්ච මඬ්ගලානි චුත්තානි, මඬ්ගලත්තඤ්ච නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවාති.

නිට්ඨිතා ගාරවො ච නිවාතො වාති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

269. ඉදානි ඛන්ති වාති ඵත්ථ ඛමනං ඛන්ති. පදක්ඛිණග්ගාහිතාය සුඛං වචො අස්මිත්ති සුවචො, සුවචස්ස කම්මං සොචචස්සං, සොචචස්සස්ස භාවො සොචචස්සතා. කිලෙසානං සම්මතත්තා සමණා. දස්සනන්ති පෙක්ඛනං. ධම්මස්ස සාකච්ඡා ධම්මසාකච්ඡා. සෙසං චුත්තනයමෙවාති අයං පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන ඵවං වෙදිතඛ්ඛා ඛන්ති නාම අධිවාසනක්ඛන්ති, යාය සමන්තාගතො භික්ඛු දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසන්තෙ, වධඛන්ධාදිහි වා විහිංසන්තෙ පුග්ගලෙ අසුඤ්ඤාතො විය ච අපස්සන්තො විය ච නිබ්බිකාරො භොති ඛන්තිවාදී විය. යථාහ —

“අහු අතීතමද්ධානං, සමණො ඛන්තිදීපනො;

තං ඛන්තියායෙව යිතං, කාසිරාජා අඡෙදයි”ති. (ජා. 1.4.51);

හද්දකතො වා මනසි කරොති තතො උත්තරි අපරාධාභාවෙන ආයස්මා පුණ්ණත්ථෙරො විය. යථාහ —

“සචෙ මං, හත්තෙ, සුනාපරන්තකා මනුස්සා අක්කොසිස්සන්ති පරිභාසිස්සන්ති, තත්ථ මෙ එවං භවිස්සති ‘හද්දකා වතිමෙ සුනාපරන්තකා මනුස්සා, සුහද්දකා වතිමෙ සුනාපරන්තකා මනුස්සා, යං මෙ නයිමෙ පාණිනා පහාරං දෙන්ති’”තිආදි (ම. නි. 3.396; සං. නි. 4.88).

යාය ව සමන්තාගතො ඉසීනම්පි පසංසනීයො හොති. යථාහ සරහඬිගො ඉසි —

“කොධං වධිත්වා න කදාචි සොචති,
මක්ඛජ්ජහානං ඉසයො වණ්ණයන්ති;
සබ්බෙසං චුත්තං ඵරුසං බමෙථ,
එතං ඛන්තිං උත්තමමාහු සන්තො”ති. (ජා. 2.17.64);

දෙවනානම්පි පසංසනීයො හොති. යථාහ සක්කො දෙවානම්න්දො —

“යො භචෙ බලවා සන්තො, දුබ්බලස්ස තිතික්ඛති;
තමාහු පරමං ඛන්තිං, නිච්චං බමති දුබ්බලො”ති. (සං. නි. 1.250-251);

බුද්ධානම්පි පසංසනීයො හොති. යථාහ භගවා —

“අක්කොසං වධඛන්ධඤ්ච, අදුට්ඨො යො තිතික්ඛති;
ඛන්තිබලං බලානීකං, තමහං බුම් බ්‍රාහ්මණ”න්ති. (ධ. ප. 399);

සා පනෙසා ඛන්ති එතෙසඤ්ච ඉධ වණ්ණිකානං අඤ්ඤෙසඤ්ච ගුණානං අධිගමහෙතුතො “මඬිගල”න්ති වෙදිතබ්බා.

සොචවස්සකා නාම සහධම්මිකං වුව්චමානෙ වික්ඛෙපං වා තුණ්හීභාවං වා ගුණදොසචිත්තනං වා අනාපජ්ජිත්වා අතිවිය ආදරඤ්ච ගාරවඤ්ච නිවමනතඤ්ච පුරක්ඛත්වා “සාධු”ති වචනකරණතා. සා සබ්‍රහ්මචාරීනං සන්තිකා ඔවාදානුසාසනීපටිලාභහෙතුතො දොසජ්ජහානගුණාධිගමහෙතුතො ව “මඬිගල”න්ති වුව්චති.

සමණානං දස්සනං නාම උපසම්පන්නිලෙසානං
 භාවිතකායවච්චිත්තපඤ්ඤානං උත්තමදමථසමථසමන්තාගතානං
 පබ්බජිතානං උපසම්පන්නිලෙසානං අනුස්සරණසවනදස්සනං, සබ්බමපි
 ඔමකදෙසනාය “දස්සන”න්ති චුත්තං. තං “මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බං.
 කස්මා? බහුපකාරත්තා. ආහ ව – “දස්සනම්පහං, භික්ඛවෙ, තෙසං භික්ඛුනං
 බහුපකාරං වදාමි”තිආදි (ඉතිවු. 104). යතො භිතකාමෙන කුලපුත්තෙන
 සීලවත්තෙන භික්ඛු සරද්ධාරං සම්පත්තෙන දිස්වා යදි දෙය්‍යාධම්මො අත්ථි,
 යථාබලං දෙය්‍යාධම්මෙන පතිමානෙතබ්බා. යදි නත්ථි, පඤ්චපතිට්ඨිතං
 කත්වා වන්දිතබ්බා. තස්මිං අසම්පජ්ජමානෙ අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා
 නමස්සිතබ්බා, තස්මිමපි අසම්පජ්ජමානෙ පසන්නචිත්තෙන පියවක්ඛුභි
 සම්පස්සිතබ්බා. එවං දස්සනමුලකෙනාපි හි පුඤ්ඤෙන අනෙකානි
 ජාතිසහස්සානි වක්ඛුමිහි රොගො වා දාහො වා උස්සදා වා පිළකා වා න
 භොන්ති, විජ්ජසන්නපඤ්චවඤ්ණසස්සිරිකානි භොන්ති වක්ඛුති
 රතනවිමානෙ උග්ගාටිතමණ්ණිකවාටසදිසානි, සතසහස්සකප්පමත්තං දෙවෙසු
 ව මනුස්සෙසු ව සබ්බසම්පත්තිනං ලාභී භොති. අනච්ඡරියඤ්චෙනං, යං
 මනුස්සභූතො සප්පඤ්ඤජාතිකො සම්මා පවත්තිතෙන සමණදස්සනමයෙන
 පුඤ්ඤෙන එවරූපං විපාකසම්පත්තිං අනුභවෙය්‍යා, යත්ථ
 තිරච්ඡානගතානම්පි කෙවලං සද්ධාමත්තකජනිතස්ස සමණදස්සනස්ස එවං
 විපාකසම්පත්තිං වඤ්ණයන්ති –

“උලුකො මණ්ඩලක්ඛිකො,
 වෙදියකෙ චිරදීඝවාසිකො;
 සුඛිතො වත කොසියො අයං,
 කාලුට්ඨිතං පස්සති බුද්ධවරං.

“මයි චිත්තං පසාදෙත්වා, භික්ඛුසඬ්ඨසෙ අනුත්තරෙ;
 කප්පානං සතසහස්සානි, දුග්ගතිං සො න ගච්ඡති.

“දෙවලොකා වචිත්වාන, කුසලකම්මෙන වොදිතො;
 භවිස්සති අනන්තඤ්ඤාණො, සොමනස්සොති විස්සුතො”ති. (ම. නි.
 අට්ඨ. 1.144; බු. පා. අට්ඨ. 5.10);

කාලෙන ධම්මසාකච්ඡා නාම පදොසෙ වා පච්චුසෙ වා ද්වෙ
 සුත්තන්තිකා භික්ඛු අඤ්ඤාමඤ්ඤං සුත්තන්තං සාකච්ඡන්ති, විනයධරා
 විනයං, ආභිධම්මිකා අභිධම්මං, ජාතකභාණකා ජාතකං, අට්ඨකථිකා
 අට්ඨකථං, ලීනුද්ධතවිචිකිච්ඡාපරෙතචිත්තවිසොධනත්ථං වා තමහි තමහි
 කාලෙ සාකච්ඡන්ති, අයං කාලෙන ධම්මසාකච්ඡා. සා ආගමඛ්‍යාත්තිආදීනං
 ගුණානං හෙතුතො “මඬගල”න්ති වුවවතීති.

එවං ඉමිස්සා ගාථාය ඛන්ති, සොචචස්සතා, සමණදස්සනං, කාලෙන ධම්මසාකච්ඡාති චත්තාරි මඬිගලාති චුත්තාති, මඬිගලත්තඤ්ච නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවාති.

නිට්ඨිතා ඛන්ති වාති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

270. ඉදානි තපො වාති එත්ථ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ තපතීති තපො. බ්‍රහ්මං වරියං, බ්‍රහ්මානං වා වරියං බ්‍රහ්මවරියං, සෙට්ඨවරියන්ති චුත්තං හොති. අරියසච්චානං දස්සනං අරියසච්චාන දස්සනං. අරියසච්චාති දස්සනන්තිපි එකෙ, තං න සුන්දරං. නික්ඛන්තං වානතොති නිබ්බානං, සච්ඡිකරණං සච්ඡිකිරියා, නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියා නිබ්බානසච්ඡිකිරියා. සෙසං චුත්තනයමෙවාති අයං පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බො — තපො නාම අභිජ්ඣාදොමනස්සාදීනං තපනතො ඉන්ද්‍රියසංවරො, කොසජ්ජස්ස වා තපනතො වීරියං. තෙන හි සමන්තාගතො පුග්ගලො ආතාපීති චුච්චති. ස්වායං අභිජ්ඣාදිජ්ජහානකානාදිපට්ඨාභහෙතුතො “මඬිගල”න්ති වෙදිතබ්බො.

බ්‍රහ්මවරියං නාම මෙථුනවිරතිසමණධම්මසාසනමග්ගානං අධිවචනං. තථා හි “අබ්‍රහ්මවරියං පහාය බ්‍රහ්මචාරී හොති”ති (දී. නි. 1.194; ම. නි. 1.292) එවමාදීසු මෙථුනවිරති බ්‍රහ්මවරියන්ති චුච්චති. “භගවති නො, ආචුසො, බ්‍රහ්මවරියං චුස්සති”ති එවමාදීසු (ම. නි. 1.257) සමණධම්මො. “න තාවාහං, පාපිම, පරිනිබ්බායිස්සාමි, යාව මෙ ඉදං බ්‍රහ්මවරියං න ඉද්ධඤ්චෙව භවිස්සති ඒතඤ්ච විත්ථාරිකං බාහුජඤ්ඤ”න්ති එවමාදීසු (දී. නි. 2.168; සං. නි. 5.822; උදා. 51) සාසනං. “අයමෙව බො, භික්ඛු, අරියො අට්ඨඬිගිකො මග්ගො බ්‍රහ්මවරියං. සෙය්‍යථිදං, සම්මාදිට්ඨි”ති එවමාදීසු (සං. නි. 5.6) මග්ගො. ඉධ පන අරියසච්චදස්සනෙන පරතො මග්ගස්ස ගහිතත්තා අවසෙසං සබ්බමිපි වට්ටති. තඤ්චෙනං උපරුපරි නානජ්ජකාරවිසෙසාධිගමහෙතුතො “මඬිගල”න්ති වෙදිතබ්බං.

අරියසච්චාන දස්සනං නාම කුමාරපඤ්ඤෙ චුත්තත්ථානං චතුත්තං අරියසච්චානං අභිසමයවසෙන මග්ගදස්සනං. තං සංසාරදුක්ඛවීතික්කමහෙතුතො “මඬිගල”න්ති චුච්චති.

නිබ්බානසච්ඡිකිරියා නාම ඉධ අරහත්තඵලං “නිබ්බාන”න්ති අධිජ්ජෙතං. තම්පි හි පඤ්චගතිවානතෙන වානසඤ්ඤිකාය තණ්හාය නික්ඛන්තත්තා “නිබ්බාන”න්ති චුච්චති. තස්ස පත්ති වා පච්චවෙක්ඛණා වා

“සච්ඡිකිරියා”ති වුච්චති. ඉතරස්ස පන නිබ්බානස්ස අරියසච්චානං දස්සනෙනෙව සච්ඡිකිරියා සිද්ධා, තෙනෙනං ඉධ න අධිජ්ජෙතං. එවමෙසා නිබ්බානසච්ඡිකිරියා දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරාදිහෙතුතො “මඬ්ගල”න්ති වෙදිතබ්බං.

එවං ඉමිස්සාපි ගාථාය තපො, බ්‍රහ්මචරියං, අරියසච්චාන දස්සනං, නිබ්බානසච්ඡිකිරියාති චත්තාරි මඬ්ගලානි වුත්තානි, මඬ්ගලත්තඤ්ච නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවාති.

නිට්ඨිතා තපො වාති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

271. ඉදානි චුට්ඨස්ස ලොකධම්මෙහිති එත්ථ චුට්ඨස්සාති චුසිතස්ස ඡුපිතස්ස සම්පත්තස්ස. ලොකෙ ධම්මා ලොකධම්මා, යාව ලොකජ්ජවත්ති, තාව අනිචත්තකා ධම්මාති වුත්තං හොති. චිත්තන්ති මනො මානසං. යස්සාති නවස්ස වා මජ්ඣිමස්ස වා ථෙරස්ස වා. න කම්පතීති න චලති, න වෙධති. අසොකන්ති නිස්සොකං අබ්බුළුභසොකසල්ලං. විරජන්ති විගතරජං විද්ධංසිතරජං. බ්‍රෙමන්ති අභයං නිරූපද්දවං. සෙසං වුත්තනයමෙවාති අයං තාව පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බං – චුට්ඨස්ස ලොකධම්මෙහි යස්ස චිත්තං න කම්පතී, යස්ස ලාභාලාභාදීහි අට්ඨහි ලොකධම්මෙහි චුට්ඨස්ස අජ්ඣොත්ථංසස්ස චිත්තං න කම්පතී, න චලති, න වෙධති, තස්ස තං චිත්තං කෙනචි අකම්පනීයලොකුත්තරභාවාවහනතො “මඬ්ගල”න්ති වෙදිතබ්බං.

කස්ස පන එතෙහි චුට්ඨස්ස චිත්තං න කම්පතී? අරහතො ඛිණ්ණසච්ඡෙව, න අඤ්ඤස්ස කස්සචි. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“සෙලො යථා එකග්ගෙනො, වාතෙන න සමීරති;
එවං රූපා රසා සද්දා, ගන්ධා එස්සා ච කෙවලා.

“ඉට්ඨා ධම්මා අනිට්ඨා ව, න පච්චෙධන්ති තාදිනො;
ධීතං චිත්තං විජ්ජමුත්තං, වයඤ්චස්සානුපස්සති”ති. (අ. නි. 6.55; මහාව. 244);

අසොකං නාම ඛිණ්ණසච්ඡෙව චිත්තං. තඤ්ඤි යො “සොකො සොචනා සොචිතත්තං අන්තොසොකො අන්තොපරිසොකො චෙතසො පරිනිජ්ඣායිතත්ත”න්තිආදිනා (විභ. 237) නයෙන වුච්චති සොකො, තස්ස අභාවතො අසොකං. කෙචි නිබ්බානං වදන්ති, තං පුරිමපදෙන නානුසන්ධියති. යථා ච අසොකං, එවං විරජං බ්‍රෙමන්තිපි ඛිණ්ණසච්ඡෙව

විත්තං. තඤ්ඤි රාගදොසමොහරජානං විගතත්තා විරජං, චතුභි ව යොගෙහි බෙමත්තා බෙමං. යතො එතං තෙන තෙනාකාරෙන තම්භි තම්භි පචත්තික්ඛණෙ ගහෙත්වා නිද්දිට්ඨවසෙන තිව්ධම්පි අප්පචත්තක්ඛන්ධතාදිලොකුත්තමභාවාවහනතො ආහුනෙය්‍යාදිභාවාවහනතො ව “මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බං.

එවං ඉමිස්සා ගාථාය අට්ඨලොකධම්මෙහි අකම්පිතවිත්තං, අසොකවිත්තං, විරජවිත්තං, බෙමවිත්තන්ති චත්තාරි මඬගලානි වුත්තානි, මඬගලත්තඤ්ච නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවාති.

නිට්ඨිතා පුට්ඨස්ස ලොකධම්මෙහිති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

272. එවං භගවා “අසෙවනා ව බාලාන”න්තිආදීහි දසභි ගාථාහි අට්ඨතිංස මඬගලානි කථෙත්වා ඉදානි එතානෙව අත්තනා වුත්තමඬගලානි පුනත්තො “එතාදිසානි කත්වානා”ති ඉමං අවසානගාථමභාසි.

තස්සායං අත්ථවණ්ණනා — එතාදිසානීති එතානි ඊදිසානි මයා වුත්තප්පකාරානි බාලානං අසෙවනාදීනි. කත්වානාති කත්වා. කත්වාන කත්වා කරිත්වාති හි අත්ථතො අනඤ්ඤං. සබ්බත්ථමපරාජිතාති සබ්බත්ථ ඛන්ධකිලෙසාහිසඬබාරදෙවපුත්තමාරප්පහෙදෙසු චතුසු පච්චත්ථිකෙසු එකෙනපි අපරාජිතා හුත්වා, සයමෙව තෙ චත්තාරො මාරෙ පරාජෙත්වාති වුත්තං හොති. මකාරො චෙත්ථ පදසන්ධිකරණමත්තොති විඤ්ඤාතබ්බො.

සබ්බත්ථ සොත්ථිං ගච්ඡන්තීති එතාදිසානි මඬගලානි කත්වා චතුභි මාරෙහි අපරාජිතා හුත්වා සබ්බත්ථ ඉධලොකපරලොකෙසු යානවඬිකමනාදීසු ව සොත්ථිං ගච්ඡන්ති, බාලසෙවනාදීහි යෙ උප්පජ්ජෙය්‍යං ආසවා විසාතපරිලාභා, තෙසං අභාවා සොත්ථිං ගච්ඡන්ති, අනුපද්ද්‍යතා අනුපසට්ඨා බෙමිතො අප්පට්ඨයා ගච්ඡන්තීති වුත්තං හොති. අනුනාසිකො චෙත්ථ ගාථාඛන්ධසුඛත්ථං වුත්තොති වෙදිතබ්බො.

තං තෙසං මඬගලමුත්තමන්ති ඉමිතා ගාථාපාදෙන භගවා දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. කථං? එවං දෙවපුත්ත යෙ එතාදිසානි කරොන්ති, තෙ යස්මා සබ්බත්ථ සොත්ථිං ගච්ඡන්ති, තස්මා තං බාලානං අසෙවනාදි අට්ඨතිංසවිධම්පි තෙසං එතාදිසකාරකානං මඬගලං උත්තමං සෙට්ඨං පවරන්ති ගණ්භාහීති.

එවඤ්ච භගවතා නිට්ඨාපිතාය දෙසනාය පරියොසානෙ කොට්ඨසතසහස්සදෙවතා අරහත්තං පාපුණිංසු, සොතාපත්තිසකදාගාමිඅනාගාමිඵලප්පත්තානං ගණනා අසඬබ්‍යය්‍යා

අහොසි. අථ භගවා දුතියදිවසෙ ආනන්දත්ථෙරං ආමන්තෙසි - “ඉමං, ආනන්ද, රත්තිං අඤ්ඤතරා දෙවතා මං උපසඬකමිත්වා මඬගලපඤ්භං පුච්ඡි. අථස්සාහං අට්ඨතිංස මඬගලානි අහාසිං, උග්ගණ්භ, ආනන්ද, ඉමං මඬගලපරියායං, උග්ගහෙත්වා භික්ඛු වාවෙහි”ති. ථෙරො උග්ගහෙත්වා භික්ඛු වාවෙසි. තයිදං ආවරියපරම්පරාහනං යාවජ්ජතනා පවත්තති, එවමීදං බ්‍රහ්මවරියං ඉද්ධඤ්ථෙව ඵීතඤ්ථ විත්ථාරිකං බාහුජඤ්ඤං පුටුභුතං යාව දෙවමනුස්සෙහි සුජ්ජකාසිතන්ති වෙදිතබ්බං.

ඉදානි එතෙස්ථෙව මඬගලෙසු ඤාණපරිවයපාටවත්ථං අයං ආදිතො පභුති යොජනා - එවමිමෙ ඉඨලොකපරලොකලොකුත්තරසුබ්බකාමා සත්තා බාලජනසෙවනං පහාය, පණ්ඩිතෙ නිස්සාය, පූජනෙයො පූජෙන්තා, පතිරූපදෙසවාසෙන පුබ්බෙ කතපුඤ්ඤතාය ච කුසලජ්ජවත්තියං වොදියමානා, අත්තානං සම්මා පණ්ඩාය, බාහුසච්චසිජ්ජවිනායෙහි අලඬකතත්තභාවා, විනයානුරූපං සුභාසිතං භාසමානා, යාව ගිහිභාවං න විජහන්ති, තාව මාතාපිතුඋපට්ඨානෙන පොරාණං ඉණමුලං විසොධයමානා, පුත්තදාරසඬගහෙන නවං ඉණමුලං පයොජයමානා, අනාකුලකම්මන්තතාය ධනධඤ්ඤාදිසමීද්ධිං පාපුණන්තා, දානෙන භොගසාරං ධම්මවරියාය ජීවිතසාරඤ්ථ ගහෙත්වා, ඤාතිසඬගහෙන සකජනහිතං අනවජ්ජකම්මන්තතාය පරජනහිතඤ්ථ කරොන්තා, පාපවිරතියා පරූපසාතං මජ්ජපානසංයමෙන අත්තූපසාතඤ්ථ විචජ්ජෙන්වා, ධම්මෙසු අජ්ජමාදෙන කුසලපක්ඛං වඬ්ඨෙත්වා, වඬ්ඨිතකුසලතාය ගිහිබ්බාඤ්ජනං ඔහාය පබ්බජිතභාවෙ ඨිතාපි බුද්ධබුද්ධසාවකුපජ්ඣාචරියාදීසු ගාරවෙන නිවාතෙන ච වත්තසම්පදං ආරාධෙත්වා, සන්තුට්ඨියා පච්චයගෙධං පහාය, කතඤ්ඤතාය සජ්ජුරිසභූමියං යත්වා, ධම්මස්සවනෙන විත්තලීනතං පහාය, ඛන්තියා සබ්බපරිස්සයෙ අභිභවිත්වා, සොච්චස්සතාය සනාථමත්තානං කත්වා, සමණදස්සනෙන පටිපත්තිපයොගං පස්සන්තා, ධම්මසාකච්ඡාය කඬ්ඛාට්ඨානියෙසු ධම්මෙසු කඬ්ඛං පටිවිනොදෙන්වා, ඉන්ද්‍රියසංවරතපෙන සීලවිසුද්ධිං සමණධම්මබ්‍රහ්මවරියෙන විත්තවිසුද්ධිං තතො පරා ච චතස්සො විසුද්ධියො සම්පාදෙන්තා, ඉමාය පටිපදාය අරියසච්චදස්සනපරියායං ඤාණදස්සනවිසුද්ධිං පත්වා අරහත්තඵලසඬ්ඛාතං නිබ්බාතං සච්ඡිකරොන්ති. යං සච්ඡිකත්වා සිනෙරූපබ්බතො විය වාතචුට්ඨිහි අට්ඨහි ලොකධම්මෙහි අවිකම්පමානවිත්තා අසොකා විරජා ඛෙමිනො භොන්ති. යෙ ච ඛෙමිනො, තෙ සබ්බත්ථ එකෙනාපි අපරාජිතා භොන්ති, සබ්බත්ථ ච සොත්ථිං ගච්ඡන්ති. තෙනාහ භගවා -

“එතාදිසානි කත්වාන, සබ්බත්ථමපරාජිතා;
සබ්බත්ථ සොත්ථිං ගච්ඡන්ති, තං තෙසං මඬගලමුත්තම”න්ති.

ඉති පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය මඬගලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. සුවිලොමසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුතන්ති සුවිලොමසුත්තං. කා උප්පත්ති? අත්ථවණ්ණනානායෙනෙවස්ස උප්පත්ති ආවි හවිස්සති. අත්ථවණ්ණනායඤ්ච “එවං මෙ සුත”න්තිආදි චුත්තත්ථමෙව. ගයායං විහරති ටඬකිතමඤ්චෙ සුවිලොමස්ස යක්ඛස්ස හවනෙති එත්ථ පන කා ගයා, කො ටඬකිතමඤ්චො, කස්මා ච හගවා තස්ස යක්ඛස්ස හවනෙ විහරතීති? චුච්චනෙ – ගයාති ගාමොපි තිත්ථමිචි චුච්චති, තද්දුභයමිචි ඉධ වට්ටති. ගයාගාමස්ස හි අවිදුරෙ දෙසෙ විහරන්තොපි “ගයායං විහරති”ති චුච්චති, තස්ස ච ගාමස්ස සමීපෙ අවිදුරෙ ද්වාරසන්තිකෙ සො ටඬකිතමඤ්චො. ගයාතිත්ථෙව විහරන්තොපි “ගයායං විහරති”ති චුච්චති, ගයාතිත්ථෙව ච සො ටඬකිතමඤ්චො. ටඬකිතමඤ්චොති චතුත්තං පාසාණානං උපරි විත්ථනං පාසාණං ආරොපෙත්වා කතො පාසාණමඤ්චො. තං නිස්සාය යක්ඛස්ස හවනං ආලවකස්ස හවනං විය. යස්මා චා පන හගවා තං දිවසං පච්චුසසමයෙ මහාකරුණාසමාපත්තිතො චුට්ඨාය බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො සුවිලොමස්ස ච බරලොමස්ස චාති ද්විත්තමිචි යක්ඛානං සොතාපත්තිඵලූපනිස්සයං අද්දස, තස්මා පත්තචීවරං ආදාය අන්තොඅරුණෙයෙව නානාදිසාහි සන්තිපතිතස්ස ජනස්ස බෙළසිඬ්ඝාණිකාදිනානප්පකාරාසුවිනිස්සන්දකිලින්තභූමිභාගමිචි තං තිත්ථප්පදෙසං ආගන්ත්වා තස්මිං ටඬකිතමඤ්චෙ නිසීදි සුවිලොමස්ස යක්ඛස්ස හවනෙ. තෙන චුත්තං “එකං සමයං හගවා ගයායං විහරති ටඬකිතමඤ්චෙ සුවිලොමස්ස යක්ඛස්ස හවනෙ”ති.

තෙන බො පන සමයෙනාති යං සමයං හගවා තත්ථ විහරති, තෙන සමයෙන. බරො ච යක්ඛො සුවිලොමො ච යක්ඛො හගවතො අවිදුරෙ අතික්කමන්තීති. කෙ තෙ යක්ඛා, කස්මා ච අතික්කමන්තීති? චුච්චනෙ – තෙසු තාව එකො අතීතෙ සඬ්ඝස්ස තෙලං අනාපුච්ඡා ගහෙත්වා අත්තනො සරීරං මක්ඛෙසි. සො තෙන කම්මෙන නිරයෙ පච්චිත්වා ගයාපොක්ඛරණීතීරෙ යක්ඛයොනියං නිබ්බන්තො. තස්සෙව වස්ස කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන විරූපානි අඬගපච්චඬගානි අගෙසු, ඉට්ඨකච්ඡදනසදිසඤ්ච බරසම්ඵස්සං වම්මං. සො කිර යදා පරං හිංසාපෙතුකාමො හොති, තදා ඡදනිට්ඨකසදිසානි වම්මකපාලානි උක්ඛිපිත්වා හිංසාපෙති. එවං සො බරසම්ඵස්සත්තා බරො යක්ඛොත්ථෙව නාමං ලභී.

ඉතරො කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ උපාසකො හුත්වා මාසස්ස අට්ඨ දිවසෙ විහාරං ගන්ත්වා ධම්මං සුණාති. සො එකදිවසං ධම්මස්සවතෙ සොසිතෙ සඬ්ඝාරාමද්වාරෙ අත්තනො ඛෙත්තං කෙලායන්තො උග්ගසාසනං සුත්වා “සචෙ න්භායාමි, චිරං භවිස්සති”ති කිලිට්ඨගත්තො උපොසථාගාරං පවිසිත්වා මහග්ගෙ භූමිමත්ථරණෙ අනාදරෙන නිපජ්ජිත්වා සුභි. භික්ඛු එවායං, න උපාසකොති සංයුත්තභාණකා. සො තෙන ච අඤ්ඤෙන කම්මෙන ච නිරයෙ පච්චිත්වා ගයාපොක්ඛරණියා තීරෙ යක්ඛයොනියං නිබ්බත්තො. සො තස්ස කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන දුද්දසිකො අහොසි, සරීරෙ චස්ස සුවිසදිසානි ලොමානි අහෙසුං. සො භි භිංසාපෙතබ්බකෙ සත්තෙ සුවිහි විජ්ඣන්තො විය භිංසාපෙති. එවං සො සුවිසදිසලොමත්තා සුවිලොමො යක්ඛොත්ථෙව නාමං ලභි. තෙ අත්තනො ගොචරත්ථාය භවනතො නික්ඛමිත්වා මුහුත්තං ගන්ත්වා ගතමග්ගෙනෙව නිවත්තිත්වා ඉතරං දිසාභාගං ගච්ඡන්තා භගවතො අවිදුරෙ අතික්කමන්ති.

අථ ඛො ඛරොති කස්මා තෙ එවමාහංසු? ඛරො සමණකජ්ජං දිස්වා ආහ. සුවිලොමො පන “යො භායති න සො සමණො, සමණපටිරූපකත්තා පන සමණකො හොති”ති එවංලද්ධිකො. තස්මා තාදිසං භගවන්තං මඤ්ඤමානො “නෙසො සමණො, සමණකො එසො”ති සහසාව චත්වාපි පුන වීමංසිතුකාමො ආහ – “යාවාහං ජානාමි”ති. “අථ ඛො”ති එවං චත්වා තතො. සුවිලොමො යක්ඛොති ඉතො පභූති යාව අපිච ඛො තෙ සම්ඵස්සො පාපකොති, තාව උත්තානත්ථමෙව කෙවලඤ්ඤෙත්ථ භගවතො කායන්ති අත්තනො කායං භගවතො උපනාමෙසීති එවං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො.

තතො අභායන්තං භගවන්තං දිස්වා “පඤ්ඤං තං සමණං”තිආදිමාහ. කිං කාරණං? සො භි වින්තෙසි – “ඉමිනාපි නාම මෙ එවං ඛරෙන අමනුස්සසම්ඵස්සෙන මනුස්සො සමානො අයං න භායති, හන්දාහං එතං බුද්ධවිසයෙ පඤ්ඤං පුච්ඡාමි, අද්ධා අයං තත්ථ න සම්පායිස්සති, තතො නං එවං විහෙයෙස්සාමි”ති. භගවා තං සුත්වා “න බ්වාහං තං ආචුසො”තිආදිමාහ. තං සබ්බං ආලවකසුත්තෙ චුත්තනයෙනෙව සබ්බාකාරෙහි වෙදිතබ්බං.

273. අථ ඛො සුවිලොමො යක්ඛො භගවන්තං ගාථාය අජ්ඣභාසි “රාගො ච දොසො චා”ති. තත්ථ රාගදොසා චුත්තනයා එව. කුතොනිදානාති කිංනිදානා කිංහෙතුකා. කුතොති පච්චත්තවචනස්ස තො-ආදෙසො වෙදිතබ්බො, සමාසෙ චස්ස ලොපාභාවො. අථ චා නිදානාති ජාතා උජ්ජන්තාති අත්ථො, තස්මා කුතොනිදානා, කුතොජාතා, කුතොඋජ්ජන්තාති චුත්තං හොති. අරතී රතී ලොමහංසො කුතොජාති යායං “පන්තෙසු චා සෙනාසනෙසු අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙසු චා අධිකුසලෙසු

ධම්මෙසු අරති අරතිතා අනභිරති අනභිරමණා උක්කණ්ඨිතා පරිතස්සිතා”ති (විහ. 856) එවං විහත්තා අරති, යා ච පඤ්චස්ස කාමගුණෙසු රති, යො ච ලොමහංසසමුට්ඨාපනතො “ලොමහංසො”ත්ථෙව සඬ්ඛං ගතො චිත්තුත්තාසො. ඉමෙ තයො ධම්මා කුතොඡා කුතොඡාතාති පුච්ඡති. කුතො සමුට්ඨායාති කුතො උප්පජ්ජිත්වා. මනොති කුසලචිත්තං, විතක්කාති උරගසුත්තෙ වුත්තා නව කාමචිතක්කාදයො. කුමාරකා ධඩ්කම්මොස්සජන්ති යථා ගාමදාරකා කීළන්තා කාකං සුත්තෙන පාදෙ ඛන්ධිත්වා ඔස්සජන්ති බ්වන්ති, එවං කුසලමනං අකුසලචිතක්කා කුතො සමුට්ඨාය ඔස්සජන්ති පුච්ඡති.

274. අථස්ස භගවා තෙ පඤ්ඤෙ විස්සජ්ජෙත්තො “රාගො වා”ති දුතියගාමමහාසී. තත්ථ ඉතොති අත්තභාවං සන්ධායාහ. අත්තභාවනිදානා හි රාගදොසා. අරතිරතිලොමහංසා ච අත්තභාවතො ඡාතා, කාමචිතක්කාදිඅකුසලචිතක්කා ච අත්තභාවතොයෙව සමුට්ඨාය කුසලමනො ඔස්සජන්ති, තෙන තදඤ්ඤං පකතිආදිකාරණං පටික්ඛිපන්තො ආහ – “ඉතොනිදානා ඉතොඡා ඉතො සමුට්ඨායා”ති. සද්දසිද්ධි චෙත්ථ පුරිමගාථාය වුත්තනයෙනෙව චෙදිතබ්බො.

275-6. එවං තෙ පඤ්ඤෙ විස්සජ්ජෙත්වා ඉදානි ය්වායං “ඉතොනිදානා”තිආදීසු “අත්තභාවනිදානා අත්තභාවතො ඡාතා අත්තභාවතො සමුට්ඨායා”ති අත්ථො වුත්තො, තං සාධෙත්තො ආහ – “ස්නෙහජා අත්තසම්භූතා”ති. එතෙ හි සබ්බෙපි රාගාදයො විතක්කපරියොසානා තණ්හාස්නෙහෙන ඡාතා, තථා ඡායන්තා ච පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධහෙදෙ අත්තභාවපරියායෙ අත්තති සම්භූතා. තෙනාහ – “ස්නෙහජා අත්තසම්භූතා”ති. ඉදානි තදත්ථජෙනිකං උපමං කරොති “නිග්‍රොධස්සෙව ඛන්ධජා”ති. තත්ථ ඛන්ධෙසු ඡාතා ඛන්ධජා, පාරොහානමෙතං අධිවචනං. කිං වුත්තං හොති? යථා නිග්‍රොධස්ස ඛන්ධජා නාම පාරොහා ආපොරසසිනෙහෙ සති ඡායන්ති, ඡායන්තා ච තස්මිංයෙව නිග්‍රොධෙ තෙසු තෙසු සාඛජ්ජහෙදෙසු සම්භවන්ති, එවමෙතෙපි රාගාදයො අජ්ඣාත්තතණ්හාස්නෙහෙ සති ඡායන්ති, ඡායන්තා ච තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ තෙසු තෙසු වක්ඛාදිහෙදෙසු ද්වාරාරම්මණවත්ථුසු සම්භවන්ති. තස්මා චෙදිතබ්බමෙතං “අත්තභාවනිදානා අත්තභාවජා අත්තභාවසමුට්ඨානා ච එතෙ”ති.

අවසෙසදියඬ්ඨගාථාය පන අයං සබ්බසඬ්ඨගාහිකා අත්ථවණ්ණනා – එවං අත්තසම්භූතා ච එතෙ පුථු විසත්තා කාමෙසු. රාගොපි හි පඤ්චකාමගුණිකාදිවසෙන, දොසොපි ආසාතවත්ථාදිවසෙන, අරතිආදයොපි තස්ස තස්සෙව හෙදස්ස වසෙනාති සබ්බථා සබ්බෙපිමෙ කිලෙසා පුථු

අනෙකප්පකාරා හුත්වා චත්ථුද්වාරාරම්මණාදිවසෙන තෙසු තෙසු චත්ථුකාමෙසු තථා තථා විසත්තා ලග්ගා ලග්ගිතා සංසිඛිත්වා යීතා. කිමිව? මාලුවාව විතතා වනෙ, යථා වනෙ විතතා මාලුවා තෙසු තෙසු රුක්ඛස්ස සාබ්පසාබාදිහෙදෙසු විසත්තා හොති ලග්ගා ලග්ගිතා සංසිඛිත්වා යීතා, එවං පුට්ඨප්පහෙදෙසු චත්ථුකාමෙසු විසත්තං කිලෙසගණං යෙ නං පජානන්ති යතොනිදානං, තෙ නං විනොදෙන්ති සුඤ්ඤාහි යක්ඛ.

තත්ථ යතොනිදානන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො, තෙන කිං දීපෙති? යෙ සත්තා නං කිලෙසගණං “යතොනිදානං උප්පජ්ජති”ති එවං ජානන්ති, තෙ නං “තණ්හාස්නෙහස්නෙහිතෙ අත්තභාවෙ උප්පජ්ජති”ති ඤාත්වා තං තණ්හාස්නෙහං ආදීනවානුපස්සනාදිභාවනාඤ්ඤාණගිතා විසොසෙන්තා විනොදෙන්ති පජහන්ති බ්‍යන්තිකරොන්ති ව, එතං අම්භාකං සුභාසිතං සුඤ්ඤාහි යක්ඛාති. එවමෙත්ථ අත්තභාවජානනෙන දුක්ඛපරිඤ්ඤං තණ්හාස්නෙහරාගාදිකිලෙසගණවිනොදනෙන සමුදයප්පහානඤ්ච දීපෙති.

යෙ ච නං විනොදෙන්ති, තෙ දුත්තරං ඔසම්මං තරන්ති අතිණ්ණපුබ්බං අපුනඛ්භවාය. එතෙන මග්ගභාවනං නිරොධසච්ඡිකිරියඤ්ච දීපෙති. යෙ හි නං කිලෙසගණං විනොදෙන්ති, තෙ අවස්සං මග්ගං භාවෙන්ති. න හි මග්ගභාවනං විතා කිලෙසවිනොදනං අත්ථී. යෙ ච මග්ගං භාවෙන්ති, තෙ දුත්තරං පකතිඤ්ඤාණෙන කාමොසාදිං චතුබ්බිධම්පි ඔසම්මං තරන්ති. මග්ගභාවනා හි ඔසතරණං. අතිණ්ණපුබ්බන්ති ඉමිනා දීසෙන අද්ධුනා සුපිනන්තෙනපි අවිතික්කන්තපුබ්බං. අපුනඛ්භවායාති නිබ්බානාය. එවම්මං චතුසච්චදීපිකං ගාථං සුඤ්ඤානා “සුත්වා ධම්මං ධාරෙන්ති, ධනානං ධම්මානං අත්ථමුපපරික්ඛන්ති”තිආදිකං කථං සුභාවිනියා පඤ්ඤාය අනුක්කමමානා තෙ ද්වෙපි සභායකා යක්ඛා ගාථාපරියොසානෙයෙව සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු, පාසාදිකා ච අහෙසුං සුවණ්ණවණ්ණා දිබ්බාලඬිකාරවිභූසිතාති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය සුවිලොමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. කපිලසුත්ත-(ධම්මවරියසුත්ත)-වණ්ණනා

ධම්මවරියන්ති කපිලසුත්තං. කා උප්පත්ති? හෙමවතසුත්තෙ චුත්තනෙයෙනෙව පරිනිබ්බුතෙ කස්සපෙ හගවති ද්වෙ කුලපුත්තා භාතරො නික්ඛමිත්වා සාවකානං සන්තිකෙ පබ්බජිංසු. ජෙට්ඨො සොධනො නාම, කනිට්ඨො කපිලො නාම. තෙසං මාතා සාධතී නාම, කනිට්ඨහගිතී තාපතා නාම. තාපි භික්ඛුනීසු පබ්බජිංසු. තතො තෙ ද්වෙපි හෙමවතසුත්තෙ චුත්තනෙයෙනෙව “සාසනෙ කති ධුරානී”ති පුච්ඡිත්වා සුත්වා ච ජෙට්ඨො

“වාසදුරං පුරෙස්සාමි”ති පඤ්ච වස්සානි ආවරියුපජ්ඣායානං සන්තිකෙ වසිත්වා පඤ්චවස්සො හුත්වා යාව අරහත්තං, තාව කම්මට්ඨානං සුත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා වායමන්තො අරහත්තං පාපුණි. කපිලො “අහං තාව තරුණො, වුඩ්ඨකාලෙ වාසදුරං පරිපුරෙස්සාමි”ති ගන්ථදුරං ආරහිත්වා තෙපිටකො අහොසි. තස්ස පරියත්තිං නිස්සාය පරිවාරො, පරිවාරං නිස්සාය ලාභො ව උදපාදි.

සො බාහුසච්චමදෙන මත්තො පණ්ඩිතමානී අනඤ්ඤාතෙපි අඤ්ඤාතමානී හුත්වා පරෙහි වුත්තං කප්පියම්පි අකප්පියං, අකප්පියම්පි කප්පියං, සාවජ්ජම්පි අනවජ්ජං, අනවජ්ජම්පි සාවජ්ජන්ති භණති. සො පෙසලෙහි භික්ඛුහි, “මා, ආවුසො කපිල, එවං අවවා”ති ආදිනා නයෙන ඔවදියමානො “තුම්හෙ කිං ජානාථ රිත්තමුට්ඨිසදිසා”ති ආදිහි වචනෙහි බුංසෙන්තො වම්හෙන්තොයෙව වරති. භික්ඛු තස්ස භාතුනො සොධනත්ථෙරස්සාපි එතමත්ථං ආරොචෙසුං. සොපි නං උපසඬකම්ත්වා ආහ – “ආවුසො කපිල, සාසනස්ස ආයු නාම තුම්භාදිසානං සම්මාපට්ඨන්ති. මා, ආවුසො කපිල, කප්පියම්පි අකප්පියං, අකප්පියම්පි කප්පියං, සාවජ්ජම්පි අනවජ්ජං, අනවජ්ජම්පි සාවජ්ජන්ති වදෙහි”ති. සො තස්සපි වචනං නාදිසි. තතො නං සොධනත්ථෙරො ද්වත්තික්ඛත්තුං වත්වා –

“එකවාචම්පි ද්විවාචං, භණෙය්‍ය අනුකම්පකො;
තතුත්තරිං න භාසෙය්‍ය, දාසොවය්‍යස්ස සන්තිකෙ”ති. (ජා. 2.19.34) –

පරිවජ්ජෙන්වා “ත්වමෙව, ආවුසො, සකෙන කම්මෙන පඤ්ඤායිස්සසි”ති පක්කාමි. තතො පභුති නං පෙසලා භික්ඛු ඡඩ්ඛෙසුං.

සො දුරාවාරො හුත්වා දුරාවාරපරිවුතො විහරන්තො එකදිවසං “උපොසථං ඔසාරෙස්සාමි”ති සිභාසනං අභිරුය්‍හ විත්ථිජනිං ගහෙන්වා නිසිත්තො “වත්තති, ආවුසො, එත්ථ භික්ඛුනං පාතිමොක්ඛො”ති තික්ඛත්තුං ආහ. අටෙකො භික්ඛුපි “මය්‍හං වත්තති”ති න අවොච. න ච තස්ස තෙසං වා පාතිමොක්ඛො වත්තති. තතො සො “පාතිමොක්ඛෙ සුතෙපි අසුතෙපි විනයො නාම නත්ථි”ති ආසනා වුට්ඨාසි. එවං කස්සපස්ස භගවතො සාසනං ඔසක්කාපෙසි විනාසෙසි. අථ සොධනත්ථෙරො තදහෙව පරිනිබ්බාසි. සොපි කපිලො එවං තං සාසනං ඔසක්කාපෙන්වා කාලකතො අවිච්ඡානිකරයෙ නිබ්බන්ති, සාපිස්ස මාතා ච භගීනී ච තස්සෙව දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජිත්වා පෙසලෙ භික්ඛු අක්කොසමානා පරිභාසමානා කාලං කත්වා නිරයෙ නිබ්බන්තිංසු.

තස්මිංයෙව ච කාලෙ පඤ්චසතා පුරිසා ගාමසාතාදීනි කත්වා චොරිකාය ජීවත්තා ජනපදමනුස්සෙහි අනුබද්ධා පලායමානා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා තත්ථ කිඤ්චි ගහනං වා පටිසරණං වා අපස්සන්තා අවිදුරෙ පාසාණෙ වසන්තං අඤ්ඤතරං ආරඤ්ඤිකං භික්ඛුං දිස්වා වන්දිත්වා “අම්භාකං, හන්තෙ, පටිසරණං හොථා”ති හණිංසු. ථෙරො “තුම්භාකං සීලසදිසං පටිසරණං නත්ථී, සබ්බෙ පඤ්ච සීලානි සමාදියථා”ති ආහ. තෙ “සාධු”ති සම්පට්චිත්වා සීලානි සමාදියිංසු. ථෙරො “තුම්භෙ සීලවන්තො, ඉදානි අත්තතො ජීවිතං විනාසෙත්තෙසුපි මා මනො පද්ධයිත්වා”ති ආහ. තෙ “සාධු”ති සම්පට්චිත්විංසු. අථ තෙ ජානපදා සම්පත්තා ඉතො විතො ච මග්ගමානා තෙ වොරෙ දිස්වා සබ්බෙව ජීවිතා වොරොපෙසුං. තෙ කාලං කත්වා කාමාවචරදෙවලොකෙ නිබ්බත්තිංසු. තෙසු ජෙට්ඨකචොරො ජෙට්ඨකදෙවපුත්තො අහොසි, ඉතරෙ තස්සෙව පරිවාරා.

තෙ අනුලොමපටිලොමං සංසරන්තා එකං බුද්ධන්තරං දෙවලොකෙ බෙපෙත්වා අම්භාකං හගවතො කාලෙ දෙවලොකතො වචිත්වා ජෙට්ඨකදෙවපුත්තො සාවත්ථීද්වාරෙ කෙවට්ටගාමො අත්ථී, තත්ථ පඤ්චසතකුලජෙට්ඨස්ස කෙවට්ටස්ස පජාපතියා කුච්ඡිමහි පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි, ඉතරෙ අවසෙසකෙවට්ටපජාපතීනං. එවං තෙසං එකදිවසංයෙව පටිසන්ධිග්ගහණඤ්ච ගබ්භවුට්ඨානඤ්ච අහොසි. අථ කෙවට්ටජෙට්ඨො “අත්ථී නු බො ඉමස්මිං ගාමෙ අඤ්ඤෙපි දාරකා අජ්ජ ජාතා”ති විචිනන්තො තෙ දාරකෙ දිස්වා “ඉමෙ මෙ පුත්තස්ස සභායකා හවිස්සන්ති”ති සබ්බෙසං පොසාවනිකං අදාසි. තෙ සබ්බෙ සභායකා සහපංසුං කීළන්තා අනුපුබ්බෙන වයජ්ජන්තා අහෙසුං. යසොජො තෙසං අග්ගො අහොසි.

කපිලොපි තදා නිරයෙ පක්කාවසෙසෙන අවිරවතියා සුවණ්ණවණ්ණො දුග්ගන්ධමුඛො මච්ඡො හුත්වා නිබ්බත්ති. අථෙකදිවසං සබ්බෙපි කෙවට්ටදාරකා ජාලානි ගහෙත්වා “මච්ඡෙ බන්ධිස්සාමා”ති නදිං ගන්ත්වා ජාලානි පක්ඛිපිංසු. තෙසං ජාලං සො මච්ඡො පාවිසි. තං දිස්වා සබ්බො කෙවට්ටගාමො උච්චාසද්දමභාසද්දො අහොසි – “අම්භාකං පුත්තා පයිමං මච්ඡෙ බන්ධන්තා සුවණ්ණමච්ඡං බන්ධිංසු, වුඩ්ඪී තෙසං දාරකානං, ඉදානි ච නො රාජා පහුතං ධනං දස්සති”ති. අථ තෙ පඤ්චසතාපි දාරකසභායකා මච්ඡං නාවාය පක්ඛිපිත්වා නාවං උක්ඛිපිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං අගමංසු. රාජා දිස්වා “කිං එතං හණෙ”ති ආහ. “මච්ඡො දෙවා”ති. රාජා සුවණ්ණවණ්ණං මච්ඡං දිස්වා “හගවා එතස්ස වණ්ණකාරණං ජානිස්සති”ති මච්ඡං ගාහාපෙත්වා හගවතො සන්තිකං අගමාසි. මච්ඡස්ස මුඛවිවරණකාලෙ ජෙනවනං අතිවිය දුග්ගන්ධං හොති.

රාජා භගවන්තං පුච්ඡි - “කස්මා, භන්තෙ, මච්ඡො සුවණ්ණවණ්ණො ජාතො, කස්මා චස්ස මුඛතො දුග්ගන්ධො වායති”ති? අයං, මහාරාජ, කස්සපස්ස භගවතො පාවචනෙ කපිලො නාම භික්ඛු අහොසි, ඛුස්සුතො ආගතාගමො. අත්තනො වචනං අගණ්හන්තානං භික්ඛූනං අක්කොසකපරිභාසකො. තස්ස ච භගවතො සාසනවිනාසකො. යං සො තස්ස භගවතො සාසනං විනාසෙසි, තෙන කම්මෙන අවිච්ඡිමහානිරයෙ නිබ්බත්ති, විපාකාවසෙසෙන ච ඉදානි මච්ඡො ජාතො. යං දීඝරත්තං බුද්ධචචනං වාචෙසි, බුද්ධස්ස වණ්ණං කථෙසි, තස්ස නිස්සන්දෙන ඊදිසං වණ්ණං පටිලභි. යං භික්ඛූනං අක්කොසකපරිභාසකො අහොසි, තෙනස්ස මුඛතො දුග්ගන්ධො වායති. “උල්ලපාපෙමි නං මහාරාජා”ති? “ආම භගවා”ති. අථ භගවා මච්ඡං ආලපි - “ත්වංසි කපිලො”ති? “ආම භගවා, අහං කපිලො”ති. “කුතො ආගතොසි”ති? “අවිච්ඡිමහානිරයතො භගවා”ති. “සොධනො කුහිං ගතො”ති? “පරිනිබ්බුතො භගවා”ති. “සාධනී කුහිං ගතා”ති? “මහානිරයෙ නිබ්බත්තා භගවා”ති. “තාපනා කුහිං ගතා”ති? “මහානිරයෙ නිබ්බත්තා භගවා”ති. “ඉදානි ත්වං කුහිං ගමිස්සසි”ති? “මහානිරයං භගවා”ති. තාවදෙව විජ්ජට්ඨාරාහිභූතො නාවං සීසෙන පහරිත්වා කාලකතො මහානිරයෙ නිබ්බත්ති. මහාජනො සංවිග්ගො අහොසි ලොමහට්ඨජාතො. අථ භගවා තත්ථ සම්පත්තගහට්ඨපබ්බජිතපරිසාය තඬ්ඬණානුරූපං ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං සුත්තමහාසි.

277-8. තත්ථ ධම්මවරියන්ති කායසුවරිතාදි ධම්මවරියං. බ්‍රහ්මවරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං. එතදාහු වසුත්තමන්ති එතං උභයමපි ලොකියලොකුත්තරං සුවරිතං සග්ගමොක්ඛසුඛසම්පාපකත්තා වසුත්තමන්ති ආහු අරියා. වසුත්තමං නාම උත්තමරතනං, අනුගාමිකං අත්තාධීනං රාජාදීනං අසාධාරණන්ති අධිජ්ජායො.

එත්තාවතා “ගහට්ඨස්ස වා පබ්බජිතස්ස වා සම්මාපටිපත්තියෙව පටිසරණ”න්ති දස්සෙන්වා ඉදානි පටිපත්තිවිරහිතාය පබ්බජ්ජාය අසාරකත්තදස්සනෙන කපිලං අඤ්ඤෙ ච තථාරූපෙ ගරහන්තො “පබ්බජිතොපි චෙ හොති”ති එවමාදිමාහ.

තත්‍රායං අත්ථවණ්ණනා - යො හි කොචි ගිහිඛ්‍යඤ්ජනානි අපනෙන්වා හණ්ඩුකාසාවාදිගහණමත්තං උපසඬ්ඛමනෙන පබ්බජිතොපි චෙ හොති පුබ්බෙ චුත්තත්ථං අගාරස්මා අනගාරියං, සො චෙ මුඛරජාතිකො හොති ඵරුසචචනො, නානස්පකාරාය විභෙසාය අභිරතත්තා විභෙසාභිරතො, හිරොත්තස්පාභාවෙන මගසදිසත්තා මගො, ජීවිතං තස්ස පාපියො, තස්ස ඵවරූපස්ස ජීවිතං අතිපාපං අතිහීනං. කස්මා? යස්මා ඉමාය මිච්ඡාපටිපත්තියා රාගාදිමනෙකස්පකාරං රජං වඩ්ඬෙති අත්තනො.

279. න කෙවලඤ්ච ඉමිනාව කාරණෙණස්ස ජීවිතං පාපියො, අපිච ඛො පන අයං ඵවරුපො මුබරජාතිකත්තා කලහාභිරතො භික්ඛු සුභාසිතස්ස අත්ථවිජානනසම්මොහනෙන මොහධම්මෙන ආවුතො, “මා, ආවුසො කපිල, ඵවං අවච, ඉමිනාපි පරියායෙන තං ගණ්හාහි”ති ඵවමාදිනා නයෙන පෙසලෙහි භික්ඛුහි අක්ඛාතම්පි න ජානාති ධම්මං බුද්ධෙන දෙසිතං. යො ධම්මො බුද්ධෙන දෙසිතො, තං නානප්පකාරෙන අත්තනො වුවිචමානම්පි න ජානාති. ඵවම්පිස්ස ජීවිතං පාපියො.

280. තථා සො ඵවරුපො විභෙසාභිරතත්තා විභෙසං භාවිතත්තානං භාවිතත්තෙ ඛිණාසවහික්ඛු සොධනත්ථෙරපභුතිකෙ “න තුම්භෙ විනයං ජානාථ, න සුත්තං න අභිධම්මං, වුඬ්ඨපබ්බජිතා”ති ආදිනා නයෙන විභෙසන්තො. උපයොගප්පවත්තියඤ්ච ඉදං සාමිච්චනං. අථ වා යථාචුත්තෙනෙව නයෙන “විභෙසං භාවිතත්තානං කරොන්තො”ති පාඨසෙසො වෙදිතබ්බො. ඵවං නිප්පරියායමෙව සාමිච්චනං සිජ්ඣති. අවිජ්ජාය පුරක්ඛතොති භාවිතත්තවිභෙසනෙ ආදීනවදස්සනපටිච්ඡාදිකාය අවිජ්ජාය පුරක්ඛතො පෙසිතො පයොජිතො සෙසපබ්බජිතානං භාවිතත්තානං විභෙසභාවෙන පවත්තං දිට්ඨෙව ධම්මෙ චිත්තවිබාධනෙන සඬකිලෙසං, ආයතිඤ්ච නිරයසම්පාපනෙන මග්ගං නිරයගාමීනං න ජානාති.

281. අජානන්තො ච තෙන මග්ගෙන චතුබ්බිධාපායහෙදං විනිපාතං සමාපන්තො. තත්ථ ච විනිපාතෙ ගබ්භා ගබ්භං තමා තමං ඵකෙකනිකායෙ සතක්ඛත්තුං සහස්සක්ඛත්තුම්පි මාතුකුච්ඡිතො මාතුකුච්ඡිං චන්දිමසූරියෙහිපි අවිද්ධංසනීයා අසුරකායතමා තමඤ්ච සමාපන්තො. ස වෙ තාදිසකො භික්ඛු පෙච්ච ඉතො පරලොකං ගන්ත්වා අයං කපිලමච්ඡො විය නානප්පකාරං දුක්ඛං නිගච්ඡති.

282. කිං කාරණා? ගුථකුපො යථා අස්ස, සම්පුණ්ණො ගණවස්සිකො, යථා චච්චකුට්ඨුථකුපො ගණවස්සිකො අනෙකවස්සිකො බහුනි වස්සානි මුබ්බො ගුථෙන පූරියමානො සම්පුණ්ණො අස්ස, සො උදකකුම්භසතෙහි උදකකුම්භසහස්සෙහි ධොවියමානොපි දුග්ගන්ධදුබ්බණ්ණියානපගමා දුබ්බිසොධො හොති, ඵවමෙව යො ඵවරුපො අස්ස දීඝරත්තං සංකිලිට්ඨකම්මන්තො ගුථකුපො විය ගුථෙන පාපෙන සම්පුණ්ණත්තා සම්පුණ්ණො පුග්ගලො, සො දුබ්බිසොධො හි සාඨගණො, විරකාලං තස්ස අඬගණස්ස විපාකං පච්චනුභොන්තොපි න සුජ්ඣති. තස්මා වස්සගණාය අපරිමාණම්පි කාලං ස වෙ තාදිසකො භික්ඛු පෙච්ච දුක්ඛං නිගච්ඡති. අථ වා අයං ඉමිස්සා ගාථාය සම්බන්ධො – යං චුත්තං “ස වෙ තාදිසකො භික්ඛු, පෙච්ච දුක්ඛං නිගච්ඡති”ති, තත්ත සියා තුම්භාකං “සක්කා

පනායං තථා කාතුං, යථා පෙච්ච දුක්ඛං න නිගච්ඡෙය්‍යා”ති. න සක්කා. කස්මා? යස්මා ගුථකුපො...පෙ.... සාඨගඤ්ඤාති.

283-4. යතො පටිකච්චෙව යං ඵවරුපං ජානාථ, භික්ඛවො ගෙහනිස්සිතං, යං ඵවරුපං පඤ්චකාමගුණනිස්සිතං ජානෙය්‍යාථ අභුතගුණපත්ථනාකාරප්පවත්තාය පාපිකාය ඉච්ඡාය සමන්තාගතත්තා පාපිච්ඡං, කාමචිතක්කාදීහි සමන්තාගතත්තා පාපසඬකප්පං, කායිකචිතික්කමාදිනා වෙඨදානාදිභෙදෙන ච පාපාචාරෙන සමන්තාගතත්තා පාපාචාරං, වෙසියාදිපාපගොචරතො පාපගොචරං, සබ්බෙ සමග්ගා හුත්වාන අභිනිබ්බජ්ජියාථ නං. තත්ථ අභිනිබ්බජ්ජියාථාති විචජ්ජෙය්‍යාථ මා භජෙය්‍යාථ, මා චස්ස අභිනිබ්බජ්ජනමත්තෙනෙව අප්පොස්සුක්කතං ආපජ්ජෙය්‍යාථ, අපිච ඛො පන කාරණ්ඩවං නිද්ධමථ, කසම්බුං අපකස්සථ, තං කචචරභුතං පුග්ගලං කචචරමිච අනපෙක්ඛා නිද්ධමථ, කසට්ඨකඤ්ච නං ඛත්තියාදීනං මජ්ඣෙකං පටිට්ඨං පහින්තපග්ගරිතකුට්ඨං චණ්ඩාලං විය අපකස්සථ, භත්ථෙච චා සීසෙ චා ගහෙත්වා නික්කඩ්ඪථ. සෙය්‍යාථාපි ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තං පුග්ගලං පාපධම්මං බාහාය ගහෙත්වා බහිද්චාරකොට්ඨකා නික්ඛාමෙත්වා සුච්ඡිකං අදාසි, ඵචං අපකස්සථාති දස්සෙති. කිං කාරණා? සඬ්ඝාරාමො නාම සීලවත්තානං කතො, න දුස්සීලානං.

285-6. යතො ඵතදෙව තතො පලාපෙ වාහෙථ, අස්සමඤ්ඤ සමණමානිනෙ, යථා හි පලාපා අන්තො තණ්ඩුලරහිතාපි බහි ථුසෙහි වීහී විය දිස්සන්ති, ඵචං පාපහික්ඛු අන්තො සීලාදිවිරහිතාපි බහි කාසාචාදිපරික්ඛාරෙන හික්ඛු විය දිස්සන්ති. තස්මා “පලාපා”ති වුච්චන්ති. තෙ පලාපෙ වාහෙථ, ඔපුනාථ, විධමථ පරමත්ථතො අස්සමඤ්ඤ වෙසමත්තෙන සමණමානිනෙ. ඵචං නිද්ධමිත්වාන...පෙ.... පතිස්සතා. තත්ථ කප්පයච්චොති කප්පෙථ, කරොථාති චුත්තං හොති. පතිස්සතාති අඤ්ඤමඤ්ඤං සගාරවා සප්පතිස්සා. තතො සමග්ගා නිපකා, දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සථාති අට්ඨෙවං තුම්හෙ සුද්ධා සුද්ධෙහි සංවාසං කප්පෙන්තා, දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤතාය සමග්ගා, අනුපුබ්බෙන පරිපාකගතාය පඤ්ඤාය නිපකා, සබ්බස්සෙවිමස්ස වට්ඨදුක්ඛාදිනො දුක්ඛස්ස අන්තං කරිස්සථාති අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසනං නිට්ඨපෙසි.

දෙසනාපරියොසානෙ තෙ පඤ්චසතා කෙවට්ටපුත්තා සංවෙගමාපජ්ජිත්වා දුක්ඛස්සන්තකිරියං පත්ථයමානා භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා නචිරස්සෙව දුක්ඛස්සන්තං කත්වා භගවතා සද්ධිං ආනෙඤ්ජවිහාරසමාපත්තිධම්මපරිභොගෙන ඵකපරිභොගා අහෙසුං. සා ච

නෙසං එවං භගවතා සද්ධිං එකපරිභොගතා උදානෙ
වුත්තයසොජ්ජුත්තවසෙනෙව වෙදිතබ්බාති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය කපිලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. බ්‍රාහ්මණධම්මිකසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුතන්ති බ්‍රාහ්මණධම්මිකසුත්තං. කා උප්පත්ති? අයමෙව යාස්ස
නිදානෙ “අථ බො සම්බහුලා” තිආදිනා නයෙන වුත්තා. තත්ථ සම්බහුලාති
බහු අනෙකෙ. කොසලකාති කොසලරට්ඨවාසිනො. බ්‍රාහ්මණමහාසාලාති
ජාතියා බ්‍රාහ්මණා මහාසාරතාය මහාසාලා. යෙසං කිර නිදහින්වා යපිතංයෙව
අසිතිකොට්ඨසඬ්ඛං ධනමත්ථි, තෙ “බ්‍රාහ්මණමහාසාලා” ති වුච්චන්ති. ඉමෙ
ව තාදිසා, තෙන වුත්තං “බ්‍රාහ්මණමහාසාලා” ති. ජිණ්ණාති ජප්පරිභූතා
ජරාය බණ්ඩිච්චාදිභාවමාපාදිතා. වුඩ්ඪාති අඬගපච්චඩගානං වුඩ්ඪිමරියාදං
පත්තා. මහල්ලකාති ජාතිමහල්ලකතාය සමන්තාගතා, විරකාලප්පසුතාති
වුත්තං හොති. අද්ධගතාති අද්ධානං ගතා, ද්වෙ තයො රාජපරිවට්ටෙ
අතීතාති අධිප්පායො. වයො අනුප්පත්තාති පච්ඡිමවයං සම්පත්තා. අපිච
ජිණ්ණාති පොරාණා, විරකාලප්පවත්තකුලන්වයාති වුත්තං හොති. වුඩ්ඪාති
සීලාචාරාදිගුණවුඩ්ඪිසුත්තා. මහල්ලකාති විභවමහන්තතාය සමන්තාගතා
මහද්ධනා මහාභොගා. අද්ධගතාති මග්ගපට්ඨපත්තා බ්‍රාහ්මණානං
වතවරියාදිමරියාදං අවිතික්කම්ම වරමානා. වයො අනුප්පත්තාති
ජාතිවුඩ්ඪභාවම්පි අන්තිමවයං අනුප්පත්තාති එවම්පෙත්ථ යොජනා
වෙදිතබ්බා. සෙසමෙත්ථ පාකට්ටෙව.

භගවතා සද්ධිං සම්මොදිංසුති බමනියාදීනි පුච්ඡන්තා අඤ්ඤමඤ්ඤං
සමප්පවත්තමොදා අහෙසුං. යාය ව “කච්චි භොතො ගොතමස්ස බමනියං,
කච්චි යාපනියං, අප්පාබාධං, අප්පාතඬ්ඛං, බලං, ලහුට්ඨානං,
එාසුචිභාරො” තිආදිකාය කථාය සම්මොදිංසු, තං
පිතිපාමොජ්ජසඬ්ඛාතසම්මොදජනනතො සම්මොදිතුං අරහතො ව
සම්මොදනියං, අත්ථබ්‍යඤ්ජනමධුරතාය සුචිරම්පි කාලං සාරෙතුං නිරන්තරං
පවත්තෙතුං අරහතො සරිතබ්බභාවතො ව සාරණියං. සුයාමානසුඛතො ව
සම්මොදනියං, අනුස්සරියමානසුඛතො සාරණියං, තථා
බ්‍යඤ්ජනපරිසුද්ධතාය සම්මොදනියං, අත්ථපරිසුද්ධතාය සාරණියන්ති එවං
අනෙකෙහි පරියායෙහි සම්මොදනියං කථං සාරණියං විතිසාරෙත්වා
පරියොසාපෙත්වා නිට්ඨාපෙත්වා යෙනත්ථෙන ආගතා, තං පුච්ඡිතුකාමා
එකමන්තං නිසීදිංසු. තං –

“න පච්ඡතො න පුරතො, නාපි ආසන්තදුරතො;
න පස්සෙ නාපි පටිවාතෙ, න වාපි ඔණතුණ්ණතෙ”ති. —

ආදිනා නයෙන මඬිගලසුත්තවණ්ණනායං වුත්තමෙව.

එවං එකමන්තං නිසින්නා බො තෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාලා භගවන්තං එතදවොචුං — “කිං ත”න්ති? “සන්දිස්සන්ති නු බො”තිආදි. තං සබ්බං උත්තානත්ථමෙව. කෙවලඤ්ඤෙත්ථ බ්‍රාහ්මණානං බ්‍රාහ්මණධම්මෙති දෙසකාලාදිධම්මෙ ඡඩ්ඨෙත්වා යො බ්‍රාහ්මණධම්මො, තස්මිංයෙව. තෙන හි බ්‍රාහ්මණානි යස්මා මං තුම්හෙ යාවිත්ථ, තස්මා බ්‍රාහ්මණා සුභාථ, සොතං ඔදහථ, සාධුකං මනසි කරොථ, යොනිසො මනසි කරොථ. තථා පයොගසුද්ධියා සුභාථ, ආසයසුද්ධියා සාධුකං මනසි කරොථ. අවික්ඛෙපෙන සුභාථ, පග්ගහෙන සාධුකං මනසි කරොථාතිආදිනා නයෙන එතෙසං පදානං පුබ්බෙ අවුත්තොපි අධිජ්ජායො වෙදිතබ්බො. අථ භගවතා වුත්තං තං වචනං සම්පට්ඨින්නා “එවං හො”ති බො තෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාලා භගවතො පච්චස්සොසුං, භගවතො වචනං අභිමුඛා භුත්වා අස්සොසුං. අථ වා පටිස්සුණ්සු. “සුභාථ සාධුකං මනසි කරොථා”ති වුත්තමත්ථං කත්තුකාමතාය පටිජානිංසුති වුත්තං හොති. අථ තෙසං එවං පටිස්සුතවතං භගවා එතදවොච — “කිං ත”න්ති? “ඉසයො පුබ්බකා”තිආදි.

287. තත්ථ පට්ඨගාථාය තාව සඤ්ඤතත්තාති සීලසංයමෙන සංයතවිත්තා. තපස්සිනොති ඉන්ද්‍රියසංවරතපයුත්තා. අත්තදත්ථමචාරිසුන්ති මන්තජ්ඣෙතබ්‍රාහ්මවිහාරභාවනාදිං අත්තතො අත්ථං අකංසු. සෙසං පාකට්ඨමෙව.

288. දුතියගාථාදීසුපි අයං සඬ්ඛෙපවණ්ණනා — න පසු බ්‍රාහ්මණානාසුන්ති පොරාණානං බ්‍රාහ්මණානං පසු න ආසුං, න තෙ පසුපරිග්ගහමකංසු. න හිරඤ්ඤං න ධානියන්ති හිරඤ්ඤඤ්ච බ්‍රාහ්මණානං අත්තමසො ඡතුමාසකොපි නාහොසි, තථා විහිසාලියවගොධුමාදි පුබ්බණ්ණාපරණ්ණහෙදං ධානියම්පි තෙසං නාහොසි. තෙ හි නික්ඛිත්තජාතරූපරජතා අසන්නිධිකාරකාව භුත්වා කෙවලං සජ්ඣායධනධඤ්ඤා අත්තතො මන්තජ්ඣෙතසඬ්ඛාතෙතෙව ධනෙන ධඤ්ඤෙන ව සමන්නාගතා අහෙසුං. යො වායං මෙත්තාදිවිහාරො සෙට්ඨත්තා අනුගාමිකත්තා ව බ්‍රාහ්මනිධිති වුවචති, තඤ්ච බ්‍රාහ්මං නිධිමපාලයුං සදා තස්ස භාවනානුයොගෙන.

289. එවං විහාරීනං යං තෙසං පකතං ආසි, යං එතෙසං පකතං එතෙ බ්‍රාහ්මණෙ උද්දිස්ස කතං අහොසි. ද්වාරහත්තං උපට්ඨින්නති “බ්‍රාහ්මණානං

දස්සාමා’’ති සජ්ජෙත්වා තෙහි තෙහි දායකෙහි අත්තනො අත්තනො සරද්වාරෙ යපිතහත්තං. සද්ධාපකතන්ති සද්ධාය පකතං, සද්ධාදෙය්‍යන්ති චුත්තං හොති. එසානන්ති එසන්තිති එසා, තෙසං එසානං, එසමානානං පරියෙසමානානන්ති චුත්තං හොති. දාතවෙති දාතබ්බං. තදමඤ්ඤිසුන්ති තං අමඤ්ඤිංසු, තං ද්වාරෙ සජ්ජෙත්වා යපිතං හත්තං සද්ධාදෙය්‍යං පරියෙසමානානං එතෙසං බ්‍රාහ්මණානං දාතබ්බං අමඤ්ඤිංසු දායකා ජනා, න තතො පරං. අනත්ථිකා හි තෙ අඤ්ඤෙන අහෙසුං, කෙවලං සාසච්ඡාදනපරමතාය සන්තුට්ඨාති අධිජ්ජායො.

290. නානාරත්තෙහිති නානාවිධරාගරත්තෙහි වත්ථෙහි විචිත්‍රත්ථරණත්ථතෙහි, සයනෙහි එකභූමිකද්විභූමිකාදිපාසාදවරෙහි. ආවසථෙහිති එවරුපෙහි උපකරණෙහි. ථීනා ජනපදා රට්ඨා එකෙකස්පදෙසභූතා ජනපදා ව කෙවි කෙවි සකලරට්ඨා ව “නමො බ්‍රාහ්මණාන”න්ති සායං පාතං බ්‍රාහ්මණෙ දෙවෙ විය නමස්සිංසු.

291. තෙ එවං නමස්සියමානා ලොකෙන අවජ්ඣා බ්‍රාහ්මණා ආසුං, න කෙවලඤ්ච අවජ්ඣා, අජෙය්‍යා විහිංසිතුම්පි අනභිභවනීයත්තා අජෙය්‍යා ව අහෙසුං. කිං කාරණා? ධම්මරක්ඛිතා, යස්මා ධම්මෙන රක්ඛිතා. තෙ හි පඤ්ච වරසීලධම්මෙ රක්ඛිංසු, “ධම්මො හවෙ රක්ඛති ධම්මචාරි”න්ති (ජා. 1.10.102; 1.15.385) ධම්මරක්ඛිතා හුත්වා අවජ්ඣා අජෙය්‍යා ව අහෙසුන්ති අධිජ්ජායො. න තෙ කොචි නිවාරෙසිති තෙ බ්‍රාහ්මණෙ කුලානං ද්වාරෙසු සබ්බසො බාහිරෙසු ව අබ්භන්තරෙසු ව සබ්බද්වාරෙසු යස්මා තෙසු පියසම්මතෙසු වරසීලසමන්තාගතෙසු මාතාපිතුසු විය අතිවිස්සත්ථා මනුස්සා අහෙසුං, තස්මා “ඉදං නාම යානං තයා න පවිසිතබ්බ”න්ති න කොචි නිවාරෙසි.

292. එවං ධම්මරක්ඛිතා කුලද්වාරෙසු අනිචාරිතා වරන්තා අට්ඨ වත්තාලිසඤ්චාති අට්ඨවත්තාලිසං වස්සාති කුමාරභාවතො පභූති වරණෙන කොමාරං බ්‍රහ්මවරියං වරිංසු තෙ. යෙපි බ්‍රාහ්මණවණ්ඩාලා අහෙසුං, කො පන වාදො බ්‍රහ්මසමාදීසුති එවමෙත්ථ අධිජ්ජායො වෙදිතබ්බො. එවං බ්‍රහ්මවරියං වරන්තා එව හි විජ්ජාවරණපරියෙට්ඨිං අවරුං බ්‍රාහ්මණා පුරෙ, න අබ්‍රහ්මචාරිතො හුත්වා. තත්ථ විජ්ජාවරණපරියෙට්ඨිති මන්තජ්ඣෙතං. චුත්තඤ්චෙතං “සො අට්ඨවත්තාලිස වස්සාති කොමාරං බ්‍රහ්මවරියං වරති මන්තෙ අධියමානො”ති (අ. නි. 5.192). වරණපරියෙට්ඨිති සීලරක්ඛණං. “විජ්ජාවරණපරියෙට්ඨු”න්තිපි පායො, විජ්ජාවරණං පරියෙසිතුං අවරුන්ති අත්ථො.

293. යථාචුත්තඤ්ච කාලං බ්‍රහ්මවරියං චරිත්වා තතො පරං සංවාසං කප්පෙත්තාපි න බ්‍රාහ්මණා අඤ්ඤමගමුං ඛත්තියං වා වෙස්සාදීසු අඤ්ඤතරං වා, යෙ අහෙසුං දෙවසමා වා මරියාදා වාති අධිප්පායො. තථා සතං වා සහස්සං වා දත්වා නපි හරියං කිණ්ඤු තෙ, සෙය්‍යාපාපි එතරහි එකච්චෙ කිණුන්ති. තෙ හි ධම්මෙන දාරං පරියෙසන්ති. කථං? අට්ඨවත්තාලීසං වස්සානි බ්‍රහ්මවරියං චරිත්වා බ්‍රාහ්මණා කඤ්ඤාහික්ඛං ආහිණ්ඨන්ති – “අහං අට්ඨවත්තාලීස වස්සානි විණ්ණුබ්‍රහ්මවරියො, යදි වයප්පත්තා දාරිකා අත්ථි, දෙථ මෙ”ති. තතො යස්ස වයප්පත්තා දාරිකා හොති, සො තං අලඬ්ඤාකරිත්වා නිහරිත්වා ද්වාරෙ ධීතස්සෙව බ්‍රාහ්මණස්ස හත්ථෙ උදකං ආසිඤ්චන්තො “ඉමං තෙ, බ්‍රාහ්මණ, හරියං පොසාවනත්ථාය දම්මි”ති චත්වා දෙනි.

කස්මා පන තෙ එවං චිරං බ්‍රහ්මවරියං චරිත්වාපි දාරං පරියෙසන්ති, න යාවජීවං බ්‍රහ්මචාරිනො හොන්තිති? ථිව්ඡාදිට්ඨිවසෙන. තෙසඤ්ඤි එවංදිට්ඨි හොති – “යො පුත්තං න උප්පාදෙනි, සො කුලවංසච්ඡේදකරො හොති, තතො නිරයෙ පච්චති”ති. චත්තාරො කිර අභායිතඛිං භායන්ති ගණ්ඩුප්පාදො කිකි කුන්තනී බ්‍රාහ්මණාති. ගණ්ඩුප්පාදා කිර මහාපථවියා ඛයහයෙන මත්තහොජිනො හොන්ති, න ඛහුං මත්තිකං බාදන්ති. කිකි සකුණිකා ආකාසපතනහයෙන අණ්ඩස්ස උපරි උත්තානා සෙති. කුන්තනී සකුණිකා පථවිකම්පනහයෙන පාදෙහි භූමිං න සුට්ඨු අක්කමති. බ්‍රාහ්මණා කුලවංසුපච්ඡේදහයෙන දාරං පරියෙසන්ති. ආහ චෙත්ථ –

“ගණ්ඩුප්පාදො කිකි චෙව, කුන්ති බ්‍රාහ්මණධම්මිකො;
එතෙ අභයං භායන්ති, සම්මුල්භා චතුරො ජනා”ති.

එවං ධම්මෙන දාරං පරියෙසිත්වාපි ච සම්පියෙනෙව සංවාසං සඬගන්ත්වා සමරොවයුං, සම්පියෙනෙව අඤ්ඤමඤ්ඤං පෙමෙනෙව කායෙන ච චිත්තෙන ච මිස්සිභූතා සඬසට්ඨා සංඝට්ඨා හුත්වා සංවාසං සමරොවයුං, න අප්පියෙන න නිග්ගහෙන වාති චුත්තං හොති.

294. එවං සම්පියෙනෙව සංවාසං කරොන්තාපි ච අඤ්ඤත්‍ර තම්භාති, යො සො උතුසමයො, යම්හි සමයෙ බ්‍රාහ්මණී බ්‍රාහ්මණෙන උපගන්තඛිං, අඤ්ඤත්‍ර තම්භා සමයා යපෙත්වා තං සමයං උතුතො චිරතං උතුචෙරමණිං පති හරියං, යාව පුන සො සමයො ආගච්ඡති, තාව අට්ඨත්වා අත්තරායෙව. මෙථුනං ධම්මන්ති මෙථුනාය ධම්මාය. සම්පදානචචනපත්තියා කිරෙතං උපයොගවචනං. නාස්සු ගච්ඡන්තිති නෙව ගච්ඡන්ති. බ්‍රාහ්මණාති යෙ හොන්ති දෙවසමා ච මරියාදා වාති අධිප්පායො.

295. අවිසෙසෙන පන සබ්බෙපි බ්‍රහ්මචරියඤ්ච...පෙ.... අවණ්ණයුං. තත්ථ බ්‍රහ්මචරියන්ති මෙට්ඨනවිරතී. සීලන්ති සෙසානි චත්තාරි සික්ඛාපදානි. අප්පචන්ති උජුහාවො, අත්ථතො අසයනා අමායාවිතා ච. මද්දවන්ති මුදුහාවො, අත්ථතො අත්ථද්ධතා අනතිමානිතා ච. තපොති ඉන්ද්‍රියසංචරො. සොරච්චන්ති සුරතභාවො සුබසීලතා අප්පටිකුලසමාවාරතා. අවිහිංසානි පාණිආදීහි අවිහෙසිකජාතිකතා සකරුණභාවො. ඛන්තීති අධිවාසනක්ඛන්ති. ඉච්චෙතෙ ගුණෙ අවණ්ණයුං. යෙපි නාසක්ඛිංසු සබ්බසො පටිපත්තියා ආරාධෙතුං, තෙපි තත්ථ සාරදස්සිනො හුත්වා වාචාය වණ්ණයිංසු පසංසිංසු.

296. එවං වණ්ණෙත්තානඤ්ච යො නෙසං...පෙ.... නාගමා, යො එතෙසං බ්‍රාහ්මණානං පරමො බ්‍රහ්මා අහොසි, බ්‍රහ්මසමො නාම උත්තමො බ්‍රාහ්මණො අහොසි, දළ්භෙන පරක්කමෙන සමන්තාගතත්තා දළ්භපරක්කමො. ස වාති විභාවතෙ වා-සද්දො, තෙන සො එවරුපො බ්‍රාහ්මණොති තමෙව විභාවෙති. මෙට්ඨනං ධම්මන්ති මෙට්ඨනසමාපත්තිං. සුපිනන්තෙපි නාගමාති සුපිනෙපි න අගමාසි.

297. තතො තස්ස චත්තං...පෙ.... අවණ්ණයුං. ඉමාය ගාථාය නවමගාථාය චුත්තගුණෙයෙව ආදිඅත්තවසෙන නිද්දිසන්තො දෙවසමෙ බ්‍රාහ්මණෙ පකාසෙති. තෙ හි විඤ්ඤාජාතිකා පණ්ඩිතා තස්ස බ්‍රහ්මසමස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස චත්තං අනුසික්ඛන්ති පබ්බජ්ජාය ඤානභාවනාය ච, තෙ ච ඉමෙ බ්‍රහ්මචරියාදිගුණෙ පටිපත්තියා එව වණ්ණයන්තීති. තෙ සබ්බෙපි බ්‍රාහ්මණා පඤ්චකනිපාතෙ දොණසුත්තෙ (අ. නි. 5.192) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

298. ඉදානි මරියාදෙ බ්‍රාහ්මණෙ දස්සෙත්තො ආහ - “තණ්ඩුලං සයන”න්ති. තස්සත්ථො - තෙසු යෙ භොන්ති මරියාදා, තෙ බ්‍රාහ්මණා සචෙ යඤ්ඤං කප්පෙතුකාමා භොන්ති, අථ ආමකධඤ්ඤපටිග්ගහණා පටිවිරතත්තා නානප්පකාරකං තණ්ඩුලඤ්ච, මඤ්චපීඨාදිහෙදං සයනඤ්ච, බොමාදිහෙදං චත්ථඤ්ච, ගොසප්පිතිලතෙලාදිහෙදං සප්පිතෙලඤ්ච යාචිය ධම්මෙන, “උද්දිස්ස අරියා තිට්ඨන්ති, එසා අරියාන යාවනා”ති එවං චුත්තෙන උද්දිස්සයානසඬ්ඛාතෙන ධම්මෙන යාවත්වා, අථ යො යං ඉච්ඡති දාතුං, තෙන තං දින්තතණ්ඩුලාදිං සමොධානෙත්වා සංකඩ්ඪිත්වා. “සමුදානෙත්වා”තිපි පාඨො, එකොයෙවත්ථො. තතො යඤ්ඤමකප්පයුන්ති තතො ගහෙත්වා දානමකංසු.

299. කරොන්තා ච එවමෙතස්මිං උපට්ඨිතස්මිං දානසඬ්ඛාතෙ යඤ්ඤස්මිං නාස්සු ගාවො හනිංසු තෙ, න තෙ ගාවියො හනිංසු. ගාවිමුඛෙන චෙත්ථ සබ්බපාණා චුත්තාති වෙදිතබ්බා. කිංකාරණා න හනිංසුති?

බ්‍රහ්මවරියාදිගුණයුත්තත්තා. අපිව විසෙසතො යථා මාතා...පෙ.... නාස්සු ගාවො හනිංසු තෙ. තත්ථ යාසු ජායන්ති ඔසධාති යාසු පිත්තාදීනං හෙසජ්ජභූතා පඤ්ච ගොරසා ජායන්ති.

300. අන්තදාතිආදීසු යස්මා පඤ්ච ගොරසෙ පරිභුඤ්ජන්තානං බුද්ධා වුපසම්මති, බලං වඩ්ඪති, ඡවිවණ්ණො විජ්ජෙති, කායිකමානසිකං සුඛං උප්පජ්ජති, තස්මා අන්තදා බලදා වණ්ණදා සුඛදා චෙතාති චෙදිතබ්බො. සෙසමෙත්ථ උත්තානත්ථමෙව.

301. එවං තෙ යඤ්ඤෙසු ගාවො අහනන්තා පුඤ්ඤජ්ජහාවානුග්ගහිතසරීරා සුබ්බමාලා...පෙ.... සුඛමෙධිත්ථ යං පජා. තත්ථ සුබ්බමාලා මුදුනලුණහත්ථපාදාදිතාය, මහාකායා ආරොහපරිණාහසම්පත්තියා, වණ්ණවන්තො සුවණ්ණවණ්ණතාය සණ්ඨානායුත්තතාය ච, යසස්සිනො ලාභපරිවාරසම්පදාය. සෙහි ධම්මෙහීති සකෙහි වාරිත්තෙහි. කිච්චාකිච්චෙසු උස්සුකාති කිච්චෙසු “ඉදං කාතබ්බං”, අකිච්චෙසු “ඉදං න කාතබ්බං”න්ති උස්සුක්කමාපන්නා හුත්වාති අත්ථො. එවං තෙ පොරාණා බ්‍රාහ්මණා එවරූපා හුත්වා දස්සනියා පසාදනියා ලොකස්ස පරමදක්ඛිණෙය්‍යා ඉමාය පටිපත්තියා යාව ලොකෙ අවත්තිංසු, තාව විගතරීතිහයුපද්දවා හුත්වා නානජ්ජකාරකං සුඛං එධිත්ථ පාපුණි, සුඛං වා එධිත්ථ සුඛං වුඩ්ඪිං අගමාසි. අයං පජාති සත්තලොකං නිදස්සෙති.

302-3. කාලච්චයෙන පන සම්භින්නමරියාදහාවං ආපජ්ජතුකාමානං තෙසං ආසි විපල්ලාසො...පෙ.... භාගසො මිතෙ. තත්ථ විපල්ලාසොති විපරිතසඤ්ඤා. අණුතො අණුන්ති ලාමකට්ඨෙන පරිත්තට්ඨෙන අප්පස්සාදට්ඨෙන අණුභූතතො කාමගුණතො උප්පන්නං කුමානසාමඤ්ඤනිබ්බානසුඛාති උපනිධාය සඬ්ඛාමපි අනුපගමනෙන අණුං කාමසුඛං, ලොකුත්තරසුඛං වා උපනිධාය අණුභූතතො අත්තනා පටිලද්ධලොකියසමාපත්තිසුඛතො අණුං අප්පකතොපි අප්පකං කාමසුඛං දිස්වාති අධිජ්ජායො. රාජිනො වාති රඤ්ඤො ව. වියාකාරන්ති සම්පත්තිං. ආජඤ්ඤසංයුත්තෙති අස්සාජාතීයසංයුත්තෙ. සුකතෙති දාරුකම්මලොහකම්මෙන සුනිට්ඨිතෙ. විත්තසිබ්බතෙති සිහවම්මාදීහි අලඬිකරණවසෙන විත්තසිබ්බතෙ. නිවෙසනෙති සරවත්ථුනි. නිවෙසෙති තත්ථ පතිට්ඨාපිතසරානි. විහත්තෙති ආයාමවිත්ථාරවසෙන විහත්තානි. භාගසො මිතෙති අඬිගණද්වාරපාසාදකූටාගාරාදිවසෙන කොට්ඨාසං කොට්ඨාසං කත්වා මිතානි. කිං වුත්තං හොති? තෙසං බ්‍රාහ්මණානං අණුතො අණුසඤ්ඤිතං කාමසුඛඤ්ච රඤ්ඤො ඛ්‍යාකාරඤ්ච අලඬිකතනාරියො ච වුත්තජ්ජකාරෙ රථෙ ච නිවෙසනෙ නිවෙසෙ ව දිස්වා දුක්ඛෙසුයෙව එතෙසු

වත්ථුසු “සුඛ”න්ති පවත්තත්තා පුබ්බෙ
 පවත්තනෙක්ඛම්මසඤ්ඤාවිපල්ලාසසඬ්ඛාතා විපරිතසඤ්ඤා ආසි.

304. තෙ එවං විපරිතසඤ්ඤා හුත්වා ගොමණ්ඩලපරිබ්‍රූල්හං...පෙ....
 බ්‍රාහ්මණා. තත්ථ ගොමණ්ඩලපරිබ්‍රූල්හන්ති ගොයුපෙහි පරිකිණ්ණං.
 නාරිවරගණායුතන්ති වරනාරිගණසංයුත්තං. උළාරන්ති විපුලං. මානුසං
 භොගන්ති මනුස්සානං නිවෙසනාදිභොගවත්ථුං. අභිජ්ඣායංසුති “අභො
 වතිදං අම්භාකං අස්සා”ති තණ්හං වඩ්චෙත්වා අභිපත්ථයමානා ඝායංසු.

305. එවං අභිජ්ඣායන්තා ව “එතෙ මනුස්සා සුන්භාතා සුවිලිත්තා
 කප්පිතකෙසමස්ස ආමුත්තමණිආහරණා පඤ්චහි කාමගුණෙහි
 පරිවාරෙන්ති, මයං පන එවං තෙහි නමස්සියමානාපි සෙදමලකිලිට්ඨගත්තා
 පරුල්හකච්ඡතබ්බොමා භොගරහිතා පරමකාරුඤ්ඤතං පත්තා විහරාම.
 එතෙ ව හත්ථික්ඛන්ධඅස්සපිට්ඨිසිවිකාසුවණ්ණරථාදීහි විවරන්ති, මයං
 පාදෙහි. එතෙ ද්විභූමිකාදිපාසාදතලෙසු වසන්ති, මයං
 අරඤ්ඤරුක්ඛමුලාදීසු. එතෙ ව ගොනකාදීහි අත්ථරණෙහි අත්ථතාසු
 වරසෙය්‍යාසු සයන්ති, මයං තට්ඨිකාවම්මණ්ඩාදීහි අත්ථරිත්වා භූමියං.
 එතෙ නානාරසානි භොජනානි භුඤ්ජන්ති, මයං උඤ්ජාවරියාය යාපෙම.
 කථං නු ඛො මයම්පි එතෙහි සදිසා භවෙය්‍යාමා”ති වින්තෙන්වා “ධනං
 ඉච්ඡතබ්බං, න සක්කා ධනරහිතෙහි අයං සම්පත්ති පාපුණිතු”න්ති ව
 අවධාරෙන්වා වෙදෙ හින්දිත්වා ධම්මයුත්තෙ පුරාණමන්තෙ නාසෙන්වා
 අධම්මයුත්තෙ කුටමන්තෙ ගන්ථෙත්වා ධනත්ථිකා
 ඔක්කාකරාජානමුපසඬ්කම්ම සොත්ථිවචනාදීහි පයුඤ්ජිත්වා “අම්භාකං,
 මහාරාජ, බ්‍රාහ්මණවංසෙ පවෙණියා ආගතං පොරාණමන්තපදං අත්ථි, තං
 මයං ආවරියමුට්ඨිකාය න කස්සපි හණ්ඨිහා, තං මහාරාජා සොතුමරහතී”ති
 ව වත්වා අස්සමෙධාදියඤ්ඤං වණ්ණයිංසු. වණ්ණයිත්වා ව රාජානං
 උස්සාහෙන්තා “යජ, මහාරාජ, එවං පහුතධනධඤ්ඤො ත්වං, නත්ථි තෙ
 යඤ්ඤසම්භාරවෙකල්ලං, එවඤ්ඤි තෙ යජතො සත්තකුලපරිවට්ඨා සග්ගෙ
 උප්පජ්ජිස්සන්ති”ති අවොචුං. තෙන නෙසං තං පවත්ති. දස්සෙන්තො ආහ
 භගවා “තෙ තත්ථ මන්තෙ...පෙ.... බහු තෙ ධන”න්ති.

තත්ථ තත්ථාති තස්මිං, යං භොගමභිජ්ඣායංසු, තන්තිමිත්තන්ති චුත්තං
 භොති. නිමිත්තත්ථෙ හි එතං භූමිමවචනං. තදුපාගමුත්ති තදා උපාගමුං.
 පහුතධනධඤ්ඤොසිති පහුතධනධඤ්ඤො හවිස්සසි, අභිසම්පරායන්ති
 අධිප්පායො. ආසංසායඤ්ඤි අනාගතෙපි වත්තමානවචනං ඉච්ඡන්ති
 සද්දකොවිදා. යජස්සුති යජාහි. විත්තං ධනන්ති ජාතරූපාදිරතනමෙව
 විත්තිකාරණතො විත්තං, සම්ද්ධිකාරණතො ධනන්ති චුත්තං. අථ වා
 විත්තන්ති විත්තිකාරණභූතමෙව ආහරණාදි උපකරණං, යං

“පහුතච්ඡත්තපකරණො”තිආදීසු (දී. නි. 1.331) ආගච්ඡති. ධනන්ති හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදි. කිං වුත්තං හොති? තෙ බ්‍රාහ්මණා මන්තෙ ගන්ථෙත්වා තදා ඔක්කාකං උපාගමුං. කින්ති? “මහාරාජ, ඛහු තෙ චිත්තඤ්ච ධනඤ්ච, යජස්සු, ආයතිම්පි පහුතධනධඤ්ඤො භවිස්සසී”ති.

306. එවං කාරණං වත්වා සඤ්ඤාපෙන්නෙහි තතො ච රාජා...පෙ.... අදා ධනං. තත්ථ සඤ්ඤත්තොති ඤාපිතො. රථෙසහොති මහාරථෙසු බත්තියෙසු අකම්පියට්ඨෙන උසභසදිසො. “අස්සමෙධ”න්තිආදීසු අස්සමෙත්ථ මෙධන්තිති අස්සමෙධො, ද්විති පරියඤ්ඤෙහි යජිතබ්බස්ස එකච්ඡතිසුපස්ස යපෙත්වා භූමිඤ්ච පුරිසෙ ච අවසෙසසබ්බවිභවදක්ඛිණස්ස යඤ්ඤස්සෙතං අධිවචනං. පුරිසමෙත්ථ මෙධන්තිති පුරිසමෙධො, චතුති පරියඤ්ඤෙහි යජිතබ්බස්ස සද්ධිං භූමියා අස්සමෙධෙ වුත්තච්චවදක්ඛිණස්ස යඤ්ඤස්සෙතං අධිවචනං. සම්මමෙත්ථ පාසන්තිති සම්මාපාසො, දිවසෙ දිවසෙ සම්මං බිපිත්වා තස්ස පතිතොකාසෙ වෙදිං කත්වා සංහාරිමෙහි යුපාදීහි සරස්සතිනදියා නිමුග්ගොකාසතො පභුති පටිලොමං ගච්ඡන්තෙන යජිතබ්බස්ස සත්‍රයාගස්සෙතං අධිවචනං. වාජමෙත්ථ පිචන්තිති වාජපෙය්‍යො. එකෙන පරියඤ්ඤෙන සත්තරසහි පසුහි යජිතබ්බස්ස බෙලුවසුපස්ස සත්තරසකදක්ඛිණස්ස යඤ්ඤස්සෙතං අධිවචනං. නත්ථි එත්ථ අග්ගලාති නිරග්ගලො, නචහි පරියඤ්ඤෙහි යජිතබ්බස්ස සද්ධිං භූමියා ච පුරිසෙහි ච අස්සමෙධෙ වුත්තච්චවදක්ඛිණස්ස සබ්බමෙධපරියායනාමස්ස අස්සමෙධවිකප්පස්සෙතං අධිවචනං. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨෙව.

307-8. ඉදානි යං වුත්තං “බ්‍රාහ්මණානමදා ධන”න්ති, තං දස්සෙන්නො “ගාවො සයනඤ්චා”ති ගාථාද්වයමාහ. සො හි රාජා “දීඝරත්තං ලුබ්‍භාරෙන කිලන්තා පඤ්ච ගොරසෙ පරිභුඤ්ජන්තු”ති නෙසං සපුඬගවාහි ගොයුථානෙව අදාසී, තථා “දීඝරත්තං ඵණ්ඩිලසායිතාය පුලසාටකනිවාසනෙන එකසෙය්‍යාය පාදවාරෙන රුක්ඛමූලාදිවාසෙන ච කිලන්තා ගොනකාදිඅත්ථතවරසයනාදීසු සුඛං අනුභොන්තු”ති නෙසං මහග්ගානි සයනාදීනි ච අදාසී. එවමෙතං නානප්පකාරකං අඤ්ඤඤ්ච හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිධනං අදාසී. තෙනාහ භගවා – “ගාවො සයනඤ්ච වත්ථඤ්ච...පෙ.... බ්‍රාහ්මණානමදා ධන”න්ති.

309-10. එවං තස්ස රඤ්ඤො සන්තිකා තෙ ච තත්ථ...පෙ.... පුන මුපාගමුං. කිං වුත්තං හොති? තස්ස රඤ්ඤො සන්තිකා තෙ බ්‍රාහ්මණා තෙසු යාගෙසු ධනං ලභිත්වා දීඝරත්තං දිවසෙ දිවසෙ එවමෙව සාසච්ඡාදනං පරියෙසිත්වා නානප්පකාරකං වත්ථුකාම සන්තිධිං සමරොවයුං. තතො තෙසං ඉච්ඡාවතිණ්ණානං බීරාදිපඤ්චගොරසස්සාදවසෙන රසතණ්භාය ඔතිණ්ණචිත්තානං “බීරාදීනිපි තාව ගුන්තං සාදුනි, අද්ධා ඉමාසං මංසං

සාදුතරං භවිස්සති”ති එවං මංසං පටිච්ච භියොසා තණ්හා පවඨිඨං. තතො චිත්තෙසුං – “සචෙ මයං මාරෙත්වා බාදිස්සාම, ගාරය්හා භවිස්සාම, යංනුන මන්තෙ ගන්තෙය්සාමා”ති. අථ පුනපි චෙදං භිත්තිත්වා තදනුරූපෙ තෙ තත්ථ මන්තෙ ගන්තෙත්වා තෙ බ්‍රාහ්මණා තත්තිමිත්තං කුටමන්තෙ ගන්තෙත්වා ඔක්කාකරාජානං පුන උපාගමිංසු. ඉමමත්ථං භාසමානා “යථා ආපො ව...පෙ.... බහු තෙ ධන”න්ති.

කිං වුත්තං හොති? අම්භාකං, මහාරාජ, මන්තෙසු එතදාගතං යථා ආපො භත්ථධොවනාදිසබ්බකිච්චෙසු පාණීනං උපයොගං ගච්ඡති, නත්ථි තෙසං තතොනිදානං පාපං. කස්මා? යස්මා පරික්ඛාරො සො හි පාණීනං, උපකරණත්ථාය උප්පන්නොති අධිප්පායො. යථා වායං මහාපථවී ගමනට්ඨානාදිසබ්බකිච්චෙසු කහාපණසඬ්ඛාතං හිරඤ්ඤං සුවණ්ණරජතාදිහෙදං ධනං, යවගොධුමාදිහෙදං ධානියඤ්ච, සංවොහාරාදිසබ්බකිච්චෙසු උපයොගං ගච්ඡති, එවං ගාවො මනුස්සානං සබ්බකිච්චෙසු උපයොගගමනත්ථාය උප්පන්නා. තස්මා එතා භතීත්වා නානප්පකාරකෙ යාගෙ යජස්සු බහු තෙ චිත්තං, යජස්සු බහු තෙ ධනන්ති.

311-12. එවං පුරිමනයෙනෙව තතො ව රාජා...පෙ.... අසාතයි, යං තතො පුබ්බෙ කඤ්චි සත්තං න පාදා...පෙ.... සාතයි. තදා කිර බ්‍රාහ්මණා යඤ්ඤාචාටං ගාචිනං පුරෙත්වා මඬිගලඋසභං බන්ධිත්වා රඤ්ඤො මූලං නෙත්වා “මහාරාජ, ගොමෙධයඤ්ඤං යජස්සු, එවං තෙ බ්‍රහ්මලොකස්ස මග්ගො විසුද්ධො භවිස්සති”ති ආභංසු. රාජා කතමඬිගලකිච්චො බග්ගං ගහෙත්වා පුඬිගවෙන සභ අනෙකසතසභස්සා ගාවො මාරෙසි. බ්‍රාහ්මණා යඤ්ඤාචාටෙ මංසානි ඡිත්තිත්වා බාදිංසු, පිතකොදාතරත්තකම්බලෙ ව පාරුපිත්වා මාරෙසුං. තදුපාදාය කිර ගාවො පාරුතෙ දිස්වා උබ්බිජ්ජන්ති. තෙනාහ භගවා – “න පාදා...පෙ.... සාතයි”ති.

313. තතො දෙවානි එවං තස්මිං රාජිනි ගාවියො සාතෙතුමාරද්ධෙ අථ තදනන්තරමෙව තං ගොසාතකං දිස්වා එතෙ වාතුමහාරාජිකාදයො දෙවා ව, පිතරොති බ්‍රාහ්මණෙසු ලද්ධවොහාරා බ්‍රහ්මානො ව, සක්කො දෙවානමිත්තො ව, පබ්බතපාදනිවාසිනො දානවයක්ඛසඤ්ඤිතා අසුරරක්ඛසා ව “අධම්මො අධම්මො”ති එවං වාචං නිව්ඡාරෙන්නා “ධි මනුස්සා, ධි මනුස්සා”ති ව වදන්තා පක්කන්දුං. එවං භූමිතො පභූති සො සද්දො මුහුත්තෙන යාව බ්‍රහ්මලොකා අගමාසි, එකධික්කාරපරිපුණ්ණො ලොකො අහොසි. කිං කාරණං? යං සත්ථං නිපතී ගවෙ, යස්මා ගාවිමිහි සත්ථං නිපතීති වුත්තං හොති.

314. න කෙවලඤ්ච දෙවාදයො පක්කන්දුං, අයමඤ්ඤොපි ලොකෙ අනත්ථො උදපාදි – යෙ හි තෙ තයො රොගා පුරෙ ආසුං, ඉච්ඡා අනසනං ජරා, කිඤ්චි කිඤ්චිදෙව පත්ථනතණ්හා ව බුදා ව පරිපාකජරා වාති වුත්තං හොති. තෙ පසුනඤ්ච සමාරම්භා, අට්ඨානවුත්තිමාගමුං, චක්ඛුරොගාදිනා හෙදෙන අට්ඨනවුත්තිභාවං පාපුණ්සුති අත්ථො.

315. ඉදානි භගවා තං පසුසමාරම්භං නින්දන්තො ආහ “එසො අධම්මො”ති. තස්සත්ථො එසො පසුසමාරම්භසඬ්ඛාතො කායදණ්ඩාදීනං තිණ්ණං දණ්ඩානං අඤ්ඤතරදණ්ඩභූතො ධම්මතො අපෙතත්තා අධම්මො ඔක්කන්තො අහු, පවත්තො ආසි, සො ව බො තතො පහුති පවත්තත්තා පුරාණො, යස්ස ඔක්කමනතො පහුති කෙනවි පාදාදිනා අභිංසනතො අදුසිකායො ගාවො භඤ්ඤන්ති. යා සාතෙන්තා ධම්මා ධංසන්ති වචන්ති පරිභායන්ති යාජකා යඤ්ඤයාජීතො ජනාති.

316. එවමෙසො අණුධම්මොති එවං එසො ලාමකධම්මො භීනධම්මො, අධම්මොති වුත්තං හොති. යස්මා වා එත්ථ දානධම්මොපි අප්පකො අත්ථී, තස්මා තං සන්ධායාහ “අණුධම්මො”ති. පොරාණොති තාව විරකාලතො පහුති පවත්තත්තා පොරාණො. විඤ්ඤුහි පන ගරහිතත්තා විඤ්ඤුගරහිතොති වෙදිතබ්බො. යස්මා ව විඤ්ඤුගරහිතො, තස්මා යත්ථ එදිසකං පස්සති, යාජකං ගරහති ජනො. කථං? “අබ්බුදං බ්‍රාහ්මණොහි උප්පාදිතං, ගාවො වධිත්වා මංසං බාදන්ති”ති එවමාදීනි වත්වාති අයමෙත්ථ අනුස්සවො.

317. එවං ධම්මෙ වියාපන්තෙති එවං පොරාණෙ බ්‍රාහ්මණධම්මෙ නට්ඨෙ. “වියාවත්තෙ”තිපි පායො, විපරිවත්තිත්වා අඤ්ඤථා භූතෙති අත්ථො. විහින්නා සුද්දවෙස්සිකාති පුබ්බෙ සමග්ගා විහරන්තා සුද්දා ව වෙස්සා ව තෙ විහින්නා. පුපු විහින්නා ඛත්තියාති ඛත්තියාපි බහු අඤ්ඤමඤ්ඤං හින්නා. පතිං හරියාවමඤ්ඤථාති හරියා ව සරාවාසත්ථං ඉස්සරියබලෙ යපිතා පුත්තබලාදීහි උපෙතා හුත්වා පතිං අවමඤ්ඤථ, පරිභවි අවමඤ්ඤි න සක්කච්චං උපට්ඨාසි.

318. එවං අඤ්ඤමඤ්ඤං විහින්නා සමානා ඛත්තියා බ්‍රාහ්මඛන්දු ව...පෙ.... කාමානං වසමන්වගුන්ති. ඛත්තියා ව බ්‍රාහ්මණා ව යෙ වඤ්ඤෙ වෙස්සසුද්දා යථා සඬ්ඛරං නාපජ්ජන්ති, එවං අත්තතො අත්තතො ගොත්තෙන රක්ඛිතත්තා ගොත්තරක්ඛිතා. තෙ සබ්බෙපි තං ජාතිවාදං නිරංකත්වා, “අහං ඛත්තියො, අහං බ්‍රාහ්මණො”ති එතං සබ්බමපි නාසෙත්වා පඤ්චකාමගුණසඬ්ඛාතානං කාමානං වසං අත්වගුං ආසත්තං පාපුණ්සු, කාමහෙතු න කිඤ්චි අකත්තබ්බං නාකංසුති වුත්තං හොති.

එවමෙත්ථ භගවා “ඉසයො පුබ්බකා”තිආදීහි නවහි ගාථාහි පොරාණානං බ්‍රාහ්මණානං වණ්ණං භාසිත්වා “යො තෙසං පරමො”ති ගාථාය බ්‍රහ්මසමං, “තස්ස වත්තමනුසික්ඛත්තා”ති ගාථාය දෙවසමං, “තණ්ඩුලං සයන”ත්තිආදිකාහි වතුහි ගාථාහි මරියාදං, “තෙසං ආසි විපල්ලාසො”තිආදීහි සත්තරසහි ගාථාහි සමහින්නමරියාදං, තස්ස විජ්ජපිපත්තියා දෙවාදීනං පක්කන්දනාදිදිපනත්ථඤ්ච දස්සෙත්වා දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. බ්‍රාහ්මණවණ්ඩාලො පන ඉධ අවුත්තොයෙව. කස්මා? යස්මා විපත්තියා අකාරණං. බ්‍රාහ්මණධම්මසම්පත්තියා හි බ්‍රහ්මසමදෙවසමමරියාදා කාරණං භොන්ති, විපත්තියා සමහින්නමරියාදො. අයං පන දොණසුත්තෙ (අ. නි. 5.192) චුත්තජ්ජකාරො බ්‍රාහ්මණවණ්ඩාලො බ්‍රාහ්මණධම්මවිපත්තියාපි අකාරණං. කස්මා? විපත්තො ධම්මෙ උජ්ජන්තත්තා. තස්මා තං අදස්සෙත්වාව දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. එතරහි පන සොපි බ්‍රාහ්මණවණ්ඩාලො දුල්ලභො. එවමයං බ්‍රාහ්මණානං ධම්මො විනට්ඨො. තෙනෙවාහ දොණො බ්‍රාහ්මණො – “එවං සත්තෙ මයං, භො ගොතම, බ්‍රාහ්මණවණ්ඩාලම්පි න පුරෙමා”ති. සෙසමෙත්ථ චුත්තනයමෙව.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය බ්‍රාහ්මණධම්මිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. ධම්මසුත්ත-(නාචාසුත්ත)-වණ්ණනා

319. යස්මා හි ධම්මන්ති ධම්මසුත්තං, “නාචාසුත්ත”ත්තිපි වුවිවති. කා උජ්ජන්ති? ඉදං සුත්තං ආයස්මන්තං සාරිපුත්තත්ථෙරං ආරබ්භ චුත්තං. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන ද්විත්තං අග්ගසාවකානං උජ්ජන්තිතො පභුති වෙදිතබ්බො. සෙය්‍යථිදං – අනුජ්ජන්තො කිර භගවති ද්වෙ අග්ගසාවකා එකං අසඬ්ඛෙය්‍යං කජ්ජසතසහස්සඤ්ච පාරමියො පුරෙත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තා. තෙසං පඨමො චචිත්වා රාජගහස්ස අවිදුරෙ උපතිස්සගාමො නාම බ්‍රාහ්මණානං භොගගාමො අත්ථි, තත්ථ සට්ඨිඅධිකපඤ්චකොට්ඨකධනවිභවස්ස ගාමසාමිනො බ්‍රාහ්මණස්ස රූපසාරී නාම බ්‍රාහ්මණී, තස්සා කුච්ඡියං පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. දුතියො තස්සෙවාවිදුරෙ කොලිතගාමො නාම බ්‍රාහ්මණානං භොගගාමො අත්ථි. තත්ථ තථාරූපවිභවස්සෙව ගාමසාමිනො බ්‍රාහ්මණස්ස මොග්ගල්ලානී නාම බ්‍රාහ්මණී, තස්සා කුච්ඡියං තං දිවසමෙව පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. එවං තෙසං එකදිවසමෙව පටිසන්ධිග්ගහණඤ්ච ගබ්භවුට්ඨානඤ්ච අභොසි. එකදිවසෙයෙව ව තෙසං එකස්ස උපතිස්සගාමෙ ජාතත්තා උපතිස්සො, එකස්ස කොලිතගාමෙ ජාතත්තා කොලිකොති නාමමකංසු.

තෙ සහපංසුං කීළන්තා සභායකා අනුපුබ්බෙන වුඩ්ඨිං පාපුණිංසු, එකමෙකස්ස ච පඤ්චපඤ්චමාණවකසතානි පරිවාරා අහෙසුං. තෙ උය්‍යානං වා නදීතිත්ථං වා ගච්ඡන්තා සපරිවාරායෙව ගච්ඡන්ති. එකො පඤ්චභි සුවණ්ණසිවිකාසතෙහි, දුතියො පඤ්චභි ආජඤ්ඤරථසතෙහි. තදා ච රාජගහෙ කාලානුකාලං ගිරග්ගසමජ්ජො නාම භොති. සායන්හසමයෙ නගරවෙමජ්ඣෙය්‍ය යත්ථ සකලඅභිගමගධවාසිනො අභිඤ්ඤාතා ඛත්තියකුමාරාදයො සන්නිපතිත්වා සුපඤ්ඤත්තෙසු මඤ්චපියාදීසු නිසින්නා සමජ්ජවිභූතිං පස්සන්ති. අථ තෙ සභායකා තෙන පරිවාරෙන සද්ධිං තත්ථ ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙසු නිසීදිංසු. තතො උපතිස්සො සමජ්ජවිභූතිං පස්සන්තො මහාජනකායං සන්නිපතිතං දිස්වා “එත්තකො ජනකායො වස්සසතං අප්පත්වා ච මරිස්සති”ති වින්තෙසි. තස්ස මරණං ආගන්ත්වා නලාටන්තෙ පතිට්ඨිතං විය අහොසි, තථා කොලිතස්ස. තෙසං අනෙකප්පකාරෙසු නටෙසු නච්චන්තෙසු දස්සනමත්තෙපි විත්තං න නම්, අඤ්ඤදත්ථු සංවෙගොයෙව උදපාදි.

අථ වුට්ඨිතෙ සමජ්ජෙ පක්කන්තාය පරිසාය සකපරිවාරෙන පක්කන්තෙසු තෙසු සභායෙසු කොලිතො උපතිස්සං පුච්ඡි – “කිං, සම්ම, නාටකාදිදස්සනෙන තච පමොදනමත්තම්පි නාහොසි”ති? සො තස්ස තං පවත්ති. ආරොචෙත්වා තම්පි තට්ථ පටිපුච්ඡි. සොපි තස්ස අත්තනො පවත්ති. ආරොචෙත්වා “එහි, සම්ම, පබ්බජිත්වා අමතං ගවෙසාමා”ති ආහ. “සාධු සම්මා”ති උපතිස්සො තං සම්පට්චිඡි. තතො ද්වෙපි ජනා තං සම්පත්ති. ඡඩ්ඛෙත්වා පුනදෙව රාජගහමනුජ්ජන්තා. තෙන ච සමයෙන රාජගහෙ සඤ්චයො නාම පරිබ්බාජකො පටිවසති. තෙ තස්ස සන්නිකෙ පඤ්චභි මාණවකසතෙහි සද්ධිං පබ්බජිත්වා කතිපාහෙනෙව තයො වෙදෙ සබ්බඤ්ච පරිබ්බාජකසමයං උග්ගහෙසුං. තෙ තෙසං සත්ථානං ආදිමජ්ඣපරියොසානං උපපරික්ඛන්තා පරියොසානං අදිස්වා ආචරියං පුච්ඡිංසු – “ඉමෙසං සත්ථානං ආදිමජ්ඣං දිස්සති, පරියොසානං පන න දිස්සති ‘ඉදං නාම ඉමෙහි සත්ථෙහි පාපුණියානි, යතො උත්තරි පාපුණිතබ්බං නත්ථි’”ති. සොපි ආහ – “අහම්පි තෙසං තථාචිධං පරියොසානං න පස්සාමි”ති. තෙ ආහංසු – “තෙන හි මයං ඉමෙසං පරියොසානං ගවෙසාමා”ති. තෙ ආචරියො “යථාසුඛං ගවෙසථා”ති ආහ. එවං තෙ තෙන අනුඤ්ඤාතා අමතං ගවෙසමානා ආභිණ්ඩන්තා ජම්බුදීපෙ පාකටා අහෙසුං. තෙහි ඛත්තියපණ්ඩිතාදයො පඤ්භං පුට්ඨා උත්තරුත්තරිං න සම්පායන්ති. “උපතිස්සො කොලිතො”ති වුත්තෙ පන “කෙ එතෙ, න ඛො මයං ජානාමා”ති හණන්තා නත්ථි, එවං විස්සුතා අහෙසුං.

එවං තෙසු අමතපරියෙසනං වරමානෙසු අමිභාකං භගවා ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො අනුපුබ්බෙන රාජගහමනුජ්ජන්තො.

තෙ ව පරිබ්බාජකා සකලජම්බුදීපං චරිත්වා තිට්ඨතු අමතං, අන්තමසො පරියොසානපඤ්ඤාචිස්සජ්ජනමත්තම්පි අලහන්තා පුනඳෙව රාජගහං අගමංසු. අථ ඛො ආයස්මා අස්සජී පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වාති යාව තෙසං පබ්බජ්ජා, තාව සබ්බං පබ්බජ්ජාක්ඛන්ධකෙ (මහාව. 60) ආගතනයෙනෙව විත්ථාරතො දට්ඨබ්බං.

එවං පබ්බජිතෙසු තෙසු ද්වීසු සභායකෙසු ආයස්මා සාරිපුත්තො අධිපමාසෙන සාවකපාරමීඤ්ඤාණං සච්ඡාකාසි. සො යදා අස්සජිත්ථෙරෙන සද්ධිං එකවිහාරෙ වසති, තදා භගවතො උපට්ඨානං ගන්ත්වා අනන්තරං ථෙරස්ස උපට්ඨානං ගච්ඡති “පුබ්බාචරියො මෙ අයමායස්මා, එතමහං නිස්සාය භගවතො සාසනං අඤ්ඤාසි”න්ති ගාරවෙන. යදා පන අස්සජිත්ථෙරෙන සද්ධිං එකවිහාරෙ න වසති, තදා යස්සං දිසායං ථෙරො වසති, තං දිසං ඔලොකෙත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන චන්දිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගස්ස නමස්සති. තං දිස්වා කෙචි භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “සාරිපුත්තො අග්ගසාවකො හුත්වා දිසං නමස්සති, අජ්ජාපි මඤ්ඤෙ බ්‍රාහ්මණදිට්ඨි අජ්ජහීනා”ති. අථ භගවා දිබ්බාය සොතධාතුයා තං කථාසල්ලාපං සුත්වා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්නංයෙව අත්තානං දස්සෙන්නො භික්ඛු ආමන්තෙසි – “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති? තෙ තං පවත්තිං ආචික්ඛිංසු. තතො භගවා “න, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො දිසං නමස්සති, යං නිස්සාය සාසනං අඤ්ඤාසි, තං අත්තතො ආචරියං චන්දති නමස්සති සම්මානෙති, ආචරියපූජකො, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො”ති චත්වා තත්ථ සන්නිපතිතානං ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං සුත්තමහාසි.

තත්ථ යස්මා හි ධම්මං පුරිසො විජඤ්ඤාති යතො පුග්ගලා පිටකත්තයජ්ජහෙදං පරියත්තිධම්මං වා, පරියත්තිං සුත්වා අධිගන්තබ්බං නවලොකුත්තරජ්ජහෙදං පටිවෙධධම්මං වා පුරිසො විජඤ්ඤා ජානෙයා වෙදෙයා. “යස්සා”තිපි පාඨො, සො එවත්ථො. ඉන්දංව නං දෙවතා පූජයෙය්‍යාති යථා සක්කං දෙවානම්න්දං ද්වීසු දෙවලොකෙසු දෙවතා පූජෙන්නි, එවං සො පුග්ගලො තං පුග්ගලං කාලස්සෙව වුට්ඨාය උපාහනඔමුඤ්ඤවනාදිං සබ්බං චත්තපට්චත්තං කරොන්නො පූජෙය්‍ය සක්කරෙය්‍ය ගරුකරෙය්‍ය. කිං කාරණං? සො පූජිතො...පෙ.... පාතුකරොති ධම්මං, සො ආචරියො එවං පූජිතො තස්මිං අන්තෙවාසිමිහි පසන්නවිත්තො පරියත්තිපටිවෙධවසෙන බහුස්සුතො දෙසනාවසෙනෙව පරියත්තිධම්මඤ්ඤව, දෙසනං සුත්වා යථානුසිට්ඨං පටිපත්තියා අධිගන්තබ්බං පටිවෙධධම්මඤ්ඤව පාතුකරොති දෙසෙති, දෙසනාය වා පරියත්තිධම්මං, උපමාවසෙන අත්තතා අධිගතපටිවෙධධම්මං පාතුකරොති.

320. තදට්ඨිකත්වාන නිසම්ම ධීරොති එවං පසන්තෙන ආචරියෙන පාතුකතං ධම්මං අට්ඨිකත්වාන සුණිත්වා උපධාරණසමත්ථතාය ධීරො පුරිසො. ධම්මානුධම්මං පටිපජ්ජමානොති ලොකුත්තරධම්මස්ස අනුලොමත්තා අනුධම්මභූතං විපස්සනං භාවයමානො. විඤ්ඤු විභාවී නිපුණො ච භොතීති විඤ්ඤුතාසඬ්ඛාතාය පඤ්ඤාය අධිගමෙන විඤ්ඤු, විභාවෙන්වා පරෙසම්පි පාකටං කත්වා ඤාපනසමත්ථතාය විභාවී, පරමසුබ්බමත්ථපටිවේධතාය නිපුණො ච භොතී. යො තාදිසං භජති අප්පමත්තොති යො තාදිසං පුබ්බෙ වුත්තජ්ජකාරං බහුස්සුතං අප්පමත්තො තජ්ජසාදනපරො හුත්වා භජති.

321. එවං පණ්ඩිතාවරියසෙවනං පසංසිත්වා ඉදානි බාලාවරියසෙවනං නින්දන්තො “බුද්දඤ්ච බාල”න්ති ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ බුද්දන්ති බුද්දෙන කායකම්මාදිනා සමන්තාගතං, පඤ්ඤාභාවතො බාලං. අනාගතත්ථන්ති අනාගතපරියත්තිපටිවේධත්ථං. උසුයකන්ති ඉස්සාමනකතාය අන්තෙවාසිකස්ස වුඩ්ඪීං අසහමානං. සෙසමෙත්ථ පාකටමේව පදතො. අධිජ්ජායතො පන යො බහුවිවරාදිලාභී ආචරියො අන්තෙවාසිකානං විවරාදීති න සක්කොති දාතුං, ධම්මදානෙ පන අනිච්චදුක්ඛානත්තවචනමත්තම්පි න සක්කොති. එතෙහි බුද්දතාදිධම්මෙහි සමන්තාගතත්තා තං බුද්දං බාලං අනාගතත්ථං උසුයකං ආචරියං උපසෙවමානො “පුත්තිමච්ඡං කුසග්ගෙනා”ති (ඉතිවු. 76; ජා. 1.15.183) වුත්තනයෙන සයම්පි බාලො භොති. තස්මා ඉධ සාසනෙ කිඤ්චි අප්පමත්තකම්පි පරියත්තිධම්මං පටිවේධධම්මං වා අවිභාවයිත්වා ච අවිජානිත්වා ච යස්ස ධම්මෙසු කඬ්ඛා, තං අතරිත්වා මරණං උපෙතීති එවමස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො.

322-3. ඉදානි තස්සෙවත්ථස්ස පාකටකරණත්ථං “යථා නරො”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ ආපගන්ති නදිං. මහොදකන්ති බහුඋදකං. සලීලන්ති ඉතො චිතො ච ගතං, විත්ථිණ්ණන්ති වුත්තං භොති. “සරිත”න්තිපි පාඨො, සො එවත්ථො. සීසසොතන්ති භාරභාරිකං, වෙගවතින්ති වුත්තං භොති. කිං සොති එත්ථ “සො වුය්හමානො”ති ඉමිනා ච සොකාරෙන තස්ස නරස්ස නිද්දිට්ඨත්තා නිපාතමත්තො සොකාරො. කිං සුති වුත්තං භොති යථා “න භවිස්සාමි නාම සො, විනස්සිස්සාමි නාම සො”ති. ධම්මන්ති පුබ්බෙ වුත්තං දුට්ඨමේව. අනිසාමයත්ථන්ති අනිසාමෙන්වා අත්ථං. සෙසමෙත්ථ පාකටමේව පදතො.

අධිජ්ජායතො පන යථා යො කොච්ඡෙව නරො වුත්තජ්ජකාරං නදිං ඔතරිත්වා තාය නදියා වුය්හමානො අනුසොතගාමී සොතමේව අනුගච්ඡන්තො පරෙ පාරත්ථිකෙ කිං සක්කති පාරං නෙතුං. “සක්කති”තිපි

පායො. තථෙව දුට්ඨමිපි ධම්මං අත්තනො පඤ්ඤාය අවිභාවයිත්වා බහුස්සුතානඤ්ච සන්තිකෙ අත්ථං අනිසාමෙත්වා සයං අවිභාවිතත්තා අජානන්තො අනිසාමිතත්තා ච අවිතිණ්ණකච්චො පරෙ කිං සක්ඛති නිජ්ඣාපෙතුං පෙක්ඛාපෙතුන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. “සො චත, චුන්ද, අත්තනා පලිපපලිපන්තො”ති ආදිකඤ්චෙත්ථ (ම. නි. 1.87) සුත්තපදං අනුස්සරිතබ්බං.

324-5. එවං බාලසෙවනාය බාලස්ස පරං නිජ්ඣාපෙතුං අසමත්ථතාය පාකට්ඨකරණත්ථං උපමං චත්වා ඉදානි “යො තාදිසං භජති අප්පමත්තො”ති එත්ථ චුත්තස්ස පණ්ඩිතස්ස පරෙ නිජ්ඣාපෙතුං සමත්ථතාය පාකට්ඨකරණත්ථං “යථාපි නාව”න්ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ ථීයෙනාති දබ්බිපදරෙන. රිත්තෙනාති වෙළඳණ්ඩෙන. තත්ථාති තස්සං නාවායං. තනුපයඤ්ඤාති තස්සා නාවාය ආහරණපටිහරණාදිඋපායජානනෙන මග්ගපටිපාදනෙන උපායඤ්ඤා. සික්ඛිතසික්ඛතාය සුකුසලහත්ථතාය ච කුසලො. උප්පන්තූපද්දවපටිකාරසමත්ථතාය මුතීමා. වෙදගුති වෙදසඬ්ඛාතෙහි චතුහි මග්ගඤාණෙහි ගතො. භාවිතත්තොති තායෙව මග්ගභාවනාය භාවිතවිත්තො. බහුස්සුතොති පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙව. අවෙධධම්මොති අට්ඨහි ලොකධම්මෙහි අකම්පනියසභාවො. සොතාවධානූපනිසුපපන්තෙති සොතඔද්භතෙන ච මග්ගඵලානං උපනිස්සයෙන ච උපපන්නෙ. සෙසං උත්තානපදත්ථමෙව. අධිප්පායයොජනාපි සක්කා පුරිමනායෙනෙව ජානිතුන්ති න විත්ථාරිතා.

326. එවං පණ්ඩිතස්ස පරෙ නිජ්ඣාපෙතුං සමත්ථභාවපාකට්ඨකරණත්ථං උපමං චත්වා තස්සා පණ්ඩිතසෙවනාය නියොජෙන්නො “තස්මා භවෙ”ති ඉමං අවසානගාථමාහ. තත්තායං සඬ්ඛෙපත්ථො — යස්මා උපනිස්සයසම්පන්නා පණ්ඩිතසෙවනෙන විසෙසං පාපුණන්ති, තස්මා භවෙ සප්පුරිසං භජෙථ. කිදිසං සප්පුරිසං භජෙථ? මෙධාවිතඤ්චෙව බහුස්සුතඤ්ච, පඤ්ඤාසම්පත්තියා ච මෙධාවිතං චුත්තප්පකාරසුතද්වයෙන ච බහුස්සුතං. තාදිසඤ්චි භජමානො තෙන භාසිතස්ස ධම්මස්ස අඤ්ඤාය අත්ථං එවං ඤත්වා ච යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානො තාය පටිපත්තියා පටිවෙධවසෙන විඤ්ඤාතධම්මො සො මග්ගඵලනිබ්බානප්පහෙදං ලොකුත්තරසුඛං ලභෙථ අධිගච්ඡෙය්‍ය පාපුණෙය්‍යාති අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං සමාපෙසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය ධම්මසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. කිංසිලසුත්තවණ්ණනා

327. කිංසිලොති කිංසිලසුත්තං. කා උප්පත්ති? ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස ගිහිසභායකො එකො ථෙරස්සෙව පිතුතො වඩගත්තබ්බාත්මණස්ස සභායස්ස බ්බාත්මණස්ස පුත්තො සට්ඨිකොට්ඨකං පඤ්චසතකොට්ඨනං පරිච්චජිත්වා ආයස්මතො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා සබ්බං බුද්ධවචනං පරියාපුණි. තස්ස ථෙරො බහුසො ඔවදිත්වා කම්මට්ඨානමදාසි, සො තෙන විසෙසං නාධගච්ඡති. තතො ථෙරො “බුද්ධවෙනෙය්‍යො එසො”ති ඤත්වා තං ආදාය භගවතො සන්තිකං ගන්ත්වා තං භික්ඛුං ආරබ්භ පුග්ගලං අනියමෙත්වා “කිංසිලො”ති පුච්ඡි. අථස්ස භගවා තතො පරං අභාසි. තත්ථ කිංසිලොති කිදිසෙන වාරිත්තසිලෙන සමන්තාගතො, කිදිසපකතිකො වා. කිංසමාචාරොති කිදිසෙන වාරිත්තෙන යුත්තො. කානි කම්මානි බුහයන්ති කානි කායකම්මාදීනි වඩ්ඪෙන්නො. නරො සම්මා නිව්ට්ඨස්සාති අභිරතො නරො සාසනෙ සම්මා පතිට්ඨිතො භවෙය්‍ය. උත්තමත්ථඤ්ච පාපුණෙති සබ්බත්ථානං උත්තමං අරහත්තඤ්ච පාපුණෙය්‍යාති චුත්තං හොති.

328. තතො භගවා “සාරිපුත්තො අඩ්ඨමාසුපසම්පන්නො සාවකපාරමිජ්ජත්තො, කස්මා ආදිකම්මිකපුට්ඨජනපඤ්ඤං පුච්ඡති”ති ආවජ්ජෙන්නො “සද්ධිවිහාරිකං ආරබ්භා”ති ඤත්වා පුච්ඡාය චුත්තං වාරිත්තසිලං අවිහජිත්වා තස්ස සප්පායවසෙන ධම්මං දෙසෙන්නො “වුඩ්ඨාපවාසී”ති ආදිමාහ.

තත්ථ පඤ්ඤාචුඩ්ඪෙයා, ගුණචුඩ්ඪෙයා, ජාතිචුඩ්ඪෙයා, වයොචුඩ්ඪෙයාති චත්තාරො වුඩ්ඨා. ජාතියා හි දහරොපි බහුස්සුතො භික්ඛු අප්පස්සුතමහල්ලකභික්ඛුනමන්තරෙ බාහුසච්චපඤ්ඤාය වුඩ්ඨත්තා පඤ්ඤාචුඩ්ඪෙයා. තස්ස හි සන්තිකෙ මහල්ලකභික්ඛුපි බුද්ධවචනං පරියාපුණන්ති, ඔවාදවිනිච්ඡයපඤ්ඤවිස්සජ්ජනානි ච පච්චාසිසන්ති. තථා දහරොපි භික්ඛු අධිගමසම්පන්නො ගුණචුඩ්ඪෙයා නාම. තස්ස හි ඔවාදෙ පතිට්ඨාය මහල්ලකාපි විපස්සනාගබ්භං ගහෙත්වා අරහත්තඵලං පාපුණන්ති. තථා දහරොපි රාජා බත්තියො මුද්ධාවසිත්තො බ්බාත්මණො වා සෙසජනස්ස වන්දනාරහතො ජාතිචුඩ්ඪෙයා නාම. සබ්බො පන පයමජාතො වයොචුඩ්ඪෙයා නාම. තත්ථ යස්මා පඤ්ඤාය සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සදිසො නත්ථි යපෙත්වා භගවත්තං, තථා ගුණෙනපි අඩ්ඨමාසෙන සබ්බසාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස පටිච්ඨත්තා. ජාතියාපි සො බ්බාත්මණමහාසාලකුලෙ උප්පන්නො, තස්මා තස්ස භික්ඛුතො වයෙන සමානොපි සො ඉමෙහි තිහි කාරණෙහි වුඩ්ඪෙයා. ඉමස්මිං පනත්ථෙ පඤ්ඤාගුණෙහි ඵල වුඩ්ඨිභාවං සන්ධාය භගවා ආහ – “වුඩ්ඨාපවාසී”ති. තස්මා තාදිසානං වුඩ්ඨානං අපචිතිකරණෙන වුඩ්ඨාපවාසී,

තෙසමෙව වුඬ්ඨානං ලාභාදීසු උසුයවිගමෙන අනුසුයකො ව සියාති අයමාදිපාදස්ස අත්ථො.

කාලඤ්ඤ වස්සාති එත්ථ පන රාගෙ උප්පන්නෙ තස්ස විනොදනත්ථාය ගරුනං දස්සනං ගච්ඡන්තොපි කාලඤ්ඤ, දොසෙ... මොහෙ... කොසජ්ජෙ උප්පන්නෙ තස්ස විනොදනත්ථාය ගරුනං දස්සනං ගච්ඡන්තොපි කාලඤ්ඤ, යතො එවං කාලඤ්ඤ ව අස්ස ගරුනං දස්සනාය. ධම්මිං කථන්ති සමථවිපස්සනායුත්තං. එරයිතන්ති වුත්තං. ඛණඤ්ඤති තස්සා කථාය ඛණවෙදී, දුල්ලභො වා අයං ඊදිසාය කථාය සවනක්ඛණොති ජානන්තො. සුභෙය්‍යා සක්කච්චාති තං කථං සක්කච්චං සුභෙය්‍යා. න කෙවලඤ්ච තමෙව, අඤ්ඤානිපි බුද්ධගුණාදිපටිසංයුත්තානි සුභාසිතානි සක්කච්චමෙව සුභෙය්‍යානි අත්ථො.

329. “කාලඤ්ඤ වස්ස ගරුනං දස්සනායා”ති එත්ථ වුත්තනයඤ්ච අත්තනො උප්පන්නරාගාදිවිනොදනකාලං ඤත්වාපි ගරුනං සන්තිකං ගච්ඡන්තො කාලෙන ගච්ජෙ ගරුනං සකාසං, “අහං කම්මට්ඨානිකො ධුතඬ්ඨගධරො වා”ති කත්වා න චෙතියවන්දනබොධියඬ්ඨගණික්ඛාවාරමග්ගඅතිමජ්ඣන්තිකවෙලාදීසු යත්ථ කත්ථවි ඨිතමාවරියං දිස්වා පරිපුච්ඡනත්ථාය උපසඬ්ඨකමෙය්‍යා, සකසෙනාසනෙ පන අත්තනො ආසනෙ නිසින්තං වූපසන්තදරථං සල්ලක්ඛෙත්වා කම්මට්ඨානාදිවිධිපුච්ඡනත්ථං උපසඬ්ඨකමෙය්‍යානි අත්ථො. එවං උපසඬ්ඨකමන්තොපි ව ථම්හං නිරංකත්වා නිවාතවුත්ති ථද්ධභාවකරං මානං විනාසෙත්වා නිවවුත්ති පාදපුඤ්ජනවොළකඡින්තවිසාණුසහඋද්ධනදායසප්පසදිසො හුත්වා උපසඬ්ඨකමෙය්‍යා. අථ තෙන ගරුනා වුත්තං අත්ථං ධම්මං...පෙ.... සමාවරෙ ව. අත්ථන්ති භාසිතත්ථං. ධම්මන්ති පාළිධම්මං. සංයමන්ති සීලං. බ්‍රහ්මචරියන්ති අවසෙසසාසනබ්‍රහ්මචරියං. අනුස්සරෙ වෙව සමාවරෙ වාති අත්ථං කථිතොකාසෙ අනුස්සරෙය්‍යා, ධම්මං සංයමං බ්‍රහ්මචරියං කථිතොකාසෙ අනුස්සරෙය්‍යා, අනුස්සරණමත්තෙනෙව ව අනුස්සන්තො තං සබ්බම්පි සමාවරෙ සමාවරෙය්‍යා සමාදාය වත්තෙය්‍යා. තාසං කථානං අත්තනි පවත්තනෙ උස්සුක්කං කරෙය්‍යානි අත්ථො. එවං කරොන්තො හි කිච්චකරො භොති.

330. තතො පරඤ්ච ධම්මාරාමො ධම්මරතො ධම්මෙ ඨිතො ධම්මවිනිච්ඡයඤ්ඤ භවෙය්‍යා. සබ්බපදෙසු චෙත්ථ ධම්මොති සමථවිපස්සනා, ආරාමො රතීති එකොව අත්ථො, ධම්මෙ ආරාමො අස්සාති ධම්මාරාමො. ධම්මෙ රතො, න අඤ්ඤං පිහෙතීති ධම්මරතො. ධම්මෙ ඨිතො ධම්මං වත්තනතො. ධම්මවිනිච්ඡයං ජානාති “ඉදං උදයඤ්ඤාණං ඉදං වයඤ්ඤාණං”න්ති

ධම්මවිනිවිජයඤ්ඤා, එවරුපො අස්ස. අථ යායං රාජකථාදිතිරවිජානකථා තරුණවිපස්සකස්ස බහිද්ධාරුපාදීසු අභිනන්දනුජ්ජාදනෙන තං සමථවිපස්සනාධම්මං සන්ද්දසෙති, තස්මා “ධම්මසන්දොසවාදො”ති වුච්චති, තං නෙවාචරෙ ධම්මසන්දොසවාදං, අඤ්ඤදත්ථු ආවාසගොචරාදිසජ්ජායාති සෙවන්තො තච්ඡෙහි නියෙථ සුභාසිතෙහි. සමථවිපස්සනාපටිසංයුත්තානෙවෙත්ථ තච්ඡාති, තථාරුපෙහි සුභාසිතෙහි නියෙථ නියෙය්‍යා, කාලං බෙපෙය්‍යාති අත්ථො.

331. ඉදානි “ධම්මසන්දොසවාද”න්ති එත්ථ අතිසඬ්ඛෙපෙන චුත්තං සමථවිපස්සනායුත්තස්ස භික්ඛුනො උපක්කිලෙසං පාකටං කරොන්තො තදඤ්ඤෙනපි උපක්කිලෙසෙන සද්ධිං “භස්සං ජජ්ජ”න්ති ඉමං ගාථමාහ. භාසන්තිපි පාඨො. විපස්සකෙන හි භික්ඛුනා භසනීයස්මිං වත්ථුස්මිං සිතමත්තමෙව කාතබ්බං, නිරත්ථකකථාජජ්ජො න භාසිතබ්බො, ඤාතිබ්‍යසනාදීසු පරිදෙවො න කාතබ්බො, බාණුකණ්ටකාදිමිහි මනොපදොසො න උජ්ජාදෙනබ්බො. මායාකතන්ති චුත්තා මායා, තිවිධං කුහනං, පච්චයෙසු ගිද්ධි, ජාතිආදීහි මානො, පච්චනීකසාතතාසඬ්ඛාතො සාරම්භො, එරුසච්චනලක්ඛණං කක්කසං, රාගාදයො කසාවා, අධිමත්තතණ්හාලක්ඛණා මුච්ඡාති ඉමෙ ච දොසා සුඛකාමෙන අඬ්ඛාරකාසු විය, සුචිකාමෙන ගුථ්ඨානං විය, ජීවිතුකාමෙන ආසිවිසාදයො විය ච පහාතබ්බො. හිත්වා ච ආරොග්‍යමදාදිවිගමා චිතමදෙන චිත්තවික්ඛෙපාභාවා ඨිතත්තෙන වර්තබ්බං. එවං පටිපත්තො හි සබ්බුපක්කිලෙසපරිසුද්ධාය භාවනාය න චිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණාති. තෙනාහ භගවා – “භස්සං ජජ්ජං...පෙ.... ඨිතත්තො”ති.

332. ඉදානි ය්වායං “භස්සං ජජ්ජ”න්තිආදිනා නයෙන උපක්කිලෙසො චුත්තො, තෙන සමන්තාගතො භික්ඛු යස්මා සාහසො හොති අවිමංසකාරී, රත්තො රාගවසෙන දුට්ඨො දොසවසෙන ගච්ඡති, පමත්තො ච හොති කුසලානං ධම්මානං භාවනාය අසාතච්චකාරී, තථාරුපස්ස ච “සුණෙය්‍ය සක්කච්ච සුභාසිතානී”තිආදිනා නයෙන චුත්තො ඔවාදො නිරත්ථකො, තස්මා ඉමස්ස සංකිලෙසස්ස පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය සුතාදිවුද්ධිපටිපක්ඛවාචං දස්සෙත්තො “විඤ්ඤාතසාරානී”ති ඉමං ගාථමාහ.

තස්සත්ථො – යානි හෙතානි සමථවිපස්සනාපටිසංයුත්තානි සුභාසිතානි, තෙසං විජානනං සාරො. යදි විඤ්ඤාතානි සාධු, අථ සද්දමත්තමෙව ගහිතං, න කිඤ්චි කතං හොති, යෙන එතානි සුතමයෙන ඤාණෙන විඤ්ඤායන්ති, තං සුතං, එතඤ්ච සුතමයඤාණං විඤ්ඤාතසමාධිසාරං, තෙසු විඤ්ඤාතෙසු ධම්මෙසු යො සමාධි චිත්තස්සාවික්ඛෙපො තථත්තාය පටිපත්ති, අයමස්ස සාරො. න හි විජානනමත්තෙනෙව කොචි අත්ථො සිජ්ඣති. යො පනායං

නරො රාගාදිවසෙන චත්තනතො සාහසො, කුසලානං ධම්මානං භාවනාය අසාතච්චකාරිතාය පමත්තො, සො සද්දමත්තග්ගාභීයෙව භොති. තෙන තස්ස අත්ථවිජානනාභාවතො සා සුභාසිතවිජානනපඤ්ඤා ව, තථත්තාය පටිපත්තියා අභාවතො සුතඤ්ච න වඩ්ඪතීති.

333. එවං පමත්තානං සත්තානං පඤ්ඤාපරිභානිං සුතපරිභානිඤ්ච දස්සෙත්වා ඉදානි අප්පමත්තානං තද්වහසාරාධිගමං දස්සෙත්තො ආහ — “ධම්මෙ ව යෙ...පෙ.... සාරමජ්ඣගු”ති. තත්ථ අරියජ්ජවෙදිතො ධම්මො නාම සමථවිපස්සනාධම්මො. එකොපි හි බුද්ධො සමථවිපස්සනාධම්මං අදෙසෙත්වා පරිනිබ්බුතො නාම නත්ථි. තස්මා එතස්මිං ධම්මෙ ව යෙ අරියජ්ජවෙදිතෙ රතා නිරතා අප්පමත්තා සාතච්චානුයොගිතො, අනුත්තරා තෙ වචසා මනසා කම්මුතා ව, තෙ චතුබ්බිධෙන වච්ඡුවරිතෙන තිව්ඨෙන මනොසුවරිතෙන තිව්ඨෙන කායසුවරිතෙන ව සමන්තාගතත්තා වචසා මනසා කම්මුතා ව අනුත්තරා, අවසෙසසත්තෙහි අසමා අග්ගාවිසිට්ඨා. එත්තාවතා සද්ධිං පුබ්බභාගසිලෙන අරියමග්ගසම්පයුත්තං සීලං දස්සෙති. එවං පරිසුද්ධසීලා තෙ සන්තිසොරච්චසමාධිසංශ්ඨිතා, සුතස්ස පඤ්ඤාය ව සාරමජ්ඣගු, යෙ අරියජ්ජවෙදිතෙ ධම්මෙ රතා, තෙ න කෙවලං වාචාදීහි අනුත්තරා භොන්ති, අපිච ඛො පන සන්තිසොරච්චෙ සමාධිමිහි ව සංශ්ඨිතා හුත්වා සුතස්ස පඤ්ඤාය ව සාරමජ්ඣගු අධිගතා ඉච්චෙව වෙදිතබ්බා. ආසංසායං භූතවචනං. තත්ථ සන්තිති නිබ්බානං, සොරච්චන්ති සුන්දරෙ රතභාවෙන යථාභූතපටිවෙධිකා පඤ්ඤා, සන්තියා සොරච්චන්ති සන්තිසොරච්චං, නිබ්බානාරම්මණාය මග්ගපඤ්ඤායෙනං අධිවචනං. සමාධිති තංසම්පයුත්තොව මග්ගසමාධි. සංශ්ඨිතාති තද්වහසෙ පතිට්ඨිතා. සුතපඤ්ඤානං සාරං නාම අරහත්තඵලවිමුත්ති. විමුත්තිසාරඤ්හි ඉදං බ්‍රහ්මවරියං.

එවමෙත්ථ භගවා ධම්මෙන පුබ්බභාගපටිපදං, “අනුත්තරා වචසා”තිආදීහි සීලක්ඛන්ධං, සන්තිසොරච්චසමාධිහි පඤ්ඤාක්ඛන්ධසමාධික්ඛන්ධෙනි තීහිපි ඉමෙහි ඛන්ධෙහි අපරිභාගපටිපදඤ්ච දස්සෙත්වා සුතපඤ්ඤාසාරෙන අකුප්පවිමුත්තිං දස්සෙත්තො අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං සමාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ව සො හික්ඛු සොතාපත්තිඵලං පත්වා පුන න විරස්සෙව අග්ගඵලෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨාසීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය කිංසීලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. උට්ඨානසුත්තවණ්ණනා

334. උට්ඨහථාති උට්ඨානසුත්තං. කා උප්පත්ති? එකං සමයං හගවා සාවත්ථියං විහරන්තො රත්තිං ජෙනවනවිහාරෙ වසින්වා පුබ්බණ්ණසමයං භික්ඛුසඛ්ඪපරිවුතො සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරින්වා පාවිනද්වාරෙන නගරා නික්ඛමින්වා මිගාරමාතුපාසාදං අගමාසි දිවා විහාරත්ථාය. ආවිණ්ණං කිරෙතං හගවතො රත්තිං ජෙනවනවිහාරෙ වසින්වා මිගාරමාතුපාසාදෙ දිවා විහාරුපගමනං, රත්තිඤ්ච මිගාරමාතුපාසාදෙ වසින්වා ජෙනවනෙ දිවා විහාරුපගමනං. කස්මා? ද්විත්තං කුලානං අනුග්ගහත්ථාය මහාපරිව්වාගගුණපරිදීපනත්ථාය ව. මිගාරමාතුපාසාදස්ස ව හෙට්ඨා පඤ්ච කුටාගාරගඛ්ඪසතාති හොන්ති, යෙසු පඤ්චසතා භික්ඛු වසන්ති. තත්ථ යදා හගවා හෙට්ඨාපාසාදෙ වසති, තදා භික්ඛු හගවතො ගාරවෙන උපරිපාසාදං නාරුහන්ති. තං දිවසං පන හගවා උපරිපාසාදෙ කුටාගාරගඛ්ඪං පාවිසි, තෙන හෙට්ඨාපාසාදෙ පඤ්චපි ගඛ්ඪසතාති පඤ්චසතා භික්ඛු පවිසිංසු. තෙ ව සබ්බෙව නවා හොන්ති අධුනාගතා ඉමං ධම්මවිනයං උද්ධතා උන්තළා පාකතින්ද්‍රියා. තෙ පවිසින්වා දිවාසෙය්‍යං සුපින්වා සායං උට්ඨාය මහාතලෙ සන්තිපතින්වා “අප්ප හත්තග්ගෙ තුය්හං කිං අහොසි, ත්වං කත්ථ අගමාසි, අහං ආවුසො කොසලරඤ්ඤො සරං, අහං අනාථපිණ්ඩිකස්ස, තත්ථ එවරුපො ව එවරුපො ව හොජනවිධි අහොසි”ති නානප්පකාරං ආමිසකථං කථෙන්නා උච්චාසද්දමහාසද්දා අහෙසුං.

හගවා තං සද්දං සුත්වා “ඉමෙ මයා සද්ධිං වසන්තාපි එවං පමත්තා, අහො අයුත්තකාරිනො”ති මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස ආගමනං වින්තෙසි. තාවදෙව ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හගවතො විත්තං ඤත්වා ඉද්ධියා ආගම්ම පාදමූලෙ වන්දමානොයෙව අහොසි. තතො නං හගවා ආමන්තෙසි – “එතෙ තෙ, මොග්ගල්ලාන, සබ්බමාරිනො පමත්තා, සාධු තෙ සංවෙජෙහී”ති. “එවං හන්තෙ”ති බො සො ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හගවතො පටිස්සුණින්වා තාවදෙව ආපොකසිණං සමාපජ්ජින්වා කරිසභුමියං යීතං මහාපාසාදං නාවං විය මහාවාතො පාදඛුට්ඨකෙන කම්පෙසි සද්ධිං පතිට්ඨිතපථවිජ්ජදෙසෙන. අථ තෙ භික්ඛු භිතා විස්සරං කරොන්තා සකසකච්චරානි ඡඩ්ඛෙත්වා වතුහි ද්වාරෙහි නික්ඛමිංසු. හගවා තෙසං අත්තානං දස්සෙන්තො අඤ්ඤෙන ද්වාරෙන ගන්ධකුටිං පවිසන්තො විය අහොසි, තෙ හගවන්තං දිස්වා වන්දින්වා අට්ඨංසු. හගවා “කිං, භික්ඛවෙ, භීතත්ථා”ති පුච්ඡි, තෙ “අයං, හන්තෙ, මිගාරමාතුපාසාදො කම්පිතො”ති ආහංසු. “ජානාථ, භික්ඛවෙ, කෙනා”ති? “න ජානාම, හන්තෙ”ති. අථ හගවා “තුම්හාදිසානං, භික්ඛවෙ, මුට්ඨස්සතීනං අසම්පජානානං පමාදවිහාරීනං සංවෙගජනනත්ථං

මොග්ගල්ලානෙන කම්පිතො”ති වත්වා තෙසං භික්ඛූනං ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං සුත්තමහාසී.

තත්ථ උට්ඨහථාති ආසනා උට්ඨහථ සටථ වායමථ, මා කුසීතා හොථ. නිසීදථාති පල්ලඬකං ආභුජිත්වා කම්මට්ඨානානුයොගත්ථාය නිසීදථ. කො අත්ථො සුපිනෙන වොති කො තුම්භාකං අනුපාදාපරිනිබ්බානත්ථාය පබ්බජිතානං සුපිනෙන අත්ථො. න භි සක්කා සුපන්තෙන කොචි අත්ථො පාපුණිතුං. ආතුරානඤ්ඡි කා නිද්දා, සල්ලවිද්ධාන රුජ්පතන්ති යත්‍ර ච නාම අජ්පකෙපි සරිරජ්පදෙසෙ උට්ඨිතෙන චක්ඛුරොගාදිනා රොගෙන ආතුරානං එකද්වඩගුලමත්තම්පි පට්ටියෙන අයසල්ලඅට්ඨිසල්ලදන්තසල්ලවිසාණසල්ලකට්ඨසල්ලානං අඤ්ඤතරෙන සල්ලෙන රුජ්පමානානං මනුස්සානං නිද්දා නත්ථී, තත්ථ තුම්භාකං සකලචිත්තසරිරසන්තානං හඤ්ජිත්වා උජ්පන්තෙහි නානජ්පකාරකිලෙසරොගෙහි ආතුරානඤ්ඡි කා නිද්දා රාගසල්ලාදීහි ච පඤ්චහි සල්ලෙහි අන්තොහදයං පටිසිය විද්ධත්තා සල්ලවිද්ධානං රුජ්පතං.

335. එවං වත්වා පුන හගවා භියොසොමත්තාය තෙ භික්ඛූ උස්සාහෙන්තො සංවෙජෙන්තො ච ආහ — “උට්ඨහථ...පෙ.... වසානුගෙ”ති. තත්‍රායං සාධිජ්ජායයොජනා අත්ථවණ්ණනා — එවං කිලෙසසල්ලවිද්ධානඤ්ඡි වො, භික්ඛවෙ, කාලො පබුජ්ඣිතුං. කිං කාරණං? මණ්ඩපෙය්‍යමිදං, භික්ඛවෙ, බ්‍රහ්මචරියං, සත්ථා සම්මුඛිභූතො, ඉතො පුබ්බෙ පන වො දීඝරත්තං සුත්තං, ගිරිසු සුත්තං, නදීසු සුත්තං, සමෙසු සුත්තං, විසමෙසු සුත්තං, රුක්ඛග්ගෙසුපි සුත්තං අදස්සනා අරියසච්චානං, තස්මා තස්සා නිද්දාය අන්තකිරියත්ථං උට්ඨහථ නිසීදථ දළ්භං සික්ඛථ සන්තියා.

තත්ථ පුරිමපාදස්සත්ථො චුත්තනයො එව. දුතියපාදෙ පන සන්තීති තිස්සො සන්තියො — අච්චන්තසන්ති, තදඬගසන්ති, සම්මුතිසන්තිති, නිබ්බානවිපස්සනාදිට්ඨිගතානමෙතං අධිච්චනං. ඉධ පන අච්චන්තසන්ති නිබ්බානමධිජ්ජෙතං, තස්මා නිබ්බානත්ථං දළ්භං සික්ඛථ, අසිලිපරක්කමා භුත්වා සික්ඛථාති චුත්තං හොති. කිං කාරණං? මා වො පමත්තෙ විඤ්ඤාය, මච්චුරාජා අමොහයිත්ථ වසානුගෙ, මා තුම්භෙ “පමත්තා එතෙ”ති එවං ඤත්වා මච්චුරාජපරියායනාමො මාරො වසානුගෙ අමොහයිත්ථ, යථා තස්ස වසං ගච්ඡථ, එවං වසානුගෙ කරොන්තො මා අමොහයිත්ථාති චුත්තං හොති.

336. යතො තස්ස වසං අනුපගච්ඡන්තා යාය දෙවා මනුස්සා ව...පෙ.... සමජ්ජිතා, යාය දෙවා ච මනුස්සා ච අත්ථීකා රූපසද්දගන්ධරසථොට්ඨිබ්බත්ථීකා, තං රූපාදිං සිතා නිස්සිතා අල්ලීනා භුත්වා තිට්ඨන්ති, තරථ සමතික්කමථ එතං නානජ්පකාරෙසු විසයෙසු

විසට්ඨිත්ථිණ්ණවිසාලත්තා විසත්තිකං භවහොගතණ්හං. ඛණො වො මා උපච්චගා, අයං තුම්භාකං සමණධම්මකරණක්ඛණො මා අතික්කම්. යෙසඤ්ඤි අයමෙවරුපො ඛණො අතික්කමති, යෙ ච ඉමං ඛණං අතික්කමන්ති, තෙ ඛණානිතා හි සොවන්ති නිරයම්හි සමප්පිතා, නිරස්සාදට්ඨෙන නිරයසඤ්ඤිතෙ චතුබ්බිධෙපි අපායෙ පතිට්ඨිතා “අකතං වත නො කල්‍යාණං”න්තිආදිතා නයෙන සොවන්ති.

337. එවං භගවා තෙ හික්ඛු උස්සාහෙත්වා සංවෙජෙත්වා ච ඉදානි තෙසං තං පමාදවිහාරං විගරහිත්වා සබ්බෙව තෙ අප්පමාදෙ නියොජෙත්තො “පමාදො රජො”ති ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ පමාදොති සඬ්ඛෙපතො සතිවිප්පවාසො, සො විත්තමලිනට්ඨෙන රජො. තං පමාදමනුපතිතො පමාදානුපතිතො, පමාදානුපතිතත්තා අපරාපරුප්පත්තො පමාදො එව, සොපි රජො. න හි කදාපි පමාදො නාම අරජො අත්ථි. තෙන කිං දීපෙති? මා තුම්හෙ “දහරා තාව මයං පච්ඡා ජානිස්සාමා”ති විස්සාසමාපජ්ජිත්ථ. දහරකාලෙපි හි පමාදො රජො, මජ්ඣිමකාලෙපි ථෙරකාලෙපි පමාදානුපතිතත්තා මහාරජො සඬ්ඛාරකූටො එව හොති, යථා සරෙ එකද්වේදිවසිකො රජො රජො එව, වඬ්ඨමානො පන ගණවස්සිකො සඬ්ඛාරකූටො එව හොති. එවං සන්තෙපි පන පයමවයෙ බුද්ධවචනං පරියාපුණ්ත්වා ඉතරවයෙසු සමණධම්මං කරොත්තො, පයමවයෙ චා පරියාපුණ්ත්වා මජ්ඣිමවයෙ සුණ්ත්වා පච්ඡමවයෙ සමණධම්මං කරොත්තොපි හික්ඛු පමාදවිහාරී න හොති අප්පමාදානුලොමපට්පදං පට්පන්නත්තා. යො පන සබ්බවයෙසු පමාදවිහාරී දිවාසෙය්‍යං ආමිසකථඤ්ච අනුයුත්තො, සෙය්‍යථාපි තුම්හෙ, තස්සෙව සො පයමවයෙ පමාදො රජො, ඉතරවයෙසු පමාදානුපතිතො මහාපමාදො ච මහාරජො එවාති.

එවං තෙසං පමාදවිහාරං විගරහිත්වා අප්පමාදෙ නියොජෙත්තො ආහ – “අප්පමාදෙන විජ්ජාය, අබ්බහෙ සල්ලමත්තනො”ති, තස්සත්ථො – යස්මා එවමෙසො සබ්බදාපි පමාදො රජො, තස්මා සතිඅවිප්පවාසසඬ්ඛාතෙන අප්පමාදෙන ආසවානං ඛයඤ්ඤාණසඬ්ඛාතාය ච විජ්ජාය පණ්ඩිතො කුලපුත්තො උද්ධරෙ අත්තනො හදයනිස්සිතං රාගාදිපඤ්චවිධං සල්ලන්ති අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං සමාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සංවෙගමාපජ්ජිත්වා තමෙව ධම්මදෙසනං මනසි කරිත්වා පච්චචෙක්ඛමානා විපස්සනං ආරහිත්වා පඤ්චසතාපි තෙ හික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසුති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය උට්ඨානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. රාහුලසුත්තවණ්ණනා

338. කච්චි අභිණ්භසංවාසානි රාහුලසුත්තං. කා උප්පත්ති? හගවා සම්මාසම්බොධිං. අභිසම්බුජ්ඣත්වා බොධිමණ්ඩනො අනුපුබ්බෙන කපිලවත්ථුං ගන්ත්වා තත්ථ රාහුලකුමාරෙන “දායජ්ජං මෙ සමණ දෙනී”ති දායජ්ජං යාවිතො සාරිපුත්තත්ථෙරො ආණාපෙසි – “රාහුලකුමාරං පබ්බාපෙහී”ති. තං සබ්බං ඛන්ධකට්ඨකථායං (මහාව. අට්ඨ. 105) වුත්තනයෙනෙව ගහෙනබ්බං. එවං පබ්බජිතං පන රාහුලකුමාරං වුඩ්ඪිජ්ජත්තං සාරිපුත්තත්ථෙරොව උපසම්පාදෙසී, මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො අස්ස කම්මවාචාවරියො අහොසී. තං හගවා “අයං කුමාරො ජාතිආදිසම්පන්නො, සො ජාතිගොත්තකුලවණ්ණපොක්ඛරතාදීනි නිස්සාය මානං වා මදං වා මා අකාසී”ති දහරකාලතො පභුති යාව න අරියභූමිං පාපුණි, තාව ඔවදන්තො අභිණ්භං ඉමං සුත්තමහාසී. තස්මා චෙතං සුත්තපරියොසානෙපි වුත්තං “ඉත්ථං සුදං හගවා ආයස්මත්තං රාහුලං ඉමාහි ගාථාහි අභිණ්භං ඔවදති”ති. තත්ථ පට්ඨගාථායං අයං සඬබ්බෙපත්ථො “කච්චි ත්වං, රාහුල, අභිණ්භං සංවාසහෙතු ජාතිආදීනං අඤ්ඤතරෙන වත්ථුනා න පරිභවසි පණ්ඩිතං, ඤාණපදීපස්ස ධම්මදෙසනාපදීපස්ස ව ධාරණතො උක්කාධාරො මනුස්සානං කච්චි අපචිතො තයා, කච්චි නිව්චං පූජිතො තයා”ති ආයස්මත්තං සාරිපුත්තං සන්ධාය හණති.

339. එවං වුත්තෙ ආයස්මා රාහුලො “නාහං හගවා නිව්චුරියො විය සංවාසහෙතු මානං වා මදං වා කරොමී”ති දීපෙන්තො ඉමං පටිගාථමාහ “නාහං අභිණ්භසංවාසා”ති. සා උත්තානත්ථා එව.

340. තතො නං හගවා උත්තරිං ඔවදන්තො පඤ්ච කාමගුණෙතිආදිකා අවසෙසගාථායො ආහ. තත්ථ යස්මා පඤ්ච කාමගුණා සත්තානං පියරූපා පියජාතිකා අතිවිය සත්තෙහි ඉච්ඡිතා පත්ථිතා, මනො ච නෙසං රමයන්ති, තෙ වායස්මා රාහුලො හිත්වා සද්ධාය සරා නික්ඛන්තො, න රාජාහිනීතො, න වොරාහිනීතො, න ඉණ්ටිටො, න හයට්ටො, න ජීවිකාපකතො, තස්මා නං හගවා “පඤ්ච කාමගුණෙ හිත්වා, පියරූපෙ මනොරමෙ, සද්ධාය සරා නික්ඛම්මා”ති සමුත්තෙපෙත්වා ඉමස්ස නෙක්ඛම්මස්ස පතිරූපාය පටිපත්තියා නියොපෙන්තො ආහ – “දුක්ඛස්සත්තකරො භවා”ති.

තත්ථ සීයා “නනු වායස්මා දායජ්ජං පත්ථෙන්නො බලක්කාරෙන පබ්බාජිතො, අථ කස්මා හගවා ආහ – ‘සද්ධාය සරා නික්ඛම්මා’”ති වුච්චතෙ – නෙක්ඛම්මාධිමුත්තත්තා. අයඤ්ඤි ආයස්මා දීඝරත්තං නෙක්ඛම්මාධිමුත්තො පදුමුත්තරසම්මාසම්බුද්ධස්ස පුත්තං උපරෙවතං නාම සාමණෙරං දිස්වා සඬබ්බො නාම නාගරාජා හුත්වා සත්ත දිවසෙ දානං දත්වා

තථාභාවං පත්ථෙත්වා තතො පභුති පත්ථනාසම්පන්නො අභිනිහාරසම්පන්නො සතසහස්සකප්පෙ පාරමියො පුරෙත්වා අන්තිමභවං උපපන්නො. එවං නෙක්ඛම්මාධිමුත්තතඤ්චස්ස භගවා ඡානාති. තථාගතබලඤ්ඤතරඤ්භි එතං ඤාණං. තස්මා ආහ - “සද්ධාය සරා නික්ඛම්මා”ති. අථ වා දීඝරත්තං සද්ධායෙව සරා නික්ඛම්ම ඉදානි දුක්ඛස්සත්තකරො භවාති අයමෙත්ථ අධිප්පායො.

341. ඉදානිස්ස ආදිතො පභුති වට්ටදුක්ඛස්ස අන්තකිරියාය පටිපත්තිං දස්සෙතුං. “මිත්තෙ භජස්සු කල්‍යාණෙ”ති ආදිමාහ. තත්ථ සීලාදීහි අධිකා කල්‍යාණමිත්තා නාම, තෙ භජන්නො හිමවත්තං නිස්සාය මහාසාලා මූලාදීහි විය සීලාදීහි වඩ්ඪති. තෙනාහ - “මිත්තෙ භජස්සු කල්‍යාණෙ”ති. පත්තඤ්ච සයනාසනං, විවිත්තං අප්පනිග්ග්‍යාසන්ති යඤ්ච සයනාසනං පත්තං දුරං විවිත්තං අප්පාකිණ්ණං අප්පනිග්ග්‍යාසං, යත්ථ මිගසුකරාදිසද්දෙන අරඤ්ඤසඤ්ඤා උප්පජ්ජති, තථාරූපං සයනාසනඤ්ච භජස්සු. මත්තඤ්ඤු හොහි හොජනෙති පමාණඤ්ඤු හොහි, පටිග්ගහණමත්තං පරිභොගමත්තඤ්ච ඡානාහිති අත්ථො. තත්ථ පටිග්ගහණමත්තඤ්ඤුනා දෙයාධම්මෙපි අප්පෙ දායකෙපි අප්පං දාතුකාමෙ අප්පමෙව ගහෙතබ්බං, දෙයාධම්මෙ අප්පෙ දායකෙ පන බහුං දාතුකාමෙපි අප්පමෙව ගහෙතබ්බං, දෙයාධම්මෙ පන බහුතරෙ දායකෙපි අප්පං දාතුකාමෙ අප්පමෙව ගහෙතබ්බං, දෙයාධම්මෙපි බහුතරෙ දායකෙපි බහුං දාතුකාමෙ අත්තතො බලං ඡානිත්වා ගහෙතබ්බං. අපිච මත්තායෙව චණ්ණිකා භගවතාති පරිභොගමත්තඤ්ඤුනා පුත්තමංසං විය අක්ඛබ්බඤ්ජනම්ච ච යොනියො මනසි කරිත්වා හොජනං පරිභුඤ්ජිතබ්බත්ති.

342. එවම්මාය ගාථාය බ්‍රහ්මවරියස්ස උපකාරභූතාය කල්‍යාණමිත්තසෙවනාය නියොජෙත්වා සෙනාසනහොජනමුඛෙන ව පච්චයපරිභොගපාරිසුද්ධිසීලෙ සමාදායෙත්වා ඉදානි යස්මා චීවරාදීසු තණ්හාය මිච්ඡාආඡීවො හොති, තස්මා තං පටිසෙධෙත්වා ආඡීවපාරිසුද්ධිසීලෙ සමාදායෙත්තො “චීවරෙ පිණ්ඩපාතෙ වා”ති ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ පච්චයෙති ගීලානප්පච්චයෙ. එතෙසුති එතෙසු චතුසු චීවරාදීසු හික්ඛුනං තණ්හුප්පාදවත්ථුසු. තණ්හං මාකාසීති “හිරිකොපිනපටිච්ඡාදනාදිඅත්ථමෙව තෙ චත්තාරො පච්චයා නිච්චාතුරානං පුරිසානං පටිකාරභූතා ජජ්ජරසරස්සෙවිමස්ස අතිදුබ්බලස්ස කායස්ස උපත්ථම්භභූතා”ති ආදිනා නයෙන ආදිනවං පස්සන්තො තණ්හං මා ජනෙසි, අජනෙත්තො අනුප්පාදෙත්තො විහරාහීති වුත්තං හොති. කිං කාරණං? මා ලොකං පුනරාගමී. එතෙසු හි තණ්හං කරොන්තො තණ්හාය ආකඩ්ඪියමානො පුනපි ඉමං ලොකං ආගච්ඡති. සො ත්වං එතෙසු තණ්හං මාකාසී, එවං සන්තෙ න පුන ඉමං ලොකං ආගමිස්සසීති.

එවං චුත්තෙ ආයස්මා රාහුලො “චීවරෙ තණ්හං මාකාසීති මං භගවා ආභා”ති චීවරපටිසංයුත්තානි ද්වෙ ධුතඬිගානි සමාදිශි පංසුකුලිකඬිගඤ්ච, තෙචීවරිකඬිගඤ්ච. “පිණ්ඩපාතෙ තණ්හං මාකාසීති මං භගවා ආභා”ති පිණ්ඩපාතපටිසංයුත්තානි පඤ්ච ධුතඬිගානි සමාදිශි – පිණ්ඩපාතිකඬිගං, සපදානවාරිකඬිගං, එකාසනිකඬිගං, පත්තපිණ්ඩිකඬිගං, බලුපච්ඡාහත්තිකඬිගන්ති. “සෙනාසනෙ තණ්හං මාකාසීති මං භගවා ආභා”ති සෙනාසනපටිසංයුත්තානි ඡ ධුතඬිගානි සමාදිශි – ආරඤ්ඤිකඬිගං, අබ්භොකාසිකඬිගං, රුක්ඛමූලිකඬිගං, යථාසන්ථතිකඬිගං, සොසානිකඬිගං, නෙසජ්ජිකඬිගන්ති. “ගිලානජ්ජව්වයෙ තණ්හං මාකාසීති මං භගවා ආභා”ති සබ්බජ්ජව්වයෙසු යථාලාභං යථාබලං යථාසාරුජ්ජන්ති තිහි සන්තොසෙහි සන්තුට්ඨො අභොසි, යථා තං සුබ්බවො කුලපුත්තො පදක්ඛිණග්ගාහී අනුසාසනින්ති.

343. එවං භගවා ආයස්මන්තං රාහුලං ආජීවපාරිසුද්ධිසීලෙ සමාදපෙත්වා ඉදානි අවසෙසසීලෙ සමථවිපස්සනාසු ච සමාදපෙතුං “සංවුතො පාතිමොක්ඛස්මි”න්තිආදිමාහ. තත්ථ සංවුතො පාතිමොක්ඛස්මින්ති එත්ථ භවස්සුති පාඨසෙසො. භවාති අන්තිමපදෙන වා සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො, තථා දුතියපදෙ. එවමෙනෙහි ද්විතී වචනෙහි පාතිමොක්ඛසංවරසීලෙ, ඉන්ද්‍රියසංවරසීලෙ ච සමාදපෙසි. පාකට්ඨසෙන චෙත්ථ පඤ්චින්ද්‍රියානි චුත්තානි. ලක්ඛණතො පන ඡට්ඨමිපි චුත්තංයෙව භොතීති වෙදිතබ්බං. සති කායගතා ත්‍යක්ථුති එවං චතුපාරිසුද්ධිසීලෙ පතිට්ඨිතස්ස තුය්හං චතුර්ධාතුවචත්ථානචතුබ්බධසම්පජ්ඤානාපානස්සතිආභාරෙපටිකුලසඤ්ඤාභාවනාදිහෙදා කායගතා සති අත්ථු භවතු, භාවෙහි නන්ති අත්ථො. නිබ්බදාබ්‍රහ්මලො භවාති සංසාරවට්ටෙ උක්කණ්ඨනබ්‍රහ්මලො සබ්බලොකෙ අනභිරතසඤ්ඤී භොතීති අත්ථො.

344. එත්තාවතා නිබ්බෙධභාගියං උපචාරභූමිං දස්සෙත්වා ඉදානි අප්පනාභූමිං දස්සෙත්තො “නිමිත්තං පරිවජ්ජෙහි”තිආදිමාහ. තත්ථ නිමිත්තන්ති රාගට්ඨානියං සුභනිමිත්තං. තෙනෙව නං පරතො විසෙසෙත්තො ආහ – “සුභං රාගුපසඤ්ඤිත”න්ති. පරිවජ්ජෙහිති අමනසිකාරෙන පරිච්චජාහි. අසුභාය විත්තං භාවෙහිති යථා සවිඤ්ඤාණකෙ අවිඤ්ඤාණකෙ වා කායෙ අසුභභාවනා සම්පජ්ජති, එවං විත්තං භාවෙහි. එකග්ගං සුසමාහිතන්ති උපචාරසමාධිනා එකග්ගං, අප්පනාසමාධිනා සුසමාහිතං. යථා තෙ ඊදිසං විත්තං භොති, තථා නං භාවෙහිති අත්ථො.

345. එවමස්ස අප්පනාභූමිං දස්සෙත්වා විපස්සනං දස්සෙත්තො “අනිමිත්ත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ අනිමිත්තඤ්ච භාවෙහිති එවං නිබ්බෙධභාගියෙන සමාධිනා සමාහිතවිත්තො විපස්සනං භාවෙහිති චුත්තං

හොති. විපස්සනා හි “අනිච්චානුපස්සනාඤාණං නිව්වනිමිත්තතො විමුච්චතීති අනිමිත්තො විමොක්ඛො” තිආදිනා නයෙන රාගනිමිත්තාදීනං වා අග්ගහණෙන අනිමිත්තවොහාරං ලභති. යථාහ –

“සො ඛවාහං, ආවුසො, සබ්බනිමිත්තානං අමනසිකාරා අනිමිත්තං වෙතොසමාධිං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. තස්ස මය්හං, ආවුසො, ඉමිනා විහාරෙන විහරතො නිමිත්තානුසාරි විඤ්ඤාණං හොති” ති (සං. නි. 4.340).

මානානුසයමුජ්ජහාති ඉමාය අනිමිත්තභාවනාය අනිච්චසඤ්ඤං පටිලභිත්වා “අනිච්චසඤ්ඤිතො, මෙසිය, අනත්තසඤ්ඤා සණ්ඨාති, අනත්තසඤ්ඤී අස්මිමානසමුග්ගානං පාපුණාති” ති එවමාදිනා (අ. නි. 9.3; උදා. 31) අනුක්කමෙන මානානුසයං උජ්ජහ පජ්ජ පරිච්චජාහිති අත්ථො. තතො මානාභිසමයා, උපසන්තො චරිස්සසීති අථෙවං අරියමග්ගෙන මානස්ස අභිසමයා ඛයා වයා පහානා පටිනිස්සග්ගා උපසන්තො නිබ්බුතො සීතිභූතො සබ්බදරුපරිලාභවිරහිතො යාව අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසී, තාව සුඤ්ඤතානිමිත්තාජ්ජණිතානං අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙන ඵලසමාපත්තිවිහාරෙන චරිස්සසී විහරිස්සසීති අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසී.

තතො පරං “ඉත්ථං සුදං භගවා” තිආදි සඬ්භිතිකාරකානං වචනං. තත්ථ ඉත්ථං සුදන්ති ඉත්ථං සු ඉදං, එවමෙවාති වුත්තං හොති. සෙසමෙත්ථ උත්තානත්ථමෙව. එවං ඔවදියමානො වායස්මා රාහුලො පරිපාකගතෙසු විමුත්තිපරිපාවනියෙසු ධම්මෙසු වුළුරාහුලොවාදසුත්තපරියොසානෙ අනෙකෙහි දෙවතාසහස්සෙහි සද්ධිං අරහත්තෙ පතිට්ඨාසීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය රාහුලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. නිග්‍රොධකප්පසුත්ත-(වඩ්ඪිසසුත්ත)-වණ්ණනා

එවං මෙ සුතන්ති නිග්‍රොධකප්පසුත්තං, “වඩ්ඪිසසුත්ත”න්තිපි වුවවති. කා උජ්ජත්ති? අයමෙව යාස්ස නිදානෙ වුත්තා. තත්ථ එවං මෙතිආදීනි වුත්තත්ථානෙව, යතො තානි අඤ්ඤානි ව තථාවිධානි ඡඩ්ඛෙත්වා අවුත්තනයමෙව වණ්ණයිස්සාම. අග්ගාලුවෙ චෙතියෙති ආලවියං අග්ගචෙතියෙ. අනුජ්ජන්තො හි භගවති අග්ගාලුවගොතමකාදීනි අනෙකානි චෙතියානි අහෙසුං යක්ඛනාගාදීනං භවනානි. තානි උජ්ජන්තො භගවති මනුස්සා විනාසෙත්වා විහාරෙ අකංසු, තෙනෙව ච නාමෙන වොහරිංසු.

තතො අග්ගාලවචෙතියසඬ්ඛානෙ විහාරෙ විහරතීති වුත්තං හොති. ආයස්මතො වඬ්ඪිසස්සාති එත්ථ ආයස්මාති පියවචනං, වඬ්ඪිසොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. සො ජාතිතො පභුති එවං වෙදිතඬ්ඛො – සො කිර පරිඬ්ඛාජකස්ස පුත්තො පරිඬ්ඛාජිකාය කුච්ඡිමිහි ජාතො අඤ්ඤතරං විජ්ජං ජානාති, යස්සානුභාවෙන ඡවසිසං ආකොටෙත්වා සත්තානං ගතිං ජානාති. මනුස්සාපි සුදං අත්තතො ඤාතීනං කාලකතානං සුසානතො සිසාති ආනෙත්වා තං තෙසං ගතිං පුච්ඡන්ති. සො “අසුකනිරයෙ නිබ්බත්තො, අසුකමනුස්සලොකෙ”ති වදති. තෙ තෙන විමිහිතා තස්ස ඛහුං ධනං දෙන්ති. එවං සො සකලජම්බුදීපෙ පාකටො අහොසි.

සො සතසහස්සකජපං පූරිතපාරමී අභිනිහාරසම්පන්නො පඤ්චහි පූරිසසහස්සෙහි පරිවුතො ගාමනිගමජනපදරාජධානීසු විවරන්තො සාවත්ථීං අනුජ්ජන්තො. තෙන ච සමයෙන භගවා සාවත්ථීයං විහරති, සාවත්ථීවාසිනො පුරෙහත්තං දානං දත්වා පච්ඡාභත්තං සුනිවත්ථා සුපාරුතා පුජ්ජගන්ධාදීනි ගහෙත්වා ධම්මස්සවනත්ථාය ඡෙතවනං ගච්ඡන්ති. සො තෙ දිස්වා “මහාජනකායො කුහිං ගච්ඡති”ති පුච්ඡි. අට්ඨස්ස තෙ ආචික්ඛිංසු – “බුද්ධො ලොකෙ උජ්ජන්තො, සො ඛහුජනහිතාය ධම්මං දෙසෙති, තත්ථ ගච්ඡාමා”ති. සොපි තෙහි සද්ධිං සපරිවාරො ගන්ත්වා භගවතා සද්ධිං සම්මොදිත්වා එකමන්තං නිසීදි. අට්ඨ නං භගවා ආමන්තෙසි – “කිං, වඬ්ඪිස, ජානාසි කිර තාදිසං විජ්ජං, යාය සත්තානං ඡවසිසාති ආකොටෙත්වා ගතිං පවෙදෙසි”ති? “එවං, හො ගොතම, ජානාමී”ති. භගවා නිරයෙ නිබ්බත්තස්ස සිසං ආහරාපෙත්වා දස්සෙසි, සො නබ්බෙන ආකොටෙත්වා “නිරයෙ නිබ්බත්තස්ස සිසං හො ගොතමා”ති ආහ. එවං සබ්බගතිනිබ්බත්තානං සිසාති දස්සෙසි, සොපි තථෙව ඤත්වා ආරොවෙසි. අට්ඨස්ස භගවා බිණ්ණාසවසිසං දස්සෙසි, සො පුනස්පුනං ආකොටෙත්වා න අඤ්ඤාසි. තතො භගවා “අවිසයො තෙ එත්ථ වඬ්ඪිස, මමෙවෙසො විසයො, බිණ්ණාසවසිස”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමහාසි –

“ගතී මිගානං පවනං, ආකාසො පක්ඛිනං ගති;
විභවො ගති ධම්මානං, නිබ්බානං අරහතො ගතී”ති. (පරි. 339);

වඬ්ඪිසො ගාථං සුත්වා “ඉමං මෙ, හො ගොතම, විජ්ජං දෙහී”ති ආහ. භගවා “නායං විජ්ජා අපඬ්ඛජිතානං සම්පජ්ජති”ති ආහ. සො “පඬ්ඛාජෙත්වා වා මං, හො ගොතම, යං වා ඉච්ඡසි, තං කත්වා ඉමං විජ්ජං දෙහී”ති ආහ. තදා ච භගවතො නිග්‍රොධකජ්ජත්ථෙරො සමීපෙ හොති, තං භගවා ආණාපෙසි – “තෙන හි, නිග්‍රොධකජ්ජ, ඉමං පඬ්ඛාජෙහී”ති. සො තං පඬ්ඛාජෙත්වා තවපඤ්චකකම්මට්ඨානං ආචික්ඛි. වඬ්ඪිසො අනුපුබ්බෙන පටිසම්භිදාජ්ජන්තො අරහා අහොසි. එතදග්ගෙ ච භගවතා නිද්දිට්ඨො

“එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං පටිභානවත්තානං යදිදං වඩ්ඪිසො”ති (අ. නි. 1.212).

එවං සමුදාගතස්ස ආයස්මතො වඩ්ඪිසස්ස උපජ්ඣායො වජ්ජාවජ්ජාදිඋපනිජ්ඣායනෙන එවං ලද්ධවොහාරො නිග්‍රොධකප්පො නාම ථෙරො. කප්පොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං, නිග්‍රොධමූලෙ පන අරහත්තං අධිගතත්තා “නිග්‍රොධකප්පො”ති භගවතා වුත්තො. තතො නං භික්ඛුපි එවං වොහරන්ති. සාසනෙ ථීරභාවං පත්තොති ථෙරො. අග්ගාලවෙ චෙතියෙ අවිරපරිනිබ්බුතො හොතිති තස්මිං චෙතියෙ අවිරපරිනිබ්බුතො හොති. රහොගතස්ස පටිසල්ලීනස්සාති ගණමහා වූපකට්ඨත්තා රහොගතස්ස කායෙන, පටිසල්ලීනස්ස චිත්තෙන තෙහි තෙහි විසයෙහි පටිනිවත්තිත්වා සල්ලීනස්ස. එවං චෙතසො පරිචිතක්කො උදපාදීති ඉමිනා ආකාරෙන චිතක්කො උප්පජ්ජී. කස්මා පන උදපාදීති. අසම්මුඛත්තා දිට්ඨාසෙවනත්තා ව. අයඤ්ඤි තස්ස පරිනිබ්බානකාලෙ න සම්මුඛා අහොසි, දිට්ඨපුබ්බඤ්ඤානෙන අස්ස හත්ථකුක්කුච්චාදිපුබ්බාසෙවනං, තාදිසඤ්ච අබ්බිකාසවානම්පි හොති බ්බිකාසවානම්පි පුබ්බපරිවයෙන.

තථා හි පිණ්ඩොලහාරද්වාපො පච්ඡාහත්තං දිවාචිහාරත්ථාය උදෙනස්ස උය්‍යානමෙව ගච්ඡති පුබ්බෙ රාජා හුත්වා තත්ථ පරිවාරෙසීති ඉමිනා පුබ්බපරිවයෙන, ගවම්පතිත්ථෙරො තාවතිංසභවනෙ සුඤ්ඤං දෙවවිමානං ගච්ඡති දෙවපුත්තො හුත්වා තත්ථ පරිවාරෙසීති ඉමිනා පුබ්බපරිවයෙන. පිලින්දවච්ඡො භික්ඛු වසලවාදෙන සමුදාවරති අබ්බොකිණ්ණානි පඤ්ච ජාතිසතානි බ්‍රාහ්මණො හුත්වා තථා අහාසීති ඉමිනා පුබ්බපරිවයෙන. තස්මා අසම්මුඛත්තා දිට්ඨාසෙවනත්තා වස්ස එවං චෙතසො පරිචිතක්කො උදපාදි “පරිනිබ්බුතො හු ඛො මෙ උපජ්ඣායො, උදාහු තො පරිනිබ්බුතො”ති. තතො පරං උත්තානත්ථමෙව. එකංසං චීවරං කත්වාති එත්ථ පන පුන සණ්ඨාපනෙන එවං වුත්තං. එකංසන්ති ව වාමංසං පාරුපිත්වා ධීතස්සෙතං අධිවචනං. යතො යථා වාමංසං පාරුපිත්වා ධීතං හොති, තථා චීවරං කත්වාති එවමස්සත්ථො චෙදිතබ්බො. සෙසං පාකට්ඨමෙව.

346. අනොමපඤ්ඤන්ති ඔමං වුව්චති පරිත්තං ලාමකං, න ඔමපඤ්ඤං, අනොමපඤ්ඤං, මහාපඤ්ඤන්ති අත්ථො. දිට්ඨෙව ධම්මෙති පච්චක්ඛමෙව, ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙති වා අත්ථො. විචිකිච්ඡානන්ති එවරූපානං පරිචිතක්කානං. ඤාතොති පාකට්ඨො. යසස්සීති ලාභපරිවාරසම්පන්නො අභිනිබ්බුතත්තොති ගුත්තචිත්තො අපරිච්ඡින්නානචිත්තො වා.

347. තයා කතන්ති නිග්‍රොධමූලෙ නිසින්නත්තා “නිග්‍රොධකප්පො”ති වදනා තයා කතන්ති යථා අත්තනා උපලක්ඛෙති, තථා භණ්ති. භගවා පන න

නිසින්නත්තා එව තං තථා ආලපි, අපිව බො තත්ථ අරහත්තං පත්තත්තා. බ්‍රාහ්මණස්සාති ජාතිං සන්ධාය භණ්ති. සො කිර බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලා පබ්බජිතො. නමස්සං අවරිති නමස්සමානො විහාසි. මුත්‍යපෙක්ඛොති නිබ්බානසංඛාතං විමුත්තිං අපෙක්ඛමානො, නිබ්බානං පත්ථෙත්තොති චුත්තං හොති. දළ්භධම්මදස්සිති භගවන්තං ආලපති. දළ්භධම්මො හි නිබ්බානං අභිජ්ජනට්ඨෙත, තඤ්ච භගවා දස්සෙති. තස්මා තං “දළ්භධම්මදස්සි”ති ආහ.

348. සක්‍යාතිපි භගවන්තමෙව කුලනාමෙන ආලපති. මයම්පි සබ්බෙති නිරවසෙසපරිසං සංගණ්හිත්වා අත්තානං දස්සෙත්තො භණ්ති. සමන්තවක්ඛුතිපි භගවන්තමෙව සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන ආලපති. සමච්චධීතාති සම්මා අච්චධීතා ආහොගං කත්වා ධීතා. නොති අම්භාකං. සවනායාති ඉමස්ස පඤ්ඤාස්ස වෙය්‍යාකරණස්සවනත්ථාය. සොතාති සොතින්ද්‍රියාති. තුවං නො සත්ථා ත්වමනුත්තරොසීති ථුතිවචනමත්තමෙවෙතං.

349. ඡන්දෙව නො විචිකිච්ඡන්ති අකුසලවිචිකිච්ඡාය නිබ්බිචිකිච්ඡො සො, විචිකිච්ඡාපතිරූපකං පන තං පරිචිතක්කං සන්ධායෙවමාහ. බුහි මෙතන්ති බුහි මෙ එතං, යං මයා යාවිතොසි “තං සාවකං සක්‍ය, මයම්පි සබ්බෙ අඤ්ඤාතුම්චිඡාමා”ති, බුචන්තො ච තං බ්‍රාහ්මණං පරිනිබ්බුතං වෙදය භූරිපඤ්ඤ මජ්ඣෙව නො භාස, පරිනිබ්බුතං ඤත්වා මහාපඤ්ඤං භගවා මජ්ඣෙව අම්භාකං සබ්බෙසං භාස, යථා සබ්බෙව මයං ජානෙය්‍යාමි. සක්කොච දෙවාන සහස්සනෙත්තොති ඉදං පන ථුතිවචනමෙව. අපිවස්ස අයං අධිජ්ජායො — යථා සක්කො සහස්සනෙත්තො දෙවානං මජ්ඣෙ තෙහි සක්කච්චං සම්පට්චිජ්ජනවචනො භාසති, එවං අම්භාකං මජ්ඣෙ අම්භෙහි සම්පට්චිජ්ජනවචනො භාසාති.

350. යෙ කෙවිති ඉමම්පි ගාථං භගවන්තං ථුතන්තොයෙව චත්තුකාමතං ජනෙතුං භණ්ති. තස්සත්ථො යෙ කෙවි අභිජ්ඣාදයො ගන්ථා තෙසං අජ්ජහානෙ මොහවිචිකිච්ඡානං පහානාභාවතො “මොහමග්ගා”ති ච “අඤ්ඤාණපක්ඛා”ති ච “විචිකිච්ඡට්ඨානා”ති ච චුච්චන්ති. සබ්බෙ තෙ තථාගතං පත්වා තථාගතස්ස දෙසනාබලෙන විද්ධංසිතා න භවන්ති නස්සන්ති. කිං කාරණං? චක්ඛුඤ්ඤි එතං පරමං නරානං, යස්මා තථාගතො සබ්බගන්ථවිධමනපඤ්ඤාචක්ඛුජනනතො නරානං පරමං චක්ඛුන්ති චුත්තං හොති.

351. නො චෙ හි ජාතුති ඉමම්පි ගාථං ථුතන්තොයෙව චත්තුකාමතං ජනෙත්තොච භණ්ති. තත්ථ ජාතුති එකංසවචනං. පූරිසොති භගවන්තං

සන්ධායාහ. ජොතිමත්තොති පඤ්ඤාජොතිසමන්තාගතා සාරිපුත්තාදයො. ඉදං වුත්තං හොති — යදි භගවා යථා පුරත්ථිමාදිභෙදො වාතො අබ්භසනං විහන්ති, එවං දෙසනාවෙගෙන කිලෙසෙ න විහන්තො. තථා යථා අබ්භසනෙන නිවුතො ලොකො තමොව හොති එකන්ධකාරො, එවං අඤ්ඤාණනිවුතොපි තමොවස්ස. යෙපි ඉමෙ දානි ජොතිමත්තො බායන්ති සාරිපුත්තාදයො, තෙපි නරා න තපෙය්‍යුන්ති.

352. ධීරා වාති ඉමම්පි ගාථං පුරිමනයෙනෙව භණ්ති. තස්සත්ථො ධීරා ව පණ්ඩිතා පුරිසා පජ්ජොතකරා භවන්ති, පඤ්ඤාපජ්ජොතං උප්පාදෙන්ති. තස්මා අහං තං වීර පධානවීරියසමන්තාගතො භගවා තමෙව මඤ්ඤ ධීරොති ව පජ්ජොතකරොත්වෙව ව මඤ්ඤාමි. මයඤ්ඤි විපස්සිනං සබ්බධම්මෙ යථාභූතං පස්සන්තං භගවන්තං ජානන්තා එව උපාගමුම්හා, තස්මා පරිසාසු නො ආචිකරොහි කප්පං, නිග්‍රොධකප්පං ආචික්ඛ පකාසෙහිති.

353. බ්‍රිජ්ජන්ති ඉමම්පි ගාථං පුරිමනයෙනෙව භණ්ති. තස්සත්ථො බ්‍රිජ්ජං ගිරං එරය ලහුං අවිරායමානො වචනං භාස, වග්ගුං මනොරමං භගවා. යථා සුවණ්ණහංසො ගොවරපටික්කන්තො ජාතස්සරවනසණ්ඩං දිස්වා ගිවං පග්ගස්ස උච්චාරෙත්වා රත්තතුණ්ඩෙන සණ්ඨං අතරමානො වග්ගුං ගිරං නිකුජති නිච්ජාරෙති, එවමෙව ත්වම්පි සණ්ඨං නිකුජ, ඉමිනා මහාපුරිසලක්ඛණඤ්ඤතරෙන බින්දුස්සරෙන සුවිකප්පිතෙන සුට්ඨුවිකප්පිතෙන අභිසඬ්ඛතෙන. එතෙ මයං සබ්බෙව උජුගතා අවික්ඛිත්තමානසා හුත්වා තව නිකුජ්ජං සුඤ්ඤාමාති.

354. පභීනජාතිමරණන්ති ඉමම්පි ගාථං පුරිමනයෙනෙව භණ්ති. තත්ථ න සෙසෙති අසෙසො, තං අසෙසං. සොතාපන්තාදයො විය කිඤ්චි අසෙසෙත්වා පභීනජාතිමරණන්ති වුත්තං හොති. නිග්ගස්සාති සුට්ඨු යාවිත්වා නිබන්ධිත්වා. ධොනන්ති ධුතසබ්බපාපං. වදෙස්සාමිති කථාපෙස්සාමි ධම්මං. න කාමකාරො හි පුච්ඡජ්ජනානන්ති පුච්ඡජ්ජනානමෙව හි කාමකාරො නත්ථි, යං පත්ථෙත්ති ඤාතුං වා වත්තුං වා, තං න සක්කොන්ති. සඬ්ඛෙය්‍යකාරො ව තථාගතානන්ති තථාගතානං පන වීමංසකාරො පඤ්ඤාපුබ්බඬ්ඛගමා කිරියා. තෙ යං පත්ථෙත්ති ඤාතුං වා වත්තුං වා, තං සක්කොන්ති අධිප්පායො.

355. ඉදානි තං සඬ්ඛෙය්‍යකාරං පකාසෙන්තො “සම්පන්නවෙය්‍යාකරණ”න්ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො — තථා හි තව භගවා ඉදං සමුප්ප්පඤ්ඤස්ස තත්ථ තත්ථ සමුග්ගහිතං වුත්තං පවත්තිතං සම්පන්නවෙය්‍යාකරණං, “සන්තතිමහාමත්තො සත්තතාලමත්තං

අබ්භුග්ගන්ත්වා පරිනිබ්බායිස්සති, සුප්පබුද්ධො සක්කො සත්තමෙ දිවසෙ පථවිං පටිසිස්සති”ති එවමාදීසු අවිපරිතං දිට්ඨං. තතො පන සුට්ඨතරං අඤ්ජලිං පණාමෙත්වා ආහ — අයමඤ්ජලී පච්ඡිමො සුප්පණාමිතො, අයමපරොපි අඤ්ජලී සුට්ඨතරං පණාමිතො. මා මොහයීති මා නො අකථනෙන මොහයි ජානං ජානන්තො කප්පස්ස ගතිං. අනොමපඤ්ඤාති භගවන්තං ආලපති.

356. පරොවරන්ති ඉමං පන ගාථං අපරෙතපි පරියායෙන අමොහනමෙව යාවන්තො ආහ. තත්ථ පරොවරන්ති ලොකියලොකුත්තරවසෙන සුන්දරාසුන්දරං දුරෙසන්තිකං වා. අරියධම්මන්ති චතුසච්චධම්මං. විදිත්වාති පටිච්ඡ්ඤාත්වා. ජානන්ති සබ්බං ඤෙය්‍යධම්මං ජානන්තො. වාචාහිකභිබ්බාමීති යථා සම්මති සම්මතන්තො පුරිසො කිලන්තො තසිතො වාරිං, එවං තෙ වාචං අහිකභිබ්බාමි. සුතං පවස්සාති සුතසභිබ්බාතං සද්දායතනං පවස්ස පග්ගර මුඤ්ච පවත්තෙහි. “සුතස්ස වස්සා”තිපි පාඨො, චුත්තප්පකාරස්ස සද්දායතනස්ස වුට්ඨිං වස්සාති අත්ථො.

357. ඉදානි යාදිසං වාචං අහිකභිබ්බති, තං පකාසෙන්නො —

“යදත්ථිකං බ්‍රහ්මවරියං අවරී,
කප්පායනො කච්චිස්ස තං අමොසං;
නිබ්බායි සො ආදු සඋපාදිසෙසො,
යථා විමුත්තො අහු තං සුණොමා”ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ කප්පායනොති කප්පමෙව පූජාවසෙන භණති. යථා විමුත්තොති “කිං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා යථා අසෙක්ඛා, උදාහු උපාදිසෙසාය යථා සෙක්ඛා”ති ප්‍රච්ඡති. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨමෙව.

358. එවං ද්වාදසහි ගාථාහි යාවිතො භගවා තං වියාකරොන්නො —

“අච්ඡෙච්ඡි තණ්හං ඉධ නාමරූපෙ, (ඉති භගවා)
කණ්හස්ස සොතං දීඝරත්තානුසයිතං;
අතාරි ජාතිං මරණං අසෙසං,
ඉච්චබ්‍රවී භගවා පඤ්චසෙට්ඨො”ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ පුරිමපදස්ස තාව අත්ථො — යාපි ඉමස්මිං නාමරූපෙ කාමතණ්හාදිභෙදා තණ්හාදීඝරත්තං අප්පහීනට්ඨෙන අනුසයිතා කණ්හනාමකස්ස මාරස්ස “සොත”න්තිපි වුච්චති, තං කණ්හස්ස සොතභූතං දීඝරත්තානුසයිතං ඉධ නාමරූපෙ තණ්හං කප්පායනො ඡින්දීති. ඉති භගවාති ඉදං පනෙත්ථ සභිගීතිකාරානං වචනං. අතාරි ජාතිං මරණං අසෙසන්ති සො

තං තණ්හං ඡේත්වා අසෙසං ජාතිමරණං අතාරි, අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසිති දස්සෙති. ඉච්චබ්බචි හගවා පඤ්චසෙට්ඨොති වඬිගිසෙන පුට්ඨො හගවා එතදවොච පඤ්චන්තං පට්ඨසිස්සානං පඤ්චවග්ගියානං සෙට්ඨො, පඤ්චහි වා සද්ධාදිහි ඉන්ද්‍රියෙහි, සීලාදිහි වා ධම්මක්ඛන්ධෙහි අතිවිසිට්ඨෙහි වක්ඛුහි ව සෙට්ඨොති සඬිගිතිකාරානමෙවිදං වචනං.

359. එවං චුත්තො හගවතො භාසිතමහිනන්දමානසො වඬිගිසො “එස සුත්වා”තිආදිගාථායො ආහ. තත්ථ පට්ඨගාථාය ඉසිසත්තමාති හගවා ඉසි ව සත්තමො ව උත්තමට්ඨෙන විපස්සිසිඛිවෙස්සභුකකුසන්ධකොණාගමනකස්සපනාමකෙ ඡ ඉසයො අත්තනා සහ සත්ත කරොන්තො පාතුභුතොතිපි ඉසිසත්තමො, තං ආලපන්තො ආහ. න මං වඤ්චෙසිති යස්මා පරිනිබ්බුතො, තස්මා තස්ස පරිනිබ්බුතභාවං ඉච්ඡන්තං මං න වඤ්චෙසි, න විසංවාදෙසිති අත්ථො. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨෙව.

360. දුතියගාථාය යස්මා මුත්‍යපෙක්ඛො විහාසි, තස්මා තං සන්ධායාහ “යථාචාදී තථාකාරී, අහු බුද්ධස්ස සාවකො”ති. මච්චුතො ජාලං තතන්ති තෙභුමකවට්ටෙ විත්ථතං මාරස්ස තණ්හාජාලං. මායාවිනොති බහුමායස්ස. “තථා මායාවිනො”තිපි කෙචි පටන්ති, තෙසං යො අනෙකාහි මායාහි අනෙකක්ඛන්තුමපි හගවන්තං උපසඬිකමි, තස්ස තථා මායාවිනොති අධිප්පායො.

361. තතියගාථාය ආදීති කාරණං. උපාදානස්සාති වට්ටස්ස. වට්ටඤ්චි උපාදාතබ්බට්ඨෙන ඉධ “උපාදාන”න්ති චුත්තං, තස්සෙව උපාදානස්ස ආදිං අවිජ්ජාතණ්හාදිහෙදං කාරණං අද්දස කප්පොති එවං වත්තුං වට්ටති හගවාති අධිප්පායෙන වදති. අච්චගා වතාති අතික්කන්තො වත. මච්චුධෙය්‍යන්ති මච්චු එත්ථ ධියතීති මච්චුධෙය්‍යං, තෙභුමකවට්ටස්සෙතං අධිවචනං. තං සුදුත්තරං මච්චුධෙය්‍යං අච්චගා වතාති වෙදජාතො භණති. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨෙව.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය නිග්‍රොධකප්පසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. සම්මාපරිබ්බාජනීයසුත්ත-(මහාසමයසුත්ත)-වණ්ණනා

362. පුච්ඡාමි මුනිං පහුතපඤ්ඤන්ති සම්මාපරිබ්බාජනීයසුත්තං, “මහාසමයසුත්ත”න්තිපි චුච්චති මහාසමයදිවසෙ කථිතත්තා. කා උප්පත්ති?

පුච්ඡාවසිකා උප්පත්ති. නිමිත්තබුද්ධොන හි පුට්ඨො භගවා ඉමං සුත්තමහාසී, තං සද්ධිං පුච්ඡාය “සම්මාපරිබ්බාජනීයසුත්ත”න්ති වුවිච්ඡි. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරතො පන සාකියකොලියානං උප්පත්තිතො පභුති පොරාණෙහි වණ්ණියති.

තත්‍රායං උද්දෙසමග්ගවණ්ණනා - පයමකප්පිකානං කිර රඤ්ඤො මහාසම්මතස්ස රොජො නාම පුත්තො අහොසි. රොජස්ස වරරොජො, වරරොජස්ස කල්‍යාණො, කල්‍යාණස්ස වරකල්‍යාණො, වරකල්‍යාණස්ස මන්ධාතා, මන්ධාතූස්ස වරමන්ධාතා, වරමන්ධාතූස්ස උපොසථො, උපොසථස්ස වරො, වරස්ස උපවරො, උපවරස්ස මසදෙවො, මසදෙවස්ස පරම්පරා චතුරාසිති ඛත්තියසහස්සාති අහෙසුං. තෙසං පරතො තයො ඔක්කාකචංසා අහෙසුං. තෙසු තතියඔක්කාකස්ස පඤ්ච මහෙසියො අහෙසුං - හත්ථා, විත්තා, ජන්තු, ජාලිනී, විසාඛාති. එකෙකිස්සා පඤ්ච පඤ්ච ඉත්ථිසතාති පරිවාරා. සබ්බජෙට්ඨාය චත්තාරො පුත්තා - ඔක්කාමුඛො, කරකණ්ඩු, හත්ථිනිකො, සිනිපුරොති; පඤ්ච ධීතරො - පියා, සුප්පියා, ආනන්දා, විජිතා, විජිතසෙනාති. එවං සා නව පුත්තෙ ලහිත්වා කාලමකාසි.

අථ රාජා අඤ්ඤං දහරං අහිරුපං රාජධීතරං ආනෙත්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසි. සාපි ජන්තුං නාම එකං පුත්තං විජාසි. තං ජන්තුකුමාරං පඤ්චමදිවසෙ අලඬිකරිත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසි. රාජා තුට්ඨො මහෙසියා වරං අදාසි. සා ඤාතකෙහි සද්ධිං මන්තෙත්වා පුත්තස්ස රජ්ජං යාචි. රාජා “නස්ස වසලි, මම පුත්තානං අන්තරායම්ච්ඡමි”ති නාදාසි. සා පුනස්පුනං රහො රාජානං පරිතොසෙත්වා “න, මහාරාජ, මුසාවාදො වට්ඨති”තිආදීනි වත්වා යාවති එව. අථ රාජා පුත්තෙ ආමන්තෙසි - “අහං, තාතා, තුම්භාකං කනිට්ඨං ජන්තුකුමාරං දිස්වා තස්ස මාතුයා සහසා වරං අදාසිං. සා පුත්තස්ස රජ්ජං පරිණාමෙතුං ඉච්ඡති. තුම්භෙ මමච්චයෙන ආගන්ත්වා රජ්ජං කාරෙය්‍යාථා”ති අට්ඨහි අමච්චෙහි සද්ධිං උයොයාපෙසි. තෙ භගිනියො ආදාය චතුරඬිගිනියා සෙනාය නගරා නික්ඛමිංසු. “කුමාරා පිතුඅච්චයෙන ආගන්ත්වා රජ්ජං කාරෙස්සන්ති, ගච්ඡාම නෙ උපට්ඨහාමා”ති වින්තෙත්වා බහු මනුස්සා අනුබන්ධිංසු. පයමදිවසෙ යොජනමත්තා සෙනා අහොසි, දුතියදිවසෙ ද්විතියොජනමත්තා, තතියදිවසෙ තියොජනමත්තා. කුමාරා වින්තෙසුං - “මහා අයං බලකායො, සථෙ මයං කඤ්චි සාමන්තරාජානං අක්කමිත්වා ජනපදං ගණ්හිස්සාම, සොපි නො න පහොස්සති, කිං පරෙසං පිළං කත්වා ලද්ධරජ්ජෙන, මහා ජම්බුදීපො, අරඤ්ඤ නගරං මාපෙස්සාමා”ති හිමවත්තාහිමුඛා අගමිංසු.

තත්ථ නගරමාපනොකාසං පරියෙසමානා හිමවති කපිලො නාම ඝොරතපො තාපසො පටිවසති පොක්ඛරණිතිරෙ මහාසාකසණ්ඨෙ, තස්ස

වසනොකාසං ගතා. සො තෙ දිස්වා පුච්ඡිත්වා සබ්බං පවත්තිං සුත්වා තෙසු අනුකම්පං අකාසී. සො කිර භූමිමජාලං නාම විජ්ජං ජානාති, යාය උද්ධං අසීතිහත්ථෙ ආකාසෙ ච හෙට්ඨා භූමියඤ්ච ගුණදොසෙ පස්සති. අට්ඨකස්මිං පදෙසෙ සුකරමිගා සීහබ්‍යග්ඝාදයො තාසෙත්වා පරිපාතෙත්ති, මණ්ඩුකමුසිකා සජ්ජෙ හිංසාපෙත්ති. සො තෙ දිස්වා “අයං භූමිජපදෙසො පට්ඨිඅග්ග”න්ති තස්මිං පදෙසෙ අස්සමං මාපෙසී. තතො සො රාජකුමාරෙ ආහ – “සචෙ මම නාමෙන නගරං කරොථ, දෙමි වො ඉමං ඔකාස”න්ති. තෙ තථා පටිජානිංසු. තාපසො “ඉමස්මිං ඔකාසෙ යත්වා වණ්ඩාලපුත්තොපි වක්කවත්ති. බලෙන අතිසෙති”ති වත්වා “අස්සමෙ රඤ්ඤො සරං මාපෙත්වා නගරං මාපෙථා”ති තං ඔකාසං දත්වා සයං අවිදුරෙ පබ්බතපාදෙ අස්සමං කත්වා වසී. තතො කුමාරා තත්ථ නගරං මාපෙත්වා කපිලස්ස වුත්ථොකාසෙ කතත්තා “කපිලවත්ථු”ති නාමං ආරොපෙත්වා තත්ථ නිවාසං කජ්ජෙසුං.

අථ අමච්චා “ඉමෙ කුමාරා වයජ්ජත්තා, යදි නෙසං පිතා සන්තිකෙ භවෙය්‍ය, සො ආවාහවිවාහං කාරෙය්‍ය. ඉදානි පන අම්භාකං භාරො”ති වින්තෙත්වා කුමාරෙහි සද්ධිං මන්තෙසුං. කුමාරා “අම්භාකං සදිසා බත්තියධිතරො න පස්සාම, තාසමපි හගිනීනං සදිසෙ බත්තියකුමාරෙ, ජාතිසම්භෙදඤ්ච න කරොමා”ති. තෙ ජාතිසම්භෙදහයෙන ජෙට්ඨහගිනිං මාතූට්ඨානෙ යපෙත්වා අවසෙසාහි සංවාසං කජ්ජෙසුං. තෙසං පිතා තං පවත්තිං සුත්වා “සක්‍යා වත, හො කුමාරා, පරමසක්‍යා වත, හො කුමාරා”ති උදානං උදානෙසී. අයං තාව සක්‍යානං උජ්ජත්ති. වුත්තමිපි වෙතං භගවතා –

“අථ බො, අම්බට්ඨ, රාජා ඔක්කාකො අමච්චෙ පාරිසජ්ජෙ ආමන්තෙසී – ‘කහං නු බො, හො, එතරහි කුමාරා සම්මන්ති’ති. අත්ථි, දෙව, හිමවත්තපස්සෙ පොක්ඛරණියා තීරෙ මහාසාකසණ්ඩො, තත්ථෙතරහි කුමාරා සම්මන්ති. තෙ ජාතිසම්භෙදහයා සකාහි හගිනීහි සද්ධිං සංවාසං කජ්ජෙත්ති. අථ බො, අම්බට්ඨ, රාජා ඔක්කාකො උදානං උදානෙසී – ‘සක්‍යා වත, හො කුමාරා, පරමසක්‍යා වත, හො කුමාරා’ති, තදග්ගෙ බො පන, අම්බට්ඨ, සක්‍යා පඤ්ඤායන්ති, සො ච සක්‍යානං පුබ්බපුරිසො”ති (දී. නි. 1.267).

තතො නෙසං ජෙට්ඨහගිනියා කුට්ඨරොගො උදපාදි, කොවිළාරපුජ්චසදිසානි ගත්තානි අහෙසුං. රාජකුමාරා “ඉමාය සද්ධිං එකතො නිසජ්ජට්ඨානභොජනාදීනි කරොන්තානම්පි උපරි එස රොගො සඬකමති”ති වින්තෙත්වා උය්‍යානකීළං ගච්ඡන්තා විය තං යානෙ ආරොපෙත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා පොක්ඛරණිං බණාපෙත්වා තං තත්ථ බාදනීයභොජනීයෙහි සද්ධිං පක්ඛිපිත්වා උපරි පදරං පටිච්ඡාදාපෙත්වා පංසුං.

දන්වා පක්කමිංසු. තෙන ච සමයෙන රාමො නාම රාජා කුට්ඨරොගී ඕරොධෙනි ච නාටකෙනි ච ජිගුච්ඡියමානො තෙන සංවෙගෙන ඡෙට්ඨපුත්තස්ස රජ්ජං දන්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා තත්ථ පණ්ණමුලඵලානි පරිභුඤ්ජන්තො නචිරස්සෙව අරොගො සුවණ්ණවණ්ණො හුත්වා, ඉතො විතො ච විවරන්තො මහන්තං සුසිරරුක්ඛං දිස්වා තස්සබ්භන්තරෙ සොළසහත්ථප්පමාණං තං කොලාපං සොධෙත්වා, ද්වාරඤ්ච වාතපානඤ්ච කත්වා නිස්සෙණිං බන්ධිත්වා තත්ථ වාසං කප්පෙසි. සො අඬගාරකටාහෙ අග්ගිං කත්වා රත්තිං විස්සරඤ්ච සුස්සරඤ්ච සුණන්තො සයති. සො “අසුකස්මිං පදෙසෙ සිහො සද්දමකාසි, අසුකස්මිං බ්‍යග්ගො”ති සල්ලක්ඛෙත්වා පහානෙ තත්ථ ගන්ත්වා විසාසමංසං ආදාය පවිත්වා බාදති.

අට්ඨකදිවසං සො පච්චුසසමයෙ අග්ගිං ජාලෙත්වා නිසීදි. තෙන ච සමයෙන තස්සා රාජධිතාය ගන්ධං ඝායිත්වා බ්‍යග්ගො තං පදෙසං බණිත්වා පදරත්ථරෙ විවරමකාසි. තෙන විවරෙන සා බ්‍යග්ගං දිස්වා භීතා විස්සරමකාසි. සො තං සද්දං සුත්වා “ඉත්ථිසද්දො ඵසො”ති ච සල්ලක්ඛෙත්වා පාතොව තත්ථ ගන්ත්වා “කො ඵත්ථා”ති ආහ. “මාතුගාමො සාමි”ති. “නික්ඛමා”ති. “න නික්ඛමාමි”ති. “කිං කාරණා”ති? “බත්තියකඤ්ඤා අහ”න්ති. ඵලං සොබ්භෙ නිබ්බාපි මානමෙව කරොති. සො සබ්බං පුච්ඡිත්වා “අහමපි බත්තියො”ති ජාතිං ආචික්ඛිත්වා “ඵහි දානි බීරෙ පක්ඛිත්තසප්පි විය ජාත”න්ති ආහ. සා “කුට්ඨරොගිනීමහි සාමි, න සක්කා නික්ඛමිතු”න්ති ආහ. සො “කතකම්මො දානි අහං සක්කා තිකිච්ඡිතු”න්ති නිස්සෙණිං දන්වා තං උද්ධරිත්වා අත්තතො වසනොකාසං නෙත්වා සයං පරිභුත්තහෙසජ්ජානි ඵව දන්වා නචිරස්සෙව අරොගං සුවණ්ණවණ්ණමකාසි. සො තාය සද්ධිං සංවාසං කප්පෙසි. සා පයමසංවාසෙනෙව ගබ්භං ගණ්හිත්වා ද්වෙ පුත්තෙ විජායි, පුතපි ද්වෙති ඵලං සොළසක්ඛන්තුං විජායි. ඵලං තෙ ද්වත්තිංස භාතරො අහෙසුං. තෙ අනුපුබ්බෙන වුඩ්ඪිජ්ජත්තෙ පිතා සබ්බසිජ්ජානි සික්ඛාපෙසි.

අට්ඨකදිවසං ඵකො රාමරඤ්ඤො නගරවාසී පබ්බතෙ රතනානි ගවෙසන්තො තං පදෙසං ආගතො රාජානං දිස්වා අඤ්ඤාසි. “ජානාමහං, දෙව, තුම්භෙ”ති ආහ. “කුතො ත්වං ආගතොසි”ති ච තෙන පුට්ඨො “නගරතො දෙවා”ති ආහ. තතො නං රාජා සබ්බං පවත්තිං පුච්ඡි. ඵලං තෙසු සමුල්ලපමානෙසු තෙ දාරකා ආගමිංසු. සො තෙ දිස්වා “ඉමෙ කෙ දෙවා”ති පුච්ඡි. “පුත්තා මෙ භණෙ”ති. “ඉමෙහි දානි, දෙව, ද්වත්තිංසකුමාරෙහි පරිවුතො වනෙ කිං කරිස්සසි, ඵහි රජ්ජමනුසාසා”ති? “අලං, භණෙ, ඉධෙව සුබ”න්ති. සො “ලද්ධං දානි මෙ කථාපාහත”න්ති නගරං ගන්ත්වා රඤ්ඤො පුත්තස්සාරොවෙසි. රඤ්ඤො පුත්තො “පිතරං ආනෙස්සාමි”ති

වතුරඬිගිනියා සෙනාය තත්ථ ගන්ත්වා නානප්පකාරෙහි පිතරං යාචි. සොපි “අලං, තාත කුමාර, ඉධෙව සුඛ”න්ති නෙව ඉච්ඡි. තතො රාජපුත්තො “න දානි රාජා ආගන්තුං ඉච්ඡති, හන්දස්ස ඉධෙව නගරං මාපෙමි”ති චින්තෙත්වා තං කොලරුක්ඛං උද්ධරිත්වා සරං කත්වා නගරං මාපෙත්වා කොලරුක්ඛං අපනෙත්වා කතත්තා “කොලනගර”න්ති ච ඛයග්ගපපෙට්ඨ කතත්තා “ඛයග්ගපප්ප”න්ති වානි ද්වෙ නාමානි ආරොපෙත්වා අගමාසි.

තතො වයප්පත්තෙ කුමාරෙ මාතා ආණාපෙසි – “තාතා, තුම්භාකං කපිලවත්ථුවාසිනො සකායා මාතුලා භොන්ති, ධීතරො නෙසං ගණ්හථා”ති. තෙ යං දිවසං ඛත්තියකඤ්ඤායො නදීකීළනං ගච්ඡන්ති, තං දිවසං ගන්ත්වා නදීතිත්ථං උපරුන්ධිත්වා නාමානි සාවෙත්වා පත්ථිතා පත්ථිතා රාජධීතරො ගහෙත්වා අගමංසු. සකායාරාජානො සුත්වා “භොතු භණ්ණ, අම්භාකං ඤාතකා ඵවා”ති තුණ්හි අගෙසුං. අයං කොලියානං උප්පත්ති.

ඵචං තෙසං සාකියකොලියානං අඤ්ඤමඤ්ඤං ආවාහව්වාහං කරොන්තානං ආගතො වංසො යාව සීහහනුරාජා, තාව චිත්ථාරතො වෙදිතඛබ්බො – සීහහනුරඤ්ඤො කිර පඤ්ච පුත්තා අගෙසුං – සුද්ධොදනො, අම්මොදනො, ධොමොදනො, සක්කොදනො, සුක්කොදනොති. තෙසු සුද්ධොදනෙ රජ්ජං කාරයමානෙ තස්ස පජාපතියා අඤ්ජනරඤ්ඤො ධීතාය මහාමායාදෙවියා කුච්ඡමිහි පූරිතපාරමී මහාපූරිසො ජාතකනිදානෙ චුත්තනයෙන තුසිතපුරා වචිත්වා පටිසන්ධිං ගහෙත්වා අනුපුඛබ්බෙන කතමහානිතික්ඛමනො සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣත්වා පචත්තිතවරධම්මවක්කො අනුක්කමෙන කපිලවත්ථුං ගන්ත්වා සුද්ධොදනමහාරාජාදයො අරියඵලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා ජනපදවාරිකං පක්කමිත්වා පුනපි අපරෙන සමයෙන පච්චාගන්ත්වා පන්තරසහි හික්ඛුසතෙහි සද්ධිං කපිලවත්ථුස්මිං විහරති නිග්‍රොධාරාමෙ.

තත්ථ විහරන්තෙ ච හගවති සාකියකොලියානං උදකං පටිච්ච කලහො අහොසි. කථං? තෙසං කිර උභින්නමිපි කපිලපුරකොලියපුරානං අත්තරෙ රොහිණී නාම නදී පවත්තති. සා කදාවි අප්පොදකා භොති, කදාවි මහොදකා. අප්පොදකකාලෙ සෙතුං කත්වා සාකියාපි කොලියාපි අත්තනො අත්තනො සස්සපායනත්ථං උදකං ආනෙන්නි. තෙසං මනුස්සා ඵකදිවසං සෙතුං කරොන්තා අඤ්ඤමඤ්ඤං භණ්ඩන්තා “අරෙ තුම්භාකං රාජකුලං හගිනීහි සද්ධිං සංවාසං කප්පෙසි කුක්කුටසොණසිඬිගාලාදිතිරච්ඡානා විය, තුම්භාකං රාජකුලං සුසිරරුක්ඛෙ වාසං කප්පෙසි පිසාවිල්ලිකා වියා”ති ඵචං ජාතිවාදෙන බ්‍රංසෙත්වා අත්තනො අත්තනො රාජුනං ආරොචෙසුං. තෙ කුද්ධා යුද්ධසප්පා හුත්වා රොහිණීනදීතිරං සම්පත්තා. ඵචං සාගරසදිසං බලං අට්ඨාසි.

අථ භගවා “ඤාතකා කලහං කරොන්ති, හන්ද, නෙ වාරෙස්සාමී”ති ආකාසෙනාගන්ත්වා ද්විත්තං සෙනානං මජ්ඣෙ අට්ඨාසි. තම්පි ආවජ්ජෙත්වා සාවත්ථිතො ආගතොති එකෙ. එවං යත්වා ච පන අත්තදණ්ඩසුත්තං (සු. නි. 941 ආදයො) අභාසි. තං සුත්වා සබ්බෙ සංවෙගජ්ජත්තා ආවුධානි ඡඩ්ඛෙත්වා භගවන්තං නමස්සමානා අට්ඨංසු, මහග්ගස්සද්ව ආසනං පඤ්ඤාපෙසුං. භගවා ඔරුය්හ පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදිත්වා “කුඨාරිහත්ථො පුරිසො”තිආදිකං එන්දනජාතකං (ජා. 1.13.14), “වන්දාමි තං කුඤ්ජරා”තිආදිකං ලුට්ඨිකජාතකං (ජා. 1.5.39).

“සම්මොදමානා ගච්ඡන්ති, ජාලමාදාය පක්ඛිනො;
යදා තෙ විවදිස්සන්ති, තදා එහිත්ති මෙ වස”න්ති. (ජා. 1.1.33) –

ඉමං වට්ටකජාතකස්සද්ව කථෙත්වා පුන තෙසං චිරකාලජ්ජවත්තං ඤාතිභාවං දස්සෙත්තො ඉමං මහාවංසං කථෙසි. තෙ “පුබ්බෙ කිර මයං ඤාතකා එවා”ති අතිවිය පසිදිංසු. තතො සකායා අඩ්ඨතෙය්‍යකුමාරසතෙ, කොලියා අඩ්ඨතෙය්‍යකුමාරසතෙති පඤ්ච කුමාරසතෙ භගවතො පරිවාරත්ථාය අදංසු. භගවා තෙසං පුබ්බහෙතුං දිස්වා “එථ හික්ඛවො”ති ආහ. තෙ සබ්බෙ ඉද්ධියා නිබ්බත්තඅට්ඨපරික්ඛාරයුත්තා ආකාසෙ අබ්භුග්ගන්ත්වා ආගම්ම භගවන්තං වන්දිත්වා අට්ඨංසු. භගවා තෙ ආදාය මහාවනං අගමාසි. තෙසං පජාපතියො දුතෙ පාහෙසුං, තෙ තාහි නානජ්ජකාරෙහි පලොභියමානා උක්කණ්ඨිංසු. භගවා තෙසං උක්කණ්ඨිතභාවං ඤත්වා හිමවන්තං දස්සෙත්වා තත්ථ කුණාලජාතකකථාය (ජා. 2.21.289 කුණාලජාතකං) තෙසං අනහිරතිං විනොදෙතුකාමො ආහ – “දිට්ඨපුබ්බො වො, හික්ඛවෙ, හිමවා”ති? “න භගවා”ති. “එථ, හික්ඛවෙ, පෙක්ඛවා”ති අත්තතො ඉද්ධියා තෙ ආකාසෙන නෙත්තො “අයං සුවණ්ණපබ්බතො, අයං රජතපබ්බතො, අයං මණිපබ්බතො”ති නානජ්ජකාරෙ පබ්බතෙ දස්සෙත්වා කුණාලදහෙ මනොසිලාතලෙ පවිට්ඨාසි. තතො “හිමවන්තෙ සබ්බෙ චතුස්පදබ්භුජ්ජදාදිහෙදා තිරච්ඡානගතා පාණා ආගච්ඡන්තු, සබ්බෙසස්සද්ව පච්ඡතො කුණාලසකුණො”ති අධිට්ඨාසි. ආගච්ඡන්තෙ ච තෙ ජාතිනාමනිරුත්තිවසෙන වණ්ණෙත්තො “එතෙ, හික්ඛවෙ, හංසා, එතෙ කොඤ්චා, එතෙ වක්කවාකා, කරථිකා, හත්ථිසොණ්ඩකා, පොක්ඛරසාතකා”ති තෙසං දස්සෙසි.

තෙ විම්භිතහදයා පස්සන්තා සබ්බපච්ඡතො ආගච්ඡන්තං ද්විති දිපකඤ්ඤාහි මුඛතුණ්ඩකෙන ඩංසිත්වා ගහිතකට්ඨවෙමජ්ඣෙ නිසිත්තං සහස්සදිපකඤ්ඤාපරිවාරං කුණාලසකුණං දිස්වා අච්ඡරියබ්භුතචිත්තජාතා භගවන්තං ආහංසු – “කච්චි, හන්තෙ, භගවාපි ඉධ කුණාලරාජා භූතපුබ්බො”ති? “ආම, හික්ඛවෙ, මයාවෙස කුණාලවංසො කතො. අතීතෙ

හි මයං චත්තාරො ජනා ඉධ වසිමිහා – නාරදො දෙවිලො ඉසි, ආනන්දො ගිජ්ඣුරාජා, පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො, අහං කුණාලො සකුණො”ති සබ්බං මහාකුණාලජාතකං කථෙසි. තං සුත්වා තෙසං භික්ඛූනං පුරාණදුතියිකායො ආරබ්භ උප්පන්නා අනභිරති වූපසන්නා. තතො තෙසං භගවා සච්චකථං කථෙසි, කථාපරියොසානෙ සබ්බපච්ඡිමකො සොනාපන්නො, සබ්බඋපරිමො අනාගාමී අහොසි, එකොපි පුපුජ්ජනො වා අරහා වා නත්ථි. තතො භගවා තෙ ආදාය පුනදෙව මහාවනෙ ඔරුහි. ආගච්ඡමානා ච තෙ භික්ඛූ අත්තනොව ඉද්ධියා ආගච්ඡංසු.

අථ තෙසං භගවා උපරිමග්ගත්ථාය පුන ධම්මං දෙසෙසි. තෙ පඤ්චසතාපි විපස්සනං ආරභිත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසු. පයමං පත්තො පයමමෙව අගමාසි “භගවතො ආරොචෙස්සාමි”ති. ආගන්ත්වා ච “අභිරමාමහං භගවා, න උක්කණ්ඨාමි”ති චත්වා භගවත්තං චන්දිත්වා එකමත්තං නිසීදි. එවං තෙ සබ්බෙපි අනුක්කමෙන ආගන්ත්වා භගවත්තං පරිවාරෙත්වා නිසීදිංසු ජෙට්ඨමාසඋපොසථදිවසෙ සායන්භසමයෙ. තතො පඤ්චසතඛිණාසවපරිවුතං වරබුද්ධාසනෙ නිසිත්තං භගවත්තං යපෙත්වා අසඤ්ඤසත්තෙ ච අරුපබ්බන්ධානො ච සකලදසසභස්සවක්කවාලෙ අවසෙසදෙවතාදයො මඬගලසුත්තවණ්ණනායං වූත්තනයෙන සුබුමත්තභාවෙ නිමිතිත්වා සම්පරිවාරෙසුං “විචිත්‍රපටිභානං ධම්මදෙසනං සොස්සාමා”ති. තත්ථ චත්තාරො ඛිණාසවබ්බන්ධානො සමාපත්තිතො වුට්ඨාය බ්‍රහ්මගණං අපස්සන්නා “කුහිං ගතා”ති ආවජ්ජෙත්වා තමත්ථං ඤත්වා පච්ඡා ආගන්ත්වා ඔකාසං අලභමානා චක්කවාලමුද්ධනි යත්වා පච්චෙකගාථායො අභාසිංසු. යථාහ –

“අථ ඛො චතුත්තං සුද්ධාවාසකායිකානං දෙවතානං එතදහොසි – ‘අයං, ඛො, භගවා සක්කෙසු විහරති කපිලවත්ථුස්මිං මහාවනෙ මහතා භික්ඛුසඬ්ඨෙසන සද්ධිං පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහි සබ්බෙහෙව අරහත්තෙහි. දසහි ච ලොකධාතූහි දෙවතා යෙභුයොන සන්තිපතිතා හොන්ති භගවත්තං දස්සනාය භික්ඛුසඬ්ඨසඤ්ච. යංනූන මයම්පි යෙන භගවා තෙනුපසඬ්ඨකමෙය්‍යාම, උපසඬ්ඨකමිත්වා භගවතො සන්තිකෙ පච්චෙකං ගාථං භාසෙය්‍යාමා’”ති (දී. නි. 2.331; සං. නි. 1.37).

සබ්බං සගාථාවග්ගෙ වූත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. එවං ගන්ත්වා ච තත්ථ එකො බ්‍රහ්මා පුරත්ථිමචක්කවාලමුද්ධනි ඔකාසං ලභිත්වා තත්ථ ධීතො ඉමං ගාථං අභාසි –

“මහාසමයො පවනස්මිං...පෙ....
දක්ඛිතායෙ අපරාජිතසඬ්ඨස”න්ති. (දී. නි. 2.332; සං. නි. 1.37);

ඉමඤ්චස්ස ගාථං භාසමානස්ස පච්ඡිමචක්කවාළපබ්බතෙ යීතො සද්දං අස්සොසි.

දුතියො පච්ඡිමචක්කවාළමුද්ධනි ඔකාසං ලභිත්වා තත්ථ යීතො තං ගාථං සුත්වා ඉමං ගාථං අභාසි -

“තත්ත භික්ඛවො සමාදහංසු...පෙ....

ඉන්ද්‍රියානි රක්ඛන්ති පණ්ඩිතා”ති. (දී. නි. 2.332; සං. නි. 1.37);

තතියො දක්ඛිණචක්කවාළමුද්ධනි ඔකාසං ලභිත්වා තත්ථ යීතො තං ගාථං සුත්වා ඉමං ගාථං අභාසි -

“ඡෙත්වා ඛිලං ඡෙත්වා පලිසං...පෙ.... සුසුනාගා”ති. (දී. නි. 2.332; සං. නි. 1.37);

චතුත්ථො උත්තරචක්කවාළමුද්ධනි ඔකාසං ලභිත්වා තත්ථ යීතො තං ගාථං සුත්වා ඉමං ගාථමභාසි -

“යෙ කෙච්චි බුද්ධං සරණං ගතාසෙ...පෙ....

දෙවකායං පරිපුරෙස්සන්ති”ති. (දී. නි. 2.332; සං. නි. 1.37);

තස්සපි තං සද්දං දක්ඛිණචක්කවාළමුද්ධනි යීතො අස්සොසි. එවං තදා ඉමෙ චත්තාරො බ්‍රහ්මානො පරිසං ථොමෙත්වා යීතා අහෙසුං, මහාබ්‍රහ්මානො එකචක්කවාළං ඡාදෙත්වා අට්ඨංසු.

අථ භගවා දෙවපරිසං ඔලොකෙත්වා භික්ඛූනං ආරොචෙසි - “යෙපි තෙ, භික්ඛවෙ, අහෙසුං අතීතමද්ධානං අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා, තෙසම්පි භගවන්තානං එතප්පරමායෙව දෙවතා සන්නිපතිතා අහෙසුං. සෙය්‍යථාපි මය්හං එතරහි, යෙපි තෙ, භික්ඛවෙ, භවිස්සන්ති අනාගතමද්ධානං අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා, තෙසම්පි භගවන්තානං එතප්පරමායෙව දෙවතා සන්නිපතිතා භවිස්සන්ති සෙය්‍යථාපි මය්හං එතරහි”ති. තතො තං දෙවපරිසං භබ්බාභබ්බවසෙන ද්විධා විහජි “එත්තකා භබ්බා, එත්තකා අභබ්බා”ති. තත්ථ “අභබ්බපරිසා බුද්ධසතෙපි ධම්මං දෙසෙන්තෙ න බුජ්ඣති, භබ්බපරිසා සක්කා බොධෙතු”න්ති ඤාත්වා පුන භබ්බපුග්ගලෙ වරියවසෙන ඡධා විහජි “එත්තකා රාගවරිතා, එත්තකා දොස-මොහ-විතක්ක-සද්ධා-බුද්ධිවරිතා”ති. එවං වරියවසෙන පරිග්ගහෙත්වා “අස්සා පරිසාය කීදිසා ධම්මදෙසනා සප්පායා”ති ධම්මකථං විචිනිත්වා පුන තං පරිසං මනසාකාසි - “අත්තජ්ඣාසයෙන නු බො ඡානෙය්‍ය, පරජ්ඣාසයෙන, අට්ඨුප්පත්තිවසෙන, පුච්ඡාවසෙනා”ති. තතො

“පුච්ඡාවසෙන ජානෙය්‍යා”ති ඤත්වා “පඤ්භං පුච්ඡිතුං සමත්ථො අත්ථී, නත්ථී”ති පුන සකලපරිසං ආවජ්ජෙත්වා “නත්ථී කොචී”ති ඤත්වා “සවෙ අහමෙව පුච්ඡිත්වා අහමෙව විස්සජ්ජෙය්‍යං, එවමස්සා පරිසාය සජ්ජායං න හොති. යංනුනාහං නිමිත්තබුද්ධං මාපෙය්‍යන්ති පාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය මනොමයිද්ධියා අභිසංඛරිත්වා නිමිත්තබුද්ධං මාපෙසී. සබ්බභිගපච්චඬ්ඨී ලක්ඛණසම්පන්නො පත්තචීවරධරො ආලෝකිතවිලෝකිතාදිසම්පන්නො හොතු”ති අධිට්ඨානවිත්තෙන සහ පාතුරහොසී. සො පාචිතලෝකධාතුතො ආගන්ත්වා භගවතො සමසමෙ ආසනෙ නිසින්නො එවං ආගන්ත්වා යාති භගවතා ඉමමිහි සමාගමෙ වරියවසෙන ඡ සුත්තානි (සු. නි. 854 ආදයො, 868 ආදයො, 884 ආදයො, 901 ආදයො, 921 ආදයො) කථිතානි. සෙය්‍යථිදං – පුරාහෙදසුත්තං කලහවිවාදසුත්තං වුළුබ්‍රහ්මං මහාබ්‍රහ්මං තුවට්ඨං ඉදමෙව සම්මාපරිබ්බාජනීයන්ති. තෙසු රාගවරිතදෙවතානං සජ්ජායවසෙන කට්ඨකච්ඡස්ස ඉමස්ස සුත්තස්ස පවත්තනත්ථං පඤ්භං පුච්ඡන්තො “පුච්ඡාමි මුනිං පහුතපඤ්ඤ”න්ති ඉමං ගාථමාහ.

තත්ථ පහුතපඤ්ඤන්ති මහාපඤ්ඤං. තිණ්ණන්ති චතුරොසතිණ්ණං. පාරඬ්ඨගතන්ති නිබ්බානජ්ජන්තං. පරිනිබ්බුතන්ති සඋපාදිසෙසනිබ්බානවසෙන පරිනිබ්බුතං. ධීතත්තන්ති ලෝකධම්මෙහි අකම්පනීයවිත්තං. නික්ඛම්ම සරා පනුජ්ජ කාමෙති චත්ථුකාමෙ පනුදිත්වා සරාවාසා නික්ඛම්ම. කථං භික්ඛු සම්මා සො ලෝකෙ පරිබ්බජෙය්‍යාති සො භික්ඛු කථං ලෝකෙ සම්මා පරිබ්බජෙය්‍ය විහරෙය්‍ය අනුපලිත්තො ලෝකෙන හුත්වා, ලෝකං අතික්කමෙය්‍යාති චුත්තං හොති. සෙසමෙත්ථ චුත්තනයමෙව.

363. අථ භගවා යස්මා ආසවක්ඛයං අජ්ජත්වා ලෝකෙ සම්මා පරිබ්බජන්තො නාම නත්ථී, තස්මා තස්මී රාගවරිතාදිවසෙන පරිග්ගහිතෙ සබ්බපුග්ගලසමුහෙ තං තං තෙසං තෙසං සමානදොසානං දෙවතාගණානං ආචිණ්ණදොසජ්ජහානත්ථං “යස්ස මඬ්ගලා”ති ආරභිත්වා අරහත්තනිකූටෙනෙව බීණාසවපට්ඨපදං පකාසෙන්තො පන්තරස ගාථායො අහාසී.

තත්ථ පට්ඨගාථාය තාව මඬ්ගලාති මඬ්ගලසුත්තෙ චුත්තානං දිට්ඨමඬ්ගලාදීනමෙතං අධිවචනං. සමුහතාති සුට්ඨු උභතා පඤ්ඤාසත්ථෙත සමුච්ඡින්නා. උජ්ජාතාති “උක්කාපාතදිසාධාහාදයො එවං විපාකා හොන්ති”ති එවං පවත්තා උජ්ජාතාහිනිවෙසා. සුපිනාති “පුබ්බණ්ඩසමයෙ සුපිනං දිස්වා ඉදං නාම හොති, මජ්ඣන්තිකාදීසු ඉදං, වාමපස්සෙන සයතා දිට්ඨෙ ඉදං නාම හොති, දක්ඛිණපස්සාදීහි ඉදං, සුපිනන්තෙ චන්දං දිස්වා ඉදං

නාම හොති, සුරියාදයො දිස්වා ඉද්’න්ති එවං පවත්තා සුපිනාහිනිවෙසා. ලක්ඛණාති දණ්ඩලක්ඛණවත්ථලක්ඛණාදිපාඨං පටිත්වා “ඉමිනා ඉදං නාම හොති”ති එවං පවත්තා ලක්ඛණාහිනිවෙසා. තෙ සබ්බෙපි බ්‍රහ්මජාලෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා. සො මඬගලදොසවිජ්ජහීනොති අට්ඨතිංස මහාමඬගලානි යපෙත්වා අවසෙසා මඬගලදොසා නාම. යස්ස පනෙතෙ මඬගලාදයො සමුහතා, සො මඬගලදොසවිජ්ජහීනො හොති. අථ චා මඬගලානඤ්ච උජ්ජාතාදිදොසානඤ්ච පහීනත්තා මඬගලදොසවිජ්ජහීනො හොති, න මඬගලාදීහි සුද්ධිං පච්චෙති අරියමග්ගස්ස අධිගතත්තා. තස්මා සම්මා සො ලොකෙ පරිබ්බජෙය්‍ය, සො බිණාසවො සම්මා ලොකෙ පරිබ්බජෙය්‍ය අනුපලිත්තො ලොකෙනාති.

364. දුතියගාථාය රාගං විනයෙථ මානුසෙසු, දිබ්බෙසු කාමෙසු වාපි භික්ඛුති මානුසෙසු ච දිබ්බෙසු ච කාමගුණෙසු අනාගාමිමග්ගෙන අනුජ්ජත්තිධම්මතං නෙත්තො රාගං විනයෙථ. අතික්කම්ම භවං සමෙච්ච ධම්මන්ති එවං රාගං විනෙත්වා තතො පරං අරහත්තමග්ගෙන සබ්බජ්ජකාරතො පරිඤ්ඤාහිසමයාදයො සාධෙත්තො චතුසච්චභෙදම්පි සමෙච්ච ධම්මං ඉමාය පටිපදාය තිව්ධම්පි අතික්කම්ම භවං. සම්මා සොති සොපි භික්ඛු සම්මා ලොකෙ පරිබ්බජෙය්‍ය.

365. තතියගාථාය “අනුරොධවිරොධවිජ්ජහීනො”ති සබ්බවත්ථුසු පහීනරාගදොසො. සෙසං චුත්තනයමෙව සබ්බගාථාසු ච “සොපි භික්ඛු සම්මා ලොකෙ පරිබ්බජෙය්‍යා”ති යොජෙතබ්බං. ඉතො පරඤ්ඤි යොජනම්පි අවත්වා අචුත්තනයමෙව වණ්ණයිස්සාම.

366. චතුත්ථගාථාය සත්තසඬ්ඛාරවසෙන දුට්ඨං පියඤ්ච අප්පියඤ්ච වෙදිතබ්බං, තත්ථ ඡන්දරාගපටිසප්පහානෙන භිත්වා. අනුපාදායාති චතුහි උපාදානෙහි කඤ්චි ධම්මං අග්ගහෙත්වා. අනිස්සිතො කුහිඤ්චිති අට්ඨසතභෙදෙන තණ්හානිස්සයෙන ද්වාසට්ඨිභෙදෙන දිට්ඨිනිස්සයෙන ච කුහිඤ්චි රූපාදිධම්මෙ භවෙ චා අනිස්සිතො. සංයොජනියෙහි විජ්ජමුත්තොති සබ්බෙපි තෙභුමකධම්මා දසවිධසංයොජනස්ස විසයත්තා සංයොජනියා, තෙහි සබ්බජ්ජකාරතො මග්ගභාවනාය පරිඤ්ඤාතත්තා ච විජ්ජමුත්තොති අත්ථො. පඨමපාදෙන චෙත්ථ රාගදොසප්පහානං චුත්තං, දුතියෙන උපාදානනිස්සයාභාවො, තතියෙන සෙසාකුසලෙහි අකුසලවත්ථුහි ච විජ්ජමොක්ඛො. පඨමෙන චා රාගදොසප්පහානං, දුතියෙන තදුපායො, තතියෙන තෙසං පහීනත්තා සංයොජනියෙහි විජ්ජමොක්ඛොති වෙදිතබ්බො.

367. පඤ්චමගාථාය උපධිසුති ඛන්ධුපධිසු. ආදානන්ති ආදාතබ්බට්ඨෙන තෙයෙව චුච්චන්ති. අනඤ්ඤනෙය්‍යාති අනිච්චාදීනං සුදිට්ඨත්තා “ඉදං

සෙය්‍යො” ති කෙනවි අනෙතබ්බො. සෙසං උත්තානපදත්ථමෙව. ඉදං චුත්තං හොති – ආදානෙසු චතුත්ථමග්ගෙන සබ්බසො ඡන්දරාගං විනෙත්වා සො විනිතඡන්දරාගො, තෙසු උපධිසු න සාරමෙති, සබ්බෙ උපධි අසාරකත්තෙනෙව පස්සති. තතො තෙසු දුට්ඨෙනපි නිස්සයෙන අනිස්සිතො අඤ්ඤාන වා කෙනවි “ඉදං සෙය්‍යො” ති අනෙතබ්බො බිණාසවො භික්ඛු සම්මා සො ලොකෙ පරිබ්බජෙය්‍ය.

368. ඡට්ඨගාථාය අවිරුද්ධොති එතෙසං තිණ්ණං දුට්ඨවරිත්තානං පභීනත්තා සුචරිතෙහි සද්ධිං අවිරුද්ධො. විදිත්වා ධම්මන්ති මග්ගෙන චතුසච්චධම්මං ඤාත්වා. නිබ්බානපදාභිපත්ථයානොති අනුපාදිසෙසං ඛන්ධපරිනිබ්බානපදං පත්ථයමානො. සෙසං උත්තානත්ථමෙව.

369. සත්තමගාථාය අක්කුට්ඨොති දසහි අක්කොසවත්ථුහි අභිසත්තො. න සන්ධියෙථාති න උපනය්ගෙථ න කුප්පෙය්‍ය. ලද්ධා පරභොජනං න මජ්ජෙති පරෙහි දිත්තං සද්ධාදෙය්‍යං ලභිත්වා “අහං ඤාතො යසස්සි ලාභී” ති න මජ්ජෙය්‍ය. සෙසං උත්තානත්ථමෙව.

370. අට්ඨමගාථාය ලොභන්ති විසමලොභං. භවන්ති කාමභවාදිභවං. එවං ද්විති පදෙහි භවභොගතණ්භා චුත්තා. පුරිමෙන වා සබ්බාපි තණ්හා, පච්ඡිමෙන කම්මභවො. වීරතො ඡෙදනඛන්ධනා වාති එවමෙතෙසං කම්මකිලෙසානං පභීනත්තා පරසත්තඡෙදනඛන්ධනා ව වීරතොති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

371. නවමගාථාය සාරුප්පං අත්තනො විදිත්වාති අත්තනො භික්ඛුභාවස්ස පතිරුපං අනෙසනාදිං පභාය සම්මාඵසනාදිආජීවසුද්ධිං අඤ්ඤාදිව සම්මාපටිපත්තිං තත්ථ පතිට්ඨගනෙන විදිත්වා. න භි ඤාතමත්තෙනෙව කිඤ්චි හොති. යථාතථීයන්ති යථාතථං යථාභූතං. ධම්මන්ති ඛන්ධායතනාදිහෙදං යථාභූතඤාණෙන, චතුසච්චධම්මං වා මග්ගෙන විදිත්වා. සෙසං උත්තානත්ථමෙව.

372. දසමගාථාය සො නිරාසො අනාසිසානොති යස්ස අරියමග්ගෙන විනාසිතත්තා අනුසයා ව න සන්ති, අකුසලමූලා ව සමුහතා, සො නිරාසො නිත්තණ්භො හොති. තතො ආසාය අභාවෙන කඤ්චි රූපාදිධම්මං නාසිසති. තෙනාහ “නිරාසො අනාසිසානො” ති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

373. එකාදසමගාථාය ආසවබ්ණොති බිණවතුරාසවො. පභීනමානොති පභීනනවට්ඨමානො. රාගපථන්ති රාගවිසයභූතං තෙභූමකධම්මජාතං. උපාතිවත්තොති පරිඤ්ඤාපභානෙහි අතික්කන්තො. දන්තොති

සබ්බද්වාරවිසෙවනං හිත්වා අරියෙන දමටෙන දන්තභූමිං පත්තො. පරිනිබ්බුතොති කිලෙසග්ගිවූපසමෙන සිතිභූතො. සෙසං චුත්තනයමෙව.

374. ද්වාදසමගාථාය සද්ධොති බුද්ධාදිගුණෙසු පරස්පච්චයවිරහිතත්තා සබ්බාකාරසම්පන්නෙන අවෙච්චජ්ජසාදෙන සමන්තාගතො, න පරස්ස සද්ධාය පටිපත්තියං ගමනභාවෙන. යථාහ – “න බ්වාහං එත්ථ හන්තෙ හගවතො සද්ධාය ගච්ඡාමි”ති (අ. නි. 5.34). සුතවාති වොසිතසුතකිච්චත්තා පරමත්ථිකසුතසමන්තාගතො. නියාමදස්සීති සංසාරකන්තාරමුල්ලෙහ ලොකෙ අමතපුරගාමිනො සම්මත්තනියාමභූතස්ස මග්ගස්ස දස්සාවී, දිට්ඨමග්ගොති චුත්තං හොති. වග්ගගතෙසු න වග්ගසාරීති වග්ගගතා නාම ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතිකා අඤ්ඤමඤ්ඤං පටිලොමත්තා, එවං වග්ගාහි දිට්ඨිහි ගතෙසු සත්තෙසු න වග්ගසාරී – “ඉදං උච්ඡිජ්ජිස්සති, ඉදං තට්ඨෙව භවිස්සති”ති එවං දිට්ඨිවසෙන අගමනතො. පටිසන්ති පටිසාතකං, විත්තවිසාතකන්ති චුත්තං හොති. දොසවිසෙසනමෙවෙනං. විනෙය්‍යාති විනෙත්වා. සෙසං චුත්තනයමෙව.

375. තෙරසමගාථාය සංසුද්ධජිනොති සංසුද්ධෙන අරහත්තමග්ගෙන විජිතකිලෙසො. විචට්ටච්ඡදොති විචට්ටරාගදොසමොහජදනො. ධම්මෙසු වසීති චතුසච්චධම්මෙසු වසිජ්ජත්තො. න හිස්ස සක්කා තෙ ධම්මා යථා ඤාතා කෙනචි අඤ්ඤථා කාතුං, තෙන බිණ්ණාසවො “ධම්මෙසු වසී”ති වුව්චති. පාරගුති පාරං වුව්චති නිබ්බානං, තං ගතො, සඋපාදිසෙසවසෙන අධිගතොති චුත්තං හොති. අනෙජොති අපගතතණ්හාවලනො. සඬබ්බාරනිරොධඤාණකුසලොති සඬබ්බාරනිරොධො වුව්චති නිබ්බානං, තම්හි ඤාණං අරියමග්ගපඤ්ඤා, තත්ථ කුසලො, චතුක්ඛත්තුං භාවිතත්තා ඡෙකොති චුත්තං හොති.

376. වුද්දසමගාථාය අතීතෙසුති පචත්තිං පත්වා අතික්කන්තෙසු පඤ්චක්ඛන්ධෙසු. අනාගතෙසුති පචත්තිං අප්පත්තෙසු පඤ්චක්ඛන්ධෙසු එව. කප්පාතීතොති “අහං මම”න්ති කප්පනං සබ්බමිපි වා තණ්හාදිට්ඨිකප්පං අතීතො. අතිච්ච සුද්ධිපඤ්ඤොති අතිච්ච සුද්ධිපඤ්ඤො, අතික්කමිත්වා වා සුද්ධිපඤ්ඤො. කිං අතික්කමිත්වා? අද්ධත්තයං. අරහා හි ය්වායං අවිජ්ජාසඬබ්බාරසඬබ්බාතො අතීතො අද්ධා, ජාතිජරාමරණසඬබ්බාතො අනාගතො අද්ධා, විඤ්ඤාණාදිභවපරියන්තො පච්චුජ්ජන්තො ච අද්ධා, තං සබ්බමිපි අතික්කමිම කඬ්ඛං විතරිත්වා පරමසුද්ධිජ්ජත්තපඤ්ඤො හුත්වා යීතො. තෙන වුව්චති “අතිච්ච සුද්ධිපඤ්ඤො”ති. සබ්බායතනෙනීති ද්වාදසභායතනෙනි. අරහා හි එවං කප්පාතීතො. කප්පාතීතත්තා අතිච්ච සුද්ධිපඤ්ඤත්තා ච ආයතිං න කිඤ්චි ආයතනං උපෙති. තෙනාහ – “සබ්බායතනෙනි විජ්ජමුත්තො”ති.

377. පන්තරසමගාථාය අඤ්ඤාය පදන්ති යෙ තෙ “සච්චානං චතුරො පදා”ති චුත්තා, තෙසු එකෙකපදං පුබ්බභාගසච්චවචත්ථාපනපඤ්ඤාය ඤත්වා. සමෙච්ච ධම්මන්ති තතො පරං චතුහි අරියමග්ගෙහි චතුසච්චධම්මං සමෙච්ච. විචටං දිස්වාන පහානමාසවානන්ති අථ පච්චවෙක්ඛණඤාණෙන ආසවක්ඛයසඤ්ඤිතං නිබ්බානං විචටං පාකටමනාවටං දිස්වා. සබ්බුපධීනං පරික්ඛයාති සබ්බෙසං බන්ධකාමගුණකිලෙසාහිසඬ්ඛාරහෙදානං උපධීනං පරික්ඛිණත්තා කත්ථවි අසජ්ජමානො හික්ඛු සම්මා සො ලොකෙ පරිබ්බජෙය්‍යා විහරෙය්‍යා, අනල්ලීයන්තො ලොකං ගච්ඡෙය්‍යාති දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

378. තතො සො නිමිමිතො ධම්මදෙසනං ථොමෙත්තො “අද්ධා හි භගවා”ති ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ යො සො එවං විහාරීති යො සො මඬ්ගලාදීනි සමුහනින්වා සබ්බමඬ්ගලදොසජ්ජහානවිහාරී, යොපි සො දිබ්බමානුසකෙසු කාමෙසු රාගං විනෙය්‍යා භවාතික්කම්ම ධම්මාහිසමයවිහාරීති එවං තාය තාය ගාථාය නිද්දිට්ඨහික්ඛුං දස්සෙත්තො ආහ. සෙසං උත්තානමෙව. අයං පන යොජනා — අද්ධා හි භගවා තථෙව එතං යං ත්වං “යස්ස මඬ්ගලා සමුහතා”තිආදීනි වත්වා තස්සා තස්සා ගාථාය පරියොසානෙ “සම්මා සො ලොකෙ පරිබ්බජෙය්‍යා”ති අවච. කිං කාරණං? යො සො එවංවිහාරී හික්ඛු, සො උත්තමෙන දම්මෙත දන්තො, සබ්බානි ච දසපි සංයොජනානි චතුරො ච යොගෙ විතිවත්තො භොති. තස්මා සම්මා සො ලොකෙ පරිබ්බජෙය්‍යා, නත්ථි මෙ එත්ථ විචිකිච්ඡාති ඉති දෙසනාථොමනගාථමිපි වත්වා අරහත්තනිකූටෙනෙව දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. සුත්තපරියොසානෙ කොට්ඨසතසහස්සදෙවතානං අග්ගඵලජ්ජත්ති අභොසි, සොතාපත්තිසකදාගාමිඅනාගාමිඵලජ්ජත්තා පන ගණනතො අසඬ්ඛෙය්‍යාති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය සම්මාපරිබ්බාජනීයසුත්තවණ්ණනා

නිට්ඨිතා.

14. ධම්මිකසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුත්තන්ති ධම්මිකසුත්තං. කා උජ්ජත්ති? තිට්ඨමානෙ කිර භගවති ලොකනාථෙ ධම්මිකො නාම උපාසකො අභොසි නාමෙන ච පටිපත්තියා ච. සො කිර සරණසම්පන්නො සීලසම්පන්නො බ්‍රහ්මස්සුතො පිටකත්තයධරො අනාගාමී අභිඤ්ඤාලාභී ආකාසචාරී අභොසි. තස්ස පරිවාරා පඤ්චසතා උපාසකා, තෙපි තාදිසා එව අභෙසුං. තස්සෙකදිවසං උපොසථිකස්ස

රහොගතස්ස පටිසල්ලීනස්ස මජ්ඣිමයාමාවසානසමයෙ එවං පරිවිතක්කො උදපාදි – “යංනුනාහං අගාරියඅනගාරියානං පටිපදං පුච්ඡෙය්‍ය”න්ති. සො පඤ්චහි උපාසකසතෙහි පරිවුතො භගවන්තං උපසඬ්ඛිතමිත්වා තමත්ථං පුච්ඡි, භගවා චස්ස බ්‍යාකාසි. තත්ථ පුබ්බෙ චණ්ණිකසදිසං චුත්තනයෙනෙව චෙදිතබ්බං, අපුබ්බං චණ්ණසිස්සාම.

379. තත්ථ පයමගාථාය තාව කථංකරොති කථං කරොන්තො කථං පටිපජ්ජන්තො. සාධු භොතීති සුන්දරො අනවජ්ජො අත්ථසාධනො භොති. උපාසකාසෙති උපාසකාඉච්චෙව චුත්තං භොති. සෙසමත්ථතො පාකටමෙව. අයං පන යොජනා – යො වා අගාරා අනගාරමෙති පබ්බජති, යෙ වා අගාරිනො උපාසකා, එතෙසු දුට්ඨෙසු සාවකෙසු කථංකරො සාවකො සාධු භොතීති.

380-1. ඉදානි එවං පුට්ඨස්ස භගවතො බ්‍යාකරණසමත්ථතං දීපෙන්නො “තුච්ඤ්ඡී”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ ගතින්ති අජ්ඣාසයගතිං. පරායණන්ති නිජ්ජත්තිං. අථ වා ගතින්ති නිරයාදිපඤ්චජ්ජහෙදං. පරායණන්ති ගතිතො පරං අයනං ගතිවිජ්ජමොක්ඛං පරිනිබ්බානං, න චත්ථී තුලොයාති තයා සදිසො නත්ථී. සබ්බං තුවං ඤාණමචෙච්ච ධම්මං, පකාසෙසි සත්තෙ අනුකම්පමානොති ත්වං භගවා යදත්ථී ඤෙය්‍යං නාම, තං අනවසෙසං අචෙච්ච පටිවිජ්ඣිත්වා සත්තෙ අනුකම්පමානො සබ්බං ඤාණඤ්ච ධම්මඤ්ච පකාසෙසි. යං යං යස්ස හිතං භොති, තං තං තස්ස ආචිකාසියෙව දෙසෙසියෙව, න තෙ අත්ථී ආචරියමුට්ඨීති චුත්තං භොති. විරොචසි විමලොති ධුමරජාදිවිරහිතො විය චන්දො, රාගාදිමලාභාවෙන විමලො විරොචසි. සෙසමෙත්ථ උත්තානත්ථමෙව.

382. ඉදානි යෙසං තදා භගවා ධම්මං දෙසෙසි, තෙ දෙවපුත්තෙ කිත්තෙත්වා භගවන්තං පසංසන්තො “ආගඤ්ජී තෙ සත්තිකෙ”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ නාගරාජා ඵරාවණො නාමාති අයං කීර ඵරාවණො නාම දෙවපුත්තො කාමරුපී දිබ්බෙ විමානෙ වසති. සො යදා සක්කො උය්‍යානකීලං ගච්ඡති, තදා දියඬ්ඪසතයොජනං කායං අහිනිමිනිත්වා තෙත්තිංස කුම්භෙ මාපෙත්වා ඵරාවණො නාම හත්ථී භොති. තස්ස එකෙකස්මිං කුම්භෙ ද්වෙ ද්වෙ දන්තා භොන්ති, එකෙකස්මිං දන්තෙ සත්ත සත්ත පොක්ඛරණියො, එකෙකස්මා පොක්ඛරණියා සත්ත සත්ත පදුමිනියො, එකෙකස්මා පදුමිනියා සත්ත සත්ත පුජ්ථානි, එකෙකස්මිං පුජ්ථෙ සත්ත සත්ත පත්තානි, එකෙකස්මිං පත්තෙ සත්ත සත්ත අච්ඡරායො නච්චන්ති පදුමච්ඡරායොත්ථෙව විස්සුතා සක්කස්ස නාටකිත්ථියො, යා ච විමානචත්ථුස්මිමිපි “භමන්ති කඤ්ඤා පදුමෙසු සික්ඛිතා”ති (වි. ව. 1034) ආගතා. තෙසං පන තෙත්තිසංකුම්භානං මජ්ඣෙ සුදස්සනකුම්භො නාම

තිංසයොජනමත්තො හොති, තත්ථ යොජනප්පමාණො මණිපල්ලඬිකො තියොජනුබ්බෙධෙ පුප්ඵමණ්ඩපෙ අත්ථරියති. තත්ථ සක්කො දෙවානමිත්ථො අවිජරාසඬිසපරිවුතො දිබ්බසම්පත්තිං පච්චනුහොති. සක්කෙ පන දෙවානමිත්ථෙ උය්‍යානකිලානො පටිනිවත්තෙ පුන තං රූපං සංහරිත්වාන දෙවපුත්තොව හොති. තං සන්ධායාහ – “ආගඤ්ඡි තෙ සන්තිකෙ නාගරාජා ඵරාවණො නාමා”ති. ඡිනොති සුත්වාති “විජිතපාපධම්මො එස හගවා”ති එවං සුත්වා. සොපි තයා මන්තයිත්වාති තයා සද්ධිං මන්තයිත්වා, පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වාති අධිප්පායො. අප්ඤ්ඤාමාති අධිඅගමා, ගතොති වුත්තං හොති. සාධුති සුත්වාන පතීතරූපොති තං පඤ්ඤං සුත්වා “සාධු හන්තෙ”ති අභිනන්දිත්වා තුට්ඨරූපො ගතොති අත්ථො.

383. රාජාපි තං වෙස්සවණො කුචෙරොති එත්ථ සො යක්ඛො රඤ්ජනට්ඨෙත රාජා, විසාණාය රාජධානියා රජ්ජං කාරෙතීති වෙස්සවණො, පුරිමනාමෙන කුචෙරොති වෙදිතබ්බො. සො කිර කුචෙරො නාම බ්‍රාහ්මණමහාසාලො හුත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා විසාණාය රාජධානියා අධිපති හුත්වා නිබ්බත්තො. තස්මා “කුචෙරො වෙස්සවණො”ති වුච්චති. වුත්තඤ්ඤෙතං ආටානාටියසුත්තෙ –

“කුචෙරස්ස ඛො පන, මාරිස, මහාරාජස්ස විසාණා නාම රාජධානී,
තස්මා කුචෙරො මහාරාජා ‘වෙස්සවණො’ති පවුච්චති”ති (දී. නි.
3.291) –

සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨෙව.

තත්ථ සියා – කස්මා පන දුරතරෙ තාවතිංසහවනෙ වසන්තො ඵරාවණො පට්ඨං ආගතො, වෙස්සවණො පච්ඡා, එකනගරෙව වසන්තො අයං උපාසකො සබ්බපච්ඡා, කථඤ්ඤෙව සො තෙසං ආගමනං අඤ්ඤාසී, යෙන එවමාහාති? වුච්චතෙ – වෙස්සවණො කිර තදා අනෙකසහස්සපවාලපල්ලඬිකං ද්වාදසයොජනං නාරිවාහනං අභිරුක්භ පවාලකුන්තං උච්චාරෙත්වා දසසහස්සකොටියක්ඛෙහි පරිවුතො “හගවන්තං පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමි”ති ආකාසට්ඨකවිමානානි පරිහරිත්වා මග්ගෙන මග්ගං ආගච්ඡන්තො වෙළකණ්ඩකනගරෙ නන්දමානාය උපාසිකාය නිවෙසනස්ස උපරිභාගං සම්පත්තො. උපාසිකාය අයමානුභාවො – පරිසුද්ධසීලා හොති, නිච්චං විකාලභොජනා පටිවිරතා, පිටකත්තයධාරිනී, අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨිතා. සා තමහි සමයෙ සීහපඤ්ජරං උග්ඝාටෙත්වා උතුග්ගහණත්ථාය මාලුතෙරිතොකාසෙ යත්වා අට්ඨකපාරායනවග්ගෙ පරිමණ්ඩලෙහි පදබ්‍යඤ්ජනෙහි මධුරෙන සරෙන භාසති. වෙස්සවණො තත්ථෙව යානානි යපෙත්වා යාව උපාසිකා “ඉදමචොව හගවා මගධෙසු

විහරන්තො පාසාණකෙ වෙතියෙ පරිවාරකසොළසන්තං බ්‍රාහ්මණාන”න්ති නිගමනං අහංසි, තාව සබ්බං සුත්වා වග්ගපරියොසානෙ සුවණ්ණමුරජසදිසං මහන්තං ගිවං පග්ගහෙත්වා “සාධු සාධු හගිනී”ති සාධුකාරමදාසි. සා “කො එත්ථා”ති ආහ. “අහං හගිනි වෙස්සවණො”ති. උපාසිකා කිර පයමං සොනාපන්තා අහංසි, පච්ඡා වෙස්සවණො. තං සො ධම්මතො සහොදරභාවං සන්ධාය උපාසිකං හගිනිවාදෙන සමුදාවරති. උපාසිකාය ව “විකාලො, භාතික හදුමුබ, යස්ස දාති කාලං මඤ්ඤසී”ති වුත්තො “අහං හගිනි තයි පසන්තො පසන්තාකාරං කරොමී”ති ආහ. තෙන හි හදුමුබ, මම බෙත්තෙ නිජ්ඣන්තං සාලිං කම්මකරා ආහරිතුං න සක්කොන්ති, තං තව පරිසාය ආණාපෙහීති. සො “සාධු හගිනී”ති යක්ඛෙ ආණාපෙසි. තෙ අධිප්තෙරස කොට්ඨාගාරසතානි පුරෙසුං. තතො පභුති කොට්ඨාගාරං උන්නං නාම නාහොසි, “නන්දමාතු කොට්ඨාගාරං වියා”ති ලොකෙ නිදස්සනං අහංසි. වෙස්සවණො කොට්ඨාගාරානි පුරෙත්වා හගවන්තං උපසඬකම්. හගවා “විකාලෙ ආගතොසී”ති ආහ. අථ හගවතො සබ්බං ආරොවෙසි. ඉමිනා කාරණෙන ආසන්නතරෙපි වාතුමහාරාජිකභවතො වසන්තො වෙස්සවණො පච්ඡා ආගතො. ඵරාවණස්ස පන න කිඤ්ච අන්තරා කරණීයං අහංසි, තෙන සො පයමතරං ආගතො.

අයං පන උපාසකො කිඤ්චාපි අනාගාමී පකතියාව එකභත්තිකො, තථාපි තදා උපොසථදිවසොති කත්වා උපොසථඬගානි අධිට්ඨාය සායන්හසමයං සුනිවත්ථො සුපාරුතො පඤ්චසතඋපාසකපරිවුතො ජෙතවනං ගන්ත්වා ධම්මදෙසනං සුත්වා අත්තනො සරං ආගම්ම තෙසං උපාසකානං සරණසීලඋපොසථානිසංසාදිහෙදං උපාසකධම්මං කථෙත්වා තෙ උපාසකෙ උයොයාපෙසි. තෙසඤ්ච තස්සෙව සරෙ මුට්ඨිහත්ථජ්ජමාණපාදකානි පඤ්ච කජ්ජියමඤ්චසතානි පාටෙක්කොවරකෙසු පඤ්ඤත්තානි හොන්ති. තෙ අත්තනො අත්තනො ඔවරකං පවිසිත්වා සමාපත්තිං අජ්ජෙත්වා නිසීදිංසු, උපාසකොපි තථෙවාකාසි. තෙන ව සමයෙන සාවත්ථීනගරෙ සත්තපඤ්ඤාස කුලසතසහස්සානි වසන්ති, මනුස්සගණනාය අට්ඨාරසකොට්මනුස්සා. තෙන පයමයාමෙ හත්ථිඅස්සමනුස්සහෙරිසද්දාදීහි සාවත්ථීනගරං මහාසමුද්දො විය එකසද්දං හොති. මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ සො සද්දො පටිජ්ජස්සමිහති. තම්හි කාලෙ උපාසකො සමාපත්තිතො වුට්ඨාය අත්තනො ගුණ ආවජ්ජෙත්වා “යෙනාහං මග්ගසුබ්බෙත ඵලසුබ්බෙත සුඛිතො විහරාමි, ඉදං සුඛං කං නිස්සාය ලද්ධ”න්ති වින්තෙත්වා “හගවන්තං නිස්සායා”ති හගවති විත්තං පසාදෙත්වා “හගවා එතරහි කතමෙන විහාරෙන විහරතී”ති ආවජ්ජෙත්තො දිබ්බෙන වක්ඛුනා ඵරාවණවෙස්සවණො දිස්වා දිබ්බාය සොතධාතුයා ධම්මදෙසනං සුත්වා වෙනොපරියඤාණෙන තෙසං පසන්නවිත්තතං ඤත්වා “යංනුනාහම්පි හගවන්තං උභයහිතං පටිපදං

ප්‍රච්ඡෙය්‍යා”න්ති වින්තෙසි. තස්මා සො ඵකනගරෙ වසන්තොපි සබ්බපච්ඡා ආගතො, එවඤ්ච නෙසං ආගමනං අඤ්ඤාසි. තෙනාහ – “ආගඤ්ඡි තෙ සන්තිකෙ නාගරාජා...පෙ.... සො වාපි සුත්වාන පතීතරූපො”ති.

384. ඉදානි ඉතො බහිද්ධා ලොකසම්මතෙහි සමණබ්‍රාහ්මණෙහි උක්කට්ඨභාවෙන භගවන්තං පසංසන්තො “යෙ කෙවීමෙ”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ තිත්ථියාති නන්දවච්ඡසංකිච්චෙහි ආදිපුග්ගලෙහි තිහි තිත්ථකරෙහි කතෙ දිට්ඨිතිත්ථෙ ජාතා, තෙසං සාසනෙ පබ්බජිතා පුරණාදයො ඡ සත්ථාරො. තත්ථ නාටපුත්තො නිගණ්ඨො, අවසෙසා ආජීවකාති තෙ සබ්බෙ දස්සෙන්නො ආහ “යෙ කෙවීමෙ තිත්ථියා වාදසීලා”ති, “මයං සමමා පටිපන්නා, අඤ්ඤෙ මිච්ඡා පටිපන්නා”ති එවං වාදකරණසීලා ලොකං මුඛසත්තීහි විතුදන්නා විවරන්ති. ආජීවකා වාති තෙ එකජ්ඣමුද්දිට්ඨෙ හින්දිත්වා දස්සෙති. නාතිතරන්තිති නාතික්කමන්ති. සබ්බෙති අඤ්ඤෙපි යෙ කෙවි තිත්ථියසාවකාදයො, තෙපි පරිග්ගණ්හන්තො ආහ. “යීතො වජන්තං වියා”ති යථා කොචි යීතො ගතිවිකලො සීඝගාමිනං පුරිසං ගච්ඡන්තං නාතිතරෙය්‍ය, එවං තෙ පඤ්ඤාගතියා අභාවෙන තෙ තෙ අත්ථප්පහෙදෙ බුජ්ඣත්තුං අසක්කොන්තා යීතා, අතිඡවනපඤ්ඤං භගවන්තං නාතිතරන්තිති අත්ථො.

385. බ්‍රාහ්මණා වාදසීලා වුද්ධා වාති එත්තාවතා වඩ්ඨිතාරුක්ඛපොක්ඛරසාතිජාණුස්සොණිආදයො දස්සෙති, අපි බ්‍රාහ්මණා සන්ති කෙවීති ඉමිනා මජ්ඣිමාපි දහරාපි කෙවලං බ්‍රාහ්මණා සන්ති අත්ථි උපලබ්භන්ති කෙවීති එවං අස්සලායනවාසෙට්ඨඅම්බට්ඨඋත්තරමාණවකාදයො දස්සෙති. අත්ථබද්ධාති “අපි නු බො ඉමං පඤ්ඤං බ්‍යාකරෙය්‍ය, ඉමං කඨ්ඨං ඡින්දෙය්‍යා”ති එවං අත්ථබද්ධා භවන්ති. යෙ වාපි අඤ්ඤෙති අඤ්ඤෙපි යෙ “මයං වාදිතො”ති එවං මඤ්ඤමානා විවරන්ති ඛත්තියපණ්ඩිතබ්‍රාහ්මණබ්‍රාහ්මදෙවයක්ඛාදයො අපරිමාණා. තෙපි සබ්බෙ තපි අත්ථබද්ධා භවන්තිති දස්සෙති.

386-7. එවං නානප්පකාරෙහි භගවන්තං පසංසිත්වා ඉදානි ධම්මෙනෙව තං පසංසිත්වා ධම්මකථං යාවන්තො “අයඤ්ඡි ධම්මො”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ අයඤ්ඡි ධම්මොති සත්තතිංස බොධිපක්ඛියධම්මෙ සන්ධායාහ. නිපුණොති සණ්භො දුප්පට්ඨිජ්ඣො. සුබොති පටිවිද්ධො සමානො ලොකුත්තරසුබ්බාවහති, තස්මා සුබාවහන්තා “සුබො”ති වුච්චති. සුප්පවුත්තොති සුදෙසිතො. සුස්සුසමානාති සොතුකාමම්භාති අත්ථො. තං නො වදාති තං ධම්මං අම්භාකං වද. “ත්ථං නො”තිපි පාඨො, ත්ථං අම්භාකං වදාති අත්ථො. සබ්බෙපිමෙ හික්ඛවොති තඨ්ඨණං නිසිත්තාති කිර පඤ්ච

භික්ඛුසතානි භොන්ති, තානි දස්සෙන්නො යාවති. උපාසකා වාපීති අත්තනො පරිචාරෙ අඤ්ඤෙ ච දස්සෙති. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨෙව.

388. අථ භගවා අනගාරියපටිපදං තාව දස්සෙතුං භික්ඛු ආමන්තෙත්වා “සුඤ්ඤාං මෙ භික්ඛවො”ති ආදිමාහ. තත්ථ ධම්මං ධුතං තඤ්ඤ වරාථ සබ්බෙති කිලෙසෙ ධුනාතීති ධුතො, එවරුපං කිලෙසධුනනකං පටිපදාධම්මං සාවයාමී වො, තඤ්ඤ මයා සාවිතං සබ්බෙ වරාථ පටිපජ්ජථ, මා පමාදිත්ථාති චුත්තං භොති. ඉරියාපථන්ති ගමනාදිචතුබ්බිධං. පබ්බජ්ජානුලොමිකන්ති සමණසාරුජ්ජං සතිසම්පජ්ඤ්ඤයුත්තං. අරඤ්ඤ කම්මට්ඨානානුයොගවසෙන පවත්තමෙවාති අපරෙ. සෙවෙථ නන්ති තං ඉරියාපථං භජෙය්‍ය. අත්ථදසොති භිතානුපස්සී. මුතීමාති බුද්ධිමා. සෙසමෙත්ථ ගාථාය පාකට්ඨෙව.

389. නො වෙ විකාලෙති එවං පබ්බජ්ජානුලොමිකං ඉරියාපථං සෙවමානො ච දිවාමජ්ඣන්තිකවීතික්කමං උපාදාය විකාලෙ න වරෙය්‍ය භික්ඛු, යුත්තකාලෙ එව පන ගාමං පිණ්ඩාය වරෙය්‍ය. කිං කාරණං? අකාලචාරිඤ්ඤි සජන්ති සඬගා, අකාලචාරිං පුග්ගලං රාගසඬගාදයො අනෙකෙ සඬගා සජන්ති පරිස්සජන්ති උපගුහන්ති අල්ලියන්ති. තස්මා විකාලෙ න වරන්ති බුද්ධා, තස්මා යෙ චතුසච්චබුද්ධා අරියපුග්ගලා, න තෙ විකාලෙ පිණ්ඩාය වරන්තීති. තෙන කිර සමයෙන විකාලභොජනසික්ඛාපදං අප්පඤ්ඤත්තං භොති, තස්මා ධම්මදෙසනාවසෙනෙවෙත්ථ පුපුජ්ජනානං ආදීනවං දස්සෙන්නො ඉමං ගාථමාහ. අරියා පන සහ මග්ගපටිලාභා එව තතො පටිවිරතා භොන්ති, එසා ධම්මතා.

390. එවං විකාලවරියං පටිසෙධෙත්වා “කාලෙ වරන්තෙනපි එවං වරිතබ්බ”න්ති දස්සෙන්නො ආහ “රූපා ව සද්දා වා”ති. තස්සත්ථො – යෙ තෙ රූපාදයො නානප්පකාරකං මදං ජනෙන්නා සත්තෙ සම්මදයන්ති, තෙසු පිණ්ඩපාතපාරිසුද්ධිසුත්තාදීසු (ම. නි. 3.438 ආදයො) චුත්තනයෙන ඡන්දං විනොදෙත්වා යුත්තකාලෙනෙව පාතරාසං පටිසෙය්‍යාති. එත්ථ ච පාතො අසිතබ්බොති පාතරාසො, පිණ්ඩපාතස්සෙතං නාමං. යො යත්ථ ලබ්භති, සො පදෙසොපි තං යොගෙන “පාතරාසො”ති ඉධ චුත්තො. යතො පිණ්ඩපාතං ලභති, තං ඕකාසං ගච්ඡෙය්‍යාති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

391. එවං පට්ටියො –

“පිණ්ඩඤ්ඤ භික්ඛු සමයෙන ලද්ධා,
එකො පටික්කම්ම රහො නිසීදෙ;

අජ්ඣත්තචින්ති න මනො බහිද්ධා,
නිච්ඡාරයෙ සඬගහිතත්තභාවො’.

තත්ථ පිණ්ඩන්ති මිස්සකහික්ඛං, සා හි තතො තතො සමොධානෙන්වා
සම්පිණ්ඩිතට්ඨෙන “පිණ්ඩො”ති වුච්චති. සමයෙනාති
අන්තොමජ්ඣන්හිකකාලෙ. එකො පටික්කම්මාති කායච්චෙකං
සම්පාදෙන්තො අදුතියො නිවත්තිත්වා. අජ්ඣත්තචින්තිති තිලක්ඛණං
ආරොපෙන්වා බන්ධසන්නානං වින්තෙන්තො. න මනො බහිද්ධා
නිච්ඡාරයෙති බහිද්ධා රූපාදීසු රාගවසෙන විත්තං න නිහරෙ.
සඬගහිතත්තභාවොති සුට්ඨු ගහිතවිත්තො.

392. එවං විහරන්තො ච –

“සචෙපි සො සල්ලපෙ සාවකෙන,
අඤ්ඤෙන වා කෙනචි හික්ඛුනා වා;
ධම්මං පණීතං තමුදාහරෙය්‍ය,
න පෙසුණං නොපි පරුපවාදං’.

කිං වුත්තං හොති? සො යොගාවචරො කිඤ්චිදෙව සොතුකාමතාය
උපගතෙන සාවකෙන වා කෙනචි අඤ්ඤතිත්ථියගහට්ඨාදිනා වා ඉධෙව
පබ්බජිතෙන හික්ඛුනා වා සද්ධිං සචෙපි සල්ලපෙ, අථ ය්වායං
මග්ගඵලාදිපටිසංයුත්තො දසකථාවත්ථුහෙදො වා අතප්පකට්ඨෙන පණීතො
ධම්මො. තං ධම්මං පණීතං උදාහරෙය්‍ය, අඤ්ඤං පන පිසුණුවචනං වා
පරුපවාදං වා අප්පමත්තකම්පි න උදාහරෙය්‍යාති.

393. ඉදානි තස්මිං පරුපවාදෙ දොසං දස්සෙන්තො ආහ “වාදඤ්චි
එකෙ”ති. තස්සත්ථො – ඉධෙකච්චෙ මොසපුරිසා පරුපවාදසඤ්චිතං
නානප්පකාරං විග්ගාහිකකථාහෙදං වාදං පටිසෙනියන්ති විරුජ්ඣන්ති,
යුජ්ඣකුකාමා හුත්වා සෙනාය පටිමුඛං ගච්ඡන්තා විය හොන්ති, තෙ මයං
ලාමකපඤ්ඤෙ න පසංසාම. කිං කාරණං? තතො තතො තෙ පසප්පන්ති
සඬගා, යස්මා තෙ තාදිසකෙ පුග්ගලෙ තතො තතො වචනපථතො සමුට්ඨාය
විවාදසඬගා සප්පන්ති අල්ලියන්ති. කිං කාරණා සප්පන්ති? විත්තඤ්චි තෙ
තත්ථ ගමෙන්ති දුරෙ, යස්මා තෙ පටිසෙනියන්තා විත්තං තත්ථ ගමෙන්ති,
යත්ථ ගතං සමට්ඨිපස්සනානං දුරෙ හොතිති.

394-5. එවං පරිත්තපඤ්ඤානං පචන්තිං දස්සෙන්වා ඉදානි
මහාපඤ්ඤානං පචන්තිං දස්සෙන්තො ආහ “පිණ්ඩං විහාරං...පෙ....
සාවකො”ති. තත්ථ විහාරෙන පතිස්සයො, සයනාසනෙන මඤ්චපීඨන්ති

තිහිපි පදෙහි සෙනාසනමෙව වුත්තං. ආපන්නි උදකං. සඨසාරිථප්පචාහනන්ති පංසුමලාදිනො සඨසාරිථස්ස ධොවනං. සුත්වාන ධම්මං සුගතෙන දෙසිතන්ති සබ්බාසවසංචරාදීසු “පටිසඬ්ඛා යොනිසො චීවරං පටිසෙවති සිතස්ස පටිසාතායා”තිආදිනා (ම. නි. 1.23; අ. නි. 6.58) නයෙන හගවතා දෙසිතං ධම්මං සුත්වා. සඬ්ඛාය සෙවෙ වරපඤ්ඤසාවකොති එතං ඉධ පිණ්ඩන්ති වුත්තං පිණ්ඩපාතං, විහාරාදීහි වුත්තං සෙනාසනං, ආපමුඛෙන දස්සිතං ගිලානපච්චයං, සඬ්ඛාටියා චීවරන්ති චතුබ්බිධම්පි පච්චයං සඬ්ඛාය “යාවදෙව ඉමස්ස කායස්ස ධීතියා”තිආදිනා (ම. නි. 1.23; අ. නි. 6.58) නයෙන පච්චවෙක්ඛිත්වා සෙවෙ වරපඤ්ඤසාවකො, සෙවිතුං සක්කුණෙය්‍ය වරපඤ්ඤස්ස තථාගතස්ස සාවකො සෙක්ඛො වා පුටුප්පනො වා, නිප්පරියායෙන ව අරහා. සො හි චතුරාපස්සෙනො “සඬ්ඛායෙකං පටිසෙවති, සඬ්ඛායෙකං අධිවාසෙති, සඬ්ඛායෙකං පරිවජ්ජෙති, සඬ්ඛායෙකං විනොදෙති”ති (දී. නි. 3.308; ම. නි. 2.168; අ. නි. 10.20) වුත්තො. යස්සා ව සඬ්ඛාය සෙවෙ වරපඤ්ඤසාවකො, තස්මා හි පිණ්ඩෙ...පෙ.... යථා පොක්ඛරෙ වාරිබ්බන්දු, තථා හොතීති වෙදිතබ්බො.

396. එවං බිණ්ණාසවපටිපත්තිං දස්සෙන්නො අරහත්තනිකුටෙන අනගාරියපටිපදං නිට්ඨාපෙත්වා ඉදානි අගාරියපටිපදං දස්සෙතුං “ගහට්ඨවත්තං පන වො”තිආදිමාහ. තත්ථ පට්ඨගාථාය තාව සාවකොති අගාරියසාවකො. සෙසං උත්තානත්ථමෙව. අයං පන යොජනා – යො මයා ඉතො පුබ්බෙ කෙවලො අබ්‍යාමිස්සො සකලො පරිපුණ්ණො භික්ඛුධම්මො කථිතො. එස ඛෙත්තවත්ථුආදිපරිග්ගහෙහි සපරිග්ගහෙන න ලබ්භා එස්සෙතුං න සක්කා අධිගන්තුන්ති.

397. එවං තස්ස භික්ඛුධම්මං පටිසෙධෙත්වා ගහට්ඨධම්මමෙව දස්සෙන්නො ආහ “පාණං න හනෙ”ති. තත්ථ පුරිමඬ්ඛෙත තිකොට්ඨපරිසුද්ධා පාණානිපාතාවෙරමණි වුත්තා, පච්ඡිමඬ්ඛෙත සත්තෙසු භිතපටිපත්ති. තතියපාදො වෙන්ථ ඛග්ගවිසාණසුත්තෙ (සු. නි. 35 ආදයො) චතුත්ථපාදෙ ථාවරතසහෙදො මෙත්තසුත්තවණ්ණනායං (සු. නි. 143 ආදයො) සබ්බප්පකාරතො වණ්ණිතො. සෙසං උත්තානත්ථමෙව. උප්පටිපාටියා පන යොජනා කාතබ්බා – තසථාවරෙසු සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩං න හනෙ න සාතයෙය්‍ය නානුපඤ්ඤාති. “නිධාය දණ්ඩ”න්ති ඉතො වා පරං “චත්තෙය්‍යා”ති පාට්ඨසෙසො ආහරිතබ්බො. ඉතරථා හි න පුබ්බෙනොපරං සන්ධියති.

398. එවං පට්ඨසික්ඛාපදං දස්සෙත්වා ඉදානි දුතියසික්ඛාපදං දස්සෙන්නො ආහ “තතො අදින්න”න්ති. තත්ථ කිඤ්චිති අප්පං වා බහුං වා.

ක්වච්ඡි ගාමෙ වා අරඤ්ඤෙ වා. සාවකොති අගාරියසාවකො. බුජ්ඣමානොති “පරසන්තකමිද”න්ති ජානමානො. සබ්බං අදින්නං පරිවජ්ජයෙය්‍යාති එවඤ්ඤි පටිපජ්ජමානො සබ්බං අදින්නං පරිවජ්ජෙය්‍ය, නො අඤ්ඤාපාති දීපෙති. සෙසමෙත්ථ වුත්තනයඤ්ච පාකටඤ්චාති.

399. එවං දුතියසික්ඛාපදමපි තිකොට්ඨපරිසුද්ධං දස්සෙත්වා උක්කට්ඨපරිවජ්ජෙතො පභුති තතියං දස්සෙත්තො ආහ “අබ්‍රහ්මවරිය”න්ති. තත්ථ අසම්භුණන්තොති අසක්කොන්තො.

400. ඉදානි චතුත්ථසික්ඛාපදං දස්සෙත්තො ආහ “සහග්ගතො වා”ති. තත්ථ සහග්ගතොති සන්ථාගාරාදිගතො. පරිසග්ගතොති පුගමජ්ජගතො. සෙසමෙත්ථ වුත්තනයඤ්ච පාකටඤ්චාති.

401. එවං චතුත්ථසික්ඛාපදමපි තිකොට්ඨපරිසුද්ධං දස්සෙත්වා පඤ්චමං දස්සෙත්තො ආහ “මජ්ජඤ්ච පාන”න්ති. තත්ථ මජ්ජඤ්ච පානන්ති ගාථාබන්ධසුබන්ධං එවං වුත්තං. අයං පනත්ථො “මජ්ජපානඤ්ච න සමාවරෙය්‍යා”ති. ධම්මං ඉමන්ති ඉමං මජ්ජපානවෙරමණිධම්මං. උම්මාදනන්තන්ති උම්මාදනපරියොසානං. යො හි සබ්බලහුකො මජ්ජපානස්ස විපාකො, සො මනුස්සභූතස්ස උම්මත්තකසංවත්තනිකො හොති. ඉති නං විදිත්වාති ඉති නං මජ්ජපානං ඤත්වා. සෙසමෙත්ථ වුත්තනයඤ්ච පාකටඤ්චාති.

402. එවං පඤ්චමසික්ඛාපදමපි තිකොට්ඨපරිසුද්ධං දස්සෙත්වා ඉදානි පුරිමසික්ඛාපදානමපි මජ්ජපානමෙව සංකිලෙසකරඤ්ච හෙදකරඤ්ච දස්සෙත්වා දළ්භතරං තතො වෙරමණියං නියොජෙත්තො ආහ “මදා හි පාපානි කරොන්ති”ති. තත්ථ මදානි මදහෙතු. හිකාරො පදපුරණමත්තෙ නිපාතො. පාපානි කරොන්තිති පාණානිපාතාදීනි සබ්බාකුසලානි කරොන්ති. උම්මාදනං මොහනන්ති පරලොකෙ උම්මාදනං ඉහලොකෙ මොහනං. සෙසං උත්තානත්ථමෙව.

403-4. එත්තාවතා අගාරියසාවකස්ස නිව්වසිලං දස්සෙත්වා ඉදානි උපොසථඬිගානි දස්සෙත්තො “පාණං න හනෙ”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ අබ්‍රහ්මවරියාති අසෙට්ඨවරියභූතා. මෙටුනාති මෙටුනධම්මසමාපත්තිතො. රත්තිං න භුඤ්ජෙය්‍ය විකාලභොජනන්ති රත්තිමිපි න භුඤ්ජෙය්‍ය, දිවාපි කාලාතික්කන්තභොජනං න භුඤ්ජෙය්‍ය. න ච ගන්ධන්ති එත්ථ ගන්ධග්ගහණෙන විලෙපනවුණ්ණාදීනිපි ගහිතානෙවාති වෙදිතබ්බානි. මඤ්චෙති කජ්ජියමඤ්චෙ. සන්ථතෙති තට්ඨිකාදිහි කජ්ජියත්ථරණෙහි අත්ථතෙ. ඡමායං පන ගොනකාදිසන්ථතායපි වට්ටති. අට්ඨකිහිකන්ති

පඤ්චඩ්භිකං විය තුරියං, න අභිගච්ඡිමුත්තං. දුක්ඛන්තගුණාති වට්ටදුක්ඛස්ස අන්තගතෙන. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨෙව. පච්ඡිමඛිච්ඡං පන සඬ්භිතිකාරකෙහි චුත්තන්තිපි ආහු.

405. එවං උපොසථඤ්ඤානි දස්සෙත්වා ඉදානි උපොසථකාලං දස්සෙන්නො ආහ “තතො ව පක්ඛස්සා”ති. තත්ථ තතොති පදපුරුණමත්තෙ නිපාතො. පක්ඛස්සපවස්සුපොසථන්ති එවං පරපදෙන යොජෙතඛිබ්බං “පක්ඛස්ස වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං අට්ඨමිත්ති එතෙ තයො දිවසෙ උපවස්ස උපොසථං, එතං අට්ඨඤ්ඤාඋපොසථං උපගම්ම වසිත්වා”ති. පාටිභාරියපක්ඛස්සාති එත්ථ පන වස්සුපනායිකාය පුරිමභාගෙ ආසාළ්භමාසො, අන්තොවස්සං තයො මාසා, කත්තිකමාසොති ඉමෙ පඤ්ච මාසා “පාටිභාරියපක්ඛො”ති චුච්චන්ති. ආසාළ්භකත්තිකඵග්ගුණමාසා තයො එවාති අපරෙ. පක්ඛුපොසථදිවසානං පුරිමපච්ඡිමදිවසවසෙන පක්ඛෙ පක්ඛෙ තෙරසිපාටිපදසත්තමීනවමීසඬ්ඛාතා වත්තාරො වත්තාරො දිවසාති අපරෙ. යං රුච්චති, තං ගහෙතඛිබ්බං. සඛිබ්බං වා පන පුඤ්ඤකාමීනං භාසිතඛිබ්බං. එවමෙතං පාටිභාරියපක්ඛස්ස පසන්නමානසො සුසමත්තරූපං සුපරිපුණ්ණරූපං එකමිපි දිවසං අපරිච්චජන්නො අට්ඨඤ්ඤාපෙන උපොසථං උපවස්සාති සම්බන්ධිතඛිබ්බං.

406. එවං උපොසථකාලං දස්සෙත්වා ඉදානි තෙසු කාලෙසු එතං උපොසථං උපවස්ස යං කාතඛිබ්බං, තං දස්සෙන්නො ආහ “තතො ව පාතො”ති. එත්ථාපි තතොති පදපුරුණමත්තෙ නිපාතො, අනන්තරත්ථෙ වා, අථාති චුත්තං හොති. පාතොති අපරජ්ජුදිවසපුබ්බභාගෙ. උපචුත්ථුපොසථොති උපවසිතඋපොසථො. අන්තෙනාති යාගුහත්තාදිනා. පාතෙනාති අට්ඨවිධපාතෙන. අනුමොදමානොති අනුපමොදමානො, නිරන්තරං මොදමානොති අත්ථො. යථාරහන්ති අත්තතො අනුරූපෙන, යථාසත්ති යථාබලන්ති චුත්තං හොති. සංවිභජෙථාති භාජෙය්‍ය පතිමානෙය්‍ය. සෙසං පාකට්ඨෙව.

407. එවං උපචුත්ථුපොසථස්ස කිච්චං වත්වා ඉදානි යාවජීවිකං ගරුවත්තං ආජීවපාරිසුද්ධිඤ්ඤා කට්ඨෙත්වා තාය පටිපදාය අධිගන්තඛිබ්බට්ඨානං දස්සෙන්නො ආහ “ධම්මෙන මාතාපිතරො”ති. තත්ථ ධම්මෙනාති ධම්මලද්ධෙන හොගෙන. භරෙය්‍යාති පොසෙය්‍ය. ධම්මිකං සො වණිජ්ජන්ති සත්තවණිජ්ජා, සත්ථවණිජ්ජා, විසවණිජ්ජා, මංසවණිජ්ජා, සුරාවණිජ්ජාති ඉමා පඤ්ච අධම්මවණිජ්ජා වජ්ජෙත්වා අවසෙසා ධම්මිකවණිජ්ජා. වණිජ්ජාමුඛෙන චෙත්ථ කසිගොරක්ඛාදි අපරොපි ධම්මිකො වොහාරො සඬ්භිතො. සෙසමුත්තානත්ථමෙව. අයං පන යොජනා — සො නිච්චසිලඋපොසථසිලදානධම්මසමන්තාගතො

අරියසාවකො පයොජයෙ ධම්මිකං වණිජ්ජං, තතො ලද්ධෙන ච ධම්මතො
 අනපෙතත්තා ධම්මෙන භොගෙන මාතෘපිතරො භරෙය්‍ය. අථ සො ගිහී එවං
 අප්පමත්තො ආදිතො පභුති චුත්තං ඉමං වත්තං වත්තයත්තො කායස්ස
 භෙදා යෙ තෙ අත්තනො ආභාය අන්ධකාරං විධමෙත්වා ආලොකකරණෙන
 සයම්පහාති ලද්ධනාමා ඡ කාමාවචරදෙවා, තෙ සයම්පහෙ නාම දෙවෙ
 උපෙති භජති අල්ලියති, තෙසං නිබ්බත්තට්ඨානෙ නිබ්බත්තතීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය ධම්මිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො ච දුතියො වග්ගො අත්ථවණ්ණනානයතො, නාමෙන

චූළවග්ගොති.

3. මහාවග්ගො

1. පබ්බජ්ජාසුත්තවණ්ණනා

408. පබ්බජ්ජං කිත්තයිස්සාමීති පබ්බජ්ජාසුත්තං. කා උප්පත්ති? භගවති කිර සාවත්ථියං විහරන්තො ආයස්මතො ආනන්දස්ස පරිචිතක්කො උදපාදි – “සාරිපුත්තාදීනං මහාසාවකානං පබ්බජ්ජා කිත්තිතා, තං භික්ඛු ව උපාසකා ව ජානන්ති. භගවතො පන අකිත්තිතා, යංනුනාහං කිත්තෙය්‍ය”න්ති. සො ජෙනවනවිහාරෙ ආසනෙ නිසිදිත්වා චිත්තබ්ඡනිං ගහෙත්වා භික්ඛුනං භගවතො පබ්බජ්ජං කිත්තෙන්තො ඉමං සුත්තමහාසි.

තත්ථ යස්මා පබ්බජ්ජං කිත්තෙන්තෙන යථා පබ්බජී, තං කිත්තෙතබ්බං. යථා ව පබ්බජී, තං කිත්තෙන්තෙන යථා වීමංසමානො පබ්බජ්ජං රොවෙසී, තං කිත්තෙතබ්බං. තස්මා “පබ්බජ්ජං කිත්තයිස්සාමී”ති වත්වා “යථා පබ්බජී”ති ආදිමාහ. චක්ඛුමාති පඤ්චභි චක්ඛුභි චක්ඛුමා චක්ඛුසම්පන්නොති අත්ථො. සෙසමාදිගාථාය උත්තානමෙව.

409. ඉදානි “යථා වීමංසමානො”ති තමත්ථං පකාසෙන්තො ආහ “සම්බාධොය”න්ති. තත්ථ සම්බාධොති පුත්තදාරාදිසම්පීළනෙන කිලෙසසම්පීළනෙන ව කුසලකිරියාය ඔකාසරහිතො. රජස්සායතනන්ති කම්බොජාදයො විය අස්සාදීනං, රාගාදිරජස්ස උප්පත්තිදෙසො. අබ්භොකාසොති චුත්තසම්බාධපටිපක්ඛනාවෙන ආකාසො විය විවටා. ඉති දිස්වාන පබ්බජීති ඉති සරාවාසපබ්බජ්ජාසු ඛ්‍යාධිජරාමරණෙහි සුට්ඨතරං වොදියමානහදයො ආදීනවමානිසංසඤ්ච වීමංසිත්වා, මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛමීත්වා, අනොමානදීතීරෙ බග්ගෙන කෙසෙ ඡිත්තදිත්වා, තාවදෙව ව ද්වච්ඡාලමත්තසණ්ඨිතසමණසාරුප්පකෙසමස්ස හුත්වා සට්ඨකාරෙන බ්‍රහ්මුනා උපනීතෙ අට්ඨ පරික්ඛාරෙ ගහෙත්වා “එවං නිවාසෙතබ්බං පාරුපිතබ්බ”න්ති කෙනවි අනනුසිට්ඨො අනෙකජාතිසහස්සපවත්තිතෙන අත්තතො පබ්බජ්ජාවිණ්ණෙනෙව සික්ඛාපියමානො පබ්බජී. එකං කාසාවං නිවාසෙත්වා එකං උත්තරාසඬිගං කරිත්වා එකං වීචරං බන්ධෙ කරිත්වා මත්තිකාපත්තං අංසෙ ආලග්ගෙත්වා පබ්බජිතවෙසං අධිට්ඨාසීති චුත්තං හොති. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙව.

410. එවං භගවතො පබ්බජ්ජං කිත්තෙන්වා තතො පරං පබ්බජිතපටිපත්තිං අනොමානදීතීරං හිත්වා පධානාය ගමනඤ්ච පකාසෙතුං “පබ්බජිත්වාන කායෙනා”ති ආදිං සබ්බමහාසි. තත්ථ කායෙන පාපකම්මං විවජ්ජයිති තිවිධං කායද්වවරිතං වජ්ජෙසී. වච්ච්චවරිතන්ති වතුබ්බිධං වච්ච්චවරිතං. ආජීවං පරිසොධයිති මිච්ඡාජීවං හිත්වා සම්මාජීවමෙව පවත්නයි.

411. එවං ආජීවට්ඨමකසීලං සොධෙත්වා අනොමානදීතීරතො තිංසයොජනප්පමාණං සත්තාහෙන අගමා රාජගහං බුද්ධො. තත්ථ කිඤ්චාපි

යදා රාජගහං අගමාසි, තදා බුද්ධො න හොති, තථාපි බුද්ධස්ස පුබ්බවරියාති කත්වා එවං වත්තුං ලබ්හති – “ඉධ රාජා ජාතො, ඉධ රජ්ජං අග්ගහෙසී” තිආදි ලොකියවොහාරවචනං විය. මගධානන්ති මගධානං ජනපදස්ස නගරන්ති වුත්තං හොති. ගිරිබ්බජන්ති ඉදම්පි තස්ස නාමං. තඤ්භි පණ්ඩවගිජ්ඣකුට්ටෙහාරඉසිගිලිවෙපුල්ලනාමකානං පඤ්චන්තං ගිරීනං මජ්ඣෙකෙ වජ්ජා විය යිතං, තස්මා “ගිරිබ්බජ”න්ති වුච්චති. පිණ්ඩාය අභිභාරෙසීති භික්ඛත්ථාය තස්මිං නගරෙ වරි. සො කිර නගරද්වාරෙ යත්වා චින්තෙසි – “සවාහං රඤ්ඤො බිම්බිසාරස්ස අත්තනො ආගමනං නිවෙදෙය්‍යං, ‘සුද්ධොදනස්ස පුත්තො සිද්ධත්ථො නාම කුමාරො ආගතො’ති බහුමිපි මෙ පච්චයං අභිහරෙය්‍යං. න ඛො පන මෙ තං පතිරුපං පබ්බජිතස්ස ආරොචෙත්වා පච්චයගහණං, හන්දාහං පිණ්ඩාය වරාමී”ති දෙවදත්තියං පංසුකුලචීවරං පාරුපිත්වා මත්තිකාපත්තං ගහෙත්වා පාචිනද්වාරෙන නගරං පවිසිත්වා අනුසරං පිණ්ඩාය අවරි. තෙනාහ ආයස්මා ආනන්දො – “පිණ්ඩාය අභිභාරෙසී”ති. ආකිණ්ණවරලක්ඛණොති සරීරෙ ආකිරිත්වා විය යපිතවරලක්ඛණො විපුලවරලක්ඛණො වා. විපුලමිපි හි “ආකිණ්ණ”න්ති වුච්චති. යථාහ – “ආකිණ්ණලුද්දො පුරිසො, ධාතිවෙලංව මක්ඛිතො”ති (ජා. 1.6.118; 1.9.106). විපුලලුද්දොති අත්ථො.

412. තමද්දසාති තතො කිර පුරිමාති සත්ත දිවසාති නගරෙ නක්ඛත්තං සොසිතං අහොසි. තං දිවසං පන “නක්ඛත්තං චිතිවත්තං, කම්මන්තා පයොජෙතබ්බා”ති හෙරි වරි. අථ මහාජනො රාජඛිගණෙ සන්නිපති. රාජාපි “කම්මන්තං සංවිදහිස්සාමී”ති සිහපඤ්ජරං විවරිත්වා බලකායං පස්සන්තො තං පිණ්ඩාය අභිභාරෙත්තං මහාසත්තං අද්දස. තෙනාහ ආයස්මා ආනන්දො – “තමද්දසා බිම්බිසාරො, පාසාදස්මිං පතිට්ඨිතො”ති. ඉමමත්ථං අභාසථාති ඉමං අත්ථං අමච්චානං අභාසි.

413. ඉදාති තං තෙසං අමච්චානං භාසිතමත්ථං දස්සෙත්තො ආහ – “ඉමං හොන්තො”ති. තත්ථ ඉමන්ති සො රාජා ඛොධිසත්තං දස්සෙති, හොන්තොති අමච්චෙ ආලපති. නිසාමෙථාති පස්සථ. අභිරුපොති දස්සනීයඛිගපච්චඛිගො. බුඡ්මාති ආරොහපරිණාහසම්පන්නො. සුචිති පරිසුද්ධජිවිවණ්ණො. වරණොනාති ගමනෙන.

414-5. නිවකුලාමිවාති නිවකුලා ඉව පබ්බජිතො න හොතීති අත්ථො. මකාරො පදසන්ධිකරො. කුභිං භික්ඛු ගමිස්සතීති අයං භික්ඛු කුභිං ගමිස්සති, අජ්ජ කත්ථ වසිස්සතීති ජානිතුං රාජදුතා සිසං ගච්ඡන්තු. දස්සනකාමා හි මයං අස්සාති ඉමිනා අධිප්පායෙන ආහ. ගුත්තද්වාරො ඔක්ඛිත්තවක්ඛුතාය, සුසංවුතො සතියා. ගුත්තද්වාරො වා සතියා, සුසංවුතො පාසාදිකෙන සඛිසාට්ඨිවරධාරණෙන.

416. බිජ්ජං පත්තං අපුරෙසිති සම්පජානත්තා පතිස්සත්තා ව අධිකං අගණ්හන්තො “අලං එත්තාවතා”ති අජ්ඣාසයපුරුණෙන බිජ්ජං පත්තං අපුරෙසි. මුනීති මොනත්ථාය පටිපත්තත්තා අප්පත්තමුනිභාවොපි මුනිඉච්චෙව චුත්තො, ලොකවොහාරෙන වා. ලොකියා හි අමොනසම්පත්තමපි පබ්බජිතං “මුනී”ති භණන්ති. පණ්ඩවං අභිභාරෙසිති තං පබ්බතං අභිරුහි. සො කිර මනුස්සෙ පුච්ඡි “ඉමස්මිං නගරෙ පබ්බජිතා කත්ථ වසන්ති”ති. අථස්ස තෙ “පණ්ඩවස්ස උපරි පුරත්ථාහිමුඛපබ්භාරො”ති ආරොචෙසුං. තස්මා තමෙව පණ්ඩවං අභිභාරෙසි “එත්ථ වාසො භවිස්සති”ති එවං චිත්තෙත්වා.

419-23. බ්‍යග්ඝුසභොව සිභොව ගිරිගබ්හරෙති ගිරිගුහායං බ්‍යග්ඝො විය උසභො විය සිභො විය ව නිසින්නොති අත්ථො. එතෙ හි තයො සෙට්ඨා විගතභයභෙරවා ගිරිගබ්හරෙ නිසිදන්ති, තස්මා එවං උපමං අකාසි. හද්දයානෙනාති හත්ථිඅස්සරථසිවිකාදිනා උත්තමයානෙන. සයානභූමිං යායිත්වාති යාවතිකා භූමි හත්ථිඅස්සාදිනා යානෙන සක්කා ගන්තුං, තං ගන්ත්වා. ආසජ්ජාති පත්වා, සම්පමස්ස ගන්ත්වාති අත්ථො. උපාවිසීති නිසිදි. යුවාති යොබ්බනසම්පන්නො. දහරොති ජාතියා තරුණො. පඨමුප්පත්තිකො සුසුති තදුභයවිසෙසනමෙව. යුවා සුසුති අනියොබ්බනො. පඨමුප්පත්තිකොති පඨමෙනෙව යොබ්බනවෙසෙන උට්ඨිතො. දහරො වාසීති සති ව දහරත්තෙ සුසු බාලකො විය බායසීති.

424-5. අනිකග්ගන්ති බලකායං සෙනාමුඛං. දදාමි භොගෙ භුඤ්ජස්සුති එත්ථ “අභං තෙ අඬගමගධෙසු යාවිච්ඡසි, තාව දදාමි භොගෙ. තං ත්වං සොභයන්තො අනිකග්ගං නාගසඬසපුරක්ඛතො භුඤ්ජස්සු”ති එවං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. උජුං ජනපදො රාජාති “දදාමි භොගෙ භුඤ්ජස්සු, ජාතිං අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති එවං කිර චුත්තො මහාපුරිසො චිත්තෙසි – “සචෙ අභං රජ්ජෙන අත්ථිකො අස්සං, වාතුමහාරාජිකාදයොපි මං අත්තනො අත්තනො රජ්ජෙන නිමන්තෙය්‍යුං, ගෙහෙ ධීතො එව වා වක්කවත්තිරජ්ජං කාරෙය්‍යං. අයං පන රාජා අජානන්තො එවමාහ – ‘හන්දාහං, තං ජානාපෙමී’”ති බාහං උච්චාරෙත්වා අත්තනො ආගතදිසාභාගං නිද්දිසන්තො “උජුං ජනපදො රාජා”තිආදිමාහ. තත්ථ හිමවන්තස්ස පස්සතොති භණන්තො සස්සසම්පත්තිවෙකල්ලාභාවං දස්සෙති. හිමවන්තඤ්චි නිස්සාය පාසාණවිවරසම්භවා මහාසාලාපි පඤ්චහි වුද්ධිහි වඩ්ඪන්ති, කිමඬ්ඨං පන බෙත්තෙ චුත්තාති සස්සාති. ධනවීරියෙන සම්පන්නොති භණන්තො සත්තහි රතනෙහි අවෙකල්ලත්තං, පරරාජුහි අතක්කනීයං වීරපුරිසාධිට්ඨිතභාවඤ්චස්ස දස්සෙති. කොසලෙසු නිකෙතිනොති භණන්තො නවකරාජභාවං පටික්ඛිපති. නවකරාජා හි නිකෙතිති න වුච්චති. යස්ස පන ආදිකාලතො පභුති අත්ථයවසෙන සො එව ජනපදො නිවාසො, සො නිකෙතිති වුච්චති. තථාරූපො ව රාජා

සුද්ධොදනො, යං සන්ධායාහ ‘කොසලෙසු නිකෙතිනො’ති. තෙන අත්ථයාගතමිති භොගසම්පත්තිං දීපෙති.

426. එත්තාවතා අත්තනො භොගසම්පත්තිං දීපෙත්වා “ආදිව්වා නාම ගොත්තෙන, සාකියා නාම ජාතියා”ති ඉමිනා ජාතිසම්පත්තිඤ්ච ආචික්ඛිත්වා යං චුත්තං රඤ්ඤා “දදාමි භොගෙ භුඤ්ජස්සු”ති, තං පටික්ඛිපන්තො ආහ – “තම්හා කුලා පබ්බජිතොමහි, න කාමෙ අභිපත්ථය”න්ති. යදි හි අහං කාමෙ අභිපත්ථයෙය්‍යං, න ඊදිසං ධනවීරියසම්පත්තං ද්වාසිතිසහස්සවීරපුරිසසමාකුලං කුලං ඡඩ්ඛෙත්වා පබ්බජෙය්‍යන්ති අයං කිරෙත්ථ අධිප්පායො.

427. එවං රඤ්ඤො වචනං පටික්ඛිපිත්වා තතො පරං අත්තනො පබ්බජ්ජාහෙතුං දස්සෙන්නො ආහ – “කාමෙස්වාදීනවං දිස්වා, නෙක්ඛම්මං දට්ඨු ඛෙමතො”ති. එතං “පබ්බජිතොමහි”ති ඉමිනා සම්බන්ධිතබ්බං. තත්ථ දට්ඨුති දිස්වා. සෙසමෙත්ථ ඉතො පුරිමගාථාසු ව යං යං න විචාරිතං, තං තං සබ්බං උත්තානත්ථත්තා එව න විචාරිතන්ති වෙදිතබ්බං. එවං අත්තනො පබ්බජ්ජාහෙතුං වත්වා පධානත්ථාය ගන්තුකාමො රාජානං ආමන්තෙන්නො ආහ – “පධානාය ගම්ස්සාමි, එත්ථ මෙ රඤ්ජති මනො”ති. තස්සත්ථො – යස්මාහං, මහාරාජ, නෙක්ඛම්මං දට්ඨු ඛෙමතො පබ්බජිතො, තස්මා තං පරමත්ථනෙක්ඛම්මං නිබ්බානාමතං සබ්බධම්මානං අග්ගට්ඨෙත පධානං පත්ථෙන්නො පධානත්ථාය ගම්ස්සාමි, එත්ථ මෙ පධානෙ රඤ්ජති මනො, න කාමෙසුති. එවං චුත්තෙ කිර රාජා බොධිසත්තං ආහ – “පුබ්බෙව මෙතං, හන්තෙ, සුතං ‘සුද්ධොදනරඤ්ඤො කිර පුත්තො සිද්ධත්ථකුමාරො චත්තාරි පුබ්බනිමිත්තානි දිස්වා පබ්බජිත්වා බුද්ධො භවිස්සති’ති, සොහං, හන්තෙ, තුම්හාකං අධිමුත්තිං දිස්වා එවංපසන්නො ‘අද්ධා බුද්ධත්තං පාපුණ්ස්සථා’ති. සාධු, හන්තෙ, බුද්ධත්තං පත්වා පයමං මම විජිතං ඔක්කමෙය්‍යාථා”ති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය පබ්බජ්ජාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. පධානසුත්තවණ්ණනා

428. තං මං පධානපභිතත්තන්ති පධානසුත්තං. කා උප්පත්ති? “පධානාය ගම්ස්සාමි, එත්ථ මෙ රඤ්ජති මනො”ති ආයස්මා ආනන්දො පබ්බජ්ජාසුත්තං නිට්ඨාපෙසි. භගවා ගන්ධකුටියං නිසින්තො වින්තෙසි – “මයා ඡබ්බස්සානි පධානං පත්ථයමානෙන දුක්කරකාරිකා කතා, තං අප්ප භික්ඛුනං කථෙස්සාමි”ති. අථ ගන්ධකුටිතො නික්ඛමිත්වා බුද්ධාසනෙ නිසින්තො “තං මං පධානපභිතත්ත”න්ති ආරභිත්වා ඉමං සුත්තමභාසි.

තත්ථ තං මන්ති ද්විතියි වචනෙහි අත්තානමෙව නිද්දිසති. පධානපභිතත්තන්ති නිබ්බානත්ථාය පෙසිතවිත්තං පරිච්චත්තඅත්තභාවං වා. නදිං තොරඤ්ජරාං පතීති ලක්ඛණං නිද්දිසති. ලක්ඛණඤ්ඤි පධානපභිතත්තාය තොරඤ්ජරා නදී. තෙනෙව චෙත්ථ උපයොගවචනං. අයං පනත්ථො “නදියා තොරඤ්ජරායා”ති, තොරඤ්ජරාය තීරෙති වුත්තං හොති. විපරක්කම්මාති අතීව පරක්කම්මිවා. ක්කායන්තන්ති අප්පාණකජ්ඣානමනුයුඤ්ජන්තං. යොගක්ඛෙමස්ස පත්තියාති චතුහි යොගෙහි ඛෙමස්ස නිබ්බානස්ස අධිගමත්ථං.

429. නමුච්ඡි මාරො. සො හි අත්තනො විසයා නික්ඛමිතුකාමෙ දෙවමනුස්සෙ න මුඤ්චති, අත්තරායං නෙසං කරොති, තස්මා “නමුච්ඡි”ති වුච්චති. කරුණං වාචන්ති අනුද්දියායුත්තං වාචං. භාසමානො උපාගමීති ඉදං උත්තානමෙව. තස්මා පන උපාගතො? මහාපුරිසො කිර එකදිවසං වින්තෙසි – “සබ්බදා ආහාරං පරියෙසමානො ජීවිතෙ සාපෙක්ඛො හොති, න ච සක්කා ජීවිතෙ සාපෙක්ඛෙන අමතං අධිගන්තු”න්ති. තතො ආහාරුපච්ඡෙදාය පටිපජ්ජී, තෙන කියො දුබ්බණ්ණො ච අහොසි. අථ මාරො “අයං සම්බොධාය මග්ගො හොති, න හොතීති අජානන්තො අතිසොරං තපං කරොති, කදාපි මම විසයං අතික්කමෙය්‍යා”ති භීතො “ඉදඤ්චිදඤ්ච වත්වා වාරෙස්සාමී”ති ආගතො. තෙනෙවාහ – “කියො ත්වමසි දුබ්බණ්ණො, සන්තිකෙ මරණං තවා”ති.

430. එවඤ්ච පන වත්වා අථස්ස මරණසන්තිකභාවං සාවෙන්තො ආහ – “සහස්සභාගො මරණස්ස, එකංසො තව ජීවිත”න්ති. තස්සත්ථො – සහස්සං භාගානං අස්සාති සහස්සභාගො. කො සො? මරණස්ස පච්චයොති පාඨසෙසො. එකො අංසොති එකංසො. ඉදං වුත්තං හොති – අයං අප්පාණකජ්ඣානාදිසහස්සභාගො තව මරණස්ස පච්චයො, තතො පන තෙ එකො එව භාගො ජීවිතං, එවං සන්තිකෙ මරණං තවාති. එවං මරණස්ස සන්තිකභාවං සාවෙන්වා අථ නං ජීවිතෙ සමුස්සාහෙන්තො ආහ “ජීව හො ජීවිතං සෙය්‍යා”ති. කථං සෙය්‍යාති වෙ. ජීවං පුඤ්ඤාති කාහසීති.

431. අථ අත්තනා සම්මතාති පුඤ්ඤාති දස්සෙන්තො ආහ – “චරතො ච තෙ බ්‍රහ්මචරිය”න්ති. තත්ථ බ්‍රහ්මචරියන්ති කාලෙන කාලං මෙථුනචිරති. සන්ධායාහ, යං තාපසා කරොන්ති. පුහතොති පුහන්තස්ස. සෙසමෙත්ථ පාකටමෙව.

432. දුග්ගො මග්ගොති ඉමං පන අඬ්ඨගාථං පධානවිච්ඡන්දං ජනෙන්තො ආහ. තත්ථ අප්පාණකජ්ඣානාදිගහන්තා දුක්ඛෙන ගන්තබ්බොති දුග්ගො, දුක්ඛිතකායවිත්තෙන කත්තබ්බන්තා දුක්කරො, සන්තිකමරණෙන තාදිසෙනාපි පාපුණ්තුං අසක්කුණෙය්‍යාතො දුරහිසම්භවොති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉතො පරං ඉමා ගාථා භණං

මාරො, අට්ඨා බුද්ධස්ස සන්තිකෙති අයමුපඨිසගාථා සඨගිතිකාරෙහි වුත්තා. සකලගාථාපීති එකෙ. භගවතා එව පන පරං විය අත්තානං නිද්දිසන්තෙන සබ්බමෙත්ථ එවංජාතිකං වුත්තන්ති අයමම්භාකං ඛන්ති. තත්ථ අට්ඨාති අට්ඨාසි. සෙසං උත්තානමෙව.

433. ඡට්ඨගාථාය යෙනත්ථෙන්නාති එත්ථ පරෙසං අත්තරායකරණෙන අත්තනො අත්ථෙන්න ත්වං, පාපිම, ආගතොසිති අයමධිජ්ජායො. සෙසං උත්තානමෙව.

434. “ජීවං පුඤ්ඤානි කාහසී”ති ඉදං පන වචනං පටික්ඛිපන්තො “අණුමත්තොපි”ති ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ පුඤ්ඤානාති වට්ටගාමිං මාරෙන වුත්තං පුඤ්ඤං සන්ධාය භණ්ති. සෙසං උත්තානමෙව.

435. ඉදානි “එකංසො තව ජීවිත”න්ති ඉදං වචනං ආරබ්භ මාරං සන්තජ්ජෙත්තො “අත්ථි සද්ධා”ති ඉමං ගාථමාහ. තත්තායමධිජ්ජායො – අරෙ, මාර, යො අනුත්තරෙ සන්තිවරපදෙ අස්සද්ධො භවෙය්‍යා, සද්ධොපි වා කුසිතො, සද්ධො ආරද්ධවීරියො සමානොපි වා දුජ්ජඤ්ඤො, තං ත්වං ජීවිතමනුපුච්ඡමානො සොභෙය්‍යාසි, මය්‍හං පන අනුත්තරෙ සන්තිවරපදෙ ඔකජ්ජනසද්ධා අත්ථි, තථා කායිකචෙතසිකමසිටීලපරක්කමතාසඨ්ඛාතං වීරියං, වජිරූපමා පඤ්ඤා ව මම විජ්ජති, සො ත්වං එවං මං පහිත්තං උත්තමජ්ඣාසයං කිං ජීවමනුපුච්ඡසි, කස්මා ජීවිතං පුච්ඡසි. පඤ්ඤා ව මමාති එත්ථ ව සද්දෙන සති සමාධි ව. එවං සන්තෙ යෙහි පඤ්චහි ඉන්ද්‍රියෙහි සමන්තාගතා නිබ්බානං පාපුණන්ති, තෙසු එකෙනාපි අවිරහිතං එවං මං පහිත්තං කිං ජීවමනුපුච්ඡසි? නනු – එකාහං ජීවිතං සෙය්‍යො, වීරියමාරහතො දළ්භං (ධ. ප. 112). පඤ්ඤවත්තස්ස ඤායිතො, පස්සතො උදයබ්බයන්ති (ධ. ප. 111, 113).

436-8. එවං මාරං සන්තජ්ජෙත්වා අත්තනො දෙහවිත්තජ්ජවත්ති. දස්සෙත්තො “නදීනමපි”පි ගාථාත්තයමාහ. තමත්ථතො පාකට්ඨමෙව. අයං පන අධිජ්ජායවණ්ණනා – ය්වායං මම සරීරෙ අජ්ජාණකජ්ඣානවීරියචෙගසමුට්ඨිතො වාතො චත්තති, ලොකෙ ගඨගායමුනාදීනං නදීනමපි සොතානි අයං විසොසයෙ, කිඤ්ච මෙ එවං පහිත්තස්ස චතුනාළිමත්තං ලොහිතං න උපසොසෙය්‍යා. න කෙවලඤ්ච මෙ ලොහිතමෙව සුස්සති, අපිව ඛො පන තමහි ලොහිතෙ සුස්සමානමිහි බද්ධාබද්ධහෙදං සරීරානුගතං පිත්තං, අසිතපිතාදිපට්ඨිජාදකං චතුනාළිමත්තමෙව සෙම්භඤ්ච, කිඤ්චාපරං තත්තකමෙව මුත්තඤ්ච ඔජඤ්ච සුස්සති, තෙසු ව සුස්සමානෙසු මංසානිපි බියන්ති, තස්ස මෙ එවං අනුපුබ්බෙන මංසෙසු බියමානෙසු හියෙයා විත්තං පසිදති, න ත්වෙව තජ්ජව්වයා සංසිදති. සො ත්වං ඊදිසං විත්තමජානන්තො සරීරමත්තමෙව දිස්වා භණ්සි “කියො ත්වමසි දුබ්බණ්ණො, සන්තිකෙ මරණං තවා”ති. න

කෙවලඤ්ඤා මෙ විත්තමෙව පසිදති, අපිව බො පන භියොසා සති ව පඤ්ඤා ව සමාධි මම කිට්ඨති, අනුමත්තොපි පමාදො වා සම්මොහො වා විත්තවික්ඛෙපො වා නත්ථි, තස්ස මය්හං එවං විහරතො යෙ කෙවි සමනුබ්බාහිමණා අතීතං වා අද්ධානං අනාගතං වා එතරහි වා ඔපක්කමිකා වෙදනා වෙදයන්ති, තාසං නිදස්සනභූතං පත්තස්ස උත්තමවෙදනං. යථා අඤ්ඤාසං දුක්ඛෙන චුට්ඨානං සුඛං, සීතෙන උණ්හං, උණ්හෙන සීතං, බුද්ධාය භොජනං, පිපාසාය චුට්ඨානං උදකං අපෙක්ඛතෙ විත්තං, එවං පඤ්චස්ස කාමගුණෙස්ස එකකාමමිපි නාපෙක්ඛකෙ විත්තං. “අහො වතාහං සුභොජනං භුඤ්ජිත්වා සුඛසෙය්‍යං සයෙය්‍ය”න්ති ඊදිසෙනාකාරෙන මම විත්තං න උප්පන්නං, පස්ස, ත්වං මාර, සත්තස්ස සුද්ධතන්ති.

439-41. එවං අත්තනො සුද්ධතං දස්සෙත්වා “නිවාරෙස්සාමි ත”න්ති ආගතස්ස මාරස්ස මනොරථභඤ්ජනත්ථං මාරසෙනං කිත්තෙත්වා තාය අපරාජිතභාවං දස්සෙත්තො “කාමා තෙ පයමා සෙනා”තිආදිකා ඡ ගාථායො ආහ.

තත්ථ යස්මා ආදිතොව අගාරියභූතෙ සත්තෙ වත්ථුකාමෙස්ස කිලෙසකාමා මොහයන්ති, තෙ අභිභූයා අනගාරියභාවං උපගතානං පත්තෙස්ස වා සෙනාසනෙස්ස අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙස්ස වා අධිකුසලෙස්ස ධම්මෙස්ස අරති උප්පජ්ජති. චුත්තඤ්ඤෙතං “පබ්බජිතෙන බො, ආවුසො, අභිරති දුක්කරා”ති (සං. නි. 4.331). තතො තෙ පරපට්ඨිද්ධජීවිකත්තා බුජ්ජිපාසා බාධෙති, තාය බාධිතානං පරියෙසනනණ්හා විත්තං කිලමයති, අථ නෙසං කිලන්තවිත්තානං ථීනමිද්ධං ඔක්කමති. තතො විසෙසමනධිගච්ඡන්තානං දුරභිසම්භවෙස්ස අරඤ්ඤවනපත්ථෙස්ස සෙනාසනෙස්ස විහරතං උත්‍රාසසඤ්ඤිතා භීරු ඡායති, තෙසං උස්සඬිකිතපරිසඬිකිතානං දීඝරත්තං විවෙකරසමනස්සාදයමානානං විහරතං “න සියා නු බො එස මග්ගො”ති පටිපත්තියං විචිකිච්ඡා උප්පජ්ජති, තං විනොදෙත්වා විහරතං අප්පමත්තකෙන විසෙසාධිගමෙන මානමක්ඛට්ඨිහා ඡායන්ති, තෙපි විනොදෙත්වා විහරතං තතො අධිකතරං විසෙසාධිගමං නිස්සාය ලාභසක්කාරසිලොකා උප්පජ්ජන්ති, ලාභාදිමුච්ඡිතා ධම්මපතිරූපකානි පකාසෙත්තා මිච්ඡායසං අධිගන්ත්වා තත්ථ යිතා ඡාතිආදීහි අත්තානං උක්කංසෙත්ති, පරං වම්භෙත්ති, තස්මා කාමාදීනං පයමසෙනාදිභාවො වෙදිතබ්බො.

442-3. එවමෙනං දසවිධං සෙනං උද්දිසිත්වා යස්මා සා කණ්හධම්මසමන්තාගතත්තා කණ්හස්ස නමුටිතො උපකාරාය සංවත්තති, තස්මා නං තව සෙනාති නිද්දිසන්තො ආහ – “එසා නමුටි තෙ සෙනා, කණ්හස්සාහිප්පහාරිනී”ති. තත්ථ අභිප්පහාරිනී සමනුබ්බාහිමණානං සාතනී නිප්පොථනී, අත්තරායකරිති අත්ථො. න නං අසුරො ඡිනාති, ඡෙත්වා ව ලහතෙ සුඛන්ති එවං තව සෙනං අසුරො කායෙ ව ජීවිතෙ ව සාපෙක්ඛො

පුරිසො න ජිනාති, සුරො පන ජිනාති, ජෙත්වා ච මග්ගසුඛං ඵලසුඛඤ්ච අධිගච්ඡති. යස්මා ච ලභතෙ සුඛං, තස්මා සුඛං පත්ථයමානො අහම්පි එස මුඤ්ජං පරිහරෙති. සඬගාමාවචරා අනිවත්තීනො පුරිසා අත්තනො අනිවත්තනකභාවච්ඤ්ඤාපනත්ථං සීසෙ වා ධජෙ වා ආවුධෙ වා මුඤ්ජනිණං බන්ධන්ති, තං අයම්පි පරිහරතිච්චෙව මං ධාරෙහි. තච සෙනාය පරාජිතස්ස ධිරත්ථු මම ජීවිතං, තස්මා එවං ධාරෙහි – සඬගාමෙ මෙ මතං සෙය්‍යො, යඤ්චෙ ජීවෙ පරාජිතො, යෙන ජීවිතෙන පරාජිතො ජීවෙ, තස්මා ජීවිතා තයා සම්මාපටිපන්නානං අත්තරායකරෙන සද්ධිං සඬගාමෙ මතං මම සෙය්‍යොති අත්ථො.

444. කස්මා මතං සෙය්‍යොති චෙ? යස්මා පගාල්භෙත්ථ...පෙ.... සුඛබ්බතා, එත්ථ කාමාදිකාය අත්තුක්කංසනපරවම්භනපරියොසානාය තච සෙනාය පගාල්භා නිමුග්ගා අනුපවිට්ඨා එකෙ සමණව්‍රාහ්මණා න දිස්සන්ති, සීලාදීහි ගුණෙහි නප්පකාසන්ති, අත්ඨකාරං පවිට්ඨා විය භොන්ති. එතෙ එවං පගාල්භා සමානා සචෙපි කදාච උම්මුජ්ජිත්වා නිමුජ්ජනපුරිසො විය “සාහු සද්ධා”තිආදිනා නයෙන උම්මුජ්ජන්ති, තථාපි තාය සෙනාය අජ්ඣොත්ථටත්තා තඤ්ච මග්ගං න ජානන්ති ඛෙමං නිබ්බානගාමීනං, සබ්බෙපි බුද්ධපච්චෙකබුද්ධාදයො යෙන ගච්ඡන්ති සුඛබ්බතාති. ඉමං පන ගාථං සුත්වා මාරො පුන කිඤ්චි අවත්වා එව පක්කාමි.

445-6. පක්කන්තෙ පන තස්මිං මහාසත්තො තාය දුක්කරකාරිකාය කිඤ්චිපි විසෙසං අනධිගච්ඡන්තො අනුක්කමෙන “සියා නු ඛො අඤ්ඤො මග්ගො ඛොධායා”තිආදීනි වින්තෙත්වා ඔළාරිකාභාරං ආභාරෙත්වා, බලං ගහෙත්වා, විසාබපුණ්ණමදිවසෙ පගෙව සුජාතාය පායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා, හදුරච්ඡන්තො දිවාචිහාරං නිසීදිත්වා, තත්ථ අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙත්තො දිවසං විනිනාමෙත්වා සායන්හසමයෙ මහාබොධිමණ්ඩාහිමුඛො ගන්ත්වා සොත්ථියෙන දින්නා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො බොධිමුලෙ විකිරිත්වා දසසහස්සලොකධාතුදෙවතාහි කතසක්කාරබහුමානො –

“කාමං තචො ච න්භාරු ච, අට්ඨි ච අචසිස්සතු;
උපසුස්සතු නිස්සෙසං, සරීරෙ මංසලොහිත”න්ති. –

චතුරඬගචීරියං අධිට්ඨහිත්වා “න දානි බුද්ධත්තං අපාපුණිත්වා පල්ලඬකං හින්දිස්සාමි”ති පටිඤ්ඤං කත්වා අපරාජිතපල්ලඬකෙ නිසීදි. තං ඤත්වා මාරො පාපිමා “අජ්ජ සිද්ධත්ථො පටිඤ්ඤං කත්වා නිසීන්තො, අජ්ජෙව දානිස්ස සා පටිඤ්ඤා පටිබාහිතබ්බා”ති බොධිමණ්ඩනො යාව චක්කවාලමායතං ද්වාදසයොජනවිත්ථාරං උද්ධං නවයොජනමුග්ගතං මාරසෙනං සමුට්ඨාපෙත්වා දියඬ්ඨයොජනසතප්පමාණං ගිරිමෙඛලං හත්ථීරාජානං ආරුය්හ බාහුසහස්සං මාපෙත්වා නානාවුධානි ගහෙත්වා

“ගණ්භථ, හනථ, පහරථා”ති භණන්තො ආලවකසුත්තෙ වුත්තප්පකාරා වුට්ඨියො මාපෙසි, තා මහාපුරිසං පත්වා තත්ථ වුත්තප්පකාරා එව සම්පජ්ජිංසු. තතො වජිරඞ්කුසෙන භත්ථිං කුම්භෙ පහරිත්වා මහාපුරිසස්ස සම්පං නෙත්වා “උට්ඨෙහි, හො සිද්ධත්ථ, පල්ලඞ්කා”ති ආහ. මහාපුරිසො “න උට්ඨහාමි මාරා”ති වත්වා තං ධජීනිං සමන්තා විලොකෙන්තො ඉමා ගාථායො අභාසි “සමන්තා ධජීනි”න්ති.

තත්ථ ධජීනින්ති සෙනං. සුත්තන්ති උය්‍යුත්තං. සවාහනන්ති ගිරිමෙඛලනාගරාජසහිතං. පච්චුග්ගච්ඡාමිති අභිමුඛො උපරි ගමිස්සාමි, සො ව ඛො තෙජෙනෙව, න කායෙන. කස්මා? මා මං යානා අවාචයි, මං එතස්මා යානා අපරාජිතපල්ලඞ්කා මාරො මා වාලෙසීති වුත්තං හොති. නප්පසහතීති සහිතුං න සක්කොති, නාහිභවති වා. ආමං පත්තන්ති කාවජාතං මත්තිකාභාජනං. අස්මනාති පාසාණෙන. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨමෙව.

447-8. ඉදානි “එතං තෙ මාරසෙනං භින්දිත්වා තතො පරං විජිතසඬ්ඛිගාමො සම්පත්තධම්මරාජාභිසෙකො ඉදං කරිස්සාමි”ති දස්සෙන්තො ආහ “වසීකරිත්වා”ති. තත්ථ වසීකරිත්වා සඬ්ඛිකප්පන්ති මග්ගභාවනාය සබ්බං මිච්ඡාසඬ්ඛිකප්පං පභාය සම්මාසඬ්ඛිකප්පස්සෙව පවත්තනෙන වසීකරිත්වා සඬ්ඛිකප්පං. සතිඤ්ච සුපතිට්ඨිතන්ති කායාදීසු චතුසු යානෙසු අත්තනො සතිඤ්ච සුට්ඨු උපට්ඨිතං කරිත්වා එවං වසීකතසඬ්ඛිකප්පො සුප්පතිට්ඨිතස්සති රට්ඨා රට්ඨං විචරිස්සාමි දෙවමනුස්සහෙදෙ පුට්ඨ සාවකෙ විනයන්තො. අථ මයා විනියමානා තෙ අප්පමත්තා...පෙ.... න සොචරෙ, තං නිබ්බානාමතමෙවාති අධිප්පායො.

449-51. අථ මාරො ඉමා ගාථායො සුත්වා ආහ – “එවරුපං පක්ඛං දිස්වා න භායසි භික්ඛු”ති? “ආම, මාර, න භායාමි”ති. “කස්මා න භායසි”ති? “දානාදීනං පාරමිපුඤ්ඤානං කතත්තා”ති. “කො එතං ජානාති දානාදීනි ත්වමකාසී”ති? “කිං එත්ථ පාපිම සක්ඛිකිච්චෙන, අපිච එකස්මිංයෙව භවෙ වෙස්සන්තරො භුත්වා යං දානමදාසිං, තස්සානුභාවෙන සත්තක්ඛත්තුං ඡහි පකාරෙහි සඤ්ජාතකම්පා අයං මහාපථවීයෙව සක්ඛි”ති. එවං වුත්තෙ උදකපරියන්තං කත්වා මහාපථවී කම්පි හෙරවසද්දං මුඤ්චමානා, යං සුත්වා මාරො අසනිහතො විය භීතො ධජං පණාමෙත්වා පලායි සද්ධිං පරිසාය. අථ මහාපුරිසො තීහි යාමෙහි තිස්සො විජ්ජා සච්ඡිකත්වා අරුණුග්ගමනෙ “අනෙකජාතිසංසාරං...පෙ.... තණ්හානං ඛයමජ්ඣගා”ති ඉමං උදානං උදානෙසි. මාරො උදානසද්දෙන ආගන්ත්වා “අයං බුද්ධො අහ”න්ති පටිජානාති, හන්ද නං අනුබන්ධාමි ආභිසමාවාරිකං පස්සිතුං. සචස්ස කිඤ්චි කායෙන වා වාචාය වා ඛලිතං භවිස්සති, විහෙයෙස්සාමි න”න්ති පුබ්බෙ ඛොධිසත්තභූමියං ඡබ්බස්සානි අනුබන්ධිත්වා බුද්ධත්තං පත්තං එකං වස්සං අනුබන්ධි. තතො භගවතො කිඤ්චි ඛලිතං අපස්සන්තො “සත්ත වස්සානී”ති ඉමා නිබ්බෙජනියගාථායො අභාසි.

තත්ථ ඔතාරන්ති රන්ධං විවරං. නාධිගච්ඡිස්සන්ති නාධිගමිං.
මෙදවණ්ණන්ති මෙදපිණ්ඩසදිසං. අනුපරියගාති පරිතො පරිතො අගමාසි.
මුදුන්ති මුදුකං. වින්දෙමාති අධිගච්ඡෙය්‍යාම. අස්සාදනාති සාදුභාවො.
වායසෙත්තොති වායසො එත්තො. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨමෙව.

අයං පන යොජනා - සත්ත වස්සානි භගවන්තං ඔතාරාපෙක්ඛො
අනුබන්ධිං කත්ථවි අවිජ්ජන්තො පදාපදං, එවං අනුබන්ධිත්වාපි ච ඔතාරං
නාධිගමිං. සොහං යථා නාම මෙදවණ්ණං පාසාණං මෙදසඤ්ඤී වායසො
එකස්මිං පස්සෙ මුඛතුණ්ඩකෙන විජ්ඣන්තො අස්සාදං අවින්දමානො
“අප්පෙව නාම එත්ථ මුදු වින්දෙම, අපි ඉතො අස්සාදනා සියා”ති සමන්තා
තථෙව විජ්ඣන්තො අනුපරියාගිත්වා කත්ථවි අස්සාදං අලද්ධා
“පාසාණොවාය”න්ති නිබ්බිජ්ජ පක්කමෙය්‍ය, එවමෙවාහං භගවන්තං
කායකම්මාදීසු අත්තනො පරිත්තපඤ්ඤාමුඛතුණ්ඩකෙන විජ්ඣන්තො
සමන්තා අනුපරියගා “අප්පෙව නාම කත්ථවි
අපරිසුද්ධකායසමාවාරාදිමුදුභාවං වින්දෙම, කුතොපි අස්සාදනා සියා”ති, තෙ
දානි මයං අස්සාදං අලභමානා කාකොව සෙලමාසජ්ජ නිබ්බිජ්ජාපෙම
ගොතමං. ආසජ්ජ තතො ගොතමා නිබ්බිජ්ජ අපෙමාති. එවං වදන්තො කිර
මාරස්ස සත්ත වස්සානි නිජ්ජලපරිස්සමං නිස්සාය ඛලවසොකො උදපාදි.
තෙනස්ස විසිද්ධානභිගපච්චිගස්ස ඛෙලවපණ්ඩු නාම වීණා කච්ඡතො
පතිතා. යා සකිං කුසලෙහි වාදිතා වත්තාරො මාසෙ මධුරස්සරං මුඤ්චති, යං
ගහෙත්වා සක්කො පඤ්චසිඛස්ස අදාසි. තං සො පතමානමපි න බුජ්ඣති.
තෙනාහ භගවා -

452.

“තස්ස සොකපරෙතස්ස, වීණා කච්ඡා අභස්සථ;
තතො සො දුම්මනො යක්ඛො, තත්ථෙවන්තරධායථා”ති.

සඬගීතිකාරකා ආභංසුති එකෙ, අම්භාකං පනෙතං නක්ඛමතීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය පධානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. සුභාසිතසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුතන්ති සුභාසිතසුත්තං. අත්තජ්ඣාසයතො වස්ස උජ්ජන්ති.
භගවා හි සුභාසිතජ්ජියො, සො අත්තනො සුභාසිතසමුදාචාරජ්ජකාසනෙන
සත්තානං දුබ්භාසිතසමුදාචාරං පටිසෙධෙන්තො ඉමං සුත්තමභාසි. තත්ථ
එවං මෙ සුතන්තිආදි සඬගීතිකාරවචනං. තත්ථ තත්ත ඛො භගවා...පෙ....
භදන්තෙති තෙ භික්ඛුති එතං අපුබ්බං, සෙසං චුත්තනයමෙව. තස්මා
අපුබ්බපදවණ්ණනත්ථමිදං චුච්චති - තත්තාති දෙසකාලපරිදීපනං. තඤ්චි යං
සමයං විහරති, තත්ත සමයෙ, යස්මිඤ්ච ආරාමෙ විහරති, තත්ත ආරාමෙති

දීපෙනි. භාසිතබ්බයුත්තෙ වා දෙසකාලෙ දීපෙනි. න හි භගවා අයුත්තෙ දෙසෙ කාලෙ වා ධම්මං භාසති. “අකාලො බො, තාව, බාහියා”තිආදි (උදා. 10) වෙන්ට සාධකං. බොති පදපුරුණමත්තෙ අවධාරණාදිකාලත්ථෙ වා නිපාතො. භගවාති ලොකගරුපරිදීපනං. හික්ඛුති කථාසවනයුත්තපුග්ගලපරිදීපනං. ආමන්තෙසීති ආලපි අභාසි සම්බොධෙසි.

හික්ඛවොති ආමන්තනාකාරපරිදීපනං. තඤ්ච හික්ඛනසීලතාදිගුණයොගසිද්ධත්තා වුත්තං. තෙන තෙසං භීනාධිකජනසෙවිතං වුත්තිං පකාසෙන්තො උද්ධතදීනභාවනිග්ගහං කරොති. “හික්ඛවො”ති ඉමිනා ව කරුණාවිජ්චාරසොම්මභදයනානනිපාතපුබ්බඤ්චගමෙන වචනෙන තෙ අත්තතො මුබාහිමුබෙ කරිත්වා තෙනෙව කථෙතුකම්යතාදීපකෙන වචනෙන තෙසං සොතුකම්යතං ජනෙති, තෙනෙව ව සම්බොධනත්ථෙත වචනෙන සාධුකසවනමනසිකාරෙපි තෙ නියොජෙති. සාධුකසවනමනසිකාරායත්තා හි සාසනසම්පත්ති. අපරෙසුපි දෙවමනුස්සෙසු විජ්ජමානෙසු කස්මා හික්ඛු එව ආමන්තෙසීති චෙ? ජෙට්ඨසෙට්ඨාසන්නසදාසන්නිහිතභාවතො. සබ්බපරිසසාධාරණා හි අයං ධම්මදෙසනා, න පාටිපුග්ගලිකා. පරිසාය ව ජෙට්ඨා හික්ඛු පට්ඨප්පන්නත්තා, සෙට්ඨා අනගාරියභාවං ආදිං කත්වා සත්ථු වරියානුවිධායකත්තා සකලසාසනපටිග්ගාහකත්තා ව. ආසන්නා තත්ථ නිසින්නෙසු සත්ථු සන්නිකත්තා, සදා සන්නිහිතා සත්ථු සන්නිකාවචරත්තා. තෙන භගවා සබ්බපරිසසාධාරණං ධම්මං දෙසෙන්තො හික්ඛු එව ආමන්තෙසි. අපිව භාජනං තෙ ඉමාය කථාය යථානුසිට්ඨං පටිපත්තිසබ්භාවතොතිපි තෙ එව ආමන්තෙසි. හදන්තෙති ගාරවාධිවචනමෙතං. තෙ හික්ඛුති යෙ භගවා ආමන්තෙසි, තෙ එවං භගවන්තං ආලපන්තා භගවතො පච්චස්සොසුන්ති.

චතුහි අභිගෙහීති චතුහි කාරණෙහි අවයවෙහි වා. මුසාවාදාවෙරමණිආදීනි හි චත්තාරි සුභාසිතවාචාය කාරණානි. සච්චවචනාදයො චත්තාරො අවයවා, කාරණත්ථෙ ව අභිගසද්දො. චතුහීති නිස්සක්කවචනං හොති, අවයවත්ථෙ කරණවචනං. සමන්තාගතාති සමනුආගතා පවත්තා යුත්තා ව. වාචාති සමුල්ලපනවාචා. යා සා “වාචා ගිරා බාජ්ජපො”ති (ධ. ස. 636) ව, “නෙලා කණ්ණසුබා”ති (දී. නි. 1.9; ම. නි. 3.14) ව එවමාදීසු ආගච්ඡති. යා පන “වාචාය වෙ කතං කම්ම”න්ති (ධ. ස. අට්ඨ. 1 කායකම්මද්වාර) එවං විඤ්ඤත්ති ව, “යා චතුහි වච්චුවරිතෙහි ආරති විරති...පෙ.... අයං වුච්චති සම්මාවාචා”ති (ධ. ස. 299; විභ. 206) එවං විරති ව, “එරුසවාචා, හික්ඛවෙ, ආසෙවිතා භාවිතා බහුලිකතා නිරයසංවත්තනිකා හොති”ති (අ. නි. 8.40) එවං වෙතනා ව වාචාති ආගච්ඡති, සා ඉධ න අධිජ්ජෙතා. කස්මා? අභාසිතබ්බතො. සුභාසිතා හොතීති සුට්ඨු භාසිතා හොති. තෙනස්සා අත්ථාවහනතං දීපෙනි. න දුබ්භාසිතාති න දුට්ඨු භාසිතා. තෙනස්සා අත්තථානාවහනතං දීපෙනි.

අනවජ්ජාති වජ්ජසඬ්ඛාතරාගාදිදොසවිරහිතා. තෙනස්සා කාරණසුද්ධිං
 චුත්තදොසාභාවඤ්ච දීපෙති. අනනුවජ්ජා වාති අනුචාදවිමුත්තා. තෙනස්සා
 සබ්බාකාරසම්පත්තිං දීපෙති. විඤ්ඤානන්ති පණ්ඩිතානං. තෙන
 නින්දාපසංසාසු බාලා අප්පමාණාති දීපෙති.

කතමෙහි චතුර්ථි කටේතුකමානාපුව්ඡා. ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ.
 භික්ඛවෙති යෙසං කටේතුකාමො, තදාලපනං. භික්ඛුති
 චුත්තජ්ජකාරවාචාභාසනකපුග්ගලනිදස්සනං. සුභාසිතංයෙව භාසතීති
 පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය චතුසු වාවඬිගෙසු
 අඤ්ඤතරඬිගනිද්දෙසවචනං. නො දුබ්භාසිතන්ති තස්සෙව වාවඬිගස්ස
 පටිපක්ඛභාසනනිවාරණං. තෙන “මුසාවාදාදයොපි කදාපි චත්තබ්බා”ති
 දිට්ඨිං නිසෙධෙති. “නො දුබ්භාසිත”න්ති ඉමිනා වා මිච්ඡාවාවජ්ජහානං
 දීපෙති, “සුභාසිත”න්ති ඉමිනා පභීනමිච්ඡාවාවෙන සතා
 භාසිතබ්බවචනලක්ඛණං. තථා පාපස්ස අකරණං, කුසලස්ස උපසම්පදං.
 අඬිගපරිදීපනත්ථං පන අභාසිතබ්බං පුබ්බෙ අවත්වා භාසිතබ්බමෙවාහ. එස
 නයො ධම්මංයෙවාතිආදීසුපි.

එත්ථ ච “සුභාසිතංයෙව භාසති නො දුබ්භාසිත”න්ති ඉමිනා
 පිසුණදොසරහිතං සමග්ගකරණවචනං චුත්තං, “ධම්මංයෙව භාසති නො
 අධම්ම”න්ති ඉමිනා සම්ඵදොසරහිතං ධම්මතො අනපෙනං මන්තාවචනං
 චුත්තං, ඉතරෙහි ද්විතී ඵරුසාලිකරහිතාති පියසච්චවචනාති චුත්තාති.
 ඉමෙහි බොතිආදිනා පන තාති අඬිගාති පච්චික්ඛතො දස්සෙන්නො තං වාවං
 නිගමෙති. විසෙසතො චෙත්ථ “ඉමෙහි බො, භික්ඛවෙ, චතුර්ථි අඬිගෙහි
 සමන්තාගතා වාවා සුභාසිතා හොති”ති භණන්නො යදඤ්ඤෙ පටිඤ්ඤාදීහි
 අවයවෙහි නාමාදීහි පදෙහි ලිඬිගවචනවිභක්තිකාලකාරකාදීහි සම්පත්තිහි ච
 සමන්තාගතං වාවං “සුභාසිත”න්ති මඤ්ඤන්ති, තං ධම්මතො පටිසෙධෙති.
 අවයවාදිසම්පන්නාපි හි පෙසුඤ්ඤාදිසමන්තාගතා වාවා දුබ්භාසිතාව හොති
 අත්තතො පරෙසඤ්ච අනත්ථාවහත්තා. ඉමෙහි පන චතුර්ථි අඬිගෙහි
 සමන්තාගතා සවෙපි මිලක්ඛුභාසාපරියාපන්නා
 සට්ඨෙට්ඨාගීතිකපරියාපන්නා වා හොති, තථාපි සුභාසිතා එව
 ලොකියලොකුත්තරහිතසුබාවහත්තා. සීහළදීපෙ මග්ගපස්සෙ සස්සං
 රක්ඛන්තියා සීහළවෙට්ඨාය සීහළකෙනෙව ජාතිජරාමරණපටිසංයුත්තං
 ගීතං ගායන්තියා සුත්වා මග්ගං ගච්ඡන්තා සට්ඨිමත්තා විපස්සකහික්ඛු
 චෙත්ථ අරහත්තං පත්තා නිදස්සනං. තථා තිස්සො නාම ආරද්ධවිපස්සකො
 හික්ඛු පදුමසරසමීපෙන ගච්ඡන්නො පදුමසරෙ පදුමානි හඤ්ජිත්වා
 හඤ්ජිත්වා —

“පාතො පුල්ලං කොකනදං, සූරියාලොකෙන හජ්ජියතෙ;
 එවං මනුස්සත්තගතා සත්තා, ජරාහිවෙගෙන මද්දියන්ති”ති. —

ඉමං ගීතං ගායන්තියා චෙට්ඨකාය සුත්වා අරහත්තං පත්තො, බුද්ධත්තරෙ ව අඤ්ඤතරො පුරිසො සත්තහි පුත්තෙහි සද්ධිං වනා ආගම්ම අඤ්ඤතරාය ඉත්ථියා මුසලෙන තණ්ඩුලෙ කොට්ටෙන්තියා -

“ජරාය පරිමද්දිතං එතං, මිලාතජ්චිවම්මනිස්සිතං;
මරණෙන හිජ්ජති එතං, මච්චුස්ස සසමාමිසං.

“කිම්මිතං ආලයං එතං, නානාකුණපෙන පුරිතං;
අසුච්ඡස්ස භාජනං එතං, කදලික්ඛන්ධසමං ඉද්”න්ති. -

ඉමං ගීතිකං සුත්වා සහ පුත්තෙහි පච්චෙකබ්බොධිං පත්තො, අඤ්ඤෙ ව ඊදිසෙහි උපායෙහි අරියභූමිං පත්තා නිදස්සන්. අනච්ඡරියං පනෙතං, යං භගවතා ආසයානුසයකුසලෙන “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා”ති ආදිනා නයෙන වුත්තා ගාථායො සුත්වා පඤ්චස්සතා හික්ඛු අරහත්තං පාපුණ්ඤ්ඤ, අඤ්ඤෙ ව බන්ධායතනාදිපටිසංයුත්තා කථා සුත්වා අනෙකෙ දෙවමනුස්සාති. එවං ඉමෙහි චතුහි අඬ්ගෙහි සමන්තාගතා වාචා සවෙපි මිලක්ඛුභාසාපරියාපන්නා, සට්ඨෙට්ඨකාගීතිකපරියාපන්නා වා හොති, තථාපි “සුභාසිතා”ති වෙදිතබ්බා. සුභාසිතත්තා එව ව අනච්ඡජා ව අනනුච්ඡජා ව විඤ්ඤන්තං අත්ථත්ථිකානං කුලපුත්තානං අත්ථපටිසරණානං, නො බ්බාඤ්ජනපටිසරණානන්ති.

ඉදමචොච භගවාති ඉදං සුභාසිතලක්ඛණං භගවා අවොච. ඉදං වත්ථාන සුගතො, අථාපරං එතදචොච සත්ථාති ඉදඤ්ච ලක්ඛණං වත්ථා අථ අඤ්ඤම්පි එතං අවොච සත්ථා. ඉදානි වත්තබ්බගාථං දස්සෙත්වා සබ්බමෙතං සඬ්ගීතිකාරකා ආහංසු. තත්ථ අපරන්ති ගාථාබන්ධවචනං සන්ධාය වුච්චති. තං දුට්ඨං හොති - පච්ඡා ආගතපරිසං අස්සවනසුස්සවනආධාරණදළ්භිකරණාදීනි වා සන්ධාය තදත්ථදීපකමෙව ව. පුබ්බෙ කෙනචි කාරණෙන පරිභාසිතස්ස අත්ථස්ස දීපනෙන අත්ථවිසෙසදීපකඤ්ච “පුරිසස්ස හි ජාතස්ස, කුඨාරී ජායතෙ මුඛෙ”ති ආදීසු (සු. නි. 662) විය. ඉධ පන තදත්ථදීපකමෙව.

453. තත්ථ සත්තොති බුද්ධාදයො. තෙ හි සුභාසිතං “උත්තමං සෙට්ඨ”න්ති වණ්ණයන්ති. දුතියං තතියං චතුත්ථන්ති ඉදං පන පුබ්බෙ නිද්දිට්ඨක්කමං උපාදාය වුත්තං. ගාථාපරියොසානෙන පන වඬ්ගීසත්ථෙරො භගවතො සුභාසිතෙ පසිදි.

සො යං පසන්නාකාරං අකාසි, යඤ්ච වචනං භගවා අභාසි, තං දස්සෙත්තා සඬ්ගීතිකාරකා “අථ බො ආයස්මා”ති ආදිමාහංසු. තත්ථ පටිභාති මන්ති මම භාගො පකාසති. පටිභාතු තන්ති තච භාගො පකාසතු. සාරුප්පාහීති අනුච්ඡවිකාහි. අහිත්ථවීති පසංසි.

454. න තාපයෙති විජ්ජපිසාරෙන න තාපෙය්‍යා. න විහිංසෙය්‍යාති අඤ්ඤමඤ්ඤං භින්දන්තො න බාධෙය්‍යා. සා වෙ වාචාති සා වාචා එකංසෙනෙව සුභාසිතා. එත්තාවතා අපිසුණුවාචාය භගවන්තං ථොමෙති.

455. පටිනන්දිතාති භට්ඨෙත භද්දෙත පටිමුඛං ගන්ත්වා නන්දිතා සම්පියාසිතා. යං අනාදාය පාපානි, පරෙසං භාසතෙ පියන්ති යං වාචං භාසන්තො පරෙසං පාපානි අප්පියාති පටික්කුලාති ඵරුසවචනාති අනාදාය අත්ථබ්‍යඤ්ජනමධුරං පියමෙව වචනං භාසති, තං පියවාචමෙව භාසෙය්‍යාති චුත්තං හොති. ඉමාය ගාථාය පියවචනෙන භගවන්තං අභිත්ථවි.

456. අමතාති අමතසදිසා සාදුභාවෙන. චුත්තම්පි චෙතං “සච්චං භවෙ සාදුතරං රසාන”න්ති (සං. නි. 1.73; සු. නි. 184). නිබ්බානාමතපච්චයත්තා වා අමතා. එස ධම්මො සනන්තනොති යායං සච්චවාචා නාම, එස පොරාණො ධම්මො චරියා පවෙණි, ඉදමෙව හි පොරාණානං ආචිණ්ණං, න තෙ අලිකං භාසිංසු. තෙනෙවාහ – “සච්චෙ අත්ථෙ ව ධම්මෙ ව, අහු සන්තො පතිට්ඨිතා”ති. තත්ථ සච්චෙ පතිට්ඨිතත්තා එව අත්තනො ව පරෙසඤ්ච අත්ථෙ පතිට්ඨිතා. අත්ථෙ පතිට්ඨිතත්තා එව ව ධම්මෙ පතිට්ඨිතා හොන්තිති වෙදිතබ්බො. පරං වා ද්වයං සච්චවිසෙසනම්ච්චෙව වෙදිතබ්බං. සච්චෙ පතිට්ඨිතා. කීදිසෙ? අත්ථෙ ව ධම්මෙ ව, යං පරෙසං අත්ථතො අනපෙතත්තා අත්ථං අනුපරොධං කරොතිති චුත්තං හොති. සතිපි ව අනුපරොධකරත්තෙ ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මං, යං ධම්මිකමෙව අත්ථං සාධෙතිති චුත්තං හොති. ඉමාය ගාථාය සච්චවචනෙන භගවන්තං අභිත්ථවි.

457. බෙමන්ති අභයං නිරුපද්දවං. කෙන කාරණෙනාති වෙ? නිබ්බානප්පත්තියා දුක්ඛස්සන්තකිරියාය, යස්මා කිලෙසනිබ්බානං පාපෙති, වට්ඨකුක්ඛස්ස ව අන්තකිරියාය සංවත්තතිති අත්ථො. අථ වා යං බුද්ධො නිබ්බානප්පත්තියා දුක්ඛස්සන්තකිරියායාති ද්විත්තං නිබ්බානධාතුනමත්ථාය බෙමග්ගප්පකාසනතො බෙමං වාචං භාසති, සා වෙ වාචානමුත්තමාති සා වාචා සබ්බවාචානං සෙට්ඨාති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉමාය ගාථාය මන්තාවචනෙන භගවන්තං අභිත්ථවන්තො අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසිති අයමෙත්ථ අපුබ්බපදවණ්ණනා. සෙසං චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය සුභාසිතසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. පුරලාසසුත්ත-(සුන්දරිකභාරද්වාජසුත්ත)-වණ්ණනා

එවං මෙ සුතන්ති පුරලාසසුත්තං. කා උප්පත්ති? භගවා පච්ඡාහත්තකිච්චාවසානෙ බුද්ධචක්ඛුතා ලොකං වොලොකෙන්තො

සුන්දරිකභාරද්වාජබ්‍රාහ්මණං අරහත්තස්ස උපනිස්සයසම්පන්නං දිස්වා “තත්ථ මයි ගතෙ කථා පවත්තිස්සති, තතො කථාවසානෙ ධම්මදෙසනං සුත්වා එස බ්‍රාහ්මණො පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණස්සති”ති ච ඤාත්වා තත්ථ ගන්ත්වා කථං සමුට්ඨාපෙත්වා ඉමං සුත්තමභාසි.

තත්ථ එවං මෙ සුතන්තිආදි සඬ්භිතිකාරකානං වචනං. කිංචචචො භවත්තිආදි තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස, න බ්‍රාහ්මණො නොමිහිතිආදි භගවතො. තං සබ්බමිපි සමොධානෙත්වා “පුරුෂසසුත්ත”න්ති වුවවති. තත්ථ වුත්තසදිසං වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං, අවුත්තං වණ්ණයිස්සාම, තඤ්ච බො උත්තානත්ථානි පදානි අනාමසන්නා. කොසලෙසුති කොසලා නාම ජානපදිතො රාජකුමාරා. තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුළුභිසද්දෙන “කොසලා”ති වුවවති. තස්මිං කොසලෙසු ජනපදෙ. කෙච් පන “යස්මා පුබ්බෙ මහාපනාදං රාජකුමාරං නානානාටකාදීනි දිස්වා සිතමත්තමිපි අකරොන්තං සුත්වා රාජා ආණාපෙසි ‘යො මම පුත්තං භසාපෙති, සබ්බාහරණෙහි නං අලඬකරොමි’ති. තතො නඩගලානි ජඩ්ඛෙත්වා මහාජනකායො සන්නිපති. තෙ ච මනුස්සා අතිරෙකසත්තවස්සානි නානාකීළිකාදයො දස්සෙන්නාපි තං නාසක්ඛිංසු භසාපෙතුං. තතො සක්කො දෙවනටං පෙසෙසි, සො දිබ්බනාටකං දස්සෙත්වා භසාපෙසි. අථ තෙ මනුස්සා අත්තතො අත්තතො වසනොකාසාහිමුඛා පක්කමිංසු. තෙ පටිපටේ මිත්තසුභජ්ජාදයො දිස්වා පටිසන්ථාරමකංසු ‘කච්චි හො කුසලං, කච්චි හො කුසල’න්ති. තස්මා තං ‘කුසල’න්ති සද්දං උපාදාය සො පදෙසො ‘කොසලො’ති වුවවති”ති වණ්ණයන්ති. සුන්දරිකාය නදියා තීරෙති සුන්දරිකාති එවංනාමිකාය නදියා තීරෙ.

තෙන බො පනාති යෙන සමයෙන භගවා තං බ්‍රාහ්මණං විනෙතුකාමො ගන්ත්වා තස්සා නදියා තීරෙ සසීසං පාරුපිත්වා රුක්ඛමුලෙ නිසජ්ජාසඬ්ඛාතෙන ඉරියාපට්ඨිභාරෙන විහරති. සුන්දරිකභාරද්වාජොති සො බ්‍රාහ්මණො තස්සා නදියා තීරෙ වසති අග්ගිඤ්ච ජුහති, භාරද්වාජොති වස්ස ගොත්තං, තස්මා එවං වුවවති. අග්ගිං ජුහතීති ආහුතිපක්ඛිපනෙන ජාලෙති. අග්ගිහුත්තං පරිවරතීති අග්‍යායතනං සම්මජ්ජනුපලෙපනබලිකම්මාදිනා පයිරුපාසති. කො නු බො ඉමං භබ්‍යසෙසං භුඤ්ජෙය්‍යාති සො කිර බ්‍රාහ්මණො අග්ගිමිහි ජුහිත්වා අවසෙසං පායාසං දිස්වා වින්තෙසි – “අග්ගිමිහි තාව පක්ඛිත්තපායාසො මහාබ්‍රහ්මුනා භුත්තො, අයං පන අවසෙසො අත්ථි. තං යදි බ්‍රහ්මුනො මුඛතො ජාතස්ස බ්‍රාහ්මණස්සෙව දදෙය්‍යං, එවං මෙ පිතරා සහ පුත්තොපි සන්නස්සිතො භවෙය්‍ය, සුවිසොධිතො ච බ්‍රහ්මලොකගාමිමග්ගො අස්ස, හන්දාහං බ්‍රාහ්මණං ගවෙසාමි”ති. තතො බ්‍රාහ්මණදස්සනත්ථං උට්ඨායාසනා චතුද්දිසා අනුවලොකෙසි – “කො නු බො ඉමං භබ්‍යසෙසං භුඤ්ජෙය්‍යා”ති.

අඤ්ඤතරස්මි. රුක්ඛමුලෙති තස්මි. වනසංඝට්ඨෙ සෙට්ඨරුක්ඛමුලෙ. සසීසං පාරුතන්ති සහ සීසෙන පාරුතකායං. කස්මා පන භගවා එවමකාසී, කිං නාරායනසඬ්ඛාතඛලොපි හුත්වා නාසක්ඛි භිමපාතං සීතවාතඤ්ච පටිබාහිතුන්ති? අත්ථෙතං කාරණං. න හි බුද්ධා සබ්බසො කායපට්ඨග්ගතං කරොන්ති එව, අපිව භගවා “ආගතෙ බ්‍රාහ්මණො සීසං විවරිස්සාමි, මං දිස්වා බ්‍රාහ්මණො කථං පවත්තෙස්සති, අපස්ස කථානුසාරෙන ධම්මං දෙසෙස්සාමි”ති කථාපවත්තනත්ථං එවමකාසී. දිස්වාන වාමෙන...පෙ.... තෙත්‍රපසඬ්ඛකම්ති සො කිර භගවත්තං දිස්වා බ්‍රාහ්මණො “අයං සසීසං පාරුපිත්වා සබ්බරත්තිං පධානමනුයුත්තො, ඉමස්ස දක්ඛිණොදකං දත්වා ඉමං භත්තසෙසං දස්සාමි”ති බ්‍රාහ්මණසඤ්ඤි හුත්වා එව උපසඬ්ඛකම්. මුණ්ඩො අයං භවං, මුණ්ඩකො අයං භවන්ති සීසෙ විවරිතමත්තෙව කෙසන්තං දිස්වා “මුණ්ඩො”ති ආහ. තතො සුට්ඨතරං ඔලොකෙන්තො පරිත්තම්පි සිබං අදිස්වා භිලෙන්තො “මුණ්ඩකො”ති ආහ. එවරූපා හි තෙසං බ්‍රාහ්මණානං දිට්ඨි. තතො වාති යත්ථ ඨිතො අද්දස, තම්භා පදෙසා මුණ්ඩාපීති කෙනචි කාරණෙන මුණ්ඩිතසීසාපි හොන්ති.

458. න බ්‍රාහ්මණො නොම්භීති එත්ථ නකාරො පටිසෙධෙ, නොකාරො අවධාරණෙ “න නො සම”න්තිආදීසු (බු. පා. 6.3; සු. නි. 226) විය. තෙන නෙවම්භි බ්‍රාහ්මණොති දස්සෙති. න රාජපුත්තොති ඛත්තියො නම්භි. න වෙස්සායනොති වෙස්සොපි නම්භි. උදකොචි නොම්භීති අඤ්ඤොපි සුද්දො වා චණ්ඩාලො වා කොචි න හොමීති එවං එකංසෙනෙව ජාතිවාදසමුදාවාරං පටික්ඛිපති. කස්මා? මහාසමුද්දං පත්තා විය හි නදියො පබ්බජ්ජපගතා කුලපුත්තා ජහන්ති පුරිමාති නාමගොත්තාති. පහාරාදසුත්තඤ්චෙත්ථ (අ. නි. 8.19) සාධකං. එවං ජාතිවාදං පටික්ඛිපිත්වා යථාභූතමත්තානං ආචිකරොන්තො ආහ – “ගොත්තං පරිඤ්ඤාය පුට්ඨජනානං, අකිඤ්චනො මන්ත වරාමි ලොකෙ”ති. කථං ගොත්තං පරිඤ්ඤාසීති වෙ? භගවා හි තීභි පරිඤ්ඤාහි පඤ්චක්ඛන්ධෙ පරිඤ්ඤාසී, තෙසු ච පරිඤ්ඤාතෙසු ගොත්තං පරිඤ්ඤාතමෙව හොති. රාගාදිකිඤ්චනානං පන අභාවෙන සො අකිඤ්චනො මන්තා ජාතිත්වා ඤාණානුපරිවත්තීහි කායකම්මාදීහි වරති. තෙනාහ – “ගොත්තං...පෙ.... ලොකෙ”ති. මන්තා වුවචති පඤ්ඤා, තාය වෙස වරති. තෙනෙවාහ – “මන්තං වරාමි ලොකෙ”ති ඡන්දවසෙන රස්සං කත්වා.

459-60. එවං අත්තානං ආචිකත්වා ඉදාහි “එවං ඔළාරිකං ලිඬ්ගම්පි දිස්වා පුච්ඡිතඛිබ්බාපුච්ඡිතඛිබ්බං න ජානාසී”ති බ්‍රාහ්මණස්ස උපාරම්භං ආරොපෙන්තො ආහ – “සඬ්ඝාට්ඨාසී...පෙ.... ගොත්තපඤ්ඤ”න්ති. එත්ථ ච ඡින්නසඬ්ඝට්ඨකට්ඨෙත තීණ්පි විවරාහි “සඬ්ඝාට්ඨ”ති අධිජ්ජෙනාති, තාති නිවාසෙති පරිදහතීති සඬ්ඝාට්ඨාසී. අගහොති අගෙහො, නිත්තණ්හොති අධිජ්ජායො. නිවාසාගාරං පන භගවතො ජෙතවනෙ මහාගන්ධකුට්ඨකරෙරිමණ්ඩලමාලකොසම්බකුට්ඨන්දනමාලාදිඅනෙකජ්ජකාරං, තං සන්ධාය න යුජ්ජති. නිවුත්තකෙසොති අපනීතකෙසො,

ඔහාරිතකෙසමස්සුති වුත්තං හොති. අහිනිබ්බතත්තොති අතීච වුපසන්නපරිලාභවිත්තො, ගුත්තවිත්තො වා. අලිප්පමානො ඉධ මාණවෙහීති උපකරණසිනෙහස්ස පහිනත්තා මනුස්සෙහි අලිත්තො අසංසට්ඨො එකන්තවිවිත්තො. අකල්ලං මං බ්‍රාහ්මණාති ය්වාහං එවං සඬිසාට්ඨාසී...පෙ.... අලිප්පමානො ඉධ මාණවෙහි, තං මං ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, පාකතිකාති නාමගොත්තාති අතීතං පබ්බජිතං සමානං අප්පතිරූපං ගොත්තපඤ්භං පුච්ඡමිති.

එවං වුත්තෙ උපාරම්භං මොචෙත්තො බ්‍රාහ්මණො ආහ - පුච්ඡන්ති වෙ, හො බ්‍රාහ්මණා, බ්‍රාහ්මණෙහි සහ “බ්‍රාහ්මණො නො භව”න්ති. තත්ථ බ්‍රාහ්මණො නොති බ්‍රාහ්මණො නුති අත්ථො. ඉදං වුත්තං හොති - නාහං හො අකල්ලං පුච්ඡාමි. අමිහාකඤ්ඤි බ්‍රාහ්මණසමයෙ බ්‍රාහ්මණා බ්‍රාහ්මණෙහි සහ සමාගන්ත්වා “බ්‍රාහ්මණො නු භවං, භාරද්වාජො නු භව”න්ති එවං ජාතිමිපි ගොත්තමිපි පුච්ඡන්ති එවාති.

461-2. එවං වුත්තෙ භගවා බ්‍රාහ්මණස්ස චිත්තමුදුභාවකරණත්ථං මන්තෙසු අත්තනො පකතඤ්ඤුතං පකාසෙත්තො ආහ - “බ්‍රාහ්මණො හි වෙ ත්වං බුසි...පෙ.... චතුච්ඡතක්ඛර”න්ති. තස්සත්ථො - සථෙ ත්වං “බ්‍රාහ්මණො අහං”ති බුසි, මඤ්ච අබ්‍රාහ්මණං බුසි, තස්මා භවන්තං සාවිත්තිං පුච්ඡාමි තිපදං චතුච්ඡතක්ඛරං, තං මෙ බුහිති. එත්ථ ච භගවා පරමත්ථවෙදානං තිණ්ණං පිටකානං ආදිභූතං පරමත්ථබ්‍රාහ්මණෙහි සබ්බබුද්ධෙහි පකාසිතං අත්ථසම්පන්නං බ්‍යඤ්ජනසම්පන්නඤ්ච “බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි, ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි, සඬ්ඝං සරණං ගච්ඡාමි”ති ඉමං අරියසාවිත්තිං සන්ධාය පුච්ඡති. යදිපි හි බ්‍රාහ්මණො අඤ්ඤං වදෙය්‍ය, අද්ධානං භගවා “නායං, බ්‍රාහ්මණ, අරියස්ස විනයෙ සාවිත්තීති වුච්චති”ති තස්ස අසාරකත්තං දස්සෙත්වා ඉධෙව පතිට්ඨාපෙය්‍ය. බ්‍රාහ්මණො පන “සාවිත්තිං පුච්ඡාමි තිපදං චතුච්ඡතක්ඛර”න්ති ඉදං අත්තනො සමයසිද්ධං සාවිත්තිලක්ඛණබ්‍යඤ්ජනකං බ්‍රහ්මස්සරෙන නිච්ඡාරිතවචනං සුත්ථාව “අද්ධායං සමණො බ්‍රාහ්මණසමයෙ නිට්ඨං ගතො, අහං පන අඤ්ඤාණෙන ‘අබ්‍රාහ්මණො අය’න්ති පරිභවිං, සාධුරූපො මන්තපාරගු බ්‍රාහ්මණොච එසො”ති නිට්ඨං ගන්ත්වා “භන්ද නං යඤ්ඤවිධිං දක්ඛිණෙය්‍යවිධිඤ්ච පුච්ඡාමි”ති තමත්ථං පුච්ඡන්තො “කිංනිස්සිතා...පෙ.... ලොකෙ”ති ඉමං විසමගාථාපදත්තයමාහ. තස්සත්ථො - කිංනිස්සිතා කිමධිප්පායා කිං පත්ථෙත්තා ඉසයො ච ඛත්තියා ච බ්‍රාහ්මණා ච අඤ්ඤෙ ච මනුජා දෙවතානං අත්ථාය යඤ්ඤං අකප්පයිංසු. යඤ්ඤමකප්පයිංසුති මකාරො පදසන්ධිකරො. අකප්පයිංසුති සංවිද්හිංසු අකංසු. පුචුති බහු අන්තපානදානාදිනා හෙදෙන අනෙකප්පකාරෙ පුචු වා ඉසයො මනුජා ඛත්තියා බ්‍රාහ්මණා ච කිංනිස්සිතා යඤ්ඤමකප්පයිංසු. කථං නෙසං තං කම්මං සමිප්ඤ්ඤාති ඉමිනාධිප්පායෙන පුච්ඡති.

463. අථස්ස භගවා තමත්ථං ඛියාකරොන්තො “යදන්තගු වෙදගු යඤ්ඤකාලෙ. යස්සාහුතිං ලභෙ තස්සිජ්ඣෙති බුමි”ති ඉදං සෙසපදද්වයමාහ. තත්ථ යදන්තගුති යො අන්තගු, ඔකාරස්ස අකාරො, දකාරො ච පදසන්ධිකරො “අසාධාරණමඤ්ඤෙස”න්තිආදීසු (බු. පා. 8.9) මකාරො විය. අයං පන අත්ථො – යො වට්ටදුක්ඛස්ස තීහි පරිඤ්ඤාහි අන්තගතත්තා අන්තගු, චතුහි ච මග්ගඤ්ඤාණුවෙදෙහි කිලෙසෙ විජ්ඣිත්වා ගතත්තා වෙදගු, සො යස්ස ඉසිමනුජබත්තියබ්‍රාහ්මණානං අඤ්ඤතරස්ස යඤ්ඤකාලෙ යස්මිං කිස්මිඤ්ච ආහාරෙ පච්චුපට්ඨිතෙ අන්තමසො වනපණ්ණමුලඵලාදිමිහිපි ආහුතිං ලභෙ, තතො කිඤ්ච දෙය්‍යධම්මං ලභෙය්‍යා, තස්ස තං යඤ්ඤකම්මං ඉජ්ඣෙ සමිජ්ඣෙය්‍යා, මහජ්ඵලං භවෙය්‍යාති බුමිති.

464. අථ බ්‍රාහ්මණො තං භගවතො පරමත්ථයොගගම්හිරං අතිමධුරගිරනිබ්බිකාරසරසම්පන්නං දෙසනං සුත්වා සරිරසම්පත්තිසුවිතඤ්චස්ස සබ්බගුණසම්පත්තිං සම්භාවයමානො පිතිසොමනස්සජාතො “අද්ධා හි තස්සා”ති ගාථමාහ. තත්ථ ඉති බ්‍රාහ්මණොති සඬිගීතිකාරානං වචනං, සෙසං බ්‍රාහ්මණස්ස. තස්සත්ථො – අද්ධා හි තස්ස මය්‍හං හුතමිජ්ඣෙකු, අයං අජ්ජ දෙය්‍යධම්මො ඉජ්ඣස්සති සමිජ්ඣස්සති මහජ්ඵලො භවිස්සති යං තාදිසං වෙදගුමද්දසාම, යස්මා තාදිසං භවන්තරූපං වෙදගුං අද්දසාම. ත්වඤ්ඤෙව හි සො වෙදගු, න අඤ්ඤො. ඉතො පුබ්බෙ පන තුම්භාදිසානං වෙදගුනං අන්තගුනඤ්ච අදස්සනෙන අම්භාදිසානං යඤ්ඤෙ පටියත්තං අඤ්ඤො ජනො භුඤ්ජති පුරළාසං වරුකඤ්ච පුච්ඤ්චාති.

465. තතො භගවා අත්තනි පසන්නං වචනපටිග්ගහණසජ්ජං බ්‍රාහ්මණං විදිත්වා යථාස්ස සුට්ඨු පාකටා භොන්ති, ඵලං නානජ්ජකාරෙහි දක්ඛිණෙය්‍යා පකාසෙතුකාමො “තස්මාතිහ ත්ව”න්ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – යස්මා මයි පසන්නොසි, තස්මා පන ඉහ ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, උපසඬකම්ම පුච්ඡාති අත්තානං දස්සෙන්නො ආහ. ඉදාහි ඉතො පුබ්බං අත්ථොනඅත්ථිකපදං පරපදෙන සම්බන්ධිතබ්බං – අත්ථොන අත්ථිකො තස්ස අත්ථත්ථිකභාවස්ස අනුරූපං කිලෙසග්ගිවූපසමෙන සන්නං, කොධධුමවිගමෙන විධුමං, දුක්ඛාභාවෙන අනීසං, අනෙකවිධආසාභාවෙන නිරාසං අජ්ජෙවිධ ඵකංසෙන ඉධ යිතොව ඉධ වා සාසනෙ අභිවින්දෙ ලච්ඡසි අධගච්ඡස්සසි සුමෙධං වරපඤ්ඤං ඛිණාසවදක්ඛිණෙය්‍යන්ති. අථ වා යස්මා මයි පසන්නොසි, තස්මාතිහ, ත්වං බ්‍රාහ්මණ, අත්ථොන අත්ථිකො සමානො උපසඬකම්ම පුච්ඡ සන්නං විධුමං අනීසං නිරාසන්ති අත්තානං දස්සෙන්නො ආහ. ඵලං පුච්ඡන්නො අජ්ජෙවිධ අභිවින්දෙ සුමෙධං ඛිණාසවදක්ඛිණෙය්‍යන්ති ඵලම්පෙත්ථ යොජනා වෙදිතබ්බා.

466. අථ බ්‍රාහ්මණො යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානො භගවන්තං ආහ – “යඤ්ඤෙ රතොහං...පෙ.... බුහි මෙත”න්ති. තත්ථ යඤ්ඤො යාගො දානන්ති අත්ථතො එකං. තස්මා දානරතො අහං, තාය එව දානාරාමතාය දානං දාතුකාමො, න පන ජානාමි, එවං අජානන්තං අනුසාසතු මං භවං. අනුසාසන්තො ච උත්තානෙනෙව නයෙන යත්ථ හුතං ඉජ්ඣිකතෙ බුහි මෙතන්ති එවමෙත්ථ අත්ථයොජනා වෙදිතබ්බො. “යථාහුත”න්තිපි පායො.

467. අථස්ස භගවා චත්තුකාමො ආහ – “තෙන හි...පෙ.... දෙසෙස්සාමි”ති. ඔහිතසොතස්ස චස්ස අනුසාසනත්ථං තාව “මා ජාතිං පුච්ඡි”ති ගාථමාහ. තත්ථ මා ජාතිං පුච්ඡිති යදි හුතසමිද්ධිං දානමහජ්ඵලතං පච්චාසිසසි, ජාතිං මා පුච්ඡ. අකාරණඤ්ඤි දක්ඛිණෙය්‍යවිචාරණාය ජාති. චරණඤ්ච පුච්ඡාති අපිච බො සීලාදිගුණහෙදං චරණං පුච්ඡ. එතඤ්ඤි දක්ඛිණෙය්‍යවිචාරණාය කාරණං.

ඉදානිස්ස තමත්ථං විභාවෙන්තො නිදස්සනමාහ – “කට්ඨා භවෙ ජායති ජාතවෙදො”තිආදි. තත්‍රායමධිජ්ජායො – ඉධ කට්ඨා අග්ගි ජායති, න ච සො සාලාදිකට්ඨා ජාතො එව අග්ගිකිච්චං කරොති, සාපානදොණිආදිකට්ඨා ජාතො න කරොති, අපිච බො අත්තතො අච්චිආදිගුණසම්පන්නත්තා එව කරොති. එවං න බ්‍රාහ්මණකුලාදීසු ජාතො එව දක්ඛිණෙය්‍යො හොති, චණ්ඩාලකුලාදීසු ජාතො න හොති, අපිච බො නිවාකුලීනොපි උච්චාකුලීනොපි බිණාසවමුනි ධිනිමා හිරිනිසෙධො ආජානියො හොති, ඉමාය ධිනිහිරිපමුඛාය ගුණසම්පත්තියා ජාතිමා උත්තමදක්ඛිණෙය්‍යො හොති. සො හි ධිනියා ගුණෙ ධාරයති, හිරියා දොසෙ නිසෙධෙති. චුත්තඤ්චෙනං “හිරියා හි සන්නො න කරොන්ති පාප”න්ති. තෙන තෙ බුමි –

“මා ජාතිං පුච්ඡි චරණඤ්ච පුච්ඡ,
කට්ඨා භවෙ ජායති ජාතවෙදො;
නිවාකුලීනොපි මුනි ධිනිමා,
ආජානියො හොති හිරිනිසෙධො”ති. –

එස සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන අස්සලායනසුත්තානුසාරෙන (ම. නි. 2.401 ආදයො) වෙදිතබ්බො.

468. එවමෙතං භගවා වාතුවණ්ණසුද්ධියා අනුසාසිත්වා ඉදානි යත්ථ හුතං ඉජ්ඣිකතෙ, යථා ච හුතං ඉජ්ඣිකතෙ, තමත්ථං දස්සෙතුං “සච්චෙන දන්තො”තිආදිගාථමාහ. තත්ථ සච්චෙනාති පරමත්ථසච්චෙන. තඤ්ඤි පත්තො දන්තො හොති. තෙනාහ – “සච්චෙන දන්තො”ති. දමසා උපෙතොති ඉන්ද්‍රියදමෙන සමන්නාගතො. වෙදන්තගුති වෙදෙහි වා කිලෙසානං අන්තං ගතො, වෙදානං වා අන්තං චතුත්ථමග්ගඤ්ඤාණං ගතො.

වූසිතබ්බන්තරියොති පුන වසිතබ්බන්තරියොති වුත්ථග්ගබ්බන්තරියොති. කාලෙන තම්හි භබ්බං පච්චේෂෙති අත්තනො දෙය්‍යධම්මට්ඨිතකාලං තස්ස සම්මුඛිභාවකාලඤ්ච උපලක්ඛෙත්වා තෙන කාලෙන තාදිසෙ දක්ඛිණෙය්‍යෙ දෙය්‍යධම්මං පච්චේෂෙය්‍ය, පච්චෙසෙය්‍ය පටිපාදෙය්‍ය.

469-71. කාමෙති වත්ථුකාමෙ ච කිලෙසකාමෙ ච. සුසමාහිතින්ද්‍රියාති සුට්ඨු සමාහිතඉන්ද්‍රියා, අවික්ඛිත්තඉන්ද්‍රියාති වුත්තං හොති. වන්දොව රාහුග්ගහණා පමුත්තාති යථා වන්දො රාහුග්ගහණා, එවං කිලෙසග්ගහණා පමුත්තා යෙ අතීව භාසන්ති වෙව තපන්ති ච. සතාති සතිසම්පන්නා. මමාසිතානීති තණ්හාදිට්ඨිමමාසිතානි.

472. යො කාමෙ හිත්වාති ඉතො පහුති අත්තානං සන්ධාය වදති. තත්ථ කාමෙ හිත්වාති කිලෙසකාමෙ පභාය. අභිභුය්‍යවාරීති තෙසං පහීනත්තා වත්ථුකාමෙ අභිභුය්‍යවාරී. ජාතිමරණස්ස අත්තං නාම නිබ්බානං වුව්චති, තඤ්ච යො වෙදි අත්තනො පඤ්ඤාබලෙන අඤ්ඤාසි. උදකරහදො වාති යෙ ඉමෙ අනොතත්තදහො කණ්ණමුණ්ඩදහො රථකාරදහො ඡද්දන්තදහො කුණාලදහො මන්දාකිනිදහො සිහස්පපාතදහොති හිමවති සත්ත මහාරහදා අග්ගිසුරියසන්තාපෙහි අසම්චුට්ඨත්තා නිව්චං සිතලා, තෙසං අඤ්ඤතරො උදකරහදොව සිතො පරිනිබ්බුතකිලෙසපරිලාභත්තා.

473. සමොති තුලොයා. සමෙහීති විපස්සිආදීහි බුද්ධෙහි. තෙ හි පටිවෙධසමත්තා “සමා”ති වුව්චන්ති. නත්ථි තෙසං පටිවෙධෙනාධිගන්තබ්බෙසු ගුණෙසු, පහාතබ්බෙසු වා දොසෙසු වෙමත්තතා, අද්ධානආයුකුලප්පමාණාහිනික්ඛමනපධානබොධිරස්මීහි පන තෙසං වෙමත්තතා හොති. තථා හි තෙ හෙට්ඨිමපරිච්ඡේදෙන චතුහි අසඬ්ඛෙය්‍යෙහි කප්පසතසහස්සෙන ච පාරමියො පුරෙන්නි, උපරිමපරිච්ඡේදෙන සොළසහි අසඬ්ඛෙය්‍යෙහි කප්පසතසහස්සෙන ච. අයං තෙසං අද්ධානවෙමත්තතා. හෙට්ඨිමපරිච්ඡේදෙන ච වස්සසතායුකකාලෙ උප්පජ්ජන්ති, උපරිමපරිච්ඡේදෙන වස්සසතසහස්සායුකකාලෙ. අයං තෙසං ආයුචෙමත්තතා. බත්තියකුලෙ වා බ්‍රාහ්මණකුලෙ වා උප්පජ්ජන්ති. අයං කුලචෙමත්තතා. උච්චා වා හොන්ති අට්ඨාසිතිහත්ථප්පමාණා, නිචා වා පන්නරසඅට්ඨාරසහත්ථප්පමාණා. අයං පමාණචෙමත්තතා. හත්ථිඅස්සරථසිවිකාදීහි නික්ඛමන්ති වෙහාසෙන වා. තථා හි විපස්සිකකුසන්ධා අස්සරථෙන නික්ඛමිංසු, සිඛිකොණාගමනා හත්ථික්ඛන්ධෙන, වෙස්සභු සිවිකාය, කස්සපො වෙහාසෙන, සකාමුති අස්සපිට්ඨියා. අයං තෙක්ඛම්මචෙමත්තතා. සත්තාහං වා පධානමනුයුඤ්ජන්ති, අඬ්ඬමාසං, මාසං, ද්වෙමාසං, තෙමාසං, චතුමාසං, පඤ්චමාසං, ඡමාසං, එකවස්සං ද්විතිචතුපඤ්චස්වස්සානි වා. අයං පධානචෙමත්තතා. අස්සත්ථො වා බොධිරුක්ඛො හොති නිග්‍රොධාදීනං වා අඤ්ඤතරො. අයං බොධිචෙමත්තතා. බ්‍යාමාසිතිඅනන්තපහායුත්තා

හොත්ති. තත්ථ ඛ්‍යාමජ්ජහා වා අසීතිජ්ජහා වා සබ්බෙසං සමානා, අනන්තජ්ජහා පන දුරමිපි ගච්ඡති ආසන්නමිපි, එකගාවුතං ද්විගාවුතං යොජනං අනෙකයොජනං චක්කවාලපරියන්තමිපි, මඬගලස්ස බුද්ධස්ස සරීරජ්ජහා දසසහස්සචක්කවාලං අගමාසි. එවං සන්තෙපි මනසා චිත්තායත්තාව සබ්බබුද්ධානං, යො යත්තකමිච්ඡති, තස්ස තත්තකං ගච්ඡති. අයං රස්මිවෙමත්තතා. ඉමා අට්ඨ වෙමත්තතා යපෙත්වා අවසෙසෙසු පටිවෙධෙනාධිගන්තබ්බෙසු ගුණෙසු, පහාතබ්බෙසු වා දොසෙසු නත්ථි නෙසං විසෙසො, තස්මා “සමා”ති වුච්චන්ති. එවමෙනෙහි සමො සමෙහි.

විසමෙහි දුරෙති න සමා විසමා, පටිවෙකබුද්ධාදයො අවසෙසසබ්බසත්තා. තෙහි විසමෙහි අසදිසතාය දුරෙ. සකලජම්බුදීපං සුරෙත්වා පල්ලඬකෙන පල්ලඬකං සඬ්ඝට්ටෙත්වා නිසින්නා පටිවෙකබුද්ධාපි හි ගුණෙහි එකස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස කලං නාග්ඝන්ති සොළසිං, කො පන වාදො සාවකාදීසු. තෙනාහ – “විසමෙහි දුරෙ”ති. තථාගතො හොතීති උභයපදෙහි දුරෙති යොජෙතබ්බං. අනන්තපඤ්ඤොති අපරිමිතපඤ්ඤො. ලොකියමනුස්සානඤ්ඤි පඤ්ඤං උපනිධාය අට්ඨමකස්ස පඤ්ඤා අධිකා, තස්ස පඤ්ඤං උපනිධාය සොතාපන්නස්ස. එවං යාව අරහතො පඤ්ඤං උපනිධාය පටිවෙකබුද්ධස්ස පඤ්ඤා අධිකා, පටිවෙකබුද්ධස්ස පඤ්ඤං පන උපනිධාය තථාගතස්ස පඤ්ඤා අධිකාති න චත්තබ්බා, අනන්තා ඉච්චෙව පන චත්තබ්බා. තෙනාහ – “අනන්තපඤ්ඤො”ති. අනුපලිත්තොති තණ්හාදිට්ඨිලෙපෙහි අලිත්තො. ඉධ වා හුරං වාති ඉධලොකෙ වා පරලොකෙ වා. යොජනා පනෙත්ථ – සමො සමෙහි විසමෙහි දුරෙ තථාගතො හොති. කස්මා? යස්මා අනන්තපඤ්ඤො අනුපලිත්තො ඉධ වා හුරං වා, තෙන තථාගතො අරහති පුරලාසන්ති.

474. යමිති න මායාති අයං පන ගාථා අඤ්ඤා ව ඊදිසා මායාදිදොසයුත්තෙසු බ්‍රාහ්මණෙසු දක්ඛිණෙයාසඤ්ඤාපහානත්ථං චුත්තාති වෙදිතබ්බා. තත්ථ අමමොති සත්තසඬ්ඛාරෙසු “ඉදං මමා”ති පහීනමමායිතහාවො.

475. නිවෙසනන්ති තණ්හාදිට්ඨිතිවෙසනං. තෙන හි මනො තීසු භවෙසු නිවිසති, තෙන තං “නිවෙසනං මනසො”ති වුච්චති. තත්ථෙව වා නිවිසති තං හිත්වා ගන්තුං අසමත්ථතාය. තෙනපි “නිවෙසන”න්ති වුච්චති. පරිග්ගහාති තණ්හාදිට්ඨියො එව, තාහි පරිග්ගහිතධම්මා වා. කෙච්ඡිති අප්පමත්තකාපි. අනුපාදියානොති තෙසං නිවෙසනපරිග්ගහානං අභාවා කඤ්චි ධම්මං අනුපාදියමානො.

476. සමාහිතො මග්ගසමාධිනා. උදකාරීති උත්තිණ්ණො. ධම්මං චඤ්ඤාසීති සබ්බඤ්ච ඤෙයාධම්මං අඤ්ඤාසී. පරමාය දිට්ඨියාති සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන.

477. භවාසවාති භවතණ්හාකානනිකන්තිසස්සනදිට්ඨිසහගතා රාගා. වච්ඡි වාචා. බරාති කක්ඛලා ඵරුසා. විදුට්ඨිතාති දඩ්ඨා. අත්ථගතාති අත්ථභිගතා. න සන්තීති විදුට්ඨිතත්තා අත්ථභිගතත්තා ව. උභයෙහි පන උභයං යොජෙතබ්බං සබ්බධිති සබ්බෙසු බන්ධායතනාදීසු.

478. මානසත්තෙසුති මානෙන ලග්ගෙසු. දුක්ඛං පරිඤ්ඤායාති වට්ටදුක්ඛං තීහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානිත්වා. සබ්බත්තවත්ථුන්ති සහෙතුපච්චයං, සද්ධිං කම්මකිලෙසෙහීති වුත්තං හොති.

479. ආසං අනිස්සායාති තණ්හං අනල්ලියිත්වා. විචෙකදස්සිති නිබ්බානදස්සි. පරවෙදියන්ති පරෙහි ඤාපෙතබ්බං. දිට්ඨිමුපාතිවත්තොති ද්වාසට්ඨිහෙදම්පි මිච්ඡාදිට්ඨිං අතික්කන්තො. ආරම්මණාති පච්චයා, පුනඛභවකාරණානීති වුත්තං හොති.

480. පරොපරාති වරාවරා සුන්දරාසුන්දරා. පරා වා බාහිරා, අපරා අභික්කන්තිකා. සමෙච්චාති ඤාණෙන පටිවිජ්ඣිත්වා. ධම්මාති බන්ධායතනාදයො ධම්මා. උපාදානබයෙ විමුත්තොති නිබ්බානෙන නිබ්බානාරම්මණතො විමුත්තො, නිබ්බානාරම්මණවිමුත්තිලාභීති අත්ථො.

481. සංයොජනංජාතිබයන්තදස්සිති සංයොජනක්ඛයන්තදස්සි ජාතික්ඛයන්තදස්සි ව. සංයොජනක්ඛයන්තෙන චෙත්ථ සඋපාදිසෙසා නිබ්බානධාතු, ජාතික්ඛයන්තෙන අනුපාදිසෙසා වුත්තා. බයන්තොති හි අච්චන්තබයස්ස සමුච්ඡෙදප්පහානස්සෙතං අධිවචනං. අනුනාසිකලොපො චෙත්ථ “විචෙකජං පිතිසුඛ”න්තිආදීසු විය න කතො. යොපානුදීති යො අපනුදි. රාගපථන්ති රාගාරම්මණං, රාගමෙව වා. රාගොපි හි දුග්ගතිනං පථන්තා “රාගපථො”ති වුච්චති කම්මපථො විය. සුද්ධො නිදොසො විමලො අකාමොති පරිසුද්ධකායසමාවාරාදිතාය සුද්ධො. යෙහි “රාගදොසා අයං පජා, දොසදොසා, මොහදොසා”ති වුච්චති. තෙසං අභාවා නිදොසො. අට්ඨපුරිසමලවිගමා විමලො, උපක්කිලෙසාභාවතො අකාමො. උපක්කිලිට්ඨො හි උපක්කිලෙසෙන “සකාමො”ති වුච්චති. සුද්ධො වා යස්මා නිද්දොසො, නිද්දොසතාය විමලො, බාහිරමලාභාවෙන විමලත්තා අකාමො. සමලො හි “සකාමො”ති වුච්චති. විමලත්තා වා ආගුං න කරොති, තෙන අකාමො. ආගුකිරියා හි උපසාතකරණතො “කාමො”ති වුච්චති.

482. අත්තතො අත්තානං නානුපස්සතීති ඤාණසම්පයුත්තෙන විත්තෙන විපස්සන්තො අත්තතො බන්ධෙසු අඤ්ඤං අත්තානං නාම න පස්සති, බන්ධමත්තමෙව පස්සති. යා වායං “අත්තනාව අත්තානං සඤ්ජානාමි”ති තස්ස සච්චතො ථෙතතො දිට්ඨි උප්පජ්ජති, තස්සා අභාවා අත්තතො අත්තානං නානුපස්සති, අඤ්ඤදත්ථු පඤ්ඤාය බන්ධෙ පස්සති. මග්ගසමාධිනා සමාහිතො, කායවඨිකාදීනං අභාවා උප්පුගතො,

ලොකධම්මෙහි අකම්පනියතො ධීතත්තො, තණ්හාසඬ්ඛාතාය ඵජාය පඤ්චන්තං වෙතොඛ්ලානඤ්ච අට්ඨට්ඨානාය කඬ්ඛාය ච අභාවා අනෙජො අඛිලො අකඬ්ඛො.

483. මොහන්තරාති මොහකාරණා මොහපච්චයා, සබ්බකිලෙසානමෙතං අධිවචනං. සබ්බෙසු ධම්මෙසු ච ඤාණදස්සිති සච්ඡිකතසබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණො. තඤ්ඤි සබ්බෙසු ධම්මෙසු ඤාණං, තඤ්ච භගවා පස්සි, “අධිගතං මෙ”ති සච්ඡිකත්වා විභාසි. තෙන වුච්චති “සබ්බෙසු ධම්මෙසු ච ඤාණදස්සි”ති. සම්බොධිත්ති අරහත්තං. අනුත්තරන්ති පච්චෙකබුද්ධසාවකෙහි අසාධාරණං. සිවන්ති බෙමං නිරුපද්දවං සස්සිරිකං වා. යක්ඛස්සාති පුරිසස්ස. සුද්ධිති වොදානතා. ඵත්ථ හි මොහන්තරාභාවෙන සබ්බදොසාභාවො, තෙන සංසාරකාරණසමුච්ඡෙදො අන්තිමසර්ඨාරිතා, ඤාණදස්සිතාය සබ්බගුණසම්භවො. තෙන අනුත්තරා සම්බොධිපත්ති, ඉතො පරඤ්ච පහාතබ්බමධිගන්තබ්බං වා නත්ථි. තෙනාහ – “ඵත්තාවතා යක්ඛස්ස සුද්ධි”ති.

484. ඵචං වුත්තෙ බ්‍රාහ්මණො හියොයාසොමත්තාය භගවති පසන්තො පසන්තාකාරං කරොන්තො ආහ “හුතඤ්ච මය්හ”න්ති. තස්සත්ථො – යමහං ඉතො පුබ්බෙ බ්‍රහ්මානං ආරබ්භ අග්ගිමිහි අපුහං, තං මෙ හුතං සච්චං වා හොති, අලිකං වාති න ජානාමි. අජ්ජ පන ඉදං හුතඤ්ච මය්හං හුතමත්ථු සච්චං, සච්චහුතමෙව අත්ථුති යාවන්තො භණති. යං තාදිසං වෙදගුතං අලත්ථං, යස්මා ඉධෙව ධීතො භවන්තරූපං වෙදගුං අලත්ථං. බ්‍රහ්මා හි සක්ඛි, පච්චක්ඛමෙව හි ත්වං බ්‍රහ්මා, යතො පටිග්ගණ්හාතු මෙ භගවා, පටිග්ගහෙත්වා ච භුඤ්ජතු මෙ භගවා පුරුලාසන්ති තං භබ්‍යසෙසං උපනාමෙත්තො ආහ.

487. අථ භගවා කසිභාරද්වාජසුත්තෙ වුත්තනයෙන ගාථාද්වයමභාසි. තතො බ්‍රාහ්මණො “අයං අත්තනා න ඉච්ඡති, කම්පි වඤ්ඤං සන්ධාය ‘කෙවලිනං මහෙසිං ඛිණ්ණසවං කුක්කුච්චවුපසන්තං අන්තෙන පානෙන උපට්ඨහස්සු’ති භණති”ති ඵචං ගාථාය අත්ථං අසල්ලක්ඛෙත්වා තං ඤාතුකාමො ආහ “සාධාහං භගවා”ති. තත්ථ සාධුති ආයාවනත්ථෙ නිපාතො. තථාති යෙන ත්වමාහ, තෙන පකාරෙන. විජඤ්ඤන්ති ජානෙයාං. යන්ති යං දක්ඛිණෙයාං යඤ්ඤකාලෙ පරියෙසමානො උපට්ඨගෙයාන්ති පාඨසෙසො. පජ්ජුයාති පත්වා. තච සාසනන්ති තච ඔවාදං. ඉදං වුත්තං හොති. සාධාහං භගවා තච ඔවාදං ආගම්ම තථා විජඤ්ඤං ආරොවෙහි මෙ තං කෙවලිනන්ති අධිජ්ජායො. යො දක්ඛිණං භුඤ්ජෙයා මාදිසස්ස, යං වාහං යඤ්ඤකාලෙ පරියෙසමානො උපට්ඨගෙයාං, තථාරූපං මෙ දක්ඛිණෙයාං දස්සෙහි, සවෙ ත්වං න භුඤ්ජසිති.

488-90. අට්ඨස්ස භගවා පාකටෙන නයෙන තථාරූපං දක්ඛිණෙය්‍යං දස්සෙන්තො “සාරම්භා යස්සා”ති ගාථාත්තයමාහ. තත්ථ සීමන්තානං විනෙතාරන්ති සීමාති මරියාදා සාධුජනවුත්ති, තස්සා අන්තා පරියොසානා අපරභාගාති කත්වා සීමන්තා වුවුවන්ති කිලෙසා, තෙසං විනෙතාරන්ති අත්ථො. සීමන්තාති බුද්ධචෙනෙය්‍යා සෙක්ඛා ච පුට්ඨජනා ච, තෙසං විනෙතාරන්තිපි එකෙ. ඡාතිමරණකොව්දන්ති “එවං ඡාති එවං මරණ”න්ති එත්ථ කුසලං. මොනෙය්‍යසම්පන්නන්ති පඤ්ඤාසම්පන්නං, කායමොනෙය්‍යාදිසම්පන්නං වා. භකුටිං විනයිත්වානාති යං එකච්චෙ දුබ්බද්ධිනො යාවකං දිස්වා භකුටිං කරොන්ති, තං විනයිත්වා, පසන්නමුඛා භුත්වාති අත්ථො. පඤ්ඡලිකාති පග්ගහිතඅඤ්ඡලිනො භුත්වා.

491. අට්ඨ බ්‍රාහ්මණො භගවන්තං ථොමයමානො “බුද්ධො භව”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ ආයාගොති ආයජිතඛිබ්බො, තතො තතො ආගම්ම වා යජිතඛිබ්බමත්ථාතිපි ආයාගො, දෙය්‍යධම්මානං අධිට්ඨානභූතොති වුත්තං හොති. සෙසමෙත්ථ ඉතො පුරිමගාථාසු ච යං න වණ්ණිතං, තං සක්කා අවණ්ණිතම්පි ඡානිතුන්ති උත්තානත්ථත්තායෙව න වණ්ණිතං. ඉතො පරං පන කසිභාරද්වාපසුත්තෙ වුත්තනයමෙවාති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය පුරළාසසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. මාසසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුත්තන්ති මාසසුත්තං. කා උප්පත්ති? අයමෙව යාස්ස නිදානෙ වුත්තා. අයඤ්ඨි මාසො මාණුවො දායකො අහොසි දානපති. තස්සෙතදහොසි – “සම්පත්තකපණද්ධිකාදීනං දානං දින්නං මහජ්ඵලං හොති, උදාහු නොති සමණං ගොතමං එතමත්ථං පුච්ඡිස්සාමි, සමණො කිර ගොතමො අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං ඡානාති”ති. සො භගවන්තං උපසඬ්ඨිකම්ත්වා පුච්ඡි. භගවා වස්ස පුච්ඡානුරූපං ඛ්‍යාකාසි. තයිදං සඬ්ඨිතිකාරානං බ්‍රාහ්මණස්ස භගවතොති තිණ්ණම්පි වචනං සමොධානෙත්වා “මාසසුත්ත”න්ති වුවචති.

තත්ථ රාජගහෙති එවංනාමකෙ නගරෙ. තඤ්ඨි මන්ධාතුමහාගොවින්දාදීහි පරිග්ගහිතත්තා “රාජගහ”න්ති වුවචති. අඤ්ඤෙපෙත්ථ පකාරෙ වණ්ණයන්ති. කිං තෙහි, නාමමෙතං තස්ස නගරස්ස? තං පනෙතං බුද්ධකාලෙ ච චක්කවත්තිකාලෙ ච නගරං හොති, සෙසකාලෙ සුඤ්ඤං හොති යක්ඛපරිග්ගහිතං, තෙසං වසන්තවනං භුත්වා තිට්ඨති. එවං ගොවරගාමං දස්සෙන්වා නිවාසට්ඨානමාහ – “ගිජ්ඣකුටෙ පඛබ්බතෙ”ති. සො ච ගිජ්ඣා තස්ස කුටෙසු වසිංසු, ගිජ්ඣසදිසානි වාස්ස කුටානි, තස්මා “ගිජ්ඣකුටො”ති වුවචතිති වෙදිතඛිබ්බො.

අථ බො...පෙ.... අවොවාති එත්ථ මාසොති තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස නාමං. මාණුවොති අන්තෙවාසිවාසං අනතීතභාවෙන වුව්චති, ජාතියා පන මහල්ලකො. “පුබ්බාවිණ්ණුවසෙනා”ති එකෙ පිඬගියො මාණුවො විය. සො හි වීසවස්සසතිකොපි පුබ්බාවිණ්ණුවසෙන “පිඬගියො මාණුවො” ත්වෙව සඬ්ඛං අගමාසි. සෙසං වුත්තනයමෙව.

අහඤ්ඪි, හො ගොතම...පෙ.... පසවාමීති එත්ථ දායකො දානපතීති දායකො වෙව දානපති ව. යො හි අඤ්ඤස්ස සත්තකං තෙනාණත්තො දෙති, සොපි දායකො හොති, තස්මිං පන දානෙ ඉස්සරියාභාවතො න දානපති. අයං පන අත්තතො සත්තකංයෙව දෙති. තෙනාහ – “අහඤ්ඪි, හො ගොතම, දායකො දානපතී”ති. අයමෙව හි එත්ථ අත්ථො, අඤ්ඤත්‍ර පන අත්තරත්තරා මච්ඡෙරෙන අභිභුයාමානො දායකො අනභිභුතො දානපතීතිආදිනාපි නයෙන වත්තුං වට්ටති. වදඤ්ඤුති යාවකානං වචනං ජානාමි වුත්තමත්තෙයෙව “අයමිදමරහති අයමිද”ත්ති පුරිසවිසෙසාවධාරණෙන බහුපකාරභාවගහණෙන වා. යාවයොගොති යාවිතුං යුත්තො. යො හි යාවකෙ දිස්වාච හකුට්ඨං කත්වා ඵරුසවචනාදීති භණති, සො න යාවයොගො හොති. අහං පන න තාදිසොති දීපෙති. ධම්මෙනාති අදින්නාදානනිකතිවඤ්චනාදීති වජ්ජෙත්වා හික්ඛාවරියාය, යාවනායාති අත්ථො. යාවනා හි බ්‍රාහ්මණානං භොගපරියෙසෙන ධම්මො, යාවමානානඤ්ච නෙසං පරෙහි අනුග්ගහකාමෙහි දින්නා භොගා ධම්මලද්ධා නාම ධම්මාධිගතා ව හොන්ති, සො ව තථා පරියෙසිත්වා ලභී. තෙනාහ – “ධම්මෙන භොගෙ පරියෙසාමි...පෙ.... ධම්මාධිගතෙහි”ති. හියොයාපි දදාමීති තතො උත්තරිපි දදාමි, පමාණං නත්ථි, එත්ථ ලද්ධභොගප්පමාණෙන දදාමීති දස්සෙති.

තග්ඝාති එකංසවචනෙ නිපාතො. එකංසෙනෙව හි සබ්බබුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකෙහි පසත්ථං දානං අත්තමසො තිරච්ඡානගතානම්පි දීයමානං. වුත්තඤ්චෙනං “සබ්බත්ථ වණ්ණිතං දානං, න දානං ගරහිතං ක්වචී”ති. තස්මා භගවාපි එකංසෙනෙව තං පසංසන්නො ආහ – “තග්ඝ ත්වං මාණව...පෙ.... පසවසී”ති. සෙසං උත්තානත්ථමෙව. එවං භගවතා “බහුං සො පුඤ්ඤං පසවතී”ති වුත්තෙපි දක්ඛිණෙයානො දක්ඛිණාවසුද්ධිං සොතුකාමො බ්‍රාහ්මණො උත්තරි භගවත්තං පුච්ඡී. තෙනාහු සඬ්භිතිකාරා – “අථ බො මාසො මාණුවො භගවත්තං ගාථාය අජ්ඣාමාසී”ති. තං අත්ථතො වුත්තනයමෙව.

492. පුච්ඡාමහන්තිආදිගාථාසු පන වදඤ්ඤුන්ති වචනවිදුං, සබ්බාකාරෙන සත්තානං වුත්තවචනාධිප්පායඤ්ඤුන්ති වුත්තං හොති. සුජ්ඣෙති දක්ඛිණෙයාවසෙන සුද්ධං මහජ්ඣලං භවෙයා. යොජනා පනෙත්ථ – යො යාවයොගො දානපති ගහට්ඨො පුඤ්ඤත්ථිකො හුත්වා පරෙසං අත්තපානං දදං යජති, න අග්ගිමිහි ආහුතිමත්තං පක්ඛිපන්නො,

තඤ්ච

බො

පුඤ්ඤපෙක්ඛොව

න

පච්චුපකාරකල්‍යාණකිත්තිසද්දාදිඅපෙක්ඛො, තස්ස ඵවරූපස්ස යජමානස්ස
 හුතං කථං සුජ්ඣෙය්‍යාති?

493. ආරාධයෙ දක්ඛිණෙය්‍යෙහි තාදීති තාදියො යාවයොගො
 දක්ඛිණෙය්‍යෙහි ආරාධයෙ සම්පාදයෙ සොධයෙ, මහජ්ඵලං තං හුතං
 කරෙය්‍ය, න අඤ්ඤාතාති අත්ථො. ඉමිනාස්ස “කථං හුතං යජමානස්ස
 සුජ්ඣෙ” ඉච්චෙතං ඛ්‍යාකතං හොති.

494. අක්ඛාහි මෙ භගවා දක්ඛිණෙය්‍යෙති ඵත්ථ යො යාවයොගො දදං
 පරෙසං යජති, තස්ස මෙ භගවා දක්ඛිණෙය්‍යෙ අක්ඛාහිති ඵචං යොජනා
 චෙදිතබ්බා.

495. අථස්ස භගවා නානජපකාරෙහි නයෙහි දක්ඛිණෙය්‍යෙ
 පකාසෙන්නො “යෙ චෙ අසත්තා”තිආදිකා ගාථායො අභාසි. තත්ථ
 අසත්තාති රාගාදිසඬ්ඨගවසෙන අලග්ගා. කෙවලිනොති පරිනිට්ඨිතකිච්චා.
 යතත්තාති ගුත්තචිත්තා.

496-7. දන්තා අනුත්තරෙන දමථෙන, විමුක්තා
 පඤ්ඤාවෙතොවිමුත්තීහි, අනීසා ආයතිං වට්ටදුක්ඛාභාවෙන, නිරාසා සම්පති
 කිලෙසාභාවෙන. ඉමිස්සා පන ගාථාය දුතියගාථා
 භාවනානුභාවජපකාසනනායෙන වුත්තාති චෙදිතබ්බා.
 “භාවනානුයොගමනුයුත්තස්ස, හික්ඛවෙ, හික්ඛුනො විහරතො කිඤ්චාපි න
 ඵචං ඉච්ඡා උප්පජ්ජෙය්‍ය ‘අහො වත මෙ අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තං
 විමුච්චෙය්‍යා’ති (අ. නි. 7.71), අථ බ්වාස්ස අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තං
 විමුච්චති”ති ඉදං චෙත්ථ සුත්තං සාධකං.

498-502. රාගඤ්ච...පෙ.... යෙසු න මායා...පෙ.... න තණ්හාසු
 උපාතිපන්නාති කාමතණ්හාදීසු නාධිමුත්තා. විතරෙය්‍යාති විතරිත්වා.
 තණ්හාති රූපතණ්හාදිජබ්බිධා. භවාභවායාති සස්සතාය වා උච්ඡෙදාය වා.
 අථ වා භවස්ස අභවාය භවාභවාය, පුනබ්භවාහිනිබ්බත්තියාති වුත්තං හොති.
 ඉධ වා හුරං වාති ඉදං පන “කුහිඤ්චි ලොකෙ”ති ඉමස්ස විත්ථාරවචනං.

504. යෙ විතරාගා...පෙ.... සමිතාවිනොති සමිතවන්නො,
 කිලෙසවුපසමකාරිනොති අත්ථො. සමිතාවිතත්තා ච විතරාගා අකොපා. ඉධ
 විජ්ජහායාති ඉධලොකෙ චත්තමානෙ ඛන්ධෙ විහාය, තතො පරං යෙසං
 ගමනං නත්ථිති වුත්තං හොති. ඉතො පරං “යෙ කාමෙ හිත්වා අග්භා
 වරන්ති, සුසඤ්ඤතත්තා තසරංව උජ්ජු”න්ති ඉමමිපි ගාථං කෙචි පඨන්ති.

506-8. ජහිත්වාති හිත්වා. “ජහිත්වානා”තිපි පාඨො, අයමෙවත්ථො.
 අත්තදීපාති අත්තනො ගුණෙ ඵච අත්තනො දීපං කත්වා විවරන්තා බිණාසවා

වුවුවන්ති. යෙ හෙත්ථාති හකාරො නිපාතො පදපුරුණමත්තෙ. අයං පනත්ථො – යෙ එත්ථ ඛන්ධායතනාදිසන්තානෙ යථා ඉදං ඛන්ධායතනාදි තථා ජානන්ති, යංසභාවං තංසභාවංයෙව සඤ්ජානන්ති අනිච්චාදිවසෙන ජානන්තා. අයමන්තිමා නත්ථි පුනඛහවොති අයං නො අන්තිමා ජාති, ඉදානි නත්ථි පුනඛහවොති එවඤ්ච යෙ ජානන්තිති.

509. යො වෙදගුති ඉදානි අත්තානං සන්ධාය හගවා ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ සතිමාති ඡසතතවිහාරසතියා සමන්තාගතො. සම්බොධිපත්තොති සබ්බඤ්ඤාතං පත්තො. සරණං බහුනන්ති බහුතං දෙවමනුස්සානං භයවිහිංසනෙන සරණභූතො.

510. එවං දක්ඛිණෙය්‍යෙ සුත්වා අත්තමනො බ්‍රාහ්මණො ආහ – “අද්ධා අමොසා”ති. තත්ථ ත්වඤ්ඤෙත්ථ ජානාසි යථා තථා ඉදන්ති ත්වඤ්ඤි එත්ථ ලොකෙ ඉදං සබ්බමිපි ඤෙය්‍යං යථා තථා ජානාසි යාථාවතො ජානාසි, යාදිසං තං තාදිසමෙව ජානාසිති වුත්තං හොති. තථා හි තෙ විදිනො එස ධම්මොති තථා හි තෙ එසා ධම්මධාතු සුප්පට්ඨිද්ධා, යස්සා සුප්පට්ඨිද්ධතා යං යං ඉච්ඡසි, තං තං ජානාසිති අධිප්පායො.

511. එවං සො බ්‍රාහ්මණො හගවත්තං පසංසිත්වා දක්ඛිණෙය්‍යසම්පදාය යඤ්ඤසම්පදං ඤත්වා දායකසම්පදායපි තං ඡළඬගපරිපූරං යඤ්ඤසම්පදං සොතුකාමො “යො යාවයොගො”ති උත්තරිපඤ්ඤං පුච්ඡි. තත්‍රායං යොජනා – යො යාවයොගො දදං පරෙසං යජති, තස්ස අක්ඛාහි මෙ හගවා යඤ්ඤසම්පදන්ති.

512. අථස්ස හගවා ද්විති ගාථාහි අක්ඛාසි. තත්ථායං අත්ථයොජනා – යජස්ස මාස, යජමානො ච සබ්බත්ථ විජ්ජසාදෙහි චිත්තං, තීසුපි කාලෙසු චිත්තං පසාදෙහි. එවං තෙ යායං –

“පුබ්බෙව දානා සුමනො, දදං චිත්තං පසාදයෙ;
දත්වා අත්තමනො හොති, එසා යඤ්ඤස්ස සම්පදා”ති. (අ. නි. 6.37; පෙ. ව. 305) –

යඤ්ඤසම්පදා වුත්තා, තාය සම්පන්නො යඤ්ඤො භවිස්සති. තත්ථ සියා “කථං චිත්තං පසාදෙතබ්බ”න්ති? දොසජ්ජහානෙන. කථං දොසජ්ජහානං හොති? යඤ්ඤාරම්මණතාය. අයඤ්ඤි ආරම්මණං යජමානස්ස යඤ්ඤො එත්ථ පතිට්ඨාය ජහාති දොසං, අයඤ්ඤි සත්තෙසු මෙත්තාපුබ්බධිගමෙන සම්මාදිට්ඨිපදීපවිහතමොහන්ධකාරෙන චිත්තෙන යජමානස්ස දෙය්‍යධම්මසඬ්ඛාතො යඤ්ඤො ආරම්මණං හොති, සො එත්ථ යඤ්ඤ ආරම්මණවසෙන පවත්තියා පතිට්ඨාය දෙය්‍යධම්මපච්චයං ලොහං, පටිග්ගාහකපච්චයං කොධං, තදුහයනිදානං මොහන්ති එවං තිව්ධමිපි ජහාති දොසං. සො එවං හොගෙසු චීතරාගො, සත්තෙසු ච පවිනෙය්‍ය දොසං

තප්පහානෙනෙව පහීනපඤ්චනීවරණො අනුක්කමෙන උපචාරප්පනාහෙදං අපරිමාණසත්තඵරණෙන එකසත්තෙ වා අනවසෙසඵරණෙන අප්පමාණං මෙත්තං චිත්තං භාවෙන්තො පුන භාවනාවෙපුල්ලත්ථං, රත්තින්දිවං සතතං සබ්බඉරියාපටෙසු අප්පමත්තො හුත්වා තමෙව මෙත්තජ්ඣානසංඛාරානං සබ්බා දිසා ඵරතෙ අප්පමඤ්ඤන්ති.

514. අථ බ්‍රාහ්මණො තං මෙත්තං “බ්‍රහ්මලොකමග්ගො අය”න්ති අජානන්තො කෙවලං අත්තනො විසයාතීතං මෙත්තාභාවනං සුත්වා සුට්ඨතරං සඤ්ජාතසබ්බඤ්ඤසම්භාවනො භගවති අත්තනා බ්‍රහ්මලොකාධිමුත්තත්තා බ්‍රහ්මලොකුපපත්තිමෙව ච සුද්ධිං මුත්තිඤ්ච මඤ්ඤමානො බ්‍රහ්මලොකමග්ගං පුච්ඡන්තො “කො සුඡ්ඤ්ඤි”ති ගාථමාහ. තත්‍ර ච බ්‍රහ්මලොකගාමී පුඤ්ඤං කරොන්තං සන්ධායාහ – “කො සුඡ්ඤ්ඤි මුච්චති”ති, අකරොන්තං සන්ධාය “ඛජ්ඣකි වා”ති. කෙනත්තනාති කෙන කාරණෙන. සක්ඛි බ්‍රහ්මජ්ජදිට්ඨොති බ්‍රහ්මා අජ්ජ සක්ඛි දිට්ඨො. සච්චන්ති භගවතො බ්‍රහ්මසමත්තං ආරබ්භ අච්චාදරෙන සපථං කරොති. කථං උපපජ්ජති අච්චාදරෙනෙව පුනපි පුච්ඡති. පුත්තිමාති භගවන්තං ආලපති.

තත්ථ යස්මා යො භික්ඛු මෙත්තාය තිකචතුක්කජ්ඣානං උප්පාදෙන්වා තමෙව පාදකං කත්වා විපස්සන්තො අරහත්තං පාපුණාති, සො සුඡ්ඤ්ඤි මුච්චති ච, තථාරූපො ච බ්‍රහ්මලොකං න ගච්ඡති. යො පන මෙත්තාය තිකචතුක්කජ්ඣානං උප්පාදෙන්වා “සන්තා එසා සමාපත්ති”තිආදිනා නයෙන තං අස්සාදෙති, සො ඛජ්ඣකි. අපරිහීනජ්ඣානො ච තෙනෙව ඤානෙන බ්‍රහ්මලොකං ගච්ඡති, තස්මා භගවා යො සුඡ්ඤ්ඤි මුච්චති ච, තස්ස බ්‍රහ්මලොකගමනං අනනුජානන්තො අනාමසිත්වාච තං පුග්ගලං යො ඛජ්ඣකි. තස්ස තෙන ඤානෙන බ්‍රහ්මලොකගමනං දස්සෙන්තො බ්‍රාහ්මණස්ස සප්පායෙන නයෙන “යො යජති”ති ඉමං ගාථමාහ.

515. තත්ථ තිව්ධන්ති තිකාලප්පසාදං සන්ධායාහ. තෙන දායකතො අභිගත්තයං දස්සෙති. ආරාධයෙ දක්ඛිණෙය්‍යෙහි තාදීති තඤ්ච සො තාදිසො තිව්ධසම්පත්තිසාධකො පුග්ගලො තිව්ධං යඤ්ඤසම්පදං දක්ඛිණෙය්‍යෙහි ඛිණාසවෙහි සාධෙය්‍ය සම්පාදෙය්‍ය. ඉමිනා පටිග්ගාහකතො අභිගත්තයං දස්සෙති. එවං යජිත්වා සම්මා යාවයොගොති එවං මෙත්තජ්ඣානපදට්ඨානභාවෙන ඡළඬිගසමන්තාගතං යඤ්ඤං සම්මා යජිත්වා සො යාවයොගො තෙන ඡළඬිගයඤ්ඤපනිස්සයෙන මෙත්තජ්ඣානෙන උපපජ්ජති බ්‍රහ්මලොකන්ති බුමිති බ්‍රාහ්මණං සමුස්සාහෙන්තො දෙසනං සමාපෙසි. සෙසං සබ්බගාථාසු උත්තානත්ථමෙව. ඉතො පරඤ්ච පුබ්බෙ වුත්තනයමෙවාති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය මාසසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. සහියසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුතන්ති සහියසුත්තං. කා උප්පත්ති? අයමෙව යාස්ස නිදානෙ වුත්තා. අත්ථවණ්ණනාක්කමෙපි චස්ස පුබ්බසදිසං පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. යං පන අපුබ්බං, තං උත්තානත්ථානි පදානි පරිහරන්තා වණ්ණයිස්සාම. වෙළුවනෙ කලන්දකනිවාපෙති වෙළුවනන්ති තස්ස උය්‍යානස්ස නාමං. තං කිර වෙළුහි ව පරික්ඛිත්තං අහොසි අට්ඨාරසහත්ථෙත ව පාකාරෙන, ගොපුරද්වාරට්ටාලකයුත්තං නිලොභාසං මනොරමං, තෙන “වෙළුවන”න්ති වුවිච්ඡි. කලන්දකානඤ්චෙත්ථ නිවාපං අදංසු, තෙන “කලන්දකනිවාපො”ති වුවිච්ඡි. කලන්දකා නාම කාළකා වුවිච්ඡන්ති. පුබ්බෙ කිර අඤ්ඤතරො රාජා තත්ථ උය්‍යානකීළනත්ථං ආගතො සුරාමදෙන මත්තො දිවාසෙය්‍යං සුපි. පරිජනොපිස්ස “සුත්තො රාජා”ති පුප්ඵළාදීහි පලොභියමානො ඉතො විතො ව පක්කාමි. අථ සුරාගන්ධෙන අඤ්ඤතරස්මා සුසිරරුක්ඛා කණ්භසප්පො නික්ඛමිත්වා රඤ්ඤො අභිමුඛො ආගච්ඡති. තං දිස්වා රුක්ඛදෙවතා “රඤ්ඤො ජීවිතං දස්සාමි”ති කාළකවෙසෙන ආගන්ත්වා කණ්ණමුලෙ සද්දමකාසි. රාජා පටිබුජ්ඣ්ඣ, කණ්භසප්පො නිවත්තො. සො තං දිස්වා “ඉමාය මම කාළකාය ජීවිතං දින්න”න්ති කාළකානං තත්ථ නිවාපං පට්ඨපෙසි, අභයසොසනඤ්ච සොසාපෙසි. තස්මා තං තතො පභුති “කලන්දකනිවාපො”ති සඬ්ඛං ගතං.

සහියස්ස පරිබ්බාජකස්සාති සහියොති තස්ස නාමං, පරිබ්බාජකොති බාහිර පබ්බජ්ජං උපාදාය වුවිච්ඡි. පුරාණසාලොභිතාය දෙවතායාති න මාතා න පිතා, අපිච ඛො පනස්ස මාතා විය පිතා විය ව හිතජ්ඣාසයත්තා සො දෙවපුත්තො “පුරාණසාලොභිතා දෙවතා”ති වුත්තො. පරිනිබ්බුතෙ කිර කස්සපෙ හගවති පතිට්ඨිතෙ සුවණ්ණවෙතියෙ තයො කුලපුත්තා සම්මුඛසාවකානං සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා වරියානුරූපානි කම්මට්ඨානානි ගහෙත්වා පච්චන්තජනපදං ගන්ත්වා අරඤ්ඤායතනෙ සමණධම්මං කරොන්ති, අත්තරත්තරා ව වෙතියවන්දනත්ථාය ධම්මස්සවනත්ථාය ව නගරං ගච්ඡන්ති. අපරෙන ව සමයෙන තාවතකම්පි අරඤ්ඤෙ විජ්ජවාසං අරොචයමානා තත්ථෙව අප්පමත්තා විහරිංසු, එවං විහරන්තාපි න ව කිඤ්චි විසෙසං අධිගමිංසු. තතො තෙසං අහොසි – “මයං පිණ්ඩාය ගච්ඡන්තා ජීවිතෙ සාපෙක්ඛා හොම, ජීවිතෙ සාපෙක්ඛෙන ව න සක්කා ලොකුත්තරධම්මො අධිගන්තුං, පුප්ඵජ්ජනකාලකිරියාපි දුක්ඛා, හන්ද මයං නිස්සෙණිං ඛන්ධිත්වා පබ්බතං අභිරුය්භ කායෙ ව ජීවිතෙ ව අනපෙක්ඛා සමණධම්මං කරොමා”ති. තෙ තථා අකංසු.

අථ තෙසං මහාථෙරො උපනිස්සයසම්පන්නත්තා තදහෙව ඡළහිඤ්ඤාපරිවාරං අරහත්තං සච්ඡාකාසි. සො ඉද්ධියා හිමවන්තං ගන්ත්වා අනොතත්තෙ මුඛං ධොවිත්වා උත්තරකුරුසු පිණ්ඩාය වරිත්වා කතහත්තකිච්චො පුන අඤ්ඤම්පි පදෙසං ගන්ත්වා පත්තං පුරෙත්වා අනොතත්තඋදකඤ්ච නාගලතාදන්තපොණඤ්ච ගහෙත්වා තෙසං සන්තිකං

ආගන්ත්වා ආහ - “පස්සථාවුසො මමානුභාවං, අයං උත්තරකුරුතො පිණ්ඩපාතො, ඉදං හිමවන්තතො උදකදන්තපොණං ආහතං, ඉමං භුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොථ, එවාහං තුම්හෙ සදා උපට්ඨහිස්සාමි”ති. තෙ තං සුත්වා ආහංසු - “තුම්හෙ, හන්තෙ, කතකිච්චා, තුම්හෙහි සහ සල්ලාපමත්තම්පි අම්භාකං පපඤ්චො, මා දානි තුම්හෙ පුත අම්භාකං සන්තිකං ආගමිත්ථා”ති. සො කෙනචි පරියායෙන තෙ සම්පට්ඨිජාපෙනුං අසක්කොන්තො පක්කාමි.

තතො තෙසං එකො ද්විහතීහව්වයෙන පඤ්චාහිඤ්ඤො අනාගාමී අහොසි. සොපි තථෙව අකාසි, ඉතරෙන ව පටික්ඛිත්තො තථෙව අගමාසි. සො තං පටික්ඛිජිත්වා වායමන්තො පබ්බතං ආරුහනදිවසතො සත්තමෙ දිවසෙ කිඤ්චි විසෙසං අනධිගන්ත්වාච කාලකතො දෙවලොකෙ නිබ්බත්ති. බිණ්ණාසවත්ථෙරොපි තං දිවසමෙව පරිනිබ්බායි, අනාගාමී සුද්ධාවාසෙසු උප්පජ්ජී. දෙවපුත්තො ඡසු කාමාවචරදෙවලොකෙසු අනුලොමපටිලොමෙන දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවිත්වා අම්භාකං භගවතො කාලෙ දෙවලොකා චචිත්වා අඤ්ඤතර්ස්සා පරිබ්බාජිකාය කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. සා කිර අඤ්ඤතර්ස්ස ඛත්තියස්ස ධිතා, තං මාතාපිතරො “අම්භාකං ධිතා සමයන්තරං ජානාතු”ති එකස්ස පරිබ්බාජකස්ස නියායාතෙසුං. තස්සෙකො අන්තෙවාසිකො පරිබ්බාජකො තාය සද්ධිං විජ්ජට්ඨජ්ජී. සා තෙන ගබ්භං ගණ්හි. තං ගබ්හිනිං දිස්වා පරිබ්බාජිකා නික්කඩ්ඪිංසු. සා අඤ්ඤත්ථ ගච්ජන්ති අන්තරාමග්ගෙ සභායං විජායි, තෙනස්ස “සහියො”ත්ථෙව නාමං අකාසි. සොපි සහියො වඩ්ඪිත්වා පරිබ්බාජකපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා නානාසත්ථානි උග්ගහෙත්වා මහාවාදී හුත්වා වාදක්ඛිත්තතාය සකලජම්බුදීපෙ විවරන්තො අත්තතො සදිසං වාදිං අදිස්වා නගරද්වාරෙ අස්සමං කාරාපෙත්වා ඛත්තියකුමාරාදයො සිජ්ජං සික්ඛාපෙත්තො තත්ථ වසති.

අථ භගවා පවත්තිතවරධම්මවක්කො අනුපුබ්බෙන රාජගහං ආගන්ත්වා වෙළුවනෙ විහරති කලන්දකනිවාපෙ. සහියො පන බුද්ධුප්පාදං න ජානාති. අථ සො සුද්ධාවාසබ්‍රහ්මා සමාපත්තිතො වුට්ඨාය “ඉමාහං විසෙසං කස්සානුභාවෙන පත්තො”ති ආවජ්ජෙත්තො කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ සමණධම්මකිරියං තෙ ව සභායෙ අනුස්සරිත්වා “තෙසු එකො පරිනිබ්බුතො, එකො ඉදානි කත්ථා”ති ආවජ්ජෙත්තො “දෙවලොකා චචිත්වා ජම්බුදීපෙ උප්පන්තො බුද්ධුප්පාදම්පි න ජානාති”ති ඤාත්වා “හන්ද නං බුද්ධුපසෙවනාය නියොජෙමි”ති වීසති පඤ්ඤෙ අභිසඬ්ඛරිත්වා රත්තිභාගෙ තස්ස අස්සමමාගම්ම ආකාසෙ යත්වා “සහිය, සහියා”ති පක්කොසි. සො නිද්දායමානො තික්ඛන්තුං තං සද්දං සුත්වා නික්ඛම්ම ඔභාසං දිස්වා පඤ්ඡලිකො අට්ඨාසි. තතො තං බ්‍රහ්මා ආහ - “අහං සහිය තවත්ථාය වීසති පඤ්ඤෙ ආහරිං, තෙ ත්වං උග්ගණ්හ. යො ව තෙ සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඉමෙ පඤ්ඤෙ පුට්ඨො ඛ්‍යාකරොති, තස්ස සන්තිකෙ බ්‍රහ්මවරියං වරෙය්‍යාසි”ති. ඉමං දෙවපුත්තං සන්ධායෙනං වුත්තං

“පුරාණසාලොහිතාය දෙවතාය පඤ්භා උද්දිට්ඨා හොන්ති”ති. උද්දිට්ඨාති උද්දෙසමත්තෙනෙව වුත්තා, න විභඩ්ගෙන.

එවං වුත්තෙ ව නෙ සහියො එකවචනෙනෙව පදපට්ඨාට්ඨා උග්ගහෙසි. අථ සො බ්‍රහ්මා ජාතන්තොපි තස්ස බුද්ධුප්පාදං නාවික්ඛි. “අත්ථං ගවෙසමානො පරිබ්බාජකො සයමෙව සත්ථාරං ඤස්සති. ඉතො බහිද්ධා ව සමණබ්‍රාහ්මණානං තුව්ඡහාව”න්ති ඉමිනා පනාධිප්පායෙන එවමාහ – “යො තෙ සහිය...පෙ.... වරෙය්‍යාසි”ති. ථෙරගාථාසු පන චතුක්කනිපාතෙ සහියත්ථෙරාපදානං වණ්ණෙනත්තා භණන්ති “සා වස්ස මාතා අත්තනො විප්පට්ඨත්තිං වින්තෙත්වා තං ජිග්‍රච්ඡමානා ක්කානං උප්පාදෙන්වා බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පන්තා, තාය බ්‍රහ්මදෙවතාය තෙ පඤ්භා උද්දිට්ඨා”ති.

යෙ තෙති ඉදානි චත්තබ්බානං උද්දෙසපච්චුද්දෙසො. සමණබ්‍රාහ්මණාති පබ්බජ්ජපගමනෙන ලොකසම්මුතියා ව සමණා වෙව බ්‍රාහ්මණා ව. සඩ්ධිනොති ගණවන්තො. ගණිනොති සත්ථාරො, “සබ්බඤ්ඤුතො මය”න්ති එවං පටිඤ්ඤාතාරො. ගණාවරියාති උද්දෙසපරිපුච්ඡාදිවසෙන පබ්බජිතගහට්ඨගණස්ස ආවරියා. ඤාතාති අභිඤ්ඤාතා, විස්සුතා පාකටාති වුත්තං හොති. යසස්සිනොති ලාභපරිවාරසම්පන්නා. තිත්ථකරාති තෙසං දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජන්තෙහි ඔතරිතබ්බානං ඔගාහිතබ්බානං දිට්ඨිතිත්ථානං කත්තාරො. සාධුසම්මතා බහුජනස්සාති “සාධුවො එතෙ සන්තො සජ්ජුරිසා”ති එවං බහුජනස්ස සම්මතා.

සෙය්‍යථිදන්ති කතමෙ තෙති වෙ-ඉච්චෙනස්මිං අත්ථෙ නිපාතො. පුරණොති නාමං, කස්සපොති ගොත්තං. සො කිර ජාතියා දාසො, දාසසතං පුරෙන්තො ජාතො. තෙනස්ස “පුරණො”ති නාමමකංසු. පලායිත්වා පන නග්ගෙසු පබ්බජිත්වා “කස්සපො අහ”න්ති ගොත්තං උද්දිසි, සබ්බඤ්ඤුතඤ්ච පච්චඤ්ඤාසි. මක්ඛලීති නාමං, ගොසාලාය ජාතන්තා ගොසාලොතිපි වුච්චති. සොපි කිර ජාතියා දාසො එව, පලායිත්වා පබ්බජි, සබ්බඤ්ඤුතඤ්ච පච්චඤ්ඤාසි. අජිතොති නාමං, අජිපිච්ඡතාය කෙසකම්බලං ධාරෙති, තෙන කෙසකම්බලොතිපි වුච්චති, සොපි සබ්බඤ්ඤුතං පච්චඤ්ඤාසි. පකුටොති නාමං, කච්චායනොති ගොත්තං. අජිපිච්ඡවසෙන උදකෙ ජීවසඤ්ඤාය ව න්භානමුඛටොවනාදි පටික්ඛිත්තො, සොපි සබ්බඤ්ඤුතං පච්චඤ්ඤාසි. සඤ්චයොති නාමං, බෙලට්ඨො පනස්ස පිතා, තස්මා බෙලට්ඨපුත්තොති වුච්චති, සොපි සබ්බඤ්ඤුතං පච්චඤ්ඤාසි. නිගණ්ඨොති පබ්බජ්ජානාමෙන, නාටපුත්තොති පිතුනාමෙන වුච්චති. නාටොති කිර නාමස්ස පිතා, තස්ස පුත්තොති නාටපුත්තො, සොපි සබ්බඤ්ඤුතං පච්චඤ්ඤාසි. සබ්බෙපි පඤ්චසතපඤ්චසතසිස්සපරිවාරා අහෙසුං. තෙති තෙ ඡ සත්ථාරො. තෙ පඤ්ඤෙති තෙ වීසති පඤ්ඤෙ. තෙති තෙ ඡ සත්ථාරො. න සම්පායන්තිති න සම්පාදෙන්ති. කොපන්ති චිත්තචෙතසිකානං ආවිලභාවං. දොසන්ති පද්ධට්ඨචිත්තතං, තද්දහයම්පෙතං

මන්දනික්ඛෙනෙදස්ස කොධස්සෙවාධිවචනං. අප්පච්චයන්ති අප්පතීතතා, දොමනස්සන්ති චුත්තං හොති. පාතුකරොන්තීති කායචචිකාරෙන පකාසෙන්නි, පාකටං කරොන්ති.

භීතායාති ගහට්ඨභාවාය. ගහට්ඨභාවො හි පබ්බජ්ජං උපනිධාය සීලාදිගුණභීතතො භීතකාමසුඛපටිසෙවනතො වා “භීතො”ති වුච්චති. උච්චා පබ්බජ්ජා. ආවත්තිත්වාති ඔසක්කිත්වා. කාමෙ පරිභුඤ්ජෙය්‍යන්ති කාමෙ පටිසෙවෙය්‍යං. ඉති කිරස්ස සබ්බඤ්ඤාපටිඤ්ඤානම්පි පබ්බජිතානං තුව්ඡකත්තං දිස්වා අහොසි. උප්පන්නපරිවිතක්කවසෙනෙව ව ආගන්ත්වා පුනස්පුනං වීමංසමානස්ස අථ බො සභියස්ස පරිබ්බාජකස්ස එතදහොසි – “අයම්පි බො සමණො”ති ව “යෙපි බො තෙ හොන්තො”ති ව “සමණො බො දහරොති න උඤ්ඤාතබ්බො”ති වාති එවමාදි. තත්ථ ජිණ්ණාතිආදීති පදානි චුත්තනායානෙව. ථෙරාති අත්තතො සමණධම්මෙ ථීරභාවජ්ජත්තා. රත්තඤ්ඤාති රතනඤ්ඤා, “නිබ්බානරතනං ජානාම මය”න්ති එවං සකාය පටිඤ්ඤාය ලොකෙනාපි සම්මතා, බහුරත්තිවිදු වා. චිරං පබ්බජිතානං එතෙසන්ති චීරපබ්බජිතා. න උඤ්ඤාතබ්බොති න අවජානිතබ්බො, න නීවං කත්වා ජානිතබ්බොති චුත්තං හොති. න පරිභොතබ්බොති න පරිභවිතබ්බො, “කිමෙස ඤ්ඤස්සතී”ති එවං න ගහෙතබ්බොති චුත්තං හොති.

516. කඬ්ඨි වෙච්ඡිච්ඡිති සභියො භගවතා සද්ධිං සම්මොදමානො එවං භගවතො රූපසම්පත්තිදමුපසමසුචිතං සබ්බඤ්ඤාතං සම්භාවයමානො විගතද්ධව්වො හුත්වා ආහ – “කඬ්ඨි වෙච්ඡිච්ඡි”ති. තත්ථ “ලභෙය්‍යං නු බො ඉමෙසං බ්‍යාකරණ”න්ති එවං පඤ්භානං බ්‍යාකරණකඬ්ඨාය කඬ්ඨි. “කො නු බො ඉමස්සිමස්ස ව පඤ්භස්ස අත්ථො”ති එවං විච්ඡිච්ඡාය වෙච්ඡිච්ඡි. දුබ්බලවිච්ඡිච්ඡාය වා තෙසං පඤ්භානං අත්ථො කඬ්ඨනතො කඬ්ඨි, බලවතියා විචින්නතො කිච්ඡතියෙව, න සක්කොති සන්නිට්ඨාතුන්ති වෙච්ඡිච්ඡි. අභිකඬ්ඨමානොති අතිවිය පත්ථයමානො. තෙසන්තකරොති තෙසං පඤ්භානං අත්තකරො. භවන්තොව එවං භවාහීති දස්සෙන්නො ආහ “පඤ්භෙ මෙ පුට්ඨො...පෙ.... බ්‍යාකරොහි මෙ”ති. තත්ථ පඤ්භෙ මෙති පඤ්භෙ මයා. පුට්ඨොති පුච්ඡිතො. අනුපුබ්බන්ති පඤ්භපටිපාටියා අනුධම්මන්ති අත්ථානුරූපං පාළිං ආරොපෙන්නො. බ්‍යාකරොහි මෙති මය්‍හං බ්‍යාකරොහි.

517. දුරතොති සො කිර ඉතො විතො වාහිණ්ඩන්තො සත්තයොජනසතමග්ගතො ආගතො. තෙනාහ – භගවා “දුරතො ආගතොසි”ති, කස්සපස්ස භගවතො වා සාසනතො ආගතත්තා “දුරතො ආගතොසි”ති නං ආහ.

518. පුච්ඡ මන්ති ඉමාය පනස්ස ගාථාය සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙති. තත්ථ මනසිච්ඡසිති මනසා ඉච්ඡසි.

යං වතාහන්ති යං වත අහං. අත්තමනොති පීතිපාමොජ්ජසොමනස්සෙහි ඵ්ථචිත්තො. උදග්ගොති කායෙන චිත්තෙන ච අබ්භුන්තතො. ඉදං පන පදං න සබ්බපායෙසු අත්ථී. ඉදානි යෙහි ධම්මෙහි අත්තමනො, තෙ දස්සෙන්නො ආහ – “පමුදිතො පීතිසොමනස්සජාතො”ති.

519. කිං පත්තිනන්ති කිං පත්තං කිමධිගතං. සොරතන්ති සුචුපසන්නං. “සුරත”න්තිපි පායො, සුට්ඨු උපරතන්ති අත්ථො. දන්තන්ති දම්තං. බුද්ධොති විබුද්ධො, බුද්ධබොද්ධබ්බො වා. එවං සහියො එකෙකාය ගාථාය චත්තාරො චත්තාරො කත්වා පඤ්චහි ගාථාහි වීසති පඤ්භෙ පුච්ඡී. භගවා පනස්ස එකමෙකං පඤ්භං එකමෙකාය ගාථාය කත්වා අරහත්තනිකුටෙනෙව වීසතියා ගාථාහි බ්‍යාකාසී.

520. තත්ථ යස්මා හින්තකිලෙසො පරමත්ථහික්ඛු, සො ච නිබ්බානප්පත්තො හොති, තස්මා අස්ස “කිං පත්තිනමාහු හික්ඛුන”න්ති ඉමං පඤ්භං බ්‍යාකරොන්නො “පජ්ජෙනා”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – යො අත්තනා භාවිතෙන මග්ගෙන පරිනිබ්බානගතො කිලෙසපරිනිබ්බානං පත්තො, පරිනිබ්බානගතත්තා එව ච විනිශ්ඡකඨබ්බො විපත්තිසම්පත්තිභානිබුද්ධිඋච්ඡෙදසස්සතඅපුඤ්ඤපුඤ්ඤභෙදං විභවඤ්ච භවඤ්ච විජ්ජහාය, මග්ගවාසං වුසිතවා බීඡුපුනඛ්භවොති ච එතෙසං ථුතිවචනානං අරහො, සො හික්ඛුති.

521. යස්මා පන විජ්ජට්ඨත්තිතො සුට්ඨු උපරතභාවෙන නානප්පකාරකිලෙසචුපසමෙන ච සොරතො හොති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්නො “සබ්බත්ථ උපෙක්ඛකො”තිආදිනා නයෙන දුතියපඤ්භබ්‍යාකරණමාහ. තස්සත්ථො – යො සබ්බත්ථ රූපාදීසු ආරම්මණෙසු “චක්ඛුනා රූපං දිස්වා නෙව සුමනො හොති, න දුම්මනො”ති එවං පවත්තාය ඡළඬගුපෙක්ඛාය උපෙක්ඛකො, වෙපුල්ලප්පත්තාය සතියා සතිමා, න සො හිංසති නෙව හිංසති කඤ්චී තසථාවරාදිභෙදං සත්තං සබ්බලොකෙ සබ්බස්මිම්පි ලොකෙ, තිණ්ණොසත්තා තිණ්ණො, සම්මතපාපත්තා සමණො, ආවිලසඬකප්පජ්ජහානා අනාවිලො. යස්ස විමෙ රාගදොසමොහමානදිට්ඨිකිලෙසදුච්චරිතසඬ්ඛාතා සත්තුස්සදා කෙචි ඔළාරිකා වා සුබ්බමා වා න සන්ති, සො ඉමාය උපෙක්ඛාවිභාරිතාය සතිවෙපුල්ලතාය අහිංසකතාය ච විජ්ජට්ඨත්තිතො සුට්ඨු උපරතභාවෙන ඉමිනා ඔසාදිනානප්පකාරකිලෙසචුපසමෙන ච සොරතොති.

522. යස්මා ච භාවිතින්ද්‍රියො නිබ්භයො නිබ්බිකාරො දන්නො හොති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්නො “යස්සින්ද්‍රියානී”ති ගාථාය තතියපඤ්භං බ්‍යාකාසී. තස්සත්ථො – යස්ස චක්ඛාදීනි ඡළින්ද්‍රියානි ගොචරභාවනාය අනිච්චාදිතිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා වාසනාභාවනාය සතිසම්පජ්ඤාගන්ධං ගාභාපෙත්වා ච භාවිතානි, තානි ච බො යථා අජ්ඣත්තං ගොචරභාවනාය,

එවං පන ඛනිද්ධා ව සබ්බලොකෙති යත්ථ යත්ථ ඉන්ද්‍රියානං වෙකල්ලතා වෙකල්ලතාය වා සම්භවො, තත්ථ තත්ථ නාහිජ්ඣාදිවසෙන භාවිතානීති එවං නිබ්බිජ්ඣ ඤත්වා පටිච්ඡික්ඛිත්වා ඉමං පරඤ්ච ලොකං සකසන්තතික්ඛන්ධලොකං පරසන්තතික්ඛන්ධලොකඤ්ච අදන්ධමරණං මරිතුකාමො කාලං කඨිඛති, ජීවිතක්ඛයකාලං ආගමෙති පතිමානෙති, න භායති මරණස්ස. යථාහ ථෙරො –

“මරණෙ මෙ භයං නත්ථි, නිකන්ති නත්ථි ජීවිතෙ”; (ථෙරගා. 20);
 “නාහිකඨිබාමි මරණං, නාහිකඨිබාමි ජීවිතං;
 කාලඤ්ච පටිකඨිබාමි, නිබ්බිසං භතකො යථා”ති. (ථෙරගා. 606);

භාවිතො ස දන්තොති එවං භාවිතින්ද්‍රියො සො දන්තොති.

523. යස්මා පන බුද්ධො නාම බුද්ධිසම්පන්නො කිලෙසනිද්දා විබුද්ධො ව, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්නො “කප්පානි”ති ගාථාය චතුත්ථපඤ්භං බ්‍යාකාසි. තත්ථ කප්පානීති තණ්හාදිට්ඨියො. තා හි තථා තථා විකප්පන්නො “කප්පානි”ති වුච්චන්ති. විවෙය්‍යාති අනිච්චාදිභාවෙන සම්මසිත්වා. කෙවලානීති සකලානි. සංසාරන්ති යො වායං –

“ඛන්ධානඤ්ච පටිපාටි, ධාතුආයතනාන ව;
 අබ්බොවජ්ජන්තං චත්තමානා, සංසාරොති පවුච්චති”ති. –

එවං ඛන්ධාදිපටිපාටිසඬ්ඛානො සංසාරො, තං සංසාරඤ්ච කෙවලං විවෙය්‍යා. එත්තාවතා ඛන්ධානං මූලභූතෙසු කම්මකිලෙසෙසු ඛන්ධෙසු වාති එවං තීසුපි වට්ටෙසු විපස්සනං ආහ. දුභයං චුතුපපාතන්ති සත්තානං චුතිං උපපාතන්ති ඉමඤ්ච උභයං විවෙය්‍යා ඤත්වාති අත්ථො. එතෙන චුතුපපාතඤාණං ආහ. විගතරජමනඬ්ඨගණං විසුද්ධන්ති රාගාදිරජානං විගමා අඬ්ඨගණානං අභාවා මලානඤ්ච විගමා විගතරජමනඬ්ඨගණං විසුද්ධං. පත්තං ඡාතිඛයන්ති නිබ්බානං පත්තං. තමාහු බුද්ධන්ති තං ඉමාය ලොකුත්තරවිපස්සනාය චුතුපපාතඤාණහෙදාය බුද්ධියා සම්පන්නත්තා ඉමාය ව විගතරජාදිතාය කිලෙසනිද්දා විබුද්ධත්තා තාය පටිපදාය ඡාතික්ඛයං පත්තං බුද්ධමාහු.

අථ වා කප්පානි විවෙය්‍යා කෙවලානීති “අනෙකෙපි සංවට්ටවිට්ටකප්පෙ අමුත්‍රාසි”න්තිආදිනා (ඉතිවු. 99; පාරා. 12) නයෙන විචිතිත්වාති අත්ථො. එතෙන පට්ඨවිජ්ජමාහ. සංසාරං දුභයං චුතුපපාතන්ති සත්තානං චුතිං උපපාතන්ති ඉමඤ්ච උභයං සංසාරං “ඉමෙ වත භොන්තො සත්තා”න්තිආදිනා නයෙන විචිතිත්වාති අත්ථො. එතෙන දුතියවිජ්ජමාහ. අවසෙසෙන තතියවිජ්ජමාහ. ආසවක්ඛයඤාණෙන හි විගතරජාදිතා ව නිබ්බානාප්පත්ති ව භොතීති. තමාහු බුද්ධන්ති එවං විජ්ජත්තයහෙදබුද්ධිසම්පන්නං තං බුද්ධමාහුති.

525. එවං පටිගාථාය වුත්තපඤ්ඤෙ විස්සජ්ජේත්වා දුතියගාථාය වුත්තපඤ්ඤෙසුපි යස්මා බ්‍රහ්මභාවං සෙට්ඨභාවං පත්තො පරමත්ථබ්‍රාහ්මණො බාහිතසබ්බපාපො හොති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙත්තො “බාහිත්වා”ති ගාථාය පටිමං පඤ්ඤං බ්‍යාකාසි. තස්සත්ථො – යො චතුත්ථමග්ගෙන බාහිත්වා සබ්බපාපකානි ඨිතත්තො, ඨිතො ඉච්චෙව වුත්තං හොති. බාහිතපාපත්තා එව ච විමලො, විමලභාවං බ්‍රහ්මභාවං සෙට්ඨභාවං පත්තො, පටිප්පස්සද්ධසමාධිවික්ඛෙපකරකිලෙසමලෙන අග්ගඵලසමාධිනා සාධුසමාහිතො, සංසාරහෙතුසමතික්කමෙන සංසාරමතිච්ච පරිනිට්ඨිතකිච්චතාය කෙවලී, සො තණ්හාදිට්ඨිහි අනිස්සිතත්තා අසිතො, ලොකධම්මෙහි නිබ්බිකාරත්තා “තාදී”ති ච පවුච්චති. එවං ථුතිරහො ස බ්‍රහ්මා සො බ්‍රාහ්මණොති.

526. යස්මා පන සමිතපාපතාය සමණො, න්හාතපාපතාය න්හාතකො, ආගුතං අකරණෙන ච නාගොති පවුච්චති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙත්තො තතො අපරාහි තීහි ගාථාහි තයො පඤ්ඤෙ බ්‍යාකාසි. තත්ථ සමිතාවීති අරියමග්ගෙන කිලෙසෙ සමෙත්වා ඨිතො. සමණො පවුච්චතෙ තථත්තාති තථාරූපො සමණො පවුච්චතීති. එත්තාවතා පඤ්ඤො බ්‍යාකතො හොති, සෙසං තස්මිං සමණෙ සහියස්ස බහුමානජනනත්ථං ථුතිච්චනං. යො හි සමිතාවී, සො පුඤ්ඤපාපානං අපට්ඨන්ධිකරණෙන පහාය පුඤ්ඤපාපං රජානං විගමෙන විරජො, අනිච්චාදිවසෙන ඤත්වා ඉමං පරඤ්ච ලොකං ජාතිමරණං උපාතිවත්තො තාදි ච හොති.

527. නින්හාය...පෙ.... න්හාතකොති එත්ථ පන යො අජ්ඣත්තබ්බිද්ධාසඬ්ඛාතෙ සබ්බස්මිම්පි ආයතනලොකෙ අජ්ඣත්තබ්බිද්ධාරම්මණවසෙන උප්පත්තිරහානි සබ්බපාපකානි මග්ගඤ්ඤාණෙන නින්හාය ධොවිත්වා තාය නින්හාතපාපකතාය තණ්හාදිට්ඨිකජ්ජෙහි කජ්ජියෙසු දෙවමනුස්සෙසු කජ්ජං න එති, තං න්හාතකමාහුති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

528. චතුත්ථගාථායපි ආගුං න කරොති කිඤ්චි ලොකෙති යො ලොකෙ අජ්ජමත්තකම්පි පාපසඬ්ඛාතං ආගුං න කරොති, නාගො පවුච්චතෙ තථත්තාති. එත්තාවතා පඤ්ඤො බ්‍යාකතො හොති, සෙසං පුබ්බනායෙනෙව ථුතිච්චනං. යො හි මග්ගෙන පහීනආගුත්තා ආගුං න කරොති, සො කාමයොගාදිකෙ සබ්බයොගෙ දසසඤ්ඤාජනහෙදානි ච සබ්බබන්ධනානි විස්සජ්ජ ජහිත්වා සබ්බත්ථ බන්ධාදීසු කෙනවි සඬ්ඛගෙන න සජ්ජති, ද්විහි ච විමුත්තිහි විමුත්තො, තාදි ච හොතීති.

530. එවං දුතියගාථාය වුත්තපඤ්ඤෙ විස්සජ්ජේත්වා තතියගාථාය වුත්තපඤ්ඤෙසුපි යස්මා “බෙත්තානී”ති ආයතනානි වුච්චන්ති. යථාහ – “චක්ඛුපෙතං චක්ඛායතනංපෙතං...පෙ.... බෙත්තම්පෙතං චත්ථුපෙත”න්ති

(ධ. ස. 596-598). තානි විජෙය්‍ය විජෙත්වා අභිභවිත්වා, විවෙය්‍ය වා අනිච්චාදිභාවෙන විචිනිත්වා උපපරික්ඛිත්වා කෙවලානි අනවසෙසානි, විසෙසතො පන සඨගහෙතුභූතං දිබ්බං මානුසකඤ්ච බ්‍රහ්මඛෙත්තං, යං දිබ්බං ද්වාදසායතනහෙදං තථා මානුසකඤ්ච, යඤ්ච බ්‍රහ්මඛෙත්තං ඡළායතනෙ චක්ඛායතනාදිද්වාදසායතනහෙදං, තං සබ්බමිපි විජෙය්‍ය විවෙය්‍ය වා. යතො යදෙතං සබ්බෙසං ඛෙත්තානං මූලබන්ධනං අවිජ්ජාභවතණ්හාදි, තස්මා සබ්බඛෙත්තමූලබන්ධනා පමුත්තො. එවමෙනෙසං ඛෙත්තානං විජිතත්තා විචිනිතත්තා වා ඛෙත්තජිනො නාම හොති, තස්මා “ඛෙත්තානී”ති ඉමාය ගාථාය පඨමපඤ්භං ඛ්‍යාකාසි. තත්ථ කෙචි “කම්මං ඛෙත්තං, විඤ්ඤාණං ඛීජං, තණ්හා ස්තෙනො”ති (අ. නි. 3.77) වචනතො කම්මානි ඛෙත්තානීති වදන්ති. දිබ්බං මානුසකඤ්ච බ්‍රහ්මඛෙත්තන්ති එත්ථ ව දෙවූපගං කම්මං දිබ්බං, මනුස්සූපගං කම්මං මානුසකං, බ්‍රහ්මූපගං කම්මං බ්‍රහ්මඛෙත්තන්ති වණ්ණයන්ති. සෙසං වුත්තනයමෙව.

531. යස්මා පන සකට්ඨෙත කොසසදිසත්තා “කොසානී”ති කම්මානි වුව්චන්ති, තෙසඤ්ච ලුනනා සමුවිජෙදනා කුසලො හොති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්තො “කොසානී”ති ගාථාය දුතියපඤ්භං ඛ්‍යාකාසි. තස්සත්ථො – ලොකියලොකුත්තරවිපස්සනාය විසයතො කිච්චතො ච අනිච්චාදිභාවෙන කුසලාකුසලකම්මසඨිබ්බානානි කොසානි විවෙය්‍ය කෙවලානි, විසෙසතො පන සඨගහෙතුභූතං අට්ඨකාමාවචරකුසලචෙතනාහෙදං දිබ්බං මානුසකඤ්ච නවමහග්ගකුසලචෙතනාහෙදඤ්ච බ්‍රහ්මකොසං විවෙය්‍ය. තතො ඉමාය මග්ගභාවනාය අවිජ්ජාභවතණ්හාදිහෙදා සබ්බකොසානං මූලබන්ධනා පමුත්තො, එවමෙනෙසං කොසානං ලුනනා “කුසලො”ති පවුච්චති, තථත්තා තාදී ච හොතීති. අථ වා සත්තානං ධම්මානඤ්ච නිවාසට්ඨෙත අසිකොසසදිසත්තා “කොසානී”ති තයො භවා ද්වාදසායතනානි ච වෙදිතබ්බානි. එවමෙත්ථ යොජනා කාතබ්බා.

532. යස්මා ච න කෙවලං පණ්ඩිතීති ඉමිනාව “පණ්ඩිතො”ති වුව්චති, අපිච ඛො පන පණ්ඩරානි ඉතො උපගතො පච්චයපඤ්ඤාය අල්ලිනොතිපි “පණ්ඩිතො”ති වුව්චති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්තො “දුභයානී”ති ගාථාය තතියපඤ්භං ඛ්‍යාකාසි. තස්සත්ථො – අජ්ඣත්තං බහිද්ධා වාති එවං උභයානි අනිච්චාදිභාවෙන විවෙය්‍ය. පණ්ඩරානීති ආයතනානි. තානි හි පකතිපරිසුද්ධත්තා රුල්හියා ච එවං වුව්චන්ති, තානි විවෙය්‍ය ඉමාය පටිපත්තියා නිද්ධන්තමලත්තා සුද්ධිපඤ්ඤො පණ්ඩිතොති පවුච්චති තථත්තා, යස්මා තානි පණ්ඩරානි පඤ්ඤාය ඉතො හොති, සෙසමස්ස ථුතිච්චනං. සො හි පාපපුඤ්ඤසඨිබ්බාතං කණ්හසුක්කං උපාතිවත්තො තාදී ච හොති, තස්මා එවං ථුතො.

533. යස්මා පන “මොනං වුව්වති ඤාණං, යා පඤ්ඤා පජානනා...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි, තෙන ඤාණෙන සමන්තාගතො මුනී”ති වුත්තං, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්තො “අසතඤ්චා”ති ගාථාය චතුත්ථපඤ්භං බ්‍යාකාසි. තස්සත්ථො – ය්වායං අකුසලකුසලප්පහෙදො අසතඤ්ච සතඤ්ච ධම්මො, තං අප්ඤ්ඤාත්තං බහිද්ධාති ඉමස්මිං සබ්බලොකෙ පටිච්චයඤාණෙන අසතඤ්ච සතඤ්ච ඤාත්වා ධම්මං තස්ස ඤාතත්තා එව රාගාදිහෙදතො සත්තවිධං සඬ්භං තණ්හාදිට්ඨිහෙදතො දුට්ඨං ජාලඤ්ච අනිච්ච අනික්කමිත්වා යිතො. සො තෙන මොනසඬ්ඛාතෙන පටිච්චයඤාණෙන සමන්තාගතත්තා මුනි. දෙවමනුස්සෙහි පුජනීයොති ඉදං පනස්ස ථුතිච්චනං. සො හි බිණ්ණසවමුනිත්තා දෙවමනුස්සානං පුජාරහො හොති, තස්මා එවං ථුතො.

535. එවං තතියගාථාය වුත්තපඤ්භෙ විස්සජ්ජෙන්වා චතුත්ථගාථාය වුත්තපඤ්භෙසුපි යස්මා යො චතුහි මග්ගඤාණවෙදෙහි කිලෙසක්ඛයං කරොන්තො ගතො, සො පරමත්ථතො වෙදගු නාම හොති. යො ච සබ්බසමුණ්ණාහිමණානං සත්ථසඤ්ඤිතාති වෙදානි, තායෙව මග්ගභාවනාය කිච්චතො අනිච්චාදිවසෙන විවෙය්‍යා. තත්ථ ඡන්දරාගප්පහානෙන තමෙව සබ්බං වෙදමනිච්ච යා වෙදපච්චයා වා අඤ්ඤාථා වා උප්පජ්ජන්ති වෙදනා, තාසු සබ්බවෙදනාසු චිත්තරාගො හොති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්තො “ඉදං පත්තින”න්ති අවත්වා “වෙදානි”ති ගාථාය පට්ඨපඤ්භං බ්‍යාකාසි. යස්මා වා යො පටිච්චයපඤ්ඤාය වෙදානි විවෙය්‍යා, තත්ථ ඡන්දරාගප්පහානෙන සබ්බං වෙදමනිච්ච චත්තති, සො සත්ථසඤ්ඤිතාති වෙදානි ගතො ඤාතො අනික්කන්තො ච හොති. යො වෙදනාසු චිත්තරාගො, සොපි වෙදනාසඤ්ඤිතාති වෙදානි ගතො අනික්කන්තො ච හොති. වෙදානි ගතොතිපි වෙදගු, තස්මා තමපි අත්ථං දස්සෙන්තො “ඉදං පත්තින”න්ති අවත්වා ඉමාය ගාථාය පට්ඨපඤ්භං බ්‍යාකාසි.

536. යස්මා පන දුතියපඤ්භෙ “අනුච්චිතො”ති අනුබුද්ධො වුව්වති, සො ච අනුච්චිච පපඤ්චනාමරූපං අප්ඤ්ඤාත්තං අත්තතො සන්තානෙ තණ්හාමානදිට්ඨිහෙදං පපඤ්චං තප්පච්චයා නාමරූපඤ්ච අනිච්චානුපස්සනාදිහි අනුච්චිච අනුච්චිත්වා, න කෙවලඤ්ච අප්ඤ්ඤාත්තං, බහිද්ධා ච රොගමූලං, පරසන්තානෙ ච ඉමස්ස නාමරූපරොගස්ස මූලං අවිජ්ජාභවතණ්හාදිං, තමෙව වා පපඤ්චං අනුච්චිච තාය භාවනාය සබ්බෙසං රොගානං මූලබන්ධනා, සබ්බස්මා වා රොගානං මූලබන්ධනා, අවිජ්ජාභවතණ්හාදිහෙදා, තස්මා එව වා පපඤ්චා පමුත්තො හොති, තස්මා තං දස්සෙන්තො “අනුච්චිචා”ති ගාථාය දුතියපඤ්භං බ්‍යාකාසි.

537. “කථඤ්ච විරියවා”ති එත්ථ පන යස්මා යො අරියමග්ගෙන සබ්බපාපකෙහි විරතො, තථා විරතත්තා ච ආයතිං අපට්ඨන්ධිතාය නිරයදුක්ඛං අනිච්ච යිතො විරියවාසො විරියනිකෙතො, සො බිණ්ණසවො

“වීරියවා”ති වත්තබ්බතං අරහති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්තො “වීරතො”ති ගාථාය තතියපඤ්භං බ්‍යාකාසි. පධානවා ධීරො තාදීති ඉමානි පනස්ස පුත්තිවචනානි. සො හි පධානවා මග්ගඤ්ඤානපධානෙන, ධීරො කිලෙසාරිවිද්ධංසනසමත්ථතාය, තාදී නිබ්බිකාරතාය, තස්මා එවං පුතො. සෙසං යොජෙත්වා වත්තබ්බං.

538. “ආජානියො කින්නි නාම හොති”ති එත්ථ පන යස්මා පහිනසබ්බවච්ඡිකදොසො කාරණාකාරණඤ්ඤා අස්සො වා හත්ථී වා “ආජානියො හොති”ති ලොකෙ වුච්චති, න ච තස්ස සබ්බසො තෙ දොසා පහිනා එව, බිණ්ණාසවස්ස පන තෙ පහිනා, තස්මා සො “ආජානියො”ති පරමත්ථතො වත්තබ්බතං අරහතීති දස්සෙන්තො “යස්සා”ති ගාථාය චතුත්ථපඤ්භං බ්‍යාකාසි. තස්සත්ථො – අජ්ඣන්තං බහිද්ධා වාති එවං අජ්ඣන්තබහිද්ධාසඤ්ඤාජනසච්චානානි යස්ස අස්සු ලුනානි බන්ධනානි පඤ්ඤාසත්ථෙන ඡින්නානි පදාලිනානි. සචගමුලන්ති යාති තෙසු තෙසු වත්ථුසු සචගස්ස සජ්ජනාය අනතික්කමනාය මූලං හොන්ති, අථ වා යස්ස අස්සු ලුනානි රාගාදීති බන්ධනානි යාති අජ්ඣන්තං බහිද්ධා ච සචගමුලානි හොන්ති, සො සබ්බස්මා සචගානං මූලභූතා සබ්බසචගානං වා මූලභූතා බන්ධනා පමුත්තො “ආජානියො”ති වුච්චති, තථත්තා තාදී ච හොතීති.

540. එවං චතුත්ථගාථාය වුත්තපඤ්ඤෙහි විස්සජ්ජෙත්වා පඤ්චමගාථාය වුත්තපඤ්ඤෙසුපි යස්මා යං ඡන්දජ්ඣෙධනමත්තෙන අක්ඛරචිත්තකා සොත්තියං වණ්ණෙයන්ති, වොහාරමත්තසොත්තියො සො. අරියො පන බාහුසච්චෙන නිස්සුතපාපතාය ච පරමත්ථසොත්තියො හොති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්තො “ඉදං පත්තින”න්ති අවත්වා “සුත්වා”ති ගාථාය පට්ඨපඤ්භං බ්‍යාකාසි. තස්සත්ථො – යො ඉමස්මිං ලොකෙ සුතමයපඤ්ඤාකිච්චවසෙන සුත්වා කාතබ්බකිච්චවසෙන වා සුත්වා විපස්සනුපගං සබ්බධම්මං අනිච්චාදිවසෙන අභිඤ්ඤාය සාවජ්ජානවජ්ජං යදත්ථී කිඤ්චි, ඉමාය පටිපදාය කිලෙසෙ කිලෙසට්ඨානියෙ ච ධම්මෙ අභිභවිත්වා අභිභූති සච්චං ගතො, තං සුත්වා සබ්බධම්මං අභිඤ්ඤාය ලොකෙ සාවජ්ජානවජ්ජං යදත්ථී කිඤ්චි, අභිභූං සුතවත්තා සොත්තියොති ආහු. යස්මා ච යො අකථංකථී කිලෙසබන්ධනෙහි විමුත්තො, රාගාදීහි ඊසෙහි අනිසො ච හොති සබ්බධි සබ්බෙසු ධම්මෙසු බන්ධායතනාදීසු, තස්මා තං අකථංකථීං විමුත්තං අනිසං සබ්බධි නිස්සුතපාපකත්තාපි “සොත්තියො”ති ආහුති.

541. යස්මා පන හිතකාමෙන ජනෙන අරණියතො අරියො හොති, අභිගමනියතොති අත්ථො. තස්මා යෙහි ගුණෙහි සො අරණියො හොති, තෙ දස්සෙන්තො “ජෙත්වා”ති ගාථාය දුතියපඤ්භං බ්‍යාකාසි. තස්සත්ථො – චත්තාරි ආසවානි ද්වෙ ච ආලයානි පඤ්ඤාසත්ථෙන ජෙත්වා විද්වා විඤ්ඤා විහාථී චතුමග්ගඤ්ඤාණි සො පුනබ්බවච්චසෙන න උපෙති ගබ්භසෙය්‍යං, කඤ්චි

යොනිං න උපගච්ඡති, කාමාදිහෙදඤ්ච සඤ්ඤං තිව්ධං. කාමගුණසංඛිඛාතඤ්ච පඬිකං පනුජ්ජ පනුදිත්වා තණ්හාදිට්ඨිකජ්ජානං අඤ්ඤතරම්පි කජ්ජං න එති, එවං ආසවච්ඡෙදාදිගුණසමන්තාගතං තමාහු අරියොති. යස්මා චා පාපකෙහි ආරක්කතා අරියො හොති අනායෙ ච අනිරියනා, තස්මා තම්පි අත්ථං දස්සෙන්නො ඉමාය ගාථාය දුතියපඤ්භං බ්‍යාකාසි. ආසවාදයො හි පාපකා ධම්මා අනායසම්මතා, තෙ වානෙන ඡින්නා පනුන්නා, න ච තෙහි කම්පති, ඉච්චස්ස තෙ ආරකා හොන්ති, න ච තෙසු ඉරියති තස්මා ආරකාස්ස හොන්ති පාපකා ධම්මාති ඉමිනාපත්ථෙන. අනායෙ න ඉරියතීති ඉමිනාපත්ථෙන තමාහු අරියොති ච එවම්පෙත්ථ යොජනා වෙදිතබ්බා. “විද්වා සො න උපෙති ගබ්භසෙය්‍ය”න්ති ඉදං පන ඉමස්මිං අත්ථවිකජ්ජෙ පුත්තිවචනමෙව හොති.

542. “කථං වරණවා”ති එත්ථ පන යස්මා වරණෙහි පත්තබ්බං පත්තො “වරණවා”ති වත්තබ්බතං අරහති, තස්මා තං දස්සෙන්නො “යො ඉධා”ති ගාථාය තතියපඤ්භං බ්‍යාකාසි. තත්ථ යො ඉධාති යො ඉමස්මිං සාසනෙ. වරණෙසුති සීලාදීසු හෙමවතසුත්තෙ (සු. නි. 153 ආදයො) වුත්තපන්නරසධම්මෙසු. නිමිත්තත්ථෙ භූමිමච්චනං. පත්තිපත්තොති පත්තබ්බං පත්තො. යො වරණනිමිත්තං වරණහෙතු වරණපච්චයා පත්තබ්බං අරහත්තං පත්තොති වුත්තං හොති. වරණවා සොති සො ඉමාය වරණෙහි පත්තබ්බපත්තියා වරණවා හොතීති. එත්තාවතා පඤ්ඤො බ්‍යාකතො හොති, සෙසමස්ස පුත්තිවචනං. යො හි වරණෙහි පත්තිපත්තො, සො කුසලො ච හොති ඡෙකො, සබ්බදා ච ආජානාති නිබ්බානධම්මං, නිච්චං නිබ්බානනින්තවිත්තතාය සබ්බත්ථ ච බන්ධාදීසු න සජ්ජති. ද්විති ච විමුත්තීහි විමුත්තවිත්තො හොති, පටිසා යස්ස න සන්තීති.

543. යස්මා පන කම්මාදීනං පරිබ්බාජනෙන පරිබ්බාජකො නාම හොති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්නො “දුක්ඛවෙපක්ක”න්ති ගාථාය චතුත්ථපඤ්භං බ්‍යාකාසි. තත්ථ විපාකො එව වෙපක්කං, දුක්ඛං වෙපක්කමස්සාති දුක්ඛවෙපක්කං. පචත්තිදුක්ඛජනනතො සබ්බම්පි තෙධාතුකකම්මං වූච්චති. උද්ධන්ති අතීතං. අධොති අනාගතං. තිරියං වාපි මජ්ඣෙති පච්චුජ්ජන්නං. තඤ්ඤි න උද්ධං න අධො, තිරියං උභින්නඤ්ච අත්තරා, තෙන “මජ්ඣෙ”ති වුත්තං. පරිබ්බාජයින්වාති නික්ඛාමෙත්වා නිද්ධමෙත්වා. පරිඤ්ඤවාරීති පඤ්ඤාය පරිච්ඡින්නදිත්වා වරන්නො. අයං තාව අපුබ්බපදවණ්ණනා. අයං පන අධිජ්ජායයොජනා – යො තියද්ධපරියාපන්නම්පි දුක්ඛජනකං යදත්ථි කිඤ්චි කම්මං, තං සබ්බම්පි අරියමග්ගෙන තණ්හාවිජ්ජාසිනෙන සොසෙන්නො අපටිසන්ධිජනකභාවකරණෙන පරිබ්බාජයින්වා තථා පරිබ්බාජිත්තතා එව ච තං කම්මං පරිඤ්ඤාය වරණතො පරිඤ්ඤවාරී. න කෙවලඤ්ච කම්මමෙව, මායං මානමථොපි ලොභකොධං ඉමෙපි ධම්මෙ පහානපරිඤ්ඤාය පරිඤ්ඤවාරී, පරියන්තමකාසි නාමරූපං, නාමරූපස්ස ච පරියන්තමකාසි

පරිබ්බාපෙසි ඉච්චෙවත්ථො. ඉමෙසං කම්මාදීනං පරිබ්බාපනෙන තං පරිබ්බාපකමාහු. පත්තිපත්තන්ති ඉදං පනස්ස ථුතිවචනං.

544. එවං පඤ්ඤාකරණෙන තුට්ඨස්ස පන සභියස්ස “යානි ච තිණි”තිආදීසු අභිත්ථවනගාථාසු ඔසරණානීති ඔගහණානි තිත්ථානි, දිට්ඨියොති අත්ථො. තානි යස්මා සක්කායදිට්ඨියා සහ බ්‍රහ්මජාලෙ චුත්තද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතානි ගහෙත්වා තෙසට්ඨි භොන්ති, යස්මා ච තානි අඤ්ඤතිත්ථියසමණානං පවාදහුතානි සත්ථානි සිතානි උපදිසිතබ්බවසෙන, න උප්පත්තිවසෙන. උප්පත්තිවසෙන පන යදෙන “ඉත්ථි පුරිසො”ති සඤ්ඤක්ඛරං වොහාරනාමං, යා වායං මිච්ඡාපරිවිතක්කානුස්සවාදිවසෙන “එවරුපෙන අත්තනා භවිතබ්බ”න්ති බාලානං විපරිතසඤ්ඤා උප්පජ්ජති, තදුභයනිස්සිතානි තෙසං වසෙන උප්පජ්ජන්ති, න අත්තපච්චක්ඛානි. තානි ච භගවා විනෙයා විනයිත්වා ඔසතමගා ඔසතමං ඔසන්ධකාරං අගා අතික්කන්තො. “ඔසන්තමගා”තිපි පායො, ඔසානං අන්තං අගා, තස්මා ආහ “යානි ච තිණි...පෙ.... තමගා”ති.

545. තතො පරං වට්ටදුක්ඛස්ස අන්තං පාරඤ්ච නිබ්බානං තප්පත්තියා දුක්ඛාභාවතො තප්පට්ඨිකත්තො ච තං සන්ධායාහ, “අන්තගුසි පාරගු දුක්ඛස්සා”ති. අථ වා පාරගු භගවා නිබ්බානං ගතත්තා, තං ආලපන්තො ආහ, “පාරගු අන්තගුසි දුක්ඛස්සා”ති අයමෙත්ථ සම්බන්ධො. සම්මා ච බුද්ධො සාමඤ්ච බුද්ධොති සම්මාසම්බුද්ධො. තං මඤ්ඤෙති තමෙව මඤ්ඤාමි, න අඤ්ඤන්ති අච්චාදරෙන භණති. ජුතිමානි පරෙසම්පි අන්ධකාරවිධමනෙන ජුතිසම්පන්නො. මුනිමානි අපරප්පච්චයකෙදායාඤ්ඤාණසමත්ථාය මුනියා පඤ්ඤාය සම්පන්නො. පහුතපඤ්ඤාති අනන්තපඤ්ඤො. ඉධ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමධිප්පෙනං. දුක්ඛස්සන්තකරානි ආමන්තෙන්තො ආහ. අනාරෙසි මන්ති කඬ්ඛාතො මං තාරෙසි.

546-9. යං මෙතිආදිගාථාය නමක්කාරකරණං භණති. තත්ථ කඬ්ඛිත්තන්ති විසතිපඤ්ඤනිස්සිතං අත්ථං සන්ධායාහ. සො හි තෙන කඬ්ඛිතො අභොසි. මොනපථෙසුති ඤාණපථෙසු. විනළිකතානි විගතනළා කතා, උච්ඡින්නානි චුත්තං භොති. නාග නාගස්සානි එකං ආමන්තනවචනං, එකස්ස “භාසතො අනුමොදන්ති”ති ඉමිනා සම්බන්ධො. “ධම්මදෙසන”න්ති පාඨසෙසො. සබ්බෙ දෙවානි ආකාසට්ඨා ච භූමට්ඨා ච. නාරදපබ්බතානි තෙපි කිර ද්වෙ දෙවගණා පඤ්ඤවන්තො, තෙපි අනුමොදන්තිති සබ්බං පසාදෙන ච නමක්කාරකරණං භණති.

550-53. අනුමොදනාරහං බ්‍යාකරණසම්පදං සුත්වා “නමො තෙ”ති අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා ආහ. පුරිසාපඤ්ඤාති පුරිසෙසු ජාතිසම්පන්නං. පටිපුග්ගලොති පටිභාගො පුග්ගලො තුවං බුද්ධො චතුසච්චපට්ඨෙධෙන,

සත්ථා අනුසාසනියා සත්ථවාහනාය ව, මාරාහිභු චතුමාරාහිභවෙන, මුනි බුද්ධමුනි. උපධිති බන්ධකිලෙසකාමගුණාහිසඬාරහෙදා චත්තාරො. වග්ගුති අහිරුපං. පුඤ්ඤෙ වාති ලොකියෙ න ලිම්පසි තෙසං අකරණෙන, පුබ්බෙ කතානම්පි වා ආයතිං ඵලූපහොගාභාවෙන. තංතිමිත්තෙන වා තණ්හාදිට්ඨිලෙපෙන. චන්දනි සත්ථුනොති එවං භණන්තො ගොජ්ඣකෙසු පරිග්ගහෙත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතං චන්දි.

අඤ්ඤතිත්ථියපුබ්බොති අඤ්ඤතිත්ථියො එව. ආකඬබ්බති ඉච්ඡති. ආරද්ධවිත්තාති අහිරාධිතවිත්තා. අපිච මෙත්ථ පුග්ගලවෙමත්තතා විදිතාති අපිච මයා එත්ථ අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිවාසෙ පුග්ගලනානත්තං විදිතං, න සබ්බෙනෙව පරිවසිතබ්බන්ති. කෙන පන න පරිවසිතබ්බං? අග්ගියෙහි ජට්ටෙහි, සාකියෙන ජාතියා, ලිඬගං විජහිත්වා ආගතෙන. අවිජහිත්වා ආගතොපි ච යො මග්ගඵලපට්ටලාභාය හෙතුසම්පන්නො හොති, තාදිසොච සහියො පරිබ්බාජකො. තස්මා භගවා “තච පන, සහිය, තිත්ථියචත්තපුරණත්ථාය පරිවාසකාරණං නත්ථි, අත්ථත්ථිකො ත්වං ‘මග්ගඵලපට්ටලාභාය හෙතුසම්පන්නො’ති විදිතමෙතං මයා”ති තස්ස පබ්බජ්ජං අනුජානන්තො ආහ – “අපිච මෙත්ථ පුග්ගලවෙමත්තතා විදිතා”ති. සහියො පන අත්තනො ආදරං දස්සෙන්නො ආහ “සචෙ භන්තෙ”ති. තං සබ්බං අඤ්ඤඤ්ච තථාරූපං උත්තානත්ථත්තා පුබ්බෙ චුත්තනයත්තා ච ඉධ න චණ්ණිතං, යතො පුබ්බෙ චණ්ණිතානුසාරෙන චෙදිතබ්බන්ති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය සහියසුත්තචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සෙලසුත්තචණ්ණනා

එවං මෙ සුතන්ති සෙලසුත්තං. කා උජ්ජත්ති? අයමෙව යාස්ස නිදානෙ චුත්තා. අත්ථචණ්ණනාක්කමෙපි වස්ස පුබ්බසදිසං පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව චෙදිතබ්බං. යං පන අපුබ්බං, තං උත්තානත්ථාති පදානි පරිහරන්තා චණ්ණයිස්සාම. අඬගුත්තරාපෙසුති අඬගා එව සො ජනපදො, ගඬගාය පන යා උත්තරෙන ආපො, තාසං අවිදුරත්තා “උත්තරාපො”තිපි චුච්චති. කතරගඬගාය උත්තරෙන යා ආපොති? මහාමහීගඬගාය.

තත්‍රායං තස්සා නදියා ආවිභාවත්ථං ආදිතො පභුති චණ්ණනා – අයං කිර ජම්බුදීපො දසසහස්සයොජනපරිමාණො. තත්ථ චතුසහස්සයොජනපරිමාණො පදෙසො උදකෙන අජ්ඣෙකාත්ථට්ටො “සමුද්දො”ති සඬබ්බං ගතො. තිසහස්සයොජනපරිමාණෙ මනුස්සා වසන්ති. තිසහස්සයොජනපරිමාණෙ හිමවා පතිට්ඨිතො උබ්බෙධෙන පඤ්චයොජනසතිකො චතුරාසීතිසහස්සකුට්ඨි පටිමණ්ඩිතො සමන්තතො

සන්දමානපඤ්චසතනදීවිචිත්තො. යත්ථ ආයාමචිත්ථාරෙන ගම්භීරතාය ව පඤ්ඤාසපඤ්ඤාසයොජනා දියඨිසයොජනසතපරිමණ්ඩලා පුරළාසසුත්තවණ්ණනායං. වුත්තා අනොතත්තාදයො සත්ත මහාසරා පතිට්ඨිතා.

තෙසු අනොතත්තො සුදස්සනකුටං, චිත්තකුටං, කාලකුටං, ගන්ධමාදනකුටං, කෙලාසකුටන්ති ඉමෙහි පඤ්චහි පබ්බතෙහි පරික්ඛිත්තො. තත්ථ සුදස්සනකුටං සුවණ්ණමයං ද්වියොජනසතුබ්බෙධං අන්තොවඨිකං කාකමුඛසණ්ඨානං තමෙව සරං පටිච්ඡාදෙන්වා යීතං, චිත්තකුටං සබ්බරතනමයං, කාලකුටං අඤ්ජනමයං, ගන්ධමාදනකුටං සාත්තමයං අබ්භන්තරෙ මුග්ගවණ්ණං නානප්පකාරඔසධසඤ්ජන්තං කාලපක්ඛුපොසප්ඵවසෙ ආදිත්තමිව අඨිගාරං ජලන්තං තිට්ඨති, කෙලාසකුටං රජනමයං. සබ්බානි සුදස්සනෙන සමානුබ්බෙධසණ්ඨානානි තමෙව සරං පටිච්ඡාදෙන්වා යීතානි. සබ්බානි දෙවානුභාවෙන නාගානුභාවෙන ව වස්සන්ති, නදියො ව තෙසු සන්දන්ති. තං සබ්බමිපි උදකං අනොතත්තමෙව පවිසති. චන්දිමසූරියා දක්ඛිණෙන වා උත්තරෙන වා ගච්ඡන්තා පබ්බතන්තරෙන තං ඔභාසෙන්නි, උජුං ගච්ඡන්තා න ඔභාසෙන්නි. තෙනෙවස්ස “අනොතත්ත”න්ති සඨිඛා උදපාදි.

තත්ථ මනොහරසිලාතලානි නිමමච්ඡකච්ඡපානි ඵලිකසදිසනිමමුදකානි නභානතිත්ථානි සුප්පටියත්තානි භොන්ති, යෙසු බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබ්ණාසවා ඉසිගණා ව න්භායන්ති, දෙවයක්ඛාදයො ව උයානාකිලිකං කීළන්ති.

චතුසු වස්ස පස්සෙසු සීහමුඛං, හත්ථිමුඛං, අස්සමුඛං, උසහමුඛන්ති චත්තාරි මුඛානි භොන්ති, යෙහි චතස්සො නදියො සන්දන්ති. සීහමුඛෙන නික්ඛන්තනදීතිරෙ සීහා බහුතරා භොන්ති, හත්ථිමුඛාදීහි හත්ථිඅස්සඋසහා. පුරත්ථිමදිසතො නික්ඛන්තනදී අනොතත්තං තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා ඉතරා තිස්සො නදියො අනුපගම්ම පාවිනහිමවන්තෙනෙව අමනුස්සපථං ගන්ත්වා මහාසමුද්දං පවිසති. පච්ඡිමදිසතො ව උත්තරදිසතො ව නික්ඛන්තනදියොපි තමෙව පදක්ඛිණං කත්වා පච්ඡිමහිමවන්තෙනෙව උත්තරහිමවන්තෙනෙව ව අමනුස්සපථං ගන්ත්වා මහාසමුද්දං පවිසන්ති. දක්ඛිණදිසතො නික්ඛන්තනදී පන තං තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා දක්ඛිණෙන උජුකං පාසාණපිට්ඨෙනෙව සට්ඨියොජනානි ගන්ත්වා පබ්බතං පහරිත්වා වුට්ඨාය පරිණාහෙන තිගාවුතපමාණා උදකධාරා හුත්වා ආකාසෙන සට්ඨි යොජනානි ගන්ත්වා තියග්ගලෙ නාම පාසාණෙ පතිතා, පාසාණො උදකධාරාවෙගෙන හින්තො. තත්ත පඤ්ඤාසයොජනපමාණා තියග්ගලා නාම පොක්ඛරණී ජාතා. පොක්ඛරණියා කුලං හින්දිත්වා පාසාණං පවිසිය සට්ඨි යොජනානි ගතා. තතො සනපථං හින්දිත්වා උමඨිගෙන සට්ඨි යොජනානි ගන්ත්වා විඤ්ඤං නාම තිරච්ඡානපබ්බතං පහරිත්වා හත්ථතලෙ

පඤ්චඩ්ගුලිසදිසා පඤ්චධාරා හුත්වා පවත්තති. සා තික්ඛත්තුං අනොතත්තං පදක්ඛිණං කත්වා ගතට්ඨානෙ “ආවට්ටගඬිගා”ති වුච්චති. උජුකං පාසාණපිට්ඨෙන සට්ඨී යොජනානි ගතට්ඨානෙ “කණ්භගඬිගා”ති වුච්චති. ආකාසෙන සට්ඨී යොජනානි ගතට්ඨානෙ “ආකාසගඬිගා”ති වුච්චති. තියග්ගලපාසාණෙ පඤ්ඤාසයොජනොකාසෙ “තියග්ගලපොක්ඛරණී”ති වුච්චති. කුලං භිත්දිත්වා පාසාණං පවිසිය සට්ඨී යොජනානි ගතට්ඨානෙ “බහලගඬිගා”ති වුච්චති. පථවිං භිත්දිත්වා උමඬිගෙන සට්ඨී යොජනානි ගතට්ඨානෙ “උමඬිගගඬිගා”ති වුච්චති. විඤ්ඤං නාම තිරච්ඡානපබ්බතං පහරිත්වා පඤ්චධාරා හුත්වා පවත්තට්ඨානෙ “ගඬිගා, යමුනා, අචිරවතී, සරහු, මහී”ති පඤ්චධා වුච්චති. එවමෙනා පඤ්ච මහාගඬිගා හිමවතා සම්භවත්ති. තාසු යා අයං පඤ්චමී මහී නාම, සා ඉධ “මහාමහීගඬිගා”ති අධිජ්ජෙතා. තස්සා ගඬිගාය උත්තරෙන යා ආපො, තාසං අවිදුරත්තා සො ජනපදො “අඬිගුත්තරාපො”ති වෙදිතබ්බො. තස්මිං ජනපදෙ අඬිගුත්තරාපෙසු.

වාරිකං වරමානොති අද්ධානගමනං කුරුමානො. තත්ථ හගවතො දුට්ඨා වාරිකා තුරිතවාරිකා, අතුරිතවාරිකා ව. තත්ථ දුරෙපි හබ්බපුග්ගලෙ දිස්වා සහසා ගමනං තුරිතවාරිකා. සා මහාකස්සපපච්චුග්ගමනාදීසු දට්ඨබ්බා. තං පච්චුග්ගච්ඡන්තො හි හගවා මුහුත්තෙනෙව තිගාචුතං අගමාසි, ආලවකදමනත්ථං තිංසයොජනං, තථා අඬිගුලිමාලස්සත්ථාය. පුක්කුසාතිස්ස පන පඤ්චත්තාලීසයොජනං, මහාකස්පිනස්ස වීසයොජනසතං, ධනියස්සත්ථාය සත්තයොජනසතං අද්ධානං අගමාසි. අයං තුරිතවාරිකා නාම. ගාමනිගමනගරපටිපාටියා පන පිණ්ඩපාතවරියාදීහි ලොකං අනුග්ගණ්හන්තස්ස ගමනං අතුරිතවාරිකා නාම. අයං ඉධ අධිජ්ජෙතා. එවං වාරිකං වරමානො. මහතාති සඬ්ඛ්‍යාමහතා ගුණමහතා ව. හික්ඛුසඬ්ඛෙනාති සමණගණෙන. අඬ්ඬිතෙළසෙහීති අඬ්ඬිතෙළසහි, ද්වාදසහි සතෙහි පඤ්ඤාසාය ව හික්ඛුහි සද්ධිත්ති චුත්තං හොති. යෙන...පෙ.... තදවසරීති ආපණ්ණහුලතාය සො නිගමො “ආපණො” ත්වෙව නාමං ලහි. තස්මිං කිර වීසතිආපණ්ණබ්බසහස්සාති විහත්තාති අහෙසුං. යෙන දිසාභාගෙන මග්ගෙන වා සො අඬිගුත්තරාපානං රට්ඨස්ස නිගමො ඔසරිතබ්බො, තෙන අවසරි තදවසරි අගමාසි, තං නිගමං අනුපාපුණීති චුත්තං හොති.

කෙණ්ණියො ජට්ඨොති කෙණ්ණියොති නාමෙන, ජට්ඨොති තාපසො. සො කිර බ්‍රාහ්මණමහාසාලො, ධනරක්ඛණත්ථාය පන තාපසපබ්බජ්ජං සමාදාය රඤ්ඤො පණ්ණාකාරං දත්වා භූමිභාගං ගහෙත්වා තත්ථ අස්සමං කාරෙත්වා වසති කුලසහස්සස්ස නිස්සයො හුත්වා. අස්සමෙපි වස්ස එකො තාලරුක්ඛො දිවසෙ දිවසෙ එකං සුවණ්ණඵලං මුඤ්චතීති වදන්ති. සො දිවා කාසායාති ධාරෙති ජටා ව බන්ධති, රත්තිං යථාසුඛං පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමජ්ජිතො සමඬ්ඨිභූතො පරිවාරෙති. සකායපුත්තොති උච්චාකුලපරිදීපනං. සකාකුලා පබ්බජිතොති සද්ධාය පබ්බජිතභාවපරිදීපනං, කෙනචි

පාරිජුඤ්ඤෙන අනභිභූතො අපරික්ඛිණංයෙව තං කුලං පහාය සද්ධාය පබ්බජිතොති චුත්තං හොති. තං බො පනාති ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානත්ථෙ උපයොගවචනං, තස්ස බො පන හොතො ගොතමස්සාති අත්ථො. කල්‍යාණොති කල්‍යාණගුණසමන්තාගතො, සෙට්ඨොති චුත්තං හොති. කිත්තිසද්දොති කිත්තියෙව උත්තියොසො වා.

ඉතිපි සො භගවාති ආදිමහි පන අයං තාව යොජනා – සො භගවා ඉතිපි අරහං, ඉතිපි සම්මාසම්බුද්ධො...පෙ.... ඉතිපි භගවාති, ඉමිනා ව ඉමිනා ව කාරණෙනාති චුත්තං හොති. තත්ථ ආරකත්තා, අරීනං අරානඤ්ච භතත්තා පච්චයාදීනං අරහත්තා, පාපකරණෙ රහාභාවාති ඉමෙහි තාව කාරණෙහි සො භගවා අරහත්ති වෙදිතබ්බො. ආරකා හි සො සබ්බකිලෙසෙහි මග්ගෙන සවාසනානං කිලෙසානං විද්ධංසිතත්තාති ආරකත්තා අරහං. තෙ වානෙන කිලෙසාරයො මග්ගෙන භතාති අරීනං භතත්තාපි අරහං. යඤ්චෙනං අවිජ්ජාභවතණ්හාමයනාහි, පුඤ්ඤාදිඅභිසම්බාරානං ජරාමරණනෙමි, ආසවසමුදයමයෙන අක්කන්ත විජ්ඣිත්වා තිභවරූපෙ සමායොජිතං අනාදිකාලපචත්තං සංසාරචක්කං. තස්සානෙන බොධිමණ්ඩෙ විරියපාදෙහි සීලපථවියං පතිට්ඨාය සද්ධාභත්ථෙත කම්මක්කයකරඤාණඵරසුං ගහෙත්වා සබ්බෙ අරා භතාති අරානං භතත්තාතිපි අරහං. අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යත්තා ව චීවරාදිපච්චයෙ සක්කාරගරුකාරාදීනි ව අරහතීති පච්චයාදීනං අරහත්තාපි අරහං. යථා ව ලොකෙ කෙචි පණ්ඩිතමානිනො බාලා අසිලොකභයෙන රහො පාපං කරොන්ති, එවං නායං කදාචි කරොන්ති පාපකරණෙ රහාභාවතොපි අරහං. හොති චෙත්ථ –

“ආරකත්තා භතත්තා ව, කිලෙසාරීන සො මුනි;
භතසංසාරචක්කාරො, පච්චයාදීන වාරහො;
න රහො කරොති පාපානි, අරහං තෙන පචුච්චති”ති.

සම්මා සාමඤ්ච සච්චානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධො. අතිසයවිසුද්ධාහි විජ්ජාහි අබිභූත්තමෙන වරණෙන ව සමන්තාගතත්තා විජ්ජාවරණසම්පන්නො. සොභනගමනත්තා සුන්දරං යානං ගතත්තා සුට්ඨු ගතත්තා සම්මා ගදත්තා ව සුගතො. සබ්බථාපි විදිතලොකත්තා ලොකවිදු. සො හි භගවා සභාවතො සමුදයතො නිරොධතො නිරොධුපායතොති සබ්බථා බන්ධායතනාදිහෙදං සම්බාරලොකං අවෙදි, “එකො ලොකො සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා. ද්වෙ ලොකා නාමඤ්ච රූපඤ්ච. තයො ලොකා තිස්සො වෙදනා. චත්තාරො ලොකා චත්තාරො ආභාරා. පඤ්ච ලොකා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා. ඡ ලොකා ඡ අජ්ඣත්තිකානි ආයතනානි. සත්ත ලොකා සත්ත විඤ්ඤාණට්ඨිතියො. අට්ඨ ලොකා අට්ඨ ලොකධම්මා. නව ලොකා නව සත්තවාසා. දස ලොකා දසායතනානි. ද්වාදස ලොකා ද්වාදසායතනානි. අට්ඨාරස ලොකා අට්ඨාරස ධාතුයො”ති (පටි. ම. 1.112) එවං සබ්බථා සම්බාරලොකං අවෙදි. සත්තානං ආසයං ජානාති, අනුසයං

ජානාති, වරිතං ජානාති, අධිමුත්තිං ජානාති, අප්පරජක්ඛෙ මහාරජක්ඛෙ තික්ඛිත්තිද්වයෙ මුදිත්තිද්වයෙ ස්වාකාරෙ ද්වාකාරෙ සුවිඤ්ඤාපයෙ දුවිඤ්ඤාපයෙ භබ්බෙ අභබ්බෙ සත්තෙ ජානාතීති සබ්බථා සත්තලොකං අවෙදි. තථා එකං චක්කවාලං ආයාමතො විත්ථාරතො ච යොජනානං ද්වාදස සතසහස්සානි තිණි සහස්සානි අඛිප්පඤ්චමානි ච සතානි, පරික්ඛෙපතො ඡත්තිංස සතසහස්සානි දස සහස්සානි අඛිප්පඤ්චමානි ච සතානි.

තත්ථ —

දුවෙ සතසහස්සානි, චත්තාරි නභුතානි ව;
එත්තකං බහලත්තෙන, සඬ්ඛාතායං චසුන්ධරා.

චත්තාරි සතසහස්සානි, අට්ඨෙව නභුතානි ව;
එත්තකං බහලත්තෙන, ජලං වාතෙ පතිට්ඨිතං.

නව සතසහස්සානි, මාලුතො නභමුග්ගතො;
සට්ඨි වෙව සහස්සානි, එසා ලොකස්ස සණ්ඨිති”.

එවං සණ්ඨිතෙ වෙත්ථ යොජනානං —

චතුරාසීති සහස්සානි, අප්පකොගාළ්භො මහණ්ණවෙ;
අච්චුග්ගතො තාවදෙව, සිනෙරු පබ්බතූත්තමො.

තතො උපඬ්ඪපඬ්ඪචෙන, පමාණෙන යථාක්කමං;
අප්පකොගාළ්භුග්ගතා දිබ්බා, නානාරතනවිත්තිතා.

යුගන්ධරො ඊසධරො, කරවිකො සුදස්සනො;
නෙමිත්ථරො විනතකො, අස්සකණ්ණො ගිරි බුහා.

එතෙ සත්ත මහාසෙලා, සිනෙරුස්ස සමන්තතො;
මහාරාජානමාවාසා, දෙවයක්ඛනිසෙවිතා.

යොජනානං සතානුවචො, හිමවා පඤ්ච පබ්බතො;
යොජනානං සහස්සානි, තිණි ආයතවිත්ථතො.

චතුරාසීතිසහස්සෙහි, කුට්ඨෙහි පටිමණ්ඩිතො;
තිපඤ්චයොජනක්ඛන්ධ-පරික්ඛෙපා නගච්ඡයා.

පඤ්ඤාසයොජනක්ඛන්ධ-සාධායාමා සමන්තතො;
සත්තයොජනවිත්ථිණ්ණො, තාවදෙව ච උග්ගතා.

ජම්බු යස්සානුභාවෙන, ජම්බුදීපො පකාසිතො;

ද්වෙ අසිතිසහස්සානි, අජ්ඣොගාල්ලො මහණ්ණවෙ.

අච්චුග්ගතො තාවදෙව, චක්කවාළසිලුව්වයො;
පරික්ඛිපිත්වා තං සබ්බං, චක්කවාළමයං යිතො’.

තත්ථ චන්දමණ්ඩලං එකුනපඤ්ඤාසයොජනං, සුරියමණ්ඩලං පඤ්ඤාසයොජනං, තාවතිංසහවනං දසසහස්සයොජනං, තථා අසුරහවනං අවිච්චිමහානිරයො ජම්බුදීපො ච. අපරගොයානං සත්තසහස්සයොජනං, තථා පුබ්බවිදෙහො, උත්තරකුරු අට්ඨසහස්සයොජනො. එකමෙකො චෙත්ථ මහාදීපො පඤ්චසතපඤ්චසතපරිත්තදීපපරිවාරො. තං සබ්බමිපි එකං චක්කවාළං එකා ලොකධාතු. චක්කවාළන්තරෙසු ලොකන්තරිකනිරයා. එවං අනන්තානි චක්කවාළානි අනන්තා ලොකධාතුයො, අනන්තෙන බුද්ධඤාණෙන අඤ්ඤාසිති සබ්බථා ඔකාසලොකං අවෙදි. එවං සො භගවා සබ්බථා. විදිතලොකත්තා ලොකවිදුති වෙදිතබ්බො.

අත්තනො පන ගුණෙහි විසිට්ඨතරස්ස කස්සචි අභාවා අනුත්තරො. විචිත්තෙහි විනයනුපායෙහි පුරිසදම්මෙ සාරෙතීති පුරිසදම්මසාරථී. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙහි යථාරහං අනුසාසති නිත්ථාරෙති වාති සත්ථා. දෙවමනුස්සග්ගහණං උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදවසෙන භබ්බපුග්ගලපරිග්ගභවසෙන ච කතං, නාගාදිකෙපි පන එස ලොකියත්ථෙත අනුසාසති. යදත්ථී නෙයාං නාම, සබ්බස්ස බුද්ධත්තා විමොක්ඛන්තිකඤාණවසෙන බුද්ධො. යතො පන සො –

“භග්ගවා භග්ගවා යුත්තො, භගෙහි ච විහත්තවා;
භත්තවා චන්තගමනො, භවෙසු භගවා තතො”ති.

අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, චිත්ථාරතො පනෙතානි පදානි විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.124-125) චුත්තානි.

සො ඉමං ලොකන්ති සො භගවා ඉමං ලොකං. ඉදානි චත්තබ්බං නිදස්සෙති. සදෙවකන්තිආදීනි කසිභාරද්වාජආලවකසුත්තෙසු චුත්තනායානෙව. සයන්ති සාමං අපරනෙයොයා හුත්වා. අභිඤ්ඤාති අභිඤ්ඤාය. සච්ඡිකත්වාති පච්චක්ඛං කත්වා. පච්චෙදෙතීති බොධෙති ඤාපෙති පකාසෙති. සො ධම්මං දෙසෙති...පෙ.... පරියොසානකල්යාණන්ති සො භගවා සත්තෙසු කාරුඤ්ඤතං පටිච්ච අනුත්තරං විවෙකසුඛං භිත්වාපි ධම්මං දෙසෙති. තඤ්ච බො අප්පං වා බහුං වා දෙසෙත්තො ආදිකල්යාණාදිප්පකාරමෙව දෙසෙති. කථං? එකගාථාපි හි සමන්තභද්දකත්තා ධම්මස්ස පටිමපාදෙන ආදිකල්යාණා, දුතියතනියපාදෙහි මජ්ඣකල්යාණා, පච්ඡිමපාදෙන පරියොසානකල්යාණා. එකානුසන්ධිකං සුත්තං නිදානෙන ආදිකල්යාණං, නිගමනෙන පරියොසානකල්යාණං, සෙසෙන මජ්ඣකල්යාණං. නානානුසන්ධිකං පටිමානුසන්ධිනා

ආදිකල්‍යාණං, පච්ඡිමෙන පරියොසානකල්‍යාණං, සෙසෙහි මජ්ඣකල්‍යාණං. සකලොපි සාසනධම්මො අත්තනො අත්ථභූතෙන සීලෙන ආදිකල්‍යාණො, සමථවිපස්සනාමග්ගඵලෙහි මජ්ඣකල්‍යාණො, නිබ්බානෙන පරියොසානකල්‍යාණො. සීලසමාධිහි වා ආදිකල්‍යාණො, විපස්සනාමග්ගෙහි මජ්ඣකල්‍යාණො, ඵලනිබ්බානෙහි පරියොසානකල්‍යාණො. බුද්ධසුඛොධිතාය වා ආදිකල්‍යාණො, ධම්මසුඛධිමතාය මජ්ඣකල්‍යාණො, සඤ්ඤාසුඛපටිපත්තියා පරියොසානකල්‍යාණො. තං සුත්වා තථත්තාය පටිපන්නෙන අධිගන්තබ්බාය අභිසම්බොධියා වා ආදිකල්‍යාණො, පච්චෙකබොධියා මජ්ඣකල්‍යාණො, සාවකබොධියා පරියොසානකල්‍යාණො. සුයාමානො චෙස නීවරණාදිවික්ඛම්භනතො සවනෙනපි කල්‍යාණමෙව ආවහතීති ආදිකල්‍යාණො, පටිපජ්ජමානො සමථවිපස්සනාසුඛාවහනතො පටිපත්තියාපි කල්‍යාණමෙව ආවහතීති මජ්ඣකල්‍යාණො, තථා පටිපන්නො ච පටිපත්තිඵලෙ නිට්ඨිතෙ තාදිභාවාවහනතො පටිපත්තිඵලෙනපි කල්‍යාණමෙව ආවහතීති පරියොසානකල්‍යාණො. නාථජ්ජහවත්තා ච පහවසුද්ධියා ආදිකල්‍යාණො, අත්ථසුද්ධියා මජ්ඣකල්‍යාණො, කිච්චසුද්ධියා පරියොසානකල්‍යාණො. යතො අප්පං වා බහුං වා දෙසෙන්නො ආදිකල්‍යාණාදිජ්ජකාරමෙව දෙසෙතීති චෙදිතබ්බො.

සාත්ථං සබ්බාඤ්ජනන්ති ඵවමාදීසු පන යස්මා ඉමං ධම්මං දෙසෙන්නො සාසනබ්‍රහ්මචරියං මග්ගබ්‍රහ්මචරියඤ්ච පකාසෙති, නානාතයෙහි දීපෙති, තඤ්ච යථාසම්භවං අත්ථසම්පත්තියා සාත්ථං, බ්‍යඤ්ජනසම්පත්තියා සබ්බාඤ්ජනං.

සඤ්ඤාසනපකාසනවිවරණවිභජනඋත්තානීකරණපඤ්ඤත්තිඅත්ථපදසමා යොගතො සාත්ථං, අක්ඛරපදබ්‍යඤ්ජනාකාරනිරුත්තිනිද්දෙසසම්පත්තියා සබ්බාඤ්ජනං. අත්ථගම්භීරතාපටිච්චෙධගම්භීරතාහි සාත්ථං, ධම්මගම්භීරතාදෙසනාගම්භීරතාහි සබ්බාඤ්ජනං. අත්ථපටිභානපටිසම්භිදාවිසයතො සාත්ථං, ධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදාවිසයතො සබ්බාඤ්ජනං. පණ්ඩිතචෙදනියතො සරික්ඛකජනජ්ජසාදකන්ති සාත්ථං, සද්ධෙය්‍යතො ලොකීයජනජ්ජසාදකන්ති සබ්බාඤ්ජනං. ගම්භීරාධිජ්ජායතො සාත්ථං, උත්තානපදතො සබ්බාඤ්ජනං. උපනෙතබ්බස්සාභාවතො සකලපරිපුණ්ණභාවෙන කෙවලපරිපුණ්ණං, අපනෙතබ්බස්ස අභාවතො නිද්දොසභාවෙන පරිසුද්ධං. සික්ඛත්තයපරිග්ගහිතත්තා බ්‍රහ්මභූතෙහි සෙට්ඨෙහි චරිතබ්බතො තෙසඤ්ච චරියභාවතො බ්‍රහ්මචරියං. තස්මා “සාත්ථං සබ්බාඤ්ජනං...පෙ.... බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙති” ති වුවවති.

අපිච යස්මා සනිදානං සඋජ්ජත්තිකඤ්ච දෙසෙන්නො ආදිකල්‍යාණං දෙසෙති, විනෙය්‍යානං අනුරූපතො අත්ථස්ස අවිපරිතතාය හෙතුදාහරණයොගතො ච මජ්ඣකල්‍යාණං, සොතුනං සද්ධාපටිලාභෙන

නිගමනෙන ච පරියොසානකල්‍යාණං. එවං දෙසෙන්නො ච බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙති. තඤ්ච පටිපත්තියා අධිගමබ්‍යත්තීතො සාත්ථං, පරියත්තියා ආගමබ්‍යත්තීතො සබ්‍යඤ්ජනං, සීලාදිපඤ්චධම්මක්ඛන්ධයුත්තතො කෙවලපරිපුණ්ණං, නිරුපක්කිලෙසතො නිත්ථරණත්ථාය පවත්තීතො ලොකාමිසනිරපෙක්ඛතො ච පරිසුද්ධං, සෙට්ඨට්ඨෙන බ්‍රහ්මභූතානං බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකානං වරියතො බ්‍රහ්මවරියන්ති වුච්චති, තස්මාපි “සො ධම්මං දෙසෙති...පෙ.... බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙති”ති වුච්චති.

සාධු බො පනාති සුන්දරං බො පන, අත්ථාවහං සුඛාවහන්ති චුත්තං හොති. ධම්මියා කථායාති පානකානිසංසපටිසංයුත්තාය. අයඤ්භි කෙණ්ඩො සායන්හසමයෙ හගවතො ආගමනං අස්සොසි. “තුච්ඡහත්ථො හගවත්තං දස්සනාය ගන්තුං ලජ්ජමානො විකාලභොජනා විරතානම්පි පානකං කප්පති”ති චිත්තෙන්වා පඤ්චභි කාපසතෙහි සුසඬිතං බදරපානං ගාභාපෙන්වා අගමාසි. යථාහ භෙසජ්ජක්ඛන්ධකෙ “අථ බො කෙණ්ඩසස්ස ජට්ඨස්ස එතදහොසි, කිං නු බො අහං සමණස්ස ගොතමස්ස හරාපෙය්‍ය”න්ති (මහාව. 300) සබ්බං චෙදිතබ්බං. තතො නං හගවා යථා සෙක්ඛසුත්තෙ (ම. නි. 2.22 ආදයො) සාකියෙ ආවසථානිසංසපටිසංයුත්තාය කථාය, ගොසිඬිගසාලවනෙ (ම. නි. 1.325 ආදයො) තයො කුලපුත්තෙ සාමග්ගිරසානිසංසපටිසංයුත්තාය, රථවිනීතෙ (ම. නි. 1.252 ආදයො) ජාතිභූමකෙ හික්ඛු දසකථාවත්ථුපටිසංයුත්තාය, එවං තඬ්ඬණානුරූපාය පානකානිසංසපටිසංයුත්තාය කථාය පානකදානානිසංසං සන්දස්සෙසි, තථාරූපානං පුඤ්ඤානං පුනපි කත්තබ්බතාය නියොජෙන්නො සමාදායෙසි, අබ්භුස්සාහං ජනෙන්නො සමුත්තෙජෙසි, සන්දිට්ඨිකසම්පරායිකෙන ඵලවිසෙසෙන පහංසෙන්නො සම්පහංසෙසි. තෙනාහ “ධම්මියා කථාය...පෙ.... සම්පහංසෙසි”ති. සො හියොයාසොමත්තාය හගවති පසන්නො හගවත්තං නිමන්තෙසි, හගවා චස්ස තික්ඛන්තුං පටික්ඛිපිත්වා අධිවාසෙසි. තෙනාහ “අථ බො කෙණ්ඩො ජට්ඨො...පෙ.... අධිවාසෙසි හගවා තුණ්හිභාවෙනා”ති.

කිමත්ථං පන පටික්ඛිපි හගවාති? පුනථපුනං යාවනාය චස්ස පුඤ්ඤචුඬ්ඨි හවිස්සති, බහුතරඤ්ච පටියාදෙස්සති, තතො අඬ්ඬතෙලසානං හික්ඛුසතානං පටියත්තං අඬ්ඬසොළසන්නං පාපුණ්ස්සතිති. කුතො අපරානි තිණි සතානීති චෙ? අප්පටියත්තෙයෙව හි හත්තෙ සෙලො බ්‍රාහ්මණො තීහි මාණවකසතෙහි සද්ධිං පබ්බජිස්සති, තං දිස්වා හගවා එවමාහාති. මිත්තාමච්චෙති මිත්තෙ ච කම්මකරෙ ච. ඤාතිසාලොහිතෙති සමානලොහිතෙ එකයොනිසම්ඛන්ධෙ පුත්තධිතාදයො අවසෙසඛන්ධචෙ ච. යෙනාති යස්මා. මෙනි මය්හං. කායවෙය්‍යාවටිකන්ති කායෙන වෙය්‍යාවච්චං. මණ්ඩලමාළං පටියාදෙතීති සෙතවිතානමණ්ඩපං කරොති.

තිණ්ණං වෙදානන්ති ඉරුබ්බෙදයජුබ්බෙදසාමවෙදානං. සහ නිසණ්ඩුනා ව කෙටුහෙන ව සනිසණ්ඩුකෙටුහානං. නිසණ්ඩුති නාමනිසණ්ඩුරුක්ඛාදීනං වෙවචනප්පකාසකං සත්ථං. කෙටුහන්ති කිරියාකප්පවිකප්පො කචිනං උපකාරාය සත්ථං. සහ අක්ඛරප්පහෙදෙන සාක්ඛරප්පහෙදානං. අක්ඛරප්පහෙදොති සික්ඛා ව නිරුත්ති ව. ඉතිභාසපඤ්චමානන්ති අථබ්බනවෙදං චතුත්ථං කත්වා “ඉතිහ ආස ඉතිහ ආසා”ති ඊදිසවචනපටිසංයුත්තො පුරාණකථාසඬ්ඛාතො ඉතිභාසො පඤ්චමො එතෙසන්ති ඉතිභාසපඤ්චමා. තෙසං ඉතිභාසපඤ්චමානං. පදං තදවසෙසඤ්ච බ්‍යාකරණං අප්පකෙති වෙදෙති වාති පදකො වෙය්‍යාකරණො. ලොකායතෙ විතණ්ඩවාදසත්ථෙ මහාපුරිසලක්ඛණාධිකාරෙ ව ද්වාදසසහස්සෙ මහාපුරිසලක්ඛණසත්ථෙ අනුතො පරිපුරකාරීති ලොකායතමහාපුරිසලක්ඛණෙසු අනවයො, අවයො න හොතීති චුත්තං හොති. අවයො නාම යො තාති අත්ථතො ව ගන්ථතො ව සන්ධාරෙතුං න සක්කොති.

ජඬ්ඝාය හිතං විහාරං ජඬ්ඝාවිහාරං, විරාසනාදිජනිතං පරිස්සමං විතොදෙතුං ජඬ්ඝාපසාරණත්ථං අදීසවාරිකන්ති චුත්තං හොති. අනුවඬ්කමමානොති වඬ්කමමානො ඵව. අනුවිවරමානොති ඉතො විතො ව වරමානො. කෙණ්ණියස්ස ජට්ඨස්ස අස්සමොති කෙණ්ණියස්ස අස්සමං නිවෙසනං. ආවාහොති කඤ්ඤාගහණං. විවාහොති කඤ්ඤාදානං. මහායඤ්ඤොති මහායජනං. මාගධොති මගධානං ඉස්සරො. මහනියා සෙනාය සමන්තාගතත්තා සෙනියො. බිම්බිති සුවණ්ණං, තස්මා සාරසුවණ්ණසදිසවණ්ණතාය බිම්බිසාරො. සො මෙ නිමන්තිතොති සො මයා නිමන්තිතො.

අථ බ්‍රාහ්මණො පුබ්බෙ කතාධිකාරත්තා බුද්ධසද්දං සුත්වාච අමතෙනෙවාහිසිත්තො විමිහයරූපත්තා ආහ - “බුද්ධොති, හො කෙණ්ණිය, වදෙසී”ති. ඉතරො යථාභූතං ආචික්ඛන්තො ආහ - “බුද්ධොති, හො සෙල, වදාමී”ති. තතො නං පුනපි දළ්භිකරණත්ථං පුච්ඡි, ඉතරොපි තථෙව ආරොවෙසි. අථ කප්පසතසහස්සෙහිපි බුද්ධසද්දස්ස දුල්ලහභාවං දස්සෙන්තො ආහ - “සොසොපි බො එසො දුල්ලහො ලොකස්මිං යදිදං බුද්ධො”ති. තත්ථ යදිදන්ති නිපාතො, යො එසොති චුත්තං හොති.

අථ බ්‍රාහ්මණො බුද්ධසද්දං සුත්වා “කිං නු බො සො සච්චමෙව බුද්ධො, උදාහු නාමමත්තමෙවස්ස බුද්ධො”ති විමංසිතුකාමො චින්තෙසි, අභාසි ඵව වා “ආගතානි බො පන...පෙ.... විචට්ඨිජදො”ති. තත්ථ “මන්තෙසු”ති වෙදෙසු. “තථාගතො කිර උප්පජ්ජිස්සති”ති පටිකච්චෙව සුද්ධාවාසදෙවා බ්‍රාහ්මණවෙසෙන ලක්ඛණානි පක්ඛිපිත්වා වෙදෙ වාවෙන්ති “තදනුසාරෙන මහෙසක්ඛා සත්තා තථාගතං ජානිස්සන්ති”ති. තෙන පුබ්බෙ වෙදෙසු මහාපුරිසලක්ඛණානි ආගච්ඡන්ති. පරිනිබ්බුතෙ පන තථාගතෙ කමෙන

අන්තරධායන්ති, තෙන එතරහි නත්ථි. මහාපුරිසස්සාති පණ්ඩිසමාදානඤ්ඤාණසමාදානකරුණාදිගුණමහතො පුරිසස්ස. ද්වෙව ගතියොති ද්වෙ ඵව නිට්ඨා. කාමඤ්චායං ගතියද්දො “පඤ්ච ඛො ඉමා, සාරිපුත්ත, ගතියො”තිආදීසු (ම. නි. 1.153) හවහෙදෙ, “ගතී මිගානං පචන”න්තිආදීසු (පරි. 339) නිවාසට්ඨානෙ, “ඵවං අධිමත්තගතිමත්තො”තිආදීසු (ම. නි. 1.161) පඤ්ඤායං, “ගතිගත”න්තිආදීසු (චූළව. 204) විසට්ඨානෙව චත්තති, ඉධ පන නිට්ඨායං වෙදිතඛ්ඛො. තත්ථ කිඤ්චාපි යෙහි ලක්ඛණෙහි සමන්තාගතො රාජා හොති චක්කචත්ති, න තෙහි ඵව බුද්ධො. ජාතිසාමඤ්ඤතො පන තානියෙව තානීති වුච්චන්ති. තස්මා වුත්තං “යෙහි සමන්තාගතස්සා”ති.

සථෙ අගාරං අජ්ඣාචසතීති යදි අගාරෙ වසති. රාජා හොති චක්කචත්තීති චතුහි අච්ඡරියධම්මෙහි සඬගහවත්ථුහි ව ලොකං රඤ්ජනතො රාජා. චක්කරතනං චත්තෙති, චතුහි සම්පත්තිචක්කෙහි, චත්තති, තෙහි ව පරං චත්තෙති, පරහිතාය ව ඉරියාපථචක්කානං චත්තො එතස්මිං අත්ථිති චක්කචත්ති. එත්ථ ව රාජාති සාමඤ්ඤං, චක්කචත්තීති විසෙසනං. ධම්මෙන චරතීති ධම්මිකො, ඤායෙන සමෙන චත්තතීති අත්ථො. ධම්මෙන රජ්ජං ලහිත්වා රාජා ජාතොති ධම්මරාජා. පරහිතධම්මකරණෙන වා ධම්මිකො, අත්තහිතධම්මකරණෙන ධම්මරාජා. චතුරත්තාය ඉස්සරොති වාතුරත්තො, චතුසමුද්දන්තාය චත්තුඛ්ඛිධදීපවිභූසිතාය ව පථවියා ඉස්සරොති අත්ථො. අජ්ඣාත්තං කොධාදිපච්චත්ථිකෙ ඛහිද්ධා ව සඛ්ඛරාජානො විජෙසීති විජිතාවි. ජනපදත්ථාවරියජ්ජත්තොති ජනපදෙ ධුවහාවං ථාවරහාවං පත්තො, න සක්කා කෙනචි වාලෙතුං, ජනපදො වා තම්හි ථාවරියජ්ජත්තො අනුස්සුක්කො සකම්මනිරතො අවලො අසම්පවෙධිතිපි ජනපදත්ථාවරියජ්ජත්තො.

සෙය්‍යථිදන්ති නිපාතො, තස්ස එතාති කතමානීති අත්ථො. චක්කරතනං...පෙ.... පරිණායකරතනමෙව සත්තමන්ති තාති සඛ්ඛජ්ජකාරතො රතනසුත්තවණ්ණනායං වුත්තාති. තෙසු අයං චක්කචත්තිරාජා චක්කරතනෙන අජිතං ජිනාති, හත්ථිඅස්සරතනෙහි විජිතෙ යථාසුඛමනුච්චරති, පරිණායකරතනෙන විජිතමනුරක්ඛති, සෙසෙහි උපහොගසුඛමනුභවති. පඨමෙන චස්ස උස්සාහසත්තියොගො, හත්ථිඅස්සගහපතිරතනෙහි පභුසත්තියොගො, පරිණායකරතනෙන මන්තසත්තියොගො සුපරිපුණ්ණො හොති, ඉත්ථිමණිරතනෙහි ව තිවිධසත්තියොගඵලං. සො ඉත්ථිමණිරතනෙහි හොගසුඛමනුභොති, සෙසෙහි ඉස්සරියසුඛං. විසෙසතො චස්ස පුරිමාති තිණි අදොසකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති, මජ්ඣිමාති අලොභකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙන, පච්ඡිමමෙකං අමොභකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙනාති වෙදිතඛ්ඛං.

පරොසහස්සන්ති අතිරෙකසහස්සං. සුරාති අභිරුකජාතිකා. වීරඤ්ඤාපාති දෙවපුත්තසදිසකායා, එවං තාවෙකෙ. අයං පනෙත්ථ සභාවො වීරාති උත්තමසුරා වුච්චන්ති, වීරානං අභිගං වීරභිගං, වීරකාරණං වීරියන්ති චුත්තං හොති. වීරභිගං රූපං එතෙසන්ති වීරභිගරූපා, වීරියමයසරීරා වියාති චුත්තං හොති. පරසෙනප්පමද්දනාති සචෙ පටිමුඛං තිට්ඨෙය්‍යා පරසෙනා, තං පමද්දිතුං සමත්ථාති අධිප්පායො. ධම්මෙනාති “පාණො න හන්තබ්බො”තිආදිනා (දී. නි. 2.244; ම. නි. 3.257) පඤ්චසීලධම්මෙන. අරහං හොති සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ විචට්ටච්ඡදොති එත්ථ රාගදොසමොහමානදිට්ඨිඅවිජ්ජාදුච්චරිතජදනෙහි සත්තහි පටිච්ඡන්තො කිලෙසන්ධකාරෙ ලොකෙ තං ඡදනං විචට්ටෙත්වා සමන්තතො සඤ්ජාතාලොකො හුත්වා යිතොති විචට්ටච්ඡදො. තත්ථ පයමෙන පදෙන පුජාරහතා, දුතියෙන තස්සා හෙතු යස්මා සම්මාසම්බුද්ධොති. තතියෙන බුද්ධත්තහෙතු විචට්ටච්ඡදනා චුත්තාති වෙදිතබ්බො. අථ චා විචට්ටො ච විච්ඡදො චාති විචට්ටච්ඡදො, වට්ටරහිතො ඡදනරහිතො චාති චුත්තං හොති. තෙන අරහං වට්ටාභාවෙන සම්මාසම්බුද්ධො ඡදනාභාවෙනාති එවං පුරිමපදද්වයස්සෙව හෙතුද්වයං චුත්තං හොති. දුතියෙන වෙසාරජ්ජෙන චෙත්ථ පුරිමසිද්ධි, පයමෙන දුතියසිද්ධි, තතියචතුත්ථෙහි තතියසිද්ධි හොති. පුරිමඤ්ච ධම්මචක්ඛුං, දුතියං බුද්ධචක්ඛුං, තතියං සමන්තචක්ඛුං සාධෙතීති වෙදිතබ්බං.

ඉදානි භගවතො සන්තිකං ගන්තුකාමො ආහ - “කහං පන හො...පෙ.... සම්මාසම්බුද්ධො”ති. එවං චුත්තෙතිආදීසු යෙනෙසාති යෙන දිසාභාගෙන එසා. නීලවනරාජීති නීලවණ්ණරුක්ඛපන්ති. වනං කිර මෙසපන්තිසදිසං. යත්ථ භගවා තදා විහාසි, තං නිද්දිසන්තො ආහ - “යෙනෙසා හො, සෙල, නීලවනරාජී”ති. තත්ථ “සො විහරති”ති අයං පනෙත්ථ පායසෙසො, භුම්මත්ථෙ චා කරණවචනං. පදෙ පදන්ති පදසම්පෙ පදං. තෙන තුරිතගමනං පටිසෙධෙති. දුරාසදා භීති කාරණං ආහ, යස්මා තෙ දුරාසදා, තස්මා එවං හොන්තො ආගච්ඡන්තුති. කිං පන කාරණා දුරාසදාති වෙ? සීභාව එකවරා. යථා හි සීභා සභායකිව්වාභාවතො එකවරා, එවං තෙපි විවෙකකාමතාය. “යදා වාහ”න්තිආදිනා පන තෙ මාණවකෙ උපචාරං සික්ඛාපෙති. තත්ථ මා ඔපාතෙථාති මා පවෙසෙථ, මා කට්ඨෙථාති චුත්තං හොති. ආගමෙත්තුති පටිමානෙත්තු, යාව කථා පරියොසානං ගච්ඡති, තාව තුණ්හි භවන්තුති අත්ථො.

සමන්තෙසීති ගවෙසි. යෙභුයොනාති බහුකානි අද්දස, අප්පකානි නාද්දස. තතො යානි න අද්දස, තානි දීපෙත්තො ආහ “යිපෙත්වා ද්වෙ”ති. කභිබ්බතීති කභිබ්බං උප්පාදෙති පත්ථනං. “අහො වත පස්සෙය්‍ය”න්ති. විචිකිච්ඡතීති තතො තතො තානි විචිනන්තො කිච්ඡති න සක්කොති දට්ඨුං. නාධිමුච්චතීති තාය විචිකිච්ඡාය සන්තිට්ඨානං න ගච්ඡති. න සම්පසීදතීති තතො “පරිපුණ්ණලක්ඛණො අය”න්ති භගවති පසාදං නාපජ්ජති. කභිබ්බාය

වා සුදුබ්බලවිමති චුත්තා, විචිකිච්ඡාය මජ්ඣිමා, අනධිමුච්චනතාය බලවතී, අසම්පසාදෙන තෙහි තිහි ධම්මෙහි විත්තස්ස කාලුස්සියභාවො.

කොසොහිතෙති වත්ථිකොසෙන පටිච්ඡන්තෙ. වත්ථගුය්හෙති අභිගජාතෙ. භගවතො හි වරචාරණස්සෙව කොසොහිතං වත්ථගුය්හං සුවණ්ණවණ්ණං පදුමගබ්භසමානං. තං සො වත්ථපටිච්ඡන්තත්තා අපස්සන්තො අන්තොමුඛගතාය ච ජිව්භාය පඤ්ඤාභාවං අසල්ලක්ඛෙන්තො තෙසු ද්විසු ලක්ඛණෙසු කඨඨි අහොසි විචිකිච්ඡී. තථාරූපන්ති කථං රූපං? කීමෙත්ථ අම්බෙහි වත්තබ්බං, චුත්තමෙතං නාගසෙනත්ථෙරෙතෙව මිලින්දරක්ඛො පුට්ඨෙන (මි. ප. 4.3.3) –

“දුක්කරං, භන්තෙ නාගසෙන, භගවතා කතන්ති. කිං, මහාරාජාති? මහාජනෙන හිරිකරණොකාසං බ්‍රහ්මායුබ්‍රාහ්මණස්ස ච අන්තෙවාසිඋත්තරස්ස ච බාවරිස්ස අන්තෙවාසිනං සොළසන්තං බ්‍රාහ්මණානඤ්ච සෙලස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අන්තෙවාසිනං තිසතමාණවානඤ්ච දස්සෙසි, භන්තෙති. න, මහාරාජ, භගවා ගුය්හං දස්සෙති, ඡායං භගවා දස්සෙති, ඉද්ධියා අභිසඬ්ඛරිත්වා නිවාසනනිවත්ථං කායබන්ධනබද්ධං චීවරපාරුතං ඡායාරූපකමත්තං දස්සෙති, මහාරාජාති. ඡායාරූපෙ දිට්ඨො සති දිට්ඨො එව නනු, භන්තෙති. තිට්ඨතෙතං, මහාරාජ, හදයරූපං දිස්වා බුජ්ඣනකසත්තො භවෙය්‍ය, හදයමංසං නිහරිත්වා දස්සෙය්‍ය සම්මාසම්බුද්ධොති. කල්ලොසි, භන්තෙ, නාගසෙනා”ති (මි. ප. 4.3.3).

නිත්තාමෙත්වාති නිහරිත්වා. කණ්ණසොතානුමසනෙන චෙත්ථ දීඝභාවො, නාසිකාසොතානුමසනෙන තනුභාවො, නලාටච්ඡාදනෙන පුච්චලභාවො පකාසිතොති චෙදිතබ්බො. ආවරියපාවරියානන්ති ආවරියානඤ්චෙව ආවරියාවරියානඤ්ච. සකෙ වණ්ණෙති අත්තතො ගුණෙ.

554. පරිපුණ්ණකායොති ලක්ඛණෙහි පරිපුණ්ණතාය අභිනඬිගපච්චඬිගතාය ච පරිපුණ්ණසරිරො. සුරුචීති සුන්දරසරිරජ්ජහො. සුජාතොති ආරොහපරිණාහසම්පත්තියා සණ්ඨානසම්පත්තියා ච සුනිබ්බත්තො. වාරුදස්සනොති සුවිරම්පි පස්සන්තානං අතිත්තිජනකං අප්පටිකුලං රමණීයං වාරු එව දස්සනං අස්සාති වාරුදස්සනො. කෙච් පන භණන්ති “වාරුදස්සනොති සුන්දරතෙත්තො”ති. සුවණ්ණවණ්ණොති සුවණ්ණසදිසවණ්ණො. අසීති භවසි. එතං සබ්බපදෙහි යොජෙතබ්බං. සුසුක්කදායොති සුට්ඨු සුක්කදායො. භගවතො හි දායාහි වන්දකිරණා විය අතිවිය පණ්ඩරරංසියො නිච්ඡරන්ති. තෙනාහ – “සුසුක්කදායොසි”ති.

555. මහාපුරිසලක්ඛණාති පුබ්බෙ චුත්තබ්‍යඤ්ජනානෙව චචනන්තරෙන නිගමෙත්තො ආහ.

556. ඉදානි තෙසු ලක්ඛණෙසු අත්තනො අභිරුචිනෙහි ලක්ඛණෙහි භගවත්තං ථුනන්තො ආහ - “පසන්නනෙත්තො”තිආදි. භගවා හි පඤ්චවණ්ණපසාදසම්පත්තියා පසන්නනෙත්තො, පරිපුණ්ණවන්දමණ්ඩලසදිසමුබ්බත්තා සුමුබ්බො, ආරොහපරිණාහසම්පත්තියා බුහා, බහ්මජුගත්තතාය උජු, ජුතිමත්තතාය පතාපවා. යම්පි චෙත්ථ පුබ්බෙ චුත්තං, තං “මජ්ඣෙ සමණසඤ්ඤා”ති ඉමිනා පරියායෙන ථුනතා පුන චුත්තං. ඊදිසො හි එවං විරොචති. එස නයො උත්තරගාමායපි.

557-8. උත්තමවණ්ණනොති උත්තමවණ්ණසම්පන්නස්ස. ජම්බුසණ්ඩස්සාති ජම්බුදීපස්ස. පාකටෙන ඉස්සරියං වණ්ණයන්තො ආහ, අපිච චක්කවත්ති චතුත්තම්පි දීපානං ඉස්සරො හොති.

559. බත්තියාති ජාතිබත්තියා. හොජාති හොගියා. රාජානොති යෙ කෙච්චි රජ්ජං කාරෙත්තා. අනුයන්තාති අනුගාමිනො සෙවකා. රාජාභිරාජාති රාජුනං පූජනියො රාජා හුත්වා, චක්කවත්තීති අධිප්පායො. මනුජින්දොති මනුස්සාධිපති පරමිස්සරො හුත්වා.

560. එවං චුත්තෙ භගවා “යෙ තෙ භවන්ති අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා, තෙ සකෙ වණ්ණෙ හඤ්ඤමානෙ අත්තානං පාතුකරොන්ති”ති ඉමං සෙලස්ස මනොරථං පුරෙත්තො ආහ “රාජාහමස්මි”ති. තත්ත්වයමධිප්පායො - යං බො මං ත්වං සෙල යාවසි “රාජා අරහසි භවිතුං චක්කවත්ති”ති, එත්ථ අප්පොස්සුක්කො හොති, රාජාහමස්මි, සති ච රාජත්තෙ යථා අඤ්ඤො රාජා සමානොපි යොජනසතං වා අනුසාසති, ද්වෙ තීණි වා චත්තාරි වා පඤ්ච වා යොජනසතාති යොජනසහස්සං වා චක්කවත්ති හුත්වාපි චතුදීපපරියන්තමත්තං වා, නාහමෙවං පරිච්ඡින්නවිසයො. අහඤ්ඤි ධම්මරාජා අනුත්තරො භවග්ගතො අවිච්ඡරියන්තං කත්වා තිරියං අප්පමෙය්‍යා ලොකධාතුයො අනුසාසාමි. යාවතා හි අපද්ද්විපදාදිහෙදා සත්තා, අහං තෙසං අග්ගො. න හි මෙ කොචි සිලෙන වා...පෙ.... විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනෙන වා පටිභාගො අත්ථි. ස්වාහං එවං ධම්මරාජා අනුත්තරො අනුත්තරෙනෙව චතුසතිපට්ඨානාදිහෙදබොධිපක්ඛියසඬ්ඛානෙන ධම්මෙන චක්කං චත්තෙමි “ඉදං පජහථ, ඉදං උපසම්පජ්ජ විහරථා”තිආදිනා ආණාවක්කං, “ඉදං බො පන, භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්ච”න්තිආදිනා (සං. නි. 5.1081; මහාව. 14) පරියත්තිධම්මෙන ධම්මචක්කමෙව වා. චක්කං අප්පට්චත්තියන්ති යං චක්කං අප්පට්චත්තියං හොති සමණෙන වා...පෙ.... කෙනවි ලොකස්මිත්ති.

561-2. එවං අත්තානං ආවිකරොන්තං භගවත්තං දිස්වා පිතිසොමනස්සජාතො සෙලො දළ්භිකරණත්ථං “සම්බුද්ධො පටිජානාසි”ති ගාමාද්වයමාහ. තත්ථ කො නු සෙනාපතීති ධම්මරඤ්ඤො හොතො,

ධම්මෙන පවත්තිතස්ස ධම්මවක්කස්ස අනුප්පවත්තකො සෙනාපති කොති ප්‍රච්ඡි.

563. තෙන ච සමයෙන භගවතො දක්ඛිණපස්සෙ ආයස්මා සාරිපුත්තො නිසින්තො හොති සුවණ්ණපුඤ්ජො විය සිරියා සොභමානො, තං දස්සෙන්තො භගවා “මයා පවත්තිත”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ අනුජාතො තථාගතන්ති තථාගතහෙතු අනුජාතො, තථාගතෙන හෙතුනා ජාතොති අත්ථො.

564. එවං “කො නු සෙනාපති”ති පඤ්භං බ්‍යාකරිත්වා යං සෙලො ආහ – “සම්බුද්ධො පටිජානාසී”ති, තත්‍ර නං නික්කඩ්ඛං කාතුකාමො “නාහං පටිඤ්ඤාමත්තෙනෙව පටිජානාමි, අපිවාහං ඉමිනා කාරණෙන බුද්ධො”ති ඤාපෙතුං “අභිඤ්ඤෙය්‍ය”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ අභිඤ්ඤෙය්‍යන්ති විජ්ජා ච විමුත්ති ච. මග්ගසච්චසමුදයසච්චානි පන භාවෙතඛ්ඛපහාතඛ්ඛානි, හෙතුවචනෙන පන ඵලසිද්ධිතො තෙසං ඵලානි නිරොධසච්චදුක්ඛසච්චානිපි චුත්තානෙව භවන්ති. යතො සච්ඡිකාතඛ්ඛං සච්ඡිකතං, පරිඤ්ඤෙය්‍යං පරිඤ්ඤාතන්ති එවම්පෙත්ථ චුත්තමෙව හොති. එවං චතුසච්චභාවනාඵලඤ්ච විජ්ජාවිමුත්තිං දස්සෙන්තො “බුජ්ඣිතඛ්ඛං බුජ්ඣිත්වා බුද්ධො ජාතොස්මි”ති යුත්තෙන හෙතුනා බුද්ධත්තං සාධෙති.

565-7. එවං නිජ්ජරියායෙන අත්තානං පාතුකත්වා අත්තනි කඬ්ඛාවිතරණත්ථං බ්‍රාහ්මණං අභිත්ථරයමානො “විනයස්සු”ති ගාථාත්තයමාහ. තත්ථ සල්ලකත්තොති රාගසල්ලාදිසත්තසල්ලකත්තතො. බ්‍රහ්මභූතොති සෙට්ඨභූතො. අතිතුලොති තුලං අතීතො උපමං අතීතො, නිරූපමොති අත්ථො. මාරසෙනප්පමද්දෙනොති “කාමා තෙ පට්ඨා සෙනා”තිආදිකාය “පරෙ ච අවජානාති”ති (සු. නි. 440; මහානි. 28; වුළුති. නන්දමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 47) එවං චුත්තාය මාරපරිසසඬ්ඛාතාය මාරසෙනාය පමද්දෙනො. සඬ්ඛාමිත්තෙති ඛන්ධකිලෙසාභිසඬ්ඛාරමච්චිචුදෙවපුත්තමාරාදිකෙ සඬ්ඛපච්චත්ථිකෙ. වසිකත්වාති අත්තතො වසෙ වත්තෙත්වා. අකුතොභයොති කුතොපි අභයො.

568-70. එවං චුත්තෙ සෙලො බ්‍රාහ්මණො තාවදෙව භගවති සඤ්ජාතප්පසාදො පඬ්ඛජ්ජාපෙක්ඛො හුත්වා “ඉමං භවත්තො”ති ගාථාත්තයමාහ යථා තං පරිපාකගතාය උපනිස්සයසම්පත්තියා සම්මා චොදියමානො. තත්ථ කණ්භාභිජාතිකොති වණ්ඩාලාදිනිවකුලෙ ජාතො.

571. තතො තෙපි මාණවකා තට්ථ පඬ්ඛජ්ජාපෙක්ඛො හුත්වා “එතඤ්චෙ රුච්චති හොතො”ති ගාථමාහංසු යථා තං තෙන සද්ධිං කතාධිකාරා කුලපුත්තා.

572. අථ සෙලො තෙසු මාණවකෙසු තුට්ඨවිත්තො තෙ දස්සෙන්නො පබ්බජ්ජං යාවමානො “බ්‍රාහ්මණා”ති ගාථමාහ.

573. තතො භගවා යස්මා සෙලො අතීතෙ පදුමුත්තරස්ස භගවතො සාසනෙ තෙසංයෙව තිණ්ණං පුරිසසත්තානං ගණසෙට්ඨො හුත්වා තෙහි සද්ධිං පරිවෙණං කාරාපෙත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි ච කත්වා කමෙන දෙවමනුස්සසම්පත්තිං අනුභවමානො පච්ඡිමෙ භවෙ තෙසංයෙව ආචරියො හුත්වා නිබ්බත්තො, තඤ්ච තෙසං කම්මං විමුත්තිපරිපාකාය පරිපක්කං එහිහික්ඛුභාවස්ස ච උපනිස්සයභූතං, තස්මා තෙ සබ්බෙව එහිහික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බාපෙන්නො “ස්වාක්ඛාත”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ සන්දිට්ඨිකන්ති පච්චක්ඛං. අකාලිකන්ති මග්ගානන්තරඵලප්පත්තිතො න කාලන්තරෙ පත්තබ්බඵලං. යත්ථාති යන්තිමිත්තා. මග්ගබ්‍රහ්මවරියනිමිත්තා හි පබ්බජ්ජා අප්පමත්තස්ස සතිවිප්පවාසවරහිතස්ස තීසු සික්ඛාසු සික්ඛතො අමොසා හොති. තෙනාහ – “ස්වාක්ඛාතං...පෙ.... සික්ඛතො”ති.

එවඤ්ච වත්වා “එථ හික්ඛවො”ති භගවා අවොච. තෙ සබ්බෙ පත්තචීවරධරා හුත්වා ආකාසෙනාගම්ම භගවන්තං අභිවාදෙසුං. එවම්මං තෙසං එහිහික්ඛුභාවං සන්ධාය සඬ්භිතිකාරා “අලත්ථ බො සෙලො...පෙ.... උපසම්පද”න්ති ආහංසු.

භුත්තාවිත්ති භුත්තවන්තං. ඔනීතපත්තපාණීන්ති පත්තතො ඔනීතපාණිං, අපනීතහත්ථන්ති චුත්තං හොති. තත්ථ “උපගන්ත්වා”ති පාඨසෙසො දට්ඨබ්බො. ඉතරථා හි භගවන්තං එකමන්තං නිසීදීති න යුජ්ජති.

574. අග්ගිහුත්තමුඛාති භගවා කෙණියස්ස විත්තානුකූලවසෙන අනුමොදන්නො එවමාහ. තත්ථ අග්ගිපරිවරියං විනා බ්‍රාහ්මණානං යඤ්ඤාභාවතො “අග්ගිහුත්තමුඛා යඤ්ඤා”ති චුත්තං. අග්ගිහුත්තසෙට්ඨා අග්ගිහුත්තපධානාති අත්ථො. වෙදෙ සජ්ඣායන්තෙහි පඨමං සජ්ඣායිතබ්බතො සාවිත්තී “ජන්දසො මුඛ”න්ති චුත්තා. මනුස්සානං සෙට්ඨතො රාජා “මුඛ”න්ති චුත්තො. නදීනං ආධාරතො පටිසරණතො ච සාගරො “මුඛ”න්ති චුත්තො. වන්දයොගවසෙන “අජ්ජ කත්තිකා අජ්ජ රොහිතී”ති සඤ්ජානනතො ආලොකකරණතො සොම්මභාවතො ච “නක්ඛත්තානං මුඛං වන්දො”ති චුත්තො. තපන්තානං අග්ගත්තා ආදිච්චො “තපනං මුඛ”න්ති චුත්තො. දක්ඛිණෙය්‍යානං පන අග්ගත්තා විසෙසෙන තස්මිං සමයෙ බුද්ධජ්ජමුඛං සඬ්භං සන්ධාය “පුඤ්ඤං ආකඬ්ඛමානානං, සඬ්භො වෙ යජනං මුඛ”න්ති චුත්තො. තෙන සඬ්භො පුඤ්ඤස්ස ආයමුඛන්ති දස්සෙති.

576. යං තං සරණන්ති අඤ්ඤාඛ්‍යාකරණගාථමාහ. තස්සත්ථො – පඤ්චහි වක්ඛුහි වක්ඛුමා භගවා, යස්මා මයං ඉතො අට්ඨමෙ දිවසෙ තං

සරණං අගමම්භ, තස්මා සත්තරත්තෙන තව සාසනෙ අනුත්තරෙන දමථෙන දන්තම්භ. අහො තෙ සරණස්ස ආනුභාවොති.

577-8. තතො පරං භගවත්තං ද්විති ගාථාහි ථුනිත්වා තතියාය චන්දනං යාවති -

579.

“භික්ඛවො තිසතා ඉමෙ, තිට්ඨන්ති පඤ්ඡලිකතා;
පාදෙ වීර පසාරෙහි, නාගා චන්දන්තු සත්ථුනො” ති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය සෙලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සල්ලසුත්තවණ්ණනා

580. අනිමිත්තන්ති සල්ලසුත්තං. කා උප්පත්ති? භගවතො කිර උපට්ඨාකො එකො උපාසකො, තස්ස පුත්තො කාලමකාසි. සො පුත්තසොකාහිභූතො සත්තාහං නිරාභාරො අහොසි. තං අනුකම්පන්තො භගවා තස්ස සරං ගන්ත්වා සොකවිනොදනත්ථං ඉමං සුත්තමහාසි.

තත්ථ අනිමිත්තන්ති කිරියාකාරනිමිත්තවිරහිතං. යථා හි “යදාහං අක්ඛිං වා නිබ්ණස්සාමි, භමුකං වා උක්ඛිපිස්සාමි, තෙන නිමිත්තෙන තං භණ්ඩං අවහරා” තිආදීසු කිරියාකාරනිමිත්තමත්ථි, න එවං ජීවිතෙ. න හි සක්කා ලද්ධුං “යාවාහං ඉදං වා ඉදං වා කරොමි, තාව ත්වං ජීව, මා මියා” ති. අනඤ්ඤාතන්ති අතො එව න සක්කා එකංසෙන අඤ්ඤාතුං “එත්තකං වා එත්තකං වා කාලං ඉමිනා ජීවිතඛිං” න්ති ගතියා ආයුපරියන්තවසෙන වා. යථා හි වාතුමහාරාජිකාදීනං පරිමිතං ආයු, න තථා මච්චානං, එවමිපි එකංසෙන අනඤ්ඤාතං.

කසිරන්ති අනෙකපච්චයපට්ඨද්ධවුත්තිභාවතො කිච්ඡං න සුඛයාපනියං. තථා හි තං අස්සාසපට්ඨද්ධඤ්ච, පස්සාසපට්ඨද්ධඤ්ච, මහාභූතපට්ඨද්ධඤ්ච, කබලිකාරාභාරපට්ඨද්ධඤ්ච, උස්මාපට්ඨද්ධඤ්ච, විඤ්ඤාණපට්ඨද්ධඤ්ච. අනස්සසන්තොපි හි න ජීවති අපස්සසන්තොපි. චතුසු ව ධාතුසු කට්ඨමුඛාදිආසිවිසදට්ඨො විය කායො පථවීධාතුප්පකොපෙන තාව ථද්ධො හොති කලිඨගරසදිසො. යථාහ -

“පත්ථද්ධො භවති කායො, දට්ඨො කට්ඨමුඛෙන වා;
පථවීධාතුප්පකොපෙන, හොති කට්ඨමුඛෙව සො” ති. (ධ. ස. අට්ඨ. 584);

ආපොධාතුප්පකොපෙන පුත්තිභාවං ආපජ්ජිත්වා
පග්ගරිතපුබ්බමංසලොභිතො අට්ඨිවම්මාවසෙසො හොති. යථාහ -

“පුත්තිකො භවති කායො, දට්ඨො පුත්තිමුඛෙන වා;
ආපොධාතුප්පකොපෙන, හොති පුත්තිමුඛෙව සො”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. 584);

තෙජොධාතුප්පකොපෙන අභිගාරකාසුයං පක්ඛිත්තො විය සමන්තා
පරිඛය්හති. යථාහ -

“සන්තත්තො භවති කායො, දට්ඨො අග්ගිමුඛෙන වා;
තෙජොධාතුප්පකොපෙන, හොති අග්ගිමුඛෙව සො”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. 584);

වායොධාතුප්පකොපෙන සඤ්ජ්ජ්ජමානසන්ධිබන්ධනො පාසාණෙහි
කොට්ටෙන්වා සඤ්චුණ්ණියමානට්ඨිකො විය ව හොති. යථාහ -

“සඤ්ජිත්තො භවති කායො, දට්ඨො සත්ථමුඛෙන වා;
වායොධාතුප්පකොපෙන, හොති සත්ථමුඛෙව සො”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. 584);

ධාතුප්පකොපඛ්‍යාපන්තකායොපි ව න ජීවති. යදා පන තා ධාතුයො
අඤ්ඤමඤ්ඤං පතිට්ඨානාදිකිච්චං සාධෙන්නාපි සමං වහන්ති, තදා ජීවිතං
පවත්තති. එවං මහාභූතපට්ඨධඤ්ච ජීවිතං. දුබ්භික්ඛාදීසු පන
ආහාරූපවිෂ්ඨෙන සත්තානං ජීවිතක්ඛයො පාකටො එව. එවං
කබ්බිකාරාහාරපට්ඨධඤ්ච ජීවිතං. තථා අසිතපිතාදිපරිපාකෙ
කම්මජතෙජෙ ඛිණෙ සත්තා ජීවිතක්ඛයං පාපුණන්නාපි පාකටා එව. එවං
උස්මාපට්ඨධඤ්ච ජීවිතං. විඤ්ඤාණෙ පන නිරුද්ධෙ නිරුද්ධතො පභූති
සත්තානං න හොති ජීවිතන්ති එවම්පි ලොකෙ පාකටමෙව. එවං
විඤ්ඤාණපට්ඨධඤ්ච ජීවිතං. එවං අනෙකපච්චයපට්ඨධඤ්චත්තිභාවතො
කසිරං වෙදිතබ්බං.

පරිත්තඤ්චාති අප්පකං, දෙවානං ජීවිතං උපනිධාය තිණග්ගෙ
උස්සාවබ්බන්දුසදිසං, චිත්තක්ඛණතො උද්ධං අභාවෙන වා පරිත්තං.
අතිදීඝායුකොපි හි සත්තො අතීතෙන චිත්තෙන ජීවිත්ථ න ජීවති න ජීවිස්සති,
අනාගතෙන ජීවිස්සති න ජීවති න ජීවිත්ථ, පච්චුප්පන්නෙන ජීවති න ජීවිත්ථ
න ජීවිස්සති. වුත්තඤ්චෙනං -

“ජීවිතං අත්තභාවො ව, සුබදුක්ඛා ව කෙවලා;
එකච්ඡිත්තසමායුත්තා, ලහුසො චත්තතෙ බණො.

“චුල්ලාසිතිසහස්සානි, කප්පා තිට්ඨන්ති යෙ මරු;

නත්තෙව තෙපි ජීවන්ති, ද්විති චිත්තෙහි සංයුතා’ති. (මහානි. 10);

තඤ්ච දුක්ඛෙන සංයුතන්ති තඤ්ච ජීවිතං එවං අනිමිත්තමනඤ්ඤාතං කසිරං පරිත්තඤ්ච සමානමිපි සීතුණ්හඩංසමකසාදිසම්ඵස්සබුප්පිපාසාසඬ්ඛාරදුක්ඛවිපරිණාමදුක්ඛදුක්ඛදුක්ඛෙහි සංයුතං. කිං චුත්තං හොති? යස්මා ඊදිසං මච්චානං ජීවිතං, තස්මා ත්වං යාච තං පරික්ඛයං න ගච්ඡති, තාච ධම්මවරියමෙව බුහය, මා පුත්තමනුසොවාති.

581. අථාපි මඤ්ඤෙය්‍යාසි “සබ්බපකරණෙහි පුත්තං අනුරක්ඛන්තස්සාපි මෙ සො මතො, තෙන සොවාමී”ති, එවමිපි මා සොවි. න හි සො උපක්කමො අත්ථී, යෙන ඡාතා න මියරෙ, න හි සක්කා කෙනවි උපක්කමෙන ඡාතා සත්තා මා මරන්තුති රක්ඛිතුන්ති චුත්තං හොති. තතො යස්මා සො “ඡරං පත්වා නාම, හන්තෙ, මරණං අනුරූපං, අතිදහරො මෙ පුත්තො මතො”ති චිත්තෙසි, තස්මා ආහ “ඡරමිපි පත්වා මරණං, එවංධම්මා හි පාණිනො”ති, ඡරං පත්වාපි අප්පත්වාපි මරණං, නත්ථි එත්ථ නියමොති චුත්තං හොති.

582. ඉදානි තමත්ථං නිදස්සනෙන සාධෙත්තො “එලානමිව පක්කාන”න්තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – යථා එලානං පක්කානං යස්මා සුරියුග්ගමනතො පභුති සුරියාතපෙන සන්තප්පමානෙ රුක්ඛෙ පථවිරසො ච ආපොරසො ච පත්තතො සාධං සාධතො ඛන්ධං ඛන්ධතො මූලන්ති එවං අනුක්කමෙන මූලතො පථවීමෙව පවිසති, ඔගමනතො පභුති පන පථවිතො මූලං මූලතො ඛන්ධන්ති එවං අනුක්කමෙන සාධාපත්තපල්ලවාදීනි පුන ආරොහති, එවං ආරොහන්තො ච පරිපාකගතෙ එලෙ වණ්ඨමූලං න පවිසති. අථ සුරියාතපෙන තප්පමානෙ වණ්ඨමූලෙ පරිළාහො උප්පජ්ජති. තෙන තානි එලානි පාතො පාතො නිච්චකාලං පතන්ති, නෙසං පාතො පතනතො භයං හොති, පතනා භයං හොතීති අත්ථො. එවං ඡාතානං මච්චානං නිච්චං මරණතො භයං. පක්කඵලසදිසා හි සත්තාති.

583-6. කිඤ්ච භියො “යථාපි කුම්භකාරස්ස...පෙ.... ජීවිත”න්ති. තස්මා “දහරා ව...පෙ.... පරායණා”ති එවං ගණ්හ, එවඤ්ච ගහෙත්වා “තෙසං මච්චු...පෙ.... ඤාතී වා පන ඤාතකෙ”ති එවමිපි ගණ්හ. යස්මා ච න පිතා තායතෙ පුත්තං, ඤාතී වා පන ඤාතකෙ, තස්මා පෙක්ඛතංයෙව...පෙ.... නීයති.

තත්ථ අයං යොජනා – පස්සමානානංයෙව ඤාතීනං “අම්ම, තාතා”තිආදිනා නයෙන පුටු අනෙකප්පකාරකං ලාලපනංයෙව මච්චානං එකමෙකො මච්චො යථා ගො වජ්ඣො එවං නීයති, එවං පස්ස, උපාසක, යාච අතාණො ලොකොති.

587. තත්ථ යෙ බුද්ධපච්චෙකබුද්ධාදයො ධිතිසම්පන්නා, තෙ “ඵවමබ්භාහතො ලොකො මච්චුනා ච ජරාය ච, සො න සක්කා කෙනච්ච පරිත්තාණං කාතු”න්ති යස්මා ජානන්ති, තස්මා ධීරා න සොචන්ති විදිත්වා ලොකපරියායං. ඉමං ලොකසභාවං ඤත්වා න සොචන්තිති වුත්තං හොති.

588. ත්වං පන යස්ස මග්ගං...පෙ.... පරිදෙවසි. කිං වුත්තං හොති? යස්ස මාතුකුච්ඡිං ආගතස්ස ආගතමග්ගං වා ඉතො චචිත්වා අඤ්ඤත්ථ ගතස්ස ගතමග්ගං වා න ජානාසි, තස්ස ඉමෙ උභො අන්තෙ අසම්පස්සං නිරත්ථං පරිදෙවසි. ධීරා පන තෙ පස්සන්තා විදිත්වා ලොකපරියායං න සොචන්තිති.

589. ඉදානි “නිරත්ථං පරිදෙවසි”ති එත්ථ වුත්තපරිදෙවනාය නිරත්ථකභාවං සාධෙන්නො “පරිදෙවයමානො චෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ උදබ්බහෙති උබ්බහෙය්‍ය ධාරෙය්‍ය, අත්තනි සඤ්ජනෙය්‍යාති අත්ථො. සම්මුල්ලො හිංසමත්තානන්ති සම්මුල්ලො හුත්වා අත්තානං බාධෙන්නො. කයිරා චෙ නං විචක්ඛණොති යදි තාදියො කඤ්චි අත්ථං උදබ්බහෙ, විචක්ඛණොපි නං පරිදෙවං කරෙය්‍ය.

590. න හි රුණ්ණොනාති එත්ථායං යොජනා – න පන කොච්ච රුණ්ණොන වා සොකෙන වා චෙතසො සන්තිං පජ්ජොති, අපිච ඛො පන රොදනො සොචනො ච හිංසො අස්ස උජ්ජජ්ජනෙ දුක්ඛං, සරිරඤ්ච දුබ්බණ්ණියාදිහි උපහඤ්ඤතිති.

591. න තෙන පෙතාති තෙන පරිදෙවනෙන කාලකතා න පාලෙන්ති න යාපෙන්ති, න තං තෙසං උපකාරාය හොති. තස්මා නිරත්ථා පරිදෙවනාති.

592. න කෙචලඤ්ච නිරත්ථා, අනත්ථම්පි ආවහති. කස්මා? යස්මා සොකමජ්ජහං ...පෙ.... වසමන්වගු. තත්ථ අනුත්ථුනන්තොති අනුසොචන්තො. වසමන්වගුති වසං ගතො.

593. ඵවම්පි නිරත්ථකත්තං අනත්ථාවහන්තඤ්ච සොකස්ස දස්සෙත්වා ඉදානි සොකචිත්තයත්ථං ඔවදන්තො “අඤ්ඤෙපි පස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ ගම්නෙති ගමිකෙ, පරලොකගමනසජ්ජෙ ධීතෙති වුත්තං හොති. එන්දන්තෙවිධ පාණිනොති මරණභයෙන එන්දමානෙයෙව ඉධ සත්තෙ.

594. යෙන යෙනාති යෙනාකාරෙන මඤ්ඤන්ති “දීඝායුකො හවිස්සති, අරොගො හවිස්සති”ති. තතො තං අඤ්ඤථායෙව හොති, සො ඵවං මඤ්ඤිතො මරතිපි, රොගීපි හොති. එතාදියො අයං විනාහාවො මඤ්ඤිතජ්ජච්චනිකෙන හොති, පස්ස, උපාසක, ලොකසභාවන්ති ඵවමෙත්ථ අධිජ්ජායයොජනා චෙදිතබ්බා.

596. අරහතො සුත්වානි ඉමං ඵවරූපං අරහතො ධම්මදෙසනං සුත්වා. නෙසො ලබ්භා මයා ඉතීති සො පෙනො “ඉදානි මයා පුන ජීවතු”ති න ලබ්භා ඉති පරිජානන්තො, විනෙයා පරිදෙවිතන්ති චුත්තං හොති.

597. කිඤ්ච භියො - “යථා සරණමාදිත්තං...පෙ.... ධංසයෙ”ති. තත්ථ ධීරො ධිතිසම්පදාය, සපඤ්ඤො සාභාවිකපඤ්ඤාය, පණ්ඩිතො බාහුසච්චපඤ්ඤාය, කුසලො චිත්තකජාතිකතාය වෙදිතබ්බො. චිත්තාමයසුතමයභාවනාමයපඤ්ඤාහි වා යොජෙතබ්බං.

598-9. න කෙවලඤ්ච සොකමෙව, පරිදෙවං...පෙ.... සල්ලමත්තනො. තත්ථ පජ්ජපන්ති තණ්හං. දොමනස්සන්ති චෙතසිකදුක්ඛං. අබ්බහෙති උද්ධරෙ. සල්ලන්ති ඵතමෙව තිජ්ජකාරං දුන්නිහරණට්ඨෙන අන්තොවිජ්ඣනට්ඨෙන ච සල්ලං. පුබ්බෙ චුත්තං සත්තවිධං රාගාදිසල්ලං වා. ඵතස්මිඤ්ච අබ්බුළුහෙ සල්ලෙ අබ්බුළුහසල්ලො...පෙ.... නිබ්බුතොති අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. තත්ථ අසිතොති තණ්හාදිට්ඨිහි අනිස්සිතො. පජ්ජයානාති පාපුණිත්වා. සෙසං ඉධ ඉතො පුබ්බෙ චුත්තත්තා උත්තානත්ථමෙව, තස්මා න වණ්ණිතං.

පරමත්ථජාතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය සල්ලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. වාසෙට්ඨසුත්තවණ්ණනා

ඵවං මෙ සුතන්ති වාසෙට්ඨසුත්තං. කා උජ්ජන්ති? අයමෙව යාස්ස නිදානෙ චුත්තා අත්ථවණ්ණනං පනස්ස චුත්තනායාති උත්තානත්ථානි ච පදානි පරිහරන්තා කරිස්සාම. ඉච්ඡානඬිගලොති ගාමස්ස නාමං. බ්‍රාහ්මණමහාසාලානං වඩ්ඪි තාරුක්ඛො තොදෙයොනාති වොහාරනාමමෙතං. පොක්ඛරසාති ජාණුස්සොණිති නෙමිත්තිකං. තෙසු කිර ඵකො හිමවන්තපස්සෙ පොක්ඛරණියා පදුමෙ නිබ්බත්තො, අඤ්ඤතරො තාපසො තං පදුමං ගහෙත්වා තත්ථ සයිතං දාරකං දිස්වා සංවඩ්ඪෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසි. පොක්ඛරෙ සයිතත්තා “පොක්ඛරසාති”ති වස්ස නාමමකාසි. ඵකස්ස ධානන්තරෙ නෙමිත්තිකං. තෙන කිර ජාණුස්සොණිනාමකං පුරොහිතට්ඨානං ලද්ධං, සො තෙනෙව පඤ්ඤායි.

තෙ සබ්බෙපි අඤ්ඤෙ ච අභිඤ්ඤානා අභිඤ්ඤානා බ්‍රාහ්මණමහාසාලා කස්මා ඉච්ඡානඬිගලෙ පටිවසන්තිති? වෙදසජ්ඣායනපරිච්ඡිංසනත්ථං. තෙන කිර සමයෙන කොසලජනපදෙ වෙදකා බ්‍රාහ්මණා වෙදානං සජ්ඣායකරණත්ථඤ්ච අත්ථුපපරික්ඛණත්ථඤ්ච තස්මිංයෙව ගාමෙ සන්නිපතන්ති. තෙන තෙපි අන්තරන්තරා අත්තනො හොගගාමතො ආගම්ම තත්ථ පටිවසන්ති.

වාසෙට්ඨභාරද්වාජානන්ති වාසෙට්ඨස්ස ව භාරද්වාජස්ස ව. අයමන්තරාකථාති යං අත්තනො සභායකභාවානුරූපං කථං කථෙන්නා අනුවචරිංසු, තස්සා කථාය අත්තරා වෙමජ්ඣෙයෙව අයං අඤ්ඤා කථා උද්දායිති වුත්තං හොති. සංසුද්ධගහණිකොති සංසුද්ධකුච්ඡිකො, සංසුද්ධාය බ්‍රාහ්මණියා එව කුච්ඡිස්මිං නිබ්බන්තොති අධිජ්ජායො. “සමවෙපාකිනියා ගහණියා” තිආදීසු හි උදරග්ගි “ගහණි” ති වුවිති. ඉධ පන මාතුකුච්ඡි. යාව සත්තමාති මාතු මාතා, පිතු පිතාති එවං පටිලොමෙන යාව සත්ත ජාතියො. එත්ථ ව පිතාමහො ව පිතාමහී ව පිතාමහා, තථා මාතාමහො ව මාතාමහී ව මාතාමහා, පිතාමහා ව මාතාමහා ව පිතාමහායෙව. පිතාමහානං යුගං පිතාමහයුගං. යුගන්ති ආයුජ්ජමාණං. අභිලාපමත්තමෙව වෙතං, අත්ථතො පන පිතාමහායෙව පිතාමහයුගං. අක්ඛිත්තොති ජාතිං ආරඛ්භ “කිං සො” ති කෙනචි අනවඤ්ඤාතො. අනුපක්කුට්ඨොති ජාතිසන්දොසවාදෙන අනුපක්කුට්ඨසුඛිබ්බො. වතසම්පන්නොති ආචාරසම්පන්නො. සඤ්ඤාපෙතුන්ති ඤාපෙතුං බොධෙතුං, නිරන්තරං කාතුන්ති වුත්තං හොති. ආයාමාති ගච්ඡාම.

600. අනුඤ්ඤාතපට්ඤ්ඤාතාති “තෙවිජ්ජා තුම්හෙ” ති එවං මයං ආචරියෙහි ව අනුඤ්ඤාතා අත්තනා ව පටිජානිමිහාති අත්ථො. අස්මාති භවාම. උභොති ද්වෙපි ජනා. අහං පොක්ඛරසාතිස්ස, තාරුක්ඛස්සායං මාණුවොති අහං පොක්ඛරසාතිස්ස ජෙට්ඨන්තෙවාසී අග්ගසිස්සො, අයං තාරුක්ඛස්සාති අධිජ්ජායෙන භණ්ති ආචරියසම්පන්නිං අත්තනො සම්පන්නිඤ්ච දීපෙන්නො.

601. තෙවිජ්ජානන්ති තිවෙදානං. කෙවලිනොති නිට්ඨඨිගතා. අස්මසෙති අම්භ භවාම. ඉදානි තං කෙවලිභාවං විත්ථාරෙන්නො ආහ – “පදකස්මා...පෙ.... සාදිසා” ති. තත්ථ ජජ්ජෙති වෙදෙ. කම්මුනාති දසවිධෙන කුසලකම්මපථකම්මුනා. අයඤ්ඤි පුබ්බෙ සත්තවිධං කායවච්ඡිකම්මං සන්ධාය “යතො බො හො සීලවා හොති” ති ආහ. තිවිධං මනොකම්මං සන්ධාය “වතසම්පන්නො” ති ආහ. තෙන සමන්තාගතො හි ආචාරසම්පන්නො හොති.

602-5. ඉදානි තං වචනන්තරෙන දස්සෙන්නො ආහ – “අහඤ්ච කම්මුනා බුම්” ති. බයාතීතන්ති උභාභාවං අතීතං, පරිපුණ්ණන්ති අත්ථො. පෙච්චාති උපගන්ත්වා. නමස්සන්තීති නමො කරොන්ති. චක්ඛුං ලොකෙ සමුප්පන්නන්ති අවිජ්ජන්ධකාරෙ ලොකෙ, තං අන්ධකාරං විධමිත්වා ලොකස්ස දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථසන්දස්සනෙන චක්ඛු භුත්වා සමුප්පන්නං.

606. එවං අභිත්ථවිත්වා වාසෙට්ඨොන යාවිතො භගවා ද්වෙපි ජනෙ සඨගණ්ඨන්තො ආහ – “තෙසං වො අහං බ්‍යක්ඛිස්ස” තිආදි. තත්ථ බ්‍යක්ඛිස්සන්ති බ්‍යාකරිස්සාමි. අනුපුබ්බන්ති තිට්ඨතු තාව බ්‍රාහ්මණවිත්තා,

කීටපටඬගතිණරුක්ඛතො පභුති වො අනුපුබ්බං බ්‍යක්ඛිස්සන්ති එවමෙත්ථ අධිජ්ජායො වෙදිතබ්බො, එවං විත්ථාරකථාය විනෙතබ්බා හි තෙ මාණවකා. ජාතිවිභඩගන්ති ජාතිවිත්ථාරං. අඤ්ඤමඤ්ඤා හි ජාතියොති තෙසං තෙසඤ්ඤි පාණානං ජාතියො අඤ්ඤා අඤ්ඤා නානාජපකාරාති අත්ථො.

607. තතො පාණානං ජාතිවිභඩගෙ කට්ඨෙති “තිණරුක්ඛෙපි ජානාථා”ති අනුපාදින්නකානං තාව කට්ඨං ආරද්ධො. තං කිමත්ථමිති චෙ? උපාදින්නෙසු සුඛඤාපනත්ථං. අනුපාදින්නෙසු හි ජාතිහෙදෙ ගහිතෙ උපාදින්නෙසු සො පාකට්ඨරො හොති. තත්ථ තිණානි නාම අන්තොපේග්ගුති බහිසාරාති. තස්මා තාලනාලිකෙරාදයොපි තිණසඩ්දගහං ගවිජන්ති. රුක්ඛා නාම බහිපේග්ගු අන්තොසාරා. තිණානි ච රුක්ඛා ච තිණරුක්ඛා. තෙ උපයොගබ්‍රව්වනෙන දස්සෙන්නො ආහ – “තිණරුක්ඛෙපි ජානාථා”ති. න වාපි පටිජානරෙති “මයං තිණා, මයං රුක්ඛා”ති එවමිති න පටිජානන්ති. ලිඬගං ජාතිමයන්ති අපටිජානන්නානම්පි ච තෙසං ජාතිමයමෙව සංශ්ඨානං අත්තනො මූලභූතතිණාදිසදිසමෙව හොති. කිං කාරණං? අඤ්ඤමඤ්ඤා හි ජාතියො, යස්මා අඤ්ඤා තිණජාති, අඤ්ඤා රුක්ඛජාති; තිණෙසුපි අඤ්ඤා තාලජාති, අඤ්ඤා නාලිකෙරජාතීති එවං විත්ථාරෙතබ්බං.

තෙන කිං දීපෙති? යං ජාතිවසෙන නානා හොති, තං අත්තනො පටිඤ්ඤං පරෙසං වා උපදෙසං විනාපි අඤ්ඤජාතීතො විසෙසෙන ගස්හති. යදි ච ජාතියා බ්‍රාහ්මණො භවෙය්‍ය, සොපි අත්තනො පටිඤ්ඤං පරෙසං වා උපදෙසං විනා බත්තියතො වෙස්සසුද්දතො වා විසෙසෙන ගස්හෙය්‍ය, න ච ගස්හති, තස්මා න ජාතියා බ්‍රාහ්මණාති. පරතො පන “යථා එතාසු ජාතීසු”ති ඉමාය ගාථාය එතමත්ථං වචිහෙදෙනෙව ආවිකරිස්සති.

608. එවං අනුපාදින්නෙසු ජාතිහෙදං දස්සෙත්වා උපාදින්නෙසු තං දස්සෙන්නො “තතො කීටෙ”ති එවමාදිමාහ. තත්ථ කීටාති කිමයො. පටඬගාති පටඬගායෙව. යාව කුන්ථකිපිල්ලිකෙති කුන්ථකිපිල්ලිකං පරියන්තං කත්වාති අත්ථො.

609. බුද්දකෙති කාළකකණ්ඩකාදයො. මහල්ලකෙති සසබ්බාරාදයො. සබ්බෙ හි තෙ අනෙකවණ්ණා.

610. පාදුරෙති උදරපාදෙ, උදරංයෙව යෙසං පාදාති වුත්තං හොති. දීසපිට්ඨකෙති සජ්ජානඤ්ඤි සිසතො යාව නඩගුට්ඨා පිට්ඨි එව හොති, තෙන තෙ “දීසපිට්ඨකා”ති වුච්චන්ති. තෙපි අනෙකජපකාරා ආසිවිසාදිහෙදෙන.

611. ඔදකෙති උදකම්භි ජාතෙ. මච්ජාපි අනෙකජපකාරා රොහිතමච්ජාදිහෙදෙන.

612. පක්ඛිති සකුණෙ. තෙ හි පක්ඛානං අත්ථිතාය “පක්ඛි”ති වුවුවන්ති. පත්තෙහි යන්තිති පත්තයානා. වෙහාසෙ ගච්ඡන්තිති විහඬගමා. තෙපි අනෙකප්පකාරා කාකාදිහෙදෙන.

613. එවං උලජලාකාසගොවරානං පාණානං ජාතිහෙදං දස්සෙත්වා ඉදානි යෙනාධිප්පායෙන තං දස්සෙසි, තං ආවිකරොන්තො “යථා එතාසු”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො සඬබ්බෙපතො පුබ්බෙ වුත්තාධිප්පායවණ්ණනාවසෙනෙව වෙදිතබ්බො.

614-6. විත්ථාරතො පනෙත්ථ යං වත්තබ්බං, තං සයමෙව දස්සෙත්තො “න කෙසෙහි”තිආදිමාහ. තත්තායං යොජනා – යං වුත්තං “නත්ථි මනුස්සෙසු ලිඬගං ජාතිමයං පුපු”ති, තං එවං නත්ථිති වෙදිතබ්බං. සෙය්‍යථිදං, න කෙසෙහිති. න හි “බ්‍රාහ්මණානං ඊදිසා කෙසා හොන්ති, ඛත්තියානං ඊදිසා”ති නියමො අත්ථි යථා හත්ථිඅස්සමිගාදිනන්ති ඉමිනා නයෙන සබ්බං යොජෙතබ්බං. ලිඬගං ජාතිමයං නෙව, යථා අඤ්ඤාසු ජාතිසුති ඉදං පන වුත්තස්සෙවත්ථස්ස නිගමනන්ති වෙදිතබ්බං. තස්ස යොජනා – තදෙව යස්මා ඉමෙහි කෙසාදිහි නත්ථි මනුස්සෙසු ලිඬගං ජාතිමයං පුපු, තස්මා වෙදිතබ්බමෙන. “බ්‍රාහ්මණාදිහෙදෙසු මනුස්සෙසු ලිඬගං ජාතිමයං නෙව යථා අඤ්ඤාසු ජාතිසු”ති.

617. ඉදානි එවං ජාතිහෙදෙ අසන්තෙපි බ්‍රාහ්මණො ඛත්තියොති ඉදං නානත්තං යථා ජාතං, තං දස්සෙතුං “පච්චත්ත”න්ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – එතං තිරච්ඡානානං විය යොනිසිද්ධමෙව කෙසාදිසණ්ඨානානත්තං මනුස්සෙසු බ්‍රාහ්මණාදිනං අත්තනො අත්තනො සරීරෙසු න විජ්ජති. අවිජ්ජමානෙපි පන එතස්මිං යදෙනං බ්‍රාහ්මණො ඛත්තියොති නානත්තවිධානපරියායං වොකාරං, තං වොකාරඤ්ච මනුස්සෙසු සමඤ්ඤාය පවුච්චති, වොහාරමත්තෙන වුවුවන්ති.

619-625. එත්තාවතා හගවා භාරද්වාජස්ස වාදං නිග්ගහෙත්වා ඉදානි යදි ජාතියා බ්‍රාහ්මණො හවෙය්‍ය, ආජීවසිලාචාරවිපත්තොපි බ්‍රාහ්මණො හවෙය්‍ය. යස්මා පන පොරාණා බ්‍රාහ්මණා තස්ස බ්‍රාහ්මණභාවං න ඉච්ඡන්ති ලොකෙ ව අඤ්ඤෙපි පණ්ඩිතමනුස්සා, තස්මා වාසෙට්ඨස්ස වාදපග්ගහණත්ථං තං දස්සෙත්තො “යො හි කොචි මනුස්සෙසු”තිආදිකා අට්ඨ ගාථායො ආහ. තත්ථ ගොරක්ඛන්ති ඛෙත්තරක්ඛං, කසිකම්මන්ති වුත්තං හොති. පථවි හි “ගො”ති වුවුවති, තප්පහෙදො ව ඛෙත්තං. පුපුසිප්පෙනාති තත්තවායකම්මාදිනානාසිප්පෙන. වොහාරන්ති වණ්ණජ්ජං. පරපෙස්සෙනාති පරෙසං වෙය්‍යාවච්චෙන. ඉස්සත්ථන්ති ආවුධජීවිකං, උසුඤ්ච සත්තිඤ්චාති වුත්තං හොති. පොරොහිච්චෙනාති පුරොහිතකම්මෙන.

626. එවං බ්‍රාහ්මණසමයෙන ච ලොකවොහාරෙන ච ආජීවසීලාවාරවිපත්තස්ස අබ්‍රාහ්මණභාවං සාධෙත්වා එවං සන්නෙ න ජාතියා බ්‍රාහ්මණො, ගුණෙහි පන බ්‍රාහ්මණො හොති. තස්මා යත්ථ යත්ථ කුලෙ ජාතො යො ගුණවා, සො බ්‍රාහ්මණො, අයමෙත්ථ ඤායොති එවමෙතං ඤායං අත්ථතො ආපාදෙත්වා පුන තදෙව ඤායං වච්භෙදෙන පකාසෙත්තො ආහ “න වාහං බ්‍රාහ්මණං බුමි”ති.

තස්සත්ථො – අහං පන ය්වායං චතුසු යොනීසු යත්ථ කත්ථවි ජාතො, තත්‍රාපි වා විසෙසෙන යො බ්‍රාහ්මණසමඤ්ඤිතාය මාතරි සම්භූතො, තං යොනිජං මත්තිසම්භවං යා වායං “උභතො සුජාතො”තිආදිනා (දී. නි. 1.303; ම. නි. 2.424) නයෙන බ්‍රාහ්මණෙහි බ්‍රාහ්මණස්ස පරිසුද්ධඋප්පත්තිමග්ගසඬ්ඛාතා යොනි කථියති, “සංසුද්ධගහණිකො”ති ඉමිනා ච මාතුසම්පත්ති, තතොපි ජාතසම්භූතත්තා “යොනිජො මත්තිසම්භවො”ති ච වුව්වති, තම්පි යොනිජං මත්තිසම්භවං ඉමිනා ච යොනිජමත්තිසම්භවමත්තෙන බ්‍රාහ්මණං න බුමි. කස්මා? යස්මා “හො හො”ති වචනමත්තෙන අඤ්ඤෙහි සකිඤ්චනෙහි විසිට්ඨත්තා හොවාදී නාම සො හොති, සචෙ හොති සකිඤ්චනො. යො පනායං යත්ථ කත්ථවි කුලෙ ජාතොපි රාගාදිකිඤ්චනාභාවෙන අකිඤ්චනො, සබ්බගහණපටිනිස්සග්ගෙන ච අනාදානො, අකිඤ්චනං අනාදානං තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණං. කස්මා? යස්මා බාහිතපාපොති.

627. කිඤ්ච භියොයා – “සබ්බසංයොජනං ජෙත්වා”තිආදිකා සත්තච්ඡති ගාථා. තත්ථ සබ්බසංයොජනන්ති දසවිධං සංයොජනං. න පරිතස්සතීති තණ්හාය න තස්සති. තමහන්ති තං අහං රාගාදීනං සඬ්ඛානං අතික්කන්තත්තා සඬ්ඛාතිගං, චතුත්තම්පි යොගානං අභාවෙන විසංයුත්තං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

628. නද්ධිත්ති නය්හනභාවෙන පචත්තං කොධං. වරත්තන්ති බන්ධනභාවෙන පචත්තං තණ්හං. සන්දානං සහනුක්කමන්ති අනුසයානුක්කමසහිතං ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිසන්දානං, ඉදං සබ්බම්පි ඡින්දිත්වා යිතං අවිජ්ජාපලිසස්ස උක්ඛිත්තත්තා උක්ඛිත්තපලිසං චතුත්තං සච්චාත්තං බුද්ධත්තා බුද්ධං අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

629. අදුට්ඨොති එවං දසහි අක්කොසචත්ථුහි අක්කොසඤ්ච පාණිආදීහි පොථනඤ්ච අන්දුබන්ධනාදීහි බන්ධනඤ්ච යො අකුද්ධමානසො හුත්වා අධිවාසෙසි, බන්තිබලෙන සමන්තාගතත්තා බන්තිබලං, පුනප්පුනං උප්පත්තියා අනිකභූතෙන තෙනෙව බන්තිබලානීකෙන සමන්තාගතත්තා බලානීකං තං එවරූපං අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

630. වත්තන්ති ධුතවතෙන සමන්තාගතං, චතුපාරිසුද්ධිසිලෙන සිලවත්තං, තණ්හාඋස්සදාහාවෙන අනුස්සදං, ඡළින්ද්‍රියදමනෙන දන්තං, කොටියං යිතෙන අත්තභාවෙන අන්තිමසාරිරං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

631. යො න ලිම්පතීති එවමෙව යො අබ්භන්තරෙ දුට්ඨෙපි කාමෙ න ලිම්පති, තස්මිං කාමෙ න සණ්ඨාති, තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

632. දුක්ඛස්සාති ඛන්ධදුක්ඛස්ස. පන්තභාරන්ති ඔභිතක්ඛන්ධභාරං චතුභි යොගෙහි සබ්බකිලෙසෙහි වා විසංයුත්තං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

633. ගම්භීරපඤ්ඤන්ති ගම්භීරෙසු ඛන්ධාදීසු පචත්තාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතං, ධම්මොප්පඤ්ඤාය මෙධාට්ඨං, ‘‘අයං දුග්ගතියා, අයං සුගතියා, අයං නිබ්බානස්ස මග්ගො, අයං අමග්ගො’’ති එවං මග්ගෙ අමග්ගෙ ච ඡෙකතාය මග්ගාමග්ගස්ස කොට්ඨං, අරහත්තසඬ්ඛාතං උත්තමත්ථමනුප්පත්තං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

634. අසංසට්ඨන්ති දස්සනසවනසමුල්ලාපපරිභොගකායසංසග්ගානං අභාවෙන අසංසට්ඨං. උභයන්ති ගිහිනි ච අනගාරෙහි වාති උභයෙහිපි අසංසට්ඨං. අනොකසාරින්ති අනාලයවාරිං, තං එවරූපං අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

635. නිධායාති නික්ඛිපිත්වා ඔරොපෙත්වා. තසෙසු ථාවරෙසු වාති තණ්හාතාසෙන තසෙසු තණ්හාභාවෙන ථීරතාය ථාවරෙසු. යො න භන්තීති යො එවං සබ්බසත්තෙසු විගතපටිසතාය නික්ඛිත්තදණ්ඩො නෙව කඤ්චි සයං භනති, න අඤ්ඤෙන සාතෙති, තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

636. අවිරුද්ධන්ති ආසාතවසෙන විරුද්ධෙසුපි ලොකියමහාජනෙසු ආසාතාභාවෙන අවිරුද්ධං, භත්ථගතෙ දණ්ඩෙ වා සත්ථෙ වා අවිජ්ජමානෙපි පරෙසං පහාරදානතො අවිරතත්තා අත්තදණ්ඩෙසු ජනෙසු නිබ්බුතං නික්ඛිත්තදණ්ඩං, පඤ්චන්තං ඛන්ධාතං ‘‘අහං මම’’න්ති ගහිතත්තා සාදානෙසු, තස්ස ගහණස්ස අභාවෙන අනාදාතං තං එවරූපං අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

637. ආරග්ගාති යස්සෙන රාගාදයො අයඤ්ච පරගුණමක්ඛණලක්ඛණො මක්ඛො ආරග්ගා සාසපො විය පපතීතො, යථා සාසපො ආරග්ගෙ න සන්තිට්ඨති, එවං විත්තෙ න තිට්ඨති, තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

638. අකක්කසන්නි අචරුසං. විඤ්ඤාපනින්ති අත්ථවිඤ්ඤාපනිං. සච්චන්ති භූතං. නාභිසපේති යාය ගිරාය අඤ්ඤං කුප්ඤාපනවසෙන න ලග්ගාපෙය්‍යා. ඛිණාසවො නාම ඵවරුපමෙව ගිරං භාසෙය්‍යා. තස්මා තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

639. සාටකාහරණාදිසු දීසං වා රස්සං වා, මණ්ඩුත්තාදිසු අණුං වා ථුලං වා මහග්ගප්පග්ගසවසෙන සුභං වා අසුභං වා යො පුග්ගලො ඉමස්මිං ලොකෙ පරපරිග්ගහිතං නාදියති, තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

640. නිරාසාසන්නි නිත්තණ්හං. විසංයුත්තන්නි සබ්බකිලෙසෙහි වියුත්තං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

641. ආලයානි තණ්හා. අඤ්ඤාය අකථංකථීති අට්ඨ වත්ථුනි යථාභූතං ජානිත්වා අට්ඨවත්ථුකාය විචිකිච්ඡාය නිබ්බිචිකිච්ඡො. අමනොගධමනුප්පත්තන්නි අමතං නිබ්බානං ඔගහෙත්වා අනුප්පත්තං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

642. උභොති ද්වෙපි පුඤ්ඤානි පාපානි ච ඡඩ්ඨෙත්වාති අත්ථො. සඬගන්ති රාගාදිභෙදං සඬගං. උපච්චගාති අතික්කන්තො. තමහං වට්ටමුලසොකෙන අසොකං, අබ්භන්තරෙ රාගරජාදීනං අභාවෙන චිරජං, නිරුපක්කිලෙසතාය සුද්ධං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

643. විමලන්ති අබ්භාදිමලවිරහිතං. සුද්ධන්ති නිරුපක්කිලෙසං. විප්පසන්නන්ති පසන්නචිත්තං. අනාවිලන්ති කිලෙසාවිලන්තවිරහිතං. නන්දිභවපරික්ඛිණන්ති තිසු භවෙසු පරික්ඛිණතණ්හං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

644. යො භික්ඛු ඉමං රාගපලිපථඤ්ඤෙව කිලෙසදුග්ගඤ්ඤෙව සංසාරවට්ටඤ්ඤෙව චතුත්තං සච්චානං අප්පට්ඨිජ්ඣානකමොහඤ්ඤෙව අතීතො, චත්තාරො ඔසෙ තිණ්ණො හුත්වා පාරං අනුප්පත්තො, දුට්ඨො කොතො කොඨි, තණ්හාය අභාවෙන අනෙජො, කථංකථාය අභාවෙන අකථංකථී, උපාදානානං අභාවෙන අනුපාදිගිත්වා කිලෙසනිබ්බානොන නිබ්බුතො, තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

645. යො පුග්ගලො, ඉධ ලොකෙ, උභොපි කාමෙ භිත්වා අනාගාරො හුත්වා පරිබ්බජති, තං පරික්ඛිණකාමඤ්ඤෙව පරික්ඛිණභවඤ්ඤෙව අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

646. යො ඉධ ලොකෙ ඡද්ධාරිකං තණ්හං ජහිත්වා සරාවාසෙන අනත්ථිකො අනාගාරො හුත්වා පරිබ්බජති, තණ්හාය වෙච භවස්ස ච පරික්ඛිණත්තා තණ්හාභවපරික්ඛිණං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

647. මානුසකං යොගන්ති මානුසකං ආයුඤ්චෙව පඤ්චවිධකාමගුණෙව. දිබ්බයොගෙපි එසෙව නයො. උපච්චගාති යො මානුසකං යොගං හිත්වා දිබ්බං අතික්කන්තො, තං සබ්බෙහි චතුහි යොගෙහි විසංයුත්තං අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

648. රතීන්ති පඤ්චකාමගුණරතීං. අරතීන්ති අරඤ්ඤවාසෙ උක්කණ්ඨිත්තං. සීතිභූතන්ති නිබ්බූතං, නිරූපයින්ති නිරූපක්කිලෙසං, වීරන්ති තං ඵවරූපං සබ්බං ඛන්ධලොකං අභිභවිත්වා යීතං වීරියවන්තං අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

649. යො චෙදීති යො සත්තානං සබ්බාකාරොන චුතිඤ්ච පටිසන්ධිඤ්ච පාකටං කත්වා ජානාති, තමහං අලග්ගතාය අසත්තං, පටිපත්තියා සුට්ඨ ගතත්තා සුගතං, චතුත්තං සච්චානං බුද්ධතාය බුද්ධං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

650. යස්සාති යස්සෙතෙ දෙවාදයො ගතිං න ජානන්ති, තමහං ආසවානං බීණතාය බීණාසවං, කිලෙසෙහි ආරකත්තා අරහත්තං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

651. පුරෙති අතීතක්ඛන්ධෙසු. පච්ඡාති අනාගතෙසු. මජ්ඣෙති පච්චුප්පන්තෙසු. කිඤ්චනන්ති යස්සෙතෙසු යානෙසු තණ්හාගාහසඬ්ඛාතං කිඤ්චනං නත්ථි. තමහං රාගකිඤ්චනාදීහි අකිඤ්චනං. කස්සපි ගහණස්ස අභාවෙන අනාදානං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

652. අව්ඡම්භිතත්තෙන උසහසදිසතාය උසහං, උත්තමට්ඨෙන පවරං, වීරියසම්පත්තියා වීරං, මහන්තානං සීලක්ඛන්ධාදීනං එසිතත්තා මහෙසිං, තිණ්ණං මාරානං විජිතත්තා විජිතාවිනං, නිත්භාතකිලෙසතාය න්භාතකං, චතුසච්චබුද්ධතාය බුද්ධං තං ඵවරූපං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

653. යො පුබ්බෙතිවාසං පාකටං කත්වා ජානාති, ඡබ්බිසතිදෙවලොකහෙදං සග්ගං, චතුබ්බිධං අපායඤ්ච දිබ්බවක්ඛුතා පස්සති, අථො ජාතික්ඛයසඬ්ඛාතං අරහත්තං පත්තො, තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

654. එවං භගවා ගුණතො බ්‍රාහ්මණං වත්වා “යෙ ‘ජාතිතො බ්‍රාහ්මණො’ති අභිනිවෙසං කරොන්ති, තෙ ඉදං වොහාරමත්තං අජානන්තා, සා ව නෙසං දිට්ඨි දුද්දිට්ඨි”ති දස්සෙන්නො “සමඤ්ඤා හෙසා”ති ගාථාද්වයමාහ. තස්සත්ථො – “යදිදං බ්‍රාහ්මණො ඛත්තියො භාරද්වාපො වාසෙට්ඨො”ති නාමගොත්තං පකප්පිතං, සමඤ්ඤා හෙසා ලොකස්මිං, පඤ්ඤත්තිවොහාරමත්තන්ති චෙදිතබ්බං. කස්මා? යස්මා සම්මුච්චා සමුදාගතං සමනුඤ්ඤාය ආගතං. තඤ්හි තත්ථ තත්ථ ජාතකාලෙයෙවස්ස

ඤාතිසාලොහිතෙහි පකප්පිතං කතං. නො වෙතං එවං පකප්පෙය්‍යං, න කොචි කඤ්චි දිස්වා “අයං බ්‍රාහ්මණො”ති වා “භාරද්වාජො”ති වා ජානෙය්‍ය.

655. එවං පකප්පිතඤ්චෙතං දීඝරත්තමනුසයිතං දිට්ඨිගතමජානනං, “පකප්පිතං නාමගොත්තං, නාමගොත්තමත්තමෙතං සංවොහාරත්ථං පකප්පිත”න්ති අජානන්තානං සත්තානං හදයෙ දීඝරත්තං දිට්ඨිගතමනුසයිතං, තස්ස අනුසයිතත්තා තං නාමගොත්තං අජානන්තා තෙ පබ්බවන්ති “ජාතියා හොති බ්‍රාහ්මණො”ති, අජානන්තායෙව එවං වදන්තීති චුත්තං හොති.

656-7. එවං “යෙ ‘ජාතිතො බ්‍රාහ්මණො’ති අභිනිවෙසං කරොන්ති, තෙ ඉදං වොහාරමත්තමජානන්තා, සා ච නෙසං දිට්ඨි දුද්දිට්ඨි”ති දස්සෙත්වා ඉදානි නිජ්ජරියායමෙව ජාතිවාදං පටික්ඛිපන්තො කම්මවාදඤ්ච නිරොපෙන්නො “න ජච්චා”තිආදිමාහ. තත්ථ “කම්මුනා බ්‍රාහ්මණො හොති, කම්මුනා හොති අබ්‍රාහ්මණො”ති ඉමිස්සා උපධිසගාථාය අත්ථවිත්ථාරණත්ථං “කස්සකො කම්මුනා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ කම්මුනාති පච්චුප්පන්නෙන කසිකම්මාදිනිබ්බත්තකචෙතනාකම්මුනා.

659. පටිච්චසමුප්පාදදස්සාති “ඉමිනා පච්චයෙන එවං හොති”ති එවං පටිච්චසමුප්පාදදස්සාවිනො. කම්මවිපාකකොච්ඡාති සම්මානාවමානාරහෙ කුලෙ කම්මවසෙන උප්පත්ති හොති, අඤ්ඤාපි භීතපණ්ණිකතා භීතපණ්ණිකෙ කම්මෙ විපච්චමානෙ හොතීති එවං කම්මවිපාකකුසලා.

660. “කම්මුනාවත්තති”ති ගාථාය පන “ලොකො”ති වා “පජා”ති වා “සත්තා”ති වා එකොයෙව අත්ථො, වචනමත්තමෙව නානං. පුරිමපදෙන චෙත්ථ “අත්ථි බ්‍රහ්මා මහාබ්‍රහ්මා...පෙ.... සෙට්ඨො සජ්ජා වසී පිතා භූතභංගාන”න්ති (දී. නි. 1.42) ඉමිස්සා දිට්ඨියා නිසෙධො වෙදිතබ්බො. කම්මුනා හි වත්තති තාසු තාසු ගතීසු උප්පජ්ජති ලොකො, තස්ස කො සජ්ජාති? දුතියෙන “එවං කම්මුනා උප්පන්නොපි ච පචත්තියම්පි අතීතපච්චුප්පන්නහෙදෙන කම්මුනා එව පචත්තති, සුඛදුක්ඛානි පච්චනුහොන්තො භීතපණ්ණිකාදිභාවං ආපජ්ජන්තො පචත්තති”ති දස්සෙති. තතියෙන තමෙවත්ථං නිගමෙති “එවං සබ්බථාපි කම්මනිබ්බන්ධනා සත්තා කම්මෙතෙව බද්ධා හුත්වා පචත්තන්ති, න අඤ්ඤා”ති. චතුත්ථෙන තමත්ථං උපමාය විභාවෙති රථස්සාණිව යායතොති. යථා රථස්ස යායතො ආණි නිබ්බන්ධනං හොති, න තාය අනිබ්බද්ධො යාති, එවං ලොකස්ස උප්පජ්ජතො ච පචත්තතො ච කම්මං නිබ්බන්ධනං, න තෙන අනිබ්බද්ධො උප්පජ්ජති නප්පචත්තති.

661. ඉදානි යස්මා එවං කම්මනිබන්ධනො ලොකො, තස්මා සෙට්ඨෙත කම්මුනා සෙට්ඨභාවං දස්සෙන්නො “තපෙනා”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ තපෙනාති ඉන්ද්‍රියසංවරෙන. බ්‍රහ්මවරියෙනාති සික්ඛානිස්සිතෙන චුත්තාවසෙසසෙට්ඨවරියෙන. සංයමෙනාති සීලෙන. දමෙනාති පඤ්ඤාය. එතෙන සෙට්ඨට්ඨෙත බ්‍රහ්මභූතෙන කම්මුනා බ්‍රාහ්මණො හොති. කස්මා? යස්මා එතං බ්‍රාහ්මණමුත්තමං, යස්මා එතං කම්මං උත්තමො බ්‍රාහ්මණභාවොති චුත්තං හොති. “බ්‍රහ්මාන”න්තිපි පාඨො, තස්සත්ථො – බ්‍රහ්මං ආනෙතීති බ්‍රහ්මානං, බ්‍රහ්මභාවං ආනෙති ආවහති දෙතීති චුත්තං හොති.

662. දුතියගාථාය සන්නොති සත්තකිලෙසො. බ්‍රහ්මා සක්කොති බ්‍රහ්මා ච සක්කො ච. යො එවරුපො, සො න කෙවලං බ්‍රාහ්මණො, අපිච බො බ්‍රහ්මා ච සක්කො ච සො විජානතං පණ්ඩිතානං, එවං වාසෙට්ඨ ජානාහීති චුත්තං හොති. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

පරමත්ථපොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය වාසෙට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. කොකාලිකසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුතන්ති කොකාලිකසුත්තං. කා උප්පත්ති? ඉමස්ස සුත්තස්ස උප්පත්ති අත්ථවණ්ණනායමෙව ආවි භවිස්සති. අත්ථවණ්ණනාය වස්ස එවං මෙ සුතන්තිආදි චුත්තනයමෙව. අථ බො කොකාලිකොති එත්ථ පන කො අයං කොකාලිකො, කස්මා ච උපසඬ්ඛිකමීති? චුච්චතෙ – අයං කිර කොකාලිකරට්ඨෙ කොකාලිකනගරෙ කොකාලිකසෙට්ඨස්ස සුත්තො පබ්බජිත්වා පිතරා කාරාපිතෙ විහාරෙයෙව පටිවසති “වුළුකොකාලිකො”ති නාමෙන, න දෙවදත්තස්ස සිස්සො. සො හි බ්‍රාහ්මණපුත්තො “මහාකොකාලිකො”ති පඤ්ඤායි.

භගවති කිර සාවත්ථියං විහරන්තෙ ද්වෙ අග්ගසාවකා පඤ්චමත්තෙහි හික්ඛුසතෙහි සද්ධිං ජනපදවාරිකං වරමානා උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය විවෙකවාසං වසිතුකාමා තෙ හික්ඛු උයොයාපෙත්වා අත්තනො පත්තචීවරමාදාය තස්මිං ජනපදෙ තං නගරං පත්වා තං විහාරං අගමංසු. තත්ථ තෙ කොකාලිකෙන සද්ධිං සම්මොදිත්වා තං ආහංසු – “ආචුසො, මයං ඉධ තෙමාසං වසිස්සාම, මා කස්සචි ආරොවෙය්‍යාසී”ති. සො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා තෙමාසෙ අතීතෙ ඉතරදිවසං පගෙව නගරං පවිසිත්වා ආරොවෙසී – “තුම්හෙ අග්ගසාවකෙ ඉධාගන්ත්වා වසමානෙ න ජානිත්ථ, න තෙ කොචි පච්චයෙනාපි නිමන්තෙති”ති. නගරවාසිනො “කස්මා නො, භන්තෙ, නාරොවයිත්ථා”ති. කිං ආරොචිතෙන, කිං නාද්දසථ ද්වෙ හික්ඛු වසන්තෙ, නනු එතෙ අග්ගසාවකාති. තෙ බිජ්ජං සන්නිපතිත්වා

සජ්ජිගුළුවත්ථාදීනි ආනෙත්වා කොකාලිකස්ස පුරතො නික්ඛිපිංසු. සො චිත්තෙසි - “පරමජ්ජිවිජා අග්ගසාවකා ‘පයුත්තවාචාය උප්පත්තො ලාභො’ති ඤාත්වා න සාදිසිස්සන්ති, අසාදියන්තා අද්ධා ‘ආවාසිකස්ස දෙථා’ති භණ්ණස්සන්ති, භන්දාභං ඉමං ලාභං ගාභාපෙත්වා ගච්ඡාමි”ති. සො තථා අකාසි, ථෙරා දිස්වාච පයුත්තවාචාය උප්පත්තභාවං ඤාත්වා “ඉමෙ පච්චයා නෙව අමිභාකං න කොකාලිකස්ස වට්ටන්ති”ති චිත්තෙත්වා “ආවාසිකස්ස දෙථා”ති අවත්වා පටික්ඛිපිත්වා පක්කමිංසු. තෙන කොකාලිකො “කථංඤ්භි නාම අත්තනා අග්ගණ්ණන්තා මය්භමිපි න දාපෙසු”න්ති දොමනස්සං උප්පාදෙසි.

තෙ භගවතො සන්තිකං අගමංසු. භගවා ච පවාරෙත්වා සචෙ අත්තනා ජනපදවාරිකං න ගච්ඡති, අග්ගසාවකෙ පෙසෙති - “වරථ, භික්ඛවෙ, වාරිකං බහුජනහිතායා”තිආදීනි (මහාව. 32) වත්වා. ඉදමාවිණ්ණං තථාගතානං. තෙන බො පන සමයෙන අත්තනා අගන්තුකාමො හොති. අථ බො ඉමෙ පුනදෙව උය්‍යාපෙසි - “ගච්ඡථ, භික්ඛවෙ, වරථ වාරික”න්ති. තෙ පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං වාරිකං වරමානා අනුපුබ්බෙන තස්මිං රට්ඨෙ තමෙව නගරං අගමංසු. නාගරා ථෙරෙ සඤ්ජානිත්වා සභ පරික්ඛාරෙහි දානං සජ්ජෙත්වා නගරමජ්ඣෙ මණ්ඩපං කත්වා දානං අදංසු, ථෙරානඤ්ච පරික්ඛාරෙ උපනාමෙසුං. ථෙරා ගහෙත්වා භික්ඛුසඤ්ජස්ස අදංසු. තං දිස්වා කොකාලිකො චිත්තෙසි - “ඉමෙ පුබ්බෙ අජ්ජිවිජා අගෙසුං, ඉදානි ලොභාහිභූතා පාපිවිජා ජාතා, පුබ්බෙපි අජ්ජිවිජසන්තුට්ඨපච්චිත්තසදිසා මඤ්ඤෙ, ඉමෙ පාපිවිජා අසන්තගුණපරිදීපකා පාපහික්ඛු”ති. සො ථෙරෙ උපසඤ්ඤාමිත්වා “ආවුසො, තුම්හෙ පුබ්බෙ අජ්ජිවිජා සන්තුට්ඨා පච්චිත්තා විය අහුවත්ථ, ඉදානි පනත්ථ පාපහික්ඛු ජාතා”ති වත්වා පත්තචීවරමාදාය තාවදෙව තරමානරූපො නික්ඛමිත්වා ගන්ත්වා “භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙස්සාමි”ති සාවත්ථාහිමුබ්බො ගන්ත්වා අනුපුබ්බෙන භගවත්තං උපසඤ්ඤාමි. අයමෙත්ථ කොකාලිකො, ඉමිනා කාරණෙන උපසඤ්ඤාමි. තෙන චුත්තං “අථ බො කොකාලිකො භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසඤ්ඤාමි”තිආදි.

භගවා තං තුරිතතුරිතං ආගච්ඡන්තං දිස්වාච ආවජ්ජෙත්වා අඤ්ඤාසි - “අග්ගසාවකෙ අක්කොසිතුකාමො ආගතො”ති. “සක්කා නු බො පටිසෙධෙතු”න්ති ච ආවජ්ජෙත්තො “න සක්කා, ථෙරෙසු අපරජ්ඣිත්වා ආගතො, එකංසෙන පදුමනිරයෙ උප්පජ්ජිස්සති”ති අද්දස. එවං දිස්වාපි පන “සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙපි නාම ගරහන්තං සුත්වා න නිසෙධෙති”ති පරුපවාදමොචනත්ථං අරියුපවාදස්ස මහාසාවජ්ජභාවදස්සනත්ථඤ්ච “මා හෙව”න්තිආදිනා නයෙන තික්ඛත්තුං පටිසෙධෙසි. තත්ථ මා හෙවත්ති මා එවමාහ, මා එවං අභණ්ණි අත්ථො. පෙසලාති පියසිලා. සද්ධායිකොති සද්ධාගමකරො, පසාදාවහොති චුත්තං හොති. පච්චයිකොති පච්චයකරො, “එවමෙන”න්ති සන්තිට්ඨාවහොති චුත්තං හොති.

අවිරපක්කන්තස්සාති පක්කන්තස්ස සතො න විරෙනෙව සබ්බො කායො ඵුට්ඨො අහොසීති කෙසග්ගමත්තම්පි ඔකාසං අවජ්ජේත්වා සකලසරීරං අට්ඨීති හින්දිත්වා උග්ගතාහි පිළකාහි අජ්ඣොත්ථං අහොසි. තත්ථ යස්මා බුද්ධානුභාවෙන තථාරූපං කම්මං බුද්ධානං සම්මුඛිභාවෙ විපාකං න දෙනි, දස්සනුපවායෙ පන විජහිතමත්තෙ දෙනි, තස්මා තස්ස අවිරපක්කන්තස්ස පිළකා උට්ඨහිංසු. තෙනෙව චුත්තං “අවිරපක්කන්තස්ස ච කොකාලිකස්සා”ති. අථ කස්මා තත්ථෙව න අට්ඨාසීති චෙ? කම්මානුභාවෙන. ඔකාසකතඤ්ඤි කම්මං අවස්සං විපච්චති, තං තස්ස තත්ථ යාතුං න දෙනි. සො කම්මානුභාවෙන වොදියමානො උට්ඨායාසනා පක්කාමි. කළායමත්තියොති චණ්ඩමත්තියො. බෙලුවසලාචුකමත්තියොති තරුණබෙලුවමත්තියො. පභිජ්ජිංසුති භිජ්ජිංසු. තාසු හින්තාසු සකලසරීරං පනසපක්කං විය අහොසි. සො පක්කෙන ගත්තෙන අන්යඛාසනං පත්වා දුක්ඛාහිභූතො ජෙතවනද්වාරකොට්ඨකෙ සයි. අථ ධම්මස්සවනත්ථං ආගතාගතා මනුස්සා තං දිස්වා “ධි කොකාලික, ධි කොකාලික, අයුත්තමකාසි, අත්තනොයෙව මුඛං නිස්සාය අන්යඛාසනං පත්තොසී”ති ආභංසු. තෙසං සුත්වා ආරක්ඛදෙවතා ධික්කාරං අකංසු, ආරක්ඛදෙවතානං ආකාසට්ඨදෙවතාති ඉමිනා උපායෙන යාව අකනිට්ඨභවතා එකධික්කාරො උදපාදි.

තදා ච තුරු නාම භික්ඛු කොකාලිකස්ස උපජ්ඣායො අනාගාමිඵලං පත්වා සුද්ධාවාසෙසු නිබ්බත්තො හොති. සොපි සමාපත්තියා වුට්ඨිතො තං ධික්කාරං සුත්වා ආගමිම කොකාලිකං ඔවදි සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙසු චිත්තජපසාදජනනත්ථං. සො තස්සාපි වචනං අග්ගහෙත්වා අඤ්ඤදත්ථු තමෙව අපරාධෙත්වා කාලං කත්වා පදුමනිරයෙ උජ්ජජි. තෙනාහ – “අථ ඛො කොකාලිකො භික්ඛු තෙනෙවාබාධෙන...පෙ.... ආසාතෙත්වා”ති.

අථ ඛො බ්‍රහ්මා සහම්පතීති කො අයං බ්‍රහ්මා, කස්මා ච භගවන්තං උපසඬකම්ත්වා එතදවොචාති? අයං කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ සහකො නාම භික්ඛු අනාගාමී හුත්වා සුද්ධාවාසෙසු උජ්ජන්තො, තත්ථ නං “සහම්පති බ්‍රහ්මා”ති සඤ්ජානන්ති. සො පන “අහං භගවන්තං උපසඬකම්ත්වා පදුමනිරයං කිත්තෙස්සාමි, තතො භගවා භික්ඛූනං ආරොචෙස්සති. කථානුසන්ධිකුසලා භික්ඛු තත්ථායුජ්ජමාණං පුච්ඡිස්සන්ති, භගවා ආචික්ඛන්තො අරියුපවාදෙ ආදීනවං පකාසෙස්සති”ති ඉමිනා කාරණෙන භගවන්තං උපසඬකම්ත්වා එතදවොච. භගවා තත්ථෙව අකාසි, අඤ්ඤතරොපි භික්ඛු පුච්ඡි. තෙන ච පුට්ඨො “සෙය්‍යථාපි භික්ඛු”තිආදිමාහ.

තත්ථ වීසතිබාරිකොති මාගධකෙන පත්ථෙවන චත්තාරො පත්ථා කොසලරට්ඨෙ එකො පත්ථො හොති, තෙන පත්ථෙවන චත්තාරො පත්ථා ආළ්භකං, චත්තාරි ආළ්භකාති දොණං, චතුදොණා මානිකා, චතුමානිකා බාරි, තාය බාරියා වීසතිබාරිකො. තිලවාහොති තිලසකථං. අබ්බුදො

නිරයොති අබ්බුදො නාම කොට්ඨි පච්චෙකනිරයො නත්ථි, අවිච්ඡිතියෙව අබ්බුදගණනාය පච්චනොකාසො පන “අබ්බුදො නිරයො”ති වුත්තො. එස නයො නිරබ්බුදාදිසු.

තත්ථ වස්සගණනාපි එවං වෙදිතබ්බා – යටෙව හි සතං සතසහස්සාති කොට්ඨි හොති, එවං සතං සතසහස්සකොට්ඨියො පකොට්ඨි නාම හොති, සතං සතසහස්සපකොට්ඨියො කොට්ඨිපකොට්ඨි නාම, සතං සතසහස්සකොට්ඨිපකොට්ඨියො නහුතං, සතං සතසහස්සනහුතාති නින්තහුතං, සතං සතසහස්සනින්තහුතාති එකං අබ්බුදං, තතො වීසතිගුණං නිරබ්බුදං. එස නයො සබ්බත්ථං. කෙච්ඡි පන “තත්ථ තත්ථ පරිදෙවනානත්තෙනපි කම්මකරණනානත්තෙනපි ඉමාති නාමාති ලද්ධාති”ති වදන්ති, අපරෙ “සිතනරකා එව එතෙ”ති.

අපාපරත්ති තදත්ථවිසෙසත්ථදීපකං ගාථාබන්ධං සන්ධාය වුත්තං. පාඨවසෙන වුත්තවීසතිගාථාසු හි එත්ථ “සතං සහස්සාන”ත්ති අයමෙකා එව ගාථා වුත්තත්ථදීපිකා, සෙසා විසෙසත්ථදීපිකා එව, අවසානෙ ගාථාද්වයමෙව පන මහාඅට්ඨකථායං විනිච්ඡිතපාඨෙ නත්ථි. තෙනාවොචුම්භ “වීසතිගාථාසු”ති.

663. තත්ථ කුයාරිති අත්තච්ඡෙදකට්ඨෙත කුයාරිසදිසා ඵරුසවාචා. ඡිත්තදිත්ති කුසලමූලසඬ්ඛාතං අත්තනො මූලංයෙව නිකන්තති.

664. නින්දියන්ති නින්දිතබ්බං. තං වා නින්දති යො පසංසියොති යො උත්තමට්ඨෙත පසංසාරහො පුග්ගලො, තං වා සො පාපිච්ඡතාදීති ආරොපෙත්වා ගරහති. විචිනාතීති උපවිනාති. කලින්ති අපරාධං.

665. අයං කලිති අයං අපරාධො. අක්කෙසුති පුතකීළනඅක්කෙසු. සබ්බස්සාපි සහාපි අත්තනාති සබ්බෙන අත්තනො ධනෙනපි අත්තනාපි සද්ධිං. සුගතෙසුපි සුට්ඨු ගතත්තා, සුන්දරඤ්ච යානං ගතත්තා සුගතනාමකෙසු බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකෙසු. මනං පදොසයෙති යො මනං පදුසෙය්‍ය. තස්සායං මනොපදොසො එව මහත්තරො කලිති වුත්තං හොති.

666. කස්මා? යස්මා සතං සහස්සානං...පෙ.... පාපකං, යස්මා වස්සගණනාය එත්තකො සො කාලො, යං කාලං අරියගරභී වාචං මනඤ්ච පණ්ඩාය පාපකං නිරයං උපෙනි, තත්ථ පච්චතීති වුත්තං හොති. ඉදඤ්භි සඬ්ඛෙපෙන පදුමනිරයෙ ආයුජ්ජමාණං.

667. ඉදානි අපරෙනපි නයෙන “අයමෙව මහත්තරො කලි, යො සුගතෙසු මනං පදුසයෙ”ති ඉමමත්ථං විභාවෙන්තො “අභුතවාදී”ති ආදිමාහ. තත්ථ අභුතවාදීති අරියුපවාදවසෙන අලිකවාදී. නිරයන්ති පදුමාදිං.

පෙව්ව සමා භවත්තීති ඉතො පටිගන්ත්වා නිරයුපපත්තියා සමා භවත්ති. පරත්ථාති පරලොකෙ.

668. කිඤ්ච භියො - යො අප්පදුට්ඨස්සාති. තත්ථ මනොපදොසාභාවෙන අප්පදුට්ඨො, අවිජ්ජාමලාභාවෙන සුද්ධො, පාපිච්ඡාභාවෙන අනඬගණොති වෙදිතබ්බො. අප්පදුට්ඨත්තා වා සුද්ධස්ස, සුද්ධත්තා අනඬගණස්සාති එවම්පෙත්ථ යොජෙතබ්බං.

669. එවං සුගතෙසු මනොපදොසස්ස මහත්තරකලිභාවං සාධෙත්වා ඉදාති වාරිතවත්ථුගාථා නාම වුද්දස ගාථා ආභ. ඉමා කිර කොකාලිකං මීයමානමෙව ඔවදන්තෙනායස්මතා මහාමොග්ගල්ලානෙන වුත්තා, “මහාබ්‍රහ්මනා”ති එකෙ. තාසං ඉමිනා සුත්තෙන සද්ධිං එකසඬගහත්ථං අයමුද්දෙසො “යො ලොභගුණෙ අනුයුත්තො”තිආදි. තත්ථ පට්ඨගාථාය තාව “ගුණො”ති නිද්දිට්ඨත්තා අනෙකක්ඛත්තුං පවත්තත්තා වා ලොභොයෙව ලොභගුණො, තණ්හායෙනං අධිවචනං. අවදඤ්ඤාති අවචනඤ්ඤා බුද්ධානම්පි ඔවාදං අග්ගහණෙන. මච්ඡරීති පඤ්චවිධමච්ඡරීයෙන. පෙසුණියං අනුයුත්තොති අග්ගසාවකානං හෙදකාමතාය. සෙසං පාකටමෙව. ඉදං වුත්තං හොති - යො, ආවුසො කොකාලික, තුම්භාදිසො අනුයුත්තලොභතණ්හාය ලොභගුණෙ අනුයුත්තො අස්සද්ධො කදරියො අවදඤ්ඤා මච්ඡරී පෙසුණියං අනුයුත්තො, සො වචසා පරිභාසති අඤ්ඤං අභාසනෙයාමිපි පුග්ගලං. තෙන තං වදාමි “මුඛදුග්ගා”ති ගාථාත්තයං.

670. තස්සායං අනුත්තානපදත්ථො - මුඛදුග්ග මුඛවිසම, විභූත විගතභූත, අලිකවාදි, අනරිය අසප්පුරිස, භූතභූ භූතිභනක, වුඬ්ඨිනාසක, පුරිසන්ත අන්තිමපුරිස, කලි අලක්ඛිපුරිස, අවජාත බුද්ධස්ස අවජාතපුත්ත.

671. රජමාකිරසීති කිලෙසරජං අත්තනි පක්ඛිපසි. පපතන්ති සොබ්භං. “පපාත”න්තිපි පාඨො, සො එවත්ථො. “පපද”න්තිපි පාඨො, මහානිරයන්ති අත්ථො.

672. එති භතන්ති එත්ථ භ-ඉති නිපාතො, තන්ති තං කුසලාකුසලකම්මං. අථ වා භතන්ති ගතං පටිපන්නං, උපවිතන්ති අත්ථො. සුවාමීති සාමි තස්ස කම්මස්ස කතත්තා. සො භි තං කම්මං ලභතෙව, නාස්ස තං නස්සතීති වුත්තං හොති. යස්මා ච ලභති, තස්මා දුක්ඛං මන්දො...පෙ.... කිබ්බිසකාරී.

673. ඉදාති යං දුක්ඛං මන්දො පස්සති, තං පකාසෙත්තො “අයොසඬකුසමාහතට්ඨාන”න්තිආදිමාභ. තත්ථ පුරිමඋපඬ්ඨගාථාය තාව අත්ථො - යං තං අයොසඬකුසමාහතට්ඨානං සන්ධාය භගවතා “තමෙනං, භික්ඛවෙ, නිරයපාලා පඤ්චවිධබන්ධනං නාම කාරණං කරොන්ති”ති (ම.

නි. 3.250; අ. නි. 3.36) වුත්තං, තං උපෙනි, එවං උපෙන්නො ව තත්ථෙව ආදිත්තාය ලොහපථවියා නිපජ්ජාපෙත්වා නිරයපාලෙහි පඤ්චස්ස යානෙස්ස ආකොට්ඨමානං තත්තං බිලසඬ්ඛානං තිණ්හධාරමයස්සලමුපෙනි, යං සන්ධාය භගවතා වුත්තං “තත්තං අයොබ්ලං භත්ථෙ ගමෙත්ති”තිආදි. තතො පරා උපඬ්ඪගාමා අනෙකානි වස්සසහස්සානි තත්ථ පච්චිත්වා පක්කාවසෙසානුභවනත්ථං අනුපුබ්බෙන බාරොදකනදීතීරං ගතස්ස යං තං “තත්තං අයොගුලං මුබ්බෙ පක්ඛිපන්ති, තත්තං තම්බලොහං මුබ්බෙ ආසිඤ්චන්ති”ති වුත්තං, තං සන්ධාය වුත්තං. තත්ථ අයොති ලොහං. ගුලසන්නිභන්ති බෙලුවසණ්ඨානං. අයොගහණෙන චෙත්ථ තම්බලොහං, ඉතරෙන අයොගුලං වෙදිතබ්බං. පතිරුපන්ති කතකම්මානුරූපං.

674. තතො පරාස්ස ගාමාස්ස න හි වග්ගුති “ගණ්හථ, පහරථා”තිආදීනි වදන්තා නිරයපාලා මධුරවාචං න වදන්ති. නාභිජවන්තීති න සුමුඛභාවෙන අභිමුඛා ජවන්ති, න සුමුඛා උපසඬ්ඪකමන්ති, අනයබ්බසනමාවහන්තා එව උපසඬ්ඪකමන්තීති වුත්තං හොති. න තාණමුපෙන්නීති තාණං ලෙණං පටිසරණං හුත්වා න උපගච්ඡන්ති, ගණ්හන්තා හනන්තා එව උපෙන්නීති වුත්තං හොති. අඬ්ඨගාරෙ සන්ථතෙ සයන්තීති අඬ්ඨගාරපබ්බතං ආරොපිතා සමානා අනෙකානි වස්සසහස්සානි සන්ථතෙ අඬ්ඨගාරෙ සෙන්නි. ගිනිසම්පජ්ජලිතන්ති සමන්තතො ජලිතං සබ්බදිසාස්ස ව සම්පජ්ජලිතං අග්ගිං. පච්චිසන්තීති මහානිරයෙ පක්ඛිත්තා සමානා ඔගාහන්ති. මහානිරයො නාම යො සො “චතුක්කණ්ණො”ති (අ. නි. 3.36) වුත්තො, නං යොජනසතෙ යත්වා පස්සතං අක්ඛිති භිජ්ජන්ති.

675. ජාලෙන ව ඔනහියානානි අයොජාලෙන පලිවෙයෙත්වා මිගලද්දකා මිගං විය හනන්ති. ඉදං දෙවදුතෙ අවුත්තකම්මකාරණං. අන්ධංව තිම්සමායන්තීති අන්ධකරණෙන අන්ධමෙව බහලන්ධකාරත්තා “තිම්ස”න්ති සඤ්ඤිතං ධුමරොරුවං නාම නරකං ගච්ඡන්ති. තත්ත කිර නෙසං බරධුමං සාගිත්වා අක්ඛිති භිජ්ජන්ති, තෙන “අන්ධංවා”ති වුත්තං. තං විතතඤ්ඤි යථා මහිකායොති තඤ්ච අන්ධතිම්සං මහිකායො විය විතතං හොතිති අත්ථො. “චිත්ථත”න්තිපි පායො. ඉදම්පි දෙවදුතෙ අවුත්තකම්මකාරණමෙව.

676. අථ ලොහමයන්ති අයං පන ලොහකුම්භී පථවිපරියන්තිකා චතුනහුතාධිකානි ද්වෙයොජනසතසහස්සානි ගම්භීරා සමතිත්තිකා තත්තලොහපුරා හොති. පච්චන්ති හි තාස්ස විරරත්තන්ති තාස්ස කුම්භීස්ස දීඝරත්තං පච්චන්ති. අග්ගිනිසමාස්සති අග්ගිසමාස්ස. සමුජ්ජිලවාතෙති සමුජ්ජිලවන්තා, සකිම්පි උද්ධං සකිම්පි අධො ගච්ඡමානා ථෙණුද්දෙහකං පච්චන්තිති වුත්තං හොති. දෙවදුතෙ වුත්තනයෙනෙව තං වෙදිතබ්බං.

677. පුබ්බලොභිතමිස්සෙති පුබ්බලොභිතමිස්සාය ලොභකුම්භියා. තත්ථ කිත්ති තත්ථ. යං යං දිසකන්ති දිසං විදිසං. අධිසෙති ගච්ඡති. “අභිසෙති”තිපි පාඨො, තත්ථ යං යං දිසං අල්ලියති අපස්සයතිති අත්ථො. කිලිස්සතිති බාධියති. “කිලිජ්ජති”තිපි පාඨො, පුත්ති භොතිති අත්ථො. සම්ප්පසමානොති තෙන පුබ්බලොභිතෙන පුට්ඨො සමානො. ඉදම්පි දෙවදුතෙ අවුත්තකම්මකාරණං.

678. පුළුවාවසංචිති පුළුවානං ආවාසෙ. අයම්පි ලොභකුම්භියෙව දෙවදුතෙ “ගුට්තිරයො”ති වුත්තා, තත්ථ පතිතස්ස සුවිමුඛපාණො ඡවිආදීති ඡිත්ථිත්වා අට්ඨමිඤ්ජං බාදන්ති. ගන්තුං න හි තීරමපත්ථිති අපගන්තුං න හි තීරං අත්ථි. “තීරවමත්ථි”තිපි පාඨො, සොයෙවත්ථො. තීරමෙව එත්ථ “තීරව”න්ති වුත්තං. සබ්බසමා හි සමන්තකපල්ලාති යස්මා තස්සා කුම්භියා උපරිභාගෙපි නිකුජ්ජිතත්තා සබ්බත්ථ සමා සමන්තතො කටාහා, තස්මා අපගන්තුං තීරං නත්ථිති වුත්තං භොති.

679. අසිපත්තවනං දෙවදුතෙ වුත්තනයමෙව. තඤ්ඤි දුරතො රමණීයං අම්බවනං විය දිස්සති, අපේත්ථ ලොභෙන නෙරයිකා පවිසන්ති, තතො නෙසං වාතෙරිතාති පත්තාති පතිත්වා අභිගපච්චඩ්ගාති ඡිත්ථන්ති. තෙනාහ – “තං පවිසන්ති සමුච්ඡිදගත්තා”ති. තං පවිසන්ති තතො සුට්ඨු ඡිත්තගත්තා භොන්තිති. ඡ්විහං බලිසෙන ගහෙත්වා ආරජයාරජයා විහනන්තිති තත්ථ අසිපත්තවනෙ වෙගෙන ධාවත්වා පතිතානං මුසාවාදිනං නෙරයිකානං නිරයපාලා ඡ්විහං බලිසෙන නික්කඩ්ඪිත්වා යථා මනුස්සා අල්ලවම්මං භූමියං පත්ථරිත්වා බිලෙහි ආකොටෙන්ති, එවං ආකොටෙන්වා එරසුහි එාලෙන්වා එාලෙන්වා එකමෙකං කොටිං ඡිත්ථෙන්වා විහනන්ති, ඡිත්තඡිත්තා කොටි පුනස්පුනං සමුට්ඨාති. “ආරවයාරවයා”තිපි පාඨො, ආවිඤ්ජිත්වා ආවිඤ්ජිත්වාති අත්ථො. එතම්පි දෙවදුතෙ අවුත්තකම්මකාරණං.

680. වෙතරණන්ති දෙවදුතෙ “මහති බාරොදකා නදී”ති (ම. නි. 3.269) වුත්තනදිං. සා කිර ගඩ්ගා විය උදකහරිතා දිස්සති. අපේත්ථ න්හායිස්සාම පිච්ඡිස්සාමාති නෙරයිකා පතන්ති. තිණ්හධාරබුරධාරන්ති තිණ්හධාරං බුරධාරං, තික්ඛධාරබුරධාරවතින්ති වුත්තං භොති. තස්සා කිර නදියා උද්ධමධො උභයතීරෙසු ව තිණ්හධාරා බුරා පටිපාටියා යපිතා විය තිට්ඨන්ති, තෙන සා “තිණ්හධාරා බුරධාරා”ති වුව්වති. තං තිණ්හධාරබුරධාරං උදකාසාය උපෙන්නි අල්ලියන්තිති අත්ථො. එවං උපෙන්නා ව පාපකම්මෙන වොදිතා තත්ථ මන්දා පපතන්ති බාලාති අත්ථො.

681. සාමා සබ්බලාති එතං පරතො “සොණා”ති ඉමිනා යොජෙතබ්බං. සාමවණ්ණා කම්මාසවණ්ණා ව සොණා බාදන්තිති වුත්තං භොති. කාකොලගණාති කණ්හකාකගණා. පටිගිද්ධාති සුට්ඨු සඤ්ජාතගෙධා හුත්වා, “මහාගිජ්ඣා”ති එකෙ. කුලලාති කුලලපක්ඛිනො, “සෙනානමෙතං

නාම''න්ති එකෙ. වායසාති අකණ්භකාකා. ඉදම්පි දෙවදුනෙ අවුත්තකම්මකාරණං. තත්ථ චුත්තානිපි පන කානිවි ඉධ න චුත්තානි, තානි එතෙසං පුරිමපච්ඡිමභාගත්තා චුත්තානෙව භොන්තීති වෙදිතබ්බානි.

682. ඉදානි සබ්බමෙවෙතං නරකචුත්තිං දස්සෙත්වා ඔවදන්තො “කිච්ඡා වතාය”න්ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – කිච්ඡා වත අයං ඉධ නරකෙ නානප්පකාරකම්මකරණහෙදා චුත්ති, යං ජනො ඵුසති කිබ්බිසකාරී. තස්මා ඉධ ජීවිතසෙසෙ ජීවිතසන්තතියා විජ්ජමානාය ඉධ ලොකෙ ධීතොයෙව සමානො සරණගමනාදිකුසලධම්මානුට්ඨානෙන කිච්චකරො නරො සියා භවෙය්‍ය. කිච්චකරො භවන්තොපි ච සාතච්චකාරිතාවසෙතෙව භවෙය්‍ය, න පමජ්ජෙ මුහුත්තම්පි න පමාදමාපජ්ජෙය්‍යාති අයමෙත්ථ සමුච්චයවණ්ණනා. යස්මා පන චුත්තාවසෙසාති පදානි පුබ්බෙ චුත්තනයත්තා උත්තානත්ථත්තා ච සුවිඤ්ඤෙය්‍යානෙව, තස්මා අනුපදවණ්ණනා න කතාති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය කොකාලිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. නාලකසුත්තවණ්ණනා

685. ආනන්දජාතෙති නාලකසුත්තං. කා උප්පත්ති? පදුමුත්තරස්ස කිර භගවතො සාවකං මොනෙය්‍යපටිපදං පටිපන්නං දිස්වා තථත්තං අභිකච්චමානො තතො පභුති කප්පසත්තසහස්සං පාරමියො පුරෙත්වා අසිතස්ස ඉසිනො භාගිනෙය්‍යො නාලකො නාම තාපසො භගවත්තං ධම්මචක්කප්පවත්තිතදිවසතො සත්තමෙ දිවසෙ “අඤ්ඤාතමෙත”න්තිආදීහි ද්විති ගාථාහි මොනෙය්‍යපටිපදං පුච්ඡි. තස්ස භගවා “මොනෙය්‍යං තෙ උපඤ්ඤස්ස”න්තිආදිනා නයෙන තං බ්‍යාකාසි. පරිනිබ්බුතෙ පන භගවති සඬ්භිතිං කරොන්තෙනායස්මතා මහාකස්සපෙන ආයස්මා ආනන්දො තමෙව මොනෙය්‍යපටිපදං පුට්ඨො යෙන යදා ච සමාදපිතො නාලකො භගවත්තං පුච්ඡි. තං සබ්බං පාකටං කත්වා දස්සෙතුකාමො “ආනන්දජාතෙ”තිආදිකා විසති වත්ථුගාථායො වත්වා අභාසි. තං සබ්බම්පි “නාලකසුත්ත”න්ති වුවවති.

තත්ථ ආනන්දජාතෙති සමිද්ධිජාතෙ වුද්ධිප්පත්තෙ. පතීතෙති තුට්ඨෙය. අථ වා ආනන්දජාතෙති පමුදිතෙ. පතීතෙති සොමනස්සජාතෙ. සුවිච්ඡතෙති අකිලිට්ඨවසතෙ. දෙවානඤ්ඤි කප්පරුක්ඛනිබ්බත්තානි වසනානි රජං වා මලං වා න ගණ්භන්ති. දුස්සං ගහෙත්වාති ඉධ දුස්සසදිසත්තා “දුස්ස”න්ති ලද්ධවොහාරං දිබ්බවත්ථං උක්ඛිපිත්වා. අසිනො ඉසිති කණ්භසරීරවණ්ණත්තා එවංලද්ධනාමො ඉසි. දිවාච්ඡාරෙති දිවාච්ඡාරට්ඨානෙ. සෙසං පදතො උත්තානමෙව.

සම්බන්ධතො පන - අයං කිර සුද්ධොදනස්ස පිතු සිහහනුරඤ්ඤො පුරොහිතො සුද්ධොදනස්සපි අනභිසිත්තකාලෙ සිප්පාවරියො හුත්වා අභිසිත්තකාලෙ පුරොහිතොයෙව අහොසි. තස්ස සායං පාතං රාජ්‍යපට්ඨානං ආගතස්ස රාජා දහරකාලෙ විය නිපච්චකාරං අකත්වා අඤ්ජලිකම්මමත්තමෙව කරොති. ධම්මතා කිරෙසා පත්තාහිසෙකානං සකාරාජ්‍යනං. පුරොහිතො තෙන නිබ්බේජ්ජිත්වා “පබ්බජ්ජාමහං මහාරාජා”ති ආහ. රාජා තස්ස නිව්ඡයං ඤත්වා “තෙන හි, ආචරිය, මමෙව උය්‍යානෙ වසිතබ්බං, යථා තෙ අහං අභිණ්භං පස්සෙය්‍ය”න්ති යාචි. සො “ඵවං හොතු”ති පටිස්සුණිත්වා තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා රඤ්ඤො උපට්ඨනියමානො උය්‍යානෙයෙව වසන්තො කසිණපරිකම්මං කත්වා අට්ඨ සමාපත්තියො පඤ්චාහිඤ්ඤායො ව නිබ්බන්තෙසි. සො තතො පභුති රාජකුලෙ භත්තකිච්චං කත්වා හිමවන්තවාතුමහාරාජිකභවනාදීනං අඤ්ඤතරං ගන්ත්වා දිවාචිහාරං කරොති. අට්ඨකදිවසං තාවතිංසභවනං ගන්ත්වා රතනවිමානං පවිසිත්වා දිබ්බරතනපල්ලඬිකෙ නිසින්නො සමාධිසුඛං අනුභවිත්වා සායන්හසමයං වුට්ඨාය විමානද්වාරෙ යත්වා ඉතො විතො ව විලොකෙන්නො සට්ඨියොජනාය මහාවිජියා චෙලුක්ඛෙපං කත්වා බොධිසත්තගුණපසංසිතානි ථුතිවචනානි වත්වා කීළන්තෙ සක්කජ්ජමුඛෙ දෙවෙ අද්දස. තෙනාහ ආයස්මා ආනන්දො - “ආනන්දජාතෙ...පෙ.... දිවාචිහාරෙ”ති.

686. තතො සො ඵවං දිස්වාන දෙවෙ...පෙ.... කිං පටිච්ච. තත්ථ උදග්ගෙති අබ්භුන්තකකායෙ. චිත්තිං කරිත්වානාති ආදරං කත්වා. කලායරූපොති තුට්ඨරූපො. සෙසං උත්තානත්ථමෙව.

687. ඉදානි “යදාපි ආසී”තිආදිගාථා උත්තානසම්බන්ධා ඵව. පදත්ථො පන පට්ඨගාථාය තාව සඬිගමොති සඬිගාමො. ඡයො සුරානන්ති දෙවානං ඡයො.

තස්සාවිභාවත්ථං අයමනුපුබ්බිකථා වෙදිතබ්බා - සක්කො කිර මගධරට්ඨෙය මචලගාමවාසී තෙත්තිංසමනුස්සසෙට්ඨෙයා මසො නාම මාණවො හුත්වා සත්ත වත්තපදානි පුරෙත්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්ති සද්ධිං පරිසාය. තතො පුබ්බදෙවා “ආගන්තුකදෙවපුත්තා ආගතා, සක්කාරං නෙසං කරිස්සාමා”ති වත්වා දිබ්බපදුමානි උපනාමෙසු, උපඬිඨරජ්ජෙන ව නිමන්තෙසු. සක්කො උපඬිඨරජ්ජෙන අසන්තුට්ඨො සකපරිසං සඤ්ඤාපෙත්වා ඵකදිවසං සුරාමදමන්තෙ තෙ පාදෙ ගහෙත්වා සිනෙරුපබ්බතපාදෙ බිපි. තෙසං සිනෙරුස්ස හෙට්ඨිමතලෙ දසසහස්සයොජනං අසුරභවනං නිබ්බන්ති පාරිච්ඡත්තකපට්ච්ඡන්තභූතාය චිත්‍රපාටලියා උපසොහිතං. තතො තෙ සතිං පටිලභිත්වා තාවතිංසභවනං අපස්සන්තා “අහො රෙ නට්ඨා මයං පානමදදොසෙන, න දානි මයං සුරං පිවිම්හා, අසුරං පිවිම්හා, න දානිම්හා සුරා, අසුරා දානි ජාතම්හා”ති. තතො පභුති “අසුරා”ඉච්චෙව උජ්ජන්තසමඤ්ඤා හුත්වා “හන්ද දානි දෙවෙහි

සද්ධිං සඤ්ඤාමොමා”ති සිනෙරුං පරිතො ආරොහිංසු. තතො සක්කො අසුරෙ යුද්ධෙන අබ්භූග්ගන්ත්වා පුනපි සමුද්දෙ පක්ඛිපිත්වා චතුසු ද්වාරෙසු අත්තනා සදිසං ඉන්දපට්මං මාපෙත්වා යපෙසි. තතො අසුරා “අප්පමත්තො චතායං සක්කො නිච්චං රක්ඛන්තො තිට්ඨති”ති වින්තෙත්වා පුනදෙව නගරං අගමිංසු. තතො දෙවා අත්තනො ජයං සොසෙන්තා මහාවිජියං වෙලුක්ඛෙපං කරොන්තා නක්ඛත්තං කීළිංසු. අථ අසිතො අතීතානාගතෙ චත්තාලිසකප්පෙ අනුස්සරිතුං සමත්ථතාය “කිං නු බො ඉමෙහි පුබ්බෙපි එවං කීළිතපුබ්බ”න්ති ආවජ්ජෙන්තො තං දෙවාසුරසඤ්ඤාමො දෙවච්ඡයං දිස්වා ආහ -

“යදාපි ආසි අසුරෙහි සඤ්ඤාමො,
ජයො සුරානං අසුරා පරාජිතා;
තදාපි නෙතාදිසො ලොමහංසනො”ති.

තස්මිම්පි කාලෙ එතාදිසො ලොමහංසනො පමොදො න ආසි. කිමබ්භූතං දට්ඨු මරු පමොදිතාති අජ්ජ පන කිං අබ්භූතං දිස්වා එවං දෙවා පමුදිතාති.

688. දුතියගාථාය සෙළෙන්තීති මුඛෙන උස්සෙළනසද්දං මුඤ්චන්ති. ගායන්ති නානාවිධාති ගීතාති, වාදයන්ති අට්ඨසට්ඨී තූරියසහස්සාති, ථොටෙන්තීති අප්ථොටෙන්ති. පුච්ඡාමි වොහන්ති අත්තනා ආවජ්ජෙන්ත්වා ඤාතුං සමත්ථොපි තෙසං වචනං සොතුකාමතාය පුච්ඡති. මෙරුමුද්ධවාසිනෙති සිනෙරුමුද්ධනි වසන්තෙ. සිනෙරුස්ස හි හෙට්ඨිමතලෙ දසයොජනසහස්සං අසුරහවනං, මජ්ඣිමතලෙ ද්විසහස්සපරිත්තදීපපරිවාරා චත්තාරො මහාදීපා, උපරිමතලෙ දසයොජනසහස්සං තාවතිංසහවනං. තස්මා දෙවා “මෙරුමුද්ධවාසිනො”ති වුච්චන්ති. මාරිසාති දෙවෙ ආමන්තෙති, නිදුක්ඛා නිරාබාධාති වුත්තං හොති.

689. අථස්ස තමත්ථං ආරොචෙන්තෙහි දෙවෙහි වුත්තාය තතියගාථාය බොධිසත්තොති බුද්ධකාසත්තො, සම්මාසම්බොධිං ගන්තුං අරහො සත්තො රතනවරොති වරරතනභූතො. තෙනමිහ තුට්ඨාති තෙන කාරණෙන මයං තුට්ඨා. සො හි බුද්ධත්තං පත්වා තථා ධම්මං දෙසෙස්සති, යථා මයඤ්ච අඤ්ඤෙ ච දෙවගණා සෙක්ඛාසෙක්ඛභූමිං පාපුණ්ස්සාම. මනුස්සාපිස්ස ධම්මං සුත්වා යෙ න සක්ඛිස්සන්ති පරිනිබ්බාතුං, තෙ දානාදීනි කත්වා දෙවලොකෙ පරිපුරෙස්සන්තීති අයං කිර තෙසං අධිප්පායො. තත්ථ “තුට්ඨා කල්‍යාණපා”ති කිඤ්චාපි ඉදං පදද්වයං අත්ථනො අහින්තං, තථාපි “කිමබ්භූතං දට්ඨු මරු පමොදිතා, කිං දෙවසඤ්ඤා අතිරිච්ඡ කල්‍යාණපො”ති ඉමස්ස පඤ්ඤාද්වයස්ස විස්සජ්ජනත්ථං වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

690. ඉදානි යෙන අධිප්පායෙන බොධිසත්තෙ ජාතෙ තුට්ඨා අහෙසුං, තං ආවිකරොන්තෙහි වුත්තාය චතුත්ථගාථාය සත්තග්ගහණෙන දෙවමනුස්සග්ගහණං, පජාගහණෙන සෙසගතිග්ගහණං. එවං ද්විති පදෙහි

පඤ්චසුපි ගතීසු සෙට්ඨභාවං දස්සෙති. තිරච්ඡානාපි හි සීභාදයො අසන්නාසාදිගුණයුත්තා, තෙපි අයමෙව අතිසෙති. තස්මා “පජානමුත්තමො”ති වුත්තො. දෙවමනුස්සෙසු පන යෙ අත්තහිතාය පටිපන්නාදයො චත්තාරො පුග්ගලා, තෙසු උභයහිතපටිපන්නො අග්ගපුග්ගලො අයං, නරෙසු ච උසභසදිසත්තා නරාසභො. තෙනස්ස ථුතිං භණන්තා ඉදම්පි පදද්වයමාහංසු.

691. පඤ්චමගාථාය තං සද්දන්ති තං දෙවෙහි වුත්තවචනසද්දං. අවසරීති ඔතරි. තද භවනන්ති තදා භවනං.

692. ඡට්ඨගාථාය තතොති අසිතස්ස වචනතො අනන්තරං. උක්කාමුඛෙවාති උක්කාමුඛෙ ඵව, මුසාමුඛෙති වුත්තං හොති. සුකුසලසම්පහට්ඨන්ති සුකුසලෙන සුවණ්ණකාරෙන සඬ්ඝට්ඨිතං, සඬ්ඝට්ඨෙත්තෙන තාපිතන්ති අධිප්පායො. දද්දල්ලමානන්ති විජ්ජොතමානං. අසිතච්ඡයස්සාති අසිතනාමස්ස දුතියෙන නාමෙන කණ්ඨදෙවිලස්ස ඉසිනො.

693. සත්තමගාථාය තාරාසභං වාති තාරානං උසභසදිසං, චන්දන්ති අධිප්පායො. විසුද්ධන්ති අබ්භාදිඋපක්කිලෙසරහිතං. සරදරිවාති සරදෙ ඉව. ආනන්දජාතොති සචනමත්තෙනෙව උප්පන්නාය පිතියා පිතිජාතො. අලත්ථ පිතින්ති දිස්වා පුනපි පිතිං ලහි.

694. තතො පරං බොධිසත්තස්ස දෙවෙහි සදා පයුජ්ජමානසක්කාරදීපනත්ථං වුත්තඅට්ඨමගාථාය අනෙකසාඛන්ති අනෙකසලාකං. සහස්සමණ්ඩලන්ති රත්තසුවණ්ණමයසහස්සමණ්ඩලයුත්තං. ඡත්තන්ති දිබ්බසෙතච්ඡත්තං. වීතිපතන්තීති සරිරං ඛිජ්ජමානා පතනුප්පතනං කරොන්ති.

695. නවමගාථාය ජටීති ජටිලො. කණ්ඨසිරිච්ඡයොති කණ්ඨසද්දෙන ව සිරිසද්දෙන ව අවභයමානො. තං කිර “සිරිකණ්ඨො”තිපි අවභයන්ති ආමත්තෙන්ති, ආලපන්තීති වුත්තං හොති. පණ්ඩුකම්බලෙති රත්තකම්බලෙ. අධිකාරතො චෙත්ථ “කුමාර”න්ති චත්තබ්බං, පාඨසෙසො වා කාතබ්බො. පුරිමගාථාය ව අභත්ථපාසගතං සන්ධාය “දිස්වා”ති වුත්තං. ඉධ පන භත්ථපාසගතං පටිග්ගභණත්ථං උපනීතං, තස්මා පුන වචනං “දිස්වා”ති. පුරිමං වා දස්සනපිතිලාභාපෙක්ඛං ගාථාවසානෙ “විපුලමලත්ථ පිති”න්ති වචනතො, ඉදං පටිග්ගභාපෙක්ඛං අවසානෙ “සුමනො පටිග්ගභෙ”ති වචනතො. පුරිමඤ්ච කුමාරසම්බන්ධමෙව, ඉදං සෙතච්ඡත්තසම්බන්ධම්පි. දිස්වාති සතසහස්සග්ගසනකෙ ගන්ධාරරත්තකම්බලෙ සුවණ්ණනික්ඛං විය කුමාරං “ඡත්තං මරු”ති ඵත්ථ වුත්තප්පකාරං සෙතච්ඡත්තං ධාරියන්තං මුද්ධනි දිස්වා. කෙච්චි පන “ඉදං

මානුසකං ඡත්තං සන්ධාය චුත්ත’න්ති භණන්ති. යථෙව හි දෙවා, එවං මනුස්සාපි ඡත්තවාමරමොරහත්ථතාලවණ්ටවාලබ්භිජනිහත්ථා මහාපුරිසං උපගච්ඡන්තිති. එවං සන්තෙපි න තස්ස වචනෙන කොච්ඡි අතිසයො අත්ථී, තස්මා යථාචුත්තමෙව සුන්දරං. පටිග්ගහෙති උභොහි හත්ථෙහි පටිග්ගහෙසි. ඉසිං කිර වන්දාපෙතුං කුමාරං උපනෙසුං. අථස්ස පාදා පරිවත්තිත්ථා ඉසිස්ස මත්ථකෙ පතිට්ඨහිංසු. සො තම්පි අච්ඡරියං දිස්වා උදග්ගචිත්තො සුමනො පටිග්ගහෙසි.

696. දසමගාථායං ජිග්හිකොති ජිග්හිසන්තො මග්ගන්තො පරියෙසන්තො, උපපරික්ඛන්තොති චුත්තං හොති. ලක්ඛණමන්තපාරගුති ලක්ඛණානං වෙදානඤ්ච පාරං ගතො. අනුත්තරායන්ති අනුත්තරො අයං. සො කිර අත්තනො අභිමුඛාගතෙසු මහාසත්තස්ස පාදතලෙසු චක්කාති දිස්වා තදනුසාරෙන සෙසලක්ඛණාති ජිග්හිසන්තො සබ්බං ලක්ඛණසම්පත්තිං දිස්වා “අද්ධායං බුද්ධො භවිස්සතී”ති ඤාත්වා එවමාහ.

697. එකාදසායං අථත්තනො ගමනන්ති පටිසන්ධිවසෙන අරුපගමනං. අකල්යරූපො ගළයති අස්සුකානීති තං අත්තනො අරුපුපපත්තිං අනුස්සරිත්වා “න දානාහං අස්ස ධම්මදෙසනං සොතුං ලච්ඡාමී”ති අතුට්ඨරූපො බලවසොකාභිභවෙන දොමනස්සජාතො හුත්වා අස්සුති පාතෙති ගළයති. “ගරයතී”තිපි පාඨො. යදි පනෙස රූපභවෙ චිත්තං නමෙය්‍ය, කිං තත්ථ න උප්පජ්ජෙය්‍ය, යෙනෙවං රොදතීති? න න උප්පජ්ජෙය්‍ය, අකුසලතාය පනෙතං විධිං න ජානාති. එවං සන්තෙපි දොමනස්සජ්ජත්තියෙවස්ස අයුත්තා සමාපත්තිලාභෙන වික්ඛම්භිතත්තාති වෙ? න, වික්ඛම්භිතත්තා එව. මග්ගභාවනාය සමුච්ඡින්නා හි කිලෙසා න උප්පජ්ජන්ති, සමාපත්තිලාභිතං පන බලවපච්චයෙන උප්පජ්ජන්ති. උප්පන්නෙ කිලෙසෙ පරිහීනජ්ඣානත්තා කුතස්ස අරුපගමනන්ති වෙ? අප්පකසිරෙන පුනාධිගමනො. සමාපත්තිලාභිනො හි උප්පන්නෙ කිලෙසෙ බලවච්ඡික්කමං අනාපජ්ජන්තා වූපසන්තමත්තෙයෙව කිලෙසවෙගෙ පුන තං විසෙසං අප්පකසිරෙනෙවාධිගච්ඡන්ති, “පරිහීනවිසෙසා ඉමෙ”තිපි දුට්ඨඤ්ඤායා හොන්ති, තාදිසො ච එසො. නො වෙ කුමාරෙ භවිස්සති අන්තරායොති න භවිස්සති නු ඛො ඉමස්මිං කුමාරෙ අන්තරායො.

698. ද්වාදසායං න ඔරකායන්ති අයං ඔරකො පරිත්තො න හොති. උත්තරගාථාය වත්තබ්බං බුද්ධභාවං සන්ධායාහ.

699. තෙරසායං සම්බොධියග්ගන්ති සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං. තඤ්ඤි අවිපරිතභාවෙන සම්මා බුද්ධිකතො සම්බොධි, කත්ථවි ආවරණාභාවෙන සබ්බඤ්ඤාණත්තමනො “අග්ග”න්ති වුච්චති. චුසිස්සතීති පාපුණ්ස්සති. පරමවිසුද්ධදස්සිති නිබ්බානදස්සි. තඤ්ඤි එකන්තවිසුද්ධත්තා පරමවිසුද්ධං. විත්ථාරිකස්සාති විත්ථාරිකං අස්ස. බ්‍රහ්මවරියන්ති සාසනං.

700. වුද්දසායං අථන්තරාති අන්තරායෙව අස්ස, සම්බොධිප්පත්තිතො ඔරතො එවාති චුත්තං හොති. න සොස්සන්ති න සුඡිස්සං. අසමධුරස්සාති අසමචිරියස්ස. අට්ටොති ආතුරො. බ්‍යසනං ගතොති සුඛවිනාසං පත්තො. අසාවිති දුක්ඛිතො, සබ්බං දොමනස්සුප්පාදමෙව සන්ධායාහ. දොමනස්සෙන හි සො ආතුරො. තඤ්චස්ස සුඛබ්‍යසනතො බ්‍යසනං, සුඛවිනාසනතොති චුත්තං හොති. තෙන ච සො චෙතසිකඅසභුතෙන අසාවි.

701. පන්තරසායං විපුලං ජනෙත්වානාති විපුලං ජනෙත්වා. අයමෙව වා පායො. නිග්ගමාති නිග්ගතො. එවං නිග්ගතො ච සො භාගිනෙය්‍යං සයන්ති සකං භාගිනෙය්‍යං, අත්තනො භගිනියා පුත්තන්ති චුත්තං හොති. සමාදපෙසිති අත්තනො අප්පායුකභාවං ඤත්වා කනිට්ඨභගිනියා ච පුත්තස්ස නාලකස්ස මාණවකස්ස උපචිතපුඤ්ඤතං අත්තනො බලෙන ඤත්වා “වුඨ්ඨිප්පත්තො පමාදම්පි ආපජ්ජෙය්‍යා”ති නං අනුකම්පමානො භගිනියා සරං ගන්ත්වා “කහං නාලකො”ති. “බහි, භත්තෙ, කිළභි”ති. “ආනෙථ න”න්ති ආණාපෙත්වා තඨබ්බංයෙව තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බාපෙත්වා සමාදපෙසි ඔවදි අනුසාසි. කථං? “බුද්ධොති සොසං...පෙ.... බ්‍රහ්මවරිය”න්ති සොළසමගාථමාහ.

702. තත්ථ යද පරතොති යදා පරතො. ධම්මමග්ගන්ති පරමධම්මස්ස නිබ්බානස්ස මග්ගං, ධම්මං වා අග්ගං සහ පටිපදාය නිබ්බානං. තස්මින්ති තස්ස සන්තිකෙ. බ්‍රහ්මවරියන්ති සමණධම්මං.

703. සත්තරසායං තාදිනාති තස්සණ්ඨිතෙන, තස්මිං සමයෙ කිලෙසවික්ඛම්භනෙ සමාධිලාභෙ ච සති වික්ඛම්භිතකිලෙසෙන සමාහිතචිත්තෙන වාති අධිප්පායො. අනාගතෙ පරමවිසුද්ධදස්සිනාති “අයං නාලකො අනාගතෙ කාලෙ භගවතො සන්තිකෙ පරමවිසුද්ධං නිබ්බානං පස්සිස්සති”ති එවං දිට්ඨත්තා සො ඉසි ඉමිනා පරියායෙන “අනාගතෙ පරමවිසුද්ධදස්සි”ති චුත්තො. තෙන අනාගතෙ පරමවිසුද්ධදස්සිනා. උපචිතපුඤ්ඤසඤ්චයොති පදුමුත්තරතො පභුති කතපුඤ්ඤසඤ්චයො. පතික්ඛන්ති ආගමයමානො. පරිවසිති පබ්බජ්ත්වා තාපසවෙසෙන වසි. රක්ඛිතින්ද්‍රියොති රක්ඛිතසොතින්ද්‍රියො හුත්වා. සො කිර තතො පභුති උදකෙ න නිමුජ්ජි “උදකං පවිසිත්වා සොතින්ද්‍රියං විනාසෙය්‍ය, තතො ධම්මස්සවනබාහිරො භවෙය්‍ය”න්ති වින්තෙත්වා.

704. අට්ඨාරසායං සුත්වාන සොසන්ති සො නාලකො එවං පරිවසන්තො අනුපුබ්බෙන භගවතා සම්බොධිං පත්වා බාරාණසියං ධම්මවක්කෙ පවත්තිතෙ තං “භගවතා ධම්මවක්කං පවත්තිතං, සම්මාසම්බුද්ධො වත සො භගවා උප්පත්තො”තිආදිනා නයෙන ජීනවරවක්කවත්තෙන පවත්තසොසං අත්තනො අත්ථකාමාහි දෙවතාහි ආගන්ත්වා ආරොචිතං සුත්වා. ගන්ත්වාන දිස්වා ඉසිනිසහන්ති සත්තාහං දෙවතාහි මොනෙය්‍යකොලාහලෙ

කයිරමානෙ සත්තමෙ දිවසෙ ඉසිපතනං ගන්ත්වා “නාලකො ආගමිස්සති, තස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමි”ති ඉමිනා ච අභිසන්ධිනා වරබුද්ධාසනෙ නිසින්නං දිස්වා නිසභසදිසං ඉසිතිසභං භගවත්තං. පසන්නොති සභ දස්සනෙනෙව පසන්නවිත්තො භුත්වා. මොනෙය්‍යසෙට්ඨන්ති ඤාණුත්තමං, මග්ගඤාණන්ති චුත්තං හොති. සමාගතෙ අසිතාවිභයස්ස සාසනෙති අසිතස්ස ඉසිතො ඔවාදකාලෙ අනුප්පත්තෙ. තෙන හි – “යදා විවරති ධම්මමග්ගං, තදා ගන්ත්වා සමයං පරිපුච්ඡමානො වරස්සු තස්මිං භගවති බ්‍රහ්මචරිය”න්ති අනුසිට්ඨො, අයඤ්ච සො කාලො. තෙන චුත්තං – “සමාගතෙ අසිතාවිභයස්ස සාසනෙ”ති. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨෙව.

අයං තාව වත්ථුගාථාවණ්ණනා.

705. පුච්ඡාගාථාද්වයෙ අඤ්ඤාතමෙතන්ති විදිතං මයා එතං. යථාතථන්ති අවිපරිතං. කො අධිප්පායො? යං අසිතො “සම්බොධියග්ගං චුසිස්සතායං කුමාරො”ති ඤත්වා “බුද්ධොති සොසං යද පරතො සුණොසි, සම්බොධිප්පත්තො විවරති ධම්මමග්ග”න්ති මං අවච, තදෙනං මයා අසිතස්ස වචනං අප්ප භගවත්තං සක්ඛිං දිස්වා “යථාතථමෙවා”ති අඤ්ඤාතන්ති. තං තන්ති තස්මා තං. සබ්බධම්මාන පාරගුන්ති හෙමවතසුත්තෙ චුත්තනායෙන ඡහි ආකාරෙහි. සබ්බධම්මානං පාරගතං.

706. අනගාරියුපෙතස්සාති අනගාරියං උපෙතස්ස, පබ්බජිතස්සාති අත්ථො. භික්ඛාවරියං ජීවිසතොති අරියෙහි ආවිණ්ණං අනුපක්කිලිට්ඨං භික්ඛාවරියං පරියෙසමානස්ස. මොනෙය්‍යන්ති මුනිනං සන්නකං. උත්තමං පදන්ති උත්තමපටිපදං. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨෙව.

707. අථස්ස එවං පුට්ඨො භගවා “මොනෙය්‍යං තෙ උපඤ්ඤිස්ස”න්ති ආදිනා නයෙන මොනෙය්‍යපටිපදං බ්‍යාකාසි. තත්ථ උපඤ්ඤිස්සන්ති උපඤ්ඤාපෙය්‍යං, විවරෙය්‍යං පඤ්ඤාපෙය්‍යන්ති අත්ථො. දුක්කරං දුරභිසම්භවන්ති කාතුඤ්ච දුක්ඛං කයිරමානඤ්ච සම්භවිතුං සහිතුං දුක්ඛන්ති චුත්තං හොති. අයං පනෙත්ථ අධිප්පායො – අහං තෙ මොනෙය්‍යං පඤ්ඤාපෙය්‍යං, යදි නං කාතුං වා අභිසම්භොතුං වා සුඛං භවෙය්‍ය, එවං පන දුක්කරං දුරභිසම්භවං පුපුජ්ජනකාලතො පභුති කිලිට්ඨවිත්තං අනුප්පාදෙත්වා පටිපජ්ජිතබ්බතො. තථා හි නං එකස්ස බුද්ධස්ස එකොව සාවකො කරොති ච සම්භොති වාති.

එවං භගවා මොනෙය්‍යස්ස දුක්කරභාවං දුරභිසම්භවතඤ්ච දස්සෙත්තො නාලකස්ස උස්සාහං ඡනෙත්වා තමස්ස වත්තුකාමො ආහ “හන්ද තෙ නං පවක්ඛාමි, සන්ථම්භස්සු දළ්භො භවා”ති. තත්ථ හන්දාති බ්‍යවසායත්ථෙ නිපාතො. තෙ නං පවක්ඛාමිති තුය්හං තං මොනෙය්‍යං පවක්ඛාමි. සන්ථම්භස්සුති දුක්කරකරණසමත්ථෙන විරියුපත්ථම්භෙන අත්තානං

උපත්ථම්භය. දළ්භො භවාති දුරභිසම්භවසහනසමත්ථාය අසිලීපරක්කමතාය ටීරො හොති. කිං චුත්තං හොති? යස්මා ත්වං උපවිතපුඤ්ඤසම්භාරො, තස්මාහං එකන්තබ්බවසිතොව හුත්වා එවං දුක්කරං දුරභිසම්භවම්පි සමානං තුය්හං තං මොනෙය්‍යං පවක්ඛාමි, සන්ථම්භස්ස දළ්භො භවාති.

708. එවං පරමසල්ලෙඛං මොනෙය්‍යවත්තං වත්තුකාමො නාලකං සන්ථම්භනෙ දළ්භිභාවෙ ව නියොජෙත්වා පයමං තාව ගාමුපනිබද්ධකිලෙසප්පහානං දස්සෙත්තො “සමානභාග”න්ති උපධිස්ථාපමාහ. තත්ථ සමානභාගන්ති සමභාගං එකසදිසං නින්තානාකරණං. අක්කුට්ඨවන්දිතන්ති අක්කොසඤ්ච වන්දනඤ්ච.

ඉදානි යථා තං සමානභාගං කයිරති, තං උපායං දස්සෙත්තො “මනොපදොස”න්ති උපධිස්ථාපමාහ. තස්සත්ථො — අක්කුට්ඨො මනොපදොසං රක්ඛෙය්‍ය, වන්දිතො සන්තො අනුණ්ණතො වරෙ, රඤ්ඤාපි වන්දිතො සමානො “මං වන්දති”ති උද්ධවිචං නාපජ්ජෙය්‍ය.

709. ඉදානි අරඤ්ඤපනිබද්ධකිලෙසප්පහානං දස්සෙත්තො “උච්චාවචා”ති ගාපමාහ. තස්සත්ථො — අරඤ්ඤසඤ්ඤිතෙ දායෙපි ඉට්ඨානිට්ඨවසෙන උච්චාවචා නානප්පකාරා ආරම්මණා නිච්ඡරන්ති, වක්ඛාදීනං ආපාඨමාගච්ඡන්ති, තෙ ව ඛො අග්ගිසිඛුපමා පරිලාභජනකට්ඨෙත. යථා වා ඩය්හමානෙ වනෙ අග්ගිසිඛා නානප්පකාරතාය උච්චාවචා නිච්ඡරන්ති, සධුමාපි, විධුමාපි, නීලාපි, පීතාපි, රත්තාපි, බුද්දකාපි, මහන්තාපි, එවං සීහබ්බග්ගසමනුස්සාමනුස්සවිවිධවිහඬගවිරුතපුප්ඵලපල්ලවාදිහෙදවසෙන නානප්පකාරතාය දායෙ උච්චාවචා ආරම්මණා නිච්ඡරන්ති හිංසනකාපි, රජනීයාපි, දොසනීයාපි, මොහනීයාපි. තෙනාහ — “උච්චාවචා නිච්ඡරන්ති, දායෙ අග්ගිසිඛුපමා”ති. එවං නිච්ඡරන්තෙසු ව උච්චාවචෙසු ආරම්මණෙසු යා කාචි උය්‍යානවනචාරිකං ගතා සමානා පකතියා වා වනචාරිනියො කට්ඨභාරිකාදයො රහොගතං දිස්වා හසිතලපිතරුදිතදුන්නිවත්ථාදිහි නාරියො මුනිං පලොභෙන්ති, තා සු තං මා පලොභය්‍යං, තා නාරියො තං මා පලොභය්‍යං. යථා න පලොභෙන්ති, තථා කරොහීති චුත්තං හොති.

710-11. එවමස්ස භගවා ගාමෙ ව අරඤ්ඤෙ ව පටිපත්තිවිධිං දස්සෙත්වා ඉදානි සීලසංවරං දස්සෙත්තො “වීරතො මෙටුනා ධම්මා”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ හිත්වා කාමෙ පරොපරෙති මෙටුනධම්මතො අවසෙසෙපි සුන්දරෙ ව අසුන්දරෙ ව පඤ්ච කාමගුණෙ හිත්වා. තප්පහානෙන හි මෙටුනවිරති සුසම්පන්නා හොති. තෙනාහ — “හිත්වා කාමෙ පරොපරෙ”ති. අයමෙත්ථ අධිප්පායො. “අවිරුද්ධො”තිආදීනි පන පදානි “න හනෙය්‍ය, න ඝාතෙය්”ති එත්ථ චුත්තාය පාණානිපාතාවෙරමණියා සම්පත්තිදස්සනත්ථං.

වුත්තානි. තත්‍රායං සඬබ්බෙපවණ්ණනා – පරපක්ඛියෙසු පාණෙසු අවිරුද්ධො, අත්තපක්ඛියෙසු අසාරත්තො, සබ්බෙපි සතණ්හනිත්තණ්හනාය තසථාවරෙ පාණෙ ජීවිතුකාමතාය අමරිතුකාමතාය සුඛකාමතාය දුක්ඛපටිකුලතාය ච “යථා අහං තථා එතෙ”ති අත්තසමානතාය තෙසු විරොධං විනෙන්තො තෙනෙව පකාරෙන “යථා එතෙ තථා අහං”න්ති පරෙසං සමානතාය ච අත්තනි අනුරොධං විනෙන්තො එවං උභයථාපි අනුරොධවිරොධවිජ්ජහිතො හුත්වා මරණපටිකුලතාය අත්තානං උපමං කත්වා පාණෙසු යෙ කෙචි තසෙ වා ථාවරෙ වා පාණෙ න භනෙය්‍ය සාහත්ථිකාදීහි පයොගෙහි, න සාතයෙ ආණත්තිකාදීහිති.

712. එවමස්ස මෙටුනවිරතිපාණාතිපාතවිරතිමුඛෙන සඬබ්බෙපතො පාතිමොක්ඛසංවරසීලං වත්වා “හිත්වා කාමෙ”තිආදීහි ඉන්ද්‍රියසංවරඤ්ච දස්සෙත්වා ඉදානි ආජීවපාරිසුද්ධිං දස්සෙත්තො “හිත්වා ඉච්ඡඤ්චා”තිආදීමාහ. තස්සත්ථො – යායං තණ්හා එකං ලද්ධා දුතියං ඉච්ඡති, ද්වෙ ලද්ධා තතියං, සතසහස්සං ලද්ධා තදුත්තරිමපි ඉච්ඡතිති එවං අප්පට්ඨලද්ධවිසයං ඉච්ඡන්තො “ඉච්ඡා”ති වුවචති, යො වායං පට්ඨලද්ධවිසයලුඛිතො ලොභො. තං හිත්වා ඉච්ඡඤ්ච ලොභඤ්ච යත්ථ සත්තො පුටුඡ්ජන්තො, යස්මිං වීවරාදිපච්චයෙ තෙහි ඉච්ඡාලොභෙහි පුටුඡ්ජන්තො සත්තො ලග්ගො පට්ඨද්ධො තිට්ඨති, තත්ථ තං උභයමිපි හිත්වා පච්චයත්ථං ආජීවපාරිසුද්ධිං අවිරොධෙන්තො ඤාණවක්ඛුනා චක්ඛුමා හුත්වා ඉමං මොනෙය්‍යපටිපදං පටිපජ්ජෙය්‍ය. එවඤ්ච පටිපන්නො තරෙය්‍ය නරකං ඉමං, දුප්පුරණට්ඨෙන නරකසඤ්ඤිතං මිච්ඡාජීවහෙතුභූතං ඉමං පච්චයතණ්හං තරෙය්‍ය, ඉමාය වා පටිපදාය තරෙය්‍යාති වුත්තං හොති.

713. එවං පච්චයතණ්හාපහානමුඛෙන ආජීවපාරිසුද්ධිං දස්සෙත්වා ඉදානි හොජනෙ මත්තඤ්ඤුතාමුඛෙන පච්චයපරිභොගසීලං තදනුසාරෙන ච යාව අරහත්තප්පත්ති, තාව පටිපදං දස්සෙත්තො “ඌනුදරො”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – ධම්මෙන සමෙන ලද්ධෙසු ඉතරීතරවීචරාදීසු පච්චයෙසු ආහාරං තාව ආහාරෙන්තො –

“වත්තාරො පඤ්ච ආලොපෙ, අභුත්වා උදකං පිචෙ;
අලං ථාසුචිහාරාය, පහිතත්තස්ස හික්ඛුනො”ති. (ථෙරගා. 983) –

වුත්තනයෙන ඌනුදරො අස්ස, න වාතහරිතහස්තා විය උද්ධුමාතුදරො, හත්තසම්මදපච්චයා ටීනමිද්ධං පරිභරෙය්‍යාති වුත්තං හොති. ඌනුදරො හොන්නොපි ච මිතාහාරො අස්ස හොජනෙ මත්තඤ්ඤු, “නෙව දවායා”තිආදීනා පච්චවෙක්ඛණෙන ගුණතො දොසතො ච පරිච්ඡින්නාහාරො. එවං මිතාහාරො සමානොපි පච්චයධුතඬගපරියත්තිඅධිගමවසෙන චතුඛිඛිධාය අප්පිච්ඡතාය අප්පිච්ඡො අස්ස. එකංසෙන හි මොනෙය්‍යපටිපදං පටිපන්නෙන හික්ඛුනා එවං

අප්පිවිජෙන භවිතබ්බං. තත්ථ එකෙකස්මිං පච්චයෙ තීහි සන්තොසෙහි සන්තුස්සනා පච්චයප්පිව්ජනා. ධුතඨගධරස්සෙව සතො “ධුතවානි මං පරෙ ජානන්තු”ති අනිව්ජනතා ධුතඨගප්පිව්ජනා. බහුස්සුතස්සෙව සතො “බහුස්සුතොති මං පරෙ ජානන්තු”ති අනිව්ජනතා පරියත්තිඅප්පිව්ජනා මජ්ඣන්තිකත්ථෙරස්ස විය. අධිගමසම්පන්නස්සෙව සතො “අධිගතො අයං කුසලං ධම්මන්ති මං පරෙ ජානන්තු”ති අනිව්ජනතා අධිගමප්පිව්ජනා. සා ච අරහත්තාධිගමතො ඔරං වෙදිතබ්බා. අරහත්තාධිගමත්ථඤ්ඤි අයං පටිපදාති. එවං අප්පිවිජොපි ච අරහත්තමග්ගෙන තණ්හාලොඋප්පං හිත්වා අලොඋපො අස්ස. එවං අලොඋපො හි සදා ඉච්ඡාය නිව්ජාතො අනිව්ජො හොති නිබ්බුතො, යාය ඉච්ඡාය ජාතා හොන්ති සත්තා බුප්පිපාසාතුරා විය අතිත්තා, තාය ඉච්ඡාය අනිව්ජො හොති අනිව්ජත්තා ච නිව්ජාතො හොති අනාතුරො පරමතිත්තිප්පත්තො. එවං නිව්ජාතත්තා නිබ්බුතො හොති වූපසන්නසබ්බකිලෙසපරිලාභොති එවමෙත්ථ උප්පට්ඨාටියා යොජනා වෙදිතබ්බා.

714. එවං යාච අරහත්තප්පත්ති, තාවපට්පදං කථෙත්වා ඉදානි තං පට්පදං පටිපන්නස්ස හික්ඛුතො අරහත්තප්පත්තිනිට්ඨං. ධුතඨගසමාදානං සෙනාසනවත්තඤ්ඤි කථෙත්තො “ස පිණ්ඩවාර”න්ති ගාථාද්වයමාභ. තත්ථ ස පිණ්ඩවාරං වරිත්වානි සො හික්ඛු හික්ඛං වරිත්වා හත්තකිච්චං වා කත්වා. වනන්තමභිභාරයෙති අපපඤ්චිතො ගිහිපපඤ්චෙන වනං එව ගච්ඡෙය්‍ය. උපට්ඨිතො රුක්ඛමූලස්මිත්ති රුක්ඛමූලෙ ධීතො වා හුත්වා. ආසනුපගතොති ආසනං උපගතො වා හුත්වා, නිසින්නොති වුත්තං හොති. මුතීති මොතෙය්‍යපට්පදං පටිපන්නො. එත්ථ ච “පිණ්ඩවාරං වරිත්වා”ති ඉමිනා පිණ්ඩපාතිකඨගං වුත්තං. යස්මා පන උක්කට්ඨපිණ්ඩපාතිකො සපදානවාරී එකාසනිකො පත්තපිණ්ඩිකො බලුපච්ඡාහත්තිකො ච හොතියෙව, තෙච්චරිකපංසුකුලමිපි ච සමාදියතෙව, තස්මා ඉමානිපි ඡ වුත්තානෙව හොන්ති. “වනන්තමභිභාරයෙ”ති ඉමිනා පන ආරඤ්ඤිකඨගං වුත්තං, “උපට්ඨිතො රුක්ඛමූලස්මි”න්ති ඉමිනා රුක්ඛමූලිකඨගං, “ආසනුපගතො”ති ඉමිනා නෙසප්පිකඨගං. යථාක්කමං පන එතෙසං අනුලොමත්තා අබ්භොකාසිකයථාසන්ථතිකසොසානිකඨගානි වුත්තානියෙව හොන්ති එවමෙතාය ගාථාය තෙරස ධුතඨගානි නාලකත්ථෙරස්ස කථෙසි.

715. ස ඝානපසුතො ධීරොති සො අනුප්පන්නස්ස ඝානස්ස උප්පාදනෙන උප්පන්නස්ස ආවජ්ජනසමාපජ්ජනාධිට්ඨානවුට්ඨානපච්චවෙක්ඛණෙහි ච ඝානෙසු පසුතො අනුයුත්තො. ධීරොති ධිතිසම්පන්නො. වනන්තෙ රමිතො සියාති වනෙ අභිරතො සියා, ගාමන්තසෙනාසනෙ නාභිරමෙය්‍යානි වුත්තං හොති. ඝායෙථ රුක්ඛමූලස්මිං, අත්තානමභිතොසයන්ති න කෙවලං ලොකියප්ඝානපසුතොයෙව සියා, අපිච බො තස්මිංයෙව රුක්ඛමූලෙ

සොනාපත්තිමග්ගාදිසම්පයුත්තෙන ලොකුත්තරජ්ඣානෙනාපි අත්තානං අතීව තොසෙත්තො ඥායෙථ. පරමස්සාසප්පත්තියා හි ලොකුත්තරජ්ඣානෙනෙව චිත්තං අතීව තුස්සති, න අඤ්ඤෙන. තෙනාහ – “අත්තානමහිතොසය”න්ති. එවමිමාය ගාථාය ඥානපසුතතාය වනන්තසෙනාසනාහිරතිං අරහත්තඤ්ඤව කපෙසි.

716. ඉදානි යස්මා ඉමං ධම්මදෙසනං සුත්වා නාලකත්ථෙරො වනන්තමහිභාරෙත්වා නිරාහාරොපි පටිපදාපුරුණෙ අතීව උස්සුක්කො අහොසි, නිරාහාරෙන ච සමණධම්මං කාතුං න සක්කා. තථා කරොන්තස්ස හි ජීවිතං නප්පවත්තති, කිලෙසෙ පන අනුප්පාදෙන්තෙන ආහාරො පරියෙසිතබ්බො, අයමෙත්ථ ඤායො. තස්මා තස්ස භගවා අපරාපරෙසුපි දිවසෙසු පිණ්ඩාය වරිතබ්බං, කිලෙසා පන න උප්පාදෙතබ්බාති දස්සනත්ථං අරහත්තප්පත්තිනිට්ඨංයෙව භික්ඛාචාරවත්තං කපෙත්තො “තතො රත්තා විවසානෙ”තිආදිකා ඡ ගාථායො අහාසි. තත්ථ තතොති “ස පිණ්ඩචාරං වරිත්වා, වනන්තමහිභාරයෙ”ති එත්ථ වුත්තපිණ්ඩචාරවනන්තාහිභාරතො උත්තරිපි. රත්තා විවසානෙති රත්තිසමතික්කමෙ, දුතියදිවසෙති වුත්තං හොති. ගාමන්තමහිභාරයෙති ආහිසමාචාරිකවත්තං කත්වා යාව භික්ඛාචාරවෙලා, තාව විවෙකමනුබුහෙත්වා ගතපච්චාගතවත්තෙ වුත්තනයෙන කම්මට්ඨානං මනසි කරොන්තො ගාමං ගච්ඡෙය්‍ය. අවිභානං නාහිනන්දෙය්‍යාති “හන්තෙ, අම්භාකං සරෙ භුඤ්ජිතබ්බ”න්ති නිමන්තනං, “දෙති නු බො න දෙති නු බො සුන්දරං නු බො දෙති අසුන්දරං නු බො දෙති”ති එවරූපං විතක්කං භොජනඤ්ඤව පටිපදාපුරුකො භික්ඛු නාහිනන්දෙය්‍ය, නප්පට්ඨගණ්ඨෙය්‍යාති වුත්තං හොති. යදි පන බලක්කාරෙන පත්තං ගහෙත්වා පුරෙත්වා දෙන්ති, පරිභුඤ්ජිත්වා සමණධම්මො කාතබ්බො, ධුතඬ්ඨං න කුප්පති, තදුපාදාය පන තං ගාමං න පටිසිතබ්බං. අහිභාරඤ්ඤව ගාමතොති සචෙ ගාමං පටිට්ඨස්ස පාතිසතෙහිපි භත්තං අහිභරන්ති, තම්පි නාහිනන්දෙය්‍ය, තතො එකසිත්ථම්පි නප්පට්ඨගණ්ඨෙය්‍ය, අඤ්ඤදත්ථු සරපට්ඨාටියා පිණ්ඩපාතමෙව වරෙය්‍යාති.

717. න මුතී ගාමමාගම්ම, කුලෙසු සහසා වරෙති සො ච මොනත්ථාය පටිපත්තකො මුති ගාමං ගතො සමානො කුලෙසු සහසා න වරෙ, සහසොකිතාදිඅනනුලොමිකං ගිහිසංසග්ගං න ආපජ්ජෙය්‍යාති වුත්තං හොති. සාසෙසනං ඡින්නකපො, න වාවං පයුතං භණෙති ඡින්නකපො විය හුත්වා ඔභාසපරිකථානිමිත්තවිඤ්ඤත්තිපයුත්තං සාසෙසනවාචං න භණෙය්‍ය. සචෙ ආකඬ්ඨෙය්‍ය, ගිලානො සමානො ගෙලඤ්ඤපට්ඨාහනත්ථාය භණෙය්‍ය. සෙනාසනත්ථාය වා විඤ්ඤත්තිං යපෙත්වා ඔභාසපරිකථානිමිත්තපයුත්තං, අවසෙසපච්චයත්ථාය පන අගිලානො නෙව කිඤ්චි භණෙය්‍යාති.

718-9. අලත්ථං යදිදන්ති ඉමිස්සා පන ගාථාය අයමත්ථො – ගාමං පිණ්ඩාය පටිට්ඨො අප්පමත්තකෙපි කිස්මිඤ්චි ලද්ධෙ “අලත්ථං යං ඉදං

සාධු”ති වින්තෙත්වා අලද්ධො “නාලත්ථං කුසල”න්ති තම්පි “සුන්දර”න්ති වින්තෙත්වා උභයෙනෙව ලාභාලාභෙන සො තාදී නිබ්බිකාරො හුත්වා රුක්ඛංවූපනිවත්තති, යථාපි පුරිසො ඵලගවෙසී රුක්ඛං උපගම්ම ඵලං ලද්ධාපි අලද්ධාපි අනනුනීතො අප්පට්ඨතො මජ්ඣන්තොයෙව හුත්වා ගවිජති, ඵචං කුලං උපගම්ම ලාභං ලද්ධාපි අලද්ධාපි මජ්ඣන්තොව හුත්වා ගවිජතිති. ස පත්තපාණී ති ගාථා උත්තානත්ථාව.

720. උච්චාවචාති ඉමිස්සා ගාථාය සම්බන්ධො — ඵචං භික්ඛාවාරවත්තසම්පන්නො හුත්වාපි තාවතකෙනෙව තුට්ඨී. අනාපජ්ජිත්වා පටිපදං ආරොධෙය්‍ය. පටිපත්තිසාරඤ්ඤි සාසනං. සා වායං උච්චාවචා...පෙ.... මුත්තන්ති. තස්සත්ථො — සා වායං මග්ගපටිපදා උත්තමනිභීතභෙදතො උච්චාවචා බුද්ධසමණෙන පකාසිතා. සුඛාපටිපදා භි ඛිජ්ජාභිඤ්ඤා උච්චා, දුක්ඛාපටිපදා දන්ධාභිඤ්ඤා අවචා. ඉතරා ද්වෙ ඵකෙනාඨගෙන උච්චා, ඵකෙන අවචා. පයමා ඵච වා උච්චා, ඉතරා තිස්සොපි අවචා. තාය වෙතාය උච්චාය අවචාය වා පටිපදාය න පාරං දිගුණං යන්ති. “දිගුණ”න්ති වා පායො, ඵකමග්ගෙන ද්වික්ඛත්තුං නිබ්බානං න යන්තිති අත්ථො. කස්මා? යෙන මග්ගෙන යෙ කිලෙසා පහීනා, තෙසං පුන අප්පහාතබ්බතො. ඵතෙන පරිභානාධම්මාභාවං දීපෙති. නයිදං ඵකගුණං මුත්තන්ති තඤ්ච ඉදං පාරං ඵකක්ඛත්තුංයෙව පුසනාරහම්පි න භොති. කස්මා? ඵකෙන මග්ගෙන සබ්බකිලෙසප්පහානාභාවතො. ඵතෙන ඵකමග්ගෙනෙව අරහත්තාභාවං දීපෙති.

721. ඉදානි පටිපදානිසංසං දස්සෙන්නො “යස්ස ච විසතා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො — යස්ස ච ඵචං පටිපන්නස්ස භික්ඛුනො තාය පටිපදාය පහීනත්තා අට්ඨසතතණ්භාවිවරිතභාවෙන විසතත්තා විසතා තණ්භා නක්ථී, තස්ස කිලෙසසොතච්ඡෙදෙන ජින්නසොතස්ස කුසලාකුසලප්පහානෙන කිච්චාකිච්චප්පහීනස්ස රාගජො වා දොසජො වා අප්පමත්තකොපි පරිලාභො න විජ්ජතිති.

722. ඉදානි යස්මා ඉමා ගාථායො සුත්වා නාලකත්ථෙරස්ස විත්තං උදපාදි — “යදි ඵත්තකං මොනෙය්‍යං සුකරං න දුක්කරං, සක්කා අප්පකසිරෙන පුරෙතු”න්ති, තස්මාස්ස භගවා “දුක්කරමෙව මොනෙය්‍ය”න්ති දස්සෙන්නො පුන “මොනෙය්‍යං තෙ උපඤ්ඤිස්ස”න්තිආදිමාහ. තත්ථ උපඤ්ඤිස්සන්ති උපඤ්ඤාපෙය්‍යං, කථයිස්සන්ති වුත්තං භොති. බුරධාරා උපමා අස්සාති බුරධාරූපමො. භවෙති භවෙය්‍ය. කො අධිජ්ජායො? මොනෙය්‍යං පටිපන්නො භික්ඛු බුරධාරං උපමං කත්වා පච්චයෙසු වත්තෙය්‍ය. යථා මධුදිද්ධං බුරධාරං ලිහන්නො, ඡෙදන්නො, ජිව්හං රක්ඛති, ඵචං ධම්මෙන ලද්ධො පච්චයෙ පරිභුඤ්ජන්නො විත්තං කිලෙසුප්පත්තිතො රක්ඛෙය්‍යාති වුත්තං භොති. පච්චයා භි පරිසුද්ධෙන ඤායෙන ලද්ධඤ්ච අනවජ්ජපරිභොගෙන පරිභුඤ්ජිතුඤ්ච න සුබෙන

සක්කාති හගවා පච්චයනිස්සිතමෙව බහුසො හණති. ජීවිහාය තාලුමාහව්ව, උදරෙ සඤ්ඤතො සියාති ජීවිහාය තාලුං උප්පිලෙත්වාපි රසතණ්හං විනොදෙන්තො කිලිට්ඨෙන මග්ගෙන උප්පන්නපච්චයෙ අසෙවන්තො උදරෙ සංයතො සියා.

723. අලීනචිත්තො ච සියාති නිච්චං කුසලානං ධම්මානං භාවනාය අට්ඨිතකාරිතාය අකුසිතචිත්තො ච හවෙය්‍ය. න චාපි බහු චිත්තයෙති ඤාතිජනපදාමරවිතක්කවසෙන ච බහුං න චිත්තෙය්‍ය. නිරාමගන්ධො අසිතො, බ්‍රහ්මවරියපරායණොති නික්කිලෙසො ච හුත්වා තණ්හාදිට්ඨිති කිස්මිඤ්චි හවෙ අනිස්සිතො සික්ඛාත්තයසකලසාසනබ්‍රහ්මවරියපරායණො ඵච හවෙය්‍ය.

724-5. එකාසනස්සාති විචිත්තාසනස්ස. ආසනමුඛෙන චෙත්ථ සබ්බඉරියාපථා චුත්තා. යතො සබ්බඉරියාපථෙසු එකිභාවස්ස සික්ඛෙය්‍යාති චුත්තං හොතිති වෙදිතබ්බං. එකාසනස්සාති ච සම්පදානවචනමෙතං. සමණුපාසනස්ස චාති සමණෙහි උපාසිතබ්බස්ස අට්ඨතිංසාරම්මණභාවනානුයොගස්ස, සමණානං චා උපාසනභූතස්ස අට්ඨතිංසාරම්මණභෙදස්සෙව. ඉදම්පි සම්පදානවචනමෙව, උපාසනත්ථන්ති චුත්තං හොති. එත්ථ ච එකාසනෙන කායච්චෙකො, සමණුපාසනෙන චිත්තච්චෙකො චුත්තො හොතිති වෙදිතබ්බො. එකත්තං මොනමක්ඛාතන්ති ඵම්ඨිදං කායචිත්තච්චෙකවසෙන “එකත්තං මොන”න්ති අක්ඛාතං. එකො චෙ අභිරම්ඡස්සිති ඉදං පන උත්තරගාථාපෙක්ඛං පදං, “අථ භාහිසි දසදිසා”ති ඉමිනා අස්ස සම්බන්ධො.

භාහිසිති භාසිස්සසි පකාසෙස්සසි. ඉමං පටිපදං භාවෙන්තො සබ්බදිසාසු කිත්තියා පාකටො භවිස්සසිති චුත්තං හොති. සුත්වා ධීරානන්තිආදීනං පන චතුත්තං පදානං අයමත්ථො – යෙන ච කිත්තිසොසෙන භාහිසි දසදිසා තං ධීරානං ඤායිතං කාමවාගිතං නිසොසං සුත්වා අථ ත්වං තෙන උද්ධච්චං අනාපජ්ජිත්වා හියො හිරිඤ්ච සද්ධඤ්ච කරෙය්‍යාසි, තෙන සොසෙන හරායමානො “නිය්‍යානිකපටිපදා අය”න්ති සද්ධං උප්පාදෙන්වා උත්තරි පටිපත්තිමෙව බුහෙය්‍යාසි. මාමකොති ඵඤ්චි සන්තෙ මම සාවකො හොතිති.

726. තං නදීහීති යං තං මයා “හිරිඤ්ච සද්ධඤ්ච හියො කුබ්බෙථා”ති වදනා “උද්ධච්චං න කාතබ්බ”න්ති චුත්තං, තං ඉමිනා නදීනිදස්සනෙනාපි ජානාථ, තබ්බිපරියායඤ්ච සොබ්බෙසු ච පදරෙසු ජානාථ. සොබ්බෙසුති මාතිකාසු. පදරෙසුති දරිසු. කථං? සණන්තා යන්ති කුසොබ්භා, තුණ්හි යන්ති මහොදධිති. කුසොබ්භා හි සොබ්භපදරාදිහෙදා සබ්බාපි කුන්තදියො සණන්තා සද්දං කරොන්තා උද්ධතා හුත්වා යන්ති, ගඬිගාදිහෙදා පන මහානදියො තුණ්හි යන්ති, ඵචං “මොනෙය්‍යං පුරෙමි”ති උද්ධතො හොති

අමාමකො, මාමකො පන හිරිඤ්ච සද්ධඤ්ච උප්පාදෙන්වා නිවචිත්තොව හොති.

727-9. කිඤ්ච භියො - යදුනකං...පෙ.... පණ්ඩිතොති. තත්ථ සියා - සචෙ අඬ්ඬකුම්භුපමො බාලො සණන්තතාය, රහදො පුරොව පණ්ඩිතො සන්තතාය, අථ කස්මා බුද්ධසමණො එවං ධම්මදෙසනාඛ්‍යාවටො හුත්වා බහුං භාසතීති ඉමිනා සම්බන්ධෙන “යං සමණො”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො - යං බුද්ධසමණො බහුං භාසති උපෙතං අත්ථසඤ්භිතං, අත්ථුපෙතං ධම්මුපෙතඤ්ච භිතෙන ව සංභිතං, තං න උද්ධච්චෙන, අපිච බො ජානං සො ධම්මං දෙසෙති දිවසම්පි දෙසෙන්නො නිජ්ජපඤ්චොව හුත්වා. තස්ස භි සබ්බං වචිකම්මං ඤාණානුපරිවත්ති. එවං දෙසෙන්නො ව “ඉදම්ස්ස භිතං ඉදම්ස්ස භිත”න්ති නානජ්ජකාරතො ජානං සො බහු භාසති, න කෙවලං බහුභාණිතාය. අවසානගාථාය සම්බන්ධො - එවං තාව සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන සමන්තාගතො බුද්ධසමණො ජානං සො ධම්මං දෙසෙති, ජානං සො බහු භාසති. තෙන දෙසිතං පන ධම්මං නිබ්බේධභාගියෙනෙව ඤාණෙන යො ව ජානං සංයතන්නො, ජානං න බහු භාසති, ස මුනි මොනමරහති, ස මුනි මොනමජ්ඣගාති. තස්සත්ථො - තං ධම්මං ජානන්නො සංයතන්නො ගුත්තචිත්තො හුත්වා යං භාසිතං සත්තානං භිතසුඛාවහං න හොති, තං ජානං න බහු භාසති. සො එවංවිධො මොනත්ථං පටිපන්නකො මුනි මොනෙය්‍යපටිපදාසඬ්ඛාතං මොනං අරහති. න කෙවලඤ්ච අරහතියෙව, අපිච බො පන ස මුනි අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණසඬ්ඛාතං මොනං අජ්ඣගා ඉච්චෙව වෙදිතබ්බොති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

තං සුත්වා නාලකත්ථෙරො තිසු යානෙසු අප්පිච්ඡො අහොසි දස්සනෙ සවනෙ පුච්ඡායාති. සො භි දෙසනාපරියොසානෙ පසන්නචිත්තො භගවන්තං චන්දිත්වා වනං පටිට්ඨො, පුන “අහො වතාහං භගවන්තං පස්සෙය්‍ය”න්ති ලොලභාවං න ජනෙසි. අයමස්ස දස්සනෙ අප්පිච්ඡතා. තථා “අහො වතාහං පුන ධම්මදෙසනං සුණෙය්‍ය”න්ති ලොලභාවං න ජනෙසි. අයමස්ස සවනෙ අප්පිච්ඡතා. තථා “අහො වතාහං පුන මොනෙය්‍යපටිපදං පුච්ඡෙය්‍ය”න්ති ලොලභාවං න ජනෙසි. අයමස්ස පුච්ඡාය අප්පිච්ඡතා.

සො එවං අප්පිච්ඡො සමානො පබ්බතපාදං පටිසිත්වා එකවනසණ්ඛෙ ද්වෙ දිවසානි න වසි, එකරුක්ඛමුලෙ ද්වෙ දිවසානි න නිසීදි, එකගාමෙ ද්වෙ දිවසානි පිණ්ඩාය න පාවසි. ඉති වනතො වනං, රුක්ඛතො රුක්ඛං, ගාමතො ගාමං ආභිණ්ඩන්නො අනුරූපපටිපදං පටිපජ්ජිත්වා අග්ගඵලෙ පතිට්ඨාසි. අථ යස්මා මොනෙය්‍යපටිපදං උක්කට්ඨං කත්වා පුරෙන්නො භික්ඛු සත්තෙව මාසානි ජීවති, මජ්ඣමං කත්වා පුරෙන්නො සත්ත වස්සානි, මන්දං කත්වා පුරෙන්නො සොළස වස්සානි. අයඤ්ච උක්කට්ඨං කත්වා පුරෙසි, තස්මා සත්ත මාසෙ යත්වා අත්තතො ආයුසඬ්ඛාරපරික්ඛයං ඤත්වා න්භායිත්වා

නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා දිගුණං සඛිඝාරිං පාරුපිත්වා දසබලාහිමුබ්බො පඤ්චපතිට්ඨිතං වන්දිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා හිඬගුලකපබ්බතං නිස්සාය ධීතකොච අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානාධාතුයා පරිනිබ්බාසි. තස්ස පරිනිබ්බතභාවං ඤාත්වා භගවා භික්ඛුසඬසෙන සද්ධිං තත්ථ ගන්ත්වා සරීරකිච්චං කත්වා ධාතුයො ගාභාපෙත්වා චෙතියං පතිට්ඨාපෙත්වා අගමාසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය නාලකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. ද්වයතානුපස්සනාසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුතන්ති ද්වයතානුපස්සනාසුත්තං. කා උප්පත්ති? ඉමස්ස සුත්තස්ස අත්තජ්ඣාසයනො උප්පත්ති. අත්තජ්ඣාසයෙන හි භගවා ඉමං සුත්තං දෙසෙසි. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරො පනස්ස අත්ථවණ්ණනායමෙව ආවි භවිස්සති. තත්ථ එවං මෙ සුතන්තිආදීනි වුත්තනායානෙව. පුබ්බාරාමෙති සාවත්ථිතගරස්ස පුරත්ථිමදිසායං ආරාමෙ. මීගාරමාතු පාසාදෙති එත්ථ විසාබා උපාසිකා අත්තනො සසුරෙන මීගාරෙන සෙට්ඨිතා මාතුට්ඨානෙ යපිතත්තා “මීගාරමාතා”ති වුච්චති. තාය මීගාරමාතුයා නවකොට්ඨාසනකං මහාලතාපිලන්ධනං විස්සජ්ජෙත්වා කාරාපිතො පාසාදො හෙට්ඨා ව උපරි ව පඤ්ච පඤ්ච ගබ්භසතානි කත්වා සහස්සකුටාගාරගබ්භො, සො “මීගාරමාතුපාසාදො”ති වුච්චති. තස්මිං මීගාරමාතු පාසාදෙ.

තෙන බො පන සමයෙන භගවාති යං සමයං භගවා සාවත්ථිං නිස්සාය පුබ්බාරාමෙ මීගාරමාතු පාසාදෙ විහරති, තෙන සමයෙන. තද්දුපොසපෙති තස්මිං අහු උපොසපෙ, උපොසපදිවසෙති වුත්තං හොති. පන්තරසෙති ඉදං උපොසපග්ගහණෙන සම්පත්තාවසෙසුපොසපට්ඨිකපව්චනං. පුණ්ණාය පුණ්ණමාය රත්තියාති පන්තරසදිවසත්තා දිවසගණනාය අබ්භාදිඋපක්කිලෙසවිරහත්තා රත්තිගුණසම්පත්තියා ව පුණ්ණත්තා පුණ්ණාය, පරිපුණ්ණවන්දත්තා පුණ්ණමාය ව රත්තියා. භික්ඛුසඬසපරිවුතොති භික්ඛුසඬසෙන පරිවුතො. අබ්භොකාසෙ නිසින්තො හොතීති මීගාරමාතු රතනපාසාදපරිවෙණෙ අබ්භොකාසෙ උපරි අප්පට්ඨිජන්තෙ ඔකාසෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්තො හොති. තුණ්හිභුතං තුණ්හිභුතන්ති අතීව තුණ්හිභුතං, යතො යතො වා අනුච්චොකෙති, තතො තතො තුණ්හිභුතං, තුණ්හිභුතං වාචාය, පුත තුණ්හිභුතං කායෙන. භික්ඛුසඬසං අනුච්චොකෙත්වාති තං පරිවාරෙත්වා නිසින්තං අනෙකසහස්සභික්ඛුපරිමාණං තුණ්හිභුතං තුණ්හිභුතං භික්ඛුසඬසං “එත්තකා එත්ථ සොතාපන්තා, එත්තකා සකදාගාමිතො, එත්තකා අනාගාමිතො එත්තකා ආරද්ධවිපස්සකා කල්‍යාණපුපුජ්ජනා, ඉමස්ස

සජ්ජායාධම්මදෙසනාපරිච්ඡේදනත්ථං ඉතො චිතො ච විලොකෙත්වා.

යෙ තෙ, භික්ඛවෙ, කුසලා ධම්මාති යෙ තෙ ආරොග්‍යට්ඨෙන අනවජ්ජට්ඨෙන ඉට්ඨඵලට්ඨෙන කොසල්ලසම්භූතට්ඨෙන ච කුසලා සත්තතිංසබ්බොධිපක්ඛියධම්මා, තජ්ජොතකා චා පරියත්තිධම්මා. අරියා නිය්‍යානිකා සම්බොධගාමීනොති උපගන්තබ්බට්ඨෙන අරියා, ලොකතො නිය්‍යානට්ඨෙන නිය්‍යානිකා, සම්බොධසඤ්ඤාතං අරහත්තං ගමනට්ඨෙන සම්බොධගාමීනො. තෙසං වො භික්ඛවෙ...පෙ.... සවනාය, තෙසං භික්ඛවෙ කුසලානං...පෙ.... සම්බොධගාමීනං කා උපනිසා, කිං කාරණං, කිං පයොජනං තුම්භාකං සවනාය, කිමත්ථං තුම්භෙ තෙ ධම්මෙ සුභාථාති චුත්තං හොති. යාවදෙව ද්වයතානං ධම්මානං යථාභූතං ඤාණායාති එත්ථ යාවදෙව්‍යාති පරිච්ඡේදාවධාරණවචනං. ද්වෙ අවයවා එතෙසන්ති ද්වයා, ද්වයා එව ද්වයතා, තෙසං ද්වයතානං. “ද්වයාන”න්තිපි පාඨො. යථාභූතං ඤාණායාති අවිපරිතඤාණාය. කිං චුත්තං හොති? යදෙනං ලොකීයලොකුත්තරාදිහෙදෙන ද්විධා වචන්ටීතානං ධම්මානං විපස්සනාසඤ්ඤාතං යථාභූතඤාණං, එතදත්ථාය න ඉතො භියොයාති, සවනෙන හි එත්තකං හොති, තදුත්තරි විසෙසාධිගමො භාවනායාති. කිඤ්ච ද්වයතං වදෙථාති එත්ථ පන සවෙ, වො භික්ඛවෙ, සියා, කිඤ්ච තුම්භෙ, හන්තෙ, ද්වයතං වදෙථාති අයමධිජ්ජායො. පදත්ථො පන “කිඤ්ච ද්වයතාභාවං වදෙථා”ති.

(1) තතො හගවා ද්වයතං දස්සෙන්නො “ඉදං දුක්ඛ”න්ති එවමාදිමාහ. තත්ථ ද්වයතානං චතුසච්චධම්මානං “ඉදං දුක්ඛං, අයං දුක්ඛසමුදයො”ති එවං ලොකීයස්ස එකස්ස අවයවස්ස සහෙතුකස්ස චා දුක්ඛස්ස දස්සනෙන අයං එකානුපස්සනා, ඉතරා ලොකුත්තරස්ස දුතියස්ස අවයවස්ස සඋපායස්ස චා නිරොධස්ස දස්සනෙන දුතියානුපස්සනා. පට්ඨමා චෙත්ථ තතියචතුත්ථවිසුද්ධිහි හොති, දුතියා පඤ්චමවිසුද්ධියා. එවං සම්මා ද්වයතානුපස්සිතොති ඉමිනා චුත්තනයෙන සම්මා ද්වයධම්මෙ අනුපස්සන්තස්ස සතියා අවිජ්ජවාසෙන අජ්ජමත්තස්ස, කායිකචෙතසිකවීරියාතාපෙන ආතාපිතො කායෙ ච ජීවිතෙ ච නිරපෙක්ඛත්තා, පහිත්තස්ස. පාටිකඤ්ඤාති ඉච්ඡිතබ්බං. දිට්ඨෙව ධම්මෙ අඤ්ඤාති අස්මිංයෙව අත්තභාවෙ අරහත්තං. සති චා උපාදිසෙසෙ අනාගාමීනාති “උපාදිසෙස”න්ති සුත්තබ්බවට්ඨෙන උපාදාතබ්බක්ඛන්ධසෙසං චුච්චති, තස්මිං චා සති අනාගාමිභාවො පටිකඤ්ඤාති දස්සෙති. තත්ථ කිඤ්චාපි හෙට්ඨිමඵලානිපි එවං ද්වයතානුපස්සිතොව හොන්ති, උපරිමඵලෙසු පන උස්සාහං ජනෙන්නො එවමාහ.

ඉදමවොවානිආදි සඬගීතිකාරානං වචනං. තත්ථ ඉදන්ති “යෙ තෙ, හික්ඛවෙ” තිආදිවුත්තනිදස්සනං. එතන්ති ඉදානි “යෙ දුක්ඛ”න්ති එවමාදිවත්තඛිඛගාථාඛන්ධනිදස්සනං. ඉමා ච ගාථා චතුසච්චදීපකත්තා වුත්තත්ථදීපිකා එව, එවං සන්තෙපි ගාථාරුචිකානං පච්ඡා ආගතානං පුබ්බෙ වුත්තං අසමත්ථතාය අනුග්ගහෙත්වා “ඉදානි යදි වදෙයා සුන්දර”න්ති ආකඬිඛන්තානං වික්ඛිත්තවිත්තානඤ්ච අත්ථාය වුත්තා. විසෙසත්ථදීපිකා වානි අවිපස්සකෙ විපස්සකෙ ච දස්සෙත්වා තෙසං වට්ටවිච්චට්ටදස්සනතො, තස්මා විසෙසත්ථදස්සනත්ථමෙව වුත්තා. එස නයො ඉතො පරමිපි ගාථාවචනෙසු.

730. තත්ථ යත්ථ වානි නිබ්බානං දස්සෙති. නිබ්බානෙ හි දුක්ඛං සබ්බසො උපරුජ්ඣති, සබ්බජ්ජකාරං උපරුජ්ඣති, සහෙතුකං උපරුජ්ඣති, අසෙසඤ්ච උපරුජ්ඣති. තඤ්ච මග්ගන්ති තඤ්ච අට්ඨඬිගිකං මග්ගං.

731-3. වෙතොවිමුත්තිහීනා තෙ, අථො පඤ්ඤාවිමුත්තියානි එත්ථ අරහත්තඵලසමාධි රාගවිරාගා වෙතොවිමුත්ති, අරහත්තඵලපඤ්ඤා අවිජ්ජාවිරාගා පඤ්ඤාවිමුත්තිති වෙදිතඛිඛා. තණ්හාවරිතෙන වා අජ්ජනාඤානඛලෙන කිලෙසෙ වික්ඛම්මෙත්වා අධිගතං අරහත්තඵලං රාගවිරාගා වෙතොවිමුත්ති, දිට්ඨිවරිතෙන උපචාරජ්ඣානමත්තං නිබ්බත්තෙත්වා විපස්සිත්වා අධිගතං අරහත්තඵලං අවිජ්ජාවිරාගා පඤ්ඤාවිමුත්ති. අනාගාමිඵලං වා කාමරාගං සන්ධාය රාගවිරාගා වෙතොවිමුත්ති, අරහත්තඵලං සබ්බජ්ජකාරතො අවිජ්ජාවිරාගා පඤ්ඤාවිමුත්තිති. අන්තකිරියායානි වට්ටදුක්ඛස්ස අන්තකරණත්ථාය. ජාතිජරුපගාති ජාතිජරං උපගතා, ජාතිජරාය වා උපගතා, න පරිමුච්චන්ති ජාතිජරායානි එවං වෙදිතඛිඛා. සෙසමෙත්ථ ආදිතො පභුති පාකට්ටමෙව. ගාථාපරියොසානෙ ච සට්ඨිමත්තා හික්ඛු තං දෙසනං උග්ගහෙත්වා විපස්සිත්වා තස්මිංයෙව ආසනෙ අරහත්තං පාපුණිංසු. යථා චෙත්ථ, එවං සබ්බවාරෙසු.

(2) අතො එව හගවා “සියා අඤ්ඤානපි පරියායෙනා” තිආදිනා නයෙන නානාජ්ජකාරතො ද්වයනානුපස්සනං ආහ. තත්ථ දුතියවාරෙ උපධිපච්චයානි සාසවකම්මපච්චයා. සාසවකම්මඤ්චි ඉධ “උපධි” ති අධිජ්ජෙතං. අසෙසවිරාගනිරොධානි අසෙසං විරාගෙන නිරොධා, අසෙසවිරාගසඬිඛානා වා නිරොධා.

734. උපධිනිදානානි කම්මපච්චයා. දුක්ඛස්ස ජාතිජපහවානුපස්සිති වට්ටදුක්ඛස්ස ජාතිකාරණං “උපධි” ති අනුපස්සන්තො. සෙසමෙත්ථ පාකට්ටමෙව. එවං අයම්පි වාරො චත්තාරි සච්චානි දීපෙත්වා අරහත්තනිකුට්ටෙනෙව වුත්තො. යථා වායං, එවං සබ්බවාරා.

(3) තත්ථ තනියවාරෙ අවිජ්ජාපච්චයාති
භවගාමිකම්මසම්භාරඅවිජ්ජාපච්චයා. දුක්ඛං පන සබ්බත්ථ වට්ඨදුක්ඛමෙව.

735. ජාතිමරණසංසාරන්ති ඛන්ධනිබ්බන්ති. ජාතිං ඛන්ධහෙදං මරණං
ඛන්ධපටිපාටිං සංසාරඤ්ච. වජ්ජන්ති ගච්ඡන්ති උපෙන්නි.
ඉත්ථභාවඤ්ඤාභාවන්ති ඉමං මනුස්සභාවං ඉතො
අවසෙසඅඤ්ඤානිකායභාවඤ්ච. ගතීති පච්චයභාවො.

736. අවිජ්ජා භායන්ති අවිජ්ජා හි අයං. විජ්ජාගතා ව යෙ සත්තාති යෙ ව
අරහත්තමග්ගවිජ්ජාය කිලෙසෙ විජ්ඣන්තවා ගතා බිණ්ණාසවසත්තා.
සෙසමුත්තානත්ථමෙව.

(4) චතුත්ථවාරෙ සඬ්ඛාරපච්චයාති
පුඤ්ඤාපුඤ්ඤානෙඤ්ජාහිසඬ්ඛාරපච්චයා.

738-9. එතමාදීනවං ඤත්වාති යදිදං දුක්ඛං සඬ්ඛාරපච්චයා, එතං
ආදීනවන්ති ඤත්වා. සබ්බසඬ්ඛාරසමථාති සබ්බෙසං චුත්තජ්ජකාරානං
සඬ්ඛාරානං මග්ගඤ්ඤාණෙන සමථා, උපහතතාය ඵලසමත්ථතායාති චුත්තං
හොති. සඤ්ඤානන්ති කාමසඤ්ඤාදීනං මග්ගෙනෙව උපරොධනා. එතං
ඤත්වා යථාතථන්ති එතං දුක්ඛක්ඛයං අවිපරීතං ඤත්වා. සම්මද්දසාති
සම්මාදස්සනා. සම්මදඤ්ඤායාති සඬ්ඛතං අනිච්චාදිතො, අසඬ්ඛතඤ්ච
නිච්චාදිතො ඤත්වා. මාරසංයොගන්ති තෙභූමකවට්ටං.
සෙසමුත්තානත්ථමෙව.

(5) පඤ්චමවාරෙ විඤ්ඤාණපච්චයාති
කම්මසහජාතඅභිසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණපච්චයා.

741. නිච්ජාතොති නිත්තණ්හො. පරිනිබ්බුතොති
කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බුතො හොති. සෙසං පාකට්ඨමෙව.

(6) ඡට්ඨවාරෙ ඵස්සපච්චයාති
අභිසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තඵස්සපච්චයාති අත්ථො. ඵචං ඵත්ථ
පදපටිපාටියා චත්තබ්බාති නාමරූපසලායතනාති අවත්වා ඵස්සො චුත්තො.
තාති හි රූපමිස්සකත්තා කම්මසම්පයුත්තානෙව න හොන්ති, ඉදඤ්ච
වට්ඨදුක්ඛං කම්මතො වා සම්භවෙයා කම්මසම්පයුත්තධම්මතො වාති.

742-3. භවසොකානුසාරිනන්ති තණ්හානුසාරිනං. පරිඤ්ඤායාති තිහි
පරිඤ්ඤාහි පරිජානිත්වා. අඤ්ඤායාති අරහත්තමග්ගපඤ්ඤාය ඤත්වා.
උපසමෙ රතාති ඵලසමාපත්තිවසෙන නිබ්බානෙ රතා. ඵස්සාහිසමයාති
ඵස්සනිරොධා. සෙසං පාකට්ඨමෙව.

(7) සත්තමචාරෙ වෙදනාපච්චයාති කම්මසම්පයුත්තවෙදනාපච්චයා.

744-5. අදුක්ඛමසුඛං සභාති අදුක්ඛමසුඛෙන සහ. එතං දුක්ඛන්ති ඤාත්වානාති එතං සබ්බං වෙදයිතං “දුක්ඛකාරණ”න්ති ඤාත්වා, විපරිණාමට්ඨිතිඅඤ්ඤාණදුක්ඛතාහි වා දුක්ඛං ඤාත්වා. මොසධම්මන්ති නස්සනධම්මං. පලොකිනන්ති ජරාමරණෙහි පලුප්පනධම්මං. චුස්ස චුස්සාති උදයබ්බයඤාණෙන චුස්සිත්වා චුස්සිත්වා. වයං පස්සන්ති අන්තෙ භඬගමෙව පස්සන්තො. එවං තත්ථ විජානාතීති එවං තා වෙදනා විජානාති, තත්ථ වා දුක්ඛභාවං විජානාති. වෙදනානං බයාති තතො පරං මග්ගඤාණෙන කම්මසම්පයුත්තානං වෙදනානං බයා. සෙසමුත්තානමෙව.

(8) අට්ඨමචාරෙ තණ්හාපච්චයාති කම්මසම්භාරතණ්හාපච්චයා.

747. එතමාදීනවං ඤාත්වා, තණ්හං දුක්ඛස්ස සම්භවන්ති එතං දුක්ඛස්ස සම්භවං තණ්හාය ආදීනවං ඤාත්වා. සෙසමුත්තානමෙව.

(9) නවමචාරෙ උපාදානපච්චයාති කම්මසම්භාරඋපාදානපච්චයා.

748-9. භවොති විපාකභවො ඛන්ධපාකුභවො. භූතො දුක්ඛන්ති භූතො සම්භූතො වට්ටදුක්ඛං නිගච්ඡති. ජාතස්ස මරණන්ති යත්‍රාපි “භූතො සුඛං නිගච්ඡති”ති බාලා මඤ්ඤන්ති, තත්‍රාපි දුක්ඛමෙව දස්සෙන්නො ආහ – “ජාතස්ස මරණං භොති”ති. දුතියගාථාය යොජනා – අනිච්චාදීහි සම්මදඤ්ඤාය පණ්ඩිතා උපාදානක්ඛයා ජාතික්ඛයං නිබ්බානං අභිඤ්ඤාය න ගච්ඡන්ති පුනඛ්භවන්ති.

(10) දසමචාරෙ ආරම්භපච්චයාති කම්මසම්පයුත්තවීරියපච්චයා.

751. අනාරම්භෙ විමුක්තිනොති අනාරම්භෙ නිබ්බානෙ විමුක්තස්ස. සෙසමුත්තානමෙව.

(11) එකාදසමචාරෙ ආහාරපච්චයාති කම්මසම්පයුත්තාහාරපච්චයා. අපරො නයො – චතුබ්බිධා සත්තා රූප්පගා, වෙදනූපගා, සඤ්ඤූපගා, සඬ්ඛාරූපගාති. තත්ථ එකාදසවිධාය කාමධාතුයා සත්තා රූප්පගා කබලීකාරාහාරසෙවනතො. රූපධාතුයා සත්තා අඤ්ඤත්‍ර අසඤ්ඤෙහි වෙදනූපගා එස්සාහාරසෙවනතො. භෙට්ඨා තිවිධාය අරූපධාතුයා සත්තා සඤ්ඤූපගා සඤ්ඤාහිනිබ්බත්තමනොසඤ්චෙතනාහාරසෙවනතො. භවග්ගෙ සත්තා සඬ්ඛාරූපගා සඬ්ඛාරාහිනිබ්බත්තවිඤ්ඤාණාහාරසෙවනතොති. එවම්පි යං කිඤ්චි දුක්ඛං සම්භොති, සබ්බං ආහාරපච්චයාති වෙදිතබ්බං.

755. ආරොග්‍යන්ති නිබ්බානං. සඬ්ඛාය සෙවීති චත්තාරො පච්චයෙ පච්චවෙක්ඛිත්වා සෙවමානො, “පඤ්චක්ඛන්ධා ද්වාදසායතනාති

අට්ඨාරසධාතුයො”ති එවං වා ලොකං සඬ්ඛාය “අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා”ති ඤාණෙන සෙවමානො. ධම්මට්ඨොති චතුසච්චධම්මෙ යිතො. සඬ්ඛායං නොපෙතීති “දෙවො”ති වා “මනුස්සො”ති වා ආදිකං සඬ්ඛායං න ගච්ඡති. සෙසමුත්තානමෙව.

(12) ද්වාදසමවාරෙ ඉඤ්ජිතපච්චයාති තණ්හාමානදිට්ඨිකම්මකිලෙසඉඤ්ජිතෙසු යතො කුතොචි කම්මසම්භාරිඤ්ජිතපච්චයා.

757. එජං වොස්සජ්ජාති තණ්හං චජිත්වා. සඬ්ඛාරෙ උපරුන්ධියාති කම්මං කම්මසම්පයුත්තෙ ච සඬ්ඛාරෙ නිරොධෙත්වා. සෙසමුත්තානමෙව.

(13) තෙරසමවාරෙ නිස්සිතස්ස චලිතන්ති තණ්හාය තණ්හාදිට්ඨිමානෙන ච ඛන්ධෙ නිස්සිතස්ස සිහසුත්තෙ (සං. නි. 3.78) දෙවානං විය භයවලනං හොති. සෙසමුත්තානමෙව.

(14) වුද්දසමවාරෙ රූපෙතීති රූපභවෙති රූපසමාපත්තීති වා. අරූපාති අරූපභවා අරූපසමාපත්තියො වා. නිරොධොති නිබ්බානං.

761. මච්චුභායිනොති මරණමච්චු කිලෙසමච්චු දෙවපුත්තමච්චුභායිනො, තිව්ධම්පි තං මච්චුං භිත්වා ගාමිනොති වුත්තං හොති. සෙසමුත්තානමෙව.

(15) පන්තරසමවාරෙ යන්ති නාමරූපං සන්ධායාහ. තඤ්චි ලොකෙන ධුවසුභසුඛත්තවසෙන “ඉදං සච්ච”න්ති උපනිජ්ඣායිතං දිට්ඨමාලොකිතං. තදමරියානන්ති ඉදං අරියානං, අනුනාසිකඉකාරලොපං කත්වා වුත්තං. එතං මුසාති එතං ධුවාදිවසෙන ගහිතම්පි මුසා, න තාදිසං හොතීති. පුන යන්ති නිබ්බානං සන්ධායාහ. තඤ්චි ලොකෙන රූපවෙදනාදීනමභාවතො “ඉදං මුසා නත්ථි කිඤ්චි”ති උපනිජ්ඣායිතං. තදමරියානං එතං සච්චන්ති තං ඉදං අරියානං එතං නික්කිලෙසසඬ්ඛාතා සුභභාවා, පචත්තිදුක්ඛපට්ඨපක්ඛසඬ්ඛාතා සුඛභාවා, අච්චන්තසන්තිසඬ්ඛාතා නිච්චභාවා ච අනපගමනෙන පරමත්ථතො “සච්ච”න්ති යථාභූතං සම්මජ්ජෙය්ඤ්ඤාය සුදිට්ඨං.

762-3. අනත්තනි අත්තමානින්ති අනත්තනි නාමරූපෙ අත්තමානිං. ඉදං සච්චන්ති මඤ්ඤතීති ඉදං නාමරූපං ධුවාදිවසෙන “සච්ච”න්ති මඤ්ඤතී. යෙන යෙන භීති යෙන යෙන රූපෙ වා වෙදනාය වා “මම රූපං, මම වෙදනා”තිආදිනා නයෙන මඤ්ඤන්ති. තතො තන්ති තතො මඤ්ඤිතාකාරා තං නාමරූපං හොති අඤ්ඤථා. කිං කාරණං? තඤ්චි තස්ස මුසා හොති, යස්මා තං යථාමඤ්ඤිතාකාරා මුසා හොති, තස්මා අඤ්ඤථා හොතීති අත්ථො. කස්මා පන මුසා හොතීති? මොසධම්මඤ්චි ඉත්තරං, යස්මා යං ඉත්තරං පරිත්තපච්චුපට්ඨානං, තං මොසධම්මං නස්සනධම්මං හොති,

තථාරූපඤ්ච නාමරූපන්ති. සච්චාභිසමයානි සච්චාවබොධා. සෙසමුත්තානමෙව.

(16) සොළසමචාරෙ යන්ති ඡබ්බිධම්මිඨාරම්මණං සන්ධායාහ. තඤ්ඤි ලොකෙන සලහම්චිජමක්කටාදිහි පදිපබ්බිසලෙපාදයො විය “ඉදං සුඛ”න්ති උපනිජ්ඣායිතං. තදමරියානං එතං දුක්ඛන්ති තං ඉදං අරියානං “කාමා හි විත්තා මධුරා මනොරමා, විරූපරූපෙන මට්ඨන්ති විත්ත”න්තිආදිනා (සු. නි. 50; වුළුනි. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 136) නයෙන “එතං දුක්ඛ”න්ති යථාභූතං සම්මජ්ජපඤ්ඤාය සුදිට්ඨං. පුන යන්ති නිබ්බානමෙව සන්ධායාහ. තඤ්ඤි ලොකෙන කාමගුණාභාවා “දුක්ඛ”න්ති උපනිජ්ඣායිතං. තදමරියානන්ති තං ඉදං අරියානං පරමත්ථසුඛතො “එතං සුඛ”න්ති යථාභූතං සම්මජ්ජපඤ්ඤාය සුදිට්ඨං.

765-6. කෙවලානි අනවසෙසා. ඉට්ඨානි ඉච්ඡතා පත්ථිතා. කන්තානි පියා. මනාපානි මනවුඬිභිකරා. යාවතත්ථිති වුවචනීති යාවතා එතෙ ඡ ආරම්මණා අත්ථිති වුවචන්ති. වචනඛ්‍යාත්තයො වෙදිතබ්බො. එතෙ වොති එත්ථ වොති නිපාතමත්තං.

767-8. සුඛන්ති දිට්ඨමරියෙහි, සක්කායස්සපරොධනන්ති “සුඛ”මිති අරියෙහි පඤ්චක්ඛන්ධනිරොධො දිට්ඨො, නිබ්බානන්ති වුත්තං හොති. පච්චනීකමිදං හොතීති පටිලොමමිදං දස්සනං හොති. පස්සතන්ති පස්සන්තානං, පණ්ඩිතානන්ති වුත්තං හොති. යං පරෙති එත්ථ යන්ති වත්ථුකාමෙ සන්ධායාහ. පුන යං පරෙති එත්ථ නිබ්බානං.

769-71. පස්සානි සොතාරං ආලපති. ධම්මන්ති නිබ්බානධම්මං. සම්පමුල්ලෙත්ථවිද්දසුති සම්පමුල්ලා එත්ථ අවිද්දසු බාලා. කිංකාරණං සම්පමුල්ලා? නිවුතානං තමො හොති , අන්ධකාරො අපස්සනං, බාලානං අවිජ්ජාය නිවුතානං ඔත්ථටානං අන්ධභාවකරණො තමො හොති, යෙන නිබ්බානධම්මං දට්ඨුං න සක්කොන්ති. සතඤ්ච විවටං හොති, ආලොකො පස්සතාමිචාති සතඤ්ච සප්පුරිසානං පඤ්ඤාදස්සනෙන පස්සනං ආලොකොව විවටං හොති නිබ්බානං. සන්තිකෙ න විජානන්ති, මගා ධම්මස්සකොවිදාති යං අත්තනො සරීරෙ තවපඤ්චකමත්තං පරිච්ඡන්දිත්වා අනන්තරමෙව අධිගන්තබ්බතො, අත්තනො ඛන්ධානං වා නිරොධමත්තතො සන්තිකෙ නිබ්බානං, තං එවං සන්තිකෙ සන්තම්පි න විජානන්ති මගභූතා ජනා මග්ගාමග්ගධම්මස්ස සච්චධම්මස්ස වා අකොවිදා, සබ්බථා භවරාග...පෙ.... සුසම්බුධො. තත්ථ මාරධෙය්‍යානුපන්නෙහීති තෙභූමකච්චටං අනුපන්නෙහි.

772. පච්ඡිමගාථාය සමබන්ධො “එවං අසුසම්බුධං කො නු අඤ්ඤු මරියෙහි”ති. තස්සත්ථො – ධ්වපෙත්වා අරියෙ කො නු අඤ්ඤො නිබ්බානපදං

ජාතිතුං අරහති, යං පදං චතුත්ථෙන අරියමග්ගෙන සම්මදඤ්ඤාය අනන්තරමෙව අනාසවා හුත්වා කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බන්ති, සම්මදඤ්ඤාය වා අනාසවා හුත්වා අන්තෙ අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බන්තීති අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

අත්තමනාති තුට්ඨමනා. අභිනන්දුන්ති අභිනන්දිංසු. ඉමස්මිඤ්ච පන වෙය්‍යාකරණස්මිත්ති ඉමස්මිං සොළසමෙ වෙය්‍යාකරණෙ. භඤ්ඤමානෙති භණියමානෙ. සෙසං පාකටමෙව.

එවං සබ්බෙසුපි සොළසසු වෙය්‍යාකරණෙසු සට්ඨිමත්තෙ සට්ඨිමත්තෙ කත්වා සට්ඨිඅධිකානං නවන්තං භික්ඛුසතානං අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තානි විමුච්චිංසු, සොළසක්ඛත්තුං චත්තාරි චත්තාරි කත්වා චතුසට්ඨි සච්චානෙත්ථ වෙනෙය්‍යවසෙන නානප්පකාරතො දෙසිතානීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය ද්වයතානුපස්සනාසුත්තවණ්ණනා

නිට්ඨිත්තා.

නිට්ඨිතො ච තතියො වග්ගො අත්ථවණ්ණනානායතො, නාමෙන

මහාවග්ගොති.

4. අට්ඨකථාගො

1. කාමසුත්තවණ්ණනා

773. කාමං කාමයමානස්සාති කාමසුත්තං. කා උප්පත්ති? භගවති කිර සාවත්ථියං විහරන්තෙ අඤ්ඤතරො බ්‍රාහ්මණො සාවත්ථියා ජෙනවනස්ස ච අන්තරෙ අවිරවතීනදීතීරෙ “යචං වපිස්සාමී”ති ඛෙත්තං කසති. භගවා භික්ඛුසඛිසපරිවුතො පිණ්ඩාය පවිසන්තො තං දිස්වා ආවජ්ජෙන්තො අද්දස – “අස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස යචා විනස්සිස්සන්ති”ති, පුන උපනිස්සයසම්පත්තිං ආවජ්ජෙන්තො වස්ස සොනාපත්තිඵලස්ස උපනිස්සයං අද්දස. “කදා පාපුණෙය්‍යා”ති ආවජ්ජෙන්තො “සස්සෙ විනට්ඨෙ සොකාභිභූතො ධම්මදෙසනං සුත්වා”ති අද්දස. තතො චිත්තෙසි – “සවාහං තදා ඵච බ්‍රාහ්මණං උපසඬකමිස්සාමි, න මෙ ඔවාදං සොතඛ්ඛං මඤ්ඤිස්සති. නානාරුචිකා හි බ්‍රාහ්මණා, හන්ද, නං ඉතො පභුතියෙව සඬගණ්හාමි, ඵචං මයි මුදුවිත්තො හුත්වා තදා ඔවාදං සොස්සති”ති බ්‍රාහ්මණං උපසඬකමිත්වා ආහ – “කිං, බ්‍රාහ්මණ, කරොසී”ති. බ්‍රාහ්මණො “ඵචං උච්චාකුලීතො සමණො ගොතමො මයා සද්ධිං පටිසන්ථාරං කරොති”ති තාවතකෙනෙව භගවති පසන්නචිත්තො හුත්වා “ඛෙත්තං, හො ගොතම, කසාමි යචං වපිස්සාමී”ති ආහ. අථ සාරිපුත්තත්ථෙරො චිත්තෙසි – “භගවා බ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං අකාසි, න ච අහෙනු අප්පච්චියා තථාගතා ඵචං කරොන්ති, හන්දාහමපි තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කරොමී”ති බ්‍රාහ්මණං උපසඬකමිත්වා තථෙව පටිසන්ථාරමකාසි. ඵචං මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො සෙසා ච අසීති මහාසාවකා. බ්‍රාහ්මණො අතීච අත්තමනො අහොසි.

අථ භගවා සම්පජ්ජමානෙපි සස්සෙ ඵකදිවසං කතහත්තකිච්චො සාවත්ථිතො ජෙනවනං ගච්ඡන්තො මග්ගා ඔක්කම්ම බ්‍රාහ්මණස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ආහ – “සුන්දරං තෙ, බ්‍රාහ්මණ, යචක්ඛෙත්ත”න්ති. “ඵචං, හො ගොතම, සුන්දරං, සථෙව සම්පජ්ජිස්සති, තුම්හාකමපි සංවිහාගං කරිස්සාමී”ති. අථස්ස චතුමාසච්චයෙන යචා නිප්ඵජ්ජිංසු. තස්ස “අජ්ජ වා ස්ථෙව වා ලායිස්සාමී”ති උස්සුක්කං කුරුමානස්සෙව මහාමෙසො උට්ඨහිත්වා සඬබරත්තිං වස්සි. අවිරවති නදී පුරා ආගන්ත්වා සඬබං යචං වහි. බ්‍රාහ්මණො සඬබරත්තිං අනත්තමනො හුත්වා පහාතෙ නදීතීරං ගතො සඬබං සස්සවිපත්තිං දිස්වා “විනට්ඨොමහි, කථං දාති ජීවිස්සාමී”ති බලවසොකං උප්පාදෙසි. භගවාපි තමෙව රත්තිං පච්චුසසමයෙ බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො “අජ්ජ බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මදෙසනාකාලො”ති ඤත්වා භික්ඛාචාරවත්තෙන සාවත්ථිං පවිසිත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස සරද්වාරෙ අට්ඨාසි. බ්‍රාහ්මණො භගවත්තං දිස්වා “සොකාභිභූතං මං අස්සාසෙතුකාමො සමණො ගොතමො ආගතො”ති චිත්තෙන්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා පත්තං ගහෙන්වා භගවත්තං නිසීදාපෙසි. භගවා ජානන්තොව බ්‍රාහ්මණං පුච්ඡ – “කිං බ්‍රාහ්මණ පදුට්ඨවිත්තො විහාසී”ති? ආම, හො ගොතම, සඬබං මෙ යචක්ඛෙත්තං උදකෙන වුළ්භන්ති. අථ භගවා “න, බ්‍රාහ්මණ, විපන්නෙ

දොමනස්සං, සම්පන්නෙ ව සොමනස්සං කාතබ්බං. කාමා හි නාම සම්පජ්ජන්තිපි විපජ්ජන්තිපි''ති වත්වා තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සප්පායං ඤාත්වා ධම්මදෙසනාවසෙන ඉමං සුත්තමහාසී. තත්ථ සඬ්ඛෙපතො පදත්ථසම්බන්ධමත්තමෙව වණ්ණයිස්සාම, විත්ථාරො පන නිද්දෙසෙ (මහානි. 1) වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. යථා ව ඉමස්මිං සුත්තෙ, එවං ඉතො පරං සබ්බසුත්තෙසු.

තත්ථ කාමන්ති මනාපියරූපාදිතෙභූමකධම්මසඬ්ඛාතං වත්ථුකාමං, කාමයමානස්සාති ඉච්ඡමානස්ස. තස්ස වෙ තං සමිජ්ඣන්ති තස්ස කාමයමානස්ස සත්තස්ස තං කාමසඬ්ඛාතං වත්ථු සමිජ්ඣන්ති වෙ, සවෙ සො තං ලහන්ති වුත්තං හොති. අද්ධා පීතිමනො හොන්ති එකංසං තුට්ඨවිත්තො හොති. ලද්ධාති ලහිත්වා. මච්චොති සත්තො. යදිච්ඡන්ති යං ඉච්ඡති.

774. තස්ස වෙ කාමයානස්සාති තස්ස පුග්ගලස්ස කාමෙ ඉච්ඡමානස්ස, කාමෙන වා යායමානස්ස. ඡන්දජාතස්සාති ජාතතණ්හස්ස. ඡන්තුනොති සත්තස්ස. තෙ කාමා පරිභායන්තිති තෙ කාමා පරිභායන්ති වෙ. සල්ලවිද්ධොව රූප්පතීති අථ අයොමයාදිතා සල්ලෙන විද්ධො විය පිළියති.

775. තතියගාථාය සඬ්ඛෙපත්ථො - යො පන ඉමෙ කාමෙ තත්ථ ඡන්දරාගවික්ඛම්භනෙන වා සමුච්ඡෙදෙන වා අත්තනො පාදෙන සප්පස්ස සිරං ඉව පරිවජ්ජෙති. සො හික්ඛු සබ්බං ලොකං විසරිත්වා ධීතත්තා ලොකෙ විසත්තිකාසඬ්ඛාතං තණ්හං සතො හුත්වා සමතිවත්තන්ති.

776-8. තතො පරාසං තිස්සන්තං ගාථානං අයං සඬ්ඛෙපත්ථො - යො එතං සාලික්ඛෙන්තාදිං ඛෙන්තං වා සරවත්ථාදිං වත්ථුං වා කහාපණසඬ්ඛාතං හිරඤ්ඤං වා ගොඅස්සහෙදං ගවාස්සං වා ඉත්ථිසඤ්ඤිකා ථියො වා ඤාතිබන්ධවාදී බන්ධු වා අඤ්ඤෙ වා මනාපියරූපාදී පුථු කාමෙ අනුගිජ්ඣන්ති, තං පුග්ගලං අබලසඬ්ඛාතා කිලෙසා බලියන්ති සහන්ති මද්දන්ති, සද්ධාබලාදිවිරහෙන වා අබලං තං පුග්ගලං අබලා කිලෙසා බලියන්ති, අබලත්තා බලියන්තිති අත්ථො. අථ තං කාමගිද්ධං කාමෙ රක්ඛන්තං පරියෙසන්තඤ්ච සිභාදයො ව පාකට්ඨපරිස්සයා කායදුච්චරිතාදයො ව අපාකට්ඨපරිස්සයා මද්දන්ති, තතො අපාකට්ඨපරිස්සයෙහි අභිභූතං තං පුග්ගලං ජාතිආදිදුක්ඛං හින්තං නාවං උදකං විය අන්වෙති. තස්මා කායගතාසතිආදිභාවනාය ඡන්තු සදා සතො හුත්වා වික්ඛම්භනසමුච්ඡෙදවසෙන රූපාදිසු වත්ථුකාමෙසු සබ්බස්පකාරම්පි කිලෙසකාමං පරිවජ්ජෙත්තො කාමානි පරිවජ්ජයෙ. එවං තෙ කාමෙ පහාය තප්පහානකරමග්ගෙනෙව චතුබ්බිධම්පි තරෙ ඔසං තරෙය්‍ය තරිතුං සක්කුණෙය්‍ය. තතො යථා පුරිසො උදකගරුකං නාවං සිඤ්චිත්වා ලහුකාය නාවාය අප්පකසිරෙනෙව පාරගු භවෙය්‍ය, පාරං ගච්ඡෙය්‍ය, එවමෙව අත්තභාවනාවං කිලෙසුදකගරුකං සිඤ්චිත්වා ලහුකෙන අත්තභාවෙන පාරගු

භවෙය්‍ය, සබ්බධම්මපාරං නිබ්බානං ගතො භවෙය්‍ය, අරහත්තජ්ජත්තියා ගච්ඡෙය්‍ය ච, අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාතීති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ බ්‍රාහ්මණො ච බ්‍රාහ්මණී ච සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසුති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය කාමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. ගුහට්ඨකසුත්තවණ්ණනා

779. සත්තො ගුහායන්ති ගුහට්ඨකසුත්තං. කා උජ්ජත්ති? භගවති කිර සාවත්ථියං විහරන්තෙ ආයස්මා පිණ්ඩොලහාරද්වාජො කොසම්බියං ගංඬගාතීරෙ ආවට්ටකං නාම උතෙනස්ස උය්‍යානං, තත්ථ අගමාසි සීතලෙ පදෙසෙ දිවාචිහාරං නිසීදිතුකාමො. අඤ්ඤදාපි වායං ගච්ඡතෙව තත්ථ පුබ්බාසෙවනෙන යථා ගවම්පතිත්ථෙරො තාවතිංසභවනන්ති චුත්තනයමෙතං වඩ්ඪිසසුත්තවණ්ණනායං. සො තත්ථ ගඬගාතීරෙ සීතලෙ රුක්ඛමුලෙ සමාපත්තිං අජ්ජෙත්වා දිවාචිහාරං නිසීදි. රාජාපි බො උතෙනො තං දිවසංයෙව උය්‍යානකීලිකං ගන්ත්වා බහුදෙව දිවසභාගං නච්චගීතාදීහි උය්‍යානෙ කීලිත්වා පානමදමත්තො එකිස්සා ඉත්ථියා අඬකෙ සීසං කත්වා සයි. සෙසිත්ථියො “සුත්තො රාජා”ති උට්ඨහිත්වා උය්‍යානෙ පුජ්ඵලාදීති ගණ්හන්තියො ථෙරං දිස්වා හිරොත්තජ්ජං උපට්ඨාපෙත්වා “මා සද්දං අකත්ථා”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං නිවාරෙත්වා අජ්ජසද්දා උපසඬකමිත්වා චන්දිත්වා ථෙරං සම්පරිවාරෙත්වා නිසීදිංසු. ථෙරො සමාපත්තිතො වුට්ඨාය තාසං ධම්මං දෙසෙසි, තා තුට්ඨා “සාධු සාධු”ති චත්වා සුණන්ති.

රඤ්ඤො සීසං අඬකෙනාදාය නිසින්තිත්ථි “ඉමා මං ඔහාය කීළන්ති”ති තාසු ඉස්සාපකතා උභරුං වාලෙත්වා රාජානං පබොධෙසි. රාජා පටිබුජ්ඣිත්වා ඉත්ථාගාරං අපස්සන්තො “කුහිං ඉමා වසලියො”ති ආහ. සා ආහ – “තුම්හෙසු අබහුකතා ‘සමණං රමයිස්සාමා’ති ගතා”ති. සො කුද්ධො ථෙරාහිමුබො අගමාසි. තා ඉත්ථියො රාජානං දිස්වා එකච්චා උට්ඨහිංසු, එකච්චා “මහාරාජ, පබ්බජිතස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සුණාමා”ති න උට්ඨහිංසු. සො තෙන හියොයාසොමත්තාය කුද්ධො ථෙරං අචන්දිත්වාච “කිමත්ථං ආගතොසී”ති ආහ. “විවෙකත්ථං මහාරාජා”ති. සො “විවෙකත්ථාය ආගතා ඵං ඉත්ථාගාරපරිවුතා නිසීදන්ති”ති චත්වා “තච විවෙකං කථෙහී”ති ආහ. ථෙරො විසාරදොපි විවෙකකථාය “නායං අඤ්ඤාතුකාමො පුච්ඡති”ති තුණ්හි අහොසි. රාජා “සචෙ න කථෙසි, තම්බකිපිල්ලිකෙහි තං බාදාපෙස්සාමී”ති අඤ්ඤතරස්මි. අසොකරුක්ඛෙ තම්බකිපිල්ලිකපුටං ගණ්හන්තො අත්තනොච උපරි විකිරි. සො සරිරං පුඤ්ඡිත්වා අඤ්ඤං පුටං ගහෙත්වා ථෙරාහිමුබො අගමාසි. ථෙරො “සවායං රාජා මයි අපරජ්ඣෙය්‍ය, අපායාහිමුබො භවෙය්‍යා”ති තං අනුකම්පමානො ඉද්ධියා ආකාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා ගතො.

තතො ඉත්ථියො ආහංසු - “මහාරාජ, අඤ්ඤෙ රාජානො ඊදිසං පබ්බජිතං දිස්වා පුප්ඵගන්ධාදීහි පුප්පන්ති, ත්වං තම්බකිපිල්ලිකපුටෙන ආසාදෙතුං ආරද්ධො අහොසි, කුලවංසං නාසෙතුං උට්ඨිතො”ති. සො අත්තතො දොසං ඤත්වා තුණ්හි හුත්වා උය්‍යානපාලං පුච්ඡි - “අඤ්ඤම්පි දිවසං ථෙරො ඉධාගච්ඡති”ති? “ආම, මහාරාජා”ති. තෙන හි යදා ආගච්ඡති, තදා මෙ ආරොචෙය්‍යාසීති. සො එකදිවසං ථෙරෙ ආගතෙ ආරොචෙසි. රාජාපි ථෙරං උපසඬකම්ත්වා පඤ්භං පුච්ඡිත්වා පාණෙනි සරණං ගතො අහොසි. තම්බකිපිල්ලිකපුටෙන ආසාදිතදිවසෙ පන ථෙරො ආකාසෙනාගන්ත්වා පුන පට්ඨියං නිමුජ්ජිත්වා භගවතො ගන්ධකුටියං උම්මුජ්ජි. භගවාපි ඛො දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො සීහසෙය්‍යං කප්පයමානො ථෙරං දිස්වා “කිං, භාරද්වාජ, අකාලෙ ආගතොසි”ති ආහ. ථෙරො “ආම භගවා”ති වත්වා සබ්බං තං පවත්තිං ආරොචෙසි. තං සුත්වා භගවා “කිං කරිස්සති තස්ස විවෙකකථා කාමගුණගිද්ධස්සා”ති වත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන නිපන්තො එව ථෙරස්ස ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං සුත්තමහාසි.

තත්ථ සත්තොති ලග්ගො. ගුහායන්ති කායෙ. කායො හි රාගාදීනං වාළානං වසනොකාසතො “ගුහා”ති වුවිච්ඡි. බහුනාහිජන්තොති බහුනා රාගාදිකිලෙසජාලෙන අභිච්ඡන්තො. එතෙන අජ්ඣත්තබන්ධනං චුත්තං. තිට්ඨන්ති රාගාදිවසෙන තිට්ඨන්තො. නරොති සත්තො. මොහනස්මිං පගාළ්භොති මොහනං වුවිච්ඡි කාමගුණා. එත්ථ හි දෙවමනුස්සා මුය්හන්ති, තෙසු අජ්ඣොගාළ්භො හුත්වා. එතෙන බහිද්ධාබන්ධනං චුත්තං. දුරෙ විවෙකා හි තථාවිධො සොති සො තථාරූපො නරො තිවිධාපි කායවිවෙකාදිකා විවෙකා දුරෙ අනාසන්තො. කිංකාරණා? කාමා හි ලොකෙ න හි සුප්පහායා, යස්මා ලොකෙ කාමා සුප්පහායා න භොන්තිති චුත්තං භොති.

780. එවං පට්ඨගාථාය “දුරෙ විවෙකා තථාවිධො”ති සාධෙත්වා පුන තථාවිධානං සත්තානං ධම්මතං ආවිකරොන්තො “ඉච්ඡානිදානා”ති ගාථමාහ. තත්ථ ඉච්ඡානිදානාති තණ්හාහෙතුකා. භවසාතබද්ධාති සුඛවෙදනාදිමිහි භවසාතෙ බද්ධා. තෙ දුප්පමුඤ්ඤාති තෙ භවසාතවත්ථුතා ධම්මා, තෙ වා තත්ථ බද්ධා ඉච්ඡානිදානා සත්තා දුප්පමොචයා. න හි අඤ්ඤමොක්ඛාති අඤ්ඤෙන ව මොචෙතුං න සක්කොන්ති. කාරණවචනං වා එතං, තෙ සත්තා දුප්පමුඤ්ඤා. කස්මා? යස්මා අඤ්ඤෙන මොචෙතබ්බා න භොන්ති. යදි පන මුඤ්ඤෙය්‍යං, සකෙන ථාමෙන මුඤ්ඤෙය්‍යන්ති අයමස්ස අත්ථො. පච්ඡා පුරෙ වාපි අපෙක්ඛමානාති අනාගතෙ අතීතෙ වා කාමෙ අපෙක්ඛමානා. ඉමෙව කාමෙ පුරිමෙව ජප්පන්ති ඉමෙ වා පච්චුප්පන්තො කාමෙ පුරිමෙ වා දුට්ඨෙපි අතීතානාගතෙ බලවතණ්හාය පත්ථයමානා. ඉමෙසඤ්ඤා ද්විත්තං පදානං “තෙ දුප්පමුඤ්ඤා න හි අඤ්ඤමොක්ඛා”ති

ඉමිනා සහ සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො, ඉතරථා “අපෙක්ඛමානා ජප්පං කිං කරොන්ති කිං වා කතා”ති න පඤ්ඤායෙය්‍යුං.

781-2. එවං පට්ඨගාථාය “දුරෙ විවෙකා තථාවිධො”ති සාධෙත්වා දුතියගාථාය ච තථාවිධානං සත්තානං ධම්මතං ආවිකත්වා ඉදානි නෙසං පාපකම්මකරණං ආවිකරොන්තො “කාමෙසු ගිද්ධා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො — තෙ සත්තා කාමෙසු පරිභොගතණ්භාය ගිද්ධා පරියෙසනාදිමනුයුත්තත්තා පසුකා සම්මොහමාපන්නත්තා පමුල්භා අවගමනතාය මච්ඡරිතාය බුද්ධාදීනං වචනං අනාදියනතාය ච අවදානියා. කායවිසමාදිම්භි විසමෙ නිවිට්ඨා අන්තකාලෙ මරණදුක්ඛුපතීතා “කිංසු භවිස්සාම ඉතො චුතාසෙ”ති පරිදෙවයන්තීති. යස්මා එතදෙව, තස්මා හි සික්ඛෙට්ඨං...පෙ.... මාහු ධීරාති. තත්ථ සික්ඛෙට්ඨාති තිස්සො සික්ඛා ආපජ්ජෙය්‍ය. ඉධෙවාති ඉමස්මිංයෙව සාසනෙ. සෙසමුත්තානමෙව.

783. ඉදානි යෙ තථා න කරොන්ති, නෙසං ඛාසනජ්ජත්තිං දස්සෙත්තො “පස්සාමී”ති ගාථමාහ. තත්ථ පස්සාමීති මංසවක්ඛුආදීහි පෙක්ඛාමි. ලොකෙති අපායාදිම්භි. පරිචන්දමානන්ති ඉතො විතො ච චන්දමානං. පජං ඉමන්ති ඉමං සත්තකායං. තණ්හගතන්ති තණ්භාය ගතං අභිභූතං, නිපාතිතන්ති අධිජ්ජායො. භවෙසුති කාමභවාදීසු. භීතා නරාති භීතකම්මන්තා නරා. මච්චුමුඛෙ ලපන්තීති අන්තකාලෙ සම්පත්තෙ මරණමුඛෙ පරිදෙවන්ති. අවිතතණ්භාසෙති අවිගතතණ්භා. භවාභවෙසුති කාමභවාදීසු. අථ වා භවාභවෙසුති භවභවෙසු, පුනජ්ජනභවෙසුති චුත්තං හොති.

784. ඉදානි යස්මා අවිතතණ්භා එවං චන්දන්ති ච ලපන්ති ච, තස්මා තණ්භාවිතයෙ සමාදපෙත්තො “මමායිතෙ”ති ගාථමාහ. තත්ථ මමායිතෙති තණ්භාදිට්ඨිමමත්තෙහි “මම”න්ති පරිග්ගහිතෙ වත්ථුස්මිං. පස්සථාති සොකාරෙ ආලපන්තො ආහ. එතම්පීති එතම්පි ආදීනවං. සෙසං පාකට්ඨමෙව.

785. එවමෙත්ථ පට්ඨගාථාය අස්සාදං, තතො පරාහි චතුහි ආදීනවඤ්ච දස්සෙත්වා ඉදානි සඋපායං නිස්සරණං නිස්සරණානිසංසඤ්ච දස්සෙතුං සබ්බාහි වා එතාහි කාමානං ආදීනවං ඕකාරං සංකිලෙසඤ්ච දස්සෙත්වා ඉදානි නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං දස්සෙතුං “උභොසු අන්තෙසු”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ උභොසු අන්තෙසුති එස්සඵස්සසමුදයාදීසු ද්වීසු පරිච්ඡෙදෙසු. විනෙය්‍ය ඡන්දන්ති ඡන්දරාගං විනෙත්වා. එස්සං පරිඤ්ඤායාති චක්ඛුසම්ඵස්සාදිඵස්සං, එස්සානුසාරෙන වා තංසම්පයුත්තෙ සබ්බෙහි අරූපධම්මෙ, තෙසං වත්ථුද්වාරාරම්මණවසෙන රූපධම්මෙ වාති සකලම්පි නාමරූපං තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානිත්වා. අනානුගිද්ධොති රූපාදීසු සබ්බධම්මෙසු අගිද්ධො. යදත්තගරහී තදකුබ්බමානොති යං අත්තනා ගරහති, තං අකුරුමානො. නලිජ්ජති දිට්ඨසුතෙසු ධීරොති සො එවරූපො

ධිතිසම්පන්නො ධීරො දිට්ඨෙසු ව සුතෙසු ව ධම්මෙසු ද්විත්තං ලෙපානං එකෙනපි ලෙපෙන න ලිජ්ජති. ආකාසමිව නිරූපලිත්තො අවචන්තවොදානජ්ජත්තො හොති.

786. සඤ්ඤං පරිඤ්ඤාති ගාථාය පන අයං සඬ්ඛෙපත්ථො — න කෙවලඤ්ච එස්සමෙව, අපිව ඛො පන කාමසඤ්ඤාදිහෙදං සඤ්ඤම්පි, සඤ්ඤානුසාරෙන වා පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව නාමරූපං තීහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානිත්වා ඉමාය පටිපදාය චතුබ්බිධම්පි විතරෙයා ඔසං, තතො සො තිණ්ණොසො තණ්හාදිට්ඨිපරිග්ගහෙසු තණ්හාදිට්ඨිලෙපජ්ජහානෙන නොපලිත්තො ඛිණාසවමුනි රාගාදිසල්ලානං අබ්බුල්භත්තා අබ්බුල්භසල්ලො සතිවෙපුල්ලජ්ජත්තියා අජ්ජමත්තො චරං, පුබ්බභාගෙ වා අජ්ජමත්තො චරං තෙන අජ්ජමාදවාරෙන අබ්බුල්භසල්ලො හුත්වා සකපරත්තභාවාදිහෙදං නාසිසති ලොකම්මං පරඤ්ච, අඤ්ඤදත්ථු චරිමචිත්තනිරොධා නිරූපාදානො ජාතවෙදොව පරිනිබ්බාතීති අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි ධම්මනෙත්තිට්ඨපනමෙව කරොන්තො, න උත්තරිං ඉමාය දෙසනාය මග්ගං වා එලං වා උජ්ජාදෙසි ඛිණාසවස්ස දෙසිතත්තාති.

පරමත්ථජාතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය ගුහට්ඨකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. දුට්ඨට්ඨකසුත්තවණ්ණනා

787. වදන්ති වෙ දුට්ඨමනාපීති දුට්ඨට්ඨකසුත්තං. කා උජ්ජත්ති? ආදිගාථාය තාව උජ්ජත්ති — මුනිසුත්තනයෙන භගවතො හික්ඛුසඬ්ඝස්ස ව උජ්ජන්තලාභසක්කාරං අසහමානා තිත්ථියා සුන්දරිං පරිබ්බාජිකං උය්‍යාපෙසුං. සා කිර ජනපදකල්‍යාණී සෙතවත්ථපරිබ්බාජිකාව අහොසි. සා සුන්හාතා සුනිවත්ථා මාලාගන්ධවිලෙපනවිභූසිතා භගවතො ධම්මං සුත්වා සාවත්ථිවාසීනං ජෙතවනතො නික්ඛමනවෙලාය සාවත්ථිතො නික්ඛමිත්වා ජෙතවනාහිමුඛි ගච්ජති. මනුස්සෙහි ව “කුහිං ගච්ජසි”ති පුච්ඡිතා “සමණං ගොතමං සාවකෙ වස්ස රමයිතුං ගච්ජාමි”ති වත්වා ජෙතවනද්වාරකොට්ඨකෙ විවරිත්වා ජෙතවනද්වාරකොට්ඨකෙ පිදහිතෙ නගරං පවිසිත්වා පහානෙ පුන ජෙතවනං ගන්ත්වා ගන්ධකුට්ඨසමීපෙ පුජ්ජාති විචින්නති විය චරති. බුද්ධුපට්ඨානං ආගතෙහි ව මනුස්සෙහි “කිමත්ථං ආගතාසි”ති පුච්ඡිතා යංකිඤ්චිදෙව භණති. එවං අඬ්ඝමාසමත්තෙ විනික්කන්තෙ තිත්ථියා තං ජීවිතා වොරොපෙත්වා පරිබ්බාතො නික්ඛිපිත්වා පහානෙ “සුන්දරිං න පස්සාමා”ති කොලාහලං කත්වා රඤ්ඤො ව ආරොචෙත්වා තෙන අනුඤ්ඤාතා ජෙතවනං පවිසිත්වා විචින්නතා විය තං නික්ඛිත්තට්ඨානා උද්ධරිත්වා මඤ්චකං ආරොපෙත්වා නගරං අභිහරිත්වා උපක්කොසං අකංසු. සබ්බං පාළියං (උදා. 38) ආගතනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

හගවා තං දිවසං පච්චසසමයෙ බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො “තිත්ථියා අජ්ජ අයසං උප්පාදෙස්සන්ති”ති ඤාත්වා “තෙසං සද්දහින්වා මාදිසෙ චිත්තං පකොපෙන්වා මහාජනො අපායාහිමුබ්බො මා අහොසී”ති ගන්ධකුට්ඨවාරං පිදහින්වා අන්තොගන්ධකුට්ඨයංයෙව අච්ඡි, න නගරං පිණ්ඩාය පාවිසි. භික්ඛු පන ද්වාරං පිදහිතං දිස්වා පුබ්බසදිසමෙව පවිසිංසු. මනුස්සා භික්ඛු දිස්වා නානාජපකාරෙහි අක්කොසිංසු. අථ ආයස්මා ආනන්දො හගවතො තං පවත්තිං ආරොචෙන්වා “තිත්ථියෙහි, හන්තෙ, මහාඅයසො උප්පාදිතො, න සක්කා ඉධ වසිතුං, විපුලො ජම්බුදීපො, අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡාමා”ති ආහ. තත්ථපි අයසෙ උට්ඨිතෙ කුහිං ගමිස්සසි ආනන්දාති? “අඤ්ඤං නගරං හගවා”ති. අථ හගවා “ආගමෙහි, ආනන්ද, සත්තාහමෙවායං සද්දො හවිස්සති, සත්තාහච්චයෙන යෙහි අයසො කතො, තෙසංයෙව උපරි පතිස්සති”ති වත්වා ආනන්දත්ථෙරස්ස ධම්මදෙසනත්ථං “වදන්ති වෙ”ති ඉමං ගාථමහාසි.

තත්ථ වදන්තිති හගවන්තං භික්ඛුසඛ්ඤ්ඤත්ථ උපවදන්ති. දුට්ඨමනාපි එකෙ අටොපි වෙ සච්චමනාති එකච්චෙ දුට්ඨචිත්තා, එකච්චෙ තථසඤ්ඤිතොපි හුත්වා, තිත්ථියා දුට්ඨචිත්තා, යෙ තෙසං වචනං සුත්වා සද්දහිංසු, තෙ සච්චමනාති අධිජ්ජායො. වාදඤ්ඤ ජානන්ති එතං අක්කොසවාදං උප්පන්නං. මුනි නො උපෙතීති අකාරකතාය ව අකුප්පනතාය ව බුද්ධමුනි න උපෙති. තස්මා මුනී නත්ථි බිලො කුහිඤ්චිති තෙන කාරණෙන අයං මුනි රාගාදිබිලෙහි නත්ථි බිලො කුහිඤ්චිති වෙදිතබ්බො.

788. ඉමඤ්ඤ ගාථං වත්වා හගවා ආනන්දත්ථෙරං පුච්ඡි, “එවං බුංසෙත්වා වම්භෙත්වා වුච්චමානා භික්ඛු, ආනන්ද, කිං වදන්ති”ති. න කිඤ්චි හගවාති. “න, ආනන්ද, ‘අහං සීලවා’ති සබ්බත්ථ තුණ්හි හවිතබ්බං, ලොකෙ හි නාහාසමානං ජානන්ති මිස්සං බාලෙහි පණ්ඩිත”න්ති වත්වා, “භික්ඛු, ආනන්ද, තෙ මනුස්සෙ එවං පටිච්චොදෙන්තු”ති ධම්මදෙසනත්ථාය “අභූතවාදී නිරයං උපෙතී”ති ඉමං ගාථමහාසි. ථෙරො තං උග්ගහෙත්වා භික්ඛු ආහ – “මනුස්සා තුම්භෙහි ඉමාය ගාථාය පටිච්චොදෙන්තිබ්බො”ති. භික්ඛු තථා අකංසු. පණ්ඩිතමනුස්සා තුණ්හි අහෙසුං. රාජාපි රාජපුරිසෙ සබ්බතො පෙසෙත්වා යෙසං ධුත්තානං ලඤ්ජං දත්වා තිත්ථියා තං මාරාපෙසුං, තෙ ගහෙත්වා නිග්ගස්ස තං පවත්තිං ඤාත්වා තිත්ථියෙ පරිහාසි. මනුස්සාපි තිත්ථියෙ දිස්වා ලෙඩ්ඛුනා පහරන්ති, පංසුනා ඔකිරන්ති “හගවතො අයසං උප්පාදෙසු”න්ති. ආනන්දත්ථෙරො තං දිස්වා හගවතො ආරොචෙසි, හගවා ථෙරස්ස ඉමං ගාථමහාසි “සකඤ්ඤි දිට්ඨිං...පෙ.... වදෙය්‍යා”ති.

තස්සත්ථො – යායං දිට්ඨි තිත්ථියජනස්ස “සුන්දරිං මාරෙන්වා සමණානං සකාපුත්තියානං අවණ්ණං පකාසෙත්වා එතෙනුපායෙන ලද්ධං සක්කාරං සාදිශිස්සාමා”ති, සො තං දිට්ඨිං කථං අතික්කමෙය්‍ය, අථ බො

සො අයසො තමෙව තිත්ථියජනං පච්චාගතො තං දිට්ඨිං අවිචේතුං අසක්කොත්තං. යො වා සස්සතාදිවාදි, සොපි සකං දිට්ඨිං කථං අවිචයෙය්‍ය තෙන දිට්ඨිච්ඡන්දෙන අනුනීතො තාය ච දිට්ඨිරුචියා නිවිට්ඨො, අපිච ඛො පන සයං සමත්තානි පකුබ්බමානො අත්තනාව පරිපුණ්ණානි තානි දිට්ඨිගතානි කරොත්තො යථා ඡානෙය්‍ය, තමෙව වදෙය්‍යාති.

789. අථ රාජා සත්තාහව්වයෙන තං කුණපං ඡඩ්ඛාපෙත්වා සායන්හසමයං විහාරං ගන්ත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා ආහ - “නනු, හන්තෙ, ඊදිසෙ අයසෙ උප්පන්නෙ මය්හමිපි ආරොචෙතබ්බං සියා”ති. එවං චුත්තෙ හගවා, “න, මහාරාජ, ‘අහං සීලවා ගුණසම්පන්නො’ති පරෙසං ආරොචෙතුං අරියානං පතිරූප”න්ති වත්වා තස්සා අට්ඨුප්පත්තියං “යො අත්තනො සීලවතානී”ති අවසෙසගාථායො අභාසි.

තත්ථ සීලවතානීති පාතිමොක්ඛාදීනි සීලානි ආරඤ්ඤිකාදීනි ධුතභිගවතානි ච. අනානුපුට්ඨොති අපුච්ඡිතො. පාචාති වදති. අනරියධම්මං කුසලා තමාහු, යො ආකුමානං සයමෙව පාචාති යො එවං අත්තනං සයමෙව වදති, තස්ස තං වාදං “අනරියධම්මො එසො”ති කුසලා එවං කමෙන්නි.

790. සන්තොති රාගාදිකිලෙසවූපසමෙන සන්තො, තථා අභිනිබ්බුතත්තො. ඉතිහන්ති සීලෙසු අකත්ථමානොති “අහමස්මි සීලසම්පන්නො”තිආදිනා නයෙන ඉති සීලෙසු අකත්ථමානො, සීලනිමිත්තං අත්තුපනායිකං වාචං අභාසමානොති චුත්තං හොති. තමරියධම්මං කුසලා වදන්තීති තස්ස තං අකත්ථනං “අරියධම්මො එසො”ති බුද්ධාදයො ඛන්ධාදිකුසලා වදන්ති. යස්සුස්සදා නත්ථි කුහිඤ්චි ලොකෙති යස්ස ඛිණාසවස්ස රාගාදයො සත්ත උප්පදා කුහිඤ්චි ලොකෙ නත්ථි, තස්ස තං අකත්ථනං “අරියධම්මො එසො”ති එවං කුසලා වදන්තීති සම්බන්ධො.

791. එවං ඛිණාසවපට්ඨිපත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි දිට්ඨිගතිකානං තිත්ථියානං පට්ඨිපත්තිං රඤ්ඤො දස්සෙත්තො ආහ - “පකප්පිතා සඬබ්බා”ති. තත්ථ පකප්පිතානි පරිකප්පිතා. සඬබ්බානි පච්චයාහිසඬබ්බා. යස්සාති යස්ස කස්සවි දිට්ඨිගතිකස්ස. ධම්මාති දිට්ඨියො. පුරක්ඛතානි පුරතො කතා. සන්තීති සංවිජ්ජන්ති. අවිචදාතානි අවොදාතා. යදත්තනි පස්සති ආනිසංසං, තං නිස්සිතො කුප්පපට්ඨිච්චසන්තින්ති යස්සෙනෙ දිට්ඨිධම්මො පුරක්ඛතා අවොදාතා සන්ති, සො එවංවිධො යස්මා අත්තනි තස්සා දිට්ඨියා දිට්ඨිධම්මිකඤ්ච සක්කාරාදිං, සම්පරායිකඤ්ච ගතිවිසෙසාදිං ආනිසංසං පස්සති, තස්මා තඤ්ච ආනිසංසං, තඤ්ච කුප්පතාය ච පට්ඨිච්චසමුප්පන්නතාය ච සම්මුතිසන්තිතාය ච කුප්පපට්ඨිච්චසන්තිසඬබ්බානං දිට්ඨිං නිස්සිතොව හොති, සො තන්තිස්සිතත්තා අත්තනං වා උක්කංසෙය්‍ය පරෙ වා වම්භෙය්‍ය අභූතෙහිපි ගුණදොසෙහි.

792. එවං නිස්සිතෙන ච දිට්ඨිනිවෙසා...පෙ.... ආදියනී ච ධම්මන්ති. තත්ථ දිට්ඨිනිවෙසානි ඉදංසච්චාහිනිවෙසසඬාතානි දිට්ඨිනිවෙසනානි. න හි ස්වාතිවත්තානි සුබ්බෙන අතිවත්තිතබ්බා න භොන්ති. ධම්මෙසු නිව්ඡෙය්‍ය සමුග්ගහීතන්ති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිධම්මෙසු තං තං සමුග්ගහීතං අහිනිවිට්ඨං ධම්මං නිව්ඡිනිත්වා පවත්තත්තා දිට්ඨිනිවෙසා න හි ස්වාතිවත්තානි චුත්තං භොති. තස්මා නරො තෙසු නිවෙසනෙසු, නිරස්සනී ආදියනී ච ධම්මන්ති යස්මා න හි ස්වාතිවත්තා, තස්මා නරො තෙසුයෙව දිට්ඨිනිවෙසනෙසු අප්පිලගොසිලකුක්කුරස්සිලපඤ්චාතපමරුප්පපාතඋක්කුටිකප්පධානකණ්ට කාපස්සයාදිභෙදං සත්ථාරධම්මක්ඛානගණාදිභෙදඤ්ච තං තං ධම්මං නිරස්සනී ච ආදියනී ච ජහති ච ගණ්හාති ච වනමක්කටො විය තං තං සාබන්ති චුත්තං භොති. එවං නිරස්සන්තො ච ආදියන්තො ච අනවට්ඨිතවිත්තත්තා අසන්තෙහිපි ගුණදොසෙහි අත්තනො වා පරස්ස වා යසායසං උප්පාදෙය්‍ය.

793. යො පනායං සබ්බදිට්ඨිගතාදිදොසධුනනාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතත්තා ධොතො, තස්ස ධොනස්ස හි...පෙ.... අනුපයො සො. කිං චුත්තං භොති? ධොනධම්මසමන්තාගමා ධොනස්ස ධුතසබ්බපාපස්ස අරහතො කත්ථවී ලොකෙ තෙසු තෙසු භවෙසු පකප්පිතා දිට්ඨි නත්ථී, සො තස්සා දිට්ඨියා අභාවෙන, යාය ච අත්තනා කතං පාපකම්මං පටිච්ඡාදෙන්තා තිත්ථියා මායාය මානෙන වා එතං අගතිං ගච්ඡන්ති, තම්පි මායඤ්ච මානඤ්ච පහාය ධොතො රාගාදීනං දොසානං කෙන ගච්ඡෙය්‍ය, දිට්ඨධම්මෙ සම්පරායෙ වා නිරයාදීසු ගතිවිසෙසෙසු කෙන සඬ්ඛං ගච්ඡෙය්‍ය, අනුපයො සො, සො හි තණ්හාදිට්ඨිඋපයානං ද්විත්තං අභාවෙන අනුපයොති.

794. යො පන තෙසං ද්විත්තං භාවෙන උපයො භොති, සො උපයො හි...පෙ.... දිට්ඨිමිධෙව සබ්බන්ති. තත්ථ උපයොති තණ්හාදිට්ඨිනිස්සිතො. ධම්මෙසු උපෙති වාදන්ති “රත්තො”ති වා “දුට්ඨො”ති වා එවං තෙසු තෙසු ධම්මෙසු උපෙති වාදං. අනුපයං කෙන කථං වදෙය්‍යාති තණ්හාදිට්ඨිපහානෙන අනුපයං බිණාසවං කෙන රාගෙන වා දොසෙන වා කථං “රත්තො”ති වා “දුට්ඨො”ති වා වදෙය්‍ය, එවං අනුපවජ්ජො ච සො කිං තිත්ථියා විය කතපටිච්ඡාදකො භවිස්සතීති අධිප්පායො. අත්තා නිරත්තා න හි තස්ස අත්ථිති තස්ස හි අත්තදිට්ඨි වා උච්ඡෙදදිට්ඨි වා නත්ථී, ගහණං මුඤ්චනං වාපි අත්තනිරත්තසඤ්ඤිතං නත්ථී. කිංකාරණා නත්ථිති වෙ? අධොසි සො දිට්ඨිමිධෙව සබ්බං, යස්මා සො ඉධෙව අත්තභාවෙ ඤාණවාතෙන සබ්බං දිට්ඨිගතං අධොසි, පජහි, විනොදෙසීති අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. තං සුත්වා රාජා අත්තමනො භගවන්තං අභිවාදෙන්වා පක්කාමීති.

පරමත්ථජාතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය දුට්ඨට්ඨකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සුද්ධට්ඨකසුත්තවණ්ණනා

795. පස්සාමි සුද්ධන්ති සුද්ධට්ඨකසුත්තං. කා උප්පත්ති? අතීතෙ කිර කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ ඛාරාණසිවාසී අඤ්ඤතරො කුටුම්භිකො පඤ්චභි සකට්ඨකෙහි පච්චන්තජනපදං අගමාසි භණ්ඩග්ගහණත්ථං. තත්ථ චනචරකෙන සද්ධිං මිත්තං කත්වා තස්ස පණ්ණාකාරං දත්වා පුච්ඡි - “කච්චි, තෙ සම්ම, චන්දනසාරං දිට්ඨපුබ්බ”න්ති? “ආම සාමී”ති ච චුත්තෙ තෙනෙව සද්ධිං චන්දනචනං පච්ඡිත්වා සබ්බසකට්ඨානි චන්දනසාරස්ස පුරෙත්වා තම්පි චනචරකං “යදා, සම්ම, ඛාරාණසිං ආගච්ඡසි, තදා චන්දනසාරං ගහෙත්වා ආගච්ඡෙය්‍යාසි”ති චත්වා ඛාරාණසිංයෙව අගමාසි. අථාපරෙන සමයෙන සොපි චනචරකො චන්දනසාරං ගහෙත්වා තස්ස සරං අගමාසි. සො තං දිස්වා සබ්බං පටිසන්ථාරං කත්වා සායන්හසමයෙ චන්දනසාරං පිසාපෙත්වා සමුග්ගං පුරෙත්වා “ගච්ඡ, සම්ම, න්භායිත්වා ආගච්ඡා”ති අත්තතො පුරිසෙන සද්ධිං න්භානතිත්ථං පෙසෙසි. තෙන ච සමයෙන ඛාරාණසියං උස්සවො හොති. අථ ඛාරාණසිවාසීතො පාතොව දානං දත්වා සායං සුද්ධවත්ථනිවත්ථා මාලාගන්ධාදීනි ගහෙත්වා කස්සපස්ස භගවතො මහාවෙතියං චන්දිතුං ගච්ඡන්ති. සො චනචරකො තෙ දිස්වා “මහාජනො කුහිං ගච්ඡති”ති පුච්ඡි. “විහාරං චෙතියචන්දනත්ථායා”ති ච සුත්වා සයම්පි අගමාසි. තත්ථ මනුස්සෙ හරිතාලමනොසිලාදීහි නානප්පකාරෙහි චෙතියෙ පූජං කරොන්තෙ දිස්වා කිඤ්චි චිත්‍රං කාතුං අජානන්තො තං චන්දනං ගහෙත්වා මහාවෙතියෙ සුවණ්ණට්ඨකානං. උපරි කංසපාතිමත්තං මණ්ඩලං අකාසි. අථ තත්ථ සූරියුග්ගමනවෙලායං සූරියරස්මියො උට්ඨහිංසු. සො තං දිස්වා පසිදි, පත්ථනඤ්ච අකාසි “යත්ථ යත්ථ නිබ්බත්තාමි, ඊදිසා මෙ රස්මියො උරෙ උට්ඨහන්තු”ති. සො කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු නිබ්බත්ති. තස්ස උරෙ රස්මියො උට්ඨහිංසු, චන්දමණ්ඩලං වියස්ස උරමණ්ඩලං විරොචති, “චන්දාහො දෙවපුත්තො”ත්ථෙව ච නං සඤ්ජානිංසු.

සො තාය සම්පත්තියා ඡසු දෙවලොකෙසු අනුලොමපට්ලොමතො එකං බුද්ධන්තරං බෙපෙත්වා අම්භාකං භගවති උප්පන්තෙ සාවත්ථියං බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බත්ති, තථෙවස්ස උරෙ චන්දමණ්ඩලසදිසං රස්මිමණ්ඩලං අහොසි. නාමකරණදිවසෙ වස්ස මඩගලං කත්වා බ්‍රාහ්මණා තං මණ්ඩලං දිස්වා “ධඤ්ඤපුඤ්ඤලක්ඛණො අයං කුමාරො”ති විමිහිතා “චන්දාහො” ත්ථෙව නාමං අකංසු. තං වයප්පත්තං බ්‍රාහ්මණා ගහෙත්වා අලඬිකරිත්වා රත්තකඤ්චුකං පාරුපාපෙත්වා රථෙ ආරොපෙත්වා “මහාබ්‍රහ්මා අය”න්ති පුජෙත්වා “යො චන්දාහං පස්සති, සො යසධනාදීනි ලහති, සම්පරායඤ්ච සග්ගං ගච්ඡති”ති උග්ගොසෙත්තා ගාමනිගමරාජධානීසු ආභිණ්ඩන්ති. ගතගතට්ඨානෙ මනුස්සා “එස කිර හො චන්දාහො නාම, යො එතං පස්සති, සො යසධනසග්ගාදීනි ලහති”ති

උපරුපරි ආගච්ඡන්ති, සකලජම්බුදීපො වලි. බ්‍රාහ්මණා තුව්ඡහත්ථකානං ආගතානං න දස්සෙන්නි, සතං වා සහස්සං වා ගහෙත්වා ආගතානමෙව දස්සෙන්නි. එවං චන්දාහං ගහෙත්වා අනුවචරන්තා බ්‍රාහ්මණා කමෙන සාවත්ථීං අනුප්පත්තා.

තෙන ච සමයෙන හගවා පචත්තිතවරධම්මවක්කො අනුපුබ්බෙන සාවත්ථීං ආගන්ත්වා සාවත්ථීයං විහරති ජෙතවනෙ බහුජනහිතාය ධම්මං දෙසෙන්නො. අථ චන්දාහො සාවත්ථීං පත්වා සමුද්දපක්ඛන්තකුන්තදී විය අපාකටො අහොසි, චන්දාහොති හණන්තොපි නත්ථී. සො සායන්හසමයෙ මහාජනකායං මාලාගන්ධාදීනි ආදාය ජෙතවනාහිමුඛං ගච්ඡන්තං දිස්වා “කුහිං ගච්ඡා”ති පුච්ඡී. “බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො, සො බහුජනහිතාය ධම්මං දෙසෙති, තං සොතුං ජෙතවනං ගච්ඡාමා”ති ච තෙසං චචනං සුත්වා සොපි බ්‍රාහ්මණගණපරිවුතො තත්ථෙව අගමාසි. හගවා ච තස්මිං සමයෙ ධම්මසභායං වරබුද්ධාසනෙ නිසින්නොව හොති. චන්දාහො හගවන්තං උපසඬකම්ම මධුරපටිසන්ථාරං කත්වා එකමන්තං නිසීදි, තාවදෙව චස්ස සො ආලොකො අන්තරහිතො. බුද්ධාලොකස්ස හි සමීපෙ අසීතිහත්ථබ්බන්තරෙ අඤ්ඤො ආලොකො නාහිහොති. සො “ආලොකො මෙ නට්ඨො”ති නිසීදිත්වා උට්ඨාසි, උට්ඨහිත්වා ච ගන්තුමාරද්ධො. අථ නං අඤ්ඤතරො පුරිසො ආහ – “කිං හො චන්දාහ, සමණස්ස ගොතමස්ස හිතො ගච්ඡසි”ති. නාහං හිතො ගච්ඡාමි, අපිච මෙ ඉමස්ස තෙජෙන ආලොකො න සම්පජ්ජති පුනදෙව හගවතො පුරතො නිසීදිත්වා පාදතලා පට්ඨාය යාව කෙසග්ගා රුපරංසිලක්ඛණාදිසම්පත්තිං දිස්වා “මහෙසක්ඛො සමණො ගොතමො, මම උරෙ අප්පමත්තකො ආලොකො උට්ඨිතො, තාවතකෙනපි මං ගහෙත්වා බ්‍රාහ්මණා සකලජම්බුදීපං විවරන්ති. එවං වරලක්ඛණසම්පත්තිසමන්තාගතස්ස සමණස්ස ගොතමස්ස නෙව මානො උප්පන්නො, අද්ධා අයං අනොමගුණසමන්තාගතො හවිස්සති සත්ථා දෙවමනුස්සාන”න්ති අතිවිය පසන්නවිත්තො හගවන්තං චන්දිත්වා පබ්බජ්ජං යාචි. හගවා අඤ්ඤතරං ථෙරං ආණාපෙසි – “පබ්බාජෙහි න”න්ති. සො තං පබ්බාජෙත්වා තවපඤ්චකකම්මට්ඨානං ආචික්ඛි. සො විපස්සනං ආරහිත්වා න විරෙතෙව අරහත්තං පත්වා “චන්දාහත්ථෙරො”ති විස්සුතො අහොසි. තං ආරබ්භ හික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං “කිං නු ඛො, ආවුසො, යෙ චන්දාහං අද්දසංසු. තෙ යසං වා ධනං වා ලභිංසු, සග්ගං වා ගච්ඡිංසු, විසුද්ධිං වා පාපුණ්ඤ්සු තෙන චක්ඛුද්ධාරිකරුපදස්සනෙනා”ති. හගවා තස්ස අට්ඨුප්පත්තියං ඉමං සුත්තමහාසි.

තත්ථ පඨමගාථාය තාවත්ථො – න, හික්ඛවෙ, එවරුපෙන දස්සනෙන සුද්ධිං හොති. අපිච ඛො කිලෙසමලිනත්තා අසුද්ධං, කිලෙසරොගානං අවිගමා සරොගමෙව චන්දාහං බ්‍රාහ්මණං අඤ්ඤං වා එවරුපං දිස්වා දිට්ඨිගතිකො බාලො අභිජානාති “පස්සාමි සුද්ධං පරමං අරොගං, තෙන ච දිට්ඨිසඬ්ඛාතෙන දස්සනෙන සංසුද්ධිං නරස්ස හොති”ති, සො එවං

අභිජානන්තො තං දස්සනං “පරම”න්ති ඤාත්වා තස්මිං දස්සනෙ සුද්ධානුපස්සි සමානො තං දස්සනං “මග්ගඤාණ”න්ති පච්චෙති. තං පන මග්ගඤාණං න භොති. තෙනාහ – “දිට්ඨොන චෙ සුද්ධි”ති දුතියගාමං.

796. තස්සත්ථො – තෙන රූපදස්සනසඬ්ඛානෙන දිට්ඨොන යදි කිලෙසසුද්ධි නරස්ස භොති. තෙන වා ඤාණෙන සො යදි ජාතිආදිදුක්ඛං පජ්ඣාති. එවං සන්තෙ අරියමග්ගතො අඤ්ඤාන අසුද්ධිමග්ගෙනෙව සො සුජ්ඣති, රාගාදීහි උපධීහි සඋපධිකො එව සමානො සුජ්ඣතිති ආපන්නං භොති, න ච එවංචිධො සුජ්ඣති. තස්මා දිට්ඨි හි නං පාව තථා වදානං, සා නං දිට්ඨියෙව “මිච්ඡාදිට්ඨිකො අය”න්ති කථෙති දිට්ඨිඅනුරූපං “සස්සනො ලොකො”තිආදිනා නයෙන තථා තථා වදන්ති.

797. න බ්‍රාහ්මණොති තතියගාමා. තස්සත්ථො – යො පන බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණො භොති, සො මග්ගෙන අධිගතාසවක්ඛයො ඛිණාසවබ්‍රාහ්මණො අරියමග්ගඤාණතො අඤ්ඤාන අභිමඬ්ගලසම්මතරූපසඬ්ඛානෙ දිට්ඨො තථාවිධසද්දසඬ්ඛානෙ සුතෙ අවිතික්කමසඬ්ඛානෙ සීලෙ හත්ථිවතාදිහෙදෙ වතෙ පථවිආදිහෙදෙ මුතෙ ච උජ්ජන්තෙන මිච්ඡාඤාණෙන සුද්ධිං න ආහ. සෙසමස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස චණ්ණහණනත්ථං චුත්තං. සො හි තෙධාතුකපුඤ්ඤ සබ්බස්මිඤ්ච පාපෙ අනුපලිත්තො, තස්ස පහීනත්තා අත්තදිට්ඨියා යස්ස කස්සචි වා ගහණස්ස පහීනත්තා අත්තඤ්ජහො, පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරාදීනං අකරණතො නයිධ පකුබ්බමානොති චුච්චති. තස්මා නං එවං පසංසන්තො ආහ. සබ්බස්සෙව චස්ස පුරිමපාදෙන සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො – පුඤ්ඤෙ ච පාපෙ ච අනුපලිත්තො, අත්තඤ්ජහො නයිධ පකුබ්බමානො, න බ්‍රාහ්මණො අඤ්ඤානො සුද්ධිමාහාති.

798. එවං න බ්‍රාහ්මණො අඤ්ඤානො සුද්ධිමාහාති වත්වා ඉදානි යෙ දිට්ඨිගතිකා අඤ්ඤානො සුද්ධිං බ්‍රුවන්ති, තෙසං තස්සා දිට්ඨියා අනිබ්බාහකභාවං දස්සෙන්තො “පුරිමං පභායා”ති ගාමමාහ. තස්සත්ථො – තෙ හි අඤ්ඤානො සුද්ධිවාදා සමානාපි යස්සා දිට්ඨියා අජ්ජහීනත්තා ගහණමුඤ්චනං භොති. තාය පුරිමං සත්ථාරාදිං පභාය අපරං නිස්සිතා එජාසඬ්ඛාතාය තණ්හාය අනුගතා අභිභූතා රාගාදිහෙදං න තරන්ති සඬ්ඛං, තඤ්ච අතරන්තා තං තං ධම්මං උග්ගණ්හන්ති ච නිරස්සජන්ති ච මක්කටොව සාබන්ති.

799. පඤ්චමගාමාය සම්බන්ධො – යො ච සො “දිට්ඨි හි නං පාව තථා වදාන”න්ති චුත්තො, සො සයං සමාදායාති. තත්ථ සයන්ති සාමං. සමාදායාති ගහෙත්වා. වතානීති හත්ථිවතාදීති. උච්චාවචන්ති අපරාපරං භීතපණීතං වා සත්ථාරතො සත්ථාරාදිං. සඤ්ඤාසත්තොති කාමසඤ්ඤාදීසු

ලග්ගො. විද්වා ව වෙදෙහි සමෙව්ව ධම්මන්ති පරමත්ථවිද්වා ව අරහා චතුහි මග්ගඤ්ඤාණවෙදෙහි චතුසච්චධම්මං අභිසමෙව්වාති. සෙසං පාකට්මෙව.

800. ස සබ්බධම්මෙසු විසෙතිභූතො, යං කිඤ්චි දිට්ඨංව සුතං මුතං වාති සොභූර්පඤ්ඤො ඛිණ්ණසථො යං කිඤ්චි දිට්ඨං වා සුතං වා මුතං වා තෙසු සබ්බධම්මෙසු මාරසෙනං විනාසෙත්වා ධීතභාවෙන විසෙතිභූතො. තමෙවදස්සින්ති තං එවං විසුද්ධදස්සිං. විවටං වරන්තන්ති තණ්හවිජදනාදිවිගමෙන විවටං හුත්වා වරන්තං. කෙනිධ ලොකස්මිං විකප්පයෙය්‍යාති කෙන ඉධ ලොකෙ තණ්හාකප්පෙන වා දිට්ඨිකප්පෙන වා කොචි විකප්පෙය්‍ය, තෙසං වා පභීනත්තා රාගාදිනා පුබ්බෙ චුත්තෙනාති.

801. න කප්පයන්තිති ගාථාය සම්බන්ධො අත්ථො ව – කිඤ්ච භියො? තෙ හි තාදිසා සන්තො ද්වින්තං කප්පානං පුරෙක්ඛාරානඤ්ච කෙනචි න කප්පයන්ති න පුරෙක්ඛරොන්ති, පරමත්ථඅවචන්තසුද්ධිඅධිගතත්තා අනචචන්තසුද්ධිංයෙව අකිරියසස්සතදිට්ඨිං අවචන්ත සුද්ධිති න තෙ වදන්ති. ආදානගන්ථං ගථිතං විසජ්ජාති චතුබ්බිධම්පි රූපාදීනං ආදායකත්තා ආදානගන්ථං අත්තනො චිත්තසන්තානෙ ගථිතං බද්ධං අරියමග්ගසත්ථෙත විසජ්ජ ඡින්දිත්වා. සෙසං පාකට්මෙව.

802. සීමාතිගොති ගාථා එකපුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය චුත්තා. පුබ්බසදිසො එව පනස්සා සම්බන්ධො, සො එවං අත්ථවණ්ණනාය සද්ධිං වෙදිතබ්බො – කිඤ්ච භියො සො ඊදිසො භූර්පඤ්ඤො චතුත්තං කිලෙසසීමානං අතීතත්තා සීමාතිගො බාහිතපාපත්තා ව බ්‍රාහ්මණො, ඉත්ථම්භූතස්ස ව තස්ස නත්ථි පරචිත්තපුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණෙහි ඤත්වා වා මංසවක්ඛුදිබ්බවක්ඛුහි දිස්වා වා කිඤ්චි සමුග්ගහීතං, අභිනිවිට්ඨන්ති චුත්තං හොති. සො ව කාමරාගාභාවතො න රාගරාගී, රූපාරූපරාගාභාවතො න විරාගරත්තො. යතො එවංවිධස්ස “ඉදං පර”න්ති කිඤ්චි ඉධ උග්ගහීතං නත්ථිති අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය සුද්ධට්ඨකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. පරමට්ඨකසුත්තවණ්ණනා

803. පරමන්ති දිට්ඨිසුති පරමට්ඨකසුත්තං. කා උප්පත්ති? හගවති කිර සාවත්ථියං විහරන්තෙ නානාතිත්ථියා සන්තිපතිත්වා අත්තනො අත්තනො දිට්ඨිං දිපෙත්තා “ඉදං පරමං, ඉදං පරම”න්ති කලහං කත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා සම්බහුලෙ ජව්චන්ඨෙ සන්තිපාතාපෙත්වා “ඉමෙසං හත්ථිං දස්සෙමා”ති ආණාපෙසි. රාජපුරිසා අන්ඨෙ සන්තිපාතාපෙත්වා හත්ථිං පුරතො සයාපෙත්වා “පස්සමා”ති ආහංසු. තෙ හත්ථිස්ස එකමෙකං අඬගං පරාමසිංසු. තතො රඤ්ඤො “කිදිසො, හණ, හත්ථි”ති පුට්ඨො යො

සොණ්ඩං පරාමසී, සො “සෙය්‍යාථාපි, මහාරාජ, නඩගලීසා”ති හණි. යෙ දන්තාදීනි පරාමසිංසු, තෙ ඉතරං “මා හො රඤ්ඤො පුරතො මුසා හණි”ති පරිභාසිත්වා “සෙය්‍යාථාපි, මහාරාජ, හිත්තිබ්බලො”ති ආදීනි ආහංසු. රාජා තං සබ්බං සුත්වා “ඊදිසො තුම්භාකං සමයො”ති තිත්ථියෙ උයොපාපෙසී. අඤ්ඤතරො පිණ්ඩවාරිකො තං පචත්තිං ඤත්වා භගවතො ආරොවෙසී. භගවා තස්සං අට්ඨුප්පත්තියං හික්ඛු ආමන්තෙත්වා “යථා, හික්ඛවෙ, ජච්චන්ධා හත්ථිං අජානන්තා තං තං අභිගං පරාමසිත්වා විචදිංසු, එවං තිත්ථියා විමොක්ඛන්තිකධම්මං අජානන්තා තං තං දිට්ඨිං පරාමසිත්වා විචදන්ති”ති වත්වා ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං සුත්තමහාසී.

තත්ථ පරමන්ති දිට්ඨිසු පරිබ්බසානොති “ඉදං පරම”න්ති ගහෙත්වා සකාය සකාය දිට්ඨියා වසමානො. යදුත්තරි කුරුතෙති යං අත්තනො සත්ථාරාදිං සෙට්ඨං කරොති. භීනාති අඤ්ඤ තතො සබ්බමාහාති තං අත්තනො සත්ථාරාදිං යපෙත්වා තතො අඤ්ඤ සබ්බෙ “භීනා ඉමෙ”ති ආහ. තස්මා විවාදානි අවිතිවත්තොති තෙන කාරණෙන සො දිට්ඨිකලහෙ අවිතිවත්තොව හොති.

804. දුතියගාථාය අත්ථො – එවං අවිතිවත්තො ව යං දිට්ඨෙ සුතෙ සීලවතෙ මුතෙති එතෙසු වත්ථුසු උප්පන්නදිට්ඨිසඬ්ඛාතෙ අත්තනි පුබ්බෙ චුත්තප්පකාරං ආනිසංසං පස්සති. තදෙව සො තත්ථ සකාය දිට්ඨියා ආනිසංසං “ඉදං සෙට්ඨ”න්ති අභිනිවිසිත්වා අඤ්ඤං සබ්බං පරසත්ථාරාදිකං නිභීනතො පස්සති.

805. තතියගාථාය අත්ථො – එවං පස්සතො වස්ස යං අත්තනො සත්ථාරාදිං නිස්සිතො අඤ්ඤං පරසත්ථාරාදිං භීනං පස්සති තං පන දස්සනං ගන්ථමෙව කුසලා වදන්ති, ඛන්ධනන්ති චුත්තං හොති. යස්මා එතදෙව, තස්මා හි දිට්ඨංව සුතං මුතං වා සීලබ්බතං හික්ඛු න නිස්සයෙය්‍ය, නාහිනිවෙසෙය්‍යාති චුත්තං හොති.

806. චතුත්ථගාථාය අත්ථො – න කෙවලං දිට්ඨසුතාදිං න නිස්සයෙය්‍ය, අපිච ඛො පන අසඤ්ජාතං උපරුපරි දිට්ඨිමිපි ලොකස්මිං න කප්පයෙය්‍ය, න ජනෙය්‍යාති චුත්තං හොති. කිදිසං? ඤාණෙන වා සීලවතෙන වාපි, සමාපත්තිඤාණාදිනා ඤාණෙන වා සීලවතෙන වා යා කප්පියති, එතං දිට්ඨිං න කප්පෙය්‍ය. න කෙවලඤ්ච දිට්ඨිං න කප්පෙය්‍ය, අපිච ඛො පන මානෙනපි ජාතිආදීහි වත්ථුහි සමොති අත්තානමනුපනෙය්‍ය, භීනො න මඤ්ඤථ විසෙසි වාපිති.

807. පඤ්චමගාථාය අත්ථො – එවඤ්ඤි දිට්ඨිං අකප්පෙත්තො අමඤ්ඤමානො ව අත්තං පභාය අනුපාදියානො ඉධ වා යං පුබ්බෙ ගහිතං, තං පභාය අපරං අග්ගණ්භන්තො තස්මිමිපි චුත්තප්පකාරෙ ඤාණෙ දුට්ඨං

නිස්සයං නො කරොති. අකරොන්තො ච ස වෙ වියත්තෙසු නානාදිට්ඨිවසෙන භින්නෙසු සත්තෙසු න වග්ගසාරී ඡන්දාදිවසෙන අගච්ඡනධම්මො හුත්වා ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිසු කිඤ්චිපි දිට්ඨිං න පච්චෙති, න පච්චාගච්ඡතීති වුත්තං හොති.

808-10. ඉදානි යො සො ඉමාය ගාථාය වුත්තො ඛිණ්ණසවො, තස්ස වණ්ණහණනත්ථං. “යස්සුභයන්තෙ”ති ආදිකා තිස්සො ගාථායො ආහ. තත්ථ උභයන්තෙති පුබ්බෙ වුත්තඵස්සාදිහෙදෙ. පණ්ඩිති තණ්හා. භවාභවායාති පුනප්පුනභවාය. ඉධ වා හුරං වාති සකත්තභාවාදිහෙදෙ ඉධ වා පරත්තභාවාදිහෙදෙ පරත්ථ වා. දිට්ඨෙ වාති දිට්ඨසුද්ධියා වා. එස නයො සුතාදීසු. සඤ්ඤාති සඤ්ඤාසමුට්ඨාපිකා දිට්ඨි. ධම්මාපි තෙසං න පටිච්ඡිකාසෙති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතධම්මාපි තෙසං. “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති එවං න පටිච්ඡිකා. පාරඬගතො න පච්චෙති තාදීති නිබ්බානපාරං ගතො තෙන තෙන මග්ගෙන පහීනෙ කිලෙසෙ පුන නාගච්ඡති, පඤ්චහි ච ආකාරෙහි තාදී හොතීති. සෙසං පාකට්ඨමෙවාති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය පරමට්ඨකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. ජරාසුත්තවණ්ණනා

811. අප්පං වත ජීවිතන්ති ජරාසුත්තං. කා උප්පත්ති? එකං සමයං භගවා සාවත්ථියං වස්සං වසිත්වා යාති තාති බුද්ධානං සරීරාරොගාසම්පාදනං අනුප්පන්නසික්ඛාපදපඤ්ඤාපනං වෙනෙයාදමනං තථාරූපාය අට්ඨප්පත්තියා ජාතකාදිකථනන්ති ආදීති ජනපදවාරිකානිමිත්තාති, තාති සමචෙක්ඛිත්වා ජනපදවාරිකං පක්කාමි. අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො සායං සාකෙතං අනුප්පත්තො අඤ්ජනවනං පාවිසි. සාකෙතවාසිනො සුත්වා “අකාලො ඉදානි භගවන්තං දස්සනායා”ති විභාතාය රත්තියා මාලාගන්ධාදීති ගහෙන්වා භගවතො සන්තිකං ගන්ත්වා පූජනවන්දනසම්මොදනාදීති කත්වා පරිවාරෙත්වා අට්ඨංසු යාව භගවතො ගාමප්පවෙසනවෙලා, අථ භගවා භික්ඛුසඤ්ජපරිවුතො පිණ්ඩාය පාවිසි. තං අඤ්ඤතරො සාකෙතකො බ්‍රාහ්මණමහාසාලො නගරා නික්ඛන්තො නගරද්වාරෙ අද්දස. දිස්වා පුත්තසිනෙහං උප්පාදෙන්වා “විරදිට්ඨොසි, පුත්ත, මයා”ති පරිදෙවයමානො අභිමුඛො අගමාසි. භගවා භික්ඛු සඤ්ඤාපෙසි – “අයං, භික්ඛවෙ, බ්‍රාහ්මණො යං ඉච්ඡති, තං කරොතු, න වාරෙතබ්බො”ති.

බ්‍රාහ්මණොපි වච්ඡගිද්ධිනීව ගාවී ආගන්ත්වා භගවතො කායං පුරතො ච පච්ඡතො ච දක්ඛිණතො ච වාමතො වාති සමන්තා ආලිඬගි “විරදිට්ඨොසි, පුත්ත, වීරං විනා අහොසි”ති භණන්තො. යදි පන සො තථා කාතුං න

ලභෙය්‍යා, හදයං ඵාලෙන්වා මරෙය්‍යා. සො හගවන්තං අවොච – “හගවා තුම්හෙහි සද්ධිං ආගතභික්ඛුනං අහමෙව භික්ඛං දාතුං සමත්ථො, මමෙව අනුග්ගහං කරොථා”ති. අධිවාසෙසි හගවා තුණ්හිභාවෙන. බ්‍රාහ්මණො හගවතො පත්තං ගහෙන්වා පුරතො ගච්ඡන්තො බ්‍රාහ්මණියා පෙසෙසි – “පුත්තො මෙ ආගතො, ආසනං පඤ්ඤාපෙතබ්බ”න්ති. සා තථා කත්වා ආගමනං පස්සන්ති ධීතා හගවන්තං අන්තරවිටීයංයෙව දිස්වා පුත්තසිනෙනං උප්පාදෙන්වා “විරදිට්ඨොසි, පුත්ත, මයා”ති පාදෙසු ගහෙන්වා රොදින්වා සරං අතිනෙන්වා සක්කච්චං භොජෙසි. භුත්තාවිතො බ්‍රාහ්මණො පත්තං අපනාමෙසි. හගවා තෙසං සප්පායං විදින්වා ධම්මං දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ උභොපි සොතාපන්නා අහෙසුං. අථ හගවන්තං යාවිංසු – “යාව, හන්තෙ, හගවා ඉමං නගරං උපනිස්සාය විහරති, අම්භාකංයෙව සරෙ භික්ඛා ගහෙතබ්බා”ති. හගවා “න බුද්ධා ඵං ඵං නිබද්ධට්ඨානංයෙව ගච්ඡන්ති”ති පටික්ඛිපි. තෙ ආහංසු – “තෙන හි, හන්තෙ, භික්ඛුසඤ්ඤා සද්ධිං පිණ්ඩාය වරින්වාපි තුම්හෙ ඉධෙව හත්තකිච්චං කත්වා ධම්මං දෙසෙත්වා විහාරං ගච්ඡා”ති. හගවා තෙසං අනුග්ගහත්ථාය තථා අකාසි. මනුස්සා බ්‍රාහ්මණඤ්ඤා බ්‍රාහ්මණඤ්ඤා “බුද්ධපිතා බුද්ධමාතා” ත්වෙව වොහරිංසු. තම්පි කුලං “බුද්ධකුල”න්ති නාමං ලභි.

ආනන්දත්ථෙරො හගවන්තං පුච්ඡි – “අහං හගවතො මාතාපිතරො ජානාමි, ඉමෙ පන කස්මා වදන්ති ‘අහං බුද්ධමාතා අහං බුද්ධපිතා’”ති. හගවා ආහ – “නිරන්තරං මෙ, ආනන්ද, බ්‍රාහ්මණී ච බ්‍රාහ්මණො ච පඤ්ච ජාතිසත්තානි මාතාපිතරො අහෙසුං, පඤ්ච ජාතිසත්තානි මාතාපිතූනං ජෙට්ඨකා, පඤ්ච ජාතිසත්තානි කනිට්ඨකා. තෙ පුබ්බසිනෙනෙනෙව කථෙන්නි”ති ඉමඤ්ච ගාථමහාසි –

“පුබ්බෙව සන්නිවාසෙන, පච්චුප්පන්නහිතෙන වා;
ඵං තං ජායතෙ පෙමං, උප්පලංව යථොදකෙ”ති. (ජා. 1.2.174);

තතො හගවා සාකෙතෙයථාහිරන්තං විහරින්වා පුන වාරිකං වරමානො සාවත්ථිමෙව අගමාසි. සොපි බ්‍රාහ්මණො ච බ්‍රාහ්මණී ච භික්ඛු උපසඤ්ඤාමිත්වා පතිරූපං ධම්මදෙසනං සුත්වා සෙසමග්ගෙ පාපුණිත්වා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසිංසු. නගරෙ බ්‍රාහ්මණා සන්නිපතිංසු “අම්භාකං ඤාතකෙ සක්කරිස්සාමා”ති. සොතාපන්නසකදාගාමිඅනාගාමිනො උපාසකාපි සන්නිපතිංසු උපාසිකායො ච “අම්භාකං සහධම්මිකෙ සක්කරිස්සාමා”ති. තෙ සබ්බෙපි කම්බලකූටාගාරං ආරොපෙන්වා මාලාගන්ධාදීහි පූජෙන්නා නගරා නික්ඛාමෙසුං.

හගවාපි තං දිවසං පච්චුසසමයෙ බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො තෙසං පරිනිබ්බානභාවං ඤත්වා “තත්ථ මයි ගතෙ

ධම්මදෙසනං සුත්වා බහුජනස්ස ධම්මාභිසමයො භවිස්සති”ති ඤාත්වා පත්තච්චරමාදාය සාවත්ථිතො ආගන්ත්වා ආළාභනමෙව පාවිසි. මනුස්සා දිස්වා “මාතාපිතුනං සරිරකිච්චං කාතුකාමො භගවා ආගතො”ති වන්දිත්වා අට්ඨංසු. නාගරාපි කුටාගාරං පූජෙන්නා ආළාභනං ආනෙත්වා භගවත්තං පුච්ඡිංසු – “ගහට්ඨඅරියසාවකා කථං පූජෙතඛ්ඛා”ති. භගවා “යථා අසෙක්ඛා පූජියන්ති, තථා පූජෙතඛ්ඛා ඉමෙ”ති අධිජ්ජායෙන තෙසං අසෙක්ඛමුනිභාවං දීපෙන්නො ඉමං ගාථමාභ –

“අභිංසකා යෙ මුනියො, නිච්චං කායෙන සංවුතා;
තෙ යන්ති අච්චුතං යානං, යත්ථ ගන්ත්වා න සොචරෙ”ති. (ධ. ප. 225);

තඤ්ච පරිසං ඔලොකෙත්වා තඬ්ඛණානුරූපං ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං සුත්තමහාසි.

තත්ථ අජ්ජං වත ජීවිතං ඉදන්ති “ඉදං වත මනුස්සානං ජීවිතං අජ්ජං පරිත්තං ඨිතිපරිත්තතාය සරසපරිත්තතායා”ති සල්ලසුත්තෙපි වුත්තනයමෙතං. ඔරං වස්සසතාපි මියාතීති වස්සසතා ඔරං කලලාදිකාලෙපි මියාති. අතිච්චාති වස්සසතං අතික්කමිත්වා. ජරසාපි මියාතීති ජරායපි මියාති.

812-6. මමාසිතෙති මමාසිතවත්ථුකාරණා. විනාභාවසන්තමෙවිදන්ති සන්තවිනාභාවං විජ්ජමානවිනාභාවමෙව ඉදං, න සක්කා අවිනාභාවෙන භවිතුන්ති වුත්තං හොති. මාමකොති මම උපාසකො භික්ඛු වාති සඬ්ඛං ගතො, බුද්ධාදීනි වා වත්ථුනි මමායමානො. සඬ්ගතන්ති සමාගතං දිට්ඨපුබ්බං වා. පියාසිතන්ති පියං කතං. නාමංයෙවාචසිස්සති අක්ඛෙය්‍යන්ති සබ්බං රූපාදිධම්මජාතං පභියති, නාමමත්තමෙව තු අවසිස්සති “බුද්ධරක්ඛිතො, ධම්මරක්ඛිතො”ති එවං සඬ්ඛාතුං කථෙතුං. මුනියොති බිණ්ණසවමුනියො. ඛෙමදස්සිතොති නිබ්බානදස්සිතො.

817. සත්තමගාථා එවං මරණඛිභාහතෙ ලොකෙ අනුරූපපටිපත්තිදස්සනත්ථං වුත්තා. තත්ථ පතිලීනවරස්සාති තතො තතො පතිලීනං චිත්තං කත්වා වරන්තස්ස. භික්ඛුනොති කල්‍යාණපුපුජ්ජනස්ස සෙක්ඛස්ස වා. සාමග්ගියමාහු තස්ස තං, යො අත්තානං භවතෙ න දස්සයෙති තස්සෙතං පතිරූපමාහු, යො එවංපටිපන්නො නිරයාදිහෙදෙ භවතෙ අත්තානං න දස්සෙය්‍ය. එවඤ්ඤි සො ඉමම්භා මරණා මුච්චෙය්‍යාති අධිජ්ජායො.

818-20. ඉදානි යො “අත්තානං භවතෙ න දස්සයෙ”ති එවං බිණ්ණසවො විභාවිතො, තස්ස වණ්ණභණ්ණනත්ථං ඉතො පරා තිස්සො ගාථායො ආභ. තත්ථ සබ්බත්ථාති ද්වාදසස්ස ආයතනෙස්ස. යදිදං දිට්ඨස්සුතං මුතෙස්ස වාති එත්ථ

පන යදිදං දිට්ඨසුතං, එත්ථ වා මුතෙසු වා ධම්මෙසු එවං මුනි න උපලිම්පතීති එවං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. ධොනො න හී තෙන මඤ්ඤති, යදිදං දිට්ඨසුතං මුතෙසු වාති අත්‍රාපි යදිදං දිට්ඨසුත්තං, තෙන වත්ථුනා න මඤ්ඤති, මුතෙසු වා ධම්මෙසු න මඤ්ඤතීති එවමෙව සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. න හී සො රජ්ජති නො විරජ්ජතීති. බාලපුටුජ්ජනා විය න රජ්ජති, කල්‍යාණපුටුජ්ජනසෙක්ඛා විය න විරජ්ජති, රාගස්ස පන බිණත්තා “විරාගො”ත්වෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨමෙවාවතී. දෙසනාපරියොසානෙ වතුරාසිනියා පාණසහස්සානං ධම්මානිසමයො අහොසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය ජරාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. තිස්සමෙත්තෙයාසුත්තවණ්ණනා

821. මෙටුනමනුයුත්තස්සාති තිස්සමෙත්තෙයාසුත්තං. කා උජ්ජත්ති? හගවති කිර සාවත්ථියං විහරන්තෙ තිස්සමෙත්තෙයා නාම ද්වෙ සභායා සාවත්ථියං අගමංසු. තෙ සායන්හසමයං මහාජනං ජෙතවනාහිමුඛං ගච්ඡන්තං දිස්වා “කුහිං ගච්ඡා”ති පුච්ඡංසු. තතො තෙහි “බුද්ධො ලොකෙ උජ්ජන්තො, බහුජනහිතාය ධම්මං දෙසෙති, තං සොතුං ජෙතවනං ගච්ඡාමා”ති වුත්තෙ “මයම්පි සොස්සාමා”ති අගමංසු. තෙ අවඤ්ඤාධම්මදෙසකස්ස හගවතො ධම්මදෙසනං සුත්වා පරිසන්තරෙ නිසින්නාව වින්තෙසු – “න සක්කා අගාරමජ්ඣෙකං ධීතෙනායං ධම්මො පරිපුරෙතු”න්ති. අථ පක්කන්තෙ මහාජනෙ හගවන්තං පබ්බජ්ජං යාචිංසු. හගවා “ඉමෙ පබ්බාජෙහී”ති අඤ්ඤතරං හික්ඛුං ආණාපෙසි. සො තෙ පබ්බාජෙත්වා තවපඤ්චකකම්මට්ඨානං දත්වා අරඤ්ඤවාසං ගන්තුමාරද්ධො. මෙත්තෙයො තිස්සං ආහ – “ආවුසො, උපජ්ඣායො අරඤ්ඤං ගච්ඡති, මයම්පි ගච්ඡාමා”ති. තිස්සො “අලං ආවුසො, හගවතො දස්සනං ධම්මස්සවනඤ්ච අහං පිහෙමි, ගච්ඡ ත්ව”න්ති වත්වා න අගමාසි. මෙත්තෙයො උපජ්ඣායෙන සහ ගන්ත්වා අරඤ්ඤෙ සමණධම්මං කරොන්තො න විරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි සද්ධිං ආවරියුපජ්ඣායෙහි. තිස්සස්සාපි ජෙට්ඨභාතා බ්‍යාධිතා කාලමකාසි. සො තං සුත්වා අත්තනො ගාමං අගමාසි, තත්‍ර තං ඤාතකා පලොභෙත්වා උජ්ජබ්බාජෙසු. මෙත්තෙයොපි ආවරියුපජ්ඣායෙහි සද්ධිං සාවත්ථියං ආගතො. අථ හගවා වුත්ථවස්සො ජනපදවාරිකං වරමානො අනුපුබ්බෙන තං ගාමං පාපුණි. තත්ථ මෙත්තෙයො හගවන්තං වන්දිත්වා “ඉමස්මිං, හන්තෙ, ගාමෙ මම ගිහිසභායො අත්ථි, මුහුත්තං තාව ආගමෙථ අනුකම්පං උපාදායා”ති වත්වා ගාමං පවිසිත්වා තං හගවතො සන්තිකං ආනෙත්වා එකමන්තං ධීතො තස්සත්ථාය ආදිගාථාය හගවන්තං පඤ්ඤං පුච්ඡි. තස්ස හගවා බ්‍යාකරොන්තො අවසෙසගාථායො අහාසි. අයමස්ස සුත්තස්ස උජ්ජත්ති.

තත්ථ මෙටුනමනුයුත්තස්සානි මෙටුනධම්මසමායුත්තස්ස. ඉතීති එවමාහ. ආයස්මාති පියවචනමෙතං, තිස්සොති නාමං තස්ස ථෙරස්ස. සො හි තිස්සොති නාමෙන. මෙත්තෙයොයාති ගොත්තං, ගොත්තවසෙනෙව වෙස පාකටො අහොසි. තස්මා අට්ඨුප්පත්තියං වුත්තං “තිස්සමෙත්තෙයා නාම ද්වෙ සභායා”ති. විසාතන්ති උපසාතං. බුහීති ආචික්ඛ. මාරිසාති පියවචනමෙතං, නිදුක්ඛාති වුත්තං හොති. සුත්වාන තව සාසනන්ති තව වචනං සුත්වා. විවෙකෙ සික්ඛිස්සාමසෙති සභායං ආරඬ්භ ධම්මදෙසනං යාවත්තො භණ්ති. සො පන සික්ඛිතසික්ඛොයෙව.

822. මුස්සතෙ වාපි සාසනන්ති පරියත්තිපට්ඨපත්තිතො දුට්ඨමිපි සාසනං නස්සති. වාපිති පදපුරුණමත්තං. එතං තස්මිං අනාරියන්ති තස්මිං පුග්ගලෙ එතං අනරියං, යදිදං මිච්ඡාපට්ඨපදා.

823. එකො පුබ්බෙ වරින්වානාති පබ්බජ්ජාසඬ්ඛාතෙන වා ගණවොස්සග්ගට්ඨෙත වා පුබ්බෙ එකො විහරින්වා. යානං භන්තංව තං ලොකෙ, භීනමාහු පුටුප්පනන්ති තං විබ්භන්තකං පුග්ගලං යථා භත්ථියානාදියානං අදන්තං විසමං ආරොහති, ආරොහකම්පි භඤ්ජති, පපාතෙපි පපතති. එවං කායදුච්චරිතාදිවිසමාරොහතෙන නරකාදීසු, අත්ථභඤ්ජතෙන ජාතිපපාතාදීසු පපතතෙන ච යානං භන්තංව ආහු භීනං පුටුප්පනඤ්ච ආහුති.

824-5. යසො කිත්ති වාති ලාභසක්කාරො පසංසා ව. පුබ්බෙති පබ්බජිතභාවෙ. භායතෙ වාපි තස්ස සාති තස්ස විබ්භන්තකස්ස සතො සො ච යසො සා ච කිත්ති භායති. එතමිපි දිස්වාති එතමිපි පුබ්බෙ යසකිත්තිනං භාවං පච්ඡා ච භානිං දිස්වා. සික්ඛෙට් මෙටුනං විජ්ජහාතවෙති තිස්සො සික්ඛා සික්ඛෙට්. කිං කාරණං? මෙටුනං විජ්ජහාතවෙ, මෙටුනප්පහානත්ථායාති වුත්තං හොති. යො හි මෙටුනං න විජ්ජජහති, සඬ්ඛප්පෙහි...පෙ.... තථාච්ඤො. තත්ථ පරෙතොති සමන්තාගතො. පරෙසං නිග්ඝොසන්ති උපජ්ඣායාදීනං නින්දාවචනං. මඬ්ඤ භොතීති දුම්මනො හොති.

826. ඉතො පරා ගාථා පාකටසම්බන්ධා එව. තාසු සත්ථානීති කායදුච්චරිතාදීනි. තානි හි අත්තනො පරෙසඤ්ච ඡෙදනට්ඨෙත “සත්ථානී”ති වුච්චන්ති. තෙසු වායං විසෙසතො වොදිතො මුසාවචනසත්ථානෙව කරොති – “ඉමිනා කාරණෙනාහං විබ්භන්තො”ති භණන්තො. තෙනෙවාහ – “එස ඛවස්ස මහාගෙධො, මොසවජ්ජං පගාහති”ති. තත්ථ එස ඛවස්සාති එස ඛො අස්ස. මහාගෙධොති මහාබන්ධනං. කතමොති වෙ? යදිදං මොසවජ්ජං පගාහති, ස්වාස්ස මුසාවාදජ්ඣොගාහො මහාගෙධොති වෙදිතඬ්ඤො.

827. මන්දොව පරිකිස්සතීති පාණවධාදීති කරොත්තො තතොනිදානඤ්ච දුක්ඛමනුභොත්තො භොගපරියෙසනරක්ඛනානි ච කරොත්තො මොමුභො විය පරිකිලිස්සති.

828-9. “එතමාදීනවං ඤත්වා, මුනි පුබ්බාපරෙ ඉධා”ති එතං “යසො කිත්ති ච යා පුබ්බෙ, භායතෙවාපි තස්ස සා”ති ඉතො පභුති වුත්තෙ පුබ්බාපරෙ ඉධ ඉමස්මිං සාසනෙ පුබ්බතො අපරෙ සමණභාවතො විබ්භන්තකභාවෙ ආදීනවං මුනි ඤත්වා. එතදරියානමුත්තමන්ති යදිදං විවෙකචරියා, එතං බුද්ධාදීනං අරියානං උත්තමං, තස්මා විවෙකඤ්ඤෙව සික්ඛෙථාති අධිප්පායො. න තෙන සෙට්ඨො මඤ්ඤෙථාති තෙන ච විවෙකෙන න අත්තානං “සෙට්ඨො අහ”න්ති මඤ්ඤෙය්‍ය, තෙන ථද්ධො න භවෙය්‍යාති වුත්තං භොති.

830. රිත්තස්සාති විචිත්තස්ස කායදුච්චරිතාදීහි විරහිතස්ස. ඔසතිණ්ණස්ස පිභයන්ති, කාමෙසු ගධිතා පජාති වත්ථුකාමෙසු ලග්ගා සත්තා තස්ස චතුරොසතිණ්ණස්ස පිභයන්ති ඉණ්ණායිකා විය ආණණ්ණස්සාති අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ තිස්සො සොනාපත්තිඵලං පත්වා පච්ඡා පබ්බජිත්වා අරහත්තං සච්ඡාකාසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය තිස්සමෙත්තෙය්‍යසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. පසුරසුත්තවණ්ණනා

831. ඉධෙව සුද්ධිති පසුරසුත්තං. කා උප්පත්ති? භගවති කිර සාවත්ථියං විහරන්තෙ පසුරො නාම පරිබ්බාජකො මහාවාදී, සො “අහමස්මි සකලජම්බුදීපෙ වාදෙන අග්ගො, තස්මා යථා ජම්බුදීපස්ස ජම්බුපඤ්ඤාණං, එවං මමාපි භවිතුං අරහතී”ති ජම්බුසාඛං ධජං කත්වා සකලජම්බුදීපෙ පටිවාදං අනාසාදෙන්තො අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං ආගන්ත්වා නගරද්වාරෙ වාලිකත්ථලං කත්වා තත්ථ සාඛං උස්සාපෙත්වා “යො මයා සද්ධිං වාදං කාතුං සමත්ථො, සො ඉමං සාඛං භඤ්ජතු”ති වත්වා නගරං පාවිසි. තං යානං මහාජනො පරිවාරෙත්වා අට්ඨාසි. තෙන ච සමයෙන ආයස්මා සාරිපුත්තො භත්තකිච්චං කත්වා සාවත්ථිතො නික්ඛමති. සො තං දිස්වා සම්බහුලෙ ගාමදාරකෙ පුච්ඡි – “කිං එතං දාරකා”ති, තෙ සබ්බං ආචික්ඛිංසු. “තෙන හි නං තුම්හෙ උද්ධරිත්වා පාදෙහි භඤ්ජථ, ‘වාදත්ථිකො විහාරං ආගච්ඡතු’ති ච භණ්ඨා”ති වත්වා පක්කාමි.

පරිබ්බාජකො පිණ්ඩාය වරිත්වා කතභත්තකිච්චො ආගන්ත්වා උද්ධරිත්වා භග්ගං සාඛං දිස්වා “කෙනිදං කාරිත”න්ති පුච්ඡි. “බුද්ධසාවකෙන සාරිපුත්තෙනා”ති ච වුත්තෙ පමුදිතො හුත්වා “අප්ප මම ජයං සමණස්ස ච පරාජයං පණ්ඩිතා පස්සන්තු”ති පඤ්ඤවිමංසකෙ

කාරණිකෙ ආනෙතුං සාවත්ථිං පවිසිත්වා විථිසිඬිසාටකචචවරෙසු විවරන්තො “සමණස්ස ගොතමස්ස අග්ගසාවකෙන සහ වාදෙ පඤ්ඤාපටිභානං සොතුකාමා භොන්තො නික්ඛමන්තු”ති උග්ගොසෙසි. “පණ්ඩිතානං වචනං සොස්සාමා”ති සාසනෙ පසන්නාපි අප්පසන්නාපි බහු මනුස්සා නික්ඛමිංසු. තතො පසුරො මහාජනපරිවුතො “ඵවං වුත්තෙ ඵවං භණ්ණස්සාමි”ති ආදීනි විතක්කෙන්තො විහාරං අගමාසි. ථෙරො “විහාරෙ උච්චාසද්දමභාසද්දො ජනඛ්‍යාකුලඤ්ච මා අභොසි”ති ජෙනවනද්වාරකොට්ඨකෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා නිසීදි.

පරිබ්බාජකො ථෙරං උපසඬ්ඨකමිත්වා “ත්වං, භො, පබ්බජිත, මය්හං ජම්බුධජං භඤ්ජාපෙසි”ති ආහ. “ආම පරිබ්බාජකා”ති ච වුත්තෙ “භොතු නො, භො, කාවි කථාපවත්ති”ති ආහ. “භොතු පරිබ්බාජකා”ති ච ථෙරෙන සම්පට්ඨිතෙ “ත්වං, සමණ, පුච්ඡ, අහං විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති ආහ. තතො නං ථෙරො අවච “කිං, පරිබ්බාජක, දුක්කරං පුච්ඡා, උදාහු විස්සජ්ජන”ත්ති. විස්සජ්ජනං භො, පබ්බජිත, පුච්ඡාය කිං දුක්කරං. තං යො හි කොච්ඡි යංකිඤ්චි පුච්ඡතිති. “තෙන හි, පරිබ්බාජක, ත්වං පුච්ඡ, අහං විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති ඵවං වුත්තෙ පරිබ්බාජකො “සාධුරුපො හික්ඛු යානෙ සාබං භඤ්ජාපෙසි”ති විම්භිතචිත්තො හුත්වා ථෙරං පුච්ඡි – “කො පුරිසස්ස කාමො”ති. “සඬ්ඨකජ්ජරාගො පුරිසස්ස කාමො”ති (අ. නි. 6.63) ථෙරො ආහ. සො තං සුත්වා ථෙරෙ විරුද්ධසඤ්ඤි හුත්වා පරාජයං ආරොපෙතුකාමො ආහ – “චිත්‍රවිචිත්‍රාරම්මණං පන භො, පබ්බජිත, පුරිසස්ස කාමං න වදෙසි”ති? “ආම, පරිබ්බාජක, න වදෙමි”ති. තතො නං පරිබ්බාජකො යාව තික්ඛන්තුං පටිඤ්ඤං කාරාපෙත්වා “සුණන්තු භොන්තො සමණස්ස වාදෙ දොස”න්ති පඤ්ඤාචිමංසකෙ ආලපිත්වා ආහ – “භො, පබ්බජිත, තුම්භාකං සමුහ්මචාරිතො අරඤ්ඤෙ විහරන්ති”ති? “ආම, පරිබ්බාජක, විහරන්ති”ති. “තෙ තත්ථ විහරන්තා කාමවිතක්කාදයො විතක්කෙ විතක්කෙන්ති”ති? “ආම, පරිබ්බාජක, පුපුජ්ජනා සහසා විතක්කෙන්ති”ති. “යදි ඵවං තෙසං සමණභාවො කුතො? නනු තෙ අගාරිකා කාමභොගිතො භොන්ති”ති ඵවඤ්ච පන වත්වා අථාපරං ඵතදවොච –

“න තෙ වෙ කාමා යානි චිත්‍රානි ලොකෙ,
සඬ්ඨකජ්ජරාගඤ්ච වදෙසි කාමං;
සඬ්ඨකජ්ජයං අකුසලෙ විතක්කෙ,
හික්ඛුපි තෙ භෙස්සති කාමභොගි”ති. (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.34);

අථ ථෙරො පරිබ්බාජකස්ස වාදෙ දොසං දස්සෙන්තො ආහ – “කිං, පරිබ්බාජක, සඬ්ඨකජ්ජරාගං පුරිසස්ස කාමං න වදෙසි, චිත්‍රවිචිත්‍රාරම්මණං වදෙසි”ති? “ආම, භො, පබ්බජිතා”ති. තතො නං ථෙරො යාව තික්ඛන්තුං පටිඤ්ඤං කාරාපෙත්වා “සුණාථ, ආවුසො, පරිබ්බාජකස්ස වාදෙ දොස”න්ති පඤ්ඤාචිමංසකෙ ආලපිත්වා ආහ – “ආවුසො පසුර, තච සත්ථා

අත්ථි”ති? “ආම, පබ්බජිත, අත්ථි”ති. “සො චක්ඛුච්ඤ්ඤායං රූපාරම්මණං පස්සති සද්දාරම්මණාදීනි වා සෙවති”ති? “ආම, පබ්බජිත, සෙවති”ති. “යදි එවං තස්ස සත්ථුභාවො කුතො, නනු සො අගාරිකො කාමභොගී භොති”ති එවඤ්ච පන වත්වා අථාපරං එතදවොච –

“තෙ වෙ කාමා යානි චිත්‍රානි ලොකෙ,
සඬකප්පරාගං න වදෙසි කාමං;
පස්සන්තො රූපානි මනොරමානි,
සුඤ්ඤන්තො සද්දානි මනොරමානි.

“සායන්තො ගන්ධානි මනොරමානි,
සායන්තො රසානි මනොරමානි;
ඵ්‍රසන්තො එස්සානි මනොරමානි,
සත්ථාපි තෙ භෙස්සති කාමභොගී”ති.

එවං වුත්තෙ නිජ්ජට්ඨානො පරිබ්බාජකො “අයං පබ්බජිතො මහාවාදී, ඉමස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා වාදසත්ථං සික්ඛිස්සාමි”ති සාවත්ථිං පවිසිත්වා පත්තචීවරං පරියෙසිත්වා ඡෙතවනං පවිට්ඨො තත්ථ ලාලුදායිං සුවණ්ණවණ්ණං කායුපපන්නං සරීරාකාරාකප්පෙසු සමන්තපාසාදිකං දිස්වා “අයං භික්ඛු මහාපඤ්ඤො මහාවාදී”ති මන්ත්වා තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා තං වාදෙන නිග්ගහෙත්වා සලිඬිගෙන තංයෙව තිත්ථායතනං පක්කමිත්වා පුන “සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං වාදං කරිස්සාමි”ති සාවත්ථියං පුරිමනෙයෙනෙව උග්ගසාසෙත්වා මහාජනපරිවුතො “එවං සමණං ගොතමං නිග්ගහෙස්සාමි”තිආදීනි වදන්තො ඡෙතවනං අගමාසි. ඡෙතවනද්වාරකොට්ඨකෙ අධිවත්ථා දෙවතා “අයං අභාජනභූතො”ති මුඛබන්ධමස්ස අකාසි. සො භගවන්තං උපසඬකමිත්වා මූගො විය නිසිදි. මනුස්සා “ඉදානි පුච්ඡිස්සති, ඉදානි පුච්ඡිස්සති”ති තස්ස මුඛං උල්ලොකෙත්වා “වදෙහි, හො පසුර, වදෙහි, හො පසුරා”ති උච්චාසද්දමහාසද්දා අහෙසු. අථ භගවා “කිං පසුරො වදිස්සති”ති වත්වා තත්ථ සම්පත්තපරිසාය ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං සුත්තං අභාසි.

තත්ථ පට්ඨමගාථාය තාව අයං සඬබ්බෙපො – ඉමෙ දිට්ඨිගතිකා අත්තනො දිට්ඨිං සන්ධාය ඉධෙව සුද්ධි ඉති වාදයන්ති නාඤ්ඤෙසු ධම්මෙසු විසුද්ධිමාහු. එවං සන්තෙ අත්තනො සත්ථාරාදීනි නිස්සිතා තත්ථෙව “එස වාදො සුභො”ති එවං සුභං වදානා හුත්වා පුට්ඨ සමණබ්‍රාහ්මණා “සස්සතො ලොකො”තිආදීසු පච්චෙකසච්චෙසු නිවිට්ඨා.

832. එවං නිවිට්ඨා ව – තෙ වාදකාමානි ගාථා. තත්ථ බාලං දහන්ති මිට්ඨ අඤ්ඤමඤ්ඤන්ති “අයං බාලො අයං බාලො”ති එවං ද්වෙපි ජනා අඤ්ඤමඤ්ඤං බාලං දහන්ති, බාලතො පස්සන්ති. වදන්ති තෙ අඤ්ඤසිතා කථොජ්ජන්ති තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සත්ථාරාදිං නිස්සිතා කලහං වදන්ති.

පසංසකාමා කුසලා වදානාති පසංසත්ථිකා උභොපි “මයං කුසලවාදා පණ්ඩිතවාදා”ති එවංසඤ්ඤිතො හුත්වා.

833. එවං වදානෙසු ව තෙසු එකො නියමතො එව – යුත්තො කථායන්ති ගාථා. තත්ථ යුත්තො කථායන්ති විවාදකථාය උස්සුක්කො. පසංසම්ච්ඡං විනිසාති හොතිති අත්තනො පසංසං ඉච්ඡන්තො “කථං නු බො නිග්ගහෙස්සාමි”තිආදිනා නයෙන පුබ්බෙව සල්ලාපා කථංකථී විනිසාති හොති. අපාහතස්මිත්ති පඤ්ඤවිමංසකෙහි “අත්ථාපගතං තෙ භණ්ණං, බ්‍යඤ්ජනාපගතං තෙ භණ්ණං”න්තිආදිනා නයෙන අපහාරිතෙ වාදෙ. නින්දාය සො කුප්පතීති එවං අපාහතස්මිඤ්ඤ වාදෙ උප්පන්නාය නින්දාය සො කුප්පති. රත්ඨමෙසීති පරස්ස රත්ඨමෙව ගවෙසන්තො.

834. න කෙවලඤ්ඤ ව කුප්පති, අපිව බො පන යමස්ස වාදන්ති ගාථා. තත්ථ පරිහීනමාහු අපාහතන්ති අත්ථබ්‍යඤ්ජනාදිතො අපාහතං පරිහීනං වදන්ති. පරිදෙවතීති තතො නිමිත්තං සො “අඤ්ඤං මයා ආවජ්ජිත”න්තිආදිහි විජ්ජලපති. සොවතීති “තස්ස ජයො”තිආදිනි ආරබ්භ සොවති. උපච්චගා මන්ති අනුත්ථුනාතීති “සො මං වාදෙන වාදං අතික්කන්තො”තිආදිනා නයෙන සුට්ඨුතරං විජ්ජලපති.

835. එතෙ විවාදා සමණෙසුති එත්ථ පන සමණා වුච්චන්ති බාහිරපරිබ්බාජකා. එතෙසු උග්ගාති නිසාති හොතිති එතෙසු වාදෙසු ජයපරාජයාදිවසෙන චිත්තස්ස උග්ගාතං නිසාතඤ්ඤ පාපුණන්තො උග්ගාතී නිසාති ව හොති. විරමෙ කථොප්පන්නි පජ්ඣෙය්‍ය කලහං. න භඤ්ඤදත්ථත්ථි පසංසලාභාති න හි එත්ථ පසංසලාභතො අඤ්ඤො අත්ථො අත්ථි.

836-7. ඡට්ඨගාථාය අත්ථො – යස්මා ව න භඤ්ඤදත්ථත්ථි පසංසලාභා, තස්මා පරමං ලාභං ලභන්තොපි “සුන්දරො අය”න්ති තත්ථ දිට්ඨියා පසංසිතො වා පන හොති තං වාදං පරිසාය මජ්ඣෙ දිපෙත්වා, තතො සො තෙන ජයත්ථෙත තුට්ඨිං වා දන්තවිදංසකං වා ආපජ්ජන්තො භසති, මානෙන ව උණ්ණමති. කිං කාරණං? යස්මා තං ජයත්ථං පජ්ජුය්‍ය යථාමානො ජාතො, එවං උණ්ණමතො ව යා උණ්ණතීති ගාථා. තත්ථ මානාතිමානං වදතෙ පනෙසොති එසො පන තං උණ්ණති. “විසාතභූමි”ති අබුජ්ඣමානො මානඤ්ඤ අතිමානඤ්ඤ වදතියෙව.

838. එවං වාදෙ දොසං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්ස වාදං අසම්පට්ච්ඡන්තො “සුරො”ති ගාථමාහ. තත්ථ රාජබාදායාති රාජබාදනීයෙන, භත්තවෙතනනාති චුත්තං හොති. අභිගජ්ජමෙති පටිසුරම්ච්ඡන්ති යථා සො පටිසුරං ඉච්ඡන්තො අභිගජ්ජන්තො එති, එවං දිට්ඨිගතිකො දිට්ඨිගතිකන්ති දස්සෙති. යෙනෙව සො, තෙන පලෙහීති යෙන සො තුය්හං පටිසුරො, තෙන

ගව්ඡ. පුබ්බෙව නත්ථී යදිදං යුධායාති යං පන ඉදං කිලෙසජාතං යුද්ධාය සියා, තං එතං පුබ්බෙව නත්ථී, බොධිමුලෙයෙව පභීනන්ති දස්සෙති. සෙසගාථා පාකටසම්බන්ධායෙව.

839-40. තත්ථ විවාදයන්තීති විවදන්ති. පටිසෙතිකත්තාති පටිලොමකාරකො. විසෙතිකත්වාති කිලෙසසෙනං විනාසෙත්වා. කිං ලභෙට්ඨාති පටිමල්ලං කිං ලභිස්සසි. පසුරාති තං පරිබ්බාජකං ආලපති. යෙසිධ නත්ථීති යෙසං ඉධ නත්ථී.

841. පවිතක්කන්ති “ජයො නු බො මෙ භවිස්සති”ති ආදීති විතක්කෙන්තො. ධොනෙන යුගං සමාගමාති ධුතකිලෙසෙන බුද්ධෙන සද්ධිං යුගග්ගාහං සමාපන්නො. න හි ත්වං සක්ඛසි සම්පයාතවෙති කොත්ථුකාදයො විය සිභාදීහි, ධොනෙන සහ යුගං ගහෙත්වා එකපදමපි සම්පයාතුං යුගග්ගාහමෙව වා සම්පාදෙතුං න සක්ඛිස්සසිති. සෙසං සබ්බත්ථ පාකටමෙවාති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය පසුරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. මාගණ්ඩියසුත්තවණ්ණනා

842. දිස්වාන තණ්හන්ති මාගණ්ඩියසුත්තං. කා උප්පත්ති? එකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරන්තො පච්චුසසමයෙ බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො කරුසු කම්මාසධම්මනිගමවාසිනො මාගණ්ඩියස්ස නාම බ්‍රාහ්මණස්ස සපජාපතිකස්ස අරහත්තුපනිස්සයං දිස්වා තාවදෙව සාවත්ථීතො තත්ථ ගන්ත්වා කම්මාසධම්මස්ස අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්මිං වනසණ්ඨෙ නිසීදි සුවණ්ණොභාසං මුඤ්චමානො. මාගණ්ඩියොපි තඨ්ඨණං තත්ථ මුඛධොවනත්ථං ගතො සුවණ්ණොභාසං දිස්වා “කිං ඉද”න්ති ඉතො විතො ව පෙක්ඛමානො භගවන්තං දිස්වා අත්තමනො අහොසි. තස්ස කිර ධීතා සුවණ්ණවණ්ණා, තං බහු බත්තියකුමාරාදයො වාරයන්තා න ලභන්ති. බ්‍රාහ්මණො එවංලද්ධිකො හොති “සමණස්සෙව නං සුවණ්ණවණ්ණස්ස දස්සාමි”ති. සො භගවන්තං දිස්වා “අයං මෙ ධීතාය සමානවණ්ණො, ඉමස්ස නං දස්සාමි”ති විත්තං උප්පාදෙසි. තස්මා දිස්වාච අත්තමනො අහොසි. සො වෙගෙන සරං ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණිං ආහ - “හොති හොති මයා ධීතාය සමානවණ්ණො පුරිසො දිට්ඨො, අලඬිකරොහි දාරිකං, තස්ස නං දස්සාමා”ති. බ්‍රාහ්මණියා දාරිකං ගන්ධොදකෙන ත්භාපෙත්වා චත්ථපුප්ඵාලඬිකාරාදීහි අලඬිකරොන්තියා එව භගවතො භික්ඛාචාරවෙලා සම්පත්තා. අථ භගවා කම්මාසධම්මං පිණ්ඩාය පාවිසි.

තෙපි බො ධීතරං ගහෙත්වා භගවතො නිසින්තොකාසං අගමංසු. තත්ථ භගවන්තං අදිස්වා බ්‍රාහ්මණි ඉතො විතො ව විලොකෙන්ති භගවතො

නිසජ්ජට්ඨානං තිණසන්ථාරකං අද්දස. බුද්ධානඤ්ච අධිට්ඨානබලෙන නිසින්තොකාසො පදනික්ඛෙපො ච අබ්බාකුලො හොත්ති. සා බ්‍රාහ්මණං ආහ – “එස, බ්‍රාහ්මණ, තස්ස තිණසන්ථාරො”ති? “ආම, හොති”ති. “තෙන හි, බ්‍රාහ්මණ, අම්භාකං ආගමනකම්මං න සම්පජ්ජිස්සති”ති. “කස්මා හොති”ති? “පස්ස, බ්‍රාහ්මණ, අබ්බාකුලො තිණසන්ථාරො, නෙසො කාමභොගිනො පරිභුත්තො”ති. බ්‍රාහ්මණො “මා, හොති මඬිගලෙ පරියෙසියමානෙ අවමඬිගලං අහණි”ති ආහ. පුනපි බ්‍රාහ්මණි ඉතො විතො ච විවරන්ති හගවතො පදනික්ඛෙපං දිස්වා බ්‍රාහ්මණං ආහ “අයං තස්ස පදනික්ඛෙපො”ති? “ආම, හොති”ති. “පස්ස, බ්‍රාහ්මණ, පදනික්ඛෙපං, නායං සත්තො කාමෙසු ගධිතො”ති. “කථං ත්වං හොති ජානාසි”ති ච චුත්තා අත්තතො ඤාණබලං දස්සෙන්ති ආහ –

“රත්තස්ස හි උක්කුටිකං පදං හවෙ,
දුට්ඨස්ස හොති අනුකඬිසීතං පදං;
මුල්භස්ස හොති සහසානුපිළිතං,
විචට්ටච්ඡදස්ස ඉදම්දිසං පද”න්ති. (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.260-261; ධ. ප. අට්ඨ. 1.2 සාමාවතීවත්ථු; විසුද්ධි. 1.45);

අයඤ්චරහි තෙසං කථා විජ්ජකතා, අථ හගවා කතහත්තකිච්චො තමෙව චනසණ්ඩං ආගතො. බ්‍රාහ්මණි හගවතො වරලක්ඛණබවිතං බ්‍රාහ්මණපරික්ඛිත්තං රූපං දිස්වා බ්‍රාහ්මණං ආහ – “එස තයා, බ්‍රාහ්මණ, දිට්ඨො”ති? “ආම හොති”ති. “ආගතකම්මං න සම්පජ්ජිස්සතෙව, එවරූපො නාම කාමෙ පරිභුඤ්ජිස්සතීති නෙතං යානං විජ්ජති”ති. තෙසං එවං වදන්තානඤ්ඤෙව හගවා තිණසන්ථාරකෙ නිසිදි. අථ බ්‍රාහ්මණො ධීතරං වාමෙන හත්ථෙන ගහෙත්වා කමණ්ඩලං දක්ඛිණෙන හත්ථෙන ගහෙත්වා හගවත්තං උපසඬකම්ත්වා “හො, පබ්බජිත, ත්වඤ්ච සුවණ්ණවණ්ණො අයඤ්ච දාරිකා, අනුච්ඡවිකා එසා තව, ඉමාහං හොතො හරියං පොසාවනත්ථාය දම්මි”ති වත්වා හගවතො සන්තිකං ගත්ත්වා දාතුකාමො අට්ඨාසි. හගවා බ්‍රාහ්මණං අනාලපිත්වා අඤ්ඤෙන සද්ධිං සල්ලපමානො විය “දිස්වාන තණ්හ”න්ති ඉමං ගාථං අභාසි.

තස්සත්ථො – අජපාලනිග්‍රොධමුලෙ නානාරූපානි නිමිමිනිත්වා අභිකාමමාගතං මාරධීතරං දිස්වාන තණ්හං අරතිං රගඤ්ච ඡන්දමත්තම්පි මෙ මෙටුනස්මිං නාහොසි, කිමෙවිදං ඉමිස්සා දාරිකාය මුත්තකරිසපුණ්ණං රූපං දිස්වා හවිස්සති සබ්බථා පාදාපි නං සම්ඵුසිතුං න ඉච්ඡෙ, කුතොනෙන සංවසිතුන්ති.

843. තතො මාගණ්ඩියො “පබ්බජිතා නාම මානුසකෙ කාමෙ පහාය දිබ්බකාමත්ථාය පබ්බජන්ති, අයඤ්ච දිබ්බෙපි කාමෙ න ඉච්ඡති, ඉදම්පි ඉත්ථීරතනං, කා නු අස්ස දිට්ඨි”ති පුච්ඡිතුං දුතියං ගාථමාහ. තත්ථ එතාදිසං

වෙ රතනන්ති දිබ්බිත්ථිරතනං සන්ධාය භණ්ති, නාරින්නි අත්තනො ධිතරං සන්ධාය. දිට්ඨිගතං සිලවතං නු ජීවිතන්ති දිට්ඨිඤ්ච සිලඤ්ච වතඤ්ච ජීවිතඤ්ච. භවුපපත්තිඤ්ච වදෙසි කිදිසන්ති අත්තනො භවුපපත්තිඤ්ච කිදිසං වදසිති.

844. ඉතො පරා ද්වෙ ගාථා විසජ්ජනපුච්ඡානායෙන පවත්තත්තා පාකටසම්බන්ධායෙව. තාසු පට්ඨගාථාය සඬබ්බෙපත්ථො – තස්ස මය්හං, මාගණ්ඩිය, ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතධම්මෙසු නිව්ඡින්නවා “ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ”න්ති එවං ඉදං වදාමිති සමුග්ගහිතං න භොති නත්ථි න විජ්ජති. කිංකාරණා? අභඤ්ඤි පස්සන්තො දිට්ඨිසු ආදිනවං කඤ්චි දිට්ඨිං අග්ගහෙත්වා සච්චානි පවිච්ඡන්තො අජ්ඣත්තං රාගාදීනං සන්තිභාවෙන අජ්ඣත්තසන්තිසඬබ්බාතං නිබ්බානමෙව අද්දසන්ති.

845. දුතියගාථාය සඬබ්බෙපත්ථො – යානිමානි දිට්ඨිගතානි තෙහි තෙහි සත්තෙහි විනිව්ඡින්නවා ගහිතත්තා විනිව්ඡයාති ච අත්තනො පච්චයෙහි අභිසඬ්ඛතභාවාදිනා නායෙන පකජ්ජිතානි වාති වුච්චන්ති. තෙ ත්වං මුනි දිට්ඨිගතධම්මෙ අග්ගහෙත්වා අජ්ඣත්තසන්තිති යමෙතමත්ථං බුසි, ආචික්ඛ මෙ, කථං නු ධිරෙහි පච්චෙදිතං කථං පකාසිතං ධිරෙහි තං පදන්ති.

846. අට්ඨස්ස භගවා යථා යෙන උපායෙන තං පදං ධිරෙහි පකාසිතං, තං උපායං සපට්ඨස්සං දස්සෙන්නො “න දිට්ඨියා”ති ගාථමාහ. තත්ථ “න දිට්ඨියා”ති ආදීනි දිට්ඨිසුතිඅට්ඨසමාපත්තිඤ්ඤාණබාහිරසිලබ්බතානි පටික්ඛිපති. “සුද්ධිමාහා”ති එත්ථ වුත්තං ආභ-සද්දං සබ්බත්ථ නකාරෙන සද්ධිං යොජෙත්වා පුරිසබ්බත්තයං කත්වා “දිට්ඨියා සුද්ධිං නාහං කථෙමි”ති එවමත්ථො චෙදිතබ්බො. යථා චෙත්ථ, එවං උත්තරපදෙසුපි. තත්ථ ච අදිට්ඨියා නාහාති දසවත්ථුකං සම්මාදිට්ඨිං විනා න කථෙමි. තථා අස්සුතියාති නවඬ්ඣං සවනං විනා. අඤ්ඤාණාති කම්මස්ස කතසච්චානුලොමිකඤ්ඤාණං විනා. අසිලතාති පානිමොක්ඛසංවරං විනා. අබ්බතාති ධුතඬ්ඣවතං විනා. නොපි තෙනාති තෙසු එකමෙකෙන දිට්ඨිආදිමත්තෙනාපි නො කථෙමිති එවමත්ථො චෙදිතබ්බො. එතෙ ච නිස්සජ්ජ අනුග්ගහායාති එතෙ ච පුරිමෙ දිට්ඨිආදිහෙදෙ කණ්ඨපක්ඛියෙ ධම්මෙ සමුග්ගාතකරණෙන නිස්සජ්ජ, පච්ඡිමෙ අදිට්ඨිආදිහෙදෙ සුක්කපක්ඛියෙ අතම්මයනාපජ්ජනෙන අනුග්ගහාය. සන්තො අනිස්සාය භවං න ජජ්ජෙති ඉමාය පටිපත්තියා රාගාදිවුපසමෙන සන්තො චක්ඛාදිසු කඤ්චි ධම්මං අනිස්සාය එකම්පි භවං අපිහෙතුං අපත්ථෙතුං සමත්ථො සියා, අයමස්ස අජ්ඣත්තසන්තිති අධිජ්ජායො.

847. එවං වුත්තෙ වචනත්ථං අසල්ලක්ඛෙන්නො මාගණ්ඩියො “නො වෙ කිරා”ති ගාථමාහ. තත්ථ දිට්ඨාදීනි වුත්තනායානෙව. කණ්ඨපක්ඛියානියෙව පන සන්ධාය උභයත්‍රාපි ආභ. ආභ-සද්දං පන

නොවෙකිර-සද්දෙන යොජෙත්වා “නො වෙ කිරාහ නො වෙ කිර කට්ඨි”ති එවං අත්ථො දට්ඨබ්බො. මොමුහන්ති අතිමුළුහං, මොහනං වා. පච්චෙන්ති ජානන්ති.

848. අට්ඨස භගවා තං දිට්ඨිං නිස්සාය පුච්ඡං පටික්ඛිපන්තො “දිට්ඨිඤ්ච නිස්සායා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – ත්වං, මාගණ්ඩිය, දිට්ඨිං නිස්සාය පුනස්සුතං පුච්ඡමානො යාති තෙ දිට්ඨිගතානි සමුග්ගහිතානි, තෙස්වෙව සමුග්ගහිතෙසු එවං පමොහං ආගතො, ඉතො ව මයා වුත්තඅප්ඤ්ඤාත්තසන්තිතො පටිපත්තිතො ධම්මදෙසනතො වා අණුමිපි යුත්තසඤ්ඤං න පස්සසි, තෙන කාරණෙන ත්වං ඉමං ධම්මං මොමුහතො පස්සසිති.

849. එවං සමුග්ගහිතෙසු පමොහෙන මාගණ්ඩියස්ස විවාදාපත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි තෙසු අඤ්ඤෙසු ව ධම්මෙසු විගතප්පමොහස්ස අත්තනො නිබ්බිවාදනං දස්සෙත්තො “සමො විසෙසී”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – යො එවං තිව්ධමානෙන වා දිට්ඨියා වා මඤ්ඤති, සො තෙන මානෙන තාය දිට්ඨියා තෙන වා පුග්ගලෙන විවදෙය්‍ය. යො පන අමිහාදියො ඉමාසු තීසු විධාසු අවිකම්පමානො, සමො විසෙසීති න තස්ස හොති, න ච හිතොති පාඨසෙසො.

850. කිඤ්ච හියො – සච්චන්ති සොති ගාථා. තස්සත්ථො – සො එවරුපො පහිනමානදිට්ඨිකො මාදියො බාහිතපාපත්තාදිනා නයෙන බ්‍රාහ්මණො “ඉදමෙව සච්ච”න්ති කිං වදෙය්‍ය කිං වත්ථුං භණෙය්‍ය, කෙන වා කාරණෙන භණෙය්‍ය, “මය්‍හං සච්චං, තුය්‍හං මුසා”ති වා කෙන මානෙන දිට්ඨියා පුග්ගලෙන වා විවදෙය්‍ය? යස්මිං මාදියෙ බිණ්ණසවෙ “සදියොහමස්මි”ති පවත්තියා සමං වා, ඉතරද්වයභාවෙන පවත්තියා විසමං වා මඤ්ඤිතං නත්ථී, සො සමානාදීසු කෙන වාදං පටිසංයුජෙය්‍ය පටිප්ඵරෙය්‍යාති. නනු එකංසෙනෙව එවරුපො පුග්ගලො – ඔකං පභායාති ගාථා?

851. තත්ථ ඔකං පභායාති රුපවත්ථාදිවිඤ්ඤාණස්ස ඔකාසං තත්‍ර ඡන්දරාගප්පභානෙන ඡඩ්ඛෙත්වා. අනිකෙතසාරීති රුපනිමිත්තනිකෙතාදීනි තණ්හාවසෙන අසරන්තො. ගාමෙ අකුබ්බං මුනි සන්ථවානීති ගාමෙ ගිහිසන්ථවානි අකරොන්තො. කාමෙහි ඊත්තොති කාමෙසු ඡන්දරාගභාවෙන සබ්බකාමෙහි පුට්භුතො. අපුරෙක්ඛරානොති ආයතිං අත්තභාවං අනහිනිබ්බත්තෙන්තො. කථං න විග්ගය්‍හ ජනෙන කසිරාති ජනෙන සද්ධිං විග්ගාහිකකථං න කට්ඨෙය්‍ය. සො එවරුපො – යෙහි විචිත්තොති ගාථා.

852. තත්ථ යෙහීති යෙහි දිට්ඨිගතෙහි. විචිත්තො විචරෙය්‍යාති ඊත්තො චරෙය්‍ය. න තානි උග්ගස්භ වරෙය්‍ය නාගොති “ආගං න කරොති” තිආදිනා (වුළුති. භද්‍රාවුධමාණවප්‍රච්ඡානිද්දෙස 70; පාරායනානුගීතිගාථානිද්දෙස 102) නයෙන නාගො තානි දිට්ඨිගතානි උග්ගහෙත්වා න වරෙය්‍ය. ජලමිබුජන්ති ජලසඤ්ඤිතෙ අම්බුමිහි ජාතං කණ්ටකනාලං වාරිජං, පදුමන්ති චුත්තං හොති. යථා ජලෙන පඬිකෙන ච නුපලිත්තන්ති තං පදුමං යථා ජලෙන ච පඬිකෙන ච අනුපලිත්තං හොති, එවං මුනි සන්තිවාදො අගිද්ධොති එවං අජ්ඣත්තසන්තිවාදො මුනි ගෙධාභාවෙන අගිද්ධො. කාමෙ ච ලොකෙ ච අනුපලිත්තොති දුට්ඨෙයි කාමෙ අපායාදිකෙ ච ලොකෙ ද්විතීයි ලෙපෙහි අනුපලිත්තො හොති.

853. කිඤ්ච භියෙය්‍යා – න වෙදගුති ගාථා. තත්ථ න වෙදගු දිට්ඨියායකොති චතුමග්ගවෙදගු මාදිසො දිට්ඨියායකො න හොති, දිට්ඨියා ගච්ඡන්තො වා, තං සාරතො පච්චෙත්තො වා න හොති. තත්ථ වචනත්ථො – යායතීති යායකො, කරණවචනෙන දිට්ඨියා යාතීති දිට්ඨියායකො. උපයොගත්ථෙ සාම්චවනෙන දිට්ඨියා යාතීතිපි දිට්ඨියායකො. න මුනියා ස මානමෙතීති මුතරූපාදිහෙදාය මුනියාපි සො මානං න එති. න හි තම්මයො සොති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන තම්මයො හොති තප්පරායණො, අයං පන න තාදිසො. න කම්මුනා නොපි සුතෙන නෙයෙය්‍යාති පුඤ්ඤාභිසම්බාරාදිනා කම්මුනා වා සුතසුද්ධිආදිනා සුතෙන වා සො නෙතබ්බො න හොති. අනුපජිතො ස නිවෙසනෙසුති සො ද්විත්තමිපි උපයානං පහිනත්තා සබ්බෙසු තණ්හාදිට්ඨිනිවෙසනෙසු අනුපජිතො. තස්ස ච එවංවිධස්ස – සඤ්ඤාචරත්තස්සාති ගාථා.

854. තත්ථ සඤ්ඤාචරත්තස්සාති නෙක්ඛම්මසඤ්ඤාපුබ්බඤ්ඤාය භාවනාය පහිනකාමාදිසඤ්ඤස්ස. ඉමිනා පදෙන උභතොභාගවිමුත්තො සමථයානිකො අධිප්පෙතො. පඤ්ඤාචරත්තස්සාති විපස්සනාපුබ්බඤ්ඤාය භාවනාය සබ්බකිලෙසෙහි විමුත්තස්ස. ඉමිනා සුක්ඛවිපස්සකො අධිප්පෙතො. සඤ්ඤාචර දිට්ඨිඤ්ච යෙ අග්ගහෙසුං, තෙ සට්ඨන්තා විචරන්ති ලොකෙති යෙ කාමසඤ්ඤාදිකං සඤ්ඤං අග්ගහෙසුං, තෙ විසෙසතො ගහට්ඨා කාමාධිකරණං, යෙ ච දිට්ඨිං අග්ගහෙසුං, තෙ විසෙසතො පබ්බජිතා ධම්මාධිකරණං අඤ්ඤමඤ්ඤං සට්ඨෙත්තා විචරන්තීති. සෙසමෙත්ථ යං අවුත්තං, තං චුත්තානුසාරෙනෙව වෙදිතබ්බං. දෙසනාපරියොසානෙ බ්‍රාහ්මණො ච බ්‍රාහ්මණී ච පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණිංසුති.

පරමත්ථජාතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය මාගණ්ඩියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. පුරාහෙදසුත්තවණ්ණනා

855. කථංදස්සීති පුරාහෙදසුත්තං. කා උප්පත්ති? ඉමස්ස සුත්තස්ස ඉතො පරෙසඤ්ච පඤ්චන්තං.
කලහවිවාදවුළුබ්බහමහාබ්බහතුට්ඨකඅත්තදණ්ඩසුත්තානං.
සම්මාපරිබ්බාජනීයස්ස උප්පත්තියං වුත්තනයෙනෙව සාමඤ්ඤතො උප්පත්ති වුත්තා. විසෙසතො පන යටෙව තස්මිං මහාසමයෙ රාගවරිතදෙවතානං සප්පායවසෙන ධම්මං දෙසෙතුං නිමිතිඛුද්ධො අත්තානං පුච්ඡාපෙත්වා සම්මාපරිබ්බාජනීයසුත්තමහාසී, එවං තස්මිංයෙව මහාසමයෙ “කිං නු බො පුරා සරීරහෙදා කත්තබ්බ”න්ති උප්පන්නවිත්තානං දෙවතානං චිත්තං ඤත්වා තාසං අනුග්ගහත්ථං අධිසතෙළසහික්ඛුසතපරිවාරං නිමිතිඛුද්ධං ආකාසෙන ආනෙත්වා තෙන අත්තානං පුච්ඡාපෙත්වා ඉමං සුත්තමහාසී.

තත්ථ පුච්ඡාය තාව සො නිමිමිතො කථංදස්සීති අධිපඤ්ඤං කථංසීලොති අධිසීලං, උපසන්නොති අධිචිත්තං පුච්ඡති. සෙසං පාකට්ඨෙව.

856. විස්සජ්ජනෙ පන භගවා සරූපෙන අධිපඤ්ඤාදීනි අවිස්සජ්ජෙත්වාච අධිපඤ්ඤාදිප්පභාවෙන යෙසං කිලෙසානං උපසමා “උපසන්නො”ති වුච්චති, නානාදෙවතානං ආසයානුලොමෙන තෙසං උපසමමෙව දීපෙන්නො “චිත්තණ්ණො”තිආදිකා ගාථායො අභාසී. තත්ථ ආදිතො අට්ඨන්තං ගාථානං “තං බුමි උපසන්නො”ති ඉමාය ගාථාය සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. තතො පරාසං “ස වෙ සන්නොති වුච්චති”ති ඉමිනා සබ්බපච්ඡිමෙන පදෙන.

අනුපදවණ්ණනානායෙන ච – චිත්තණ්ණො පුරා හෙදාති යො සරීරහෙදා පුබ්බමෙව පහිනතණ්ණො. පුබ්බමන්තමනිස්සිතොති අතීතද්ධාදිහෙදං පුබ්බන්තමනිස්සිතො. වෙමජ්ඣෙකුපසඨබ්බෙයොති පච්චුප්පන්නෙපි අද්ධති “රත්තො”තිආදිනා නායෙන න උපසඨබ්බාතබ්බො. තස්ස නත්ථි පුරක්ඛතන්ති තස්ස අරහතො ද්විත්තං පුරෙක්ඛාරානං අභාවා අනාගතෙ අද්ධති පුරක්ඛතමපි නත්ථි, තං බුමි උපසන්නොති එවමෙත්ථ යොජනා වෙදිතබ්බො. එස නායො සබ්බත්ථං. ඉතො පරං පන යොජනං අදස්සෙත්වා අනුත්තානපදවණ්ණනායෙව කරිස්සාම.

857. අසන්නාසීති තෙන තෙන අලාභකෙන අසන්නසන්නො. අවිකත්ථීති සීලාදීහි අවිකත්ථනසීලො. අකුක්කුචොති භත්ථකුක්කුචාදිවිරහිතො. මන්තභාණීති මන්තාය පරිග්ගහෙත්වා වාචං භාසිතා. අනුද්ධතොති උද්ධච්චවිරහිතො. ස වෙ වාචායතොති සො වාචාය යතො සංයතො චතුදොසවිරහිතං වාචං භාසිතා හොති.

858. නිරාසත්තීති නිත්තණ්ණො. විවෙකදස්සි එස්සෙසුති පච්චුප්පන්තෙසු චක්ඛුසම්ඵස්සාදීසු අත්තාදිභාවවිවෙකං පස්සති. දිට්ඨිසු ච න නියතීති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිසු කායවි දිට්ඨියා න නියති.

859. පතිලිනොති රාගාදීනං පහීනත්තා තතො අපගතො. අකුහකොති අවිම්භාපකො තීහි කුහනවත්ථුහි. අපිහාලුති අපිහනසිලො, පත්ථනාතණ්භාය රහිතොති චුත්තං හොති. අමච්ඡරීති පඤ්චමච්ඡෙරවිරහිතො. අප්පගඛිහොති කායපාගඛිහියාදිවිරහිතො. අපෙගුච්ඡොති සම්පන්නසීලාදිතාය අපෙගුච්ඡනීයො අසෙවනකො මනාපො. පෙසුණෙයො ච නො යුතොති ද්විහි ආකාරෙහි උපසංහරිතබ්බෙ පිසුණකම්මෙ අයුත්තො.

860. සාතියෙසු අනස්සාවීති සාතවත්ථුසු කාමගුණෙසු තණ්හාසන්ථවවිරහිතො. සණ්හොති සණ්හෙහි කායකම්මාදීහි සමන්නාගතො. පටිභානවාති පරියත්තිපරිපුච්ඡාධිගමපටිභානෙහි සමන්නාගතො. න සද්ධොති සාමං අධිගතධම්මං න කස්සපි සද්දහති. න විරජ්ජතීති ඛයා රාගස්ස විරත්තත්තා ඉදානි න විරජ්ජති.

861. ලාභකමායා න සික්ඛතීති න ලාභපත්ථනාය සුත්තන්තාදීනි සික්ඛති. අවිරුද්ධො ච තණ්හාය, රසෙසු නානුගිජ්ඣතීති විරොධාභාවෙන ච අවිරුද්ධො හුත්වා තණ්හාය මුලරසාදීසු ගෙධං නාපජ්ජති.

862. උපෙක්ඛකොති ඡළඬිගුපෙක්ඛාය සමන්නාගතො. සතොති කායානුපස්සනාදිසතියුත්තො.

863. නිස්සයනාති තණ්හාදිට්ඨිනිස්සයා. ඤාත්වා ධම්මන්ති අනිච්චාදීහි ආකාරෙහි ධම්මං ජානිත්වා. අනිස්සිතොති එවං තෙහි නිස්සයෙහි අනිස්සිතො. තෙන අඤ්ඤත්ව ධම්මඤ්ඤාණා නත්ථි නිස්සයානං අභාවොති දීපෙති භවාය විභවාය වාති සස්සතාය උච්ඡේදාය වා.

864. තං බුමි උපසන්නොති තං එවරූපං එකෙකගාථාය චුත්තං උපසන්නොති කථෙමි. අතරි සො විසත්තිකන්ති සො ඉමං විසතාදිභාවෙන විසත්තිකාසඬ්ඛාතං මහාතණ්හං අතරි.

865. ඉදානි තමෙව උපසන්නං පසංසන්නො ආහ “න තස්ස පුත්තා”ති එවමාදි. තත්ථ පුත්තා අත්‍රජාදයො චත්තාරො. එත්ථ ච පුත්තපරිග්ගහාදයො පුත්තාදිනාමෙන චුත්තාති වෙදිතබ්බා. තෙ හිස්ස න විජ්ජන්ති, තෙසං චා අභාවෙන පුත්තාදයො න විජ්ජන්තිති.

866. යෙන නං වජ්ජුං පුට්ඨජ්ජනා, අථො සමණබ්‍රාහ්මණාති යෙන තං රාගාදිනා වජ්ජෙන පුට්ඨජ්ජනා සබ්බෙපි දෙවමනුස්සා ඉතො බහිද්ධා සමණබ්‍රාහ්මණා ච රත්තො වා දුට්ඨො වාති, වදෙය්‍යං. තං තස්ස

අපුරක්ඛන්ති තං රාගාදිවජ්ජං තස්ස අරහතො අපුරක්ඛන්තං තස්මා වාදෙසු නෙජනීති තං කාරණා නින්දාවචනෙසු න කම්පති.

867. න උස්සෙසු වදනෙති විසිටියෙසු අත්තානං අන්තොකත්වා “අහං විසිටියො”ති අතිමානවසෙන න වදති. එස නයො ඉතරෙසු ද්වීසු. කප්පං නෙති අකප්පියොති සො එවරුපො දුට්ඨමපි කප්පං න එති. කස්මා? යස්මා අකප්පියො, පහීනකප්පොති චුත්තං හොති.

868. සකන්ති මය්හන්ති පරිග්ගහිතං. අසතා ච න සොවතීති අවිජ්ජමානාදිනා අසතා ච න සොවති. ධම්මෙසු ච න ගච්ඡතීති සබ්බෙසු ධම්මෙසු ඡන්දාදිවසෙන න ගච්ඡති. ස වෙ සන්තොති වුව්චතීති සො එවරුපො නරුත්තමො “සන්තො”ති වුව්චතීති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ කොට්ඨසතසහස්සදෙවතානං අරහත්තප්පත්ති අහොසි, සොතාපන්නාදිනං ගණනා නත්ථිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය පුරාහෙදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. කලහවිවාදසුත්තවණ්ණනා

869. කුතො පහුතා කලහා විවාදාති කලහවිවාදසුත්තං. කා උප්පත්ති? ඉදමපි තස්මිංයෙව මහාසමයෙ “කුතො නු, බො, කලහාදයො අට්ඨ ධම්මා පවත්තන්ති”ති උප්පන්නවිත්තානං එකච්චානං දෙවතානං තෙ ධම්මෙ ආවිකාතුං පුරිමනයෙනෙව නිමිත්තබුද්ධෙන අත්තානං පුච්ඡාපෙත්වා චුත්තං තත්ථ පුච්ඡා විස්සජ්ජනක්කමෙන යිත්තතා සබ්බගාථා පාකට්ඨමත්ථායෙව.

අනුත්තානපදවණ්ණනා පනෙතාසං එවං වෙදිතබ්බා — කුතොපහුතා කලහා විවාදාති කලහො ච තස්ස පුබ්බහාගො විවාදො වාති ඉමෙ කුතො ජාතා. පරිදෙවසොකා සහමච්ඡරා වාති පරිදෙවසොකා ච මච්ඡරා ච කුතොපහුතා. මානාතිමානා සහපෙසුණා වාති මානා ච අතිමානා ච පෙසුණා ච කුතොපහුතා. තෙති තෙ සබ්බෙපි අට්ඨ කිලෙසධම්මා. තදිඬ්ඝ බුහිති තං මයා පුච්ඡිතමත්ථං බුහි යාවාමි තං අහන්ති. යාවනත්ථො හි ඉඬ්ඝාති නිපාතො.

870. පියජ්ජහුතාති පියවත්ථුතො ජාතා. යුත්ති පනෙත්ථ නිද්දෙසෙ (මහානි. 98) චුත්තා එව. මච්ඡරයුත්තා කලහා විවාදාති ඉමිනා කලහවිවාදාදිනං න කෙවලං පියවත්ථුමෙව, මච්ඡරියමපි පච්චයං දස්සෙති. කලහවිවාදසීසෙන වෙන්ථ සබ්බෙපි තෙ ධම්මා චුත්තාති වෙදිතබ්බා. යථා ච එතෙසං මච්ඡරියං, තථා පෙසුණානඤ්ච විවාදං. තෙනාහ — “විවාදජාතෙසු ච පෙසුණානි”ති.

871. පියාසු ලොකස්මිං කුතොනිදානා යෙ වාපි ලොභා විවරන්ති ලොකෙති “පියා පහුතා කලහා”ති යෙ එත්ථ චුත්තා. තෙ පියා ලොකස්මිං කුතොනිදානා, න කෙවලඤ්ච පියා, යෙ වාපි ඛත්තියාදයො ලොභා විවරන්ති ලොභහෙතුකා ලොභනාහිභූතා විවරන්ති, තෙසං සො ලොභො ච කුතොනිදානොති ද්වෙ අත්ථෙ එකාය පුච්ඡාය පුච්ඡති. ආසා ච නිට්ඨා වාති ආසා ච තස්සා ආසාය සම්ඨ්ඨි ච. යෙ සම්පරායාය නරස්ස භොන්තිති යෙ නරස්ස සම්පරායාය භොන්ති, පරායනා භොන්තිති චුත්තං භොති. එකා එවායම්පි පුච්ඡා.

872. ඡන්දනිදානානීති කාමච්ඡන්දාදිඡන්දනිදානානි. යෙ වාපි ලොභා විවරන්තිති යෙ වාපි ඛත්තියාදයො ලොභා විවරන්ති තෙසං ලොභොපි ඡන්දනිදානොති ද්වෙපි අත්ථෙ එකතො විස්සජ්ජිතො භොති. ඉතොනිදානාති ඡන්දනිදානා එවාති චුත්තං භොති. “කුතොනිදානා කුතොනිදානා”ති (සු. නි. 273) එතෙසු ච සද්දසිද්ධි සුචිලොමසුත්තෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතඛිබා.

873. විනිච්ඡයාති තණ්හාදිට්ඨිවිනිච්ඡයා. යෙ වාපි ධම්මා සමණෙන චුත්තාති යෙ ච අඤ්ඤෙපි කොධාදීහි සම්පයුත්තා, තථාරූපා වා අකුසලා ධම්මා බුද්ධසමණෙන චුත්තා, තෙ කුතොපහුතාති.

874. තමුපනිස්සාය පහොති ඡන්දොති තං සුබදුක්ඛවෙදනං. තදුභයවත්ථුසඛිබාතං සාතාසාතං උපනිස්සාය සංයොගවියොගපත්ථනාවසෙන ඡන්දො පහොති. එත්තාවතා “ඡන්දො නු ලොකස්මිං කුතොනිදානො”ති අයං පඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො භොති. රූපෙසු දිස්වා විභවං භවඤ්චාති රූපෙසු වයඤ්ච උප්පාදඤ්ච දිස්වා. විනිච්ඡයං කුඛ්ඛති ඡන්තු ලොකෙති අපායාදිකෙ ලොකෙ අයං ඡන්තු භොගාධිගමනත්ථං තණ්හාවිනිච්ඡයං “අත්තා මෙ උප්පන්නො”තිආදිනා නයෙන දිට්ඨිවිනිච්ඡයඤ්ච කුරුතෙ. යුත්ති පනෙත්ථ නිද්දෙසෙ (මහානි. 102) චුත්තා එව. එත්තාවතා “විනිච්ඡයා වාපි කුතොපහුතා”ති අයං පඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො භොති.

875. එතෙපි ධම්මා ද්වයමෙව සන්තෙති එතෙපි කොධාදයො ධම්මා සාතාසාතද්වයෙ සන්තෙ එව පහොන්ති උප්පජ්ජන්ති. උප්පත්ති ච තෙසං නිද්දෙසෙ (මහානි. 103) චුත්තායෙව. එත්තාවතා තතියපඤ්ඤොපි විස්සජ්ජිතො භොති. ඉදානි යො එවං විස්සජ්ජිතෙසු එතෙසු පඤ්ඤෙසු කථංකථී භවෙය්‍ය, තස්ස කථංකථාපහානූපායං දස්සෙන්නො ආහ – “කථංකථී ඤාණපථාය සික්ඛෙ”ති, ඤාණදස්සනඤාණාධිගමනත්ථං තිස්සො සික්ඛා සික්ඛෙය්‍යාති චුත්තං භොති. කිං කාරණං? ඤත්වා පචුත්තා සමණෙන ධම්මා. බුද්ධසමණෙන හි ඤත්වාච ධම්මා චුත්තා, නත්ථී තස්ස ධම්මෙසු අඤ්ඤාණං. අත්තතො පන ඤාණාභාවෙන තෙ අජානන්තො න

ජානෙය්‍යා, න දෙසනා දොසෙන, තස්මා කථංකථී ඤාණපථාය සික්කෙ, ඤත්වා පවුත්තා සමණෙන ධම්මාති.

876-7. සාතං අසාතඤ්ච කුතොනිදානාති එත්ථ සාතං අසාතන්ති සුබද්ධක්ඛවෙදනා එව අධිජ්ජෙතා. න භවන්ති හෙතෙති න භවන්ති එතෙ. විභවං භවඤ්චාපි යමෙතමත්ථං එතං මෙ පබ්බුහි යතොනිදානන්ති සාතාසාතානං විභවං භවඤ්ච එතම්පි යං අත්ථං. ලිඛිගඛ්‍යත්තයො එත්ථ කතො. ඉදං පන වුත්තං හොති – සාතාසාතානං විභවො භවො වාති යො එස අත්ථො, එවං මෙ පබ්බුහි යතොනිදානන්ති. එත්ථ ව සාතාසාතානං විභවභවවත්ථුකා විභවභවදිට්ඨියො එව විභවභවාති අත්ථනො වෙදිතඛ්ඛා. තථා හි ඉමස්ස පඤ්ඤාස්ස විස්සජ්ජනපක්කෙ “භවදිට්ඨිපි එස්සනිදානා, විභවදිට්ඨිපි එස්සනිදානා”ති නිද්දෙසෙ (මහානි. 105) වුත්තං. ඉතොනිදානන්ති එස්සනිදානං.

878. කිස්මිං විභූතෙ න චුසන්ති එස්සාති කිස්මිං විතිවත්තෙ වක්ඛුසම්චස්සාදයො පඤ්ච එස්සා න චුසන්ති.

879. නාමඤ්ච රූපඤ්ච පටිච්චාති සම්පයුත්තකනාමං වත්ථාරම්මණරූපඤ්ච පටිච්ච. රූපෙ විභූතෙ න චුසන්ති එස්සාති රූපෙ විතිවත්තෙ පඤ්ච එස්සා න චුසන්ති.

880. කථං සමෙතස්සාති කථං පටිපන්නස්ස. විභොති රූපන්ති රූප විභවති, න භවෙය්‍යා වා. සුඛං දුඛඤ්චාති ඉට්ඨානිට්ඨං රූපමෙව පුච්ඡති.

881. න සඤ්ඤසඤ්ඤීති යථා සමෙතස්ස විභොති රූපං, සො පකතිසඤ්ඤාය සඤ්ඤීපි න හොති. න විසඤ්ඤසඤ්ඤීති විසඤ්ඤායපි විරූපාය සඤ්ඤාය සඤ්ඤී න හොති උම්මත්තකො වා ඛිත්තවිත්තො වා. නොපි අසඤ්ඤීති සඤ්ඤාවිරහිනොපි න හොති නිරොධසමාපන්නො වා අසඤ්ඤසන්නො වා. න විභූතසඤ්ඤීති “සඛ්ඛසො රූපසඤ්ඤාන”න්තිආදිනා (ධ ස. 265; විභ. 602) නයෙන සමතික්කන්තසඤ්ඤීපි න හොති අරූපජ්ඣානලාභී. එවං සමෙතස්ස විභොති රූපන්ති එතස්මිං සඤ්ඤසඤ්ඤීනාදිභාවෙ අට්ඨත්වා යදෙනං වුත්තං “සො එවං සමාහිතෙ විත්තෙ...පෙ.... ආකාසානඤ්චායතනසමාපත්තිපටිලාභත්ථාය විත්තං අභිනිභරති”ති. එවං සමෙතස්ස අරූපමග්ගසමඬිගිනො විභොති රූපං. සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඬිඛාති එවං පටිපන්නස්සාපි යා සඤ්ඤා, තන්තිදානා තණ්හාදිට්ඨිපපඤ්චා අප්පහීනා එව හොන්තිති දස්සෙති.

882-3. එත්තාවතග්ගං නු වදන්ති, හෙතෙ යක්ඛස්ස සුද්ධිං ඉධ පණ්ඩිතායෙ. උදාහු අඤ්ඤම්පි වදන්ති එත්තොති එත්තාවතා නු ඉධ පණ්ඩිතා සමණබ්‍රාහ්මණා අග්ගං සුද්ධිං සත්තස්ස වදන්ති, උදාහු අඤ්ඤම්පි

එත්තො අරුපසමාපත්තිනො අධිකං වදන්තීති පුච්ඡති. එත්තාවතග්ගම්පි වදන්ති හෙකෙති එකෙ සස්සතවාදා සමණබ්‍රාහ්මණා පණ්ඩිතමානිනො එත්තාවතාපි අග්ගං සුද්ධං වදන්ති. තෙසං පනෙකෙ සමයං වදන්තීති තෙසංයෙව එකෙ උච්ඡේදවාදා සමයං උච්ඡේදං වදන්ති. අනුපාදියෙසෙ කුසලා වදානාති අනුපාදියෙසෙ කුසලවාදා සමානා.

884. එතෙ ව ඤාත්වා උපනිස්සිතාති එතෙ ව දිට්ඨිගතිකෙ සස්සතච්ඡේදදිට්ඨියො නිස්සිතාති ඤාත්වා. ඤාත්වා මුතී නිස්සයෙ සො විමංසීති නිස්සයෙ ව ඤාත්වා සො විමංසී පණ්ඩිතො බුද්ධමුනි. ඤාත්වා විමුත්තොති දුක්ඛානිච්චාදිතො ධම්මෙ ඤාත්වා විමුත්තො. භවාභවාය න සමෙතීති පුනප්පුනං උපපත්තියා න සමාගච්ඡතීති අරහත්තනිකුට්ඨන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ පුරාහෙදසුත්තෙ චුත්තසදියොයෙවාහිසමයො අහොසිති.

පරමත්ථජාතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය කලහවිවාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. වුළබ්‍රහසුත්තවණ්ණනා

885-6. සකංසකංදිට්ඨිපරිබ්බසානාති වුළබ්‍රහසුත්තං. කා උප්පත්ති? ඉදම්පි තස්මිංයෙව මහාසමයෙ “සබ්බෙපි ඉමෙ දිට්ඨිගතිකා ‘සාධුරුපමහා’ති භණන්ති, කිං නු බො සාධුරුපාව ඉමෙ අත්තනොයෙව දිට්ඨියා පතිට්ඨහන්ති, උදාහු අඤ්ඤම්පි දිට්ඨිං ගණ්හන්ති”ති උප්පත්තචිත්තානං එකච්චානං දෙවතානං තමත්ථං පකාසෙතුං පුරිමනෙයෙනෙව නිම්මිතබුද්ධෙන අත්තානං පුච්ඡාපෙත්වා චුත්තං.

තත්ථ ආදිතො ද්වෙපි ගාථා පුච්ඡාගාථායෙව. තාසු සකංසකංදිට්ඨිපරිබ්බසානාති අත්තනො අත්තනො දිට්ඨියා වසමානා. විග්ගය්හ නානා කුසලා වදන්තීති දිට්ඨිබලග්ගාහං ගහෙත්වා, තත්ථ “කුසලාමහා”ති පටිජානමානා පුචු පුචු වදන්ති එකං න වදන්ති. යො එවං ජානාති ස වෙදි ධම්මං ඉදං පටිකොසමකෙවලී සොති තඤ්ච දිට්ඨිං සන්ධාය යො එවං ජානාති, සො ධම්මං වෙදි. ඉදං පන පටික්කොසන්තො භීතො හොතීති වදන්ති. බාලොති භීතො. අක්කුසලොති අවිද්වා.

887-8. ඉදානි තිස්සො විස්සජ්ජනගාථා හොන්ති. තා පුරිමඨිසෙන චුත්තමත්ථං පච්ඡිමඨිසෙන පටිබ්‍රහ්මිත්වා යීතා. තෙන බ්‍රහ්මහෙන උත්තරසුත්තනො ව අප්පකත්තා ඉදං සුත්තං “වුළබ්‍රහ”න්ති නාමං ලභති. තත්ථ පරස්ස වෙ ධම්මන්ති පරස්ස දිට්ඨිං. සබ්බෙව බාලාති එවං සත්තෙ සබ්බෙව ඉමෙ බාලා හොන්තීති අධිප්පායො. කිං කාරණං? සබ්බෙවිමෙ දිට්ඨිපරිබ්බසානාති සන්දිට්ඨියා වෙව න විවදාතා. සංසුද්ධපඤ්ඤා කුසලා

මුතීමානි සකාය දිට්ඨියා න විවදානා න වොදානා සංකිලිට්ඨාව සමානා සංසුද්ධපඤ්ඤා ච කුසලා ච මුතිමන්තො ච තෙ භොන්ති වෙ. අථ චා “සන්දිට්ඨියා වෙ පන විවදානා” තිපි පායො. තස්සත්ථො – සකාය පන දිට්ඨියා වොදානා සංසුද්ධපඤ්ඤා කුසලා මුතිමන්තො භොන්ති වෙ. න තෙසං කොච්ඡි ඵලං සන්තෙ තෙසං ඵකොපි භීතපඤ්ඤො න භොති. කිංකාරණා? දිට්ඨි භි තෙසමිපි තථා සමත්තා, යථා ඉතරෙසන්ති.

889. න වාහමෙතන්ති ගාථාය සඬබ්බෙපත්ථො – යං තෙ මිට්ඨ ද්වෙ ද්වෙ ජනා අඤ්ඤමඤ්ඤං “බාලො”ති ආහු, අහං ඵතං තථියං තච්ඡන්ති නෙව බුමි. කිංකාරණා? යස්මා සබ්බෙ තෙ සකං සකං දිට්ඨිං “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති අකංසු. තෙන ච කාරණෙන පරං “බාලො”ති දහන්ති. ඵත්ථ ච “තථිය”න්ති “කථිව”න්ති ද්වෙපි පායා.

890. යමාහුති පුච්ඡාගාථාය යං දිට්ඨිසච්චං තථියන්ති ඵකෙ ආහු.

891. ඵකඤ්ඤි සච්චන්ති විස්සජ්ජනගාථාය ඵකං සච්චං නිරොධො මග්ගො චා. යස්මිං පජා නො විවදෙ පජානන්ති යමිහි සච්චෙ පජානන්තො පජා නො විවදෙය්‍ය. සයං පුනන්තීති අත්තනා වදන්ති.

892. කස්මා නුති පුච්ඡාගාථාය පවාදියාසෙති වාදිනො. උදාහු තෙ තක්කමනුස්සරන්තීති තෙ වාදිනො උදාහු අත්තනො තක්කමත්තං අනුගච්ඡන්ති.

893. න හෙවානි විස්සජ්ජනගාථාය අඤ්ඤත්‍ර සඤ්ඤාය නිව්වානීති යපෙත්වා සඤ්ඤාමත්තෙන නිව්චන්ති ගහිතග්ගහණානි. තක්කඤ්ච දිට්ඨිසු පකප්පයිත්වානි අත්තනො මිච්ඡාසඬකප්පමත්තං දිට්ඨිසු ජනෙත්වා. යස්මා පන දිට්ඨිසු විතක්කං ජනෙත්තා දිට්ඨියොපි ජනෙත්ති, තස්මා නිද්දෙසෙ වුත්තං “දිට්ඨිගතානි ජනෙත්ති සඤ්ජනෙත්ති”තිආදි (මහානි. 121).

894-5. ඉදානි ඵලං නානාසච්චෙසු අසන්තෙසු තක්කමත්තමනුස්සරන්තානං දිට්ඨිගතිකානං විජ්ජපිපත්ති. දස්සෙතුං “දිට්ඨෙ සුතෙ”තිආදිකා ගාථායො අභාසි. තත්ථ දිට්ඨෙති දිට්ඨං, දිට්ඨසුද්ධිත්ති අධිජ්ජායො. ඵස නයො සුතාදිසු. ඵතෙ ච නිස්සාය විමානදස්සිති ඵතෙ දිට්ඨිධම්මෙ නිස්සයිත්වා සුද්ධිභාවසඬබ්බාතං විමානං අසම්මානං පස්සන්තොපි. විනිච්ඡයෙ යත්වා පහස්සමානො, බාලො පරො අක්කුසලොති වාහානි ඵලං විමානදස්සිපි තස්මිං දිට්ඨිවිනිච්ඡයෙ යත්වා තුට්ඨිජානො භාසජානො හුත්වා “පරො භීනො ච අවිද්වා චා”ති ඵලං වදන්තියෙව. ඵලං සන්තෙ යෙනෙවානි ගාථා. තත්ථ සයමත්තනානි සයමෙව අත්තානං. විමානෙතීති ගරහති. තදෙව පාවානි තදෙව වචනං දිට්ඨිං වදති, තං චා පුග්ගලං.

896. අතිසාරදිට්ඨියාති ගාථායත්ථො — සො ඵං තාය ලක්ඛණාතිසාරිනියා අතිසාරදිට්ඨියා සමත්තො පුණ්ණො උද්ධුමානො, තෙන ච දිට්ඨිමානෙන මත්තො “පරිපුණ්ණො අහං කෙවලී”ති ඵං පරිපුණ්ණමානී සයමෙව අත්තානං මනසා “අහං පණ්ඩිතො”ති අභිසිඤ්චති. කිංකාරණා? දිට්ඨි හි සා තස්ස තථා සමත්තාති.

897. පරස්ස චෙති ගාථාය සම්බන්ධො අත්ථො ච — කිඤ්ච හියෙයා? යො සො විනිච්ඡයෙ යත්වා පහස්සමානො “බාලො පරො අක්කුසලො”ති වාහ. තස්ස පරස්ස චෙ හි වචසා සො තෙන වුච්චමානො නිහිනො හොති. තුමො සහා හොති නිහිනපඤ්ඤො, සොපි තෙනෙව සහ නිහිනපඤ්ඤො හොති. සොපි හි නං “බාලො”ති වදති. අථස්ස වචනං අප්පමාණං, සො පන සයමෙව වෙදගු ව ධීරො ච හොති. ඵං සන්තෙ න කොචි බාලො සමණෙසු අත්ථී. සබ්බෙපි හි තෙ අත්තනො ඉච්ඡාය පණ්ඩිතා.

898. අඤ්ඤං ඉතොති ගාථාය සම්බන්ධො අත්ථො ච — “අථ චෙ සයං වෙදගු හොති ධීරො, න කොචි බාලො සමණෙසු අත්ථී”ති ඵවඤ්චි වුත්තෙපි සියා කස්සචි “කස්මා”ති. තත්ථ වුච්චතෙ — යස්මා අඤ්ඤං ඉතො යාභිවදන්ති ධම්මං අපරද්ධා සුද්ධිමකෙවලී තෙ, ඵවම්පි තිත්ථියා පුට්ඨො වදන්ති, යෙ ඉතො අඤ්ඤං දිට්ඨිං අභිවදන්ති, යෙ අපරද්ධා විරද්ධා සුද්ධිමග්ගං, අකෙවලීනො ච තෙති ඵං පුට්ඨතිත්ථියා යස්මා වදන්තිති වුත්තං හොති. කස්මා පනෙවං වදන්තිති චෙ? සන්දිට්ඨිරාගෙන හි තෙ භිරත්තා, යස්මා සකෙන දිට්ඨිරාගෙන අභිරත්තාති වුත්තං හොති.

899-900. ඵං අභිරත්තා ච — ඉධෙව සුද්ධිත්ති ගාථා. තත්ථ සකායනෙති සකමග්ගෙ දළ්භං වදානාති දළ්භවාදා. ඵවඤ්ච දළ්භවාදෙසු තෙසු යො කොචි තිත්ථියො සකායනෙ වාපි දළ්භං වදානො කමෙත්ථ බාලොති පරං දහෙය්‍ය, සබ්බෙපතො තත්ථ සස්සතුච්ඡෙදසබ්බාතෙ විත්ථාරතො වා නත්ථිකඉස්සරකාරණනියතාදිහෙදෙ සකෙ ආයතනෙ “ඉදමෙව සච්ච”න්ති දළ්භං වදානො කං පරං ඵත්ථ දිට්ඨිගතෙ “බාලො”ති සහ ධම්මෙන පස්සෙය්‍ය, නනු සබ්බොපි තස්ස මතෙන පණ්ඩිතො ඵව සුප්පට්ඨිපත්තො ඵව ච. ඵං සන්තෙ ච සයමෙව සො මෙධගමාවහෙය්‍ය පරං වදං බාලමසුද්ධිධම්මං, සොපි පරං “බාලො ච අසුද්ධිධම්මො ච අය”න්ති වදන්තො අත්තනාව කලහං ආවහෙය්‍ය. කස්මා? යස්මා සබ්බොපි තස්ස මතෙන පණ්ඩිතො ඵව සුප්පට්ඨිපත්තො ඵව ච.

901. ඵං සබ්බොපි විනිච්ඡයෙ යත්වා සයං පමාය උද්ධංස ලොකස්මිං විවාදමෙති, දිට්ඨියං යත්වා සයඤ්ච සත්ථාරාදීනි මිනිත්වා සො හියෙයා විවාදමෙතිති. ඵං පන විනිච්ඡයෙසු ආදීනවං ඤත්වා අරියමග්ගෙන භිත්වාන සබ්බානි විනිච්ඡයානි න මෙධගං කුබ්බති ජන්තු ලොකෙති

අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ පුරාහෙදසුත්තෙ වුත්තසදියො ඵවාහිසමයො අහොසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය වුළුබුද්ධසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. මහාබුද්ධසුත්තවණ්ණනා

902. යෙ කෙවිමෙති මහාබුද්ධසුත්තං. කා උප්පත්ති? ඉදම්පි තස්මිංයෙව මහාසමයෙ “කිං නු බො ඉමෙ දිට්ඨිපරිබ්බසානා විඤ්ඤානං සන්තිකා නින්දමෙව ලහන්ති, උදාහු පසංසමිපි”ති උප්පන්නවිත්තානං ඵකච්චානං දෙවතානං තමත්ථං ආවිකාතුං පුරිමනයෙන නිමිමිතබුද්ධෙන අත්තානං පුච්ඡාපෙත්වා වුත්තං. තත්ථ අත්ථානයන්ති අනු ආනයන්ති, පුනස්පුනං ආහරන්ති.

903. ඉදානි යස්මා තෙ “ඉදමෙව සච්ච”න්ති වදන්තා දිට්ඨිගතිකා වාදිනො කදාචි කත්ථවි පසංසමිපි ලහන්ති, යං ඵතං පසංසාසඬ්ඛාතං වාදඵලං, තං අප්පං රාගාදීනං සමාය සමත්ථං න හොති, කො පන වාදො දුතියෙ නින්දාඵලෙ, තස්මා ඵතමත්ථං දස්සෙන්නො ඉමං තාව විස්සජ්ජනගාමාහ. “අප්පඤ්ඤි ඵතං න අලං සමාය, දුච්ච විවාදස්ස ඵලානි බුමි”තිආදි. තත්ථ දුච්ච විවාදස්ස ඵලානීති නින්දා පසංසා ව, ජයපරාජයාදීනි වා තංසභාගානි. ඵතමිපි දිස්වාති “නින්දා අනිට්ඨා ඵව, පසංසා නාලං සමායා”ති ඵතමිපි විවාදඵලෙ ආදීනවං දිස්වා. ඛෙමාහිපස්සං අවිවාදභූමීන්ති අවිවාදභූමිං නිබ්බානං “ඛෙම”න්ති පස්සමානො.

904. ඵවඤ්ඤි අවිවදමානො – යා කාවිමාති ගාථා. තත්ථ සම්මුතියොති දිට්ඨියො. පුට්ඨජාති පුට්ඨජ්ජනසම්භවා. සො උපයං කිමෙය්‍යාති සො උපගන්තබ්බට්ඨෙයන උපයං රූපාදිසු ඵකමිපි ධම්මං කිං උපෙය්‍ය, කෙන වා කාරණෙන උපෙය්‍ය. දිට්ඨෙය්‍ය සුතෙ ඛන්තිමකුබ්බමානොති දිට්ඨසුතසුද්ධිසු පෙමං අකරොත්තො.

905. ඉතො බාහිරා පන – සීලුත්තමාති ගාථා. තස්සත්ථො – සීලංයෙව “උත්තම”න්ති මඤ්ඤමානා සීලුත්තමා ඵකෙ හොත්තො සංයමමත්තෙන සුද්ධිං වදන්ති, හත්ථිවතාදිඤ්ච වතං සමාදාය උපට්ඨිතා, ඉධෙව දිට්ඨියං අස්ස සත්ථුතො සුද්ධිත්ති හවුපනිතා හවජ්ඣොසිතා සමානා වදන්ති, අපිච තෙ කුසලා වදානා “කුසලා මය”න්ති ඵවං වාදා.

906. ඵවං සීලුත්තමෙසු ව තෙසු තථා පටිපන්නො යො කොචි – සචෙ වුතොති ගාථා. තස්සත්ථො – සචෙ තතො සීලවතතො පරවිච්ඡන්දනෙන වා අනභිසම්භුණන්තො වා වුතො හොති, සො තං සීලබ්බතාදිකම්මං පුඤ්ඤාහිසඬ්ඛාරාදිකම්මං වා විරාධයිත්වා පචෙධති. න කෙවලඤ්ච චෙධති,

අපිව බො තං සිලබ්බතසුද්ධිං පජජ්ජති ච විජ්ජලපති පත්ථයති ච. කිමිව? සත්ථාව භීතො පවසං සරම්භා. සරම්භා පවසන්තො සත්ථතො භීතො යථා තං සරං වා සත්ථං වා පත්ථෙය්‍යාති.

907. එවං පන සිලුත්තමානං වෙධකාරණං අරියසාවකො – සිලබ්බතං වාපි පභාය සබ්බන්ති ගාථා. තත්ථ සාවජ්ජනවජ්ජන්ති සබ්බාකුසලං ලොකියකුසලස්ථ. එතං සුද්ධිං අසුද්ධින්ති අපත්ථයානොති පඤ්චකාමගුණාදිහෙදං එතං සුද්ධිං, අකුසලාදිහෙදං අසුද්ධිස්ථ අපත්ථයමානො. චිරතො චරෙති සුද්ධියා අසුද්ධියා ච චිරතො චරෙය්‍යා. සන්තිමනුග්ගහායාති දිට්ඨිං අගහෙත්වා.

908. එවං ඉතො බාහිරකෙ සිලුත්තමෙ සංයමෙන විසුද්ධිවාදෙ තෙසං විසාතං සිලබ්බතජ්ජනායිතො අරහතො ච පටිපත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි අඤ්ඤාපි සුද්ධිවාදෙ බාහිරකෙ දස්සෙත්තො “තමුපනිස්සායා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – සන්තඤ්ඤෙපි සමණව්‍රාහ්මණා, තෙ ජිගුච්ඡිතං අමරන්තපං වා දිට්ඨසුද්ධිආදීසු වා අඤ්ඤතරඤ්ඤතරං උපනිස්සාය අකිරියදිට්ඨියා වා උද්ධංසරා හුත්වා භවාහවෙසු අවිතතණ්හායෙ සුද්ධිමනුත්ථුනන්ති වදන්ති කථෙත්තිති.

909. එවං තෙසං අවිතතණ්හානං සුද්ධිං අනුත්ථුනන්තානං යොපි සුද්ධිජ්ජන්තමෙව අත්තානං මඤ්ඤෙය්‍යා, තස්සපි අවිතතණ්හන්තා භවාහවෙසු තං තං වත්ථුං පත්ථයමානස්ස හි ජජ්ජිතානි පුනජ්ජනං හොන්තියෙවාති අධිජ්ජායො. තණ්හා හි ආසෙවිතා තණ්හං වඩ්ඪියතෙව. න කෙවලස්ථ ජජ්ජිතානි, පවෙධිතං වාපි පකජ්ජිතෙසු, තණ්හාදිට්ඨිහි වස්ස පකජ්ජිතෙසු වත්ථුසු පවෙධිතමිපි හොතිති වුත්තං හොති. භවාහවෙසු පන විතතණ්හන්තා ආයතිං චුතුපපාතො ඉධ යස්ස නත්ථී, සකෙන වෙධෙය්‍යා කුහිංව ජජ්ජෙති අයමෙතිස්සා ගාථාය සම්බන්ධො. සෙසං නිද්දෙසෙ වුත්තනයමෙව.

910-11. යමාහුති පුච්ඡාගාථා. ඉදානි යස්මා එකොපි එත්ථ වාදො සච්චො නත්ථී, කෙවලං දිට්ඨිමත්තකෙන හි තෙ වදන්ති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙත්තො “සකඤ්චි”ති ඉමං තාච විස්සජ්ජනගාථමාහ. තත්ථ සම්මුතින්ති දිට්ඨිං.

912. එවමෙනෙසු සකං ධම්මං පරිපුණ්ණං බ්‍රුවන්තෙසු අඤ්ඤස්ස පන ධම්මං “හීන”න්ති වදන්තෙසු යස්ස කස්සපි – පරස්ස වෙ වම්භයිතෙන භීතොති ගාථා. තස්සත්ථො – යදි පරස්ස නින්දිතකාරණා භීතො භවෙය්‍යා, න කොචි ධම්මෙසු විසෙසි අග්ගො භවෙය්‍යා. කිං කාරණං? පුදු හි අඤ්ඤස්ස වදන්ති ධම්මං, නිහීනතො සබ්බෙව තෙ සම්භි දළ්භං වදානා සකධම්මෙ දළ්භවාදා එව.

913. කිඤ්ච භියෙය්‍යා - සද්ධම්මපුජානි ගාථා. තස්සත්ථො - තෙ ච තිත්ථියා යථා පසංසන්ති සකායනානි, සද්ධම්මපුජාපි නෙසං තථෙව චත්තති. තෙ භි අතිවිය සත්ථාරාදීනි සක්කරොන්ති. තත්ථ යදි තෙ පමාණා සිද්ධං, එවං සන්තෙ සබ්බෙව වාදා තථියා භවෙය්‍යුං. කිං කාරණං? සුද්ධි භි නෙසං පච්චත්තමෙව, න සා අඤ්ඤත්‍ර සිජ්ඣති, නාපි පරමත්ථතො. අත්තනි දිට්ඨිගාහමත්තමෙව භි තං තෙසං පරපච්චයනෙය්‍යබුද්ධිනං.

914. යො වා පන විපරිතො බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණො, තස්ස - න බ්‍රාහ්මණස්ස පරනෙය්‍යමත්ථිති ගාථා. තස්සත්ථො - බ්‍රාහ්මණස්ස භි “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා”තිආදිනා (ධ. ප. 277; නෙත්ති. 5) නයෙන සුදිට්ඨත්තා පරෙන නෙතබ්බං ඤාණං නත්ථි, දිට්ඨිධම්මෙසු “ඉදමෙව සච්ච”න්ති නිවිජ්ජිත්වා සමුග්ගහීතමිති නත්ථි. තංකාරණා සො දිට්ඨිකලහානි අතීතො, න ච සො සෙට්ඨතො පස්සති ධම්මමඤ්ඤං අඤ්ඤත්‍ර සතිපට්ඨානාදිහි.

915. ජානාමිති ගාථාය සම්බන්ධො අත්ථො ච - එවං තාව පරමත්ථබ්‍රාහ්මණො න භි සෙට්ඨතො පස්සති ධම්මමඤ්ඤං, අඤ්ඤෙ පන තිත්ථියා පරචිත්තඤාණාදිහි ජානන්තා පස්සන්තාපි “ජානාමි පස්සාමි තථෙව එත”න්ති එවං වදන්තාපි ච දිට්ඨියා සුද්ධිං පච්චෙන්නි. කස්මා? යස්මා තෙසු එකොපි අද්දක්ඛි වෙ අද්දස වෙපි තෙන පරචිත්තඤාණාදිනා යථාභූතං අත්ථං, කිඤ්චි තුමස්ස තෙන තස්ස තෙන දස්සනෙන කිං කතං, කිං දුක්ඛපරිඤ්ඤා සාධිතා, උදාහ්‍ර සමුදයපහානාදීනං අඤ්ඤතරං, යතො සබ්බථාපි අතික්කමිත්වා අරියග්ගං තෙ තිත්ථියා අඤ්ඤෙනෙව වදන්ති සුද්ධිං, අතික්කමිත්වා චා තෙ තිත්ථියෙ බුද්ධාදයො අඤ්ඤෙනෙව වදන්ති සුද්ධිත්ති.

916. පස්සං නරොති ගාථාය සම්බන්ධො අත්ථො ච. කිඤ්ච භියෙය්‍යා? ය්වායං පරචිත්තඤාණාදිහි අද්දක්ඛි, සො පස්සං නරො දක්ඛති නාමරූපං, න තතො පරං දිස්වාන වා ඤස්සති තානිමෙව නාමරූපානි නිව්චතො සුඛතො වා න අඤ්ඤථා. සො එවං පස්සන්තො කාමං බහුං පස්සතු අප්පකං වා නාමරූපං නිව්චතො සුඛතො ච, අථස්ස එවරූපෙන දස්සනෙන න භි තෙන සුද්ධිං කුසලා වදන්තිති.

917. නිවිස්සවාදීති ගාථාය සම්බන්ධො අත්ථො ච - තෙන ච දස්සනෙන සුද්ධියා අසනියාපි යො “ජානාමි පස්සාමි තථෙව එත”න්ති එවං නිවිස්සවාදී, එතං වා දස්සනං පටිච්ච දිට්ඨියා සුද්ධිං පච්චෙන්නො “ඉදමෙව සච්ච”න්ති එවං නිවිස්සවාදී, සො සුඛබ්බිතයො න ගොති තං තථා පකප්පිතං අභිසඬ්ඛනං දිට්ඨිං පුරෙක්ඛරාතො. සො භි යං සත්ථාරාදිං නිස්සිතො, තත්ථෙව සුභං වදානො සුද්ධිං වදො, “පරිසුද්ධවාදො පරිසුද්ධදස්සනො වා අහ”න්ති අත්තානං මඤ්ඤමානො තත්ථ තථද්දසා සො, තත්ථ සකාය දිට්ඨියා

අවිපරිතමෙව සො අද්දස. යථා සා දිට්ඨි පවත්නති, තථෙව නං අද්දස, න අඤ්ඤා පස්සිතුං ඉච්ඡති අධිප්පායො.

918. එවං පකප්පිතං දිට්ඨිං පුරෙක්ඛරානෙසු තිත්ථියෙසු – න බ්‍රාහ්මණො කප්පමුපෙති සඬ්ඛාති ගාථා. තත්ථ සඬ්ඛාති සඬ්ඛාය, ජාතිත්වාති අත්ථො. නපි ඤාණබන්ධුති සමාපත්තිඤාණාදිනා අකතතණ්හාදිට්ඨිබන්ධු. තත්ථ විග්ගහො – නාපි අස්ස ඤාණෙන කතො බන්ධු අත්ථිති නපි ඤාණබන්ධු. සම්මුතියොති දිට්ඨිසම්මුතියො. පුට්ඨ්ඡාති පුට්ඨ්ඡනසම්භවා. උග්ගහණන්ති මඤ්ඤෙති උග්ගහණන්ති අඤ්ඤෙ, අඤ්ඤෙ තා සම්මුතියො උග්ගහණන්තිති වුත්තං හොති.

919. කිඤ්ච භියො – විස්සජ්ජ ගන්ථානීති ගාථා. තත්ථ අනුග්ගහොති උග්ගහණවිරහිතො, සොපි නාස්ස උග්ගහොති අනුග්ගහො, න චා උග්ගහණානීති අනුග්ගහො.

920. කිඤ්ච භියො – සො එවරුපො – පුබ්බාසවෙති ගාථා. තත්ථ පුබ්බාසවෙති අතීතරූපාදීනි ආරබ්භ උප්පජ්ජමානධම්මෙ කිලෙසෙ. නවෙති පච්චුප්පන්තරූපාදීනි ආරබ්භ උප්පජ්ජමානධම්මෙ. න ඡන්දගුති ඡන්දාදිවසෙන න ගච්ඡති. අනත්තගරහීති කතාකතවසෙන අත්තානං අගරහන්තො.

921. එවං අනත්තගරහී ව – ස සබ්බධම්මෙසුති ගාථා. තත්ථ සබ්බධම්මෙසුති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිධම්මෙසු “යං කිඤ්චි දිට්ඨං වා”ති එවංපහෙදෙසු. පත්තභාරොති පතිතභාරො. න කප්පෙතිති න කප්පියො, දුට්ඨමපි කප්පං න කරොතිති අත්ථො. නුපරතොති පුට්ඨ්ඡනකල්‍යාණකසෙක්ඛා විය උපරතිසමඬ්ඨිති න හොති. න පත්ථියොති නිත්තණ්හො. තණ්හා හි පත්ථියනීති පත්ථියා, නාස්ස පත්ථියාති න පත්ථියොති. සෙසං තත්ථ තත්ථ පාකට්ඨෙවාති න වුත්තං. එවං අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ පුරාහෙදසුත්තෙ වුත්තසදිසො එවාහිසමයො අහොසීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය මහාබ්‍රහ්මසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. තුච්චකසුත්තවණ්ණනා

922. පුච්ඡාමි තත්ති තුච්චකසුත්තං. කා උප්පත්ති? ඉදම්පි තස්මිංයෙව මහාසමයෙ “කා නු ඛො අරහත්තප්පත්තියා පටිපත්ති”ති උප්පන්නවිත්තානං එකච්චානං දෙවතානං තමත්ථං පකාසෙතුං පුරිමනෙයෙනෙව නිමිම්බබුද්ධෙන අත්තානං පුච්ඡාපෙත්වා වුත්තං.

තත්ථ ආදිගාථාය තාව පුච්ඡාමිති එත්ථ අදිට්ඨපොතනාදිවසෙන පුච්ඡා විහජිතා. ආදිවච්ඡන්ධුන්ති ආදිවච්ඡස ගොත්තන්ධුං. විවෙකං සන්තිපදඤ්චාති විවෙකඤ්ච සන්තිපදඤ්ච. කථං දිස්වාති කෙන කාරණෙන දිස්වා, කථං පවත්තදස්සනො හුත්වාති වුත්තං හොති.

923. අථ භගවා යස්මා යථා පස්සන්තො කිලෙසෙ උපරුන්ධති, තථා පවත්තදස්සනො හුත්වා පරිනිබ්බාති, තස්මා තමත්ථං ආවිකරොන්තො නානප්පකාරෙන තං දෙවපරිසං කිලෙසප්පහානෙ නියොජෙන්තො “මූලං පපඤ්චසඬ්ඛායා”ති ආරභින්වා පඤ්ච ගාථා අභාසී.

තත්ථ ආදිගාථාය තාව සඬ්ඛපත්ථො – පපඤ්චාති සඬ්ඛාතත්තා පපඤ්චා එව පපඤ්චසඬ්ඛා. තස්සා අවිජ්ජාදයො කිලෙසා මූලං, තං පපඤ්චසඬ්ඛාය මූලං අස්මිති පවත්තමානඤ්ච සබ්බං මන්තාය උපරුන්ධෙ. යා කාචි අප්ඤ්ඤාතං තණ්හා උපජ්ජෙය්‍යං, තාසං විනයා සදා සතො සික්ඛෙ උපට්ඨිතස්සති හුත්වා සික්ඛෙය්‍යාති.

924. එවං තාව පට්ඨගාථාය එව තිසික්ඛායුත්තං දෙසනං අරහත්තනිකූටෙන දෙසෙත්වා පුන මානප්පහානවසෙන දෙසෙතුං “යං කිඤ්චි”ති ගාථමාහ. තත්ථ යං කිඤ්චි ධම්මමභිජඤ්ඤා අප්ඤ්ඤාතන්ති යං කිඤ්චි උච්චාකුලීනතාදිකං අත්තනො ගුණං ජානෙය්‍ය අථ වාපි බහිද්ධාති අථ වා බහිද්ධාපි ආවරියුපජ්ඤායානං වා ගුණං ජානෙය්‍ය. න තෙන ථාමං කුබ්බෙථාති තෙන ගුණෙන ථාමං න කරෙය්‍ය.

925. ඉදානිස්ස අකරණවිධිං දස්සෙන්තො “සෙය්‍යො න තෙනා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – තෙන ච මානෙන “සෙය්‍යොහ”න්ති වා “නිවොහ”න්ති වා “සරික්ඛොහ”න්ති වාපි න මඤ්ඤෙය්‍ය, තෙහි ච උච්චාකුලීනතාදිහි ගුණෙහි පුට්ඨො අනෙකරූපෙහි “අහං උච්චාකුලා පබ්බජිතො”ති ආදිතා නයෙන අත්තානං විකප්පෙන්තො න තිට්ඨෙය්‍ය.

926. එවං මානප්පහානවසෙනපි දෙසෙත්වා ඉදානි සබ්බකිලෙසුපසමවසෙනපි දෙසෙතුං “අප්ඤ්ඤාතමෙවා”ති ගාථමාහ. තත්ථ අප්ඤ්ඤාතමෙවුපසමෙති අත්තනි එව රාගාදිසබ්බකිලෙසෙ උපසමෙය්‍ය. න අඤ්ඤාතො භික්ඛු සන්තිමෙසෙය්‍යාති යපෙත්වා ච සතිපට්ඨානාදිනි අඤ්ඤාත උපායෙන සන්තිං න පරියෙසෙය්‍ය. කුතො නිරත්තා වාති නිරත්තා කුතො එව.

927. ඉදානි අප්ඤ්ඤාතං උපසන්තස්ස බිණ්ණාසවස්ස තාදිභාවං දස්සෙන්තො “මජ්ඣෙ යථා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – යථා මහාසමුද්දස්ස උපරිමහෙට්ඨිමහාගානං වෙමජ්ඣසඬ්ඛාතෙ චතුර්‍යොජනසහස්සප්පමාණෙ මජ්ඣෙ පබ්බතන්තරෙ ධීතස්ස වා මජ්ඣෙ

සමුද්දස්ස උමි න ජායති, ධීතොව සො හොති අවිකම්පමානො, එවං අනෙජො ඛිණාසවො ලාභාදීසු ධීතො අස්ස අවිකම්පමානො, සො තාදිසො රාගාදිඋස්සදං භික්ඛු න කරෙය්‍ය කුහිඤ්චිති.

928. ඉදානි එතං අරහත්තනිකුටෙන දෙසිතං ධම්මදෙසනං අබ්භත්තමොදන්තො තස්ස ච අරහත්තස්ස ආදිපට්ඨදං පුච්ඡන්තො නිමිත්තබුද්ධො “අකිත්තයි”ති ගාමමාහ. තත්ථ අකිත්තයිති ආචික්ඛි. විවට්ඨක්ඛුති විවට්ඨති අනාවරණෙහි පඤ්චහි චක්ඛුහි සමන්තාගතො. සක්ඛිධම්මන්ති සයං අභිඤ්ඤාතං අත්තපච්චක්ඛං ධම්මං. පරිස්සයවිනයන්ති පරිස්සයවිනයනං. පට්ඨදං චදෙහිති ඉදානි පට්ඨත්තිං චදෙහි. හද්දන්තෙති “හද්දං තච අත්ථු”ති හගවන්තං ආලපන්තො ආහ. අථ වා හද්දං සුන්දරං තච පට්ඨදං චදෙහිති චුත්තං හොති. පාතිමොක්ඛං අථ වාපි සමාධිත්ති තමෙව පට්ඨදං භිත්තිත්වා පුච්ඡති. පට්ඨදන්ති එතෙන වා මග්ගං පුච්ඡති. ඉතරෙහි සීලං සමාධිඤ්ච පුච්ඡති.

929-30. අථස්ස භගවා යස්මා ඉන්ද්‍රියසංවරො සීලස්ස රක්ඛා, යස්මා වා ඉමිනා අනුක්කමෙන දෙසියමානා අයං දෙසනා තාසං දෙවතානං සප්පායා, තස්මා ඉන්ද්‍රියසංවරතො පභුති පට්ඨදං දස්සෙත්තො “චක්ඛුහි”තිආදිමාරද්ධො. තත්ථ චක්ඛුහි නෙව ලොලස්සාති අදිට්ඨදක්ඛිතඛිබාදිවසෙන චක්ඛුහි ලොලො නෙවස්ස. ගාමකථාය ආවරයෙ සොතන්ති තිරච්ඡානකථාතො සොතං ආවරෙය්‍ය. එස්සෙනාති රොගඵස්සෙන. හචඤ්ච නාහිප්ප්පෙය්‍යාති තස්ස එස්සස්ස විනොදනත්ථාය කාමභවාදිභවඤ්ච න පත්ථෙය්‍ය. හෙරවෙසු ච න සම්පවෙධෙය්‍යාති තස්ස එස්සස්ස පච්චයභූතෙසු සීහබ්‍යග්ඝාදීසු හෙරවෙසු ච න සම්පවෙධෙය්‍ය, අවසෙසෙසු වා ඝානින්ද්‍රියමනින්ද්‍රියවිසයෙසු නප්පවෙධෙය්‍ය. එවං පරිපුරො ඉන්ද්‍රියසංවරො චුත්තො හොති. පුරිමෙහි වා ඉන්ද්‍රියසංවරං දස්සෙත්වා ඉමිනා “අරඤ්ඤෙ චසතා හෙරවං දිස්වා වා සුත්වා වා න වෙධිතඛිබ්”න්ති දස්සෙති.

931. ලද්ධා න සන්තිධිං කයිරාති එතෙසං අන්තාදීනං යංකිඤ්චි ධම්මෙන ලහිත්වා “අරඤ්ඤෙ ච සෙනාසනෙ චසතා සදා දුල්ලහ”න්ති වින්තෙත්වා සන්තිධිං න කරෙය්‍ය.

932. ඤායී න පාදලොලස්සාති ඤානාභිරතො ච න පාදලොලො අස්ස. වීරමෙ කුක්කුච්චා නප්පමජ්ජෙය්‍යාති හත්ථකුක්කුච්චාදිකුක්කුච්චං විනොදෙය්‍ය. සක්කච්චකාරිතාය චෙත්ථ නප්පමජ්ජෙය්‍ය.

933. තන්දිං මායං හස්සං ඛිඩ්ඛන්ති ආලසියඤ්ච මායඤ්ච හස්සඤ්ච කායිකචෙතසිකඛිඩ්ඛඤ්ච. සච්ඡුසන්ති සද්ධිං විභූසාය.

934-7. ආට්ඨකණ්ණි ආට්ඨකණ්ණිකමන්තප්පයොගං. සුපිනන්ති සුපිනසත්ථං. ලක්ඛණන්ති මණිලක්ඛණාදිං. නො විදහෙති නප්පයොපෙය්‍යා. විරුතන්ති මිගාදීනං වස්සිතං. පෙසුණියන්ති පෙසුඤ්ඤං. කයවික්කයෙති පඤ්චහි සහධම්මිකෙහි සද්ධිං වඤ්චනාවසෙත වා උදයපත්ථනාවසෙත වා න තිට්ඨෙය්‍යා. උපවාදං භික්ඛු න කරෙය්‍යාති උපවාදකරෙ කිලෙසෙ අනිබ්බත්තෙන්තො අත්තති පරෙහි සමණඛ්‍යාත්මණෙහි උපවාදං න ජනෙය්‍යා. ගාමෙ ව නාභිසජ්ජෙය්‍යාති ගාමෙ ව ගිහිසංසග්ගාදීහි නාභිසජ්ජෙය්‍යා. ලාභකම්‍යා ජනං න උපයෙය්‍යාති ලාභකාමතාය ජනං නාලපයෙය්‍යා. පයුත්තන්ති වීවරාදීහි සම්පයුත්තං, තදත්ථං වා පයොජිතං.

938-9. මොසවජ්ජෙ න නියෙථාති මුසාවාදෙ න නියෙථ. ජීවිතෙනාති ජීවිකාය. සුත්වා රුසිතො බහුං වාවං, සමණානං වා පුට්ඨජනානන්ති රුසිතො සට්ඨිතො පරෙහි තෙස සමණානං වා ඛත්තියාදිහෙදානං වා අඤ්ඤෙසං පුට්ඨජනානං බහුමපි අනිට්ඨවාචං සුත්වා. න පටිවජ්ජාති න පටිවදෙය්‍යා. කිං කාරණං? න හි සත්තො පටිසෙතිකරොන්ති.

940. එතඤ්ච ධම්මමඤ්ඤායාති සබ්බමෙතං යථාචුත්තං ධම්මං ඤත්වා. විචිනන්ති විචිනන්තො. සන්තිති නිබ්බුතිං ඤත්වාති නිබ්බුතිං රාගාදීනං සන්තිති ඤත්වා.

941. කිංකාරණා නප්පමජ්ජෙඉති වෙ - අභිභූ හි සොති ගාථා. තත්ථ අභිභූති රූපාදීනං අභිභවිතා. අනභිභූතොති තෙහි අනභිභූතො. සක්ඛිධම්මමනීතිහමදස්සිති පච්චක්ඛමෙව අතීතිහං ධම්මමද්දක්ඛි. සදා නමස්සමනුසික්ඛෙති සදා නමස්සන්තො තිස්සො සික්ඛායො සික්ඛෙය්‍යා. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨමෙව.

කෙවලං පන එත්ථ “චක්ඛුහි නෙව ලොලො”තිආදීහි ඉන්ද්‍රියසංවරො, “අන්තානමථො පානාන”න්තිආදීහි සන්තිධිපටික්ඛෙපමුඛෙන පච්චයපටිසෙවනසීලං, මෙට්ඨනමොසවජ්ජපෙසුණියාදීහි පාතිමොක්ඛසංවරසීලං, “ආට්ඨකණ්ණං සුපිනං ලක්ඛණ”න්තිආදීහි ආජීවපාරිසුද්ධිසීලං, “කුමාසි අස්සා”ති ඉමිනා සමාධි, “විචිනං භික්ඛු”ති ඉමිනා පඤ්ඤා, “සදා සතො සික්ඛෙ”ති ඉමිනා පුන සච්චෙපතො තිස්සොපි සික්ඛා, “අථ ආසනෙසු සයනෙසු, අප්පසද්දෙසු භික්ඛු විහරෙය්‍යා, නිද්දං න බහුලිකරෙය්‍යා”තිආදීහි සීලසමාධිපඤ්ඤානං උපකාරාපකාරසඬ්ඛණ්හනවිනොදනානි චුත්තානීති. එවං භගවා නිම්මිතස්ස පරිපුණ්ණපටිපදං වත්වා අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ පුරාහෙදසුත්තෙ චුත්තසදිසොයෙවාහිසමයො අහොසිති.

පරමත්ථජාතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය තුවටකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

15. අත්තදණ්ඩසුත්තවණ්ණනා

942. අත්තදණ්ඩා භයං ජාතන්ති අත්තදණ්ඩසුත්තං. කා උප්පත්ති? යො සො සම්මාපරිබ්බාජනීයසුත්තස්ස උප්පත්තියං වුව්වමානාය සාකියකොලියානං උදකං පටිච්ච කලහො වණ්ණිතො, තං ඤාතවා භගවා “ඤාතකා කලහං කරොන්ති, හන්ද තෙ වාරෙස්සාමි”ති ද්වින්නං සෙනානං මජ්ඣෙකෙ යත්වා ඉමං සුත්තමභාසි.

තත්ථ පයමගාථායත්ථො — යං ලොකස්ස දිට්ඨධම්මිකං වා සම්පරායිකං වා භයං ජාතං, තං සබ්බං අත්තදණ්ඩා භයං ජාතං අත්තනො දුව්වරිතකාරණා ජාතං, එවං සන්තෙපි ජනං පස්සථ මෙධගං, ඉමං සාකියාදිජනං පස්සථ අඤ්ඤමඤ්ඤං මෙධගං හිංසකං බාධකන්ති. එවං තං පටිච්චරුද්ධං විජ්ජපිපන්නං ජනං පරිභාසිත්වා අත්තනො සම්මාපටිපත්තිදස්සනෙන තස්ස සංවෙගං ජනෙතුං ආහ “සංවෙගං කිත්තයිස්සාමි, යථා සංවිජ්ඣං මයා”ති, පුබ්බෙ බොධිසත්තෙනෙව සතාති අධිජ්ජායො.

943. ඉදානි යථානෙන සංවිජ්ඣං, තං පකාරං දස්සෙන්නො “එන්දමාන”න්තිආදිමාහ. තත්ථ එන්දමානන්ති තණ්හාදීහි කම්පමානං. අප්පොදකෙති අප්පඋදකෙ. අඤ්ඤමඤ්ඤෙහි බ්‍යාරුද්ධෙ දිස්වාති නානාසත්තෙ ව අඤ්ඤමඤ්ඤෙහි සද්ධිං විරුද්ධෙ දිස්වා. මං භයමාවිසිති මං භයං පටිට්ඨං.

944. සමන්තමසාරො ලොකොති නිරයං ආදිං කත්වා සමන්තතො ලොකො අසාරො නිච්චසාරාදිරහිතො. දිසා සබ්බා සමෙරිතාති සබ්බා දිසා අනිච්චතාය කම්පිතා. ඉච්ඡං භවනමත්තනොති අත්තනො තාණං ඉච්ඡන්තො. නාද්දසාසිං අනොසිතන්ති කිඤ්චි යානං ජරාදීහි අනජ්ඣාචුත්ථං නාද්දක්ඛිං.

945. ඔසානෙත්ථෙව බ්‍යාරුද්ධෙ, දිස්වා මෙ අරතී අහුති යොබ්බඤ්ඤාදීනං ඔසානෙ එව අත්තගමකෙ එව විනාසකෙ එව ජරාදීහි බ්‍යාරුද්ධෙ ආහතචිත්තෙ සත්තෙ දිස්වා අරතී මෙ අභොසි. අපේත්ථ සල්ලන්ති අථ එතෙසු සත්තෙසු රාගාදිසල්ලං. හදයනිස්සිතන්ති චිත්තනිස්සිතං.

946. “කථංආනුභාවං සල්ල”න්ති ටෙ — යෙන සල්ලෙන ඔතිණ්ණොති ගාථා. තත්ථ දිසා සබ්බා විධාවතීති සබ්බා දුව්වරිතදිසාපි පුරත්ථිමාදිදිසාපිදිසාපි ධාවති. තමෙව සල්ලමබ්බුය්හ, න ධාවති න සිද්ධති තමෙව සල්ලං උද්ධරිත්වා තා ව දිසා න ධාවති, චතුරොසෙ ව න සිද්ධති.

947. එවං මහානුභාවෙන සල්ලෙන ඔතිණ්ණෙස්වපි ච සත්තෙසු – තත්ථ සික්ඛානුගීයන්ති, යානි ලොකෙ ගධිතානීති ගාථා. තස්සත්ථො – යෙ ලොකෙ පඤ්ච කාමගුණා පටිලාභාය ගිජ්ඣන්තිති කත්වා “ගධිතානී”ති වුච්චන්ති, විරකාලාසෙවිතත්තා වා “ගධිතානී”ති වුච්චන්ති, තත්ථ තං නිමිත්තං භත්ථිසික්ඛාදිකා අනෙකා සික්ඛා කථියන්ති උග්ගය්හන්ති වා. පස්සථ යාව පමත්තො වායං ලොකො, යතො පණ්ඩිතො කුලපුත්තො තෙසු වා ගධිතෙසු තාසු වා සික්ඛාසු අධිමුත්තො න සියා, අඤ්ඤදත්ථු අනිච්චාදිදස්සනෙන නිබ්බිජ්ඣ සබ්බසො කාමෙ අත්තනො නිබ්බානමෙව සික්ඛෙති.

948. ඉදානි යථා නිබ්බානාය සික්ඛිතබ්බං, තං දස්සෙන්නො “සච්චො සියා”ති ආදිමාහ. තත්ථ සච්චොති වාචාසච්චෙන ඤාණසච්චෙන මග්ගසච්චෙන ච සමන්තාගතො. ඊත්තපෙසුණොති පභීතපෙසුණො. වෙච්චිජන්ති මච්ඡරියං.

949. නිද්දං තන්දිං සහෙ ථීනන්ති පවලායිකඤ්ච කායාලසියඤ්ච චිත්තාලසියඤ්චාති ඉමෙ තයො ධම්මෙ අභිභවෙය්‍ය. නිබ්බානමනසොති නිබ්බානනින්තවිත්තො.

950-51. සාහසාති රත්තස්ස රාගචරියාදිහෙදා සාහසකරණා. පුරාණං නාභිනන්දෙය්‍යාති අතීතරූපාදිං නාභිනන්දෙය්‍ය. නවෙති පච්චුජ්ජන්තො. නීය්‍යමානෙති විනස්සමානො. ආකාසං න සිතො සියාති තණ්හානිස්සිතො න භවෙය්‍ය. තණ්හා හි රූපාදීනං ආකාසනතො “ආකාසො”ති වුච්චති.

952. “කිංකාරණා ආකාසං න සිතො සියා”ති වෙ – “ගෙධං බුමි”ති ගාථා. තස්සත්ථො – අහඤ්චි ඉමං ආකාසසඬ්ඛාතං තණ්හං රූපාදීසු ගිජ්ඣන්තො ගෙධං බුමි “ගෙධො”ති වදාමි. කිඤ්ච හියොයා – අවහනනට්ඨෙන “ඔසො”ති ච ආජවනට්ඨෙන “ආජව”න්ති ච “ඉදං මය්‍හං, ඉදං මය්‍හ”න්ති ජජ්ජකාරණතො “ජජ්ජන”න්ති ච දුම්මඤ්චනට්ඨෙන “ආරම්මණ”න්ති ච කම්පකරණෙන “පකම්පන”න්ති ච බුමි, එසා ච ලොකස්ස පලිබොධට්ඨෙන දුරතික්කමනීයට්ඨෙන ච කාමපඬිකො දුරච්චයොති. “ආකාසං න සිතො සියා”ති එවං වුත්තෙ වා “කිමෙතං ආකාස”න්ති වෙ? ගෙධං බුමිති. එවමිපි තස්සා ගාථාය සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. තත්ථ පදයොජනා – ආකාසන්ති ගෙධං බුමිති. තථා ය්වායං මහොසොති වුච්චති. තං බුමි, ආජවං බුමි, ජජ්ජනං බුමි, පකම්පනං බුමි, ය්වායං සදෙවකෙ ලොකෙ කාමපඬිකො දුරච්චයො, තං බුමිති.

953. එවමෙතං ගෙධාදිපරියායං ආකාසං අනිස්සිතො – සච්චා අවොක්කම්මාති ගාථා. තස්සත්ථො – පුබ්බෙ වුත්තා තිව්ධාපි සච්චා

අවොක්කම්ම මොනෙය්‍යස්පත්තියා මුනීති සඬ්ඛං ගතො නිබ්බානත්ථලෙ කිට්ඨති බ්‍රාහ්මණො, ස වෙ ඵවරුපො සබ්බානි ආයතනානි නිස්සජ්ජිත්වා “සන්තො”ති වුච්චති.

954. කිඤ්ච භියො - ස වෙ විද්වාති ගාථා. තත්ථ ඤත්වා ධම්මන්ති අනිච්චාදිනෙයන සඬ්ඛතධම්මං ඤත්වා. සම්මා සො ලොකෙ ඉරියානොති අසම්මාඉරියනකරානං කිලෙසානං පහානා සම්මා සො ලොකෙ ඉරියමානො.

955. ඵවං අපිහෙන්නො ව - යොධ කාමෙති ගාථා. තත්ථ සඬ්ඛන්ති සත්තවිධං සඬ්ඛඤ්ච යො අච්චතරි නාජ්ඤෙති නාභිජ්ඣායති.

956. තස්මා තුම්හෙසුපි යො ඵවරුපො හොතුම්චිජති, තං වදාමි - යං පුබ්බෙති ගාථා. තත්ථ යං පුබ්බෙති අතීතෙ සඬ්ඛාතෙ ආරබ්භ උප්පජ්ජනධම්මං කිලෙසජාතං අතීතකම්මඤ්ච. පච්ඡා තෙ මාහු කිඤ්චනන්ති අනාගතෙපි සඬ්ඛාතෙ ආරබ්භ උප්පජ්ජනධම්මං රාගාදිකිඤ්චනං මාහු. මජ්ඣෙ වෙ නො ගහෙස්සසීති පච්චුප්පන්නෙ රුපාදිධම්මෙපි න ගහෙස්සසී වෙ.

957. ඵවං “උපසන්නො වරිස්සසී”ති අරහත්තප්පත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි අරහතො ථුතිවසෙන ඉතො පරා ගාථායො අභාසී. තත්ථ සබ්බසොති ගාථාය මමාසිතන්ති මමත්තකරණං, “මම ඉද”න්ති ගහිතං වා වත්ථු. අසතා ව න සොවතීති අවිජ්ජමානකාරණා අසන්නකාරණා න සොවති. න ජියතීති ජානිමිපි න ගච්ජති.

958-9. කිඤ්ච භියො - යස්ස නත්ථීති ගාථා. තත්ථ කිඤ්චනන්ති කිඤ්චි රුපාදිධම්මජාතං. කිඤ්ච භියො - අනිට්ඨුරීති ගාථා. තත්ථ අනිට්ඨුරීති අනිස්සුකී. “අනිද්ධුරී”තිපි කෙච් පයන්ති. සබ්බධි සමොති සබ්බත්ථ සමො, උපෙක්ඛකොති අධිජ්ජායො. කිං වුත්තං හොති? යො සො “නත්ථී මෙ”ති න සොවති, තමහං අවිකම්පිතං පුග්ගලං පුට්ඨො සමානො අනිට්ඨුරී අනනුගිද්ධො අනෙජො සබ්බධි සමොති ඉමං තස්මිං පුග්ගලෙ චතුබ්බිධමානිසංසං බුමිති.

960. කිඤ්ච භියො - අනෙජස්සාති ගාථා. තත්ථ නිසඬ්ඛතීති පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරාදිසු යො කොච් සඬ්ඛාතො. සො හි යස්මා නිසඬ්ඛරියති නිසඬ්ඛරොති වා, තස්මා “නිසඬ්ඛතී”ති වුච්චති. විශාරම්භාති විවිධා පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරාදිකා ආරම්භා. ඛෙමං පස්සති සබ්බධිති සබ්බත්ථ අභයමෙව පස්සති.

961. ඵවං පස්සන්නො න සමෙසුති ගාථා. තත්ථ න වදනෙති “සදිසොහමස්මි”තිආදිනා මානවසෙන සමෙසුපි අත්තානං න වදති ඔමෙසුපි

උස්සෙසුපි. නාදෙති න නිරස්සතීති රූපාදිසු කඤ්චි ධම්මං න ගණ්හාති; න නිස්සජ්ජති. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව. එවං අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ පඤ්චසතා සාකියකුමාරා ව කොලියකුමාරා ව එහිහික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බජිතා, තෙ ගහෙත්වා භගවා මහාවනං පාවිසීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය අත්තදණ්ඩසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

16. සාරිපුත්තසුත්තවණ්ණනා

962. න මෙ දිට්ඨොති සාරිපුත්තසුත්තං, “ථෙරපඤ්ඤසුත්ත”න්තිපි වුච්චති. කා උප්පත්ති? ඉමස්ස සුත්තස්ස උප්පත්ති – රාජගහකස්ස සෙට්ඨස්ස වන්දනසට්ඨකාය පටිලාභං ආදිං කත්වා තාය වන්දනසට්ඨකාය කතස්ස පත්තස්ස ආකාසෙ උස්සාපනං ආයස්මතො පිණ්ඩොලභාරද්වාජස්ස ඉද්ධියා පත්තග්ගහණං, තස්මිං වත්ථුස්මිං සාවකානං ඉද්ධිපටික්ඛෙපො, තිත්ථියානං භගවතා සද්ධිං පාටිභාරියං කත්තුකාමතා, පාටිභාරියකරණං, භගවතො සාවත්ථිගමනං, තිත්ථියානුබන්ධනං, සාවත්ථියං පසෙනදිනො බුද්ධුපගමනං කණ්ඩම්බපාතුභාවො, චතුත්තං පරිසානං තිත්ථියජයත්ථං පාටිභාරියකරණස්සුක්කනිවාරණං, යමකපාටිභාරියකරණං, කතපාටිභාරියස්ස භගවතො තාවතිංසභවනගමනං, තත්ථ තෙමාසං ධම්මදෙසනා, ආයස්මතා මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරෙන යාවිතස්ස දෙවලොකතො සඬ්ඝස්සනගරෙ ඔරොහණන්ති ඉමානි වත්ථුනි අන්තරන්තරෙ ව ජාතකානි විත්ථාරෙත්වා යාව දසසහස්සවක්කවාළදෙවතාහි පුජියමානො භගවා මජ්ඣෙ මණ්ඩයෙන සොපානෙන සඬ්ඝස්සනගරෙ ඔරුය්හ සොපානකළෙවරෙ අට්ඨාසි –

“යෙ කුමාරජපසුතා ධීරා, නෙක්ඛම්මුපසමෙ රතා;

දෙවාපි තෙසං පිහයන්ති, සම්බුද්ධානං සතීමත”න්ති. (ධ. ප. 181) –

ඉමිස්සා ධම්මපදගාථාය වුච්චමානාය වුත්තා. සොපානකළෙවරෙ ධීතං පන භගවත්තං සබ්බපයමං ආයස්මා සාරිපුත්තො වන්දි, තතො උප්පලවණ්ණො හික්ඛුනී, අථාපරො ජනකායො. තත්ථ භගවා විත්තෙසි – “ඉමිස්සං පරිසති මොග්ගල්ලානො ඉද්ධියා අග්ගොති පාකට්ඨො, අනුරුද්ධො දිබ්බවක්ඛුනා, පුණ්ණො ධම්මකථිකත්තෙන, සාරිපුත්තං පනායං පරිසා න කෙනවි ගුණෙන එවං අග්ගොති ජානාති, යංනුනාහං සාරිපුත්තං පඤ්ඤාගුණෙන පකාසෙය්”න්ති. අථ ථෙරං පඤ්ඤං පුච්ඡි. ථෙරො භගවතා පුච්ඡිතං පුච්ඡිතං පුට්ඨජනපඤ්ඤං, සෙක්ඛපඤ්ඤං, අසෙක්ඛපඤ්ඤං, සබ්බං විස්සජ්ජෙසි. තදා නං ජනො “පඤ්ඤාය අග්ගො”ති අඤ්ඤාසි. අථ භගවා “සාරිපුත්තො

න ඉදානෙව පඤ්ඤාය අග්ගො, අතීතෙපි පඤ්ඤාය අග්ගො”ති ජාතකං ආනෙසි.

අතීතෙ පරොසහස්සා ඉසයො වනමුලඵලාභාරා පබ්බතපාදෙ වසන්ති. තෙසං ආචරියස්ස ආබාධො උප්පජ්ජි, උපට්ඨානාති වත්තන්ති. ජෙට්ඨන්තෙවාසී “සප්පායහෙසජ්ජං ආහරිස්සාමි, ආචරියං අප්පමත්තා උපට්ඨහමා”ති වත්වා මනුස්සපථං අගමාසි. තස්මිං අනාගතෙයෙව ආචරියො කාලමකාසි. තං “ඉදානි කාලං කරිස්සති”ති අන්තෙවාසිකා සමාපත්තිමාරබ්භ පුච්ඡිංසු. සො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්තිං සන්ධායාහ – “නත්ථි කිඤ්චි”ති, අන්තෙවාසිනො “නත්ථි ආචරියස්ස අධිගමො”ති අග්ගහෙසුං. අථ ජෙට්ඨන්තෙවාසී හෙසජ්ජං ආදාය ආගන්ත්වා තං කාලකතං දිස්වා ආචරියං “කිඤ්චි පුච්ඡන්තා”ති ආහ. ආම පුච්ඡමිහා, “නත්ථි කිඤ්චි”ති ආහ, න කිඤ්චි ආචරියෙන අධිගතන්ති. නත්ථි කිඤ්චිති වදන්තො ආචරියො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං පවෙදෙසි, සක්කාතබ්බො ආචරියොති.

“පරොසහස්සමපි සමාගතානං,
කන්දෙය්‍යුං තෙ වස්සසතං අපඤ්ඤා;
එකොපි සෙය්‍යො පුරිසො සපඤ්ඤො,
යො භාසිතස්ස විජානාති අත්ථ”න්ති. (ජා. 1.1.99);

කථිතෙ ව පන භගවතා ජාතකෙ ආයස්මා සාරිපුත්තො අත්තනො සද්ධිවිහාරිකානං පඤ්චන්තං භික්ඛුසත්තානමත්ථාය සප්පායසෙනාසනගොවරසීලවතාදිති පුච්ඡතුං “න මෙ දිට්ඨො ඉතො පුබ්බෙ”ති ඉමං ථුතිගාථං ආදිං කත්වා අට්ඨ ගාථායො අභාසි. තමත්ථං විස්සජ්ජන්තො භගවා තතො පරා සෙසගාථාති.

තත්ථ ඉතො පුබ්බෙති ඉතො සඬ්ඤ්ඤානගරෙ ඕතරණතො පුබ්බෙ. වග්ගවදොති සුන්දරවදො. තුසිතා ගණිමාගතොති තුසිතකායා වචිත්වා මාතුකුච්ඡං ආගතත්තා තුසිතා ආගතො, ගණාවරියත්තා ගණි. සන්තුට්ඨට්ඨෙන වා තුසිතසඬ්ඤාතා දෙවලොකා ගණිං ආගතො තුසිතානං වා අරහත්තානං ගණිං ආගතොති.

963. දුතියගාථාය සදෙවකස්ස ලොකස්ස යථා දිස්සතීති සදෙවකස්ස ලොකස්ස විය මනුස්සානමපි දිස්සති. යථා වා දිස්සතීති තච්ඡතො අවිපරිතතො දිස්සති චක්ඛුමාති උත්තමචක්ඛු. එකොති පබ්බජ්ජාසඬ්ඤාතාදිහි එකො. රතීන්ති නෙක්ඛම්මරතිආදිං.

964. තතියගාථාය බහුනම්ඨ බද්ධානන්ති ඉධ බහුනං බත්තියාදීනං සිස්සානං. සිස්සා හි ආචරියෙ පටිබද්ධවුත්තිත්තා “බද්ධා”ති වුවුවන්ති අත්ථි පඤ්ඤෙන ආගමන්ති අත්ථිකො පඤ්ඤෙන ආගතොමිහි, අත්ථිකානං වා පඤ්ඤෙන ආගමනං, පඤ්ඤෙන අත්ථි ආගමනං වාති.

965. චතුත්ථගාථාය විජිගුව්ඡතොති ජාතිආදීහි අට්ඨියතො රිත්තමාසනන්ති විචිත්තං මඤ්චපියං. පබ්බතානං ගුහාසු වාහි පබ්බතගුහාසු වා රිත්තමාසනං භජතොති සම්බන්ධිතබ්බං.

966. පඤ්චමගාථාය උච්චාවචෙසුති හීනපණිනෙසු. සයනෙසුති විහාරාදීසු සෙනාසනෙසු. කීවන්තො තත්ථ භෙරවාහි කිත්තකා තත්ථ භයකාරණා. “කුවන්තො”තිපි පාඨො, කුජන්තොති වස්ස අත්ථො. න පන පුබ්බතොපරං සන්ධියති.

967. ඡට්ඨගාථාය කති පරිස්සයාති කිත්තකා උපද්දවා. අගතං දිසන්ති නිබ්බානං. තඤ්චි අගතපුබ්බත්තා අගතං තථා නිද්දිසිතබ්බතො දිසා වාහි. තෙන චුත්තං “අගතං දිස”න්ති. අභිසම්භවෙති අභිභවෙය්‍ය. පන්තම්භීති පරියන්තෙ.

968-9. සත්තමගාථාය කායාස්ස බ්‍යාප්පථයො අස්සුති කීදිසාහි තස්ස වචනාහි අස්සු. අට්ඨමගාථාය එකොදි නිපකොති එකග්ගචිත්තො පණ්ඨිතො.

970. එවං ආයස්මතා සාරිපුත්තෙන තීහි ගාථාහි භගවන්තං ථොමෙත්වා පඤ්චහි ගාථාහි — පඤ්චසතානං සිස්සානමත්ථාය සෙනාසනගොවරසීලවතාදීති පුච්ඡිතො භගවා තමත්ථං පකාසෙතුං “විජිගුව්ඡමානස්සා”තිආදිනා නයෙන විස්සජ්ජනමාරද්ධො. තත්ථ පට්ඨමගාථාය තාවත්ථො — ජාතිආදීහි විජිගුව්ඡමානස්ස රිත්තමාසනං සයනං සෙවතො චෙ සම්බොධිකාමස්ස සාරිපුත්ත, හික්ඛුනො යදිදං එසු යො එසුවිහාරො යථානුධම්මං යො ච අනුධම්මො, තං තෙ පවක්ඛාමී යථා පජානං යථා පජානන්තො වදෙය්‍ය, එවං වදාමිති.

971. දුතියගාථාය පරියන්තවාරිති සීලාදීසු චතුසු පරියන්තෙසු වරමානො. ඩංසාධිපාතානන්ති පිඨගලමක්ඛිකානඤ්ච සෙසමක්ඛිකානඤ්ච. සෙසමක්ඛිකා හි තතො තතො අධිපතිත්වා බාදන්ති, තස්මා “අධිපාතා”ති චුච්චන්ති. මනුස්සඵස්සානන්ති ථොරාදිඵස්සානං.

972. තතියගාථාය පරධම්මිකා නාම සත්ත සහධම්මිකවජ්ජා සබ්බෙපි බාහිරකා. කුසලානුඵසීති කුසලධම්මෙම අන්වෙසමානො.

973. චතුත්ථගාථාය ආතඬකඵස්සෙනාහි රොගඵස්සෙන. සීතං අතුණ්හන්ති සීතඤ්ච උණ්හඤ්ච. සො තෙහි ඵ්ථිථයො බහුධාහි සො තෙහි ආතඬකාදීහි අනෙකෙහි ආකාරෙහි ඵ්ථිථයො සමානොපි. අනොකොති අභිසම්බාරවිඤ්ඤාණාදීනං අනොකාසභුතො.

974. එවං “භික්ඛුනො විජ්ගුව්ඡනො”තිආදීහි තීහි ගාථාහි ප්‍රටිධමත්ථං විස්සජ්ජේත්වා ඉදානි “කායාස්ස බ්‍යප්පථයො”තිආදිනා නයෙන ප්‍රටිධං විස්සජ්ජේත්තො “ථෙය්‍යං න කාරො”තිආදිමාහ. තත්ථ එස්සෙති එරෙය්‍ය. යදාවිලත්තං මනසො විජඤ්ඤාති යං චිත්තස්ස ආවිලත්තං විජානෙය්‍ය, තං සබ්බං “කණ්ඨස්ස පක්ඛො”ති විනොදයෙය්‍ය.

975. මූලමපි තෙසං පලිබඤ්ඤා තිට්ඨෙති තෙසං කොධාතිමානානං යං අවිජ්ජාදිකං මූලං, තමපි පලිබ්භිත්වා තිට්ඨෙය්‍ය. අද්ධා භවත්තො අභිසම්භවෙය්‍යාති එවං පියජ්ජියං අභිභවත්තො එකංසෙනෙව අභිභවෙය්‍ය, න තත්‍ර සිටීලං පරක්කමෙය්‍යාති අධිජ්ජායො.

976. පඤ්ඤං පුරක්ඛත්වාති පඤ්ඤං පුබ්බඤ්ඤමං කත්වා. කල්‍යාණපීතීති කල්‍යාණාය පීතියා සමන්තාගතො. චතුරො සහෙථ පරිදෙවධම්මෙති අනන්තරගාථාය වුව්චමානෙ පරිදෙවනීයධම්මෙ සහෙය්‍ය.

977. කිංසු අසිස්සාමීති කිං භුඤ්ජිස්සාමි. කුචං වා අසිස්සන්ති කුහිං වා අසිස්සාමි. දුක්ඛං වත සෙත්ථ ක්වච්ඡ සෙස්සන්ති ඉමං රත්තිං දුක්ඛං සයිං, අජ්ජ ආගමනරත්තිං කත්ථ සයිස්සං. එතෙ විතක්කෙති එතෙ පිණ්ඩපාතනිස්සිතෙ ද්වෙ, සෙනාසනනිස්සිතෙ ද්වෙති චත්තාරො විතක්කෙ. අනිකෙතචාරීති අපලිබ්බොධචාරී නිත්තණ්ඨචාරී.

978. කාලෙති පිණ්ඩපාතකාලෙ පිණ්ඩපාතසඬ්ඛාතං අන්තං වා වීචරකාලෙ වීචරසඬ්ඛාතං වසනං වා ලද්ධා ධම්මෙන සමෙතාති අධිජ්ජායො. මත්තං සො ඡඤ්ඤාති පටිග්ගහණෙ ව පරිභොගෙ ව සො පමාණං ජානෙය්‍ය. ඉධාති සාසනෙ, නිපාතමත්තමෙව වා එතං. තොසනත්ථන්ති සන්තොසත්ථං, එතදත්ථං මත්තං ජානෙය්‍යාති චුත්තං හොති. සො තෙසු ගුත්තොති සො භික්ඛු තෙසු පච්චයෙසු ගුත්තො. යතචාරීති සංයතවිහාරො, රක්ඛිතිරියාපථො රක්ඛිතකායවච්චිමනොද්චාරො චාති චුත්තං හොති. “යතිචාරී”තිපි පායො, සොයෙවත්ථො. රුසිතොති රොසිතො, සට්ඨිතොති චුත්තං හොති.

979. ඤානානුයුත්තොති අනුපන්තූප්පාදනෙන උප්පන්තාසෙවනෙන ව ඤානෙ අනුයුත්තො. උපෙක්ඛමාරබ්භ සමාහිතත්තොති චතුත්ථජ්ඣානුපෙක්ඛං උප්පාදෙත්වා සමාහිතවිත්තො. තක්කාසයං කුක්කුච්චියුපජිත්දෙති කාමචිතක්කාදිං තක්කඤ්ච, කාමසඤ්ඤාදිං තස්ස තක්කස්ස ආසයඤ්ච, භත්ථකුක්කුච්චාදිං කුක්කුච්චියඤ්ච උපච්ඡිත්දෙය්‍ය.

980. වුදිතො වච්ඡි සතිමාහිනන්දෙති උපජ්ඣායාදීහි වාචාහි වොදිතො සමානො සතිමා හුත්වා තං වොදනං අහිනන්දෙය්‍ය. වාචං පමුඤ්චෙ කුසලන්ති ඤාණසමුට්ඨිතං වාචං පමුඤ්චෙය්‍ය. නාතිවෙලන්ති අතිවෙලං පන

වාචං කාලවෙලඤ්ච සීලවෙලඤ්ච අතික්කන්තං නප්පමුඤ්චෙය්‍ය. ජනවාදධම්මායාති ජනවාදකථාය. න වෙනයෙය්‍යාති වෙනනං න උප්පාදෙය්‍ය.

981. අථාපරන්ති අථ ඉදානි ඉතො පරමිපි. පඤ්ච රජානීති රූපරාගාදීති පඤ්ච රජානි. යෙසං සතීමා විනයාය සික්ඛෙති යෙසං උපට්ඨිතස්සති හුත්වා විනයනත්ථං තිස්සො සික්ඛා සික්ඛෙය්‍ය. එවං සික්ඛන්තො හි රූපෙසු...පෙ.... එස්සෙසු සහෙථ රාගං, න අඤ්ඤෙති.

982. තතො සො තෙසං විනයාය සික්ඛන්තො අනුක්කමෙන - එතෙසු ධම්මෙසුති ගාථා. තත්ථ එතෙසුති රූපාදීසු. කාලෙන සො සමිමා ධම්මං පරිවීමංසමානොති සො භික්ඛු ය්වායං “උද්ධතෙ විත්තෙ සමාධිස්ස කාලො”තිආදීනා නයෙන කාලො චුත්තො, තෙන කාලෙන සබ්බං සඬ්ඛතධම්මං අනිච්චාදිනයෙන පරිවීමංසමානො. එකොදිභූතො විහනෙ තමං සොති සො එකග්ගවිත්තො සබ්බං මොහාදිතමං විහනෙය්‍ය. නත්ථි එත්ථ සංසයො. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ පඤ්චසතා භික්ඛු අරහත්තං පත්තා, තිංසකොට්ඨසඬ්ඛානඤ්ච දෙවමනුස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය සාරිපුත්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො ච චතුත්ථො වග්ගො අත්ථවණ්ණනානායතො, නාමෙන

අට්ඨකවග්ගොති.

5. පාරායනවග්ගො

වත්ථුගාථාවණ්ණනා

983. කොසලානං පුරා රම්මාති පාරායනවග්ගස්ස වත්ථුගාථා. තාසං උප්පත්ති - අතීතෙ කිර බොරාණසිවාසී එකො රුක්ඛවඩ්ඪකී සකෙ ආවරියකෙ අද්දුතියො, තස්ස සොළස සිස්සා, එකමෙකස්ස සහස්සං අන්තෙවාසිකා. එවං තෙ සත්තරසාධිකසොළසසහස්සා ආවරියන්තෙවාසිනො සබ්බෙපි බොරාණසිං උපනිස්සාය ජීවිකං කප්පෙන්තා පබ්බතසමීපං ගන්ත්වා රුක්ඛෙ ගහෙත්වා තත්ථෙව නානාපාසාදවිකතියො නිට්ඨාපෙන්වා කුල්ලං බන්ධිත්වා ගඬිගාය බොරාණසිං ආනෙත්වා සථෙ රාජා අත්ථිකො හොති, රඤ්ඤො, එකභූමිකං වා...පෙ.... සත්තභූමිකං වා පාසාදං යොජෙත්වා දෙන්ති. නො වෙ, අඤ්ඤෙසමපි විකිණිත්වා පුත්තදාරං පොසෙන්ති. අථ නෙසං එකදිවසං ආවරියො “න සක්කා වඩ්ඪකිකම්මෙන නිව්වං ජීවිකං කප්පෙතුං, දුක්කරඤ්ඤි ජරාකාලෙ එතං කම්ම”න්ති වින්තෙත්වා අන්තෙවාසිකෙ ආමන්තෙසි - “තාතා, උදුම්බරාදයො, අප්පසාරරුක්ඛෙ ආනෙථා”ති. තෙ “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා ආනායංසු. සො තෙහි කට්ඨසකුණං කත්වා තස්ස අබ්භන්තරං පවිසිත්වා යන්තං පුරෙසි. කට්ඨසකුණො සුපණ්ණරාජා විය ආකාසං ලඬිසිත්වා වනස්ස උපරි වරින්වා අන්තෙවාසිනං පුරතො ඔරුහි. අථ ආවරියො සිස්සෙ ආහ - “තාතා, ඊදිසානි කට්ඨවාහනානි කත්වා සක්කා සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං ගහෙතුං, තුම්හෙපි, තාතා, එතානි කරොථ, රජ්ජං ගහෙත්වා ජීවිස්සාම, දුක්ඛං වඩ්ඪකිසිප්පෙන ජීවිතු”න්ති. තෙ තථා කත්වා ආවරියස්ස පටිවෙදෙසුං. තතො නෙ ආවරියො ආහ - “කතමං, තාතා, රජ්ජං ගණ්හාමා”ති? “බොරාණසිරජ්ජං ආවරියා”ති. “අලං, තාතා, මා එතං රුවිච්චි, මයඤ්ඤි තං ගහෙත්වාපි ‘වඩ්ඪකිරාජා වඩ්ඪකියුවරාජා’ති වඩ්ඪකිවාදා න මුච්චිස්සාම, මහන්තො ජම්බුදීපො, අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡාමා”ති.

තතො සපුත්තදාරා කට්ඨවාහනානි, අභිරුහිත්වා සජ්ජාවුධා හුත්වා හිමවන්තාහිමුධා ගන්ත්වා හිමවති අඤ්ඤතරං නගරං පවිසිත්වා රඤ්ඤො නිවෙසනෙයෙව පවිවුට්ඨහංසු. තෙ තත්ථ රජ්ජං ගහෙත්වා ආවරියං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චංසු. සො “කට්ඨවාහනො රාජා”ති පාකටො අහොසි. තමපි නගරං තෙන ගහිතත්තා “කට්ඨවාහනනගර”න්ත්වෙව නාමං ලභි, තථා සකලරට්ඨමපි. කට්ඨවාහනො රාජා ධම්මිකො අහොසි, තථා යුවරාජා අමච්චට්ඨානෙසු ව යපිතා සොළස සිස්සා. තං රට්ඨං රඤ්ඤො චතුහි සඬිගහවත්ථුහි සඬිගස්හමානං අතිවිය ඉද්ධං ඵීතං නිරුපද්දවඤ්ඤව අහොසි. නාගරා ජානපදා රාජානඤ්ඤව රාජපරිසඤ්ඤව අතිවිය මමායංසු “හද්දකො නො රාජා ලද්ධො, හද්දිකා රාජපරිසා”ති.

අථෙකදිවසං මජ්ඣිමදෙසතො වාණිජා හණ්ඩං ගහෙත්වා කට්ඨවාහනනගරං ආගමංසු පණ්ණාකාරඤ්ඤව ගහෙත්වා රාජානං පස්සිංසු. රාජා “කුතො ආගතත්ථා”ති සබ්බං පුච්ඡි. “බොරාණසිනො දෙවා”ති. සො

තත්ථ සබ්බං පවත්තිං පුච්ඡිත්වා – “තුම්හාකං රඤ්ඤො සද්ධිං මම මිත්තභාවං කරොථා”ති ආහ. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිංසු. සො තෙසං පරිබ්බයං දත්වා ගමනකාලෙ සම්පත්තෙ පුන ආදරෙන වත්වා විස්සජ්ජෙසි. තෙ බාරාණසිං ගන්ත්වා තස්ස රඤ්ඤො ආරොචෙසුං. රාජා “කට්ඨවාහනරට්ඨා ආගතානං වාණිජකානං අජ්ජතග්ගෙ සුඛිකං මුඤ්චාමි”ති හෙරිං වරාපෙත්වා “අත්ථු මෙ කට්ඨවාහනො මිත්තො”ති ද්වෙපි අදිට්ඨමිත්තා අහෙසුං. කට්ඨවාහනොපි ච සකනගරෙ හෙරිං වරාපෙසි – “අජ්ජතග්ගෙ බාරාණසිතො ආගතානං වාණිජකානං සුඛිකං මුඤ්චාමි, පරිබ්බයො ච තෙසං දාතබ්බො”ති. තතො බාරාණසිරාජා කට්ඨවාහනස්ස ලෙඛං පෙසෙසි “සචෙ තස්මිං ජනපදෙ දට්ඨුං වා සොතුං වා අරහරූපං කිඤ්චි අවිජරියං උජ්ජජ්ජති, අම්හෙපි දක්ඛාපෙතු ච සාචෙතු චා”ති. සොපිස්ස තථෙව පටිලෙඛං පෙසෙසි. එවං තෙසං කතිකං කත්වා වසන්තානං කදාපි කට්ඨවාහනස්ස අතිමහග්ගො අවිචන්තසුබ්බො කම්බලා උජ්ජජ්ජිංසු බාලසූරියරස්මිසදිසා වණ්ණෙන. තෙ දිස්වා රාජා “මම සභායස්ස පෙසෙමි”ති දන්තකාරෙහි අට්ඨ දන්තකරණ්ඩකෙ ලිඛාපෙත්වා තෙසු කරණ්ඩකෙසු තෙ කම්බලෙ පක්ඛිපිත්වා ලාබාවරියෙහි බහි ලාබාගොළකසදිසෙ කාරාපෙත්වා අට්ඨපි ලාබාගොළකෙ සමුග්ගෙ පක්ඛිපිත්වා වත්ථෙන වෙදෙත්වා රාජමුද්දිකාය ලඤ්ජෙත්වා “බාරාණසිරඤ්ඤො දෙථා”ති අමච්චෙ පෙසෙසි. ලෙඛඤ්ච අදාසි “අයං පණ්ණාකාරො නගරමජ්ඣෙ අමච්චපරිවුතෙන පෙක්ඛිතබ්බො”ති.

තෙ ගන්ත්වා බාරාණසිරඤ්ඤො අදංසු. සො ලෙඛං වාචෙත්වා අමච්චෙ සන්තිපාතෙත්වා නගරමජ්ඣෙ රාජඛිගණෙ ලඤ්ජනං හින්දිත්වා පලිවෙද්ධනං අපනෙත්වා සමුග්ගං විවරිත්වා අට්ඨ ලාබාගොළකෙ දිස්වා “මම සභායො ලාබාගොළකෙහි කීළනකබාලකානං විය මය්හං ලාබාගොළකෙ පෙසෙසි”ති මඬිකු හුත්වා එකං ලාබාගොළකං අත්තනො නිසින්තාසනෙ පහරි. තාවදෙව ලාබා පරිපති, දන්තකරණ්ඩකො විවරං දත්වා ද්වෙභාගො අහොසි. සො අබ්හන්තරෙ කම්බලං දිස්වා ඉතරෙපි විවරි සබ්බත්ථ තථෙව අහොසි. එකමෙකො කම්බලො දීසතො සොළසහත්ථො විත්ථාරතො අට්ඨහත්ථො. පසාරිතෙ කම්බලෙ රාජඛිගණං සූරියජ්ජභාය ඔහාසිතම්ච අහොසි. තං දිස්වා මහාජනො අඬුලියො විධුනි, වෙලුක්ඛෙපඤ්ච අකාසි, “අම්හාකං රඤ්ඤො අදිට්ඨසභායො කට්ඨවාහනරාජා එවරූපං පණ්ණාකාරං පෙසෙසි, යුත්තං එවරූපං මිත්තං කාතු”න්ති අත්තමනො අහොසි. රාජා වොහාරිකෙ පක්කොසාපෙත්වා එකමෙකං කම්බලං අග්ගාපෙසි, සබ්බෙපි අනග්ගො අහෙසුං. තතො වින්තෙසි – “පච්ඡා පෙසෙන්නෙන පයමං පෙසිතපණ්ණාකාරතො අතිරෙකං පෙසෙතුං වට්ටති, සභායෙන ච මෙ අනග්ගො පණ්ණාකාරො පෙසිතො, කිං නු, බො, අහං සභායස්ස පෙසෙය්‍යා”න්ති? තෙන ච සමයෙන කස්සපො හගවා උජ්ජජ්ජිත්වා බාරාණසියං විහරති. අථ රඤ්ඤො එතදහොසි –

“වත්ථුත්තයරතනතො අඤ්ඤං උත්තමරතනං නත්ථී, හන්දාහං වත්ථුත්තයරතනස්ස උප්පන්නභාවං සභායස්ස පෙසෙමි”ති. සො –

“බුද්ධො ලොකෙ සමුප්පන්නො, භිතාය සබ්බපාණිනං;
 ධම්මො ලොකෙ සමුප්පන්නො, සුඛාය සබ්බපාණිනං;
 සඬ්ඝො ලොකෙ සමුප්පන්නො, පුඤ්ඤක්ඛේතං අනුත්තර”න්ති.

ඉමං ගාථං, යාව අරහත්තං, තාව එකභික්ඛුස්ස පටිපත්තිඤ්ච සුවණ්ණපට්ටෙ ජාතිභිඤ්ඤාලකෙන ලිඛාපෙත්වා සත්තරතනමයෙ සමුග්ගෙ පක්ඛිපිත්වා තං සමුග්ගං මණිමයෙ සමුග්ගෙ, මණිමයං මසාරගල්ලමයෙ, මසාරගල්ලමයං ලොභිතඬ්ඨගමයෙ, ලොභිතඬ්ඨගමයං, සුවණ්ණමයෙ, සුවණ්ණමයං රජතමයෙ, රජතමයං දන්තමයෙ, දන්තමයං සාරමයෙ, සාරමයං සමුග්ගං පෙළාය පක්ඛිපිත්වා පෙළං දුස්සෙන වෙදෙත්වා ලඤ්ඤෙත්වා මත්තවරවාරණං සොවණ්ණද්ධජං සොවණ්ණාලඬ්ඨකාර හෙමජාලසඤ්ජන්නං කාරෙත්වා තස්සුපරි පල්ලඬ්ඨකං පඤ්ඤාපෙත්වා පල්ලඬ්ඨකෙ පෙළං ආරොපෙත්වා සෙතච්ඡත්තෙන ධාරියමානෙන සබ්බගන්ධපුප්ඵාදීහි පූජාය කරියමානාය සබ්බතාළාවචරෙහි ථුතිසතානි ගායමානෙහි යාව අත්තනො රජ්ජසීමා, තාව මග්ගං අලඬ්ඨකාරාපෙත්වා සයමෙව නෙසි. තත්‍ර ව යත්වා සාමන්තරාජ්ජනං පණ්ණාකාරං පෙසෙසි – “එවං සක්කරොත්තෙහි අයං පණ්ණාකාරො පෙසෙතබ්බො”ති. තං සුත්වා තෙ තෙ රාජානො පටිමග්ගං ආගන්ත්වා යාව කට්ඨවාහනස්ස රජ්ජසීමා, තාව නයිංසු.

කට්ඨවාහනොපි සුත්වා පටිමග්ගං ආගන්ත්වා තථෙව පූජෙන්නො නගරං පවෙසෙත්වා අමච්චෙ ව නාගරෙ ව සන්නිපාතාපෙත්වා රාජඬ්ඨගණෙ පලිවෙදනදුස්සං අපනෙත්වා පෙළං විවරිත්වා පෙළාය සමුග්ගං පස්සිත්වා අනුපුබ්බෙන සබ්බසමුග්ගෙ විවරිත්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ලෙඛං පස්සිත්වා “කප්පසතසහස්සෙහි අතිදුල්ලහං මම සභායො පණ්ණාකාරරතනං පෙසෙසි”ති අත්තමනො හුත්වා “අසුතපුබ්බං වත සුණ්ඨිහා ‘බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො’ති, යංනුනාහං ගන්ත්වා බුද්ධඤ්ච පස්සෙය්‍යං ධම්මඤ්ච සුණෙය්‍ය”න්ති වින්තෙත්වා අමච්චෙ ආමන්තෙසි – “බුද්ධධම්මසඬ්ඝරතනානි කිර ලොකෙ උප්පන්නානි, කිං කාතබ්බං මඤ්ඤං”ති. තෙ ආහංසු – “ඉධෙව තුම්හෙ, මහාරාජ, හොථ, මයං ගන්ත්වා පවත්තිං ජාතිස්සාමා”ති.

තතො සොළසසහස්සපරිවාරා සොළස අමච්චා රාජානං අභිවාදෙත්වා “යදි බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො පුත දස්සනං නත්ථී, යදි න උප්පන්නො, ආගමිස්සාමා”ති නිග්ගතා. රඤ්ඤො පන භාගිනෙය්‍යො පච්ඡා රාජානං වන්දිත්වා “අහමිහි ගච්ඡාමි”ති ආහ. තාත, ත්වං තත්ථ බුද්ධුප්පාදං ඤාත්වා පුත ආගන්ත්වා මම ආරොචෙහිති. සො “සාධු”ති සම්පට්ච්ඡිත්වා අගමාසි. තෙ සබ්බෙහි සබ්බත්ථ එකරත්තිවාසෙන ගන්ත්වා ඛාරාණසිං පත්තා.

අසම්පත්තෙස්වෙව ච තෙසු භගවා පරිනිබ්බාසී. තෙ “කො බුද්ධො, කුභිං බුද්ධො”ති සකලවිහාරං ආභිණ්ඩන්තා සම්මුඛසාවකෙ දිස්වා පුච්ඡිංසු. තෙ තෙසං “බුද්ධො පරිනිබ්බුතො”ති ආචික්ඛිංසු. තෙ “අහො දුරද්ධානං ආගන්ත්වා දස්සනමත්තම්පි න ලභිමිහා”ති පරිදෙවමානා “කිං, භන්තෙ, කොච භගවතා දින්නඔවාදො අත්ථී”ති පුච්ඡිංසු. ආම, උපාසකා අත්ථී, සරණත්තයෙ පතිට්ඨාතඛිං, පඤ්චසීලාති සමාදාතඛිං, අට්ඨඨගසමන්තාගතො උපොසථො උපවසිතඛිං, දානං දාතඛිං, පබ්බජිතඛින්ති. තෙ සුත්වා තං භාගිනෙය්‍යං අමච්චං යපෙත්වා සබ්බෙ පබ්බජිංසු. භාගිනෙය්‍යො පරිභොගධාතුං ගහෙත්වා කට්ඨවාහනරට්ඨාහිමුඛො පක්කාමි. පරිභොගධාතු නාම බොධිරුක්ඛපත්තච්චරාදීති. අයං පන භගවතො ධම්මකරණං ධම්මධරං විනයධරමෙකං ථෙරඤ්ච ගහෙත්වා පක්කාමි, අනුපුබ්බෙන ච නගරං ගන්ත්වා “බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො ච පරිනිබ්බුත්තො චා”ති රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා භගවතා දින්නොවාදං ආචික්ඛි. රාජා ථෙරං උපසඨකමිත්වා ධම්මං සුත්වා විහාරං කාරාපෙත්වා චෙතියං පතිට්ඨාපෙත්වා බොධිරුක්ඛං රොපෙත්වා සරණත්තයෙ පඤ්චසු ච නිච්චසීලෙසු පතිට්ඨාය අට්ඨඨගුපෙතං උපොසථං උපවසන්තො දානාදීති දෙන්නො යාවතායුකං යත්වා කාමාවචරදෙවලොකෙ නිබ්බන්ති. තෙපි සොළසසහස්සා පබ්බජිත්වා පුටුඡ්ජනකාලකිරියං කත්වා තස්සෙව රඤ්ඤො පරිවාරා සම්පජ්ජිංසු.

තෙ එකං බුද්ධන්තරං දෙවලොකෙ බෙපෙත්වා අම්භාකං භගවති අනුප්පන්නෙයෙව දෙවලොකතො චචිත්වා ආචරියො පසෙනදිරඤ්ඤො පිතු පුරොහිතස්ස පුත්තො ජාතො නාමෙන “බාවරී”ති, තිහි මහාපුරිසලක්ඛණෙහි සමන්තාගතො තිණ්ණං වෙදානං පාරගු, පිතුනො ච අච්චයෙන පුරොහිතට්ඨානෙ අට්ඨාසි. අචසෙසාපි සොළසාධිකසොළසසහස්සා තත්ථෙව සාවත්ථියා බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තා. තෙසු සොළස ජෙට්ඨන්තෙවාසිනො බාවරීස්ස සන්තිකෙ සිජ්පං උග්ගහෙසුං, ඉතරෙ සොළසසහස්සා තෙසංයෙව සන්තිකෙති එවං තෙ පුනපි සබ්බෙ සමාගච්ඡිංසු. මහාකොසලරාජාපි කාලමකාසි, තතො පසෙනදිරජ්ජෙ අභිසිඤ්චිංසු. බාවරී තස්සාපි පුරොහිතො අහොසි. රාජා පිතරා දින්නඤ්ච අඤ්ඤඤච හොගං බාවරීස්ස අදාසි. සො හි දහරකාලෙ තස්සෙව සන්තිකෙ සිජ්පං උග්ගහෙසි. තතො බාවරී රඤ්ඤො ආරොචෙසි – “පබ්බජ්ස්සාමහං, මහාරාජා”ති. “ආචරිය, තුම්හෙසු ධීතෙසු මම පිතා ධීතො විය හොති, මා පබ්බජිත්ථා”ති. “අලං, මහාරාජ, පබ්බජ්ස්සාමී”ති. රාජා වාරෙතුං අසක්කොන්තො “සායං පාතං මම දස්සනට්ඨානෙ රාජ්‍යායානෙ පබ්බජ්ථා”ති යාචි. ආචරියො සොළසසහස්සපරිවාරෙහි සොළසහි සිස්සෙහි සද්ධිං තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා රාජ්‍යායානෙ වසි, රාජා චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහති. සායං පාතඤ්චස්ස උපට්ඨානං ගච්ඡති.

අටේකදිවසං අත්තෙවාසිනො ආවරියං ආහංසු - “නගරසමීපෙ වාසො නාම මහාපලිබොධො, විජනසම්පාතං ආවරිය ඔකාසං ගච්ඡාම, පන්තසෙනාසනවාසො නාම බහුපකාරො පබ්බජිනාන”න්ති. ආවරියො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා තික්ඛත්තුං වාරෙත්වා වාරෙතුං අසක්කොන්තො ද්වෙසනසහස්සානි කහාපණානි දත්වා ද්වෙ අමච්චෙ ආණාපෙසි “යත්ථ ඉසිගණො වාසං ඉච්ඡති, තත්ථ අස්සමං කත්වා දෙථා”ති. තතො ආවරියො සොළසාධිකසොළසසහස්සජලපරිවුතො අමච්චෙහි අනුග්ගහමානො උත්තරජනපදා දක්ඛිණජනපදාහිමුබො අගමාසි. තමත්ථං ගහෙත්වා ආයස්මා ආනන්දො සඬගීතිකාලෙ පාරායනවග්ගස්ස නිදානං ආරොපෙත්තො ඉමා ගාථායො අභාසි.

තත්ථ කොසලානං පුරාති කොසලරට්ඨස්ස නගරා, සාවත්ථිතොති වුත්තං හොති. ආකිඤ්චඤ්ඤන්ති අකිඤ්චනභාවං, පරිග්ගහුපකරණවිවෙකන්ති වුත්තං හොති.

984. සො අස්සකස්ස වීසයෙ, අළකස්ස සමාසනෙති සො බ්‍රාහ්මණො අස්සකස්ස ච අළකස්ස වාති ද්විත්තමිපි රාජුනං සමාසන්තෙ වීසයෙ ආසන්තෙ රට්ඨෙ, ද්විත්තමිපි රට්ඨානං මජ්ඣෙති අධිජ්ජායො. ගොධාවරී කුලෙති ගොධාවරියා නදියා කුලෙ. යත්ථ ගොධාවරී ද්විධා හිජ්ජිත්වා තියොජනජපමාණං අත්තරදිපමකාසි සබ්බං කපිට්ඨවනසඤ්ජන්තං, යත්ථ පුබ්බෙසරහඬිගාදයො වසිංසු, තස්මිං දෙසෙති අධිජ්ජායො. සො කිර තං පදෙසං දිස්වා “අයං පුබ්බසමණාලයො පබ්බජිතසාරුජ්ජ”න්ති අමච්චානං නිවෙදෙසි. අමච්චා භූමිග්ගහණත්ථං අස්සකරඤ්ඤො සතසහස්සං, අළකරඤ්ඤො සතසහස්සං අදංසු. තෙ තඤ්ච පදෙසං අඤ්ඤඤච ද්වියොජනමත්තන්ති සබ්බමිපි පඤ්චයොජනමත්තං පදෙසං අදංසු. තෙසං කිර රජ්ජසීමන්තරෙ සො පදෙසො හොති. අමච්චා තත්ථ අස්සමං කාරෙත්වා සාවත්ථිතො ච අඤ්ඤමිපි ධනං ආහරාපෙත්වා ගොවරගාමං නිවෙසෙත්වා අගමංසු. උඤ්ඡෙ න ච එලෙන වාති උඤ්ඡාවරියාය ච වනමූලඵලෙන ච. තස්මා වුත්තං “තස්සෙව උපනිස්සාය, ගාමො ච වීජුලො අහු”ති.

985. තත්ථ තස්සාති තස්ස ගොධාවරීකුලස්ස, තස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස උපයොගත්ථෙ වෙතං සාමිවචනං, තං උපනිස්සායාති අත්ථො. තතො ජාතෙන ආයෙන, මහායඤ්ඤමකජ්ජසීති තස්මිං ගාමෙ කසිකම්මාදිනා සතසහස්සං ආයො උජ්ජජ්ජි, තං ගහෙත්වා කුටුම්භිකා රඤ්ඤො අස්සකස්ස සන්තිකං අගමංසු “සාදියතු දෙවො ආය”න්ති. සො “නාහං සාදියාමි, ආවරියස්සෙව උපනෙථා”ති ආහ. ආවරියොපි තං අත්තනො අග්ගහෙත්වා දානයඤ්ඤං අකජ්ජයි. එවං සො සංචච්ඡරෙ සංචච්ඡරෙ දානමදාසි.

986. මහායඤ්ඤන්ති ගාථායත්ථො - සො එවං සංචච්ඡරෙ සංචච්ඡරෙ දානයඤ්ඤං යජන්තො එකස්මිං සංචච්ඡරෙ තං මහායඤ්ඤං යජිත්වා තතො

ගාමා නික්ඛම්ම පුන පාවිසි අස්සමං. පට්ටියො ව පණ්ණසාලං පවිසිත්වා “සුට්ඨ දිත්ත”න්ති දානං අනුමජ්ජන්තො නිසීදි. එවං තස්මිං පටිපට්ටියම්භි තරුණාය බ්‍රාහ්මණියා සරෙ කම්මං අකාතුකාමාය “එසො, බ්‍රාහ්මණ, බාවරී ගොධාවරීතීරෙ අනුසංචච්ඡරං සතසහස්සං විස්සජ්ජෙති, ගච්ඡ තතො පඤ්චසතානි යාවිත්වා දාසිං මෙ ආනෙහී”ති පෙසිතො අඤ්ඤො ආගඤ්ඡි බ්‍රාහ්මණොති.

987-8. උග්ගට්ඨපාදොති මග්ගගමනෙන සට්ටපාදතලො, පණ්ණිකාය වා පණ්ණිකං, ගොජ්ඵකෙන වා ගොජ්ඵකං, ජණ්ණුකෙන වා ජණ්ණුකං ආහච්ච සට්ටපාදො. සුඛඤ්ච කුසලං පුච්ඡීති සුඛඤ්ච කුසලඤ්ච පුච්ඡි “කච්චි තෙ, බ්‍රාහ්මණ, සුඛං, කච්චි කුසල”න්ති.

989-91. අනුජානාහීති අනුමඤ්ඤාහි සද්දහාහි. සත්තධානි සත්තවිධෙන. අභිසඬ්ඛරිත්වාති ගොමයවනපුජ්ඵකුසනිණාදීනි ආදාය සීසං සීසං බාවරිස්ස අස්සමද්වාරං ගන්ත්වා ගොමයෙන භූමිං උපලිම්පිත්වා පුජ්ඵානි විකිරිත්වා තිණානි සන්ථරිත්වා වාමපාදං කමණ්ඩලදකෙන ධොවිත්වා සත්තපාදමත්තං ගන්ත්වා අත්තනො පාදතලෙ පරාමසන්තො ඵවරූපං කුහනං කත්වාති චුත්තං හොති. හෙරවං සො අකිත්තයීති භයජනකං වචනං අකිත්තයී, “සචෙ මෙ යාවමානස්සා”ති ඉමං ගාථමහාසීති අධිජ්ජායො. දුක්ඛිතොති දොමනස්සජාතො.

992-4. උස්සුස්සතීති තස්ස තං වචනං කදාපි සච්චං භවෙය්‍යාති මඤ්ඤමානො සුස්සති. දෙවතාති අස්සමෙ අධිවත්ථා දෙවතා ඵව. මුද්ධනි මුද්ධපාතෙ වාති මුද්ධෙ වා මුද්ධපාතෙ වා.

995-6. හොති වරහි ජානාතීති හොති චෙ ජානාති. මුද්ධාධිපාතඤ්චාති මුද්ධපාතඤ්ච. ඤාණමෙත්ථාති ඤාණං මෙ එත්ථ.

998. පුරාති එකුනතිංසවස්සවයකාලෙ. බාවරිබ්‍රාහ්මණෙ පන ගොධාවරීතීරෙ වසමානෙ අට්ඨන්තං වස්සානං අච්චයෙන බුද්ධො ලොකෙ උදපාදි. අපච්චොති අනුචංසො.

999. සබ්බාහිඤ්ඤාබලජ්ජන්තොති සබ්බාහිඤ්ඤාය බලජ්ජන්තො, සබ්බා වා අභිඤ්ඤායො ව බලානි ව පත්තො. විමුත්තොති ආරම්මණං කත්වා පවත්තියා විමුත්තවිත්තො.

1001-3. සොකස්සාති සොකො අස්ස. පහුතපඤ්ඤොති මහාපඤ්ඤො. වරභූරිමෙධසොති උත්තමවිපුලපඤ්ඤො භූතෙ අභිරතවරපඤ්ඤො වා. විදුරොති විගතධුරො, අජ්ජට්ඨොති චුත්තං හොති.

1004-9. මත්තපාරගෙනි වෙදපාරගෙ. පස්සවිහොති පස්සථ අජානතන්ති අජානන්තානං. ලක්ඛණාති ලක්ඛණාති. බ්‍යාක්ඛාතාති කථිතාති, විත්ථාරිතාතිති වුත්තං හොති. සමත්තාති සමත්තාති, පරිපුණ්ණාතිති වුත්තං හොති. ධම්මෙන මනුසාසනීති ධම්මෙන අනුසාසනී.

1011. ජාතිං ගොත්තඤ්ච ලක්ඛණන්ති “කීච චිරං ජාතො”ති මම ජාතිඤ්ච ගොත්තඤ්ච ලක්ඛණඤ්ච. මත්තෙ සිස්සෙති මයා පරිචිතවෙදෙ ච මම සිස්සෙ ච. මනසායෙව පුච්ඡාති ඉමෙ සත්ත පඤ්ඤෙ විත්තෙනෙව පුච්ඡථ.

1013-8. තිස්සමෙත්තෙයොනාති එකොයෙව එස නාමගොත්තවසෙන වුත්තො. දුභයොති උභො. පච්චෙකගණිනොති විසුං විසුං ගණවන්තො. පුබ්බවාසනවාසිතාති පුබ්බෙ කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බජිත්වා. ගතපච්චාගතවත්තපුඤ්ඤවාසනාය වාසිතවිත්තා. පුරමාභිස්සතින්ති මාභිස්සතිනාමිකං පුරං, නගරන්ති වුත්තං හොති. තඤ්ච නගරං පට්ටිධාති අධිප්පායො, එවං සබ්බත්ථ. ගොනද්ධන්ති ගොධපුරස්ස නාමං. වනසව්හයන්ති පවනනගරං වුච්චති, “වනසාවත්ථි”න්ති එකෙ. එවං වනසාවත්ථිතො කොසම්බිං, කොසම්බිතො ච සාකෙතං අනුප්පත්තානං කිර තෙසං සොළසන්තං ජට්ටානං ඡයොජනමත්තා පරිසා අහොසි.

1019. අථ භගවා “බාවරිස්ස ජට්ටා මහාජනං සංවඩ්ඨෙත්තා ආගච්ඡන්ති, න ච තාව තෙසං ඉන්ද්‍රියාති පරිපාකං ගච්ඡන්ති, නාපි අයං දෙසො සප්පායො, මගධබෙත්තෙ පන තෙසං පාසාණකචෙතියං සප්පායං. තත්‍ර හි මයි ධම්මං දෙසෙත්තෙ මහාජනස්ස ධම්මාභිසමයො භවිස්සති, සබ්බනගරාති ච පටිසිත්වා ආගච්ඡන්තා බහුතරෙන ජනෙන ආගමිස්සන්ති”ති භික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතො සාවත්ථිතො රාජගහාභිමුඛො අගමාසි. තෙපි ජට්ටා සාවත්ථි. ආගන්ත්වා විහාරං පටිසිත්වා “කො බුද්ධො, කුභිං බුද්ධො”ති විචින්නා ගන්ධකුට්ඨලං ගන්ත්වා භගවතො පදනික්ඛෙපං දිස්වා “රත්තස්ස හි උක්කුට්ඨං පදං භවෙ...පෙ.... විචට්ඨඡදස්ස ඉද්දිසං පද”න්ති (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.260-261; ධ. ප. අට්ඨ. 1.20 සාමාවතීවත්ථු; විසුද්ධි. 1.45) “සබ්බඤ්ඤා බුද්ධො”ති නිට්ඨං ගතා. භගවාපි අනුපුබ්බෙන සෙතබ්බකපිලවත්ථුආදීනි නගරාති පටිසිත්වා මහාජනං සංවඩ්ඨෙත්තො පාසාණකචෙතියං ගතො. ජට්ටාපි තාවදෙව සාවත්ථිතො නික්ඛමිත්වා සබ්බාති තාති නගරාති පටිසිත්වා පාසාණකචෙතියමෙව අගමංසු. තෙන වුත්තං “කොසම්බිඤ්ඤවාපි සාකෙතං, සාවත්ථිඤ්ච පුරුත්තමං. සෙතබ්බං කපිලවත්ථු”න්තිආදි.

1020. තත්ථ මාගධං පුරන්ති මගධපුරං රාජගහන්ති අධිප්පායො. පාසාණකං චෙතියන්ති මහතො පාසාණස්ස උපරි පුබ්බෙ දෙවට්ඨානං

අහොසි. උප්පන්නෙ පන භගවති විහාරො ජාතො. සො තෙනෙව පුරිමවොහාරෙන “පාසාණකං චෙතිය”න්ති වුච්චති.

1021. තසිතොවුදකන්ති තෙ හි ජට්ඨා චෙගසා භගවත්තං අනුබන්ධමානා සායං ගතමග්ගං පාතො, පාතො ගතමග්ගඤ්ච සායං ගච්ඡන්තා “එත්ථ භගවා”ති සුත්වා අතිවිය පිතිපාමොජ්ජජාතා තං චෙතියං අභිරුහිංසු. තෙන වුත්තං “තුරිතා පබ්බතමාරුහු”න්ති.

1024. එකමන්තං ධීතො හට්ඨොති තස්මිං පාසාණකෙ චෙතියෙ සක්කෙන මාපිතමහාමණ්ඩපෙ නිසින්නං භගවත්තං දිස්වා “කච්චි ඉසයො ඛමතිය”න්තිආදිනා නයෙන භගවතා පටිසම්මොදනීයෙ කතෙ “ඛමතියං හො ගොතමා”තිආදිහි සයම්පි පටිසන්ථාරං කත්වා අජිතො ජෙට්ඨන්තෙවාසී එකමන්තං ධීතො හට්ඨචිත්තො හුත්වා මනොපඤ්ඤෙ පුච්ඡි.

1025. තත්ථ ආදිස්සාති “කතිවස්සො”ති එවං උද්දිස්ස. ඡම්මනන්ති “අම්හාකං ආවරියස්ස ජාතිං බුහි”ති පුච්ඡති. පාරමිත්ති නිට්ඨාගමනං.

1026-7. වීසං වස්සසතන්ති වීසතිවස්සාධිකං වස්සසතං. ලක්ඛණෙති මහාපුරිසලක්ඛණෙ. එතස්මිං ඉතො පරෙසු ච ඉතිහාසාදීසු අනවයොති අධිප්පායො පරපදං වා ආනෙත්වා තෙසු පාරමිං ගතොති යොජෙතබ්බං. පඤ්චසතානි වාචෙතීති පකතිඅලසදුම්මෙධමාණවකානං පඤ්චසතානි සයං මන්තෙ වාචෙති. සධම්මෙති එකෙ බ්‍රාහ්මණධම්මෙ, තෙවිජ්ජකෙ පාවචනෙති වුත්තං හොති.

1028. ලක්ඛණානං පච්චයන්ති ලක්ඛණානං විත්ථාරං, “කතමාති තානිස්ස ගත්තෙ තිණි ලක්ඛණානී”ති පුච්ඡති.

1030-31. පුච්ඡඤ්ඡිති පුච්ඡමානං කමෙතං පටිභාසතීති දෙවාදීසු කං පුග්ගලං එතං පඤ්ඤවචනං පටිභාසතීති.

1032-33. එවං බ්‍රාහ්මණො පඤ්චන්තං පඤ්ඤානං වෙය්‍යාකරණං සුත්වා අවසෙසෙ ද්වෙ පුච්ඡන්තො “මුද්ධං මුද්ධාධිපාතඤ්චා”ති ආහ. අථස්ස භගවා තෙ බ්‍යාකරොන්තො “අවිජ්ජා මුද්ධා”ති ගාථමාහ. තත්ථ යස්මා චතුසු සච්චෙසු අඤ්ඤාණභූතා අවිජ්ජා සංසාරස්ස සිසං, තස්මා “අවිජ්ජා මුද්ධා”ති ආහ. යස්මා ච අරහත්තමග්ගච්ඡා අත්තනා සහජාතෙහි සද්ධාසතිසමාධිකත්තුකමානාජන්දවිරියෙහි සමන්තාගතා ඉන්ද්‍රියානං එකරසට්ඨභාවමුපගතත්තා තං මුද්ධං අධිපාතෙති, තස්මා “ධිජ්ජා මුද්ධාධිපාතිනී”තිආදිමාහ.

1034-8. තතො වෙදෙන මහතාති අථ ඉමං පඤ්ඤාචෙය්‍යාකරණං සුත්වා උප්පන්නාය මහාපිනියා සන්ථම්භිත්වා අලීනභාවං, කායචිත්තානං උදග්ගං පත්වාති අත්ථො. පතිත්වා ච “බාවරී”ති ඉමං ගාථමාහ. අථ නං අනුකම්පමානො භගවා “සුඛිතො”ති ගාථමාහ. වත්වා ච “බාවරීස්ස වා”ති සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙසි. තත්ථ සබ්බෙසන්ති අනවසෙසානං සොළසසහස්සානං. තත්ථ පුච්ඡි තථාගතන්ති තත්ථ පාසාණකෙ චෙතියෙ, තත්ථ වා පරිසාය, තෙසු වා පචාරිතෙසු අජිතො පයමං පඤ්ඤං පුච්ඡිති. සෙසං සබ්බගාථාසු පාකට්ඨමෙවාති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය වත්ථුගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

1. අජිතසුත්තවණ්ණනා

1039. තස්මිං පන පඤ්ඤෙ නිවුතොති පටිච්ඡාදිතො. කිස්සාහිලෙපනං බුසිති කිං අස්ස ලොකස්ස අහිලෙපනං වදෙසි.

1040. වෙච්චිජා පමාදා නප්පකාසනීති මච්ඡරියහෙතු ච පමාදහෙතු ච නප්පකාසනී. මච්ඡරියං භිස්ස දානාදිගුණෙහි පකාසිතුං න දෙනි, පමාදො සීලාදීහි. ජප්පාහිලෙපනන්ති තණ්හා අස්ස ලොකස්ස මක්කට්ඨෙපො විය මක්කට්ඨස්ස අහිලෙපනං. දුක්ඛන්ති ජාතිආදිකං දුක්ඛං.

1041. සවන්ති සබ්බධි සොතාති සබ්බෙසු රූපාදිආයතනෙසු තණ්හාදිකා සොතා සන්දන්ති. කිං නිවාරණන්ති තෙසං කිං ආවරණං කා රක්ඛාති? සංවරං බුහිති තං තෙසං නිවාරණසංඛිධානං සංවරං බුහි. එතෙන සාවසෙසප්පහානං පුච්ඡති. කෙන සොතා පිටියරෙති කෙන ධම්මෙන එතෙ සොතා පිටියරන්ති පච්ඡිජ්ජන්ති. එතෙන අනවසෙසප්පහානං පුච්ඡති.

1042. සති තෙසං නිවාරණන්ති විපස්සනායුත්තා. කුසලානං ධම්මානං ගතියො සමන්තෙසමානා සති තෙසං සොතානං නිවාරණං. සොතානං සංවරං බුහිති තමෙවාහං සතිං සොතානං සංවරං බුහිති අධිප්පායො. පඤ්ඤායෙන පිටියරෙති රූපාදිසු පන අනිච්චතාදිපටිවෙධසාධිකාය මග්ගපඤ්ඤාය එතෙ සොතා සබ්බසො පිටියරන්තීති.

1043. පඤ්ඤා වෙවාති පඤ්ඤාගාථාය, යා වායං තයා චුත්තා පඤ්ඤා යා ච සති, යඤ්ච තදවසෙසං නාමරූපං, එතං සබ්බම්පි කත්ථ නිරුජ්ඣති, එතං මෙ පඤ්ඤං පුට්ඨො බුහිති එවං සච්චෙපත්ථො වෙදිතබ්බො.

1044. විස්සජ්ජනගාථාය පනස්ස යස්මා පඤ්ඤාසතියො නාමෙතෙව සච්චගහං ගච්ඡන්ති, තස්මා තා විසුං න චුත්තා. අයමෙත්ථ සච්චෙපත්ථො — යං මං ත්වං, අජිත, එතං පඤ්ඤං අපුච්ඡි “කත්ථෙතං උපරුජ්ඣති”ති, තං

තෙ යත්ථ නාමඤ්ච රූපඤ්ච අසෙසං උපරුජ්ඣති, තං වදන්තො වදාමි, තස්ස, තස්ස හි විඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙන සහෙව අපුබ්බං අවර්මං එත්ථෙතං උපරුජ්ඣති. එත්ථෙව විඤ්ඤාණනිරොධෙ නිරුජ්ඣති එතං, විඤ්ඤාණනිරොධා තස්ස නිරොධො හොති. තං නාතිවත්තති චුත්තං හොති.

1045. එත්තාවතා ව “දුක්ඛමස්ස මහබ්භය”න්ති ඉමිනා පකාසිතං දුක්ඛසච්චං, “යානි සොනානී”න්ති ඉමිනා සමුදයසච්චං පඤ්ඤායෙන පිටියාරෙති ඉමිනා මග්ගසච්චං, “අසෙසං උපරුජ්ඣති”න්ති ඉමිනා නිරොධසච්චන්ති එවං චත්තාරි සච්චානි සුත්වාපි අරියභූමිං අනධිගතො පුන සෙඛාසෙඛපටිපදං පුච්ඡන්තො “යෙ ව සඛ්ඛාතධම්මාසෙ”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ සඛ්ඛාතධම්මානි අනිච්චාදිවසෙන පරිච්චිංසිතධම්මා, අරහතං එතං අධිවචනං. සෙඛානි සිලාදීනි සික්ඛමානා අවසෙසා අරියපුග්ගලා. පුචුන්ති බහු සත්තජනා. තෙසං මෙ නිපකො ඉරියං පුට්ඨො පබ්බහිති තෙසං මෙ සෙඛාසෙඛානං නිපකො පණ්ඩිතො ත්වං පුට්ඨො පටිපත්තිං බුහිති.

1046. අථස්ස භගවා යස්මා සෙබ්බෙන කාමච්ඡන්දනීවරණං ආදිං කත්වා සබ්බකිලෙසා පහාතබ්බා එව, තස්මා “කාමෙසු”න්ති උපඨිඨගාථාය සෙඛපටිපදං දස්සෙති. තස්සත්ථො – චත්ථු “කාමෙසු” කිලෙසකාමෙන නාහිගිජ්ඣෙය්‍ය කායදුච්චරිතාදයො ව මනසො ආවිලභාවකරෙ ධම්මෙ පජහන්තො මනසා නාවිලො සියාති. යස්මා පන අසෙඛො අනිච්චාදිවසෙන සබ්බසඛ්ඛාරාදීනං පරිතුලිතත්තා කුසලො සබ්බධම්මෙසු කායානුපස්සනාසතිආදීහි ව සතො සක්කායදිට්ඨිආදීනං හින්තත්තා හික්ඛුභාවං පත්තො ව හුත්වා සබ්බිරියාපටෙසු පරිබ්බජති, තස්මා “කුසලො”න්ති උපඨිඨගාථාය අසෙඛපටිපදං දස්සෙති. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ අජිතො අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි සද්ධිං අන්තෙවාසිසහස්සෙන, අඤ්ඤෙසඤ්ච අනෙකසහස්සානං ධම්මවක්ඛුං උදපාදි. සහ අරහත්තජ්ජන්තියා ව ආයස්මතො අජිතස්ස අන්තෙවාසිසහස්සස්ස ව අජිනජ්ජාචාකචීරාදීනි අන්තරධායිංසු. සබ්බෙව ඉද්ධිමයපත්තචීවරධරා, ද්වද්විගුලකෙසා එහිහික්ඛු හුත්වා භගවත්තං නමස්සමානා පඤ්ඡලිකා නිසීදිංසුති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය අජිතසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. තිස්සමෙත්තෙය්‍යසුත්තවග්ගො

1047. කොධ සන්තුස්සිතොති තිස්සමෙත්තෙය්‍යසුත්තං. කා උප්පත්ති? සබ්බසුත්තානං පුච්ඡාවසිකා එව උප්පත්ති. තෙ හි බ්‍රාහ්මණා “කතාවකාසා පුච්ඡවිහො”ති භගවා පවාරිතත්තා අත්තනො අත්තනො සංසයං පුච්ඡිංසු. පුට්ඨො පුට්ඨො ච තෙසං භගවා බ්‍යාකාසි. එවං පුච්ඡාවසිකානෙවෙනාති සුත්තානිති වෙදිතබ්බානි.

නිට්ඨිතෙ පන අජිතපඤ්ඤෙ “කථං ලොකං අවෙක්ඛන්තං, මච්චුරාජා න පස්සති”ති (සු. නි. 1124; චූළනි. පිඨිගියමාණවපුච්ඡා 144) එවං මොසරාජා පුච්ඡිතුං ආරභි. තං “න තාවස්ස ඉන්ද්‍රියානි පරිපාකං ගතානි”ති ඤාත්වා භගවා “තිට්ඨ ත්වං, මොසරාජ, අඤ්ඤො පුච්ඡතු”ති පටික්ඛිපි. තතො තිස්සමෙත්තෙය්‍යො අත්තනො සංසයං පුච්ඡන්තො “කොධා”ති ගාථමාහ. තත්ථ කොධ සන්තුස්සිතොති කො ඉධ තුට්ඨො. ඉඤ්ජිතාති තණ්හාදිට්ඨිවිජ්ජන්ති. උභන්තමභිඤ්ඤායාති උභො අන්තෙ අභිජානිත්වා. මත්තා න ලිජ්ජති පඤ්ඤාය න ලිජ්ජති.

1048-9. තස්සෙතමත්ථං බියාකරොන්තො භගවා “කාමෙසු”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ කාමෙසු බ්‍රහ්මවරියවාති කාමනිමිත්තං බ්‍රහ්මවරියවා, කාමෙසු ආදීනවං දිස්වා මග්ගබ්‍රහ්මවරියෙන සමන්තාගතොති වුත්තං භොති. එත්තාවතා සන්තුස්සිතං දස්සෙති, “චිතතණ්හො”ති ආදීහි අනිඤ්ජිතං. තත්ථ සඬබ්බාය නිබ්බුතොති අනිච්චාදිවසෙන ධම්මෙ විමංසිත්වා රාගාදිනිබ්බානෙන නිබ්බුතො. සෙසං තත්ථ තත්ථ වුත්තනයත්තා පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉමම්පි සුත්තං අරහත්තනිකූටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ අයම්පි බ්‍රාහ්මණො අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි සද්ධිං අන්තෙවාසිසහස්සෙන, අඤ්ඤොසඤ්ච අනෙකසහස්සානං ධම්මවක්ඛුං උද්දාදි. සෙසං පුබ්බසදිසමෙවාති.

පරමත්ථජාතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය තිස්සමෙත්තෙය්‍යසුත්තවග්ගො නිට්ඨිතා.

3. පුණ්ණකසුත්තවග්ගො

1050. අනෙජන්ති පුණ්ණකසුත්තං. ඉමම්පි පුරිමනයෙනෙව මොසරාජානං පටික්ඛිපිත්වා වුත්තං. තත්ථ මූලදස්සාවිත්ති අකුසලමූලාදිදස්සාවිං. ඉසයොති ඉසිනාමකා ජට්ඨා. යඤ්ඤන්ති දෙය්‍යධම්මං. අකප්පයිංසුති පරියෙසන්ති.

1051. ආසිසමානාති රූපාදීනි පත්ථයමානා. ඉත්ථත්තන්ති ඉත්ථභාවඤ්ච පත්ථයමානා, මනුස්සාදිභාවං ඉච්ඡන්තාති වුත්තං භොති. ජරං

සිතානි ජරං නිස්සිතා. ජරාමුඛෙන චෙත්ථ සබ්බවට්ඨෙක්ඛං වුත්තං. තෙන වට්ඨෙක්ඛනිස්සිතා තතො අපරිමුච්චමානා එව කප්පයිංසුති දීපෙති.

1052. කච්චිස්සු තෙ භගවා යඤ්ඤපථෙ අප්පමත්තා, අතාරුං ජාතිඤ්ච ජරඤ්ච මාරිසානි එත්ථ යඤ්ඤොයෙව යඤ්ඤපථො. ඉදං වුත්තං භොති – කච්චි තෙ යඤ්ඤෙ අප්පමත්තා හුත්වා යඤ්ඤං කප්පයන්තා වට්ඨෙක්ඛමතරිංසුති.

1053. ආසිසන්තීති රූපපට්ඨාභාදයො පත්ථෙන්නි. ථොමයන්තීති “සුගිට්ඨං සුචි දින්න”න්තිආදිනා නයෙන යඤ්ඤාදීනි පසංසන්ති. අභිජප්පන්තීති රූපාදිපට්ඨාභාය වාචං භින්නන්ති. පුහන්තීති දෙන්ති. කාමාභිජප්පන්ති පටිච්ච ලාභන්ති රූපාදිපට්ඨාභං පටිච්ච පුනස්පුනං කාමෙ එව අභිජප්පන්ති, “අභො වත අම්භාකං සියු”න්ති වදන්ති, තණ්හඤ්ච තත්ථ වඩ්ඤන්තීති වුත්තං භොති. යාජයොගාති යාගාධිමුත්තා. භවරාගරත්තාති එවමීමෙහි ආසිසනාදීහි භවරාගෙනෙව රත්තා, භවරාගරත්තා වා හුත්වා එතානි ආසිසනාදීනි කරොන්තා නාතරිංසු ජාතිආදිවට්ඨෙක්ඛං න උත්තරිංසුති.

1054-5. අථකොවරහීති අථ ඉදානි කො අඤ්ඤො අතාරීති. සඬබ්බායාති ඤාණෙන වීමංසිත්වා. පරොපරානීති පරානි ච ඔරානි ච, පරත්තභාවසකත්තභාවාදීනි පරානි ච ඔරානි වානි වුත්තං භොති. විදුමොති කායදුච්චරිතාදිදුමචිරහිතො. අනීඝොති රාගාදිරිසවිරහිතො. අතාරි සොති සො එවරූපො අරභා ජාතිජරං අතාරි. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉමම්පි සුත්තං අරහත්තනිකූටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ අයම්පි බ්‍රාහ්මණො අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි සද්ධිං අන්තෙවාසිසහස්සෙන, අඤ්ඤෙයඤ්ච අනෙකසතානං ධම්මවක්ඛුං උදපාදි. සෙසං වුත්තසදිසමෙවාති.

පරමත්ථජාතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය පුණ්ණකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මෙත්තගුසුත්තවණ්ණනා

1056. පුච්ඡාමි තත්ති මෙත්තගුසුත්තං. තත්ථ මඤ්ඤාමි තං වෙදගුං භාවිතත්තන්ති “අයං වෙදගු”ති ච “භාවිතත්තො”ති ච එවං තං මඤ්ඤාමි.

1057. අපුච්ඡසිති එත්ථ අ-ඉති පදපුරණමත්තෙ නිපාතො, පුච්ඡසිච්චෙව අත්ථො. පවක්ඛාමි යථා පජානන්ති යථා පජානන්තො ආචික්ඛති, එවං ආචික්ඛිස්සාමි. උපධිනිදානා පභවන්ති දුක්ඛානි තණ්හාදිඋපධිනිදානා ජාතිආදිදුක්ඛවිසෙසා පභවන්ති.

1058. එවං උපධිනිදානතො පභවන්තෙසු දුක්ඛෙසු – යො වෙ අවිද්චාති ගාථා. තත්ථ පජානන්ති සඬබ්බා රෙ අනිච්චාදිවසෙන ජානන්තො. දුක්ඛස්ස ජාතිජපභවානුපස්සිති වට්ටදුක්ඛස්ස ජාතිකාරණං. “උපධි”ති අනුපස්සන්තො.

1059. සොකපරිද්දවඤ්චාති සොකඤ්ච පරිදෙවඤ්ච. තථා හි තෙ විදිතො එස ධම්මොති යථා යථා සත්තා ජානන්ති, තථා තථා පඤ්ඤාපනවසෙන විදිතො එස ධම්මොති.

1060-61. කිත්තයිස්සාමි තෙ ධම්මන්ති නිබ්බානධම්මං නිබ්බානගාමිනිපටිපදාධම්මඤ්ච තෙ දෙසයිස්සාමි. දිට්ඨෙ ධම්මෙති දිට්ඨෙ දුක්ඛාදිධම්මෙ, ඉමස්මිංයෙව වා අත්තභාවෙ. අනීතිහන්ති අත්තපච්චක්ඛං. යං විදිත්වාති යං ධම්මං “සබ්බෙ සඬබ්බා අනිච්චා”තිආදිනා නයෙන සම්මසන්තො විදිත්වා. තඤ්චාහං අභිනන්දාමිති තං වුත්තපකාරධම්මපොතකං තව වචනං අහං පත්ථයාමි. ධම්මමුත්තමන්ති තඤ්ච ධම්මමුත්තමං අභිනන්දාමිති.

1062. උද්ධං අධො තිරියඤ්චාපි මජ්ඣෙති එත්ථ උද්ධන්ති අනාගතද්ධා වුච්චති, අධොති අතීතද්ධා, තිරියඤ්චාපි මජ්ඣෙති පච්චුජ්ජන්තද්ධා. එතෙසු නන්දිඤ්ච නිවෙසනඤ්ච, පනුජ්ජ විඤ්ඤාණන්ති එතෙසු උද්ධාදිසු තණ්හඤ්ච දිට්ඨිනිවෙසනඤ්ච අභිසඬබ්බාරවිඤ්ඤාණඤ්ච පනුදෙහි, පනුදිත්වා ව භවෙ න තිට්ඨෙ, එවං සන්තෙ දුච්චෙයි භවෙ න තිට්ඨෙය්‍යා. එවං තාව පනුජ්ජසද්දස්ස පනුදෙහිති ඉමස්මිං අත්ථවිකජ්ජෙ සම්බන්ධො, පනුදිත්වාති එතස්මිං පන අත්ථවිකජ්ජෙ භවෙ න තිට්ඨෙති අයමෙව සම්බන්ධො. එතානි නන්දිනිවෙසනවිඤ්ඤාණානි පනුදිත්වා දුච්චෙයි භවෙ න තිට්ඨෙය්‍යාති වුත්තං හොති.

1063-4. එතානි විනොදෙන්වා භවෙ අනිට්ඨන්තො එසො – එවංවිහාරීති ගාථා. තත්ථ ඉධෙවාති ඉමස්මිංයෙව සාසනෙ, ඉමස්මිංයෙව වා අත්තභාවෙ. සුකිත්තිතං ගොතමනුපධිකන්ති එත්ථ අනුපධිකන්ති නිබ්බානං. තං සන්ධාය භගවන්තං ආලපන්තො ආහ – “සුකිත්තිතං ගොතමනුපධික”න්ති.

1065. න කෙවලං දුක්ඛමෙව පහාසි – තෙ වාපිති ගාථා. තත්ථ අට්ඨිතන්ති සක්කච්චං, සදා වා. තං තං නමස්සාමිති තස්මා තං නමස්සාමි. සමෙච්චාති උපගන්ත්වා. නාගාති භගවන්තං ආලපන්තො ආහ.

1066. ඉදාහි තං භගවා “අද්ධා හි භගවා පහාසි දුක්ඛ”න්ති එවං තෙන බ්‍රාහ්මණෙන විදිතොපි අත්තානං අනුපනෙන්වාච පහිනදුක්ඛෙන පුග්ගලෙන ඔවදන්තො “යං බ්‍රාහ්මණ”න්ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – යං ත්වං අභිජානන්තො “අයං බාහිතපාපන්තා බ්‍රාහ්මණො, වෙදෙහි ගතත්තා වෙදගු, කිඤ්චනාභාවෙන අකිඤ්චනො, කාමෙසු ව භවෙසු ව අසත්තත්තා කාමභවෙ

අසත්තො”ති ජඤ්ඤා ජානෙය්‍යාසි. අද්ධා හි සො ඉමං ඔසං අකාරි, තිණ්ණො ච පාරං අබ්ලො අකඨ්ඨො.

1067. කිඤ්ච භියෙය්‍යා – විද්වා ච යොති ගාථා. තත්ථ ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ, අත්තභාවෙ චා. විසජ්ජාති වොස්සජ්ජිත්වා. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉමම්පි සුත්තං අරහත්තනිකූටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ච චුත්තසදිසො එව ධම්මාභිසමයො අහොසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය මෙත්තගුසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. ධොතකසුත්තවණ්ණනා

1068-9. පුච්ඡාමි තත්ති ධොතකසුත්තං. තත්ථ වාචාභිකඨ්ඨාමිති වාචං අභිකඨ්ඨාමි. සික්ඛෙ නිබ්බානමත්තනොති අත්තනො රාගාදීනං නිබ්බානත්ථාය අධිසිලාදීනි සික්ඛෙය්‍යා. ඉතොති මම මුඛතො.

1070. එවං චුත්තෙ අත්තමනො ධොතකො භගවන්තං අභිත්ථවමානො කථංකථාපමොක්ඛං යාවන්තො “පස්සාමහ”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ පස්සාමහං දෙවමනුස්සලොකෙති පස්සාමි අහං දෙවමනුස්සලොකෙ. තං තං නමස්සාමිති තං එවරූපං නමස්සාමි. පමුඤ්චාති පමොචෙහි.

1071. අථස්ස භගවා අත්තාධීනමෙව කථංකථාපමොක්ඛං ඔසතරණමුඛෙන දස්සෙන්නො “නාහ”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ නාහං සහිස්සාමිති අහං න සහිස්සාමි න සක්ඛිස්සාමි, න වායමිස්සාමිති චුත්තං හොති. පමොචනායාති පමොචෙතුං. කථංකථීන්ති සකඨ්ඨං. තරෙසීති තරෙය්‍යාසි.

1072-5. එවං චුත්තෙ අත්තමනතරො ධොතකො භගවන්තං අභිත්ථවමානො අනුසාසනිං යාවන්තො “අනුසාස බ්‍රහ්මෙ”ති ගාථමාහ. තත්ථ බ්‍රහ්මාති සෙට්ඨවචනමෙතං. තෙන භගවන්තං ආමන්තයමානො ආහ – “අනුසාස බ්‍රහ්මෙ”ති. විවෙකධම්මන්ති සබ්බසඨ්ඨාරවිවෙකනිබ්බානධම්මං. අඛ්‍යාපජ්ජමානොති නානප්පකාරතං අනාපජ්ජමානො. ඉධෙව සන්නොති ඉධෙව සමානො. අසීතොති අනිස්සිතො. ඉතො පරා ද්වෙ ගාථා මෙත්තගුසුත්තෙ චුත්තනායා එව. කෙවලඤ්ඤි තත්ථ ධම්මං, ඉධ සන්නිත්ති අයං විසෙසො. තතියගාථායපි පුබ්බඨ්ඨං තත්ථ චුත්තයමෙව අපරඨ්ඨෙව සඨ්ඨගොති සජ්ජනට්ඨානං, ලග්ගනන්ති චුත්තං හොති. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉමමපි සුත්තං අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ව චුත්තසදිසො එව ධම්මාභිසමයො අහොසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය ධොතකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. උපසිවසුත්තවණ්ණනා

1076. එකො අහන්ති උපසිවසුත්තං. තත්ථ මහත්තමොසන්ති මහත්තං ඔසං. අනිස්සිකොති පුග්ගලං වා ධම්මං වා අනිස්සිකො. නො විසභාමිති න සක්කොමි. ආරම්මණන්ති නිස්සයං. යං නිස්සිකොති යං පුග්ගලං වා ධම්මං වා නිස්සිකො.

1077. ඉදානි යස්මා සො බ්‍රාහ්මණො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනලාභී තඤ්ච සන්තම්පි නිස්සයං න ජානාති, තෙනස්ස භගවා තඤ්ච නිස්සයං උත්තරි ව නියානපථං දස්සෙන්තො “ආකිඤ්චඤ්ඤ”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ පෙක්ඛමානොති තං ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්තිං සතො සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨන්තිවා ව අනිච්චාදිවසෙන පස්සමානො. නත්ථිති නිස්සායාති තං “නත්ථි කිඤ්චි”ති පවත්තසමාපත්තිං ආරම්මණං කත්වා. තරස්ස ඔසන්ති තතො පභුති පවත්තාය විපස්සනාය යථානුරූපං චතුබ්බිධම්පි ඔසං තරස්සු. කථාහීති කථංකථාහි. තණ්හක්ඛයං නත්තමභාහිපස්සාති රත්තින්දිවං නිබ්බානං විභූතං කත්වා පස්ස. එතෙනස්ස දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරං කථෙති.

1078-9. ඉදානි “කාමෙ පභායා”ති සුත්වා වික්ඛම්භනවසෙන අත්තනා පහිනෙ කාමෙ සම්පස්සමානො “සබ්බෙසු”ති ගාථමාහ. තත්ථ හින්වා මඤ්ඤන්ති අඤ්ඤං තතො හෙට්ඨා ඡබ්බිධම්පි සමාපත්තිං හින්වා. සඤ්ඤාවීමොක්ඛෙ පරමෙති සත්තසු සඤ්ඤාවීමොක්ඛෙසු උත්තමෙ ආකිඤ්චඤ්ඤායතනෙ. තිට්ඨෙය් නු සො තත්ථ අනානුයාසීති සො පුග්ගලො තත්ථ ආකිඤ්චඤ්ඤායතනබ්‍රහ්මලොකෙ අවිගච්ඡමානො තිට්ඨෙය් නුති පුච්ඡති. අථස්ස භගවා සට්ඨිකජ්ජසහස්සමත්තංයෙව යානං අනුජානන්තො තතියගාථමාහ.

1080. එවං තස්ස තත්ථ යානං සුත්වා ඉදානිස්ස සස්සතුච්ඡෙදභාවං පුච්ඡන්තො “තිට්ඨෙය් චෙ”ති ගාථමාහ. තත්ථ පුගම්පි වස්සානන්ති අනෙකසඬ්ඛ්‍යම්පි වස්සානං, ගණරාසින්ති අත්ථො. “පුගම්පි වස්සානී”තිපි පාඨො, තත්ථ විහත්තිඛ්‍යත්තයෙන සාම්චචනස්ස පච්චත්තවචනං කත්තබ්බං, පුගන්ති වා එතස්ස බහුනීති අත්ථො වත්තබ්බො. “පුගානී”ති වාපි පඨන්ති, පුරිමපාඨොයෙව සබ්බසුන්දරො. තත්ථෙව සො සිති සියා විමුත්තොති සො පුග්ගලො තත්ථෙවාකිඤ්චඤ්ඤායතනෙ නානාදුක්ඛෙහි විමුත්තො සිතිභාවජ්ජත්තො භවෙය්, නිබ්බානජ්ජත්තො සස්සතො හුත්වා තිට්ඨෙය් යාති අධිජ්ජායො. වචෙථ විඤ්ඤාණං තථාච්චස්සාති උදාහු

තථාච්චිකස්ස විඤ්ඤාණං අනුපාදාය පරිනිබ්බායෙය්‍යාති උච්ඡේදං පුච්ඡති,
පටිසන්ධිග්ගහණත්ථං වාපි භවෙය්‍යාති පටිසන්ධිමිපි තස්ස පුච්ඡති.

1081. අට්ඨස්ස භගවා උච්ඡේදසස්සතං අනුපගම්ම තත්ථ උප්පන්නස්ස අරියසාවකස්ස අනුපාදාය පරිනිබ්බානං දස්සෙන්නො “අච්චී යථා”ති ගාථමාහ. තත්ථ අත්ථං පලෙතීති අත්ථං ගච්ඡති. න උපෙති සඬබන්ති “අසුකං නාම දිසං ගතො”ති වොහාරං න ගච්ඡති. එවං මුතී නාමකායා විමුත්තොති එවං තත්ථ උප්පන්නො සෙක්ඛමුති පකතියා පුබ්බෙව රූපකායා විමුත්තො තත්ථ චතුත්ථමග්ගං නිබ්බන්තෙත්වා ධම්මකායස්ස පරිඤ්ඤාතත්තා පුන නාමකායාපි විමුත්තො උභතොභාගවිමුත්තො ඛිණ්ණාසවො හුත්වා අනුපාදාපරිනිබ්බානසඬබානං අත්ථං පලෙති, න උපෙති සඬබං “බත්තියො වා බ්‍රාහ්මණො වා”ති එවමාදිකං.

1082. ඉදාති “අත්ථං පලෙතී”ති සුත්වා තස්ස යොනියො අත්ථං අසල්ලක්ඛෙන්නො “අත්ථඬගතො සො”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – සො අත්ථඬගතො උදාහු නත්ථී, උදාහු වෙ සස්සතියා සස්සතභාවෙන අරොගො අවිපරිණාමධම්මො සොති එවං තං මෙ මුතී සාධු වියාකරොහි. කිං කාරණං? තථා හි තෙ විදිතො එස ධම්මොති.

1083. අට්ඨස්ස භගවා තථා අවත්තබ්බතං දස්සෙන්නො “අත්ථඬගතස්සා”ති ගාථමාහ. තත්ථ අත්ථඬගතස්සාති අනුපාදාපරිනිබ්බතස්ස. න පමාණමත්ථීති රූපාදිප්පමාණං නත්ථී. යෙන නං චජ්ජන්ති යෙන රාගාදිනා නං චදෙය්‍යං. සබ්බෙසු ධම්මෙසුති සබ්බෙසු බන්ධාදිධම්මෙසු. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉමං සුත්තං අරහත්තනිකුට්ඨෙන ව දෙසෙසී. දෙසනාපරියොසානෙ ව චුත්තසදිසො එව ධම්මාභිසමයො අහොසීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය උපසිවසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. නන්දසුත්තවණ්ණනා

1084-5. සන්ති ලොකෙති නන්දසුත්තං. තත්ථ පට්ඨගාථාය අත්ථො – ලොකෙ බත්තියාදයො ජනා ආජීවකනිගණ්ඨාදිකෙ සන්ධාය “සන්ති මුනායො”ති වදන්ති, තයිදං කථංසුති කිං නු බො තෙ සමාපත්තිඤ්ඤාණාදිනා ඤාණෙන උප්පන්නත්තා ඤාණුපපන්නං නො මුතීං වදන්ති, එවංචිධං නු වදන්ති, උදාහු වෙ නානප්පකාරකෙන ලුබ්ඪිවිතසඬබානෙන ජීවිතෙනුපපන්නන්ති අට්ඨස්ස භගවා තදුභයං පටික්ඛිපිත්වා මුතීං දස්සෙන්නො “න දිට්ඨියා”ති ගාථමාහ.

1086-7. ඉදානි “දිට්ඨාදීහි සුද්ධි”ති වදන්තානං වාදෙ කඨිබ්බාපහානත්ථං “යෙ කෙවීමෙ”ති පුච්ඡති. තත්ථ අනෙකරුපෙනාති කොතුහලමඬිගලාදිනා. තත්ථ යනා වරන්තාති තත්ථ සකාය දිට්ඨියා ගුත්තා විහරන්තා. අථස්ස තථා සුද්ධිඅභාවං දීපෙන්තො භගවා දුතියං ගාථමාහ.

1088-90. එවං “නාතරිංසු”ති සුත්වා ඉදානි යො අතරි, තං සොතුකාමො “යෙ කෙවීමෙ”ති පුච්ඡති. අථස්ස භගවා ඔසතිණ්ණමුඛෙන ජාතිජරාතිණ්ණෙ දස්සෙන්තො තතියං ගාථමාහ. තත්ථ නිවුතාති ඔවුටා පරියොනද්ධා. යෙසිධාති යෙසු ඉධ. එත්ථ ච සු-ඉති නිපාතමත්තං. තණ්හං පරිඤ්ඤායාති තිහි පරිඤ්ඤාහි තණ්හං පරිජානිත්වා. සෙසං සබ්බත්ථ පුබ්බෙ වුත්තනයත්තා පාකටමෙව.

එවං භගවා අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසනං නිට්ඨාපෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ පන නන්දො භගවතො භාසිතං අභිනන්දමානො “එතාහිනන්දාමී”ති ගාථමාහ. ඉධාපි ච පුබ්බෙ වුත්තසදිසො එව ධම්මාහිසමයො අහොසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය නන්දසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. හෙමකසුත්තවණ්ණනා

1091-4. යෙ මෙ පුබ්බෙති හෙමකසුත්තං. තත්ථ යෙ මෙ පුබ්බෙ වියාකංසුති යෙ බාවරිආදයො පුබ්බෙ මය්හං සකං ලද්ධිං වියාකංසු. හුරං ගොතමසාසනාති ගොතමසාසනා පුබ්බතරං. සබ්බං තං තක්කවඩ්ඪිනන්ති සබ්බං තං කාමවිතක්කාදිවඩ්ඪිනං. තණ්හානිග්ගානනන්ති තණ්හාවිනාසනං. අථස්ස භගවා තං ධම්මං ආචික්ඛන්තො “ඉධා”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ එතදඤ්ඤාය යෙ සතාති එතං නිබ්බානපදමච්ඡිතං “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා”තිආදිනා නයෙන විපස්සන්තා අනුපුබ්බෙන ජානිත්වා යෙ කායානුපස්සනාසතිආදීහි සතා. දිට්ඨධම්මාහිනිබ්බුතාති විදිතධම්මත්තා, දිට්ඨධම්මත්තා, රාගාදිනිබ්බානෙන ච අහිනිබ්බුතා. සෙසං සබ්බත්ථ පාකටමෙව.

එවං භගවා ඉමමිපි සුත්තං අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ච පුබ්බසදිසො එව ධම්මාහිසමයො අහොසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය හෙමකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. තොදෙය්‍යසුත්තවණ්ණනා

1095. යස්මිං කාමාති තොදෙය්‍යසුත්තං. තත්ථ විමොක්ඛො තස්ස කිදිසොති තස්ස කිදිසො විමොක්ඛො ඉච්ඡිතබ්බොති පුච්ඡති. ඉදානි තස්ස අඤ්ඤවිමොක්ඛාභාවං දස්සෙන්නො භගවා දුතියං ගාථමාහ. තත්ථ විමොක්ඛො තස්ස නාපරොති තස්ස අඤ්ඤො විමොක්ඛො නත්ථි.

1097-8. එවං “තණ්හක්ඛයො එව විමොක්ඛො”ති වුත්තෙපි තමත්ථං අසල්ලක්ඛෙන්තො “නිරාසසො සො උද ආසසානො”ති පුන පුච්ඡති. තත්ථ උද පඤ්ඤකප්පිති උදාහු සමාපත්තිඤ්ඤාණාදිනා ඤාණෙන තණ්හාකප්පං වා දිට්ඨිකප්පං වා කප්පයති. අථස්ස භගවා තං ආචික්ඛෙන්තො දුතියං ගාථමාහ. තත්ථ කාමභවෙති කාමෙ ව භවෙ ව. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉමම්පි සුත්තං අරහත්තනිකූටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ව පුබ්බසදිසො එව ධම්මාභිසමයො අභොසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය තොදෙය්‍යසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. කප්පසුත්තවණ්ණනා

1099. මජ්ඣෙ සරස්මිත්ති කප්පසුත්තං. තත්ථ මජ්ඣෙ සරස්මිත්ති පුරිමපච්ඡිමකොට්ඨපඤ්ඤාණාභාවතො මජ්ඣභූතෙ සංසාරෙති වුත්තං හොති. තිට්ඨතන්ති තිට්ඨමානානං. යථාසිදං නාපරං සියාති යථා ඉදං දුක්ඛං පුන න භවෙය්‍ය.

1101-2. අථස්ස භගවා තමත්ථං බ්‍යාකරොන්නො තිස්සො ගාථායො අභාසි. තත්ථ අකිඤ්චනන්ති කිඤ්චනපට්ඨකං. අනාදානන්ති ආදානපට්ඨකං, කිඤ්චනාදානවූපසමන්ති වුත්තං හොති. අනාපරන්ති අපරපට්ඨාගදීපවිරහිතං, සෙට්ඨන්ති වුත්තං හොති. න තෙ මාරස්ස පද්ධගුති තෙ මාරස්ස පද්ධවරා පරිවාරකා සිස්සා න හොන්ති. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉමම්පි සුත්තං අරහත්තනිකූටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ව පුබ්බසදිසො එව ධම්මාභිසමයො අභොසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය කප්පසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. ජතුකණ්ණිසුත්තවණ්ණනා

1103-4. සුත්වානහන්ති ජතුකණ්ණිසුත්තං. තත්ථ සුත්වානහං වීරමකාමකාමීන්ති අහං “ඉතිපි සො භගවා” තිආදිනා නයෙන වීරං කාමානං අකාමනතො අකාමකාමිං බුද්ධං සුත්වා. අකාමමාගමන්ති නික්කාමං භගවන්තං පුච්ඡිතුං ආගතොමහි. සහජනෙත්තාති සහජාතසබ්බඤ්ඤාඤාණවක්ඛු. යථාතච්ඡන්ති යථාතථං. ඔහි මෙති පුන යාවන්තො භණ්ති. යාවන්තො හි සහස්සක්ඛන්තුමපි භණ්ණො, කො පන වාදො ද්වික්ඛන්තුං. තෙච්ඡි තෙජසාති තෙජෙන සමන්තාගතො තෙජසා අභිභුයා. යමහං විජ්ඣෙඤ්ඤං ජාතිජරාය ඉධ විජ්ජහානන්ති යමහං ජාතිජරානං පහානභූතං ධම්මං ඉධෙව ජානෙයාං.

1105-7. අට්ඨස්ස භගවා තං ධම්මමාවික්ඛන්තො තිස්සො ගාථායො අභාසි. තත්ථ නෙක්ඛම්මං දට්ඨු ඛෙමතොති නිබ්බානඤ්ච නිබ්බානගාමිනිඤ්ච පටිපදං “ඛෙම”න්ති දිස්වා. උග්ගහිතන්ති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන ගහිතං. නිරත්තං වාති නිරස්සිතබ්බං වා, මුඤ්චිතබ්බන්ති චුත්තං හොති. මා තෙ විජ්ජිත්ථාති මා තෙ අභොසි. කිඤ්චනන්ති රාගාදිකිඤ්චනං වාපි තෙ මා විජ්ජිත්ථ. පුබ්බෙති අතීතෙ සඬ්ඛාරෙ ආරබ්භ උජ්ජන්තකිලෙසා. බ්‍රාහ්මණාති භගවා ජතුකණ්ණිං ආලපති. සෙසං සබ්බන්තං පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉමමිපි සුත්තං අරහත්තනිකූටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ව පුබ්බසද්දිසො එව ධම්මාභිසමයො අභොසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය ජතුකණ්ණිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. හද්‍රාවුධසුත්තවණ්ණනා

1108-9. ඔකඤ්ජහන්ති හද්‍රාවුධසුත්තං. තත්ථ ඔකඤ්ජහන්ති ආලයං ජහං. තණ්හවිජ්ජන්ති ජතණ්හාකායවිජ්ජං. අනෙජන්ති ලොකධම්මෙසු නික්කම්පං. නන්දිඤ්ජහන්ති අනාගතරූපාදිපත්ථනාජහං. එකා එව හි තණ්හා ථුතිවසෙන ඉධ නානාජපකාරතො චුත්තා. කප්පඤ්ජහන්ති දුට්ඨකප්පජහං. අභියාචෙති අතිවිය යාවාමි. සුත්වාන නාගස්ස අපනම්ස්සන්ති ඉතොති නාගස්ස තව භගවා වචනං සුත්වා ඉතො පාසාණකචෙතියතො බහු ජනා පක්කම්ස්සන්තිති අධිජ්ජායො. ජනපදෙහි සඬ්ඛතාති අඬ්ඛාදිහි ජනපදෙහි ඉධ සමාගතා. වියාකරොහිති ධම්මං දෙසෙහි.

1110. අට්ඨස්ස ආසයානුලොමෙන ධම්මං දෙසෙන්නො භගවා ද්වෙ ගාථායො අභාසි. තත්ථ ආදානතණ්හන්ති රූපාදීනං ආදායිකං ගහණතණ්හං, තණ්හපාදානන්ති චුත්තං හොති. යං යඤ්චි ලොකස්මිමුපාදියන්තිති එතෙසු

උද්ධාදිහෙදෙසු යං යං ගණ්හන්ති. තෙනෙව මාරො අන්වෙති ජන්තුන්ති තෙනෙව උපාදානපච්චයනිබ්බත්තකම්මාභිසංඛාරනිබ්බත්තවසෙන පටිසන්ධික්ඛන්ධමාරො තං සත්තං අනුගච්ඡති.

1111. තස්මා පජානන්ති තස්මා එතමාදීනවං අනිච්චාදිවසෙන වා සංඛාරෙ ජානන්තො. ආදානසත්තෙ ඉති පෙක්ඛමානො, පජං ඉමං මච්චුධෙය්‍යෙ විසත්තන්ති ආදානබ්බට්ඨෙයන ආදානෙසු රූපාදීසු සත්තෙ සබ්බලොකෙ ඉමං පජං මච්චුධෙය්‍යෙ ලග්ගං පෙක්ඛමානො. ආදානසත්තෙ වා ආදානාභිනිවිට්ඨෙ පුග්ගලෙ ආදානසංඛගහෙතුඤ්ච ඉමං පජං මච්චුධෙය්‍යෙ ලග්ගං තතො විනික්කමිතුං අසමත්ථං ඉති පෙක්ඛමානො කිඤ්චනං සබ්බලොකෙ න උප්පාදියෙථාති සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉමම්පි සුත්තං අරහත්තනිකූටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ව පුබ්බසද්දිසො එව ධම්මාභිසමයො අභොසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය හද්‍රාවුධසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. උදයසුත්තවණ්ණනා

1112-3. කුසින්ති උදයසුත්තං. තත්ථ අඤ්ඤාචිමොක්ඛන්ති පඤ්ඤානුභාවනිජ්ඣාතං විමොක්ඛං පුච්ඡති. අථ භගවා යස්මා උදයො චතුත්ථජ්ඣානලාභී, තස්මාස්ස පටිලද්ධජ්ඣානවසෙන නානප්පකාරතො අඤ්ඤාචිමොක්ඛං දස්සෙන්නො ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ පහානං කාමච්ඡන්දානන්ති යමිදං පයමජ්ඣාතං නිබ්බත්තෙන්තස්ස කාමච්ඡන්දප්පහානං, තම්පි අඤ්ඤාචිමොක්ඛං පබ්බුමි. එවං සබ්බපදාති යොජෙතබ්බාති.

1114. උපෙක්ඛාසනිසංසුද්ධන්ති චතුත්ථජ්ඣානඋපෙක්ඛාසනීහි සංසුද්ධං. ධම්මතක්කපුරෙජවන්ති ඉමිනා තස්මිං චතුත්ථජ්ඣානවිමොක්ඛෙ යත්වා කුසාඨගාති විපස්සිත්වා අධිගතං අරහත්තවිමොක්ඛං වදන්ති. අරහත්තවිමොක්ඛස්ස හි මග්ගසම්පයුත්තසම්මාසංඛිකප්පාදිහෙදො ධම්මතක්කො පුරෙජවො භොති. තෙනාහ – “ධම්මතක්කපුරෙජව”න්ති. අවිජ්ජාය පහෙදනන්ති එතමෙව ව අඤ්ඤාචිමොක්ඛං අවිජ්ජාපහෙදනසංඛාරං නිබ්බානං නිස්සාය ජාතත්තා කාරණොපවාරෙන “අවිජ්ජාය පහෙදන”න්ති පබ්බුමිති.

1115-6. එවං අවිජ්ජාපහෙදනවචනෙන වුත්තං නිබ්බානං සුත්වා “තං කිස්ස විජ්ජහානෙන වුච්චති”ති පුච්ඡන්තො “කිංසු සංයොජනො”ති ගාථමාහ. තත්ථ කිංසු සංයොජනොති කිං සංයොජනො. විචාරණන්ති විචරණකාරණං. කිස්සස්ස විජ්ජහානෙනාති කිං නාමකස්ස අස්ස ධම්මස්ස

විජ්ජනානෙන. අට්ඨස්ස භගවා තමත්ථං බ්‍යාකරොන්තො “නන්දිසංයොජනො”ති ගාථමාහ. තත්ථ විතක්කස්සාති කාමවිතක්කාදිකො විතක්කො අස්ස.

1117-8. ඉදානි තස්ස නිබ්බානස්ස මග්ගං පුච්ඡන්තො “කථං සතස්සා”ති ගාථමාහ. තත්ථ විඤ්ඤාණන්ති අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණං. අට්ඨස්ස මග්ගං කට්ඨන්තො භගවා “අප්ඤ්ඤාත්තස්සා”ති ගාථමාහ. තත්ථ එවං සතස්සාති එවං සතස්ස සම්පජානස්ස. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉමම්පි සුත්තං අරහත්තනිකූටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ව පුබ්බසද්ධියො එව ධම්මාභිසමයො අගොසීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය උදයසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. පොසාලසුත්තවණ්ණනා

1119-20. යො අතීතන්ති පොසාලසුත්තං. තත්ථ යො අතීතං ආදිසතීති යො භගවා අත්තනො ව පරෙසඤ්ච “එකම්පි ජාති”න්තිආදිභෙදං අතීතං ආදිසති. විභූතරූපසඤ්ඤිස්සාති සමතික්කන්තරූපසඤ්ඤිස්ස. සබ්බකායජ්ජහායිතොති තදභිගවික්ඛම්භනවසෙන සබ්බරූපකායජ්ජහායිතො, පභිතරූපභවපටිසන්ධිකස්සාති අධිජ්ජායො. නත්ථි කිඤ්චිති පස්සතොති විඤ්ඤාණාභාවවිපස්සනෙන “නත්ථි කිඤ්චි”ති පස්සතො, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනලාභිතොති වුත්තං හොති. ඤාණං සක්කානුපුච්ඡාමිති සක්කාති භගවන්තං ආලපන්තො ආහ. තස්ස පුග්ගලස්ස ඤාණං පුච්ඡාමි, කිදිසං පුච්ඡිතබ්බන්ති. කථං නෙයොයාති කථං සො නෙතබ්බො, කථමස්ස උත්තරිඤ්ඤාණං උජ්ජාදෙතබ්බන්ති.

1121. අට්ඨස්ස භගවා තාදිසෙ පුග්ගලෙ අත්තනො අජ්ජට්ඨතඤ්ඤාණං පකාසෙත්වා තං ඤාණං බ්‍යාකාතුං ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ විඤ්ඤාණට්ඨිතියො සබ්බා, අභිජානං තථාගතොති අභිසංඛාරවසෙන වතස්සො පටිසන්ධිවසෙන සත්තාති එවං සබ්බා විඤ්ඤාණට්ඨිතියො අභිජානන්තො තථාගතො. තිට්ඨන්තමෙන ජානාතීති කම්මාභිසංඛාරවසෙන තිට්ඨන්තං එතං පුග්ගලං ජානාති “ආයතිං අයං එවංගතිකො භවිස්සතී”ති. විමුත්තන්ති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනාදිසු අධිමුත්තං. තජ්ජරායණන්ති තම්මයං.

1122. ආකිඤ්චඤ්ඤාසම්භවං ඤත්වාති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනජනකං කම්මාභිසංඛාරං ඤත්වා “කින්නි පලිබොධො අය”න්ති. නන්දි සංයොජනං ඉතීති යා ව තත්ථ අරූපරාගසංඛාරා නන්දී, තඤ්ච සංයොජනං ඉති ඤත්වා. තතො තත්ථ විපස්සතීති තතො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්තිතො

වුට්ඨනිත්වා තං සමාපත්තිං අනිච්චාදිවසෙන විපස්සති. එතං ඤාණං තථං තස්සාති එතං තස්ස පුග්ගලස්ස එවං විපස්සතො අනුක්කමෙනෙව උප්පන්නං අරහත්තඤාණං අවිපරිතං. වුසීමතොති වුසිතවත්තස්ස. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉමමිපි සුත්තං අරහත්තනිකූටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ව පුබ්බසදිසො එව ධම්මාභිසමයො අහොසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය පොසාලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

15. මොසරාජසුත්තවණ්ණනා

1123. ද්වාහං සක්කන්ති මොසරාජසුත්තං. තත්ථ ද්වාහන්ති ද්වෙ වාරෙ අහං. සො හි පුබ්බෙ අජිතසුත්තස්ස ව තිස්සමෙත්තෙයාසුත්තස්ස ව අවසානෙ ද්වික්ඛත්තුං භගවත්තං පුච්ඡි. භගවා පනස්ස ඉන්ද්‍රියපරිපාකං ආගමයමානො න බ්‍යාකාසි. තෙනාහ – “ද්වාහං සක්කං අපුච්ඡස්ස”න්ති. යාවතතියඤ්ච දෙවිසි, බ්‍යාකරොතිති මෙ සුතන්ති යාවතතියඤ්ච සහධම්මිකං පුට්ඨො විසුද්ධිදෙවභූතො ඉසි භගවා සම්මාසම්බුද්ධො බ්‍යාකරොතිති එවං මෙ සුතං. ගොධාවරිතීරෙයෙව කිර සො එවමස්සොසි. තෙනාහ – “බ්‍යාකරොතිති මෙ සුත”න්ති.

1124. අයං ලොකොති මනුස්සලොකො. පරො ලොකොති තං යපෙත්වා අවසෙසො. සදෙවකොති බ්‍රහ්මලොකං යපෙත්වා අවසෙසො උපපත්තිදෙවසම්මුතිදෙවයුත්තො, “බ්‍රහ්මලොකො සදෙවකො”ති එතං වා “සදෙවකෙ ලොකෙ”තිආදිනයනිදස්සනමත්තං, තෙන සබ්බොපි තථාචුත්තජපකාරො ලොකො වෙදිතබ්බො.

1125. එවං අභික්කන්තදස්සාවිත්ති එවං අග්ගදස්සාවිං, සදෙවකස්ස ලොකස්ස අජ්ඣාසයාධිමුත්තිගතිපරායණාදීනි පස්සිතුං සමත්ථන්ති දස්සෙති.

1126. සුඤ්ඤතො ලොකං අවෙක්ඛස්සුති අවසියපවත්තසල්ලක්ඛණවසෙන වා තුච්ඡසඬ්ඛාරසමනුපස්සනාවසෙන වාති ද්විහි කාරණෙහි සුඤ්ඤතො ලොකං පස්ස. අත්තානුදිට්ඨිං උභව්වාති සක්කායදිට්ඨිං උද්ධරිත්වා. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉමමිපි සුත්තං අරහත්තනිකූටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ව චුත්තසදිසො එව ධම්මාභිසමයො අහොසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය මොසරාජසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

16. පිඬගියසුත්තවණ්ණනා

1127. ජිණ්ණොහමස්මිති පිඬගියසුත්තං. තත්ථ ජිණ්ණොහමස්මි අබලො චිතවණ්ණොති සො කිර බ්‍රාහ්මණො ජරාහිභූතො වීසවස්සසතිකො ජාතියා, දුබ්බලො ච “ඉධ පදං කරිස්සාමි”ති අඤ්ඤත්ථෙව කරොති, විනට්ඨපුරිමච්ඡවිවණ්ණො ච. තෙනාහ – “ජිණ්ණොහමස්මි අබලො චිතවණ්ණො”ති. මාහං නස්සං මොමුහො අන්තරාවාති මාහං තුය්හං ධම්මං අසච්ඡිකත්වා අන්තරායෙව අවිද්වා හුත්වා අනස්සිං. ජාතිජරාය ඉධ විජ්ජහානන්ති ඉධෙව තව පාදමුලෙ පාසාණකෙ වා චෙතිය ජාතිජරාය විජ්ජහානං නිබ්බානධම්මං යමහං විජ්ඤ්ඤං, තං මෙ ආචික්ඛ.

1128. ඉදානි යස්මා පිඬගියො කායෙ සාපෙක්ඛතාය “ජිණ්ණොහමස්මි”ති ගාථමාහ තෙනස්ස භගවා කායෙ සිනෙහජ්ජහානත්ථං “දිස්වාන රූපෙසු විහඤ්ඤමානෙ”ති ගාථමාහ. තත්ථ රූපෙසුති රූපහෙතු රූපපච්චයා. විහඤ්ඤමානෙති කම්මකාරණාදිහි උපහඤ්ඤමානෙ. රූප්පන්ති රූපෙසුති චක්ඛුරොගාදිහි ච රූපහෙතූයෙව ජනා රූප්පන්ති බාධියන්ති.

1129-30. එවං භගවතා යාව අරහත්තං තාව කථිතං පටිපත්තිං සුත්වාපි පිඬගියො ජරාදුබ්බලතාය විසෙසං අනධිගන්ත්වාච පුන “දිසා චතස්සො”ති ඉමාය ගාථාය භගවත්තං ථොමෙන්නො දෙසනං යාවති. අථස්ස භගවා පුනපි යාව අරහත්තං, තාව පටිපදං දස්සෙන්නො “තණ්හාධිපන්නෙ”ති ගාථමාහ. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

ඉමම්පි සුත්තං භගවා අරහත්තනිකූටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ච පිඬගියො අනාගාමීඵලෙ පතිට්ඨාසි. සො කිර අන්තරන්තරා වින්තෙසි – “එවං විචිත්‍රපටිභානං නාම දෙසනං න ලහි මය්හං මාතුලො බාවරී සවනායා”ති. තෙන සිනෙහවික්ඛෙපෙන අරහත්තං පාපුණ්තුං නාසක්ඛි. අන්තෙවාසිනො පනස්ස සහස්සජට්ඨා අරහත්තං පාපුණ්සු. සබ්බෙව ඉද්ධිමයපත්තචීවරධරා එහිහික්ඛවො අහෙසුන්ති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය පිඬගියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පාරායනත්ථුතිගාථාවණ්ණනා

ඉතො පරං සඬගිතිකාරා දෙසනං ථොමෙන්නා “ඉදමචොච භගවා”තිආදිමාහංසු. තත්ථ ඉදමචොචාති ඉදං පරායනං අචොච. පරිවාරකසොළසානන්ති බාවරිස්ස පරිවාරකෙන පිඬගියෙන සහ සොළසන්තං බුද්ධස්ස වා භගවතො පරිවාරකානං සොළසන්තන්ති පරිවාරකසොළසන්තං. තෙ එව ච බ්‍රාහ්මණා. තත්ථ සොළසපරිසා පන

පුරතො ච පච්ඡතො ච වාමපස්සතො ච දක්ඛිණපස්සතො ච ඡ ඡ යොජනානි නිසින්නා උජුකෙන ද්වාදසයොජනිකා අහොසි. අජ්ඣට්ඨොති යාවිතො අත්ථමඤ්ඤායාති පාළිඅත්ථමඤ්ඤාය. ධම්මමඤ්ඤායාති පාළිමඤ්ඤාය. පාරායනන්ති එවං ඉමස්ස ධම්මපරියායස්ස අධිවචනං ආරොපෙත්වා තෙසං බ්‍රාහ්මණානං නාමානි කිත්තයන්තා “අජිතො තිස්සමෙත්තෙයො...පෙ.... බුද්ධසෙට්ඨං උපාගමු”න්ති ආභංසු.

1131-7. තත්ථ සම්පන්නවරණන්ති නිබ්බානපදට්ඨානභූතෙන පාතිමොක්ඛසීලාදිනා සම්පන්නං. ඉසින්ති මහෙසිං. සෙසං පාකට්ඨමෙව. තතො පරං බ්‍රහ්මවරියමවරිංසුති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං අවරිංසු. තස්මා පාරායනන්ති තස්ස පාරභූතස්ස නිබ්බානස්ස අයනන්ති වුත්තං හොති.

පාරායනානුගීතිගාථාවණ්ණනා

1138. පාරායනමනුගායිස්සන්ති අස්ස අයං සම්බන්ධො – භගවතා හි පාරායනෙ දෙසිතෙ සොළසසහස්සා ජට්ඨා අරහත්තං පාපුණ්සු, අවසෙසානඤ්ච වුද්දසකොට්ඨඛිබානං දෙවමනුස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. වුත්තඤ්ඤෙතං පොරාණෙහි –

“තතො පාසාණකෙ රම්මෙ, පාරායනසමාගමෙ;
අමතං පාපයි බුද්ධො, වුද්දස පාණකොට්ඨො”ති.

නිට්ඨිකාය පන ධම්මදෙසනාය තතො තතො ආගතා මනුස්සා භගවතො ආනුභාවෙන අත්තතො අත්තතො ගාමනිගමාදීස්වෙව පාතුරහෙසුං. භගවාපි සාවත්ථිමෙව අගමාසි පරිවාරකසොළසාදිහි අනෙකෙහි භික්ඛුසහස්සෙහි පරිවුතො. තත්ථ පිඨගියො භගවන්තං වන්දිත්වා ආභ – “ගච්ඡාමහං, භන්තෙ, බාවරිස්ස බුද්ධුප්පාදං ආරොචෙතුං, පටිස්සුතඤ්ඤි තස්ස මයා”ති. අථ භගවතා අනුඤ්ඤාතො ඤාණගමනෙනෙව ගොධාවරීතීරං ගන්ත්වා පාදගමනෙන අස්සමාහිමුබ්බො අගමාසි. තමෙනං බාවරී බ්‍රාහ්මණො මග්ගං ඔලොකෙන්තො නිසින්නො දුරතොව බාරිජට්ඨාදිවරහිතං භික්ඛුවෙසෙන ආගච්ඡන්තං දිස්වා “බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො”ති නිට්ඨං අගමාසි. සම්පත්තඤ්ඤාවාපි නං පුච්ඡි – “කිං, පිඨගිය, බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො”ති. “ආම, බ්‍රාහ්මණ, උප්පන්නො, පාසාණකෙ චෙතියෙ නිසින්නො අමිභාකං ධම්මං දෙසෙසි, තමහං තුය්හං දෙසෙස්සාමි”ති. තතො බාවරී මහතා සක්කාරෙන සපරිසො තං පුපෙත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙසි. තත්ථ නිසිදිත්වා පිඨගියො “පාරායනමනුගායිස්ස”න්තිආදිමාභ.

තත්ථ අනුගායිස්සන්ති භගවතා ගීතං අනුගායිස්සං. යථාද්දක්ඛිති යථා සාමං සච්චාභිසම්බොධෙන අසාධාරණඤාණෙන ච අද්දක්ඛි. නික්කාමොති පහීනකාමො. “නික්කාමො”තිපි පායො, වීරියවාති අත්ථො නික්ඛන්තො වා අකුසලපක්ඛා. නිබ්බන්තොති කිලෙසවනවිරහිතො, තණ්හාවිරහිතො එව වා.

කිස්ස හෙතු මුසා භණෙනි යෙනි කිලෙසෙනි මුසා භණෙය්‍යා, එතෙ තස්ස පහිනාති දස්සෙති. එතෙන බ්‍රාහ්මණස්ස සවනෙ උස්සාහං ජනෙති.

1139-41. වණ්ණපසඤ්චිතන්ති ගුණ්ණපසඤ්චිතං. සච්චවිභයොති “බුද්ධො”ති සච්චෙනෙව අවිභානෙන නාමෙන යුත්තො. බ්‍රහ්මෙනි තං බ්‍රාහ්මණං ආලපති. කුබ්බතකන්ති පරිත්තවනං. බහුජ්ඵලං කානනමාවසෙය්‍යාති අනෙකඵලාදිවිකතිහරිතං කානනං ආගම්ම වසෙය්‍යා. අජ්ජදස්සෙති බාවරිපභූතිකෙ පරිත්තපඤ්ඤෙ. මහොදධින්නි අනොතත්තාදිං මහන්තං උදකරාසිං.

1142-4. යෙමෙ පුබ්බෙනි යෙ ඉමෙ පුබ්බෙ. තමනුදාසිනොති තමොනුදො ආසිනො. භූරිපඤ්ඤාණොති ඤාණධජො. භූරිමෙධසොති විපුලපඤ්ඤො. සන්දිට්ඨිකමකාලිකන්ති සාමං පස්සිතබ්බඵලං, න ච කාලන්තරෙ පත්තබ්බඵලං. අනීතිකන්ති කිලෙසර්තිවිරහිතං.

1145-50. අථ නං බාවරි ආහ “කිං නු තම්භා”ති ද්වෙ ගාථා. තතො පිඨගියො භගවතො සන්තිකා අවිජ්ජවාසමෙව දීපෙන්තො “නාහං තම්භා”තිආදිමාහ. පස්සාමි නං මනසා චක්ඛුනාවාති තං බුද්ධං අහං චක්ඛුනා විය මනසා පස්සාමි. නමස්සමානො විවසෙමි රත්තින්ති නමස්සමානොව රත්තිං අතිනාමෙමි. තෙන තෙනෙව නතොති යෙන දිසාභාගෙන බුද්ධො, තෙන තෙනෙවාහමිපි නතො තන්තින්තො තජ්ජොණොති දස්සෙති.

1151. දුබ්බලථාමකස්සාති අජ්ජථාමකස්ස, අථ වා දුබ්බලස්ස දුත්ථාමකස්ස ච බලවිරියහීනස්සාති චුත්තං හොති. තෙනෙව කායො න පලෙඤ්ඤි තෙනෙව දුබ්බලථාමකත්තෙන කායො න ගච්ඡති, යෙන වා බුද්ධො, තෙන න ගච්ඡති. “න පරෙතී”තිපි පාඨො, සො ඵචත්ථො. තත්ථාති බුද්ධස්ස සන්තිකෙ. සඬ්ඤ්ඤාපයන්තායාති සඬ්ඤ්ඤාපගමනෙන. තෙන යුත්තොති යෙන බුද්ධො, තෙන යුත්තො පයුත්තො අනුයුත්තොති දස්සෙති.

1152. පඬිකෙ සයානොති කාමකද්දමෙ සයමානො. දීපා දීපං උපජ්ජවින්නි සත්ථාරාදිතො සත්ථාරාදිං අභිගච්ඡිං. අථද්දසාසිං සම්බුද්ධන්ති සොහං ඵචං දුද්දිට්ඨිං ගහෙත්වා අත්වාහිණ්ඩන්තො අථ පාසාණකෙ චෙතියෙ බුද්ධමද්දක්ඛිං.

1153. ඉමිස්සා ගාථාය අවසානෙ පිඨගියස්ස ච බාවරිස්ස ච ඉන්ද්‍රියපරිපාකං විදිත්වා භගවා සාවත්ථියං යිතොයෙව සුවණ්ණොභාසං මුඤ්චි. පිඨගියො බාවරිස්ස බුද්ධගුණෙ වණ්ණයන්තො නිසින්තො ඵච තං ඔභාසං දිස්වා “කිං ඉද්”න්ති විලොකෙන්තො භගවන්තං අත්තනො පුරතො යිතං විය දිස්වා බාවරිබ්‍රාහ්මණස්ස “බුද්ධො ආගතො”ති ආරොචෙසි, බ්‍රාහ්මණො උට්ඨායාසනා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා අට්ඨාසි. භගවාපි ඔභාසං

එරිත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස අත්තානං දස්සෙන්තො උභින්නම්පි සප්පායං විදිත්වා පිඬ්භියමෙව ආලපමානො “යථා අහු වක්කලී”ති ඉමං ගාථමභාසි.

තස්සත්ථො — යථා වක්කලීත්ථෙරො සද්ධාධිමුත්තො අභොසි, සද්ධාධුරෙන ච අරහත්තං පාපුණි. යථා ච සොළසන්නං එකො භද්‍රාචුධො නාම යථා ච ආලවී ගොතමො, එවමෙව ත්වම්පි පමුඤ්චස්සු සද්ධං. තතො සද්ධාය අධිමුච්චන්තො “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා”ති ආදිනා නයෙන විපස්සනං ආරහිත්වා මච්චුධෙය්‍යස්ස පාරං නිබ්බානං ගම්ස්සසීති අරහත්තනිකූටෙනෙව දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ පිඬ්භියො අරහත්තෙ බාවරී අනාගාමීඵලෙ පතිට්ඨති. බාවරිබ්‍රාහ්මණස්ස සිස්සා පන පඤ්චසනා සොකාපන්නා අභෙසුං.

1154-5. ඉදානි පිඬ්භියො අත්තනො පසාදං පවෙදෙන්තො “එස භියෙය්‍යා”ති ආදිමාහ. තත්ථ පටිභානවාති පටිභානපටිසම්භිදාය උපෙතො. අධිදෙවෙ අභිඤ්ඤායාති අධිදෙවකරෙ ධම්මෙ ඤාත්වා. පරොවරන්ති භීතපණ්ණිකං, අත්තනො ච පරස්ස ච අධිදෙවත්තකරං සබ්බං ධම්මජානං වෙදීති වුත්තං භොති. කඬ්ඛිනං පටිජානතන්ති කඬ්ඛිනංයෙව සතං “නික්කඬ්ඛම්භා”ති පටිජානන්තානං.

1156. අසංභීරන්ති රාගාදීහි අසංභාරියං. අසංකුප්පන්ති අකුප්පං අවිපරිණාමධම්මං. ද්විහිපි පදෙහි නිබ්බානං භණ්ති. අද්ධා ගම්ස්සාමීති එකංසෙනෙව තං අනුපාදිසෙසං නිබ්බානධාතුං ගම්ස්සාමි. න මෙත්ථ කඬ්ඛාති නත්ථි මෙ එත්ථ නිබ්බානෙ කඬ්ඛා. එවං මං ධාරෙහි අධිමුත්තචිත්තන්ති පිඬ්භියො “එවමෙව ත්වම්පි පමුඤ්චස්සු සද්ධං”න්ති. ඉමිනා භගවතො ඔවාදෙන අත්තනි සද්ධං උප්පාදෙන්වා සද්ධාධුරෙනෙව ච විමුඤ්චිත්වා තං සද්ධාධිමුත්තතං පකාසෙන්තො භගවන්තං ආහ — “එවං මං ධාරෙහි අධිමුත්තචිත්ත”න්ති. අයමෙත්ථ අධිප්පායො “යථා මං ත්වං අවච, එවමෙව අධිමුත්තං ධාරෙහී”ති.

ඉති පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය සොළසබ්‍රාහ්මණසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො ච පඤ්චමො වග්ගො අත්ථවණ්ණනානායතො, නාමෙන

පාරායනවග්ගොති.

නිගමනකථා

එත්තාවතා ච යං වුත්තං —

“උත්තමං වන්දනෙය්‍යානං, වන්දිත්වා රතනත්තයං;

යො බුද්දකනිකායමිහි, බුද්දාචාරජපහායිනා.

“දෙසිතො ලොකනාථො, ලොකනිත්ථරණෙසිනා;
තස්ස සුත්තනිපාතස්ස, කර්ස්සාමත්ථවණ්ණන”න්ති.

එත්ථ උරගවග්ගාදිපඤ්චවග්ගසඬගහිතස්ස
උරගසුත්තාදිසත්තනිසුත්තජපහෙදස්ස සුත්තනිපාතස්ස අත්ථවණ්ණනා කතා
හොති. තෙනෙතං වුව්වති -

“ඉමං සුත්තනිපාතස්ස, කරොන්තෙනත්ථවණ්ණනං;
සද්ධම්මට්ඨිතිකාමෙන, යං පත්තං කුසලං මයා.

“තස්සානුභාවතො ඛිජ්ජං, ධම්මෙ අරියජ්ජවෙදිනෙ;
වුඩ්ඪිං විරුළ්භිං වෙපුල්ලං, පාපුණාතු අයං ජනො”ති.

(පරියත්තිජපමාණතො චතුරත්තාලිසමත්තා භාණවාරා.)

පරමවිසුද්ධසද්ධාබුද්ධිවීරියජ්ජට්ඨිමණ්ඩිතෙන
සීලාචාරජ්ජවමද්දවාදිගුණසමුදයසමුදිතෙන
සකසමයසමයන්තරගහනජ්ඣොගාහණසමත්ථො
පඤ්ඤාවෙය්‍යාත්තියසමත්තාගතෙන තිපිටකපරියත්තිජපහෙදෙ සාට්ඨකථෙ
සත්ථුසාසනෙ අජ්ජට්ඨිතඤ්ඤාණජපහාවෙන මහාවෙය්‍යාකරණෙන
කරණසම්පත්තිජනිතසුඛවිනිග්ගතමධුරොදාරවචනලාවණ්ණයුත්තෙන
යුත්තමුත්තවාදිනා වාදීවරෙන මහාකවිනා
ජලභිඤ්ඤාපටිසම්භිදාදිජ්ජපහෙදගුණපට්ඨිමණ්ඩිතෙ උත්තරිමනුස්සධම්මෙ
සුජ්ජට්ඨිතබුද්ධිනං ථෙරවංසජ්ජපදීපානං ථෙරානං මහාවිහාරවාසීනං
චංසාලඬිකාරභූතෙන විපුලවිසුද්ධබුද්ධිනා බුද්ධසොසොති ගරුහි
ගහිතනාමධෙය්‍යෙන ථෙරෙන කතා අයං පරමත්ථජොතිකා නාම
සුත්තනිපාත-අට්ඨකථා -

තාව තිට්ඨතු ලොකස්මිං, ලොකනිත්ථරණෙසිනං;
දස්සෙන්ති කුලපුත්තානං, නයං පඤ්ඤාවිසුද්ධියා.

යාව බුද්ධොති නාමමපි, සුද්ධචිත්තස්ස තාදිනො;
ලොකමිහි ලොකජෙට්ඨස්ස, පවත්තති මහෙසිනොති.

සුත්තනිපාත-අත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමො ධම්මරතො - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මො පතොසො සුගතාප්පසන්ථො,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමො තිලොක්ක.

මහාගඳො මච්චුපරා පතානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තාමණී අද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා තන්ති ජිනාච මානා,
තමෙව තාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච වරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....